

BIBLE

Bibelen

Nynorsk Language

Nynorsk - All Bible

Old Testament			
1. Mosebok	3	Nahum	1.432
2. Mosebok	95	Habakuk	1.436
3. Mosebok	171	Sefanias	1.440
4. Mosebok	226	Haggai	1.444
5. Mosebok	303	Sakarias	1.447
Josvas bok	367	Malakias	1.462
Dommernes bok	410	New Testament	
Ruts bok	452	Matteus	1.467
1. Samuelsbok	458	Markus	1.530
2. Samuelsbok	514	Lukas	1.570
1. Kongebok	561	Johannes	1.637
2. Kongebok	616	Apostlenes gjerninger	1.687
1. Krønikesk	669	Romerne	1.750
2. Krønikesk	723	1. Korinterbrev	1.776
Estras bok	783	2. Korinterbrev	1.802
Nehemias bok	801	Galaterne	1.819
Esters bok	827	Efeserne	1.828
Jobs bok	840	Filipperne	1.837
Salmene	893	Kolosserne	1.844
Ordspråkene	1.018	1. Tessalonikerbrev	1.850
Predikeren	1.063	2. Tessalonikerbrev	1.856
Salomos høysang	1.077	1. Timoteus	1.859
Jesaja	1.085	2. Timoteus	1.866
Jeremia	1.172	Titus	1.872
Klagesangene	1.267	Filemon	1.875
Esekiel	1.276	Hebreerbrevet	1.877
Daniel	1.364	Jakobs brev	1.896
Hosea	1.390	1. Peters brev	1.903
Joel	1.403	2. Peters brev	1.910
Amos	1.408	1. Johannes' brev	1.915
Obadja	1.418	2. Johannes' brev	1.922
Jonas	1.420	3. Johannes' brev	1.923
Mika	1.424	Judas' brev	1.925
		Johannes' åpenbaring	1.927

Nynorsk - All Bible

1. Mosebok

1. Mosebok 1

Gud skaper verden

- 1** I begynnelsen skapte Gud himmelen og jorden.
- 2** Og jorden var øde og tom, og det var mørke over det store dyp, og Guds Ånd svevet over vannene.
- 3** Og Gud sa: Bli lys! Og det ble lys.
- 4** Og Gud så at lyset var godt, og Gud skilte lyset fra mørket.
- 5** Og Gud kalte lyset dag, og mørket kalte han natt. Og det ble aften, og det ble morgen, dag én.
- 6** Og Gud sa: La det bli en hvelving midt i vannene, og den skal skille vann fra vann.
- 7** Og Gud gjorde hvelvingen og skilte vannet som er under hvelvingen, fra vannet som er over hvelvingen. Og det ble slik.
- 8** Og Gud kalte hvelvingen himmel. Og det ble aften, og det ble morgen, andre dagen.
- 9** Og Gud sa: La vannet under himmelen samles på ett sted, og la det tørre landet komme til syne. Og det ble slik.
- 10** Og Gud kalte det tørre landet jord, og vannet som var samlet, kalte han hav. Og Gud så at det var godt.
- 11** Og Gud sa: Jorden skal la gress, planter som sår seg, frukttrær som bærer frukt med frø i, spire fram på jorden, hvert etter sitt slag. Og det ble slik.
- 12** Og jorden lot gress gro fram, planter som sår seg, hvert etter sitt slag, og trær som bærer frukt med frø i, hvert etter sitt slag. Og Gud så at det var godt.
- 13** Og det ble aften, og det ble morgen, tredje dagen.
- 14** Og Gud sa: La det bli lys på himmelhvelvingen til å skille mellom dagen og natten. Og de skal være til tegn som fastsetter høytider og dager og år.
- 15** Og de skal være lys på himmelhvelvingen til å lyse over jorden. Og det ble slik.
- 16** Og Gud gjorde de to store lysene, det største til å råde over dagen, det mindre til å råde over natten, og stjernene.

- 17 Og Gud satte dem på himmelhvelvingen til å lyse over jorden,
- 18 og til å råde om dagen og om natten, og til å skille lyset fra mørket. Og Gud så at det var godt.
- 19 Og det ble aften, og det ble morgen, fjerde dagen.
- 20 Og Gud sa: La vannet vrimle med et mylder av levende sjeler, og la fugler fly over jorden, under himmelhvelvingen.
- 21 Og Gud skapte de store sjødyrene og alle de levende sjeler som rører seg, som vrimler i vannet, hvert etter sitt slag, og hver vinget fugl etter sitt slag. Og Gud så at det var godt.
- 22 Og Gud velsignet dem og sa: Vær fruktbare og bli mange og fyll vannet i havet, og fuglene bli mange på jorden!
- 23 Og det ble aften, og det ble morgen, femte dagen.
- 24 Og Gud sa: Jorden skal la levende sjeler gå fram, hver etter sitt slag: Fe og kryp og jordens ville dyr, hvert etter sitt slag. Og det ble slik.
- 25 Og Gud gjorde de ville dyrene på jorden, hvert etter sitt slag, og kveget etter sitt slag, og alt landjor dens kryp etter sitt slag. Og Gud så at det var godt.
- 26 Og Gud sa: La oss gjøre mennesk er i vårt bilde, etter vår liknelse. Og de skal råde over havets fisker og over himmelens fugler, og over feet og over all jorden, og over hvert kryp som rører seg på jorden.
- 27 Og Gud skapte mennesket i sitt bilde, i Guds bilde skapte han det, til mann og kvinne skapte han dem.
- 28 Og Gud velsignet dem og Gud sa til dem: Vær fruktbare og bli mange og fyll jorden, og legg den under dere og råd over havets fisker og himmelens fugler og over alt levende som rører seg på jorden.
- 29 Og Gud sa: Se, jeg har gitt dere alle planter som sår seg over hele jorden, og hvert tre med frukt som setter frø. Det skal være føde for dere.
- 30 Og til alle jordens dyr og til alle himmelens fugler og til alt som kryper på jorden som det er levende sjel i, gir jeg alle grønne planter til føde. Og det ble slik.
- 31 Og Gud så alt det han hadde gjort, og se, det var overmåte godt. Og det ble aften og det ble morgen, den sjette dagen.

1. Mosebok 2

Gud hviler på den sjuende dagen

- 1 Så ble himmelen og jorden fullført med hele sin hær.

² Og Gud fullførte på den sjuende dagen det verk han hadde gjort, og han hvilte på den sjuende dagen fra alt sitt verk som han hadde gjort.

³ Og Gud velsignet den sjuende dagen og helliget den, for på den hvilte han fra alt sitt verk, det Gud hadde skapt og ville gjøre.

Mer om skapelsen av menneskene

⁴ Dette er historien om himmelen og jorden da de ble skapt. På den dagen da Gud Herren gjorde jord og himmel,

⁵ fantes det ennå ingen av markens vekster på jorden, og ingen av markens planter var ennå grodd fram, for Gud Herren hadde ikke latt det regne på jorden, og det fantes ikke et menneske til å dyrke landjorden.

⁶ Men en tåke steg opp av jorden slik at hele landjordens overflate ble vannet.

⁷ Og Gud Herren formet mennesket av landjordens støv, og blåste livets ånde i hans nese, og mennesket ble til en levende sjel.

⁸ Så plantet Gud Herren en hage i Eden, i Østen. Der satte han mennesket som han hadde formet.

⁹ Og Gud Herren lot alle slags trær vokse opp av landjorden, prektige å se på og gode å ete av, også livets tre midt i hagen, og treet til kunnskap om godt og ondt.

¹⁰ Og en elv rant ut fra Eden for å vanne hagen, og derfra delte den seg og ble til fire hovedstrømmer.

¹¹ Navnet på den ene er Pisjon. Det er den som renner omkring hele landet Havila, der det er gull.

¹² Og gullet i dette landet er godt. Der er bdellium og onyks-stein.

¹³ Og navnet på den andre elven er Gihon. Det er den som renner omkring hele landet Kusj.

¹⁴ Og navnet på den tredje elven er Hiddekel. Det er den som renner øst for Assur. Og den fjerde elven er Frat.

¹⁵ Og Gud Herren tok mennesket og satte ham i Edens hage til å dyrke og verne den.

¹⁶ Og Gud Herren bød mennesket: Av hvert tre i hagen kan du fritt ete,

¹⁷ men treet til kunnskap om godt og ondt, må du ikke ete av, for den dagen du eter av det, skal du visselig dø.

¹⁸ Så sa Gud Herren: Det er ikke godt for mennesket å være alene. Jeg vil gjøre ham en medhjelp som er hans like.

¹⁹ Og Gud Herren hadde formet av landjorden alle markens dyr og alle himmelens fugler. Og han førte dem til mennesket for å se hva han ville kalle dem. Det mennesket kalte hver levende sjel, det ble dens navn.

²⁰ Så ga mennesket navn til alt feet, til himmelens fugler og til alle markens dyr. Men for seg selv fant mennesket ingen medhjelp som var hans like.

²¹ Da lot Gud Herren en dyp søvn komme over mennesket, og mens han sov, tok han et av hans ribben og fylte igjen med kjøtt.

²² Og Gud Herren bygde av det ribben han hadde tatt av mannen, en kvinne, og førte henne til mannen.

²³ Da sa mannen: Denne gang er det ben av mine ben og kjøtt av mitt kjøtt. Hun skal kalles manninne, for av mannen er hun tatt.

²⁴ Derfor skal mannen forlate sin far og sin mor og forbli hos sin hustru, og de skal være ett kjød.

²⁵ De var nakne, både Adam og hans hustru, men skammet seg ikke.

1. Mosebok 3

Adam og Eva faller i synd

¹ Men slangen var listigere enn alle dyr på marken som Herren Gud hadde gjort, og den sa til kvinnen: Har Gud virkelig sagt: Dere skal ikke ete av noe tre i hagen?

² Kvinnen sa til slangen: Vi kan ete av frukten på trærne i hagen,

³ men om frukten på det treet som er midt i hagen, har Gud sagt: Dere skal ikke ete av den og ikke røre den, for da dør dere.

⁴ Da sa slangen til kvinnen: Dere kommer slett ikke til å dø!

⁵ Men Gud vet at den dagen dere eter av det, vil øynene deres åpnes, dere vil bli slik som Gud til å kjenne godt og ondt.

⁶ Kvinnen så nå at treet var godt å ete av, og at det var en lyst for øynene - et prektig tre, siden det kunne gi forstand. Så tok hun av frukten og åt. Hun ga også sin mann, som var med henne, og han åt.

⁷ Da ble begges øyne åpnet, og de skjønnte at de var nakne. Så flettet de sammen fikenblad og bandt dem om livet.

⁸ Og de hørte Herren Gud da han kom vandrende i hagen da dagen var blitt sval. Og Adam og hans hustru skjulte seg for Herren Guds åsyn mellom trærne i hagen.

⁹ Da kalte Herren Gud på Adam og sa til ham: Hvor er du?

10 Han svarte: Jeg hørte din røst i hagen, og da ble jeg redd, fordi jeg var naken, og jeg gjemte meg.

11 Da sa han: Hvem har fortalt deg at du er naken? Har du ett av treet jeg forbød deg å ete av?

12 Adam sa: Kvinnen som du ga meg til å være hos meg, hun ga meg av treet, og jeg åt.

13 Da sa Herren Gud til kvinnen: Hva er det du har gjort? Kvinnen svarte: Slangen dåret meg, og jeg åt.

14 Da sa Herren Gud til slangen: Fordi du gjorde dette, skal du være forbannet fremfor alt fe og fremfor alle markens dyr. På buken skal du krype, og støv skal du ete alle ditt livs dager.

15 Fiendskap setter jeg mellom deg og kvinnen, mellom din ætt og hennes ætt. Han skal knuse ditt hode, og du skal knuse hans hæl.

16 Til kvinnen sa han: Jeg vil gjøre din møye meget stor i ditt svangerskap. Med smerte skal du føde dine barn. Til din mann skal din attrå stå, og han skal råde over deg.

17 Og til Adam sa han: Fordi du lød din hustrus røst og åt av treet som jeg forbød deg å ete av, skal jorden være forbannet for din skyld. Med møye skal du nære deg av den alle dine levedager.

18 Torner og tistler skal den bære for deg, og du skal ete av markens vekster.

19 I ditt ansikts sved skal du ete ditt brød, inntil du vender tilbake til jorden, for av den er du tatt. Støv er du, og til støv skal du vende tilbake.

20 Adam kalte sin hustru Eva, fordi hun er mor til alle som lever.

21 Og Herren Gud gjorde kapper av skinn til Adam og hans hustru, og kledde dem.

22 Og Herren Gud sa: Se, mennesket er blitt som en av oss til å kjenne godt og ondt. Bare han nå ikke strekker ut sin hånd og tar også av livets tre, og eter og lever evig!

23 Så viste Herren Gud ham ut av Edens hage og satte ham til å dyrke jorden, som han var tatt av.

24 Han drev mennesket ut, og øst for Edens hage plasserte han kjerubene og det flammende sverdet som svingte hit og dit for å vokte veien til livets tre.

1. Mosebok 4

Kain og Abel

1 Adam holdt seg til sin hustru Eva, og hun ble med barn og fødte Kain. Da sa hun: Jeg har fått en mann ved Herren.

- ² Siden fødte hun Abel, hans bror. Abel ble sauegjeter. Kain ble jordbruker.
- ³ Da en tid var gått, skjedde det at Kain bar fram for Herren et offer av markens grøde.
- ⁴ Abel bar også fram et offer, som han tok av de førstefødte lammene i flokken og deres fett. Og Herren så til Abel og hans offer,
- ⁵ men til Kain og hans offer så han ikke. Da ble Kain forbitret, og stirret ned for seg.
- ⁶ Og Herren sa til Kain: Hvorfor er du så forbitret, og hvorfor stirrer du ned for deg?
- ⁷ Er det ikke så at dersom du har godt i sinne, da kan du løfte ansiktet? Men har du ikke godt i sinne, da ligger synden på lur ved døren. Den har lyst på deg, men du skal herske over den.
- ⁸ Kain talte til Abel, sin bror. Og da de en gang var ute på marken, for Kain løs på sin bror Abel og slo ham i hjel.
- ⁹ Da sa Herren til Kain: Hvor er Abel, din bror? Han svarte: Jeg vet ikke. Er jeg min brors vokter?
- ¹⁰ Men han sa: Hva har du gjort? Røsten av din brors blod roper til meg fra jorden.
- ¹¹ Nå skal du være bannlyst fra den jorden som åpnet sin munn og tok imot din brors blod fra din hånd.
- ¹² Når du dyrker jorden, skal den ikke mer gi deg sin grøde. En flyktning og en vandrer skal du være på jorden.
- ¹³ Da sa Kain til Herren: Min skyld er større enn at jeg kan bære den.
- ¹⁴ Se, du har i dag drevet meg ut av landet, og jeg må skjule meg for ditt åsyn. Jeg blir en flyktning og en vandrør på jorden, og det vil gå slik at hvem som helst som finner meg, kommer til å slå meg i hjel.
- ¹⁵ Men Herren sa til ham: Dersom noen slår Kain i hjel, skal det hevnes sjufold. Og Herren satte et merke på Kain for at ingen som møtte ham, skulle slå ham i hjel.
- ¹⁶ Så dro Kain bort fra Herrens åsyn og bosatte seg i landet Nod, øst for Eden.

Kains ætt

- ¹⁷ Og Kain holdt seg til sin hustru, og hun ble med barn og fødte Hanok. Så tok han seg fore å bygge en by og ga byen navnet Hanok etter sin sønn.
- ¹⁸ Hanok fikk sønnen Irad. Irad ble far til Mehujael. Mehujael ble far til Metusjael. Metusjael ble far til Lamek.

- ¹⁹ Lamek tok seg to koner, den ene hette Ada, den andre hette Silla.
- ²⁰ Ada fødte Jabal, han ble stamfar til dem som bor i telt og holder buskap.
- ²¹ Hans bror hette Jubal, han ble stamfar til alle dem som spiller på harpe og fløyte.
- ²² Silla fødte Tubalkain. Han smidde alle slags redskaper av kobber og jern. Tubalkains søster var Na'ama.
- ²³ Lamek sa til konene sine: Ada og Silla, hør min røst, Lameks hustruer, lytt til min tale! En mann dreper jeg for hvert sår jeg får, en gutt for hver skramme jeg får.
- ²⁴ For hevnes Kain sju ganger, da skal Lamek hevnes syttisju ganger.

Set og hans ætt

- ²⁵ Adam holdt seg igjen til sin hustru, og hun fødte en sønn og kalte ham Set. [Hun sa:] For Gud har satt meg en annen sønn i Abels sted, fordi Kain slo ham i hjel.
- ²⁶ Set fikk en sønn og kalte ham Enosj. På den tiden begynte de å påkalle Herrens navn.

1. Mosebok 5

Adams etterkommere

- ¹ Dette er boken om Adams slektshistorie: På den dagen Gud skapte mennesket, skapte han det i Guds liknelse,
- ² til mann og kvinne skapte han dem, og han velsignet dem og ga dem navnet menneske på den dagen de ble skapt.
- ³ Da Adam var hundre og tretti år gammel, fikk han en sønn i sin liknelse, etter sitt bilde. Han kalte ham Set.
- ⁴ Og Adams dager etter at han hadde fått Set, var åtte hundre år, og han fikk sønner og døtre.
- ⁵ Alle Adams levedager ble ni hundre og tretti år. Så døde han.
- ⁶ Da Set var hundre og fem år gammel, fikk han sønnen Enosj.
- ⁷ Etter at Set hadde fått Enosj, levde han åtte hundre og sju år, og fikk sønner og døtre.
- ⁸ Alle Sets dager ble ni hundre og tolv år. Så døde han.
- ⁹ Da Enosj var nitti år gammel, fikk han sønnen Kenan.
- ¹⁰ Etter at Enosj hadde fått Kenan, levde han åtte hundre og femten år og fikk sønner og døtre.

- ¹¹ Alle Enosjs dager ble ni hundre og fem år. Så døde han.
- ¹² Da Kenan var sytti år gammel, fikk han sønnen Mahalalel.
- ¹³ Etter at Kenan hadde fått Mahalalel, levde han åtte hundre og førti år og fikk sønner og døtre.
- ¹⁴ Alle Kenans dager ble ni hundre og ti år. Så døde han.
- ¹⁵ Da Mahalalel var sekstifem år gammel, fikk han sønnen Jared.
- ¹⁶ Etter at Mahalalel hadde fått Jared, levde han åtte hundre og tretti år og fikk sønner og døtre.
- ¹⁷ Alle Mahalalels dager ble åtte hundre og nittifem år. Så døde han.
- ¹⁸ Da Jared var hundre og sekstito år gammel, fikk han sønnen Enok.
- ¹⁹ Etter at Jared hadde fått Enok, levde han åtte hundre år og fikk sønner og døtre.
- ²⁰ Alle Jareds dager ble ni hundre og sekstito år. Så døde han.
- ²¹ Da Enok var sekstifem år gammel, fikk han sønnen Metusjalah.
- ²² Og Enok vandret med Gud i tre hundre år etter at han hadde fått Metusjalah, og han fikk sønner og døtre.
- ²³ Alle Enoks dager ble tre hundre og sekstifem år.
- ²⁴ Og Enok vandret med Gud. Så ble han borte, for Gud tok ham til seg.
- ²⁵ Da Metusjalah var hundre og åttisju år gammel, fikk han sønnen Lamek.
- ²⁶ Etter at Metusjalah hadde fått Lamek, levde han sju hundre og åttito år og fikk sønner og døtre.
- ²⁷ Alle Metusjalahs dager ble ni hundre og sekstini år. Så døde han.
- ²⁸ Da Lamek var hundre og åttito år gammel, fikk han en sønn.
- ²⁹ Han kalte ham Noah og sa: Han skal trøste oss under vårt arbeid og våre henders møye på den jorden som Herren har forbannet.
- ³⁰ Etter at Lamek hadde fått Noah, levde han fem hundre og nittifem år og fikk sønner og døtre.
- ³¹ Alle Lameks dager ble sju hundre og syttisju år. Så døde han.
- ³² Og da Noah var fem hundre år gammel, fikk han sønnene Sem, Kam og Jafet.

1. Mosebok 6

Menneskenes ondskap

- ¹ Da nå menneskene begynte å bli mange på jorden, og de fikk døtre,
- ² da så Guds sønner at menneskenes døtre var vakre, og de tok seg koner, hvem de hadde lyst til.
- ³ Da sa Herren: Min Ånd skal ikke til evig tid gå i rette med menneskene. I sin villfarelse er de kjød, og deres dager skal være hundre og tjue år.
- ⁴ Kjempene var på jorden i de dager. Og likeså siden, da Guds sønner gikk inn til menneskenes døtre, som fødte dem barn. Dette er de mektige menn i gammel tid, de navngjetne.
- ⁵ Herren så at menneskenes ondskap var stor på jorden, og at alle tanker og hensikter i hjertene deres var onde hele dagen lang.
- ⁶ Da angret Herren at han hadde skapt mennesket på jorden, og han var full av sorg i sitt hjerte.
- ⁷ Og Herren sa: Jeg vil utrydde fra jorden menneskene som jeg har skapt, både mennesker og fe og krypdyr og himmelens fugler, for jeg angrer at jeg har skapt dem.
- ⁸ Men Noah fant nåde for Herrens øyne.

Noah

- ⁹ Dette er Noahs slektshistorie. Noah var en rettferdig mann, ulastelig blant sine samtidige. Noah vandret med Gud.
- ¹⁰ Og Noah fikk tre sønner: Sem, Kam og Jafet.
- ¹¹ Men jorden var fordervet i Guds øyne, den ble full av vold.

Gud befaler Noah å bygge en ark

- ¹² Og Gud så jorden, og se, den var fordervet. Alt kjød hadde fordervet sin ferd på jorden.
- ¹³ Da sa Gud til Noah: Nå vil jeg gjøre ende på alt kjød, for de har fylt jorden med vold. Se, jeg vil ødelegge både dem og jorden.
- ¹⁴ Bygg deg en ark av gofetre. Du skal innrede den med rom, og stryke den innvendig og utvendig med bek.
- ¹⁵ Slik skal du bygge den: Arken skal være tre hundre alen lang, femti alen bred og tretti alen høy.
- ¹⁶ Øverst på arken skal du gjøre en lysåpning som når en alen ned på veggen. Sett døren til arken på den ene siden. Du skal bygge den med tre dekk, et nederste, et annet og et tredje, innredet med rom i hver etasje.
- ¹⁷ Og se, jeg lar en vannflom komme over jorden for å ødelegge alt kjød under himmelen som det er livsånde i. Alt som er på jorden, skal omkomme.

¹⁸ Men jeg vil opprette min pakt med deg, og du skal gå inn i arken - du og dine sønner og din hustru og dine svigerdøtre med deg.

¹⁹ Og av alt som lever, av alt kjød, skal du ta ett par av hvert slag med inn i arken for å holde dem i live med deg. De skal være hann og hunn.

²⁰ Av alle slags fugler og av alle slags fe og av alle slags krypdyr på jorden skal par for par komme inn til deg for å holdes i live.

²¹ Og du skal ta med deg noe av allslags mat og samle det hos deg, så det kan være til føde for deg og for dem.

²² Og Noah gjorde slik. Han gjorde i ett og alt som Gud hadde befalt ham.

1. Mosebok 7

Gud ber Noah gå inn i arken

¹ Så sa Herren til Noah: Gå inn i arken, du og hele din husstand! For bare deg har jeg funnet rettferdig for meg i denne slekt.

² Av alle rene dyr skal du ta deg ut sju par, hann og hunn, og av dyr som ikke er rene, ett par, hann og hunn,

³ likeså av himmelens fugler sju par, hann og hunn, for å holde deres slekter i live på hele jorden.

⁴ For sju dager heretter vil jeg la det regne på jorden i førti dager og førti netter, og jeg vil utslette fra jordens overflate hvert levende vesen som jeg har skapt.

⁵ Og Noah gjorde i ett og alt som Herren hadde befalt ham.

Vannflommen

⁶ Noah var seks hundre år gammel da vannflommen kom over jorden.

⁷ Så gikk Noah og hans sønner, hans kone og hans svigerdøtre med ham inn i arken for å berge seg for vannflommen.

⁸ Av de rene dyrene og av de dyrene som ikke er rene, av fuglene og av alt som kryper på marken,

⁹ gikk par for par inn til Noah i arken, hanndyr og hunndyr, slik Gud hadde befalt Noah.

¹⁰ Så skjedde det, etter at de sju dagene var til ende, at vannflommen kom over jorden.

¹¹ I det året av Noahs liv da han var seks hundre år gammel, i den andre måneden, på den syttende dagen i måneden, den dagen brast alle kilder i det store dyp, og himmelens sluser ble åpnet.

¹² Regnet strømmet ned over jorden i førti dager og førti netter.

- 13** Denne samme dagen gikk Noah og Sem, Kam og Jafet, Noahs sønner, og Noahs kone og hans tre svigerdøtre med dem inn i arken,
- 14** de og alle de ville dyrene etter sitt slag, alt fe etter sitt slag, alt kryp som rører seg på jorden etter sitt slag, alle fugler etter sitt slag, alt som flyr, alt som har vinger.
- 15** De gikk inn til Noah i arken, par for par av alle skapninger som har livsånd i seg.
- 16** De som gikk inn var hann og hunn av alt kjød, slik Gud hadde befalt ham. Og Herren lukket etter ham.
- 17** Da kom vannflommen strømmende over jorden i førti dager, slik at vannet steg og løftet arken og hevet den over jorden.
- 18** Og vannet steg og økte veldig over jorden, og arken fløt bortover vannflaten.
- 19** Vannet steg nå mer og mer på jorden, så alle de høye fjellene under himmelen ble skjult.
- 20** Femten alen høyt steg vannet over fjellene, og skjulte dem.
- 21** Da omkom alt kjød som rørte seg på jorden, fugl og fe og de ville dyr, alt kryp som rører seg på jorden, og alle menneskene.
- 22** Alt som hadde pust av livsånd i nesen, alt som levde på det tørre land, døde.
- 23** Han utryddet hvert liv som fantes på jorden, fra mennesket til feet, krypet og fuglene under himmelen - de ble utryddet av jorden. Bare Noah ble tilbake, og de som var med ham i arken.
- 24** Og vannet ble stående høyt over jorden i hundre og femti dager.

1. Mosebok 8

Noah går ut av arken

- 1** Men Gud kom i hu Noah og alle ville dyr og alt feet som var med ham i arken. Og Gud lot en vind blåse over jorden, og vannet sank.
- 2** Dypets kilder og himmelens sluser ble lukket, og regnet fra himmelen stanset.
- 3** Vannet trakk seg etter hvert tilbake fra jorden, og vannet begynte å minke da hundre og femti dager var gått.
- 4** I den sjuende måneden, på den syttende dagen i måneden, ble arken stående på Ararat-fjellene.

- ⁵ Og vannet fortsatte å synke inntil den tiende måneden. I den tiende måneden, på den første dagen i måneden, kom fjelltoppene til syne.
- ⁶ Da førti dager var gått, åpnet Noah luken han hadde gjort på arken
- ⁷ og slapp ut en ravn. Den fløy fram og tilbake inntil vannet var tørket bort fra jorden.
- ⁸ Så sendte han ut en due for å se om vannet hadde sunket fra jordens overflate.
- ⁹ Men duen fant ikke noe sted å hvile sin fot, og den kom tilbake til ham i arken, for det sto vann over hele jordens overflate. Da rakte han ut hånden og tok den inn til seg i arken.
- ¹⁰ Han ventet ennå sju dager, og sendte så igjen duen ut av arken.
- ¹¹ Duen kom til ham da det led mot kveld. Og se, den hadde et friskt oljeblad i nebbet. Da skjønnte Noah at vannet var sunket bort fra jorden.
- ¹² Men han ventet ennå sju dager, så slapp han duen ut, og da kom den ikke tilbake til ham mer.
- ¹³ Og det skjedde, i det seks hundre og første året, i den første måneden, på den første dagen i måneden, var vannet tørket bort fra jorden. Da tok Noah taket av arken og så ut, og se, jorden var tørr.
- ¹⁴ I den andre måneden, på den tjuesjuende dagen i måneden, var jorden helt tørr.
- ¹⁵ Da talte Gud til Noah og sa:
- ¹⁶ Gå ut av arken, du og din hustru og dine sønner og dine svigerdøtre med deg.
- ¹⁷ Alt levende som er hos deg, av alt kjød, fugl og fe og alt kryp som rører seg på jorden - før det ut med deg! Det skal vrirle av dem på jorden, de skal være fruktbare og formere seg på jorden.
- ¹⁸ Så gikk Noah ut, og hans sønner, hans kone og hans svigerdøtre med ham.
- ¹⁹ Alle dyrene, alt kryptet, alle fuglene, alt som rører seg på jorden - alt etter sitt slag, gikk ut av arken.
- ²⁰ Og Noah bygde et alter for Herren. Han tok av alle rene dyr og av alle rene fugler og ofret brennoffer på alteret.
- ²¹ Og Herren kjente den behagelige duften, og Herren sa i sitt hjerte: Jeg vil aldri mer forbanne jorden for menneskets skyld, for menneskehjertets tanker er onde fra ungdommen av. Jeg vil aldri mer drepe alt levende, slik jeg nå har gjort.

²² Så lenge jorden står heretter, skal såtid og høst, kulde og hete, sommer og vinter, dag og natt aldri ta slutt.

1. Mosebok 9

Guds pakt med Noah

¹ Og Gud velsignet Noah og sønnene hans og sa til dem: Vær fruktbare, bli mange og fyll jorden.

² Frykt og redsel for dere skal være over alle jordens dyr og alle himmelens fugler, over alt som kryper på marken, og over alle fiskene i havet. De er gitt i deres hånd.

³ Alt som rører seg og lever, skal være til føde for dere. Likesom jeg ga dere de grønne plantene, gir jeg dere alt dette.

⁴ Bare kjøtt med dets sjel i, det vil si blodet, skal dere ikke ete.

⁵ Og sannelig: Jeg vil kreve gjengjeld for deres eget blod. Jeg vil kreve hvert dyr til regnskap om det tar deres blod, og likeså hvert menneske. Jeg vil kreve hver manns bror til regnskap for menneskets liv.

⁶ Den som utøser menneskets blod, hans blod skal bli utøst av mennesker. For i Guds bilde skapte han mennesket.

⁷ Dere skal være fruktbare og bli mange! Myldre på jorden og bli tallrike på den.

⁸ Gud talte til Noah og til hans sønner som var med ham, og sa:

⁹ Se, jeg oppretter selv min pakt med dere, og med slekten etter dere,

¹⁰ og med hver levende skapning som er hos dere, fuglene og feet og alle ville dyr hos dere - alt som gikk ut av arken, alle dyr på jorden.

¹¹ Jeg oppretter min pakt med dere: Aldri mer skal alt kjød bli utryddet ved vannflom. Aldri mer skal det komme en vannflom og ødelegge jorden.

¹² Og Gud sa: Dette er tegnet på pakten jeg oppretter mellom meg og dere og hver levende skapning som er hos dere, for alle kommende slekter og tider:

¹³ Min bue har jeg satt i skyen, den skal være tegn på en pakt mellom meg og jorden.

¹⁴ Og det skal skje, når jeg fører skyer over jorden, og buen kommer til syne i skyen,

¹⁵ da vil jeg komme i hu min pakt mellom meg og dere og hver levende skapning av alt kjød, og vannet skal aldri mer bli en flom som ødelegger alt kjød.

¹⁶ Når buen står i skyen, vil jeg se den og minnes den evige pakten mellom Gud og hver levende skapning, alt kjød som er på jorden.

¹⁷ Gud sa til Noah: Dette er tegnet på pakten jeg har opprettet mellom meg og alt kjød som er på jorden.

Noah og hans sønner

¹⁸ Noahs sønner som gikk ut av arken, var Sem, Kam og Jafet. Kam var far til Kana'an.

¹⁹ Disse tre var Noahs sønner. Fra dem bredte menneskene seg ut over hele jorden.

²⁰ Noah var jordbruker, og han var den første som plantet en vingård.

²¹ Han drakk av vinen og ble beruset, og han kledde seg naken inne i teltet sitt.

²² Da Kam, Kana'ans far, så sin fars nakenhet, fortalte han det utenfor til begge brødrene sine.

²³ Da tok Sem og Jafet et klede og la det på skuldrene sine og gikk baklengs inn og dekket sin fars nakenhet. De vendte ansiktet bort og så ikke sin fars nakenhet.

²⁴ Da Noah våknet av rusen, fikk han vite hva hans yngste sønn hadde gjort mot ham.

²⁵ Han sa: Forbannet være Kana'an! Trellers trell skal han være for sine brødre.

²⁶ Han sa også: Lovet være Herren, Sems Gud, Kana'an skal være hans trell!

²⁷ Gud skal gjøre det vidt for Jafet, han skal bo i Sems telter, og Kana'an skal være hans trell!

²⁸ Noah levde tre hundre og femti år etter vannflommen.

²⁹ Alle Noahs dager ble ni hundre og femti år. Så døde han.

1. Mosebok 10

Noahs sønner og deres ætt

¹ Dette er slektshistorien til Noahs sønner Sem, Kam og Jafet. De fikk sønner etter vannflommen.

² Jafets sønner var Gomer, Magog, Madai, Javan, Tubal, Mesjek og Tiras.

³ Gomers sønner var Asjkenas, Rifat og Togarma.

⁴ Javans sønner var Elisja, Tarsis, Kittim og Dodanim.

⁵ Fra disse ble hedningenes kystland befolket i sine land, hvert med sitt tungemål, etter sine slekter, i sine folkeslag.

⁶ Kams sønner var Kusj, Misrajim, Put og Kana'an.

⁷ Kusjs sønner var Seba, Havila, Sabta, Raema og Sabteka. Raemas sønner var Sjeba og Dedan.

⁸ Kusj fikk sønnen Nimrod, som var den første store hersker på jorden.

⁹ Han var en mektig jeger for Herren. Derfor heter det: En mektig jeger for Herren som Nimrod.

¹⁰ Begynnelsen til hans rike var Babel, Erek, Akkad og Kalne i landet Sinear.

¹¹ Fra dette landet dro han ut til Assur og bygde Ninive, Rehobot-Ir og Kalah,

¹² og Resen mellom Ninive og Kalah - dette er den store byen.

¹³ Misrajim ble stamfar til luderne, anamerne, lehaberne og naftuherne,

¹⁴ patruserne og kasluherne, som filistrene er kommet fra, og kaftorerne.

¹⁵ Kana'an ble far til Sidon, som var hans førstefødte, og til Het,

¹⁶ og til jebusittene, amorittene og girgasittene,

¹⁷ hevittene, arkittene og sinittene,

¹⁸ og arvadittene, semarittene og hamatittene. Siden bredte kana'aneernes ætter seg videre ut.

¹⁹ Kana'aneernes grense gikk fra Sidon bortimot Gerar like til Gasa, og bortimot Sodoma, Gomorra, Adma og Sebojim like til Lesja.

²⁰ Dette var Kams etterkommere, etter sine ætter og tungemål, i sine land og folkeslag.

²¹ Også Sem fikk barn. Han var stamfar til alle Ebers barn, og var den eldste broren av Jafet.

²² Sems sønner var Elam, Assur, Arpaksjad, Lud og Aram.

²³ Arams sønner var Us, Hul, Geter og Masj.

²⁴ Arpaksjad fikk sønnen Sjelah, og Sjelah fikk sønnen Eber.

²⁵ Eber fikk to sønner. Den ene hette Peleg, for i hans dager ble jorden delt. Hans bror hette Joktan.

²⁶ Joktan ble far til Almodad, Sjelef, Hasarmavet og Jarah,

²⁷ Hadoram, Usal og Dikla,

²⁸ Obal, Abimael og Sjeba,

- ²⁹ Ofir, Havila og Jobab. Alle disse var Joktans sønner.
- ³⁰ De hadde bostedene sine i fjellbygdene i øst fra Mesja bortimot Sefar.
- ³¹ Dette var Sems sønner etter sine slekter og tungemål, i sine land, etter sine folkeslag.
- ³² Dette var Noahs sønners slekter etter sin avstamning, i sine folkeslag. Fra dem har folkene utbredt seg på jorden etter vannflommen.

1. Mosebok 11

Babels tårn

- ¹ Hele jorden hadde ett språk og samme ord.
- ² Det skjedde, da de dro fram mot øst, at de fant en slette i landet Sinear, og de bosatte seg der.
- ³ De sa til hverandre: Kom, la oss gjøre teglstein og brenne dem godt! De brukte tegl til stein og jordbek istedenfor mørtel.
- ⁴ Så sa de: Kom, la oss bygge oss en by og et tårn som når opp til himmelen. La oss gjøre oss et navn, ellers blir vi spredt over hele jorden.
- ⁵ Da steg Herren ned for å se byen og tårnet som menneskenes barn bygde.
- ⁶ Og Herren sa: Se, de er ett folk, og de har alle samme språk. Dette er det første de foretar seg. Nå vil ingen ting være umulig for dem, hva de så får i sinne å gjøre.
- ⁷ Kom, la oss stige ned og forvirre deres språk så de ikke forstår hverandres tale.
- ⁸ Så spredte Herren dem derfra ut over hele jorden, og de holdt opp med å bygge på byen.
- ⁹ Derfor ble byen kalt Babel, for der forvirret Herren all jordens tungemål, og derfra spredte Herren dem ut over hele jorden.

Sems etterkommere

- ¹⁰ Dette er Sems slektshistorie: Sem var hundre år gammel da han fikk sønnen Arpaksjad, to år etter vannflommen.
- ¹¹ Etter at Sem hadde fått Arpaksjad, levde han fem hundre år, og fikk sønner og døtre.
- ¹² Da Arpaksjad var trettifem år gammel, fikk han sønnen Sjelah.
- ¹³ Etter at Arpaksjad hadde fått Sjelah, levde han fire hundre og tre år og fikk sønner og døtre.
- ¹⁴ Da Sjelah var tretti år gammel, fikk han sønnen Eber.

15 Etter at Sjelah hadde fått Eber, levde han fire hundre og tre år og fikk sønner og døtre.

16 Da Eber var trettifire år gammel, fikk han sønnen Peleg.

17 Etter at Eber hadde fått Peleg, levde han fire hundre og tretti år og fikk sønner og døtre.

18 Da Peleg var tretti år gammel, fikk han sønnen Re'u.

19 Etter at Peleg hadde fått Re'u, levde han to hundre og ni år og fikk sønner og døtre.

20 Da Re'u var trettito år gammel, fikk han sønnen Serug.

21 Etter at Re'u hadde fått Serug, levde han to hundre og sju år og fikk sønner og døtre.

22 Da Serug var tretti år gammel, fikk han sønnen Nakor.

23 Etter at Serug hadde fått Nakor, levde han to hundre år og fikk sønner og døtre.

24 Da Nakor var tjueni år gammel, fikk han sønnen Tarah.

25 Etter at Nakor hadde fått Tarah, levde han hundre og nitten år og fikk sønner og døtre.

26 Da Tarah var sytti år gammel, fikk han sønnene Abram, Nakor og Haran.

Tarah drar fra Ur til Karan

27 Dette er Tarahs slektshistorie: Tarah fikk sønnene Abram, Nakor og Haran. Haran fikk sønnen Lot.

28 Haran døde hos sin far Tarah, i sitt fedreland, i Ur i Kaldea.

29 Abram og Nakor tok seg koner. Abrams kone hette Sarai, Nakors kone hette Milka og var en datter av Haran, far til Milka og Jiska.

30 Sarai var ufruktbar og hadde ingen barn.

31 Tarah tok med seg Abram, sin sønn, sin sønnesønn Lot, Harans sønn, og svigerdatteren Sarai, sin sønn Abrams kone, og de dro ut sammen fra Ur i Kaldea for å reise til Kana'ans land. Men da de kom så langt som til Karan, bosatte de seg der.

32 Tarahs dager ble to hundre og fem år. Så døde Tarah i Karan.

1. Mosebok 12

Gud kaller Abram

1 Og Herren sa til Abram: Dra bort fra ditt land og fra din slekt og fra din fars hus til det landet som jeg vil vise deg!

- ² Jeg vil gjøre deg til et stort folk. Jeg vil velsigne deg og gjøre ditt navn stort, og du skal bli en velsignelse.
- ³ Jeg vil velsigne dem som velsigner deg, og den som forbanner deg, vil jeg forbanne. Og i deg skal alle jordens slekter velsignes.
- ⁴ Så dro Abram av sted, som Herren hadde sagt ham, og Lot dro med ham. Abram var syttifem år da han dro ut fra Karan.
- ⁵ Abram tok med seg Sarai, sin kone, og Lot, sin brorsønn, og all den eiendom som de hadde samlet, og de folk de hadde fått i Karan. De dro ut for å reise til Kana'ans land, og de kom til Kana'ans land.
- ⁶ Og Abram dro gjennom landet til stedet Sikem, til Mores terebintelund. Kana'aneerne bodde den gang i landet.
- ⁷ Da åpenbarte Herren seg for Abram og sa: Din ætt vil jeg gi dette landet. Og han bygde der et alter for Herren som hadde åpenbart seg for ham.
- ⁸ Derfra flyttet han til fjellet øst for Betel, og han slo opp teltet sitt mellom Betel i vest og Ai i øst. Han bygde der et alter for Herren og påkalte Herrens navn.
- ⁹ Abram dro så videre mot sydlandet.
- ¹⁰ Så ble det hungersnød i landet, og Abram dro ned til Egypt for å oppholde seg der, for hungersnøden var stor i landet.
- ¹¹ Og det skjedde da han nærmet seg Egypt, at han sa til Sarai, sin kone: Se nå, jeg vet at du er en vakker kvinne.
- ¹² Når nå egypterne får se deg, vil de si: Dette er hans kone! Og så vil de slå meg i hjel, men de vil la deg leve.
- ¹³ Jeg ber deg, si at du er min søster, så det kan gå meg vel på grunn av deg, og livet mitt kan bli spart for din skyld.

Abram og Sarai i Egypt

- ¹⁴ Og så skjedde, at da Abram kom til Egypt, da så egypterne at kvinnen var meget vakker.
- ¹⁵ Faraos stormenn så henne og roste henne for farao, og kvinnen ble hentet til faraos hus.
- ¹⁶ Og han gjorde vel mot Abram for hennes skyld. Han fikk både småfe og storfe og esler, treller og trellkvinner, eselhopper og kameler.
- ¹⁷ Men Herren slo farao og hans hus med store plager på grunn av Sarai, Abrams kone.
- ¹⁸ Da kalte farao Abram til seg og sa: Hva er det du har gjort mot meg? Hvorfor fortalte du meg ikke at hun er din kone?

¹⁹ Hvorfor sa du: Hun er min søster, så jeg tok henne til kone? Se, her er ektefellen din, ta henne og gå!

²⁰ Og farao ga noen menn befaling om ham, og de sendte ham av sted med hans kone og alt det han eide.

1. Mosebok 13

¹ Og Abram dro ut fra Egypt opp til sydlandet, han og hans kone, med alt det han eide. Og Lot var med ham.

Lot forlater Abram

² Abram var meget rik på buskap og på sølv og gull.

³ Og han dro i dagsreiser fra sydlandet helt til Betel, til det stedet hvor teltet hans hadde stått i begynnelsen, mellom Betel og Ai,

⁴ til det stedet hvor han hadde bygd et alter forrige gang. Der påkalte Abram Herrens navn.

⁵ Men også Lot, som dro sammen med Abram, hadde småfe og storfe og telt.

⁶ Og landet kunne ikke romme dem, så de kunne bo sammen, for eiendommen deres var for stor til at de kunne bo sammen.

⁷ Det ble trette mellom dem som gjette Abrams kveg og dem som gjette for Lot. Kana'aneerne og ferisittene bodde den gang i landet.

⁸ Da sa Abram til Lot: Jeg ber deg, la det ikke være trette mellom meg og deg, og mellom gjeterne mine og gjeterne dine! Vi er jo brødre.

⁹ Ligger ikke hele landet åpent for deg? Jeg ber deg, skill deg fra meg! Hvis du tar til venstre, vil jeg dra til høyre. Hvis du tar til høyre, vil jeg dra til venstre.

¹⁰ Da løftet Lot sine øyne, og han så at hele Jordan-sletten like til Soar overalt var vannrik, som Herrens hage, som landet Egypt. Dette var før Herren ødela Sodoma og Gomorra.

¹¹ Så valgte Lot for seg selv hele Jordan-sletten. Og Lot dro østover, og de skiltes fra hverandre.

¹² Abram ble boende i Kana'ans land. Men Lot tok bolig i byene på sletten og han flyttet teltene sine så langt som til Sodoma.

¹³ Men Sodomas menn var onde og syndet grovt mot Herren.

Herrens løfte til Abram

¹⁴ Og Herren sa til Abram etter at Lot hadde skilt lag med ham: Løft nå dine øyne og se ut fra stedet der du står - mot nord, mot syd, mot øst og mot vest!

¹⁵ For hele det landet som du ser, til deg vil jeg gi det, og til din ætt for alle tider.

¹⁶ Jeg vil la din ætt bli som støvet på jorden. Hvis et menneske er i stand til å telle jordens støv, så skal også din ætt kunne telles.

¹⁷ Stå opp og dra gjennom landet så langt og så bredt som det er! For deg vil jeg gi det.

¹⁸ Og Abram flyttet teltene sine. Han kom til Mamres terebintelund i Hebron, og der bosatte han seg. Der bygde han et alter for Herren.

1. Mosebok 14

Krig. Lot blir bortført

¹ Det skjedde i de dager da Amrafel var konge i Sinear, Arjok konge i Ellasar, Kedorlaomer konge i Elam, og Tideal konge over Gojim,

² da førte disse kongene krig mot Bera, kongen i Sodoma, og Birsa, kongen i Gomorra, og Sjinab, kongen i Adma, og Sjemeber, kongen i Sebojim, og mot kongen i Bela, det er Soar.

³ Alle disse slo seg sammen og dro til Siddim-dalen, der Salthavet nå er.

⁴ Tolv år hadde de tjent Kedorlaomer, men i det trettende året gjorde de opprør.

⁵ I det fjortende året kom så Kedorlaomer og de kongene som var med ham. De slo refa'ittene i Asterot-Karnajim, susittene i Ham, emittene i Sjave-Kirjatajim,

⁶ og horittene på Se'ir-fjellet, like til El-Paran ved utkanten av ørkenen.

⁷ Deretter vendte de tilbake og kom til En-Misjpat, det er Kadesj, og la under seg hele amalekittenes land, likeså amorittene som bodde i Haseson-Tamar.

⁸ Da dro kongen av Sodoma ut, og kongen av Gomorra, kongen av Adma, kongen av Sebojim og kongen av Bela - det er Soar. De stilte seg i fylking mot dem i Siddim-dalen,

⁹ mot Kedorlaomer, kongen i Elam, og Tideal, kongen over Gojim, og Amrafel, kongen i Sinear, og Arjok, kongen i Ellasar - fire konger mot de fem.

¹⁰ Nå var Siddim-dalen full av jordbekgruver. Kongene av Sodoma og Gomorra flyktet, og de falt i dem. De som ble igjen, flyktet opp i fjellene.

¹¹ Så tok de alt gods i Sodoma og Gomorra, og hele matforrådet deres, og dro bort.

¹² De tok også med seg Lot, Abrams brorsønn, og hans gods, og dro bort. Han bodde nemlig i Sodoma.

Abram befri Lot

13 Det kom så noen flyktninger og fortalte det til hebreeren Abram. Han bodde ved den terebintelunden som tilhørte amoritten Mamre - Mamre var bror til Esjkol og Aner, og de var Abrams forbundsfeller.

14 Da nå Abram fikk høre at hans slektning var bortført som fange, mønstret han sine våpentrente menn som var født i hans hus, tre hundre og atten i tallet, og satte etter dem like til Dan.

15 Han og hans folk delte seg og overfalt dem om natten, og han slo dem og forfulgte dem helt til Hoba, som ligger nord for Damaskus.

16 Så brakte han alt godset med tilbake. Også sin slektning Lot og hans eiendom førte han tilbake, likeså kvinnene og folket.

Melkisedek velsigner Abram

17 Da han vendte tilbake etter å ha slått Kedorlaomer og de kongene som var med ham, gikk kongen i Sodoma ut for å møte ham i Sjavedalen, det er Kongedalen.

18 Og Melkisedek, kongen i Salem, kom ut med brød og vin. Han var prest for Den Høyeste Gud.

19 Han velsignet ham og sa: Velsignet være Abram av Den Høyeste Gud, han som eier himmel og jord.

20 Og lovet være Den Høyeste Gud, som har gitt dine fiender i din hånd! Og Abram ga ham tiende av alt.

21 Og kongen av Sodoma sa til Abram: Gi meg folket, og ta du godset!

22 Men Abram sa til kongen av Sodoma: Jeg løfter min hånd til Herren, Den Høyeste Gud, han som eier himmel og jord:

23 Ikke så mye som en tråd eller en skorem vil jeg ta av alt som er ditt, for at du ikke skal si: Jeg har gjort Abram rik.

24 Jeg vil ikke ha noe, bare den maten som folkene mine har ett, og det som faller på de menn som dro ut med meg, Aner, Esjkol og Mamre - la dem ta sin del.

1. Mosebok 15

Gud gjør en pakt med Abram

1 Etter at dette var skjedd, kom Herrens ord til Abram i et syn, og det lød så: Frykt ikke, Abram! Jeg er ditt skjold. Din lønn skal være meget stor.

2 Da sa Abram: Å Herre Herre, hva vil du gi meg? Jeg går jo barnløs bort. Den som skal overta mitt hus, er Elieser fra Damaskus.

3 Og Abram sa: Meg har du ikke gitt barn, og se, en som er født i mitt hus, skal arve meg.

- ⁴ Da kom Herrens ord til ham, og det lød så: Denne mann skal ikke arve deg, men den som skal utgå av ditt eget liv, han skal arve deg.
- ⁵ Han førte ham utenfor og sa: Se nå opp mot himmelen og tell stjernene, hvis du er i stand til å telle dem! Og han sa til ham: Slik skal din ætt bli.
- ⁶ Og Abram trodde på Herren, og han regnet ham det til rettferdighet.
- ⁷ Og han sa til ham: Jeg er Herren, som førte deg ut fra kaldeernes Ur for å gi deg dette landet til eiendom.
- ⁸ Da sa han: Herre Herre, hvordan kan jeg vite at jeg skal eie det?
- ⁹ Da sa han til ham: Bring meg en tre års gammel kvige, en tre års gammel geit, en tre års gammel vær, en turteldue og en dueunge.
- ¹⁰ Så hentet han alt dette til ham. Han skar dyrene midt over, og la det ene stykket av hvert dyr rett imot det andre. Men fuglene skar han ikke over.
- ¹¹ Rovfugler slo ned på de døde kroppene, og Abram jaget dem bort.
- ¹² Og det skjedde, da solen var ved å gå ned, at en dyp søvn falt over Abram. Se, redsel og et stort mørke kom over ham.
- ¹³ Og han sa til Abram: Du skal vite for visst at din ætt skal bo som fremmede i et land som ikke er deres. De skal trelle for folket der, og de vil bli undertrykt og plaget i fire hundre år.
- ¹⁴ Men jeg vil også dømme det folket som de skal trelle for, og deretter skal de dra ut med mye gods.
- ¹⁵ Men du skal fare til dine fedre i fred, du skal bli begravet i en god alderdom.
- ¹⁶ I det fjerde slektledd skal de komme tilbake hit. For ennå har ikke amorittene fylt sin ondskaps mål.
- ¹⁷ Og det skjedde, da solen var gått ned og mørket kom, se, da var der en rykende ovn, og luende ild for fram mellom offerstykkene.
- ¹⁸ Den dagen gjorde Herren en pakt med Abram og sa: Din ætt har jeg gitt dette landet, fra Egypts elv like til den store elven, floden Frat,
- ¹⁹ kenittenes, kenisittenes og kadmonittenes,
- ²⁰ hetittenes, ferisittenes og refa'ittenes,
- ²¹ amorittenes, kana'aneernes, girgasittenes og jebusittenes land.

1. Mosebok 16

Hagar og Ismael

- ¹ Sarai, Abrams kone, fødte ham ikke barn. Men hun hadde en egyptisk trellkvinne som hette Hagar.

² Og Sarai sa til Abram: Se, Herren har nektet meg barn. Jeg ber deg, gå derfor inn til trellkvinnen min. Kanskje jeg kunne få et barn ved henne. Og Abram gjorde som Sarai sa.

³ Så tok Sarai, Abrams kone, sin egyptiske trellkvinne Hagar og ga henne som kone til sin mann Abram. Det var da ti år siden Abram hadde bosatt seg i Kana'ans land.

⁴ Og han gikk inn til Hagar, og hun ble med barn. Men da hun så at hun var blitt med barn, foraktet hun sin frue.

⁵ Da sa Sarai til Abram: Den uretten jeg lider, er du skyld i. Jeg ga trellkvinnen min i din favn, men nå, da hun ser at hun er med barn, forakter hun meg. Herren skal dømme mellom meg og deg.

⁶ Og Abram sa til Sarai: Din trellkvinne er i din hånd, gjør med henne hva som er godt i dine øyne. Sarai var hard mot henne, og hun rømte fra henne.

⁷ Men Herrens engel fant henne ved en vannkilde i ørkenen, ved kilden på veien til Sur.

⁸ Og han sa: Hagar, Sarais trellkvinne! Hvor kommer du fra, og hvor akter du deg hen? Hun svarte: Jeg har flyktet fra min frue Sarai.

⁹ Da sa Herrens engel til henne: Gå tilbake til din frue, og bøy deg under hennes hånd.

¹⁰ Og Herrens engel sa til henne: Jeg vil gjøre din ætt så tallrik at den ikke kan telles.

¹¹ Og Herrens engel sa videre til henne: Se, du er med barn og skal føde en sønn, og du skal kalle ham Ismael, for Herren har hørt din nød.

¹² Han skal bli et villesel av et menneske. Hans hånd skal være mot alle, og alles hånd mot ham. Han skal bo rett for øynene på alle sine brødre.

¹³ Og Herren som talte til henne, kalte hun ved navnet: «Du er Gud, den som ser.» For hun sa: Har jeg her virkelig fått se ham som ser meg?

¹⁴ Derfor kaller en kilden Lakai Ro'is brønn. Den ligger mellom Kadesj og Bered.

¹⁵ Og Hagar fødte Abram en sønn, og Abram kalte sin sønn som Hagar fødte, Ismael.

¹⁶ Abram var åttiseks år gammel da Hagar fødte ham Ismael.

1. Mosebok 17

Abram blir Abraham

¹ Da Abram var nittini år gammel, åpenbarte Herren seg for ham og sa til ham: Jeg er Gud Den Allmektige, vandre for mitt åsyn og vær ustraffelig.

² Jeg vil opprette min pakt mellom meg og deg, og jeg vil gjøre din ætt overmåde tallrik.

³ Da falt Abram på sitt ansikt, og Gud talte med ham og sa:

⁴ Se, jeg slutter min pakt med deg, og du skal bli far til en mengde folk.

⁵ Ditt navn skal ikke mer være Abram, men ditt navn skal være Abraham, for jeg gjør deg til far for en mengde folk.

⁶ Jeg vil gjøre deg overmåde fruktbar, jeg gjør deg til mange folk, og konger skal utgå fra deg.

⁷ Jeg vil opprette min pakt mellom meg og deg og din ætt etter deg, fra slekt til slekt - en evig pakt. Jeg skal være Gud for deg og for din ætt etter deg.

⁸ Jeg vil gi til deg og din ætt etter deg det landet hvor du bor som fremmed, hele Kana'ans land, til en evig eiendom. Og jeg vil være deres Gud.

Paktstegnet

⁹ Så sa Gud til Abraham: Du skal holde min pakt, du og din ætt etter deg gjennom sine slektledd.

¹⁰ Dette er min pakt som dere skal holde, pakten mellom meg og dere og dine etterkommere: Alt mannkjønn hos dere skal omskjæres.

¹¹ Dere skal omskjæres på deres kjøds forhud, og det skal være tegnet på pakten mellom meg og dere.

¹² Åtte dager gammel skal alle som er av mannkjønn hos dere, omskjæres, slekt etter slekt, både den som er født i ditt hus, og den som er kjøpt for penger av fremmede som ikke er av din ætt.

¹³ Omskjæres skal både den som er født i ditt hus og den som er kjøpt for dine penger. Slik skal min pakt være på deres kjød - en evig pakt.

¹⁴ En uomskåren av mannkjønn, en som ikke er blitt omskåret på sin forhud, han skal utryddes av sitt folk, han har brutt min pakt.

Sarai skal hete Sara, og hun skal få en sønn

¹⁵ Så sa Gud til Abraham: Sarai, din kone, skal du ikke lenger kalle Sarai, men Sara skal være hennes navn.

¹⁶ Jeg vil velsigne henne, og gi deg en sønn også med henne. Ja, jeg vil velsigne henne og hun skal bli til folkeslag, konger over mange folk skal fremgå av henne.

¹⁷ Da falt Abraham på sitt ansikt og lo, og han sa i sitt hjerte: Skulle en som er hundre år gammel, få barn? Og Sara, som er nitti år gammel, skulle hun føde?

¹⁸ Og Abraham sa til Gud: Måtte bare Ismael få leve for ditt åsyn!

¹⁹ Men Gud sa: Sannelig, Sara, din kone, skal føde deg en sønn, og du skal kalle ham Isak. Jeg vil opprette min pakt med ham, en evig pakt for hans ætt etter ham.

²⁰ Og Ismael - også om ham har jeg hørt deg: Se, jeg vil velsigne ham, jeg vil gjøre ham fruktbar og gi ham en overmåte tallrik ætt. Han skal bli far til tolv høvdinge, og jeg vil gjøre ham til et stort folk.

²¹ Men min pakt vil jeg opprette med Isak, som Sara skal føde deg på denne tiden neste år.

²² Så sluttet han å tale med ham, og Gud for opp fra Abraham.

²³ Samme dag tok Abraham Ismael, sin sønn, og alle som var født i hans hus, og alle som var kjøpt for hans penger, alt mannkjønn blant folkene i Abrahams hus, og han omskar deres forhud, slik Gud hadde sagt til ham.

²⁴ Abraham var nittini år gammel da hans forhud ble omskåret.

²⁵ Ismael, sønnen hans, var tretten år da hans forhud ble omskåret.

²⁶ På én og samme dag ble de omskåret, Abraham og hans sønn Ismael,

²⁷ og alle menn i hans hus, de som var født i hans hus og de som var kjøpt for penger av fremmede, ble omskåret med ham.

1. Mosebok 18

Herren besøker Abraham

¹ Så åpenbarte Herren seg for ham i Mamres terebintelund, en gang han satt i teltdøren midt på heteste dagen.

² Han løftet sine øyne, og se, tre menn sto foran ham. Da han så dem, løp han dem i møte fra teltdøren, bøyde seg til jorden

³ og sa: Herre, dersom jeg har funnet nåde for dine øyne, så ber jeg deg, gå ikke din tjener forbi!

⁴ La oss få hente litt vann så dere kan få vasket føttene, og hvile dere her under treet.

⁵ La meg hente et stykke brød så dere kan styrke dere før dere drar videre - siden dere nå har lagt veien om deres tjener. Og de sa: Gjør som du har sagt!

⁶ Da skyndte Abraham seg inn i teltet til Sara og sa: Skynd deg, ta tre mål fint mel, kna det og bak kaker!

⁷ Abraham løp også bort til buskapen og hentet en fin og god kalv, og ga den til tjenestegutten, som skyndte seg å lage den til.

⁸ Så tok han rømme og melk og kalven som han hadde gjort i stand, og satte det fram for dem. Og han sto hos dem under treet mens de spiste.

- ⁹ Og de sa til ham: Hvor er Sara, din kone? Han sa: Der inne i teltet.
- ¹⁰ Og han (Herren) sa: Jeg vil komme tilbake til deg på denne tiden neste år, og se, da skal Sara, din kone, ha en sønn. Sara hørte dette i teltdøren, som var bak ham.
- ¹¹ Nå var Abraham og Sara gamle, langt oppe i årene, og Sara hadde det ikke lenger på kvinners vis.
- ¹² Derfor lo Sara ved seg selv og sa: Skulle jeg, når jeg er blitt gammel, føle lyst - og herren min er også gammel!
- ¹³ Da sa Herren til Abraham: Hvorfor ler Sara og sier: Skal jeg virkelig føde barn når jeg er blitt så gammel?
- ¹⁴ Skulle noen ting være umulig for Herren? På den bestemte tiden vil jeg komme til deg igjen, på denne tiden neste år, og da skal Sara ha en sønn.
- ¹⁵ Sara nektet og sa: Jeg lo ikke! For hun var redd. Da sa han: Jo, du lo!

Abraham ber for Sodoma

- ¹⁶ Så brøt mennene opp derfra og tok veien mot Sodoma. Abraham gikk med dem for å følge dem på vei.
- ¹⁷ Da sa Herren: Skulle jeg vel skjule for Abraham det jeg er i ferd med å gjøre?
- ¹⁸ Abraham skal jo bli et stort og mektig folk, og i ham skal alle jordens folk velsignes.
- ¹⁹ Jeg har utvalgt ham for at han skal befale sine barn og sitt hus etter seg at de skal følge Herrens vei og gjøre rettferd og rett, slik at Herren kan la Abraham få det som han har lovt ham.
- ²⁰ Og Herren sa: Klageropet over Sodoma og Gomorra er sannelig stort, og deres synd er sannelig umåtelig svær.
- ²¹ Nå vil jeg stige ned og se om de på alle vis har handlet slik som det høres i det ropet som er kommet opp til meg, og hvis ikke, vil jeg vite det.
- ²² Så vendte mennene seg bort og gikk til Sodoma. Men Abraham ble fortsatt stående for Herrens åsyn.
- ²³ Abraham trådte nærmere og sa: Vil du da rive bort den rettferdige sammen med den ugudelige?
- ²⁴ Kanskje er det femti rettferdige i byen. Vil du da rive dem bort? Vil du ikke bære over med stedet for de femti rettferdiges skyld som kunne være der?
- ²⁵ Det være langt fra deg å handle på dette vis og slå i hjel den rettferdige sammen med den ugudelige, så det går den rettferdige på samme måte som

den ugudelige. Slikt være langt fra deg! Skulle ikke all jordens dommer gjøre rett?

²⁶ Da sa Herren: Dersom jeg finner femti rettferdige i byen Sodoma, vil jeg spare hele stedet for deres skyld.

²⁷ Abraham svarte da og sa: Se, jeg har dristet meg til å tale til Herren, enda jeg er støv og aske.

²⁸ Kanskje kunne det mangle fem på de femti rettferdige? Vil du da ødelegge hele byen på grunn av disse fem? Han sa: Jeg skal ikke ødelegge den dersom jeg finner førtifem der.

²⁹ Men han fortsatte å tale til ham, og sa: Kanskje det finnes førti der. Han svarte: Jeg skal ikke gjøre det - for de førtis skyld.

³⁰ Han sa da: Å, Herren må ikke bli vred om jeg taler! Kanskje det finnes tretti der. Han svarte: Jeg skal ikke gjøre det hvis jeg finner tretti.

³¹ Da sa han: Se, jeg har dristet meg til å tale til Herren. Kanskje der finnes tjue. Han svarte: For de tjues skyld skal jeg ikke ødelegge den.

³² Da sa han: Herre, bli ikke vred om jeg taler bare denne ene gangen til! Kanskje det finnes ti. Han svarte: For de tis skyld vil jeg ikke ødelegge den.

³³ Så gikk Herren bort, da han hadde talt ut med Abraham. Og Abraham vendte hjem igjen.

1. Mosebok 19

Engler berger Lot og familien hans

¹ De to englene kom til Sodoma om kvelden, mens Lot satt i Sodomas port. Da Lot så dem, reiste han seg og gikk dem i møte, bøyde seg med ansiktet mot jorden

² og sa: Gode herrer, jeg ber dere, legg veien om deres tjeners hus. Bli der i natt og vask føttene. Så kan dere stå tidlig opp i morgen og dra videre. Men de sa: Nei, vi vil bli på gaten i natt.

³ Men han nødde dem sterkt, og de tok inn hos ham. Da de kom inn i huset, gjorde han i stand et måltid for dem. Han bakte usyret brød, og de spiste.

⁴ Før de ennå hadde lagt seg, kom byens folk, mennene i Sodoma, unge og gamle, hele folket fra alle kanter og omringet huset.

⁵ De ropte på Lot og sa til ham: Hvor er de mennene som kom til deg i natt? Før dem ut til oss så vi kan ha omgang med dem.

⁶ Lot gikk da ut til dem i inngangen og stengte døren etter seg

⁷ og sa: Jeg ber dere, mine brødre, gjør da ikke det som ondt er!

8 Se, jeg har to døtre som ingen mann har vært nær. La meg få sende dem ut til dere, så dere kan gjøre med dem hva dere finner for godt. Gjør bare ikke disse mennene noe, siden de har funnet ly under mitt tak.

9 Men de sa: Gå vekk! Og så sa de: Denne ene mannen er kommet for å bo som fremmed her, og så opptrer han bestandig som dommer! Nå vil vi fare verre med deg enn med dem. Så trengte de voldsomt inn på mannen - på Lot, og stormet fram for å sprengte døren.

10 Da strakte mennene hånden ut, de tok Lot inn til seg i huset og stengte døren.

11 Og folket som var utenfor døren til huset, slo de med blindhet, både små og store, så de forgjeves strevde for å finne inngangen.

12 Da sa mennene til Lot: Har du ennå noen her - svigersønner, sønner eller døtre eller hvem du ellers har i byen - så før dem bort herfra!

13 For nå skal vi ødelegge dette stedet, fordi klageropet mot dem er stort for Herrens åsyn, og Herren har sendt oss for å ødelegge det.

14 Da gikk Lot ut og talte til svigersønnene sine, de som skulle ha døtrene hans. Han sa: Stå opp og dra bort fra dette stedet, for Herren vil nå ødelegge byen. Men svigersønnene tenkte at han drev gjøn.

15 Da nå morgenen grydde, skyndte englene på Lot og sa: Stå opp, ta din kone og dine to døtre som er her, så du ikke blir revet bort på grunn av ondskapen her i byen!

16 Men da han nølte, tok mennene både ham og hans kone og hans to døtre ved hånden, for Herren hadde barmhjertighet med ham, og de førte ham ut og ledet ham til han var utenfor byen.

17 Da de nå hadde ført dem utenfor byen, sa den ene: Fly for ditt liv! Se deg ikke tilbake og stans ikke noe sted på hele sletten. Fly opp i fjellene for at du ikke skal bli revet bort!

18 Men Lot sa til dem: Å nei, Herre!

19 Se, nå har din tjener funnet nåde for dine øyne, stor er den miskunnhet du har vist meg ved å berge livet mitt. Men jeg er ikke i stand til å flykte opp i fjellene uten at ulykken kan nå meg så jeg dør.

20 Se, byen der borte er nær nok å flykte til, og den er liten. Jeg ber deg, la meg få flykte dit - er den ikke liten? - så jeg kan berge livet!

21 Da sa han til ham: Se, også i dette har jeg hørt deg. Jeg skal ikke ødelegge den byen du har talt om.

22 Skynd deg, flykt dit! For jeg kan ikke gjøre noe før du er kommet dit. Derfor har byen fått navnet Soar.

Herren ødelegger Sodoma og Gomorra

- 23** Solen var gått opp over jorden da Lot kom til Soar.
- 24** Da lot Herren det regne ned over Sodoma og Gomorra svovel og ild fra Herren, ut av himmelen.
- 25** Han ødela disse byene og hele sletten, alle dem som bodde i byene, og alt som grodde på marken.
- 26** Men Lots kone, som fulgte etter ham, så seg tilbake. Da ble hun til en saltstøtte.
- 27** Tidlig om morgenen gikk Abraham til det stedet hvor han hadde stått for Herrens åsyn,
- 28** og han så ut over Sodoma og Gomorra og hele slettelandet, og se, røken steg opp fra landet som røken fra en smelteovn.
- 29** Slik skjedde det, at da Gud ødela byene på sletten, da kom Gud Abraham i hu og førte Lot midt ut av ødeleggelsen, da han ødela de byene som Lot hadde bodd i.

Lot og døtrene hans

- 30** Lot dro så ut fra Soar, opp i fjellene, og ble boende der, og hans to døtre med ham. For han var redd for å bli i Soar. Han bodde i en berghule, han og hans to døtre.
- 31** Da sa den førstefødte til den yngre: Vår far er gammel, og det finnes ikke en mann her som kan gå inn til oss etter all verdens vis.
- 32** Kom, la oss gi vår far vin å drikke og legge oss hos ham, slik at vi kan holde ætten i live ved vår far.
- 33** Samme natt ga de sin far vin å drikke, og den eldste gikk inn og la seg hos sin far. Han merket det ikke, verken da hun la seg eller da hun sto opp.
- 34** Dagen etter sa så den eldste til den yngste: Se, i natt lå jeg hos min far. La oss også denne natt gi ham vin å drikke. Gå så du inn og legg deg hos ham, så vi kan holde ætten i live ved vår far.
- 35** Så ga de også denne natten sin far vin å drikke, og den yngste gikk og la seg hos ham. Han merket det ikke, verken da hun la seg eller da hun sto opp.
- 36** Slik ble begge Lots døtre med barn ved sin far.
- 37** Den eldste fødte en sønn og ga ham navnet Moab. Han er stamfar til moabittene, som er til den dag i dag.
- 38** Den yngste fødte også en sønn og ga ham navnet Ben-Ammi. Han er stamfar til ammonittene, som også er til den dag i dag.

1. Mosebok 20

Abraham, Sara og kong Abimelek

- 1** Så dro Abraham derfra til sydlandet og slo seg til mellom Kadesj og Sur. Senere bodde han en tid i Gerar.
- 2** Og Abraham sa om Sara, sin hustru: Hun er min søster. Da sendte Abimelek, kongen i Gerar, folk av sted og tok Sara.
- 3** Gud kom da til Abimelek i en drøm om natten og sa til ham: Du er dødsens på grunn av den kvinnen du har tatt, for hun er en annen manns hustru.
- 4** Men Abimelek hadde ikke rørt henne, og han sa: Herre, vil du da også slå rettferdige folk i hjel?
- 5** Har han ikke selv sagt til meg: Hun er søsteren min? Og hun har også sagt: Han er min bror! I mitt hjertes uskyld og med rene hender har jeg gjort dette.
- 6** Gud sa til ham i drømmen: Ja, jeg vet at du har gjort dette i ditt hjertes uskyld. Og jeg har også hindret deg fra å synde mot meg, derfor har jeg ikke latt deg røre henne.
- 7** Og nå, la mannen få sin hustru tilbake! For han er en profet, og han skal be for deg, så du får leve. Men dersom du ikke sender henne tilbake, så vit at du visselig skal dø, du og alle dine.
- 8** Så sto Abimelek tidlig opp om morgenen og kalte sammen alle tjenerne sine. Han fortalte dem alt dette, og mennene hans ble meget redde.
- 9** Abimelek kalte da Abraham til seg og sa til ham: Hva er det du har gjort mot oss! Og hva er det jeg har syndet mot deg, siden du har ført så stor en synd over meg og riket mitt? Du har gjort ting mot meg som ingen skulle gjøre.
- 10** Og Abimelek sa til Abraham: Hva har du hatt for øye, siden du gjorde dette?
- 11** Da sa Abraham: Jeg tenkte: Det finnes sikkert ingen gudsfrykt her. De vil slå meg i hjel for min kones skyld.
- 12** Dessuten er hun også virkelig søsteren min. Hun er min fars datter, men ikke datter av min mor, og hun ble ektefellen min.
- 13** Og da Gud bød meg å vandre omkring borte fra min fars hus, da sa jeg til henne: Slik må du vise din kjærlighet mot meg: På hvert sted hvor vi kommer, må du si om meg: Han er min bror!
- 14** Så tok Abimelek småfe og storfe, trelles og trellekvinner og ga til Abraham. Og han lot ham få Sara, sin hustru, tilbake.
- 15** Og Abimelek sa: Se, landet mitt ligger åpent for deg. Bo hvor du finner for godt!

¹⁶ Og til Sara sa han: Se, nå har jeg gitt din bror tusen sekel sølv. Det er en sonegave for alle deres øyne som er sammen med deg. For dem alle har du nå fått oppreisning.

¹⁷ Så ba Abraham til Gud. Og Gud helbredet Abimelek og hans hustru og hans tjenestekvinner, så de fikk barn.

¹⁸ For Herren hadde aldeles lukket for hvert morsliv i Abimeleks hus for Abrahams hustru Saras skyld.

1. Mosebok 21

Isak blir født

¹ Herren så til Sara som han hadde sagt, og Herren gjorde med Sara slik han hadde lovt.

² Sara ble med barn og fødte Abraham en sønn i hans høye alder, til fastsatt tid som Gud hadde talt til ham om.

³ Og sønnen som Abraham hadde fått, som Sara hadde født ham, ga han navnet Isak.

⁴ Abraham omskar Isak, sin sønn, da gutten var åtte dager gammel, slik Gud hadde befalt ham.

⁵ Abraham var hundre år gammel da han fikk sin sønn Isak.

⁶ Da sa Sara: Gud har gjort det så jeg må le! Alle som hører dette, vil le med meg.

⁷ Og hun sa: Hvem skulle ha sagt til Abraham at Sara skulle gi småbarn bryst! Og så har jeg født ham en sønn i hans høye alder.

⁸ Gutten vokste og ble avvent, og Abraham gjorde et stort gjestebud den dagen Isak var avvent.

Hagar og Ismael sendes ut i ørkenen

⁹ Men Sara så at sønnen som egypterkvinnen Hagar hadde født Abraham, spottet,

¹⁰ og hun sa til Abraham: Driv ut denne trellkvinnen og sønnen hennes! For trellkvinnens sønn skal ikke arve med sønnen min, med Isak.

¹¹ Dette gjorde Abraham meget ondt for sønnens skyld.

¹² Men Gud sa til Abraham: Frykt ikke for guttens eller din trellkvinnes skyld! Lyd Sara i alt det hun sier deg. For i Isak skal det nevnes deg en ætt.

¹³ Men også trellkvinnens sønn vil jeg gjøre til et folk, fordi han er din sønn.

¹⁴ Da sto Abraham tidlig opp om morgenen, og han tok brød og en skinnsekk med vann og ga det til Hagar og la det på skulderen hennes. Han ga henne

gutten med og sendte henne bort. Hun dro av sted og gikk seg vill i villmaken ved Be'er-Sjeba.

15 Da det var forbi med vannet i skinnsekken, la hun gutten fra seg under en busk.

16 Så gikk hun og satte seg et stykke fra, omtrent så langt som et bueskudd, for hun sa: La meg ikke se på at gutten dør. Hun satt der et stykke fra ham, og brast i gråt.

17 Men Gud hørte gutten gråte, og Guds engel ropte til Hagar fra himmelen og sa til henne: Hva er det med deg, Hagar? Frykt ikke! For Gud har hørt guttens gråt der han ligger.

18 Stå opp! Reis gutten opp og hold ham fast i hånden. For jeg vil gjøre ham til et stort folk.

19 Og Gud åpnet hennes øyne så hun fikk se en vannkilde. Da gikk hun dit og fylte skinnsekken med vann, og hun lot gutten drikke.

20 Gud var med gutten, og han vokste opp. Han bodde ute i ødemarken, og han ble bueskytter.

21 Han bosatte seg i Paran-ørkenen, og hans mor tok en kone til ham fra Egypt.

Abrahams pakt med Abimelek

22 På denne tiden kom Abimelek og Pikol, hærføreren hans, til Abraham og sa: Gud er med deg i alt det du gjør!

23 Så tilsverget meg nå her ved Gud at du ikke vil fare med svik mot meg og min sønn eller min ætt! Likesom jeg har vist godhet mot deg, så skal du gjøre det samme mot meg og mot det landet hvor du har bodd som fremmed.

24 Og Abraham sa: Ja, jeg sverger.

25 Men Abraham gikk i rette med Abimelek for en brønn som Abimeleks tjenere hadde tatt med vold.

26 Abimelek svarte: Jeg vet ikke hvem som har gjort dette. Verken har du sagt meg det, eller har jeg hørt det før i dag.

27 Da tok Abraham småfe og storfe og ga Abimelek, og de to gjorde en pakt med hverandre.

28 Og Abraham stilte sju sauelam av buskapen for seg selv.

29 Abimelek spurte da Abraham: Hva betyr det at du har stilt disse sju sauelam her for seg selv?

30 Han svarte: Disse sju lammene skal du ta i mot av meg, som et vitnesbyrd for meg om at jeg har gravd denne brønnen.

- ³¹ Derfor kalte de dette stedet Be'er-Sjeba, for der gjorde de begge sin ed.
- ³² Så gjorde de da en pakt ved Be'er-Sjeba, og Abimelek og Pikol, hærføreren hans, brøt opp og vendte tilbake til filisterlandet.
- ³³ Abraham plantet en tamarisk i Be'er-Sjeba, og der påkalte han Herrens, den evige Guds navn.
- ³⁴ Og Abraham bodde som fremmed i lang tid i filistrenes land.

1. Mosebok 22

Gud setter Abraham på prøve

- ¹ En tid etter dette skjedde det at Gud satte Abraham på prøve. Han sa til ham: Abraham! Og han svarte: Ja, her er jeg.
- ² Da sa han: Ta nå din sønn, din eneste, ham som du har så kjær, Isak. Dra til Moria-landet og ofre ham der som brennoffer på et av fjellene, som jeg skal si deg.
- ³ Så sto Abraham tidlig opp om morgenen og lesste på eselet, og tok med seg to av tjenesteguttene, og Isak, sin sønn. Han kløvde ved til brennofferet, og ga seg så på vei til det stedet Gud hadde sagt ham.
- ⁴ På den tredje dagen da Abraham så opp, fikk han øye på stedet langt borte.
- ⁵ Da sa Abraham til tjenesteguttene: Bli dere her med eselet, mens jeg og gutten går dit opp for å tilbe, og så kommer vi tilbake til dere.
- ⁶ Så tok Abraham veden til brennofferet og la den på Isak, sin sønn. Selv tok han ilden og kniven i hånden, og så gikk de sammen, de to.
- ⁷ Da tok Isak til orde og sa til sin far Abraham: Du far! Og han sa: Ja, gutten min! Han sa: Se, her er ilden og veden, men hvor er lammet til brennofferet?
- ⁸ Abraham svarte: Gud vil selv se seg ut lammet til brennofferet, min sønn! Så gikk de videre sammen, de to.
- ⁹ De kom da til stedet Gud hadde sagt ham. Der bygde Abraham alteret og la veden til rette. Så bandt han Isak, sin sønn, og la ham på alteret, oppå veden.
- ¹⁰ Og Abraham rakte ut hånden og tok kniven for å ofre sin sønn.
- ¹¹ Da ropte Herrens engel til ham fra himmelen og sa: Abraham, Abraham! - og han svarte: Ja, her er jeg!
- ¹² Da sa han: Legg ikke hånd på gutten, og gjør ham ikke noe! For nå vet jeg at du frykter Gud, siden du ikke har spart din sønn, din eneste, for meg.
- ¹³ Abraham så da opp, og se - bak ham var det en vær som hang fast etter hornene i et kjerr. Abraham gikk da bort og tok væren, og han ofret den som brennoffer istedenfor sin sønn.

¹⁴ Og Abraham kalte dette stedet: Herren ser. Derfor blir det sagt den dag i dag: På Herrens berg skal han la seg se.

¹⁵ Herrens engel ropte så for andre gang til Abraham fra himmelen,

¹⁶ og han sa: Jeg sverger ved meg selv, sier Herren: Fordi du gjorde dette, og ikke sparte din sønn, din eneste sønn,

¹⁷ så vil jeg storlig velsigne deg og gjøre din ætt så tallrik som stjernene på himmelen og som sanden på havets strand. Din ætt skal ta sine fienders porter i eie,

¹⁸ og i din ætt skal alle jordens folk velsignes, fordi du adlød mitt ord.

¹⁹ Så gikk Abraham tilbake til tjenesteguttene, og de brøt opp og dro sammen til Be'er-Sjeba. Og Abraham ble boende i Be'er-Sjeba.

Nakors etterkommere

²⁰ En tid etter kom det noen og fortalte Abraham: Se, Milka har også født din bror Nakor sønner:

²¹ Us, den førstefødte, og Bus, hans bror, og Kemuel, far til Aram,

²² og Kesed og Haso og Pildasj og Jidlaf og Betuel.

²³ Betuel var far til Rebekka. Disse åtte barna fikk Nakor, Abrahams bror, med Milka.

²⁴ Re'uma, medhustruen hans, fikk også barn: Tebah og Gaham og Tahas og Ma'aka.

1. Mosebok 23

Sara dør og begraves i Makpela-hulen

¹ Saras alder ble hundre og tjuesju år. Det var Saras leveår.

² Og Sara døde i Kirjat-Arba, det er Hebron, i Kana'ans land. Og Abraham kom for å holde sørgehøytid og gråte over Sara.

³ Så sto Abraham opp og gikk bort fra sin avdøde, og han talte til Hets barn og sa:

⁴ En fremmed og en utlending er jeg blant dere. La meg få et gravsted til eiendom hos dere, så jeg kan føre min døde hustru bort og begrave henne.

⁵ Da svarte Hets barn Abraham og sa til ham:

⁶ Hør på oss, herre! Du er en Guds høvding blant oss. Begrav din døde i den beste av våre graver. Ingen av oss skal nekte deg sin grav til å begrave din døde.

⁷ Da sto Abraham opp og bøyde seg for landets folk, for Hets barn.

⁸ Og han talte med dem og sa: Dersom dere samtykker i at jeg fører min døde bort og begraver henne, så hør på meg og legg et godt ord inn for meg hos Efron, Sohars sønn,

⁹ at han lar meg få Makpela-hulen, som tilhører ham og ligger i utkanten av marken hans. Han skal få full betaling for den hvis han vil overlate den til meg til eiendomsgravsted her midt iblant dere.

¹⁰ Men Efron satt der midt blant Hets barn. Og hetitten Efron svarte Abraham så Hets barn hørte det, alle de som var kommet til porten i byen hans, og han sa:

¹¹ Nei, herre! Hør på meg: Jeg gir deg marken, og hulen der gir jeg deg også. For mine landsmenns øyne gir jeg den til deg, begrav din døde der.

¹² Da bøyde Abraham seg for landets folk,

¹³ og han talte til Efron mens landets folk hørte på, og sa: Bare du nå ville høre på meg! Jeg betaler deg det marken er verd. Ta imot det av meg, og la meg begrave min døde der.

¹⁴ Da svarte Efron Abraham og sa til ham:

¹⁵ Herre, hør på meg! Et jordstykke som er verd fire hundre sekel sølv, hva er det mellom meg og deg? Begrav du din døde!

¹⁶ Abraham skjønnte hva Efron mente. Så veide Abraham opp til Efron det sølvet han hadde talt om i påhør av Hets barn: fire hundre sekel sølv i gangbar mynt.

¹⁷ Efrons mark i Makpela, som ligger midt imot Mamre - både marken og hulen der og alle trærne som vokste på marken så langt den rakk til alle kanter, ble så tilskjøttet

¹⁸ Abraham som kjøpt eiendom, mens Hets barn bevitnet det, i påsyn av alle dem som var kommet til porten i byen hans.

¹⁹ Deretter begravde Abraham Sara, sin hustru, i hulen på Makpela-marken midt imot Mamre, det er Hebron, i Kana'ans land.

²⁰ Marken og hulen på den ble av Hets barn tilskjøttet Abraham som eiendomsgravsted.

1. Mosebok 24

Isak får Rebekka til kone

¹ Abraham var nå gammel, langt oppe i årene, og Herren hadde velsignet Abraham i alt.

² Da sa Abraham til tjeneren sin, han som var den eldste i hans hus og rådde over alt det han eide: Jeg ber deg, legg hånden din under hoften min.

³ Så vil jeg ta deg i ed ved Herren, himmelens og jordens Gud, at du ikke skal ta en kone til sønnen min blant døtrene til kana'aneerne, som jeg bor iblant.

⁴ Men til mitt eget land og til slekten min skal du dra og hente en kone til min sønn Isak.

⁵ Tjeneren sa til ham: Men om nå kvinnen ikke er villig til å følge meg hit til dette landet, skal jeg da føre sønnen din tilbake til det landet du er kommet fra?

⁶ Abraham svarte: Vokt deg vel for å føre sønnen min tilbake dit!

⁷ Herren, himmelens Gud, som tok meg bort fra min fars hus og fra mitt fedreland, og som talte til meg og lovte meg med ed, og sa: Din ætt vil jeg gi dette landet - han skal sende sin engel foran deg så du kan hente en kone til min sønn derfra.

⁸ Men dersom kvinnen ikke er villig til å følge deg, da skal du være løst fra denne eden til meg. Før bare ikke sønnen min tilbake dit!

⁹ Da la tjeneren hånden under hoften til Abraham, sin herre, og lovte ham dette med ed.

¹⁰ Så tok tjeneren ti av sin herres kameler og dro av sted. Og allslags kostbare ting som hørte hans herre til, hadde han med seg. Han brøt opp og ga seg på vei til Mesopotamia, til Nakors by.

¹¹ Han lot kamelene legge seg ved brønnen utenfor byen. Det var i kveldingen, ved den tiden da kvinnene pleier å gå dit ut for å dra opp vann.

¹² Og han sa: Å Herre, du som er min herre Abrahams Gud, jeg ber deg: La det lykkes for meg i dag, og vis din godhet mot min herre Abraham!

¹³ Se, nå står jeg her ved denne vannkilden mens døtrene til byens menn kommer ut for å dra opp vann.

¹⁴ La det nå bli slik at den piken jeg spør: Vær så snill, hell på krukken din så jeg får drikke - og som da svarer: Drikk du, og jeg vil også gi kamelene dine å drikke! - la det da være henne du har tatt ut for din tjener Isak. Av dette vil jeg skjønne at du har vist godhet mot min herre.

¹⁵ Og det skjedde, at før han hadde talt til ende, se, da kom Rebekka ut med krukken sin på skulderen. Hun var datter til Betuel, sønn til Milka og Nakor, Abrahams bror.

¹⁶ Piken var meget vakker, en jomfru som ingen mann hadde vært nær. Hun gikk ned til kilden og fylte krukken sin, og kom så opp igjen.

¹⁷ Da løp tjeneren henne i møte og sa: Vil du la meg få drikke litt vann fra krukken din?

- 18** Hun svarte: Drikk, herre! Og hun skyndte seg og tok krukken ned i hånden og lot ham drikke.
- 19** Da hun hadde latt ham drikke seg utørst, sa hun: Jeg vil dra opp vann til kamelene dine også, så de kan få drikke seg utørste.
- 20** Hun skyndte seg og tømte krukken i vanntrauet, og løp så til brønnen igjen, og dro opp vann til alle kamelene hans.
- 21** Mannen så på henne og undret seg. Han holdt seg taus for å få vite om Herren hadde latt reisen hans lykkes eller ikke.
- 22** Da så kamelene var ferdige med å drikke, tok mannen fram en gullring som veide en halv sekel, og to armbånd av gull som veide ti sekel, og la dem om armene hennes.
- 23** Og han sa: Hvem er du datter til? Kjære, si meg, er det rom for oss i din fars hus så vi kan overnatte der?
- 24** Hun svarte ham: Jeg er datter til Betuel, som er sønn av Nakor og Milka.
- 25** Og hun sa til ham: Det er fullt opp både av halm og fôr hos oss. Og husrom til å overnatte har vi også.
- 26** Da bøyde mannen seg og falt ned for Herren i tilbedelse.
- 27** Han sa: Lovet være Herren, min herre Abrahams Gud, som ikke har tatt sin miskunn og sin trofasthet fra min herre! Herren har ført meg på rett vei til min herres slektninger.
- 28** Piken løp da av sted og fortalte alt dette hjemme hos sin mor.
- 29** Rebekka hadde en bror som hette Laban. Han sprang ut til mannen der ute ved kilden.
- 30** For da han så ringen og armbåndene på søsterens armer, og hørte sin søster Rebekka fortelle: Slik sa mannen til meg - da dro han ut til mannen, og se, der sto han med kamelene ved kilden.
- 31** Og han sa: Kom inn, du Herrens velsignede! Hvorfor står du her ute? Jeg har jo gjort huset i stand, og det er plass for kamelene.
- 32** Mannen kom da inn i huset. De lesste av kamelene og ga dem halm og fôr, og de kom med vann til mannen og dem som var med ham, så de kunne få vasket føttene.
- 33** Men da de satte fram mat for ham, sa han: Nei, jeg vil ikke ete før jeg har båret fram ærendet mitt. Og han sa: Si det!
- 34** Da sa han: Jeg er Abrahams tjener.
- 35** Herren har rikt velsignet min herre, han er blitt en rik mann. Han har gitt ham småfe og storfe, sølv og gull, treller og trellkvinner, kameler og esler.

36 Og Sara, min herres kone, har i sin høye alder født min herre en sønn, og til ham vil han gi all sin eiendom.

37 Nå har min herre tatt meg i ed, og han sa: Du skal ikke ta en kone til min sønn blant kana'aneernes døtre, folket i dette landet hvor jeg bor.

38 Men til min fars hus skal du gå, til min egen slekt. Der skal du hente en kone til min sønn.

39 Da sa jeg til min herre: Men om nå kvinnen ikke vil bli med meg?

40 Og han sa til meg: Jeg har vandret for Herrens åsyn. Han vil nok sende sin engel med deg og la reisen din lykkes, så du finner en kone til sønnen min av min slekt og av min fars hus.

41 Du skal være løst fra din ed til meg når du kommer til min slekt - vil de ikke gi henne til deg, så er du løst fra din ed.

42 Så kom jeg da til kilden i dag, og jeg sa: Herre, du som er min herre Abrahams Gud! Å, om du nå ville la denne reisen min lykkes!

43 Se, nå står jeg her ved denne kilden. Kommer det nå en ung pike hit ut for å dra opp vann, vil jeg si til henne: Vær så snill, la meg få litt vann av krukken din!

44 Svarer hun da: Drikk du, og jeg vil også dra opp vann til kamelene dine - la henne da være den kvinnen som du har tatt ut for min herres sønn.

45 Før jeg ennå hadde talt ut i mitt hjerte, se, da kom Rebekka der med krukken på skulderen. Hun gikk ned til kilden og dro opp vann, og jeg sa til henne: Kjære, la meg få drikke!

46 Da skyndte hun seg og tok krukken ned, og sa: Drikk, og jeg vil også la kamelene dine få drikke. Så drakk jeg, og hun ga også kamelene å drikke.

47 Jeg spurte henne: Hvem er du datter til? Hun svarte: Jeg er datter til Betuel, Nakors sønn, som Milka fødte ham. Da satte jeg ringen i hennes nese, og jeg la armbåndene på armene hennes.

48 Og jeg bøyde meg og falt ned for Herren i tilbedelse. Jeg priste Herren, min herre Abrahams Gud, som hadde ført meg på rett vei til å finne min herres brordatter til kone for hans sønn.

49 Og nå, om dere vil vise godhet og trofasthet mot min herre, da si meg det! Hvis ikke, så si meg det, så jeg kan vende meg til en annen kant.

50 Da svarte Laban og Betuel: Dette kommer fra Herren. Vi kan ingenting si deg, verken ondt eller godt.

51 Se, Rebekka står foran deg. Ta henne og dra hjem! La din herres sønn få henne til kone, slik Herren har sagt.

52 Og det skjedde, da Abrahams tjener hørte deres ord, bøyde han seg til jorden for Herren.

53 Så tok tjeneren fram sølvsmykker og gullsmykker og klær og ga til Rebekka. Også hennes bror og hennes mor ga han kostbare gaver.

54 Så åt de og drakk, han og de menn som var med ham, og de ble der natten over. Da de så sto opp om morgenen, sa han: La meg nå dra hjem til min herre!

55 Men hennes bror og hennes mor sa: La piken bli hos oss en tid, en ti dager eller så. Siden kan hun dra av sted.

56 Han sa da til dem: Opphold meg ikke! Nå har Herren latt reisen min lykkes. La meg få ta av sted, så jeg kan komme hjem til min herre.

57 De sa da: La oss kalle på piken og spørre henne selv!

58 Så kalte de på Rebekka og sa til henne: Vil du reise med denne mannen? Hun svarte: Ja, det vil jeg.

59 Så lot de sin søster Rebekka og hennes fostermor dra av sted med Abrahams tjener og hans menn.

60 Og de velsignet Rebekka og sa til henne: Vår søster! Bli til tusen ganger ti tusen! Måtte din ætt ta sine fienders porter i eie.

61 Så brøt Rebekka opp med sine piker. De red på kameler og fulgte med mannen. Og tjeneren tok Rebekka med seg og dro av sted.

62 Nå var Isak nettopp kommet tilbake fra en vandring til oasen Lakai Ro'i, for han bodde i sydlandet.

63 Ved kveldstid gikk Isak ut på marken for å ha en stille stund. Da han løftet blikket, ble han var kameler som kom.

64 Rebekka så opp, og da hun fikk øye på Isak, skyndte hun seg og steg ned av kamelen.

65 Og hun sa til tjeneren: Hvem er den mannen som kommer oss i møte på marken? Tjeneren sa: Det er min herre. Da tok hun sløret og dekket seg.

66 Tjeneren fortalte så Isak om alt det han hadde utrettet.

67 Så førte Isak Rebekka inn i sin mor Saras telt. Hun ble hans kone, og han hadde henne kjær. Slik fant Isak trøst i sorgen over sin mor.

1. Mosebok 25

Abraham får sønner med Ketura

1 Abraham tok seg igjen en kone, og hun hette Ketura.

² Med henne fikk han Simran og Joksjan og Medan og Midian og Jisjbak og Sjuah.

³ Joksjan fikk sønnene Sjeba og Dedan, og Dedans etterkommere var assurerne og letuserne og le'ummerne.

⁴ Midians sønner var Efa og Efer og Hanok og Abida og Elda'a. Alle disse var Keturas barn.

⁵ Abraham ga Isak alt det han eide.

⁶ Men sønnene til de medhustruer som Abraham hadde, ga han gaver. Så lot han dem, mens han ennå levde, flytte bort fra Isak, sin sønn, østover, til Østerland.

Abraham dør og blir begravet

⁷ Abrahams levetid, den alderen han nådde, var hundre og syttifem år.

⁸ Så utåndet han. Abraham døde i god alderdom, gammel og mett av dager, og han ble samlet til sine fedre.

⁹ Isak og Ismael, hans sønner, gravla ham i Makpela-hulen på hetitten Efron, Sohars sønns mark, midt imot Mamre,

¹⁰ det jordstykket som Abraham hadde kjøpt av hetittene. Der ble Abraham begravet likesom Sara, hans hustru.

¹¹ Og det skjedde, etter at Abraham var død, at Gud velsignet Isak, hans sønn. Isak bodde ved brønnen Lakai Ro'i.

Ismaels etterkommere

¹² Dette er Ismaels, Abrahams sønns slektshistorie - han som Abraham fikk med egypterkvinnen Hagar, Saras trellkvinne.

¹³ Dette er navnene på Ismaels sønner - de navnene de har i sin ættetavle: Nebajot, Ismaels førstefødte, og Kedar, Adbe'el og Mibsam,

¹⁴ Misjma, Duma og Massa,

¹⁵ Hadar og Tema, Jetur, Nafis og Kedma.

¹⁶ Dette er Ismaels sønner. Dette var deres navn i deres byer og leirer, tolv høvdinge for deres ætter.

¹⁷ Ismaels leveår ble hundre og trettisju år, så utåndet han og døde og ble samlet til sine fedre.

¹⁸ De bodde fra Havila til Sur, som ligger midt for Egypt, på veien mot Assyria. Han slo seg ned seg midt imot alle sine brødre.

Esau og Jakob blir født

¹⁹ Dette er Abrahams sønn Isaks slektshistorie: Abraham fikk sønnen Isak.

²⁰ Og Isak var førti år gammel da han tok til kone Rebekka, datter til arameeren Betuel fra Mesopotamia, søster til arameeren Laban.

²¹ Isak ba til Herren for sin kone, for hun var barnløs. Og Herren bønnhørte ham. Hans kone Rebekka ble med barn.

²² Men barna støtte mot hverandre i hennes liv. Da sa hun: Er det slik med meg? Hva skal så det bety? Og hun gikk for å spørre Herren.

²³ Og Herren sa til henne: I ditt liv er det to folk, og fra ditt morsliv skal to folkeslag skille seg at. Det ene folket skal være sterkere enn det andre, og den eldste skal tjene den yngste.

²⁴ Da nå hennes tid var kommet og hun skulle føde, se, da var det tvillinger i hennes liv.

²⁵ Den første som kom fram, var rød, og lodden som en kappe over hele kroppen. Og de kalte ham Esau.

²⁶ Deretter kom broren hans fram. Hånden hans holdt fast i Esaus hæl, og de kalte ham Jakob. Isak var seksti år gammel da de ble født.

Esau selger førstefødselsretten sin

²⁷ Da guttene vokste opp, ble Esau en dyktig jeger, en mann som levde ute i marken. Men Jakob var en stillferdig mann som holdt seg ved teltene.

²⁸ Isak holdt mest av Esau, for han likte vilt. Men Rebekka holdt mest av Jakob.

²⁹ En gang da Jakob holdt på å koke en matrett, kom Esau hjem fra marken, rent utkjørt.

³⁰ Og Esau sa til Jakob: Vær så snill, la meg få sette til livs noe av det røde - dette røde du har der. For jeg er rent utkjørt. Derfor kalte de ham Edom.

³¹ Da sa Jakob: Selg meg da i dag førstefødselsretten din.

³² Og Esau svarte: Se, jeg holder på å dø. Hva verd har vel da førstefødselsretten for meg?

³³ Jakob sa: Gi meg din ed først! Og han gjorde sin ed på det. Han solgte førstefødselsretten sin til Jakob.

³⁴ Jakob ga så Esau brød og linsevelling, og han åt og drakk. Så reiste han seg og gikk sin vei. Slik foraktet Esau førstefødselsretten.

1. Mosebok 26

Isak, Rebekka og Abimelek

¹ Det ble igjen uår med hungersnød i landet, slik som det før hadde vært på Abrahams tid. Isak dro da til filistrenes konge Abimelek i Gerar.

² Herren åpenbarte seg for ham og sa: Dra ikke ned til Egypt, men bli boende i det landet jeg sier deg.

³ Opphold deg som fremmed her i landet. Jeg vil være med deg og velsigne deg! For til deg og din ætt vil jeg gi alle disse landene, og jeg skal holde den ed jeg har lovt Abraham, din far.

⁴ Jeg vil gjøre din ætt så tallrik som stjernene på himmelen, og jeg vil gi din ætt alle disse landene. Og i din ætt skal alle jordens folk velsignes,

⁵ fordi Abraham hørte min røst og holdt mitt ord - mine bud, mine forskrifter og mine lover.

⁶ Så ble Isak boende i Gerar.

⁷ Da mennene der på stedet spurte ham ut om hans kone, sa han: Hun er søsteren min! For han torde ikke si at hun var hans kone. Han tenkte: Mennene på stedet her kunne da slå meg i hjel for Rebekkas skyld, siden hun er så vakker!

⁸ Så skjedde det, etter at han hadde bodd der i lang tid, at Abimelek, filisterkongen, så ut gjennom vinduet og fikk se at Isak kjærtegnet sin kone Rebekka.

⁹ Abimelek kalte da Isak til seg og sa: Sannelig, hun er din hustru! Hvordan kunne du da si: Hun er søsteren min? Isak svarte: Fordi jeg tenkte at jeg kunne komme til å miste livet for hennes skyld.

¹⁰ Da sa Abimelek: Hvorfor har du gjort dette mot oss? Hvor lett kunne det ikke ha hendt at en eller annen blant folket hadde lagt seg hos din hustru, og du hadde ført skyld over oss.

¹¹ Så bød Abimelek hele folket og sa: Den som rører denne mannen eller hans hustru, skal visselig late livet.

Isak blir rik

¹² Isak sådde korn der i landet, og høstet hundre fyll det året, for Herren velsignet ham.

¹³ Han ble en mektig mann. Og rikdommen hans vokste stadig så han til sist ble overmåte rik.

¹⁴ Han eide småfe og storfe og hadde mange tjenere, så filistrene ble misunnelige på ham.

¹⁵ Og alle brønnene som hans fars tjenere hadde gravd i hans far Abrahams dager, dem kastet filistrene til og fylte dem med jord.

¹⁶ Abimelek sa til Isak: Dra bort fra oss, for du er blitt altfor mektig for oss.

¹⁷ Så dro Isak derfra og slo leir i Gerar-dalen. Der ble han boende.

18 Og Isak gravde opp igjen de brønnene som de hadde gravd i Abrahams, hans fars dager, og som filistrene hadde kastet til etter Abrahams død. Og han ga dem de samme navn som hans far hadde gitt dem.

19 Isaks tjenere gravde i dalen, og de fant der en kilde med rennende vann.

20 Men gjeterne fra Gerar trettet med Isaks gjeterne og sa: Vannet hører oss til! Og han kalte brønnen Esek fordi de trettet med ham.

21 Deretter gravde de en annen brønn. Den trettet de også om, og han kalte den Sitna.

22 Så brøt han opp derfra, og gravde enda en brønn. Den trettet de ikke om, og han kalte den Rehobot, og sa: Nå har Herren gjort vidt rom for oss, og vi skal bli tallrike i landet.

23 Derfra dro han opp til Be'er-Sjeba.

24 Samme natt åpenbarte Herren seg for ham og sa: Jeg er din far Abrahams Gud. Frykt ikke, for jeg er med deg. Jeg vil velsigne deg og gjøre din ætt tallrik for min tjener Abrahams skyld.

25 Han bygde et alter der, og påkalte Herrens navn. Der slo han opp teltet sitt, og Isaks tjenere gravde en brønn der.

Isak inngår pakt med Abimelek

26 Siden kom Abimelek til ham fra Gerar sammen med sin venn Akussat og Pikol, sin hærfører.

27 Da sa Isak til dem: Hvorfor kommer dere til meg, dere som hater meg og har drevet meg bort fra dere?

28 De svarte: Vi har tydelig sett at Herren er med deg. Derfor sier vi: La det være et eds-forbund oss imellom, mellom oss og deg. La oss få slutte en pakt med deg,

29 at du ikke skal gjøre oss noe ondt, likesom heller ikke vi har rørt deg, men bare har gjort vel mot deg og latt deg fare i fred. Du er nå Herrens velsignede.

30 Så gjorde han et gjestebud for dem, og de åt og drakk.

31 Morgenen etter sto de tidlig opp, og de sverget hverandre sin ed. Så lot Isak dem fare, og de dro fra ham i fred.

32 Samme dag skjedde det at Isaks tjenere kom og fortalte ham om den brønnen de hadde gravd, og de sa til ham: Vi har funnet vann.

33 Og han kalte den Siba. Derfor heter byen Be'er-Sjeba den dag i dag.

34 Da Esau var førti år gammel, tok han til koner Judit, datter til hetitten Be'eri, og Basmat, datter til hetitten Elon.

³⁵ Men de ble en hjertesorg for Isak og Rebekka.

1. Mosebok 27

Jakob lurar til seg Isaks velsignelse

¹ Nå skjedde det, da Isak var blitt gammel, og øynene var svekket så han ikke kunne se, da kalte han til seg Esau, sin eldste sønn, og sa til ham: Min sønn! Og han svarte: Ja, her er jeg.

² Så sa han: Se, nå er jeg blitt gammel, jeg vet ikke min dødsdag.

³ Derfor ber jeg deg at du tar jaktredskapen din, pilkoggeret og buen, og går ut i marken for å skyte noe vilt til meg.

⁴ Lag så til en velsmakende rett for meg, slik jeg liker det, og bring den hit til meg. Da vil jeg ete, så min sjel kan velsigne deg før jeg dør.

⁵ Men Rebekka lyttet da Isak talte med Esau, sin sønn. Så gikk Esau ut i marken for å skyte noe vilt og ha med seg hjem.

⁶ Da sa Rebekka til Jakob, sin sønn: Jeg hørte din far tale med din bror Esau, og si:

⁷ Bring meg noe vilt og lag til en velsmakende rett for meg, så jeg kan ete av den og velsigne deg for Herrens åsyn, før jeg dør!

⁸ Derfor, min sønn, lyd meg nå og gjør det jeg befaler deg.

⁹ Gå bort til småfeet og hent meg to fine kje, så skal jeg lage til en velsmakende rett for din far, slik han liker det.

¹⁰ Den skal du bære inn til din far, så han kan ete av den og velsigne deg før han dør.

¹¹ Men Jakob sa til Rebekka, sin mor: Esau, broren min, er jo en lodden mann, og jeg er glatt.

¹² Kanskje min far vil føle på meg. Så tror han at jeg vil holde ham for narr, og så kommer jeg til å føre en forbannelse over meg og ikke en velsignelse.

¹³ Da sa hans mor til ham: La den forbannelsen komme over meg, min sønn. Hør nå bare på det jeg sier, og hent kjeene til meg!

¹⁴ Så gikk han og hentet kjeene og kom til sin mor med dem. Hans mor laget en velsmakende rett, slik hans far likte det.

¹⁵ Så tok Rebekka fram sin eldste sønn Esaus klær, høytidsklærne som hun hadde hos seg i huset, og hun tok dem på Jakob, sin yngste sønn.

¹⁶ Skinnene av kjeene la hun om hendene og omkring den glatte delen av halsen hans.

- 17** Så tok hun den velsmakende retten og brødet som hun hadde bakt, og ga det til Jakob, sin sønn.
- 18** Han kom så inn til sin far og sa: Far! Og han svarte: Ja, her er jeg. Hvem er du, min sønn?
- 19** Jakob sa til sin far: Jeg er Esau, din førstefødte. Jeg har gjort som du ba meg. Vil du nå sette deg opp og ete av mitt vilt, så din sjel kan velsigne meg!
- 20** Men Isak sa til sin sønn: Hvordan kunne du finne det så snart, min sønn? Han svarte: Fordi Herren din Gud sendte det like mot meg!
- 21** Da sa Isak til Jakob: Kom helt bort til meg, min sønn, slik at jeg kan få kjenne på deg om du virkelig er min sønn Esau eller ikke.
- 22** Jakob kom da borttil Isak, sin far, som kjente på ham og sa: Røsten er Jakobs, men hendene er Esaus!
- 23** Han kjente ham ikke, fordi hendene hans var lodne som hans bror Esaus hender. Og han velsignet ham.
- 24** Han spurte: Er du virkelig min sønn Esau? Og han svarte: Ja, det er jeg.
- 25** Da sa Isak: Sett det fram for meg! La meg få ete av min sønns vilt, så min sjel kan velsigne deg. Jakob satte da maten fram for ham, og han åt. Han ga ham også vin, og han drakk.
- 26** Så sa Isak, hans far, til ham: Kom nå hit og kyss meg, min sønn.
- 27** Han gikk da fram og kysset ham, og han kjente lukten av klærne hans. Og han velsignet ham, og sa: Duften av min sønn er som duften av en mark som Herren har velsignet.
- 28** Gud gi deg av himmelens dugg og jordens fruktbarhet - korn og most i overflod!
- 29** Folk skal tjene deg, og folkeslag skal falle deg til fote. Vær herre over dine brødre, og måtte din mors sønner bøye seg ned for deg. Forbannet være den som forbanner deg, og velsignet være den som velsigner deg!
- 30** Men da Isak hadde endt sin velsignelse over Jakob, og Jakob nettopp var gått ut fra Isak, sin far, da kom Esau, broren hans, tilbake fra jakten.
- 31** Han laget også til en velsmakende rett og bar den inn til sin far, og han sa: Vil ikke far stå opp og ete av sin sønns vilt, så din sjel kan velsigne meg!
- 32** Isak, hans far, spurte ham: Hvem er du? Han svarte: Jeg er Esau, din førstefødte sønn.
- 33** Da ble Isak overmåte forferdet, og han sa: Hvem var det da som kom inn til meg med vilt som han hadde skutt? Jeg åt av det før du kom, og jeg velsignet ham. Han skal også være velsignet.

³⁴ Da Esau hørte sin fars ord, skrek han - et høyt, bittert skrik. Og han sa til sin far: Velsign også meg, far!

³⁵ Men han svarte: Din bror kom med list og tok din velsignelse.

³⁶ Da sa han: Er det ikke med rette at han har fått navnet Jakob? Nå har han to ganger overlistet meg. Min førstefødselsrett tok han. Og se, nå har han tatt min velsignelse. Og han sa: Har du ikke en velsignelse igjen til meg også?

³⁷ Isak svarte og sa til Esau: Se, til herre over deg har jeg satt ham, og alle hans brødre har jeg gjort til hans tjenere. Med korn og most har jeg sørget for ham. Og hva skal jeg vel da gjøre for deg, min sønn?

³⁸ Og Esau sa til sin far: Har du da bare én velsignelse, min far? Velsign meg, også meg, far! Og Esau gråt høyt.

³⁹ Da tok Isak, hans far, til orde igjen og sa til ham: Se, uten jordens fruktbarhet skal ditt bosted være, og uten himmelens dugg ovenfra.

⁴⁰ Av ditt sverd skal du leve, og din bror skal du tjene. Men det skal skje, når du river deg løs, da skal du bryte hans åk av din nakke.

Esau hater Jakob

⁴¹ Esau la Jakob for hat på grunn av den velsignelsen som hans far hadde velsignet ham med. Og Esau sa i sitt hjerte: Snart må vi ha sørgedager over min far, og da skal jeg slå i hjel Jakob, min bror.

⁴² Rebekka fikk vite hva Esau, hennes eldste sønn, hadde sagt. Da sendte hun bud etter sin yngste sønn Jakob og sa til ham: Se, Esau, din bror, vil hevne seg på deg og slå deg i hjel.

⁴³ Og nå, min sønn, lyd ordet mitt: Bryt opp og flykt til Laban, min bror - til Kanan.

⁴⁴ Bli der hos ham en tid, til din brors harme har lagt seg.

⁴⁵ Når din brors vrede har vendt seg fra deg, og han har glemt dette som du har gjort mot ham, da skal jeg sende bud og hente deg derfra. Hvorfor skulle jeg miste dere begge på én dag!

⁴⁶ Så sa Rebekka til Isak: Jeg er lei av livet på grunn av disse Hets døtre! Skulle nå også Jakob ta seg en kone av Hets døtre - en slik som disse, en av landets døtre, hva skal jeg da leve for?

1. Mosebok 28

¹ Da kalte Isak til seg Jakob og velsignet ham. Og han bød ham og sa til ham: Du skal ikke ta deg en kone blant Kana'ans døtre.

² Bryt opp, gå til Mesopotamia, til din morfar Betuels hus, og hent deg en kone derfra, en av din onkel Labans døtre!

³ Og må Gud Den Allmektige velsigne deg og gjøre deg fruktbar og gi deg en tallrik ætt, så du blir til en hel skare av folkeslag.

⁴ Må han gi deg Abrahams velsignelse, både deg og ætten din med deg, så du kommer til å eie det landet hvor du nå bor som fremmed, det som Gud ga til Abraham.

⁵ Og Isak sendte Jakob av sted, og han dro til Mesopotamia, til arameeren Laban, Betuels sønn. Laban var bror til Rebekka, Jakobs og Esaus mor.

Esau tar en av Ismaels døtre til kone

⁶ Nå så Esau at Isak hadde velsignet Jakob og sendt ham til Mesopotamia for å hente seg en kone derfra, og at han hadde gitt ham denne befalingen da han velsignet ham: Du skal ikke ta en kone blant Kana'ans døtre!

⁷ Og Jakob hadde hørt på sin far og sin mor, og var reist til Mesopotamia.

⁸ Da Esau så at Kana'ans døtre mishaget Isak, hans far,

⁹ gikk han til Ismael og tok til kone, ved siden av sine andre koner, Mahalat, datter til Abrahams sønn Ismael, Nebajots søster.

Herren åpenbarer seg for Jakob

¹⁰ Jakob tok av sted fra Be'er-Sjeba og ga seg på vei til Karan.

¹¹ Og han kom til et sted hvor han ble natten over, for solen var gått ned. Han tok en av steinene der på stedet og la den under hodet, og så la han seg til å sove der.

¹² Da hadde han en drøm. Se, en stige var reist på jorden, og toppen nådde til himmelen. Og se, Guds engler steg opp og steg ned på den.

¹³ Og se, Herren sto over den og sa: Jeg er Herren, din far Abrahams Gud og Isaks Gud. Det landet hvor du nå ligger, vil jeg gi deg og din ætt.

¹⁴ Din ætt skal bli som støvet på jorden. Du skal utbre deg mot vest og mot øst, mot nord og mot sør. Og i deg og i din ætt skal alle jordens slekter velsignes.

¹⁵ Se, jeg er med deg og vil bevare deg hvor du går, og jeg vil føre deg tilbake til dette landet. For jeg vil ikke forlate deg før jeg har gjort det jeg har sagt deg.

¹⁶ Da Jakob våknet av sin søvn, sa han: Sannelig, Herren er på dette stedet, og jeg visste det ikke.

¹⁷ Han ble grepet av frykt, og sa: Hvor forferdelig er ikke dette stedet! Her er sannelig Guds hus, her er himmelens port.

¹⁸ Jakob sto tidlig opp om morgenen, og han tok den steinen han hadde lagt under hodet, og reiste den opp som en minnestein. Han helte ut olje over toppen av steinen.

- ¹⁹ Han ga stedet navnet Betel. Før hette byen Lus.
- ²⁰ Og Jakob gjorde et løfte og sa: Dersom Gud vil være med meg og bevare meg på den veien jeg går, og vil gi meg brød å ete og klær til å kle meg med,
- ²¹ og jeg kommer tilbake til min fars hus i fred, så skal Herren være min Gud.
- ²² Denne steinen som jeg har reist til minnestein, skal være et Guds hus. Og av alt det du gir meg, vil jeg gi deg tiende.

1. Mosebok 29

Jakob kommer til Laban

- ¹ Og Jakob ga seg igjen på vei og kom til Østens barns land.
- ² Da han så seg omkring, fikk han øye på en brønn ute i marken. Og se, tre saueflokker lå der, for her brukte de å vanne buskapen. Over brønnåpningen lå det en stein, og den var stor.
- ³ Her samlet de alle feflokkene, og gjeterne veltet steinen fra brønnåpningen og lot småfeet drikke. Så la de steinen tilbake på plass over brønnen.
- ⁴ Jakob spurte dem: Mine brødre, hvor er dere fra? Og de svarte: Vi er fra Karan.
- ⁵ Så spurte han dem: Kjenner dere Laban, sønn til Nakor? De svarte: Ja, vi kjenner ham.
- ⁶ Han spurte da: Står det vel til med ham? Og de svarte: Ja, det står vel til. Og se, der kommer Rakel, datteren hans, med småfeet.
- ⁷ Da sa han: Det er jo ennå høylys dag, det er for tidlig å samle buskapen. La småfeet få drikke, og ta dem ut på beite igjen!
- ⁸ Nei, svarte de, det kan vi ikke gjøre før alle feflokkene er samlet og gjeterne har veltet steinen fra brønnen. Da vanner vi småfeet.
- ⁹ Mens han sto og snakket med dem, kom Rakel med sin fars småfe, for det var hun som gjette.
- ¹⁰ Da nå Jakob fikk se Rakel, sin onkel Labans datter, og så småfeet som hørte til onkelen, gikk han fram og veltet steinen fra brønnåpningen og vannet sin onkel Labans småfe.
- ¹¹ Og Jakob kysset Rakel, og brast i gråt.
- ¹² Og Jakob fortalte Rakel at han var hennes fars slektning, at han var sønn til Rebekka. Da sprang Rakel av sted og fortalte dette til sin far.
- ¹³ Da nå Laban fikk høre om Jakob, sin søsters sønn, løp han mot ham, slo armene om ham og kysset ham, og han førte ham hjem til sitt hus. Jakob fortalte så Laban om alt det som hadde hendt.

14 Da sa Laban til ham: Sannelig, vi er av samme kjøtt og blod! Og han ble hos ham en måneds tid.

Sju år for Rakel

15 Så sa Laban til Jakob: Skulle du tjene meg for ingen ting fordi du er min bror? Si meg hva vil du ha i lønn!

16 Nå hadde Laban to døtre. Den eldste hette Lea, og den yngste hette Rakel.

17 Lea hadde matte øyne, men Rakel var vakker av skikkelse og utseende.

18 Jakob elsket Rakel, derfor sa han: Jeg vil tjene deg sju år for Rakel, din yngste datter.

19 Laban svarte: Det er bedre at jeg gir henne til deg enn at jeg skulle gi henne til en annen mann. Bli du hos meg!

20 Så tjente Jakob i sju år for Rakel, og tiden syntes ham som noen få dager, fordi han elsket henne.

21 Og Jakob sa til Laban: Gi meg nå min kone, for jeg har tjent min tid ut, og jeg vil gå inn til henne.

Jakob får Lea og Rakel

22 Laban ba da sammen alle menn der på stedet til gjestebud.

23 Og om kvelden tok han sin datter Lea og førte henne inn til ham, og han gikk inn til henne.

24 Laban ga sin trellkvinne Silpa til sin datter Lea som pike.

25 Men om morgenen, se, da var det Lea! Og han sa til Laban: Hva er det du har gjort mot meg? Var det ikke for Rakel jeg tjente hos deg? Hvorfor har du bedratt meg?

26 Laban svarte: Det er ikke skikk her på stedet å gi den yngste bort før den førstefødte.

27 Fullfør nå Leas bryllupsuke, så vil vi også gi deg den andre for den tjeneste du vil gjøre hos meg i sju år til.

28 Og Jakob gjorde så. Han fullførte hennes bryllupsuke. Så ga han ham sin datter Rakel til kone.

29 Og Laban lot sin datter Rakel få trellkvinnen Bilha til pike.

30 Jakob gikk inn til Rakel, og han holdt mer av Rakel enn av Lea. Siden tjente han sju år til hos Laban.

Jakob får mange sønner

31 Da Herren så at Lea var sett ned på, åpnet han hennes morsliv, men Rakel var barnløs.

³² Lea ble med barn og fødte en sønn, og hun kalte ham Ruben, for hun sa: Herren har sett til meg i min ulykke, nå vil mannen min elske meg.

³³ Så ble hun igjen med barn og fødte en sønn, og hun sa: Herren har hørt at jeg er sett ned på, derfor har han gitt meg også denne sønnen. Og hun ga ham navnet Simeon.

³⁴ Hun ble igjen med barn og fødte en sønn. Hun sa: Nå, denne gangen vil mannen min bli knyttet til meg, for jeg har født ham tre sønner! Derfor fikk han navnet Levi.

³⁵ Igjen ble hun med barn og fødte en sønn. Da sa hun: Nå vil jeg prise Herren! Derfor kalte hun ham Juda. - Så fikk hun ikke flere barn for en tid.

1. Mosebok 30

¹ Da Rakel så at hun ikke fødte Jakob barn, ble hun misunnelig på søsteren sin. Hun sa til Jakob: Gi meg barn, ellers dør jeg!

² Da ble Jakob brennende harm på Rakel, og han sa: Er jeg i Guds sted, som har nektet deg livsfrukt!

³ Da sa hun: Se, her er trellkvinnen min, Bilha. Gå inn til henne, så hun kan føde på mine knær, slik at også jeg kan få barn ved henne.

⁴ Så ga hun ham sin trellkvinne Bilha til kone, og Jakob gikk inn til henne.

⁵ Og Bilha ble med barn og fødte Jakob en sønn.

⁶ Da sa Rakel: Gud har dømt i min sak, han har hørt bønne min og gitt meg en sønn. Derfor ga hun ham navnet Dan.

⁷ Og Bilha, Rakels trellkvinne, ble igjen med barn og fødte Jakob enda en sønn.

⁸ Rakel sa da: Jeg har kjempet Guds kamper med min søster, og nå har jeg vunnet! Og hun kalte ham Naftali.

⁹ Da Lea så at hun ikke fikk flere barn, tok hun Silpa, trellkvinnen sin, og ga Jakob henne til kone.

¹⁰ Og Leas trellkvinne Silpa fødte Jakob en sønn.

¹¹ Lea sa: For en lykke! Og hun kalte ham Gad.

¹² Og Silpa, Leas trellkvinne, fødte Jakob enda en sønn.

¹³ Da sa Lea: Hvor lykkelig jeg er! For kvinner vil prise meg lykkelig. Og hun ga ham navnet Asjer.

¹⁴ En dag i hvetehøstens tid gikk Ruben ut på marken og fant alruner som han tok hjem til Lea, sin mor. Da sa Rakel til Lea: Kjære, gi meg noen av din sønns alruner!

15 Men hun svarte: Er det ikke nok at du har tatt mannen min? Vil du nå også ta min sønns alruner? Da sa Rakel: Så la ham da ligge hos deg i natt hvis jeg får din sønns alruner!

16 Da Jakob om kvelden kom inn fra marken, gikk Lea ut for å møte ham, og hun sa: Det er meg du skal komme inn til, for jeg har tinget deg for min sønns alruner! Så lå han hos henne denne natten.

17 Og Gud hørte Lea, hun ble med barn og fødte Jakob en femte sønn.

18 Da sa Lea: Gud har gitt meg min lønn, fordi jeg ga min mann trellkvinnen min. Og hun kalte ham Issakar.

19 Deretter ble Lea igjen med barn og fødte Jakob en sjette sønn.

20 Da sa Lea: Gud har gitt meg en god gave! Nå kommer mannen min til å bo hos meg, for jeg har født ham seks sønner. Og hun kalte ham Sebulon.

21 Siden fødte hun en datter og kalte henne Dina.

22 Da kom Gud Rakel i hu, og Gud hørte henne og åpnet hennes morsliv.

23 Hun ble med barn og fødte en sønn. Da sa hun: Gud har tatt bort min vanære.

24 Og hun kalte ham Josef og sa: Herren gi meg enda en sønn!

Jakob blir meget rik

25 Og det skjedde, da Rakel hadde født Josef, at Jakob sa til Laban: La meg fare, så jeg kan dra til min boplass og til mitt eget land.

26 Gi meg konene mine og barna mine, som jeg har tjent deg for, så vil jeg dra av sted. Du vet jo selv hvordan jeg har tjent deg.

27 Da sa Laban til ham: Om jeg nå bare fant velvilje hos deg! Jeg er blitt varslet om at det er for din skyld at Herren har velsignet meg.

28 Og han sa: Si bare hva du vil ha i lønn, så skal jeg gi deg det.

29 Men Jakob svarte: Du vet selv hvordan jeg har tjent deg, og hva buskapen din er blitt til mens jeg har hatt tilsyn med den.

30 For det var lite det du hadde før jeg kom hit, men nå har det økt til en stor mengde. Herren har velsignet deg hvor jeg satte min fot! Og nå, når skal jeg også få gjøre noe for mitt eget hus?

31 Da sa Laban: Hva skal jeg gi deg? Jakob svarte: Du skal ikke gi meg noe! Men dersom du vil gjøre som jeg nå sier, så skal jeg fortsette å gjete buskapen din og vokte den.

32 I dag vil jeg gå gjennom hele buskapen din, og skille ut alt som er flekket og spraglet og alt som er svart blant sauene, likeså alt som er spraglet og flekket blant geitene, og disse skal være lønnen min.

33 Slik skal min redelighet vitne for meg i fremtiden, når du siden kommer og ser over min lønn: Finnes det hos meg noen geit som ikke er flekket og spraglet, eller noen sau som ikke er svart, så er det stjålet.

34 Laban sa: Ja visst! La det være slik du har sagt.

35 Samme dag skilte han (Laban) ut de stripe og spragle geitebukker og alle flekkete og spragle geiter, alt som hadde noe hvitt på seg, og han skilte ut alt som var svart blant sauene. Dette lot han så sønnene sine ta hånd om.

36 Så la han tre dagsreiser mellom seg og Jakob. Og Jakob gjette resten av Labans småfe.

37 Men Jakob tok seg friske kjepper av poppel og hassel og lønn, og han skavde hvite striper på dem så det hvite på kjeppene ble bart.

38 Han la kjeppene som han hadde skavd, i rennene, i vanntrauene hvor småfeet kom for å drikke, like foran småfeet. For de paret seg når de kom for å drikke.

39 Så paret småfeet seg ved kjeppene og fikk stripe, flekkete og spragle unger.

40 Så skilte Jakob disse lammene ut, men lot småfeet vende øynene mot det stripe og alt det svarte blant Labans småfe. Slik fikk han flokker for seg selv og slapp dem ikke sammen med Labans småfe.

41 Nå skjedde det slik, at hver gang det sterke småfeet paret seg, la Jakob kjeppene midt for øynene på dem i rennene, for at de skulle pare seg ved kjeppene.

42 Men når det var svakt småfe, la han ikke kjeppene der. Slik kom de svake til å tilhøre Laban, og de sterke Jakob.

43 Og mannen ble meget rik. Han fikk store buskaper, og trelkvinner og treller og kameler og esler.

1. Mosebok 31

Jakob drar fra Laban

1 Så fikk Jakob høre at Labans sønner hadde sagt: Jakob har tilrevet seg alt det vår far eide. Det er av vår fars eiendom han har lagt seg til all denne rikdommen.

2 Jakob la merke til Labans ansikt, og se, han var ikke den samme mot ham som før.

- ³ Og Herren sa til Jakob: Vend tilbake til ditt fedreland og til din slekt, og jeg vil være med deg.
- ⁴ Da sendte Jakob bud etter Rakel og Lea at de skulle komme ut i marken, hvor han var med buskapen.
- ⁵ Og han sa til dem: Jeg ser av deres fars ansikt at han ikke er som før mot meg. Men min fars Gud har vært med meg.
- ⁶ Og dere vet selv at av all min makt har jeg tjent deres far.
- ⁷ Likevel har deres far bedratt meg og forandret lønnen min ti ganger. Men Gud lot ham ikke få skade meg.
- ⁸ Når han sa: Det flekkete skal være din lønn! - da fikk alt småfeet flekkete unger. Og når han sa: Det stripe te skal være din lønn! - da fikk alt småkveget stripe te unger.
- ⁹ Slik har Gud tatt den buskapen som tilhørte deres far, og gitt den til meg.
- ¹⁰ Det skjedde ved den tiden da småfeet paret seg, at jeg løftet mine øyne og så i en drøm - og se, bukkene som paret seg med småfeet var stripe te, flekkete og prikkete.
- ¹¹ Guds engel sa til meg i drømmen: Jakob! Og jeg svarte: Ja, her er jeg.
- ¹² Da sa han: Løft nå blikket og se: Alle bukkene som parer seg med småfeet, er stripe te, flekkete og prikkete, for jeg har sett alt det Laban gjør mot deg.
- ¹³ Jeg er den Gud som møtte deg i Betel, der hvor du salvet en minnestein og hvor du gjorde meg et løfte. Bryt nå opp! Dra ut fra dette landet og vend tilbake til ditt fødeland.
- ¹⁴ Da svarte Rakel og Lea: Har vi vel lenger noen lodd eller arv i vår fars hus?
- ¹⁵ Har han ikke aktet oss som fremmede? Han har jo solgt oss, og attpå har han gjort seg til gode med prisen som han fikk for oss!
- ¹⁶ Derfor - all den rikdommen Gud har tatt fra vår far, den tilhører oss og våre barn. Og nå, alt det Gud har sagt til deg, gjør det.
- ¹⁷ Så brøt Jakob opp. Han satte sine barn og koner på kamelene.
- ¹⁸ Og han førte med seg hele buskapen sin og alt det godset han hadde samlet seg - det feet han eide, som han hadde vunnet i Mesopotamia. Han dro av sted til Kana'ans land, til Isak, sin far.
- ¹⁹ Men Laban var dratt bort på saueklipping, da stjal Rakel sin fars husguder.
- ²⁰ Og Jakob overlistet arameeren Laban. Han fortalte ham ikke noe om at han var i ferd med å flykte.

21 Så rømte han med alt det han hadde. Han brøt opp og satte over elven, og tok veien til Gilead-fjellet.

Laban forfølger Jakob

22 På den tredje dagen ble det fortalt Laban at Jakob var flyktet.

23 Da tok han med seg sine slektninger og satte etter ham sju dagsreiser, og nådde ham igjen på Gilead-fjellet.

24 Men Gud kom til arameeren Laban i en drøm om natten og sa til ham: Vokt deg vel for å si noe til Jakob, verken godt eller ondt!

25 Da Laban nådde Jakob igjen, hadde Jakob slått opp teltet sitt på berget. Også Laban og hans slektninger slo opp teltet sitt der på Gilead-fjellet.

26 Da sa Laban til Jakob: Hva er det du har gjort? Du har narret meg og bortført døtrene mine som om de var tatt til fange i krig!

27 Hvorfor flyktet du hemmelig og stjal deg bort fra meg uten å si noe til meg om det? Jeg ville ha sendt deg av sted med gledesrop og sang, med tamburiner og harper!

28 Du lot meg ikke engang få kysse mine sønner og døtre. Det var dårlig gjort av deg!

29 Jeg har i min makt å gjøre ondt mot dere, men deres fars Gud talte til meg i natt og sa: Ta deg i vare for å si noe til Jakob, verken godt eller ondt!

30 Men når du nå er dratt bort fordi du hadde slik lengsel etter din fars hus, hvorfor stjal du da mine guder?

31 Da svarte Jakob og sa til Laban: Jeg var redd, og jeg tenkte at du kanskje kunne ta døtrene dine fra meg med makt.

32 Men den du finner dine guder hos, han skal ikke leve. Se nå etter her i våre slektingers nærvær, og finn ut hva som er ditt blant det jeg har hos meg, og ta det med deg! Men Jakob visste ikke at Rakel hadde stjålet dem.

33 Da gikk Laban inn i Jakobs telt og i Leas telt og i begge trellkvinnenes telt, men fant ikke noe. Så gikk han ut av Leas telt og kom inn i Rakels telt.

34 Men Rakel hadde tatt husgudene og lagt dem i kamelsalen og satt seg på den. Laban gjennomførte hele teltet, men fant ingen ting.

35 Og hun sa til sin far: Min herre må ikke bli vred fordi jeg ikke kan reise meg for deg, for det er på kvinners vis med meg! Han lette omkring, men fant ikke husgudene.

36 Da ble Jakob vred og gikk i rette med Laban. Jakob tok til orde og sa til ham: Hva er min overtredelse? Hva er min synd, siden du forfølger meg slik?

37 Du har nå lett gjennom alt det jeg eier, hva fant du da som hører ditt hus til? Legg det fram her for mine slektninger og dine slektninger, og la dem dømme mellom oss to.

38 Disse tjue årene har jeg vært hos deg. Sauene og geitene dine har ikke født i utide, og værere av småfeet har jeg ikke ett opp!

39 Det som var revet i hjel, kom jeg ikke hjem til deg med, jeg godtgjorde selv skaden. Av min hånd krevde du det, enten det var stjålet om dagen eller det var stjålet om natten.

40 Slik hadde jeg det: Om dagen fortærtes jeg av hete, og av kulde om natten. Søvnene flydde fra mine øyne.

41 Disse tjue årene har jeg nå vært i ditt hus. Jeg har tjent deg i fjorten år for dine to døtre, og i seks år for småfeet. Men du har forandret lønnen min ti ganger.

42 Hadde ikke min fars Gud vært med meg, Abrahams Gud, Isaks redsel, - sannelig, da hadde du sendt meg tomhendt av sted! Men Gud har sett min plage og mine henders slit, og han har dømt i natt.

43 Da svarte Laban og sa til Jakob: Døtrene er mine døtre og barna er mine barn. Buskapen er min buskap - alt det du ser, er mitt! Hva skulle jeg kunne gjøre i dag mot disse mine døtre eller mot deres barn, som de har født?

44 Så kom nå, la oss gjøre en pakt, jeg og du. Den skal være et vitne mellom meg og deg.

Jakob og Laban inngår en pakt

45 Da tok Jakob en stein og reiste den opp som en minnestein.

46 Og Jakob sa til slektningene sine: Sank sammen stein! De tok steiner og laget en røys, og så holdt de måltid der ved steinrøysa.

47 Laban kalte den Jegar-Sahaduta, og Jakob kalte den Gal-Ed.

48 Da sa Laban: Denne røysa skal i dag være vitne mellom meg og deg. Derfor fikk den navnet Gal-Ed,

49 men også Mispa, for han sa: Herren skal holde vakt mellom meg og deg når vi kommer hverandre av syne.

50 Dersom du skulle fare ille med mine døtre, eller hvis du tar deg andre koner ved siden av mine døtre, da er Gud vitne mellom meg og deg, selv om det ikke er noe menneske med oss.

51 Så sa Laban til Jakob: Se, denne røysa og denne minnesteinen har jeg satt mellom meg og deg.

⁵² Denne røysa skal være vitne, og minnesteinen skal være vitne om at jeg ikke skal dra forbi denne røysa til deg, og at du ikke skal dra forbi denne røysa og denne minnesteinen for å gjøre ondt.

⁵³ Abrahams Gud og Nakors Gud - han som var deres fars Gud - han skal dømme mellom oss. Og Jakob sverget ved hans far Isaks redsel.

⁵⁴ Så ofret Jakob et slaktoffer der på fjellet og innbød slektningene sine til måltid. Og de holdt måltid og ble natten over på fjellet.

⁵⁵ Tidlig om morgenen sto Laban opp. Han kysset sine sønner og sine døtre, og velsignet dem. Så dro Laban bort og vendte hjem igjen.

1. Mosebok 32

¹ Jakob dro da sin vei videre, og Guds engler møtte ham.

² Og Jakob sa, da han så dem: Dette er Guds leir! Og han kalte stedet Mahanajim.

Esau kommer mot Jakob

³ Så sendte Jakob bud foran seg til Esau, sin bror, i landet Se'ir, på Edoms mark.

⁴ Han bød dem og sa: Dere skal si til min herre Esau: Så sier din tjener Jakob: Jeg har oppholdt meg hos Laban og vært der helt til nå.

⁵ Jeg har fått okser, esler og småfe, trelle og trelkvinner. Nå sender jeg bud til min herre for å fortelle dette, og for å finne nåde for dine øyne.

⁶ Sendebudene kom tilbake til Jakob og meldte: Vi kom til din bror, til Esau. Nå kommer han selv i møte med deg, og fire hundre mann med ham.

⁷ Da ble Jakob meget forferdet. Han delte folket som var med ham, og småfeet, storfeet og kamelene i to leirer.

⁸ For han sa: Om Esau kommer til den ene leiren og slår den, så kan den leiren som er igjen, få berge seg unna.

⁹ Og Jakob sa: Min far Abrahams Gud og min far Isaks Gud! Herre, du som sa til meg: Vend tilbake til ditt land og din slekt, og jeg vil gjøre vel imot deg!

¹⁰ Jeg er uverdigg til all den miskunnhet og trofasthet som du har vist mot din tjener. For med staven min gikk jeg over Jordan her, og nå er jeg blitt til to leirer.

¹¹ Jeg ber deg, fri meg fra min brors hånd, fra Esaus hånd! For jeg er redd for ham, at han skal komme og slå i hjel meg og mine, både mor og barn.

¹² Du har jo selv sagt: Jeg vil gjøre vel imot deg! Jeg vil la ætten din bli som havets sand som ikke kan telles for mengde.

13 Han ble der den natten. Og så tok han ut av det som han eide en gave til Esau, sin bror:

14 To hundre geiter og tjue bukker, to hundre sauer og tjue værer,

15 tretti melkekameler med sine føll, førti kuer, ti okser, tjue eselhopper og ti esler.

16 Han ga dem i sine tjeneres hånd, hver flokk for seg, og han sa til tjenerne: Dra nå foran meg, og la det være god avstand mellom hver flokk!

17 Han bød den første og sa: Når Esau, min bror, møter deg og han spør deg: Hvem hører du til, og hvor skal du hen? Hvem eier disse dyrene som du driver foran deg?

18 da skal du si: Dette tilhører din tjener Jakob. Det er en gave han sender til min herre Esau, og snart kommer han selv etter.

19 Slik befalte han også den andre og den tredje og alle dem som drev fram flokkene. Han sa: På denne måten skal dere tale til Esau når dere møter ham.

20 Dere skal si: Se, også din tjener Jakob kommer etter oss. For han tenkte: Jeg vil forsone ham med den gaven som jeg sender foran meg. Og siden vil jeg selv møte ham ansikt til ansikt. Kanskje han da vil ta nådig imot meg?

21 Så dro de i forveien med gaven, men selv ble han denne natten i leiren.

Jakobs kamp med Gud

22 Samme natt sto Jakob opp og tok sine to koner, de to trellkvinnene og sine elleve sønner, og gikk over vadestedet ved Jabbok.

23 Han tok og satte dem over elven, og førte også over alt det han eide.

24 Jakob ble så alene tilbake. Da kom det en mann og kjempet med ham helt til morgenen grydde.

25 Da mannen så at han ikke kunne overvinne ham, rørte han ved hofteskålen hans, og Jakobs hofteskål gikk av ledd mens han kjempet med ham.

26 Og han sa: Slipp meg, for morgenen gryr! Men Jakob sa: Jeg slipper deg ikke uten at du velsigner meg.

27 Da sa han til ham: Hva er navnet ditt? Han svarte: Jakob.

28 Han sa: Du skal ikke lenger hete Jakob, men Israel, for du har kjempet med Gud og med mennesker og vunnet.

29 Da sa Jakob: Jeg ber deg, si meg ditt navn! Men han svarte: Hvorfor spør du om mitt navn? Og han velsignet ham der.

30 Jakob kalte stedet Pniel, for, sa han, jeg har sett Gud ansikt til ansikt, og enda berget livet.

³¹ Og solen rant nettopp som han var kommet forbi Pnuel. Men han haltet på hoften sin.

³² Derfor er det så til denne dag, at Israels barn aldri eter spennesenen som er på hofteskålen, fordi han rørte ved Jakobs hofteskål på spennesenen.

1. Mosebok 33

Jakob møter Esau

¹ Da Jakob så opp, fikk han øye på Esau som kom, og fire hundre mann med ham. Jakob fordelte så barna mellom Lea og Rakel og de to trellkvinnene.

² Han stilte trellkvinnene med sine barn fremst, bakenfor dem Lea og hennes barn, og Rakel med Josef bakerst.

³ Selv gikk han fram foran dem og bøyde seg sju ganger til jorden, inntil han kom fram til sin bror.

⁴ Men Esau løp ham i møte og omfavnet ham. Han falt ham om halsen og kysset ham, og de gråt.

⁵ Esau så opp, og fikk øye på kvinnene og barna, og han sa: Hvem er disse som du har med deg der? Jakob svarte: Det er de barn som Gud har unt din tjener.

⁶ Så kom trellkvinnene med sine barn nær borttil, og de bøyde seg.

⁷ Lea kom også nær med sine barn, og de bøyde seg. Deretter gikk Josef fram, og Rakel, og de bøyde seg.

⁸ Esau sa da: Hva mente du med hele denne leiren som jeg møtte? Han svarte: Jeg ville finne nåde for min herres øyne.

⁹ Men Esau sa: Jeg har rikelig. Min bror, la det være ditt som er ditt!

¹⁰ Jakob sa: Nei, jeg ber deg! Har jeg funnet nåde for dine øyne, så ta imot min gave. For da jeg så ansiktet ditt, var det som om jeg så Guds eget ansikt, så vennlig var du mot meg.

¹¹ Kjære, ta imot gaven min som jeg sendte deg! For Gud har vært god mot meg og jeg har nok av alle ting. Og han noddet ham til han tok imot gaven.

¹² Da sa Esau: La oss bryte opp og dra videre, så skal jeg dra like foran deg.

¹³ Men Jakob svarte: Min herre vet at barna er svake. Småfeet og storfeet hos meg har nylig båret, og driver en dem hardt, om bare en eneste dag, så dør alt småfeet.

¹⁴ Vil ikke min herre dra i forveien for sin tjener. Så kan jeg følge langsomt etter, slik det passer for buskapen jeg driver, og for barna, til jeg kommer til min herre i Se'ir.

15 Da sa Esau: Så vil jeg få lov til å la noen av mennene mine bli igjen hos deg. Men han svarte: Hvorfor skulle det behøves? La meg bare finne nåde for min herres øyne!

16 Så vendte Esau samme dag tilbake og dro sin vei til Se'ir.

17 Og Jakob dro til Sukkot, hvor han bygde seg et hus og laget løvhytter til buskapen sin. Derfor kalte de stedet Sukkot.

18 Jakob kom vel fram til byen Sikem, som ligger i Kana'ans land, på sin ferd fra Mesopotamia, og han slo leir utenfor byen.

19 Og det jordstykket som han hadde slått opp teltet sitt på, kjøpte han av Hamor, Sikems far, for hundre kesitter.

20 Der reiste han et alter, og kalte det El Elohe Israel.

1. Mosebok 34

Dina krenkes av Sikem

1 Dina, Jakobs datter med Lea, gikk en gang ut for å se på landets døtre.

2 Og Sikem, sønn av hevitten Hamor, høvdingen i landet, så henne. Han tok henne og lå med henne og krenket henne.

3 Men hjertet hans hang ved Dina, Jakobs datter, han elsket piken og talte kjærlig til henne.

4 Så talte Sikem med sin far Hamor og sa til ham: Sørg for at jeg får denne piken til kone!

5 Jakob fikk høre at Sikem hadde vanæret Dina, hans datter. Men sønnene hans var ute på marken med buskapen, og Jakob tidde med det til de kom hjem.

6 Men Hamor, Sikems far, gikk ut til Jakob for å tale med ham.

7 Da Jakobs sønner kom hjem fra marken og fikk høre om dette, ble de forbitret og fulle av harme. For Sikem hadde gjort en skammelig gjerning mot Israel ved å ligge med Jakobs datter - slikt burde ikke skje.

8 Men Hamor talte med dem og sa: Min sønn Sikems hjerte henger ved deres datter. Kjære, la ham få henne til kone!

9 Inngå svogerskap med oss. Gi oss deres døtre og ta dere våre døtre.

10 Bli boende her hos oss! Landet skal være åpent for dere. Bo her og dra omkring, og skaff dere eiendommer her.

11 Og Sikem sa til hennes far og til hennes brødre: La meg finne nåde i deres øyne, så skal jeg gi dere det dere krever av meg.

- ¹² Krev bare så meget dere vil av meg i medgift og andre gaver! Jeg skal gi det dere vil ha. La meg bare få piken til kone!
- ¹³ Men Jakobs sønner svarte Sikem og Hamor, hans far, med svik, da de talte med dem, fordi han hadde vanæret deres søster Dina.
- ¹⁴ De sa til dem: Dette er noe vi ikke kan gjøre. Det ville være en skam for oss å gi søsteren vår til en mann som har forhud.
- ¹⁵ Bare på det vilkår vil vi gå med på dette: At dere blir som vi og alt mannkjønn hos dere lar seg omskjære.
- ¹⁶ Da vil vi gi døtrene våre til dere, og vi vil gifte oss med deres døtre og bo hos dere, slik at vi blir ett folk.
- ¹⁷ Men dersom dere ikke vil høre på oss og la dere omskjære, da tar vi vår søster og drar bort.
- ¹⁸ Og de syntes godt om deres ord, både Hamor og hans sønn Sikem.
- ¹⁹ Den unge mannen drøyde ikke med å gjøre dette, for han var glad i Jakobs datter, og han var den som sto høyest i ære i sin fars hus.
- ²⁰ Hamor og hans sønn kom til porten i sin by, og de talte med byens menn og sa:
- ²¹ Disse mennene vil gjerne leve i fred med oss. La dem derfor bo i landet og dra omkring her, for se, landet er jo vidt nok for dem. La oss ta døtrene deres til koner, og gi dem våre døtre.
- ²² Men bare på det vilkår vil mennene gå med på å bo blant oss og bli ett folk med oss, at alt mannkjønn blant oss lar seg omskjære, likesom de er omskåret.
- ²³ Deres buskap og gods og alle deres kløvdyr - blir det ikke alt vårt hvis vi nå bare er dem til vilje slik at de blir boende hos oss?
- ²⁴ Alle som hørte hjemme i hans by, hørte på Hamor og hans sønn Sikem. Og alt mannkjønn, alle som hørte hjemme i hans by, ble omskåret.
- ²⁵ Men det skjedde på den tredje dagen, da de hadde smerte av sårene, da tok Jakobs sønner Simeon og Levi, Dinas brødre, hver sitt sverd, og de kom uforvarende over byen og slo alt mannkjønn i hjel.
- ²⁶ Også Hamor og hans sønn Sikem slo de i hjel med sverdets egg. Og de tok Dina ut av Sikems hus og dro bort.
- ²⁷ Jakobs sønner falt over de drepte og plyndret byen, fordi deres søster var blitt vanæret.
- ²⁸ De tok deres småfe og storfe og deres esler, både det som var i byen og det som var ute i marken.

²⁹ Alt godset og alle barna og kvinnene deres førte de bort som bytte, og alt det som var i husene.

³⁰ Da sa Jakob til Simeon og Levi: Dere har ført meg i stor ulykke ved å bringe meg i vanry blant landets folk, blant kana'aneerne og ferisittene. Jeg råder jo bare over en liten flokk. Slår de seg sammen mot meg, vil de drepe meg, så både jeg og mitt hus går til grunne.

³¹ Men de svarte: Skulle han få behandle søsteren vår som en hore?

1. Mosebok 35

Gud åpenbarer seg for Jakob i Betel

¹ Da sa Gud til Jakob: Gjør deg i stand, dra opp til Betel og bli der. Bygg der et alter for Gud, han som åpenbarte seg for deg da du flyktet for din bror Esau!

² Og Jakob sa til husfolkene sine og til alle dem som var med ham: Få bort de fremmede guder som finnes hos dere! Rens dere og skift klær.

³ La oss bryte opp og dra til Betel. Der vil jeg bygge et alter for Gud, han som bønnhørte meg den dagen jeg var i fare, og som var med meg på den veien jeg har vandret.

⁴ Så ga de til Jakob alle de fremmede guder som de hadde hos seg og ringene som de hadde i ørene, og Jakob gravde dem ned under terebinten ved Sikem.

⁵ Så dro de av sted. Og en redsel fra Gud kom over byene rundt omkring dem så de ikke forfulgte Jakobs sønner.

⁶ Og Jakob kom til Lus, det er Betel, som ligger i Kana'ans land, han og alt det folk som var med ham.

⁷ Der bygde han et alter og kalte stedet El-Betel, for der hadde Gud åpenbart seg for ham da han flyktet for sin bror.

⁸ Debora, Rebekkas fostermor, døde, og ble begravet nedenfor Betel under eiken. Og han kalte den gråte-eiken.

⁹ Gud åpenbarte seg på nytt for Jakob da han kom fra Mesopotamia, og han velsignet ham.

¹⁰ Og Gud sa til ham: Ditt navn er Jakob. Heretter skal du ikke mer kalles Jakob, men Israel skal være ditt navn. Og han kalte ham Israel.

¹¹ Gud sa også til ham: Jeg er Gud Den Allmektige. Vær fruktbar og bli tallrik. Et folk, ja, en mengde med folkeslag skal stamme fra deg, og konger skal utgå av dine lender.

¹² Og det landet som jeg ga til Abraham og til Isak, til deg vil jeg gi det, og til din slekt etter deg vil jeg gi landet.

13 Så for Gud opp fra ham på det stedet hvor han hadde talt med ham.

14 Og Jakob reiste en minnestøtte på det stedet hvor han hadde talt med ham, en minnestøtte av stein. Han øste ut drikkoffer på den og helte olje over den.

15 Og Jakob kalte det stedet hvor Gud hadde talt med ham, Betel.

Rakel føder Benjamin og dør

16 Så brøt de opp fra Betel, og da det ennå var et stykke vei til Efrat, fødte Rakel. Hun hadde en hard fødsel.

17 Under den harde fødselen sa jordmoren til henne: Frykt ikke, for også denne gangen får du en sønn.

18 Og det skjedde idet hennes sjel dro bort - for hun måtte dø - da kalte hun ham Benoni. Men hans far kalte ham Benjamin.

19 Så døde Rakel. Og hun ble begravet på veien til Efrat, det er Betlehem.

20 Og Jakob reiste en minnestein på hennes grav. Det er Rakels gravstein til denne dag.

21 Så dro Israel derfra og slo opp teltet sitt bortenfor Migdal-Eder.

Jakobs tolv sønner. Isak dør

22 Mens Israel bodde der i landet, hendte det at Ruben gikk hen og lå med Bilha, sin fars medhustru. Og Israel fikk høre om det. - Jakob hadde tolv sønner.

23 Leas sønner var: Ruben, Jakobs førstefødte, og Simeon, Levi, Juda, Issakar og Sebulon.

24 Rakels sønner var: Josef og Benjamin.

25 Sønnene til Bilha, Rakels trellkvinne, var: Dan og Naftali.

26 Sønnene til Silpa, Leas trellkvinne, var: Gad og Asjer. - Dette var Jakobs sønner som han fikk i Mesopotamia.

27 Jakob kom til sin far Isak i Mamre ved Kirjat-Arba, det er Hebron, der Abraham og Isak hadde bodd som fremmede.

28 Og Isaks levedager ble hundre og åtti år.

29 Så oppga Isak ånden, han døde og ble samlet til sine fedre, gammel og mett av dager. Esau og Jakob, sønnene hans, begravde ham.

1. Mosebok 36

Esaus etterkommere

1 Dette er Esaus - det er Edoms - slektshistorie.

- ² Esau tok sine koner av Kana'ans døtre: Ada, hetitten Elons datter, og Oholibama, Anas datter, hevitten Sibeons sønnedatter,
- ³ og Basmat, Ismaels datter, søster til Nebajot.
- ⁴ Med Ada fikk Esau sønnen Elifas, og med Basmat Re'uel.
- ⁵ Med Oholibama fikk han Je'usj, Jalam og Korah. Dette var Esaus sønner, som han fikk i Kana'ans land.
- ⁶ Og Esau tok sine koner, sine sønner og døtre og alt sitt husfolk, sin buskap, alle sine kløvdyr og alt sitt gods som han hadde samlet i Kana'ans land, og han dro til et annet land, bort fra Jakob, sin bror,
- ⁷ for eiendommen deres var for stor til at de kunne bo sammen. Landet hvor de bodde som fremmede, kunne ikke romme dem, så stor buskap hadde de.
- ⁸ Så bosatte Esau seg i Se'ir-fjellene. Esau er Edom.
- ⁹ Dette er Esaus ætt, han som er stamfar til edomittene i Se'ir-fjellene.
- ¹⁰ Dette er navnene på Esaus sønner: Elifas, sønn av Esaus kone Ada, og Re'uel, sønn av Esaus kone Basmat.
- ¹¹ Elifas' sønner var Teman, Omar, Sefo, Gatam og Kenas,
- ¹² Elifas, Esaus sønn, hadde en medhustru som hette Timna, og hun fødte ham Amalek. Dette var sønnene til Esaus kone Ada.
- ¹³ Dette var Re'uels sønner: Nahat og Serah, Sjamma og Missa. Dette var sønnene av Esaus kone Basmat.
- ¹⁴ Dette var sønnene til Oholibama, Anas datter, Sibeons sønnedatter, Esaus kone: Hun fødte ham Je'usj, Jalam og Korah.
- ¹⁵ Dette var stammehøvdingene for Esaus barn: Sønnene av Elifas, Esaus eldste sønn, var stammehøvdingen Teman, stammehøvdingen Omar, stammehøvdingen Sefo, stammehøvdingen Kenas,
- ¹⁶ stammehøvdingen Korah, stammehøvdingen Gatam, stammehøvdingen Amalek. Dette var de stammehøvdingene som nedstammet fra Elifas i Edomlandet. Dette var Adas sønner.
- ¹⁷ Dette var sønnene til Esaus sønn Re'uel: stammehøvdingen Nahat, stammehøvdingen Serah, stammehøvdingen Sjamma, stammehøvdingen Missa. Dette var de stammehøvdingene som nedstammet fra Re'uel i Edomlandet. Dette var sønnene til Esaus kone Basmat.
- ¹⁸ Dette var sønnene til Esaus kone Oholibama: stammehøvdingen Je'usj, stammehøvdingen Jalam, stammehøvdingen Korah. Dette var de stammehøvdingene som nedstammet fra Oholibama, Anas datter, Esaus kone.
- ¹⁹ Dette var Esaus sønner og deres stammehøvdingene. Dette var Edom.

- ²⁰ Dette var sønnene til horitten Se'ir, innbyggerne i landet: Lotan, Sjobal, Sibeon og Ana,
- ²¹ Disjon, Eser og Disjan. Dette var horittenes stammehøvdinge, sønner av Se'ir i Edom-landet.
- ²² Lotans sønner var Hori og Hemam, og Lotans søster var Timna.
- ²³ Dette var Sjobals sønner: Alvan og Manahat og Ebal, Sefo og Onam.
- ²⁴ Dette var Sibeons sønner: Aja og Ana - det er den Ana som fant de varme kildene i ørkenen mens han gjette sin far Sibeons esler.
- ²⁵ Dette var Anas barn: Disjon og datteren Oholibama.
- ²⁶ Dette var Disjons sønner: Hemdan, Esjban, Jitran og Keran.
- ²⁷ Dette var Esers sønner: Bilhan, Sa'avan og Akan.
- ²⁸ Dette var Disjans sønner: Us og Aran.
- ²⁹ Dette var horittenes stammehøvdinge: stammehøvdingen Lotan, stammehøvdingen Sjobal, stammehøvdingen Sibeon, stammehøvdingen Ana,
- ³⁰ stammehøvdingen Disjon, stammehøvdingen Eser, stammehøvdingen Disjan. Dette var horittenes stammehøvdinge, deres stammehøvdinge i Se'ir-landet.
- ³¹ Dette var de kongene som regjerte i Edom-landet før det hersket noen konge over Israels barn:
- ³² Bela, Beors sønn, var konge i Edom, navnet på hans by var Dinhaba.
- ³³ Da Bela døde, ble Jobab, sønn av Serah fra Bosra, konge i hans sted.
- ³⁴ Da Jobab døde, ble Husam fra temanittenes land konge i hans sted.
- ³⁵ Da Husam døde, ble Hadad, Bedads sønn, konge i hans sted - det var han som slo midianittene på Moabs mark. Navnet på hans by var Avit.
- ³⁶ Da Hadad døde, ble Samla fra Masreka konge i hans sted.
- ³⁷ Da Samla døde, ble Saul fra Rehobot ved elven konge i hans sted.
- ³⁸ Da Saul døde, ble Ba'al-Hanan, Akbors sønn, konge i hans sted.
- ³⁹ Da Ba'al-Hanan, Akbors sønn, døde, ble Hadar konge i hans sted. Navnet på hans by var Pa'u, og hans kone het Mehetabel - hun var datter av Matred, Mesahabs datter.
- ⁴⁰ Dette er navnene på Esaus stammehøvdinge etter deres slekter og bosteder med deres navn: stammehøvdingen Timna, stammehøvdingen Alva, stammehøvdingen Jetet,

⁴¹ stammehøvdingen Oholibama, stammehøvdingen Ela, stammehøvdingen Pinon,

⁴² stammehøvdingen Kenas, stammehøvdingen Teman, stammehøvdingen Mibsar,

⁴³ stammehøvdingen Magdiel, stammehøvdingen Iram. Dette var Edoms stammehøvdinge etter sine bosteder i det landet de eide. Dette er ætten til Esau, edomittenenes stamfar.

1. Mosebok 37

Josefs merkelige drømmer

¹ Men Jakob bodde i det landet hvor hans far hadde levd som fremmed, i Kana'ans land.

² Dette er Jakobs slektshistorie. Da Josef var sytten år gammel, gjette han buskapen sammen med brødrene sine. Ung som han var, gjette han i lag med sønnene til Bilha og Silpa, farens koner. Og Josef gikk til faren med det onde han hørte om dem.

³ Israel hadde Josef kjær fremfor alle sine sønner, fordi han var hans alderdoms sønn. Han hadde latt gjøre en sid kappe til ham.

⁴ Men da brødrene hans så at faren holdt mer av ham enn av brødrene, la de ham for hat og kunne ikke tale vennlig til ham.

⁵ En gang hadde Josef en drøm som han fortalte brødrene sine. Da hatet de ham enda mer.

⁶ Han sa til dem: Vil dere høre en drøm som jeg har drømt?

⁷ Vi holdt på med å binde kornbånd midt ute på åkeren. Da reiste kornbåndet mitt seg opp og ble stående oppreist. Og se, kornbåndene deres stilte seg rundt omkring det, og de bøye seg for mitt kornbånd.

⁸ Da sa brødrene hans til ham: Skal du kanskje være konge og herske over oss? Siden hatet de ham enda mer for hans drømmer og for hans ord.

⁹ Og han drømte enda en annen drøm og fortalte den til sine brødre. Han sa: Nå har jeg drømt enda en drøm! Se, solen og månen og elleve stjerner bøye seg for meg.

¹⁰ Da han fortalte dette til sin far og til sine brødre, skjente faren på ham og sa: Hva er det nå for en drøm du har hatt? Skal vi virkelig komme - jeg og din mor og brødrene dine, og bøye oss til jorden for deg?

¹¹ Hans brødre var misunnelige på ham, men hans far bevarte dette i sitt minne.

Josef blir solgt

- 12** En gang var brødrene hans dratt av sted for å gjete sin fars buskap ved Sikem.
- 13** Da sa Israel til Josef: Gjeter ikke brødrene dine ved Sikem? Kom, jeg vil sende deg til dem. Og han sa til ham: Ja, her er jeg.
- 14** Og faren sa til ham: Gå nå og se om det står vel til med brødrene dine, og om det står vel til med buskapen. Kom så tilbake og fortell meg det. Så sendte Jakob ham av sted fra Hebron-dalen, og han kom til Sikem.
- 15** Og en mann møtte ham mens han flakket omkring ute i marken. Mannen spurte ham: Hva leter du etter?
- 16** Han svarte: Jeg leter etter brødrene mine. Kan du hjelpe meg og si meg hvor de gjeter?
- 17** Mannen sa: De er dratt herfra. Jeg hørte dem si: La oss gå til Dotan! Så gikk Josef etter brødrene sine og fant dem i Dotan.
- 18** De så ham langt borte, og før han var kommet fram til dem, rådslo de om å drepe ham.
- 19** De sa til hverandre: Se, der kommer denne drømmemesteren!
- 20** Kom nå, la oss slå ham i hjel og kaste ham ned i en av brønnene her. Vi sier: Et villdyr har ett ham opp. Så skal vi se hva det blir av drømmene hans!
- 21** Men Ruben hørte dette og reddet ham ut av deres hender. Han sa: La oss ikke ta livet hans.
- 22** Ruben sa til dem: Utøs ikke blod! Kast ham ned i denne brønnen her i ørkenen, men legg ikke hånd på ham. Dette sa han fordi han ville fri Josef ut av deres hånd og føre ham tilbake til hans far.
- 23** Og det skjedde, da Josef kom fram til brødrene, rev de kappen av ham, den side kappen som han hadde på seg.
- 24** Så tok de ham og kastet ham ned i brønnen - den var tom, det fantes ikke vann i den.
- 25** Og de satte seg ned for å ete. Da de så opp, fikk de se et reisefølge av ismaelitter som kom fra Gilead. Kamelene deres var lesset med krydderier og balsam og ladanum, som de førte med seg til Egypt.
- 26** Da sa Juda til brødrene: Hva gagnar det at vi slår broren vår i hjel og skjuler drapet?
- 27** Kom, la oss selge ham til ismaelittene, men la oss ikke legge hånd på ham - han er jo vår egen kjædelige bror. Og brødrene hørte på ham.

²⁸ Da de midianittiske kjøpmennene kom forbi, dro de Josef opp av brønnen. Så solgte de Josef til ismaelittene for tjue sekel sølv. Og de tok Josef med seg til Egypt.

²⁹ Da Ruben kom tilbake til brønnen, fikk han se at Josef ikke var der. Da flerret han klærne sine.

³⁰ Og han gikk tilbake til brødrene sine og sa: Gutten er ikke der, og jeg - hvor skal jeg nå gjøre av meg?

³¹ Så tok de Josefs kappe, og de slaktet en geitebukk og dyppet kappen i blodet.

³² Og de sendte den side kappen hjem til sin far og sa: Denne har vi funnet. Se etter om det er din sønns kappe eller ikke!

³³ Han kjente den igjen, og sa: Det er min sønns kappe. Et villdyr har ett ham opp. Josef er sikkert revet i hjel.

³⁴ Og Jakob flerret klærne sine, bandt sekk om hoftene og sørget over sin sønn i lang tid.

³⁵ Alle hans sønner og alle hans døtre kom for å trøste ham. Men han ville ikke la seg trøste. Han sa: Med sorg må jeg gå ned til min sønn i dødsriket. Og hans far gråt over ham.

³⁶ Men midianittene solgte Josef i Egypt til Potifar, som var hoffmann hos farao og høvding over livvakten.

1. Mosebok 38

Juda og Tamar

¹ På denne tiden hendte det seg at Juda dro ned fra brødrene sine og tok inn til en mann i Adullam. Han hette Hira.

² Der så Juda datteren til en kana'aneer. Mannens navn var Sjua. Han tok henne til kone og gikk inn til henne.

³ Hun ble med barn og fødte en sønn, og han kalte ham Er.

⁴ Så ble hun igjen med barn og fødte en sønn, og hun kalte ham Onan.

⁵ Siden fødte hun enda en sønn og kalte ham Sjelah. Da han ble født, var Juda i Kesib.

⁶ Juda tok en kone til Er, sin førstefødte, og hennes navn var Tamar.

⁷ Men Er, Judas førstefødte, var ond i Herrens øyne, og Herren lot ham dø.

⁸ Da sa Juda til Onan: Gå inn til din brors kone og ta henne til ekte i din brors sted, og oppreis din bror avkom.

⁹ Men Onan visste at barnet ikke skulle være hans, derfor spilte han sæden på jorden når han var sammen med sin brors kone, for han ville ikke gi sin bror barn.

¹⁰ Men det han gjorde, var ondt i Herrens øyne, så han lot også ham dø.

¹¹ Da sa Juda til Tamar, sin svigerdatter: Bo som enke i din fars hus til Sjelah, min sønn, er blitt voksen. For han tenkte: Ellers kommer også han til å dø, som hans to brødre. Så dro Tamar hjem og bodde i sin fars hus.

¹² Da nå en lengre tid var gått, døde Sjuas datter, Judas kone. Etter at sørgetiden var over gikk Juda opp til saueklipperne sine i Timna, og hans venn Hira fra Adullam var med ham.

¹³ Da ble det fortalt Tamar at hennes svigerfar var på vei opp til Timna til saueklippingen.

¹⁴ Da la hun av seg enkeklærne sine og tildekket seg med et slør som hun hyllet seg inn i. Så satte hun seg ved inngangen til Enajim, på veien til Timna. For hun så at Sjelah var blitt voksen, og hun var likevel ikke blitt gitt ham til kone.

¹⁵ Da Juda så henne, tenkte han at det var en horkvinne, for hun hadde tilslørt ansiktet sitt.

¹⁶ Så bøyde han av fra veien og gikk bort til henne og sa: Kom, la meg gå inn til deg! For han visste ikke at det var hans svigerdatter. Og hun sa: Hva vil du gi meg for at du får komme inn til meg?

¹⁷ Han sa: Jeg vil sende deg et kje av buskapen min. Da sa hun: Ja, hvis du vil gi meg et pant til du sender meg det.

¹⁸ Han sa: Hva skal jeg gi deg til pant? Hun svarte: Ditt signet og din snor og staven som du har i hånden. Dette ga han henne, og gikk så inn til henne. Og hun ble med barn ved ham.

¹⁹ Så sto hun opp og gikk sin vei. Hun la sløret av seg og tok på seg enkeklærne sine.

²⁰ Juda sendte kjeet med vennen sin fra Adullam for å få pantet tilbake av kvinnen, men han fant henne ikke.

²¹ Han spurte stedets menn og sa: Hvor er tempelhoren, hun som satt ved veien i Enajim? Men de sa: Det har ikke vært noen tempelhore her.

²² Så kom han tilbake til Juda og sa: Jeg fant henne ikke, og mennene der på stedet sa enda: Det har ikke vært noen tempelhore her.

²³ Da sa Juda: La henne bare beholde det, så vi ikke blir til latter for denne saken! Se, kjeet har jeg jo sendt henne, men du fant henne ikke.

²⁴ Omkring tre måneder senere kom det folk og sa til Juda: Tamar, svigertatteren din, har drevet hor, og nå er hun også blitt med barn i hor. Juda sa: Før henne ut, hun skal brennes!

²⁵ Men da hun ble ført ut, sendte hun bud til svigerfaren sin og lot si: Det er ved den mannen som eier disse tingene, jeg er blitt med barn. Og hun sa: Se etter hvem som eier dette signetet og disse snorene og denne staven.

²⁶ Juda kjente dem igjen og sa: Hun har retten på sin side, ikke jeg! For jeg har ikke gitt henne min sønn Sjelah. - Siden hadde han ikke omgang med henne.

²⁷ Og det skjedde da den tid kom at hun skulle føde, da var det tvillinger i hennes liv.

²⁸ Idet hun fødte, stakk den ene hånden fram. Jordmoren bandt da en rød tråd om hans hånd og sa: Denne kom først fram.

²⁹ Men så dro han hånden tilbake, og se, da kom hans bror fram, og hun sa: Hvor du har brutt deg fram! Og de ga ham navnet Peres.

³⁰ Så kom hans bror fram, han som hadde den røde tråden om hånden. Ham kalte de Serah.

1. Mosebok 39

Josef er trell hos Potifar

¹ Josef ble ført ned til Egypt, og Potifar, en egypter som var hoffmann hos farao og høvding over livvakten, kjøpte ham av ismaelittene som hadde tatt ham med seg dit.

² Og Herren var med Josef, så alt lyktes for ham. Han ble i huset hos sin egyptiske herre.

³ Hans herre så at Herren var med ham, og at Herren lot alt det han gjorde, lykkes i hans hånd.

⁴ Josef fant velvilje hos ham og ble tjeneren hans, og han satte ham over sitt hus. Alt det han hadde ga han i hans hånd.

⁵ Og det skjedde så, at fra den tid egypteren satte ham over sitt hus og over hele sin eiendom, velsignet Herren egypterens hus for Josefs skyld. Herrens velsignelse var over alt det han hadde, i huset og på marken.

⁶ Så overlot han i Josefs hånd alt det han eide, og hadde ikke tilsyn med ham i noe, uten med den maten han selv åt. Nå var Josef vakker av skikkelse og vakker å se til.

⁷ Og da en tid var gått, hendte det at hans herres kone kastet sine øyne på ham, og hun sa: Kom og ligg med meg!

⁸ Men han ville ikke og sa til sin herres kone: Min herre har ikke tilsyn med meg i noen ting i hele sitt hus. Alt det han eier har han lagt i min hånd.

⁹ Han har ikke selv mer å si her i huset enn jeg. Ingen ting har han nektet meg unntatt deg, fordi du er hans kone. Hvordan skulle jeg da gjøre denne store ondskaper og synde mot Gud?

¹⁰ Dag etter dag talte hun til Josef, men han ville ikke føye henne. Han ville ikke ligge hos henne og ha omgang med henne.

¹¹ Så hendte det en dag at han kom inn i huset for å gjøre sitt arbeid. Ingen av husets folk var inne.

¹² Da grep hun fatt i kappen hans og sa: Ligg med meg! Men han lot kappen etter seg i hennes hånd og flyktet ut av huset.

¹³ Da hun så at han hadde latt kappen sin etter seg i hennes hånd, og at han var rømt ut av huset,

¹⁴ ropte hun på husfolkene sine og sa til dem: Se, her har han dratt inn til oss en hebraisk mann for å føre skam over oss! Han kom inn til meg for å ligge med meg, men jeg ropte så høyt jeg kunne.

¹⁵ Og da han hørte jeg satte i å rope, lot han kappen ligge igjen hos meg og rømte ut av huset.

¹⁶ Så lot hun kappen bli liggende der hos seg til hans herre kom hjem.

¹⁷ Da fortalte hun det samme til ham og sa: Denne hebraiske trelle som du har dratt inn i huset til oss, kom inn til meg og ville skjende meg.

¹⁸ Men da jeg satte i å rope, lot han kappen sin ligge igjen hos meg og rømte ut av huset.

Josef blir kastet i fengsel

¹⁹ Da nå Josefs herre hørte hva hans kone fortalte, hvordan hun sa: Slik er det trelle din har oppført seg mot meg! - da ble han brennende harm.

²⁰ Han tok Josef og satte ham i fengselet, der hvor kongens fanger satt lenket, og han ble sittende der i fengselet.

²¹ Men Herren var med Josef og lot ham vinne velvilje, og den øverste fangevokteren i fengselet fikk godhet for ham.

²² Han overlot til Josef tilsynet med alle fangene i fengselet, så han var ansvarlig for alt som skulle gjøres.

²³ Fangevokteren hadde ikke selv tilsyn med noe av det som var overlatt i Josefs hånd. For Herren var med ham, og alt det han gjorde, lot Herren lykkes for ham.

1. Mosebok 40

Faraos munnskjenk og baker

- 1** Så skjedde det etter en tid at munnskjenken og bakeren hos kongen i Egypt forbrøt seg mot sin herre, mot egypterkongen.
- 2** Og farao ble harm på sine to hoffmenn, den øverste munnskjenken og den øverste bakeren.
- 3** Han satte dem i forvaring hos høvdingen over livvakten, i fengselet hvor Josef var fange.
- 4** Høvdingen over livvakten satte Josef til å ha tilsyn med dem, og han gikk dem til hånde. De ble sittende en tid i fengselet.
- 5** Så drømte de begge to samme natt en drøm, der de satt i varetekt i fengselet - munnskjenken og bakeren hos kongen i Egypt. De hadde hver sin drøm med hver sin mening.
- 6** Da Josef kom inn til dem om morgenen, så han at de var nedtrykt.
- 7** Han spurte da faraos hoffmenn, som satt i forvaring sammen med ham i hans herres hus: Hvorfor ser dere så nedtrykt ut i dag?
- 8** De svarte ham: Vi har drømt, men det er ingen her som kan tyde det. Da sa Josef til dem: Å tyde drømmer - er ikke det Guds sak? Fortell meg hva dere har drømt!
- 9** Den øverste munnskjenken fortalte så drømmen sin til Josef. Han sa til ham: Jeg drømte at jeg så et vintre fremfor meg.
- 10** På vintreet var det tre greiner. De begynte å skyte knopper, og blomstene sprang ut, og klasene modnet til druer.
- 11** Jeg holdt faraos beger i hånden, og jeg tok druene og presset dem ut i faraos beger. Så ga jeg begeret i faraos hånd.
- 12** Josef sa da til ham: Dette er tydningen: De tre greinene er tre dager.
- 13** Om tre dager skal farao opphøye deg og innsette deg igjen i din stilling. Du skal rekke farao begeret slik du gjorde før, da du var munnskjenken hans.
- 14** Bare du nå ville ha meg i tankene når det går deg vel! Jeg ber deg, vis godhet mot meg så du taler om meg til farao og får meg ut av dette huset!
- 15** For jeg er stjålet bort fra hebreernes land, og heller ikke her har jeg gjort noe som de kunne kaste meg i fengsel for.
- 16** Da den øverste bakeren så at Josef hadde gitt så god en tydning, sa han til ham: Også jeg hadde en drøm. Jeg syntes jeg bar tre kurver med hvetebrød på hodet.
- 17** I den øverste kurven var det allslags bakverk for farao, men fuglene åt det av kurven på hodet mitt.

- 18** Josef svarte og sa: Dette er tydningen: De tre kurvene er tre dager.
- 19** Om tre dager skal farao opphøye deg - han skal henge deg på et tre, og fuglene skal ete kjøttet av deg.
- 20** Og det skjedde på den tredje dagen, det var faraos fødselsdag, at han gjorde en fest for alle tjenerne sine. Da opphøyet han den øverste munnskjenken og den øverste bakeren blant tjenerne sine.
- 21** Han innsatte den øverste munnskjenken igjen til å skjenke vinen, og han ga begeret i faraos hånd.
- 22** Og den øverste bakeren lot han henge, slik Josef hadde tydet drømmene for dem.
- 23** Men den øverste munnskjenken tenkte ikke på Josef, han glemte ham.

1. Mosebok 41

Josef tyder faraos drømmer

- 1** Nå skjedde det, etter to fulle år, at farao drømte at han sto ved Nilen.
- 2** Og se, opp av elven steg det sju kyr, vakre å se til og i godt hold, og de ga seg til å beite i elvegresset.
- 3** Etter dem steg det opp av elven sju andre kyr, stygge å se til og magre. De ble stående ved siden av de andre kyrne på elvebredden.
- 4** Og de stygge, magre kyrne åt opp de sju fine og fete. Da våknet farao.
- 5** Så sovnet han igjen og drømte en gang til. Og se, sju kornaks, frodige og gode, vokste opp på ett strå.
- 6** Og etter dem skjøt det opp sju aks, tynne og svidd av østavinden.
- 7** Og de tynne aksene slukte de sju frodige, fulle aksene. Da våknet farao, og skjønte at det var en drøm.
- 8** Men om morgenen kjente han slik uro i sin ånd. Han sendte bud og lot kalle til seg alle Egypts spåmenn og vismenn, og farao fortalte dem drømmene sine, men ingen kunne tyde dem for ham.
- 9** Da tok den øverste munnskjenken til orde og sa til farao: Jeg må i dag minne om mine synder.
- 10** Farao ble en gang vred på sine tjenere, og satte meg fast hos høvdingen over livvakten, meg og den øverste bakeren.
- 11** Da drømte vi den samme natten hver vår drøm, jeg og han, og drømmene våre hadde hver sin tydning.

- ¹² Det var sammen med oss en hebraisk gutt. Han var tjener hos høvdingen over livvakten. Til ham fortalte vi drømmene våre, og han tydet dem for oss - alt etter som hver av oss hadde drømt, slik tydet han dem.
- ¹³ Og som han hadde tydet for oss, slik gikk det. Faraos innsatte meg i mitt embete igjen, men bakeren hengte han.
- ¹⁴ Da sendte farao bud etter Josef og kalte ham til seg. De førte ham skyndsomt ut av fengselet. Han raket seg og skiftet klær, og så trådte han fram for farao.
- ¹⁵ Faraos sa til Josef: Jeg har hatt en drøm, og det er ingen som kan tyde den. Men jeg har hørt si om deg at bare du hører en drøm, kan du tyde den.
- ¹⁶ Josef svarte farao og sa: Det står ikke til meg. Gud skal gi et svar som spår lykke for farao.
- ¹⁷ Da sa farao til Josef: Jeg drømte at jeg sto på elvebredden.
- ¹⁸ Og se, opp av elven steg det sju kyr, fete og fine å se til, og de ga seg til å beite i elvegresset.
- ¹⁹ Etter dem steg det opp sju andre kyr, tynne og utmagret og svært stygge å se til. Så stygge kyr har jeg aldri sett i hele landet Egypt!
- ²⁰ De magre, stygge kyrne åt opp de sju første fete kyrne.
- ²¹ Og da de hadde satt dem til livs, kunne det ikke merkes på dem. De var like stygge å se til som før. Da våknet jeg.
- ²² Så drømte jeg igjen, og se: Sju kornaks, fulle og gode, vokste opp på ett strå.
- ²³ Etter dem skjøt det opp sju aks som var tørre og tynne og svidd av østavinden.
- ²⁴ Og de tynne aksene slukte de sju gode aksene. Dette fortalte jeg til spåmennene, men det var ingen som kunne forklare det for meg.
- ²⁵ Da sa Josef til farao: Faraos drøm er én og den samme. Det Gud er i ferd med å gjøre, har han latt farao få vite.
- ²⁶ De sju gode kyrne er sju år, og de sju gode aksene er sju år. Det er én og samme drøm.
- ²⁷ De sju magre, stygge kyrne som steg opp etter dem, er sju år, og de sju tomme aksene som var svidd av østavinden, er sju år med hungersnød som skal komme.
- ²⁸ Dette er det jeg har sagt til farao: Gud har latt farao se det han er i ferd med å gjøre.
- ²⁹ Se, det kommer sju år med stor overflod i hele landet Egypt.

³⁰ Men etter dem kommer det sju år med hungersnød, så all denne overfloden skal bli glemt i landet Egypt. Og sulten skal arme ut landet.

³¹ Ingen skal minnes den overfloden som var i landet på grunn av hungersnøden som følger etter, for den vil bli svært hard.

³² Og når drømmen kom to ganger til farao, betyr det at saken er fast besluttet av Gud, og at Gud vil gjøre det snart.

³³ Nå skulle farao se seg ut en forstandig og vis mann og sette ham over hele landet Egypt.

³⁴ Det skulle farao gjøre. Og så skulle han sette oppsynsmenn over landet og ta inn en femtedel av grøden i landet Egypt i de sju overflodsårene.

³⁵ De skal samle inn all grøden i disse gode årene som kommer, og la dem dynte opp korn under faraos hånd. La dem lagre det i byene til føde og ta vare på det der.

³⁶ Kornet skal være til forråd for landet i de sju hungersårene som kommer over landet Egypt, så landet ikke skal gå til grunne av sult.

Farao setter Josef til å styre landet

³⁷ Dette syntes farao og alle tjenerne hans godt om.

³⁸ Og farao sa til sine tjenere: Kan vi finne en mann som denne, en mann som har Guds Ånd?

³⁹ Så sa farao til Josef: Siden Gud har latt deg vite alt dette, så er det ingen som er så forstandig og vis som du.

⁴⁰ Du skal råde over mitt hus, og etter ditt ord skal hele mitt folk rette seg. Bare når det gjelder tronen, vil jeg være større enn du.

⁴¹ Og farao sa til Josef: Se, jeg setter deg over hele landet Egypt!

⁴² Så tok farao sin signetring av hånden og satte den på Josefs hånd. Og han kledde ham i fine linklær og hengte et gullkjede om halsen hans.

⁴³ Han lot ham kjøre i sin nest beste vogn, og de ropte ut foran ham: Abrek! Slik satte farao ham over hele landet Egypt.

⁴⁴ Og farao sa til Josef: Jeg er farao, og uten din vilje skal ingen mann løfte hånd eller fot i hele landet Egypt.

⁴⁵ Farao ga Josef navnet Sofnat-Paneah. Og han ga ham til kone Asenat, datter til Potifera, presten i On. Så dro Josef omkring i landet Egypt.

⁴⁶ Josef var tretti år gammel da han sto for farao, kongen i Egypt. Og etter at Josef var gått ut fra farao, reiste han igjennom hele landet Egypt.

⁴⁷ Landet bugnet av grøde i de sju overflodsårene.

48 Og han samlet inn all slags grøde i disse sju gode årene som kom i landet Egypt, og la den opp i byene. I hver by lagret han grøden fra landet omkring.

49 Så hopet da Josef opp korn som havets sand, i svære mengder, inntil han ga opp å holde tall på det, for det var ikke til å telle.

50 Før det første hungersåret kom, fikk Josef to sønner med Asenat, datteren til Potifera, presten i On.

51 Og Josef kalte sin førstefødte sønn Manasse. For Gud har latt meg glemme alt mitt strev og hele min fars hus, sa han.

52 Den andre sønnen kalte han Efra'im. For Gud har gjort meg fruktbar i det landet hvor jeg led ondt, sa han.

53 Så ble det slutt på de sju overflodsårene i Egypt,

54 og de sju årene med hungersnød tok til å komme, slik Josef hadde sagt. Det ble hungersnød i alle land, men i hele landet Egypt var det brød.

55 Da folket i Egypt begynte å sulte, ropte de til farao etter brød. Og farao sa til alle egypterne: Gå til Josef! Det han sier dere, skal dere gjøre.

56 Hungersnøden bredte seg ut over hele jorden. Da åpnet Josef alle kornlagrene og solgte til egypterne, for hungersnøden var hard i landet Egypt.

57 Og fra alle land kom det folk til Egypt for å kjøpe korn hos Josef, for hungersnøden var stor over hele jorden.

1. Mosebok 42

Josefs brødre kommer til Egypt

1 Da Jakob fikk vite at det var korn i Egypt, sa han til sønnene sine: Hvorfor sitter dere her og ser på hverandre?

2 Han sa: Jeg har hørt at det er korn i Egypt. Dra dit ned og kjøp korn til oss der, så vi kan leve og ikke dø.

3 Da dro ti av Josefs brødre av sted for å kjøpe korn i Egypt.

4 Men Benjamin, Josefs bror, sendte ikke Jakob med brødrene, for han sa: Det kunne hende ham en ulykke.

5 Så kom da Israels sønner for å kjøpe korn blant de andre som kom, for det var hungersnød i Kana'ans land.

6 Nå var Josef den som rådde i Egypt, og det var han som solgte korn til folket i landet. Og Josefs brødre kom og bøyde seg for ham med ansiktet til jorden.

7 Da Josef så brødrene sine, kjente han dem igjen. Men han lot som om han var fremmed for dem, han talte hardt til dem og sa: Hvor kommer dere fra? De sa: Fra Kana'ans land for å kjøpe korn.

- ⁸ Josef kjente igjen brødrene sine, men de kjente ikke ham.
- ⁹ Da mintes Josef det han hadde drømt om dem. Så sa han til dem: Dere er speidere, dere er kommet for å se hvor landet ligger åpent!
- ¹⁰ De sa til ham: Nei, herre, dine tjenere er kommet for å kjøpe korn.
- ¹¹ Vi er alle sønner av én mann. Vi er ærlige menn, dine tjenere er ikke speidere.
- ¹² Men han sa: Nei! Dere er kommet for å se hvor landet ligger åpent.
- ¹³ Da sa de: Vi, dine tjenere, er tolv brødre, sønner av én mann i Kana'ans land. Den yngste er nå hjemme hos vår far, og én er ikke mer.
- ¹⁴ Men Josef sa til dem: Det er som jeg har sagt. Dere er speidere.
- ¹⁵ Men nå skal dere settes på prøve: Så sant farao lever! Dere slipper ikke herfra før deres yngste bror kommer hit.
- ¹⁶ Send en av dere av sted for å hente denne broren deres, men dere andre skal holdes her som fanger. Så vil det vise seg om dere taler sant. Hvis ikke, er dere speidere, så sant farao lever!
- ¹⁷ Så holdt han dem alle sammen tre dager i fengsel.
- ¹⁸ Den tredje dagen sa Josef til dem: Gjør nå som jeg sier, så skal dere leve, for jeg frykter Gud.
- ¹⁹ Dersom dere er ærlige folk, så kan en av brødrene bli igjen i fengselet her, men dere andre kan dra av sted og ha med dere korn til dem som sulter hjemme hos dere.
- ²⁰ Før så deres yngste bror hit til meg, så det kan vise seg at dere taler sant, da skal dere ikke dø. Og slik gjorde de.
- ²¹ De sa seg imellom: Sannelig, vi har skyld på oss for vår bror. Vi så hans sjeleangst da han bønnfalt oss, og vi ville ikke høre. Derfor er denne nøden kommet over oss.
- ²² Ruben tok da til orde og sa til dem: Sa jeg det ikke til dere: Synd ikke mot gutten! Men dere ville ikke høre. Se, derfor kreves nå hans blod.
- ²³ Men de visste ikke at Josef forsto dette, for han brukte tolk når han talte med dem.
- ²⁴ Og han vendte seg bort fra dem og gråt. Så kom han tilbake til dem igjen og talte til dem. Han tok Simeon ut av flokken og bandt ham mens de så på.
- ²⁵ Josef ga folkene sine befaling om at de skulle fylle sekkene deres med korn, og legge pengene som hver av dem hadde betalt, tilbake i deres egne sekker, og gi dem niste med på veien. Og slik ble det gjort.

26 Så lesste de kornet på eslene og dro av sted.

27 Men da de var i herberget og en av dem åpnet sekken sin for å gi eselet fôr, fikk han se pengene, for de lå øverst i sekken.

28 Han sa til brødrene: Pengene mine er sendt tilbake, de ligger her i sekken min! Da ble de helt motløse, og forferdet sa den ene til den andre: Hva er dette som Gud har gjort mot oss?

Jakob klager over Josef og Simeon

29 Så kom de hjem til sin far Jakob i Kana'ans land. De fortalte ham alt det som hadde hendt dem, og sa:

30 Mannen som er herre der i landet, talte hardt til oss og tok oss for folk som ville utspeide landet.

31 Da sa vi til ham: Vi er ærlige folk, vi er ikke speidere.

32 Vi er tolv brødre, sønner av samme far. En av oss er ikke mer, og den yngste er hjemme hos vår far i Kana'ans land.

33 Da sa mannen, landets herre, til oss: Av dette vil jeg forstå om dere er ærlige folk: La én av dere bli tilbake her hos meg. Ta så med det dere trenger mot hungersnøden hjemme, og dra av sted.

34 Kom så hit til meg med deres yngste bror, så jeg kan vite at dere ikke er speidere, men ærlige folk. Da vil jeg gi deres bror tilbake til dere, og dere kan fritt dra omkring i landet.

35 Nå skjedde det da de tømte sekkene sine, se, da fant hver av dem pengepungen sin i sekken. Og da både de og faren så pengepungene, ble de grepet av frykt.

36 Og Jakob, deres far, sa til dem: Dere gjør meg barnløs! Josef er ikke mer, Simeon er ikke mer, og nå vil dere ta Benjamin. Det går ut over meg alt sammen.

37 Da sa Ruben til sin far: Begge sønnene mine kan du slå i hjel hvis jeg ikke bringer Benjamin hjem til deg! Overlat ham bare i min hånd, jeg skal føre ham tilbake til deg.

38 Men han sa: Min sønn skal ikke dra ned med dere! Hans bror er død, og han er alene tilbake. Skulle det ramme ham en ulykke på den ferden dere skal gjøre, så ville dere sende mine grå hår med sorg ned i dødsriket.

39 Men hungersnøden var hard i landet.

1. Mosebok 43

Brødrene reiser igjen til Egypt

- ¹ Da de hadde brukt opp det kornet de hentet i Egypt, sa deres far til dem: Dra av sted igjen og kjøp litt korn til oss!
- ² Men Juda sa til ham: Mannen advarte oss alvorlig og sa: Dere skal ikke komme for mine øyne uten at deres bror er med!
- ³ Om du nå sender vår bror med oss, skal vi dra ned og kjøpe korn til deg.
- ⁴ Men sender du ham ikke, drar vi ikke ned, for mannen sa jo til oss: Dere skal ikke vise dere for mine øyne uten at dere har deres bror med!
- ⁵ Da sa Israel: Hvorfor gjorde dere meg så ondt og fortalte mannen at dere har enda en bror?
- ⁶ De svarte: Mannen spurte oss nøye ut både om oss selv og om slekten vår, og sa: Er deres far ennå i live? Har dere noen bror? Og vi svarte på det han spurte om. Kunne vi vel vite at han ville si: Kom her ned med deres bror?
- ⁷ Og Juda sa til Israel, sin far: Send gutten med meg! Så gjør vi oss i stand og drar av sted, slik at vi kan leve og ikke dø, både vi og du og våre små barn.
- ⁸ Jeg vil gå i borgen for ham, av min hånd kan du kreve ham. Dersom jeg ikke har ham med tilbake og stiller ham fram for deg, da vil jeg bære skyld for deg alle mine dager.
- ⁹ Hadde vi ikke drygd så lenge, kunne vi nå to ganger vært tilbake her.
- ¹⁰ Da sa Israel, deres far, til dem: Skal det nå så være, så gjør som jeg sier: Ta med i sekkene noe av det beste landet eier, og bring det som en gave til mannen - litt balsam og litt honning, krydderier, ladanum, pistasienøtter og mandler,
- ¹¹ og ta dobbelt så mange penger med dere. De pengene som kom igjen, som lå øverst i sekkene deres, må dere ta med tilbake. Kanskje var det en feiltagelse.
- ¹² Ta så deres bror med. Gjør dere klar og dra tilbake til mannen.
- ¹³ Måtte Gud Den Allmektige la dere finne barmhjertighet hos mannen, så han lar deres andre bror og Benjamin dra hjem igjen med dere. Og jeg - skal jeg være barnløs, så får jeg være barnløs!
- ¹⁴ Så tok mennene med seg denne gaven, og dobbelt så mange penger, og Benjamin. De brøt opp og dro ned til Egypt. Og så trådte de fram for Josef.
- ¹⁵ Da Josef så Benjamin sammen med dem, sa han til husholderen sin: Før disse mennene inn i huset. Slakt og gjør i stand måltid, for de skal ete middag hos meg.
- ¹⁶ Mannen gjorde som Josef sa og førte dem inn i Josefs hus.

17 Men de ble redde da de ble ført inn i Josefs hus, og de sa: Det er vel på grunn av de pengene som forrige gang kom tilbake i sekkene våre at vi blir ført inn her. Nå vil han nok velte seg inn på oss, kaste seg over oss og gjøre oss til treller, og ta eslene våre.

18 De gikk derfor til mannen som foresto Josefs hus og talte til ham ved inngangen til huset.

19 De sa: Herre, vi kom hit ned forrige gang for å kjøpe korn.

20 Men da vi kom til herberget og åpnet sekkene våre, se, da lå hver manns penger øverst i sekken. Det var våre egne penger i full vekt. Nå har vi dem med oss hit igjen.

21 Vi har også tatt med andre penger til å kjøpe korn for. Vi vet ikke hvem som har lagt pengene i sekkene våre.

22 Da sa han: Fred med dere! Frykt ikke. Deres Gud og deres fars Gud har gitt dere en skatt i sekkene! Jeg har fått pengene deres. Så førte han Simeon ut til dem.

23 Og mannen førte dem inn i Josefs hus. Han ga dem vann, og de vasket føttene, og han ga fôr til eslene.

24 Så la de gavene til rette, mens de ventet på at Josef skulle komme hjem midt på dagen. For de hadde hørt at de skulle ete der.

25 Da Josef kom inn i huset, bar de inn til ham gaven som de hadde med seg, og de bøyde seg til jorden for ham.

26 Men han spurte dem om det gikk dem vel, og sa: Står det vel til med deres gamle far, som dere talte om? Er han ennå i live?

27 De svarte: Ja, det står vel til med din tjener, vår far. Han er ennå i live. Og de bøyde seg og kastet seg ned for ham.

28 Da han løftet blikket og så Benjamin, sin bror, sin mors sønn, sa han: Er dette deres yngste bror, som dere talte til meg om? Og han sa: Gud velsigne deg, min sønn!

29 Og Josef skyndte seg bort, for hjertet hans brant av kjærlighet mot broren, så han søkte et sted hvor han kunne gråte. Og han gikk inn på rommet sitt og gråt der.

30 Så vasket han ansiktet og kom ut. Han gjorde seg sterk og sa: Sett maten fram!

31 Så satte de fram særskilt for ham og særskilt for dem og særskilt for de egypterne som åt hos ham, hver for seg, for egypterne kan ikke ete sammen med hebreere, det er motbydelig for egypterne.

³² Mennene fikk sine plasser midt imot ham etter alderen, den førstefødte øverst og den yngste nederst. Da så de på hverandre og undret seg.

³³ Så lot han bære til dem av maten på sitt eget bord, og Benjamin fikk fem ganger så mye som hver av de andre. Og de drakk seg glade med ham.

1. Mosebok 44

Josefs beger i Benjamins sekk

¹ Siden bød Josef den som var satt over hans hus: Fyll mennenes sekker med korn, så meget de kan frakte med seg, og legg pengene fra hver enkelt av dem øverst i hans egen sekk.

² Og legg så begeret mitt, sølvbegeret, øverst i sekken til den yngste, sammen med kornpengene hans. Og mannen gjorde som Josef hadde sagt ham.

³ Om morgenen, så snart det ble lyst, lot de mennene fare med eslene sine.

⁴ Da de var dratt ut av byen og ennå ikke var kommet langt av sted, sa Josef til husholderen sin: Stå opp og sett etter mennene! Og når du tar dem igjen, skal du si til dem: Hvorfor har dere gjengjeldt godt med ondt?

⁵ Er ikke dette det begeret som herren min drikker av og som han spår i? Dette var dårlig gjort av dere!

⁶ Og han innhentet dem og sa dette til dem.

⁷ De sa da til ham: Hvorfor taler min herre så? Det være langt fra dine tjenere å gjøre noe slikt!

⁸ Se, de pengene som vi fant øverst i sekkene våre, hadde vi med oss tilbake til deg fra Kana'ans land. Hvorfor skulle vi da stjele sølv eller gull fra din herres hus?

⁹ Den av tjenerne dine som det blir funnet hos, han skal dø, og vi andre skal være min herres treller.

¹⁰ Han sa: Nå vel, la det være som dere sier! Den det blir funnet hos, skal være trelle min. Men dere andre skal være uten skyld.

¹¹ Så skyndte de seg og løftet sekkene ned på jorden og åpnet hver sin sekk.

¹² Han undersøkte sekkene, han begynte hos den eldste og sluttet hos den yngste. Og begeret ble funnet i Benjamins sekk.

¹³ Da flerret de klærne sine. De lesste på hver sitt esel og vendte tilbake til byen.

¹⁴ Da Juda og brødrene hans kom inn i Josefs hus, var han ennå der. Og de kastet seg til jorden for ham.

15 Josef sa til dem: Hva er det for noe dere har gjort? Visste dere ikke at en mann som jeg kan spå?

16 Og Juda sa: Hva skal vi svare, herre? Hva skal vi si, og hvordan skal vi rettferdiggjøre oss? Gud har funnet dine tjeneres misgjerning. Se, vi er min herres treller, både vi og han som begeret ble funnet hos.

17 Men han sa: Det være langt fra meg å gjøre slikt! Mannen som begeret ble funnet hos, han skal være trelle min. Men dere andre kan dra hjem til deres far i fred.

Juda ber for Benjamin

18 Da gikk Juda fram til ham og sa: Hør meg, herre! Jeg ber deg, la din tjener få tale et ord for min herres ører, og bli ikke vred på din tjener! Du er jo som farao selv.

19 Min herre spurte sine tjenere: Har dere far eller en bror?

20 Da sa vi til min herre: Vi har en gammel far, og han har en ung sønn som er født i hans alderdom. Hans bror er død. Han er alene igjen etter sin mor, og hans far er så glad i ham.

21 Du sa til dine tjenere: Før ham hit til meg så jeg får se ham med egne øyne!

22 Da sa vi til min herre: Gutten kan ikke forlate sin far. Hvis han skulle forlate ham, vil hans far komme til å dø.

23 Men du sa til dine tjenere: Kommer ikke deres yngste bror med, skal dere ikke se mitt ansikt!

24 Da vi så kom hjem til din tjener, min far, fortalte vi ham hva du, herre, hadde sagt.

25 Vår far sa: Dra av sted igjen og kjøp litt korn til oss!

26 Men vi svarte: Vi kan ikke dra dit ned. Bare om vår yngste bror er med oss, vil vi dra. For vi får ikke komme for mannens ansikt hvis ikke vår yngste bror er med.

27 Da sa din tjener, min far, til oss: Dere vet at min kone fødte meg to sønner.

28 Den ene gikk bort, og jeg sa: Han er sikkert revet i hjel! Og jeg har ikke sett ham siden.

29 Tar dere nå også denne fra meg, og han kommer ut for en ulykke, da sender dere mine grå hår med sorg ned i dødsriket.

30 Skal jeg nå komme hjem til din tjener, min far, og gutten, som han er bundet til med hele sin sjel, ikke er med oss,

31 så blir det hans død med det samme han ser at gutten ikke er med. Vi kommer til å sende din tjener, vår fars grå hår med sorg ned i dødsriket.

³² For jeg, din tjener, gikk i borgen for gutten hos min far, og sa: Bringer jeg ham ikke med tilbake til deg, da vil jeg bære skyld for deg alle mine dager.

³³ La derfor din tjener bli igjen i guttens sted som trell hos min herre, og la gutten dra hjem med sine brødre.

³⁴ For hvordan skulle jeg kunne dra hjem til min far uten at gutten er med meg? Jeg kunne ikke se på den sorg som kom til å ramme min far.

1. Mosebok 45

Josef forteller brødrene hvem han er

¹ Da kunne ikke Josef lenger legge bånd på seg for alle dem som sto hos ham, og han ropte: La alle gå ut fra meg! Og det var ingen til stede da Josef ga seg til kjenne for brødrene sine.

² Han brast i gråt, og gråt så høyt at egypterne hørte det. Og de hørte det i faraos hus.

³ Og Josef sa til sine brødre: Jeg er Josef! Er min far ennå i live? Men brødrene hans maktet ikke å svare ham noe, så forferdet sto de der foran ham.

⁴ Da sa Josef til brødrene: Kjære, kom hit til meg! Og de kom bort til ham. Han sa: Jeg er Josef, deres bror, som dere solgte til Egypt.

⁵ Men vær nå ikke bekymret eller urolige fordi dere solgte meg hit! Det var jo for å berge liv at Gud sendte meg hit i forveien for dere.

⁶ Nå har vi hatt to hungersår i landet, og ennå kommer det fem år da det verken skal pløyes eller høstes.

⁷ Men Gud sendte meg i forveien for dere, fordi han ville at det skulle være en rest av dere på jorden, og for å holde dere i live så det ble en stor frelse.

⁸ Så er det da ikke dere som har sendt meg hit, men Gud. Han har satt meg til far for farao, til herre over hele hans hus og til å styre hele landet Egypt.

⁹ Skynd dere nå og dra hjem til min far og si til ham: Dette sier din sønn Josef: Gud har satt meg til herre over hele Egypt. Kom ned til meg, dryg ikke!

¹⁰ Du skal få bo i landet Gosen og være nær meg, både du og dine barn og dine barnebarn, med ditt småfe og storfe og alt det du har.

¹¹ Og jeg skal sørge for deg der - for ennå kommer det fem hungersår - for at du ikke skal lide nød, verken du eller ditt hus eller noen av dine.

¹² Nå ser både dere og min bror Benjamin med egne øyne at det er jeg som taler med dere.

¹³ Fortell da min far om den ærefulle stilling jeg har her i Egypt, og om alt dere har sett. Og skynd dere å føre min far hit ned!

14 Så falt han sin bror Benjamin om halsen og gråt, og Benjamin gråt i armene hans.

15 Han kysset alle brødrene sine og gråt, bøyde over dem. Og siden talte brødrene hans med ham.

16 Det ble fortalt i faraos hus: Josefs brødre er kommet! Dette syntes både farao og hans tjenere godt om.

17 Og farao sa til Josef: Si til dine brødre: Slik skal dere gjøre: Less på dyrene deres, og dra hjem til Kana'ans land.

18 Ta så deres far og alle familiene, og kom til meg. Jeg vil gi dere det beste i landet Egypt, dere skal få ete av det feteste i landet!

19 Dette byr jeg deg nå å si til dem: Slik skal dere gjøre: Ta med vogner fra Egypt for deres barn og koner! Hent så deres far og kom hit!

20 Se ikke med bekymring på den eiendom dere forlater, for det beste i hele Egypt skal være deres.

21 Og Israels sønner gjorde så. Josef ga dem vogner, som farao hadde befalt, og ga dem niste med på veien.

22 Han ga dem alle hver sin høytidskledning. Men til Benjamin ga han tre hundre sekel sølv og fem høytidskledninger.

23 Til sin far sendte han ti esler som bar av det beste som var i Egypt, og ti eselhopper med korn og brød og matvarer for faren på reisen.

24 Så lot han sine brødre fare, og de dro av sted. Han sa til dem: Trett ikke med hverandre på veien!

Brødrene forteller alt til Jakob

25 Så dro de opp fra Egypt. Og de kom til Kana'ans land, til Jakob, sin far.

26 Og de fortalte ham og sa: Josef er ennå i live, og han styrer hele landet Egypt. - Men hans hjerte var og ble kaldt, for han trodde dem ikke.

27 Men så fortalte de ham alt det Josef hadde sagt dem, og han så vognene som Josef hadde sendt til å hente ham i. Og deres far Jakobs ånd ble opplivet.

28 Og Israel sa: Det er nok! Josef, min sønn, lever ennå! Jeg vil dra av sted og se ham før jeg dør.

1. Mosebok 46

Jakob reiser til Egypt

1 Så brøt Israel opp med alt det han hadde. Da han kom til Be'er-Sjeba, ofret han slakteroffer til sin far Isaks Gud.

- ² Da sa Gud til Israel i et syn om natten: Jakob, Jakob! Og han svarte: Ja, her er jeg.
- ³ Og han sa: Jeg er Gud, din fars Gud. Frykt ikke for å dra ned til Egypt, for der vil jeg gjøre deg til et stort folk.
- ⁴ Jeg skal selv dra ned med deg til Egypt, og jeg skal også visselig føre deg opp igjen. Og Josef skal lukke dine øyne.
- ⁵ Så brøt Jakob opp fra Be'er-Sjeba. Israels sønner kjørte Jakob, sin far, og sine barn og sine koner i de vognene som farao hadde sendt for å hente ham.
- ⁶ De tok også med seg buskapen sin og det gods som de hadde samlet seg i Kana'ans land. Så kom de til Egypt, Jakob og hele hans ætt med ham.
- ⁷ Sine sønner og sine sønnesønner, sine døtre og sine sønnedøtre, hele sin ætt førte han med seg til Egypt.
- ⁸ Dette er navnene på Israels barn som kom til Egypt, Jakob og hans sønner: Jakobs førstefødte sønn Ruben,
- ⁹ og Rubens sønner: Hanok, Pallu, Hesron og Karmi.
- ¹⁰ Simeons sønner: Jemuel, Jamin, Ohad, Jakin og Sohar, og sønnen Saul, som han hadde fått med en kana'aneerkvinne.
- ¹¹ Levis sønner: Gersjon, Kahat og Merari.
- ¹² Judas sønner: Er, Onan, Sjelah, Peres og Serah - men Er og Onan døde i Kana'ans land. Peres' sønner var Hesron og Hamul.
- ¹³ Issakars sønner: Tola, Puva, Job og Sjimron.
- ¹⁴ Sebulons sønner: Sered, Elon og Jahle'el.
- ¹⁵ Disse var Leas sønner som hun fødte Jakob i Mesopotamia, dessuten Dina, hans datter, i alt trettitre sjeler, sønner og døtre.
- ¹⁶ Gads sønner: Sifjon, Haggi, Sjuni, Esbon, Eri, Arodi og Areli.
- ¹⁷ Asjers sønner: Jimna, Jisjva, Jisjvi og Bria, og så deres søster Serah. Brias sønner var Heber og Malkiel.
- ¹⁸ Disse var barn av Silpa, som Laban ga til sin datter Lea. Hun fødte Jakob disse barna, seksten sjeler.
- ¹⁹ Jakobs kone Rakel hadde sønnene Josef og Benjamin.
- ²⁰ Josef fikk barn i landet Egypt med Asenat, datter til Potifera, presten i On: Manasse og Efra'im.
- ²¹ Benjamins sønner: Bela, Beker, Asjbel, Gera, Na'aman, Ehi og Ros, Muppim, Huppim og Ard.

²² Disse var Rakels barn som ble født Jakob, i alt fjorten sjeler.

²³ Dans sønn var Husim.

²⁴ Naftalis sønner: Jahse'el, Guni, Jeser og Sjillem.

²⁵ Disse var sønnene til Bilha, som Laban ga sin datter Rakel. Hun fødte Jakob disse barna, i alt sju sjeler.

²⁶ Alle disse som kom med Jakob til Egypt, som var ætlingene hans, utenom Jakobs svigerdøtre, var sekstiseks sjeler.

²⁷ Og Josefs sønner som han fikk i Egypt, var to. Alle av Jakobs hus som kom til Egypt, var sytti sjeler.

Jakob og brødrene får bo i Gosen

²⁸ Han sendte Juda i forveien til Josef og ba at han skulle vise ham veien til Gosen. Så kom de til landet Gosen.

²⁹ Og Josef lot spenne for sin vogn og dro til Gosen for å møte Israel, sin far. Da han fikk se ham, falt han ham om halsen og gråt lenge i hans armer.

³⁰ Israel sa til Josef: Nå vil jeg gjerne dø, etter at jeg har sett ditt ansikt og vet at du ennå lever.

³¹ Og Josef sa til brødrene sine og til sin fars hus: Jeg vil gå opp og melde fra om dette til farao og si til ham: Mine brødre og min fars hus, som var i Kana'ans land, er kommet til meg.

³² Disse mennene er gjeterne. De er folk som driver feavl, og sitt småfe og storfe og alt det de eier, har de tatt med seg hit.

³³ Når så farao kaller dere til seg og sier: Hva er deres levevei?

³⁴ da skal dere si: Dine tjenere har drevet feavl fra vår ungdom av og til nå - både vi og våre fedre. Da får dere bo i landet Gosen, for alle gjeterne er motbydelige for egypterne.

1. Mosebok 47

Farao tar imot Josefs far og brødre

¹ Så kom Josef og meldte dette til farao og sa: Min far og mine brødre er kommet hit fra Kana'ans land med sitt småfe og storfe og alt det de har. De er nå i Gosen.

² Han tok ut fem av sine brødre og fremstilte dem for farao.

³ Da sa farao til hans brødre: Hva er deres levevei? Og de sa til farao: Dine tjenere driver med feavl, vi som våre fedre.

⁴ Og de sa til farao: Vi er kommet for å bo som fremmede i landet, for dine tjenere fant ikke beite for buskapen fordi det er hard hungersnød i Kana'ans land. Så vil vi be om at dine tjenere må få bo i landet Gosen!

⁵ Farao sa til Josef: Din far og dine brødre er kommet til deg.

⁶ Hele Egypt ligger åpent for deg. La din far og dine brødre bo i den beste del av landet, la dem bo i Gosen. Og dersom du vet at det er dyktige menn blant dem, så sett dem til oppsynsmenn over min buskap!

⁷ Josef førte inn Jakob, sin far, og fremstilte ham for farao. Og Jakob velsignet farao.

⁸ Farao spurte Jakob: Hvor mange er dine leveår?

⁹ Jakob svarte farao: Mine utlendighetsår er hundre og tretti. Få og onde har mine leveårs dager vært. De har ikke nådd mine fedres leveår i deres utlendighet.

¹⁰ Jakob velsignet farao, og så gikk han ut fra farao.

Egypterne får korn i bytte for jord

¹¹ Josef lot sin far og sine brødre bosette seg og ga dem eiendom i Egypt - i den beste del av landet, i landet Ra'amses, slik farao hadde pålagt ham.

¹² Og Josef forsørget sin far og sine brødre og hele sin fars hus med brød i forhold til barnas antall.

¹³ Nå fantes det ikke brød i hele landet. Hungersnøden var svært hard, og Egypt og Kana'an var utmattet av sult.

¹⁴ Josef samlet alle de pengene som fantes i Egypt og Kana'an. Han fikk dem for kornet de kjøpte, og Josef la opp pengene i faraos hus.

¹⁵ Men da det var slutt på pengene i Egypt og i Kana'an, da kom alle egypterne til Josef og sa: Gi oss brød! Hvorfor skal vi dø for dine øyne? Vi har ikke flere penger.

¹⁶ Da sa Josef: Kom hit med buskapen deres! Så vil jeg gi dere brød for buskapen deres hvis dere ikke har flere penger.

¹⁷ Så kom de til Josef med buskapen sin, og Josef ga dem brød for hestene og for småfeet og storfeet, og for eslene. Han holdt dem med brød dette året for buskapen deres.

¹⁸ Slik gikk året til ende, og neste år kom de til ham og sa: Vi vil ikke skjule for min herre at det er slutt på pengene, og buskapen som vi eide, har jo min herre fått. Det er ingen ting tilbake for min herre uten vårt legeme og vår jord.

19 Hvorfor skulle vi gå til grunne for dine øyne, både vi og jorden vår? Kjøp oss og vår jord for brød! Så skal vi med vår jord være faraos treller. Gi oss såkorn, så vi kan leve og ikke dø, og jorden ikke legges øde.

20 Så kjøpte Josef all jordeiendom i Egypt til farao. Egypterne solgte hver sin jordvei fordi hungersnøden trykket dem hardt. Og landet ble faraos eiendom.

21 Folket flyttet han om i byene, fra den ene enden av landet Egypt til den andre.

22 Bare prestenes jord kjøpte han ikke. Farao hadde gitt prestene faste inntekter, og de levde av sine faste inntekter som farao hadde gitt dem, derfor solgte de ikke jorden sin.

23 Og Josef sa til folket: Nå har jeg kjøpt både dere selv og deres jord til farao. Se, her har dere såkorn, kast nå såkornet i jorden.

24 Når så avlingen kommer, da skal dere gi en femtedel til farao, og de fire deler skal dere ha til såkorn på åkrene deres og til føde for dere selv og for dem dere har i huset og til føde for barna deres.

25 De sa: Du har holdt oss i live! La oss nå finne velvilje hos min herre, så skal vi være faraos treller.

26 Så fastsatte Josef dette som en lov, som gjelder til denne dag for jorden i Egypt, at farao skulle ha femtedelen. Bare prestenes jord ble ikke faraos eiendom.

Josefs løfte til Jakob

27 Israels barn ble nå boende i Egypt, i landet Gosen. De fikk seg eiendom der og var fruktbare og ble meget tallrike.

28 Og Jakob levde i landet Egypt i sytten år. Jakobs dager, hans leveår, ble hundre og førtisju år.

29 Da det led mot den tiden da Israel skulle dø, kalte han sin sønn Josef til seg og sa til ham: Kjære, hvis jeg har funnet velvilje hos deg, da legg din hånd under hoften min og vis meg den kjærlighet og troskap at du ikke begraver meg her i Egypt.

30 Men når jeg går til hvile med mine fedre, da før meg bort fra Egypt og legg meg i deres grav! Og han sa: Jeg skal gjøre som du sier.

31 Da sa han: Tilsverg meg det! Og han tilsverget ham det. Og Israel bøyde seg ned over hodegjerdet i sengen, og tilba.

1. Mosebok 48

Jakob velsigner Josefs to sønner

- ¹ En tid etter kom noen og sa til Josef: Din far er syk. Han tok da med seg begge sønnene sine, Manasse og Efra'im.
- ² De fortalte det til Jakob og sa: Din sønn Josef er kommet til deg. Da gjorde Israel seg sterk og satte seg opp i sengen.
- ³ Og Jakob sa til Josef: Gud Den Allmektige åpenbarte seg for meg i Lus i Kana'ans land og velsignet meg.
- ⁴ Og han sa til meg: Se, jeg vil gjøre deg fruktbar og tallrik og gjøre deg til en mengde folkeslag. Og jeg vil gi din ætt etter deg dette landet til evig eiendom.
- ⁵ Dine to sønner som ble født deg i landet Egypt, før jeg kom til deg her i Egypt, de skal nå være mine. Efra'im og Manasse skal tilhøre meg likesom Ruben og Simeon.
- ⁶ Men de barna som du senere får, skal være dine egne, og de skal kalles ved sine brødres navn i det landet de skal arve.
- ⁷ Og jeg - da jeg kom fra Mesopotamia, døde Rakel fra meg på veien gjennom Kana'ans land, da vi ennå hadde et stykke vei igjen til Efrat. Og jeg begravde henne der på veien til Efrat, det er Betlehem.
- ⁸ Da Israel fikk se Josefs sønner, spurte han: Hvem er det?
- ⁹ Josef sa til sin far: Det er mine sønner, som Gud har gitt meg her. Da sa han: Kjære, kom hit til meg med dem, så vil jeg velsigne dem.
- ¹⁰ Israels øyne var svekket av alder så han ikke kunne se. Josef førte guttene bort til ham, og han kysset dem og tok dem i favn.
- ¹¹ Og Israel sa til Josef: Jeg hadde ikke tenkt at jeg skulle få se ansiktet ditt mer, og nå har Gud endog latt meg få se dine barn!
- ¹² Så førte Josef dem bort fra hans knær, og han bøyde seg med sitt ansikt til jorden.
- ¹³ Så tok Josef dem begge, Efra'im i sin høyre hånd mot Israels venstre, og Manasse i sin venstre hånd mot Israels høyre, og førte dem fram til ham.
- ¹⁴ Men Israel rakte ut sin høyre hånd og la den på Efra'ims hode, enda han var den yngste, og sin venstre hånd la han på Manasses hode. Han la armene i kors, selv om Manasse var den førstefødte.
- ¹⁵ Så velsignet han Josef og sa: Den Gud som var Abrahams og Isaks Gud - for hans åsyn vandret de - den Gud som var min hyrde fra jeg ble til og inntil denne dag,
- ¹⁶ den engel som forløste meg fra alt ondt, han velsigne guttene, så de må kalles med mitt navn, og med Abrahams og Isaks, mine fedres navn. Og må de vokse til en stor skare på jorden.

17 Da Josef så at hans far la sin høyre hånd på Efra'ims hode, syntes han ille om det, og han grep sin fars hånd for å flytte den fra Efra'ims hode over på Manasses hode.

18 Josef sa til sin far: Ikke så, far! For dette er den førstefødte. Legg din høyre hånd på hans hode!

19 Men hans far ville ikke. Han sa: Jeg vet det, min sønn, jeg vet det! Han skal også bli til et folk, han skal også bli stor. Men likevel skal hans bror, som er yngre, bli større, og hans ætt skal bli til en mengde folkeslag.

20 Så velsignet han dem den dagen og sa: Ved deg skal Israel velsigne og si: Gud gjøre deg som Efra'im og Manasse! Og han satte Efra'im foran Manasse.

Josef arver mer enn sine brødre

21 Og Israel sa til Josef: Se, jeg dør. Men Gud skal være med dere og føre dere tilbake til fedrenes land.

22 Og jeg gir deg et høydedrag mer enn dine brødre, jeg har tatt det fra amoritternes hånd med mitt sverd og min bue.

1. Mosebok 49

Jakobs profeti

1 Så kalte Jakob sønnene sine til seg og sa: Kom sammen, så vil jeg forkynne dere hva som skal hende dere i de siste dager.

2 Kom sammen og hør, Jakobs sønner! Hør på Israel, deres far.

3 Ruben, min førstefødte er du, min kraft og min styrkes første frukt, høyest i ære og størst i makt.

4 Du bruser over som vannet. Du skal intet fortrinn ha. For du steg opp på din fars leie. Da vanhelliget du det - i min seng steg han opp!

5 Simeon og Levi er brødre. Voldsvåpen er deres sverd.

6 Møt ikke i deres hemmelige råd, min sjel! Ta ikke del i deres sammenkomster, min ære! For i sin vrede slo de menn i hjel, og i sin selvrådighet skamskar de okser.

7 Forbannet være deres vrede, for den var vill, deres sinne, for det var grusomt. Jeg vil fordele dem i Jakob og spre dem i Israel.

8 Juda, dine brødre skal prise deg! Din hånd skal være på dine fienders nakke. For deg skal din fars sønner bøye seg.

9 En ung løve er Juda. Fra rov er du steget opp, min sønn! Han bøyde seg - han legger seg ned som en løve, som en løvinne. Hvem tør vekke ham?

- 10** Kongespir skal ikke vike fra Juda, ikke herskerstav fra hans føtter, inntil fredsfyrsten kommer og folkene blir ham lydige.
- 11** Han binder til vintreet sitt unge esel, til den edle ranken sin eselhoppes fole. I vin vasker han sin klesdrakt og i druers blod sin kappe.
- 12** Dunkle er hans øyne av vin, og hvite er hans tenner av melk.
- 13** Sebulon - ved havets strand skal han bo, ved stranden hvor skipene lander. Hans grense strekker seg mot Sidon.
- 14** Issakar er et sterkbygd esel som legger seg ned mellom innhegningene.
- 15** Han så at hvilen var god og at landet var fagert. Da bøydde han sin rygg for å bære og ble en arbeidspiktig trell.
- 16** Dan skal dømme sitt folk, han som de andre Israels stammer.
- 17** Dan skal være en slange på veien, en giftig orm på stien, som biter hesten i hælene så rytteren faller bakover.
- 18** Etter din frelse bier jeg, Herre!
- 19** Gad - en fiendeflokk hugger seg inn på ham, men han hugger dem i hælene.
- 20** Asjer - hans brød skal bli rikelig, kongelige retter har han å gi.
- 21** Naftali er en hind som er sluppet fri. Fagre er hans ord.
- 22** Et skudd av et fruktbart tre er Josef, et ungt frukttre ved kilden, greinene skyter over muren.
- 23** De egger ham og skyter på ham, de forfølger ham - bueskytterne!
- 24** Men fast og sterk er hans bue, hans hender og armer er raske - styrket ved hans hender som er Jakobs Veldige, av ham som er hyrden, Israels Klippe.
- 25** Din fars Gud, han skal hjelpe deg. Den Allmektige skal velsigne deg med velsignelser fra himmelen der oppe, med velsignelser fra dypet der nede, med velsignelser av bryst og morsliv.
- 26** Din fars velsignelser stiger høyt opp over mine forfedres velsignelser, de når opp til de evige høyders grense. De skal komme over Josefs hode, på kronen av hans hode, han som er fyrste blant sine brødre.
- 27** Benjamin er en glupende ulv. Om morgenen eter han opp rov, om kvelden deler han ut hærfang.
- 28** Alle disse er Israels stammer, tolv i tallet. Slik var det deres far talte til dem. Han velsignet dem. Hver av dem velsignet han med den velsignelse som tilkom ham.

Jakob dør og begraves i Makpela-hulen

²⁹ Så bød han dem og sa: Jeg samles nå til mitt folk. Begrav meg hos fedrene mine i hulen på hetitten Efrons mark,

³⁰ i hulen på Makpela-marken, like overfor Mamre i Kana'ans land, den marken som Abraham kjøpte av hetitten Efron til eiendomsgravsted.

³¹ Der begravde de Abraham og Sara, hans hustru. Der begravde de Isak og Rebekka, hans hustru. Og der begravde jeg Lea,

³² på den marken og i den hulen som er der, som ble kjøpt av Hets barn.

³³ Da Jakob hadde fullført sine påbud til sine sønner, trakk han føttene opp i sengen, og han oppga sin ånd og ble samlet til sine fedre.

1. Mosebok 50

¹ Og Josef bøyde seg ned over sin fars ansikt og gråt over ham og kysset ham.

² Josef bød legene som han hadde i sin tjeneste, å balsamere hans far. Og legene balsamerte Israel.

³ Førti dager gikk med til dette, for så mange dager brukes for å fullføre balsameringen. Og egypterne gråt over ham i sytti dager.

⁴ Da sørgedagene over ham var til ende, talte Josef til faraos husfolk og sa: Hvis jeg har funnet nåde for deres øyne, så tal for meg til farao og si:

⁵ Min far tok meg i ed og sa: Se, jeg skal dø. Og da skal du begrave meg i min grav i Kana'ans land, som jeg lot grave for meg. La meg derfor få dra opp og begrave min far og så vende tilbake.

⁶ Og farao sa: Dra opp og begrav din far i samsvar med den ed han tok av deg.

⁷ Så dro Josef opp for å begrave sin far. Og alle faraos tjenere, de eldste i hans hus, og alle de eldste i landet Egypt dro opp med ham,

⁸ og hele Josefs hus og hans brødre og hans fars hus. Bare sine små barn og sitt småfe og sitt storfe lot de bli tilbake i landet Gosen.

⁹ Både vogner og hestfolk dro opp med ham, så det var et meget stort tog.

¹⁰ Da de kom til Goren Ha'atad på andre siden av Jordan, holdt de der en meget stor og høytidelig sørgefest. Han holdt sju dagers sorg for sin far.

¹¹ Da landets innbyggere, kana'aneerne, så likferden i Goren Ha'atad, sa de: Det er en stor sørgefest egypterne holder der! Derfor kalte de stedet Abel Misrajim. Det ligger på den andre siden av Jordan.

¹² Og hans sønner gjorde med ham slik han hadde pålagt dem.

13 Hans sønner førte ham til Kana'ans land og begravde ham i hulen på Makpela-marken, den marken som Abraham hadde kjøpt av hetitten Efron til eiendomsgravsted, midt imot Mamre.

14 Da Josef hadde begravet sin far, vendte han tilbake til Egypt, både han og brødrene hans og alle som var dratt opp med ham for å begrave hans far.

Josef trøster brødrene sine

15 Da Josefs brødre så at deres far var død, sa de: Bare nå ikke Josef legger oss for hat og gjengjelder oss alt det onde vi har gjort mot ham!

16 Så sendte de bud til Josef og sa: Før han døde ga din far oss dette pålegg:

17 Så skal dere si til Josef: Kjære, tilgi dine brødre deres misgjerning og deres synd, da de handlet så ille mot deg! Nå ber vi, tilgi oss vår misgjerning, vi som også tjener din fars Gud. Og Josef gråt da de talte slik til ham.

18 Siden kom også hans brødre selv og falt ned for ham, og de sa: Se, vi er dine tjenere.

19 Da sa Josef til dem: Vær ikke redde! Er jeg i Guds sted?

20 Dere tenkte ondt mot meg, men Gud tenkte det til det gode, for å gjøre dette som vi ser i dag, og berge livet for mange mennesker.

21 Vær ikke redde! Jeg vil sørge for dere og deres barn. Og han trøstet dem og talte vennlig til dem.

Josef dør

22 Josef ble boende i Egypt, både han og hans fars hus. Og Josef ble hundre og ti år gammel.

23 Josef fikk se Efra'ims barn i tredje ledd. Også barna til Makir, Manasses sønn, ble født på Josefs knær.

24 Josef sa til brødrene sine: Jeg dør, men Gud skal visselig se til dere og føre dere ut av dette landet til det landet han med ed lovte Abraham, Isak og Jakob.

25 Så tok Josef ed av Israels sønner og sa: Gud skal visselig se til dere, og da skal dere føre mine ben opp herfra.

26 Og Josef døde, hundre og ti år gammel. De balsamerte ham og la ham i kiste i Egypt.

2. Mosebok

2. Mosebok 1

Israels barn blir mange

- ¹ Dette er navnene på Israels sønner som kom til Egypt. De kom sammen med Jakob, hver med sitt hus:
- ² Ruben, Simeon, Levi og Juda,
- ³ Issakar, Sebulon og Benjamin,
- ⁴ Dan og Naftali, Gad og Asjer.
- ⁵ De som stammet fra Jakob, var i alt sytti sjeler. Josef var allerede i Egypt.
- ⁶ Så døde Josef og alle hans brødre og hele dette slektleddet.
- ⁷ Men Israels barn var fruktbare og tiltok sterkt, de økte og ble meget tallrike. Det ble fullt av dem i landet.
- ⁸ Da kom det en ny konge over Egypt, og han kjente ikke til Josef.
- ⁹ Han sa til sitt folk: Se, israelittenes folk er større og mer tallrike enn vi.
- ¹⁰ La oss nå gå klokt til verks mot dem, så de ikke blir enda mer tallrike. For om det blir krig, vil de kanskje slå seg i lag med fiendene våre og stride mot oss og dra ut fra landet.
- ¹¹ Så satte de slavefogder over dem for å plage dem med tvangsarbeid. De måtte bygge for farao to forrådsbyer, Pitom og Ra'amses.
- ¹² Men jo mer de plaget dem, dess flere ble de og dess mer bredte de seg ut, så egypterne begynte å grue seg for Israels barn.
- ¹³ Egypterne tvang Israels barn til å trelle for seg.
- ¹⁴ De forbitret livet for dem med hardt arbeid i leire og tegl og med all slags arbeid ute på markene - alt det slavearbeidet som de tvang dem til å gjøre.

Farao befaler at guttebarna skal drepes

- ¹⁵ Og kongen i Egypt sa til de hebraiske jordmødrene - den ene av dem hette Sjifra og den andre Pua:
- ¹⁶ Når dere hjelper de hebraiske kvinnene til å føde, så skal dere se etter i fødestolen. Er det da en gutt, skal dere drepe ham, er det en pike, kan hun få leve.
- ¹⁷ Men jordmødrene fryktet Gud, de gjorde ikke som kongen i Egypt bød dem, men lot guttebarna leve.
- ¹⁸ Da kalte kongen i Egypt jordmødrene til seg og sa til dem: Hvorfor gjør dere dette og lar guttebarna leve?

¹⁹ Jordmødrene svarte farao: De hebraiske kvinnene er ikke som de egyptiske. De er sterkere, og før jordmoren kommer til dem, har de født.

²⁰ Og Gud gjorde vel mot jordmødrene. Folket økte og ble meget tallrikt.

²¹ Og fordi jordmødrene fryktet Gud, ga han dem etterkommere.

²² Da ga farao hele sitt folk dette påbudet: Hver sønn som blir født hos Israel, skal dere kaste i Nilen, men døtrene skal dere la leve.

2. Mosebok 2

Moses blir født

¹ Det var en mann av Levis ætt som gikk bort og tok en Levis datter til ekte.

² Kvinnen ble med barn og fødte en sønn. Da hun så at han var så fagert et barn, skjulte hun ham i tre måneder.

³ Da hun ikke lenger kunne holde ham skjult, tok hun en kiste av papyrusrør til ham og smurte den over med jordbek og tjære. Så la hun gutten i kisten og satte den i sivet ved elvebredden.

⁴ Hans søster sto et stykke borte for å se hvordan det gikk med ham.

⁵ Da kom faraos datter ned til elven for å bade, mens pikene hennes gikk fram og tilbake på elvebredden. Da fikk hun se kisten inne i sivet og sendte sin slavepike for å hente den.

⁶ Da hun åpnet kisten, fikk hun se barnet, og se, det var en liten gutt som lå der og gråt. Hun kjente medynk med gutten og sa: Det er et av hebreernes barn.

⁷ Da sa guttens søster til faraos datter: Skal jeg gå og finne en amme for deg blant de hebraiske kvinnene, så hun kan fostre opp barnet for deg?

⁸ Faraos datter svarte henne: Ja, gå! Så gikk piken og hentet guttens mor.

⁹ Faraos datter sa til henne: Ta denne gutten og fostre ham opp for meg, jeg vil gi deg lønn for det. Kvinnen tok da gutten og fostret ham opp.

¹⁰ Og gutten vokste opp og hun gikk til faraos datter med ham, og han ble som en sønn for henne. Hun kalte ham Moses, for - sa hun - jeg har dratt ham opp av vannet.

Moses flykter til Midian

¹¹ På den tiden da Moses var blitt voksen, gikk han ut til sine brødre, og han så deres slit og slep. Han fikk da se en egypter som slo en hebraisk mann, en av hans brødre.

¹² Moses vendte seg hit og dit og så at det ikke var noen der. Da slo han egypteren i hjel og gjemte ham i sanden.

13 Neste dag gikk han igjen ut. Han så da to hebraiske menn som holdt på å slåss. Da sa han til ham som hadde urett: Hvorfor slår du din landsmann?

14 Mannen svarte: Hvem har satt deg til høvding og dommer over oss? Tenker du å slå meg i hjel, slik som du slo egypteren i hjel? Da ble Moses redd og sa: Sannelig, saken er blitt kjent.

15 Da farao fikk høre om dette, prøvde han å få drept Moses. Men Moses flyktet for farao. Han slo seg ned i landet Midian og bodde der ved en brønn.

16 Presten i Midian hadde sju døtre. De kom og øste opp vann og fylte vantrauene for å vanne sin fars småfe.

17 Da kom det noen gjeterne og drev dem bort, men Moses sto opp og hjalp dem og vannet småfeet deres.

18 Da de kom hjem til sin far Re'uel, sa han: Hvorfor kommer dere så tidlig i dag?

19 De svarte: En egyptisk mann hjalp oss mot gjeterne. Han øste også vann for oss og vannet småfeet.

20 Da sa han til døtrene sine: Hvor er han da? Hvorfor lot dere mannen bli igjen der ute? Be ham inn, så han kan få mat.

21 Moses samtykket i å bli hos mannen, og han lot Moses få sin datter Sippora til kone.

22 Hun fikk en sønn, og han kalte ham Gersjom, for - sa han - jeg er blitt en gjest i et fremmed land.

23 Da lang tid var gått, døde kongen i Egypt. Israels barn sukket over sin trelldom og klaget, og deres rop over trelldommen steg opp til Gud.

24 Gud hørte deres sukk, og Gud kom i hu sin pakt med Abraham, Isak og Jakob.

25 Og Gud så til Israels barn, og Gud kjentes ved dem.

2. Mosebok 3

Den brennende tornebusken

1 Moses gjette småfeet hos Jetro, sin svigerfar, presten i Midian. En gang drev han småfeet bortom ørkenen og kom til Guds berg, til Horeb.

2 Der åpenbarte Herrens engel seg for ham i en flammende ild, midt ut av en tornebusk. Han så opp, og se, tornebusken sto i lys lue, men tornebusken brant ikke opp.

3 Moses sa: Jeg vil gå bort og se dette underfulle syn, at tornebusken ikke brenner opp.

⁴ Da Herren så at han kom bort for å se, ropte Gud til ham midt ut av tornebusken og sa: Moses, Moses! Og han svarte: Ja, her er jeg.

⁵ Da sa han: Kom ikke nærmere! Dra dine sko av føttene! For det stedet du står på, er hellig grunn.

⁶ Så sa han: Jeg er din fars Gud, Abrahams Gud, Isaks Gud og Jakobs Gud. Da skjulte Moses sitt ansikt, for han fryktet for å se Gud.

⁷ Og Herren sa: Jeg har så visst sett mitt folks nød i Egypt. Jeg har hørt deres klagerop over slavefogdene, og jeg vet hva de lider.

⁸ Nå er jeg steget ned for å befri dem fra egypternes hånd. Jeg skal føre dem opp fra dette landet til et godt og vidstrakt land, et land som flyter med melk og honning. Det er det landet hvor kana'aneerne bor, og hetittene og amorittene og ferisittene og hevittene og jebusittene.

⁹ Israels barns skrik har nå nådd opp til meg. Jeg har også sett hvordan egypterne mishandler dem.

¹⁰ Gå av sted! Jeg sender deg til farao. Du skal føre mitt folk, Israels barn, ut av Egypt.

¹¹ Men Moses sa til Gud: Hvem er jeg, at jeg skulle gå til farao, og at jeg skulle føre Israels barn ut av Egypt?

¹² Han sa: Sannelig, jeg vil være med deg. Dette skal være et tegn for deg på at jeg har sendt deg: Når du har ført folket ut av Egypt, da skal dere holde gudstjeneste på dette fjellet.

Herren åpenbarer sitt navn for Moses

¹³ Da sa Moses til Gud: Men når jeg nå kommer til Israels barn og sier til dem: Deres fedres Gud har sendt meg til dere! - og de så spør meg: Hva er hans navn? - Hva skal jeg da svare dem?

¹⁴ Da sa Gud til Moses: Jeg er den jeg er. Og han sa: Så skal du si til Israels barn: JEG ER har sendt meg til dere.

¹⁵ Så sa Gud til Moses: Så skal du si til Israels barn: Herren, deres fedres Gud, Abrahams Gud, Isaks Gud og Jakobs Gud, har sendt meg til dere. Dette er mitt navn til evig tid. Det skal de kalle meg fra slekt til slekt.

¹⁶ Gå nå og kall sammen de eldste i Israel og si til dem: Herren, deres fedres Gud, Abrahams, Isaks og Jakobs Gud har åpenbart seg for meg og sagt: Jeg har sett til dere, og jeg har sett hva som er blitt gjort mot dere i Egypt,

¹⁷ og jeg har sagt: Jeg vil føre dere ut fra alt det onde dere lider i Egypt, til kana'aneernes og hetittenes og amorittenes og ferisittenes og hevittenes og jebusittenes land, til et land som flyter med melk og honning.

18 De skal komme til å høre på dine ord. Og du skal gå inn til kongen i Egypt, du og de eldste i Israel, og dere skal si til ham: Herren, hebreernes Gud, har møtt oss! La oss nå gå tre dagsreiser ut i ørkenen og ofre til Herren vår Gud.

19 Men jeg vet at kongen i Egypt ikke vil la dere få fare uten at han får kjenne en sterk hånd over seg.

20 Derfor vil jeg rekke ut min hånd og slå Egypt med alle mine under, som jeg vil gjøre midt iblant dem. Så skal han la dere fare.

21 Og jeg vil la dette folket vinne godvilje hos egypterne, så dere ikke skal gå tomhendt når dere drar ut.

22 Hver kvinne skal be sin grannekone og dem som bor i hennes hus, om smykker av sølv og gull og om klær. Dette skal dere la deres sønner og døtre ta på seg. Det er det bytte dere skal ta fra egypterne.

2. Mosebok 4

Herren gir Moses makt til å gjøre tegn

1 Moses svarte: Se, de vil ikke tro meg og ikke høre på meg! De vil si: Herren har ikke åpenbart seg for deg.

2 Da sa Herren til ham: Hva er det du har i hånden? Han svarte: En stav.

3 Da sa han: Kast den på jorden! Han kastet den på jorden. Da ble den til en slange, og Moses flyktet for den.

4 Herren sa til Moses: Rekk ut din hånd og grip den i halen! Så rakte han ut hånden og grep den, og den ble til en stav i hånden hans.

5 Så må de vel tro at Herren, deres fedres Gud, Abrahams Gud, Isaks Gud og Jakobs Gud, har åpenbart seg for deg.

6 Og Herren sa videre til ham: Stikk hånden inn på brystet! - Han stakk hånden inn på brystet, og da han dro den ut, se, da var hånden blitt spedalsk, som snø.

7 Og han sa: Stikk hånden inn på brystet igjen! - Han stakk igjen hånden inn på brystet, og da han dro den ut, se, da var den igjen blitt som hans legeme ellers.

8 Om de nå ikke tror deg eller hører på det første tegnets vitnesbyrd, så vil de i hvert fall tro på det andre.

9 Men tror de ikke på disse to tegnene, og vil de ikke høre på deg, da skal du ta vann i elven og helle det ut over tørre marken. Og vannet du tar fra elven, skal bli til blod på marken.

10 Men Moses sa til Herren: Hør meg, Herre! Jeg har aldri vært noen ordets mann, verken før eller nå etter at du begynte å tale til din tjener. Jeg er tung i mæle og tung i tale.

11 Men Herren sa til ham: Hvem har gitt mennesket munn? Hvem er det som gjør stum eller døv, seende eller blind? Er det ikke jeg, Herren?

12 Gå nå du! Jeg vil være med din munn og lære deg hva du skal tale.

13 Men han sa: Å Herre, send bud med hvem du ellers vill!

14 Da ble Herrens vrede opptent mot Moses, og han sa: Har du ikke din bror Aron, levitten? Han kan tale, det vet jeg! Nå kommer han deg også i møte, og når han ser deg, blir han glad.

15 Du skal tale til ham og legge ordene i munnen på ham. Så skal jeg være med din munn og med hans munn og lære dere hva dere skal gjøre.

16 Han skal tale til folket for deg. Han skal være din munn, og du skal være som Gud for ham.

17 Ta nå denne staven i hånden. Med den skal du gjøre tegnene.

Moses reiser tilbake til Egypt

18 Så gikk Moses, og da han kom tilbake til Jetro, sin svigerfar, sa han til ham: La meg nå få dra tilbake til brødrene mine i Egypt og se om de ennå er i live. Og Jetro sa til Moses: Dra bort i fred!

19 Og Herren sa til Moses i Midian: Dra av sted og vend tilbake til Egypt! Nå er de døde, alle de som sto deg etter livet.

20 Så tok Moses sin kone og sine sønner og satte dem på et esel og vendte tilbake til landet Egypt. Og Moses tok Guds stav i hånden.

21 Og Herren sa til Moses: Når du nå vender tilbake til Egypt, se da til at du gjør alle de under som jeg har gitt deg makt til å gjøre, for faraos øyne. Men jeg vil forherde hans hjerte, så han ikke lar folket fare.

22 Da skal du si til farao: Så sier Herren: Min sønn, min førstefødte, er Israel.

23 Jeg sa til deg: La min sønn fare, så han kan tjene meg. Men du ville ikke la ham fare. Derfor vil jeg nå slå i hjel din sønn, din førstefødte.

24 Mens de var på veien, på et hvilested, skjedde det at Herren kom mot ham og ville ta livet av ham.

25 Da tok Sippora en skarp stein, med den skar hun bort sin sønns forhud og kastet den for Moses' føtter og sa: Du er meg en blodbrudgom.

26 Så lot Herren ham være. Da sa hun: En blodbrudgom for omskjærelsens skyld.

27 Herren sa til Aron: Gå Moses i møte i ørkenen! Han gikk av sted og møtte Moses ved Guds berg, og kysset ham.

28 Og Moses kunngjorde for Aron alle de ordene som Herren hadde sendt ham med, og alle de tegnene han hadde befalt ham å gjøre.

29 Så gikk Moses og Aron og samlet alle de eldste av Israels barn.

30 Og Aron bar fram alle de ordene Herren hadde talt til Moses, og han gjorde tegnene for folkets øyne.

31 Og folket trodde. Da de hørte hvordan Herren hadde sett til Israels barn og gitt akt på deres nød, bøyde de seg og tilba.

2. Mosebok 5

Moses og Aron møter farao

1 Deretter gikk Moses og Aron inn til farao og sa: Så sier Herren, Israels Gud: La mitt folk fare, så de kan holde høytid for meg i ørkenen!

2 Men farao sa: Hvem er Herren, som jeg skal lyde og la Israel fare? Jeg kjenner ikke Herren og vil ikke la Israel fare.

3 De sa da: Hebreernes Gud har møtt oss. La oss nå dra tre dagsreiser ut i ørkenen og ofre til Herren vår Gud, så han ikke skal slå oss med pest eller sverd.

4 Men kongen i Egypt sa til dem: Moses og Aron, hvorfor drar dere folket bort fra arbeidet? Gå tilbake til det dere har å gjøre.

5 Og farao sa: Se, hvor tallrikt folket er blitt i landet, og så vil dere dra dem bort fra det de har å gjøre!

Farao legger enda tyngre byrder på Israel

6 Samme dag ga farao slavefogdene og folkets arbeidsformenn denne befalingen:

7 Dere skal ikke gi folket halm til teglarbeidet, slik som før. De skal selv gå og sanke seg halm.

8 Men dere skal pålegge dem å lage den samme mengde murstein som de før har laget. Dere skal ikke slå av noe i deres arbeid. For de er late, derfor skriker de: La oss gå og ofre til vår Gud!

9 Legg tungt arbeid på mennene så de har nok med det og ikke hører på løgnaktige ord!

10 Da gikk slavefogdene og formennene ut og sa til folket: Så sier farao: Jeg gir dere ikke lenger halm.

- 11** Gå selv og finn dere halm, hvor dere kan. Men det skal ikke kreves mindre arbeid av dere.
- 12** Da spredte folket seg ut over hele landet Egypt for å sanke halmstrå til å bruke istedenfor halm.
- 13** Men slavefogdene drev på og sa: Gjør arbeidet ferdig! Fullt dagsverk for hver dag, akkurat som den gang dere hadde halm.
- 14** Og arbeidsformennene som faraos slavefogder hadde satt over Israels barn, ble slått, og slavefogdene sa til dem: Hvorfor har dere ikke gjort ferdig den fastsatte mengde murstein, likesom før, verken i går eller i dag?
- 15** Da gikk arbeidsformennene over Israels barn til farao og klaget høylytt for ham og sa: Hvorfor gjør du slik mot dine tjenere?
- 16** Dine tjenere får ikke halm, og likevel sier de til oss: Lag murstein! Og så blir dine tjenere slått, enda det er dine folk som har skylden.
- 17** Men farao sa: Late er dere, late! Derfor sier dere: Vi vil dra av sted og ofre til Herren.
- 18** Gå nå og arbeid! Halm får dere ikke, men den fastsatte mengde murstein skal dere komme med.
- 19** Israels arbeidsformenn så at de var ille ute da det ble sagt: Dere får ikke avslag i tallet på murstein, fullt dagsverk hver dag!
- 20** Da de kom ut fra farao, møtte de Moses og Aron, som sto og ventet på dem.
- 21** Og de sa til dem: Måtte Herren besøke dere og dømme dere fordi dere har vakt uvilje mot oss hos farao og hans tjenere. Dere har gitt dem sverd i hånd til å drepe oss med.

Gud lover å befri Israel

- 22** Da vendte Moses seg igjen til Herren og sa: Herre, hvorfor har du fart så ille med dette folket? Hvorfor har du sendt meg?
- 23** Fra den stund jeg gikk inn til farao for å tale i ditt navn, har han gjort ille mot dette folk, og du har jo ikke hjulpet ditt folk.

2. Mosebok 6

- 1** Da sa Herren til Moses: Nå skal du se hva jeg vil gjøre med farao. Ved min sterke hånd skal han tvinges til å la folket fare. Ja, ved min sterke hånd skal han tvinges til å drive dem ut av sitt land.
- 2** Og Gud talte til Moses og sa til ham: Jeg er Herren.
- 3** Jeg åpenbarte meg for Abraham, Isak og Jakob som Gud Den Allmektige. Men ved mitt navn Herren var jeg ikke kjent av dem.

⁴ Jeg opprettet min pakt med dem og lovte å gi dem Kana'ans land, det landet de bodde i som fremmede.

⁵ Nå har jeg hørt hvordan Israels barn sukker over at egypterne gjør dem til treller, og jeg har kommet min pakt i hu.

⁶ Si derfor til Israels barn: Jeg er Herren. Jeg vil føre dere ut fra de tunge byrdene egypterne har lagt på dere og befri dere fra trellearbeidet under dem. Jeg vil forløse dere med utrakt arm og med store straffedommer.

⁷ Jeg vil ta dere til mitt folk, og jeg vil være deres Gud. Dere skal kjenne at jeg er Herren deres Gud, han som fører dere ut fra de tunge byrdene som egypterne har lagt på dere.

⁸ Jeg vil føre dere til det landet som jeg med oppløftet hånd har sverget å ville gi til Abraham, Isak og Jakob. Jeg vil gi dere det til eiendom, jeg er Herren.

⁹ Moses sa dette til Israels barn. Men de hørte ikke på Moses på grunn av sin motløshet og det harde trellearbeidet.

¹⁰ Da talte Herren til Moses og sa:

¹¹ Gå inn og si til farao, kongen i Egypt, at han skal la Israels barn fare ut av sitt land.

¹² Moses sto for Herrens åsyn og sa: Du ser at Israels barn ikke hører på meg. Hvorfor skulle da farao høre på meg, jeg som enda har uomskårne lepper?

¹³ Så talte Herren til Moses og Aron og sendte dem til Israels barn og til farao, kongen i Egypt, med pålegg om at Israels barn skulle føres ut av landet Egypt.

Overhodene for Rubens, Simeons og Levis ætter

¹⁴ Dette er overhodene for deres familier: Sønnene til Ruben, Israels førstefødte, var Hanok og Pallu, Hesron og Karmi. Dette er Rubens ætter.

¹⁵ Simeons sønner var Jemuel og Jamin og Ohad og Jakin og Sohar og Saul, som var sønn av en kana'aneerkvinne. Dette er Simeons ætter.

¹⁶ Dette er navnene på Levis sønner etter deres ætter: Gerjson og Kahat og Merari. Levi ble hundre og trettisju år gammel.

¹⁷ Gersjons sønner var Libni og Sjime'i etter deres ætter.

¹⁸ Kahats sønner var Amram og Jishar og Hebron og Ussiel. Kahat ble hundre og trettitre år gammel.

¹⁹ Meraris sønner var Mahli og Musji. Dette er Levis slekter etter deres ættetavle.

²⁰ Amram tok Jokebed, sin fars søster, til kone, og med henne fikk han Aron og Moses. Amram ble hundre og trettisju år gammel.

- ²¹ Jishars sønner var Korah og Nefeg og Sikri.
- ²² Ussiels sønner var Misjael og Elsafan og Sitri.
- ²³ Aron tok Elisjeba, Amminadabs datter, Nahsons søster, til kone, og med henne fikk han Nadab og Abihu, Eleasar og Itamar.
- ²⁴ Korahs sønner var Assir og Elkana og Abiasaf. Dette er korahittenes ætter.
- ²⁵ Eleasar, Arons sønn, tok en av Putiels døtre til kone, og med henne fikk han Pinehas. Dette var overhodene for levittenes familier etter deres ætter.
- ²⁶ Disse menn, Aron og Moses, var det Herren talte slik til: Før Israels barn ut av landet Egypt, hær for hær!
- ²⁷ Det var de som sa til farao, kongen i Egypt, at Israels barn skulle føres ut av Egypt, disse menn, Moses og Aron.

Herren gjentar sin befaling for Moses og Aron

- ²⁸ Det skjedde den gang Herren talte til Moses i landet Egypt, at Herren sa til Moses:
- ²⁹ Jeg er Herren. Tal til farao, egypterkongen, alt det jeg taler til deg.
- ³⁰ Men Moses sa der han sto for Herrens åsyn: Du vet jeg har uomskårne lepper, hvorfor skulle da farao høre på meg?

2. Mosebok 7

- ¹ Da sa Herren til Moses: Se, jeg har satt deg som Gud for farao, og Aron, din bror, skal være din profet.
- ² Du skal tale alt det jeg byr deg. Men Aron, din bror, skal tale til farao, og han skal la Israels barn fare ut av sitt land.
- ³ Men jeg vil forherde faraos hjerte, og jeg vil gjøre mange tegn og under i landet Egypt.
- ⁴ Farao skal ikke høre på dere, men jeg vil legge min hånd på Egypt og føre mine hærer, mitt folk, Israels barn, ut av landet Egypt med store straffedommer.
- ⁵ Egypterne skal kjenne at jeg er Herren, når jeg rekker ut min hånd over Egypt og fører Israels barn ut fra dem.
- ⁶ Og Moses og Aron gjorde dette, som Herren hadde pålagt dem, slik gjorde de.
- ⁷ Moses var åtti år gammel, og Aron åttitre år, da de talte til farao.

Arons stav

- ⁸ Herren sa til Moses og Aron:

⁹ Når farao taler til dere og sier: La meg få se et under av dere! - da skal du si til Aron: Ta din stav og kast den ned foran farao! - da skal den bli til en slange.

¹⁰ Så gikk Moses og Aron inn til farao og gjorde som Herren hadde sagt. Aron kastet sin stav ned foran farao og hans tjenere, og den ble til en slange.

¹¹ Da sendte farao bud på sine vismenn og trollmenn, og de egyptiske spåmennene gjorde det samme med sine hemmelige kunster.

¹² De kastet hver sin stav, og de ble til slanger. Men Arons stav slukte deres staver.

¹³ Men faraos hjerte ble forherdet, og han hørte ikke på dem, slik som Herren hadde sagt.

Vannet i Nilen blir til blod

¹⁴ Da sa Herren til Moses: Faraos hjerte er hardt, han vil ikke la folket fare.

¹⁵ Gå til farao i morgen tidlig når han går ned til elven, still deg på elvebredden så du møter ham. Staven som ble skapt om til en slange, skal du ta i hånden.

¹⁶ Og du skal si til ham: Herren, hebreernes Gud, har sendt meg til deg og sier: La mitt folk fare, så de kan tjene meg i ørkenen! Men hittil har du ikke villet høre.

¹⁷ Så sier Herren: På dette skal du kjenne at jeg er Herren: Se, nå slår jeg på vannet i elven med denne staven som jeg har i hånden, og det skal bli til blod.

¹⁸ Fisken i Nilen skal dø og elven skal lukte ille, så egypterne skal kjenne avsky mot å drikke vannet.

¹⁹ Og Herren sa til Moses: Si til Aron: Ta din stav og rekk hånden ut over egypternes vann, over deres elver, over deres kanaler og over deres sjøer og over alle deres dammer. De skal bli til blod, og det skal være blod i hele landet Egypt, både i trekar og i steinkar.

²⁰ Moses og Aron gjorde som Herren hadde befalt. Han løftet staven og slo på vannet i elven mens de så på det, både farao og hans tjenere. Da ble alt vannet i elven til blod.

²¹ Fisken i Nilen døde og elven luktet ille, så egypterne ikke kunne drikke vannet. Og det var blod i hele landet Egypt.

²² Men de egyptiske spåmennene gjorde det samme med sine hemmelige kunster. Og faraos hjerte ble forherdet, han hørte ikke på dem, slik som Herren hadde sagt.

²³ Farao vendte seg om og gikk hjem til sitt hus, han la seg heller ikke dette på hjertet.

²⁴ Men alle egypterne gravde rundt om Nilen etter drikkevann, for de kunne ikke drikke elvevannet.

²⁵ Så gikk det sju dager etter at Herren hadde slått elven.

Frosk, mygg og fluer plager Egypt

2. Mosebok 8

¹ Da sa Herren til Moses: Gå til farao og si til ham: Så sier Herren: La mitt folk fare, så de kan tjene meg!

² Dersom du nekter å la dem fare, da vil jeg plage hele ditt land med frosk.

³ Nilen skal vrimle av frosk, og de skal krype opp og komme inn i ditt hus og i ditt sovekammer og opp i din seng, inn i dine tjeneres hus, til ditt folk, i dine bakerovner og i dine deigtrau.

⁴ Ja, på deg, på ditt folk og på alle dine tjenere skal froskene krype opp.

⁵ Og Herren sa til Moses: Si til Aron: Rekk ut hånden med din stav over elvene, over kanalene og over sjøene, og la froskene komme opp over hele landet Egypt.

⁶ Da rakte Aron ut sin hånd over vannet i Egypt, og froskene kom opp og dekket hele landet Egypt.

⁷ Men spåmennene gjorde det samme med sine hemmelige kunster og lot froskene komme opp over landet Egypt.

⁸ Da kalte farao Moses og Aron til seg og sa: Be til Herren at han vil ta froskene bort fra meg og mitt folk! Da vil jeg la folket fare, så de kan ofre til Herren.

⁹ Moses sa til farao: Ha selv den ære å si når jeg skal be for deg og dine tjenere og for ditt folk at froskene må bli drevet bort fra deg og dine hus, så de bare blir tilbake i Nilen.

¹⁰ Han svarte: I morgen. Da sa Moses: Det skal bli som du vil, og du skal kjenne at det ikke er noen som Herren vår Gud.

¹¹ Froskene skal vike fra deg og dine hus og fra dine tjenere og ditt folk, bare i Nilen skal de bli tilbake.

¹² Så gikk Moses og Aron ut fra farao. Moses ropte til Herren på grunn av froskene som han hadde ført over farao.

¹³ Og Herren gjorde som Moses hadde sagt. Froskene som var i husene og gårdene og på markene, døde bort.

¹⁴ De samlet dem i hauger, og det stinket over hele landet.

15 Men da farao så at det var blitt lettere, forherdet han sitt hjerte og hørte ikke på dem, slik som Herren hadde sagt.

16 Da sa Herren til Moses: Si til Aron: Rekk ut din stav og slå i støvet på jorden, så skal det bli til mygg over hele landet Egypt.

17 Og de gjorde så. Aron rakte ut hånden med staven og slo i støvet på jorden. Da kom det mygg både på folk og fe. Alt støvet på jorden ble til mygg i hele landet Egypt.

18 Spåmennene gjorde det samme med sine hemmelige kunster, de forsøkte å få mygg fram, men greide det ikke. Og myggen ble sittende på mennesker og dyr.

19 Da sa spåmennene til farao: Dette er Guds finger! - Men faraos hjerte var og ble forherdet, han hørte ikke på dem, slik som Herren hadde sagt.

20 Da sa Herren til Moses: Stå tidlig opp i morgen, og still deg fram for farao når han går ned til elven. Og si til ham: Så sier Herren: La mitt folk fare, så de kan tjene meg!

21 For dersom du ikke lar mitt folk fare, da sender jeg fluesvermer over deg og dine tjenere og ditt folk og dine hus. Egypternes hus skal bli fulle av fluesvermer, ja, også jorden de står på.

22 Men på den dagen vil jeg unnta Gosen, hvor mitt folk bor, så det ikke skal være fluesvermer der. Da skal du kjenne at jeg, Herren, er midt i landet.

23 For jeg vil sette en frelse til skille mellom mitt folk og ditt folk. I morgen skal dette tegnet skje.

24 Og Herren gjorde som han hadde sagt. Det kom svære fluesvermer i faraos hus og i hans tjeneres hus. I hele Egypt ble landet herjet av fluesvermer.

25 Da kalte farao til seg Moses og Aron og sa: Gå og ofre til deres Gud her i landet!

26 Men Moses sa: Det er ikke rett å gjøre slik. For det vi ofrer til Herren vår Gud, er avskyelig for egypterne. Om vi nå like for egypternes øyne ofret det som er avskyelig for dem, ville de da ikke steine oss?

27 Vi vil dra tre dagsreiser ut i ørkenen og ofre til Herren vår Gud, slik han har sagt oss.

28 Da sa farao: Jeg vil la dere fare, så dere kan ofre til Herren deres Gud i ørkenen. Men dere må ikke dra langt bort. Be for meg!

29 Moses svarte: Se, jeg går nå ut og vil be til Herren, og i morgen skal fluesvermene vike bort fra farao, fra hans tjenere og fra hans folk. Bare nå farao ikke igjen vil gå fram med svik, så han ikke lar folket fare for å ofre til Herren.

³⁰ Så gikk Moses ut fra farao og ba til Herren.

³¹ Og Herren gjorde som Moses ba, han lot fluesvermene vike bort fra farao, fra hans tjenere og fra hans folk, det ble ikke én tilbake.

³² Men farao forherdet sitt hjerte også denne gangen. Han lot ikke folket fare.

2. Mosebok 9

Pest over kveget

¹ Og Herren sa til Moses: Gå inn til farao og si til ham: Så sier Herren, hebreernes Gud: La mitt folk fare, så de kan tjene meg!

² For dersom du nekter å la dem fare, og fremdeles holder på dem,

³ da skal Herrens hånd komme over ditt fe på marken med en forferdelig pest, over hestene, eslene og kamelene, over storfeet og småfeet.

⁴ Men Herren skal gjøre forskjell på Israels husdyr og egypternes husdyr, det skal ikke dø noe av alt det som hører Israels barn til.

⁵ Herren fastsatte tiden og sa: I morgen vil Herren la dette skje i landet.

⁶ Dagen etter gjorde Herren som han hadde sagt. Alle egypternes husdyr døde, men av Israels barns husdyr døde ikke ett liv.

⁷ Farao sendte bud. Og se, da var det ikke død et eneste liv av Israels husdyr. Men faraos hjerte var hardt, og han lot ikke folket fare.

⁸ Da sa Herren til Moses og Aron: Ta hendene fulle av sot fra ovnen, og Moses skal kaste den opp i været så farao ser på!

⁹ Da skal den bli til støv over hele landet Egypt, og den skal bli til byller som bryter ut med blemmer, både på mennesker og dyr i hele landet Egypt.

¹⁰ Så tok de sot fra ovnen og trådte fram for farao, og Moses kastet den opp i været. Den ble til byller som brøt ut med blemmer, både på folk og fe.

¹¹ Spåmennene kunne ikke stå for Moses på grunn av byllene, for det var kommet byller på småmennene og på alle egypterne.

¹² Men Herren forherdet faraos hjerte, så han ikke hørte på dem, slik som Herren hadde sagt til Moses.

Hagl over hele Egypt

¹³ Da sa Herren til Moses: Stå tidlig opp i morgen, tre fram for farao og si til ham: Så sier Herren, hebreernes Gud: La mitt folk fare, så de kan tjene meg!

¹⁴ For denne gangen vil jeg sende alle mine plager over deg selv og dine tjenere og ditt folk, for at du skal kjenne at ingen er som jeg på hele jorden.

- 15** Jeg hadde rakt ut min hånd og ville slått deg og ditt folk med pest, så du var blitt utslettet av jorden.
- 16** Men derfor reiste jeg deg opp, at jeg kunne vise deg min makt, og mitt navn kunne bli kunngjort over hele jorden.
- 17** Ennå stiller du deg opp mot mitt folk og vil ikke la dem fare.
- 18** Se, jeg vil på denne tiden i morgen sende et forferdelig haglvær, som det aldri har vært maken til i Egypt fra den dagen det ble til og inntil nå.
- 19** Så nå, gi befaling om å føre i skjul din buskap og alt du har på marken! Alt folk og fe som er ute på marken og ikke har kommet seg i hus, på dem skal haglet falle, og de vil dø.
- 20** De av faraos tjenere som fryktet Herrens ord, berget da sine folk og sin buskap i hus.
- 21** Men de som ikke ga akt på Herrens ord, lot sine folk og sin buskap bli ute på marken.
- 22** Da sa Herren til Moses: Rekk din hånd opp mot himmelen, så skal det falle hagl i hele landet Egypt, både over folk og fe og over alle vekster på marken i landet Egypt.
- 23** Moses rakte da sin stav opp mot himmelen, og Herren lot det komme torden og hagl. Det for ild ned på jorden, og Herren lot det falle hagl over landet Egypt.
- 24** Det falt hagl, og lyn blinket midt i haglskurene, et uvær så svært at det aldri hadde vært maken i hele landet Egypt så lenge som folk hadde bodd der.
- 25** Haglet slo ned alt som var på marken i hele landet Egypt, både folk og fe. Alle vekster på marken slo haglet ned, og alle markens trær brøt det i stykker.
- 26** Bare i Gosens land, hvor Israels barn bodde, falt det ikke hagl.
- 27** Da sendte farao bud og lot kalle til seg Moses og Aron, og han sa til dem: Denne gangen har jeg syndet! Herren er den rettferdige, jeg og mitt folk er onde.
- 28** Be til Herren at det nå må være nok av Guds torden og hagl! Så vil jeg la dere fare, dere skal ikke bli her lenger.
- 29** Moses svarte ham: Så snart jeg kommer ut av byen vil jeg rekke ut mine hender til Herren. Da skal tordenen holde opp og haglet ikke falle mer, så du skal kjenne at jorden hører Herren til.
- 30** Men jeg vet om deg og dine tjenere, at dere ennå ikke frykter for Gud Herren.
- 31** Lin og bygg var slått ned, for bygget sto med aks og linet i blomst.

³² Men hvete og spelt var ikke slått ned, for de modnes senere.

³³ Moses gikk bort fra farao og ut av byen, og han rakte ut sine hender til Herren. Da sluttet det å tordne og hagle, og regnet strømmet ikke mer ned på jorden.

³⁴ Men da farao så at regnet og haglet og tordenen hadde holdt opp, fortsatte han å synde. Han forherdet sitt hjerte, både han og hans tjenere.

³⁵ Faraos hjerte var og ble forherdet. Han lot ikke Israels barn fare, så som Herren hadde sagt ved Moses.

2. Mosebok 10

Gresshoppesvermer

¹ Herren sa til Moses: Gå til farao, for det er jeg som har forherdet hans hjerte og hans tjeneres hjerte, for at jeg kan gjøre disse mine tegn midt iblant dem,

² og for at du skal fortelle din sønn og din sønnesønn hvor strengt jeg handlet mot egypterne og om de tegnene jeg gjorde iblant dem, så dere skal kjenne at jeg er Herren.

³ Så gikk Moses og Aron inn til farao og sa til ham: Så sier Herren, hebreernes Gud: Hvor lenge vil du nekte å ydmyke deg for meg? La mitt folk fare, så de kan tjene meg.

⁴ For dersom du nekter å la mitt folk fare, da vil jeg i morgen la gresshopper komme over ditt land.

⁵ De skal dekke landet så ingen kan se jorden. De skal ete opp hvert grann av det som ble til overs for dere etter haglet, og snaugnage hvert tre som vokser på markene deres.

⁶ De skal fylle dine hus og alle dine tjeneres hus og alle egypternes hus, så verken dine fedre eller dine forfedre har sett noe slikt fra den tid de kom til verden, og til denne dag. - Dermed snudde han seg og gikk ut fra farao.

⁷ Da sa faraos tjenere til ham: Hvor lenge skal denne mannen være en snare for oss? La mennene fare, så de kan tjene Herren sin Gud! Ser du ikke ennå at Egypt blir ødelagt?

⁸ Så ble Moses og Aron hentet tilbake til farao, og han sa til dem: Gå av sted og tjen Herren deres Gud! Men hvem er det som skal fare?

⁹ Moses svarte: Med våre unge og våre gamle vil vi fare, med våre sønner og våre døtre, og vi vil ha med både vårt småfe og vårt storfe, for vi skal holde høytid for Herren.

¹⁰ Da sa han til dem: Herren være med dere, om jeg noen gang lar dere og deres små barn fare! Se der om dere ikke har ondt for øye!

11 Nei, ikke så! Dere menn kan dra av sted og tjene Herren! Det var jo det dere ba om. - Dermed drev de dem ut fra farao.

12 Da sa Herren til Moses: Rekk ut din hånd over landet Egypt, så skal gresshoppene komme innover landet Egypt og ete opp alle urter i landet, alt det haglet har spart.

13 Så rakte Moses ut sin stav over landet Egypt. Og Herren lot en østavind komme over landet hele den dagen og hele natten. Da det ble morgen, førte østavinden gresshoppene med seg.

14 Gresshoppene kom inn over landet Egypt og slo seg ned i hele Egypt i store mengder. Aldri før hadde det vært en slik gresshoppesverm, og aldri vil det komme noen slik mer.

15 De dekket hele landet, så landet ble mørkt. De åt opp alle vekster i landet og all frukt på trærne som var igjen etter haglværet. Det ble ikke noe grønt igjen, verken på trær eller planter i hele landet Egypt.

16 Da sendte farao i hast bud etter Moses og Aron. Han sa: Jeg har syndet mot Herren deres Gud, og mot dere.

17 Men tilgi meg nå min synd denne ene gangen, og be til Herren deres Gud at han må ta fra meg denne død!

18 Han gikk da bort fra farao og ba til Herren.

19 Og Herren vendte vinden, så det ble en meget sterk vestavind. Den førte gresshoppene bort og kastet dem ned i Rødehavet. Det ble ikke én gresshoppe tilbake i hele landet Egypt.

20 Men Herren forherdet faraos hjerte, så han ikke lot Israels barn fare.

Tett mørke

21 Og Herren sa til Moses: Rekk din hånd opp mot himmelen, og det skal komme mørke over landet Egypt, et mørke så tett at en kan ta på det!

22 Moses rakte hånden opp mot himmelen. Da ble det stummende mørkt i hele landet Egypt i tre dager.

23 Den ene kunne ikke se den andre, og ingen torde flytte seg fra sin plass i tre dager. Men hos alle Israels barn var det lyst der de bodde.

24 Da kalte farao Moses til seg og sa: Gå av sted, tjen Herren! Bare deres småfe og deres storfe skal bli igjen. De små barna kan få dra med dere.

25 Men Moses sa: Du må også la oss ha slaktoffer og brennoffer, så vi kan ofre til Herren vår Gud.

²⁶ Også buskapen vår må være med oss. Ikke en klov må bli igjen. For det er det vi må ta av, når vi skal tjene Herren vår Gud, og vi vet ikke hva vi skal ofre til Herren før vi kommer dit.

²⁷ Men Herren forherdet faraos hjerte, så han ikke ville la dem fare.

²⁸ Da sa farao til Moses: Gå fra meg! Vokt deg så du ikke mer kommer for mine øyne! For den dagen du kommer for mine øyne, skal du dø.

²⁹ Moses svarte: Du har talt rett. Jeg skal aldri mer komme for dine øyne.

2. Mosebok 11

Den siste plagen forutsies - alle førstefødte skal dø

¹ Nå sa Herren til Moses: Enda en plage vil jeg føre over farao og over Egypt, så skal han la dere dra herfra. Ja, når han lar dere fare, skal han drive dere ut med alt dere har.

² Si nå til folket at hver mann skal be sin granne og hver kvinne sin grannekvinne om smykker av sølv og gull.

³ Og Herren lot folket få godvilje hos egypterne. Men så var også Moses holdt for en meget stor mann i Egypt, både av faraos tjenere og av folket.

⁴ Moses sa: Så sier Herren: Ved midnattstid vil jeg gå midt igjennom Egypt.

⁵ Og alle førstefødte i landet Egypt skal dø, fra den førstefødte sønn av farao, som sitter på sin trone, til den førstefødte sønn av trellkvinnen, som står bak håndkvernen, likeså alt førstefødt blant buskapen.

⁶ I hele landet Egypt skal det bli et stort skrik som det ikke har vært maken til og heller ikke mer skal bli.

⁷ Men ikke en hund skal gjøre mot noen av Israels barn, verken mot folk eller fe. Slik skal dere kjenne at Herren gjør forskjell på egypterne og Israel.

⁸ Da skal alle disse dine tjenere komme ned til meg og bøye seg for meg og si: Dra ut, både du og hele det folket som følger deg! Og så skal jeg dra ut. - Så gikk han bort fra farao i brennende harme.

⁹ Herren hadde sagt til Moses og Aron: Farao skal ikke høre på dere, så jeg kan få gjort mange under i landet Egypt.

¹⁰ Moses og Aron gjorde alle disse undrene for farao. Men Herren forherdet faraos hjerte, så han ikke lot Israels barn dra bort fra sitt land.

2. Mosebok 12

Påskelammet

¹ Herren talte til Moses og Aron mens de var i landet Egypt, og sa:

- ² Denne måneden skal være deres nyttårsmåned. Den skal være den første av årets måneder hos dere.
- ³ Tal til hele Israels menighet og si: På den tiende dagen i denne måneden skal hver husfar ta seg ut et lam, ett lam for hvert hus.
- ⁴ Men dersom en husstand er for liten til et lam, da skal han og hans nærmeste nabo ta et lam sammen etter tallet på deres husfolk. Etter det hver eter, skal dere regne folk på et lam.
- ⁵ Det skal være et lam uten lyte, av hannkjønn, årsgammelt. Et lam eller et kje kan dere ta.
- ⁶ Dere skal ta vare på det til den fjortende dagen i denne måneden. Da skal hele Israels samlede menighet slakte det mellom de to aftenstundene.
- ⁷ Så skal de ta av blodet og stryke på begge dørstolpene og på den øverste dørbjelken på de hus hvor de eter det.
- ⁸ De skal ete kjøttet samme natt, stekt over ilden og med usyret brød og bitre urter skal de ete det.
- ⁹ Dere må ikke ete noe av det rått eller kokt i vann, men stekt over ild, med hode, føtter og innvoller.
- ¹⁰ Dere skal ikke levne noe av det til om morgenen. Er det noe igjen om morgenen, skal dere brenne det opp i ilden.
- ¹¹ På denne måten skal dere ete det: Med belte om livet, med sko på føttene og med stav i hånden. Og dere skal ete det i hast, det er påske for Herren.
- ¹² For samme natt vil jeg gå gjennom hele landet Egypt og slå i hjel alt førstefødt i landet Egypt, både folk og fe. Og over alle guder i Egypt vil jeg holde dom. Jeg er Herren.
- ¹³ Blodet på de husene hvor dere er, skal være til et tegn for dere. Når jeg ser blodet, vil jeg gå dere forbi. Intet dødelig slag skal ramme dere når jeg slår landet Egypt.
- ¹⁴ Denne dagen skal være en minnedag for dere, dere skal holde den som en høytid for Herren. Det skal være en evig forskrift for dere å holde den, slekt etter slekt.
- ¹⁵ I sju dager skal dere ete usyret brød. Straks på den første dagen skal dere ha all surdeig bort fra huset deres. Hver den som eter syret brød fra den første til den sjuende dagen, han skal utryddes av Israel.
- ¹⁶ På den første dagen skal dere holde en hellig samling, og likeså på den sjuende dagen en hellig samling. Disse dagene skal dere ikke gjøre noe arbeid, bare den maten som hver av dere trenger, skal dere lage til.

17 Dere skal holde de usyrede brøds høytid, for nettopp på denne dagen førte jeg deres hærer ut av landet Egypt. Derfor skal det være en evig forskrift for dere å holde denne dagen, slekt etter slekt.

18 I den første måneden, om kvelden på den fjortende dagen i måneden, skal dere ete usyret brød. Det skal dere gjøre helt til om kvelden på den tjueførste dagen i samme måned.

19 I sju dager skal det ikke finnes surdeig i deres hus. Hver den som eter syret brød, han skal utryddes av Israels menighet, enten han er en fremmed eller innfødt i landet.

20 Dere må ikke ete noe som er syret, i alle deres bosteder skal dere ete usyret brød.

21 Da kalte Moses sammen alle Israels eldste og sa til dem: Gå og hent småfe for deres familier og slakt påskelammet!

22 Og dere skal ta en isopkvast, dyppe den i blodet som er i skålen, og stryke noe av blodet i skålen på den øverste dørbjelken og på begge dørstolpene. Og ingen av dere skal gå ut gjennom sin husdør før om morgenen.

23 For Herren vil gå gjennom landet for å slå egypterne, og når han ser blodet på den øverste dørbjelken og på begge dørstolpene, skal han gå forbi den døren og ikke la ødeleggeren slippe inn i deres hus og slå dere.

24 Adlyd nå dette påbudet! Det skal være en forskrift for deg og for dine barn til evig tid.

25 Når dere kommer inn i det landet Herren skal gi dere, slik som han har sagt, da skal dere ta vare på denne tjenesten.

26 Og når deres barn sier til dere: Hva er meningen med denne skikken?

27 - da skal dere si: Det er påskeoffer til Herren, som gikk forbi Israels barns hus i Egypt og sparte våre hus da han slo egypterne. Og folket bøye seg og tilba.

28 Israels barn gikk da bort og gjorde dette. Som Herren hadde sagt til Moses og Aron, slik gjorde de.

29 Så skjedde det ved midnattstid at Herren slo i hjel alle førstefødte i landet Egypt, fra den førstefødte sønn av farao, som satt på sin trone, til den førstefødte sønn av fangen i fengselet, likeså alt førstefødt blant buskapen.

30 Da sto farao opp om natten, han og alle hans tjenere og alle egypterne. Og det ble et stort skrik i Egypt, for det fantes ikke et hus hvor det ikke var en død.

31 Han sendte da bud på Moses og Aron om natten og sa: Stå opp! Dra ut fra mitt folk, både dere og Israels barn! Far bort og tjen Herren, som dere har sagt!

32 Ta med dere både deres småfe og deres storfe, som dere har sagt. Gå, og be om velsignelse over meg også!

33 Egypterne trengte hardt på folket for å få dem til å skynde seg ut av landet. For de sa: Vi er dødsens alle sammen!

Israel drar ut av Egypt

34 Folket tok da sin deig, før den var syret, og svøpte klærne sine om sine deigtrau og bar dem på skuldrene.

35 Israels barn gjorde som Moses hadde sagt, de ba egypterne om smykker av sølv og gull og om klær.

36 Og Herren ga folket godvilje hos egypterne, så de gjerne ga dem det de ba om. Det var det byttet de tok av egypterne.

37 Så brøt da Israels barn opp fra Ra'amses og dro til Sukkot. De var omkring seks hundre tusen mann til fots utenom barna.

38 Det dro også med dem en stor, blandet folkemengde. Og de hadde med seg småfe og storfe, en meget stor buskap.

39 Av deigen de hadde med seg fra Egypt, bakte de usyrede kaker. Deigen var ikke syret, fordi de var drevet ut av Egypt og ikke torde dryge der lenger. Heller ikke hadde de laget i stand reisekost.

40 Den tiden Israels barn hadde bodd i Egypt, var fire hundre og tretti år.

41 På den dagen da de fire hundre og tretti år var til ende, dro alle Herrens hærer ut av Egypt.

42 Denne natten våket Herren for å føre dem ut av landet Egypt. Den samme natten hører Herren til som en våkenatt for alle Israels barn, slekt etter slekt.

Forskrifter om påskelammet

43 Herren sa til Moses og Aron: Dette er forskriften om påskelammet: Ingen fremmed skal ete av det.

44 Men hver trell som er kjøpt for sølv, ham skal du omskjære, da kan han ete av det.

45 Ingen fremmed eller dagarbeider skal ete av det.

46 I ett hus skal det etes, du skal ikke la noe av kjøttet komme utenfor huset. Dere skal ikke bryte noe ben på det.

47 Slik skal hele Israels menighet gjøre.

⁴⁸ Når en fremmed oppholder seg hos deg og vil holde påske for Herren, skal alle menn hos ham omskjæres. Da kan han få være med og holde høytid, han skal være som en innfødt i landet. Men ingen uomskåret skal ete av det.

⁴⁹ Det skal være en og samme lov for den innfødte og for den fremmede som oppholder seg hos dere.

⁵⁰ Alle Israels barn gjorde slik. Som Herren hadde befalt Moses og Aron, slik gjorde de.

⁵¹ På denne samme dagen var det Herren førte Israels barn ut av landet Egypt, hær etter hær.

2. Mosebok 13

¹ Herren talte til Moses og sa:

² Du skal hellige alle førstefødte til meg. Alt det som åpner mors liv blant Israels barn, enten det er folk eller fe, meg hører det til.

³ Moses sa til folket: Husk denne dagen da dere dro ut av Egypt, av trellehuset! For med sterk hånd førte Herren dere ut derfra. Da skal dere ikke ete syret brød.

⁴ I dag drar dere ut, i måneden abib.

⁵ Når så Herren fører deg inn i kana'aneernes og hetittenes og amorittenes og hevittenes og jebusittenes land, som han med ed lovte dine fedre å gi deg, et land som flyter med melk og honning, da skal du holde denne tjenesten i denne måneden.

⁶ I sju dager skal du ete usyret brød, og på den sjuende dagen skal det være høytid for Herren.

⁷ Usyret brød skal du ete alle disse sju dagene. Det skal ikke finnes syret brød hos deg, og ikke surdeig innenfor dine grenser.

⁸ Denne samme dagen skal du si til din sønn: Dette er til minne om det Herren gjorde for meg da jeg dro ut av Egypt.

⁹ Det skal være for deg et merke på din hånd og et minnetegn på din panne, for at Herrens lov skal være i din munn. For med sterk hånd førte Herren deg ut av Egypt.

¹⁰ Du skal gjøre etter denne loven til fastsatt tid, år etter år.

Alt førstefødt skal tilhøre Herren

¹¹ Når Herren har ført deg til kana'aneernes land, slik han med ed lovte deg og dine fedre, og gir deg landet,

¹² da skal du overgi til Herren alt det som åpner morsliv. Alt som fødes først i din buskap, og som er av hannkjønn, hører Herren til.

13 Og alt som åpner morsliv blant esler, skal du løse med et stykke småfe. Men hvis du ikke løser det, skal du bryte nakken på det. Alt førstefødt av mennesker, blant dine sønner, skal du løse.

14 Når din sønn siden spør deg og sier: Hva betyr dette? - da skal du svare ham: Med sterk hånd førte Herren oss ut av Egypt, av trellehuset.

15 Da farao gjorde seg hard og ikke ville la oss fare, da slo Herren i hjel alt førstefødt i landet Egypt, både folk og fe. Derfor ofrer jeg til Herren alt det som åpner morsliv, det som er av hannkjønn. Og alle førstefødte blant mine sønner løser jeg.

16 Det skal være et merke på din hånd og et minnetegn på din panne. For med sterk hånd førte Herren oss ut av Egypt.

Herren fører folket mot Rødehavet

17 Da nå farao lot folket fare, førte Gud dem ikke på veien til filistrenes land, skjønt den var den nærmeste. For Gud sa: Folket kunne angre seg når de ser krig for seg, og så vende tilbake til Egypt.

18 Men Gud førte folket omveien gjennom ørkenen mot Rødehavet. Så dro Israels barn fullt rustet ut av landet Egypt.

19 Og Moses tok Josefs ben med seg. For Josef hadde tatt en ed av Israels barn og sagt: Gud skal visselig se til dere, og da skal dere føre mine ben med dere opp herfra.

20 Så brøt de opp fra Sukkot og slo leir i Etam ved grensen av ørkenen.

21 Og Herren gikk foran dem, om dagen i en skystøtte for å lede dem på veien, og om natten i en ildstøtte for å lyse for dem. Slik kunne de dra fram både dag og natt.

22 Skystøtten vek ikke fra folket om dagen, og heller ikke ildstøtten om natten.

2. Mosebok 14

Farao forfølger Israel

1 Så talte Herren til Moses og sa:

2 Si til Israels barn at de skal vende om og slå leir foran Pi-Hakiroth, mellom Migdol og havet, midt imot Ba'al-Sefon. Der skal dere slå leir ved havet.

3 Farao vil da si om Israels barn: De farer vill i landet, ørkenen har lukket dem inne.

4 Jeg vil forherde faraos hjerte, så han forfølger dem. Og jeg vil vise min herlighet på farao og hele hans hær, og egypterne skal kjenne at jeg er Herren. - Og de gjorde så.

⁵ Da nå kongen i Egypt fikk melding om at folket hadde flyktet, skiftet farao og hans tjenere sinn mot folket, og de sa: Hvorfor gjorde vi dette og lot Israel dra bort fra vår tjeneste?

⁶ Så lot han spenne for vognen sin og tok sin hær med seg.

⁷ Han tok seks hundre utvalgte vogner og alle de andre vognene i Egypt. Krigsmenn var det på dem alle.

⁸ For Herren forherdet faraos, egypterkongens hjerte, så han forfulgte Israels barn. Men Israels barn dro ut med løftet hånd.

⁹ Så forfulgte egypterne dem og nådde dem igjen da de lå i leir ved havet - alle faraos vogner og hestfolk og hele hans hær - ved Pi-Hakiroth, foran Ba'al-Sefon.

¹⁰ Da farao nærmet seg, så Israels barn opp, og fikk øye på egypterne som kom etter dem. Da ble Israels barn grepet av stor redsel, og de ropte til Herren.

¹¹ Og de sa til Moses: Fantes det ikke graver i Egypt siden du har ført oss hit for at vi skal dø i ørkenen? Hvorfor har du gjort dette mot oss og ført oss ut av Egypt?

¹² Var det ikke det vi sa til deg i Egypt: La oss være i fred! Vi vil tjene egypterne. Det er bedre for oss å tjene egypterne enn å dø i ørkenen.

¹³ Da sa Moses til folket: Frykt ikke! Stå fast! Se Herrens frelse, som han vil sende dere i dag! For slik som dere ser egypterne i dag, skal dere aldri i evighet se dem mer.

¹⁴ Herren skal stride for dere, og dere skal være stille.

Underet ved havet

¹⁵ Herren sa til Moses: Hvorfor roper du til meg? Si til Israels barn at de skal dra videre!

¹⁶ Og du, løft nå din stav og rekk din hånd ut over havet, og du skal kløve det så Israels barn kan gå midt gjennom havet på tørre bunnen.

¹⁷ Men jeg vil forherde egypternes hjerte så de setter etter dere. Og jeg vil vise min herlighet på farao og hele hans hær, på hans vogner og hestfolk.

¹⁸ Egypterne skal kjenne at jeg er Herren, når jeg viser min herlighet på farao, på hans vogner og hestfolk.

¹⁹ Guds engel, som gikk foran Israels leir, flyttet seg og gikk etter dem. Skystøtten, som var foran dem, flyttet seg og stilte seg bak dem.

20 Slik kom den mellom egypternes leir og Israels leir. På den ene siden var den sky og mørke, på den andre siden lyste den opp natten. Og den ene leiren kom ikke innpå den andre hele natten.

21 Da rakte Moses sin hånd ut over havet, og Herren drev havet bort med en sterk østavind som blåste hele natten. Han gjorde havet til tørt land, og vannet skiltes at.

22 Og Israels barn gikk midt gjennom havet på tørr grunn. Vannet sto som en mur på deres høyre og på deres venstre side.

23 Da satte egypterne etter dem, alle faraos hester, hans vogner og hestfolk, og de fulgte dem til midt ut i havet.

24 Men ved morgenvaktens tid så Herren fra ildstøtten og skystøtten ned på egypternes leir, og han skapte forvirring i egypternes leir.

25 Han slo hjulene av vognene deres, så det ble tungt for dem å komme fram. Da sa egypterne: La oss flykte for Israel! Herren strider for dem mot egypterne.

26 Da sa Herren til Moses: Rekk ut din hånd over havet, så skal vannet vende tilbake over egypterne, over deres vogner og deres hestfolk.

27 Så rakte Moses ut sin hånd over havet. Og da morgenen brøt fram, vendte vannet tilbake til sitt leie. Egypterne flyktet rett mot vannet, og Herren drev egypterne midt ut i havet.

28 Vannet vendte tilbake og skjulte vognene og hestfolket i hele faraos hær, som hadde fulgt etter dem ut i havet. Ikke én mann kom fra det med livet.

29 Men Israels barn gikk midt gjennom havet på tørr grunn. Vannet sto som en mur på deres høyre og på deres venstre side.

30 Slik frelste Herren denne dagen Israel av egypternes hånd. Og Israel så egypterne ligge døde på havstranden.

31 Da Israel så Guds mektige hånd som han viste mot egypterne, fikk folket ærefrykt for Herren. De trodde på Herren og på hans tjener Moses.

2. Mosebok 15

Israels lovsang

1 Da sang Moses og Israels barn denne lovsangen for Herren: Jeg vil lovsynge Herren, for han er høyt opphøyet. Hest og rytter styrtet han i havet.

2 Herren er min styrke og min lovsang, han ble meg til frelse. Han er min Gud, og jeg vil prise ham, min fars Gud, og jeg vil opphøye ham.

3 Herren er en stridsmann, Herren er hans navn.

- ⁴ Faraos vogner og hans hær kastet han i havet. Hans utvalgte stridsmenn sank i Rødehavet.
- ⁵ Avgrunner skjulte dem, de sank som stein i dype vann.
- ⁶ Din høyre hånd, Herre, er herlig i sin kraft. Din høyre hånd, Herre, knuser fiender.
- ⁷ I din høyhet og velde slår du ned dem som reiser seg mot deg. Du slipper din vrede løs, den fortærer dem som strå.
- ⁸ Ved ditt åndepust hopet vannene seg opp. Bølgene sto som en voll. Dype vann stivnet i havets hjerte.
- ⁹ Fienden sa: Jeg vil forfølge dem, jeg vil innhente dem. Jeg vil dele ut hærfang, jeg vil mette min sjel med dem. Jeg vil dra mitt sverd, min hånd skal utrydde dem.
- ¹⁰ Du blåste med din ånde, havet skjulte dem. De sank som bly i de veldige vann.
- ¹¹ Herre, hvem er som du blant gudene? Hvem er som du herlig i hellighet, forferdelig å lovprise, underfull i gjerning?
- ¹² Du rakte ut din høyre hånd, jorden slukte dem.
- ¹³ Du fører ved din miskunnhet det folket som du forløste. Du leder dem ved din kraft til din hellige bolig.
- ¹⁴ Folkene hører det, de skjelver. Angst griper dem som bor i filisterland.
- ¹⁵ Da blir Edoms stammehøvdinge forferdet. Redsel griper Moabs høvdinge, alle Kana'ans innbyggere forgår av angst.
- ¹⁶ Forferdelse og redsel faller over dem. Ved din arms velde blir de stumme som stein, mens ditt folket drar fram, Herre, mens det folk drar fram som du har vunnet deg.
- ¹⁷ Du vil føre dem inn og plante dem på det berget som er din arv, Herre, det stedet du har skapt til bolig for deg, den helligdommen, Herre, som dine hender har grunnlagt.
- ¹⁸ Herren skal være konge i all evighet.
- ¹⁹ For da faraos hester med hans vogner og menn for ut i havet, da lot Herren havets vann vende tilbake over dem, mens Israels barn gikk på tørr grunn midt gjennom havet.
- ²⁰ Profetinnen Mirjam, Arons søster, tok en tromme i hånden, og alle kvinnene gikk etter henne med tamburiner og dans.
- ²¹ Mirjam sang fore: Lovsyng Herren, for han er høy og opphøyet, hest og rytter styrtet han i havet.

Det bitre vannet ved Mara

²² Så lot Moses Israel bryte opp fra Rødehavet, og de dro ut i ørkenen Sur. I tre dager dro de fram gjennom ørkenen uten å finne vann.

²³ Så kom de til Mara. Men de kunne ikke drikke vannet i Mara fordi det var beskt. Derfor ble stedet kalt Mara.

²⁴ Folket knurret mot Moses og sa: Hva skal vi drikke?

²⁵ Da ropte han til Herren, og Herren viste ham et tre. Det kastet han i vannet, og vannet ble godt. - Der satte han dem lov og rett, og der prøvde han dem.

²⁶ Han sa: Dersom du hører på Herren din Guds røst og gjør det som er rett i hans øyne, dersom du gir akt på hans bud og holder alle hans forskrifter, da vil jeg ikke legge på deg noen av de sykdommene som jeg la på egypterne. For jeg er Herren, din lege.

²⁷ Så kom de til Elim. Der var tolv vannkilder og sytti palmetrær. Og de slo leir der ved vannet.

2. Mosebok 16

Herren gir folket manna

¹ Så brøt de opp fra Elim. Den femtende dagen i den andre måneden etter at de var dratt ut av landet Egypt, kom hele Israels barns menighet til ørkenen Sin, som ligger mellom Elim og Sinai.

² Og hele Israels barns menighet knurret mot Moses og Aron i ørkenen.

³ Israels barn sa til dem: Å, om vi bare hadde fått dø for Herrens hånd i landet Egypt da vi satt ved kjøttgrytene, og da vi åt brød til vi var mette! Nå har dere ført oss ut i ørkenen for at hele folkemengden skal dø av sult.

⁴ Da sa Herren til Moses: Se, jeg vil la brød regne ned fra himmelen til dere. Folket skal gå ut og sanke for hver dag det de trenger. Slik vil jeg prøve dem, om de vil følge min lov eller ikke.

⁵ Den sjette dagen skal de lage til det som de har hatt med hjem, og det skal være dobbelt så mye som det de ellers sanker for hver dag.

⁶ Moses og Aron sa til alle Israels barn: I kveld skal dere kjenne at det er Herren som har ført dere ut av landet Egypt.

⁷ Og i morgen tidlig skal dere få se Herrens herlighet, for han har hørt hvordan dere knurrer mot ham. For hva er vel vi, siden dere knurrer mot oss?

⁸ Og Moses sa: Dette skal dere få se når Herren i kveld gir dere kjøtt å ete og i morgen tidlig brød, så dere blir mette. For Herren har hørt hvordan dere knurrer og murrer mot ham. For hva er vel vi? Det er ikke mot oss dere knurrer, men mot Herren.

- ⁹ Moses sa til Aron: Si til hele Israels barns menighet: Kom fram for Herren, for han har hørt hvordan dere knurrer.
- ¹⁰ Mens Aron så talte til hele Israels barns menighet, vendte de seg mot ørkenen, og se, Herrens herlighet åpenbarte seg i skyen.
- ¹¹ Og Herren talte til Moses og sa:
- ¹² Jeg har hørt hvordan Israels barn knurrer. Si til dem: Mellom de to aftenstundene skal dere få kjøtt å ete, og i morgen tidlig skal dere få mette dere med brød. Dere skal kjenne at jeg er Herren deres Gud.
- ¹³ Da det så ble kveld, kom det vaktler og dekket leiren. Og om morgenen var det et lag av dugg rundt omkring leiren.
- ¹⁴ Da duggen gikk bort, se, da lå det utover ørkenen et fint, kornet lag, som fint rim på jorden.
- ¹⁵ Da Israels barn så det, sa de til hverandre: Hva er det? - for de visste ikke hva det var. Da sa Moses til dem: Det er det brødet Herren har gitt dere å ete.
- ¹⁶ Dette er det Herren har befalt: Sank så mye av dette som hver eter. En omer til hver som hører til husstanden deres. Enhver skal ta for dem som er i hans telt.
- ¹⁷ Israels barn gjorde så, noen sanket mye, andre lite.
- ¹⁸ Da de målte det i omeren, hadde den som hadde sanket mye, ikke noe til overs, og den som hadde sanket lite, manglet ikke noe. Alle hadde sanket etter som de trengte til mat.
- ¹⁹ Moses sa til dem: Ingen skal la noe av det bli igjen til neste morgen.
- ²⁰ Men de adlød ikke Moses, noen lot noe være igjen til om morgenen. Da kom det makk i det, og det luktet vondt. Og Moses ble vred på dem.
- ²¹ Siden sanket de hver morgen etter som hver trengte. Men når solen brente hett, smeltet det.
- ²² Den sjette dagen sanket de dobbelt så mye brød, to omer for hver. Alle folkets høvdinger kom og meldte dette til Moses.
- ²³ Da sa han til dem: Det er det Herren har sagt. I morgen er det sabbat, hellig sabbat for Herren. Bak nå det dere vil bake, og kok det dere vil koke! Men alt det som blir til overs, skal dere legge til side og gjemme til i morgen.
- ²⁴ Så lot de det ligge til om morgenen, som Moses hadde befalt. Da luktet det ikke vondt, og det kom heller ikke makk i det.
- ²⁵ Moses sa: Et det i dag! For i dag er det sabbat for Herren, i dag finner dere ikke noe på marken.

- 26** Seks dager skal dere sanke det, men på den sjuende dagen er det sabbat, da finnes ingenting.
- 27** Likevel gikk noen av folket ut den sjuende dagen for å sanke, men de fant ikke noe.
- 28** Da sa Herren til Moses: Hvor lenge vil dere nekte å holde mine bud og mine lover?
- 29** Se! Herren har gitt dere sabbaten. Derfor gir han dere på den sjette dagen brød for to dager. Bli hjemme, hver hos seg! Ingen skal forlate sitt sted den sjuende dagen.
- 30** Så hvilte folket på den sjuende dagen.
- 31** Israelittene kalte det manna. Det liknet korianderfrø og var hvitt, og det smakte som honningkake.
- 32** Moses sa: Så har Herren befalt: Fyll en omer med manna og gjem den for deres etterkommere, så de kan se det brødet jeg ga dere å ete i ørkenen da jeg førte dere ut av landet Egypt.
- 33** Så sa Moses til Aron: Ta en krukke og legg i den en full omer manna. Sett den ned for Herrens åsyn, den skal gjemmes for deres etterkommere.
- 34** Som Herren hadde befalt Moses, slik satte Aron krukken ned foran Vitnesbyrdet til å gjemmes.
- 35** Israels barn åt manna i førti år, til de kom til bebodd land. De åt manna helt til de kom til grensen av Kana'ans land.
- 36** En omer er tiendedelen av en efa.

2. Mosebok 17

Vann fra klippen

- 1** Så dro hele Israels barns menighet fra ørkenen Sin i dagsreiser etter Herrens befaling. De slo leir i Refidim. Der hadde folket ikke vann å drikke.
- 2** Derfor trettet folket med Moses og sa: Gi oss vann, så vi får drikke! Moses svarte dem: Hvorfor trettet dere med meg? Hvorfor frister dere Herren?
- 3** Men folket tørstet etter vann, de knurret mot Moses og sa: Hvorfor har du ført oss opp fra Egypt for å la oss og barna våre og buskapen vår dø av tørst?
- 4** Da ropte Moses til Herren og sa: Hva skal jeg gjøre med dette folket? Det er ikke langt fra at de steiner meg!
- 5** Herren sa til Moses: Gå fram foran folket og ta med deg noen av Israels eldste. Din stav, som du slo i elven med, ta den i hånden og gå!

⁶ Se, jeg vil stå der foran deg på klippen ved Horeb. Du skal slå på klippen, og det skal flyte vann ut av den, så folket får drikke. Og Moses gjorde så mens Israels eldste så på.

⁷ Han kalte stedet Massa og Meriba, fordi Israels barn trettet med ham, og fordi de fristet Herren og sa: Er Herren iblant oss eller ikke?

Strid med Amalek

⁸ Så kom Amalek og stred med Israel i Refidim.

⁹ Da sa Moses til Josva: Velg oss ut mannskap, dra så av sted og strid mot Amalek! I morgen vil jeg stå øverst på haugen med Guds stav i hånden.

¹⁰ Og Josva gjorde som Moses hadde sagt ham. Han stred mot Amalek. Og Moses, Aron og Hur steg opp øverst på haugen.

¹¹ Da gikk det slik at så lenge Moses holdt sin hånd løftet, hadde Israel overtaket, men når han lot hånden synke, da fikk Amalek overtaket.

¹² Men da Moses' hender ble tunge, tok de en stein og la under ham, og han satte seg på den. Og Aron og Hur støttet hans hender, en på hver side. Så holdt hans hender seg støe helt til solen gikk ned.

¹³ Og Josva slo Amalek og folkene hans med sverdets egg.

¹⁴ Herren sa til Moses: Skriv dette i boken, så dere husker, og prent det i Josvas ører! For jeg vil helt utslette minnet om Amalek over hele jorden.

¹⁵ Så bygde Moses et alter og kalte det: Herren er mitt banner.

¹⁶ Og han sa: En hånd er utrakt fra Herrens trone! Herren skal stride mot Amalek fra slekt til slekt.

2. Mosebok 18

Jetro, Moses' svigerfar, gir råd

¹ Jetro, presten i Midian, Moses' svigerfar, fikk høre alt det Gud hadde gjort for Moses og for sitt folk Israel, hvordan Herren hadde ført Israel ut av Egypt.

² Da tok Jetro, Moses' svigerfar, med seg Sippora, Moses' kone, som Moses før hadde sendt hjem,

³ og hennes to sønner. Den ene hette Gersjom, for Moses hadde sagt: Jeg er blitt gjest i et fremmed land.

⁴ Den andre hette Elieser, for han hadde sagt: Min fars Gud var min hjelp og fridde meg fra faraos sverd.

⁵ Jetro, Moses' svigerfar, kom med hans sønner og hans kone. Han kom til ham i ørkenen, der hvor Moses hadde slått leir, ved Guds berg.

- ⁶ Og han sendte bud til Moses og sa: Jeg, din svigerfar Jetro, kommer til deg med din kone og hennes to sønner.
- ⁷ Da gikk Moses sin svigerfar i møte, bøyde seg for ham og kysset ham. De spurte hverandre hvordan det sto til. Så gikk de inn i teltet.
- ⁸ Moses fortalte sin svigerfar om alt det Herren hadde gjort med farao og med egypterne for Israels skyld, og om alle de vanskeligheter de hadde hatt på veien, og hvordan Herren hadde hjulpet dem.
- ⁹ Jetro ble glad over alt det gode Herren hadde gjort mot Israel, at han hadde befri dem fra egypternes hånd.
- ¹⁰ Og Jetro sa: Lovet være Herren som frelste dere av egypternes hånd og av faraos hånd - han som fridde folket av egypternes hånd!
- ¹¹ Nå vet jeg at Herren er større enn alle guder. For det har han bevist overfor dem som behandlet dette folket overmodig.
- ¹² Og Jetro, Moses' svigerfar, ofret brennoffer og slaktoffer til Gud. Aron og alle Israels eldste kom og holdt måltid med Moses' svigerfar for Guds åsyn.
- ¹³ Neste dag satt Moses og skiftet rett mellom folket, de sto omkring Moses fra morgen til kveld.
- ¹⁴ Da Moses' svigerfar så hvor meget han hadde å gjøre for folket, sa han: Hva er dette for et arbeid du legger på deg for folket? Hvorfor sitter du alene og dømmer mens folket står omkring deg fra morgen til kveld?
- ¹⁵ Moses svarte da sin svigerfar: Folket kommer til meg for å søke råd og hjelp hos Gud.
- ¹⁶ Når de har en sak, da kommer de til meg, og jeg skifter rett mellom dem og lærer dem Guds bud og lover.
- ¹⁷ Da sa Moses' svigerfar til ham: Det er ikke klokt det du gjør her.
- ¹⁸ Du må jo bli altfor trett, både du og dette folket som er med deg. For dette arbeidet er for tungt for deg, du makter ikke å gjøre det alene.
- ¹⁹ Men hør nå på meg! Jeg vil gi deg et råd, og Gud skal være med deg. Tre du fram for Gud på folkets vegne og legg sakene deres fram for ham.
- ²⁰ Forklar budene og lovene for dem. Lær dem den veien de skal vandre og den gjerningen de skal gjøre.
- ²¹ Velg deg så ut dyktige menn av hele folket, menn som frykter Gud, troverdige menn, som hater urettferdig vinning. Sett dem til førere over dem, noen over tusen, noen over hundre, noen over femti og noen over ti!

²² De skal skifte rett mellom folket til enhver tid. Hver stor sak skal de komme til deg med, men hver liten sak skal de selv dømme i. Slik letter du byrden for deg selv, og de bærer den sammen med deg.

²³ Dersom du gjør dette, og Gud pålegger deg det, da vil du kunne holde ut. Da vil også alt folket her kunne gå hjem i fred.

²⁴ Moses hørte på sin svigerfar og gjorde alt det han sa.

²⁵ Han valgte ut dyktige menn av hele Israel og satte dem til høvdinger over folket, noen til førere over tusen, noen over hundre, noen over femti og noen over ti.

²⁶ De skiftet rett mellom folket til enhver tid. Hver vanskelig sak kom de til Moses med, men i hver liten sak dømte de selv.

²⁷ Så tok Moses avskjed med sin svigerfar, og han dro hjem til sitt eget land.

2. Mosebok 19

Ved fjellet Sinai

¹ På tremånedersdagen etter at Israels barn var dratt ut av landet Egypt, kom de til Sinai ørken.

² De brøt opp fra Refidim og kom til Sinai ørken og slo leir i ørkenen. Israel leiret seg der midt imot fjellet.

³ Så steg Moses opp til Gud. Og Herren ropte til ham fra fjellet og sa: Så skal du si til Jakobs hus og kunngjøre for Israels barn:

⁴ Dere har selv sett hva jeg har gjort med egypterne, og hvordan jeg bar dere på ørnevinger og brakte dere til meg.

⁵ Dersom dere nå virkelig vil høre min røst og holde min pakt, da skal dere være min eiendom fremfor alle folk - for hele jorden er min.

⁶ Dere skal være et kongerike av prester for meg og et hellig folk. Dette er de ordene du skal tale til Israels barn.

⁷ Da Moses kom tilbake, kalte han til seg folkets eldste og bar fram for dem alle disse ordene som Herren hadde pålagt ham.

⁸ Da svarte hele folket, alle sammen: Alt det Herren har sagt, vil vi gjøre. Og Moses bar folkets ord tilbake til Herren.

⁹ Da sa Herren til Moses: Se, jeg vil komme til deg i en tett sky, så folket kan høre når jeg taler med deg, og alltid tro på deg. - Og Moses bar folkets ord fram for Herren.

¹⁰ Og Herren sa til Moses: Gå til folket og hellige dem i dag og i morgen. La dem vaske sine klær.

- 11** På den tredje dagen skal de holde seg rede, for på den tredje dagen skal Herren stige ned på Sinai berg for hele folkets øyne.
- 12** Du skal avmerke en grense for folket rundt omkring, og si: Ta dere i vare for å stige opp på fjellet eller røre ved dets fot! Hver den som rører ved fjellet, skal visselig lide døden.
- 13** Ingen hånd skal røre ved ham, han skal steines eller gjennombores med piler. Enten det er dyr eller mennesker, skal de ikke leve. - Når jubelhornet lyder med lange toner, da skal de stige opp på fjellet.
- 14** Så gikk Moses ned fra fjellet til folket. Han helliget folket, og de vasket sine klær.
- 15** Og han sa til folket: Hold dere rede den tredje dagen, kom ikke nær noen kvinne.
- 16** Så skjedde det på den tredje dagen da morgenen brøt fram, da tok det til å tordne og lyne. En tung sky la seg over fjellet, og det hørtes en meget kraftig lyd fra horn. Da skalv alt folket i leiren.
- 17** Men Moses førte folket ut av leiren til møte med Gud, og de stilte seg nedenfor fjellet.
- 18** Hele Sinai berg sto i røk, fordi Herren var steget ned på det i ild. Røken steg opp som av en smelteovn, og hele fjellet skalv.
- 19** Hornets tone økte i styrke og ble stadig sterkere. Moses talte, og Gud svarte ham med høy røst.
- 20** Og Herren steg ned på Sinai berg, på toppen av fjellet. Så kalte Herren Moses opp på toppen av fjellet, og Moses steg opp.
- 21** Og Herren sa til Moses: Stig ned og advar folket, så de ikke trenger seg fram til Herren for å se ham, for da kommer mange av dem til å falle.
- 22** Også prestene, de som trer Herren nær, skal hellige seg, så ikke Herren skal bryte inn blant dem.
- 23** Da sa Moses til Herren: Folket kan ikke stige opp på Sinai berg. Du har selv advart oss og sagt at vi skulle avmerke en grense om fjellet og hellige det.
- 24** Men Herren sa til ham: Gå ned, og kom så opp igjen, du og Aron! Men prestene og folket må ikke trenge seg fram og stige opp til Herren, for at han ikke skal bryte inn blant dem.
- 25** Da steg Moses ned til folket og sa det til dem.

2. Mosebok 20

De ti bud

- 1** Da talte Gud alle disse ord og sa:

- ² Jeg er Herren din Gud, som førte deg ut av landet Egypt, av trellehuset.
- ³ Du skal ikke ha andre guder enn meg.
- ^{4.5} Du skal ikke tilbe dem og ikke tjene dem. For jeg, Herren din Gud, er en nidkjær Gud, som hjemsøker fedres misgjerninger på barn inntil tredje og fjerde ledd, på dem som hater meg,
- ⁶ og som gjør miskunn gjennom tusen ledd mot dem som elsker meg og holder mine bud.
- ⁷ Du skal ikke misbruke Herren din Guds navn, for Herren vil ikke holde den uskyldig som misbruker hans navn.
- ⁸ Kom hviledagen i hu, så du holder den hellig!
- ⁹ Seks dager skal du arbeide og gjøre all din gjerning.
- ¹⁰ Men den sjuende dagen er sabbat for Herren din Gud. Da skal du ikke gjøre noe arbeid, verken du selv eller din sønn eller din datter, verken din trell eller din trellekvinne, eller ditt fe eller den fremmede som er hos deg innenfor dine porter.
- ¹¹ For på seks dager gjorde Herren himmelen og jorden, havet og alt det som i dem er, og han hvilte på den sjuende dagen. Derfor velsignet Herren sabbatsdagen og helliget den.
- ¹² Hedre din far og din mor, så dine dager må bli mange i det landet Herren din Gud gir deg.
- ¹³ Du skal ikke slå i hjel.
- ¹⁴ Du skal ikke bryte ekteskapet.
- ¹⁵ Du skal ikke stjele.
- ¹⁶ Du skal ikke si falskt vitnesbyrd mot din neste.
- ¹⁷ Du skal ikke begjære din nestes hus. Du skal ikke begjære din nestes hustru, hans tjener eller tjenestekvinne, hans okse eller esel eller noe annet som hører din neste til.
- ¹⁸ Hele folket så røstene og ildtungene og tonen fra horn og fjellet i røk. Og da folket så og hørte dette, skalv de og holdt seg langt borte.
- ¹⁹ Og de sa til Moses: Tal du til oss, så vil vi høre. Men la ikke Gud tale til oss, for at vi ikke skal dø!
- ²⁰ Da sa Moses til folket: Frykt ikke! Gud er kommet for å prøve dere, og for at frykt for ham skal være over dere, så dere ikke synder.
- ²¹ Så ble folket stående langt borte, men Moses gikk nær til mørket hvor Gud var.

Herren forbyr all avgudsdyrkelse

²² Og Herren sa til Moses: Så skal du si til Israels barn: Dere har sett hvordan jeg talte til dere fra himmelen.

²³ Dere skal ikke gjøre dere noen gud ved siden av meg. Guder av sølv eller guder av gull skal dere ikke lage dere.

²⁴ Et alter av jord skal du gjøre meg. På det skal du ofre dine brennoffer og dine fredsoffer, ditt småfe og ditt storfe. På hvert sted hvor jeg lar mitt navn minnes, skal jeg komme til deg og velsigne deg.

²⁵ Men vil du gjøre et alter av stein for meg, da skal du ikke bygge det av hoggen stein. For bruker du din meisel på steinene, så vanhelliger du dem.

²⁶ Du skal ikke gå opp til mitt alter på trapper, for at ikke din nakenhet skal blottes over det.

2. Mosebok 21

Loven om treller

¹ Dette er de lover du skal legge fram for dem:

² Når du kjøper en hebraisk trell, skal han tjene i seks år. Men i det sjuende året skal han gis fri uten vederlag.

³ Er han enslig når han kommer, skal han dra enslig bort. Dersom han er en gift mann, da skal hans hustru gå bort med ham.

⁴ Dersom hans herre gir ham en hustru, og hun føder ham sønner eller døtre, da skal hustruen og barna høre hennes herre til, og han skal gå enslig bort.

⁵ Men dersom trelle sier: Jeg holder av min herre, min hustru og mine barn, jeg vil ikke være fri og gå bort,

⁶ da skal hans herre føre ham fram for Gud og stille ham ved døren eller ved dørstolpen, og hans herre skal stikke en syl gjennom øret hans, og han skal tjene ham for alltid.

⁷ Når en mann selger sin datter som trellekvinne, da skal hun ikke gis fri som trellene.

⁸ Dersom hun mishager sin herre, som hadde pekt henne ut for seg selv, da skal han la henne kjøpes fri. Han skal ikke ha rett til å selge henne til et fremmed folk, for han har vært troløs mot henne.

⁹ Dersom han peker ut henne for sønnen sin, da skal han la henne ha døtres vanlige rett.

¹⁰ Dersom han lar sønnen få en annen hustru ved siden av henne, skal det ikke avkortes noe når det gjelder mat, klær eller ekteskapelig omgang.

11 Dersom han ikke lar henne få disse tre ting, da skal hun gis fri for intet, uten betaling.

Loven om drap og om kroppslige skader

12 Den som slår en mann så han dør, skal visselig lide døden.

13 Men hvis han ikke har stått mannen etter livet, men det er Gud som har styrt hans hånd, da vil jeg fastsette et tilfluktssted for ham.

14 Men om noen med overlegg dreper sin neste med svik, da skal du ta ham, om det så er fra mitt alter: Han skal dø.

15 Den som slår sin far eller sin mor, skal dø.

16 Den som stjeler et menneske og selger ham eller holder ham fanget, skal dø.

17 Den som forbanner sin far eller sin mor, skal dø.

18 Når menn kommer i trette, og den ene slår den andre med en stein eller med neven, og han ikke dør, men blir sengeliggende -

19 dersom han da kommer opp igjen og går ute med stokk, da skal den som slo, være fri for straff. Men han skal gi ham vederlag for den tid han har tapt, og sørge for at han blir fullt frisk.

20 Når en mann slår sin trell eller trellkvinne med en stokk så de dør under hans hånd, da skal han straffes for det.

21 Men dersom trellen blir i live en eller to dager, skal han ikke straffes, siden han er hans eiendom.

22 Når menn kommer i slagsmål med hverandre og støter til en svanger kvinne, så hennes barn blir født, men ingen ulykke skjer, da skal den som gjorde det, gi den bot som kvinnens mann pålegger ham. Han skal gi etter dommeres skjønn.

23 Men dersom det skjer en ulykke, da skal du gi liv for liv,

24 øye for øye, tann for tann, hånd for hånd, fot for fot,

25 brent for brent, sår for sår, skramme for skramme.

26 Når en mann slår sin trell eller trellkvinne i øyet så det blir ødelagt, da skal han til vederlag for øyet gi dem fri.

27 Slår han ut en tann hos en trell eller trellkvinne, da skal han til vederlag for tannen gi dem fri.

28 Om en okse stanger en mann eller kvinne så de dør, da skal oksen steines. Kjøttet må ikke etes. Men oksens eier skal være fri for straff.

29 Men dersom det er en okse som har pleid å stange, og dens eier er advart, men ikke passer på den, og den dreper en mann eller kvinne, da skal oxen steines, og dens eier skal også dø.

30 Men blir han ilagt bøter, skal han betale så mye i løsepenger for sitt liv som det blir pålagt ham.

31 Er det en gutt eller pike oxen stanger, skal en også gå fram etter denne lov.

32 Dersom oxen stanger en trell eller en trellkvinne, da skal eieren gi tretti sekel sølv til deres herre. Og oxen skal steines.

33 Når en mann lar en brønn stå åpen eller graver en brønn og ikke dekker den til, og det faller en okse eller et esel i den,

34 da skal brønnens eier godtgjøre det. Han skal gi dyrets eier penger i vederlag, men det døde dyret skal være hans.

35 Når en manns okse stanger en annen manns okse i hjel, da skal de selge den levende oxen og dele pengene for den. Det døde dyret skal de også dele.

36 Men er det bevislig at det er en okse som før har pleid å stange, og dens eier ikke passer på den, da skal han gi en annen okse isteden, men det døde dyret skal være hans.

2. Mosebok 22

Lover om tilbakebetaling

1 Når noen stjeler en okse eller en sau og slakter eller selger den, da skal han gi fem okser istedenfor oxen og fire sauer istedenfor sauen.

2 Dersom tyven blir grepet mens han bryter seg inn, og blir slått så han dør, da kommer det ingen blodskyld av det.

3 Men skjer det etter at solen er gått opp, da blir det blodskyld av det. Tyven skal gi full bot. Har han ingen ting, skal han selges til vederlag for det han har stjålet.

4 Dersom det han har stjålet, finnes levende hos ham, enten det er en okse eller et esel eller en sau, da skal han gi dobbelt igjen.

5 Når noen lar sitt fe beite på sin åker eller i sin vingård, og han slipper det løs så det kommer til å beite på en annens åker, da skal han gi i vederlag det beste på sin åker og det beste i sin vingård.

6 Når ild bryter løs og fatter i tornehekker, og kornbånd eller det stående kornet eller hele åkeren brenner opp, da skal den som tente ilden, gi fullt vederlag.

⁷ Når noen gir sin neste penger eller gods for at han skal gjemme det, og det blir stjålet fra mannens hus, da skal tyven, om han blir funnet, gi dobbelt igjen.

⁸ Men blir tyven ikke funnet, da skal husets eier føres fram for Gud, for at det kan bli avgjort om han har forgrepet seg på sin nestes eiendom, eller om han ikke har gjort det.

⁹ Dersom noen på urett vis har tilrevet seg andres eiendom, enten det er en okse eller et esel eller en sau eller klær eller i det hele tatt noe som er kommet bort, og så en sier: Her er det! - da skal saken mellom de to komme fram for Gud. Den som Gud dømmer skyldig, han skal gi sin neste dobbelt igjen.

¹⁰ Når noen gir sin neste et esel eller en okse eller en sau, eller i det hele tatt noe husdyr å ta vare på, og det dør eller kommer til skade eller røves uten at noen ser det,

¹¹ da skal ed ved Herren skille mellom dem og avgjøre om han ikke har forgrepet seg på sin nestes eiendom. Eieren skal ta eden for god, og den andre skal ikke gi noe vederlag.

¹² Men blir det stjålet fra ham, da skal han gi dets eier vederlag.

¹³ Blir det revet i hjel, da skal han føre det fram til bevis. Han skal ikke gi vederlag for det som er revet i hjel.

¹⁴ Når noen låner et dyr av sin neste, og det kommer til skade eller dør, og dyrets eier ikke er til stede, da skal låntakeren gi full bot.

¹⁵ Men dersom eieren er til stede, da skal han ikke gi vederlag. Dersom det er leid, da skal leiesummen være vederlag.

Lover om forskjellige forhold

¹⁶ Om noen forfører en jomfru som ikke er forlovet, og ligger hos henne, da skal han gi festegave for henne og ta henne til hustru.

¹⁷ Dersom faren ikke vil la ham få henne, da skal han gi så meget i pengebøter som en pleier å gi i festegave for en jomfru.

¹⁸ En trollkvinne skal du ikke la leve.

¹⁹ Hver den som blander seg med fe, skal visselig lide døden.

²⁰ Den som ofrer til avgudene og ikke til Herren alene, skal være forbannet.

²¹ En fremmed skal du ikke plage og ikke undertrykke, for dere har selv vært fremmede i landet Egypt.

²² Dere skal ikke plage noen enke eller farløse.

²³ Dersom du plager dem, og de roper til meg, skal jeg sannelig høre deres rop,

²⁴ og min vrede skal bli opptent, og jeg skal slå dere i hjel med sverdet. Deres hustruer skal bli enker og deres barn farløse.

²⁵ Dersom du låner penger til noen av mitt folk, til den fattige som bor hos deg, da skal du ikke gå fram som en ågerkar mot ham. Dere skal ikke kreve renter av ham.

²⁶ Dersom du tar din nestes kappe i pant, skal du gi ham den igjen før solen går ned,

²⁷ for den er det eneste han har, det er den han skal kle kroppen med, hva skal han ellers ligge i? Og når han roper til meg, vil jeg høre, for jeg er barmhjertig.

²⁸ Gud skal du ikke spotte, og en høvding blant ditt folk skal du ikke forbanne.

²⁹ Vent ikke med å gi meg av alt det som fyller din låve og som flyter fra din vinpresse. Den førstefødte av dine sønner skal du gi meg.

³⁰ Det samme skal du gjøre med ditt storfe og ditt småfe. Sju dager skal det være hos moren. Den åttende dagen skal du gi meg det.

³¹ Dere skal være hellige mennesker for meg. Dere skal ikke ete kjøtt av ihjelrevne dyr som dere finner på marken, det skal dere kaste for hundene.

2. Mosebok 23

¹ Du skal ikke utbre falskt rykte. Du skal ikke gjøre felles sak med den ugudelige, så du blir et urettferdig vitne.

² Du skal ikke følge mengden i det som er ondt. Og du skal ikke vitne slik i en rettssak at du bøyer deg etter mengden og gjør rett til urett.

³ Heller ikke fattig manns sak skal du pynte på.

⁴ Når du treffer din fiendes okse eller hans esel som har gått seg vill, da skal du føre dem tilbake til ham.

⁵ Når du ser din fiendes esel ligge under sin byrde, da vakt deg for å gå fra ham. Du skal hjelpe ham med å lesse av.

⁶ Du skal ikke i noen sak bøye retten for den fattige som bor hos deg.

⁷ Du skal holde deg langt borte fra en falsk sak og ikke hjelpe til at den uskyldige og rettferdige mister livet. For jeg dømmer ikke en skyldig å være uskyldig.

⁸ Du skal ikke ta imot gave, for bestikkelse gjør den seende blind og ødelegger saken for dem som har rett.

⁹ En fremmed skal du ikke undertrykke. Dere vet jo hvordan den fremmede er til mote, dere var selv fremmede i landet Egypt.

Lover om dager, år og høytider

- 10** Seks år skal du tilså ditt land og høste grøden,
- 11** men i det sjuende året skal du la det hvile og ligge, så de fattige blant ditt folk kan ete av det. Og det de lar ligge, kan markens dyr ete. Det samme skal du gjøre med din vingård og dine oljetrær.
- 12** Seks dager skal du gjøre din gjerning, men på den sjuende dagen skal du hvile, slik at din okse og ditt esel kan ha ro, og din trelkvinnes sønn og den fremmede får hvile seg ut.
- 13** I alt det jeg har sagt dere, skal dere ta dere i vare. Andre guders navn skal dere ikke nevne, slikt skal ikke høres av din munn.
- 14** Tre ganger om året skal du holde høytid for meg.
- 15** De usyrede brøds høytid skal du holde: Sju dager skal du ete usyret brød, slik som jeg har befalt deg, til fastsatt tid i måneden abib, for i den dro du ut av Egypt. Og ingen skal vise seg tomhendt for mitt åsyn.
- 16** Likeså kornhøstens høytid, når førstegrøden faller av ditt arbeid, av det som du sår på marken. Og frukthøstens høytid ved årets utgang, når du samler inn frukten av ditt arbeid på marken.
- 17** Tre ganger om året skal alle menn blant dere møte fram for Herren Herrens åsyn.
- 18** Du skal ikke ofre blodet av mitt slakteroffer sammen med syret brød, og det fete av mitt høytidsoffer skal ikke bli liggende natten over til om morgenen.
- 19** Det første av din jords førstegrøde skal du bære til Herren din Guds hus. Du skal ikke koke et kje i dets mors melk.

Guds engel

- 20** Se, jeg sender en engel foran deg, for å vokte deg på veien og for å føre deg til det stedet jeg har gjort i stand.
- 21** Ta deg i vare for ham og hør på hans røst. Vær ikke gjenstridig mot ham! Han skal ikke bære over med deres overtredelser, for mitt navn er i ham.
- 22** Men dersom du lyder hans røst og gjør alt det jeg sier, da vil jeg være en fiende av dine fiender og en motstander av dine motstandere.
- 23** For min engel skal gå foran deg og føre deg fram til det landet hvor amorittene og hetittene og ferisittene og kana'aneerne og hevittene og jebusittene bor, og jeg vil tilintetgjøre dem.
- 24** Du skal ikke tilbe deres guder eller tjene dem. Du skal ikke gjøre det som de gjør. Men du skal rive ned deres avgudsbilder og slå deres steinstøtter i stykker.

²⁵ Dere skal tjene Herren deres Gud, og han skal velsigne ditt brød og ditt vann. Og jeg vil holde sykdom borte fra deg.

²⁶ Det skal ikke være noen kvinne i ditt land som føder i utide eller er ufruktbar. Dine dagers tall vil jeg gjøre fullt.

²⁷ Redsel for meg vil jeg sende foran deg og forvirre alle de folkene du kommer til. Og jeg vil la alle dine fiender flykte for deg.

²⁸ Jeg vil sende vepser foran deg. De skal jage hevittene, kana'aneerne og hetittene bort fra deg.

²⁹ Jeg vil ikke jage dem bort fra deg på ett år, for at ikke landet skal bli øde og de ville dyr bli for mange for deg.

³⁰ Litt etter litt vil jeg jage dem bort fra deg, inntil du blir så stort et folk at du kan ta landet i eie.

³¹ Jeg vil la ditt lands grenser gå fra Rødehavet til filistrenes hav, og fra ørkenen til elven. For landets innbyggere vil jeg gi i deres hånd, du skal jage dem bort fra deg.

³² Du skal ikke gjøre noen pakt med dem eller med deres guder.

³³ De skal ikke bo i ditt land, for at de ikke skal forføre deg til å synde mot meg. For da ville du tjene deres guder, og det ville bli en snare for deg.

2. Mosebok 24

Moses oppretter pakt mellom Gud og folket

¹ Til Moses sa han: Stig opp til Herren, du og Aron, Nadab og Abihu og sytti av Israels eldste. Og dere skal tilbe på avstand.

² Bare Moses skal komme nær til Herren. De andre skal ikke gå nær til, og folket skal ikke stige opp med ham.

³ Så kom Moses og forkynte folket alle Herrens ord og alle lovene. Og hele folket svarte med én røst: Alle de ordene Herren har talt, vil vi holde oss etter.

⁴ Så skrev Moses opp alle Herrens ord. Han sto tidlig opp om morgenen og bygde et alter nedenfor fjellet og reiste tolv støtter for de tolv Israels stammer.

⁵ Siden sendte han noen unge menn av Israel dit. De bar fram brennoffer og ofret slaktoffer av okser til fredsoffer for Herren.

⁶ Og Moses tok halvdelen av blodet og helte det ut i skåler, og halvdelen av blodet stenkhet han på alteret.

⁷ Så tok han paktens bok og leste den opp for folket. Og de sa: Alt det Herren har sagt, vil vi gjøre og lyde.

⁸ Da tok Moses blodet og stenket det på folket, og han sa: Se, dette er paktens blod, den pakten som Herren oppretter med dere på alle disse ord.

⁹ Så steg Moses og Aron, Nadab og Abihu og sytti av Israels eldste dit opp.

¹⁰ Og de så Israels Gud. Under hans føtter var det likesom et gulv av gjennomsiktig safirstein, klart som selve himmelen.

¹¹ Han løftet ikke sin hånd mot de fremste av Israels barn, men de skuet Gud og åt og drakk.

Moses får lovtavlene

¹² Og Herren sa til Moses: Stig opp til meg på fjellet og bli der! Så vil jeg gi deg steintavler og loven og budet, som jeg har skrevet opp for å veilede dem.

¹³ Da gikk Moses av sted med sin tjener Josva. Og Moses gikk opp på Guds berg.

¹⁴ Og han sa til de eldste: Bli her til vi kommer tilbake til dere. Aron og Hur er jo hos dere. Den som har en rettssak, kan gå til dem!

¹⁵ Så steg Moses opp på fjellet, og skyen skjulte fjellet.

¹⁶ Og Herrens herlighet hvilte på Sinai berg. Skyen skjulte det i seks dager. Den sjuende dagen kalte han på Moses midt ut av skyen.

¹⁷ Synet av Herrens herlighet var for Israels barns øyne som en fortærende ild på toppen av fjellet.

¹⁸ Og Moses gikk midt inn i skyen og steg opp på fjellet. Og Moses var på fjellet i førti dager og førti netter.

2. Mosebok 25

Befaling om gjenstander i helligdommen

¹ Herren talte til Moses og sa:

² Si til Israels barn at de skal komme med en gave til meg. Fra hver mann som har hjertelag til det, skal dere ta imot gaven til meg.

³ Og dette er den gaven dere skal ta imot av dem: gull og sølv og kobber

⁴ og blå og purpurrød og karmosinrød ull og fint lin og geitehår

⁵ og rødfargede væerskinn og takasskinn og akasietre,

⁶ olje til lysestaken, krydder til salvingsoljen og til den velluktende røkelsen,

⁷ onyks-steiner og andre edelsteiner til å sette på efoden og brystduken.

⁸ La dem bygge en helligdom for meg, og jeg vil bo midt iblant dem.

- ⁹ Tabernaklet og alt som hører til det, skal dere i alle måter lage etter det bildet jeg vil vise deg.
- ¹⁰ De skal lage en ark av akasietre, to og en halv alen lang og halvannen alen bred og halvannen alen høy.
- ¹¹ Den skal du kle med rent gull, både innvendig og utvendig skal du kle den med gull. Og du skal lage en gullkrans på den rundt omkring.
- ¹² Du skal støpe fire gullringer og feste dem i de fire føttene på arken, to ringer på den ene siden og to på den andre.
- ¹³ Så skal du lage stenger av akasietre og kle dem med gull.
- ¹⁴ Og du skal stikke stengene inn i ringene på sidene av arken, så arken kan bæres på dem.
- ¹⁵ Stengene skal bli i ringene på arken, de må aldri tas ut av dem.
- ¹⁶ Og i arken skal du legge vitnesbyrdet som jeg vil gi deg.
- ¹⁷ Så skal du lage en nådestol av rent gull. Den skal være to og en halv alen lang og halvannen alen bred.
- ¹⁸ Du skal lage to kjeruber av gull. I hamret arbeid skal du lage dem og sette dem ved begge endene av nådestolen.
- ¹⁹ Sett den ene kjeruben ved den ene enden og den andre kjeruben ved den andre enden. Dere skal lage kjerubene i ett med nådestolen, en på hver ende av den.
- ²⁰ Kjerubene skal holde vingene utbredt og oppløftet, så de dekker over nådestolen med vingene. Og ansiktene skal vende mot hverandre, mot nådestolen skal kjerubene vende ansiktet.
- ²¹ Så skal du sette nådestolen oppå arken. Og i arken skal du legge vitnesbyrdet som jeg vil gi deg.
- ²² Og jeg vil komme sammen med deg der. Fra nådestolen mellom begge kjerubene som er på vitnesbyrdets ark, der vil jeg tale med deg om alt det jeg vil pålegge deg å si til Israels barn.
- ²³ Så skal du lage et bord av akasietre, to alen langt og en alen bredt og halvannen alen høyt.
- ²⁴ Du skal kle det med rent gull og lage en gullkrans på det rundt hele kanten.
- ²⁵ Og du skal lage en list rundt bordet, så bred som en hånd, og lage en gullkrans på listen.
- ²⁶ Så skal du lage fire gullringer til det og sette ringene i de fire hjørnene på de fire føttene.

- 27** Like ved listen skal ringene sitte, de skal være til å stikke stengene i, så en kan bære bordet.
- 28** Stengene skal du lage av akasietre og kle dem med gull. Og bordet skal bæres på dem.
- 29** Så skal du lage fatene og skålene som hører til bordet, og kannene og begrene som det skal ofres drikkoffer med. Av rent gull skal du lage dem.
- 30** Og på bordet skal du alltid legge skuebrød for mitt åsyn.
- 31** Så skal du lage en lysestake av rent gull. I hamret arbeid skal lysestaken lages. Både foten på den og stangen, begrene, knappene og blomstene skal være i ett med den.
- 32** Seks armer skal gå ut fra lysestaken, tre armer fra den ene siden og tre fra den andre.
- 33** Det skal være tre mandelformede beger på den første armen, med knopp og blomst, og tre mandelformede beger på den andre armen, med knopp og blomst, slik skal det være på alle de seks armene som går ut fra lysestaken.
- 34** På selve lysestaken skal det være fire mandelformede beger med knopper og blomster.
- 35** Det skal være en knopp under de to første armene på lysestaken, og en knopp under de to neste, og en knopp under de to følgende - en knopp under hvert par av de seks armene på lysestaken.
- 36** Både knappene og armene skal være i ett med den. Alt sammen skal være ett hamret arbeid av rent gull.
- 37** Så skal du lage sju lamper til lysestaken. Lampene skal settes opp slik at lyset faller rett fram for den.
- 38** Lysesaksene og brettene som hører til, skal være av rent gull.
- 39** En talent rent gull skal dere bruke til lysestaken og alle disse redskapene.
- 40** Se nå til at du gjør alt etter det bilde som ble vist deg på fjellet!

2. Mosebok 26

Påbud om tabernaklet og dets innredning

- 1** Tabernaklet skal du lage av ti tepper av fint, tvunnet lingarn og blå og purpurrød og karmosinrød ull. Du skal lage dem med kjeruber på i kunstvevning.
- 2** Hvert teppe skal være tjueåtte alen langt og fire alen bredt. Alle teppene skal holde samme mål.

- ³ Fem av teppene skal festes sammen, det ene til det andre. Likeså de andre fem teppene.
- ⁴ Og du skal lage hemper av blå ull i kanten på det ene teppet, ytterst der hvor de skal festes sammen. Likeså i kanten på det ytterste teppet, der den andre sammenføyningen skal være.
- ⁵ Femti hemper skal du lage på det ene teppet, og femti hemper skal du lage på det andre teppet, der hvor den andre sammenføyningen skal være. Hempene skal være like mot hverandre, den ene mot den andre.
- ⁶ Og du skal lage femti gullkroker og feste teppene til hverandre med krokene, så tabernaklet blir et sammenhengende telt.
- ⁷ Så skal du lage tepper av geitehår til å dekke over tabernaklet, elleve slike tepper skal du lage.
- ⁸ Hvert teppe skal være tretti alen langt og fire alen bredt. Alle de elleve teppene skal holde samme mål.
- ⁹ Og du skal feste fem av teppene sammen for seg, og seks for seg, og du skal legge det sjette teppet dobbelt på fremsiden av dekket.
- ¹⁰ Du skal lage femti hemper i kanten av det ene teppet, ytterst der hvor de skal festes sammen. Likeså skal du lage femti hemper i kanten på det andre teppet, der hvor de skal festes sammen.
- ¹¹ Og du skal lage femti kobberkroker og hekte krokene inn i hempene. Og du skal feste teppene sammen, så de blir ett dekke.
- ¹² Men det overskytende av dekketeppene - det halve teppet som er til overs - skal henge ned på baksiden av tabernaklet.
- ¹³ Dekketeppene på hver av sidene er en alen for lange. De skal henge ned på begge sider av tabernaklet for å dekke det.
- ¹⁴ Over dekket skal du lage et varetak av rødfarget væerskinn og over det et varetak av takasskinn.
- ¹⁵ Plankene til tabernaklet skal du lage av akasietre. De skal reises på ende.
- ¹⁶ Hver planke skal være ti alen lang og halvannen alen bred.
- ¹⁷ På hver planke skal det være to tapper, med en tverrlist imellom. Slik skal du gjøre med alle plankene til tabernaklet.
- ¹⁸ Og av plankene som du skal lage til tabernaklet, skal du reise tjue planker på den siden som vender mot sør.
- ¹⁹ Og førti fotstykker av sølv skal du lage til å sette under de tjue plankene, to fotstykker under hver planke til å feste begge tappene i.

- ²⁰ Likeså skal du til den andre siden av tabernaklet, som vender mot nord, lage tjue planker,
- ²¹ og til dem førti fotstykker av sølv, to fotstykker under hver planke.
- ²² Til baksiden av tabernaklet, mot vest, skal du lage seks planker.
- ²³ Og to planker skal du lage til tabernaklets hjørner på baksiden.
- ²⁴ De skal være doble nedenfra og likeledes begge være doble helt opp til den første ringen. Slik skal det være med dem begge. De skal stå i hver sitt hjørne.
- ²⁵ Slik blir det åtte planker med sine fotstykker av sølv - seksten fotstykker, to under hver planke.
- ²⁶ Så skal du lage tverrstenger av akasietre, fem til plankene på den ene siden av tabernaklet,
- ²⁷ og fem til plankene på den andre siden, og fem til plankene på baksiden av tabernaklet, mot vest.
- ²⁸ Og den mellomste tverrstangen, den som er midt på plankeveggen, skal gå tvers over fra den ene enden til den andre.
- ²⁹ Plankene skal du kle med gull. Og ringene på dem, som tverrstengene skal stikkes inn i, skal du lage av gull. Tverrstengene skal du også kle med gull.
- ³⁰ Du skal reise tabernaklet på den rette måten, slik som det ble vist deg på fjellet.
- ³¹ Så skal du lage et forheng av blå og purpurrød og karmosinrød ull og fint, tvunnet lingarn. Det skal lages i kunstvevning med kjeruber på.
- ³² Og du skal henge det på fire gullkledde stolper av akasietre som det er gullhaker på, og som står på fire fotstykker av sølv.
- ³³ Du skal henge forhenget under krokene og føre vitnesbyrdets ark dit og sette den innenfor forhenget. Og forhenget skal være for dere en skillevegg mellom Det hellige og Det aller helligste.
- ³⁴ Du skal sette nådestolen oppå vitnesbyrdets ark i Det aller helligste.
- ³⁵ Du skal sette bordet utenfor forhenget, og lysestaken midt imot bordet ved den søndre siden av tabernaklet. Bordet skal du sette ved den nordre siden.
- ³⁶ Til teltdøren skal du lage et teppe av blå og purpurrød og karmosinrød ull og fint, tvunnet lingarn med brodert arbeid.
- ³⁷ Og du skal lage fem stolper av akasietre til teppet og kle dem med gull. Hakene på dem skal være av gull, og du skal støpe fem fotstykker av kobber til dem.

2. Mosebok 27

Brennofferalteret

- ¹ Du skal lage et alter av akasietre. Det skal være fem alen langt og fem alen bredt, firkantet skal alteret være og tre alen høyt.
- ² Og du skal lage et horn på hvert av de fire hjørnene, og hornene skal være i ett med alteret. Og du skal kle alteret med kobber.
- ³ Så skal du lage bøttene som asken skal bæres bort i, og ildskuffene og skålene til å stenke blod med, og kjøttgaflene og fyrfatene. Alle disse redskapene skal du lage av kobber.
- ⁴ Til alteret skal du lage et gitter, et nettverk av kobber, og på nettet skal du lage fire kobberringer, en på hvert hjørne.
- ⁵ Gitteret skal settes nederst under listen på alteret, så det rekker til midten på alteret.
- ⁶ Så skal du lage stenger til alteret, stenger av akasietre, og du skal kle dem med kobber.
- ⁷ Stengene skal stikkes inn i ringene, så de er på begge sider av alteret når det blir båret.
- ⁸ Alteret skal du lage av bord. Det skal være hult. Som det ble vist deg på fjellet, slik skal det gjøres.

Forgården

- ⁹ Så skal du lage en forgård til tabernaklet. På den siden som vender mot sør, skal det være et omheng om forgården av fint, tvunnet lingarn, hundre alen langt på den ene siden.
- ¹⁰ Til omhenget skal det være tjue stolper med fotstykker av kobber. Hakene på stolpene og stengene til dem skal være av sølv.
- ¹¹ Likeså skal det på den nordre langsiden være et omheng, hundre alen langt. Og det skal være tjue stolper til det og til stolpene tjue fotstykker av kobber. Hakene på stolpene og stengene til dem skal være av sølv.
- ¹² På den ene tverrsiden av forgården, mot vest, skal det være et omheng på femti alen. Det skal være ti stolper til det, og til stolpene ti fotstykker.
- ¹³ På den andre tverrsiden, som vender mot øst, skal forgården også holde femti alen i bredden.
- ¹⁴ Så skal det være femten alen omheng til den ene kanten med tre stolper og tre fotstykker til dem,
- ¹⁵ og på den andre kanten femten alen omheng med tre stolper og tre fotstykker til dem.

¹⁶ I porten til forgården skal det være et forheng, tjue alen langt, av blå og purpurrød og karmosinrød ull og fint tvunnet lingarn med kunstsøm, med fire stolper og fire fotstykker til dem.

¹⁷ Alle stolpene omkring forgården skal være bundet sammen med stenger av sølv. Hakene på dem skal være av sølv og fotstykkene under dem av kobber.

¹⁸ Lengden på forgården skal være hundre alen, og bredden overalt femti alen. Omhenget skal være fem alen høyt, og det skal være av fint, tvunnet lingarn. Fotstykkene til det skal være av kobber.

¹⁹ Alle arbeidsredskapene i tabernaklet og alle pluggene, både til tabernaklet og til forgården, skal være av kobber.

Olje til lampene

²⁰ Og du skal befale Israels barn at de skal la deg få ren olje av knuste oliven til lysestaken, så lampene alltid kan holdes brennende.

²¹ I sammenkomstens telt, utenfor forhenget som henger foran vitnesbyrdet, skal Aron og hans sønner holde lampene i stand fra kveld til morgen for Herrens åsyn. Det skal være en evig gyldig lov for Israels barn, fra slekt til slekt.

2. Mosebok 28

Hellige klær til Aron og sønnene

¹ Så skal du kalle din bror Aron og hans sønner fram til deg, ut fra Israels sønners flokk. Og du skal innsette dem til prester for meg - Aron og Nadab og Abihu og Eleasar og Itamar, Arons sønner.

² Du skal lage hellige klær for Aron, din bror, til ære og til pryd.

³ Du skal si til alle dem som forstår seg på kunst, alle som jeg har fylt med kunstnerånd, at de skal lage de klærne som Aron skal bære, for at han kan helliges til å tjene meg som prest.

⁴ Dette er de klærne som de skal lage: en brystduk og en efod og en ytterkappe og en rutet kappe, en lue og et belte - hellige klær skal de lage til Aron, din bror, og til hans sønner, så han kan tjene meg som prest.

⁵ De skal ta gullet og den blå og den purpurrøde og den karmosinrøde ullen og det fine lingarnet,

⁶ og de skal lage efoden av gull, av blå og purpurrød og karmosinrød ull og av fint, tvunnet lingarn. - Kunsthåndverk skal det være.

⁷ Den skal ha to skulderstykker som kan festes til hverandre, ett i hver ende, slik at den kan hektes sammen.

- ⁸ Og beltet som hører til og holder den sammen, skal være av samme slags vevning og i ett med den, av gull og av blå og purpurrød og karmosinrød ull og av fint, tvunnet lingarn.
- ⁹ Og du skal ta to onyks-steiner, og på dem skal du gravere inn navnene på Israels barn.
- ¹⁰ Det skal være seks navn på den ene steinen og de andre seks navnene på den andre, etter alderen.
- ¹¹ La navnene på Israels barn bli inngravert på de to steinene, slik som en håndverker graverer i stein og skjærer ut et signet. Og du skal sette dem inn i et flettverk av gull.
- ¹² Du skal feste begge steinene på efodens skulderstykker, for at de skal minne om Israels barn. Og når Aron står for Herrens åsyn, skal han bære deres navn på begge sine skuldrer for å minne om dem.
- ¹³ Så skal du lage flettverk av gull,
- ¹⁴ og to kjeder av rent gull. De skal være tvunnet, slik som en tvinner snorer. Disse kjedene skal du feste til flettverkene.
- ¹⁵ Så skal du lage en domsbrystduk, - kunsthåndverk skal det være - i samme slags vevning som efoden. Den skal du lage av gull og av blå og purpurrød og karmosinrød ull og av fint, tvunnet lingarn.
- ¹⁶ Den skal være firkantet og lagt dobbelt, ett spann lang og ett spann bred.
- ¹⁷ Og på den skal du sette fire rader med innfattede steiner. I én rad skal det være en karneol, en topas og en smaragd, det er den første raden.
- ¹⁸ I den andre raden skal det være en karfunkel, en safir og en diamant.
- ¹⁹ I den tredje raden skal det være en hyasint, en agat og en ametyst.
- ²⁰ I den fjerde raden skal det være en krysolitt og en onyks og en jaspis. De skal settes inn i et flettverk av gull.
- ²¹ Steinene skal være tolv i tallet, etter navnene på Israels sønner, én for hvert navn. På hver stein skal navnet på en av de tolv stammene være inngravert, som på et signet.
- ²² Til brystduken skal du også lage kjeder av rent gull, tvunnet som snorer.
- ²³ Likeså skal du lage to gullringer til brystduken. Dem skal du sette på hver sitt hjørne.
- ²⁴ Du skal feste de to gullkjedene i de to ringene på hjørnene av brystduken.
- ²⁵ De to andre endene av de to kjedene skal du feste i de to flettverkene, og så feste dem til efodens skulderstykker på fremsiden.

- 26** Så skal du lage to andre gullringer og sette dem på de to andre hjørnene av brystduken på innersiden, den som vender inn mot efoden.
- 27** Og du skal lage to gullringer til, og sette dem på efodens to skulderstykker nederst på fremsiden, der hvor den festes sammen, ovenfor beltet på efoden.
- 28** Så skal ringene på brystduken bindes til ringene på efoden med en snor av blå ull, så brystduken kommer til å sitte ovenfor efodens belte, slik at den ikke kan skilles fra efoden.
- 29** Og når Aron går inn i helligdommen, skal han bære navnene på Israels barn i domsbrystduken på sitt hjerte, slik skal han alltid minne om dem for Herrens åsyn.
- 30** I domsbrystduken skal du legge urim og tummim. De skal ligge ved Arons hjerte når han går inn for Herrens åsyn, så Aron alltid skal bære Israels barns dom på sitt hjerte for Herrens åsyn.
- 31** Ytterkappen som hører til efoden, skal du lage helt igjennom av blå ull.
- 32** Midt på den skal det være en åpning for hodet, og rundt omkring åpningen skal det være en vevd bord - likesom åpningen på en brynje - for at den ikke skal bli revet i stykker.
- 33** På kanten nederst skal du sette granatepler av blå, purpurrød og karmosinrød ull, og blant dem skal det være gullbjeller rundt omkring.
- 34** Først skal det være en gullbjelle og et granateple og så igjen en gullbjelle og et granateple. Slik skal det være rundt hele den nederste kanten på ytterkappen.
- 35** Aron skal ha den på seg hver gang han gjør tjeneste, så lyden av den kan høres når han går inn i helligdommen for Herrens åsyn, og når han går ut - for at han ikke skal dø.
- 36** Så skal du lage en plate av rent gull og gravere inn på den slik som en graverer inn et signet: Helliget Herren.
- 37** Du skal feste den til en snor av blå ull, og den skal sitte på luen, på fremsiden av luen skal den sitte.
- 38** Over Arons panne skal den sitte, så Aron kan bære den synd som henger ved de hellige ting som Israels barn vier til Herren, alle de hellige gavene de bærer fram. Den skal alltid sitte over hans panne, for at gavene kan finne velbehag for Herrens åsyn.
- 39** Så skal du veve en rutet kappe av fint lin og lage en lue av fint lin, og et belte i ekte kunsthåndverk.
- 40** Og til Arons sønner skal du lage kapper. Du skal lage belter til dem, og du skal lage høye luer til dem, som skal være til ære og til pryde.

⁴¹ Med dette skal du kle Aron, din bror, og likeså hans sønner. Og du skal salve dem og fylle deres hender og hellige dem, så de kan tjene meg som prester.

⁴² Så skal du lage benklær av lerret for dem, så de kan skjule sin nakenhet. De skal dekke kroppen deres fra hoftene ned på lårene.

⁴³ Dem skal Aron og hans sønner ha på seg når de går inn i sammenkomstens telt, eller når de trer fram til alteret for å gjøre tjeneste i helligdommen, så de ikke skal føre skyld over seg og dø. Dette skal være en evig lov for ham og hans ætt etter ham.

2. Mosebok 29

Forskrifter om innvielse av prestene

¹ Dette skal du gjøre med dem for å hellige dem til å tjene meg som prester: Ta en ung okse og to værer som er uten lyte,

² og usyret brød og usyrede kaker med olje i, og usyrede, tynne brødleiver, smurt med olje. Av fint hvetemel skal du lage dem.

³ Og du skal legge dem i en kurv og bære dem fram i kurven, og lede fram oxen og de to værene.

⁴ Så skal du føre Aron og hans sønner fram til inngangen til sammenkomstens telt, og du skal vaske dem med vann.

⁵ Du skal ta klærne og kle Aron i kappen og ytterkappen som hører til efoden, og efoden og brystduken og binde efodens belte om ham

⁶ og sette luen på hans hode og feste det hellige hodesmykket på luen.

⁷ Og du skal ta salvingsoljen og helle ut over hans hode og salve ham.

⁸ Så skal du føre hans sønner fram og kle dem i kappen,

⁹ spenne beltet om dem - både om Aron og hans sønner - og binde de høye luene på dem. Og de skal ha prestedømmet som en evig rett. Så skal du fylle Arons hånd og hans sønners hånd.

¹⁰ Du skal lede oxen fram foran sammenkomstens telt, og Aron og hans sønner skal legge sine hender på oksens hode.

¹¹ Og du skal slakte oxen for Herrens åsyn ved inngangen til sammenkomstens telt.

¹² Så skal du ta av oksens blod og stryke på alterhornene med din finger. Resten av blodet skal du helle ut ved alterets fot.

¹³ Du skal ta alt fett som dekker innvollene, den store leverlappen og begge nyrene med fett som er på dem, og du skal brenne det på alteret.

- 14** Men kjøttet av oxen og huden og mageinnholdet skal du brenne opp med ild utenfor leiren - det er et syndoffer.
- 15** Så skal du ta den ene væren, og Aron og hans sønner skal legge sine hender på værens hode.
- 16** Og du skal slakte væren og ta blodet og stenke rundt om på alteret.
- 17** Men væren selv skal du skjære opp i stykker. Du skal vaske innvollene og føttene og legge dem oppå stykkene og hodet.
- 18** Og du skal brenne hele væren på alteret - det er et brennoffer for Herren, en velbehagelig duft. Det er et ildoffer for Herren.
- 19** Så skal du ta den andre væren, og Aron og hans sønner skal legge sine hender på dens hode.
- 20** Og du skal slakte væren og ta av blodet og stryke på den høyre ørelappen på Aron og hans sønner, og på tommelfingeren på deres høyre hånd, og på stortåen på deres høyre fot. Resten av blodet skal du stenke rundt om på alteret.
- 21** Du skal ta av blodet som er på alteret, og av salvingsoljen og stenke på Aron og på hans klær, og likeså på hans sønner og på deres klær. Så blir han hellig, han selv og hans klær, og likeså hans sønner og deres klær.
- 22** Og du skal ta de fete delene på væren, både fetthalen og fettet som dekker innvollene, den store leverlappen og begge nyrene og fettet på dem og det høyre låret, for dette er innvielsesværen.
- 23** Ta så et rundt brød og en oljekake og en tynn brødleiv fra kurven med usyret brød som står for Herrens åsyn.
- 24** Alt dette skal du legge i hendene til Aron og hans sønner, og du skal svinge det for Herrens åsyn.
- 25** Så skal du ta det av deres hånd og brenne det på alteret sammen med brennofferet til en velbehagelig duft for Herrens åsyn. Det er et ildoffer for Herren.
- 26** Deretter skal du ta brystet av Arons innvielsesvær og svinge det for Herrens åsyn, det skal være din del.
- 27** Og du skal hellige svingebrystet og løftelåret - det som svinges og det som løftes av Arons og hans sønners innvielsesvær.
- 28** Dette skal være en rettighet for Aron og hans sønner hos Israels barn til evig tid. For det er en gave, en gave som Israels barn skal gi av sine fredsoffer, en gave fra dem til Herren.
- 29** De hellige klær som Aron har, skal hans sønner ha etter ham. Dem skal de ha på når de blir salvet og viet til prester.

30 I sju dager skal den av hans sønner som blir prest i hans sted, bære disse klærne - han som skal gå inn i sammenkomstens telt for å gjøre tjeneste i helligdommen.

31 Så skal du ta innvielsesværen og koke kjøttet på et hellig sted.

32 Og Aron og hans sønner skal ete kjøttet av væren og brødet som er i kurven, ved inngangen til sammenkomstens telt.

33 De skal ete dette soningsofferet, det som bæres fram når de innvies til prester og helliges. Men en uinnviet skal ikke ete av det, for det er hellig.

34 Dersom det blir noe til overs av innvielseskjøttet eller av brødet til om morgenen, da skal du brenne opp det som er til overs. Det skal ikke etes, for det er hellig.

35 Slik skal du gjøre med Aron og hans sønner, i ett og alt slik som jeg har befalt deg. Sju dager skal deres innvielse vare.

36 Du skal hver dag ofre en okse som syndoffer til soning. Og du skal rense alteret fra synd idet du gjør soning for det. Og du skal salve det for å hellige det.

37 I sju dager skal du gjøre soning for alteret og hellige det, og da skal alteret være høyhellig. Hver den som rører ved alteret, blir hellig.

Forskrifter om det daglige offeret

38 Dette er det du alltid skal ofre på alteret: Hver dag to årsgamle lam.

39 Det ene lammet skal du ofre om morgenen, og det andre lammet skal du ofre mellom de to aftenstundene.

40 Sammen med det første lammet skal du ofre tiendedelen av en efa fint mel, blandet med fjerdedelen av en hin olje av knuste oliven, og til drikkofferet fjerdedelen av en hin vin.

41 Det andre lammet skal du ofre mellom de to aftenstundene. Med det samme matofferet som om morgenen, og med det samme drikkofferet skal du ofre det. Det skal være til en velbehagelig duft, et ildoffer for Herren.

42 Dette skal være et stadig brennoffer hos deres etterkommere. Det skal bæres fram for Herrens åsyn ved inngangen til sammenkomstens telt, der hvor jeg vil komme sammen med dere for å tale til dere.

43 Der vil jeg komme sammen med Israels barn, og teltet skal helliges ved min herlighet.

44 Jeg vil hellige sammenkomstens telt og alteret, og Aron og hans sønner vil jeg hellige til å tjene meg som prester.

45 Jeg vil bo midt iblant Israels barn, og jeg vil være deres Gud.

⁴⁶ Og de skal kjenne at jeg er Herren deres Gud, som førte dem ut av landet Egypt for å bo midt iblant dem. Jeg er Herren deres Gud.

2. Mosebok 30

Røkofferalteret

- ¹ Så skal du lage et alter til å brenne røkelse på. Av akasietre skal du lage det.
- ² Det skal være en alen langt og en alen bredt, firkantet, og to alen høyt. Hornene på det skal være i ett med alteret.
- ³ Du skal kle det med rent gull både ovenpå og på sidene rundt omkring og på hornene. Og du skal lage en gullkrans på det rundt omkring.
- ⁴ Du skal lage to gullringer til det og sette dem nedenfor kransen. På begge sider av alteret skal du sette dem, to på hver side. De skal være til å stikke stenger i, så alteret kan bæres med dem.
- ⁵ Stengene skal du lage av akasietre og kle dem med gull.
- ⁶ Du skal sette alteret foran forhenget som henger foran vitnesbyrdets ark, foran nådestolen som er over vitnesbyrdet, der hvor jeg vil komme sammen med deg.
- ⁷ Og Aron skal brenne velluktende røkelse på alteret. Hver morgen når han stiller lampene, skal han brenne den.
- ⁸ Og når han setter lampene opp mellom de to aftenstundene, skal han også brenne røkelse. Det skal være et stadig røkoffer for Herrens åsyn hos deres etterkommere.
- ⁹ Dere skal ikke ofre fremmed røkelse på alteret. Dere skal heller ikke ofre brennoffer eller matoffer der, og dere skal ikke helle ut drikkoffer på det.
- ¹⁰ Én gang om året skal Aron gjøre soning på alterhornene. Med blodet av soningssyndofferet skal han én gang om året gjøre soning på det, slekt etter slekt. Det er høyhellig for Herren.

Om løsepenger ved mantall

- ¹¹ Og Herren talte til Moses og sa:
- ¹² Når du holder manntall over Israels barn, da skal alle de som kommer med i manntallet, gi Herren løsepenger for sitt liv når de telles, så det ikke skal komme noen ulykke over dem fordi de telles.
- ¹³ Dette skal hver gi som kommer med i manntallet: en halv sekel etter helligdommens vekt - sekelen er tjue gera - denne halve sekel er en gave til Herren.
- ¹⁴ Hver den som kommer med i manntallet fra tjueårsalderen og oppover, skal gi denne gaven til Herren.

15 Den rike skal ikke gi mer og den fattige ikke mindre enn en halv sekel når dere gir gaven til Herren som løsepenger for deres liv.

16 Du skal ta imot løsepengene av Israels barn og bruke dem til arbeidet ved sammenkomstens telt, så det kan være til å minne om Israels barn for Herrens åsyn, til løsepenger for deres liv.

Det store kobberkaret

17 Og Herren talte til Moses og sa:

18 Du skal lage et kar av kobber med fotstykke av kobber til å vaske seg i. Og du skal sette det mellom sammenkomstens telt og alteret og ha vann i det.

19 Og Aron og hans sønner skal vaske hendene og føttene i det.

20 Når de går inn i sammenkomstens telt, skal de vaske seg med vann for at de ikke skal dø. Likeså når de trer fram til alteret for å gjøre tjeneste og brenne ildoffer for Herren.

21 De skal vaske hender og føtter for at de ikke skal dø. Dette skal være en evig lov for dem - for ham og hans ætt, slekt etter slekt.

Den hellige salvingsoljen og om røkelse

22 Og Herren talte til Moses og sa:

23 Ta krydder av fineste slag, av den edleste myrra fem hundre sekel og av krydderkanel halvparten så mye, to hundre og femti sekel, og av krydderkalmus to hundre og femti sekel,

24 og av kassia fem hundre sekel etter helligdommens vekt, og en hin olivenolje.

25 Av det skal du lage en hellig salvingsolje, en kryddersalve, slik som det gjøres av dem som lager salve. Det skal være en hellig salvingsolje.

26 Med den skal du salve sammenkomstens telt og vitnesbyrdets ark

27 og bordet med alt som hører til det, og lysestaken med alt det som hører til den, og røkofferalteret

28 og brennofferalteret med alt som hører til, og karet med sitt fotstykke.

29 Og du skal hellige dem, så de blir høyhellige. Hver den som rører ved dem, skal være hellig.

30 Du skal salve Aron og hans sønner, og du skal hellige dem til å tjene meg som prester.

31 Og du skal tale til Israels barn og si: Dette skal være min hellige salvingsolje for dere, slekt etter slekt.

³² Den må ikke komme på noe annet menneskes legeme. Og dere skal ikke lage noen annen olje som er blandet på denne måten. Hellig er den, hellig skal den være for dere.

³³ Den som lager maken til denne kryddersalven, eller som bruker den på en uinnviet, han skal utryddes av sitt folk.

³⁴ Og Herren sa til Moses: Ta røkelseskrydderier, - velluktende harpiks, balsam, harpiks med sterk lukt - disse tre slags krydder - og ren virak. Det skal være like mye av hvert.

³⁵ Av det skal du lage røkelse, en krydderblanding slik som det gjøres av en salveblander. Den skal være saltet, ren, hellig.

³⁶ Og du skal knuse noe av det smått og legge det foran vitnesbyrdet i sammenkomstens telt, der hvor jeg vil komme sammen med deg. Høyhellig skal det være for dere.

³⁷ Dere må ikke lage røkelse med denne blanding til eget bruk. Hellig for Herren skal den være for deg.

³⁸ Den som lager maken til den for å nyte lukten av den, han skal utryddes av sitt folk.

2. Mosebok 31

Herren vil utruste håndverkere

¹ Herren talte til Moses og sa:

² Se, jeg har kalt Besalel, sønn av Uri, Hurs sønn, av Juda stamme.

³ Og jeg har fylt ham med Guds Ånd, med visdom og med forstand og med kunnskap og med dyktighet til alle slags arbeid,

⁴ til å tenke ut kunstverker, til å arbeide i gull og i sølv og i kobber

⁵ og til å slipe steiner til innfatning og skjære ut i tre, til å utføre alle slags arbeid.

⁶ Og se, jeg har gitt ham til medhjelper Oholiab, Akisamaks sønn, av Dans stamme, og alle de menn som forstår seg på kunst, har jeg gitt visdom i hjertet, så de kan gjøre alt det jeg har sagt deg:

⁷ sammenkomstens telt, vitnesbyrdets ark og nådestolen over den, og alt som hører teltet til,

⁸ og bordet med det som hører til, og lysestaken av rent gull med alt som hører til den, og røkofferalteret

⁹ og brennofferalteret med alt som hører til, og vaskekaret med sitt fotstykke,

10 og embetsdrakten og de hellige klærne til Aron, presten, og presteklærne til hans sønner,

11 og salvingsoljen og røkelsen av velluktende krydderier til helligdommen. De skal i ett og alt gjøre slik som jeg har sagt dem.

Sabbatsbudet

12 Og Herren sa til Moses:

13 Tal til Israels barn og si: Mine sabbater skal dere holde, for det er et tegn mellom meg og dere fra slekt til slekt, for at dere skal vite at jeg er Herren som helliger dere.

14 Derfor skal dere holde sabbaten. Den skal være hellig for dere. Den som vanhelliger den, skal visselig lide døden. Hver den som gjør noe arbeid på den dagen, han skal utryddes av sitt folk.

15 Det er seks dager til å arbeide i, men på den sjuende dagen skal det være høyhellig sabbat, hellig for Herren. Hver den som gjør noe arbeid på sabbatsdagen, skal visselig lide døden.

16 Og Israels barn skal ta vare på sabbaten, så de holder den slekt etter slekt, en evig pakt.

17 Den skal være et evig tegn mellom meg og Israels barn. For i seks dager skapte Herren himmelen og jorden, og på den sjuende dagen hvilte han og holdt seg i ro.

18 Og da Herren hadde talt ut med Moses på Sinai berg, ga han ham vitnesbyrdets to tavler, steintavler, skrevet med Guds finger.

2. Mosebok 32

Gullkalven

1 Men da folket så at Moses drøydde med å komme ned fra fjellet, samlet folket seg om Aron og sa til ham: Kom, lag en gud for oss, en som kan dra foran oss! For denne Moses, han som førte oss opp fra landet Egypt - vi vet ikke hva det er blitt av ham.

2 Da sa Aron til dem: Ta gullringene som konene, sønnene og døtrene deres har i ørene, og kom til meg med dem!

3 Da tok alt folket gullringene ut av ørene og kom til Aron med dem.

4 Han tok imot gullet og støpte det om og laget det med meiselen til en kalv. Så sa de: Dette er guden din, Israel, som førte deg opp fra landet Egypt!

5 Da Aron så dette, bygde han et alter for den og lot utrope: I morgen er det høytid for Herren!

⁶ Dagen etter sto de tidlig opp og ofret brennoffer og bar fram fredsoffer. Folket satte seg ned for å ete og drikke og sto opp for å leke.

Herren vil ødelegge folket, men Moses går i forbønn

⁷ Da sa Herren til Moses: Skynd deg og stig ned! Ditt folk, som du har ført opp fra landet Egypt, har gjort en skammelig ting.

⁸ De har allerede veket av fra den veien jeg bød dem å vandre! De har gjort seg en støpt kalv, den har de tilbedt og ofret til og sagt: Dette er guden din, Israel, som førte deg opp fra landet Egypt.

⁹ Og Herren sa til Moses: Jeg har holdt øye med dette folket og sett at det er et hardnakket folk.

¹⁰ La nå meg få råde, så min vrede kan bli opptent mot dem, og jeg kan ødelegge dem. Så vil jeg gjøre deg til et stort folk.

¹¹ Men Moses bønnfalt Herren sin Gud og sa: Herre! Hvorfor skal din vrede bli opptent mot ditt folk, som du har ført ut av landet Egypt med stor kraft og med veldig hånd?

¹² Hvorfor skal egypterne si: Til ulykke har han ført dem ut. Han ville slå dem i hjel i fjellene og utrydde dem fra jorden! Vend om fra din brennende vrede og angre det onde du har tenkt å gjøre mot ditt folk!

¹³ Kom i hu dine tjenere Abraham, Isak og Israel. Til dem har du sagt og sverget ved deg selv: Jeg vil gjøre deres ætt tallrik som stjernene på himmelen. Og hele dette landet som jeg har talt om, vil jeg gi deres ætt, de skal eie det til evig tid.

¹⁴ Så angret Herren det onde han hadde talt om å gjøre mot sitt folk.

Moses slår i stykker lovtavlene, og straffer folket

¹⁵ Og Moses vendte seg og gikk ned fra fjellet med vitnesbyrdets to tavler i hånden. Det var skrevet på begge sider av tavlene, både på forsiden og baksiden var det skrevet.

¹⁶ Tavlene var Guds arbeid, og skriften var Guds skrift, som var risset inn på tavlene.

¹⁷ Da Josva hørte hvordan folket støyet og skrek, sa han til Moses: Det lyder krigsrop i leiren.

¹⁸ Men Moses svarte: Det lyder ikke som seiersrop og heller ikke som skrik over nederlag. Det er lyd av sang jeg hører.

¹⁹ Og da Moses kom ned til leiren, så han kalven og dansen. Da ble hans vrede opptent. Han kastet tavlene fra seg og slo dem i stykker ved foten av fjellet.

20 Så tok han kalven som de hadde laget, han kastet den på ilden og knuste den så den ble støv. Støvet strødde han på vannet og ga Israels barn det å drikke.

21 Så sa Moses til Aron: Hva har dette folket gjort deg, siden du har ført så stor en synd over det?

22 Aron svarte: Bli ikke vred, herre! Du vet selv at dette folket ligger i det onde.

23 De sa til meg: Lag en gud som kan dra foran oss! For denne Moses, han som førte oss opp fra landet Egypt - vi vet ikke hva det er blitt av ham.

24 Da sa jeg til dem: Den som har gullsmykker på seg, ta dem av! Så ga de dem til meg, og jeg kastet dem i ilden. - Slik ble denne kalven til!

25 Da Moses så at folket var ustyrlig, for Aron hadde sluppet det løs så det ble til spott for sine fiender,

26 da stilte Moses seg i porten til leiren og sa: Hver den som er på Herrens side, la ham komme hit til meg! Da samlet alle Levis barn seg om ham.

27 Og han sa til dem: Så sier Herren, Israels Gud: La hver av dere binde sverdet ved siden! Gå så fram og tilbake fra port til port i leiren og slå i hjel hver sin bror og hver sin venn og hver sin nabo!

28 Og Levis barn gjorde som Moses sa. Den dagen falt det omkring tre tusen mann av folket.

Moses går opp på fjellet igjen

29 For Moses sa: Innvi dere i dag til prester for Herren. For ingen har spart sin sønn eller sin bror. Så skal han i dag gi dere sin velsignelse.

30 Dagen etter sa Moses til folket: Dere har gjort en stor synd. Nå vil jeg stige opp til Herren. Kanskje jeg kunne gjøre soning for deres synd.

31 Så vendte Moses tilbake til Herren og sa: Å, dette folket har gjort en stor synd, de har gjort seg en gud av gull.

32 Å, om du ville forlate dem deres synd! Men hvis ikke, da stryk meg ut av din bok som du har skrevet!

33 Da sa Herren til Moses: Hver den som har syndet mot meg, ham vil jeg stryke ut av min bok.

34 Så gå nå og før folket dit jeg har sagt deg! Se, min engel skal gå foran deg. Men på min hjemsøkelses dag vil jeg hjemsøke dem for deres synd.

35 Slik slo Herren folket fordi de hadde laget kalven - den som Aron hadde laget.

2. Mosebok 33

Herren vil ikke selv følge med Israel

- ¹ Herren sa til Moses: Dra nå bort herfra, både du og det folket som du har ført opp fra landet Egypt, til det landet som jeg med ed har lovt Abraham, Isak og Jakob, da jeg sa: Din ætt vil jeg gi det.
- ² Jeg vil sende en engel foran deg og drive ut kana'aneerne, amorittene og hetittene og ferisittene og hevittene og jebusittene.
- ³ Dra opp til et land som flyter med melk og honning. Jeg vil ikke selv dra opp med deg, for du er et hardnakket folk. Jeg ville da komme til å ødelegge deg på veien.
- ⁴ Da folket hørte denne harde talen, sørget de, og ingen tok smykkene sine på seg.
- ⁵ For Herren sa til Moses: Si til Israels barn: Dere er et hardnakket folk. Om jeg så bare for et øyeblikk vandret med deg, så måtte jeg ødelegge deg. Men legg nå dine smykker av deg, så jeg kan vite hva jeg skal gjøre med deg.
- ⁶ Da tok Israels barn smykkene sine av og bar dem ikke mer etter at de var dratt fra fjellet Horeb.

Herren taler til Moses i et telt utenfor leiren

- ⁷ Men Moses tok et telt og slo det opp utenfor leiren, et godt stykke fra. Han kalte det sammenkomstens telt. Og enhver som søkte Herren, gikk ut til sammenkomstens telt utenfor leiren.
- ⁸ Hver gang Moses gikk ut til teltet, reiste hele folket seg. De sto hver i døren til sitt telt og så etter Moses, til han var kommet inn i teltet.
- ⁹ Og når Moses var kommet inn i teltet, da senket skystøtten seg og sto i døren til teltet, og han talte med Moses.
- ¹⁰ Og hele folket så skystøtten stå i døren til teltet, og hele folket reiste seg og bøyde seg hver i døren til sitt telt.
- ¹¹ Og Herren talte til Moses ansikt til ansikt, som når en mann taler med sin neste. Så vendte han tilbake til leiren, men hans tjener Josva, Nuns sønn, en ung mann, var alltid i teltet.

Herren lover å være med

- ¹² Og Moses sa til Herren: Se, du sier til meg: Før dette folket opp! Men du har ikke latt meg vite hvem du vil sende med meg, enda du selv har sagt: Jeg kjenner deg ved navn, og du har funnet nåde for mine øyne.
- ¹³ Dersom jeg nå har funnet nåde for dine øyne, så lær meg din vei, så jeg kan kjenne deg og finne nåde for dine øyne. Og se, dette folket er ditt folk!
- ¹⁴ Da sa han: Mitt åsyn skal gå med, og jeg vil føre deg til hvile.

15 Men han sa til ham: Dersom ditt åsyn ikke går med, da la oss ikke dra opp herfra!

16 Hvordan kan jeg da vite at jeg har funnet nåde for dine øyne, jeg og ditt folk, hvis ikke du går med oss, slik at jeg og ditt folk blir æret fremfor alle folkeslag på jorden?

17 Da sa Herren til Moses: Også det du nå ber om, vil jeg gjøre. For du har funnet nåde for mine øyne, og jeg kjenner deg ved navn.

Guds herlighet

18 Men han sa: La meg da få se din herlighet!

19 Og han sa: Jeg vil la all min godhet gå forbi ditt åsyn, og jeg vil rope ut Herrens navn for ditt åsyn. For jeg vil være nådig mot den som jeg er nådig mot, og miskunne meg over den som jeg miskunner meg over.

20 Og han sa: Du kan ikke se mitt åsyn, for intet menneske kan se meg og leve.

21 Deretter sa Herren: Se, her tett ved meg er et sted, still deg der på klippen.

22 Og når min herlighet går forbi, vil jeg la deg stå i fjellkløften, og jeg vil dekke med min hånd over deg til jeg er gått forbi.

23 Så vil jeg ta min hånd bort. Da kan du se meg bakfra, men mitt åsyn kan ingen se.

2. Mosebok 34

To nye steintavler

1 Og Herren sa til Moses: Hogg deg ut to steintavler lik de første! Så vil jeg skrive på tavlene de ordene som sto på de første tavlene, dem du slo i stykker.

2 Hold deg så ferdig til i morgen tidlig! Da skal du stige opp på Sinai berg og vente på meg der på toppen av fjellet.

3 Ingen må gå med deg opp, og ingen må vise seg på hele fjellet. Heller ikke må sauer eller okser beite under dette fjellet.

4 Så hogg Moses ut to steintavler lik de første. Han sto tidlig opp om morgenen og steg opp på Sinai berg, som Herren hadde befalt ham. Og han hadde de to steintavlene i sin hånd.

5 Og Herren steg ned i skyen og stilte seg der hos ham og ropte ut Herrens navn.

Herren fornyer pakten med folket

6 Herren gikk forbi hans ansikt og ropte: Herren Herren er en barmhjertig og nådig Gud, langmodig og rik på nåde og sannhet.

⁷ Han lar miskunn vare gjennom tusen ledd. Han forlater misgjerning og overtredelser og synd. Men han lar ikke den skyldige være ustraffet. Han hjemsøker fedres misgjerning på barn og på barnebarn inntil tredje og fjerde ledd.

⁸ Og Moses bøyde seg straks til jorden og tilba,

⁹ og han sa: Herre, dersom jeg har funnet nåde for dine øyne, så gå med oss, Herre. For vel er det et hardnakket folk. Men du vil jo tilgi oss vår misgjerning og vår synd og gjøre oss til din eiendom.

¹⁰ Han svarte: Se, jeg vil gjøre en pakt: For hele ditt folks øyne vil jeg gjøre underfulle ting, slikt som det ikke har vært maken til på hele jorden eller hos noe folkeslag. Og hele det folket som du lever iblant, skal se Herrens gjerning, hvor forferdelig den er, den som jeg vil gjøre for deg.

¹¹ Merk deg nøye det jeg befaler deg i dag! Se, jeg vil jage amorittene og kana'aneerne og hetittene og ferisittene og hevittene og jebusittene bort for deg.

¹² Vokt deg så du ikke gjør noen pakt med innbyggerne i det landet du kommer til, for at de ikke skal bli til en snare blant dere.

¹³ Dere skal rive ned deres altere, og dere skal slå i stykker deres billedstøtter, og dere skal hogge ned deres Astarte-bilder.

¹⁴ Du skal ikke tilbe noen fremmed gud, for Herren heter Nidkjær, en nidkjær Gud er han.

¹⁵ Vokt deg så du ikke slutter noen pakt med innbyggerne i landet! For de vil drive hor og ofre til sine guder, og når de da innbyr deg, vil du ete av deres offer.

¹⁶ Og du vil ta koner blant deres døtre til dine sønner, og deres døtre vil drive hor med sine guder og få dine sønner til å gjøre det samme.

¹⁷ Støpte gudebilder skal du ikke lage deg.

¹⁸ De usyrede brøds høytid skal du holde, i sju dager skal du ete usyret brød, som jeg har befalt deg, til fastsatt tid i måneden abib. For i måneden abib dro du ut av Egypt.

¹⁹ Alt det som åpner morsliv hører meg til, alt det av din buskap som er av hannkjønn og som blir født først, enten det er storfe eller småfe.

²⁰ Det som åpner morsliv av esler, skal du løse med et stykke småfe. Men dersom du ikke løser det, da skal du bryte nakken på det. Hver førstefødt blant dine sønner skal du løse, og ingen skal vise seg tomhendt for mitt åsyn.

²¹ Seks dager skal du arbeide, og på den sjuende dagen skal du hvile. Om det så er i våronna eller høstonna, så skal du holde hviledagen.

22 Ukenes høytid skal du holde når du får førstegrøden av hvetehøsten, og innsamlingens høytid når året er omme.

23 Tre ganger om året skal alle menn blant dere vise seg for Herren Herrens, Israels Guds åsyn.

24 For jeg vil jage hedningene bort for deg og utvide ditt land. Og ingen skal ønske å ta ditt land mens du går opp for å vise deg for Herren din Guds åsyn tre ganger om året.

25 Du skal ikke ofre blodet av mitt slakteroffer sammen med syret brød. Og påskehøytidens slakteroffer skal ikke bli liggende natten over til om morgenen.

26 Det første av din jords førstegrøde skal du bære til Herren din Guds hus. Du skal ikke koke et kje i dets mors melk.

27 Og Herren sa til Moses: Skriv nå du opp alle disse ordene! For etter disse ordene har jeg gjort en pakt med deg og med Israel.

28 Og han var der hos Herren i førti dager og førti netter uten å ete brød og uten å drikke vann. Og han skrev på tavlene paktens ord, de ti ord.

29 Så gikk Moses ned fra Sinai berg, og da han gikk ned fra fjellet, hadde han vitnesbyrdets to tavler i hånden. Men Moses visste ikke at hans ansiktshud skinte fordi han hadde talt med ham.

30 Og Aron og alle Israels barn så at huden på Moses' ansikt skinte, og de fryktet for å komme nær til ham.

31 Men Moses kalte på dem, og da vendte Aron og alle menighetens høvdinge tilbake til ham. Og Moses talte til dem.

32 Deretter kom alle Israels barn borttil. Og han la fram for dem alle de budene som Herren hadde gitt ham på Sinai berg.

33 Og da Moses var ferdig med å tale til dem, la han et dekke over ansiktet.

34 Men når Moses gikk inn for Herrens åsyn for å tale med ham, tok han dekket bort, til han gikk ut igjen. Og når han kom ut, talte han til Israels barn om det som var blitt sagt ham.

35 Da så Israels barn at huden på Moses' ansikt skinte. Og Moses la igjen dekket over ansiktet, til han gikk inn igjen for å tale med ham.

2. Mosebok 35

Sabbaten

1 Moses kalte sammen hele Israels barns menighet, og han sa til dem: Dette er det som Herren har befalt at dere skal gjøre:

² Det er seks dager til å arbeide i, men den sjuende dagen skal dere holde hellig hvile. Det er en høyhellig sabbat for Herren. Hver den som gjør noe arbeid på den dagen, skal lide døden.

³ Dere skal ikke tenne opp ild i noen av deres hus på sabbatsdagen.

Gaver til tabernaklet

⁴ Og Moses sa til hele Israels barns menighet: Dette er det som Herren har befalt:

⁵ Ta ut en gave til Herren av det dere eier! Hver den som har hjertelag til det, skal komme med gaven til Herren, gull og sølv og kobber

⁶ og blå og purpurrød og karmosinrød ull og fint lingarn og geitehår

⁷ og rødfargede væerskinn og takasskinn og akasietre

⁸ og olje til lysestaken og krydderier til salvingsoljen og til den velluktende røkelsen

⁹ og onyks-steiner og andre edelsteiner til å sette på efoden og brystduken.

¹⁰ Hver den av dere som forstår seg på kunst, skal komme og lage alt det Herren har befalt:

¹¹ tabernaklet med dekke og varetak, med kroker og planker, tverrstenger, stolper og fotstykker;

¹² arken med stenger, nådestolen og forhenget som dekker dem;

¹³ bordet med stenger og alt som hører til; og skuebrødene

¹⁴ og lysestaken og det som hører til den, og lampene og oljen til lysestaken;

¹⁵ og røkofferalteret med stenger og salvingsoljen og den velluktende røkelsen og dekket for inngangen ved porten til tabernaklet;

¹⁶ brennofferalteret med kobbergitteret, stengene og alt som hører til, karet med fotstykke;

¹⁷ omhengene til forgården med stolpene og fotstykkene, og forhenget til forgårdens port;

¹⁸ pluggene, både til tabernaklet og til forgården, og snorene;

¹⁹ embetsdraktene til tjenesten i helligdommen, de hellige klærne til Aron, presten, og klærne for hans sønner til prestatjenesten.

²⁰ Nå gikk hele Israels barns menighet bort fra Moses.

²¹ Men enhver som kjente at hans hjerte drev ham, og at hans ånd tilskyndet ham til det, kom med gaver til Herren til arbeidet på sammenkomstens telt og til all tjenesten der og til de hellige klærne.

22 Både menn og kvinner kom. Alle som hadde hjertelag til det, kom med spenner og øreringer og fingerringe og halskjeder, alle slags saker av gull, og likeså kom hver den som ville vie en gave av gull til Herren.

23 Og enhver som eide blå og purpurrød og karmosinrød ull og fint lingarn og geitehår og rødfarget væerskin og takasskin, kom med det.

24 Enhver som ville gi en gave av sølv eller kobber, kom med sin gave til Herren. Og enhver som eide akasietre til noe av det som skulle lages, kom med det.

25 Enhver kvinne som forsto seg på kunst, spant med sine hender, og de kom med det de hadde spunnet, blå og purpurrød og karmosinrød ull og fint lingarn.

26 Og alle kvinner, når deres hu og evner drev dem til det, spant geitehårene.

27 Høvdingene bar fram onyks-steinene og de andre edelsteiner til å sette på efoden og på brystduken.

28 De kom også med krydderiene og oljen til lysestaken og til salvingsoljen og til den velluktende røkelsen.

29 Hver mann og kvinne av Israels barn som kjente at deres hjerte drev dem til å gi noe til det store verket som Herren ved Moses hadde befalt å gjøre, kom med det som en frivillig gave til Herren.

De som skal utføre arbeidet

30 Og Moses sa til Israels barn: Se, Herren har kalt Besalel, sønn av Uri, Hurs sønn, av Juda stamme.

31 Han har fylt ham med Guds Ånd, med visdom, med forstand og med kunnskap og med dyktighet til all slags arbeid

32 og til å tenke ut kunstverker, til å arbeide i gull og i sølv og i kobber

33 og til å slipe steiner til innfatning og skjære ut i tre, til å utføre alle slags kunstverker.

34 Herren har også gitt ham evne til å lære andre, og det har han også gitt til Oholiab, Akisamaks sønn, av Dans stamme.

35 Han har fylt dem med kunstnergaver, så de kan utføre all slags treskjæring og kunstvevning og brodert arbeid med blå og purpurrød og karmosinrød ull og fint lingarn og alminnelig vevning - utføre all slags arbeid og tenke ut kunstverker.

2. Mosebok 36

Arbeidet på tabernaklet blir utført

- ¹ Og Besalel og Oholiab og alle kunstforstandige menn, som Herren har gitt forstand og kunnskap, så de forstår seg på alt det arbeidet som skulle til for å få helligdommen ferdig, skal i ett og alt gjøre som Herren har sagt.
- ² Og Moses kalte Besalel og Oholiab og alle kunstforstandige menn, som Herren hadde gitt kunstnergaver, alle som kjente at deres hjerte drev dem - dem kalte Moses til verket for å fullføre det.
- ³ Og de fikk hos Moses hele den gaven som Israels barn hadde båret fram til det arbeidet som skulle utføres for å få helligdommen ferdig. Men hele folket bar fremdeles frivillige gaver fram til ham hver morgen.
- ⁴ Da kom alle de mennene som forsto seg på kunst og som utførte alt arbeidet ved helligdommen, hver fra det arbeidet han var i ferd med,
- ⁵ og de sa til Moses: Folket bærer fram mye mer enn det trengs til det arbeidet som Herren har befalt å fullføre.
- ⁶ Da lot Moses rope ut i hele leiren: Ingen, verken mann eller kvinne, skal lenger bære noe fram som gave til helligdommen! Så holdt folket opp med å bære fram gaver.
- ⁷ Men det som var gitt, var nok til hele det arbeidet som skulle fullføres, ja, mer enn nok.
- ⁸ Og de kunstforstandige blant dem som var med i arbeidet, laget så tabernaklet av ti tepper. Av fint, tvunnet lingarn og blå og purpurrød og karmosinrød ull ble teppene laget, med kjeruber på i kunstvevning.
- ⁹ Hvert teppe var tjueåtte alen langt og fire alen bredt, alle teppene holdt samme mål.
- ¹⁰ Fem av teppene festet de sammen, det ene til det andre, og likeså de fem andre teppene.
- ¹¹ Og de laget hemper av blå ull i kanten på det ene teppet, ytterst der hvor begge skulle festes sammen. Det samme gjorde de i kanten på det ytterste teppet, der hvor den andre sammenføyningen skulle være.
- ¹² Femti hemper laget de på det ene teppet, og femti hemper laget de ytterst på det andre teppet der hvor de skulle festes sammen. Hempene var rett mot hverandre, den ene mot den andre.
- ¹³ Og de laget femti gullkroker og festet teppene til hverandre med krokene, så tabernaklet ble et sammenhengende telt.
- ¹⁴ Så laget de tepper av geitehår til å dekke over tabernaklet, elleve slike tepper laget de.
- ¹⁵ Hvert teppe var tretti alen langt og fire alen bredt. Alle de elleve teppene holdt samme mål.

- 16** Så festet de fem av teppene sammen for seg og seks for seg.
- 17** De laget femti hemper i kanten på det ene teppet, ytterst der hvor de skulle festes sammen, og likeså femti hemper i kanten på det andre teppet, der hvor de skulle festes sammen.
- 18** Og de laget femti kobberkroker til å feste teppene sammen med så det ble ett dekke.
- 19** Over dekket laget de et varetak av rødfargede værskinns og oppå det et varetak av takasskinns.
- 20** Plankene til tabernaklet laget de av akasietre og reiste dem på ende.
- 21** Hver planke var ti alen lang og halvannen alen bred.
- 22** På hver planke var det to tapper, med en tverrlist imellom. Slik gjorde de med alle plankene til tabernaklet.
- 23** Og av plankene som de laget til tabernaklet, reiste de tjue planker på den ene siden, som vendte mot sør,
- 24** og førti fotstykker av sølv laget de til å sette under de tjue plankene, to fotstykker under hver planke til å feste begge tappene i.
- 25** Likeså laget de tjue planker til tabernaklets andre side, den som vendte mot nord,
- 26** og til dem førti fotstykker av sølv, to fotstykker under hver planke.
- 27** Til baksiden av tabernaklet, mot vest, laget de seks planker.
- 28** Og to planker laget de til tabernaklets hjørner på baksiden.
- 29** De var dobbelte nederst, og likeså øverst til den første ringen. Slik gjorde de med dem begge på hvert av hjørnene.
- 30** Slik ble det åtte planker med sine fotstykker av sølv, seksten fotstykker, to under hver planke.
- 31** Så laget de tverrstenger av akasietre, fem til plankene på den ene siden av tabernaklet
- 32** og fem til plankene på den andre siden, og fem til plankene på baksiden av tabernaklet, mot vest.
- 33** Den mellomste tverrstangen satte de slik at den gikk tvers over midt på plankeveggen, fra den ene enden til den andre.
- 34** Plankene kledde de med gull. Og ringene på dem, som tverrstengene skulle stikkes i, laget de helt av gull. Tverrstengene kledde de også med gull.
- 35** Så laget de forhenget av blå og purpurrød og karmosinrød ull og fint, tvunnet lingarn. De gjorde det i kunstvevning med kjeruber på.

³⁶ Og de laget fire stolper av akasietre til forhenget og kledde dem med gull. Hakene på dem var av gull, og de støpte fire fotstykker av sølv til dem.

³⁷ Til teltdøren laget de et teppe av blå og purpurrød og karmosinrød ull og fint, tvunnet lingarn med brodert arbeid.

³⁸ Og til teppet laget de fem stolper med sine haker. De kledde stolpehodene og stengene med gull. Og til stolpene laget de fem fotstykker av kobber.

2. Mosebok 37

Paktens ark med nådestolen

¹ Besalel laget arken av akasietre, to og en halv alen lang og halvannen alen bred og halvannen alen høy.

² Han kledde den med rent gull, både innvendig og utvendig, og han laget en gullkrans på den rundt omkring.

³ Han støpte fire gullringer som han festet i de fire føttene på arken, to ringer på den ene siden og to på den andre.

⁴ Så laget han stenger av akasietre og kledde dem med gull,

⁵ og han stakk stengene inn i ringene på sidene av arken, så arken kunne bæres.

⁶ Så laget han en nådestol av rent gull, to og en halv alen lang og halvannen alen bred.

⁷ Og han laget to kjeruber av gull. I hamret arbeid laget han dem og satte dem ved begge endene av nådestolen,

⁸ en kjerub ved den ene enden og en kjerub ved den andre enden. Han laget kjerubene i ett med nådestolen, en på hver ende av den.

⁹ Kjerubene holdt vingene utspent og oppløftet, så de dekket over nådestolen med vingene. De vendte ansiktet mot hverandre, mot nådestolen vendte kjerubene sitt ansikt.

Skuebrødsbordet

¹⁰ Så laget han bordet av akasietre, to alen langt og en alen bredt og halvannen alen høyt.

¹¹ Han kledde det med rent gull og laget en gullkrans på det rundt omkring.

¹² Og han laget en list på det av en hånds bredde rundt omkring, og rundt om listen laget han en gullkrans.

¹³ Så støpte han fire gullringer til det og satte ringene i de fire hjørnene på de fire føttene.

¹⁴ Like ved listen satt ringene til å stikke stengene i, så bordet kunne bæres.

15 Stengene laget han av akasietre og kledde dem med gull. Med dem skulle bordet bæres.

16 Så laget han karene som skulle stå på bordet, av rent gull, fatene og skålene som hørte til bordet, og begrene og kannene som det skulle ofres drikkoffer med.

Lysestaken

17 Og han laget lysestaken av rent gull. I hamret arbeid laget han den. Både foten på den og stangen, begrene og knoppene og blomstene var i ett med lysestaken.

18 Seks armer gikk ut fra dens sider, tre på den ene siden og tre på den andre.

19 Det var tre beger formet som mandelblomster med knopp og blomst på den første armen, og tre beger formet som mandelblomster med knopp og blomst på den andre armen. Slik var det på alle de seks armene som gikk ut fra lysestaken.

20 På selve lysestaken var det fire beger formet som mandelblomster med knopper og blomster,

21 én knopp under de to første armene i ett med den, og én knopp under de to neste armene i ett med den, og én knopp under de to øverste armene i ett med den - én knopp under hvert par av de seks armene som gikk ut fra lysestaken.

22 Både knoppene og armene var i ett med staken, alt sammen var ett hamret arbeid av rent gull.

23 Så laget han sju lamper til lysestaken og lysesakser og brett av rent gull til den.

24 Han brukte én talent rent gull til lysestaken og alle redskapene som hørte til den.

Røkofferalteret

25 Så laget han røkofferalteret av akasietre. Det var en alen langt og en alen bredt, firkantet, og to alen høyt. Hornene på alteret var i ett med det.

26 Han kledde alteret med rent gull, både ovenpå og på sidene rundt omkring og på hornene. Og han laget en gullkrans på det rundt omkring.

27 Han laget to gullringer til det og satte dem nedenfor kransen, på begge sider av det, to på hver side. De skulle være til å stikke stenger i, så alteret kunne bæres med dem.

28 Stengene laget han av akasietre og kledde dem med gull.

29 Så laget han den hellige salvingsoljen og den rene røkelsen av velluktende krydderier, slik som salve-blanderne lager den.

2. Mosebok 38

Brennofferalteret og kobberkaret

- 1** Så laget han brennofferalteret av akasietre. Det var fem alen langt og fem alen bredt, firkantet, og tre alen høyt.
- 2** Og han laget et horn på hvert av de fire hjørnene, og hornene var i ett med alteret. Han kledde det med kobber.
- 3** Deretter laget han alle de redskapene som hørte til alteret, bøttene og ildskuffene og skålene til å stenke blod med, kjøttgaflene og fyrfatene. Alle disse redskapene laget han av kobber.
- 4** Til alteret laget han et gitter, et nettverk av kobber, og han satte det under alterets avsats nederst, så det rakk til midt på alteret.
- 5** Og han støpte fire ringer til de fire hjørnene av kobbergitteret til å stikke stengene i.
- 6** Stengene laget han av akasietre og kledde dem med kobber.
- 7** Han stakk stengene inn i ringene på alterets sider, så det kunne bæres med dem. Alteret laget han av bord, så det var hult.
- 8** Siden laget han karet og dets fotstykke av kobber. Til dette brukte han speil av kobber, som tilhørte de kvinner som gjorde tjeneste ved inngangen til sammenkomstens telt.

Forgården og alt utstyret blir gjort ferdig

- 9** Så laget han forgården: På den ene siden, som vendte mot sør, laget han omhengene til forgården av fint, tvunnet lingarn, hundre alen lange.
- 10** Han laget de tjue stolpene og de tjue fotstykkene til dem av kobber. Hakene på stolpene og stengene til dem laget han av sølv.
- 11** På nordsiden laget han også omheng, hundre alen lange. De tjue stolpene og de tjue fotstykkene til dem var av kobber, og hakene på stolpene og stengene til dem var av sølv.
- 12** På vestsiden laget han omheng på femti alen. Og han laget de ti stolpene og de ti fotstykkene som hørte til. Hakene på stolpene og stengene til dem var av sølv.
- 13** På forsiden, mot øst, laget han også omheng på femti alen.
- 14** De var femten alen på den ene kanten, med tre stolper og de tre fotstykkene til dem,
- 15** og de var femten alen på den andre kanten, med tre stolper og de tre fotstykkene til dem. Slik ble det likt på begge sider av porten til forgården.
- 16** Alle omhengene helt rundt forgården var av fint, tvunnet lingarn.

- 17** Fotstykkene til stolpene var av kobber. Hakene på stolpene og stengene til dem var av sølv, og stolpehodene var kledd med sølv. Alle disse stolpene i forgården var bundet sammen med stenger av sølv.
- 18** Forhenget til porten i forgården var laget i kunstsøm, av blå og purpurrød og karmosinrød ull og fint, tvunnet lingarn, tjue alen langt og fem alen høyt etter vevens bredde, i likhet med omhengene rundt forgården.
- 19** De fire stolpene og de fire fotstykkene til dem var av kobber. Hakene på dem var av sølv. Stolpehodene var kledd med sølv, og stengene til dem var av sølv.
- 20** Alle pluggene til tabernaklet og til forgården omkring den, var av kobber.
- 21** Her følger regnskapet over det som gikk med til tabernaklet, vitnesbyrdets telt. Moses befalte levittene å sette det opp, og Itamar, sønn av Aron, presten, foresto utregningen.
- 22** Besalel, sønn av Uri, Hurs sønn, av Juda stamme, var den som gjorde alt det Herren hadde befalt Moses,
- 23** og sammen med ham Oholiab, Akisamaks sønn, av Dans stamme, som var kyndig i utskjæring og i kunstvevning og utsying med blå og purpurrød og karmosinrød ull og med fint lingarn - :
- 24** Alt det gull som ble brukt til arbeidet med å gjøre hele helligdommen ferdig, det innviede gull, var tjueni talenter og sju hundre og tretti sekel etter helligdommens vekt.
- 25** Og sølvet, som ble gitt av dem i menigheten som ble ført i manntall, var hundre talenter og ett tusen sju hundre og syttifem sekel etter helligdommens vekt.
- 26** En beka eller en halv sekel etter helligdommens vekt for hver enkelt, var det som ble tatt inn blant dem som var ført i manntall, fra tjueårsalderen og oppover. Det var seks hundre og tre tusen, fem hundre og femti mann.
- 27** De hundre talenter sølv ble brukt til å støpe fotstykkene til helligdommen og fotstykkene til forhenget - hundre fotstykker av de hundre talentene, en talent til hvert fotstykke.
- 28** Og de ett tusen sju hundre og syttifem sekel brukte de til hakene på stolpene, til å kle stolpehodene og til å binde dem sammen med stengene.
- 29** Kobberet var en offergave, og utgjorde sytti talenter og to tusen fire hundre sekel.
- 30** Det ble brukt til fotstykkene ved inngangen til sammenkomstens telt og kobberalteret og kobbergitteret som hørte til, og alle alterets redskaper

³¹ og fotstykkene til forgården rundt omkring og fotstykkene ved porten til forgården og alle pluggene til tabernaklet og alle pluggene til forgården omkring den.

2. Mosebok 39

De hellige klærne til prestene

¹ Av den blå og purpurrøde og karmosinrøde ull laget de embetsklær til tjenesten i helligdommen. Og de laget de hellige klærne som Aron skulle ha, slik som Herren hadde befalt Moses.

² Efoden laget de av gull og blå og purpurrød og karmosinrød ull og fint, tvunnet lingarn.

³ De hamret ut gullet til plater og klippet det opp til tråder, så en kunne veve det inn i den blå og purpurrøde og karmosinrøde ullen og i det fine lingarnet, med kunstvevning.

⁴ De laget skulderstykker som ble festet til hverandre. Med dem ble den heftet sammen i begge ender.

⁵ Beltet som hører til og holder den sammen, laget de i ett stykke med den og i samme slags vevning, av gull og blå og purpurrød og karmosinrød ull og fint, tvunnet lingarn, slik som Herren hadde befalt Moses.

⁶ Så laget de onyks-steinene i stand og satte dem inn i flettverk av gull. På dem var navnene på Israels barn inngravert, som på et signet.

⁷ Og de satte dem på efodens skulderstykker, for at de skulle minne om Israels barn, slik som Herren hadde befalt Moses.

⁸ Så laget de brystduken i kunstvevning, i samme slags vevning som efoden, av gull og blå og purpurrød og karmosinrød ull og fint, tvunnet lingarn.

⁹ Den var firkantet og lagt dobbelt, et spann lang og et spann bred var den og lagt dobbelt.

¹⁰ Og de satte på den fire rader med steiner. I en rad var det en karneol, en topas og en smaragd, det var den første raden.

¹¹ I den andre raden var det en karfunkel, en safir og en diamant.

¹² I den tredje raden var det en hyasint, en agat og en ametyst.

¹³ Og i den fjerde raden var det en krysolitt, en onyks og en jaspis. De ble innfattet i hver sitt flettverk av gull.

¹⁴ Steinene var tolv i tallet etter navnene på Israels sønner, en for hvert navn. På hver stein var navnet på en av de tolv stammene inngravert, som på et signet.

¹⁵ Til brystduken laget de også kjeder av rent gull, tvunnet som snorer.

- 16** Likeså laget de to flettverk av gull og to gullringer, og de satte de to ringene på hver sitt hjørne av brystduken,
- 17** og de festet de to gullkjedene i de to ringene på hjørnene av brystduken.
- 18** De to andre endene av kjedene festet de i to flettverk, og festet dem så i efodens skulderstykker på fremsiden.
- 19** Så laget de to gullringer og satte dem på de to andre hjørnene av brystduken, på innersiden av den, den som vender inn mot efoden.
- 20** De laget to gullringer til, og satte dem på efodens to skulderstykker nederst på fremsiden, der hvor den festes sammen, ovenfor efodens belte.
- 21** Ringene på brystduken bandt de til ringene på efoden med en snor av blå ull, så brystduken satt ovenfor efodens belte og ikke kunne skilles fra efoden - slik som Herren hadde befalt Moses.
- 22** Så laget de ytterkappen som hører til efoden, av vevd arbeid, helt igjennom av blå ull.
- 23** Midt på ytterkappen var det en åpning, som åpningen på en brynje, og rundt omkring åpningen var det en bord, for at den ikke skulle bli revet i stykker.
- 24** På ytterkappens kant nederst satte de granatepler av tvunnet blå og purpurrød og karmosinrød ull.
- 25** Og de laget bjeller av rent gull, og satte bjellene rundt omkring hele kanten nederst på ytterkappen, mellom granateplene.
- 26** Det var en bjelle og et granateple, og så igjen en bjelle og et granateple, og slik rundt omkring hele kanten nederst på ytterkappen, som var til bruk ved tjenesten, slik som Herren hadde befalt Moses.
- 27** Så laget de vevde kapper av fint lin til Aron og hans sønner,
- 28** og luen av fint lin og de høye luene av fint lin til pryd og lærretsbenklærne av fint, tvunnet lingarn,
- 29** og beltet av fint, tvunnet lingarn og blå og purpurrød og karmosinrød ull i kunstsøm, slik som Herren hadde befalt Moses.
- 30** Så laget de platen, det hellige hodesmykket, av rent gull. Og de skrev på den, slik som en graverer i signet: Helliget Herren.
- 31** Og de satte en snor av blå ull i den for å feste den til luen øverst, slik som Herren hadde befalt Moses.

Tabernaklet fullføres

- 32** Slik ble hele arbeidet med tabernaklet, sammenkomstens telt, fullendt. Israels barn gjorde det i ett og alt slik som Herren hadde befalt Moses.

- 33** Og de overga tabernaklet til Moses: teltet med alt som hørte til det, krokene, plankene, tverrstengene og stolpene og fotstykkene
- 34** og varetaket av rødfargede væerskinn og varetaket av takasskinn og det dekkende forhenget,
- 35** vitnesbyrdets ark med sine stenger og nådestolen,
- 36** bordet med alt som hørte til, og skuebrødene,
- 37** lysestaken av rent gull med lampene som skulle settes i rad, og alt som hørte til, og oljen til lysestaken
- 38** og det gullkledde alteret og salvingsoljen og den velluktende røkelsen og teppet for inngangen til teltet,
- 39** kobberalteret og kobbergitteret til det, stengene og alt som hørte til, vaskekaret med sitt fotstykke,
- 40** omhengene til forgården, stolpene og fotstykkene og teppet til forgårdens port, snorene og pluggene og alle de ting som skulle brukes til tjenesten i tabernaklet, sammenkomstens telt,
- 41** embetsklærne til tjenesten i helligdommen, de hellige klærne til Aron, presten, og presteklærne til hans sønner.
- 42** Som Herren hadde befalt Moses, slik gjorde Israels barn i ett og alt hele arbeidet.
- 43** Og Moses så på alt det som var gjort, og se, nå var det ferdig. I alle deler hadde de gjort det slik som Herren hadde befalt. Og Moses velsignet dem.

2. Mosebok 40

Tabernaklet blir reist og innviet

- 1** Og Herren talte til Moses og sa:
- 2** I den første måneden, på den første dag i måneden, skal du reise tabernaklet, sammenkomstens telt.
- 3** Der skal du sette vitnesbyrdets ark og dekke for arken med forhenget.
- 4** Så skal du sette inn bordet, og på det skal du legge alt det som skal ligge der. Og du skal bære inn lysestaken og sette opp lampene på den.
- 5** Du skal sette det gullkledde røkofferalteret foran vitnesbyrdets ark og henge opp teppet for inngangen til tabernaklet.
- 6** Brennofferalteret skal du sette foran inngangen til tabernaklet, sammenkomstens telt.
- 7** Og vaskekaret skal du sette mellom sammenkomstens telt og alteret og ha vann i det.

- ⁸ Så skal du sette opp forgården rundt omkring og henge opp teppet for porten til forgården.
- ⁹ Deretter skal du ta salvingsoljen og salve tabernaklet og alt som er i det. Og du skal hellige tabernaklet og alt som hører det til, så det blir hellig.
- ¹⁰ Du skal salve brennofferalteret og alt som hører det til. Du skal hellige alteret, og alteret skal være høyhellig.
- ¹¹ Og du skal salve vaskekarer og dets fotstykke og hellige det.
- ¹² Så skal du føre Aron og hans sønner fram til inngangen til sammenkomstens telt og vaske dem med vann.
- ¹³ Og du skal kle Aron i de hellige klærne og salve ham og hellige ham, og så skal han tjene meg som prest.
- ¹⁴ Hans sønner skal du også føre fram og kle dem i kappene.
- ¹⁵ Og du skal salve dem, likesom du salvet deres far. Så skal de tjene meg som prester. Denne salvingen skal gi dem retten til prestedømmet for evig tid, slekt etter slekt.
- ¹⁶ Og Moses gjorde så. Han gjorde i ett og alt slik som Herren befalte ham.
- ¹⁷ I den første måneden i det andre året, på den første dagen i måneden, da ble tabernaklet reist.
- ¹⁸ Da reiste Moses tabernaklet: Han satte ned fotstykkene og stilte opp plankene, la tverrstengene inn og reiste stolpene.
- ¹⁹ Så bredte han ut dekket over tabernaklet og la varetaket oppå, slik som Herren hadde befalt Moses.
- ²⁰ Deretter tok han og la vitnesbyrdet i arken og satte stengene i og satte nådestolen oppå arken.
- ²¹ Og han satte arken inn i tabernaklet og hengte opp det dekkende forhenget foran vitnesbyrdets ark, slik som Herren hadde befalt Moses.
- ²² Så satte han bordet i sammenkomstens telt ved nordveggen i tabernaklet, utenfor forhenget
- ²³ og la brødene i rad på det for Herrens åsyn, slik som Herren hadde befalt Moses.
- ²⁴ Lysestaken satte han i sammenkomstens telt midt imot bordet ved sørveggen i tabernaklet
- ²⁵ og satte opp lampene for Herrens åsyn, slik som Herren hadde befalt Moses.
- ²⁶ Så satte han det gullkledde alteret i sammenkomstens telt, foran forhenget

- 27 og brente velluktende røkelse på det, slik som Herren hadde befalt Moses.
- 28 Deretter hengte han opp teppet for inngangen til tabernaklet.
- 29 Brennofferalteret satte han ved inngangen til tabernaklet, sammenkomstens telt, og ofret brennoffer og matoffer på det, slik som Herren hadde befalt Moses.
- 30 Vaskekaret satte han mellom sammenkomstens telt og alteret og hadde vann i det til å vaske seg med.
- 31 Og Moses og Aron og hans sønner vasket sine hender og sine føtter i det.
- 32 Når de gikk inn i sammenkomstens telt, og når de trådte nær til alteret, vasket de seg, slik som Herren hadde befalt Moses.
- 33 Så satte han opp forgården omkring tabernaklet og alteret og hengte opp teppet for porten til forgården. Slik fullendte Moses verket.

Herrens herlighet fyller tabernaklet

- 34 Da dekket skyen sammenkomstens telt, og Herrens herlighet fylte tabernaklet.
- 35 Moses kunne ikke gå inn i sammenkomstens telt fordi skyen hvilte over det, og Herrens herlighet fylte tabernaklet.
- 36 Når skyen løftet seg fra tabernaklet, brøt Israels barn opp. Slik gjorde de på alle sine reiser.
- 37 Men når skyen ikke løftet seg, brøt de ikke opp, men ventet til den dagen når den løftet seg igjen.
- 38 For Herrens sky lå over tabernaklet om dagen, og om natten lyste den som ild, for alle Israels barns øyne på alle deres reiser.

3. Mosebok

3. Mosebok 1

Lover om brennoffer

- ¹ Herren kalte på Moses og talte til ham fra sammenkomstens telt og sa:
- ² Tal til Israels barn og si til dem: Når noen av dere vil bære fram for Herren et offer av buskapen, så kan dere ta offeret enten av storfeet eller av småfeet.
- ³ Er hans offer et brennoffer av storfeet, skal han ofre et hanndyr uten lyte. Han skal føre det fram til inngangen til sammenkomstens telt, for at han kan være til velbehag for Herrens åsyn.
- ⁴ Og han skal legge hånden på brennofferets hode, så vil Herren ha velbehag i det og la det bli til soning for ham.
- ⁵ Så skal han slakte den unge oxen for Herrens åsyn, og Arons sønner, prestene, skal bære blodet fram og stenke blodet rundt om på det alteret som står ved inngangen til sammenkomstens telt.
- ⁶ Så skal han flå brennofferet og dele det opp i sine stykker.
- ⁷ Og Arons sønner, prestene, skal gjøre opp ild på alteret og legge ved til rette på ilden.
- ⁸ Så skal Arons sønner, prestene, legge stykkene, hodet og fettene, til rette på veden over ilden på alteret.
- ⁹ Innvollene og føttene skal vaskes med vann, og så skal presten brenne det alt sammen på alteret. Det er et brennoffer, et ildoffer til velbehagelig duft for Herren.
- ¹⁰ Men hvis hans offer er et brennoffer av småfeet, av sauene eller geitene, så skal han ofre et hanndyr uten lyte.
- ¹¹ Han skal slakte det på nordsiden av alteret for Herrens åsyn, og Arons sønner, prestene, skal stenke blodet rundt om på alteret.
- ¹² Så skal han dele offerdyret opp i sine stykker og ta med hodet og fettene. Og presten skal legge dem til rette på veden over ilden på alteret.
- ¹³ Innvollene og føttene skal vaskes med vann. Så skal presten bære det alt sammen fram og brenne det på alteret. Det er et brennoffer, et ildoffer til velbehagelig duft for Herren.
- ¹⁴ Dersom hans offer til Herren er et brennoffer av fugler, så skal han ta sitt offer enten av turtelduer eller av dueunger.
- ¹⁵ Presten skal bære fuglen fram til alteret og vri hodet av den og brenne det på alteret. Blodet skal presses ut mot alterets vegg.

16 Han skal ta ut kråsen med det som er i den, og kaste den på askehaugen ved østsiden av alteret.

17 Deretter skal han flekke fuglen etter vingene, men uten å rive dem av. Så skal presten brenne den på alteret, på veden over ilden. Det er et brennoffer, et ildoffer til velbehagelig duft for Herren.

3. Mosebok 2

Lover om matoffer

1 Når noen vil ofre et matoffer til Herren, så skal hans offer være fint mel. Han skal helle olje på melet og legge virak på det.

2 Så skal han bære det fram til Arons sønner, prestene. Presten skal ta en håndfull av det fine melet og av oljen, dessuten all viraken, og han skal brenne det som et påminningsoffer på alteret. Det er et ildoffer til velbehagelig duft for Herren.

3 Det som blir til overs av matofferet, skal Aron og hans sønner ha. Det hører til det som er høyhellig av Herrens ildoffer.

4 Når du vil ofre et matoffer av noe som er bakt i ovn, så skal det være av fint mel, usyrede kaker med olje i eller usyrede brødleiver smurt med olje.

5 Er ditt offer et matoffer som er stekt på helle, så skal det være av fint mel som er blandet med olje, og usyret.

6 Du skal bryte det i stykker og helle olje på det. Det er et matoffer.

7 Dersom ditt offer er et matoffer som er stekt i panne, så skal det lages av fint mel med olje.

8 Et matoffer som er tillaget på en av disse måtene, skal du bære fram for Herren. Du skal komme til presten med det, og han skal bære det fram til alteret.

9 Og presten skal av matofferet ta ut påminningsofferet og brenne det på alteret. Det er et ildoffer til velbehagelig duft for Herren.

10 Det som blir til overs av matofferet, skal Aron og hans sønner ha. Det hører til det som er høyhellig av Herrens ildoffer.

11 Et matoffer som dere vil bære fram for Herren, må ikke lages til med noe som er syret. For verken surdeig eller honning må dere brenne som ildoffer for Herren.

12 Som en førstegrødegave kan dere bære slike offer fram for Herren. Men på alteret skal de ikke komme, til velbehagelig duft.

13 Alle dine matoffer skal du salte. Du skal aldri la saltet, som hører til din Guds pakt, mangle i ditt offer, til alle dine offer skal du bære fram salt.

¹⁴ Dersom du vil ofre et offer av førstegrøden til Herren, så skal du ofre kornaks som er ristet over ilden, nyhøstet korn som er knust. Det skal være ditt matoffer av førstegrøden.

¹⁵ Du skal ha olje på det og legge virak til. Det er et matoffer.

¹⁶ Og presten skal til påminningsofferet brenne noe av det knuste kornet og av oljen og dessuten all viraken. Det er et ildoffer for Herren.

3. Mosebok 3

Lover om fredsoffer

¹ Dersom noen vil bære fram et fredsoffer, og han tar det av storfeet, da skal offerdyret han fører fram for Herrens åsyn, enten det er et hanndyr eller et hunndyr, være uten lyte.

² Han skal legge hånden på offerdyrets hode og slakte det ved inngangen til sammenkomstens telt. Og Arons sønner, prestene, skal stenke blodet rundt om på alteret.

³ Så skal han av fredsofferet ofre et ildoffer til Herren. Det skal være fett som dekker innvollene, og alt det fett som er på innvollene,

⁴ begge nyrene med det fett som er på dem ved hoftene, og den store leverlappen. Den skal han ta ut sammen med nyrene.

⁵ Og Arons sønner skal brenne det på alteret sammen med brennofferet som ligger over veden på ilden. Det er et ildoffer til velbehagelig duft for Herren.

⁶ Dersom han vil bære fram for Herren et fredsoffer av småfeet, så skal han ofre et hanndyr eller et hunndyr uten lyte.

⁷ Er det en sau han vil ofre, så skal han føre den fram for Herrens åsyn

⁸ og legge hånden på offerdyrets hode og slakte det foran sammenkomstens telt. Og Arons sønner skal stenke blodet rundt om på alteret.

⁹ Så skal han av fredsofferet bære fram et ildoffer for Herren. Det skal være fett: hele fetthalen - den skal han skjære av like ved ryggbenet - og fett som dekker innvollene, og alt det fett som er på innvollene,

¹⁰ begge nyrene med det fett som er på dem ved hoftene, og den store leverlappen. Den skal han ta ut sammen med nyrene.

¹¹ Og presten skal brenne det på alteret, det er ildofferet for Herren.

¹² Er det en geit han vil ofre, så skal han føre den fram for Herrens åsyn

¹³ og legge hånden på dens hode og slakte den foran sammenkomstens telt. Og Arons sønner skal stenke blodet rundt om på alteret.

¹⁴ Så skal han av sitt offer bære fram et ildoffer for Herren. Det skal være fettete som dekker innvollene, og alt det fettete som er på innvollene,

¹⁵ begge nyrene med det fettete som er på dem ved hoftene, og den store leverlappen. Den skal han ta ut sammen med nyrene.

¹⁶ Og presten skal brenne det på alteret. Det er ildofferet til velbehagelig duft. Alt fettete hører Herren til.

¹⁷ Det skal være en evig lov for dere, fra slekt til slekt, hvor dere så bor. Fett og blod skal dere ikke ete.

3. Mosebok 4

Lover om syndoffer

¹ Herren talte til Moses og sa:

² Tal til Israels barn og si: Når noen synder av vanvare mot et av Herrens bud og gjør noe som han har forbudt å gjøre,

³ så skal han, dersom det er den salvede presten som synder og slik fører skyld over folket, ofre til Herren en ung okse uten lyte til syndoffer for den synd han har gjort.

⁴ Han skal føre oxen fram for Herrens åsyn, til inngangen til sammenkomstens telt. Han skal legge hånden på oksens hode, og han skal slakte oxen for Herrens åsyn.

⁵ Så skal han - den salvede presten - ta av oksens blod og bære det inn i sammenkomstens telt.

⁶ Og han, presten, skal dyppe fingeren i blodet, og han skal stenke av blodet sju ganger for Herrens åsyn, like foran helligdommens forheng.

⁷ Noe av blodet skal han stryke på hornene av alteret med den velluktende røkelsen, det som står for Herrens åsyn i sammenkomstens telt. Resten av oksens blod skal han helle ut ved foten av brennofferalteret, som står ved inngangen til sammenkomstens telt.

⁸ Alt fettete på syndofferoksen skal han ta ut av den, både fettete som dekker innvollene og alt det fettete som er på innvollene,

⁹ og begge nyrene med det fettete som er på dem ved hoftene, og den store leverlappen. Den skal han ta ut sammen med nyrene.

¹⁰ Alt dette skal tas ut, likesom det blir tatt ut av fredsofferoksen, og presten skal brenne det på brennofferalteret.

¹¹ Men oksens hud og alt kjøttet med hode, føtter, innvoller og mageinnhold,

¹² hele oxen skal han føre utenfor leiren til et rent sted, der hvor de slår ut asken. Og han skal brenne opp oxen med veden, der hvor de slår ut asken, der skal den brennes.

¹³ Dersom det er hele Israels menighet som synder av vanvare mot et av Herrens bud, slik at det er skjult for folkets øyne og de har gjort noe som han har forbudt å gjøre, og slik fører skyld over seg,

¹⁴ og så den synden de har gjort, blir kjent, da skal folket ofre en ung okse til syndoffer. De skal føre den fram foran sammenkomstens telt,

¹⁵ og menighetens eldste skal legge hendene på oksens hode for Herrens åsyn. Så skal oxen slaktes for Herrens åsyn.

¹⁶ Den salvede presten skal bære noe av oksens blod inn i sammenkomstens telt.

¹⁷ Og han, presten, skal dyppe fingeren i blodet og stenke sju ganger for Herrens åsyn, like foran forhenget.

¹⁸ Noe av blodet skal han stryke på hornene av det alteret som står for Herrens åsyn i sammenkomstens telt. Resten av blodet skal han helle ut ved foten av brennofferalteret, som står ved inngangen til sammenkomstens telt.

¹⁹ Alt fettet på oxen skal han ta ut av den og brenne på alteret.

²⁰ Han skal gjøre med denne oxen slik som han gjorde med den første syndofferoksen. Og presten skal gjøre soning for dem, så de får forlatelse.

²¹ Så skal de føre oxen utenfor leiren og brenne den opp likesom den første oxen. Det er syndofferet for menigheten.

²² Er det en høvding som synder av vanvare mot noe av Herrens, sin Guds bud og gjør noe som han har forbudt å gjøre, og slik fører skyld over seg,

²³ og så den synd han har gjort, blir kjent for ham, da skal han som sitt offer føre fram en geitebukk, et hanndyr uten lyte.

²⁴ Han skal legge hånden på bukkens hode og slakte den på det stedet hvor de slakter brennoffer for Herrens åsyn. Det er et syndoffer.

²⁵ Presten skal ta av syndofferets blod på fingeren og stryke det på hornene av brennofferalteret. Resten av blodet skal han helle ut ved foten av brennofferalteret.

²⁶ Alt fettet skal han brenne på alteret slik som han gjorde med fettet av fredsofferet. Og presten skal gjøre soning for ham og fri ham for hans synd, så han får forlatelse.

²⁷ Dersom det er noen av folket som synder av vanvare mot et av Herrens bud og gjør noe som han har forbudt å gjøre, og slik fører skyld over seg,

²⁸ og så den synden han har gjort, blir kjent for ham, da skal han som sitt offer for den synden han har gjort, føre fram en geit uten lyte, et hunndyr.

²⁹ Han skal legge hånden på syndofferets hode og slakte syndofferet der hvor brennofferet blir slaktet.

³⁰ Presten skal ta av geitens blod på fingeren og stryke det på hornene av brennofferalteret. Resten av blodet skal han helle ut ved alterets fot.

³¹ Alt fettet skal han ta ut, likesom fettet tas ut av fredsofferet. Og presten skal brenne det på alteret til en velbehagelig duft for Herren. Slik skal presten gjøre soning for ham, så han får forlatelse.

³² Er det en sau han fører fram som syndoffer, så skal han komme med et hunndyr uten lyte.

³³ Han skal legge hånden på offerdyrets hode og slakte det til syndoffer på det stedet hvor brennofferet blir slaktet.

³⁴ Presten skal ta av syndofferets blod på fingeren og stryke det på hornene av brennofferalteret. Resten av blodet skal han helle ut ved alterets fot.

³⁵ Alt fettet skal han ta ut, slik som fettet på sauene tas ut av fredsofferet. Og presten skal brenne det på alteret sammen med Herrens ildoffer. Slik skal presten gjøre soning for ham for den synden han har gjort, så han får forlatelse.

3. Mosebok 5

¹ Når noen synder, idet han hører et offentlig påbud om å vitne, og er i stand til å vitne om noe som han enten har sett eller er blitt vitende om, men likevel ikke gir opplysning om det, da ligger det en misgjerning på ham.

² Eller når noen uten å vite det rører ved noe urent, enten det er åtselet av et urent, vilt dyr eller åtselet av et urent husdyr eller åtselet av et urent kryp, da er han blitt uren og har ført skyld over seg,

³ eller når han uten å vite det rører ved et menneskes urenheter, hvilken som helst urenheter som han selv blir uren ved, og han siden får vite det og kjenner seg skyldig,

⁴ eller når noen uten å sanse seg sverger tankeløst med sine lepper at han vil gjøre noe, enten ondt eller godt, hva det så kan være et menneske tankeløst sverger på - når han blir klar over det, da står han skyldig.

⁵ Når noen altså har ført skyld over seg ved noe av dette, skal han bekjenne den synden han har begått,

⁶ og han skal bære fram for Herren et skyldoffer for den synden han har gjort. Det skal være et hunndyr av småfeet, en sau eller en geit til syndoffer. Og presten skal gjøre soning for ham for hans synd.

⁷ Men dersom han ikke har råd til en sau, da skal han som har syndet, bære fram som skyldoffer for Herren to turtelduer eller to dueunger, en til syndoffer og en til brennoffer.

⁸ Han skal føre dem fram til presten. Presten skal først ofre den som er til syndoffer, han skal vri hodet av den like over nakken, men uten å rive det av.

⁹ Så skal han stenke av syndofferets blod på alterets vegg. Det som er til overs av blodet, skal presses ut ved alterets fot. Det er et syndoffer.

¹⁰ Den andre fuglen skal han ofre som brennoffer, slik dette er foreskrevet. Og presten skal gjøre soning for ham for den synden han har gjort seg skyldig i, så han får forlatelse.

¹¹ Men dersom han ikke har råd til to turtelduer eller to dueunger, så skal han som offergave for sin synd bære fram tiendedelen av en efa fint mel som syndoffer. Han skal ikke ha olje på det og ikke legge virak til, for det er et syndoffer.

¹² Han skal bære det til presten, og presten skal ta en håndfull av det som påminningsoffer og brenne det på alteret sammen med Herrens ildoffer. Det er et syndoffer.

¹³ Og presten skal gjøre soning for ham for den synden han har gjort i et eller annet av dette, så han får forlatelse. Resten av offeret skal tilhøre presten på samme måte som ved matofferet.

Lover om skyldoffer

¹⁴ Og Herren talte til Moses og sa:

¹⁵ Når noen bærer seg troløst at og av vanvare forsynder seg mot noen av Herrens hellige ting, da skal han som skyldoffer for sin synd ofre til Herren en vær uten lyte av sitt småfe, en som etter din verdsetting er verd minst to sekel i sølv etter helligdommens sekel.

¹⁶ Og det hellige som han har forsyndet seg mot, skal han gi vederlag for, og han skal legge til femtedelen og gi det til presten. Og presten skal gjøre soning for ham med skyldofferværen, så han får forlatelse.

¹⁷ Når noen uten å vite det synder mot et av Herrens bud og gjør noe som han har forbudt å gjøre, og han slik har ført skyld over seg og det ligger misgjerning på ham,

¹⁸ da skal han som skyldoffer føre fram for presten en vær uten lyte av sitt småfe, etter din verdsetting. Og presten skal gjøre soning for ham for den synden han har gjort uten å vite om det, så han får forlatelse.

¹⁹ Det er et skyldoffer, han er blitt skyldig for Herren.

²⁰ Og Herren talte til Moses og sa:

- ²¹ Når noen synder og farer troløst fram mot Herren, idet han lyver for sin neste om noe som er ham betrodd eller overlatt til ham, eller om noe han har røvet, eller om han med vold har tatt noe fra sin neste,
- ²² eller om han har funnet noe som var mistet, og lyver om det, eller han sverger falskt om noe av alt det et menneske kan forsynde seg med -
- ²³ da skal den som har syndet på denne måten og ført skyld over seg, gi tilbake det han har røvet eller tatt med vold, eller det som var ham betrodd, eller det som var mistet og som han har funnet,
- ²⁴ eller hva det kan være som han har sverget falskt om. Han skal godtgjøre det med dets fulle verdi, og enda legge til femtedelen. Han skal gi det til eiermannen samme dag som han bærer fram sitt skyldoffer.
- ²⁵ Og til bot for sin synd skal han føre fram til presten et skyldoffer for Herren: en vær uten lyte av sitt småfe, etter din verdsetting.
- ²⁶ Og presten skal gjøre soning for ham for Herrens åsyn, så han får forlatelse, hva han så har gjort og ført skyld over seg med.

3. Mosebok 6

Forskrifter om ofringene

- ¹ Og Herren talte til Moses og sa:
- ² Gi dette påbudet til Aron og hans sønner: Dette er loven om brennofferet: Brennofferet skal ligge på ildstedet på alteret hele natten til om morgenen. Slik skal alterilden holdes brennende.
- ³ Presten skal kle seg i sin linkappe og bære benklær av lin nærmest kroppen. Og han skal ta bort asken etter brennofferet som ilden har fortært på alteret, og legge den ved siden av alteret.
- ⁴ Så skal han ta av seg sine klær og ta på seg andre klær og bære asken utenfor leiren til et rent sted.
- ⁵ Ilden skal holdes brennende på alteret, den må ikke slokne. Hver morgen skal presten legge ny ved på ilden og legge brennofferet til rette på den og brenne fettstykkene av fredsofferet på den.
- ⁶ En stadig ild skal holdes tent på alteret, den må ikke slokne.
- ⁷ Dette er loven om matofferet: Arons sønner skal bære det fram for Herrens åsyn, foran alteret.
- ⁸ Og presten skal ta en håndfull av matofferets fine mel og av dets olje og all virak som er på matofferet, og brenne det på alteret til en velbehagelig duft, som et påminningsoffer til Herren.

⁹ Det som blir til overs, skal Aron og hans sønner ete. Det skal etes usyret på et hellig sted, i forgården til sammenkomstens telt skal de ete det.

¹⁰ Det skal ikke bakes med surdeig. Jeg har gitt dem det som deres del av mine ildoffer, det er høyhellig likesom syndofferet og skyldofferet.

¹¹ Alle av mannkjønn blant Arons barn kan ete det. Til alle tider, fra slekt til slekt, skal det være deres del av Herrens ildofre. Hver den som rører ved dem, skal være hellig.

¹² Og Herren talte til Moses og sa:

¹³ Dette er Arons og hans sønners offer, det som de skal ofre til Herren den dagen en av dem blir salvet: tiendedelen av en efa fint mel som stadig matoffer, halvdelen om morgenen og halvdelen om kvelden.

¹⁴ Det skal lages til med olje på en helle, godt knadd skal det være når du bærer det fram. Et matoffer som er bakt, skal du bære fram i små stykker til en velbehagelig duft for Herren.

¹⁵ Den av Arons sønner som blir salvet til prest i hans sted, skal lage det til. Det er en evig lov. Det skal brennes opp helt for Herren.

¹⁶ Hvert matoffer som en prest bærer fram for seg selv, skal brennes helt, det må ikke etes.

¹⁷ Og Herren talte til Moses og sa:

¹⁸ Tal til Aron og hans sønner og si: Dette er loven om syndofferet: På det stedet hvor brennofferet blir slaktet, skal syndofferet slaktes for Herrens åsyn. Det er høyhellig.

¹⁹ Den presten som bærer fram syndofferet, kan ete det. Det skal etes på et hellig sted, i forgården til sammenkomstens telt.

²⁰ Hver den som rører ved dets kjøtt, skal være hellig. Og om det kommer noe av dets blod på et klesplagg, skal du vaske det på et hellig sted.

²¹ Er det et leirkar det blir kokt i, så skal karet slås i stykker. Men er det kokt i et kobberkar, så skal karet skures og skylles med vann.

²² Alle menn som er prester, kan ete av det. Det er høyhellig.

²³ Men de syndoffer som det bæres blod av inn i sammenkomstens telt for å gjøre soning i helligdommen, må ikke etes. De skal brennes opp med ild.

3. Mosebok 7

Flere lover om skyldoffer

¹ Dette er loven om skyldofferet: Det er høyhellig.

- ² På det stedet hvor brennofferet blir slaktet, skal skyldofferet slaktes. Blodet skal stenkes rundt om på alteret.
- ³ Alt fett skal ofres, både fetthalen og fett som dekker innvollene,
- ⁴ begge nyrene med det fett som er på dem ved hoftene, og den store leverlappen, den skal tas ut sammen med nyrene.
- ⁵ Og presten skal brenne det på alteret som ildoffer til Herren. Det er et skyldoffer.
- ⁶ Alle menn som er prester, kan ete det. På et hellig sted skal det etes, det er høyhellig.
- ⁷ Med skyldofferet skal det være som med syndofferet, samme lov gjelder for dem begge. Det skal tilhøre den presten som gjør soning med det.
- ⁸ Når en prest ofrer brennoffer for noen, så skal huden av det brennofferet han har ofret, tilhøre den samme presten.
- ⁹ Hvert matoffer som bakes i ovn eller som stekes i panne eller på helle, skal tilhøre den presten som ofrer det.
- ¹⁰ Men hvert matoffer som er blandet med olje, eller som er tørt, skal tilhøre alle Arons sønner, den ene som den andre.
- ¹¹ Dette er loven om fredsofferet som ofres til Herren:
- ¹² Dersom noen ofrer det til takkoffer, så skal han i tillegg til slaktofferet som bæres fram til takkoffer, ofre usyrede kaker med olje i og usyrede brødleiver smurt med olje, og fint mel knadd til kaker med olje i.
- ¹³ Dette er den offergaven han skal bære fram i tillegg til det slaktofferet som bæres fram til takkoffer og fredsoffer, og dessuten syrede kaker.
- ¹⁴ Av dette offeret skal han bære fram en kake av hvert slag som gave til Herren. Det skal tilhøre presten som stenker fredsofferets blod på alteret.
- ¹⁵ Kjøttet av et fredsoffer som bæres fram som takkoffer, skal etes på den dagen det ofres. Det må ikke bli liggende noe av det til om morgenen.
- ¹⁶ Dersom hans slaktoffer er et løfteoffer eller et frivillig offer, skal det etes på den dagen det ofres. Men det som blir tilbake, kan etes den neste dagen.
- ¹⁷ Det som ennå blir tilbake av slaktofferets kjøtt, skal brennes opp med ild på den tredje dagen.
- ¹⁸ Om noen på den tredje dagen eter av fredsofferets kjøtt, da har Herren ikke velbehag i offeret. Det skal ikke regnes den som ofret det til gode, det skal være en styggedom. Om noen eter av det, da fører han skyld over seg.
- ¹⁹ Kjøtt som kommer nær noe urent, skal ikke etes, det skal brennes opp med ild. Ellers kan alle som er rene, ete av kjøttet.

- ²⁰ Men den som eter kjøtt av Herrens fredsoffer mens det er noe urent på ham, han skal utryddes av sitt folk.
- ²¹ Når noen rører ved noe urent, enten det er et menneskes urenhet eller et urent dyr eller noe annet urent og motbydelig, og så eter av kjøttet fra Herrens fredsoffer, da skal han utryddes av sitt folk.
- ²² Og Herren talte til Moses og sa:
- ²³ Tal til Israels barn og si: Dere skal ikke ete fett av okse eller sau eller geit.
- ²⁴ Fettet av et selvdødt dyr eller av et dyr som er revet i hjel, kan nyttes til forskjellig bruk, men dere må ikke ete det.
- ²⁵ Hver den som eter fett av noe dyr som det ofres ildoffer av til Herren, han skal utryddes av sitt folk.
- ²⁶ Blod skal dere ikke ete, verken av fugl eller fe, hvor dere så bor.
- ²⁷ Hver den som noen gang eter blod, han skal utryddes av sitt folk.
- ²⁸ Og Herren talte til Moses og sa:
- ²⁹ Tal til Israels barn og si: Den som ofrer sitt fredsslaktoffer til Herren, han skal selv bære fram for Herren sin offergave av sitt fredsslaktoffer.
- ³⁰ Med egne hender skal han bære fram Herrens ildoffer. Både fett og brystet skal han bære fram, og brystet skal svinges for Herrens åsyn.
- ³¹ Presten skal brenne fett på alteret, men brystet skal høre Aron og hans sønner til.
- ³² Og det høyre låret skal dere gi presten som gave av deres fredsoffer.
- ³³ Den av Arons sønner som ofrer fredsofferblodet og fett, han skal ha det høyre låret som sin del.
- ³⁴ For svingebrystet og løftelåret har jeg mottatt fra Israels barn av deres fredsslaktoffer og gitt det til Aron, presten, og til hans sønner, som en evig rettighet de kan kreve av Israels barn.
- ³⁵ Dette er Arons del og hans sønners del av Herrens ildoffer. Det blir gitt dem på den dagen de føres fram for å tjene Herren som prester.
- ³⁶ Det er den del som Herren befalte at Israels barn skulle gi dem på den dagen de blir salvet, en evig rettighet, fra slekt til slekt.
- ³⁷ Dette er loven om brennofferet, om matofferet og om syndofferet og om skyldofferet og om innvielsesofferet og om fredsofferet,
- ³⁸ den som Herren ga Moses på Sinai berg den dagen han bød Israels barn at de skulle ofre til Herren sine offer i Sinai ørken.

3. Mosebok 8

Moses innvier Aron og hans sønner

- 1** Og Herren talte til Moses og sa:
- 2** Hent Aron og hans sønner, ta deres klær og salvingsoljen og syndofferoksen og de to værene og kurven med de usyrede brødene,
- 3** og kall sammen hele menigheten ved inngangen til sammenkomstens telt!
- 4** Moses gjorde som Herren bød ham. Menigheten samlet seg ved inngangen til sammenkomstens telt.
- 5** Og Moses sa til menigheten: Slik har Herren befalt å gjøre.
- 6** Så førte Moses fram Aron og sønnene hans og vasket dem med vann.
- 7** Han ga Aron kappen på og spent beltet om ham. Så kledde han ham i ytterkappen, ga ham efoden på og bandt efodens belte om ham, og med det snørte han efoden sammen.
- 8** Så satte han brystduken på ham, og i brystduken la han urim og tummim.
- 9** Han satte luen på hodet hans, og på dens forside satte han gullplaten, det hellige hodesmykket, slik som Herren hadde befalt Moses.
- 10** Og Moses tok salvingsoljen og salvet tabernaklet og alt som var i det, og helliget det.
- 11** Han stenk av oljen sju ganger på alteret og salvet alteret og alt som hørte til det, og vaskekaret med sitt fotstykke. Slik helliget han dem.
- 12** Og han helte av salvingsoljen på Arons hode og salvet ham og helliget ham.
- 13** Så førte Moses fram Arons sønner, han kledde dem i kapper og spent beltet om dem og bandt høye luer på dem, slik som Herren hadde befalt Moses.
- 14** Så ledet han syndofferoksen fram, og Aron og sønnene hans la hendene på syndofferoksens hode.
- 15** De slaktet den, og Moses tok blodet og strøk det rundt om på alterhornene med sin finger og rensset alteret for synd. Resten av blodet helte han ut ved alterets fot. Slik gjorde han soning for det og helliget det.
- 16** Han tok alt fett som var på innvollene, den store leverlappen og begge nyrene og fett på dem, og Moses brente det på alteret.
- 17** Men oksen med dens hud og dens kjøtt og dens mageinnhold brente han opp med ild utenfor leiren, slik som Herren hadde befalt Moses.
- 18** Så ledet han brennofferværen fram, og Aron og sønnene hans la sine hender på værens hode.

- 19** De slaktet den, og Moses stenket blodet rundt om på alteret.
- 20** Men væren selv delte de opp i sine stykker, og Moses brente hodet og stykkene og fettet.
- 21** De vasket innvollene og føttene med vann, og Moses brente hele væren på alteret. Det var et brennoffer til en velbehagelig duft, et ildoffer for Herren, slik som Herren hadde befalt Moses.
- 22** Så ledet han fram den andre væren, innvielsesværen, og Aron og sønnene hans la hendene på værens hode.
- 23** De slaktet den, og Moses tok av blodet og strøk på Arons høyre ørelapp og på tommelfingeren på hans høyre hånd og på stortåen på hans høyre fot.
- 24** Så førte de Arons sønner fram, og Moses strøk noe av blodet på deres høyre ørelapp og på tommelfingeren på deres høyre hånd og på stortåen på deres høyre fot. Og Moses stenket resten av blodet rundt om på alteret.
- 25** Så tok han fett, både fetthalen og alt fett som var på innvollene, og den store leverlappen og begge nyrene og fett på dem og det høyre låret,
- 26** og av kurven med usyret brød som sto for Herrens åsyn, tok han en usyret kake og en oljekake og en brødleiv og la på fettstykkene og på det høyre låret.
- 27** Alt dette la han i Arons hender og i hans sønners hender, og han svingte det for Herrens åsyn.
- 28** Så tok Moses det av deres hånd og brente det på alteret sammen med brennofferet. Det var et innvielsesoffer til en velbehagelig duft, et ildoffer for Herren.
- 29** Deretter tok Moses brystet og svingte det for Herrens åsyn. Det var den del Moses fikk av innvielsesværen, slik som Herren hadde befalt Moses.
- 30** Og Moses tok av salvingsoljen og av blodet som var på alteret, og stenket på Aron og på hans klær og likeså på sønnene hans og deres klær. Slik helliget han Aron og hans klær og likeså hans sønner og hans sønners klær.

Lover om prestevielsen

- 31** Og Moses sa til Aron og sønnene hans: Kok kjøttet ved inngangen til sammenkomstens telt og et det der sammen med brødet som er i innvielseskurven, slik som jeg har befalt og sagt: Aron og hans sønner skal ete det.
- 32** Men det som blir til overs av kjøttet og av brødet, skal dere brenne opp med ild.

³³ I sju dager skal dere ikke gå bort fra inngangen til sammenkomstens telt - helt til den dagen når innvielsestiden er til ende. For sju dager skal innvielsen vare.

³⁴ Som det er gjort i dag, slik har Herren befalt det skal gjøres også de andre dagene, for å gjøre soning for dere.

³⁵ Dere skal bli ved inngangen til sammenkomstens telt i sju dager, både dag og natt. Og dere skal ta vare på det som Herren vil ha ivaretatt, så dere ikke skal dø. For slik er det befalt meg.

³⁶ Og Aron og sønnene hans gjorde alt det som Herren hadde befalt ved Moses.

3. Mosebok 9

Aron bærer fram sitt første offer

¹ Den åttende dagen kalte Moses til seg Aron og hans sønner og Israels eldste.

² Han sa til Aron: Ta deg en oksekalv til syndoffer og en vær til brennoffer, begge uten lyte, og led dem fram for Herrens åsyn.

³ Og du skal tale til Israels barn og si: Ta en geitebukk til syndoffer, og en kalv og et lam, begge årsgamle og uten lyte, til brennoffer,

⁴ og ta en okse og en vær til fredsoffer, for å ofre dem for Herrens åsyn, og et matoffer, tillaget med olje! For i dag vil Herren åpenbare seg for dere.

⁵ De tok det som Moses hadde befalt, og førte det fram foran sammenkomstens telt. Og hele menigheten kom og sto for Herrens åsyn.

⁶ Da sa Moses: Dette er det Herren har befalt dere å gjøre, så skal Herrens herlighet åpenbare seg for dere.

⁷ Så sa Moses til Aron: Gå fram til alteret og ofre ditt syndoffer og ditt brennoffer og gjør soning for deg og for folket. Ofre så folkets offer og gjør soning for dem, slik som Herren har befalt!

⁸ Og Aron trådte fram til alteret og slaktet den kalven som skulle være syndoffer for ham selv.

⁹ Arons sønner bar blodet til ham, og han dyppet fingeren sin i blodet og strøk det på alterhornene. Resten av blodet helte han ut ved alterets fot.

¹⁰ Men fettet og nyrene og den store leverlappen av syndofferet brente han på alteret, slik som Herren hadde befalt Moses.

¹¹ Kjøttet og huden brente han opp med ild utenfor leiren.

¹² Så slaktet han brennofferet. Arons sønner rakte ham blodet, og han stenket det rundt om på alteret.

- 13** Så rakte de ham brennofferet, stykke for stykke, og hodet, og han brente det på alteret.
- 14** Han vasket innvollene og føttene og brente dem sammen med brennofferet på alteret.
- 15** Så førte han fram folkets offer. Han tok bukken som skulle være syndoffer for folket, slaktet den og ofret den til et syndoffer, likesom det første offerdyret.
- 16** Så førte han brennofferet fram og ofret det, som det var foreskrevet.
- 17** Deretter bar han matofferet fram og tok en håndfull av det og brente på alteret, i tillegg til morgenbrennofferet.
- 18** Så slaktet han oxen og væren som skulle være folkets fredsoffer. Arons sønner rakte ham blodet, og han stenket det rundt om på alteret.
- 19** Men fettstykkene av oxen og væren, både fetthalen og fettet som dekket innvollene, og nyrene og den store leverlappen -
- 20** disse fettstykkene la de på bryststykkene, og han brente fettstykkene på alteret.
- 21** Men bryststykkene og det høyre låret svingte Aron for Herrens åsyn, slik som Moses hadde befalt.
- 22** Aron løftet sine hender over folket og velsignet dem. Så steg han ned, etter at han hadde ofret syndofferet og brennofferet og fredsofferet.
- 23** Deretter gikk Moses og Aron inn i sammenkomstens telt. Og da de kom ut igjen, velsignet de folket. Da åpenbarte Herrens herlighet seg for hele folket.
- 24** Det gikk ild ut fra Herrens åsyn og fortærte brennofferet og fettstykkene på alteret. Og hele folket så det, og de ropte høyt av glede og falt ned på sitt ansikt.

3. Mosebok 10

Nadab og Abihu bærer fremmed ild inn i tabernaklet

- 1** Men Arons sønner Nadab og Abihu tok hver sitt ildkar og la ild i dem og la røkelse på ilden og bar fremmed ild inn for Herrens åsyn, som han ikke hadde befalt dem.
- 2** Da gikk det ild ut fra Herrens åsyn og fortærte dem, og de døde for Herrens åsyn.
- 3** Da sa Moses til Aron: Dette var det Herren talte om da han sa: På den som står meg nær, vil jeg hellige meg og for alt folkets åsyn vil jeg herliggjøre meg. Og Aron tidde.
- 4** Men Moses kalte på Misjael og Elsafan, sønner av Arons onkel Ussiel, og sa til dem: Tre fram og bær deres brødre bort fra helligdommen og utenfor leiren!

⁵ De trådte da fram og bar dem i deres kapper utenfor leiren, som Moses hadde sagt.

Forskrifter om prestenes tjeneste

⁶ Da sa Moses til Aron og hans sønner Eleasar og Itamar: Dere skal ikke gå med uflidd hår og ikke rive i stykker deres klær, for at dere ikke skal dø, og for at han ikke skal bli vred på hele menigheten. Men deres brødre, hele Israels hus, skal gråte over denne ild som Herren har opptent.

⁷ Dere skal ikke gå bort fra inngangen til sammenkomstens telt, for at dere ikke skal dø. For Herrens salvingsolje er på dere. Og de gjorde som Moses sa.

⁸ Og Herren talte til Aron og sa:

⁹ Vin eller sterk drikk skal verken du eller sønnene dine drikke når dere går inn i sammenkomstens telt, for at dere ikke skal dø - det skal være en evig lov for dere, fra slekt til slekt -

¹⁰ så dere kan gjøre forskjell mellom hellig og vanhellig, mellom urent og rent,

¹¹ og lære Israels barn alle de lover som Herren har kunngjort dem ved Moses.

¹² Så sa Moses til Aron og sønnene hans Eleasar og Itamar, som ennå var i live: Ta det matofferet som er til overs av Herrens ildoffer, og et det usyret ved siden av alteret. For det er høyhellig.

¹³ Dere skal ete det på et hellig sted, for det er din og dine sønners fastsatte del av Herrens ildoffer. Slik er det blitt befalt meg.

¹⁴ Og svingebrystet og løftelåret skal dere ete på et rent sted, du og dine sønner og dine døtre med deg. For det er gitt deg og dine barn som deres fastsatte del av Israels barns fredsoffer.

¹⁵ Løftelåret og svingebrystet skal dere bære fram sammen med ildofferfettstykkene og svinge dem for Herrens åsyn. Det skal være din og dine barns fastsatte del til evig tid, slik som Herren har befalt.

¹⁶ Da Moses spurte etter syndofferbukken, viste det seg at den var oppbrent. Da ble han vred på Eleasar og Itamar, Arons sønner som ennå var i live, og han sa:

¹⁷ Hvorfor har dere ikke ett syndofferet på det hellige sted? Det er jo høyhellig, og han har gitt dere det for at dere skal ta bort menighetens syndeskyld og gjøre soning for dem for Herrens åsyn.

¹⁸ Blodet ble jo ikke båret inn i helligdommen. Derfor skulle dere ha ett kjøttet på det hellige sted, slik som jeg har befalt.

¹⁹ Da sa Aron til Moses: De har jo i dag ofret sitt syndoffer og sitt brennoffer for Herrens åsyn, og enda har slik en ulykke hendt meg. Om jeg nå hadde ett syndoffer i dag, skulle da det ha vært godt i Herrens øyne?

²⁰ Da Moses hørte dette, syntes han det var rett.

3. Mosebok 11

Lover om rene og urene dyr

¹ Herren talte til Moses og Aron og sa til dem:

² Tal til Israels barn og si: Dette er de dyr som dere kan ete av alle firføtte dyr på jorden:

³ Alle de firføtte dyr som har klover og har klovene kløvd helt igjennom, og som tygger drøv, dem kan dere ete.

⁴ Blant dem som tygger drøv, og blant dem som har klover, er det bare disse dere ikke skal ete: kamelen, for den tygger vel drøv, men den har ikke klover, den skal være uren for dere,

⁵ fjellgrevlingen, for den tygger vel drøv, men har ikke klover, den skal være uren for dere,

⁶ haren, for den tygger vel drøv, men har ikke klover, den skal være uren for dere,

⁷ svinet, for det har vel klover og har klovene kløvd helt igjennom, men det tygger ikke drøv, det skal være urent for dere.

⁸ Kjøttet av disse dyrene skal dere ikke ete, og dere skal ikke røre ved deres døde kropper, de skal være urene for dere.

⁹ Dette kan dere ete av alt det som er i vannet: Alt det som er i vannet - i havene og i elvene - som har finner og skjell, det kan dere ete.

¹⁰ Men det som ikke har finner og skjell av alt det som finnes i havene og i elvene, av alt det som vrirler i vannet, og av alt levende som er i vannet, det skal være en styggedom for dere.

¹¹ En styggedom skal de være for dere, deres kjøtt skal dere ikke ete, og deres døde kropper skal dere holde for en styggedom.

¹² Alt i vannet som ikke har finner og skjell, det skal være en styggedom for dere.

¹³ Dette er de fuglene dere skal holde for en styggedom, de skal ikke etes, de er en styggedom: ørnen og lammegribben og svartgribben

¹⁴ og glenten, og alle slags falker,

¹⁵ alle slags ravner

- ¹⁶ og strutsen og gjøken og måken, alle slags hauker,
- ¹⁷ kattuglen og skarven og hubroen
- ¹⁸ og sløruglen og pelikanen og gribben
- ¹⁹ og storken, alle slags hegrer, og hærfuglen og flaggermusen.
- ²⁰ Alt kryp som har vinger og går på fire føtter, skal være en styggedom for dere.
- ²¹ Av alt kryp som har vinger og går på fire føtter, må dere bare ete dem som har springben ovenfor føttene til å hoppe på marken med.
- ²² Av dem kan dere ete: arbe-gresshopper, solam-gresshopper, hargol-gresshopper og hagab-gresshopper.
- ²³ Men alt annet kryp som har vinger og fire føtter, skal være en styggedom for dere.
- ²⁴ Ved disse dyrene blir dere urene. Hver den som rører ved deres døde kropp, skal være uren til om kvelden,
- ²⁵ og hver den som har båret en slik kropp, skal vaske klærne sine og være uren til om kvelden.
- ²⁶ Hvert firføtt dyr som vel har kloer, men ikke har klovene kløvd helt igjennom og ikke tygger drøv, skal være urent for dere. Hver den som rører ved dem, blir uren.
- ²⁷ Alle firføtte dyr som går på labber, skal være urene for dere. Hver den som rører ved deres døde kropp, skal være uren til om kvelden,
- ²⁸ og den som har båret deres døde kropp, skal vaske klærne og være uren til om kvelden. De skal være urene for dere.
- ²⁹ Blant de smådyr som kryper på jorden, skal disse være de mest urene for dere: muldvarpen og musen og alle slags firfisler,
- ³⁰ og anaka-firfislen, koah-firfislen og leta'a-firfislen, salamanderen og kameleonen.
- ³¹ Disse skal være de mest urene for dere blant alle smådyr. Hver den som rører ved dem når de er døde, skal være uren til om kvelden.
- ³² Alt det som et slikt dødt dyr faller på, er urent, enten det er trekar eller klær eller skinn eller sekker eller noen annen bruksgjenstand. Det skal legges i vann og være urent til om kvelden, da er det rent.
- ³³ Hvis det faller et slikt dyr ned i et leirkar, så blir alt det som er i karet urent, og karet selv skal dere slå i stykker.

- ³⁴ All mat som folk eter, og som lages til med vann, blir da uren. Og all drikk som folk drikker, blir uren, om den er i slike kar.
- ³⁵ Alt det som en slik død kropp faller på, blir urent. Enten det er ovn eller gryte, skal de brytes i stykker, de er urene og skal være urene for dere.
- ³⁶ Bare kilder og brønner som det samler seg vann i, blir like rene. Men den som rører ved deres døde kropp, blir uren.
- ³⁷ Om en slik død kropp faller på korn som skal såes, er kornet like rent.
- ³⁸ Men om det blir slått vann på såkornet, og en slik død kropp faller på det, da skal kornet være urent for dere.
- ³⁹ Dør noen av de firføtte dyr som er til føde for dere, da skal den som rører ved dyrets døde kropp, være uren til om kvelden,
- ⁴⁰ og den som har ett av dets døde kropp, skal vaske sine klær og være uren til om kvelden, og den som har båret dets døde kropp, skal vaske sine klær og være uren til om kvelden.
- ⁴¹ Alle smådyr som kryper på jorden, skal være en styggedom, de skal ikke etes.
- ⁴² Dere må ikke ete det som kryper på buken, eller det som går på fire føtter, eller det som har flere føtter blant alle smådyr som kryper på jorden. Det skal være en styggedom.
- ⁴³ Gjør ikke dere selv motbydelige ved noe slikt kryp, og la dere ikke smitte ved dem, så dere blir urene!
- ⁴⁴ For jeg er Herren deres Gud, og dere skal hellige dere. Dere skal være hellige, for jeg er hellig. Dere skal ikke gjøre dere selv urene ved noe av det kryp som rører seg på jorden.
- ⁴⁵ For jeg er Herren, som førte dere opp fra landet Egypt for å være deres Gud. Dere skal være hellige, for jeg er hellig.
- ⁴⁶ Dette er loven om de firføtte dyrene og fuglene og alt liv som rører seg i vannet, og om alle de dyr som kryper på jorden,
- ⁴⁷ så dere kan skille mellom urent og rent, mellom dyr som kan etes, og dyr som ikke kan etes.

3. Mosebok 12

Lover om renselse etter barnefødsel

- ¹ Herren talte til Moses og sa:
- ² Tal til Israels barn og si: Når en kvinne får barn og føder en gutt, da skal hun være uren i sju dager. Hun skal være uren likeså lenge som hun er uren i sin månedlige svakhet.

- ³ Den åttende dagen skal hans forhud omskjæres.
- ⁴ Deretter skal hun holde seg inne i trettitre dager under sitt blods renselse. Hun skal ikke røre ved noe hellig og ikke komme til helligdommen før hennes renselsedager er til ende.
- ⁵ Men føder hun en pike, da skal hun være uren i to uker likesom ved sin månedlige urenhet, og holde seg inne i sekstiseks dager under sitt blods renselse.
- ⁶ Når hennes renselsedager er til ende, enten det er en sønn eller en datter hun har født, så skal hun komme med et årsgammelt lam til brennoffer og en dueunge eller en turteldue til syndoffer og bære det fram til inngangen til sammenkomstens telt, til presten.
- ⁷ Han skal ofre det for Herrens åsyn og gjøre soning for henne. Da blir hun ren etter blødningen. Dette er loven for den kvinne som har født, enten barnet er en gutt eller en pike.
- ⁸ Men har hun ikke råd til et lam, så skal hun ta to turtelduer eller to dueunger, en til brennoffer og en til syndoffer. Og presten skal gjøre soning for henne, da blir hun ren.

3. Mosebok 13

Lover om spedalskhet

- ¹ Herren talte til Moses og Aron og sa:
- ² Når det på et menneskes hud viser seg en knute eller et utslett eller en lys flekk, så det på hans hud er noe som ser ut til å bli spedalskhet, da skal han føres til Aron, presten, eller til en av hans sønner, prestene.
- ³ Presten skal se på det syke stedet på huden, og dersom hårene på det er blitt hvite, og det syke stedet ser dypere ut enn huden ellers, da er det spedalskhet. Når presten ser det, skal han si ham uren.
- ⁴ Men er det en hvit, lys flekk på huden, og den ikke ser dypere ut enn huden ellers, og hårene på den ikke er blitt hvite, da skal presten holde den syke innestengt i sju dager.
- ⁵ Den sjuende dagen skal presten se på ham igjen, og dersom han finner at det syke stedet er uforandret å se til og ikke har bredt seg videre ut på huden, da skal han igjen holde ham innestengt i sju dager.
- ⁶ Når så presten den sjuende dagen ser på ham enda en gang og finner at det syke stedet er bleknet og ikke har bredt seg videre ut på huden, da skal han si ham ren. Da er det bare et utslett. Han skal vaske sine klær, og så er han ren.
- ⁷ Men brer utslettet seg på huden etter at han har vist seg fram for presten for å bli sagt ren, da skal han enda en gang vise seg fram for presten.

- 8** Når presten da ser på ham og finner at utslettet har bredt seg videre ut på huden, da skal han si ham uren, det er spedalskhet.
- 9** Når et menneske er blitt syk av spedalskhet, skal han føres til presten.
- 10** Når presten da ser på ham og finner at det er en hvit knute på huden, og at hårene på den er blitt hvite, og at det er tegn til villkjøtt i knuten,
- 11** da er det en gammel spedalskhet i huden på hans legeme. Presten skal si ham uren, han skal ikke holde ham inne, for han er alt uren.
- 12** Men når spedalskheten bryter ut på huden, så den dekker den sykes hud helt fra hode til fot, overalt hvor prestens øye faller,
- 13** og presten da ser på det og finner at spedalskheten dekker hele hans legeme, da skal han si den syke ren. Han er blitt hvit over det hele - han er ren.
- 14** Men så snart det viser seg villkjøtt på ham, blir han uren.
- 15** Når presten ser villkjøttet, skal han si ham uren. For villkjøttet er urent, det er spedalskhet.
- 16** Men dersom villkjøttet igjen forandrer seg og blir hvitt, da skal han gå til presten.
- 17** Når presten ser på ham og finner at det syke stedet er blitt hvitt, da skal han si den syke ren, for da er han ren.
- 18** Når noen har en byll på huden, og den leges,
- 19** og det der hvor byllen var, blir en hvit knute eller en lyserød flekk, da skal han vise seg fram for presten.
- 20** Når presten ser på ham og finner at stedet ser dypere ut enn huden ellers, og at hårene på det er blitt hvite, da skal presten si ham uren. Det er spedalskhet som er brutt ut i byllen.
- 21** Men når presten ser på det syke stedet og finner at det ikke er hvite hår der, og at det ikke er dypere enn huden ellers, og at det er blekt, da skal presten holde ham innestengt i sju dager.
- 22** Brer det seg da videre ut på huden, skal presten si ham uren. Det er spedalskhet.
- 23** Men dersom den lyse flekken blir uforandret på sitt sted og ikke har bredt seg ut, da er det bare arret etter byllen. Presten skal si ham ren.
- 24** Når noen får et brannsår på huden, og kjøttet som gror i brannsåret, viser seg som en lyserød eller hvit flekk,
- 25** da skal presten se på den, og dersom han finner at hårene på den lyse flekken er blitt hvite, og at den ser dypere ut enn huden ellers, da er det

spedalskhet som er brutt ut i brannsåret. Presten skal si ham uren, det er spedalskhet.

26 Men finner presten, når han ser på den, at det ikke er hvite hår på den lyse flekken, og at den ikke er dypere enn huden ellers, og at den er blek, da skal han holde ham innestengt i sju dager.

27 Den sjuende dagen skal presten se på ham. Dersom flekken da har bredt seg videre ut på huden, skal presten si ham uren. Det er spedalskhet.

28 Men dersom den lyse flekken blir uforandret på sitt sted og ikke har bredt seg ut på huden, og den er blek, da er det en knute etter brannsåret. Presten skal si ham ren, for det er bare arret etter brannsåret.

29 Når en mann eller kvinne har et sykt sted på hodet eller i skjegget,

30 så skal presten se på det syke stedet. Dersom han finner at det ser dypere ut enn huden ellers, og at det er gule, tynne hår på det, da skal han si ham uren. Det er skurv, spedalskhet på hodet eller i skjegget.

31 Men dersom presten, når han ser på skurven, finner at den ikke ser dypere ut enn huden ellers, men at det ikke er sorte hår på den, da skal presten holde den som har skurven, innestengt i sju dager.

32 Den sjuende dagen skal presten se på det syke stedet. Dersom han finner at skurven ikke har bredt seg ut, og at det ikke er gule hår på den, og at skurven ikke ser dypere ut enn huden ellers,

33 da skal den som har skurven, rake seg, men ikke der hvor skurven er. Presten skal da igjen holde ham innestengt i sju dager.

34 Dersom da presten ser på skurven den sjuende dagen, og finner at den ikke har bredt seg ut på huden, og at den ikke ser dypere ut enn huden ellers, da skal han si ham ren. Han skal vaske sine klær, så er han ren.

35 Men dersom skurven brer seg ut på huden etter at han er sagt ren,

36 så skal presten se på ham. Og dersom han finner at skurven har bredt seg ut på huden, da skal han ikke lete etter gule hår. Han er uren.

37 Men ser det ut for ham som om skurven er uforandret, og det er vokst sorte hår på den, da er skurven lagt. Han er ren, og presten skal si ham ren.

38 Når en mann eller kvinne får lyse flekker på kroppen, hvite, lyse flekker,

39 og presten da ser på dem og finner lyse flekker av en blek, hvit farge på huden, da er det bare et ufarlig utslett som er brutt ut på huden. Denne er ren.

40 Når en mann mister håret på hodet, så han blir skallet, da er han ren.

41 Når han mister håret fremme på hodet, så han blir fleinskallet, da er han ren.

42 Men er det en lyserød flekk der hvor han er skallet, enten det er bak eller foran på hodet, da er det spedalskhet som bryter ut på det skallete sted, på bakhodet eller forhodet.

43 Når presten ser på ham og finner at det er en lyserød knute på hans skallete bakhode eller forhode, av samme utseende som spedalskhet på huden,

44 da er mannen spedalsk. Han er uren, presten skal si ham uren. Han har fått sykdommen på hodet.

45 Den som er blitt rammet av spedalskhet, skal gå med flerrede klær og med uflidd hår. Han skal dekke til sitt skjegg og rope: Uren, uren!

46 Han skal være uren hele den tid han har sykdommen. Uren er han, han skal bo for seg selv, hans bolig skal være utenfor leiren.

Lover om urenhet på klesplagg

47 Når det kommer spedalskhet på et klesplagg av ull eller lin,

48 eller noe som er vevd eller strikket av lin eller av ull eller på skinn eller på noe som er gjort av skinn,

49 og flekkene på klesplagget eller på skinnet eller på det som er vevd eller strikket eller på noe som er gjort av skinn, er grønnlige eller rødlige, da er det spedalskhet. Det skal vises fram for presten.

50 Når presten har sett på flekkene, skal han holde det som flekkene er på, innelåst i sju dager.

51 Dersom han da den sjuende dagen ser at flekkene har bredt seg ut på klesplagget eller på det som er vevd eller strikket eller på skinnet eller på noe som er gjort av skinn, da er det ondartet spedalskhet, det er urent.

52 Enten det er klesplagget eller det som er vevd eller strikket av ull eller av lin eller noe som er gjort av skinn, hva det nå kan være, så skal det som flekkene er på, brennes opp. Det er ondartet spedalskhet, det skal brennes opp med ild.

53 Men dersom presten, når han ser på det, finner at flekkene ikke har bredt seg ut på klesplagget eller på det som er vevd eller strikket eller på det som er gjort av skinn, hva det nå kan være,

54 da skal han la det som flekkene er på, vaske, og igjen holde det innelåst i sju dager.

55 Når så presten ser på det, etter at det er vasket, og han finner at flekkene ikke ser annerledes ut enn før, men at de heller ikke har bredt seg videre ut, da er det urent. Du skal brenne det opp med ild. Det er av det slaget som eter seg inn, på vrangen eller på retten.

56 Men dersom presten, når han ser på det, finner at det stedet som flekkene er på, er blitt blekt etter vaskingen, da skal han rive det av klesplagget eller av skinnet eller av det som er vevd eller strikkes.

57 Men dersom flekkene ennå er synlige på klesplagget eller på det som er vevd eller strikkes eller på det som er gjort av skinn, hva det nå kan være, da er det spedalskhet som bryter ut. Du skal brenne opp med ild det som flekkene er på.

58 Men dersom flekkene på det klesplagget eller det som er vevd eller strikkes eller tingene av skinn går bort når det vaskes, da skal det vaskes igjen. Så er det rent.

59 Dette er loven om spedalskhet på klesplagg av ull eller av lin eller på det som er vevd eller strikkes eller på noe som er gjort av skinn, hva det nå kan være - når det skal sies rent og når det skal sies urent.

3. Mosebok 14

Forskrifter om renselse av spedalske

1 Og Herren talte til Moses og sa:

2 Dette er loven om den spedalske, på den dagen han skal renses: Han skal føres til presten.

3 Presten skal gå utenfor leiren, og når presten ser på ham og finner at han er helbredet fra sin spedalskhet,

4 da skal presten befale at det for den som lar seg rense, skal tas ut to levende, rene fugler og sedertre og karmosinrød ull og isop,

5 og han skal la dem slakte den ene fuglen i et leirkar, over rennende vann.

6 Så skal han ta den levende fuglen og sedertreet og den karmosinrøde ullen og isopen og dyppe dem sammen med den levende fuglen i blodet av den fuglen som er slaktet over det rennende vannet.

7 Han skal stenke sju ganger på den som lar seg rense for spedalskhet. Slik skal han rense ham. Og den levende fuglen skal han la fly sin vei ut i den åpne marken.

8 Den som lar seg rense, skal vaske sine klær og rake av alt håret og bade seg i vann. Så er han ren. Deretter kan han gå inn i leiren. Men han skal holde seg utenfor sitt telt i sju dager.

9 Den sjuende dagen skal han rake av alt håret, både sitt hodehår og sitt skjegg og sine øyenbryn - alt håret skal han rake av. Og han skal vaske sine klær og bade sitt legeme i vann, så er han ren.

- 10** Den åttende dagen skal han ta to værlam uten lyte og et årsgammelt hunnlam uten lyte og til matoffer tre tiendedeler av en efa fint mel, blandet med olje, og så en log olje.
- 11** Og presten som forestår renselsen, skal stille den mannen som lar seg rense, og de tingene han skal ofre, fram for Herrens åsyn, ved inngangen til sammenkomstens telt.
- 12** Så skal presten ta det ene værlammet og bære det fram til skyldoffer sammen med den tilhørende log olje. Og han skal svinge dem for Herrens åsyn.
- 13** Værlammet skal slaktes på det stedet hvor syndofferet og brennofferet blir slaktet, på det hellige stedet. For likesom syndofferet, slik tilhører også skyldofferet presten, det er høyhellig.
- 14** Så skal presten ta av skyldofferets blod og stryke på den høyre ørelapp på den som lar seg rense, og på hans høyre tommelfinger og på hans høyre stortå.
- 15** Og presten skal ta av den tilhørende log olje og helle i sin venstre hånd
- 16** og så dyppe høyre pekefinger i oljen som han har i venstre hånd, og stenke av oljen med fingeren sju ganger for Herrens åsyn.
- 17** Og av den oljen som er igjen i hånden, skal presten stryke noe på den høyre ørelappen på den som lar seg rense, og på hans høyre tommelfinger og på hans høyre stortå, over blodet av skyldofferet.
- 18** Og det som ennå er til overs av oljen som presten har i hånden, skal han helle på hodet til den som lar seg rense. Slik skal presten gjøre soning for ham for Herrens åsyn.
- 19** Så skal presten ofre syndofferet og gjøre soning for den som lar seg rense for sin urenhet. Deretter skal han slakte brennofferet.
- 20** Og presten skal ofre brennofferet og matofferet på alteret og slik gjøre soning for ham. Da er han ren.
- 21** Men er det en fattig mann, som ikke har råd til så mye, da skal han ta et værlam til skyldoffer - det skal svinges til soning for ham - og en tiendedel av en efa fint mel, blandet med olje, til matoffer, og en log olje
- 22** og to turtelduer eller to dueunger, etter som han har råd til. Den ene skal være til syndoffer, og den andre til brennoffer.
- 23** Den åttende dagen av sin renselse skal han bære dette fram til presten, til inngangen til sammenkomstens telt, for Herrens åsyn.
- 24** Og presten skal ta skyldofferlammet og den log olje som hører til, og svinge dem for Herrens åsyn.

25 De skal slakte skyldofferlammet. Og presten skal ta av skyldofferets blod og stryke på høyre ørelapp på den som lar seg rense, og på høyre tommelfinger og høyre stortå.

26 Så skal presten helle noe av oljen i sin venstre hånd,

27 og med sin høyre pekefinger skal han stenke sju ganger for Herrens åsyn av oljen som han har i sin venstre hånd.

28 Så skal presten stryke noe av oljen som han har i hånden, på den høyre ørelappen på den som lar seg rense, og på hans høyre tommelfinger og på hans høyre stortå, på det stedet hvor blodet av skyldofferet er.

29 Og det som er til overs av oljen som presten har i hånden, skal han helle på hodet til den som lar seg rense. Slik skal han gjøre soning for ham for Herrens åsyn.

30 Så skal han ofre den ene av turtel-duene eller av dueungene - det som han har råd til -

31 som syndoffer og den andre som brennoffer sammen med matofferet. Slik skal presten gjøre soning for den som lar seg rense, for Herrens åsyn.

32 Dette er loven om den som lider av spedalskhet, men ikke har råd til å ofre så mye når han skal renses.

Forskrifter om urenhet på hus

33 Og Herren talte til Moses og Aron og sa:

34 Når dere kommer inn i Kana'ans land, som jeg gir dere til eiendom, og jeg lar spedalskhet komme på noe hus i det landet dere får til eie,

35 da skal den som eier huset, gå og melde det til presten og si: Det ser ut for meg som det er kommet spedalskhet på huset.

36 Da skal presten la huset rydde, før han selv kommer for å se på flekkene, så ikke alt det som er i huset, skal bli urent. Deretter skal han komme og se på huset.

37 Dersom han, når han ser på flekkene, finner at flekkene på husets vegger viser seg som grønnlige eller rødlige fordypninger som synes å ligge dypere enn veggen,

38 da skal han gå ut av husets dør, og han skal stenge huset og holde det låst i sju dager.

39 Den sjuende dagen skal presten komme igjen. Når han da ser på det og finner at flekkene har bredt seg ut på veggene i huset,

40 da skal han la de steinene som flekkene er på, brytes ut og kastes utenfor byen på et urent sted.

- ⁴¹ Deretter skal huset skrapes innvendig rundt omkring, og pussen som blir skrapet av, skal kastes på et urent sted utenfor byen.
- ⁴² Så skal de ta andre steiner og sette dem inn istedenfor de gamle steinene. Og de skal ta ny leire og pusse huset med.
- ⁴³ Bryter flekkene ut igjen på huset etter at steinene er tatt ut og huset skrapet og pusset,
- ⁴⁴ da skal presten komme og se på det. Dersom han finner at flekkene har bredt seg ut på huset, da er det ondartet spedalskhet på huset, det er urent.
- ⁴⁵ Da skal de rive huset ned, både steinene og treverket og all leiren, og føre det til et urent sted utenfor byen.
- ⁴⁶ Den som går inn i huset under den tiden det holdes låst, skal være uren til om kvelden.
- ⁴⁷ Og den som ligger i huset, skal vaske sine klær, og den som eter i huset, skal vaske sine klær.
- ⁴⁸ Men dersom presten, når han kommer og ser på det, finner at flekkene ikke har bredt seg på huset etter at det er blitt pusset, da skal han si huset rent, for da er ondet borte.
- ⁴⁹ Så skal han, for at huset kan bli rensset, ta to fugler og sedertre og karmosinrød ull og isop.
- ⁵⁰ Den ene fuglen skal han slakte i et leirkar, over rennende vann.
- ⁵¹ Så skal han ta sedertreet og isopen og den karmosinrøde ullen og den levende fuglen og dyppe dem i blodet av den fuglen som er slaktet, og i det rennende vannet, og stenke på huset sju ganger.
- ⁵² Og han skal rense huset med blodet av fuglen og med det rennende vannet og med den levende fuglen og med sedertreet og med isopen og med den karmosinrøde ullen.
- ⁵³ Så skal han la den levende fuglen fly utenfor byen, ut i den åpne marken. Slik skal han gjøre soning for huset, så det blir rent.
- ⁵⁴ Dette er loven om all slags spedalskhet og om skurv
- ⁵⁵ og om spedalskhet på klær og på hus
- ⁵⁶ og om knuter i huden og om utslett og om lyse flekker på huden -
- ⁵⁷ til opplysning om når noe er urent, og når det er rent. Dette er loven om spedalskhet.

3. Mosebok 15

Lover om urenheter hos menn

- 1** Herren talte til Moses og Aron og sa:
- 2** Tal til Israels barn og si til dem: Når det kommer utflod fra en manns legeme, er han uren på grunn av utfloden.
- 3** Så lenge hans utflod varer, er det slik med hans urenhet: Enten hans legeme gir utfloden fra seg eller holder den tilbake, i begge tilfeller er han uren.
- 4** Hvert leie som den som har utflod, ligger på, skal være urent, og alt det han sitter på, skal være urent.
- 5** Den som rører ved hans leie, skal vaske sine klær og bade seg i vann og være uren til om kvelden.
- 6** Og den som setter seg på noe som den som har utflod satt på, han skal vaske sine klær og bade seg i vann og være uren til om kvelden.
- 7** Den som rører ved den sykes legeme, skal vaske sine klær og bade seg i vann og være uren til om kvelden.
- 8** Dersom den som har utflod, spyttet på en som er ren, da skal den han spyttet på, vaske sine klær og bade seg i vann og være uren til om kvelden.
- 9** Hver ridesal som den som har utflod, rir på, skal være uren.
- 10** Hver den som rører ved noe av det han har under seg, skal være uren til om kvelden. Og den som bærer det bort, skal vaske sine klær og bade seg i vann og være uren til om kvelden.
- 11** Dersom den som har utflod, rører ved noen, uten at han først har skyllet hendene i vann, da skal den han rørte ved, vaske sine klær og bade seg i vann og være uren til om kvelden.
- 12** Et leirkar som den som har utflod, rører ved, skal brytes i stykker, og hvert trekar skal skylles i vann.
- 13** Når den som har utflod, blir ren for sin utflod, skal han telle sju dager fram fra den dagen han ble ren. Så skal han vaske sine klær og bade sitt legeme i rennende vann, så er han ren.
- 14** Den åttende dagen skal han ta to turtelduer eller to dueunger og komme fram for Herrens åsyn, til inngangen til sammenkomstens telt, og gi dem til presten.
- 15** Og presten skal ofre dem, den ene til syndoffer og den andre til brennoffer. Slik skal presten gjøre soning for ham for Herrens åsyn og rense ham for hans utflod.
- 16** Når det går sæd fra en mann, da skal han bade hele sitt legeme i vann og være uren til om kvelden.

17 Hvert klesplagg og hvert skinn som det kommer sæd på, skal vaskes i vann og være urent til om kvelden.

18 Når en mann har samleie med en kvinne, og det går sæd fra ham, da skal de begge bade seg i vann og være urene til om kvelden.

Lover om urenhets hos kvinner

19 Når en kvinne har utflod og det flyter blod fra hennes legeme, da skal hun være uren i sju dager. Hver den som rører ved henne, skal være uren til om kvelden.

20 Alt hun ligger på mens hun er uren, skal være urent, og alt hun sitter på, skal være urent.

21 Hver den som rører ved hennes leie, skal vaske sine klær og bade seg i vann og være uren til om kvelden.

22 Hver den som rører ved noe hun har sittet på, skal vaske sine klær og bade seg i vann og være uren til om kvelden.

23 Dersom noen rører ved noe som ligger på hennes leie eller på det hun sitter på, skal han være uren til om kvelden.

24 Dersom en mann ligger hos henne, og hennes urenhets kommer på ham, da skal han være uren i sju dager. Hvert leie han ligger på, skal være urent.

25 Når en kvinne har blodflod i mange dager, uten at det er hennes månedlige urenhets tid, eller hun har utflod lenger enn vanlig i sin månedlige urenhets tid, da skal hun være uren alle de dagene hennes urenhets utflod varer, likesom i sine månedlige urenhets dager.

26 Hvert leie hun ligger på alle de dagene hennes utflod varer, skal være urent, på samme måten som hennes leie i hennes månedlige urenhets. Og alt hun sitter på, skal være urent, likesom når hun har sin månedlige urenhets.

27 Hver den som rører ved det, skal være uren. Han skal vaske sine klær og bade seg i vann og være uren til om kvelden.

28 Men når hun blir ren for sin utflod, da skal hun telle sju dager fram, deretter skal hun være ren.

29 Den åttende dagen skal hun ta to turtelduer eller to dueunger og komme med dem til presten, til inngangen til sammenkomstens telt.

30 Presten skal ofre den ene til syndoffer og den andre til brennoffer. Slik skal presten gjøre soning for henne for Herrens åsyn og renses henne for hennes urenhets utflod.

31 Dere skal skille Israels barn fra deres urenhets, for at de ikke skal dø i sin urenhets når de gjør mitt tabernakel urent, det som står midt iblant dem.

³² Dette er loven om den som har utflod, og om den som har sæduttømming så han blir uren ved det,

³³ og om den kvinne som har sin månedlige urenhet, og om den som har utflod, enten det er mann eller kvinne, og om en mann som ligger med en uren kvinne.

3. Mosebok 16

Den store forsoningsdagen

¹ Herren talte til Moses etter at de to sønnene til Aron var døde, de som måtte dø den gang de trådte fram for Herrens åsyn.

² Og Herren sa til Moses: Si til Aron, din bror, at han ikke til enhver tid må gå inn i helligdommen innenfor forhenget, fram til nådestolen som er over arken, for at han ikke skal dø. For jeg vil åpenbare meg i skyen over nådestolen.

³ Dette skal Aron ha med seg når han går inn i helligdommen: en ung okse til syndoffer og en vær til brennoffer.

⁴ Han skal kle seg i en hellig kappe av lin og ha benklær av lin på sitt legeme. Han skal binde opp om seg med et belte av lin og sette en lue av lin på sitt hode. Dette er de hellige klærne. Og han skal bade sitt legeme i vann før han kler seg i dem.

⁵ Av Israels barns menighet skal han få to geitebukker til syndoffer og en vær til brennoffer.

⁶ Så skal Aron føre fram sin egen syndofferokse og gjøre soning for seg og sitt hus.

⁷ Og han skal ta de to geitebukkene og stille dem fram for Herrens åsyn, ved inngangen til sammenkomstens telt.

⁸ Aron skal kaste lodd om de to geitebukkene, ett lodd for Herren og ett lodd for den (bukken) som skal sendes bort.

⁹ Den bukken som ved loddkasting er tilfalt Herren, skal Aron føre fram og ofre til syndoffer.

¹⁰ Men den bukken som loddet var falt på, den som skal sendes bort, skal stilles levende fram for Herrens åsyn, for at det skal gjøres soning ved den, og så skal den slippes løs for å sendes ut i ørkenen.

¹¹ Når Aron fører fram sin egen syndofferokse og gjør soning for seg og sitt hus, skal han først slakte syndofferoksen.

¹² Så skal han fylle ildkaret med glør fra alteret for Herrens åsyn, og han skal fylle sine hender med finstøtt, velluktende røkelse og bære det innenfor forhenget.

- 13** Han skal legge røkelsen på ilden for Herrens åsyn, så skyen av røkelsen skjuler nådestolen som er over vitnesbyrdet, for at han ikke skal dø.
- 14** Så skal han ta noe av oksens blod og stenke det med sin finger på fremsiden av nådestolen. Og foran nådestolen skal han stenke noe av blodet sju ganger med fingeren.
- 15** Deretter skal han slakte den bukken som skal være syndoffer for folket, og bære dens blod innenfor forhenget. Han skal gjøre med bukkens blod likesom han gjorde med oksens blod, og stenke det på nådestolen og foran nådestolen.
- 16** Slik skal han gjøre soning for helligdommen og rense den for Israels barns urenheter og for alle deres overtredelser som de har forsyndet seg med. Likeså skal han gjøre med sammenkomstens telt, som er reist blant dem midt i deres urenheter.
- 17** Det må ikke være noe menneske i sammenkomstens telt når han går inn for å gjøre soning i helligdommen, og til han går ut igjen. Slik skal han gjøre soning for seg og for sitt hus og for hele Israels menighet.
- 18** Så skal han gå ut til alteret som er reist for Herrens åsyn, og gjøre soning for det. Han skal ta av oksens blod og av bukkens blod og stryke rundt om på alterhornene
- 19** og stenke noe av blodet på det sju ganger med fingeren, og slik rense og hellige det fra Israels barns urenheter.
- 20** Når han så har fullført soningen for helligdommen og for sammenkomstens telt og for alteret, da skal han føre fram den levende bukken.
- 21** Og Aron skal legge begge sine hender på den levende bukkens hode og bekjenne over den alle Israels barns misgjerninger og alle deres overtredelser og alle deres synder. Han skal legge dem på bukkens hode og sende den ut i ørkenen med en mann som står ferdig.
- 22** Og bukken skal bære alle deres misgjerninger med seg ut i villmarken, og så skal han slippe bukken løs i ørkenen.
- 23** Deretter skal Aron gå inn i sammenkomstens telt og ta av seg de linklærne som han tok på da han gikk inn i helligdommen. Og han skal la dem bli der.
- 24** Så skal han bade sitt legeme i vann på et hellig sted og ta på seg sine andre klær, og så skal han gå ut og ofre sitt eget brennoffer og folkets brennoffer og gjøre soning for seg og for folket.
- 25** Fettet av syndofferet skal han brenne på alteret.
- 26** Men den som førte bukken ut for å sendes bort, skal vaske sine klær og bade sitt legeme i vann. Deretter kan han gå inn i leiren.

²⁷ Syndofferoksen og syndofferbukken, som de tok blodet av og bar inn for å gjøre soning i helligdommen, skal føres utenfor leiren. Deres skinn og deres kjøtt og deres mageinnhold skal brennes opp med ild.

²⁸ Den som brenner det opp, skal vaske sine klær og bade sitt legeme i vann. Deretter kan han gå inn i leiren.

²⁹ Dette skal være en evig lov for dere: I den sjuende måneden, på den tiende dagen i måneden, skal dere faste og ikke gjøre noe arbeid, verken den innfødte eller den fremmede som bor blant dere.

³⁰ For på denne dagen skal det gjøres soning for dere for å rense dere, så dere blir rene for Herren fra alle deres synder.

³¹ En høyhellig sabbat skal det være for dere, og da skal dere faste - det skal være en evig lov.

³² Den presten som blir salvet, og som innvies til å gjøre prestatjeneste i sin fars sted, skal utføre soningen. Han skal kle seg i linklærne, de hellige klærne.

³³ Han skal gjøre soning for Det aller helligste og gjøre soning for sammenkomstens telt og for alteret og gjøre soning for prestene og for hele det samlede folk.

³⁴ Og dette skal være en evig lov for dere, at det blir gjort soning for Israels barn til renselse for alle deres synder én gang om året. - Og Aron gjorde som Herren hadde befalt Moses.

3. Mosebok 17

Blodet er hellig

¹ Herren talte til Moses og sa:

² Tal til Aron og hans sønner og til alle Israels barn og si til dem: Slik har Herren befalt:

³ Hver mann av Israels hus som slakter en okse eller en sau eller en geit enten i leiren eller utenfor leiren,

⁴ og ikke fører dem fram til inngangen til sammenkomstens telt for å bære fram et offer til Herren foran Herrens tabernakel, den mannen skal det tilregnes som blodskyld. Han har utøst blod. Den mannen skal utryddes av sitt folk.

⁵ Derfor skal Israels barn komme til Herren med sine slaktedyr som de pleier å slakte på fri mark. De skal føre dem fram til inngangen til sammenkomstens telt, til presten, og ofre dem som fredsoffer til Herren.

⁶ Og presten skal stenke blodet på Herrens alter ved inngangen til sammenkomstens telt og brenne fett til en velbehagelig duft for Herren.

⁷ De skal ikke lenger ofre sine slaktoffer til de onde ånder som de driver hor med. Dette skal være en evig lov for dem, fra slekt til slekt.

⁸ Og du skal si til dem: Når noen mann av Israels hus eller av de fremmede som bor blant dem, ofrer et brennoffer eller slaktoffer,

⁹ og ikke fører det fram til inngangen til sammenkomstens telt for å ofre det til Herren, da skal den mannen utryddes av sitt folk.

¹⁰ Og når noen av Israels hus eller av de fremmede som bor blant dem, eter blod, om aldri så lite, da vil jeg sette mitt åsyn mot den som eter blodet, og utrydde ham av hans folk.

¹¹ For kjøttets sjel er i blodet, og jeg har gitt dere det på alteret til å gjøre soning for deres sjeler. For blodet er det som gjør soning, fordi sjelen er i det.

¹² Derfor har jeg sagt til Israels barn: Ingen av dere skal ete blod, og den fremmede som bor blant dere, skal heller ikke ete blod.

¹³ Når noen av Israels barn eller av de fremmede som bor blant dem, feller et vilt dyr eller en fugl som kan etes, da skal han la blodet renne ut og dekke det til med jord.

¹⁴ For blodet er sjelen i alt kjøtt, fordi sjelen er i det. Derfor sa jeg til Israels barn: Dere skal ikke ete blod av noe kjøtt, for blodet er sjelen i alt kjøtt. Hver den som eter det, skal utryddes.

¹⁵ Hver den som eter noe selvdødt eller et dyr som er revet i hjel, enten han er innfødt eller fremmed, skal vaske sine klær og bade seg i vann og være uren til om kvelden, så er han ren.

¹⁶ Dersom han ikke vasker sine klær og ikke bader sitt legeme, da fører han skyld over seg.

3. Mosebok 18

Lover om kjønnslige forbindelser

¹ Herren talte til Moses og sa:

² Tal til Israels barn og si til dem: Jeg er Herren deres Gud.

³ Dere skal ikke gjøre som de gjør i landet Egypt, som dere bodde i. Og dere skal ikke gjøre som de gjør i Kana'ans land, som jeg vil føre dere til. Dere skal ikke vandre etter deres skikker.

⁴ Dere skal gjøre etter mine bud. Dere skal holde mine lover, så dere følger dem. Jeg er Herren deres Gud.

⁵ Dere skal holde mine lover og mine bud, for det menneske som gjør etter dem, skal leve ved dem. Jeg er Herren.

- ⁶ Ingen av dere skal røre ved noen kvinne av sin nære slekt for å avdekke hennes nakenhet. Jeg er Herren.
- ⁷ Din far eller din mor skal du ikke blotte. Hun er din mor. Du skal ikke avdekke hennes nakenhet.
- ⁸ Din fars hustru skal du ikke blotte. Det er din fars nakenhet.
- ⁹ Du skal ikke blotte din søster, enten det er din fars datter eller din mors datter, enten hun er født hjemme eller borte.
- ¹⁰ Din sønnedatter eller din datterdatter skal du ikke blotte, det er din egen nakenhet.
- ¹¹ Din fars hustrus datter, som også er din fars datter, skal du ikke blotte. Hun er din søster, du skal ikke avdekke hennes nakenhet.
- ¹² Din fars søster skal du ikke blotte, hun er din fars nære slekt.
- ¹³ Din mors søster skal du ikke blotte, hun er din mors nære slekt.
- ¹⁴ Din onkels nakenhet skal du ikke blotte, og ikke komme nær hans hustru, hun er din fars søster.
- ¹⁵ Din svigerdatter skal du ikke blotte. Hun er din sønns hustru, du skal ikke avdekke hennes nakenhet.
- ¹⁶ Du skal ikke blotte din brors hustru, det er din brors nakenhet.
- ¹⁷ Du skal ikke blotte en kvinne og hennes datter. Heller ikke hennes sønnedatter eller hennes datterdatter skal du blotte. De er hennes nære slekt. Det er skamløs ferd.
- ¹⁸ Du skal ikke ta din hustrus søster til ekte mens din hustru lever, så du vekker fiendskap mellom dem ved å ha samliv med dem begge.
- ¹⁹ Du skal ikke gå inn til en kvinne som er uren i sin månedlige svakhet og avdekke hennes nakenhet.
- ²⁰ Du skal ikke ha samleie med din nestes hustru, så du blir uren ved henne.
- ²¹ Du skal ikke gi noen av dine barn som ildoffer for Molok, du skal ikke vanhellige din Guds navn. Jeg er Herren.
- ²² Du skal ikke ligge med en mann slik som en ligger med en kvinne. Det er avskyelig.
- ²³ Du skal ikke ha kjønnslig omgang med noe dyr, for da blir du uren. Heller ikke skal en kvinne la noe dyr ha kjønnslig omgang med seg, det er skamløs ferd.
- ²⁴ Gjør dere ikke urene med slikt! For alt dette gjorde de seg urene med, de hedningene som jeg driver ut for deres øyne.

²⁵ Landet ble urent, og jeg straffer det for dets misgjerning, så landet spyr ut sine innbyggere.

²⁶ Men dere skal holde mine lover og mine bud og ikke gjøre noen av disse avskyelige gjerningene. Verken den innfødte eller den fremmede som bor blant dere, skal gjøre slikt.

²⁷ For alle disse avskyelige gjerningene har landets innbyggere gjort, de som var der før dere, og slik ble landet urent.

²⁸ For da kommer landet til å spy dere ut, fordi dere gjør det urent, likesom det spyr ut de folkene som har vært der før dere.

²⁹ Hver den som gjør noen av alle disse avskyelige gjerningene, skal bli utryddet av sitt folk - hver og en som gjør slikt.

³⁰ Så skal dere da ta vare på det jeg vil ha ivaretatt! Gjør ikke etter noen av de avskyelige skikkene som de har fulgt før dere. Før ikke urenheter over dere ved dem! Jeg er Herren deres Gud.

3. Mosebok 19

Lover om hellighet og rettferdighet

¹ Og Herren talte til Moses og sa:

² Tal til hele Israels barns menighet og si til dem: Dere skal være hellige, for jeg, Herren deres Gud, er hellig.

³ Enhver av dere skal ha ærefrykt for sin mor og sin far. Og dere skal holde mine sabbater. Jeg er Herren deres Gud.

⁴ Dere skal ikke vende dere til avgudene og ikke gjøre dere støpte guder. Jeg er Herren deres Gud.

⁵ Når dere vil ofre fredsoffer til Herren, da skal dere ofre det slik at han kan ha velbehag i dere.

⁶ Den dagen dere ofrer det, skal det etes, eller også dagen etter. Men det som blir til overs til den tredje dagen, skal brennes opp med ild.

⁷ Dersom det etes på den tredje dagen, da er det en styggedom, Herren har da ikke behag i det.

⁸ Og den som eter det, fører skyld over seg. For han har vanhelliget det som var helliget Herren. Han skal utryddes av sitt folk.

⁹ Når dere høster grøden i deres land, så skal du ikke skjære kornet helt ut til den ytterste kant av din åker. Og de aksene som blir liggende igjen etter innhøstingen, skal du ikke sanke opp.

- 10** Du skal ikke holde etterhøst i din vingård og ikke sanke opp de druene som er falt ned. Du skal la dem ligge til den fattige og den fremmede. Jeg er Herren deres Gud.
- 11** Dere skal ikke stjele, og dere skal ikke lyve. Ingen av dere skal gå svikefullt fram mot sin neste.
- 12** Dere skal ikke sverge på løgn ved mitt navn, så du vanhelliger din Guds navn. Jeg er Herren.
- 13** Du skal ikke frata din neste noe med urett og ikke rane noe fra ham. Du skal ikke la en dagarbeiders lønn bli natten over hos deg til om morgenen.
- 14** Du skal ikke forbanne en døv og ikke legge stein i veien for en blind, men du skal frykte din Gud. Jeg er Herren.
- 15** Dere skal ikke gjøre urett i dommen. Du skal ikke holde med noen fordi han er ringe, og ikke gi noen rett fordi han er mektig. Du skal dømme din neste med rettferdighet.
- 16** Du skal ikke gå omkring og baktale folk. Du skal ikke stå din neste etter livet. Jeg er Herren.
- 17** Du skal ikke hate din bror i ditt hjerte. Men du skal irrettesette din neste, for at du ikke skal få synd på deg for hans skyld.
- 18** Du skal ikke hevne deg og ikke gjemme på vrede mot ditt folks barn, men du skal elske din neste som deg selv. Jeg er Herren.
- 19** Dere skal holde mine lover: Du skal ikke la to slags dyr av ditt fe pare seg med hverandre. Du skal ikke så to slags utsæd på din mark. Det skal ikke komme på deg klær som er vevd av to slags garn.
- 20** Når en mann ligger hos en kvinne og har samleie med henne, og hun er trellekvinne og festet til en annen mann, men ikke løskjøpt eller frigitt, da skal de straffes. Men de skal ikke bøte med livet, fordi hun ikke var frigitt.
- 21** Men han skal føre sitt skyldoffer fram for Herren, til inngangen til sammenkomstens telt, en skyldoffervær.
- 22** Med skyldofferværen skal presten gjøre soning for ham for Herrens åsyn, for den synden han har gjort. Så får han tilgivelse for den synden han har gjort.
- 23** Når dere kommer inn i landet og planter alle slags frukttrær, da skal dere holde deres første frukt for uren. I tre år skal de være urene for dere, og dere skal ikke ete av dem.
- 24** I det fjerde året skal all deres frukt vies til Herren i en gledesfest.
- 25** Først i det femte året kan dere ete deres frukt - for at de siden kan bære dess mer for dere. Jeg er Herren deres Gud.

- 26** Dere skal ikke ete noe med blodet i. Dere skal ikke gi dere av med å tyde varsler eller spå av skyene.
- 27** Dere skal ikke rundskjære håret, heller ikke skal du klippe ditt skjegg kort.
- 28** Dere skal ikke skjære dere i kjøttet av sorg over en avdød, og ikke brenne inn skrifttegn på dere. Jeg er Herren.
- 29** Du skal ikke vanhellige din datter ved å la henne drive hor, for at ikke landet skal drive hor og bli fullt av skjensel.
- 30** Mine sabbater skal dere holde og ha ærefrykt for min helligdom. Jeg er Herren.
- 31** Dere skal ikke vende dere til dødningemanere og ikke gå til spåmenn, så dere gjør dere urene ved dem. Jeg er Herren deres Gud.
- 32** For de grå hår skal du reise deg og ære den gamle, og du skal frykte din Gud. Jeg er Herren.
- 33** Når en fremmed bor hos dere i deres land, da skal dere ikke undertrykke ham.
- 34** Den fremmede som bor hos dere, skal regnes som en innfødt blant dere, og du skal elske ham som deg selv. For dere har selv vært fremmede i landet Egypt. Jeg er Herren deres Gud.
- 35** Dere skal ikke gjøre urett i dom, i lengdemål, i vekt eller i hulmål.
- 36** Rette vektskåler, rette vektlodder, rett efa og rett hin skal dere ha. Jeg er Herren deres Gud, som førte dere ut av landet Egypt.
- 37** Dere skal ta vare på alle mine lover og alle mine bud og holde dem. Jeg er Herren.

3. Mosebok 20

Herren vil straffe synd

- 1** Herren talte til Moses og sa:
- 2** Du skal si til Israels barn: Om noen av Israels barn eller noen av de fremmede som bor i Israel, gir noen av sine barn fra seg til Molok, han skal dø. Folket i landet skal steine ham.
- 3** Jeg vil sette mitt åsyn mot den mannen og utrydde ham av hans folk fordi han har gitt sitt barn fra seg til Molok og gjort min helligdom uren og vanhelliget mitt hellige navn.
- 4** Om folket i landet lukker øynene til og ikke straffer en slik mann med døden når han gir sitt barn fra seg til Molok,

- ⁵ da vil jeg sette mitt åsyn mot denne mannen og hans slekt. Ham og alle dem som følger ham i å drive hor med Molok, vil jeg utrydde av deres folk.
- ⁶ Når noen vender seg til dødningemanere og spåmenn og driver hor med dem, da vil jeg sette mitt åsyn mot den mannen og utrydde ham av hans folk.
- ⁷ Dere skal hellige dere og være hellige, for jeg er Herren deres Gud.
- ⁸ Dere skal ta vare på mine lover og holde dem. Jeg er Herren, som helliger dere.
- ⁹ Hver den som forbanner sin far eller sin mor, skal dø. Sin far og sin mor har han bannet, hans blod være over ham!
- ¹⁰ Når en mann bryter ekteskapet med en annen manns hustru - med sin nestes hustru, da skal de begge dø, både mannen og kvinnen som har brutt ekteskapet.
- ¹¹ Når en mann har samleie med sin fars hustru, har han avdekket sin fars nakenhet. De skal begge dø. Deres blod være over dem!
- ¹² Når en mann har samleie med sin svigerdatter, skal de begge dø. De har gjort en motbydelig gjerning. Deres blod være over dem!
- ¹³ Når en mann ligger hos en annen mann, som en ligger hos en kvinne, da har de begge gjort en avskyelig gjerning. De skal dø. Deres blod være over dem!
- ¹⁴ Når en mann tar både mor og datter til ekte, da er det skammelig ferd. Både han og kvinnene skal brennes med ild. Slik skam skal ikke finnes blant dere.
- ¹⁵ En mann som har kjønnslig omgang med et dyr, skal dø, og dyret skal dere drepe.
- ¹⁶ Når en kvinne går til et dyr og har kjønnslig omgang med det, da skal du slå i hjel både kvinnen og dyret. De skal dø, deres blod være over dem!
- ¹⁷ Når en mann tar til ekte sin søster, sin fars eller sin mors datter, og han ser hennes nakenhet, og hun ser hans nakenhet, da er det skammelig ferd. De skal utryddes for sitt folks øyne. Han har avdekket sin søsters nakenhet, han skal lide for sin misgjerning.
- ¹⁸ Når en mann ligger hos en kvinne som har sin månedlige svakhet, og blottet henne, da har han avdekket hennes kilde. Og hun har avdekket sitt blods kilde. De skal begge utryddes av sitt folk.
- ¹⁹ Din mors eller din fars søsters nakenhet skal du ikke blotte. Den som gjør det, blottet sin nærmeste slekt. De fører skyld over seg.
- ²⁰ Når en mann ligger hos sin onkels hustru, har han blottet sin onkels nakenhet. De fører skyld over seg, de skal dø barnløse.

²¹ Når en mann tar sin brors hustru, da er det urenhet. Han har blottet sin brors nakenhet. De skal være barnløse.

²² Dere skal ta vare på alle mine lover og alle mine bud og holde dem, for at ikke landet skal spy dere ut, det landet som jeg fører dere til og vil la dere bo i.

²³ Dere skal ikke følge de folks skikker som jeg driver ut for dere. For alt dette har de gjort, og jeg fikk avsky for dem.

²⁴ Jeg sa til dere: Dere skal ta deres land i eie! Jeg vil gi dere landet til eiendom, et land som flyter med melk og honning. Jeg er Herren deres Gud, som har skilt dere ut fra folkene.

²⁵ Derfor skal dere skille mellom rene dyr og urene og mellom urene fugler og rene, og ikke gjøre dere selv motbydelige ved å ete de firføtte dyr eller de fugler eller det kryp på jorden som jeg har skilt ut for dere, for at dere skal holde dem for urene.

²⁶ Dere skal være hellige for meg, for jeg, Herren, er hellig. Og jeg har skilt dere ut fra folkene, for at dere skal høre meg til.

²⁷ Når det i en mann eller en kvinne er en dødningemanerånd eller en spådomsånd, da skal de dø. De skal steines. Deres blod være over dem.

3. Mosebok 21

Bestemmelser om prestenes tjeneste

¹ Herren sa til Moses: Tal til prestene, Arons sønner, og si til dem: En prest skal ikke gjøre seg uren blant sitt folk ved å røre et lik,

² unntagen det er hans nærmeste slekt - hans mor, hans far, hans sønn, hans datter, hans bror

³ eller hans ugifte søster, som ennå hører til slekten og ikke er blitt noen manns hustru, ved henne kan han gjøre seg uren.

⁴ Han skal ikke gjøre seg uren som ektemann, så han vanhelliger seg blant sitt folk.

⁵ De skal ikke rake seg skallet på noen del av hodet og ikke klippe skjegget kort og ikke skjære seg i kjøttet.

⁶ De skal være hellige for sin Gud og ikke vanhellige sin Guds navn. For de bærer fram Herrens ildoffer, sin Guds mat. Derfor skal de være hellige.

⁷ En horkvinne eller en kvinne som er vanæret, skal de ikke ta til ekte. Heller ikke en kvinne som hennes mann har skilt seg fra. For presten er hellig for sin Gud.

⁸ Du skal holde ham hellig, for han bærer fram din Guds mat. Han skal være hellig for deg, for jeg, Herren, som helliger dere, er hellig.

⁹ Dersom en prests datter vanhelliger seg ved å drive hor, så vanhelliger hun sin far. Hun skal brennes med ild.

¹⁰ Den som er yppersteprest blant sine brødre, han som har fått salvingsoljen utøst over sitt hode, og som er innviet og har kledd seg i de hellige klærne, han skal ikke gå med uflidd hår eller flerre sine klær.

¹¹ Han skal ikke gå inn til noe lik, ikke engang ved sin far eller sin mor skal han føre urenhet over seg.

¹² Han skal ikke gå ut av helligdommen for ikke å vanhellige sin Guds helligdom. For innvielsen han fikk ved sin Guds salvingsolje, er over ham. Jeg er Herren.

¹³ Til hustru skal han ta en ren jomfru.

¹⁴ En enke eller en fraskilt eller en vanæret kvinne eller en horkvinne - noen slik må han ikke gifte seg med. Bare en jomfru av sitt folk skal han ta til hustru.

¹⁵ Han skal ikke vanhellige sin ætt blant sitt folk. For jeg er Herren, som helliger ham.

¹⁶ Og Herren talte til Moses og sa:

¹⁷ Tal til Aron og si: Ingen av din ætt, verken nå eller i kommende tider, som har noe lyte, skal tre nær for å bære fram sin Guds mat.

¹⁸ Ingen som har noe lyte, skal tre nær, ingen som er blind eller halt eller har noe ansiktslyte eller et lem som er for stort,

¹⁹ ingen som har brukket fot eller hånd,

²⁰ ingen som er pukkelrygget eller dverg eller har en hvit flekk på øyet eller har skabb eller noe annet utslett, eller som har fått sine stener knust.

²¹ Ingen av presten Arons ætt som har noe lyte, skal tre nær for å bære fram Herrens ildoffer. Han har et lyte, han skal ikke tre nær for å bære fram sin Guds mat.

²² Han kan få ete sin Guds mat, både av de høyhellige og av de hellige gaver,

²³ men han må ikke gå fram til forhenget og ikke tre nær til alteret, fordi han har et lyte, han skal ikke vanhellige mine helligdommer. For jeg er Herren, som helliger dem.

²⁴ Moses sa dette til Aron og hans sønner, og til alle Israels barn.

3. Mosebok 22

Bestemmelser om offer

¹ Herren talte til Moses og sa.

- ² Tal til Aron og hans sønner og si at de skal se seg vel for med de hellige gaver som Israels barn helliger til meg, og ikke vanhellige mitt hellige navn. Jeg er Herren.
- ³ Si til dem: Dersom noen i hele deres ætt, nå eller i kommende tider, kommer nær de hellige gaver som Israels barn helliger til Herren, mens han har noen urenheter på seg, så skal han utryddes fra mitt åsyn. Jeg er Herren.
- ⁴ Ingen av Arons ætt som er spedalsk eller har utflod, skal ete av de hellige gavene før han er blitt ren, heller ikke den som rører ved noen som er blitt uren ved lik, eller den som det går sæd fra,
- ⁵ eller den som rører ved noe kryp som en blir uren ved, eller ved et menneske som en blir uren ved, hva urenheter det kan være.
- ⁶ Den som rører ved noe slikt, skal være uren til om kvelden, han skal ikke ete av de hellige gavene før han har badet sitt legeme i vann.
- ⁷ Når solen er gått ned, er han ren. Deretter kan han ete av de hellige gavene, for det er hans mat.
- ⁸ Det som er selvdødt eller revet i hjel, skal han ikke ete, for da blir han uren. Jeg er Herren.
- ⁹ De skal ta vare på det jeg vil ha ivaretatt, for at de ikke skal føre skyld over seg for noe slikt og dø fordi de vanhelliger det hellige. Jeg er Herren, som helliger dem.
- ¹⁰ Ingen fremmed skal ete av det hellige. En som har sitt tilhold hos presten eller er dagarbeider hos ham, må ikke ete av det hellige.
- ¹¹ Men når en prest kjøper en trell for sine penger, da kan trellen ete av det, likeså den som er født i hans hus. De kan ete av hans mat.
- ¹² Når en prests datter blir en fremmed manns hustru, skal hun ikke ete av de hellige offergavene.
- ¹³ Men blir hun enke, eller er hun skilt fra sin mann, og hun ingen barn har, og hun vender tilbake til sin fars hus og bor hos ham som da hun var ung, da kan hun ete av sin fars mat. Men ingen fremmed skal ete av den.
- ¹⁴ Når noen eter noe hellig og ikke vet om det, skal han godtgjøre presten det hellige og legge femtedelen til.
- ¹⁵ Prestene skal ikke vanhellige de hellige gaver som Israels barn ofrer til Herren,
- ¹⁶ og slik føre misgjerning og skyld over dem når de eter deres hellige gaver. For jeg er Herren, som helliger dem.
- ¹⁷ Og Herren talte til Moses og sa:

- 18** Tal til Aron og hans sønner og til alle Israels barn og si til dem: Når noen av Israels hus eller av de fremmede i Israel vil ofre sitt offer, enten det er et løfteoffer eller et frivillig offer de vil ofre til Herren som brennoffer,
- 19** da skal dere gjøre det slik at Herren kan ha velbehag i dere: Det skal være en hann uten lyte av storfeet, av sauene eller av geitene.
- 20** Noe som det er lyte på, må dere ikke ofre, for da har Herren ikke velbehag i dere.
- 21** Når noen vil ofre til Herren et fredsoffer av storfeet eller av småfeet, enten for å oppfylle et løfte eller for å gi et frivillig offer, da skal det være uten lyte, for at Herren kan ha velbehag i det. Det skal slett ikke være noe lyte på det.
- 22** Dyr som er blinde eller har brukne ben eller sårskader, eller som har verkesår eller skabb eller annet utslett, skal dere ikke ofre til Herren. Dere skal ikke legge ildoffer av dem på alteret for Herren.
- 23** Et dyr av storfeet eller småfeet som har et lem som er for langt eller for kort, kan du ofre som frivillig offer, men som løfteoffer har Herren ikke velbehag i det.
- 24** Et dyr som er gjeldet ved å klemmes eller knuses eller rives eller skjæres, skal dere ikke bære fram for Herren. Slikt skal dere ikke gjøre i deres land.
- 25** Heller ikke av en utlendings hånd skal dere motta og ofre slike dyr som matoffer til deres Gud, for de er utskjemt. Det er lyte på dem, med dem vinner dere ikke Herrens velbehag.
- 26** Og Herren talte til Moses og sa:
- 27** Når en kalv eller et lam eller et kje blir født, da skal de bli sju dager hos moren. Men fra den åttende dagen av er de velbehagelige for Herren som ildoffer for ham.
- 28** Dere skal ikke slakte et dyr av storfeet eller småfeet på samme dag som dets unge.
- 29** Når dere ofrer til Herren et lovprisningsoffer, skal dere gjøre det slik at Herren kan ha velbehag i dere.
- 30** Det skal etes samme dag, dere skal ikke la noe av det bli til neste morgen. Jeg er Herren.
- 31** Dere skal ta vare på mine bud og holde dem. Jeg er Herren.
- 32** Dere skal ikke vanhellige mitt hellige navn, for jeg vil være helliget blant Israels barn. Jeg er Herren, som helliger dere.
- 33** Jeg er den som førte dere ut av landet Egypt for å være deres Gud. Jeg er Herren.

3. Mosebok 23

Lover om den sjuende dagen

- ¹ Herren talte til Moses og sa:
- ² Tal til Israels barn og si til dem: Dette er Herrens høytider, mine fastsatte tider, da dere skal lyse ut hellige sammenkomster.
- ³ I seks dager skal dere arbeide, men på den sjuende dagen er det høyhellig sabbat, en hellig sammenkomst. Da skal dere ikke gjøre noe arbeid, det er sabbat for Herren hjemme hos dere alle.

Lover om de usyrede brøds høytid

- ⁴ Dette er Herrens høytider, de hellige sammenkomster, som dere skal lyse ut til deres fastsatte tider:
- ⁵ I den første måneden, på den fjortende dagen i måneden, mellom de to aftenstundene, er det påske for Herren.
- ⁶ Den femtende dagen i samme måneden er det de usyrede brøds høytid for Herren. I sju dager skal dere ete usyret brød.
- ⁷ Den første dagen skal dere holde en hellig sammenkomst. Dere skal ikke gjøre deres vanlige arbeid.
- ⁸ I sju dager skal dere ofre ildoffer for Herren. Den sjuende dagen skal det være en hellig sammenkomst, dere skal ikke gjøre deres vanlige arbeid.
- ⁹ Og Herren talte til Moses og sa:
- ¹⁰ Tal til Israels barn og si til dem: Når dere kommer inn i det landet jeg vil gi dere, og dere høster landets grøde, da skal dere komme til presten med det første kornbåndet av deres høst,
- ¹¹ han skal svinge kornbåndet for Herrens åsyn, for at Herren kan ha velbehag i dere. Dagen etter sabbaten skal presten svinge det.
- ¹² Samme dag som dere svinger kornbåndet, skal dere ofre et årsgammelt lam uten lyte til brennoffer for Herren,
- ¹³ og matofferet som hører til: to tiendedeler av en efa fint mel, blandet med olje, til ildoffer for Herren, til en velbehagelig duft, og drikkofferet som hører til: fjerdedelen av en hin vin.
- ¹⁴ Dere skal ikke ete brød eller ristet eller friskt korn før denne dagen, før dere har båret fram offeret for deres Gud. Det skal være en evig lov for dere, fra slekt til slekt hjemme hos dere alle.

Lover om pinsefesten og basunhøytiden

- ¹⁵ Fra dagen etter sabbaten, fra den dagen dere bærer fram svingekornbåndet, skal dere telle sju hele uker.

16 Femti dager skal dere telle til dagen etter den sjuende sabbaten. Da skal dere bære fram for Herren et offer av den nye grøden.

17 Dere skal komme hjemmefra med to svingebrød, som er laget av to tiendedeler av en efa fint mel og bakt med surdeig. De er en førstegrøde for Herren.

18 Sammen med brødet skal dere føre fram sju årsgamle lam uten lyte og en oksekalv og to værer - de skal være til brennoffer for Herren - og matofferet og drikkofrene som hører til. Det er et ildoffer til velbehagelig duft for Herren.

19 Og dere skal ofre en geitebukk til syndoffer og to årsgamle lam til fredsoffer.

20 Presten skal svinge dem sammen med førstegrødens brød og to lam for Herrens åsyn. De skal være viet til Herren og tilhøre presten.

21 Samme dag skal dere lyse ut en hellig sammenkomst. Dere skal ikke gjøre deres vanlige arbeid. Det skal være en evig lov for dere, fra slekt til slekt, hvor dere så bor.

22 Når dere høster grøden i landet, skal du ikke skjære kornet helt ut til ytterste kant av åkeren. Og de aksene som blir liggende igjen etter innhøstingen, skal du ikke sanke opp. Du skal la dem være igjen til den fattige og den fremmede. Jeg er Herren deres Gud.

23 Og Herren talte til Moses og sa:

24 Tal til Israels barn og si: I den sjuende måneden, på den første dagen i måneden, skal dere holde hviledag og blåse i trompet til påminnelse og en hellig sammenkomst.

25 Da skal dere ikke gjøre deres vanlige arbeid, og dere skal ofre ildoffer til Herren.

Lover om soningsdagen

26 Og Herren talte til Moses og sa:

27 Men den tiende dagen i den samme sjuende måneden er det soningsdag. Da skal dere holde en hellig sammenkomst, og dere skal faste og ofre ildoffer til Herren.

28 Den dagen skal dere ikke gjøre noe arbeid, for det er en soningsdag. Da skal det gjøres soning for dere, for Herrens, deres Guds åsyn.

29 Hver den som ikke faster den dagen, skal utryddes av sitt folk.

30 Og hver den som gjør noe arbeid den dagen, han skal utryddes av sitt folk.

31 Det må ikke gjøres noe arbeid den dagen, det skal være en evig lov for dere, fra slekt til slekt, hvor dere så bor.

32 En høyhellig sabbat skal den dagen være for dere, og dere skal faste. Den niende dagen i måneden om kvelden, fra den ene kvelden til den neste, skal dere holde deres sabbatshvile.

Lover om løvhyttefesten

33 Og Herren talte til Moses og sa:

34 Tal til Israels barn og si: Fra den femtende dagen i denne samme sjuende måneden, skal løvhyttefesten holdes for Herren. Og den skal vare i sju dager.

35 På den første dagen skal det være en hellig sammenkomst. Dere skal ikke gjøre deres vanlige arbeid.

36 I sju dager skal dere ofre ildoffer til Herren. Den åttende dagen skal dere holde en hellig sammenkomst og ofre ildoffer til Herren. Det er en festsammenkomst. Dere skal ikke gjøre deres vanlige arbeid.

37 Dette er Herrens høytider. Dere skal lyse dem ut som hellige sammenkomster. Og på dem skal dere ofre til Herren ildoffer, brennoffer og matoffer, slaktoffer og drikkoffer, hver dag det som hører dagen til.

38 Til dette kommer Herrens sabbater, og dertil de gaver, løfteoffer og frivillige offer som dere gir Herren.

39 Den femtende dagen i den sjuende måneden, når dere samler inn landets grøde, skal dere holde Herrens fest. Den skal vare i sju dager. Den første dagen skal være hviledag, og den åttende dagen skal være hviledag.

40 Den første dagen skal dere ta frukter av vakre trær, palmegreiner og kvister av løvrike trær og vidjer som vokser ved bekkene, og dere skal være glade for Herrens, deres Guds åsyn i sju dager.

41 Denne høytiden skal dere holde som en fest for Herren sju dager om året. Det skal være en evig lov for dere, fra slekt til slekt. I den sjuende måneden skal dere holde denne høytiden.

42 Dere skal bo i løvhytter i sju dager. Alle innfødte i Israel skal bo i løvhytter,

43 for at deres etterkommere skal vite at jeg lot Israels barn bo i løvhytter da jeg førte dem ut av landet Egypt. Jeg er Herren deres Gud.

44 Og Moses kunngjorde Herrens høytider for Israels barn.

3. Mosebok 24

Lover om lampene og skuebrødene

1 Herren talte til Moses og sa:

2 Byd Israels barn at de skal la deg få ren olje av knust oliven til lysestaken, så lampene kan settes opp til enhver tid.

- ³ Utenfor vitnesbyrdets forheng i sammenkomstens telt skal Aron alltid holde dem i stand fra kveld til morgen for Herrens åsyn. Det skal være en evig lov for dere, fra slekt til slekt.
- ⁴ På lysestaken av rent gull skal han alltid holde lampene i stand for Herrens åsyn.
- ⁵ Du skal ta fint mel og bake tolv kaker av det, hver kake skal være to tiendedeler av en efa.
- ⁶ Og du skal legge dem i to rader, seks i hver rad, på bordet av rent gull for Herrens åsyn.
- ⁷ Du skal legge ren virak på hver rad. Den skal være et påminningsoffer for brødene, et ildoffer for Herren.
- ⁸ Hver sabbatsdag skal brødene gjennom alle tider legges fram for Herrens åsyn. Det skal være en gave fra Israels barn - en evig pakt.
- ⁹ De skal tilhøre Aron og hans sønner. De skal ete dem på et hellig sted. For de er høyhellige og hans del av Herrens ildoffer - en evig rettighet.

Den som spotter Herrens navn

- ¹⁰ En mann som var sønn av en israelittisk kvinne, men hadde en egypter til far, gikk en gang ut blant Israels barn. Da kom den israelittiske kvinnens sønn og en israelittisk mann i trette med hverandre i leiren.
- ¹¹ Og den israelittiske kvinnens sønn spottet Herrens navn og forbannet det. Da førte de ham til Moses. Hans mor hette Sjelomit, Dibris datter, av Dans stamme.
- ¹² De satte ham fast, for at de kunne få avgjørelse ved et ord fra Herren.
- ¹³ Og Herren talte til Moses og sa:
- ¹⁴ Før spotteren utenfor leiren, og alle de som hørte det, skal legge sine hender på hans hode, og hele menigheten skal steine ham.
- ¹⁵ Og du skal tale til Israels barn og si: Når noen forbanner sin Gud, fører han skyld over seg.
- ¹⁶ Den som spotter Herrens navn, skal dø. Hele menigheten skal steine ham. Enten det er en fremmed eller en innfødt, skal han steines når han spotter Herrens navn.
- ¹⁷ Når en slår et menneske i hjel, skal han dø.
- ¹⁸ Den som slår i hjel et husdyr, skal godtgjøre det, liv for liv.
- ¹⁹ Når noen volder sin neste skade på hans legeme, skal det gjøres det samme med ham som han selv har gjort:

²⁰ brudd for brudd, øye for øye, tann for tann. Den samme skade som han volder en annen, skal han selv få.

²¹ Den som slår i hjel et husdyr, skal godtgjøre det. Men den som slår et menneske i hjel, skal dø.

²² En og samme rett skal gjelde for dere, den skal gjelde for den fremmede som for den innfødte. For jeg er Herren deres Gud.

²³ Og Moses sa dette til Israels barn. Og de førte spotteren utenfor leiren og steinet ham. Israels barn gjorde som Herren hadde befalt Moses.

3. Mosebok 25

Lover om sabbatsåret og jubelåret

¹ Herren talte til Moses på Sinai berg og sa:

² Tal til Israels barn og si til dem: Når dere kommer inn i det landet jeg vil gi dere, da skal landet ha en sabbatshvile for Herren.

³ I seks år skal du så din åker, og i seks år skal du stelle med din vingård og høste landets grøde.

⁴ Men i det sjuende året skal det være en høyhellig sabbat for landet, en sabbat for Herren. Da skal du ikke så din åker og ikke stelle med din vingård.

⁵ Det som vokser av seg selv etter at du har høstet, skal du ikke skjære, og druene på ditt ustelte vintre skal du ikke sanke. Det skal være et sabbatsår for landet.

⁶ Det som vokser i landets sabbatsår, skal være til føde for dere, for deg og din tjener og din tjenestepike og din dagarbeider og de fremmede som holder til hos deg.

⁷ Din buskap og de ville dyr som er i ditt land, skal også ete av all den grøde som vokser der.

⁸ Så skal du telle fram sju sabbatsår, sju ganger sju år, så tiden for de sju sabbatsår blir førtini år.

⁹ Og i den sjuende måneden, på den tiende dagen i måneden, skal du la hornet lyde gjennom landet. På soningsdagen skal dere la hornet lyde gjennom hele landet.

¹⁰ Dere skal holde det femtiende året hellig og utrope frihet i landet for alle dem som bor der. Det skal være et jubelår for dere. Og dere skal komme tilbake, hver til sin eiendom og hver til sin slekt.

¹¹ Et jubelår skal dette femtiende året være for dere. Ikke skal dere så, og ikke skal dere høste det som vokser av seg selv i det året, og ikke skal dere sanke druer av de ustelte vintrærne i det året.

12 For det er et jubelår, hellig skal det være for dere. Av marken skal dere ete det den bærer.

13 I dette jubelåret skal dere komme tilbake, enhver til sin eiendom.

14 Når du selger noe til din neste, eller når du kjøper noe av din neste, da skal dere ikke gjøre hverandre urett.

15 Etter tallet av år siden jubelåret, skal du kjøpe av din neste. Etter tallet av innhøstningsårene skal han selge til deg.

16 For et større antall år skal du gjøre kjøpesummen større, og for et mindre antall år skal du gjøre kjøpesummen mindre. For det er bare et visst antall avlinger han selger til deg.

17 Ingen av dere skal gjøre sin neste urett, men du skal frykte din Gud. For jeg er Herren deres Gud.

18 Dere skal holde mine lover og ta vare på mine bud og holde dem, så skal dere bo trygt i landet.

19 Landet skal gi sin frukt, og dere skal ete og bli mette og bo der trygt.

20 Og om dere sier: Hva skal vi ete i det sjuende året, når vi ikke sår og ikke samler inn vår grøde? -

21 - da vil jeg sende min velsignelse over dere i det sjette året, så det gir grøde for tre år.

22 I det åttende året skal dere så, men ennå ete av den gamle grøden. Like til det niende årets grøde kommer, skal dere ete gammelt korn.

Det skal vises barmhjertighet mot fattige

23 Jorden må ikke selges for alle tider. For meg hører landet til. Dere er fremmede og gjester hos meg.

24 I hele det landet dere får til eie, skal dere tillate innløsning av jorden.

25 Når din bror blir fattig og må selge noe av sin jordeiendom, da skal hans løser, hans nærmeste, komme og innløse det som hans bror har solgt.

26 Og om en ikke har noen løser, men selv får råd til det og kommer til å eie det som skal til for å innløse det,

27 da skal han regne etter hvor mange år det er gått siden han solgte, og bare betale det overskytende til den mannen han solgte til. Så skal han få sin jordeiendom igjen.

28 Men dersom han ikke har nok til å betale ham med, da skal det han har solgt, bli i dens eie som kjøpte det, helt til jubelåret. Men i jubelåret skal det gis fritt, så han får sin jordeiendom igjen.

- ²⁹ Når noen selger et våningshus i en by som er omgitt av murer, da skal hans innløsningsrett vare inntil et helt år er gått etter at han har solgt. Ett år skal hans innløsningsrett vare.
- ³⁰ Men dersom det ikke blir innløst innen et helt år er til ende, da skal huset, om det ligger i en by med murer omkring, for alle tider tilhøre den som kjøpte det, og hans etterkommere. Det skal ikke gis fritt i jubelåret.
- ³¹ Men husene i småbyer som ikke har murer omkring, skal regnes like med jordene på landet. De skal kunne innløses, og i jubelåret skal de gis fri.
- ³² Gjelder det hus i byer som hører levittene til, da skal innløsningsretten vare gjennom alle tider.
- ³³ Når en kjøper noe av en levitt, så skal et hus som er solgt, så fremt det ligger i hans egen by, gis fritt i jubelåret. For husene i levittenes byer er deres eiendom blant Israels barn.
- ³⁴ Men beitemarkene omkring deres byer må ikke selges, de er deres eiendom for all tid.
- ³⁵ Når din bror blir fattig og ikke lenger kan holde seg oppe, da skal du støtte ham. Som en fremmed og en innflytter skal han leve hos deg.
- ³⁶ Du må ikke ta rente eller ågerpenger av ham. Du skal frykte din Gud, så din bror kan leve med deg.
- ³⁷ Du skal ikke låne ham penger mot rente og ikke kreve noe i tillegg for den maten du låner ham.
- ³⁸ Jeg er Herren deres Gud, som førte dere ut av landet Egypt for å gi dere Kana'ans land og være deres Gud.
- ³⁹ Når din bror blir fattig og selger seg til deg, da skal du ikke la ham tjene hos deg som en trell tjener.
- ⁴⁰ Han skal være hos deg som en dagarbeider eller innflytter, og tjene hos deg til jubelåret.
- ⁴¹ Da skal han flytte fra deg, både han og hans barn, og dra hjem til sin slekt. Til sin fedreeiendom skal han vende tilbake.
- ⁴² For de er mine tjenere, som jeg har ført ut av landet Egypt. De skal ikke selges som en trell selges.
- ⁴³ Du skal ikke herske over ham med hardhet, men du skal frykte din Gud.
- ⁴⁴ Men vil du få deg en trell eller en trellkvinne, da skal du kjøpe dem av de folkeslagene som bor omkring dere.
- ⁴⁵ Dere kan også kjøpe treller blant barna av de innflytterne som bor hos dere som fremmede. Blant dem og deres etterkommere, som bor hos dere og er

født i deres land, kan dere kjøpe treller eller trellkvinner. De skal være deres eiendom.

⁴⁶ Og dere kan etterlate dem som arv til deres barn etter dere, så de kan ha dem til eiendom. Dere kan for alltid bruke dem som treller. Men over dine brødre, Israels barn, skal du ikke herske med hardhet, bror over bror.

⁴⁷ Når en fremmed eller innflytter hos deg kommer til velstand, og en av dine brødre som bor nær ham, blir fattig og må selge seg til den fremmede som har tilhold hos deg, eller til en som stammer fra en fremmed manns slekt,

⁴⁸ da skal han kunne løses ut etter at han har solgt seg. En av hans brødre skal løse ham ut,

⁴⁹ eller hans onkel eller hans onkels sønn eller en annen av de nærmeste slektninger i hans ætt, skal løse ham ut. Eller om han får råd til det, da skal han løse seg selv ut.

⁵⁰ Når han så gjør opp med den som har kjøpt ham, skal de regne ut tiden fra det året han solgte seg til ham, og til jubelåret. Og pengene som han solgte seg for, skal deles med antall år. Den tiden han har vært hos ham, skal regnes som om han hadde vært dagarbeider.

⁵¹ Dersom det ennå er mange år igjen, da skal han til utløsning betale tilbake en tilsvarende del av de pengene han ble kjøpt for.

⁵² Men dersom det er få år igjen til jubelåret, så skal han gjøre opp med ham deretter. Han skal betale sin løsningssum etter sine tjenestear.

⁵³ Som en dagarbeider som tjener år for år, skal han være hos ham. Du må ikke tåle at han hersker over ham med hardhet.

⁵⁴ Men dersom han ikke løses ut på en av disse måtene, da skal han bli fri i jubelåret, både han og hans barn.

⁵⁵ For meg tilhører Israels barn som tjenere. De er mine tjenere, som jeg har ført ut av landet Egypt. Jeg er Herren deres Gud.

3. Mosebok 26

Løfte om velsignelse ved lydighet

¹ Dere skal ikke gjøre dere avguder og ikke reise opp utskårne bilder eller støtter. Og dere skal ikke sette opp steiner med bilder i deres land for å tilbe ved dem. For jeg er Herren deres Gud.

² Mine sabbater skal dere holde, og min helligdom skal dere ha ærefrykt for. Jeg er Herren.

³ Dersom dere vandrer i mine lover og tar vare på mine bud og holder dem,

⁴ da vil jeg gi dere regn i rette tid. Jorden skal gi sin grøde, og markens trær skal gi sin frukt.

⁵ Tresketiden skal vare hos dere like til vinhøsten. Og vinhøsten skal vare til kornet blir sådd. Dere skal ete dere mette av brødet som dere har dyrket, og bo trygt i deres land.

⁶ Jeg vil gi fred i landet. Dere skal hvile i ro, og ingen skal forferde dere. Jeg vil utrydde de ville dyrene av landet, og sverdet skal ikke fare gjennom deres land.

⁷ Dere skal forfølge deres fiender, og de skal falle for deres sverd.

⁸ Fem av dere skal forfølge hundre, og hundre av dere skal forfølge ti tusen, og deres fiender skal falle for deres sverd.

⁹ Jeg vil vende meg til dere og gjøre dere fruktbare og tallrike, og jeg vil holde min pakt med dere.

¹⁰ Dere skal ha gammel grøde å ete inntil dere må føre den bort for den nye grødens skyld.

¹¹ Jeg vil sette min bolig midt iblant dere, og jeg skal aldri forkaste dere.

¹² Jeg vil vandre midt iblant dere. Jeg vil være deres Gud, og dere skal være mitt folk.

¹³ Jeg er Herren deres Gud, som førte dere ut av landet Egypt, for at dere ikke mer skulle være egypternes treller, og jeg brøt i stykker stengene i åket som lå på dere og lot dere gå oppreist.

Trussel om straff ved ulydighet

¹⁴ Men dersom dere ikke lyder meg og ikke holder alle disse bud,

¹⁵ dersom dere forakter mine forskrifter, og dersom dere forkaster mine lover, så dere ikke holder alle mine bud, men bryter min pakt,

¹⁶ da vil også jeg gjøre slik mot dere: Jeg vil hjemsøke dere med redsler, med sott som tærer og feber som brenner, så deres øyne slokner og sjelen tæres bort. Til ingen nytte skal dere så deres utsæd, deres fiender skal ete den.

¹⁷ Jeg vil sette mitt åsyn mot dere, og deres fiender skal slå dere. De som hater dere, skal herske over dere. Og dere skal flykte selv om ingen forfølger dere.

¹⁸ Dersom dere enda ikke lyder meg, da vil jeg tukte dere sju ganger mer for deres synder.

¹⁹ Jeg vil bryte ned den styrke som dere er så stolte av. Jeg vil gjøre himmelen over dere som jern og jorden under dere som kobber.

- 20** Til ingen nytte skal dere fortære deres kraft. Landet skal ikke gi sin grøde, og trærne i landet skal ikke gi sin frukt.
- 21** Dersom dere enda står meg imot og ikke vil lyde meg, da vil jeg slå dere sju ganger mer, som deres synder fortjener.
- 22** Jeg vil sende ville dyr mot dere. De skal røve barna fra dere, ødelegge kveget og gjøre dere få, og veiene skal bli øde.
- 23** Dersom dere enda ikke lar dere tukte av meg, men står meg imot,
- 24** da vil også jeg stå dere imot og slå dere sju ganger mer for deres synder.
- 25** Jeg vil føre over dere et sverd som hevner pakten. Og om dere samler dere i byene, da vil jeg sende pest iblant dere. Og dere skal gis i fiendens hånd.
- 26** Når jeg bryter i stykker brødets stav for dere, da skal ti kvinner bake brød i én ovn og gi dere brød igjen etter vekt. Og dere skal ete og ikke bli mette.
- 27** Dersom dere enda ikke lyder meg, men står meg imot,
- 28** da vil også jeg stå dere imot i vrede og tukte dere sju ganger mer for deres synder.
- 29** Dere skal ete kjøttet av deres egne sønner og døtre.
- 30** Jeg vil ødelegge offerhaugene deres og utrydde solstøttene. Jeg vil kaste deres døde kroppar oppå de døde kroppene av deres motbydelige avguder. Og min sjel skal vemmes ved dere.
- 31** Jeg vil gjøre deres byer til en ørken og legge deres helligdommer øde. Og jeg vil ikke nyte vellukten av deres offer.
- 32** Jeg vil legge landet øde, så deres fiender som bor der, skal forferdes over det.
- 33** Men dere vil jeg spre blant hedningene. Med draget sverd vil jeg forfølge dere. Deres land skal bli øde og deres byer en ørken.
- 34** Da skal landet gjøre godt igjen for sine sabbatsår hele den tid det ligger øde, mens dere er i deres fienders land. Da skal landet hvile og gjøre godt igjen for sine sabbatsår.
- 35** Hele den tiden det ligger øde, skal det ha hvile, den hvile som det ikke fikk i sabbatsårene mens dere bodde der.
- 36** Og de som blir igjen av dere, dem vil jeg gi et motløst hjerte i sine fienders land, så lyden av et løvblad for vinden vil jage dem. De skal flykte som en flykter for sverd, og falle skjønt ingen forfølger dem.
- 37** De skal falle, den ene over den andre, som for sverd, skjønt ingen forfølger dem. Og dere skal ikke holde stand mot fiendene.

³⁸ Dere skal gå til grunne blant hedningene, og deres fienders land skal fortære dere.

³⁹ De som blir igjen av dere, skal visne bort i fiendenes land for sin misgjernings skyld. Også for sine fedres misgjerninger, som hviler på dem, skal de visne bort.

⁴⁰ Da skal de bekjenne sin misgjerning og sine fedres misgjerning, som de gjorde i sin troløshet mot meg. De skal bekjenne at de sto meg imot.

⁴¹ Derfor sto også jeg dem imot og førte dem inn i deres fienders land. - Ja, da skal deres uomskårne hjerte ydmyke seg, og de skal bøte for sin misgjerning.

⁴² Og så vil jeg komme i hu min pakt med Jakob, og min pakt med Isak og min pakt med Abraham vil jeg komme i hu. Og landet vil jeg komme i hu.

⁴³ Men først skal de ha forlatt landet. Det skal gjøre godt igjen for sine sabbatsår, mens det ligger øde og forlatt av dem. Og de skal bøte for sin misgjerning, fordi de foraktet mine lover og forkastet mine bud.

⁴⁴ Men selv da, når de er i sine fienders land, vil jeg ikke støte dem bort og avsky dem, så jeg skulle tilintetgjøre dem og bryte min pakt med dem. For jeg er Herren deres Gud.

⁴⁵ Til gagn for dem vil jeg komme i hu pakten med fedrene, som jeg førte ut av landet Egypt midt for hedningenes øyne for å være deres Gud. Jeg er Herren.

⁴⁶ Dette er de forskrifter og de bud og de lover som Herren satte mellom seg og Israels barn ved Moses på Sinai berg.

3. Mosebok 27

Lover om hvordan en kan løse seg fra løfter

¹ Herren talte til Moses og sa:

² Tal til Israels barn og si til dem: Når noen gjør et hellig løfte om å vie noen til Herren, da skal du sette løsesummen slik:

³ Du skal verdsette en mann som er mellom tjue og seksti år gammel, til femti sekel sølv etter helligdommens sekel.

⁴ Men er det en kvinne, da skal du verdsette henne til tretti sekel.

⁵ Er det en som er mellom fem år og tjue år gammel, da skal du verdsette en som er av mannkjønn, til tjue sekel, og en som er av kvinnekjønn, til ti sekel.

⁶ Er det en som er mellom en måned og fem år gammel, da skal du verdsette en gutt til fem sekel sølv og en pike til tre sekel sølv.

⁷ Er det en som er seksti år gammel eller mer, da skal du, dersom det er en mann, verdsette ham til femten sekel, og en kvinne til ti sekel.

- ⁸ Men dersom noen er for fattig til å betale etter din verdsetting, da skal han stilles fram for presten, og presten skal verdsette ham. Presten skal verdsette ham alt etter det han som ga løftet, har råd til.
- ⁹ Dersom det gjelder et dyr, slike som en ofrer til Herren, da skal alt det en gir Herren av slikt, være hellig.
- ¹⁰ En skal ikke gi noe annet i stedet og ikke bytte det ut, verken et godt med et dårlig eller et dårlig med et godt. Bytter noen et dyr med et annet, da skal både dyret og det som det byttes med, være hellig.
- ¹¹ Men dersom det er et eller annet urent dyr, som en ikke skal ofre til Herren, da skal dyret stilles fram for presten,
- ¹² og presten skal verdsette det etter som det er, godt eller dårlig. Som du, prest, verdsetter det, slik skal det være!
- ¹³ Men vil noen innløse det, da skal han gi femtedelen mer enn det du har verdsatt det til.
- ¹⁴ Når noen helliger sitt hus som gave til Herren, da skal presten verdsette det etter som det er, godt eller dårlig. Som presten verdsetter, slik skal det stå ved makt.
- ¹⁵ Men dersom den som har helliget sitt hus, vil innløse det, da skal han gi femtedelen mer enn du har verdsatt det til, så blir det hans.
- ¹⁶ Dersom noen helliger Herren noe av sin jordeiendom, da skal du verdsette det etter såkornet, en homer byggsæd til femti sekel sølv.
- ¹⁷ Dersom han helliger sin jord fra jubelåret av, da skal din verdsetting stå ved makt.
- ¹⁸ Men dersom han helliger sin jord etter jubelåret, da skal presten regne ut pengene etter de år som er tilbake til neste jubelår, og det skal gjøres avkortning i den verdien du har satt.
- ¹⁹ Vil den som har helliget jorden, innløse den, da skal han gi femtedelen mer enn du har verdsatt den til. Så skal den være hans for godt.
- ²⁰ Men dersom han ikke innløser jorden, eller han selger den til en annen, da kan den ikke innløses mer.
- ²¹ Men når jorden gis fri i jubelåret, skal den være helliget Herren, likesom bannlyst jord. Den skal tilhøre presten som hans eiendom.
- ²² Men dersom noen helliger til Herren et jordstykke som han har kjøpt, som ikke har tilhørt den jordeiendommen han har arvet,
- ²³ da skal presten regne ut for ham hva det skal verdsettes til, etter tiden inntil jubelåret. Samme dag skal han gi det du verdsetter det til, det skal være helliget Herren.

- 24** I jubelåret skal jorden komme tilbake til den han har kjøpt den av, til den som har retten til denne arvejord i landet.
- 25** All din verdsetting skal skje etter helligdommens sekel. Sekelen skal være tjue gera.
- 26** Ingen skal hellige det førstefødte i buskapen. Som førstefødt hører det Herren til. Enten det er et dyr av storfeet eller av småfeet, hører det Herren til.
- 27** Men dersom det er av de urene dyrene, da skal en innløse det etter din verdsetting og legge femtedelen til. Dersom det ikke innløses, da skal det selges etter din verdsetting.
- 28** Men intet bannlyst som noen vier til Herren av alt det han eier, må selges eller innløses, enten det er folk eller fe eller jordeiendom, alt bannlyst er høyhellig for Herren.
- 29** Et menneske som er lyst i bann, skal ikke løses, men lide døden.
- 30** All landets tiende av jordens utsæd og av trærnes frukt hører Herren til. Den er helliget Herren.
- 31** Vil noen innløse noe av sin tiende, da skal han legge femtedelen til.
- 32** Og all tiende av storfe og av småfe, av alt det som går under gjeterstaven - hvert tiende dyr - skal være helliget Herren.
- 33** En skal ikke se etter om det er godt eller dårlig, og ikke bytte det. Dersom en bytter det, da skal både dyret og det som det byttes ut med, være hellig. Det skal ikke innløses.
- 34** Dette er de bud som Herren ga Moses på Sinai berg og bød ham å kunngjøre for Israels barn.

4. Mosebok

4. Mosebok 1

Manntall over Israels folk

- 1** Herren talte til Moses i Sinai ørken i sammenkomstens telt, på den første dagen i den andre måneden i det andre året etter at de var dratt ut av landet Egypt. Og han sa:
- 2** Ta opp manntall over hele Israels barns menighet etter deres ætter og familier og skriv opp navnene på alle som er av mannkjønn, én for én,
- 3** fra tjueårsalderen og oppover. Alle dem i Israel som kan dra ut i krig, skal dere mønstre, hær etter hær, du og Aron.
- 4** Dere skal ta med dere en mann for hver stamme, den mannen som er overhode for stammens familier.
- 5** Dette er navnene på de menn som dere skal ha til hjelp: For Ruben: Elisur, Sjede'urs sønn,
- 6** for Simeon: Sjelumiel, Surisjaddais sønn,
- 7** for Juda: Nahson, Amminadabs sønn,
- 8** for Issakar: Netanel, Suars sønn,
- 9** for Sebulon: Eliab, Helons sønn,
- 10** for Josefs sønner, for Efra'im: Elisjama, Ammihuds sønn. For Manasse: Gamliel, Pedasurs sønn,
- 11** for Benjamin: Abidan, Gideonis sønn,
- 12** for Dan: Akieser, Ammisaddais sønn,
- 13** for Asjer: Pagiël, Okrans sønn,
- 14** for Gad: Eljasaf, De'uels sønn,
- 15** for Naftali: Akira, Enans sønn.
- 16** Dette var de som menigheten valgte, høvdingene for sine fedrestammer, overhodene for Israels tusener.
- 17** Da tok Moses og Aron med seg disse menn, som var nevnt ved navn,
- 18** og de samlet hele menigheten på den første dagen i den andre måneden. Og de lot seg føre inn i ættelistene med sine navn, etter sine ætter og familier, fra tjueårsalderen og oppover, én for én,
- 19** slik som Herren hadde befalt Moses. Han mønstret dem i Sinais ørken.

²⁰ Etterkommerne av Rubens sønner - han som var Israels førstefødte - oppskrevet etter sine ætter og familier, med sine navn, én for én, alt mannkjønn fra tjueårsalderen og oppover, alle som kunne dra ut i krig,

²¹ så mange som ble mønstret av Rubens stamme, var førtiseks tusen fem hundre.

²² Etterkommerne av Simeons sønner, oppskrevet etter sine ætter og familier, med sine navn, så mange av dem som ble mønstret, én for én, alt mannkjønn fra tjueårsalderen og oppover, alle som kunne dra ut i krig,

²³ så mange som ble mønstret av Simeons stamme, var femtini tusen tre hundre.

²⁴ Etterkommerne av Gads sønner, oppskrevet etter sine ætter og familier, med sine navn, fra tjueårsalderen og oppover, alle som kunne dra ut i krig,

²⁵ så mange som ble mønstret av Gads stamme, var førtifem tusen seks hundre og femti.

²⁶ Etterkommerne av Judas sønner, oppskrevet etter sine ætter og familier, med sine navn, fra tjueårsalderen og oppover, alle som kunne dra ut i krig,

²⁷ så mange som ble mønstret av Judas stamme, var syttifire tusen seks hundre.

²⁸ Etterkommerne av Issakars sønner, oppskrevet etter sine ætter og familier, med sine navn, fra tjueårsalderen og oppover, alle som kunne dra ut i krig,

²⁹ så mange som ble mønstret av Issakars stamme, var femtifire tusen fire hundre.

³⁰ Etterkommerne av Sebulons sønner, oppskrevet etter sine ætter og familier, med sine navn, fra tjueårsalderen og oppover, alle som kunne dra ut i krig,

³¹ så mange som ble mønstret av Sebulons stamme, var femtisju tusen fire hundre.

³² Josefs barn: Etterkommerne av Efra'ims sønner, oppskrevet etter sine ætter og familier, med sine navn, fra tjueårsalderen og oppover, alle som kunne dra ut i krig,

³³ så mange som ble mønstret av Efra'ims stamme, var førti tusen fem hundre.

³⁴ Etterkommerne av Manasses sønner, oppskrevet etter sine ætter og familier, med sine navn, fra tjueårsalderen og oppover, alle som kunne dra ut i krig,

³⁵ så mange som ble mønstret av Manasses stamme, var trettito tusen to hundre.

³⁶ Etterkommerne av Benjamins sønner, oppskrevet etter sine ætter og familier, med sine navn, fra tjueårsalderen og oppover, alle som kunne dra ut i krig,

³⁷ så mange som ble mønstret av Benjamins stamme, var trettifem tusen fire hundre.

³⁸ Etterkommerne av Dans sønner, oppskrevet etter sine ætter og familier, med sine navn, fra tjueårsalderen og oppover, alle som kunne dra ut i krig,

³⁹ så mange som ble mønstret av Dans stamme, var sekstito tusen sju hundre.

⁴⁰ Etterkommerne av Asjers sønner, oppskrevet etter sine ætter og familier, med sine navn, fra tjueårsalderen og oppover, alle som kunne dra ut i krig,

⁴¹ så mange som ble mønstret av Asjers stamme, var førtien tusen fem hundre.

⁴² Etterkommerne av Naftalis sønner, oppskrevet etter sine ætter og familier, med sine navn, fra tjueårsalderen og oppover, alle som kunne dra ut i krig,

⁴³ så mange som ble mønstret av Naftalis stamme, var femtitre tusen fire hundre.

⁴⁴ Dette var de som ble mønstret, de som Moses og Aron og Israels høvdinger mønstret, og høvdingene var tolv i tallet, en for hver stamme.

⁴⁵ Og alle de av Israels barn som ble mønstret etter sine familier, fra tjueårsalderen og oppover, alle i Israel som kunne dra ut i krig,

⁴⁶ så mange som ble mønstret, var seks hundre og tre tusen fem hundre og femti.

⁴⁷ Men levittene etter sin fedrestamme ble ikke mønstret sammen med dem.

⁴⁸ For Herren talte til Moses og sa:

⁴⁹ Bare Levis stamme skal du ikke mønstre, og over dem skal du ikke oppta manntall sammen med de andre Israels barn.

⁵⁰ Men du skal sette levittene over vitnesbyrdets tabernakel og over alle dets redskaper og over alt som hører til. De skal bære tabernaklet og alle dets redskaper, og de skal tjene ved tabernaklet og slå leir rundt omkring det.

⁵¹ Når tabernaklet skal bryte opp, skal levittene ta det ned, og når tabernaklet skal slå leir, skal levittene reise det opp. Kommer det noen fremmed nær det, skal han dø.

⁵² Israels barn skal slå opp sine telt, hver i sin leir og hver ved sitt banner, hær for hær.

⁵³ Men levittene skal slå opp sine telt rundt omkring vitnesbyrdets tabernakel, for at det ikke skal komme vrede over Israels barns menighet. Levittene skal ta seg av det som er å gjøre ved vitnesbyrdets tabernakel.

⁵⁴ Og Israels barn gjorde dette, de gjorde i ett og alt slik som Herren hadde befalt Moses.

4. Mosebok 2

Hvordan folket skal slå leir

¹ Herren talte til Moses og Aron og sa:

² Israels barn skal slå leir, hver ved sitt banner, ved sin families særmerke. De skal slå leir midt imot sammenkomstens telt, rundt omkring det.

³ På fremsiden, mot øst, skal Juda slå leir under sitt banner, hær for hær. Høvdingen for Judas barn er Nahson, Amminadabs sønn.

⁴ Hans hær, så mange av dem som er mønstret, er syttifire tusen seks hundre.

⁵ Ved siden av ham skal Issakars stamme slå leir. Høvdingen for Issakars barn er Netanel, Suars sønn.

⁶ Hans hær, så mange av dem som er mønstret, er femtifire tusen fire hundre.

⁷ Likeså Sebulons stamme. Høvdingen for Sebulons barn er Eliab, Helons sønn.

⁸ Hans hær, så mange av dem som er mønstret, er femtiju tusen fire hundre.

⁹ Alle som er mønstret av Judas leir, hær for hær, er ett hundre og åttiseks tusen fire hundre. De skal være den første fylkingen som bryter opp.

¹⁰ Mot sør skal Ruben slå leir under sitt banner, hær for hær. Høvdingen for Rubens barn er Elisur, Sjede'urs sønn.

¹¹ Hans hær, så mange av dem som er mønstret, er førtiseks tusen fem hundre.

¹² Ved siden av ham skal Simeons stamme slå leir. Høvdingen for Simeons barn er Sjelumiel, Surisjaddais sønn.

¹³ Hans hær, så mange av dem som er mønstret, er femtini tusen tre hundre.

¹⁴ Likeså Gads stamme. Høvdingen for Gads barn er Eljasaf, Re'uels sønn.

¹⁵ Hans hær, så mange av dem som er mønstret, er førtifem tusen seks hundre og femti.

¹⁶ Alle som er mønstret av Rubens leir, hær for hær, er ett hundre og femtien tusen fire hundre og femti. De skal være den andre fylkingen som bryter opp.

- 17** Så skal sammenkomstens telt bryte opp, levittenes leir midt mellom leirene. De skal bryte opp etter som de har ligget i leir, hver på sin plass under sine banner.
- 18** Mot vest skal Efra'im slå leir under sitt banner, hær for hær. Høvdingen for Efra'ims barn er Elisjama, Ammihuds sønn.
- 19** Hans hær, så mange av dem som er mønstret, er førti tusen fem hundre.
- 20** Ved siden av ham er Manasses stamme. Høvdingen for Manasses barn er Gamliel, Pedasurs sønn.
- 21** Hans hær, så mange av dem som er mønstret, er trettito tusen to hundre.
- 22** Og så kommer Benjamins stamme. Høvdingen for Benjamins barn er Abidan, Gideonis sønn.
- 23** Hans hær, så mange av dem som er mønstret, er trettifem tusen fire hundre.
- 24** Alle som er mønstret av Efra'ims leir, hær for hær, er ett hundre og åtte tusen ett hundre. De skal være den tredje fylkingen som bryter opp.
- 25** Mot nord skal Dan slå leir under sitt banner, hær for hær. Høvdingen for Dans barn er Akieser, Ammisaddais sønn.
- 26** Hans hær, så mange av dem som er mønstret, er sekstito tusen sju hundre.
- 27** Ved siden av ham skal Asjers stamme slå leir. Høvdingen for Asjers barn er Pagiël, Okrans sønn.
- 28** Hans hær, så mange av dem som er mønstret, er førtien tusen fem hundre.
- 29** Likeså Naftalis stamme. Høvdingen for Naftalis barn er Akira, Enans sønn.
- 30** Hans hær, så mange av dem som er mønstret, er femtitre tusen fire hundre.
- 31** Alle som er mønstret av Dans leir, er ett hundre og femtisju tusen seks hundre. De skal være den siste fylkingen som bryter opp under sine banner.
- 32** Dette var de av Israels barn som ble mønstret, etter sine familier. I alt var det seks hundre og tre tusen fem hundre og femti mann som ble mønstret i leirene, hær for hær.
- 33** Men levittene ble ikke mønstret sammen med de andre Israels barn, slik som Herren hadde befalt Moses.
- 34** Og Israels barn gjorde i alle deler slik som Herren hadde befalt Moses. Slik slo de leir under sine banner, og slik brøt de opp, enhver etter sin ætt og sin familie.

4. Mosebok 3

Om levittenes tjenester og oppgaver

- ¹ Dette var ætten til Aron og Moses på den tiden Herren talte med Moses på Sinai berg.
- ² Navnene på Arons sønner var: Nadab, som var den førstefødte, dernest Abihu, Eleasar og Itamar.
- ³ Dette var navnene på Arons sønner, de salvede prester, som var innviet til å gjøre prestatjeneste.
- ⁴ Men Nadab og Abihu døde for Herrens åsyn, den gang de bar fremmed ild inn for Herrens åsyn i Sinai ørken. De hadde ingen sønner. Siden utførte Eleasar og Itamar prestatjenesten for Arons, sin fars øyne.
- ⁵ Og Herren talte til Moses og sa:
- ⁶ La Levis stamme komme hit, og still dem fram for Aron, presten, så de kan tjene ham.
- ⁷ De skal ta vare på det han og hele menigheten har av oppgaver foran sammenkomstens telt, og slik utføre tjenesten ved tabernaklet.
- ⁸ De skal ta vare på alle gjenstandene i sammenkomstens telt, og på det som Israels barn har av oppgaver der. Slik skal de utføre tjenesten ved tabernaklet.
- ⁹ Du skal gi levittene til Aron og hans sønner. Det er de blant Israels barn som skal være helt overgitt til ham.
- ¹⁰ Men Aron og hans sønner skal du sette til å ta vare på sin prestatjeneste. Kommer en fremmed nær til, skal han dø.
- ¹¹ Og Herren talte til Moses og sa:
- ¹² Se, jeg har tatt ut levittene blant Israels barn i stedet for alle førstefødte, dem som åpner morsliv blant Israels barn, for at levittene skal høre meg til.
- ¹³ For alt førstefødt tilhører meg. Den dagen jeg slo alt førstefødt i landet Egypt, helliget jeg for meg alt som er førstefødt i Israel, både folk og fe. De skal høre meg til, meg, Herren.
- ¹⁴ Og Herren talte til Moses i Sinai ørken og sa:
- ¹⁵ Du skal mønstre Levis barn etter deres familier og ætter! Alt mannkjønn, fra den som er en måned gammel og oppover, skal du mønstre.
- ¹⁶ Så mønstret Moses dem etter Herrens ord, som det var befalt ham.
- ¹⁷ Navnene på Levis sønner var: Gersjon og Kahat og Merari.
- ¹⁸ Navnene på Gersjons sønner etter deres ætter var: Libni og Sjime'i.
- ¹⁹ Kahats sønner etter sine ætter var Amram og Jishar, Hebron og Ussiel.

- ²⁰ Meraris sønner etter sine ætter var Mahli og Musji. Dette var Levis ætter med sine familier.
- ²¹ Til Gersjon hørte libnittenes ætt og sjime'ittenes ætt. Dette var gersjonittenes ætter.
- ²² De av dem som ble mønstret, idet det ble tatt opp tall på alt mannkjønn, fra den som var en måned gammel og oppover, var sju tusen fem hundre.
- ²³ Gersjonittenes ætter hadde sin leir bak tabernaklet, mot vest.
- ²⁴ Høvdingen for gersjonittenes familie var Eljasaf, Laels sønn.
- ²⁵ Det som Gersjons barn hadde å ta vare på ved sammenkomstens telt, var selve tabernaklet med dekke og varetak, og dekket for inngangen til sammenkomstens telt,
- ²⁶ og omhengene til forgården og forhenget for inngangen til forgården som er rundt om tabernaklet og alteret, og dets snorer og alt arbeidet med dette.
- ²⁷ Til Kahat hørte amramittenes ætt og jisharittenes ætt og hebronittenes ætt og ussielittenes ætt. Dette var kahatittenes ætter.
- ²⁸ Da det ble tatt opp tall på alt mannkjønn, fra den som var en måned gammel og oppover, var de åtte tusen seks hundre mann, som skulle ta seg av det som var å gjøre ved helligdommen.
- ²⁹ Kahats barns ætter hadde sin leir ved siden av tabernaklet mot sør.
- ³⁰ Høvdingen for Kahat-ættens familie var Elisafan, Ussiels sønn.
- ³¹ Det de hadde å ta vare på, var arken og bordet og lysestaken og altrene og helligdommens redskaper som var i bruk ved tjenesten, og forhenget og alt arbeidet med dette.
- ³² Men den øverste høvding for levittene var Eleasar, sønn til Aron, presten. Han var satt over dem som skulle ta seg av det som var å gjøre ved helligdommen.
- ³³ Til Merari hørte mahlittenes ætt og musjittenes ætt. Dette var merarittenes ætter.
- ³⁴ De av dem som ble mønstret, da alt mannkjønn ble talt, fra den som var en måned gammel og oppover, var seks tusen to hundre.
- ³⁵ Høvdingen for Merari-ættens familie var Suriel, Abihajils sønn. De hadde sin leir ved siden av tabernaklet mot nord.
- ³⁶ Det som Meraris barn var satt til å ta vare på, var plankene i tabernaklet og tverrstengene og stolpene og fotstykkene og alt som hørte til, og alt arbeidet med dette,

37 og stolpene til forgården rundt omkring og fotstykkene og pluggene og snorene som hørte til.

38 Men foran tabernaklet, mot øst, foran sammenkomstens telt, mot solens oppgang, hadde Moses og Aron og hans sønner sin leir. De tok seg av det som var å gjøre ved helligdommen, det som Israels barn hadde som oppgave å gjøre. Men kom en fremmed nær til, skulle han dø.

39 Alle de av levittene som ble mønstret, de som Moses og Aron mønstret etter Herrens ord, ætt for ætt, alt mannkjønn, fra den som var en måned gammel og oppover, var tjueto tusen.

Levittene i stedet for alle førstefødte

40 Og Herren sa til Moses: Du skal mønstre alle førstefødte av mannkjønn blant Israels barn, fra den som er en måned gammel og oppover, og føre deres navn inn i manntallet.

41 Og så skal du la meg, Herren, få levittene i stedet for alle førstefødte blant Israels barn, og levittenes buskap i stedet for alt førstefødt blant Israels barns buskap.

42 Da mønstret Moses alle førstefødte blant Israels barn, slik som Herren hadde befalt ham.

43 Og da han tok tall på alle førstefødte av mannkjønn og skrev opp navnene, fra den som var en måned gammel og oppover, var de, så mange som ble mønstret, tjueto tusen to hundre og syttitre.

44 Og Herren talte til Moses og sa:

45 Du skal ta levittene i stedet for alle førstefødte blant Israels barn og levittenes buskap i stedet for deres buskap. Og levittene skal høre meg til. Jeg er Herren.

46 Men som løsepenger for de to hundre og syttitre førstefødte av Israels barn som overskrider levittenes tall,

47 skal du ta fem sekel for hver. Etter helligdommens sekel skal du ta dem; sekelen regnet til tjue gera.

48 Du skal gi Aron og hans sønner disse pengene som løsepenger for det overskytende antallet.

49 Så tok Moses løsepengene for dem som overskred deres tall som ble utløst ved levittene.

50 Av Israels barns førstefødte fikk han pengene, ett tusen tre hundre og sekstifem sekel etter helligdommens sekel.

51 Og Moses ga Aron og sønnene hans løsepengene etter Herrens ord, slik som Herren hadde befalt Moses.

4. Mosebok 4

Flere forskrifter om levittene

- 1** Og Herren talte til Moses og Aron og sa:
- 2** Ta opp manntall over Kahats barn blant levittene etter deres ætter og familier.
- 3** Tell dem fra trettiårsalderen og opp til femti år, alle som skal tre inn i tjenesten og utføre arbeid ved sammenkomstens telt.
- 4** Det som Kahats barn skal ta seg av ved sammenkomstens telt, det er de høyhellige ting.
- 5** Når leiren bryter opp, skal Aron og hans sønner gå inn og ta ned det dekkende forhenget og bre det over vitnesbyrdets ark.
- 6** De skal legge et dekke av takasskinn over den, og over dette igjen bre et klede i ekte blå purpur, og så sette inn bærestengene.
- 7** Over skuebrødsbordet skal de bre et purpurblått klede, og på det skal de legge fatene og skålene og begrene og drikkofferkannene, og det stadige brød skal også ligge der.
- 8** Over alt dette skal de bre et karmosinrødt klede og legge et dekke av takasskinn om det og sette inn bærestengene.
- 9** Så skal de ta et blått purpurklede og med det dekke lysestaken og dens lamper og lysesaksene og brikkene og alle oljekarene som brukes til tjenesten ved den.
- 10** De skal legge den og alt som hører til den, i et dekke av takasskinn og legge det på en bære.
- 11** Over det gullkledde alteret skal de bre et klede av blå purpur og legge et dekke av takasskinn om det og sette inn bærestengene.
- 12** Så skal de ta alle de redskapene som brukes til tjenesten i helligdommen, og legge dem i et klede av blått purpur og dekke dem til med et dekke av takasskinn og legge dem på en bære.
- 13** Alteret skal de rense for asken og bre et rødt purpurklede over det,
- 14** og på det skal de legge alle de redskapene som brukes til tjenesten ved alteret: fyrfatene, kjøttgaflene og ildskuffene og skålene til å stenke blod med, alle de redskapene som blir brukt ved alteret. De skal bre et dekke av takasskinn over dem og sette inn bærestengene.
- 15** Når leiren skal bryte opp, og Aron og hans sønner er ferdige med å dekke over helligdommen og alle helligdommens redskaper, så skal Kahats barn komme og bære. Men de må ikke røre ved helligdommen, for at de ikke skal

dø. Dette er det Kahats barn har å bære av det som hører til sammenkomstens telt.

16 Men Eleasar, sønn til Aron, presten, skal ha oppsynet med oljen til lysestaken og den velluktende røk-elsen og det stadige matofferet og salvingsoljen. Og han skal ha oppsyn med hele tabernaklet og alt som er i det, både helligdommen og redskapene som hører til der.

17 Og Herren talte til Moses og Aron og sa:

18 La ikke kahatittenes ættegren bli utryddet av levittenes stamme,

19 men gjør slik med dem for at de skal leve og ikke dø når de kommer nær de høyhellige ting: Aron og hans sønner skal gå inn og sette enhver av dem til sin tjeneste og til det han skal bære.

20 Men selv må de ikke gå inn og se på de hellige ting, ikke et øyeblikk, for da vil de dø!

21 Og Herren talte til Moses og sa:

22 Ta også opp manntall over Gersjons barn etter deres familier og ætter!

23 Fra trettiårsalderen og oppover til femtiårsalderen skal du mønstre dem, alle som skal tre inn i tjenesten og utføre arbeid ved sammenkomstens telt.

24 Dette skal være Gersjon-ættens gjerning med å tjene og bære:

25 De skal bære tabernaklets tepper og sammenkomstens telt med dekket og varetaket av takasskinn, som ligger over, og dekket for inngangen til sammenkomstens telt,

26 og omhengene til forgården, og forhenget til porten til forgården som er rundt om tabernaklet og alteret, og snorene som hører til, og alle redskapene som brukes til arbeidet med dette. Alt som er å gjøre med disse ting, skal de utføre.

27 Den tjenesten som Gersjons barn skal utføre, både med alt det de har å bære, og med hele deres tjeneste, skal de gjøre etter påbud fra Aron og hans sønner. Dere skal gi dem ansvaret for alt det de har å bære.

28 Dette skal være Gersjon-ættens tjeneste ved sammenkomstens telt. Og Itamar, sønn til Aron, presten, skal ha oppsyn med det de har ansvar for.

29 Meraris barn skal du mønstre etter deres ætter og familier.

30 Fra trettiårsalderen og oppover til femtiårsalderen skal du mønstre dem, alle som skal tre inn i tjenesten og utføre arbeidet ved sammenkomstens telt.

31 Dette er det som de har ansvar for å bære, alt det de skal ta vare på ved sammenkomstens telt: tabernaklets planker og tverrstenger og stolper og fotstykker

³² og stolpene til forgården rundt omkring med deres fotstykker og plugger og snorer. Alle redskapene som hører til, og alt som blir brukt til arbeidet med dette. Dere skal ved navn overgi dem de ting som de har ansvar for å bære.

³³ Dette skal være Merari-ættens tjeneste, alt det som de skal ta vare på ved sammenkomstens telt under oppsyn av Itamar, sønn til Aron, presten.

³⁴ Så mønstret Moses og Aron og menighetens høvdinger kahatittene etter deres ætter og familier,

³⁵ fra trettiårsalderen og oppover til femtiårsalderen, alle som skulle tre inn i tjenesten og utføre arbeid ved sammenkomstens telt.

³⁶ De som ble mønstret av dem, hver etter sin ætt, var to tusen sju hundre og femti.

³⁷ Så mange var de som ble mønstret i kahatittenes ætter, alle de som tjente ved sammenkomstens telt, og som Moses og Aron mønstret etter Herrens ord ved Moses.

³⁸ De av gersjonittene som ble mønstret etter sine ætter og familier,

³⁹ fra trettiårsalderen og oppover til femtiårsalderen, alle som skulle tre inn i tjenesten og utføre arbeid ved sammenkomstens telt -

⁴⁰ de av dem som ble mønstret etter sine ætter og familier, var to tusen seks hundre og tretti.

⁴¹ Så mange var de som ble mønstret i gersjonittenes ætter, alle de som tjente ved sammenkomstens telt, og som Moses og Aron mønstret etter Herrens ord.

⁴² De som ble mønstret i merarittenes ætter, hver etter sin ætt og familie,

⁴³ fra trettiårsalderen og oppover til femtiårsalderen, alle som skulle tre inn i tjenesten og utføre arbeidet ved sammenkomstens telt.

⁴⁴ De av dem som ble mønstret etter sine ætter, var tre tusen to hundre.

⁴⁵ Så mange var de som Moses og Aron mønstret i merarittenes ætter etter Herrens ord ved Moses.

⁴⁶ Alle de som Moses og Aron og Israels høvdinger mønstret av levittene etter deres ætter og familier,

⁴⁷ fra trettiårsalderen og oppover til femtiårsalderen, alle som skulle utføre arbeidet ved sammenkomstens telt med å tjene og med å bære,

⁴⁸ de som ble mønstret, var åtte tusen fem hundre og åtti.

⁴⁹ Etter Herrens ord ble de mønstret under Moses' oppsyn. Og hver ble satt til å utføre den tjenesten og bære den byrden han skulle. De som ble mønstret av Moses, var de som Herren hadde befalt ham å mønstre.

4. Mosebok 5

Spedalske og urene skal bort fra leiren

- 1 Herren talte til Moses og sa:
- 2 Byd Israels barn at de skal sende ut av leiren alle spedalske og alle som har utflod og alle som er blitt urene ved lik.
- 3 Både mann og kvinne skal dere sende bort. Utenfor leiren skal dere sende dem, for at de ikke skal gjøre leiren uren, der hvor jeg bor midt iblant dem.
- 4 Og Israels barn gjorde dette, og sendte dem utenfor leiren. Som Herren hadde sagt til Moses, slik gjorde Israels barn.

Lover om erstatning

- 5 Og Herren talte til Moses og sa:
- 6 Si til Israels barn: Når en mann eller kvinne gjør noen av de synder som mennesker gjør, og bærer seg troløst at mot Herren, så de fører skyld over seg,
- 7 da skal de bekjenne den synden de har gjort, og godtgjøre det de med urette har tatt, med dets fulle verd og enda legge til femtedelen. De skal gi det til den som de har syndet mot.
- 8 Men dersom mannen ikke har etterlatt seg noen nær slektning som de kan gi vederlaget til, da skal vederlaget høre Herren til og tilfalle presten sammen med soningsværen, som skal ofres til soning for dem.
- 9 Og alle gaver, alt som Israels barn helliger og kommer til presten med, skal tilhøre ham.
- 10 De hellige gaver som enhver gir, skal tilhøre presten. Det noen gir ham, skal tilhøre ham.

Lover om kvinner mistenkt for utroskap

- 11 Og Herren talte til Moses og sa:
- 12 Tal til Israels barn og si til dem: Sett at en hustru forsynder seg og er utro mot sin mann.
- 13 En annen mann har samleie med henne, men hennes mann vet ikke om det, fordi hun har latt seg vanære i hemmelighet. Det er ikke noe vitne mot henne, og hun er ikke grepet på fersk gjerning.
- 14 Men så kommer sjalusiens ånd over mannen, så han blir sjalu på sin hustru, som virkelig har latt seg vanære. Eller det kan komme en sjalusiens ånd over ham, så han blir sjalu på sin hustru, selv om hun ikke har latt seg vanære.
- 15 Da skal mannen ta sin hustru med seg til presten. Som offer for henne skal han ha med tiendedelen av en efa byggmel. Men han skal ikke helle olje på

det, heller ikke legge virak på det. For det er et sjalusimatoffer, et påminningsoffer, som skal minne om synd.

16 Så skal presten føre henne fram og stille henne for Herrens åsyn.

17 Presten skal ta hellig vann i et leirkar og ta noe av støvet som er på tabernaklets gulv, og kaste det i vannet.

18 Når presten har stilt kvinnen fram for Herrens åsyn, skal han løse hennes hår og legge påminningsofferet i hennes hender - et sjalusimatoffer er det - og i sin hånd skal presten ha bitterhetens vann, som fører forbannelse med seg.

19 Så skal presten ta kvinnen i ed og si til henne: Så sant ingen har ligget med deg, og så sant du ikke har vært utro mot din mann og latt deg vanære, så skal du ikke ha noe men av dette bitterhetens vann som fører forbannelse med seg.

20 Men har du virkelig vært utro mot din mann og latt deg vanære, og har noen annen enn din mann hatt samleie med deg

21 - nå skal presten lese opp forbannelseseden for kvinnen og si til henne: - så skal Herren gjøre deg til en forbannelse og til en ed blant ditt folk. Han skal la dine hofter svinne inn og din buk hovne opp,

22 og dette vannet som fører forbannelse med seg, skal trenge inn i dine innvoller, så buken hovner opp og dine hofter svinner inn. Og kvinnen skal si: Amen! Amen!

23 Deretter skal presten skrive opp disse forbannelsene på et blad og vaske dem ut i bitterhetens vann.

24 Så skal han la kvinnen drikke bitterhetens vann, som fører forbannelse med seg. Og vannet som fører forbannelse med seg, skal trenge inn i henne og volde bitter smerte.

25 Så skal presten ta sjalusimatofferet av kvinnens hånd og svinge det for Herrens åsyn og bære det fram til alteret.

26 Og presten skal ta en håndfull av matofferet som påminningsoffer og brenne det på alteret. Og så skal han la kvinnen drikke vannet.

27 Og når han har latt henne drikke vannet, da skal det skje at dersom hun har latt seg vanære og har vært utro mot sin mann, så skal vannet som fører forbannelse med seg, trenge inn i henne og volde bitter smerte. Hennes buk skal hovne opp og hoftene svinne inn, og den kvinnen skal bli til en forbannelse blant sitt folk.

28 Men har kvinnen ikke latt seg vanære, om hun er ren, da skal hun ikke ha noe men av det, og hun skal få barn.

²⁹ Det er loven om sjalusi: Når en kvinne er utro mot sin mann og lar seg vanære,

³⁰ eller når en sjalusiens ånd kommer over en mann, så han blir sjalu på sin hustru, da skal han stille kvinnen fram for Herrens åsyn, og presten skal gjøre med henne alt det som er sagt i denne loven.

³¹ Mannen skal være fri for skyld, men kvinnen skal lide for sin misgjerning.

4. Mosebok 6

Lover om nasireere

¹ Herren talte til Moses og sa:

² Tal til Israels barn og si til dem: Når en mann eller kvinne gjør et hellig løfte om å ville være nasireer og vie seg til Herren,

³ så skal han holde seg fra vin og sterk drikk. Eddik av vin eller annen sterk eddik skal han ikke drikke og heller ikke noen saft som er tillaget av druer. Verken friske eller tørre druer skal han ete.

⁴ Så lenge hans innvielse varer, skal han ikke ete noe av det som blir tillaget av vintreet, like fra kjerne til skall.

⁵ Så lenge hans innvielsesløfte gjelder, skal det ikke gå rakekniv over hans hode. Inntil hans innvielsestid er til ende, skal han være hellig, han skal la sitt hodehår vokse fritt.

⁶ Så lenge han er innviet til Herren, skal han ikke komme nær noe lik.

⁷ Ikke engang om hans far eller mor eller bror eller søster dør, må han føre urenhet over seg for deres skyld. For han bærer på sitt hode tegnet på innvielsen til sin Gud.

⁸ Hele sin innvielsestid er han hellig for Herren.

⁹ Men dør det noen hos ham uventet og brått og fører urenhet over hans innviede hode, da skal han rake hodet den dagen han blir ren. Den sjuende dagen skal han rake det.

¹⁰ Den åttende dagen skal han komme til presten med to turtelduer eller to dueunger, til inngangen til sammenkomstens telt.

¹¹ Og presten skal ofre den ene til syndoffer og den andre til brennoffer, og gjøre soning for ham og rense ham for den synd han har ført over seg ved å komme nær liket. Så skal han samme dagen hellige sitt hode.

¹² Og han skal på nytt vie seg til Herren for like lang tid som han først hadde lovt. Han skal føre fram et årsgammelt lam til skyldoffer. Den første tiden gjelder ikke mer, fordi hans innvielse ble utskjemt.

13 Dette er loven for nasireeren: Den dagen hans innvielsestid er til ende, skal han føres fram til inngangen av sammenkomstens telt.

14 Og han skal bære fram for Herren sitt offer, et årsgammelt værlam uten lyte til brennoffer og et årsgammelt saulam uten lyte til syndoffer og en vær uten lyte til fredsoffer

15 og en kurv med usyrede kaker av fint mel, kaker med olje i, og usyrede brødleiver smurt med olje, og matofferet og drikkofrene som hører til.

16 Og presten skal bære det fram for Herrens åsyn og ofre hans syndoffer og hans brennoffer.

17 Væren skal han ofre som fredsoffer til Herren sammen med kurven med de usyrede kakene, og så skal presten ofre hans matoffer og hans drikkoffer.

18 Deretter skal nasireeren rake sitt innviede hode ved inngangen til sammenkomstens telt. Han skal ta sitt innviede hodehår og legge det på ilden som er under fredsofferet.

19 Presten skal ta den ene bogen av væren, etter at den er kokt, og en usyret kake av kurven og en usyret brødleiv og legge dem i hendene på nasireeren, etter at han har raket av sitt innvielsestegn.

20 Så skal presten svinge dem for Herrens åsyn. Det skal være en helliget gave til presten, i tillegg til svingebrystet og løftelåret. Siden kan nasireeren drikke vin.

21 Dette er loven for den som gjør et nasireerløfte. Dette er det han skal ofre til Herren på grunn av sin innvielse, i tillegg til det han ellers har råd til. Han skal holde seg etter det han har avgitt løfte om, og det som loven om hans innvielse ellers krever.

Hvordan folket skal velsignes

22 Og Herren talte til Moses og sa:

23 Tal til Aron og hans sønner og si: Slik skal dere si når dere velsigner Israels barn:

24 Herren velsigne deg og bevare deg!

25 Herren la sitt ansikt lyse over deg og være deg nådig!

26 Herren løfte sitt åsyn på deg og gi deg fred!

27 Slik skal de legge mitt navn på Israels barn, og så vil jeg velsigne dem.

4. Mosebok 7

Stammehøvdingenes gaver til tabernaklet

- ¹ Moses var nå ferdig med å reise tabernaklet. Han hadde salvet det og helliget det med alt det som hørte til. Likeså hadde han salvet og helliget alteret med alt som hørte til det.
- ² Da kom Israels høvdinger, overhodene for sine familier, stammehøvdingene, de som sto over alle som var blitt mønstret, og bar fram gaver.
- ³ De bar fram sin gave for Herrens åsyn: Seks vogner med dekke over og tolv okser, en vogn for to høvdinger og en okse for hver. Og de førte dem fram foran tabernaklet.
- ⁴ Og Herren sa til Moses:
- ⁵ Ta imot dette av dem, for at det kan brukes til tjenesten ved sammenkomstens telt. Du skal gi det til levittene, etter som hver enkelt av dem trenger det til sin tjeneste.
- ⁶ Da tok Moses vognene og oksene og ga dem til levittene.
- ⁷ To av vognene og fire av oksene ga han til Gersjons barn, etter deres særlige tjeneste.
- ⁸ Fire av vognene og åtte av oksene ga han til Meraris barn, etter deres særlige tjeneste under oppsyn av Itamar, sønn til Aron, presten.
- ⁹ Men til Kahats barn ga han ikke noe, fordi de skulle ta vare på de hellige ting og bære dem på sine skuldrer.
- ¹⁰ Den dagen alteret ble salvet, kom høvdingene med gaver til innvielsen. De bar sin gave fram foran alteret.
- ¹¹ Da sa Herren til Moses: La høvdingene komme med sin gave til innvielsen av alteret hver sin dag!
- ¹² Den som bar fram sin gave den første dagen, var Nahson, Amminadabs sønn, høvdingen for Judas stamme.
- ¹³ Hans gave var et sølvfat som veide ett hundre og tretti sekel, en sølvskål på sytti sekel etter helligdom-mens vekt, begge fulle av fint mel blandet med olje, til matoffer;
- ¹⁴ en skål av gull på ti sekel, full av røkelse,
- ¹⁵ en ung okse, en vær og et årsgammelt lam til brennofferet;
- ¹⁶ en geitebuk til syndoffer,
- ¹⁷ og til fredsoffer to okser, fem værer, fem bukker og fem årsgamle lam. Dette var Nahsons, Amminadabs sønns gave.
- ¹⁸ Den andre dagen kom Netanel, Suars sønn, Issakars høvding, med sin gave.

- 19** Han bar fram som sin gave et sølvfat som veide ett hundre og tretti sekel, en sølvskål på sytti sekel etter helligdommens vekt, begge fulle av fint mel blandet med olje, til matoffer;
- 20** en skål av gull på ti sekel, full av røkelse,
- 21** en ung okse, en vær og et årsgammelt lam til brennoffer;
- 22** en geitebukk til syndoffer,
- 23** og til fredsoffer to okser, fem værer, fem bukker og fem årsgamle lam. Dette var Netanels, Suars sønns gave.
- 24** Den tredje dagen kom høvdingen for Sebulons barn, Eliab, Helons sønn.
- 25** Hans gave var et sølvfat som veide ett hundre og tretti sekel, en sølvskål på sytti sekel etter helligdommens vekt, begge fulle av fint mel, blandet med olje, til matoffer;
- 26** en skål av gull på ti sekel, full av røkelse,
- 27** en ung okse, en vær og et årsgammelt lam til brennoffer;
- 28** en geitebukk til syndoffer,
- 29** og til fredsoffer to okser, fem værer, fem bukker og fem årsgamle lam. Dette var Eliabs, Helons sønns gave.
- 30** Den fjerde dagen kom høvdingen for Rubens barn, Elisur, Sjede'urs sønn.
- 31** Hans gave var et sølvfat som veide ett hundre og tretti sekel, en sølvskål på sytti sekel etter helligdom-mens vekt, begge fulle av fint mel blandet med olje, til matoffer;
- 32** en skål av gull på ti sekel, full av røkelse,
- 33** en ung okse, en vær og et årsgammelt lam til brennoffer;
- 34** en geitebukk til syndoffer,
- 35** og til fredsoffer to okser, fem værer, fem bukker og fem årsgamle lam. Dette var Elisurs, Sjede'urs sønns gave.
- 36** Den femte dagen kom høvdingen for Simeons barn, Sjelumiel, Surisjaddais sønn.
- 37** Hans gave var et sølvfat som veide ett hundre og tretti sekel, en sølvskål på sytti sekel etter helligdom-mens vekt, begge fulle av fint mel blandet med olje, til matoffer;
- 38** en skål av gull på ti sekel, full av røkelse,
- 39** en ung okse, en vær og et årsgammelt lam til brennoffer;
- 40** en geitebukk til syndoffer,

⁴¹ og til fredsoffer to okser, fem værere, fem bukker og fem årsgamle lam. Dette var Sjelumiels, Surisjaddais sønns gave.

⁴² Den sjette dagen kom høvdingen for Gads barn, Eljasaf, De'uels sønn.

⁴³ Hans gave var et sølvfat som veide ett hundre og tretti sekel, en sølvskål på sytti sekel etter helligdom-mens vekt, begge fulle av fint mel blandet med olje, til matoffer;

⁴⁴ en skål av gull på ti sekel, full av røkelse,

⁴⁵ en ung okse, en vær og et årsgammelt lam til brennoffer;

⁴⁶ en geitebukk til syndoffer,

⁴⁷ og til fredsoffer to okser, fem værere, fem bukker og fem årsgamle lam. Dette var Eljasafs, De'uels sønns gave.

⁴⁸ Den sjuende dagen kom høvdingen for Efra'ims barn, Elisjama, Ammihuds sønn.

⁴⁹ Hans gave var et sølvfat som veide ett hundre og tretti sekel, en sølvskål på sytti sekel etter helligdom-mens vekt, begge fulle av fint mel blandet med olje, til matoffer;

⁵⁰ en skål av gull på ti sekel, full av røkelse,

⁵¹ en ung okse, en vær og et årsgammelt lam til brennoffer;

⁵² en geitebukk til syndoffer,

⁵³ og til fredsoffer to okser, fem værere, fem bukker og fem årsgamle lam. Dette var Elisjamas, Ammihuds sønns gave.

⁵⁴ Den åttende dagen kom høvdingen for Manasses barn, Gamliel, Pedasurs sønn.

⁵⁵ Hans gave var et sølvfat som veide ett hundre og tretti sekel, en sølvskål på sytti sekel etter helligdom-mens vekt, begge fulle av fint mel blandet med olje, til matoffer;

⁵⁶ en skål av gull på ti sekel, full av røkelse,

⁵⁷ en ung okse, en vær og et årsgammelt lam til brennoffer;

⁵⁸ en geitebukk til syndoffer,

⁵⁹ og til fredsoffer to okser, fem værere, fem bukker og fem årsgamle lam. Dette var Gamliels, Pedasurs sønns gave.

⁶⁰ Den niende dagen kom høvdingen for Benjamins barn, Abidan, Gideonis sønn.

⁶¹ Hans gave var et sølvfat som veide ett hundre og tretti sekel, en sølvskål på sytti sekel etter helligdommens vekt, begge fulle av fint mel blandet med olje, til matoffer;

⁶² en skål av gull på ti sekel, full av røkelse,

⁶³ en ung okse, en vær og et årsgammelt lam til brennoffer;

⁶⁴ en geitebukk til syndoffer,

⁶⁵ og til fredsoffer to okser, fem værer, fem bukker og fem årsgamle lam. Dette var Abidans, Gideonis sønns gave.

⁶⁶ Den tiende dagen kom høvdingen for Dans barn, Akieser, Ammisaddais sønn.

⁶⁷ Hans gave var et sølvfat som veide ett hundre og tretti sekel, en sølvskål på sytti sekel etter helligdom-mens vekt, begge fulle av fint mel blandet med olje, til matoffer;

⁶⁸ en skål av gull på ti sekel, full av røkelse,

⁶⁹ en ung okse, en vær og et årsgammelt lam til brennoffer;

⁷⁰ en geitebukk til syndoffer,

⁷¹ og til fredsoffer to okser, fem værer, fem bukker og fem årsgamle lam. Dette var Akiesers, Ammisaddais sønns gave.

⁷² Den ellefte dagen kom høvdingen for Asjers barn, Pagiell, Okrans sønn.

⁷³ Hans gave var et sølvfat som veide ett hundre og tretti sekel, en sølvskål på sytti sekel etter helligdom-mens vekt, begge fulle av fint mel blandet med olje, til matoffer;

⁷⁴ en skål av gull på ti sekel, full av røkelse,

⁷⁵ en ung okse, en vær og et årsgammelt lam til brennoffer;

⁷⁶ en geitebukk til syndoffer,

⁷⁷ og til fredsoffer to okser, fem værer, fem bukker og fem årsgamle lam. Dette var Pagiells, Okrans sønns gave.

⁷⁸ Den tolvte dagen kom høvdingen for Naftalis barn, Akira, Enans sønn.

⁷⁹ Hans gave var et sølvfat som veide ett hundre og tretti sekel, en sølvskål på sytti sekel etter helligdom-mens vekt, begge fulle av fint mel blandet med olje, til matoffer;

⁸⁰ en skål av gull på ti sekel, full av røkelse,

⁸¹ en ung okse, en vær og et årsgammelt lam til brennoffer;

⁸² en geitebukk til syndoffer,

⁸³ og til fredsoffer to okser, fem værer, fem bukker og fem årsgamle lam. Dette var Akiras, Enans sønns gave.

⁸⁴ Dette var gavene fra Israels høvdinger til innvielsen av alteret på den tiden det ble salvet: tolv sølvfat, tolv sølvskåler, tolv gullskåler.

⁸⁵ Hvert sølvfat var på ett hundre og tretti sekel og hver skål på sytti sekel. Alt sølvet i karene gikk opp til to tusen fire hundre sekel etter helligdommens vekt.

⁸⁶ Videre tolv gullskåler fulle av røkelse, hver skål på ti sekel etter helligdommens vekt. Alt gullet i skålene gikk opp til ett hundre og tjue sekel.

⁸⁷ Storfeet til brennofferet var i alt tolv okser. Dessuten tolv værer, tolv årsgamle lam med tilhørende matoffer og tolv geitebukker til syndoffer.

⁸⁸ Storfeet til fredsofferet var i alt tjuefire okser. Dessuten seksti værer, seksti bukker og seksti årsgamle lam. Dette var gavene til innvielsen av alteret, etter at det var salvet.

⁸⁹ Og når Moses gikk inn i sammenkomstens telt for å tale med ham, da hørte han røsten tale til seg fra nådestolen over vitnesbyrdets ark mellom de to kjerubene. Slik talte han til ham.

4. Mosebok 8

Lover om gullysestaken

¹ Herren talte til Moses og sa:

² Tal til Aron og si til ham: Når du setter lampene opp, skal alle sju lampene kaste lyset rett fram for lysestaken.

³ Og Aron gjorde slik. Han satte lampene opp så de kastet lyset rett fram for lysestaken, slik som Herren hadde befalt Moses.

⁴ Lysestaken var laget av hamret gull. Både foten og blomstene var hamret arbeid. Etter det bilde Herren hadde vist Moses, hadde han laget lysestaken.

Lover om levittenes renselse

⁵ Og Herren talte til Moses og sa:

⁶ Du skal ta ut levittene blant Israels barn og rens dem!

⁷ Og slik skal du gjøre med dem for å rens dem: Du skal stenke renselsesvann på dem, og de skal la rakekniv gå over hele sitt legeme og vaske sine klær og rens seg på den måten.

⁸ Så skal de ta en ung okse og matofferet som hører til, fint mel blandet med olje. Og en annen ung okse skal du ta til syndoffer.

- ⁹ Du skal la levittene komme fram foran sammenkomstens telt, og du skal samle hele Israels barns menighet.
- ¹⁰ Så skal du la levittene tre fram for Herrens åsyn, og Israels barn skal legge hendene på levittene.
- ¹¹ Aron skal innvie levittene for Herrens åsyn som et svingeofer fra Israels barn, slik at de kan utføre tjenesten for Herren.
- ¹² Så skal levittene legge hendene på oksenes hoder. Den ene skal du ofre til syndoffer og den andre til brennoffer for Herren for å gjøre soning for levittene.
- ¹³ Du skal stille levittene fram for Aron og hans sønner, og du skal innvie dem som et svingeofer for Herren.
- ¹⁴ Slik skal du skille levittene ut blant Israels barn, og levittene skal høre meg til.
- ¹⁵ Deretter skal levittene komme og tjene ved sammenkomstens telt, når du har rensset dem og innviet dem.
- ¹⁶ For de er helt overgitt til meg som en gave fra Israels barn. I stedet for alt som åpner morsliv, alle førstefødte blant Israels barn, har jeg tatt dem ut for meg.
- ¹⁷ For alt førstefødt blant Israels barn tilhører meg, både folk og fe. Den dagen jeg slo alt førstefødt i landet Egypt, helliget jeg dem for meg.
- ¹⁸ Men nå har jeg tatt levittene i stedet for alle førstefødte blant Israels barn.
- ¹⁹ Jeg tok ut levittene blant Israels barn. Og jeg overga dem helt til Aron og hans sønner, for at de skulle gjøre tjeneste ved sammenkomstens telt for Israels barn. De skulle gjøre soning for dem, så Israels barn ikke skal føre ulykke over seg ved å komme nær til helligdommen.
- ²⁰ Moses og Aron og hele Israels barns menighet gjorde slik med levittene. De gjorde nøyaktig slik som Herren hadde befalt Moses om levittene. Slik gjorde Israels barn med dem.
- ²¹ Og levittene rensset seg og vasket sine klær, og Aron innviet dem for Herrens åsyn og gjorde soning for dem, så de ble rene.
- ²² Så kom levittene og utførte sin tjeneste ved sammenkomstens telt under tilsyn av Aron og hans sønner. Slik Herren hadde befalt Moses om levittene, slik gjorde de med dem.
- ²³ Og Herren talte til Moses og sa:
- ²⁴ Dette er loven som gjelder for levittene: Fra han er tjuefem år gammel, skal han komme og gjøre tjeneste med å arbeide ved sammen-komstens telt.

²⁵ Men fra han er femti år gammel, skal han tre tilbake fra arbeidstjenesten og ikke arbeide mer.

²⁶ Han kan hjelpe sine brødre i sammenkomstens telt, med alle deres plikter, men noen arbeidstjeneste skal han ikke utføre. Slik skal du ordne det for levittene med det de har å gjøre.

4. Mosebok 9

Påske i ørkenen

¹ Og Herren talte til Moses i Sinai ørken i det andre året etter at de var gått ut av landet Egypt, i den første måneden. Og han sa:

² Israels barn skal holde påske på den fastsatte tid.

³ Den fjortende dagen i denne måneden, mellom de to aftenstundene, skal dere holde påske på den fastsatte tid. Dere skal holde den etter alle lover og forskrifter som gjelder om den.

⁴ Da talte Moses til Israels barn og sa at de skulle holde påske.

⁵ Og de holdt påske i den første måneden, på den fjortende dagen i måneden, mellom de to aftenstundene, i Sinai ørken. Nøyaktig som Herren hadde befalt Moses, slik gjorde Israels barn.

⁶ Men det var noen menn som var blitt urene ved et lik, så de ikke kunne holde påske den dagen. Disse mennene trådte samme dagen fram for Moses og Aron,

⁷ og de sa til ham: Vi er blitt urene ved et lik. Hvorfor skal vi bli nektet å bære fram Herrens offer til fastsatt tid sammen med de andre Israels barn?

⁸ Da sa Moses til dem: Vent, så jeg kan få høre hva Herren befaler om dere.

⁹ Og Herren talte til Moses og sa:

¹⁰ Tal til Israels barn og si: Om noen blant dere eller blant deres etterkommere er blitt uren ved et lik eller er på lang reise, skal han likevel holde påske for Herren.

¹¹ I den andre måneden, på den fjortende dagen, mellom de to aftenstundene, skal de holde påske. Med usyret brød og bitre urter skal de ete påskelammet.

¹² De skal ikke levne noe av det til om morgenen og ikke bryte noe ben på det. De skal i ett og alt holde påske etter loven som gjelder for den.

¹³ Men den som er ren og ikke er på reise og enda lar være å holde påske, han skal utryddes av sitt folk, fordi han ikke bar fram Herrens offer til fastsatt tid. Den mannen skal lide for sin synd.

¹⁴ Og når en fremmed oppholder seg hos dere og vil holde påske for Herren, så skal han holde den etter loven om påsken og etter forskriftene om den. Det

skal gjelde én lov for dere, både for den fremmede og for den innfødte i landet.

En lysende sky leder Israel på veien

¹⁵ Den dagen tabernaklet ble reist, dekket skyen tabernaklet, vitnesbyrdets telt. Og om kvelden var det som et ildskjær over tabernaklet like til om morgenen.

¹⁶ Slik var det alltid: Skyen dekket det, og om natten var det som et ildskjær.

¹⁷ Hver gang skyen løftet seg fra teltet, brøt Israels barn straks opp; på det stedet hvor skyen senket seg ned, der slo Israels barn leir.

¹⁸ Etter Herrens befaling brøt Israels barn opp, og etter Herrens befaling slo de leir. Alle de dagene skyen hvilte over tabernaklet, lå de i leir.

¹⁹ Når skyen ble over tabernaklet i mange dager, rettet Israels barn seg etter det som Herren hadde sagt, og brøt ikke opp.

²⁰ Stundom hendte det at skyen bare var noen få dager over tabernaklet. Etter Herrens befaling lå de da i leir, og etter Herrens befaling brøt de opp.

²¹ Men stundom hendte det at skyen var der bare fra kveld til morgen. Når skyen løftet seg om morgenen, brøt de opp. Eller den var der en dag og en natt, når skyen løftet seg, brøt de opp.

²² Eller den var der et par dager eller en måned eller enda lenger. Når skyen drøyde så lenge og ble liggende over tabernaklet, lå Israels barn i leir og brøt ikke opp. Men når skyen løftet seg, brøt de opp.

²³ Etter Herrens befaling leiret de seg, og etter Herrens befaling brøt de opp. De rettet seg etter det som Herren hadde sagt - etter det som Herren hadde befalt ved Moses.

4. Mosebok 10

To signaltrompeter

¹ Herren talte til Moses og sa:

² Lag deg to trompeter av sølv. I hamret arbeid skal du lage dem. Du skal bruke dem når menigheten skal kalles sammen, og når leirene skal bryte opp.

³ Når de blåser i dem begge, skal hele menigheten samle seg hos deg ved inngangen til sammenkomstens telt.

⁴ Blåser de bare i den ene, skal høvdingene, overhodene for Israels tusener, samle seg hos deg.

⁵ Men når dere blåser alarm, skal de leirene som ligger mot øst, bryte opp.

⁶ Og når dere blåser alarm andre gangen, skal de leirene som ligger mot sør, bryte opp. Det skal blåses alarm når de skal bryte opp.

⁷ Men når menigheten skal kalles sammen, skal dere blåse i trompetene, men ikke blåse alarm.

⁸ Arons sønner, prestene, er det som skal blåse i trompetene. Dette skal være en evig lov for dere, fra slekt til slekt.

⁹ Når dere drar i krig i deres land mot fiender som overfaller dere, skal dere blåse alarm med trompetene. Og Herren deres Gud skal komme dere i hu, så dere skal bli frelst fra deres fiender.

¹⁰ På deres gledesdager og deres høytider og deres nymånedager skal dere blåse i trompetene når dere ofrer brennoffer og fredsoffer. De skal minne om dere for deres Guds åsyn. Jeg er Herren deres Gud.

Israel drar fra Sinai

¹¹ Og det skjedde i det andre året, i den andre måneden, på den tjuende dagen i måneden, da løftet skyen seg fra vitnesbyrdets tabernakel.

¹² Og Israels barn brøt opp og dro i dagsreiser fra Sinai ørken, og skyen senket seg ned i ørkenen Paran.

¹³ Dette var første gangen de brøt opp, og det var etter Herrens ord ved Moses.

¹⁴ Først brøt Judas barns leir opp med sitt banner, hær etter hær. Høvdingen for deres hær var Nahson, Amminadabs sønn.

¹⁵ Høvdingen for Issakars stammes hær var Netanel, Suars sønn.

¹⁶ Høvdingen for Sebulons stammes hær var Eliab, Helons sønn.

¹⁷ Så ble tabernaklet tatt ned, og Gersjons barn og Meraris barn, de som bar tabernaklet, brøt opp.

¹⁸ Så brøt Rubens leir opp med sitt banner, hær for hær. Høvdingen for deres hær var Elisur, Sjede'urs sønn.

¹⁹ Høvding for Simeons stammes hær var Sjelumiel, Surisjaddais sønn.

²⁰ Høvding for Gads stammes hær var Eljasaf, De'uels sønn.

²¹ Så brøt kahatittene opp, de som bar de høyhellige ting, og før de kom fram, hadde de andre reist tabernaklet.

²² Så brøt Efra'ims leir opp med sitt banner, hær etter hær. Høvdingen for deres hær var Elisjama, Ammihuds sønn.

²³ Høvding for Manasses stammes hær var Gamliel, Pedasurs sønn.

²⁴ Høvding for Benjamins stammes hær var Abidan, Gideonis sønn.

- ²⁵ Så brøt Dans leir opp med sitt banner, hær etter hær - de var hele togets baktropp. Høvdingen for deres hær var Akieser, Ammisaddais sønn.
- ²⁶ Høvding for Asjers stammes hær var Pagiël, Okrans sønn.
- ²⁷ Høvding for Naftalis stammes hær var Akira, Enans sønn.
- ²⁸ Slik var Israels barn fylket når de brøt opp, hær for hær. Så brøt de opp.
- ²⁹ Og Moses sa til midianitten Hobab, Re'uels sønn, Moses' svoger: Vi bryter nå opp for å dra til det stedet som Herren har talt om og sagt: Jeg vil gi dere det. Kom med oss! Så vil vi gjøre vel mot deg, for Herren har lovt Israel alt det som godt er.
- ³⁰ Men han svarte: Jeg vil ikke gå med deg. Jeg vil dra hjem til landet mitt og slekten min.
- ³¹ Da sa Moses: Å nei, forlat oss ikke! Du vet jo best hvor vi kan leire oss i ørkenen. Du skal være vårt øye.
- ³² Går du med oss, da vil vi la deg få godt av det gode som Herren gjør mot oss.
- ³³ Så dro de da fra Herrens berg tre dagsreiser fram. Herrens paktsark dro foran dem de tre dagsreisene for å finne et hvilested for dem.
- ³⁴ Herrens sky var over dem om dagen når de brøt opp fra leiren.
- ³⁵ Og når arken brøt opp, sa Moses: Reis deg, Herre, så dine fiender spres, og de som hater deg, flyr for ditt åsyn!
- ³⁶ Og når arken hvilte, sa han: Kom tilbake, Herre, til Israels titusen tusener!

4. Mosebok 11

Folket klager over mangel på kjøtt

- ¹ Men folket knurret, og klaget for Herren over at de hadde det vondt. Da Herren hørte det, ble hans vrede opptent, og ild fra Herren slo ned mellom dem og fortærte noen i utkanten av leiren.
- ² Da ropte folket til Moses, og Moses ba til Herren, og ilden ble slukket.
- ³ Han kalte dette stedet Tabera, fordi Herrens ild hadde slått ned mellom dem.
- ⁴ Hopen av fremmede blant dem ble grepet av grådig begjær, og Israels barn begynte igjen å jamre seg og sa: Hvem skal gi oss kjøtt å ete!
- ⁵ Vi minnes fisken som vi åt i Egypt, og som vi fikk for ingenting, og gresskarene og melonene og purren og rødløken og hvitløken!
- ⁶ Men nå er vår sjel uttørret, for her er ingenting! Vi ser ikke annet for våre øyne enn mannaen.

- ⁷ Mannaen lignet korianderfrø, og av utseende var den som bdellium.
- ⁸ Folket løp omkring og sanket og malte den på håndkvern eller støtte den i morter og kokte den i gryter eller bakte kaker av den. Den smakte som oljekake.
- ⁹ Når duggen falt ned over leiren om natten, falt mannaen ned sammen med den.
- ¹⁰ Moses hørte folket gråte rundt om i alle familier, hver i døren til sitt telt. Og Herren ble mektig harm. Moses ble ille til mote over dette.
- ¹¹ Da sa Moses til Herren: Hvorfor har du gjort så ille mot din tjener, hvorfor har jeg ikke funnet nåde for dine øyne, siden du har lagt byrden av hele dette folket på meg?
- ¹² Har jeg unnfanget hele dette folket, har jeg født det, siden du sier at jeg skal bære det i min favn som ammen bærer et diende barn, til det landet du med ed har lovt deres fedre?
- ¹³ Hvor skal jeg ta kjøtt fra til hele dette folket? For de kommer gråtende til meg og sier: Gi oss kjøtt å ete!
- ¹⁴ Jeg makter ikke å bære hele dette folket alene, det er for tungt for meg.
- ¹⁵ Er det slik du vil gjøre mot meg, så drep meg heller med én gang, hvis jeg har funnet nåde for dine øyne, og la meg slippe å se min ulykke.

Herren gir folket vaktler, men straffer folket

- ¹⁶ Da sa Herren til Moses: Kall sammen for meg sytti menn av Israels eldste, de som du vet er folkets eldste og dets tilsynsmenn. Og du skal ta dem med deg til sammenkomstens telt, og la dem stille seg opp der sammen med deg.
- ¹⁷ Så vil jeg komme ned og tale med deg der. Jeg vil ta av den Ånd som er over deg, og legge på dem, så de kan bære byrden av folket sammen med deg, og du ikke skal bære den alene.
- ¹⁸ Og til folket skal du si: Hellige dere til i morgen! Så skal dere få kjøtt å ete, siden dere har grått for Herren og sagt: Å, om vi hadde kjøtt å ete, for i Egypt hadde vi det godt! - Nå vil Herren gi dere kjøtt så dere kan ete.
- ¹⁹ Ikke bare én dag skal dere ete av det, og ikke to dager eller fem dager eller tjue dager,
- ²⁰ men en hel måned, til det kommer ut av nesen på dere, slik skal det by dere imot! For dere har foraktet Herren, som er midt iblant dere, da dere gråt for hans åsyn og sa: Hvorfor dro vi ut av Egypt?
- ²¹ Og Moses sa: Seks hundre tusen mann til fots teller det folket som jeg går i følge med, og du sier: Jeg vil gi dem kjøtt, så de kan ete en hel måned!

22 Skal det da slaktes så mye småfe og storfe til dem at det blir nok for dem? Eller skal alle fiskene i havet sankes sammen til dem, så det blir nok for dem?

23 Da sa Herren til Moses: Er Herrens arm for kort? Nå skal du få se om det vil gå deg som jeg har sagt, eller ikke.

24 Så gikk Moses ut og kunngjorde Herrens ord for folket, og han samlet sytti menn av folkets eldste og lot dem stille seg omkring teltet.

25 Da steg Herren ned i skyen og talte til ham. Og han tok av den Ånd som var over ham, og la den på de sytti eldste. Og det skjedde da Ånden hvilte over dem, da talte de profetiske ord. Men siden gjorde de det ikke mer.

26 Men to menn var blitt tilbake i leiren, den ene hette Eldad, og den andre Medad. Og Ånden hvilte over dem, for de var blant dem som var skrevet opp, men de var ikke gått ut til teltet. De talte profetisk i leiren.

27 Da løp en gutt av sted og meldte det til Moses og sa: Eldad og Medad taler profetisk i leiren!

28 Og Josva, Nuns sønn, som hadde tjent Moses fra sin ungdom av, tok til orde og sa: Min herre Moses, forbyd dem det!

29 Men Moses sa til ham: Er du nidkjær for min skyld? Gi at alt Herrens folk var profeter, at Herren ville legge sin Ånd på dem!

30 Så gikk Moses tilbake til leiren, både han og de eldste av Israel.

31 Da brøt det løs en storm fra Herren. Den førte vaktler inn fra havet, og brakte dem ned til omkring to alen over jordens overflate, omkring en dagsreise på den ene kanten av leiren og omkring en dags-reise på den andre kanten rundt om leiren.

32 Da sto folket opp og gikk hele dagen og hele natten og hele neste dag og sanket vaktlene. Den som hadde samlet minst, hadde sanket ti homer. Og de bredte dem ut rundt om leiren.

33 Men ennå mens de hadde kjøttet mellom tennene, før det var slutt på det, ble Herrens vrede opptent mot folket. Og Herren slo folket med en svær sott.

34 Og de kalte dette stedet Kibrot-Hatta'ava, fordi der begravde de disse som hadde vært så lystne.

35 Fra Kibrot-Hatta'ava brøt folket opp og dro til Haserot, og de ble i Haserot.

4. Mosebok 12

Herren vil straffe Mirjam og Aron

1 En gang talte Mirjam og Aron ille om Moses på grunn av den etiopiske kvinnen som han hadde tatt til kone. For han hadde tatt til ekte en etiopisk kvinne.

² De sa: Er det bare Moses Herren har talt med? Har han ikke også talt med oss? - Og Herren hørte det.

³ Men Moses var en meget ydmyk mann, mer enn alle mennesker på jorden.

⁴ Og med ett sa Herren til Moses og til Aron og til Mirjam: Gå ut, alle tre, til sammenkomstens telt! Og de gikk dit ut alle tre.

⁵ Da kom Herren ned i en skystøtte og sto i inngangen til teltet. Og han kalte på Aron og Mirjam, og de gikk ut begge to.

⁶ Og han sa: Hør nå hva jeg har å si dere: Når det gjelder en profet som dere, så gir jeg, Herren, meg til kjenne for ham i syner og taler med ham i drømmer.

⁷ Men slik er det ikke med min tjener Moses. Han er tro i hele mitt hus.

⁸ Munn til munn taler jeg med ham, klart og ikke i gåter. Og han skuer Herrens skikkelse. Hvordan kunne dere da våge å tale ille om Moses, min tjener?

⁹ Og Herrens vrede var opptent mot dem, og han gikk bort.

¹⁰ Da skyen vek bort fra teltet, se, da var Mirjam spedalsk, hvit som snø. Da Aron vendte seg mot Mirjam, så han at hun var spedalsk.

¹¹ Da sa Aron til Moses: Hør meg, herre! La oss ikke lide for en synd vi har gjort i vår dårskap!

¹² La henne ikke være som et dødt foster, hvor kjøttet er halvt fortært når det kommer ut av morslivet!

¹³ Da ropte Moses til Herren og sa: Å Gud, helbred henne!

¹⁴ Og Herren sa til Moses: Om hennes far hadde spyttet henne i ansiktet, skulle hun da ikke sitte med skammen i sju dager? La henne bli holdt utestengt fra leiren i sju dager, så kan hun komme tilbake igjen!

¹⁵ Og Mirjam ble holdt utestengt fra leiren i sju dager. Folket brøt ikke opp før Mirjam var kommet tilbake.

¹⁶ Deretter brøt folket opp fra Haserot og leiret seg i ørkenen Paran.

4. Mosebok 13

Speidere blir sendt inn i Kana'an

¹ Herren talte til Moses og sa:

² Send noen menn av sted for å utspeide Kana'ans land, som jeg nå vil gi Israels barn! Én mann for hver fedrestamme skal dere sende. Hver av dem skal være en høvding blant folket.

³ Da sendte Moses dem fra ørkenen Paran etter Herrens ord. Alle var de overhoder for Israels barn.

- ⁴ Og dette var deres navn: For Rubens stamme Sjammua, Sakkurs sønn,
⁵ for Simeons stamme Safat, Horis sønn,
⁶ for Judas stamme Kaleb, Jefunnes sønn,
⁷ for Issakars stamme Jigeal, Josefs sønn,
⁸ for Efra'ims stamme Hosea, Nuns sønn,
⁹ for Benjamins stamme Palti, Rafus sønn,
¹⁰ for Sebulons stamme Gaddiel, Sodis sønn,
¹¹ for Josefs stamme, Manasses stamme, Gaddi, Susis sønn,
¹² for Dans stamme Ammiel, Gemallis sønn,
¹³ for Asjers stamme Setur, Mikael's sønn,
¹⁴ for Naftalis stamme Nahbi, Vofsis sønn,
¹⁵ for Gads stamme Ge'uel, Makis sønn.
- ¹⁶ Dette var navnene på de menn som Moses sendte for å utspeide landet. Men Moses ga Hosea, Nuns sønn, navnet Josva.
- ¹⁷ Moses sendte dem for å utspeide Kana'ans land, og han sa til dem: Dra opp til sydlandet og stig opp på fjellene
- ¹⁸ og se hvordan landet er. Se om folket som bor der, er sterkt eller svakt, om det er lite eller stort.
- ¹⁹ Og se hvordan det landet er som de bor i, om det er godt eller dårlig, og se hvordan de byene er som de bor i, om de bor i leirer eller i befestede byer.
- ²⁰ Se hvordan jorden er, om den er fruktbar eller mager, om det er trær der eller ikke. Vær ved godt mot og ta med dere av landets frukt! Det var nettopp på den tiden da de første druene ble modne.
- ²¹ Så dro de da opp og utspeidet landet fra ørkenen Sin til Rehob, bortimot Hamat.
- ²² De dro opp til sydlandet og kom til Hebron. Der bodde Akiman, Sjesai og Talmai, Anaks barn. Hebron var bygd sju år før Soan i Egypt.
- ²³ Så kom de til Esjkol-dalen, der skar de av en vinranke med en drueklase, og den bar to mann mellom seg på en stang. Likeså tok de granatepler og fikener.
- ²⁴ Dette stedet ble kalt Esjkol-dalen, etter den drueklasen som Israels barn skar der.

Speiderne kommer tilbake

- ²⁵ Da førte dager var til ende, vendte de tilbake etter å ha utspeidet landet.
- ²⁶ De gikk av sted og fant Moses og Aron og hele Israels barns menighet i ørkenen Paran, i Kadesj. Og de ga dem og hele menigheten beskjed om hva de hadde sett, og viste dem landets frukt.
- ²⁷ De fortalte ham og sa: Vi kom til det landet du sendte oss til. Det flyter virkelig med melk og honning, og her er dets frukt.
- ²⁸ Men folket som bor i landet, er sterkt. Byene er som festninger og meget store. Der så vi også Anaks barn.
- ²⁹ Amalekittene bor i sydlandet. Hetittene og jebusittene og amorittene bor i fjellbygdene. Kana'aneerne bor ute ved havet og langsmed Jordan.
- ³⁰ Kaleb ba folket være stille og ikke sette seg opp mot Moses. Han sa: Vi vil dra opp og ta landet i eie! Vi skal nok få det i vår makt.
- ³¹ Men da sa de menn som hadde vært med ham dit opp: Vi makter ikke å dra opp mot dette folket, for det er sterkere enn vi.
- ³² Og de talte ille blant Israels barn om det landet de hadde utspeidet, og sa: Det landet vi dro igjennom for å utspeide, er et land som fortærer innbyggerne sine. Alle vi så der, var høyvokste folk.
- ³³ Der så vi kjempene, Anaks barn av kjempeætten. Mot dem var vi i våre egne øyne som gresshopper, og det syntes også de at vi var.

4. Mosebok 14

Folket gjør opprør

- ¹ Da tok hele menigheten til å rope og skrike, og folket gråt hele natten.
- ² Og alle Israels barn knurret mot Moses og Aron, hele menigheten sa til dem: Gi at vi var døde i landet Egypt eller her i ørkenen! Å, om vi var døde!
- ³ Hvorfor fører Herren oss inn i dette landet, så vi må falle for sverdet? Våre koner og våre barn vil bli til rov. Var det ikke bedre for oss å vende tilbake til Egypt?
- ⁴ Og de sa til hverandre: La oss velge oss en høvding og vende tilbake til Egypt!
- ⁵ Da falt Moses og Aron ned på sitt ansikt foran hele den samlede menighet av Israels barn.
- ⁶ Og Josva, Nuns sønn, og Kaleb, Jefunnes sønn, som var blant dem som hadde utspeidet landet, flærret klærne sine.
- ⁷ Og de talte til hele Israels barns menighet og sa: Det landet som vi dro igjennom for å utspeide, er et overmåte godt land.

8 Dersom Herren har velbehag i oss, så fører han oss inn i dette landet og gir det til oss - et land som flyter med melk og honning.

9 Sett dere bare ikke opp mot Herren! Og vær ikke redd for folket i dette landet, for vi skal fortære dem som brød! Deres vern er veket fra dem, og Herren er med oss. Vær ikke redd for dem!

10 Da ville hele menigheten steine dem. Men Herrens herlighet åpenbarte seg i sammenkomstens telt for alle Israels barn.

11 Og Herren sa til Moses: Hvor lenge skal dette folket forakte meg? Og hvor lenge vil de la være å tro på meg, enda jeg har gjort så mange tegn blant dem?

12 Jeg vil slå dem med pest og utrydde dem, og så vil jeg gjøre deg til et større og sterkere folk enn dette.

13 Da sa Moses til Herren: Egypterne har hørt at du med din kraft har ført dette folket ut fra dem,

14 og de har sagt det til dette landets innbyggere. De har hørt at du, Herre, er midt iblant dette folket, at du, Herre, har åpenbart deg for dem øye til øye, og at din sky står over dem - at du går foran dem i en skystøtte om dagen og i en ildstøtte om natten.

15 Men dreper du nå dette folket til siste mann, da kommer hedningene, som har hørt ditt ry, til å si:

16 Herren maktet ikke å føre dette folket inn i det landet han hadde lovt dem med ed, derfor har han slått dem ned i ørkenen.

17 Men la nå din kraft, Herre, vise seg stor, slik du har talt og sagt:

18 Herren er langmodig og rik på miskunnhet! Han forlater misgjerning og overtredelse. Men han lar ikke den skyldige være ustraffet, han hjemsøker fedrenes misgjerning på barn, på dem i tredje og på dem i fjerde ledd.

19 Tilgi da dette folket dets misgjerning etter din store miskunn, som du har tilgitt dem hele veien fra Egypt og hit!

Guds straff

20 Da sa Herren: Jeg har tilgitt dem etter ditt ord.

21 Men så sant jeg lever og hele jorden er full av Herrens herlighet,

22 så skal alle de menn som har sett min herlighet og de tegn som jeg gjorde i Egypt og i ørkenen, og som nå har fristet meg ti ganger og ikke hørt på min røst,

23 sannelig, de skal ikke se det landet jeg har lovt deres fedre med ed. Ingen som har foraktet meg, skal få se det.

- 24** Men min tjener Kaleb - fordi det var en annen ånd i ham, og han trofast fulgte meg, så vil jeg føre ham inn i det landet han har vært i, og hans ætt skal eie det.
- 25** Men amalekittene og kana'aneerne bor her i dalen. Vend derfor om i morgen og dra ut i ørkenen på veien til Rødehavet!
- 26** Og Herren talte til Moses og Aron og sa:
- 27** Hvor lenge skal denne onde menighet holde på å knurre mot meg? Jeg har hørt Israels barns knurr, hvordan de knurrer mot meg.
- 28** Si til dem: Så sant jeg lever, sier Herren: Som dere har talt for mine ører, slik vil jeg gjøre med dere:
- 29** I denne ørkenen skal deres døde kroppar falle, alle de blant dere som ble mønstret, så mange som dere er, fra tjueårsalderen og oppover, dere som har knurret mot meg.
- 30** Sannelig, dere skal ikke komme inn i det landet som jeg med oppløftet hånd har sverget å ville la dere bo i. Ingen uten Kaleb, Jefunnes sønn, og Josva, Nuns sønn, skal komme dit inn.
- 31** Og barna, som dere sa ville bli til rov, dem vil jeg føre dit inn. De skal lære det landet å kjenne som dere har avskydd.
- 32** Men deres døde kroppar skal falle i ørkenen.
- 33** Og deres barn skal flakke om som gjeterer i ørkenen i førti år og bøte for den utroskap som dere har vist mot Herren, inntil dere alle er blitt til lik i ørkenen.
- 34** Som dere utspeidet landet i førti dager, slik skal dere lide for deres misgjerninger i førti år, ett år for hver dag. Og dere skal kjenne at jeg har vendt meg bort fra dere.
- 35** Jeg, Herren, har sagt: Sannelig, slik vil jeg gjøre med hele denne onde menighet, som har sammensverget seg mot meg. Her i ørkenen skal de gå til grunne, her skal de dø.
- 36** De menn som Moses hadde sendt for å utspeide landet, var kommet tilbake og hadde fått hele menigheten til å knurre mot ham ved å tale ille om landet.
- 37** Nå ble disse menn, som hadde talt ille om landet, slått ned for Herrens åsyn og døde.
- 38** Bare Josva, Nuns sønn, og Kaleb, Jefunnes sønn, ble i live av de menn som var gått av sted for å utspeide landet.
- 39** Og Moses bar disse ordene fram for alle Israels barn. Da sørget folket sårt.

⁴⁰ Og de sto tidlig opp om morgenen og dro oppover mot fjellhøyden og sa: Se, her er vi! Vi vil dra opp til det stedet som Herren har talt om! For vi har syndet.

⁴¹ Men Moses sa: Hvorfor overtrer dere Herrens bud? Det vil ikke lykkes.

⁴² Dra ikke dit opp! For Herren er ikke blant dere, og dere kommer bare til å bli slått av deres fiender.

⁴³ For amalekittene og kana'aneerne vil møte dere der, og dere skal falle for sverdet, fordi dere har vendt dere bort fra Herren, og Herren vil ikke være med dere.

⁴⁴ Men de dro opp til fjellhøyden i overmodig tross. Men Herrens paktsark og Moses forlot ikke leiren.

⁴⁵ Da kom amalekittene og kana'aneerne, som bodde der på fjellet, ned og slo dem sønder og sammen og forfulgte dem like til Horma.

4. Mosebok 15

Herren gir lover om offer

¹ Og Herren talte til Moses og sa:

² Tal til Israels barn og si til dem: Når dere kommer inn i det landet som dere skal bo i, det som jeg vil gi dere,

³ og dere ofrer Herren ildoffer - brennoffer eller slakteroffer av storfeet eller av småfeet til en velbehagelig duft for Herren - enten for å oppfylle et løfte eller som et frivillig offer eller på høytidene,

⁴ da skal den som bærer sitt offer fram for Herren, som matoffer ofre tiendedelen av en efa fint mel blandet med fjerdedelen av en hin olje.

⁵ Som drikkoffer skal du ofre fjerdedelen av en hin vin sammen med brennofferet eller slakterofferet, hvis det er et lam.

⁶ Men hvis det er en vær, da skal du ofre som matoffer to tiendedeler av en efa fint mel blandet med tredjedelen av en hin olje,

⁷ og som drikkoffer tredjedelen av en hin vin. Du skal ofre det til en velbehagelig duft for Herren.

⁸ Ofre du en ung okse til brennoffer eller slakteroffer for å oppfylle et løfte eller som fredsoffer til Herren,

⁹ da skal det sammen med den unge oxen ofres som matoffer tre tiendedeler av en efa fint mel blandet med en halv hin olje,

¹⁰ og som drikkoffer skal du ofre en halv hin vin. Det er et ildoffer til en velbehagelig duft for Herren.

- 11** Slik skal en gjøre det for hver okse og for hver vær og for hvert lam eller kje.
- 12** Etter tallet på de dyr dere ofrer, skal dere gjøre slik for hvert enkelt dyr, så mange som de er.
- 13** Hver innfødt skal gjøre slik når han ofrer et ildoffer til en velbehagelig duft for Herren.
- 14** Og hvis en fremmed som holder til blant dere, eller som for alltid bor blant dere, ofrer et ildoffer til en velbehagelig duft for Herren, skal han gjøre på samme måten som dere.
- 15** I menigheten skal det være samme lov for dere og for den fremmede som hører til hos dere - en evig lov, fra slekt til slekt. For Herrens åsyn gjelder det samme for den fremmede som for dere selv.
- 16** Det skal være én lov og én rett for dere og for den fremmede som holder til hos dere.
- 17** Og Herren talte til Moses og sa:
- 18** Tal til Israels barn og si til dem: Når dere kommer inn i det landet som jeg fører dere til,
- 19** og eter av landets brød, da skal dere komme med en offergave til Herren.
- 20** Av den første deigen dere lager, skal dere gi en kake som offergave. Dere skal gi den på samme måten som når dere kommer med gaven fra treskeplassen.
- 21** Fra slekt til slekt skal dere gi Herren en offergave av den første deigen.
- 22** Når dere uforvarende gjør en synd og ikke holder alle disse bud som Herren har forkynt Moses,
- 23** alt det som Herren har befalt dere ved Moses fra den dagen da Herren befalte det, og senere gjennom alle kommende slekter,
- 24** da skal hele menigheten, hvis det er gjort uten at den visste det og av vanvare, ofre en ung okse som brennoffer til en velbehagelig duft for Herren, med tilhørende matoffer og drikkoffer, slik det er foreskrevet, og en geitebuk som syndoffer.
- 25** Presten skal gjøre soning for hele Israels barns menighet, så får de tilgivelse. For det var gjort av vanvare, og de har båret sitt offer fram for Herrens åsyn, et ildoffer til Herren, og sitt syndoffer for den synden de har gjort av vanvare.
- 26** Hele Israels barns menighet og den fremmede som holder til hos dem, får forlatelse, fordi det var hendt hele folket av vanvare.

27 Men når en enkelt mann synder av vanvare, skal han ofre en årsgammel geit til syndoffer.

28 Og presten skal gjøre soning for Herrens åsyn for den som har syndet av vanvare, så han kan få tilgivelse når soningen for ham er fullført.

29 For den innfødte blant Israels barn og for den fremmede som holder til hos dem, skal det være én lov. Den gjelder for dere alle når noen gjør noe av vanvare.

30 Men den som gjør noe med oppløftet hånd, enten det er en innfødt eller en fremmed, han håner Herren, og han skal utryddes av sitt folk.

31 For han har foraktet Herrens ord og brutt hans bud. Den mannen skal utryddes, han skal lide for sin misgjerning.

Straff for å bryte sabbatsbudet

32 Mens Israels barn var i ørkenen, traff de på en mann som sanket ved på sabbatsdagen.

33 De som traff på ham da han sanket ved, førte ham fram for Moses og Aron og for hele menigheten.

34 Og de satte ham fast, for det var ikke gitt dem noe bud om hva en skulle gjøre med ham.

35 Da sa Herren til Moses: Mannen skal dø, hele menigheten skal steine ham utenfor leiren.

36 Så førte hele menigheten ham utenfor leiren og steinet ham så han døde, slik som Herren hadde befalt Moses.

Dusker på kanten av klærne

37 Og Herren sa til Moses:

38 Tal til Israels barn og si til dem at de skal gjøre seg dusker på kantene av sine klær, slekt etter slekt, og de skal sette en blå snor på hver enkelt dusk.

39 Slike dusker skal dere ha, for når dere ser på dem, skal dere komme i hu alle Herrens bud og holde dem og ikke fare hit og dit og følge etter deres eget hjerte og øye, som lokker dere til hor.

40 Slik skal dere huske på alle mine bud og holde dem og være hellige for deres Gud.

41 Jeg er Herren deres Gud, som førte dere ut av landet Egypt for å være deres Gud. Jeg er Herren deres Gud.

4. Mosebok 16

Korahs opprør

- ¹ Korah, en sønn av Jishar, sønn av Kahat, Levis sønn, sammen med Datan og Abiram, sønner av Eliab, og On, en sønn av Pelet, av Rubens ætt, tok en flokk med seg.
- ² De sto fram for Moses, og sammen med dem to hundre og femti menn av Israels barn, høvdinger i menigheten, kalte av forsamlingen, aktede menn.
- ³ De flokket seg sammen mot Moses og Aron og sa til dem: Nå får det være nok! Hele menigheten er hellig, alle sammen, og Herren er midt iblant dem. Hvorfor skal da dere opphøye dere over Herrens menighet?
- ⁴ Da Moses hørte disse ordene, falt han på sitt ansikt.
- ⁵ Og han talte til Korah og hele flokken hans og sa: I morgen skal Herren åpenbare hvem som tilhører ham, og hvem som er hellig, så han lar ham komme nær til seg. Den som han utvelger, vil han la komme nær til seg.
- ⁶ Gjør nå dette: Ta dere ildkar, både Korah og hele hans flokk,
- ⁷ og ha ild i dem og legg røkelse på dem for Herrens åsyn i morgen. Og den mann som Herren utvelger, han skal være den hellige. Nå får det være nok, dere Levis barn!
- ⁸ Og Moses sa til Korah: Hør nå, dere Levis barn!
- ⁹ Er det for lite for dere at Israels Gud har utskilt dere fra Israels menighet for å la dere komme nær til seg, så dere skal utføre tjenesten ved Herrens tabernakel og stå for menighetens åsyn for å tjene den?
- ¹⁰ Han har latt deg komme nær til, og med deg alle dine brødre, Levis barn. Og nå vil dere også ha prestedømmet!
- ¹¹ Det er mot Herren du og hele flokken din gjør opprør. For hva er Aron, siden dere knurrer mot ham?
- ¹² Så sendte Moses bud etter Datan og Abiram, Eliabs sønner. Men de sa: Vi kommer ikke.
- ¹³ Er det ikke nok at du har ført oss opp fra et land som flyter med melk og honning, for å la oss dø i ørkenen, siden du til og med vil gjøre deg til hersker over oss?
- ¹⁴ Du har slett ikke ført oss inn i et land som flyter med melk og honning, eller gitt oss åkrer og vingårder i eie. Vil du stikke ut øynene på dette folket? Vi kommer ikke.
- ¹⁵ Da ble Moses meget vred og sa til Herren: Vend deg ikke til deres offer! Ikke så mye som et esel har jeg tatt fra dem! Ikke en eneste blant dem har jeg gjort noe ondt.
- ¹⁶ Så sa Moses til Korah: I morgen skal du og hele flokken din stille dere fram for Herrens åsyn, både du og de andre og Aron.

17 Og dere skal ta hver sitt ildkar og legge røkelse på dem, og dere skal bære hver sitt ildkar fram for Herrens åsyn, to hundre og femti ildkar. Du og Aron skal også ta hver sitt ildkar.

18 Så tok de hver sitt ildkar og hadde ild i dem og la røkelse på dem. Og de stilte seg ved inngangen til sammenkomstens telt. Det samme gjorde Moses og Aron.

19 Og Korah samlet hele menigheten mot dem ved inngangen til sammenkomstens telt. Da åpenbarte Herrens herlighet seg for hele menigheten.

20 Og Herren talte til Moses og Aron og sa:

21 Skill dere ut fra denne menigheten, så vil jeg gjøre ende på dem i et øyeblikk.

22 Men de falt ned på sitt ansikt og sa: Gud, du Gud som råder over livsens ånde i alt kjød! Blir du vred på hele menigheten fordi om én mann synder?

23 Da talte Herren til Moses og sa:

24 Tal til menigheten og si: Gå bort fra hele plassen rundt omkring Korahs, Datans og Abirams bolig!

25 Så sto Moses opp og gikk til Datan og Abiram, og de eldste i Israel fulgte ham.

26 Han talte til menigheten og sa: Gå bort fra disse ugudelige menns telt! Rør ikke ved noe av det som hører dem til, for at dere ikke skal bli revet bort for alle deres synders skyld!

27 Da gikk de bort fra Korahs, Datans og Abirams bolig. Men Datan og Abiram var gått ut og sto i inngangen til teltene sine med sine koner og sine barn, både store og små.

28 Og Moses sa: På dette skal dere kjenne at det er Herren som har sendt meg til å gjøre alle disse gjerninger, og at jeg ikke gjør dem av egen drift:

29 Dersom disse menneskene dør på samme måte som alle andre mennesker, eller om de blir hjemsøkt på samme måte som alle andre mennesker, da har Herren ikke sendt meg.

30 Men dersom Herren gjør noe som ikke har hendt før - dersom jorden lukker opp sitt gap og sluker dem og alle deres, så de farer levende ned i dødsriket, da vet dere at disse mennene har foraktet Herren.

31 Med det samme han hadde talt disse ordene, revnet jorden under dem.

32 Jorden åpnet sitt gap og slukte dem og deres boliger og alt det folk som tilhørte Korah, og alt det de eide.

33 De for levende ned i dødsriket med alle sine. Jorden skjulte dem, og de omkom og ble utryddet av menigheten.

34 Hele Israel som sto rundt omkring dem, flyktet da de hørte deres skrik. De sa: Jorden kunne sluke oss også!

35 Og det for ild ut fra Herren og fortærte de to hundre og femti menn som hadde båret fram røkelsen.

36 Da talte Herren til Moses og sa:

37 Si til Eleasar, Arons sønn, presten, at han skal ta ildkarene ut av brannen, men strø glørne langt bort, for ildkarene er blitt hellige.

38 De ildkarene som tilhørte disse mennene som ved sin synd har forbrutt sitt liv, skal det gjøres tynne plater av til å kle alteret med. For de bar dem fram for Herrens åsyn, og derfor er de hellige. De skal være til et tegn for Israels barn.

39 Så tok presten Eleasar de ildkarene av kobber som de hadde båret fram, disse menn som var brent opp, og lot dem hamre ut til plater til å kle alteret med,

40 for at Israels barn skulle huske at ingen fremmed mann - ingen som ikke var av Arons ætt - skulle komme nær og brenne røkelse for Herrens åsyn, så det ikke skulle gå ham som det gikk Korah og flokken hans - slik som Herren hadde talt til ham ved Moses.

Folket knurrer igjen mot Moses

41 Men dagen etter knurret hele Israels barns menighet mot Moses og Aron og sa: Det er dere som har slått Herrens folk i hjel!

42 Da menigheten samlet seg mot Moses og Aron, vendte de seg begge til sammenkomstens telt, og se, skyen dekket det, og Herrens herlighet åpenbarte seg.

43 Og Moses og Aron gikk fram foran sammenkomstens telt,

44 og Herren talte til Moses og sa:

45 Gå bort fra denne menigheten, så vil jeg gjøre ende på den i et øyeblikk. Da falt de ned på sitt ansikt,

46 og Moses sa til Aron: Ta ildkaret og ha ild fra alteret i det og legg røkelse på og skynd deg så bort til menigheten med det og gjør soning for dem! For vreden er gått ut fra Herrens åsyn, straffedommen er begynt.

47 Og Aron gjorde som Moses hadde sagt. Han tok ildkaret og løp midt inn i flokken. Og se, straffedommen var alt begynt blant folket. Så la han røkelsen på og gjorde soning for folket,

⁴⁸ mens han sto der mellom de døde og de levende. Da stanset straffedommen.

⁴⁹ Men det var fjorten tusen sju hundre mann som døde under pesten, i tillegg til dem som døde for Korahs skyld.

⁵⁰ Aron vendte tilbake til Moses ved inngangen til sammenkomstens telt. Og straffedommen var stanset.

4. Mosebok 17

Tegnet med Arons stav

¹ Herren talte til Moses og sa:

² Tal til Israels barn, og få tolv staver av dem, en stav for hver stamme. Av hver stammehøvding skal du få en stav, og på den skal du skrive hans navn.

³ Og Arons navn skal du skrive på Levis stav. Det skal være én stav for hvert overhode over deres stammer.

⁴ Og du skal legge dem i sammenkomstens telt foran vitnesbyrdet, der hvor jeg kommer sammen med dere.

⁵ Da skal det skje at staven til den mann som jeg utvelger, skal spire. Så får jeg vel fred for Israels barns knurr, som de plager dere med.

⁶ Så talte Moses til Israels barn, og alle høvdingene ga ham hver sin stav. Det var én stav for hver stamme, i alt tolv staver. Og Arons stav var mellom de andres.

⁷ Moses la så stavene ned for Herrens åsyn i vitnesbyrdets telt.

⁸ Da Moses dagen etter kom inn i vitnesbyrdets telt, fikk han se at Arons stav, den som var for Levis hus, hadde spirt. Den hadde både skutt spirer og satt blomster og fått modne mandler.

⁹ Da bar Moses alle stavene ut fra Herrens åsyn og viste dem til alle Israels barn. Og de så dem og tok hver sin stav.

¹⁰ Og Herren sa til Moses: Bær Arons stav inn igjen foran vitnesbyrdet så den kan gjemmes som et tegn for de gjenstridige. Du skal gjøre ende på deres knurr, så jeg slipper å høre på det. Ellers skal de dø.

¹¹ Og Moses gjorde så, han gjorde som Herren hadde befalt ham.

¹² Men Israels barn sa til Moses: Se, vi omkommer! Vi er fortapt, vi er fortapt alle sammen!

¹³ Enhver som kommer nær - som kommer nær til Herrens tabernakel, han må dø. Skal vi da omkomme alle sammen?

4. Mosebok 18

Forskrifter om Arons og sønnes tjeneste

- 1** Da sa Herren til Aron: Du og dine sønner og hele din fars hus skal bære skylden for overtredder mot helligdommen. Og du og dine sønner skal bære skylden for overtredder mot prestatjenesten.
- 2** Også dine brødre, Levis stamme, din fars stamme, skal du la komme nær til sammen med deg. De skal holde seg til deg og tjene deg. Men du og dine sønner, dere skal stå foran vitnesbyrdets telt.
- 3** De skal ta seg av dine oppgaver, og det som er å gjøre ved hele teltet. Men helligdommens redskaper og alteret må de ikke komme nær, for at de ikke skal dø, både de og dere.
- 4** De skal holde seg til deg og utføre det som er å gjøre ved sammenkomstens telt, hele arbeidet ved teltet. Men ingen fremmed må komme nær til dere.
- 5** Men dere skal utføre det som skal gjøres ved helligdommen, og det som er å utføre ved alteret, for at det ikke mer skal komme vrede over Israels barn.
- 6** For det er jeg som har tatt deres brødre levittene ut blant Israels barn som en gave til dere, overgitt til Herren for å utføre tjenesten ved sammenkomstens telt.
- 7** Men du og dine sønner skal ta dere av prestatjenesten i alt som vedkommer alteret og gjerningen innenfor forhenget, og utføre tjenesten. Prestatjenesten gir jeg dere som en gave. Men den fremmede som kommer nær, han skal dø.
- 8** Og Herren talte til Aron: Se, jeg har gitt deg det som skal gjemmes av gavene til meg. Alt det som Israels barn helliger, har jeg gitt deg og dine sønner som deres del og som en evig rettighet.
- 9** Dette skal høre deg til av det høyhellige og unntas fra ilden: alle deres offer, både matoffer og syndoffer og skyldoffer, som de gir meg til gjengjeld. De er høyhellige og skal høre deg og dine sønner til.
- 10** På det høyhellige sted skal du ete det. Alt mannkjønn kan ete av det. Hellig skal det være for deg.
- 11** Videre skal dette høre deg til som de gaver de skal avgi: Alle Israels barns svingegaver, dem har jeg gitt deg og dine sønner og dine døtre som en evig rettighet. Enhver i ditt hus som er ren, kan ete av det.
- 12** Alt det beste av olje og alt det beste av most og korn, førstegrøden av dette, som de skal gi Herren, har jeg gitt deg.
- 13** Førstegrøden av alt det som er i deres land, som de kommer til Herren med, skal høre deg til. Enhver i ditt hus som er ren, kan ete av det.
- 14** Alt bannlyst i Israel skal høre deg til.

15 Alt som åpner morsliv, alt levende som de kommer til Herren med, enten det er mennesker eller dyr, skal høre deg til. Men du skal la dem løse det som er førstefødt av mennesker. Likeså skal du la dem løse det som er førstefødt av de urene dyr.

16 Fra de er en måned gamle, skal løsepengene utredes etter det verd du setter: fem sekel sølv etter helligdommens vekt; sekelen regnet til tjue gera.

17 Men det førstefødte av kyr eller av sauer eller av geiter skal ikke løses. De er hellige, deres blod skal du stenke på alteret, og fettet skal du brenne som ildoffer til en velbehagelig duft for Herren.

18 Men kjøttet skal høre deg til. Likesom svingebrystet og det høyre låret, skal det høre deg til.

19 Alle hellige gaver som Israels barn skal gi til Herren, har jeg gitt deg og dine sønner og dine døtre som en evig rettighet. Dette er en evig saltpakt for Herrens åsyn for deg og dine etterkommere.

20 Og Herren sa til Aron: Du skal ikke ha noen arv i deres land, og det skal ikke tilfalle deg noen del iblant dem. Jeg er din del og din arv blant Israels barn.

21 Men all tiende i Israel har jeg gitt Levis barn til arv, som lønn for den tjenesten de utfører, tjenesten ved sammenkomstens telt.

22 Israels barn skal ikke mer komme nær til sammenkomstens telt, for da fører de synd over seg og må dø.

23 Men levittene skal utføre tjenesten ved sammenkomstens telt. De skal bære skylden for folkets overtredelser. Det skal være en evig lov, fra slekt til slekt. Men noen arvedel skal de ikke ha blant Israels barn.

24 For tienden som Israels barn skal avgi til Herren, har jeg gitt levittene til arv. Derfor har jeg sagt til dem at de ikke skal ha noen arv blant Israels barn.

25 Herren talte til Moses og sa:

26 Du skal tale til levittene og si til dem: Når dere tar imot den tienden av Israels barn som jeg har sagt dere skal få av dem, som den arv dere skal ha, da skal dere gi Herren en gave av den - tiendedelen av tienden.

27 Denne deres gave skal regnes som jevngod med kornet fra treskeplassen og med vinen fra pressen.

28 Slik skal også dere gi en gave til Herren av all den tiende som dere får av Israels barn. Denne gaven til Herren av deres tiende skal dere gi til Aron, presten.

²⁹ Av alle de gaver dere får, skal dere gi til Herren hele den gaven som tilkommer ham. Det beste av enhver gave skal være den delen som helliges til ham.

³⁰ Og du skal si til dem: Når dere har gitt den beste delen av det, da skal det for levittenes del bli regnet likt med det som kommer inn fra treskeplassen og fra vinpressen.

³¹ Dere kan ete det hvor dere vil, dere og deres husfolk. For det er den lønn dere får for tjenesten ved sammenkomstens telt.

³² Når dere slik gir det beste av det, kommer dere ikke til å føre synd over dere. Da vanhelliger dere ikke Israels barns hellige gaver og skal ikke dø.

4. Mosebok 19

Forskrifter om hvordan urene skal renses

¹ Herren talte til Moses og Aron og sa:

² Dette er et lovbud som Herren har kunngjort: Si til Israels barn at de skal komme til deg med en rød kvige som ikke har lyte eller feil, og som det ikke er kommet åk på.

³ Den skal dere gi til Eleasar, presten. Han skal føre den utenfor leiren, og de skal slakte den for hans åsyn.

⁴ Og Eleasar, presten, skal ta noe av blodet på fingeren, og han skal stenke med blodet sju ganger bort imot forsiden av sammenkomstens telt.

⁵ Så skal de brenne kvigen for hans øyne. Både huden og kjøttet og blodet, og mageinnholdet med, skal de brenne.

⁶ Og presten skal ta sedertre og isop og karmosinrød ull og kaste det i ilden, der hvor kvigen brennes.

⁷ Deretter skal presten vaske sine klær og bade sitt legeme i vann. Så kan han komme inn i leiren. Men han skal være uren til om kvelden.

⁸ Den mannen som brenner kvigen, skal også vaske sine klær i vann og bade sitt legeme i vann. Men han skal være uren til om kvelden.

⁹ En mann som er ren, skal sanke sammen asken av kvigen og legge den utenfor leiren på et rent sted. Den skal gjemmes for Israels barns menighet og brukes til renselsesvann. Det er et syndoffer.

¹⁰ Og den som sanker sammen asken av kvigen, skal vaske sine klær og være uren til om kvelden. Dette skal være en evig lov for Israels barn og for den fremmede som bor blant dem.

¹¹ Den som rører ved en død, ved liket av et menneske, han skal være uren i sju dager.

12 Den tredje og den sjuende dagen skal han rense seg med vannet, så blir han ren. Men renser han seg ikke den tredje dagen og den sjuende dagen, da blir han ikke ren.

13 Hver den som rører ved en død, ved liket av et menneske som er dødt, og ikke renser seg, han gjør Herrens tabernakel urent, og han skal utryddes av Israel. Fordi det ikke er stenket renselsesvann på ham, er han uren, urenheten henger fremdeles ved ham.

14 Dette er loven: Når et menneske dør i et telt, skal hver den som kommer inn i teltet, og alt det som er i teltet, være urent i sju dager.

15 Og hvert åpent kar som det ikke er bundet dekke over, er urent.

16 Hver den som ute på marken rører ved en som er drept med sverd, eller ved et annet lik eller ved et menneskeben eller ved en grav, skal være uren i sju dager.

17 For å rense den som slik er blitt uren, skal de ta noe av asken etter det brente syndofferet og helle rennende vann på det i et kar.

18 Og en mann som er ren, skal ta isop og dyppe i vannet og stenke på teltet og på alle de ting og alle de folk som var der, og på den som har rørt ved menneskeben eller ved en som er drept, eller ved et annet lik eller ved en grav.

19 Den tredje dagen og den sjuende dagen skal den som er ren, stenke noe av vannet på den som er blitt uren. Når hans renselse er fullført på den sjuende dagen, skal han vaske sine klær og bade seg i vann, så blir han ren om kvelden.

20 Men den som blir uren og ikke renser seg, han skal utryddes av menigheten. For han har gjort Herrens helligdom uren. Det er ikke stenket renselsesvann på ham, han er uren.

21 Dette skal være en evig lov for dem. Den som stenger med renselsesvannet, skal vaske sine klær, og den som rører ved renselsesvannet, skal være uren til om kvelden.

22 Alt det den urene rører ved, skal være urent. Og den som rører ved ham, skal være uren til om kvelden.

Moses og Aron synder

4. Mosebok 20

1 I den første måneden kom Israels barn, hele menigheten, til ørkenen Sin. Og folket ble noen tid i Kadesj. Der døde Mirjam, og der ble hun begravet.

2 Men folket hadde ikke vann. Da samlet de seg mot Moses og Aron.

³ Og folket trettet med Moses og sa: Å, om vi var omkommet den gang brødrene våre omkom for Herrens åsyn!

⁴ Hvorfor har dere ført Herrens menighet inn i denne ørkenen, så vi må dø her, både vi og buskapen vår?

⁵ Hvorfor har dere ført oss opp fra Egypt, så vi er kommet til dette onde stedet, hvor det verken vokser korn eller fiken eller vintrær eller granatepler, og hvor det ikke finnes vann å drikke?

⁶ Men Moses og Aron gikk bort fra folket, til inngangen til sammenkomstens telt, og de falt på sitt ansikt. Da åpenbarte Herrens herlighet seg for dem.

⁷ Og Herren talte til Moses og sa:

⁸ Ta staven og kall menigheten sammen, du og Aron, din bror. Og dere skal tale til klippen midt for deres øyne, så skal den gi vann fra seg. Slik skal du la vannet strømme ut fra klippen for dem og gi både folket og buskapen å drikke.

⁹ Da tok Moses staven som lå foran Herrens åsyn, slik som Herren hadde befalt ham.

¹⁰ Og Moses og Aron kalte menigheten sammen foran klippen, og han sa til dem: Nå, dere opprørere! Mon vi kan la vann strømme fram for dere av denne klippen?

¹¹ Så løftet Moses hånden og slo to ganger på klippen med staven. Da strømmet det mye vann ut, så både folket og buskapen fikk drikke.

¹² Men Herren sa til Moses og Aron: Fordi dere ikke trodde på meg og ikke helliget meg for Israels barns øyne, derfor skal dere ikke føre dette folk inn i det landet jeg har gitt dem.

¹³ Dette var Meribas vann, hvor Israels barn trettet med Herren, og han helliget seg på dem.

Edomittene nekter Israel å dra gjennom landet sitt

¹⁴ Fra Kadesj sendte Moses bud til Edoms konge og lot si: Så sier din bror Israel: Du vet hvor mye ondt vi har lidd.

¹⁵ Våre fedre dro ned til Egypt, og vi bodde i Egypt i lang tid. Egypterne for ille med oss og våre fedre.

¹⁶ Da ropte vi til Herren, og han hørte vår bønn og sendte en engel og førte oss ut av Egypt. Nå er vi her i byen Kadesj like ved grensen til ditt land.

¹⁷ Kjære, la oss få dra gjennom ditt land! Vi skal verken gå gjennom åker eller vingård, heller ikke drikke vann av noen brønn. Etter kongeveien vil vi dra og ikke bøye av verken til høyre eller til venstre, før vi er kommet gjennom ditt land.

18 Men Edom svarte: Du får ikke dra gjennom landet mitt, ellers drar jeg ut mot deg med sverd.

19 Da sa Israels barn til ham: Vi skal følge landeveien, og dersom vi eller buskapen vår drikker av ditt vann, så vil vi gi deg vederlag for det. Det er ikke stort jeg ber om! Jeg vil bare dra igjennom til fots.

20 Men han sa: Du får ikke dra igjennom her! Og Edom dro ut mot ham med en mengde folk og med våpen i hånd.

21 Slik nektet Edom Israel å dra gjennom sitt land. Og Israel bøyde til side for ham.

Aron dør

22 Så brøt de opp fra Kadesj, og Israels barn, hele menigheten, kom til fjellet Hor.

23 Herren sa til Moses og Aron ved fjellet Hor, på grensen til Edoms land:

24 Aron skal samles til sine fedre. Han skal ikke komme inn i det landet jeg har gitt Israels barn, fordi dere var ulydige mot mitt ord ved Meribas vann.

25 Ta Aron og Eleasar, hans sønn, og før dem opp på fjellet Hor.

26 Ta av Aron hans klær og la Eleasar, hans sønn, ta dem på. Så skal Aron samles til sine fedre og dø der.

27 Og Moses gjorde som Herren hadde befalt. De gikk opp på fjellet Hor for hele menighetens øyne,

28 og Moses tok av Aron klærne hans og lot Eleasar, sønnen hans, ta dem på. Og Aron døde der på toppen av fjellet. Men Moses og Eleasar steg ned fra fjellet.

29 Da hele menigheten så at Aron var død, gråt hele Israels hus over Aron i tretti dager.

4. Mosebok 21

Seier over kana'aneerne

1 Da den kana'aneiske kongen i Arad, som bodde i sydlandet, hørte at Israel dro fram på veien til Atarim, ga han seg i strid med Israel og førte noen av dem bort som fanger.

2 Da ga Israel et løfte til Herren og sa: Gir du dette folk i min hånd, så vil jeg slå deres byer med bann.

3 Og Herren hørte Israels bønn og overga kana'aneerne til dem. De slo dem og deres byer med bann. Og de kalte stedet Horma.

Kobberslangen

⁴ Så brøt de opp fra fjellet Hor og tok veien til Rødehavet for å dra utenom Edoms land. Men på veien ble folket utålmodig.

⁵ De talte mot Gud og mot Moses og sa: Hvorfor har dere ført oss opp fra Egypt, så vi må dø her i ørkenen? For her er verken brød eller vann, og vi er inderlig lei av denne usle maten!

⁶ Da sendte Herren serafslanger inn blant folket. De bet folket, og mye folk av Israel døde.

⁷ Så kom folket til Moses og sa: Vi har syndet, fordi vi har talt mot Herren og mot deg. Be til Herren at han vil ta slangene bort fra oss! Og Moses ba for folket.

⁸ Da sa Herren til Moses: Lag deg en serafslange og sett den på en merkestang. Så skal hver den som er bitt og ser på den, få leve.

⁹ Så laget Moses en kobberslange og satte den på en merkestang. Og når en slange hadde bitt noen, og han så på kobberslangen, ble han i live.

Krig mot kongene Sihon og Og

¹⁰ Siden brøt Israels barn opp og slo leir i Obot.

¹¹ Så brøt de opp fra Obot og slo leir ved Ije-Ha'abarim i ørkenen rett øst for Moab.

¹² Derfra brøt de opp og slo leir i Sered-dalen.

¹³ Derfra brøt de opp og slo leir på den andre siden av Arnon, som går gjennom ørkenen og kommer fra amorittenes land. For Arnon er grensen mellom Moab og amorittene.

¹⁴ Derfor sies det i boken om Herrens kriger: Vaheb tok de med storm, og bekkene, Arnons bekker,

¹⁵ og bekkelien som strekker seg bort til Ar-bygden og støter til grensen av Moab.

¹⁶ Derfra dro de til Be'er. Det er den brønnen som Herren talte om da han sa til Moses: Kall folket sammen, så vil jeg gi dem vann.

¹⁷ Da sang Israel denne sangen: Vell opp, du brønn! Hils den med sang!

¹⁸ Du brønn som høvdinger har gravd, som folkets fremste menn har boret med herskerstav, med sine kongespir! - Fra ørkenen dro de til Mattana,

¹⁹ og fra Mattana dro de til Nahaliel og fra Nahaliel til Bamot

²⁰ og fra Bamot til den dalen som ligger på Moab-sletten, tett ved toppen av Pisga, der en skuer ut over ørkenen.

²¹ Så sendte Israel bud til Sihon, amorittenes konge, og lot si:

22 La meg få dra gjennom ditt land! Vi skal ikke komme inn på åkrene eller i vingårdene, heller ikke drikke vann av noen brønn. Etter kongeveien vil vi dra, til vi er kommet gjennom ditt land.

23 Men Sihon ga ikke Israel lov til å dra gjennom sitt land. Han samlet alt sitt folk og dro ut i ørkenen mot Israel, og han kom til Jahas og kjempet mot Israel.

24 Men Israel slo ham med sverdets egg og tok hans land fra Arnon til Jabbok, til Ammons barns land. For Ammons barns grense var befestet.

25 Israel tok alle disse byene. Og Israel bosatte seg i alle amorittenes byer, i Hesjbon og i alle byene som hørte under det.

26 Hesjbon var amorittkongen Sihons by. Han hadde ført krig mot Moabs forrige konge og hadde tatt alt hans land fra ham like til Arnon.

27 Derfor sier skaldene: Kom til Hesjbon! Bygges og grunnfestes skal Sihons by!

28 For ild for ut fra Hesjbon, en lue fra Sihons by. Den fortærte Ar i Moab, dem som bodde på høydene ved Arnon.

29 Ve deg, Moab! Fortapt er du, Kamosj' folk! Han har sendt sine sønner som flyktninger og sine døtre som fanger til amorittenes konge Sihon.

30 Vi skjøt dem ned. Ødelagt er Hesjbon, like til Dibon! Vi herjet til Nofah, med ild helt til Medba.

31 Så ble Israel boende i amorittenes land.

32 Og Moses sendte folk for å utspeide Jaser, og de tok de byene som hørte under det, og han drev ut amorittene som bodde der.

33 Så vendte de seg til en annen kant og dro oppover til Basan. Men Og, kongen i Basan, dro ut mot dem til Edre'i med alt sitt folk for å kjempe mot dem.

34 Da sa Herren til Moses: Frykt ikke for ham! Jeg har gitt ham og alt hans folk og hans land i din hånd. Du skal gjøre med ham som du gjorde med Sihon, amorittenes konge, som bodde i Hesjbon.

35 Så slo de ham og sønnene hans og alt folket hans, så ingen ble tilbake eller slapp unna. Og de tok hans land i eie.

4. Mosebok 22

Bileam blir kalt av Balak til å forbanne Israel

1 Så brøt Israels barn opp og slo leir på Moabs ødemarker på den andre siden av Jordan midt imot Jeriko.

2 Da Balak, Sippors sønn, så alt det Israel hadde gjort mot amorittene,

- ³ ble Moab meget redd for dette folket, fordi det var så tallrikt. De gruet seg for Israels barn.
- ⁴ Og Moab sa til de eldste i Midian: Nå vil denne store flokken ete opp alt det som er her rundt omkring oss, slik som oxen eter opp markens grønne urter.
- På den tiden var Balak, Sippors sønn, konge i Moab.
- ⁵ Han sendte bud til Bileam, Beors sønn, i Petor, som ligger ved den store elven, i det landet hvor han bodde blant folket sitt. De skulle be ham komme, og de skulle si til ham: Se, her er kommet et folk fra Egypt. Det fyller hele landet, og har slått leir rett imot meg.
- ⁶ Så kom nå og forbann dette folket for meg. Det er for mektig for meg! Kanskje jeg da kunne slå det og drive det ut av landet. For jeg vet at den du velsigner, er velsignet, og den du forbanner, er forbannet.
- ⁷ Og Moabs eldste dro av sted sammen med Midians eldste og hadde spåmannslønn med seg. Da de kom til Bileam, la de fram Balaks ord til ham.
- ⁸ Da sa han til dem: Bli her i natt, så vil jeg gi dere svar etter som Herren taler til meg. Og Moabs høvdinger ble hos Bileam.
- ⁹ Da kom Gud til Bileam og sa: Hva er det for folk som er hos deg?
- ¹⁰ Bileam svarte Gud: Balak, Sippors sønn, kongen i Moab, har sendt dette bud til meg:
- ¹¹ Se, det er kommet et folk fra Egypt, og det fyller hele landet. Kom nå og forbann det for meg! Kanskje jeg da blir i stand til å kjempe mot dette folket og drive det ut.
- ¹² Da sa Gud til Bileam: Du skal ikke gå med dem. Du skal ikke forbanne folket, for det er velsignet.
- ¹³ Om morgenen, da Bileam var stått opp, sa han til Balaks høvdinger: Dra hjem til deres land! For Herren vil ikke gi meg lov til å følge med dere.
- ¹⁴ Da tok Moabs høvdinger av sted, og da de kom tilbake til Balak, sa de: Bileam ville ikke følge med oss.
- ¹⁵ Da sendte Balak andre høvdinger, flere og gjevere enn de første.
- ¹⁶ De kom til Bileam og sa til ham: Så sier Balak, Sippors sønn: Kjære, la deg ikke hindre fra å komme til meg!
- ¹⁷ Jeg vil vise deg stor ære, og alt du sier til meg, vil jeg gjøre. Så kom da og forbann dette folket for meg!
- ¹⁸ Da svarte Bileam og sa til Balaks tjenere: Om Balak ga meg hele sitt hus fullt av sølv og gull, kunne jeg ikke gjøre noe mot Herrens, min Guds ord, verken i smått eller stort.

19 Men bli nå her i natt, for at jeg kan få vite hva mer Herren har å si meg.

20 Og Gud kom til Bileam om natten og sa til ham: Dersom disse mennene er kommet for å hente deg, så gjør deg ferdig og dra med dem! Men gjør ikke annet enn det jeg sier til deg!

Bileam møter Herrens engel

21 Om morgenen sto Bileam opp og salte sin eselhoppe og dro med Moabs høvdinger.

22 Men Guds vrede ble opptent fordi han reiste. Herrens engel stilte seg på veien for å stå ham imot da han kom ridende på eselet sitt og hadde sine to tjenere med seg.

23 Eselet så Herrens engel, som sto på veien med et løftet sverd i sin hånd. Da tok det av veien og ut på marken. Men Bileam slo eselet for å få det inn på veien igjen.

24 Siden stilte Herrens engel seg på en smal vei mellom vingårdene, hvor det var steingjerde på begge sider.

25 Da eselet så Herrens engel, trykte det seg inn til muren og klemte Bileams fot mot muren. Da slo han det igjen.

26 Så gikk Herrens engel lenger fram og stilte seg på et trangt sted, hvor det ikke var mulig å bøye av, verken til høyre eller til venstre.

27 Da eselet så Herrens engel, la det seg ned under Bileam. Da ble Bileams vrede opptent, og han slo eselet med kjeppen sin.

28 Men Herren åpnet munnen på eselet, og det sa til Bileam: Hva har jeg gjort deg, siden du nå har slått meg tre ganger?

29 Bileam svarte eselet: Du har holdt meg for narr! Hadde jeg bare et sverd i hånden, så ville jeg nå slå deg i hjel.

30 Da sa eselet til Bileam: Er ikke jeg ditt esel, som du har ridd på all din tid like til denne dag? Har jeg noen gang hatt for vane å gjøre slik mot deg? Han sa: Nei!

31 Da åpnet Herren Bileams øyne, så han kunne se Herrens engel, som sto på veien med et løftet sverd i sin hånd. Da bøyde han seg og falt ned på sitt ansikt.

32 Herrens engel sa til ham: Hvorfor har du nå tre ganger slått eselet ditt? Se, jeg er gått ut for å stå deg imot, for jeg ser at veien du går, fører til undergang.

33 Eselet så meg og har nå tre ganger bøyd av fra veien for meg. Hvis det ikke hadde bøyd av fra veien for meg, så hadde jeg nå slått deg i hjel, men latt eselet leve.

³⁴ Da sa Bileam til Herrens engel: Jeg har syndet, fordi jeg ikke skjønnte at du sto imot meg på veien. Men hvis dette er deg imot, så vil jeg vende tilbake.

³⁵ Herrens engel sa til Bileam: Følg med mennene! Men tal ikke annet enn det jeg sier til deg! Så fulgte Bileam med Balaks høvdinger.

Balak og Bileam

³⁶ Da Balak hørte at Bileam kom, dro han ham i møte til den byen i Moab som ligger på grensen ved Arnon, ved den ytterste grensen.

³⁷ Og Balak sa til Bileam: Sendte jeg ikke bud til deg og ba deg komme hit? Hvorfor kom du ikke til meg? Mener du jeg ikke skulle kunne vise deg ære nok?

³⁸ Bileam svarte: Nå ser du jeg er kommet til deg! Men står det vel i min makt å tale noe? Det ordet Gud legger i min munn, det må jeg tale.

³⁹ Så dro Bileam med Balak, og de kom til Kirjat-Husot.

⁴⁰ Og Balak ofret storfe og småfe, og han sendte av det til Bileam og de høvdingene som var med ham.

⁴¹ Morgenen etter tok Balak med seg Bileam og førte ham opp på Bamot Ba'al. Derfra så han utkanten av folket.

4. Mosebok 23

¹ Da sa Bileam til Balak: Bygg sju altere for meg her, og la meg få hit sju okser og sju værere!

² Balak gjorde som Bileam sa, og Balak og Bileam ofret en okse og en vær på hvert alter.

³ Så sa Bileam til Balak: Bli stående her ved ditt brennoffer, så vil jeg gå bort en stund. Kanskje Herren kommer meg i møte. Det som han lar meg skue, det skal jeg la deg få vite. Så gikk han opp på en bar høyde.

Bileam må velsigne Israel tre ganger

⁴ Der kom Gud Bileam i møte, og Bileam sa til ham: Nå har jeg gjort i stand sju altere og ofret en okse og en vær på hvert alter.

⁵ Da la Herren et ord i Bileams munn og sa: Vend tilbake til Balak og tal som jeg har sagt deg!

⁶ Da han kom tilbake, så han Balak stå ved sitt brennoffer sammen med alle Moabs høvdinger.

⁷ Da stemte han i med sitt kvad og sa: Balak henter meg fra Aram, fra Østens fjell Moabs konge: Kom og forbann Jakob for meg! Kom og tal ondt over Israel!

- ⁸ Hvordan kan jeg forbanne den Gud ikke forbanner? Hvordan skal jeg fordømme den Herren ikke fordømmer?
- ⁹ Fra fjellets tinde ser jeg ham, fra høydene skuer jeg ham: Se, det er et folk som bor for seg selv, og blant hedningefolkene regner det seg ikke.
- ¹⁰ Hvem kan telle Jakobs ætt, talløs som støvet, eller bare fjerdedelen av Israel? - Må min sjel dø de oppriktiges død, må min siste slutt bli som deres!
- ¹¹ Da sa Balak til Bileam: Hva har du gjort mot meg? Jeg hentet deg for at du skulle forbanne fiendene mine, og se, du har velsignet!
- ¹² Men han svarte: Skulle jeg ikke akte på det Herren legger i min munn, og tale det?
- ¹³ Da sa Balak til ham: Kjære, kom og vær med meg til et annet sted, hvor du kan se dem. Du vil bare få se utkanten av folket, hele folket får du ikke se. Derfra skal du forbanne dem for meg!
- ¹⁴ Så tok han ham med seg til speiderhaugen på toppen av Pisga-fjellet. Der bygde han sju altere og ofret en okse og en vær på hvert alter.
- ¹⁵ Og Bileam sa til Balak: Bli stående her ved ditt brennoffer. Jeg går dit bort for å møte Gud.
- ¹⁶ Og Herren kom Bileam i møte og la et ord i hans munn og sa: Vend tilbake til Balak og tal det som jeg har sagt deg!
- ¹⁷ Da Bileam kom tilbake til ham, så han Balak stå ved sitt brennoffer sammen med Moabs høvdinger. Og Balak sa til ham: Hva har Herren talt?
- ¹⁸ Da stemte han i sitt kvad og sa: Stå opp, Balak, og hør! Lytt til meg, du Sippors sønn!
- ¹⁹ Gud er ikke et menneske så han skulle lyve, heller ikke et menneskebarn så han skulle angre. Skulle han si noe og ikke gjøre det? Skulle han tale og ikke sette det i verk?
- ²⁰ Se, jeg fikk bud om å velsigne! Han har velsignet, og jeg kan ikke omstøte det.
- ²¹ Han skuer ingen urett i Jakob. Han ser ingen elendighet i Israel. Herren hans Gud er med ham, og kongejubel lyder der.
- ²² Gud førte dem ut av Egypt, styrke har de som en villokse.
- ²³ For det finnes ikke trolldom i Jakob, ikke spådomskunster i Israel. Når tiden er inne, blir det sagt til Jakob og til Israel hva Gud vil gjøre.
- ²⁴ Se, et folk reiser seg som en løvinne, springer opp som en løve! Det legger seg ikke til ro før det har mett seg med rov og drukket blodet av de drepte.
- ²⁵ Da sa Balak til Bileam: Du skal verken forbanne eller velsigne det!

²⁶ Men Bileam svarte Balak: Har jeg ikke alt sagt deg at jeg i ett og alt må gjøre som Herren sier?

²⁷ Da sa Balak til Bileam: Kjære, kom med meg, så vil jeg ta deg til et annet sted. Kanskje det vil være rett i Guds øyne at du forbanner dem for meg derfra.

²⁸ Så tok Balak med seg Bileam opp på toppen av Peor, der en kan se ut over hele ørkenlandet.

²⁹ Da sa Bileam til Balak: Bygg sju altere for meg her og la meg få sju okser og sju værer!

³⁰ Og Balak gjorde som Bileam sa, han ofret en okse og en vær på hvert alter.

4. Mosebok 24

¹ Da Bileam så at det var Herrens vilje at han skulle velsigne Israel, gikk han ikke bort for å søke tegn, slik han hadde gjort de to første gangene, men han vendte seg mot ørkenen.

² Og Bileam løftet sine øyne og så Israel leiret etter sine stammer. Da kom Guds Ånd over ham

³ og han stemte i sitt kvad: Så sier Bileam, Beors sønn, så sier mannen med lukket øye,

⁴ så sier han som hører ord fra Gud, som skuer syner fra Den Allmektige - sunket til jorden med opplatt øye:

⁵ Hvor fagre er dine telt, Jakob, dine boliger, Israel!

⁶ Som vide daler, som hager ved en elv, som aloëtrær Herren har plantet, som sedrer ved vannet!

⁷ Vann tømmes ut av hans kar, hans utsæd får rikelig vann. Mektigere enn Agag skal hans konge være, opphøyet skal hans kongerike være!

⁸ Gud førte ham ut fra Egypt, styrke har han som en villokse. Han skal fortære hedningefolk som står ham imot, knuse deres ben og gjennomføre dem med sine piler.

⁹ Han legger seg, han hviler som en løve, som en løvinne. Hvem våger å vekke ham? Velsignet være den som velsigner deg, og forbannet den som forbanner deg!

¹⁰ Da ble Balaks vrede opptent mot Bileam, og han slo hendene sammen. Og Balak sa til Bileam: Jeg kalte deg hit for å forbanne fiendene mine, og nå har du velsignet tre ganger!

¹¹ Far nå hjem så fort du kan! Jeg hadde tenkt å vise deg ære, men du ser at Herren har nektet deg den.

12 Bileam svarte Balak: Sa jeg ikke allerede til dine sendebud:

13 Om Balak ga meg sitt hus fullt av sølv og gull, kunne jeg ikke gjøre noe mot Herrens ord og handle etter mitt eget hjerte, verken godt eller ondt. Jeg kan ikke tale annet enn det Herren sier.

14 Se, jeg vender nå hjem til folket mitt. Men la meg først varsle deg om hva dette folket skal gjøre med ditt folk i de siste dager.

Bileams profeti

15 Og han stemte i sitt kvad og sa: Så sier Bileam, Beors sønn. Så sier mannen med lukket øye.

16 Så sier han som hører ord fra Gud og har fått kunnskap fra Den Høyeste. Han som skuer syner fra Den Allmektige, sunket til jorden med opplatt øye:

17 Jeg ser ham, men ikke nå. Jeg skuer ham, men ikke nær. En stjerne stiger opp av Jakob, et spir løfter seg fra Israel. Han knuste Moabs tinner og utryddet ufredsætten.

18 Edom blir ham underlagt, Se'ir, hans fiende, blir ham underlagt. Stort velde vinner Israel.

19 En hersker går ut fra Jakob, han utrydder dem som har reddet seg inn i byene.

20 Så fikk han se amalekittene. Da begynte han å fremsi sitt kvad: Det første blant hedningefolkene er Amalek, men til sist skal han gå til grunne.

21 Så fikk han se kenittene, og han sa fram sitt kvad: Fast er din bolig, på berget har du bygd ditt rede,

22 men likevel skal Ka'in bli ødelagt når Assur fører deg bort i fangenskap.

23 Så stemte han igjen i med sitt kvad og sa: Ve! Hvem skal bli i live når Gud lar dette skje?

24 En flåte av skip kommer fra Kittims kyst. De underkuer Assur. De underkuer Eber. Men også de skal gå til grunne.

25 Så sto Bileam opp og vendte hjem igjen. Og Balak dro også sin vei.

4. Mosebok 25

Israel driver hor

1 Mens Israel oppholdt seg i Sjittim, begynte folket å drive hor med Moabs døtre,

2 som innbød folket til offermåltidene for gudene sine. Og folket åt og tilba deres guder.

3 Israel holdt seg til Ba'al-Peor. Da ble Herrens vrede opptent mot Israel.

⁴ Og Herren sa til Moses: Ta alle lederne i folket og la dem nagle til pælen under solen for Herren, for at Herrens brennende vrede kan vendes bort fra Israel.

⁵ Og Moses sa til Israels dommere: Hver av dere skal slå i hjel dem av sine folk som har holdt seg til Ba'al-Peor!

Pinehas, og Guds pakt med ham

⁶ Da kom en mann av Israels barn med en midianittisk kvinne. Han førte henne inn blant sine brødre, like for øynene på Moses og hele Israels menighet, mens de satt og gråt ved inngangen til sammenkomstens telt.

⁷ Da Pinehas, sønn av Eleasar og sønnesønn av Aron, presten, så det, steg han fram av menigheten. Han tok et spyd i hånden.

⁸ Så gikk han etter den isrealittiske mannen inn i det innerste rommet i teltet. Der stakk han spydet gjennom dem begge, både den isrealittiske mannen og kvinnen, så det gikk inn i hennes liv. Da stanset sotten og vek fra Israels barn.

⁹ De som døde i sotten, var tjuefire tusen.

¹⁰ Og Herren talte til Moses og sa:

¹¹ Pinehas, sønn av Eleasar og sønnesønn av Aron, presten, har vendt min vrede bort fra Israels barn. For han brant av min nidkjærhet blant dem, så jeg ikke gjorde ende på Israels barn i min nidkjærhet.

¹² Derfor skal du si: Se, jeg gjør min pakt med ham at det skal gå ham vel.

¹³ Med ham og hans etterkommere gjør jeg en pakt at de skal ha et evig prestedømme, fordi han var nidkjær for sin Gud og gjorde soning for Israels barn.

¹⁴ Men navnet på den drepte isrealittiske mannen, han som ble drept sammen med den midianittiske kvinnen, var Simri, sønn av Salu, høvding for en familie blant simeonittene.

¹⁵ Og den drepte midianittiske kvinnens navn var Kosbi, datter av Sur. Han var høvding for en stammefamilie blant midianittene.

¹⁶ Og Herren talte til Moses og sa:

¹⁷ Angrip midianittene og slå dem!

¹⁸ For de angrep dere og la svikefulle planer mot dere, da dette hendte med Peor og med Kosbi, deres søster, den midianittiske fyrstens datter, hun som ble drept den gang sotten kom over dere for Peors skyld.

4. Mosebok 26

Manntall for andre gang

- ¹ Da sotten var forbi, sa Herren til Moses og til Eleasar, sønn av Aron, presten:
- ² Ta opp manntall over hele Israels barns menighet fra tjueårsalderen og oppover, etter deres familier. Tell alle dem i Israel som kan dra ut i strid.
- ³ Moses og Eleasar, presten, talte med dem på Moabs ødemarker ved Jordan, midt imot Jeriko, og sa:
- ⁴ Fra tjueårsalderen og oppover skal de mønstres - slik som Herren hadde befalt Moses og Israels barn, de som var dratt ut av Egypt.
- ⁵ Ruben var Israels førstefødte. Rubens barn var: Fra Hanok hanokittenes ætt, fra Pallu pallu'ittenes ætt,
- ⁶ fra Hesron hesronittenes ætt, fra Karmi karmittenes ætt.
- ⁷ Dette var rubenittenes ætter, og de som ble mønstret av dem, var førtitre tusen sju hundre og tretti.
- ⁸ Pallus sønn var Eliab,
- ⁹ og Eliabs barn var Nemuel og Datan og Abiram. Det var den Datan og den Abiram som var utvalgt av forsamlingen, og som yppet strid mot Moses og Aron den gang Korahs flokk satte seg opp mot Herren,
- ¹⁰ og jorden åpnet sitt gap og slukte både dem og Korah. Hele flokken omkom da ilden fortærte de to hundre og femti menn, og de ble til et advarende tegn.
- ¹¹ Men Korahs barn omkom ikke.
- ¹² Simeons barn var etter sine ætter: Fra Nemuel nemuelittenes ætt, fra Jamin jaminittenes ætt, fra Jakin jakinittenes ætt,
- ¹³ fra Serah serahittenes ætt, fra Sa'ul sa'ulittenes ætt.
- ¹⁴ Dette var simeonittenes ætter, tjueto tusen to hundre.
- ¹⁵ Gads barn var etter sine ætter: Fra Sefon sefonittenes ætt, fra Haggi haggittenes ætt, fra Sjunj sjunittenes ætt,
- ¹⁶ fra Osni osnittenes ætt, fra Eri erittenes ætt,
- ¹⁷ fra Arod arodittenes ætt, fra Areli arelittenes ætt.
- ¹⁸ Dette var Gads barns ætter, så mange av dem som ble mønstret, førti tusen fem hundre.
- ¹⁹ Judas barn var Er og Onan, men Er og Onan døde i Kana'ans land.
- ²⁰ Og Judas barn var etter sine ætter: Fra Sjelah sjelanittenes ætt, fra Peres peresittenes ætt, fra Serah serahittenes ætt.
- ²¹ Peres' barn var: Fra Hesron hesronittenes ætt, fra Hamul hamulittenes ætt.

- ²² Dette var Judas ætter, så mange av dem som ble mønstret, syttiseks tusen fem hundre.
- ²³ Issakars barn var etter sine ætter: Fra Tola tola'ittenes ætt, fra Puva punittenes ætt,
- ²⁴ fra Jasjub jasjubittenes ætt, fra Sjimron sjimronittenes ætt.
- ²⁵ Dette var Issakars ætter, så mange av dem som ble mønstret, sekstifire tusen tre hundre.
- ²⁶ Sebulons barn var etter sine ætter: Fra Sered sardittenes ætt, fra Elon elonittenes ætt, fra Jahle'el jahle'elittenes ætt.
- ²⁷ Dette var sebulonittenes ætter, så mange av dem som ble mønstret, seksti tusen fem hundre.
- ²⁸ Josefs barn var etter sine ætter: Manasse og Efra'im.
- ²⁹ Manasses barn var: Fra Makir makirittenes ætt, og Makir var far til Gilead, fra Gilead gileadittenes ætt.
- ³⁰ Gileads barn var: Fra Jeser jeserittenes ætt, fra Helek helkittenes ætt,
- ³¹ fra Asriel asrielittenes ætt, fra Sikem sikmittenes ætt,
- ³² fra Sjemida sjemida'ittenes ætt og fra Hefer hefrittene ætt.
- ³³ Men Selofhad, Hefers sønn, hadde ingen sønner, bare døtre. Selofhads døtre hette Mahla og Noa, Hogla, Milka og Tirsä.
- ³⁴ Dette var Manasses ætter, og de av dem som ble mønstret, var femtito tusen sju hundre.
- ³⁵ Efra'ims barn var etter deres ætter: Fra Sjutelah sjutelahittenes ætt, fra Beker bekerittenes ætt, fra Tahan tahanittenes ætt.
- ³⁶ Sjutelahs barn var: Fra Eran eranittenes ætt.
- ³⁷ Dette var Efra'ims barns ætter, så mange av dem som ble mønstret, trettito tusen fem hundre. Dette var Josefs barn etter deres ætter.
- ³⁸ Benjamins barn var etter sine ætter: Fra Bela balittenes ætt, fra Asjbel asjbelittenes ætt, fra Akiram akiramittenes ætt,
- ³⁹ fra Sefufam sufamittenes ætt, fra Hufam hufamittenes ætt.
- ⁴⁰ Belas barn var: Ard og Na'aman - fra Ard ardittenes ætt, fra Na'aman na'amittenes ætt.
- ⁴¹ Dette var Benjamins barn etter deres ætter, og de som ble mønstret av dem, var førtifem tusen seks hundre.

⁴² Dans barn var etter sine ætter: Fra Sjuham sjuhamittenes ætt. Dette var Dans ætter etter deres ættetavle.

⁴³ Alle sjuhamittenes ætter, så mange som ble mønstret av dem, var sekstifire tusen fire hundre.

⁴⁴ Asjers barn var etter sine ætter: Fra Jimna jimna'ittenes ætt, fra Jisjvi jisjvittenes ætt, fra Beria beri'ittenes ætt.

⁴⁵ Av Berias barn: Fra Heber hebrittenes ætt, fra Malkiel malkielittenes ætt.

⁴⁶ Asjers datter hette Serah.

⁴⁷ Dette var Asjers barns ætter, så mange som ble mønstret av dem, femtitre tusen fire hundre.

⁴⁸ Naftalis barn var etter sine ætter: Fra Jahse'el jahse'elittenes ætt, fra Guni gunittenes ætt,

⁴⁹ fra Jeser jisrittene ætt, fra Sjllem sjillemittene ætt.

⁵⁰ Dette var Naftalis ætter etter deres ættetavle, og de som ble mønstret av dem, var førtifem tusen fire hundre.

⁵¹ Dette var de av Israels barn som ble mønstret, seks hundre og ett tusen sju hundre og tretti.

Landet skal deles ved loddkasting

⁵² Og Herren talte til Moses og sa:

⁵³ Mellom disse skal landet skiftes ut til arv etter folketallet.

⁵⁴ Den stammen som er stor, skal du gi en stor arv, den som er liten, skal du gi en liten arv. Hver stamme skal få sin arv etter tallet på dem som ble mønstret der.

⁵⁵ Ved loddkasting skal landet skiftes ut. Etter navnene på sine fedrestammer skal de ta arv.

⁵⁶ Etter som loddet faller, skal hver stamme, stor eller liten, få sin arv.

⁵⁷ Dette var de av levittene som ble mønstret, etter sine ætter: Fra Gersjon gersjonittene ætt, fra Kahat kahatittene ætt, fra Merari merarittene ætt.

⁵⁸ Dette var levittene ætter: libnittene ætt, hebronittene ætt, mahlittene ætt, musjittene ætt, korahit-tenes ætt. Kahat var far til Amram,

⁵⁹ og Amrams kone hette Jokebed. Hun var datter av Levi og født i Egypt. Med henne fikk Amram Aron og Moses og deres søster Mirjam.

⁶⁰ Og Aron fikk sønnene Nadab og Abihu, Eleasar og Itamar.

⁶¹ Men Nadab og Abihu døde den gang de bar fremmed ild inn for Herrens åsyn.

⁶² Og de av levittene som ble mønstret, var tjuetre tusen. Det var alt som var av mannkjønn blant dem, medregnet den som var en måned gammel og oppover. De ble ikke mønstret sammen med de andre Israels barn, fordi det ikke var gitt dem arv blant Israels barn.

⁶³ Dette var de som ble mønstret av Moses og Eleasar, presten, da de mønstret Israels barn på Moabs ødemarker ved Jordan midt imot Jeriko.

⁶⁴ Blant disse var det ikke noen av dem som ble mønstret av Moses og Aron, presten, den gang de mønstret Israels barn i Sinai ørken.

⁶⁵ For Herren hadde sagt at de skulle dø i ørkenen. Og det var ingen tilbake av dem uten Kaleb, Jefunnes sønn, og Josva, Nuns sønn.

4. Mosebok 27

Selofhads døtre får arv

¹ Selofhad var sønn av Hefer, Gileads sønn, som igjen var sønn av Makir, Manasses sønn. Han var av Manasses, Josefs sønns ætt, og døtrene hans hette Mahla, Noa og Hogla og Milka og Tirså.

² De gikk fram for Moses og Eleasar, presten, og høvdingene og hele menigheten ved inngangen til sammenkomstens telt og sa:

³ Vår far døde i ørkenen. Han var ikke med i den flokken som satte seg opp mot Herren, i Korahs flokk, men han døde for sin egen synds skyld. Og han hadde ingen sønner.

⁴ Hvorfor skal vår fars navn gå ut av hans ætt, bare fordi han ikke hadde noen sønn? Gi oss eiendom blant vår fars brødre!

⁵ Og Moses førte deres sak fram for Herrens åsyn.

⁶ Da sa Herren til Moses:

⁷ Selofhads døtre har rett i det de sier. Du skal gi dem eiendom til arv blant deres fars brødre og la farsarven gå over til dem.

⁸ Og til Israels barn skal du tale slik: Når en mann dør, og han ikke har noen sønn, skal dere la hans arv gå over til hans datter.

⁹ Men dersom han ikke har noen datter, skal dere gi arven til brødrene hans.

¹⁰ Dersom han ikke har noen brødre, skal dere gi arven til hans fars brødre.

¹¹ Men dersom hans far ikke har noen brødre, skal dere gi hans arv til den nærmeste slektning i ætten, han skal arve den. Dette skal gjelde som rett blant Israels barn, slik som Herren har befalt Moses.

Moses får se utover landet

12 Siden sa Herren til Moses: Stig opp på Abarim-fjellet her og se ut over det landet som jeg har gitt Israels barn!

13 Og når du har sett det, da skal også du samles til dine fedre likesom din bror Aron ble samlet til sine fedre,

14 fordi dere var ulydige mot mitt ord i ørkenen Sin, den gang menigheten trettet med meg. Da skulle dere helliget meg ved å la vann strømme fram for deres øyne. Det er Meribas vann ved Kadesj i ørkenen Sin.

Josva blir Moses' etterfølger

15 Da talte Moses til Herren og sa:

16 Måtte Herren, han som er Gud over ånden i alt kjød, sette en mann over menigheten,

17 en som kan gå ut og inn foran dem, og som kan føre dem ut og føre dem inn, så Herrens menighet ikke skal være som får uten hyrde!

18 Og Herren sa til Moses: Ta Josva, Nuns sønn. Han er en mann som det er ånd i. Legg din hånd på ham,

19 og still ham fram for Eleasar, presten, og for hele menigheten og innsett ham i hans tjeneste for deres øyne.

20 Legg noe av din verdighet på ham, så hele Israels barns menighet må lyde ham!

21 Han skal stå fram for Eleasar, presten, og Eleasar skal for Herrens åsyn søke urims dom for ham. Etter hans ord skal de gå ut, og etter hans ord skal de gå inn, han selv med alle Israels barn og hele menigheten.

22 Så gjorde Moses som Herren hadde befalt ham. Han tok Josva og stilte ham fram for Eleasar, presten, og for hele menigheten,

23 og han la hendene på ham og innsatte ham i tjenesten, slik som Herren hadde talt ved Moses.

4. Mosebok 28

Lover om de forskjellige offer

1 Og Herren talte til Moses og sa:

2 Tal til Israels barn og gi dem dette påbud: Mitt offer, min mat, mine ildoffer, som er til velbehagelig duft for meg, skal dere akte på å bære fram for meg til fastsatt tid.

3 Du skal si til dem: Dette er det ildoffer som dere skal bære fram for Herren hver dag: to årsgamle lam uten lyte til et stadig brennoffer.

- ⁴ Det ene lammet skal du ofre om morgenen, det andre skal du ofre mellom de to aftenstundene.
- ⁵ Som matoffer skal du ofre tiendedelen av en efa fint mel blandet med fjerdedelen av en hin olje av knuste oliven.
- ⁶ Dette er det stadige brennoffer, det samme som ble ofret ved Sinai berg til en velbehagelig duft, et ildoffer for Herren.
- ⁷ Drikkofferet som hører til det første lammet, skal være fjerdedelen av en hin. I helligdommen skal du ofre drikkoffer av sterk drikk til Herren.
- ⁸ Det andre lammet skal du ofre mellom de to aftenstundene. Du skal ofre det med det samme matofferet som om morgenen og med det samme drikkofferet. Det er et ildoffer til en velbehagelig duft for Herren.
- ⁹ På sabbatsdagen skal du ofre to årsgamle lam uten lyte og som matoffer to tiendedeler av en efa fint mel blandet med olje, og drikkofferet som hører til.
- ¹⁰ Dette er sabbatsbrennofferet, det som skal bæres fram hver sabbat, i tillegg til det stadige brennoffer med tilhørende drikkoffer.
- ¹¹ Den første dagen i hver måned skal dere ofre til Herren et brennoffer: to unge okser og en vær og sju årsgamle lam uten lyte.
- ¹² Til matoffer skal dere ofre for hver okse tre tiendedeler av en efa fint mel blandet med olje, og til væren to tiendedeler fint mel blandet med olje,
- ¹³ og for hvert lam en tiendedel fint mel blandet med olje. Da er det et brennoffer til en velbehagelig duft, et ildoffer for Herren.
- ¹⁴ Drikkofrene som hører til, skal være en halv hin vin for hver okse og tredjedelen av en hin til væren og fjerdedelen av en hin for hvert lam. Dette er månedsbrennofferet, som skal bæres fram hver nymånedag i året.
- ¹⁵ Det skal også ofres en geitebukk som syndoffer til Herren, i tillegg til det stadige brennoffer med tilhørende drikkoffer.

Ofringer ved årlige sammenkomster

- ¹⁶ I den første måneden, på den fjortende dagen i måneden, er det påske for Herren.
- ¹⁷ Og på den femtende dagen i samme måneden er det høytid, i sju dager skal det etes usyret brød.
- ¹⁸ På den første dagen skal det være en hellig sammenkomst. Dere skal ikke gjøre deres vanlige arbeid.
- ¹⁹ Dere skal ofre et ildoffer, et brennoffer for Herren: to unge okser og en vær og sju årsgamle lam - uten lyte skal de være -

²⁰ og som tilhørende matoffer fint mel blandet med olje. Dere skal ofre tre tiendedeler av en efa for hver okse, to tiendedeler til væren,

²¹ og en tiendedel for hvert av de sju lammene.

²² Dere skal også ofre en geitebukk som syndoffer, for å gjøre soning for dere.

²³ Disse skal dere ofre i tillegg til morgenbrennofferet, som tilhører det stadige brennoffer.

²⁴ Slike offer skal dere ofre hver dag i sju dager. Det er ildofferet til en velbehagelig duft for Herren. Det skal ofres i tillegg til det stadige brennoffer med tilhørende drikkoffer.

²⁵ På den sjuende dagen skal dere holde en hellig sammenkomst. Dere skal ikke gjøre deres vanlige arbeid.

²⁶ På førstegrødens dag, når dere bærer fram for Herren et offer av den nye grøden, på ukenes høytid, skal dere holde en hellig sammenkomst. Dere skal ikke gjøre deres vanlige arbeid.

²⁷ Dere skal ofre et brennoffer til en velbehagelig duft for Herren: to unge okser og en vær og sju årsgamle lam.

²⁸ Som tilhørende matoffer skal dere ofre fint mel blandet med olje, tre tiendedeler av en efa for hver okse, til væren to tiendedeler,

²⁹ og en tiendedel for hvert av de sju lammene.

³⁰ Og en geitebukk skal dere ofre til å gjøre soning for dere.

³¹ I tillegg til det stadige brennoffer med tilhørende matoffer, skal dere bære fram disse offer - uten lyte skal de være - med tilhørende drikkoffer.

4. Mosebok 29

¹ I den sjuende måneden, på den første dagen i måneden, skal dere holde en hellig sammenkomst. Dere skal ikke gjøre deres vanlige arbeid. Den dagen skal det blåses i trompet hos dere.

² Dere skal ofre et brennoffer til en velbehagelig duft for Herren: en ung okse og en vær og sju årsgamle lam uten lyte.

³ Det tilhørende matoffer skal være fint mel blandet med olje, tre tiendedeler av en efa til oxen, to tiendedeler til væren,

⁴ og en tiendedel for hvert av de sju lammene.

⁵ Dere skal ofre en geitebukk som syndoffer, til å gjøre soning for dere.

⁶ Dette skal ofres i tillegg til månedsbrennofferet med tilhørende matoffer, og det stadige brennoffer med tilhørende matoffer og foreskrevne drikkoffer, til en velbehagelig duft, et ildoffer for Herren.

- ⁷ Den tiende dagen i den samme sjuende måneden skal dere holde en hellig sammenkomst. Da skal dere faste. Dere skal ikke gjøre deres vanlige arbeid.
- ⁸ Og dere skal ofre til Herren et brennoffer til en velbehagelig duft: en ung okse og en vær og sju årsgamle lam - uten lyte skal de være.
- ⁹ Det tilhørende matofferet skal være fint mel blandet med olje, tre tiendedeler av en efa til oxen, to tiendedeler til væren,
- ¹⁰ og en tiendedel for hvert av de sju lammene.
- ¹¹ Dere skal ofre en geitebukk som syndoffer, i tillegg til soningssyndofferet og det stadige brennoffer med tilhørende matoffer og drikkoffer.
- ¹² Den femtende dagen i den sjuende måneden skal dere holde en hellig sammenkomst. Dere skal ikke gjøre deres vanlige arbeid. Dere skal holde høytid for Herren i sju dager.
- ¹³ Og dere skal ofre et brennoffer, et ildoffer til en velbehagelig duft for Herren: tretten unge okser og to værer og fjorten årsgamle lam - uten lyte skal de være.
- ¹⁴ Det tilhørende matofferet skal være fint mel blandet med olje, tre tiendedeler av en efa for hver av de tretten oksene, to tiendedeler for hver av de to værene,
- ¹⁵ og en tiendedel for hvert av de fjorten lammene.
- ¹⁶ Dere skal ofre en geitebukk som syndoffer, i tillegg til det stadige brennoffer med tilhørende matoffer og drikkoffer.
- ¹⁷ Den andre dagen skal dere ofre tolv unge okser og to værer og fjorten årsgamle lam uten lyte,
- ¹⁸ med tilhørende matoffer og drikkoffer, svarende til tallet på oksene og værene og lammene, alt slik som det er foreskrevet.
- ¹⁹ Og dere skal ofre en geitebukk som syndoffer, i tillegg til det stadige brennoffer med tilhørende matoffer og drikkoffer.
- ²⁰ Den tredje dagen skal dere ofre elleve okser og to værer og fjorten årsgamle lam uten lyte,
- ²¹ med tilhørende matoffer og drikkoffer, svarende til tallet på oksene og værene og lammene, slik som det er foreskrevet.
- ²² Og dere skal ofre en geitebukk som syndoffer, i tillegg til det stadige brennoffer med tilhørende matoffer og drikkoffer.
- ²³ Den fjerde dagen skal dere ofre ti okser og to værer og fjorten årsgamle lam uten lyte,

²⁴ med tilhørende matoffer og drikkoffer, svarende til tallet på oksene og værene og lammene, slik som det er foreskrevet.

²⁵ Og dere skal ofre en geitebuk som syndoffer, i tillegg til det stadige brennoffer med tilhørende matoffer og drikkoffer.

²⁶ Den femte dagen skal dere ofre ni okser og to værer og fjorten årsgamle lam uten lyte,

²⁷ med tilhørende matoffer og drikkoffer, svarende til tallet på oksene og værene og lammene, slik som det er foreskrevet.

²⁸ Og dere skal ofre en geitebuk som syndoffer, i tillegg til det stadige brennoffer med tilhørende matoffer og drikkoffer.

²⁹ Den sjette dagen skal dere ofre åtte okser og to værer og fjorten årsgamle lam uten lyte,

³⁰ med tilhørende matoffer og drikkoffer, svarende til tallet på oksene og værene og lammene, slik som det er foreskrevet.

³¹ Og dere skal ofre en geitebuk som syndoffer, i tillegg til det stadige brennoffer med tilhørende matoffer og drikkoffer.

³² Den sjuende dagen skal dere ofre sju okser og to værer og fjorten årsgamle lam uten lyte,

³³ med tilhørende matoffer og drikkoffer, svarende til tallet på oksene og værene og lammene, slik som det er foreskrevet.

³⁴ Og dere skal ofre en geitebuk som syndoffer, i tillegg til det stadige brennoffer med tilhørende matoffer og drikkoffer.

³⁵ Den åttende dagen skal dere ha en høytidssamling. Dere skal ikke gjøre deres vanlige arbeid.

³⁶ Og dere skal ofre et brennoffer, et ildoffer til en velbehagelig duft for Herren: en okse og en vær og sju årsgamle lam uten lyte,

³⁷ med tilhørende matoffer og drikkoffer, svarende til oxen og væren og antallet av lam, slik som det er foreskrevet.

³⁸ Og dere skal ofre en geitebuk som syndoffer, i tillegg til det stadige brennoffer med tilhørende matoffer og drikkoffer.

³⁹ Disse offer skal dere ofre til Herren på deres høytider, i tillegg til deres løfteoffer og deres frivillige offer, enten det er brennoffer eller matoffer eller drikkoffer eller fredsoffer.

4. Mosebok 30

¹ Og Moses sa dette til Israels barn. I alt og ett sa han slik Herren hadde befalt ham.

Forskrifter om bindende og ikke bindende løfter

² Og Moses talte til høvdingene for Israels barns stammer og sa: Slik har Herren befalt:

³ Når en mann gir Herren⁰ et løfte eller forplikter seg ved ed til avhold i en eller annen ting, så må han ikke bryte sitt ord. Alt det han har sagt, skal han gjøre.

⁴ Når en ung kvinne som ennå er hjemme hos sin far, gjør Herren et løfte eller binder seg til avhold i noen ting,

⁵ og hennes far får høre om hennes løfte eller om den forpliktelsen som hun har pålagt seg, og tier til det, da skal hennes løfter og enhver forpliktelse som hun har pålagt seg, stå ved makt.

⁶ Men dersom hennes far samme dag han hører om det, sier nei til det, da skal ingen av hennes løfter eller de forpliktelser som hun har pålagt seg, stå ved makt. Herren skal tilgi henne, fordi hennes far sa nei til det.

⁷ Blir hun en manns hustru, og hviler det noe løfte på henne, eller det er kommet et tankeløst ord over hennes lepper, som hun har bundet seg med,

⁸ og så hennes mann får høre om det, men tier til det den dagen han hører om det, da skal hennes løfter og de forpliktelsene som hun har pålagt seg, stå ved makt.

⁹ Men dersom hennes mann samme dag han hører om det, sier nei til det, så gjør han det løfte hun har på seg, ugyldig, og likeså det tankeløse ord som er kommet over hennes lepper, og som hun har bundet seg med. Og Herren skal tilgi henne.

¹⁰ Når en enke eller en fraskilt hustru gir et løfte, skal det stå ved makt for henne, hva hun så har forpliktet seg til.

¹¹ Men dersom hun i sin manns hus har lovt noe eller med ed har forpliktet seg til avhold i en eller annen ting,

¹² og hennes mann fikk høre om det, men tidde og ikke sa nei til det, da skal alle hennes løfter og hver forpliktelse til avhold som hun har pålagt seg, stå ved makt.

¹³ Men har hennes mann gjort dem ugyldige den dagen han hørte om det, da skal ikke noe stå ved makt av det som er kommet over hennes lepper, enten det er et løfte hun har gjort, eller det er en forpliktelse til avhold. Hennes mann har gjort dem ugyldige, og Herren skal tilgi henne.

¹⁴ Hvert løfte og hver forpliktelse til avhold og faste som hun med ed har pålagt seg, kan hennes mann enten stadfeste eller gjøre ugyldig.

¹⁵ Tier hennes mann til det fra den ene dagen til den andre, så har han stadfestet alle hennes løfter eller alle de forpliktelsene som hviler på henne. Han har stadfestet dem, fordi han tidde til det den dagen han hørte om det.

¹⁶ Men gjør han dem først ugyldige en tid etter at han har fått høre om dem, da skal han bære ansvaret for hennes misgjerning.

¹⁷ Dette er de forskrifter som Herren ga om den rett en mann har over sin hustru, og en far har over sin datter så lenge hun er ung og ennå er hjemme hos sin far.

4. Mosebok 31

Krig med midianittene

¹ Herren talte til Moses og sa:

² Ta hevn over midianittene for det de har gjort mot Israels barn! Deretter skal du samles til dine fedre.

³ Da talte Moses til folket og sa: Noen av dere må ruste seg til strid! De skal kjempe mot midianittene og føre Herrens hevn over Midian.

⁴ Tusen av hver stamme, av alle Israels stammer, skal dere sende ut i strid.

⁵ Så ble der av Israels tusener tatt ut tusen av hver stamme - tolv tusen rustet til strid.

⁶ Dem sendte Moses ut i striden - tusen av hver stamme - og med dem Pinehas, sønn av Eleasar, presten. Han hadde med seg helligdommens redskaper og larmtrompetene.

⁷ Og de kjempet mot Midian, som Herren hadde befalt Moses, og de slo alle menn i hjel.

⁸ Og blant dem de slo i hjel, var også Midians konger, Evi og Rekem og Sur og Hur og Reba - Midians fem konger. Også Bileam, Beors sønn, slo de i hjel med sverdet.

⁹ Og Israels barn førte Midians kvinner og barn bort som fanger. Alle deres husdyr og all deres buskap og alt deres gods tok de til bytte.

¹⁰ Alle byene overalt hvor de bodde, og alle teltleirene brente de opp med ild.

¹¹ De tok alt byttet, alt det de hadde tatt i krigen, både folk og fe,

¹² og de førte fangene og byttet, alt hærfanget, til Moses og Eleasar, presten, og til Israels barns forsamling, til leiren på Moabs ødemarker ved Jordan, midt imot Jeriko.

¹³ Og Moses og Eleasar, presten, og alle menighetens høvdinger gikk for å møte dem utenfor leiren.

14 Men Moses ble vred på lederne over hæren, på høvdingene over tusen og høvdingene over hundre, da de kom tilbake fra krigstoget.

15 Moses sa til dem: Har dere latt alle kvinner leve?

16 Det var jo de som på Bileams råd forførte Israels barn til troløshet mot Herren for Peors skyld, så sotten kom over Herrens menighet.

17 Slå nå i hjel alle guttebarn og alle kvinner som har hatt samleie med menn.

18 Men alle unge piker som ikke har hatt samleie med menn, skal dere la leve. De skal høre dere til.

19 Så skal dere holde dere utenfor leiren i sju dager! Hver den av dere som har slått noen i hjel, og hver som har rørt ved en som er slått i hjel, skal rense seg på den tredje og på den sjuende dagen - både dere og fangene deres.

20 Og alle klær og alt som er gjort av skinn eller av geitehår, og alle trekar skal dere rense.

Byttet deles

21 Eleasar, presten, sa til krigsmennene som hadde vært med i krigen: Dette er det lovbudet som Herren har gitt Moses:

22 Gull og sølv, kobber, jern, tinn og bly,

23 alt som tåler ild, skal dere la gå gjennom ilden, så blir det rent. Men det skal også renses med renselsesvannet. Men alt som ikke tåler ild, skal dere la gå gjennom vann.

24 Den sjuende dagen skal dere vaske deres klær, så blir dere rene. Og deretter kan dere komme inn i leiren.

25 Og Herren sa til Moses:

26 Ta tallet på hele det bortførte byttet, både folk og fe, du og Eleasar, presten, og overhodene for menighetens familier.

27 Og du skal dele byttet i to deler mellom krigsfolket som dro ut i striden, og hele menigheten.

28 Du skal ta en avgift til Herren av krigsfolket som dro ut i striden, ett liv av hvert fem hundre, både av mennesker og av storfeet og av eslene og småfeet.

29 Dette skal dere ta av den halvdelen som tilfaller krigsfolket. Du skal gi det til Eleasar, presten, som en gave til Herren.

30 Av den halvdelen som tilfaller Israels barn, skal du ta ut ett liv av hvert femti, både av mennesker og av storfeet og eslene og småfeet - av alt feet. Og du skal gi dem til levittene, som tar vare på tjenesten ved Herrens tabernakel.

- ³¹ Og Moses og Eleasar, presten, gjorde slik som Herren hadde befalt Moses.
- ³² Og byttet - det som var igjen av alt hærfanget som stridsmennene hadde tatt, var: av småfe seks hundre og syttifem tusen,
- ³³ av storfe syttito tusen,
- ³⁴ av esler sekstien tusen.
- ³⁵ Av mennesker, kvinner som ikke hadde hatt samleie med menn, var det i alt trettito tusen.
- ³⁶ Halvdelen av dette - den del som falt på stridsmennene - besto av tre hundre og trettisju tusen fem hundre småfe,
- ³⁷ derav seks hundre og syttifem som avgift til Herren,
- ³⁸ trettiseks tusen storfe, derav syttito som avgift til Herren,
- ³⁹ og tretti tusen fem hundre esler, derav sekstien som avgift til Herren.
- ⁴⁰ Tallet på mennesker var seksten tusen, derav trettito som avgift til Herren.
- ⁴¹ Moses ga avgiften til Eleasar, presten, som en gave til Herren, slik Herren hadde befalt Moses.
- ⁴² Den halvdelen som tilfalt Israels barn, og som Moses hadde skilt ut fra stridsmennenes del -
- ⁴³ den halvdelen som tilfalt menigheten - besto av tre hundre og trettisju tusen fem hundre småfe,
- ⁴⁴ trettiseks tusen storfe,
- ⁴⁵ tretti tusen fem hundre esler
- ⁴⁶ og seksten tusen mennesker.
- ⁴⁷ Av denne halvdelen, den som tilfalt Israels barn, tok Moses ut én av femti, både av mennesker og av dyr, og ga dem til levittene, som hadde tjenesten ved Herrens tabernakel, slik som Herren hadde befalt Moses.
- ⁴⁸ Så gikk lederne over hærens tusener, høvdingene over tusen og høvdingene over hundre, fram for Moses.
- ⁴⁹ Og de sa til ham: Dine tjenere har tatt tall på stridsmennene som sto under vår befaling, og det mangler ikke én mann av oss.
- ⁵⁰ Derfor bærer vi fram som gave til Herren det som hver enkelt av oss har tatt av gullsaker, armkjeder og armbånd, fingerringer, øreringer og kulekjeder. Det skal være en soning for oss for Herrens åsyn.
- ⁵¹ Moses og Eleasar, presten, tok imot gullet av dem, alt var fint utførte ting.

⁵² Hele den gaven av gull som høvdingene over tusen og høvdingene over hundre ga til Herren, var seksten tusen sju hundre og femti sekel.

⁵³ Hver stridsmann hadde også tatt bytte for seg selv.

⁵⁴ Da Moses og Eleasar, presten, hadde tatt imot gullet av høvdingene over tusen og over hundre, bar de det inn i sammenkomstens telt, for at det skulle minne om Israels barn for Herrens åsyn.

4. Mosebok 32

Tre stammer får bo øst for Jordan

¹ Rubens barn og Gads barn hadde en mengde fe, en stor mengde. Og da de så at Jasers land og Gileads land var vel skikket for feavl,

² kom de - både Gads barn og Rubens barn - og sa til Moses og Eleasar, presten, og menighetens høvdinger:

³ Atarot og Dibon og Jaser og Nimra og Hesjbon og El'ale og Sebam og Nebo og Beon,

⁴ det landet som Herren har vunnet for Israels folk, er et land som er vel skikket for feavl, og dine tjenere har mye fe.

⁵ Og de sa: Dersom vi har funnet nåde for dine øyne, så la dine tjenere få dette landet til eiendom, la oss slippe å dra over Jordan!

⁶ Da sa Moses til Gads barn og Rubens barn: Skal deres brødre dra i krigen, og dere bli her?

⁷ Hvorfor vil dere vende Israels barns hjerter bort, så de ikke vil dra over til det landet Herren har gitt dem?

⁸ Det samme gjorde deres fedre da jeg sendte dem fra Kadesj-Barnea for å se på landet.

⁹ Da de var dratt opp til Esjkol-dalen og hadde sett på landet, vendte de Israels barns hjerter bort, så de ikke ville gå inn i det landet Herren hadde gitt dem.

¹⁰ Den dagen ble Herrens vrede opptent, og han sverget og sa:

¹¹ Ingen av de menn som dro opp fra Egypt, fra tjueårsalderen og oppover, skal få se det landet som jeg med ed har lovt Abraham, Isak og Jakob. For de har ikke fulgt meg som de skulle -

¹² ingen uten Kaleb, Jefunnes sønn, kenisitten, og Josva, Nuns sønn. For de har fulgt Herren trofast.

¹³ Så ble Herrens vrede opptent mot Israel, og han lot dem flakke omkring i ørkenen i førti år, til hele den slekten var utdødd som hadde gjort det som var ondt i Herrens øyne.

- 14** Og nå trer dere i deres fedres spor, etterkommere av syndige menn, for enda mer å øke Herrens brennende vrede mot Israel.
- 15** For dersom dere vender dere bort og ikke vil følge ham, da vil han la Israel bli enda lenger i ørkenen, og dere vil føre ulykke over hele folket.
- 16** Da gikk de fram til ham og sa: Vi vil bare bygge innhegninger her for feet og byer for våre kvinner og barn.
- 17** Men selv vil vi skynde oss og dra fram foran Israels barn, til vi har ført dem dit de skal. Men våre kvinner og barn skal bli i befestede byer, så de kan være trygge for landets innbyggere.
- 18** Vi vil ikke vende tilbake til våre hus før Israels barn har fått hver sin arv.
- 19** For vi vil ikke ta arv med dem på den andre siden av Jordan og lenger borte når vi har fått vår arv på denne siden, øst for Jordan.
- 20** Da sa Moses til dem: Dersom dere gjør dette, så dere væpner dere for Herrens åsyn til krigen,
- 21** og alle deres væpnede menn drar over Jordan for Herrens åsyn, til han har drevet sine fiender bort fra sine øyne,
- 22** og dere ikke vender tilbake før landet er undertvunget for Herrens åsyn, så skal dere være uten skyld både for Herren og for Israel. Og dere skal ha landet her til eiendom for Herrens åsyn.
- 23** Men dersom dere ikke gjør dette, da synder dere mot Herren, og dere skal vite at deres synd skal finne dere.
- 24** Bygg dere da byer for deres kvinner og barn, og innhegninger for småfeet. Og gjør som dere har lovt!
- 25** Da sa Gads barn og Rubens barn til Moses: Dine tjenere skal gjøre som du, herre, har befalt.
- 26** Våre barn, våre koner, vårt fe og alle våre husdyr skal bli her i Gileads byer.
- 27** Men dine tjenere, så mange av oss som er væpnet til strid, vil dra over Jordan for Herrens åsyn og være med i krigen, slik som du, herre, sier.
- 28** Og Moses ga befaling om dem til Eleasar, presten, og til Josva, Nuns sønn, og til overhodene for familiene i Israels barns stammer.
- 29** Moses sa til dem: Dersom Gads barn og Rubens barn, så mange av dem som er væpnet, drar med dere over Jordan til krigen for Herrens åsyn, og dere legger landet under dere, da skal dere gi dem Gileads land til eiendom.
- 30** Men dersom de ikke drar væpnet over med dere, da skal de få sin eiendom i Kana'ans land, sammen med dere andre.

31 Og Gads barn og Rubens barn svarte og sa: Det som Herren har sagt til dine tjenere, det vil vi gjøre.

32 Vi vil dra væpnet over til Kana'ans land for Herrens åsyn. Men vår arvelodd skal være på denne siden av Jordan.

33 Så lot Moses Gads barn og Rubens barn og halvdelen av Manasses, Josefs sønns stamme, få de riker som Sihon, amorittenes konge, og Og, kongen i Basan, hadde eid. De fikk hele landet med byer og omliggende marker, alle byene i landet rundt omkring.

34 Gads barn bygde opp igjen Dibon og Atarot og Aroer

35 og Atrot-Sofan og Jaser og Jogbeha

36 og Bet-Nimra og Bet-Haran, befestede byer og innhegninger for feet.

37 Rubens barn bygde opp igjen Hesjbon og El'ale og Kirjatajim

38 og Nebo og Ba'al-Meon - navnene ble forandret - og Sibma. De satte navn på de byene som de hadde bygd opp igjen.

39 Og Makirs, Manasses sønns barn dro til Gilead og inntok det, og de drev bort de amorittene som bodde der.

40 Moses ga Makir, Manasses sønn, Gilead, og han bodde der.

41 Og Ja'ir, Manasses sønn, dro av sted og inntok deres teltbyer. Og han kalte dem Ja'irs teltbyer.

42 Nobah dro av sted og inntok Kenat med tilhørende småbyer. Og han kalte det Nobah etter sitt eget navn.

4. Mosebok 33

Moses beskriver Israels vandringer i ørkenen

1 Dette var Israels barns vandringer da de dro ut av landet Egypt, hær for hær, med Moses og Aron som ledere.

2 Etter Herrens befaling skrev Moses opp de stedene som de dro ut fra på sine vandringer. Dette er deres vandringer regnet etter de stedene som de dro ut fra:

3 I den første måneden, på den femtende dagen i måneden, dro de ut fra Ra'amses. Dagen etter påske dro Israels barn ut med løftet hånd for alle egypternes øyne,

4 mens egypterne begravde dem som Herren hadde slått i hjel blant dem, alle sine førstefødte. Også over deres guder hadde Herren holdt dom.

5 Så dro da Israels barn fra Ra'amses og slo leir i Sukkot.

6 Og de dro fra Sukkot og slo leir i Etam, som ligger ved grensen til ørkenen.

- ⁷ De dro fra Etam og vendte så om og tok veien til Pi-Hakiroth, som ligger midt imot Ba'al-Sefon, og de slo leir foran Migdol.
- ⁸ De dro fra Hakiroth og gikk gjennom havet til ørkenen. Så dro de tre dagsreiser gjennom Etams ørken og slo leir i Mara.
- ⁹ De dro fra Mara og kom til Elim. I Elim var det tolv vannkilder og sytti palmetrær, og der slo de leir.
- ¹⁰ Så dro de fra Elim og slo leir ved Rødehavet.
- ¹¹ Og de dro fra Rødehavet og slo leir i ørkenen Sin.
- ¹² De dro så fra ørkenen Sin og slo leir i Dofka.
- ¹³ Og de dro fra Dofka og slo leir i Alusj.
- ¹⁴ Fra Alusj dro de og slo leir i Refidim, der hadde folket ikke vann å drikke.
- ¹⁵ Så dro de fra Refidim og slo leir i Sinai-ørkenen.
- ¹⁶ De dro fra Sinai-ørkenen og slo leir i Kibrot-Hatta'ava.
- ¹⁷ De dro fra Kibrot-Hatta'ava og slo leir i Haserot.
- ¹⁸ De dro fra Haserot og slo leir i Ritma.
- ¹⁹ De dro fra Ritma og slo leir i Rimmon-Peres.
- ²⁰ De dro fra Rimmon-Peres og slo leir i Libna.
- ²¹ De dro fra Libna og slo leir i Rissa.
- ²² De dro fra Rissa og slo leir i Kehelata.
- ²³ De dro fra Kehelata og slo leir ved Sefer-fjellet.
- ²⁴ De dro fra Sefer-fjellet og slo leir ved Harada.
- ²⁵ De dro fra Harada og slo leir i Makhelot.
- ²⁶ De dro fra Makhelot og slo leir i Tahat.
- ²⁷ De dro fra Tahat og slo leir i Tarah.
- ²⁸ De dro fra Tarah og slo leir i Mitka.
- ²⁹ De dro fra Mitka og slo leir i Hasmona.
- ³⁰ De dro fra Hasmona og slo leir i Moserot.
- ³¹ De dro fra Moserot og slo leir i Bene-Ja'akan.
- ³² De dro fra Bene-Ja'akan og slo leir i Hor-Hagidgad.
- ³³ De dro fra Hor-Hagidgad og slo leir i Jotbata.

- ³⁴ De dro fra Jotbata og slo leir i Abrona.
- ³⁵ De dro fra Abrona og slo leir i Esjon-Geber.
- ³⁶ De dro fra Esjon-Geber og slo leir i ørkenen Sin, i Kadesj.
- ³⁷ Og de dro fra Kadesj og slo leir ved fjellet Hor på grensen av Edoms land.
- ³⁸ Da gikk Aron, presten, etter Herrens befaling opp på fjellet Hor. Der døde han i det førtiende året etter at Israels barn var gått ut fra landet Egypt, i den femte måneden, på den første dagen i måneden.
- ³⁹ Aron var ett hundre og tjuetre år gammel da han døde på fjellet Hor.
- ⁴⁰ Men den kana'aneiske kongen i Arad, som bodde i den sydlige delen av Kana'ans land, fikk høre at Israels barn kom.
- ⁴¹ Så dro de fra fjellet Hor og slo leir i Salmona.
- ⁴² Og de dro fra Salmona og slo leir i Punon.
- ⁴³ De dro fra Punon og slo leir i Obot.
- ⁴⁴ De dro fra Obot og slo leir i Ije-Ha'abarim ved grensen til Moab.
- ⁴⁵ De dro fra Ijim og slo leir i Dibon-Gad.
- ⁴⁶ De dro fra Dibon-Gad og slo leir i Almon-Diblatajim.
- ⁴⁷ De dro fra Almon-Diblatajim og slo leir ved Abarim-fjellene, foran Nebo.
- ⁴⁸ De dro fra Abarim-fjellene og slo leir på Moabs ødemarker ved Jordan, midt imot Jeriko.
- ⁴⁹ Og leiren ved Jordan strakte seg fra Bet-Jesjimot til Abel-Sjittim på Moabs ødemarker.

Israel skal overta landet og skifte det ut ved loddkasting

- ⁵⁰ Herren talte til Moses på Moabs ødemarker ved Jordan, midt imot Jeriko, og sa:
- ⁵¹ Tal til Israels barn og si til dem: Når dere drar over Jordan inn i Kana'ans land,
- ⁵² da skal dere drive alle landets innbyggere bort foran dere og tilintetgjøre alle deres steiner med innhogde bilder, dere skal tilintetgjøre alle deres støpte bilder og ødelegge alle deres offerhauger.
- ⁵³ Dere skal ta landet i eie og bo i det, for dere har jeg gitt landet til eiendom.
- ⁵⁴ Dere skal skifte landet mellom dere ved loddkasting etter deres ætter. Den ætt som er stor, skal dere gi en stor arv. Og den ætt som er liten, skal du gi en liten arv. Enhver skal få sin del, etter som loddet faller. Etter deres fedrestammer skal dere skifte det mellom dere.

55 Men dersom dere ikke driver landets innbyggere bort foran dere, da skal de som dere lar bli tilbake av dem, bli torner i øynene og brodder i sidene deres. Og de skal plage dere i det landet som dere bor i.

56 Og det som jeg hadde tenkt å gjøre med dem, det vil jeg da gjøre med dere.

4. Mosebok 34

Herren setter grensene for landet

1 Herren talte til Moses og sa:

2 Tal til Israels barn og gi dem dette budet: Når dere kommer inn i Kana'ans land, så er dette det landet som skal tilfalle dere som arv - Kana'ans land så langt dets grenser når.

3 På sørsiden skal landet gå fra ørkenen Sin langsmed Edom. Sørgrensen skal i øst begynne ved enden av Salthavet.

4 Så skal grensen svinge sør for Akrabbim-skaret og gå fram til Sin. Den skal gå sør for Kadesj-Barnea og så gå videre til Hasar-Addar og derfra ta over til Asmon.

5 Fra Asmon skal grensen svinge bort til Egypterbekken og så gå ut i havet.

6 I vest skal dere ha Storhavet og landet langsmed det til grense. Dette er grensen dere skal ha mot vest.

7 Og dette er grensen dere skal ha i nord: Fra Storhavet skal dere dra grenselinjen til fjellet Hor.

8 Fra fjellet Hor skal dere trekke grensen dit hvor veien går til Hamat, og grensen skal gå ut ved Sedad.

9 Så skal grensen gå videre til Sifron og ende ved Hasar-Enan. Dette er grensen dere skal ha i nord.

10 Mot øst skal dere trekke dere en grenselinje som går fra Hasar-Enan til Sjefam.

11 Fra Sjefam skal grensen gå ned til Ribla øst for Ajin og derfra gå videre ned til den når fjellskråningen øst for Kinnerets sjø.

12 Så skal grensen gå videre ned til Jordan og ende ved Salthavet. Dette skal være deres land og grensene som omgir det.

13 Moses bød Israels barn og sa: Dette er det landet dere skal få til arv ved loddkasting, det som Herren har befalt at de ni stammer og den halve stammen skal få.

14 For Rubens barns stamme med sine familier og Gads barns stamme med sine familier og den halve Manasses stamme har alt fått sin arv.

15 Disse to og en halv stamme har fått sin arv på denne siden av Jordan midt imot Jeriko - mot øst, mot solens oppgang.

De som skal forestå skiftet

16 Og Herren talte til Moses og sa:

17 Dette er navnene på de menn som skal skifte ut landet mellom dere: Eleasar, presten, og Josva, Nuns sønn.

18 Dessuten skal det være en høvding for hver stamme, som dere skal velge til å skifte ut landet.

19 Dette er navnene på disse mennene: For Judas stamme Kaleb, Jefunnes sønn,

20 for Simeons barns stamme Semuel, Ammihuds sønn,

21 for Benjamins stamme Elidad, Kislons sønn,

22 for Dans barns stamme en høvding, Bukki, Joglis sønn,

23 for Josefs barn: for Manasses barns stamme en høvding, Hanniel, Efods sønn,

24 og for Efra'ims barns stamme en høvding, Kemuel, Sjiftans sønn,

25 for Sebulons barns stamme en høvding, Elisafan, Parnaks sønn,

26 for Issakars barns stamme en høvding, Paltiel, Assans sønn,

27 for Asjers barns stamme en høvding, Akihud, Sjelomis sønn,

28 for Naftalis barns stamme en høvding, Pedael, Ammihuds sønn.

29 Disse mennene var det som Herren satte til å skifte ut Kana'ans land mellom Israels barn.

4. Mosebok 35

Førtiåtte byer til levittene

1 Herren talte til Moses på Moabs ødemarker ved Jordan, midt imot Jeriko. Og han sa:

2 Byd Israels barn at de skal gi levittene byer til å bo i av den arveeiendommen de får. Dessuten skal de gi levittene jordstykker rundt omkring disse byene.

3 De skal ha byene til å bo i, og jordstykkene som hører til, skal være til beite for deres kveg og for deres husdyr og for hva de ellers har av dyr.

4 Beitemarkene omkring byene, som dere skal gi levittene, skal strekke seg fra bymuren tusen alen utover på alle kanter.

⁵ Utenfor byen skal dere måle to tusen alen på østsiden og to tusen alen på sørsiden og to tusen alen på vestsiden og to tusen alen på nordsiden, og byen skal være i midten. Dette skal være de beitemarkene de har rundt disse byene.

⁶ De byene dere skal gi levittene, skal være seks tilfluktssteder, for at drapsmenn kan flykte dit. I tillegg til disse skal dere gi dem førtito byer.

⁷ I alt skal dere gi levittene førtiåtte byer med beitemarkene som hører med.

⁸ Og av de byene som dere skal gi dem av Israels barns eiendom, skal dere ta flere byer i de store stammene og færre i de mindre. Hver av stammene skal gi levittene byer ettersom de har fått land til.

Fristeder for drapsmenn

⁹ Og Herren talte til Moses og sa:

¹⁰ Tal til Israels barn og si til dem: Når dere er gått over Jordan inn i Kana'ans land,

¹¹ da skal dere velge ut noen byer som kan være tilfluktssteder for dere, for at en drapsmann som av vanvare slår noen i hjel, kan flykte dit.

¹² Disse byene skal dere ha til tilfluktssteder for drapsmannen når han flykter fra blodhevneren, for at han ikke skal dø før han har stått til doms for menigheten.

¹³ Og de av deres byer som dere skal gi til tilfluktssteder, skal være seks i tallet.

¹⁴ Tre av byene skal dere gi på den andre siden av Jordan, og de tre andre byene skal dere gi i Kana'ans land. De skal være tilfluktssteder.

¹⁵ Både for Israels barn og for de fremmede og innflytterne som bor blant dere, skal disse seks byene være tilfluktssteder, så hver den som av vanvare slår noen i hjel, kan flykte dit.

¹⁶ Den som slår noen med et jernredskap så han dør, han er en drapsmann, og drapsmannen skal dø.

¹⁷ Den som tar en stein i sin hånd stor nok til å drepe med og slår noen med den så han dør, han er en drapsmann, og drapsmannen skal dø.

¹⁸ Eller om en har et redskap av tre i hånden, som han kan drepe folk med, og slår noen med det så han dør, da er han en drapsmann, og drapsmannen skal dø.

¹⁹ Blodhevneren kan drepe drapsmannen. Når han treffer på ham, kan han drepe ham.

20 Dersom en støter til noen av hat eller kaster noe på ham med vilje så han dør,

21 eller av fiendskap slår ham med hånden så han dør, da skal den som slo, late livet. Han er en drapsmann. Blodhevneren kan drepe drapsmannen når han treffer på ham.

22 Men dersom en støter til noen av vanvare, uten fiendskap, eller kaster en eller annen ting på ham uten å ville noe ondt,

23 eller uten å se ham rammer ham med en stein stor nok til å drepe ham med, så han dør, men drapsmannen ikke er hans fiende og ikke vil ham noe ondt,

24 da skal menigheten dømme mellom ham som slo og blodhevneren, etter disse lover.

25 Menigheten skal verge drapsmannen mot blodhevneren og la ham vende tilbake til den tilfluktsbyen som han var flyktet til. Der skal han bli til ypperstepresten - han som er salvet med den hellige oljen - er død.

26 Men dersom drapsmannen kommer utenfor grensen til den tilfluktsbyen som han har flyktet til,

27 og blodhevneren treffer ham utenfor hans tilfluktsbys område og dreper drapsmannen, så har han ingen blodskyld på seg.

28 For drapsmannen skal bli i sin tilfluktsby til ypperstepresten er død. Men etter yppersteprestens død kan han vende tilbake til den bygden hvor han har sin eiendom.

29 Dette skal være en rettsordning for dere fra slekt til slekt, hvor dere så bor.

30 Om en slår noen i hjel, skal drapsmannen lide døden etter at vitner er hørt. Men ett vitne er ikke nok til at noen dømmes til døden.

31 Dere skal ikke ta imot løsepenger for en drapsmanns liv når han er skyldig til døden. Han skal dø.

32 Og dere skal ikke ta imot løsepenger for en som er flyktet til en tilfluktsby, så han kan vende tilbake og slå seg ned i landet før presten er død.

33 Dere skal ikke vanhellige det landet dere bor i. For blod vanhelliger landet, og landet kan ikke få soning for det blod som blir utøst der, uten ved at den som utøser blodet, må dø.

34 Du skal ikke gjøre landet dere bor i urent, det landet der jeg bor midt iblant dere. For jeg er Herren, som bor midt iblant Israels barn.

4. Mosebok 36

Forskrifter om arv

- 1** Overhodene for familiene som nedstammet fra Gilead, sønn av Manasses sønn Makir, og som tilhørte Josefs barns ætter, gikk fram for Moses og for de høvdingene som var overhoder for Israels barns familier,
- 2** og de sa: Herren har befalt min herre å gi Israels barn landet til arv ved loddkasting, og min herre har fått befaling av Herren om å gi vår bror Selofhads arv til hans døtre.
- 3** Men blir nå de gift med menn fra Israels barns andre stammer, så går deres arv fra våre fedres arv og legges til den stammens arv som de kommer til å tilhøre. Slik blir vår arvedel mindre.
- 4** Og når jubelåret kommer for Israels barn, så blir deres arv lagt til den stammens arv som de kommer til å tilhøre, og deres arv går fra vår fedrestammes arv.
- 5** Da bød Moses Israels barn etter Herrens ord og sa: Josefs barns stamme har rett i det de sier.
- 6** Slik byr Herren om Selofhads døtre: De kan gifte seg med hvem de vil, bare de gifter seg innenfor sin fedrestammes ætt,
- 7** for at ikke noen arv hos Israels barn skal gå over fra en stamme til en annen. Israels barn skal holde fast hver ved sin fedrestammes arv.
- 8** Enhver datter i Israels barns stammer som får arv, skal gifte seg med en mann av sin fedrestammes ætt, for at Israels barn kan arve hver sine fedres arv,
- 9** og for at ingen arv skal gå over fra en stamme til en annen, men Israels barns stammer holde fast hver ved sin arv.
- 10** Selofhads døtre gjorde slik som Herren hadde befalt Moses.
- 11** Mahla, Tirsa, Hogla, Milka og Noa, Selofhads døtre, ble gift med sine farbrødres sønner,
- 12** de ble gift med menn av Manasses, Josefs sønns ætter, så deres arv ble hos deres fedreætts stamme.
- 13** Dette er de bud og lover som Herren ga Israels barn ved Moses på Moabs ødemarker ved Jordan, rett imot Jeriko.

5. Mosebok

5. Mosebok 1

Israel ved Horeb

- 1** Dette er de ordene som Moses talte til hele Israel i ørkenen på den andre siden av Jordan. Det var i ødemarken, midt imot Suf, mellom Paran og Tofel og Laban og Haserot og Di-Sahab,
- 2** elleve dagsreiser fra Horeb etter den veien som fører til Se'ir-fjellene, til Kadesj-Barnea.
- 3** Det var i det førtiende året, i den ellefte måneden, den første dagen i måneden, at Moses talte til Israels barn og bar fram alt det Herren hadde befalt ham å tale til dem.
- 4** Det var etter at han hadde slått Sihon, amorittenes konge, som bodde i Hesjbon, og etter at han ved Edre'i hadde slått Og, kongen i Basan, som bodde i Asjtarot.
- 5** På den andre siden av Jordan, i Moabs land, begynte Moses å utlegge denne loven, og han sa:
- 6** Herren vår Gud talte til oss ved Horeb og sa: Lenge nok har dere oppholdt dere ved dette fjellet.
- 7** Bryt nå opp og gi dere på veien til amorittfjellene og til alle de folk som bor der omkring, i ødemarken, i fjellbygdene og i lavlandet og i sydlandet og ved havstranden - til kana'aneernes land og til Libanon, helt til den store elven, elven Frat.
- 8** Se, jeg har gitt dere dette landet. Dra av sted og innta det landet som Herren med ed har lovt å gi deres fedre Abraham, Isak og Jakob og deres ætt etter dem!
- 9** Den gang sa jeg til dere: Jeg makter ikke alene å bære dere.
- 10** Herren deres Gud har gjort dere tallrike, så dere i dag er mange som stjernene på himmelen.
- 11** Måtte bare Herren, deres fedres Gud, gjøre dere tusen ganger flere enn dere er, og velsigne dere, som han har lovt!
- 12** Men hvordan kan jeg alene bære strevet og byrden med dere og all kranqlingen deres?
- 13** Kom med noen vise og forstandige og prøvede menn fra hver av stammene! Så vil jeg sette dem til høvdinger over dere.
- 14** Da svarte dere meg: Det er både rett og godt det du sier.

15 Så tok jeg stammehøvdingene deres, vise og prøvede menn, og satte dem til høvdinger over dere. Noen satte jeg over tusen, noen over hundre, noen over femti og noen over ti. Jeg gjorde dem til tilsynsmenn over stammene.

16 Den gang bød jeg også deres dommere og sa: Hør på de sakene som deres brødre har seg imellom, og døm med rettferdighet mellom en mann og hans bror eller en fremmed som bor hos ham!

17 Dere skal ikke gjøre forskjell på folk når dere dømmer. Den minste som den største skal dere høre på. Dere skal ikke være redde for noen, for dommen hører Gud til. Men om noen sak er for vanskelig for dere, skal dere føre den fram for meg. Så vil jeg høre på den.

18 På samme tid bød jeg dere alt det dere skulle gjøre.

Speiderne og Guds straff

19 Så brøt vi opp fra Horeb og dro gjennom hele den store og forferdelige ørkenen som dere har sett, på vei til amorittfjellene, slik som Herren vår Gud befalte oss. Og vi kom til Kadesj-Barnea.

20 Da sa jeg til dere: Nå er dere kommet til amorittfjellene, som Herren vår Gud vil gi oss.

21 Se, Herren din Gud har gitt dere landet. Dra opp og innta det, som Herren, dine fedres Gud, har sagt deg! Frykt ikke og vær ikke redd!

22 Da kom dere til meg alle sammen og sa: La oss sende folk i forveien for oss, så de kan utspeide landet for oss og gi oss melding om veien dit opp, og om byene vi kommer til!

23 Dette syntes jeg godt om, og jeg tok ut blant dere tolv menn, én mann for hver stamme.

24 De dro av sted og dro opp i fjellene og kom til Esjkol-dalen. Og de utspeidet landet.

25 De tok med seg noe av landets frukt ned til oss, og de ga oss melding og sa: Det landet som Herren vår Gud vil gi oss, er et godt land.

26 Men dere ville ikke dra dit opp. Dere var gjenstridige mot Herrens, deres Guds ord.

27 Dere knurret i teltene deres og sa: Herren hater oss! Derfor har han ført oss ut av Egypt og vil gi oss i amorittenes hånd og ødelegge oss.

28 Hva er det for et land vi skal dra opp til? Våre brødre har gjort vårt hjerte motløst, for de sa: Det er et folk som er større og høyere enn vi! De har store byer med murer som når til himmelen, og der så vi også anakittenes barn.

29 Da sa jeg til dere: La dere ikke skremme, og vær ikke redde for dem.

- 30** Herren deres Gud, som går foran dere, han skal kjempe for dere, slik som dere så han gjorde det for dere i Egypt
- 31** og siden i ørkenen. Der så du hvordan Herren din Gud bar deg, som en mann bærer sitt barn, hele den veien dere gikk, til dere kom til dette stedet.
- 32** Likevel trodde dere ikke på Herren deres Gud,
- 33** han som gikk foran dere på veien for å finne leirplass for dere, om natten i en ild, så dere kunne se den veien dere skulle gå, og om dagen i en sky.
- 34** Da Herren hørte det dere sa, ble han vred og sverget:
- 35** Sannelig, ikke noen av disse menn, av denne onde slekt, skal se det gode landet jeg har sverget å ville gi deres fedre -
- 36** ingen uten Kaleb, Jefunnes sønn. Han skal få se det. Til ham og hans barn vil jeg gi det landet han har trådt på med sin fot, for han har trofast fulgt Herren.
- 37** Også meg ble Herren vred på for deres skyld. Og han sa: Heller ikke du skal komme dit inn.
- 38** Josva, Nuns sønn, som går deg til hånd, han skal komme dit inn. Sett mot i ham, for han skal skifte landet ut til arv blant Israel.
- 39** Og deres barn, som dere sa ville bli til krigsbytte, deres sønner, som ennå ikke kan skille godt fra ondt, de skal komme dit inn. Dem vil jeg gi det, de skal ta det i eie.
- 40** Men snu nå og dra ut i ørkenen, på veien til Rødehavet!
- 41** Da svarte dere meg og sa til meg: Vi har syndet mot Herren! Nå vil vi dra opp og kjempe, slik som Herren vår Gud har befalt oss. Og dere bandt våpnene på dere hver og en, og dere mente det var en lett sak å dra opp i fjellandet.
- 42** Da sa Herren til meg: Si til dem: Dere skal ikke dra opp, og dere skal ikke kjempe, for jeg er ikke med dere. Dere kommer bare til å bli slått av fiendene.
- 43** Og jeg talte til dere, men dere hørte ikke på meg. Dere var gjenstridige mot Herrens ord, og dere var så overmodige at dere dro opp i fjellene.
- 44** Men amorittene, som bodde der i fjellene, dro ut mot dere, og de forfulgte dere som en bisverm. De slo dere sønder og sammen i Se'ir og drev dere like til Horma.
- 45** Da vendte dere tilbake og gråt for Herrens åsyn. Men Herren hørte ikke på klagene og vendte ikke sitt øre til dere.
- 46** Derfor måtte dere bli i Kadesj i så lang tid, hele den tiden dere var der.

5. Mosebok 2

Vandringen i ørkenen

- 1** Så snudde vi om og dro til ørkenen på veien til Rødehavet, slik som Herren hadde talt til meg. I lang tid dro vi omkring i Se'ir-fjellene.
- 2** Da sa Herren til meg:
- 3** Lenge nok har dere dratt omkring disse fjellene. Vend dere nå mot nord!
- 4** Og tal til folket og by dem: Dere drar nå fram gjennom det landet som tilhører deres brødre Esaus barn, som bor i Se'ir. De blir redde for dere, men dere skal ta dere vel i akt,
- 5** så dere ikke gir dere i strid med dem. Jeg vil ikke gi dere så mye som en fotsbredd av deres land, for jeg har gitt Esau Se'ir-fjellene til eiendom.
- 6** Mat skal dere kjøpe av dem for penger, så dere har noe å ete. Og vann skal dere også kjøpe av dem for penger, så dere kan drikke.
- 7** For Herren din Gud har velsignet deg i alle dine henders gjerninger. Han har båret omsorg for deg på din vandring gjennom denne store ørkenen. I førti år har Herren din Gud nå vært med deg. Du har ikke manglet noe.
- 8** Så dro vi videre, bort fra våre brødre Esaus barn, som bor i Se'ir. Vi tok av fra veien som går fra Eilat og Esjon-Geber gjennom ødemarken, og vendte oss til en annen kant og dro fram på veien til Moabs ørken.
- 9** Da sa Herren til meg: Du må ikke angripe moabittene og ikke gi deg i strid med dem. Jeg vil ikke gi deg noe av deres land til eiendom, for jeg har gitt Lots barn Ar til eiendom.
- 10** Før i tiden bodde emittene der, et stort og tallrikt folk og like høye av vekst som anakittene.
- 11** Også de blir regnet for refa'itter likesom anakittene, og moabittene kaller dem emitter.
- 12** Og i Se'ir bodde før i tiden horittene, men Esaus barn drev dem bort og utryddet dem og bosatte seg i deres sted, slik som Israel nå har gjort med sitt land, det som Herren har gitt dem til eiendom.
- 13** Bryt opp nå, og gå over Sered-bekken! Så gikk vi over Sered-bekken.
- 14** I trettiåtte år var vi på vandring fra Kadesj-Barnea, til vi gikk over Sered-bekken. Da var hele den slekt - alle våpenføre menn - utdødd av leiren, slik Herren hadde sverget at det skulle gå dem.
- 15** Og Herrens hånd var mot dem, så han utryddet dem av leiren til det var ute med dem.
- 16** Da alle våpenføre menn var utdødd av folket,

17 talte Herren til meg og sa:

18 Nå drar du over Moabs landemerker, gjennom Ar,

19 og du kommer nær Ammons barns land. Men du må ikke angripe dem eller gi deg i strid med dem. Jeg vil ikke gi deg noe av Ammons barns land til eiendom, for jeg har gitt Lots barn det til eiendom.

20 Også dette landet blir regnet for et refa'ittland. Før i tiden bodde refa'itter der, ammonittene kaller dem samsmitter.

21 De var et stort og tallrikt folk og like høye av vekst som anakittene. Men Herren utryddet dem for Ammons barn, så de drev dem bort og bosatte seg der i deres sted.

22 Det samme gjorde han for Esaus barn, som bor i Se'ir. For dem utryddet han horittene, så de drev dem bort og bosatte seg der i deres sted. Der har de bodd til denne dag.

23 På samme måte gikk det med avittene, som bodde i landsbyene like til Gasa. De ble ødelagt av kaftorerne, som kom fra Kaftor og bosatte seg der i deres land.

24 Bryt opp, dra videre, og gå over Arnon-elven! Se, jeg har begynt å gi amoritten Sihon, kongen i Hesjbon, og hans land i din hånd. Gå nå i gang med å innta det, og gå til kamp mot ham!

25 Fra denne dag vil jeg la redsel for deg og frykt for deg komme over alle folk under himmelen. Alle som får høre om deg, skal skjelve og beve for deg.

Israel seirer over Sihon

26 Fra ørkenen Kedemot sendte jeg bud til Sihon, kongen i Hesjbon, med ord om fred. Jeg sa:

27 La meg få dra gjennom ditt land! Jeg skal holde meg på veien, jeg vil ikke vike av, verken til høyre eller til venstre.

28 Mat kan du selge meg for penger, så jeg har noe å ete, og vann kan du også gi meg for penger, så jeg kan drikke. La meg bare få dra igjennom til fots,

29 slik som de Esaus barn, som bor i Se'ir, og de moabittene, som bor i Ar, ga meg lov til å gjøre - så jeg kan gå over Jordan til det landet som Herren vår Gud gir oss.

30 Men Sihon, kongen i Hesjbon, ville ikke la oss dra gjennom sitt land. For Herren din Gud hadde forherdet hans ånd og gjort hans hjerte hardt for å gi ham i din hånd, som en kan se i dag.

31 Og Herren sa til meg: Se, jeg har begynt å overgi Sihon og hans land til deg. Gå nå du i gang med å innta det, så landet blir ditt.

32 Og Sihon og hele hans folk dro ut mot oss til strid, til Jahas.

33 Og Herren vår Gud ga ham i vår vold, vi slo ham og hans sønner og alt hans folk i hjel.

34 Vi inntok den gang alle hans byer og slo hver by med bann, menn og kvinner og barn. Vi lot ikke noen bli tilbake eller slippe unna.

35 Bare feet tok vi til bytte i tillegg til hærfanget fra byene som vi inntok.

36 Fra Aroer, som ligger ved bredden av Arnon-elven, og fra byen i dalen like til Gilead var det ikke en by hvor murene var for høye for oss. Herren vår Gud overga dem alle til oss.

37 Men Ammons barns land kom du ikke nær, verken landet langsmed Jabbok-elven eller byene i fjellene eller noe annet som Herren vår Gud hadde forbudt oss å ta.

5. Mosebok 3

Israel seirer over Og, kongen i Basan

1 Så tok vi en annen retning og dro oppover veien til Basan. Da dro Og, kongen i Basan, og hele hans folk ut for å kjempe mot oss ved Edre'i.

2 Og Herren sa til meg: Frykt ikke for ham! For jeg har gitt ham og hele hans folk og hans land i din hånd. Du skal gjøre med ham som du gjorde med Sihon, amorittenes konge, som bodde i Hesjbon.

3 Så ga Herren vår Gud også Og, kongen i Basan, og hele hans folk i vår hånd. Vi slo ham så vi ikke lot noen bli tilbake eller slippe unna.

4 Og vi inntok den gang alle hans byer. Det var ikke en by uten at vi tok den fra dem, seksti byer, hele Argob-landet, Ogs rike i Basan.

5 Alle disse var befestede byer med høye murer, dobbelte porter og bommer. I tillegg tok vi en stor mengde landsbyer.

6 Og vi slo dem med bann, slik vi hadde gjort med Sihon, kongen i Hesjbon. Hver by slo vi med bann, menn og kvinner og barn.

7 Men alt feet og hærfanget fra byene tok vi til bytte.

8 Slik tok vi den gang landet fra begge amorittkongene på denne siden av Jordan, fra Arnon-elven like til fjellet Hermon -

9 sidonierne kaller Hermon for Sirjon, og amorittene kaller det Senir.

10 Vi inntok alle byene på sletten og hele Gilead og hele Basan like til byene Salka og Edre'i i Ogs rike i Basan.

11 Og, kongen i Basan, var den siste som var tilbake av refa'ittene. Som alle vet, står hans seng i ammonittbyen Rabba. Den er av jern, og den er ni alen lang og fire alen bred, en alen regnet etter lengden av en manns underarm.

Landet øst for Jordan blir delt

12 Dette landet inntok vi den gang. Bygdene fra Aroer, som ligger ved Arnon-elven, og halvdelen av Gilead-fjellene med byene der ga jeg til rubenittene og gadittene.

13 Resten av Gilead og hele Basan, Ogs rike, ga jeg til den halve Manasses stamme - hele Argob-landet, hele Basan, det er det som kalles refa'ittenes land.

14 Ja'ir, Manasses sønn, inntok hele Argob-landet like til gesurittenes og ma'akatittenes grenser. Og dette landet, Basanlandet, kalte han etter sitt eget navn Ja'irs teltbyer. Så har det hett til denne dag.

15 Til Makir ga jeg Gilead.

16 Til rubenittene og gadittene ga jeg landet fra Gilead til Arnon-elven, til midt i elven, og landet langsmed den, til Jabbok-elven, Ammons barns grense,

17 og ødemarken og Jordan og landet langsmed den, fra Kinnerets sjø til Ødemarkshavet, Salthavet, nedenfor Pisga-liene, mot øst.

18 Den gang bød jeg dere og sa: Herren deres Gud har gitt dere dette landet så dere kan ta det til eie. Alle krigsdyktige menn blant dere skal nå med våpen i hånd dra fram foran deres brødre, Israels barn.

19 Bare deres koner og barn og deres fe - jeg vet at dere har mye kveg - skal bli igjen i de byene jeg har gitt dere,

20 inntil Herren lar deres brødre komme til ro likesom dere, og de har tatt det landet i eie som Herren deres Gud gir dem på den andre siden av Jordan. Da kan dere vende tilbake, hver til den eiendom jeg har gitt dere.

21 På samme tid bød jeg Josva og sa: Du har med egne øyne sett alt det Herren deres Gud har gjort med disse to kongene. Slik vil Herren gjøre med alle de rikene du er på vei til.

22 Dere skal ikke være redde for dem, for Herren deres Gud vil selv kjempe for dere.

Moses får ikke komme inn i landet

23 Jeg bønnfalt den gang Herren og sa:

24 Herre Herre! Du har begynt å la din tjener se din storhet og din sterke hånd. For hvor er det en gud i himmelen og på jorden som kan gjøre slike gjerninger og storverk som du?

²⁵ La meg nå få dra over og se det gode landet på den andre siden av Jordan, dette gode fjellandet og Libanon!

²⁶ Men Herren var vred på meg for deres skyld. Han hørte ikke på meg, men sa til meg: La det nå være nok! Tal ikke mer til meg om dette.

²⁷ Gå opp på Pisgas topp og løft dine øyne mot vest og mot nord og mot sør og mot øst, og se vidt omkring deg! For over Jordan her skal du ikke komme.

²⁸ Og gi Josva befaling og gjør ham frimodig og sterk! For han skal føre dette folket over. Han skal gi dem til arv det landet du skal få se.

²⁹ Så ble vi da i dalen rett imot Bet-Peor.

5. Mosebok 4

Hold Guds bud

¹ Så hør nå, Israel, de lover og de bud som jeg lærer dere å holde, for at dere må leve og gå inn i det landet som Herren, deres fedres Gud, gir dere, og ta det i eie.

² Dere skal ikke legge noe til det ordet jeg byr dere, og dere skal ikke trekke noe fra, men dere skal holde Herrens, deres Guds bud, som jeg gir dere.

³ Dere har med egne øyne sett hva Herren gjorde ved Ba'al-Peor. For Herren din Gud utryddet hver mann blant dere som holdt seg til Ba'al-Peor.

⁴ Men dere som holdt fast ved Herren deres Gud, dere lever alle den dag i dag.

⁵ Se, jeg har lært dere lover og bud, slik som Herren min Gud bød meg, for at dere skal gjøre etter dem i det landet dere drar inn i og skal ta i eie.

⁶ Så skal dere da ta vare på dem og holde dem, da vil andre folkeslag se for en visdom og forstand dere har. For når de får høre om alle disse lovene, vil de si: Sannelig, et vist og forstandig folk er dette store folket.

⁷ For hvor finnes det et folk, om det er aldri så stort, som har guder som er så nær dem som Herren vår Gud er nær oss, hver gang vi kaller på ham?

⁸ Og hvor finnes det et folk, om det er aldri så stort, som har så rettfærdige lover og bud som hele denne lov jeg legger fram for dere i dag?

⁹ Vokt deg bare og ta deg vel i akt så du ikke glemmer det dine øyne har sett. La det ikke gå deg av minne alle ditt livs dager, men gjør det kjent for dine barn og barnebarn,

¹⁰ det som skjedde den dagen da du sto for Herrens, din Guds åsyn ved Horeb, da Herren sa til meg: Kall folket sammen for meg, for at jeg kan la dem høre mine ord, så de kan lære å frykte meg alle de dager de lever på jorden, og også lære sine barn dem.

11 Da kom dere nær til og sto nedenfor fjellet, mens fjellet sto i lys lue like til himmelen. Der var mørke og skyer og skodde.

12 Og Herren talte til dere midt ut av ilden. Dere hørte lyden av ordene, men noen skikkelse så dere ikke. Dere hørte bare en røst.

13 Og han forkynte dere sin pakt, som han bød dere å holde, de ti ord. Han skrev dem på to steintavler.

14 På samme tid bød Herren meg å lære dere lover og bud, som dere skal leve etter i det landet dere drar over til og skal ta i eie.

Avgudsdyrkelse og følgene av den

15 Så ta dere nå vel i vare, så sant dere har deres liv kjær. Dere så ingen skikkelse den dagen Herren talte til dere på Horeb midt ut av ilden.

16 Derfor må dere ikke handle så ille at dere lager noe utskåret bilde, noe slags avgudsbilde, i skikkelse av mann eller kvinne

17 eller av noe firføtt dyr på jorden eller av noen vinget fugl som flyr under himmelen,

18 eller av noe dyr som kryper på jorden, eller av noen fisk i vannet nedenfor jorden.

19 Når du løfter dine øyne opp til himmelen og ser solen og månen og stjernene, hele himmelens hær, må du ikke la deg forføre, så du begynner å tilbe dem og dyrke dem. Det har Herren din Gud overlatt til alle folkene under himmelen.

20 Men dere har Herren tatt og ført ut av jernovnen, av Egypt, for at dere skal være hans eiendomsfolk, slik som dere er i dag.

21 Herren ble vred på meg for deres skyld og sverget at jeg ikke skulle få gå over Jordan og ikke komme inn i det gode landet som Herren din Gud gir deg til arv.

22 Jeg må dø her i dette landet, jeg kommer ikke over Jordan. Men dere skal gå over Jordan og ta dette gode landet i eie.

23 Ta dere da i vare så dere ikke glemmer Herrens, deres Guds pakt, som han har gjort med dere. Gjør dere ikke noe utskåret bilde av noe slag. For det har Herren din Gud forbudt deg.

24 For Herren din Gud er en fortærende ild, en nidkjær Gud.

25 Når du får barn og barnebarn, og dere blir gamle i landet, og dere handler så ille at dere lager et utskåret bilde av noe slag, og dermed gjør det som er ondt i Herrens, deres Guds øyne og egger ham til vrede,

26 så tar jeg i dag himmelen og jorden til vitne mot dere at dere for visst snart skal utryddes av det landet som dere nå drar inn i over Jordan og skal ta i eie. Dere skal ikke leve mange dager der, men bli helt ødelagt.

27 Herren skal spre dere blant folkene, så bare en liten flokk av dere blir tilbake blant de hedningefolkene Herren fører dere bort til.

28 Der skal dere dyrke guder som er gjort av menneskehender, stokk og stein, som ikke ser og ikke hører og ikke eter og ikke lukter.

29 Der skal dere søke Herren din Gud, og du skal finne ham når du søker ham av hele ditt hjerte og av hele din sjel.

30 Når du er i trengsel, og alle disse tingene kommer over deg, i de siste dager, da skal du omvende deg til Herren din Gud og høre på hans røst.

31 For Herren din Gud er en barmhjertig Gud. Han skal ikke slippe deg og ikke la deg gå til grunne. Han skal ikke glemme pakten med dine fedre som han stadfestet med ed.

Husk Herrens velgjerninger

32 For spør bare om de svunne dager, som var før din tid, like fra den dagen da Gud skapte menneskene på jorden. Og spør fra den ene ende av himmelen til den andre om det er hendt eller hørt noe som er så stort som dette?

33 Har noe folk hørt Guds røst tale midt ut av ilden, slik som du har gjort, og er enda blitt i live?

34 Har Gud prøvd på å komme og ta seg et folk midt ut av et annet folk ved prøvelser, ved tegn og undergjerninger og ved krig og med sterk hånd og utrakt arm og store, forferdelige gjerninger, slik som du med egne øyne har sett Herren deres Gud gjorde med dere i Egypt?

35 Du har fått se alt dette, for at du skal vite at Herren er Gud, han og ingen annen.

36 Fra himmelen har han latt deg høre sin røst for å lære deg, og på jorden har han latt deg se sin store ild, og hans ord har du hørt midt ut av ilden.

37 Fordi han elsket dine fedre og utvalgte deres etterkommere, førte han deg selv med sin store kraft ut av Egypt,

38 for å drive ut for deg større og sterkere folk enn du er, og føre deg inn og gi deg deres land til arv, slik som det er i dag.

39 Så skal du da i dag vite og ta deg det til hjertet at Herren han er Gud, både i himmelen der oppe og på jorden her nede, han og ingen annen.

⁴⁰ Du skal ta vare på hans lover og hans bud, som jeg gir deg i dag, for at det kan gå deg vel, og dine barn etter deg, og for at du kan leve mange dager i det landet Herren din Gud gir deg til evig eie.

Tre fristeder øst for Jordan

⁴¹ På den tiden skilte Moses ut tre byer på den andre siden av Jordan, på østsiden,

⁴² for at en drapsmann som hadde slått sin neste i hjel av vanvare og uten før å ha båret hat til ham, kunne flykte dit - til en av disse byene - og redde livet.

⁴³ Det var Beser i ørkenen på sletten for Rubens stamme, og Ramot i Gilead for Gads stamme, og Golan i Basan for Manasses stamme.

Moses gjentar lovene

⁴⁴ Dette er den lov som Moses la fram for Israels barn.

⁴⁵ Dette er de vitnesbyrd og forskrifter og bud som Moses forkynnte for Israels barn etter at de var gått ut av Egypt.

⁴⁶ Det skjedde på den andre siden av Jordan i dalen rett imot Bet-Peor, i det landet som hadde tilhørt amorittenes konge Sihon, han som bodde i Hesjbon, han som Moses og Israels barn slo da de var gått ut av Egypt.

⁴⁷ Da inntok de både hans land og Basan-kongen Ogs land, begge amorittkongenes land på den andre siden av Jordan, på østsiden.

⁴⁸ De tok landet fra Aroer, som ligger ved bredden av Arnon-elven, til fjellet Sirjon, det er Hermon,

⁴⁹ og hele ødemarken på den andre siden av Jordan, på østsiden, like til Ødemarkshavet nedenfor Pisga-liene.

5. Mosebok 5

De ti bud

¹ Moses kalte hele Israel sammen og sa til dem: Hør, Israel, de lover og de bud som jeg taler for deres ører i dag. Lær dem og ta vare på dem så dere holder dem!

² Herren vår Gud gjorde en pakt med oss på Horeb.

³ Ikke med våre fedre gjorde Herren denne pakten, men med oss, vi som er her, alle vi som er i live i dag.

⁴ Ansikt til ansikt talte Herren med dere på fjellet midt ut av ilden.

⁵ Jeg sto den gang mellom Herren og dere for å kunngjøre dere Herrens ord, for dere var redde for ilden og gikk ikke opp på fjellet. Og han sa:

⁶ Jeg er Herren din Gud, som førte deg ut av landet Egypt, av trellehuset.

- ⁷ Du skal ikke ha andre guder enn meg.
- ⁸ Du skal ikke gjøre deg noe utskåret bilde, noen avbildning av det som er oppe i himmelen, eller av det som er nede på jorden, eller av det som er i vannet nedenfor jorden.
- ⁹ Du skal ikke tilbe dem og ikke tjene dem. For jeg, Herren din Gud, er en nidkjær Gud, som hjemsøker fedres misgjerning på barn, på dem i tredje og på dem i fjerde ledd, på dem som hater meg,
- ¹⁰ og som gjør miskunn gjennom tusen ledd, mot dem som elsker meg og holder mine bud.
- ¹¹ Du skal ikke misbruke Herrens, din Guds navn, for Herren vil ikke holde den uskyldig som misbruker hans navn.
- ¹² Ta hviledagen i akt så du holder den hellig, slik som Herren din Gud har befalt deg.
- ¹³ Seks dager skal du arbeide og gjøre all din gjerning.
- ¹⁴ Men den sjuende dagen er sabbat for Herren din Gud. Da skal du ikke gjøre noe arbeid, verken du eller din sønn eller din datter eller din trell eller din trellkvinne eller din okse eller ditt esel eller noen av dine dyr eller den fremmede som er hos deg innenfor dine porter, for at også din trell og din trellkvinne skal få hvile, som du selv.
- ¹⁵ For du skal huske at du selv var trell i landet Egypt, og at Herren din Gud førte deg ut derfra med sterk hånd og utrakt arm. Derfor har Herren din Gud befalt deg å holde sabbatsdagen.
- ¹⁶ Hedre din far og din mor, slik som Herren din Gud har befalt deg, så dine dager må bli mange, og det må gå deg vel i det landet Herren din Gud gir deg.
- ¹⁷ Du skal ikke slå i hjel.
- ¹⁸ Du skal ikke bryte ekteskapet.
- ¹⁹ Du skal ikke stjele.
- ²⁰ Du skal ikke si falskt vitnesbyrd mot din neste.
- ²¹ Du skal ikke begjære din nestes hustru. Og du skal ikke begjære din nestes hus, hans jord eller hans tjener eller hans tjenestepike, hans okse eller hans esel eller noe som hører din neste til.

Moses samtaler med Herren på vegne av folket

- ²² Disse ordene talte Herren på fjellet med høy røst til dere alle, hele menigheten, midt ut av ilden, skyen og mørket, og han la ikke noe til. Han skrev dem på to steintavler og ga meg dem.

23 Men da dere hørte røsten midt ut av mørket, mens fjellet sto i lys lue, da kom dere til meg, alle overhodene for deres stammer og deres eldste.

24 Og dere sa: Se, Herren vår Gud har latt oss se sin herlighet og sin storhet. Vi har hørt hans røst midt ut av ilden. På denne dag har vi sett at Gud kan tale med et menneske, og mennesket likevel bli i live.

25 Hvorfor skal da vi dø? For denne store ild vil fortære oss. Dersom vi enda lenger skal høre Herrens, vår Guds røst, må vi dø.

26 For hvem er det på hele jorden som har hørt den levende Guds røst tale midt ut av ilden som vi, og enda er blitt i live?

27 Gå du nær til og hør alt det Herren vår Gud sier, så du kan tale til oss alt det Herren vår Gud taler til deg. Vi vil høre på det og gjøre etter det.

28 Herren hørte deres ord da dere talte til meg, og Herren sa til meg: Jeg har hørt de ordene som dette folket har talt til deg. De har talt vel i alt de har sagt.

29 Måtte de bare alle dager ha det samme hjertelag til å frykte meg og ta vare på alle mine bud, så det kan gå dem og deres barn vel til evig tid!

30 Gå og si til dem: Vend tilbake til teltene!

31 Men du skal stå her hos meg, så vil jeg kunngjøre deg alle de bud og lover og forskrifter som du skal lære dem, og som de skal leve etter i det landet jeg gir dem til eie.

Moses ber folket alltid være lydige mot Herren

32 Så akt nå på det som Herren deres Gud har befalt dere, og gjør etter det! Dere skal ikke vike av, verken til høyre eller til venstre.

33 Hele den veien Herren deres Gud har befalt dere å følge, skal dere gå. Da skal dere få leve, det skal gå dere vel, og deres dager skal bli mange i det landet dere skal ta i eie.

5. Mosebok 6

Hold alltid Guds bud

1 Dette er de bud, de lover og de forskrifter som Herren deres Gud har befalt meg å lære dere, og som dere skal leve etter i det landet dere drar over til og skal ta i eie.

2 Slik skal du frykte Herren din Gud og ta vare på alle hans lover og bud, som jeg byr deg, både du og din sønn og din sønnesønn, alle ditt livs dager, for at dine dager må bli mange.

Israels store bekjennelse til Herren

³ Så hør, Israel, og akt vel på å holde dem, så det må gå deg vel, og dere må øke og bli tallrike, slik som Herren, dine fedres Gud, har lovt deg - i et land som flyter med melk og honning.

⁴ Hør, Israel! Herren er vår Gud, Herren er én.

⁵ Og du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel og av all din makt.

Innprent ordene i barna

⁶ Disse ordene som jeg byr deg i dag, skal du gjemme i ditt hjerte.

⁷ Og du skal innprente dem i dine barn. Du skal tale om dem når du sitter i ditt hus, når du går på veien, når du legger deg, og når du står opp.

⁸ Du skal binde dem som et tegn på din hånd, de skal være som en minneseddel på din panne.

⁹ Du skal skrive dem på dørstolpene i ditt hus og på dine porter.

¹⁰ Når Herren din Gud fører deg inn i det landet han med ed har lovt å gi dine fedre Abraham, Isak og Jakob - store og gode byer som du ikke har bygd,

¹¹ hus fulle av gode ting som du ikke har samlet, utgravde brønner som du ikke har gravd, vingårder og oljetrær som du ikke har plantet - når du eter og blir mett,

¹² da ta deg i vare at du ikke glemmer Herren, som førte deg ut av landet Egypt, av trellehuset!

¹³ Herren din Gud skal du frykte, og ham skal du tjene. Ved hans navn skal du sverge.

¹⁴ Dere skal ikke følge andre guder, av de folks guder som bor rundt omkring dere -

¹⁵ for en nidkjær Gud er Herren din Gud, som er midt iblant dere - for at ikke Herrens, din Guds vrede skal opptennes mot deg, og han skal utrydde deg av jorden.

¹⁶ Dere må ikke friste Herren deres Gud, slik som dere fristet ham i Massa.

¹⁷ Dere skal ta vare på Herrens, deres Guds bud og hans vitnesbyrd og hans forskrifter, som han har gitt deg.

¹⁸ Du skal gjøre det som er rett og godt i Herrens øyne, for at det må gå deg vel, og du må komme inn i det gode landet som Herren med ed har lovt dine fedre, og ta det i eie.

¹⁹ Han skal drive ut alle dine fiender for deg, slik som Herren har sagt.

20 Når din sønn i fremtiden spør deg og sier: Hva er meningen med de vitnesbyrd og de forskrifter og bud som Herren vår Gud har gitt dere?

21 - skal du si til ham: Vi var treller hos farao i Egypt. Men Herren førte oss ut av Egypt med sterk hånd.

22 Herren gjorde store og ødeleggende tegn og under på egypterne, på farao og på hele hans hus for våre øyne.

23 Men oss førte han ut derfra for å føre oss inn i, og gi oss det landet han med ed hadde lovt våre fedre.

24 Herren bød oss å holde alle disse lover, og frykte Herren vår Gud, så han kunne holde oss i live, og det kunne gå oss vel alle dager, slik det er gått til denne dag.

25 Det skal tjene oss til rettferdighet, når vi akter vel på å holde alle disse budene for Herrens, vår Guds åsyn, slik han bød oss.

5. Mosebok 7

Bryt all forbindelse med landets innbyggere og avgudsdyrkelsen

1 Når Herren din Gud har ført deg inn i det landet som du nå drar inn i og skal ta i eie, driver han ut mange folkeslag for deg: hetittene og girkasittene og amorittene og kana'aneerne og ferisittene og hevittene og jebusittene, sju folk, som er større og sterkere enn du.

2 Når Herren din Gud gir dem i din vold, så du vinner over dem, skal du slå dem med bann. Du skal ikke gjøre pakt med dem og ikke vise dem nåde.

3 Du skal ikke bli svoger til noen av dem. Du skal ikke gi dine døtre til hans sønner og ikke ta hans døtre til hustruer for dine sønner.

4 For de vil få dine sønner til å vike av fra meg, så de dyrker andre guder. Da vil Herrens vrede bli opptent mot dere, og han vil snart gjøre ende på deg.

5 Men slik skal du gjøre med dem: Deres altere skal dere bryte ned, deres billedstøtter skal dere knuse, deres Astarte-bilder skal dere hogge i stykker, og deres utskårne bilder skal dere brenne opp med ild.

6 For et hellig folk er du for Herren din Gud. Deg har Herren din Gud utvalgt av alle folk på jorden til å være hans eiendomsfolk.

7 Ikke fordi dere var større enn alle andre folk, fant Herren behag i dere, så han utvalgte dere. For dere er det minste av alle folkene.

8 Men fordi Herren elsket dere, og fordi han ville holde den eden han hadde sverget deres fedre, derfor førte Herren dere ut med sterk hånd og fridde deg ut av trellehuset, fra faraos, egypterkongens hånd.

⁹ Så skal du vite at Herren din Gud, han er Gud, den trofaste Gud, som holder sin pakt og bevarer sin miskunn gjennom tusen ledd, mot dem som elsker ham og holder hans bud.

¹⁰ Men han gjengjelder dem som hater ham, og det gjør han åpenlyst, så han lar dem omkomme. Han er ikke sen når det gjelder den som hater ham. Like opp i hans øyne gjengjelder han ham.

¹¹ Så ta da vare på de bud og de lover og de forskrifter som jeg i dag befaler deg å holde.

Lydighet og velsignelse

¹² Når dere nå hører disse budene og tar vare på dem og holder dem, da skal Herren din Gud holde fast ved den pakten og den miskunn han har lovt dine fedre med ed.

¹³ Han skal elske deg og velsigne deg og øke din ætt. Og han skal velsigne ditt livs frukt og ditt lands frukt, ditt korn og din most og din olje, kalvene av ditt storfe og lammene av ditt småfe, i det landet han med ed har lovt dine fedre å gi deg.

¹⁴ Velsignet skal du være fremfor alle andre folk. Det skal ingen ufruktbar være blant dine menn eller dine kvinner, og heller ikke blant dine husdyr.

¹⁵ Herren skal holde all sykdom borte fra deg, og ingen av Egypts onde sykdommer som du lærte å kjenne, skal han legge på deg. Men han skal legge dem på alle dem som hater deg.

¹⁶ Alle de folk som Herren din Gud gir i din hånd, skal du gjøre ende på. Du skal ikke spare dem. Og du skal ikke dyrke deres guder, for det vil bli en snare for deg.

¹⁷ Men om du tenker som så: Disse folkene er større enn jeg, hvordan skal jeg makte å drive dem ut?

¹⁸ - da skal du ikke være redd for dem. Husk hva Herren din Gud gjorde med farao og med alle egypterne,

¹⁹ de store plagene som du så for dine øyne, de tegn og under du så da Herren din Gud førte deg ut med sterk hånd og utrakt arm. Det samme skal Herren din Gud gjøre med alle de folkene som du er redd for.

²⁰ Herren din Gud skal endog sende vepser mot dem, til alle de er omkommet som er blitt tilbake og har gjemt seg for deg.

²¹ Du skal ikke være redd for dem. For Herren din Gud er i din midte, en stor og forferdelig Gud.

²² Herren din Gud vil litt etter litt drive disse folkene ut for deg. Du skal ikke makte å gjøre ende på dem på kort tid, for da kom villdyrene til å bli for mange for deg.

²³ Herren din Gud skal overgi dem til deg og slå dem med stor forvirring, til de er ødelagt.

²⁴ Han skal gi deres konger i din hånd, og du skal tilintetgjøre deres navn under himmelen. Ingen skal kunne stå seg mot deg, til du har utryddet dem.

²⁵ Deres guders utskårne bilder skal dere brenne opp med ild. Du skal ikke ha lyst til sølvet eller gullet som er på dem, eller ta det til deg, for at det ikke skal bli til en snare for deg. For det er en vemmelse for Herren din Gud.

²⁶ Du skal ikke la noe motbydelig komme inn i ditt hus, så du blir slått med bann sammen med det. Du skal avsky det og akte det for noe vemmelig, for det er slått med bann.

5. Mosebok 8

¹ Alle de bud jeg gir deg i dag, skal dere akte vel på å holde, så dere må leve og bli tallrike. Da skal dere komme inn i det landet Herren med ed har lovt deres fedre, og ta det i eie.

² Kom i hu hele den veien Herren din Gud har ført deg i disse førti år i ørkenen, for å ydmyke deg og prøve deg og for å kjenne hva som var i ditt hjerte, om du ville holde hans bud eller ikke.

³ Han ydmyket deg og lot deg hungre. Han ga deg manna å ete, en mat som verken du eller dine fedre kjente, fordi han ville la deg vite at mennesket ikke lever av brød alene, men at mennesket lever av hvert ord som går ut av Herrens munn.

⁴ Dine klær ble ikke utslitt, og din fot ble ikke hoven i disse førti år.

⁵ Så forstå da i ditt hjerte at likesom en mann opptukter sin sønn, slik opptuktet Herren din Gud deg.

⁶ Og hold Herrens, din Guds bud, så du vandrer på hans veier og frykter ham!

⁷ Når Herren din Gud fører deg inn i et godt land, et land med rennende bekker, med kilder og dype vann, som veller fram i dalene og på fjellene,

⁸ et land med hvete og bygg og vintrær og fikentrær og granatepletrær, et land med oljetrær og honning,

⁹ et land hvor du ikke skal ete ditt brød i armod, hvor du ikke skal mangle noe, et land hvor steinene er jern, og hvor du kan hogge ut kobber av fjellene,

¹⁰ og når du så eter og blir mett og lover Herren din Gud for det gode landet han har gitt deg,

11 da vakt deg for å glemme Herren din Gud, så du ikke tar vare på hans bud og hans forskrifter og hans lover, som jeg pålegger deg i dag.

Glem ikke Herren din Gud som førte deg ut av Egypt

12 Når du kan ete og blir mett og bygger gode hus og bor i dem,

13 og ditt storfe og ditt småfe økes, og ditt sølv og ditt gull økes, og all din eiendom økes -

14 vakt deg at du da ikke opphøyer deg i ditt hjerte, så du glemmer Herren din Gud, som førte deg ut av landet Egypt, av trellehuset.

15 Han er den som ledet deg i den store og forferdelige ørkenen blant giftige slanger og skorpioner og på tørre ødemarker, hvor det ikke fantes vann. Han lot det strømme vann ut for deg av den harde klippen.

16 Han ga deg manna å ete i ørkenen, en mat som dine fedre ikke kjente, for å ydmyke deg og prøve deg og så til sist gjøre vel imot deg.

17 Si da ikke ved deg selv: Det er min kraft og min sterke hånd som har vunnet meg denne rikdommen.

18 Men kom Herren din Gud i hu! For det er han som gir deg kraft til å vinne deg rikdom, fordi han vil holde sin pakt som han med ed har inngått med dine fedre, som en kan se den dag i dag.

19 Men dersom du glemmer Herren din Gud og følger andre guder og dyrker dem og tilber dem, da vitner jeg mot dere i dag at dere for visst skal omkomme.

20 Likesom de hedningene Herren lar omkomme for dere, slik skal også dere omkomme, fordi dere ikke hører på Herrens, deres Guds røst.

5. Mosebok 9

Alt Israel har fått, skyldes Herrens godhet

1 Hør, Israel! Du går nå over Jordan for å komme inn og underlegge deg folk som er større og sterkere enn du. De har store byer med murer som når til himmelen.

2 Det er et stort folk og høyt av vekst, anakittenes barn. Du kjenner dem selv, og du har hørt hva som blir sagt om dem: Hvem kan stå seg mot Anaks barn?

3 Så skal du vite i dag at Herren din Gud, han som går fram foran deg som en fortærende ild, han skal ødelegge dem. Han skal ydmyke dem for deg, så du raskt kan drive dem bort og gjøre ende på dem, slik som Herren har sagt til deg.

4 Når nå Herren din Gud driver dem ut for deg, må du ikke tenke som så: Det er for min rettferdighets skyld Herren har ført meg inn i dette landet og latt

meg få det til eiendom. Nei, det er for deres ugudelighets skyld Herren driver disse hedningene ut for deg.

⁵ Ikke for din rettferdighets skyld eller for ditt oppriktige hjertes skyld kommer du inn i deres land og tar det i eie. Men det er for deres ugudelighets skyld Herren din Gud driver disse hedningene ut for deg, og for å holde det løftet Herren med ed har gitt dine fedre Abraham, Isak og Jakob.

⁶ Så skal du vite at det ikke er for din rettferdighets skyld Herren din Gud gir deg dette gode landet til eie. For du er et hardnakket folk.

⁷ Kom i hu og glem ikke hvordan du vakte Herrens, din Guds vrede i ørkenen! Like fra den dagen du gikk ut av landet Egypt, og til dere kom til dette stedet, har dere vært gjenstridige mot Herren.

⁸ Allerede ved Horeb vakte dere Herrens vrede. Herren ble harm på dere, så han ville ha gjort ende på dere.

⁹ Da jeg var gått opp på fjellet for å ta imot steintavlene, tavlene med den pakten som Herren hadde gjort med dere, da ble jeg på fjellet i førti dager og førti netter uten å ete brød og uten å drikke vann.

¹⁰ Og Herren ga meg de to steintavlene, skrevet med Guds finger. På dem sto skrevet alle de ordene Herren hadde talt med dere på fjellet midt ut av ilden den dagen dere var samlet der.

¹¹ Det var da de førti dagene og førti nettene var over, at Herren ga meg de to steintavlene, paktens tavler.

¹² Og Herren sa til meg: Skynd deg og stig ned herfra! Ditt folk, som du førte ut av Egypt, har gjort en skammelig ting. De har allerede veket av fra den veien jeg bød dem å vandre. De har gjort seg et støpt bilde.

¹³ Og Herren sa til meg: Jeg har lagt merke til dette folket og sett at det er et hardnakket folk.

¹⁴ La nå meg få råde, så vil jeg gjøre ende på dem og utslette deres navn under himmelen, og jeg vil gjøre deg til et sterkere og større folk enn dette.

¹⁵ Da vendte jeg meg og gikk ned av fjellet, mens fjellet sto i lys lue, og i mine to hender hadde jeg paktens to tavler.

¹⁶ Jeg fikk se at dere hadde syndet mot Herren deres Gud og gjort dere en støpt kalv. Dere var allerede veket av fra den vei Herren hadde befalt dere å vandre.

¹⁷ Så tok jeg begge tavlene som jeg hadde i hendene, og kastet dem fra meg og slo dem i stykker for deres øyne.

- 18** Enda en gang kastet jeg meg ned for Herrens åsyn. Jeg åt ikke brød og drakk ikke vann i førti dager, på grunn av alle de synder dere hadde gjort dere skyldig i. Dere gjorde det som var ondt i Herrens øyne, og egget ham til vrede.
- 19** For jeg fryktet for den vrede og harme som ble opptent mot dere hos Herren, så han ville gjøre ende på dere. Også denne gangen hørte Herren meg.
- 20** Også på Aron var Herren så vred at han ville ødelegge ham. Men jeg ba også for Aron den gang.
- 21** Men deres syndige verk, kalven som dere hadde laget, tok jeg og kastet på ilden og knuste og malte den vel, så den ble til fint støv. Og støvet kastet jeg i bekken som flyter ned fra fjellet.
- 22** Også i Tabera og i Massa og i Kibrot-Hatta'ava vakte dere Herrens vrede.
- 23** Og da Herren sendte dere fra Kadesj-Barnea og sa: Dra opp og innta landet som jeg har gitt dere! - da var dere gjenstridige mot Herrens, deres Guds ord og trodde ikke på ham og hørte ikke på hans røst.
- 24** Gjenstridige har dere vært mot Herren så lenge jeg har kjent dere!
- 25** Så kastet jeg meg da ned for Herrens åsyn i de førti dagene og førti nettene, fordi Herren hadde sagt at han ville gjøre ende på dere.
- 26** Og jeg ba til Herren og sa: Herre Herre! Ødelegg ikke ditt folk og din arv, som du frelste ved din store kraft, og som du førte ut av Egypt med sterk hånd!
- 27** Kom i hu dine tjenere, Abraham, Isak og Jakob! Se ikke på dette folkets hardhet og dets ugudelighet og dets synd,
- 28** for at ikke de som bor i det landet du har ført oss ut av, skal si: Herren maktet ikke å føre dem inn i det landet han hadde lovt dem. Han hatet dem, og derfor førte han dem ut i ørkenen og lot dem omkomme der.
- 29** De er jo ditt folk og din arv, som du har ført ut med din store kraft og med din utrakte arm.

5. Mosebok 10

To nye steintavler

- 1** På den tiden sa Herren til meg: Hogg ut to steintavler, av samme slag som de første, og stig opp på fjellet til meg. Du skal også lage en ark av tre.
- 2** Så vil jeg skrive på tavlene de ordene som sto på de første tavlene, de som du slo i stykker, og du skal legge dem i arken.
- 3** Da laget jeg en ark av akasietre og hogg ut to steintavler likesom de første. Og jeg gikk opp på fjellet med de to tavlene i hånden.

⁴ Han skrev på tavlene det samme som var skrevet første gangen, de ti ord som Herren hadde talt til dere på fjellet midt ut av ilden den dagen dere var samlet der. Og Herren ga dem til meg.

⁵ Så vendte jeg meg og gikk ned fra fjellet og la tavlene i den arken jeg hadde laget. Der ble de liggende, slik som Herren hadde befalt meg.

⁶ Så brøt Israels barn opp fra Bene-Ja'akans brønner og kom til Mosera. Der døde Aron, og der ble han begravet. Og hans sønn Eleasar tjente som prest i hans sted.

⁷ Derfra dro de til Gudgoda, og fra Gudgoda til Jotbata, et land med mange bekker.

⁸ På den tiden valgte Herren Levis stamme til å bære Herrens paktsark og til å stå for Herrens åsyn og tjene ham og velsigne i hans navn, som de har gjort til denne dag.

⁹ Derfor fikk Levi ingen del eller arv med sine brødre. Herren er hans arv, slik som Herren din Gud har sagt til ham.

¹⁰ Så ble jeg da på fjellet slik som første gangen i førti dager og førti netter. Herren hørte meg også denne gangen, Herren ville ikke ødelegge deg.

¹¹ Og Herren sa til meg: Stå opp og gå av sted og led folket på veien, for at de kan komme inn og ta i eie det landet jeg med ed har lovt å gi deres fedre.

Herren din Gud skal du frykte

¹² Og nå, Israel, hva krever Herren din Gud av deg uten at du skal frykte Herren din Gud og vandre på alle hans veier og elske ham og tjene Herren din Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel,

¹³ så du holder Herrens bud og hans lover som jeg byr deg i dag, for at det kan gå deg vel?

¹⁴ Se, himlenes himler, jorden og alt det som er på den, hører Herren din Gud til.

¹⁵ Men bare dine fedre har Herren lagt sin kjærlighet på, så han elsket dem. Og dere som er deres etterkommere, utvalgte han fremfor alle andre folkeslag, slik som en kan se det på denne dag.

¹⁶ Så omskjær da deres hjertes forhud, og vær ikke så hardnakket!

¹⁷ For Herren deres Gud, han er gudenes Gud og herrenes Herre, den store, den mektige og den forferdelige Gud, som ikke gjør forskjell på folk og ikke tar imot gaver,

¹⁸ som hjelper den farløse og enken til deres rett, og som elsker den fremmede, så han gir ham mat og klær.

¹⁹ Derfor skal også dere elske den fremmede. Dere har selv vært fremmede i landet Egypt.

²⁰ Herren din Gud skal du frykte, ham skal du tjene, og ham skal du holde fast ved, og ved hans navn skal du sverge.

²¹ Han er din ære, og han er din Gud, som har gjort disse store og forferdelige ting for deg, som dine øyne har sett.

²² Sytti i tallet dro dine fedre ned til Egypt. Men nå har Herren din Gud gjort deg tallrik som himmelens stjerner.

5. Mosebok 11

Guds storverk

¹ Så skal du da elske Herren din Gud og holde alt det han har pålagt deg, hans lover og hans forskrifter og hans bud, alle dager.

² Og dere skal i dag vite - for jeg taler ikke til deres barn, som ikke kjenner og ikke har sett Herrens, deres Guds tukt, hans storhet, hans sterke hånd og hans utrakte arm

³ og hans tegn og gjerninger, som han gjorde i Egypt med farao, kongen i Egypt, og med hele hans land;

⁴ det han gjorde med egypternes hær, med deres hester og vogner, da han lot vannet i Rødehavet strømme sammen over dem mens de forfulgte dere, og lot dem gå til grunne, så ingen har sett dem mer til denne dag;

⁵ det han gjorde med dere i ørkenen inntil dere kom til dette stedet;

⁶ og det han gjorde med Datan og Abiram, sønnene til Eliab, Rubens sønn, da jorden åpnet sitt gap og midt iblant hele Israel slukte dem og deres hus og deres telt og hvert liv som var i følge med dem

⁷ - for deres øyne har sett hele Herrens storverk som han har gjort.

Et nytt liv i et nytt land

⁸ Ta da vare på alle de bud jeg gir deg i dag, for at dere kan bli sterke og komme inn og eie det landet dere nå drar over til og skal innta.

⁹ Så får dere leve lenge i det landet Herren med ed lovte å gi deres fedre og deres etterkommere, et land som flyter med melk og honning.

¹⁰ For det landet du kommer inn i og skal ta i eie, er ikke som landet Egypt, som dere dro ut fra. Der sådde du en utsæd, og så måtte du bruke foten når du vannet jorden - som i en kjøkkenhage.

¹¹ Men det landet dere drar over til og skal innta, er et land med fjell og daler, som drikker vann av himmelens regn.

- 12** Det er et land som Herren din Gud bærer omsorg for. Alltid hviler Herrens, din Guds øye på det, fra årets begynnelse til dets ende.
- 13** Dersom dere nå er lydige mot mine bud som jeg gir dere i dag, og elsker Herren deres Gud og tjener ham av hele deres hjerte og hele deres sjel,
- 14** da vil jeg gi landet regn i rette tid, tidligregn og senregn, så du skal samle i hus ditt korn og din most og din olje.
- 15** Jeg vil la din buskap få gress på markene, og du skal ete og bli mett.
- 16** Vokt dere så ikke deres hjerte blir bedratt, så dere viker av og dyrker andre guder og tilber dem.
- 17** For da vil Herrens vrede bli opptent mot dere. Han vil lukke himmelen til så det ikke kommer regn, og jorden ikke gir sin grøde, og dere vil snart bli utryddet av det gode landet Herren gir dere.
- 18** Så legg dere da disse mine ord på hjerte og sinn og bind dem som et tegn på deres hånd og la dem være som en minneseddel på pannen.
- 19** Lær deres barn dem ved å tale om dem når du sitter i ditt hus, og når du går på veien, og når du legger deg, og når du står opp.
- 20** Skriv dem på dørstolpene i ditt hus og på dine porter,
- 21** for at dere og deres barn skal få mange dager i det landet som Herren med ed har lovt å gi deres fedre - så dere må leve der like så lenge som himmelen hvelver seg over jorden.
- 22** For dersom dere nøye holder alle disse bud som jeg befaler dere å holde, så dere elsker Herren deres Gud og vandrer på alle hans veier og holder fast ved ham,
- 23** da skal Herren drive ut alle disse folkene for dere. Dere skal jage bort folk som er større og mer tallrike enn dere selv.
- 24** Hvert sted dere trår på med deres fot, skal høre dere til, fra ørkenen og Libanon, fra den store elven, elven Frat, og til havet i vest skal deres grenser nå.
- 25** Ingen skal kunne stå seg mot dere. Redsel for dere og frykt for dere skal Herren deres Gud la komme over hele det landet dere setter foten på, slik som han har sagt til dere.
- 26** Se, jeg legger i dag fram for dere velsignelsen og forbannelsen:
- 27** Velsignelsen, så sant dere lyder Herrens, deres Guds bud, som jeg gir dere i dag,

28 og forbannelsen, dersom dere ikke lyder Herrens, deres Guds bud, men viker av fra den veien jeg i dag byr dere å vandre på, og følger andre guder, som dere ikke kjenner.

29 Når Herren din Gud fører deg inn i det landet du nå drar inn i og skal ta i eie, da skal du lyse velsignelsen på fjellet Garisim og forbannelsen på fjellet Ebal.

30 Disse to fjell ligger, som dere vet, på den andre siden av Jordan bortenfor veien som bærer mot vest, i kana'aneernes land, de som bor i ødemarken rett imot Gilgal, ved Mores terebintelund.

31 For nå går dere over Jordan for å komme inn og ta det landet i eie som Herren deres Gud gir dere. Og dere skal ta det i eie og bo der.

32 Akt da vel på at dere holder alle de bud og lover som jeg i dag legger fram for dere!

5. Mosebok 12

Et sted til bolig for Herrens navn

1 Dette er de bud og de lover dere skal akte på å leve etter i det landet som Herren, dine fedres Gud, har gitt deg til eie, alle de dager dere lever på jorden:

2 Dere skal ødelegge alle de stedene hvor hedningene som dere driver bort, har dyrket sine guder, på høye fjell og på hauger og under hvert grønt tre.

3 Dere skal rive ned deres altere og knuse deres billedstøtter. Astarte-bildene skal dere brenne opp med ild, og de utskårne gudebilder skal dere hogge i stykker og utslette deres navn fra det stedet hvor de sto.

4 Dere skal ikke gjøre som de når dere dyrker Herren deres Gud.

5 Men Herren deres Gud vil utvelge et sted blant alle deres stammer for å la sitt navn bo der. Dit skal dere søke, og dit skal du komme.

6 Dit skal dere føre deres brennoffer og deres slaktoffer og deres tiender og de gaver deres hender vil gi og deres løfteoffer og deres frivillige offer og det førstefødte av storfeet og av småfeet.

7 Der skal dere holde måltid for Herrens, deres Guds åsyn og glede dere med deres husfolk over alt det dere har vunnet ved deres arbeid, alt det Herren din Gud har velsignet deg med.

8 Dere skal ikke gjøre slik som vi gjør her i dag, for nå gjør enhver det som han synes er rett.

9 For dere er ennå ikke kommet inn til den hvilen og den arven Herren din Gud gir deg.

- 10** Men når dere er gått over Jordan og bor i det landet Herren deres Gud gir dere til arv, og han har gitt dere ro for alle deres fiender rundt om, da skal dere bo trygt.
- 11** Da skal det stedet som Herren deres Gud utvelger for å la sitt navn bo der, være det stedet hvor dere skal føre fram alt det jeg byr dere: deres brennoffer og deres slaktoffer, deres tiender og de gaver deres hender gir og alle deres utvalgte offer som dere lover Herren.
- 12** Dere skal være glade for Herrens, deres Guds åsyn, dere og deres sønner og deres døtre og deres trelle og deres trellekvinne og levitten som bor hos dere - for han har ingen del eller arv med dere.
- 13** Vokt deg så du ikke ofrer dine brennoffer på noe sted som du selv ser deg ut!
- 14** Men på det stedet som Herren utvelger i en av dine stammer, der skal du ofre dine brennoffer, og der skal du gjøre alt det jeg påbyr deg.
- 15** Men ellers kan du, etter det du har lyst til, slakte og ete kjøtt rundt om i alle dine byer, etter som Herren din Gud gir deg sin velsignelse. Den urene så vel som den rene kan ete av det som om det var en gasell eller en hjort.
- 16** Men blodet må dere ikke ete. Dere skal slå det ut på jorden som vann.
- 17** Hjemme i dine byer må du slett ikke ete tienden av ditt korn eller av din most eller av din olje, heller ikke det førstefødte av ditt storfe eller av ditt småfe, heller ikke noe av dine løfteoffer eller dine frivillige offer eller det din hånd gir.
- 18** Men for Herrens, din Guds åsyn skal du ete det på det stedet Herren din Gud utvelger, du og din sønn og din datter og din trelle og din trellekvinne og levitten som bor hos deg. Og du skal glede deg for Herrens, din Guds åsyn over alt det du har vunnet ved ditt arbeid.
- 19** Vokt deg at du ikke glemmer levitten, så lenge du lever i ditt land!
- 20** Når Herren din Gud utvider dine grenser, slik som han har lovt deg, og du sier: Jeg ville gjerne ete kjøtt, fordi du har lyst til det, da kan du ete kjøtt etter som du har lyst til det.
- 21** Hvis du har lang vei til det stedet Herren din Gud utvelger for å la sitt navn bo der, da kan du gjøre som jeg har befalt deg. Du kan slakte av ditt storfe og av ditt småfe, som Herren har gitt deg, og du kan ete det hjemme i dine byer etter som du har lyst til.
- 22** Men du skal ete det som en eter en gasell eller en hjort. Både den urene og den rene kan ete det.
- 23** Vær nøye med at du ikke eter blodet! For blodet er sjelen, og du skal ikke ete sjelen sammen med kjøttet.

- ²⁴ Du skal ikke ete det, du skal helle det ut på jorden som vann.
- ²⁵ Et det ikke, så skal det gå deg vel og dine barn etter deg, når du gjør det som er rett i Herrens øyne.
- ²⁶ Men dine hellige gaver som du vil gi, og dine løfteoffer skal du ta og føre med deg til det stedet som Herren utvelger.
- ²⁷ Du skal ofre dine brennoffer, både kjøttet og blodet, på Herrens, din Guds alter. Og av dine slakteroffer skal blodet helles ut på Herrens, din Guds alter, men kjøttet kan du ete.
- ²⁸ Vær nøye med å lyde alle disse bud som jeg gir deg, for at det må gå deg vel og dine barn etter deg til evig tid, når du gjør det som er godt og rett i Herrens, din Guds øyne.

Ødelegg all avgudsdyrkelse

- ²⁹ Når Herren din Gud har utryddet folkene for deg der hvor du nå kommer for å drive dem bort, og du har drevet dem bort og bor i deres land,
- ³⁰ vakt deg da, så du ikke lar deg lokke til å følge i deres spor etter at de er utryddet for deg. Du må ikke spørre etter deres guder og si: Hvordan tjente disse folk sine guder? Slik vil også jeg gjøre!
- ³¹ Du skal ikke gjøre som de når du dyrker Herren din Gud. For alt det som er vennelig for Herren, og som han hater, det gjør de for sine guder. De brenner til og med sine sønner og sine døtre i ilden for sine guder.
- ³² Alt det jeg befaler dere, skal dere akte vel på å gjøre. Du skal ikke legge noe til og ikke ta noe fra.

5. Mosebok 13

- ¹ Dersom det står fram en profet eller en som har drømmesyner hos deg, og han varsler deg et tegn eller et under,
- ² og det tegnet eller underet som han talte til deg om, virkelig skjer, samtidig som han sier: La oss følge andre guder - slike som du ikke kjenner - og la oss dyrke dem!
- ³ - da skal du ikke høre på denne profetens ord eller på ham som hadde drømmen. For Herren din Gud vil bare prøve dere for å kjenne om dere elsker Herren deres Gud av hele deres hjerte og av hele deres sjel.
- ⁴ Herren deres Gud skal dere følge. Ham skal dere frykte. Hans røst skal dere høre. Ham skal dere tjene, og ham skal dere holde fast ved.
- ⁵ Men profeten eller han som hadde drømmen, skal dø, fordi han har forkynt frafall fra Herren deres Gud, som førte dere ut av landet Egypt og fridde deg ut av trellehuset, og fordi han ville føre deg bort fra den veien som Herren din Gud har befalt deg å vandre på. Slik skal du utrydde det onde hos dere.

⁶ Om din bror, din mors sønn, eller din sønn eller din datter, eller din hustru i din favn eller din venn, som du har så kjær som din egen sjel - om noen av disse lokker deg i hemmelighet og sier: La oss gå bort og dyrke andre guder - slike som du og dine fedre ikke har kjent,

⁷ av gudene hos de folk som bor rundt omkring dere, enten nær ved deg eller langt borte fra deg, fra jordens ene ende til den andre -

⁸ da skal du ikke samtykke og ikke høre på ham. Du skal ikke spare ham og ikke ha medynk med ham og ikke skjule ham,

⁹ men du skal slå ham i hjel. Du skal selv være den første som løfter hånden mot ham for å ta livet av ham, og siden skal hele folket gjøre det samme.

¹⁰ Du skal steine ham så han dør, fordi han søkte å føre deg bort fra Herren din Gud, som førte deg ut av landet Egypt, av trellehuset.

¹¹ Og hele Israel skal høre det og frykte, så det ikke mer blir gjort så ond en gjerning blant dere.

¹² Dersom du får høre fra en av de byene som Herren din Gud gir deg til å bo i:

¹³ Det er stått fram fordervede menn blant dere, og de har forført innbyggerne i sin by og sagt: La oss gå bort og dyrke andre guder - slike som dere ikke kjenner -

¹⁴ da skal du granske og undersøke og spørre nøye etter. Og dersom det da er sant, dersom det er sikkert og visst at denne avskyelige gjerning er gjort blant dere,

¹⁵ da skal du slå innbyggerne i denne byen i hjel med sverdets egg. Du skal bannlyse den og alt det som er i den. Også feet der skal du slå med sverdets egg.

¹⁶ Alt byttet du tar der, skal du samle midt på torget, og du skal brenne opp med ild både byen og alt byttet du har tatt, som et ildoffer for Herren din Gud. Og byen skal være en grushaug for alle tider. Den skal ikke bygges opp mer.

¹⁷ Ikke det minste av det bannlyste må bli hengende ved din hånd, for at Herren må la sin brennende vrede fare og være deg nådig og miskunne seg over deg og gjøre deg tallrik, som han med ed har lovt dine fedre.

¹⁸ Det vil han gjøre når du hører på Herrens, din Guds røst, så du holder alle hans bud som jeg gir deg i dag, og gjør det som er rett i Herrens, din Guds øyne.

5. Mosebok 14

¹ Dere er barn av Herren deres Gud. Dere skal ikke skjære dere i kjøttet og ikke rake dere skallet over pannen av sorg over en som er død.

² For et hellig folk er du for Herren din Gud. Deg har Herren utvalgt av alle de folk som er på jorden til å være hans eiendomsfolk.

Rene og urene dyr

³ Du skal ikke ete noe som er avskyelig.

⁴ Dette er de firføtte dyr som dere kan ete: okse, sau og geit,

⁵ hjorten, gasellen, dådyret, steinbukken, antilopen, villoksen og villgeiten.

⁶ Alle de firføtte dyr som har klover og har dem tvekløvd helt igjennom, og som tygger drøv, dem kan dere ete.

⁷ Det er bare disse dere ikke skal ete blant dem som tygger drøv, og blant dem som har klover som er kløvd helt igjennom: kamelen og haren og fjellgrevlingen, for de tygger vel drøv, men har ikke klover, de skal være urene for dere,

⁸ og svinet, for det har vel klover, men tygger ikke drøv, det skal være urent for dere. Dere skal ikke ete kjøttet av disse dyrene, og dere skal ikke røre ved dem når de først er døde.

⁹ Dette kan dere ete av alt det som er i vannet: Alt det som har finner og skjell, kan dere ete.

¹⁰ Men alt det som ikke har finner og skjell, skal dere ikke ete, det skal være urent for dere.

¹¹ Alle rene fugler kan dere ete.

¹² Men disse fuglene skal dere ikke ete: ørnen og lammegribben og svartgribben

¹³ og kråken og falken, og alle slags glenter,

¹⁴ og alle slags ravner,

¹⁵ og strutsen og gjøken og måken, og alle slags hauker,

¹⁶ kattuglen og hubroen og natravnen

¹⁷ og pelikanen og gribben og skarven

¹⁸ og storken, og alle slags hegrer, og hærfuglen og flaggermusen.

¹⁹ Alt kryp som har vinger, skal være urent for dere, det skal dere ikke ete.

²⁰ Men alt som flyr og er rent, kan dere ete.

²¹ Dere skal ikke ete noe selvdødt dyr. Du kan gi det til den fremmede som bor hos deg, for at han kan ete det, eller du kan selge det til en utlending. For et hellig folk er du for Herren din Gud. Du skal ikke koke et kje i morens melk.

Om tienden

22 Du skal være nøye med å gi tiende av all din avling, av grøden som vokser på marken år for år.

23 For Herrens, din Guds åsyn, på det stedet han utvelger til å la sitt navn bo, skal du ete tienden av ditt korn og din most og din olje og det førstefødte av ditt storfe og av ditt småfe, for at du kan lære å frykte Herren din Gud alle dager.

24 Men hvis veien er for lang for deg, så du ikke makter å føre det dit, fordi det stedet Herren din Gud utvelger til bolig for sitt navn, er for langt borte fra deg, og Herren din Gud har velsignet deg rikelig,

25 så kan du selge det for penger, og pengene skal du pakke inn og ta dem med deg til det stedet som Herren din Gud utvelger.

26 Pengene kan du bruke til å kjøpe alt det du har lyst til, storfe og småfe og vin og sterk drikk, alt det ditt hjerte attrår, og du skal ete det for Herrens, din Guds åsyn og være glad, du og ditt hus.

27 Og så må du ikke glemme levitten som bor i dine byer! For han har ingen del eller arv hos deg.

28 Ved slutten av hvert tredje år skal du legge til side hele tienden av avlingen i det året og samle det opp i dine byer.

29 Så skal levitten - som ikke har noen del eller arv med deg - og den fremmede og den farløse og enken som bor hos deg, komme og ete seg mett, for at Herren din Gud må velsigne deg i alt det arbeidet du tar deg fore.

5. Mosebok 15

Hvert sjuende år

1 Hvert sjuende år skal du la være et ettergivelsesår.

2 Slik skal det være med ettergivelsen: Enhver som har lånt noe til sin neste, skal ettergi ham det. Han skal ikke kreve sin neste og sin bror, for den ettergivelse som er utlyst, er fra Herren.

3 Utlendingen kan du kreve, men det du har til gode hos din bror, skal du ettergi.

4 Det skulle ikke finnes noen fattig hos deg, for Herren din Gud skal velsigne deg i det landet som Herren din Gud gir deg til arv og eie,

5 når du bare lytter oppmerksomt på Herrens, din Guds røst, så du akter vel på å holde alle disse bud som jeg gir deg i dag.

6 For da skal Herren din Gud velsigne deg, slik som han har lovt. Du skal låne til mange folk, men selv skal du ikke trenge til å låne av noen. Du skal herske over mange folk, men de skal ikke herske over deg.

7 Når det er en fattig hos deg, blant dine brødre i noen av byene i det landet som Herren din Gud gir deg, da skal du ikke være hardhjertet og lukke din hånd for din fattige bror,

8 men du skal lukke opp din hånd for ham og låne ham det han mangler og trenger til.

9 Vokt deg at det ikke kommer en fordervet tanke opp i ditt hjerte, så du sier: Nå er det snart det sjuende året, ettergivelsesåret! Og du ser med onde øyne på din fattige bror og gir ham ikke noe - for da kommer han til å klage over deg til Herren, og du fører synd over deg.

10 Du skal gjerne gi ham, og la ikke ditt hjerte være ondt når du gir ham. For Herren din Gud vil velsigne deg i alt ditt arbeid og i alt det du tar deg fore, fordi du gir.

11 For fattige kommer det alltid til å være i landet. Derfor byr jeg deg og sier: Du skal lukke opp din hånd for din bror, for de trengende og fattige som du har i ditt land.

12 Når noen av ditt folk, en hebraisk mann eller kvinne, blir solgt til deg, da skal han tjene deg i seks år. Men i det sjuende året skal du gi ham fri, så han kan gå hvor han vil.

13 Når du gir ham fri, skal du ikke la ham gå tomhendt fra deg.

14 Du skal sørge vel for ham med gaver av ditt småfe og fra din treskeplass og fra din vinpresse. Du skal gi ham av det som Herren din Gud har velsignet deg med.

15 Husk at du selv har vært trell i landet Egypt, og at Herren din Gud fridde deg ut. Derfor byr jeg deg dette i dag.

16 Men sier han til deg: Jeg vil ikke gå fra deg! - fordi han har det godt hos deg og holder av deg og dine,

17 da skal du ta en syl og stikke den gjennom hans øre inn i døren, og så skal han være din trell for all tid. Det samme skal du gjøre med din trellkvinne.

18 La det ikke falle deg tungt å gi din trell fri og la ham gå! For i seks år har han opptjent for deg dobbelt så mye som du måtte ha gitt en dagarbeider i lønn. Og Herren din Gud skal velsigne deg i alt det du gjør.

Det førstefødte av feet er Herrens

19 Alt førstefødt av hannkjønn blant ditt storfe og ditt småfe, skal du hellige til Herren din Gud. Du skal ikke bruke det førstefødte av ditt storfe til arbeid, og du skal ikke klippe det førstefødte av ditt småfe.

20 Du og ditt hus skal ete det hvert år for Herrens åsyn på det sted Herren utvelger.

²¹ Men er det noe lyte på det, blir det halt eller blindt eller har det noen annen alvorlig feil, da skal du ikke ofre det til Herren din Gud.

²² Hjemme i dine byer kan du ete det. Både den urene og den rene kan ete det, som om det var en gasell eller en hjort.

²³ Men blodet skal du ikke ete. Du skal helle det ut på jorden som vann.

5. Mosebok 16

De tre årlige høytidene

¹ Akt vel på måneden abib, så du holder påske for Herren din Gud! For i måneden abib førte Herren din Gud deg ut fra Egypt ved nattetid.

² Du skal slakte påskeoffer for Herren din Gud, småfe og storfe, på det stedet Herren utvelger for å la sitt navn bo der.

³ Du skal ikke ete syret brød til det. I sju dager skal du ete usyret brød til det, trengselsbrød - for i hast dro du ut av landet Egypt - for at du alle ditt livs dager skal komme i hu den dagen du gikk ut av landet Egypt.

⁴ I sju dager skal det ikke finnes surdeig hos deg i hele ditt land. Og av det kjøttet du slakter om kvelden den første dagen, skal ikke noe ligge natten over til om morgenen.

⁵ Du må ikke slakte påskeofferet i noen av de byene som Herren din Gud gir deg,

⁶ men på det stedet hvor Herren din Gud velger å la sitt navn bo. Der skal du slakte påskeofferet om kvelden, ved solnedgang, på den samme tiden som da du dro ut fra Egypt.

⁷ Du skal steke og ete det på det stedet Herren din Gud utvelger. Og om morgenen kan du vende tilbake og gå til dine telt.

⁸ Seks dager skal du ete usyret brød. Men den sjuende dagen skal det være festsammenkomst for Herren din Gud. Da skal du ikke gjøre noe arbeid.

⁹ Så skal du telle sju uker: Fra den tiden du begynner å skjære kornet med sigden, skal du telle sju uker fram.

¹⁰ Og så skal du holde ukenes høytid for Herren din Gud og bære fram dine frivillige gaver, alt etter som Herren din Gud velsigner deg.

¹¹ Du skal være glad for Herrens, din Guds åsyn på det stedet hvor Herren din Gud velger å la sitt navn bo, både du og din sønn og din datter og din trell og din trellkvinne og levitten som bor hos deg, og den fremmede og den farløse og enken som bor hos deg.

¹² Husk at du selv var trell i Egypt, og du skal passe nøye på at du holder disse forskriftene.

13 Løvhyttefesten skal du holde i sju dager, når du har samlet inn fra din låve og fra din vinpresse.

14 Du skal være glad på din høytid, du og din sønn og din datter og din trell og din trellkvinne og levitten og den fremmede og den farløse og enken som bor i dine byer.

15 Sju dager skal du holde høytid for Herren din Gud på det stedet Herren utvelger. For Herren din Gud skal velsigne deg i all din avling og i alt det du tar deg fore, så du kan være full av glede.

16 Tre ganger om året skal alle menn blant dere vise seg for Herrens, din Guds åsyn på det stedet han utvelger: på de usyrede brøds høytid og på ukenes høytid og på løvhyttefesten. Ingen skal vise seg for Herrens åsyn tomhendt.

17 Hver skal komme med den gaven han har råd til, alt etter den velsignelse som Herren din Gud har gitt deg.

Dommernes oppgaver

18 Dommere og tilsynsmenn skal du innsette i alle de byene som Herren din Gud gir deg, for hver av dine stammer. De skal dømme folket etter lov og rett.

19 Du skal ikke bøye retten. Du skal ikke gjøre forskjell på folk og ikke ta imot gaver. For gaver blinder vismenns øyne og ødelegger saken for dem som har rett.

20 Rettferdighet, rettferdighet skal du strebe etter, så skal du få leve og eie det landet Herren din Gud gir deg.

21 Du skal ikke sette opp et Astarte-bilde av noe slags tre ved siden av Herrens, din Guds alter, det som du skal bygge deg.

22 Du skal ikke reise noen billedstøtte, for det hater Herren din Gud.

5. Mosebok 17

1 Du skal ikke ofre til Herren din Gud et dyr av storfeet eller småfeet som har noe lyte eller noen skade. For det er avskyelig for Herren din Gud.

2 Dersom det finnes hos deg, i en av byene som Herren din Gud gir deg, en mann eller kvinne som gjør det som er ondt i Herrens, din Guds øyne, så han bryter hans pakt,

3 og han mot mitt bud går bort og dyrker andre guder og tilber dem eller solen eller månen eller hele himmelens hær,

4 og dette blir meldt deg, og du får høre om det, da skal du granske saken nøye. Er det da sannhet, er det sikkert og visst at denne avskyelige gjerningen er gjort i Israel,

⁵ da skal du føre den mannen eller den kvinnen som har gjort denne onde gjerningen, ut til byens port. Og enten det er en mann eller en kvinne, skal du steine dem, så de dør.

⁶ Etter to eller tre vitners utsagn skal dødsdommen bli fullbyrdet. Ingen skal dø bare etter ett vitnes utsagn.

⁷ Vitnene skal først løfte hånden for å avlive ham, dernest hele folket. Slik skal du utrydde det onde hos dere.

Dommerne skal rådspørre prestene i vanskelige saker

⁸ Når en sak er for vanskelig til at du kan dømme i den, enten det gjelder en drapssak eller en rettstvist eller et søksmål for skade på legemet, eller i det hele noen sak som det er strid om i dine byer, da skal du uten opphold dra opp til det stedet Herren din Gud utvelger.

⁹ Og du skal gå til de levittiske prestene og til den som er dommer på den tiden, og du skal spørre deg for hos dem, så skal de si deg hva som er rett.

¹⁰ Du skal gjøre etter det de sier deg på det stedet Herren utvelger. Du skal i alle deler akte på å gjøre som de lærer deg.

¹¹ Den loven de lærer deg, og den dommen de forkynner deg, skal du rette deg etter. Du skal ikke vike fra det de sier deg, verken til høyre eller til venstre.

¹² Men den mann som er så overmodig at han ikke hører på presten, som står der for å tjene Herren din Gud, eller på dommeren, den mannen skal dø. Slik skal du rydde det onde bort fra Israel.

¹³ Og hele folket skal høre det og frykte og aldri mer handle så overmodig.

Lov om kongene og pliktene deres

¹⁴ Når du kommer inn i det landet Herren din Gud gir deg, og du eier det og bor i det, og du så sier: Jeg vil sette en konge over meg, slik som alle de folk som bor rundt omkring meg!

¹⁵ - da skal du sette den til konge over deg som Herren din Gud utvelger. En av dine brødre skal du sette til konge over deg. Du må ikke sette over deg en fremmed mann, en som ikke er din bror.

¹⁶ Men han skal ikke holde mange hester og ikke sende folket tilbake til Egypt for å hente mange hester. For Herren har sagt til dere: Dere skal ikke mer vende tilbake den veien.

¹⁷ Han skal heller ikke ta seg mange hustruer, for at hans hjerte ikke skal komme på avveier. Heller ikke skal han samle seg mye sølv og gull.

¹⁸ Når han så sitter på sin kongetrone, skal han få denne loven hos de levittiske prester og la den skrive av for seg i en bok.

¹⁹ Og den skal han ha hos seg og lese i den alle sitt livs dager, for at han kan lære å frykte Herren sin Gud; så han nøye holder alle denne lovens ord og disse forskriftene og retter seg etter dem;

²⁰ så han ikke skal opphøye seg over sine brødre, og ikke vike av fra budet, verken til høyre eller til venstre. Da skal han leve lenge som konge i Israel, både han og hans sønner.

5. Mosebok 18

Forskrifter om prestenes og levittenes underhold

¹ De levittiske prester, hele Levis stamme, skal ikke ha noen del eller arv med Israel. De skal leve av Herrens ildoffer og av hans arv.

² Men noen arv skal de ikke ha blant sine brødre. Herren er deres arv, slik som han har sagt til dem.

³ Dette skal prestene ha rett til å få av folket - av dem som ofrer et slaktoffer, enten av storfeet eller av småfeet: De skal gi presten bogen og kjevene og vommen.

⁴ Førstegrøden av ditt korn, av din most og av din olje og den første uller av dine sauer skal du gi ham.

⁵ For Herren din Gud har utvalgt ham av alle dine stammer, for at han skal stå og gjøre tjeneste i Herrens navn, han og hans sønner, alle dager.

⁶ Dersom en levitt flytter fra en av byene rundt om i Israel, hvor han oppholder seg, til det stedet Herren utvelger, og han kommer med et oppriktig hjerte,

⁷ og så gjør tjeneste i Herrens, din Guds navn, slik som alle hans brødre, de andre levittene som står der for Herrens åsyn,

⁸ så skal de alle nyte like stor del av gavene, bortsett fra det han kan ha fått ved salg av sin fedrearv.

Spåmenn og trollmenn er en styggedom

⁹ Når du kommer til det landet Herren din Gud gir deg, skal du ikke ta etter disse folks motbydelige skikker.

¹⁰ Det skal ikke finnes hos deg noen som lar sin sønn eller datter gå gjennom ilden. Heller ikke noen som gir seg av med spådomskunster, eller som spår av skyene eller tyder varsler eller er en trollmann.

¹¹ Heller ikke noen heksemester, ingen som spør en dødningemaner, ingen spåmann, ingen som gjør spørsmål til de døde.

¹² For hver den som gjør slikt, er vemmelig for Herren. Og for disse vemmelige tings skyld er det Herren din Gud driver dem bort for deg.

¹³ Ustraffelig skal du være for Herren din Gud.

14 For disse folkene som du skal drive ut, de hører på dem som spår av skyene, og på tegntydere. Men deg har Herren din Gud ikke tillatt slikt.

Herren skal oppreise en profet likesom Moses

15 En profet av din midte, av dine brødre, likesom meg, skal Herren din Gud reise opp for deg. På ham skal dere høre -

16 slik som du ba Herren din Gud om ved Horeb den dagen dere var samlet der og du sa: Jeg kan ikke lenger høre på Herrens, min Guds røst! Og denne store ilden kan jeg ikke lenger se på, for da må jeg dø!

17 Da sa Herren til meg: De har talt vel i det de har sagt!

18 En profet vil jeg reise opp for dem av deres brødre, likesom deg. Jeg vil legge mine ord i hans munn, og han skal tale til dem alt det jeg byr ham.

19 Og hver den som ikke hører på mine ord, som han skal tale i mitt navn, ham vil jeg kreve til regnskap.

20 Men den profet som i overmot drister seg til å tale noe i mitt navn som jeg ikke har befalt ham å tale, eller som taler i andre guders navn, den profeten skal dø.

21 Kanskje du sier ved deg selv: Hva skal vi kjenne det ordet på som Herren ikke har talt?

22 Når det ordet profeten taler i Herrens navn, ikke skjer og ikke går i oppfyllelse, da er det et ord som Herren ikke har talt. Det er et ord som profeten i overmot har dristet seg til å tale, og du skal ikke være redd ham.

5. Mosebok 19

Seks tilfluktsbyer

1 Når Herren din Gud utrydder folkene i det landet Herren din Gud gir deg, og du driver dem ut og bor i deres byer og i deres hus,

2 da skal du skille ut tre byer midt i det landet som Herren din Gud gir deg.

3 Du skal gjøre veien til dem i stand og skifte ut hele det landet som Herren din Gud gir deg i arv, i tre deler, for at hver drapsmann kan flykte dit.

4 Slik skal det være med den drapsmann som skal kunne flykte dit og berge livet: Når noen dreper sin neste av vanvare og uten å ha hatet ham i forveien,

5 slik det kan skje når en går med sin neste ut i skogen for å hogge tømmer og han hogger til med øksen for å felle et tre, men øksen farer av skaftet og treffer hans neste, så han dør - da kan han flykte til en av disse byene og berge livet.

⁶ For blodhevneren kunne ellers i sin brennende vrede forfølge drapsmannen og nå ham igjen hvis veien var for lang. Og han kunne slå ham i hjel, skjønt han ikke var skyldig til døden, fordi han ikke hadde båret hat til ham i forveien.

⁷ Derfor byr jeg deg og sier: Du skal skille ut tre byer.

⁸ Og når Herren din Gud utvider dine landområder, slik som han med ed har lovt dine fedre, og han gir deg hele det landet han har lovt å gi dine fedre,

⁹ såfremt du akter vel på å holde alle disse bud som jeg gir deg i dag, så du elsker Herren din Gud og vandrer på hans veier alle dager - da skal du legge enda tre byer til disse tre,

¹⁰ for at det ikke skal bli utøst uskyldig blod i det landet som Herren din Gud gir deg i arv, så det kommer blodskyld over deg.

¹¹ Men om en mann hater sin neste og lurar på ham og faller over ham og slår ham, og han dør, og han så flykter til en av disse byene,

¹² da skal de eldste i hans by sende bud og hente ham derfra og overgi ham til blodhevnerens hånd, og han skal dø.

¹³ Du skal ikke spare ham, men du skal rense Israel for uskyldig blod, for at det må gå deg vel.

Om flytting av merkesteinene og om falske vitner

¹⁴ Du skal ikke flytte merkesteinene mellom deg og din neste, de som de gamle har satt på den jorden du skal få i arv i det landet Herren din Gud gir deg i eie.

¹⁵ Det skal ikke stå bare ett vitne fram mot en mann, når det gjelder noen misgjerning eller noen synd, hva synd det så er han har gjort. Etter to vitners utsagn eller etter tre vitners utsagn skal en sak stå fast.

¹⁶ Når et ondsinnet vitne står fram mot noen for å vitne mot ham om frafall,

¹⁷ da skal begge de mennene som står i strid mot hverandre, tre fram for Herrens åsyn og for de prestene og dommerne som har tjeneste på den tiden.

¹⁸ Og dommerne skal granske saken nøye. Er da vitnet et falskt vitne, har han vitnet falskt mot sin bror,

¹⁹ da skal dere gjøre mot ham som han hadde tenkt å gjøre mot sin bror. Slik skal du utrydde det onde hos deg,

²⁰ for at de andre må høre det og frykte, så de ikke mer gjør noen slik ond gjerning blant dere.

²¹ Du skal ikke spare noen: Liv for liv, øye for øye, tann for tann, hånd for hånd, fot for fot!

5. Mosebok 20

Forskrifter om krig

- 1** Når du drar ut i krig mot din fiende, og du ser hester og vogner og flere krigsfolk enn du selv har, da skal du ikke være redd dem. For Herren din Gud er med deg, han som førte deg opp fra landet Egypt.
- 2** Når dere er i ferd med å gå i striden, skal presten tre fram og tale til folket.
- 3** Og han skal si til dem: Hør, Israel! Dere er i dag i ferd med å gå til strid mot deres fiender. Mist ikke motet! Frykt ikke, bli ikke forferdet og la dere ikke skremme av dem!
- 4** For Herren deres Gud går selv med dere for å kjempe for dere mot deres fiender og frelse dere.
- 5** Og tilsynsmennene skal tale til folket og si: Er her noen mann som har bygd et nytt hus og ikke innviet det? Han kan vende tilbake til sitt hus, for at han ikke skal dø i striden og en annen innvie det.
- 6** Og er her noen mann som har plantet en vingård og ennå ikke har tatt den i bruk? Han kan vende tilbake til sitt hus, for at han ikke skal dø i striden og en annen nyte dens frukt.
- 7** Og er her noen mann som har forlovet seg med en kvinne, men ennå ikke har tatt henne til ekte? Han kan gå og vende tilbake til sitt hus, for at han ikke skal dø i striden og en annen ta henne til ekte.
- 8** Og tilsynsmennene skal fortsette å tale til folket og si: Er her noen mann som er redd og motløs? Han kan gå og vende tilbake til sitt hus, for at ikke hans brødres hjerte skal bli like mismodig som hans.
- 9** Og når så tilsynsmennene har endt sin tale til folket, da skal de sette hærførere over folket.
- 10** Når du går fram mot en by for å kjempe mot den, så skal du først tilby den fred.
- 11** Og dersom den svarer deg fredelig og lukker opp for deg, da skal alt folket i byen være arbeidspiktig og tjene deg.
- 12** Men dersom den ikke vil ha fred med deg, men fører krig mot deg, da skal du beleire den.
- 13** Og Herren din Gud skal gi byen i din hånd. Du skal slå alt mannkjønn der i hjel med sverdets egg.
- 14** Men kvinnene og barna og feet og alt som er i byen, alt hærfanget der, kan du ta som ditt bytte. Du kan gjøre bruk av alt det byttet som Herren din Gud har latt deg ta fra dine fiender.
- 15** Slik skal du gjøre med alle de byene som ligger langt borte fra deg og ikke hører til folkene i nærheten.

16 Men i de byene som hører disse folkene til, og som Herren din Gud gir deg til arv, der skal du ikke la noe som drar ånde, bli i live.

17 Du skal slå dem med bann, både hetittene og amorittene og kana'aneerne og ferisittene, hevittene og jebusittene, slik som Herren din Gud har befalt deg,

18 for at de ikke skal lære dere å ta etter alle de motbydelige tingene som de har gjort for sine guder, så dere synder mot Herren deres Gud.

19 Når du holder en by beileiret i lang tid og kjemper mot den for å innta den, så skal du ikke ødelegge dens trær ved å skadehogge dem med øksen. Du kan ete av dem, men du skal ikke hogge dem ned. Trærne på marken er da ikke mennesker, så du skulle angripe dem også?

20 Men de trærne som du vet ikke bærer spiselig frukt, dem kan du ødelegge og hogge ned og bruke til å bygge bolverk mot den byen som fører krig mot deg, til den faller.

5. Mosebok 21

Når morderen er ukjent

1 Når noen finner en mann som ligger drept på marken i det landet Herren din Gud gir deg i eie, og ingen vet hvem som har slått ham i hjel,

2 da skal dine eldste og dine dommere gå ut og måle hvor langt det er fra den drepte til de byene som ligger der omkring.

3 Og de eldste i den byen som er nærmest den drepte, skal ta en kvige som ikke har vært brukt til arbeid og ikke har båret åk.

4 De eldste i denne byen skal føre kvigen ned til en bekk som stadig renner, i en dal som ikke dyrkes eller blir tilsådd. Der ved bekken skal de bryte nakken på kvigen.

5 Så skal prestene, Levis sønner, tre fram. For dem har Herren din Gud utvalgt til å tjene ham og til å velsigne i Herrens navn. Og etter deres ord skal hver tvist og hver skade avgjøres.

6 Og alle de eldste i denne byen, de som bor nærmest den drepte, skal vaske sine hender over kvigen som de har knekket nakken på ved bekken.

7 De skal ta til orde og si: Våre hender har ikke utøst dette blodet, og våre øyne har ikke sett det.

8 Herre, ta skylden bort fra ditt folk Israel, som du har forløst! La ikke uskyldig blod komme over ditt folk Israel! Da får de soning for dette blodet.

9 Slik renser du deg for uskyldig blod. For du skal gjøre det som er rett i Herrens øyne.

Lover vedrørende familien

- 10** Når du drar ut i krig mot dine fiender, og Herren din Gud gir dem i din hånd, og du tar fanger blant dem,
- 11** og du så blant fangene ser en kvinne som er vakker av skapning, og du synes godt om henne og vil ta henne til hustru,
- 12** da skal du føre henne inn i ditt hus, og hun skal klippe håret og skjære neglene,
- 13** og hun skal legge av de klærne som hun hadde på da hun ble tatt til fange. Så skal hun bli i ditt hus og sørge over sin far og mor en måneds tid. Siden kan du gå inn til henne og ta henne til ekte, så hun blir din hustru.
- 14** Men dersom du ikke synes om henne lenger, da skal du la henne fare hvor hun vil. Men du skal ikke selge henne for penger. Du skal ikke behandle henne som en trellekvinne, siden du har levd sammen med henne.
- 15** Når en mann har to hustruer, en som han elsker, og en som han ikke synes om, og han får sønner med dem begge, både med den han elsker og med den han ikke synes om, og den førstefødte er sønn til den han ikke synes om,
- 16** da skal han, når han skifter det han eier mellom sine sønner, ikke ha lov til å la sønnen til den han elsker, få førstefødselsretten fremfor sønnen til den han ikke synes om, han som er den førstefødte.
- 17** Men han skal kjennes ved den førstefødte, sønnen til den han ikke synes om. Og han skal gi ham dobbel del av alt det han eier. For han er den første frukt av hans kraft, og det er han som har førstefødselsretten.
- 18** Når en mann har en ustyrlig og gjenstridig sønn, som ikke vil lyde sin far og mor, og som er ulydig mot dem selv om de tukter ham,
- 19** da skal hans far og mor ta og føre ham ut til de eldste i byen, til byens port.
- 20** Og de skal si til de eldste i byen: Denne sønnen vår er ustyrlig og gjenstridig. Han vil ikke lyde oss, han er ødsel og drikkfeldig.
- 21** Da skal alle mennene i hans by steine ham til døde. Slik skal du utrydde det onde hos deg, og hele Israel skal høre det og frykte.

Forskjellige lover

- 22** Når en mann har en synd på seg som fortjener døden, og han blir henrettet og deretter hengt på et tre,
- 23** da skal hans døde kropp ikke bli natten over på treet, men du skal begrave ham samme dag. For forbannet av Gud er den som blir hengt. Og du skal ikke gjøre ditt land urent, det som Herren din Gud gir deg til arv.

5. Mosebok 22

- 1** Dersom du ser at din brors okse eller lam har gått seg vill, må du ikke la være å hjelpe. Du skal føre dem tilbake til din bror.
- 2** Men dersom din bror ikke bor i nærheten av deg, eller du ikke vet hvem det er, da skal du ta dem hjem til deg. De skal være hos deg til din bror spør etter dem. Da skal du gi ham dem tilbake.
- 3** Det samme skal du gjøre med eselet hans og med klærne hans og med alt det din bror har mistet - det som er kommet bort for ham, og som du finner. Du har ikke lov til å la være å hjelpe.
- 4** Dersom du ser din brors esel eller okse ligge over ende på veien, skal du ikke dra deg unna. Du skal hjelpe ham med å reise dem opp.
- 5** En kvinne skal ikke ha mannsklær på seg, og en mann skal ikke kle seg i kvinneklær. Hver den som gjør det, er motbydelig for Herren din Gud.
- 6** Når du på din vei treffer på et fuglereir i et tre eller på jorden, med unger eller egg i, og moren ligger på ungene eller eggene, da skal du ikke ta både moren og ungene.
- 7** Du skal la moren fly, men ungene kan du ta. Da skal det gå deg vel, og du skal leve lenge.
- 8** Når du bygger et nytt hus, skal du gjøre et rekkverk om taket, for at du ikke skal føre blodskyld over ditt hus om noen faller ned fra det.
- 9** Du skal ikke så to slags sæd i din vingård, for at ikke hele avlingen, både det du har sådd, og frukten av vingården, skal tilfalle helligdommen.
- 10** Du skal ikke pløye med en okse og et esel for samme plog.
- 11** Du skal ikke gå med klær av forskjellig slags tøy, ull og lin sammen.
- 12** Du skal gjøre deg dusker på de fire kantene av kappen som du dekker deg med.

Lover om utukt

- 13** Når en mann tar seg en hustru og går inn til henne, men siden får uvilje mot henne
- 14** og beskylder henne for skammelige ting og setter ut ondt rykte om henne og sier: Denne kvinnen tok jeg til ekte, men da jeg kom nær henne, fant jeg at hun ikke var jomfru!
- 15** - da skal pikens far og mor ta tegnet på hennes jomfrudom og ha med seg ut til porten, til byens eldste
- 16** og pikens far skal si til de eldste: Jeg ga denne mannen min datter til hustru, men nå har han fått uvilje mot henne,

17 og så beskylder han henne for skammelige ting og sier: Jeg fant at datteren din ikke var jomfru! - Men her er tegnet på at min datter var jomfru. Så skal de bre ut kledet for de eldste i byen.

18 Og de eldste i byen skal ta mannen og straffe ham.

19 Og de skal illegge ham en bot på hundre sekel sølv og gi dem til pikens far, fordi han har satt ut et ondt rykte om en jomfru i Israel. Og hun skal være hans hustru. Han må ikke skille seg fra henne så lenge han lever.

20 Men var det sant, dersom piken ikke var jomfru,

21 da skal de føre henne ut foran døren til hennes fars hus, og mennene i hennes by skal steine henne til døde, fordi hun har gjort en skammelig gjerning i Israel og drevet hor i sin fars hus. Slik skal du utrydde det onde hos deg.

22 Når en mann ligger hos en gift kvinne og blir grepet, så skal de begge dø, både mannen som lå hos kvinnen, og kvinnen selv. Slik skal du rydde det onde bort av Israel.

23 Når en pike som er jomfru, er forlovet med en mann, og en annen mann treffer henne i byen og ligger med henne,

24 så skal dere føre dem begge ut til byens port og steine dem til døde, piken fordi hun ikke skrek om hjelp i byen, og mannen fordi han krenket sin nestes hustru. Slik skal du utrydde det onde hos deg.

25 Men dersom en mann treffer en forlovet pike ute på marken, og han holder henne fast og ligger med henne, da er det bare mannen som lå med henne, som skal dø.

26 Med piken skal du ikke gjøre noe, hun har ingen dødsskyld. For med denne saken har det seg på samme vis som når en overfaller sin neste og slår ham i hjel.

27 Han traff den forlovede piken ute på marken, hun skrek, men det var ingen som kunne hjelpe henne.

28 Når en mann treffer en pike som er jomfru og ikke forlovet, og tar fatt på henne og ligger hos henne, og noen kommer over dem,

29 da skal den mannen som lå hos henne, gi pikens far femti sekel sølv, og hun skal være hans hustru, fordi han krenket henne. Han må ikke skille seg fra henne så lenge han lever.

30 Ingen må ta sin fars hustru til ekte og slik vanære sin fars leie.

5. Mosebok 23

Hvem som ikke får være med i Israels menighet

- 1** Ingen som er gjeldet, enten ved knusing eller ved skjæring, skal være med i Herrens menighet.
- 2** Ingen som er født i hor, skal være med i Herrens menighet, selv ikke hans ætt i tiende ledd skal være med i Herrens menighet.
- 3** Ingen ammonitt eller moabitt skal være med i Herrens menighet. Selv ikke deres ætt i tiende ledd skal noen gang være med i Herrens menighet,
- 4** fordi de ikke kom dere i møte med brød og vann på veien, da dere dro ut av Egypt, og fordi han leide Bileam, Beors sønn, fra Petor i Mesopotamia imot deg til å forbanne deg.
- 5** Men Herren din Gud ville ikke høre på Bileam, og Herren din Gud vendte forbannelsen til velsignelse for deg, fordi Herren din Gud hadde deg kjær.
- 6** Du skal aldri i dine levedager søke deres velferd og lykke.
- 7** Men edomitten skal du ikke avsky, for han er din bror. Og du skal ikke avsky egypteren, for du har levd som fremmed i hans land.
- 8** Deres ætt i tredje ledd kan få være med i Herrens menighet.

Intet usømmelig må være i leiren

- 9** Når du drar ut mot dine fiender og slår leir, da skal du vokte deg for alt som er usømmelig.
- 10** Er det noen blant dere som er uren etter noe som er hendt ham om natten, skal han gå utenfor leiren og ikke komme inn igjen i leiren.
- 11** Mot kveld skal han bade seg i vann, og når solen går ned, kan han komme inn i leiren.
- 12** Du skal ha et sted utenfor leiren som du kan gå til.
- 13** Mellom dine redskaper skal du ha en spade. Med den skal du grave et hull, når du setter deg ned der ute, og så igjen dekke over det som er gått fra deg.
- 14** For Herren din Gud vandrer midt i din leir for å redde deg og gi dine fiender i din vold, og din leir skal være hellig, for at han ikke skal se noe motbydelig hos deg og vende seg bort fra deg.

Forskjellige lover

- 15** Du skal ikke sende en trell tilbake til hans herre når han har rømt fra sin herre og har flyktet til deg.
- 16** Han skal bli hos deg i ditt land på det stedet han velger, i en av dine byer, hvor han helst vil være. Du skal ikke være hard mot ham.
- 17** Verken blant Israels døtre eller Israels sønner skal det finnes noen som driver tempelhor.

18 Du skal ikke komme inn i Herrens, din Guds hus med horelønn eller hundepenger, selv om du skulle ha lovt det. For begge deler er avskyelig for Herren din Gud.

19 Du skal ikke ta rente av din bror, verken av penger eller av matvarer eller av noen annen ting som det tas rente av.

20 Av utlendingen kan du ta rente, men ikke av din bror. Da skal Herren din Gud velsigne deg i alt det du tar deg fore i det landet du kommer inn i for å ta det i eie.

21 Når du gir Herren din Gud et løfte, da skal du ikke vente med å holde det. For Herren din Gud vil kreve det av deg, og det vil ligge skyld på deg.

22 Men om du lar være å gjøre noe løfte, vil du ikke få skyld på deg.

23 Hva dine lepper har talt, skal du holde og gjøre, for du har gitt Herren ditt løfte frivillig og med din egen munn.

24 Når du kommer inn i din nestes vingård, kan du ete druer, så mye du vil, til du er mett. Men du må ikke sanke noe i ditt spann.

25 Når du kommer inn i din nestes kornåker, kan du plukke aks med hånden. Men sigd må du ikke bruke på din nestes kornåker.

5. Mosebok 24

Forskrifter om ekteskap og skilsmisse

1 Dersom en mann tar seg en hustru og gifter seg med henne, og han ikke bryr seg om henne lenger, fordi han har funnet noe ved henne som byr ham imot, da kan han skrive et skilsmissebrev og gi henne i hånden og sende henne bort fra sitt hus.

2 Om hun så, etter å ha flyttet fra ham, går bort og gifter seg med en annen mann,

3 og denne andre mannen også får uvilje mot henne og skriver et skilsmissebrev og gir henne det i hånden og sender henne bort fra sitt hus, eller dersom han dør, denne andre mannen som har tatt henne til hustru,

4 da må ikke hennes første mann, som sendte henne fra seg, ta henne til hustru igjen, etter at hun er blitt uren. For det er avskyelig for Herrens åsyn. Og du skal ikke føre synd over det landet Herren din Gud gir deg til arv.

5 Når en mann nylig har tatt seg en hustru, skal han ikke dra ut i krig. Heller ikke skal det legges noen annen byrde på ham. Han skal være fri ett år til beste for sitt hus og til glede for hustruen som han har tatt til ekte.

Vær barmhjertig og rettfærdig

- ⁶ Ingen må ta en håndkvern eller en kvernstein i pant, for da tar han livet i pant.
- ⁷ Dersom en mann blir grepet i å røve en av sine brødre blant Israels barn og mishandle eller selge ham, da skal denne tyven dø. Slik skal du rydde det onde bort hos deg.
- ⁸ Når det gjelder spedalskhet, så må du være veldig nøye med å gjøre alt det de levittiske prestene lærer dere! Dere skal nøye gjøre slik som jeg har befalt dem.
- ⁹ Kom i hu det Herren din Gud gjorde med Mirjam på veien, da dere dro ut av Egypt!
- ¹⁰ Når du låner din neste noe, skal du ikke gå inn i hans hus for å hente det pantet han skal gi.
- ¹¹ Du skal bli stående utenfor, og den mannen du låner til, skal komme ut til deg med pantet.
- ¹² Dersom det er en fattig mann, så skal du ikke legge deg til å sove med hans pant i din besittelse.
- ¹³ Du skal gi ham pantet tilbake når solen går ned, for at han kan legge seg i sin kappe og velsigne deg. Det skal tjene deg til rettferdighet for Herrens, din Guds åsyn.
- ¹⁴ Du skal ikke gjøre urett mot en nødlidende og fattig dagarbeider, enten han er en av dine brødre eller en av de fremmede som bor i ditt land, rundt om i dine byer.
- ¹⁵ Du skal gi ham lønn på dagen, og før solen går ned. For han er fattig og stunder etter sin lønn. Ellers kunne han rope over deg til Herren, og du kunne få skyld på deg.
- ¹⁶ Foreldre skal ikke lide døden for sine barns skyld, og barn skal ikke lide døden for sine foreldres skyld. Enhver skal dø for sin egen synd.
- ¹⁷ Du skal ikke bøye retten for en fremmed eller en farløs, og du skal ikke ta en enkes klær i pant.
- ¹⁸ Husk at du selv var trell i Egypt, og at Herren din Gud fridde deg ut derfra. Derfor byr jeg deg å gjøre dette.
- ¹⁹ Når du høster inn kornet på din åker, og du glemmer et kornbånd på åkeren, skal du ikke vende tilbake for å hente det. Den fremmede, den farløse og enken skal ha det. Så skal Herren din Gud velsigne deg i alt det du tar deg fore.
- ²⁰ Når du slår ned dine oliven, skal du ikke finplukke greinene etterpå. Den fremmede, den farløse og enken skal ha det.

²¹ Når du høster din vingård, skal du ikke holde ettersanking. Den fremmede, den farløse og enken skal ha det.

²² Husk at du selv var trell i landet Egypt. Derfor byr jeg deg å gjøre slik.

5. Mosebok 25

¹ Når det er trette mellom menn, og de trer fram for retten, og deres sak blir pådømt, så skal en dømme den som har rett til å ha rett, og den som har urett til å ha urett.

² Dersom da den skyldige skal straffes med slag, så skal dommeren la dem legge ham ned og i sitt påsyn la dem gi ham så mange slag som svarer til den uretten han har gjort.

³ Førti slag kan han la dem gi ham, men ikke flere. Din bror skal ikke bli æreløs i dine øyne ved å få enda mange flere slag.

⁴ Du skal ikke binde munnen til på en okse som tresker.

Lover om ekteskap og usømmelige handlinger

⁵ Når brødre bor sammen, og en av dem dør og ikke har noen sønn, da skal den avdødes hustru ikke gifte seg med en fremmed mann utenfor ætten. Hennes manns bror skal gå inn til henne og ta henne til hustru, og slik ta henne til ekte i sin brors sted.

⁶ Den første sønnen hun får, skal kalles sønn av den avdøde bror, for at den avdødes navn ikke skal utslettes av Israel.

⁷ Men dersom mannen ikke har lyst til å gifte seg med sin brors hustru, da skal hun gå opp til porten, til de eldste, og si: Min manns bror nekter å oppreise sin bror et navn i Israel. Han vil ikke ta meg til ekte i sin brors sted.

⁸ Og de eldste i hans by skal kalle ham for seg og tale med ham. Holder han da fast på sitt og sier: Jeg har ikke lyst til å gifte meg med henne!

⁹ - da skal hans brors hustru tre fram til ham for de eldstes øyne og dra skoen av hans fot og spytte ham i ansiktet, og hun skal ta til orde og si: Slik skal en gjøre med den mannen som ikke vil bygge opp igjen sin brors hus.

¹⁰ Hans ætt skal siden i Israel bli kalt den barbentes hus.

¹¹ Når to menn slåss, og den enes hustru kommer til og vil hjelpe sin mann mot den som slår ham, og hun rekker hånden fram og griper ham i kjønnsdelene,

¹² da skal du hogge hånden av henne. Du skal ikke spare henne.

Rett mål og vekt

¹³ Du skal ikke ha to slags vektsteiner i pungen din, en stor og en liten.

¹⁴ Du skal ikke ha to slags efa i huset ditt, en stor og en liten.

¹⁵ Hele og rette vektsteiner, hel og rett efa skal du ha. Da skal du leve lenge i det landet Herren din Gud gir deg.

¹⁶ For hver den som gjør slikt, hver den som gjør urett, er avskyelig for Herren din Gud.

Amalekittene skal utryddes

¹⁷ Husk hva Amalek gjorde mot deg på veien, da dere dro ut av Egypt,

¹⁸ hvordan han kom mot deg på veien mens du var trett og sliten, og slo alle de utmattede i baktroppen som var blitt liggende etter. Han fryktet ikke Gud.

¹⁹ Og når Herren din Gud gir deg ro for alle dine fiender rundt om i det landet Herren din Gud gir deg til arv og eie, da skal du utslette minnet om Amalek over hele jorden. Glem ikke det!

5. Mosebok 26

Førstegrøden er Herrens

¹ Når du kommer inn i det landet Herren din Gud gir deg til arv, og du tar det i eie og bor der,

² da skal du ta førstegrøden av all jordens frukt som du høster i det landet Herren din Gud gir deg. Du skal legge det i en kurv og gå til det stedet Herren din Gud utvelger for å la sitt navn bo der.

³ Du skal gå til den som er prest på den tiden, og si til ham: Jeg vitner i dag for Herren din Gud at jeg er kommet inn i det landet Herren med ed har lovt våre fedre å gi oss.

⁴ Og presten skal ta kurven av din hånd og sette den ned foran Herrens, din Guds alter.

⁵ Da skal du ta til orde og si for Herrens, din Guds åsyn: Min far var en omvankende arameer. Han dro ned til Egypt og bodde der som fremmed med en liten flokk. Der ble han til et stort, sterkt og tallrikt folk.

⁶ Men egypterne for ille med oss og plaget oss og la hardt trellearbeid på oss.

⁷ Da ropte vi til Herren, våre fedres Gud. Og Herren hørte vår røst og så vår nød, vårt strev og vår trengsel.

⁸ Og Herren førte oss ut av Egypt med sterk hånd og med utrakt arm og med store, forferdelige gjerninger og med tegn og under.

⁹ Han førte oss til dette stedet og ga oss dette landet, et land som flyter med melk og honning.

10 Her kommer jeg nå med førstegrøden av landets frukter som du, Herre, har gitt meg. - Så skal du legge det ned for Herrens, din Guds åsyn og tilbe for Herrens, din Guds åsyn.

11 Og du skal glede deg over alt det gode Herren din Gud har gitt deg og ditt hus, du og levitten og den fremmede som bor i ditt land.

12 Når du i det tredje året, tiendeåret, er blitt ferdig med å utrede hele tienden av avlingen din, når du har gitt levitten, den fremmede, den farløse og enken, så de kan ete seg mett hos deg i dine byer,

13 da skal du si for Herrens, din Guds åsyn: Nå har jeg båret det hellige ut av huset og gitt det til levitten og til den fremmede, til den farløse og til enken, nøyaktig etter det bud som du har gitt meg. Jeg har ikke overtrådt noen av dine bud og ikke glemt noe.

14 Jeg har ikke ett noe av tienden mens jeg hadde sorg, og ikke båret bort noe av den mens jeg var uren, og jeg har ikke gitt noe av den til de døde. Jeg har vært lydig mot Herrens, min Guds røst. Jeg har i ett og alt gjort slik som du har befalt meg.

15 Se ned fra din hellige bolig, fra himmelen! Og velsign ditt folk Israel og det landet du har gitt oss, slik som du med ed har lovt våre fedre, et land som flyter med melk og honning!

Herrens lover og Israels pakt med ham

16 På denne dagen byr Herren din Gud deg å holde disse lover og bud. Du skal akte vel på at du holder dem av hele ditt hjerte og av hele din sjel.

17 I dag har du sagt at Herren skal være din Gud, og at du vil vandre på hans veier og holde hans lover og hans bud og hans forskrifter og lyde hans røst.

18 Og Herren har i dag lovt deg at du skal være hans eiendomsfolk, slik som han har sagt til deg, for at du skal holde alle hans bud.

19 Han vil sette deg høyt over alle folk han har skapt, til pris og til ry og til pryde. Du skal være et hellig folk for Herren din Gud, slik som han har sagt.

5. Mosebok 27

Loven skrives på steiner

1 Moses og de eldste i Israel bød folket og sa: Ta vare på alle de bud jeg gir dere i dag!

2 Og når dere kommer over Jordan til det landet Herren din Gud gir deg, skal du reise opp noen store steiner og stryke dem med kalk.

3 Og når du er kommet over, skal du skrive alle ordene i denne loven på dem, så du kan få komme inn i det landet Herren din Gud gir deg. Det er et land

som flyter med melk og honning, slik som Herren, dine fedres Gud, har lovt deg.

⁴ Så snart dere er kommet over Jordan, skal dere reise opp på Ebal-fjellet disse steinene som jeg i dag gir dere befaling om. Og du skal stryke dem med kalk.

⁵ Der skal du bygge et alter for Herren din Gud, et alter av steiner. Du skal ikke bruke jern på dem.

⁶ Av hele steiner skal du bygge alteret for Herren din Gud, og på det skal du ofre brennoffer til Herren din Gud.

⁷ Du skal ofre fredsoffer og ete dem der og være glad for Herrens, din Guds åsyn.

⁸ På steinene skal du skrive alle ordene i denne loven, klart og tydelig.

Velsignelser og forbannelser

⁹ Moses og de levittiske prestene talte til hele Israel og sa: Gi akt og hør, Israel! På denne dagen er du blitt Herrens, din Guds folk.

¹⁰ Så lyd da Herrens, din Guds røst, og hold hans bud og hans lover, som jeg gir deg i dag!

¹¹ Samme dag bød Moses folket og sa:

¹² Når dere er kommet over Jordan, skal disse stå på fjellet Garisim og velsigne folket: Simeon og Levi og Juda og Issakar og Josef og Benjamin.

¹³ Og disse skal stå på fjellet Ebal og lyse forbannelsen: Ruben og Gad og Asjer og Sebulon og Dan og Naftali.

¹⁴ Levittene skal ta til orde og si med høy røst til hver mann i Israel:

¹⁵ Forbannet være den mann som lager et utskåret eller et støpt bilde, en vemmelse for Herren, et verk av en kunstners hender, og stiller det opp i hemmelighet! Og alt folket skal svare og si: Amen.

¹⁶ Forbannet være den som forakter sin far eller sin mor! Og alt folket skal si: Amen.

¹⁷ Forbannet være den som flytter merkesteinene mellom seg og sin neste! Og alt folket skal si: Amen.

¹⁸ Forbannet være den som får en blind til å fare vill på veien! Og alt folket skal si: Amen.

¹⁹ Forbannet være den som bøyer retten for en fremmed, en farløs og en enke! Og alt folket skal si: Amen.

²⁰ Forbannet være den som ligger med sin fars hustru, for han har vanæret sin fars leie! Og alt folket skal si: Amen.

²¹ Forbannet være den som har kjønnsomgang med noe dyr! Og alt folket skal si: Amen.

²² Forbannet være den som ligger hos sin søster, sin fars eller sin mors datter! Og alt folket skal si: Amen.

²³ Forbannet være den som ligger hos sin hustrus mor! Og alt folket skal si: Amen.

²⁴ Forbannet være den som slår sin neste i hjel i hemmelighet! Og alt folket skal si: Amen.

²⁵ Forbannet være den som tar imot bestikkelse for å slå noen i hjel og utøser uskyldig blod! Og alt folket skal si: Amen.

²⁶ Forbannet være den som ikke holder ordene i denne loven og ikke gjør etter dem! Og alt folket skal si: Amen.

5. Mosebok 28

Velsignelser om de holder Guds bud

¹ Dersom du nå hører på Herrens, din Guds røst, så du akter vel på å holde alle hans bud, som jeg gir deg i dag, da skal Herren din Gud heve deg høyt over alle folkene på jorden.

² Og alle disse velsignelsene skal komme over deg og nå deg, så sant du hører på Herrens, din Guds røst:

³ Velsignet være du i byen, og velsignet være du på marken!

⁴ Velsignet være ditt livs frukt og frukten av din jord og frukten av ditt fe, det som fødes av ditt storfe, og det som fødes av ditt småfe!

⁵ Velsignet være din kurv og ditt deigtrau!

⁶ Velsignet være du i din inngang, og velsignet være du i din utgang!

⁷ Herren skal la dine fiender som reiser seg mot deg, ligge under for deg. På én vei skal de dra ut mot deg, og på sju veier skal de flykte for deg.

⁸ Herren skal befale velsignelsen å være hos deg i dine lagerhus og følge deg i alt det du tar deg fore. Han skal velsigne deg i det landet Herren din Gud gir deg.

⁹ Herren skal gjøre deg til et hellig folk for seg, som han har lovt deg med ed, såfremt du tar vare på Herrens, din Guds bud og vandrer på hans veier.

¹⁰ Og alle folk på jorden skal se at du er kalt med Herrens navn, og de skal frykte deg.

11 Herren skal gi deg overflod av alt som godt er, både av ditt livs frukt og av frukten av ditt kveg og av frukten av din jord i det landet som Herren med ed lovte dine fedre å gi deg.

12 Herren skal lukke opp for deg sitt rike skattkammer, himmelen, og gi ditt land regn i rette tid, og han skal velsigne alt dine henders arbeid. Du skal låne til mange folk, men selv skal du ikke trenge til å låne av noen.

13 Herren skal gjøre deg til hode og ikke til hale. Du skal alltid være ovenpå og aldri ligge under, såfremt du hører på Herrens, din Guds bud, som jeg i dag byr deg å ta vare på og holde,

14 og såfremt du ikke viker av fra noen av de ordene jeg legger fram for dere i dag, verken til høyre eller til venstre, så du følger andre guder og dyrker dem.

Forbannelser om de bryter Guds bud

15 Men dersom du ikke hører på Herrens, din Guds røst, og ikke akter vel på å holde alle hans bud og hans lover, som jeg gir deg i dag, da skal alle disse forbannelsene komme over deg og nå deg:

16 Forbannet være du i byen, og forbannet være du på marken!

17 Forbannet være din kurv og ditt deigtrau!

18 Forbannet være ditt livs frukt og din jords frukt, det som fødes av ditt storfe, og det som fødes av ditt småfe!

19 Forbannet være du i din inngang, og forbannet være du i din utgang!

20 Herren skal sende forbannelse, forvirring og trussel mot deg i alt det du rekker din hånd ut til og tar deg fore, inntil du blir ødelagt og går i hast til grunne for dine onde gjerningers skyld, fordi du forlot meg.

21 Herren skal la pest henge fast ved deg til han har utryddet deg av det landet du kommer inn i og skal ta i eie.

22 Herren skal slå deg med tæring og feber, med betennelse og verk, med tørke og kornsot og rust, og de skal forfølge deg til du går til grunne.

23 Himmelen over ditt hode skal være som kobber, og jorden under deg som jern.

24 Herren skal la støv og sand være det regnet han gir ditt land. Det skal komme ned over deg fra himmelen til du blir ødelagt.

25 Herren skal la deg ligge under for dine fiender: På én vei skal du dra ut mot dem, og på sju veier skal du flykte for dem. Du skal bli mishandlet av alle jordens riker.

26 Dine døde kroppar skal bli til føde for alle himmelens fugler og for jordens dyr, og ingen skal jage dem bort.

- 27** Herren skal slå deg med Egypts byller, med svulster og med skabb og med utslett som ikke kan leges.
- 28** Herren skal slå deg med vanvidd og med blindhet og med forvirring av ditt sinn.
- 29** Du skal famle deg fram midt på dagen, som den blinde famler seg fram i mørket. Du skal ingen lykke ha på dine veier, og du skal bare bli undertrykt og utplyndret alle dager. Og det skal ikke være noen som frelser.
- 30** Du skal forlove deg med en kvinne, og en annen mann skal ligge med henne. Du skal bygge et hus og ikke bo i det. Du skal plante en vingård og ikke ta den i bruk.
- 31** Din okse skal bli slaktet for dine øyne, og du skal ikke ete av den. Ditt esel skal bli røvet mens du ser på, og ikke komme tilbake til deg. Ditt småfe skal gis til dine fiender, og ingen skal hjelpe deg.
- 32** Dine sønner og dine døtre skal overgis til et fremmed folk. Dine øyne skal se det og fortæres av lengsel etter dem hele dagen, og din hånd skal være maktesløs.
- 33** Frukten av din jord og av alt ditt arbeid skal fortæres av folk du ikke kjenner. Du skal bare bli undertrykt og mishandlet alle dager.
- 34** Du skal bli vanvittig av det synet som dine øyne må se.
- 35** Herren skal slå deg på knær og lår med onde byller som ikke kan leges, fra fotsåle til isse.
- 36** Herren skal føre deg og din konge, som du setter over deg, bort til et folk som verken du eller dine fedre har kjent. Der skal du dyrke andre guder, stakk og stein.
- 37** Du skal bli til et skremsel, til et ordspråk og en spott blant alle de folkene Herren fører deg til.
- 38** Du skal føre mye såkorn ut på marken, men lite skal du samle inn, for gresshoppen skal ete det opp.
- 39** Vingårder skal du plante og dyrke, men vin skal du ikke drikke og ikke kunne lagre, for makk skal ete den opp.
- 40** Oliventrær skal du ha i hele ditt land, men du skal ikke salve deg med olje, for ditt oljetre skal kaste karten av.
- 41** Sønner og døtre skal du få, men du skal ikke beholde dem, for de skal gå i fangenskap.
- 42** Alle dine trær og all din jords frukt skal gresshoppen ta i eie.

- ⁴³ Den fremmede som bor i ditt land, skal stige opp over deg, høyere og høyere, men du skal synke dypere og dypere.
- ⁴⁴ Han skal låne til deg, men du skal ikke kunne låne til ham. Han skal være hode, og du skal være hale.
- ⁴⁵ Alle disse forbannelser skal komme over deg og forfølge deg og nå deg til du blir ødelagt, fordi du ikke hørte på Herrens, din Guds røst, og ikke tok vare på hans bud og hans lover, som han ga deg.
- ⁴⁶ De skal være til et tegn og et under som skal henge ved deg og din ætt til evig tid.
- ⁴⁷ Fordi du ikke tjente Herren din Gud med glede og av hjertens lyst, enda du hadde overflod på alt,
- ⁴⁸ så skal du tjene dine fiender, som Herren skal sende mot deg, i hunger og tørst og i nakenhet og i mangel på alt. Han skal legge et jernåk på din hals, til han har ødelagt deg.
- ⁴⁹ Herren skal føre over deg et folk langt bortefra, fra jordens ende. Det er et folk som kommer flyvende lik en ørn, et folk med et språk du ikke forstår.
- ⁵⁰ Det er et folk med hardt ansikt, som ikke akter den gamle og ikke har medynk med den unge.
- ⁵¹ Det eter opp frukten av ditt fe og frukten av din jord, til du blir ødelagt. Det levner deg verken korn eller most eller olje, heller ikke det som fødes av ditt storfe, eller det som fødes av ditt småfe, til de har gjort ende på deg.
- ⁵² De beleirer deg i alle dine byer, inntil dine høye og faste murer, som du satte din lit til, faller i hele ditt land. De beleirer deg i alle dine byer i hele ditt land, det som Herren din Gud har gitt deg.
- ⁵³ Da skal du ete ditt livs frukt, kjøttet av dine sønner og dine døtre, som Herren din Gud gir deg. Så stor er den trengsel og angst, som din fiende skal føre over deg.
- ⁵⁴ Den fineste og mest bortskjemte av dine menn skal se med onde øyne på sin bror og på hustruen i sin favn og på de barn han ennå har tilbake,
- ⁵⁵ og ikke unne noen av dem det minste grann av sine barns kjøtt, som han eter, fordi intet annet ble levnet ham. Så stor er den trengselen og angsten som din fiende skal føre over deg i alle dine byer.
- ⁵⁶ Den fineste og mest bortskjemte av dine kvinner, som aldri prøvde å sette sin fot på jorden, så fin og forvent var hun, skal se med onde øyne på mannen i sin favn og på sin sønn og sin datter

⁵⁷ og ikke unne dem sin etterbyrd, som går fra henne, eller de barn hun får. For i mangel på alt skal hun ete dem i hemmelighet. Så stor er den trengselen og angsten som din fiende skal føre over deg i dine byer.

⁵⁸ Dersom du ikke gir akt på å holde alle ordene i denne loven, de som står skrevet i denne boken - dersom du ikke frykter dette herlige og forferdelige navn: Herren din Gud,

⁵⁹ da skal Herren sende uhørte plager over deg og uhørte plager over din ætt, store og vedholdende plager og onde og langvarige sykdommer.

⁶⁰ Han skal la alle Egypts sykdommer, som du gruer for, komme over deg, og de skal henge ved deg.

⁶¹ Alle andre sykdommer og alle andre plager, som det ikke står skrevet noe om i denne lovens bok, skal Herren la komme over deg, til du er ødelagt.

⁶² Bare en liten flokk skal bli igjen av dere - dere som var så tallrike som himmelens stjerner - fordi du ikke hørte på Herrens, din Guds røst.

⁶³ Likesom Herren gledet seg over å gjøre vel mot dere og gjøre dere tallrike, slik skal Herren glede seg ved å forderve dere og ødelegge dere. Dere skal rykkes opp av det landet du kommer inn i og skal ta i eie.

⁶⁴ Herren skal spre deg blant alle folkene fra jordens ene ende til den andre. Der skal du dyrke andre guder, som verken du eller dine fedre har kjent, stukk og stein.

⁶⁵ Blant disse folkene skal du aldri ha ro. Der skal ingen hvile være for din fot. Herren skal der gi deg et bevende hjerte og uttærte øyne og en avmektig sjel.

⁶⁶ Ditt liv skal henge i et hår. Du skal engstes natt og dag og aldri være sikker på ditt liv.

⁶⁷ Om morgenen skal du si: Var det bare kveld! Og om kvelden skal du si: Var det bare morgen! - for den angsten du kjenner i ditt hjerte, og for det synet du ser med dine øyne.

⁶⁸ Herren skal føre deg tilbake til Egypt på skip, den veien som jeg sa deg at du aldri mer skulle få se. Der skal dere bli budt ut til dine fiender som treller og trellkvinner, men det er ingen som kjøper.

5. Mosebok 29

Israel fornyer pakten med Herren

¹ Dette er den paktens ord som Herren bød Moses å gjøre med Israels barn i Moabs land, i tillegg til den pakten han hadde gjort med dem på Horeb.

² Moses kalte hele Israel til seg og sa til dem: Dere har sett alt det Herren gjorde for deres øyne i landet Egypt med farao og alle hans tjenere og hele hans land,

- ³ de store plagene som du så for dine øyne, de store tegnene og undrene.
- ⁴ Men like til denne dag har Herren ikke gitt dere hjerte til å forstå eller øyne til å se eller ører til å høre med.
- ⁵ Jeg lot dere vandre førti år i ørkenen. Deres klær ble ikke utslitt, og skoene ble ikke utslitt på din fot.
- ⁶ Dere fikk ikke brød å ete eller vin og sterk drikk å drikke, for at dere skulle kjenne at jeg, Herren, er deres Gud.
- ⁷ Da dere kom til dette stedet, dro Sihon, kongen i Hesjbon, og Og, kongen i Basan, ut imot oss til kamp, og vi slo dem.
- ⁸ Vi tok deres land og lot rubenittene og gadittene og den halve Manasses stamme få det til arv.
- ⁹ Så ta da vare på denne paktens ord og hold dem, så dere farer viselig fram i alt det dere gjør.
- ¹⁰ I dag står dere alle for Herrens, deres Guds åsyn - deres høvdinger, deres stammer, deres eldste og deres tilsynsmenn, hver mann i Israel,
- ¹¹ deres barn, deres hustruer og den fremmede som er i din leir, både vedhoggeren og vannbæreren,
- ¹² for at du skal gå inn i pakten med Herren din Gud og i edsforbundet med ham, det som Herren din Gud oppretter med deg i dag.
- ¹³ For han vil i dag gjøre deg til sitt folk, og selv vil han være din Gud, som han har tilsagt deg, og som han med ed har lovt dine fedre Abraham, Isak og Jakob.
- ¹⁴ Ikke bare med dere gjør jeg denne pakten og dette edsforbundet,
- ¹⁵ men både med dem som i dag står her sammen med oss for Herrens, vår Guds åsyn, og med dem som ikke er her sammen med oss i dag.
- ¹⁶ For dere vet selv hvordan vi bodde i landet Egypt, og hvordan vi dro fram gjennom landene til de folkene dere har dratt igjennom.
- ¹⁷ Dere så deres avskyelige gudebilder, de guder av tre og stein, av sølv og gull, som de hadde.
- ¹⁸ La det ikke være hos dere noen mann eller kvinne eller ætt eller stamme som i dag i sitt hjerte vender seg bort fra Herren vår Gud, så han går bort og dyrker disse folkenes guder! La det ikke være hos dere noen rot som bærer trollbær eller malurt.
- ¹⁹ Ingen må, når han hører dette edsforbundets ord, prise seg lykkelig og tenke at det skal gå ham vel selv om han følger sitt eget harde hjerte. Da ødelegger han det vannrike landet sammen med det tørre.

²⁰ Herren vil ikke tilgi ham. Nei, da skal Herrens vrede og nidkjærhet blusse opp mot den mannen. Og alle de forbannelsene som er skrevet i denne boken, skal hvile på ham. Og Herren skal utslette hans navn under himmelen.

²¹ Herren skal skille ham ut fra alle Israels stammer til fordervelse, etter alle forbannelsene i den pakten som er skrevet i denne lovens bok.

²² Når den kommende slekt, deres barn som vokser opp etter dere, og den fremmede som kommer fra et fjernt land, ser de slag som har rammet dette landet, og de sykdommer som Herren har påført det,

²³ - svovel og salt, hele dets jord oppbrent, så den ikke kan bli tilsådd og ikke gi grøde, og ingen plante kan vokse der, en ødeleggelse som Sodomas og Gomorras, Admas og Sebojims, den gang Herren ødela dem i sin vrede og harme - da skal de si,

²⁴ ja, alle folkene skal si: Hvorfor har Herren gjort slik mot dette landet? Hva er dette for en svær vredesild?

²⁵ Da skal de få til svar: Fordi de forlot den pakten som Herren, deres fedres Gud gjorde med dem da han førte dem ut av landet Egypt,

²⁶ og de gikk bort og dyrket andre guder og tilba dem, guder som de ikke kjente, og som han ikke hadde gitt dem lov til å dyrke,

²⁷ derfor ble Herrens vrede opptent mot dette landet, så han førte over det alle de forbannelsene som er skrevet i denne boken.

²⁸ Herren rykket dem opp av deres land i vrede og harme og stor forbitrelse og kastet dem bort til et fremmed land, slik som det er i dag.

²⁹ Det skjulte hører Herren vår Gud til, men det åpenbarte er for oss og for våre barn til evig tid, for at vi skal holde alle ordene i denne loven.

5. Mosebok 30

Herren vil gjøre ende på fangenskapet og velsigne folket

¹ Når alle disse tingene kommer over deg, velsignelsen og forbannelsen som jeg har forelagt deg, og du tar det til hjertet ute blant alle de folk som Herren din Gud har drevet deg bort til,

² og når du av hele ditt hjerte og hele din sjel omvender deg til Herren din Gud og hører på hans røst i alt det som jeg byr deg i dag, både du og dine barn,

³ da skal Herren din Gud gjøre ende på ditt fangenskap og miskunne seg over deg. Han skal igjen samle deg fra alle de folkene som Herren din Gud hadde spredt deg iblant.

⁴ Selv om dere er drevet bort til himmelens ende, så skal Herren din Gud samle deg og hente deg der.

⁵ Og Herren din Gud skal føre deg til det landet dine fedre eide, og du skal ta det i eie. Han skal gjøre vel imot deg og gjøre deg mer tallrik enn dine fedre.

⁶ Og Herren din Gud skal omskjære ditt hjerte og dine etterkommeres hjerte, så du elsker Herren din Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel. Da skal du få leve.

⁷ Herren din Gud skal legge alle disse forbannelsene på dine fiender og på dem som har hatet og forfulgt deg.

⁸ Men du skal igjen høre på Herrens røst og holde alle hans bud, som jeg gir deg i dag.

⁹ I alt det du tar deg fore, skal Herren din Gud gi deg overflod på alt som godt er, både av ditt livs frukt og av frukten av ditt fe og av frukten av din jord. For Herren skal igjen glede seg over deg og gjøre vel imot deg, likesom han gledet seg over dine fedre,

¹⁰ så sant du hører på Herrens, din Guds røst, så du tar vare på hans bud og hans lover, og det som er skrevet i denne lovens bok, og så sant du omvender deg til Herren din Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel.

¹¹ For dette bud som jeg gir deg i dag, er ikke for høyt for deg, og det er ikke langt borte.

¹² Det er ikke oppe i himmelen, så du må si: Hvem vil fare opp til himmelen for oss og hente det ned og la oss høre det, så vi kan gjøre etter det?

¹³ Det er heller ikke på den andre siden av havet, så du må si: Hvem vil fare over havet for oss og hente det til oss og la oss høre det, så vi kan gjøre etter det?

¹⁴ Men ordet er deg ganske nær, i din munn og i ditt hjerte, så du kan gjøre etter det.

Velg livet

¹⁵ Se, jeg har i dag lagt fram for deg livet og det gode, og døden og det onde.

¹⁶ Jeg byr deg i dag å elske Herren din Gud, og vandre på hans veier og ta vare på hans bud og hans lover og hans forskrifter, så du kan leve og bli tallrik, og Herren din Gud kan velsigne deg i det landet du kommer inn i og skal ta i eie.

¹⁷ Men dersom ditt hjerte vender seg bort, og du ikke vil være lydig, men lar deg forføre og tilber andre guder og dyrker dem,

¹⁸ da forkynner jeg dere i dag at dere skal gå helt til grunne. Dere skal ikke leve lenge i det landet som du nå drar til over Jordan for å komme inn i det og ta det i eie.

¹⁹ Jeg tar i dag himmelen og jorden til vitne mot dere: Livet og døden har jeg lagt fram for deg, velsignelsen og forbannelsen. Velg da livet, så du kan få leve, du og din ætt!

²⁰ Elsk Herren din Gud. Hør på hans røst og hold fast ved ham! For dette er ditt liv. Og da skal du nå en høy alder og få være i det landet som Herren med ed har lovt å gi til dine fedre Abraham, Isak og Jakob.

5. Mosebok 31

Josva skal føre folket inn i landet

¹ Og Moses gikk fram og talte disse ordene til hele Israel -

² han sa til dem: Jeg er i dag hundre og tjue år gammel. Jeg kan ikke mer gå ut og inn som før, og Herren har sagt til meg: Du skal ikke komme over Jordan her.

³ Herren din Gud vil selv dra fram foran deg. Han vil utrydde disse folkene for deg, så du kan ta deres land i eie. Josva, han skal dra fram foran deg, slik som Herren har sagt.

⁴ Herren skal gjøre med dem som han gjorde med Sihon og Og, amorittenes konger, den gang han gjorde ende på dem og ødela deres land.

⁵ Herren skal gi dem i deres hånd, og dere skal gjøre med dem nøyaktig som jeg har befalt dere.

⁶ Vær frimodige og sterke! Frykt ikke og vær ikke redd for dem! For Herren din Gud går selv med deg, han skal ikke slippe deg og ikke forlate deg.

⁷ Og Moses kalte Josva til seg og sa til ham så hele Israel hørte det: Vær frimodig og sterk! For du skal dra inn med dette folket i det landet som Herren med ed har lovt å gi deres fedre, og du skal skifte det ut til arv mellom dem.

⁸ Herren, han som drar foran deg, han skal være med deg - han skal ikke slippe deg og ikke forlate deg. Du skal ikke frykte og ikke være motløs.

⁹ Så skrev Moses opp denne loven og overga den til prestene, Levis sønner, som bar Herrens paktsark, og til alle de eldste i Israel.

¹⁰ Og Moses bød dem og sa: Hvert sjuende år, i ettergivelsesåret, på løvhyttefesten,

¹¹ når hele Israel møter fram for å vise seg for Herrens, din Guds åsyn på det stedet han utvelger, da skal du lese opp denne loven for hele Israel så de hører på det.

¹² Kall folket sammen, mennene og kvinnene og barna og de fremmede som bor i dine byer, så de kan høre det og lære å frykte Herren deres Gud og akte vel på å holde alle ordene i denne loven.

13 Deres barn, som ikke kjenner den, skal få høre den og lære å frykte Herren deres Gud alle de dager dere lever i det landet som dere nå drar til over Jordan og skal ta i eie.

14 Og Herren sa til Moses: Se, din dødsdag er nær. Kall på Josva og still dere fram ved sammenkomstens telt, for at jeg kan gi ham mine befalinger. Og Moses og Josva gikk fram og stilte seg ved sammenkomstens telt.

15 Da åpenbarte Herren seg ved teltet i en skystøtte, og skystøtten sto ved inngangen til teltet.

16 Og Herren sa til Moses: Når du hviler hos dine fedre, da vil dette folket komme til å drive hor med de fremmede guder i det landet de kommer inn i. De vil forlate meg og bryte min pakt, som jeg har gjort med dem.

17 Den dagen skal min vrede bli opptent mot dem. Jeg vil forlate dem og skjule mitt åsyn for dem, så de går til grunne. Mangfoldige ulykker og trengsler kommer over dem. Og de skal si på den dagen: Er det ikke fordi min Gud ikke er med meg at disse ulykkene er kommet over meg?

18 Men på den dagen vil jeg ganske skjule mitt åsyn for dem, fordi de har gjort så mye ondt og vendt seg til andre guder.

19 Så skriv nå opp for dere denne sangen og lær Israels barn den, legg den i deres munn, så den kan være et vitne for meg mot Israels barn.

20 For jeg vil føre dem inn i det landet som jeg med ed har lovt å gi deres fedre, et land som flyter med melk og honning. Men når de har ett og er blitt mette og fete, da vil de vende seg til andre guder og dyrke dem og forakte meg og bryte min pakt.

21 Når mange ulykker og trengsler kommer over dem, skal denne sangen lyde for dem som et vitne - den skal ikke glemmes hos dem som kommer etter, og ikke dø i deres munn. For jeg kjenner de tanker som de går med allerede nå, før jeg fører dem inn i det landet som jeg med ed har lovt å gi dem.

22 Samme dag skrev Moses opp denne sangen og lærte Israels barn den.

23 Og han bød Josva, Nuns sønn, og sa: Vær frimodig og sterk! For du skal føre Israels barn inn i det landet jeg med ed har lovt dem, og jeg vil være med deg.

Moses overgir lovens bok til levittene

24 Da Moses var ferdig med å skrive denne lovens ord i en bok helt til enden,

25 bød han levittene, som bar Herrens paktsark, og sa:

26 Ta denne lovens bok og legg den ved siden av Herrens, deres Guds paktsark! Der skal den ligge som et vitne mot deg.

²⁷ For jeg kjenner din gjenstridighet og din stive nakke. Se, ennå i dag mens jeg lever og er iblant dere, har dere vært gjenstridige mot Herren. Hvor mye mer da etter min død!

²⁸ Kall nå sammen til meg alle de eldste i deres stammer og deres tilsynsmenn, så vil jeg tale disse ordene for dem og ta himmelen og jorden til vitne mot dem.

²⁹ For jeg vet at etter min død vil dere gjøre det som er galt og vike av fra den veien jeg har befalt dere å vandre. Ulykken skal komme over dere i de siste dager, fordi dere gjør det som er ondt i Herrens øyne, og egger ham til vrede ved det som deres hender har gjort.

³⁰ Deretter fremsa Moses denne sangen, fra begynnelsen til enden, for hele Israels menighet.

5. Mosebok 32

Moses' avskjedssang

¹ Lytt, dere himler, og jeg vil tale! La jorden høre på min munns ord!

² La min lære risle som regnet, og mine ord dryppe som duggen, som regnskur på grønne spirer, som regnbygger på urter og gress!

³ For Herrens navn vil jeg forkynne. Gi vår Gud ære!

⁴ Klippen! Fullkomment er hans verk, for rettferd er alle hans veier. En trofast Gud, uten svik, rettferdig og rettvis er han.

⁵ Dårlig handlet de mot ham, de er ikke sønner av ham, en fordervet og vrang slekt.

⁶ Lønner dere Herren slik, du dårlige og uvise folk? Er han ikke din Far, som gjorde deg til sin eiendom? Han skapte deg og dannet deg.

⁷ Kom svunne dager i hu, gi akt på årene fra slekt til slekt! Spør din far, han vil kunngjøre deg det - dine gamle, de vil si deg det.

⁸ Da Den Høyeste ga folkene arv, da han skilte menneskenes barn, satte han folkene grenser etter tallet på Israels sønner.

⁹ For Herrens del er hans folk, Jakob er hans arvedel.

¹⁰ Han fant ham i et øde land, i villmarken, blant hyl fra villdyr i ørkenen. Han vernet om ham, han våket over ham, han vaktet ham som sin øyesten.

¹¹ Som ørnen vekker sitt rede og svever over sine unger, slik bredte han ut sine vinger. Han tok ham opp og bar ham på sine slagfjær.

¹² Det var Herren alene som førte ham, og ingen fremmed gud var med ham.

- ¹³ Han lot ham fare fram over jordens høyder. Han åt markens grøde. Han lot ham suge honning av klippen og olje av det hardeste fjell.
- ¹⁴ Han ga ham rømme av kyr og melk av sauer og fett av lam og av værer fra Basan og av bukker, og hvetens feteste marg. Druers blod drakk du, skummende vin.
- ¹⁵ Da ble Jesurun fet og spente bakut - du ble fet og tykk og stinn. Han forkastet Gud, som hadde skapt ham, og foraktet sin frelses klippe.
- ¹⁶ De vakte hans nidkjærhet ved fremmede guder, ved motbydelige avguder vakte de hans harme.
- ¹⁷ De ofret til åndemaktene, som ikke er Gud, til guder som de ikke kjente, nye og nylig oppkommet, som deres fedre ikke fryktet.
- ¹⁸ Klippen, ditt opphav, enset du ikke. Du glemte Gud, han som fødte deg.
- ¹⁹ Herren så det og forkastet dem, for hans sønner og døtre hadde krenket ham.
- ²⁰ Og han sa: Jeg vil skjule mitt åsyn for dem. Jeg vil se hva ende det vil ta med dem. For en vrang slekt er de, barn som det ikke er troskap i.
- ²¹ De vakte min nidkjærhet med det som ikke er Gud. De vakte min harme ved sine tomme avguder. Også jeg vil vekke deres nidkjærhet med det som ikke er et folk, ved et uforstandig folk vil jeg vekke deres harme.
- ²² For en ild er opptent i min vrede og brenner til dypeste dødsrike. Den fortærer landet og dets grøde og setter fjellenes grunnvoller i brann.
- ²³ Jeg vil samle ulykker over dem. Alle de pilene jeg har, vil jeg bruke mot dem.
- ²⁴ De skal utsuges av sult og fortæres av brennende feber og giftig sott. Villdyrs tann vil jeg sende mot dem og eiter av ormen som kryper i støvet.
- ²⁵ Ute skal sverdet, inne i kamrene skal redsel rive bort både unge menn og jomfruer, det diende barnet og den gråhårede mannen.
- ²⁶ Jeg sa: Jeg vil knuse dem, utslette minnet om dem blant menneskene!
- ²⁷ Men jeg fryktet for at fiendene skulle krenke meg, at deres motstandere skulle mistyde det og si: Det var vår hånd som var så sterk, det var ikke Herren som gjorde alt dette.
- ²⁸ For de er et folk uten visdom, det er ikke forstand hos dem.
- ²⁹ Dersom de var vise, ville de forstå dette, innse hvordan det vil gå dem til slutt.
- ³⁰ Hvordan kunne én forfølge tusen, og to drive ti tusen på flukt, hvis ikke deres klippe hadde solgt dem, og Herren overgitt dem?

- 31 For deres klippe er ikke som vår klippe - det kan våre fiender selv vitne!
- 32 Deres vintre er av Sodomas vintre og fra Gomorras marker. Deres druer er giftige druer, de har beske klaser.
- 33 Deres vin er slangens brennende gift og fryktelig ormeeiter.
- 34 Er ikke dette gjemt hos meg, under segl i mine lagerrom?
- 35 Meg hører hevn og gjengjeldelse til på den tid når deres fot vakler. For deres undergangs dag er nær, hastig kommer det som venter dem.
- 36 For Herren skal dømme sitt folk og ha medynk med sine tjenere, når han ser at deres makt er borte, at det er ute både med store og små.
- 37 Og han skal si: Hvor er nå deres guder, klippen som de satte sin lit til,
- 38 de som åt fettene av deres slaktoffer og drakk deres drikkoffers vin? La dem reise seg og hjelpe dere! La dem være deres vern!
- 39 Nå ser dere hvem jeg er, og at det er ingen Gud uten meg. Jeg tar liv og gir liv. Jeg sårer, og jeg leger, og det er ingen som redder av min hånd.
- 40 For jeg løfter min hånd mot himmelen og sier: Så sant jeg lever evig:
- 41 Når jeg kvesser mitt lynende sverd og tar dommen i min hånd, da vil jeg føre hevn over mine fiender og gjengjelde dem som hater meg.
- 42 Jeg vil gjøre mine piler drukne av blod, og mitt sverd skal ete kjøtt, blod av falne og fangne, av fiendtlige høvdingers hode.
- 43 Dere hedninger, pris hans folk! For han hevner sine tjeneres blod. Over sine fiender fører han hevn, og han gjør soning for sitt land, for sitt folk.
- 44 Så kom da Moses og sa fram hele denne sangen for folket, han og Josva, Nuns sønn.
- 45 Og da Moses var ferdig med å tale alle disse ordene til hele Israel,
- 46 sa han til dem: Akt på alle de ordene som jeg i dag gjør til et vitne mot dere. Byd deres barn å ta vare på dem, så de holder alle ordene i denne lov!
- 47 For dette er ikke noe tomt ord for dere, men det er deres liv. Og ved dette ordet skal dere leve lenge i det landet dere nå drar til over Jordan og skal ta i eie.

Herren taler til Moses om hans død

- 48 Samme dag talte Herren til Moses og sa:
- 49 Gå opp på Abarim-fjellet her, på Nebo-fjellet i Moabs land rett imot Jeriko, og se ut over Kana'ans land, som jeg gir Israels barn til eiendom.

50 Der på fjellet som du går opp på, skal du dø og samles til dine fedre, likesom Aron, din bror, døde på fjellet Hor og ble samlet til sine fedre,

51 fordi dere syndet mot meg blant Israels barn ved Meribas vann i Kadesj i ørkenen Sin og ikke helliget meg blant Israels barn.

52 Du skal få se landet rett foran deg, men du skal ikke komme inn i det landet som jeg gir Israels barn.

5. Mosebok 33

Moses velsigner Israel

1 Dette er den velsignelsen som Moses, Guds mann, lyste over Israels barn før han døde.

2 Han sa: Herren kom fra Sinai, han steg opp for dem fra Se'ir. Han strålte fram fra Parans fjell og kom med titusener av hellige. Ved hans høyre hånd lyste lovens ild for dem.

3 Ja, han elsker sitt folk! Alle dine hellige er i din hånd, de ligger for din fot, de tar imot dine ord.

4 En lov ga Moses oss, en arvedel for Jakobs menighet.

5 Og han ble konge i Jesurun, da folkets høvdinge samlet seg, Israels stammer alle sammen.

6 Måtte Ruben leve og ikke dø, og hans menn være talt.

7 Og dette sa han om Juda: Hør, Herre, Judas røst, og før ham hjem til sitt folk! Med sine hender strir han for det. Du skal være hans hjelp mot hans fiender.

8 Om Levi sa han: Dine tummim og urim hører din fromme mann til, han som du fristet ved Massa, og som du trettet med ved Meribas vann,

9 han som sa om sin far og sin mor: Jeg ser dem ikke! - og som ikke kjentes ved sine brødre og ikke visste av sine barn, fordi han tok vare på ditt ord og aktet vel på din pakt.

10 De skal lære Jakob dine bud og Israel din lov. De skal legge røkelse for ditt ansikt og heloffer på ditt alter.

11 Herre, velsign hans kraft, og la hans hendes gjerning behage deg! Knus hoftene på hans motstandere og dem som hater ham, så de ikke reiser seg mer!

12 Om Benjamin sa han: Herrens elskede er han! Trygt bor han hos ham. Hele dagen holder han sin hånd over ham. Han hviler mellom hans skuldrer.

13 Og om Josef sa han: Velsignet av Herren være hans land med himmelens ypperste gaver, med dugg og med vann fra de store dyp der nede,

- 14** med det ypperste av det som solen fostrer, med det ypperste av det som måneskiftene driver fram,
- 15** med det herligste fra de eldgamle fjell og det ypperste fra de evige hauger,
- 16** med det ypperste av jorden og dens fylde og med nåde fra ham som bodde i tornebusken! Må det komme over Josefs hode, over hans isse, han som er fyrste blant sine brødre!
- 17** Herlig er den førstefødte av hans okser, og hans horn er som villoksens horn. Med dem stanger han alle folkene like til jordens ender. Det er Efra'ims ti tusener, det er Manasses tusener.
- 18** Og om Sebulon sa han: Gled deg, Sebulon, i din utferd, og du, Issakar, i dine telt!
- 19** Folkeslag kaller de til sitt fjell. Der ofrer de rettferdighetsoffer. For havets overflod og sandens skjulte skatter suger de inn.
- 20** Om Gad sa han: Lovet være han som gir Gad vidt rom! Som en løvinne har han lagt seg ned, og han river av både arm og hode.
- 21** Han så seg ut den første parten for seg selv, for der var herskerens del gjemt. Og folkets høvdinger kom sammen. Det som var rett for Herren, det som han hadde fastsatt, gjorde han, sammen med Israel.
- 22** Om Dan sa han: Dan er en løveunge som springer fram fra Basan.
- 23** Og om Naftali sa han: Naftali, mettet med nåde og fylt med Herrens velsignelse - må han ta eiendom i vest og sør!
- 24** Og om Asjer sa han: Velsignet fremfor sønner være Asjer! Må han være den kjæreste blant sine brødre og dyppe sin fot i olje!
- 25** Din lås skal være av jern og kobber. Som dine dager er, skal din styrke være!
- 26** Det er ingen som Gud, Jesurun! Han farer fram over himmelen med hjelp for deg, og i sin høyhet på skyene.
- 27** En bolig er den eldgamle Gud, og her nede er evige armer. Han driver fienden bort for deg og sier: Rydd ut!
- 28** Så bor Israel trygt for seg selv! Jakobs kilde er skjult i et land med korn og most. Ja, hans himmel drypper av dugg.
- 29** Salig er du, Israel! Hvem er som du, et folk som har sin frelse i Herren. Han er ditt hjelpende skjold og ditt høye sverd. Dine fiender kryper for deg, mens du skrider fram over deres høyder.

5. Mosebok 34

Moses dør

- ¹ Så gikk Moses fra Moabs ødemarker opp på Nebo-fjellet, på Pisgas topp, som ligger rett imot Jeriko. Og Herren lot ham se ut over hele landet: Gilead like til Dan
- ² og hele Naftalis og Efra'ims og Manasses land og hele Judas land helt til havet i vest
- ³ og sydlandet og Jordan-sletten, dalen ved Jeriko, Palmebyen, helt til Soar.
- ⁴ Og Herren sa til ham: Dette er det landet som jeg med ed har lovt Abraham, Isak og Jakob idet jeg sa: Din ætt vil jeg gi det! Nå har jeg latt deg se det med dine øyne, men du skal ikke få komme inn i det.
- ⁵ Så døde Moses, Herrens tjener, der i Moabs land slik Herren hadde sagt.
- ⁶ Og han begravde ham i dalen i Moabs land midt imot Bet-Peor, og ingen vet til denne dag hvor graven hans er.
- ⁷ Moses var ett hundre og tjue år gammel da han døde. Hans øye var ikke sløvet, og hans kraft var ikke veket bort.
- ⁸ Og Israels barn gråt over Moses på Moabs ødemarker i tretti dager. Da var gråtens dager til ende, sorgen over Moses.

Josva er folkets leder

- ⁹ Og Josva, Nuns sønn, var fylt med visdoms ånd, for Moses hadde lagt sine hender på ham. Og Israels barn var lydige mot ham og gjorde som Herren hadde befalt Moses.
- ¹⁰ Men det sto ikke mer fram noen profet i Israel som Moses, han som Herren kjente ansikt til ansikt -
- ¹¹ slik at han gjorde alle de tegn og under som Herren sendte ham for å gjøre i landet Egypt, med farao og alle hans tjenere og hele hans land,
- ¹² og hele den veldige kraften og alle de store, forferdelige gjerningene som Moses gjorde for hele Israels øyne.

Josvas bok

Josvas bok 1

Herren befaler Josva å føre Israels folk inn i landet

- 1** Da Herrens tjener Moses var død, sa Herren til Josva, Nuns sønn, Moses' tjener:
- 2** Moses, min tjener, er død. Gjør deg nå klar til å gå over Jordan, du og hele dette folket, inn i det landet som jeg vil gi Israels barn.
- 3** Hvert sted dere setter foten på, gir jeg dere, slik jeg sa til Moses.
- 4** Fra ørkenen og Libanon helt til den store elven, til elven Frat, over hele hetittenes land, og helt til det store havet i vest, skal deres land nå.
- 5** Ingen skal kunne stå seg mot deg alle ditt livs dager. Likesom jeg var med Moses, vil jeg være med deg. Jeg vil ikke slippe deg og ikke forlate deg.
- 6** Vær frimodig og sterk! For du skal skifte ut til arv blant dette folket det landet som jeg med ed lovte deres fedre å gi dem.
- 7** Vær du bare riktig frimodig og sterk, så du legger vinn på å gjøre etter hele den loven som Moses, min tjener, lærte deg! Vik ikke av fra den, verken til høyre eller til venstre, så du kan gå klokt fram i alt det du tar deg fore.
- 8** Denne lovens bok skal ikke vike fra din munn. Du skal grunne på den dag og natt, så du akter vel på å gjøre etter alt det som står skrevet i den. Da skal du lykkes på dine veier, og da skal du gå klokt fram.
- 9** Har jeg ikke befalt deg: Vær frimodig og sterk! Frykt ikke, og vær ikke redd! For Herren din Gud er med deg i alt det du tar deg fore.
- 10** Josva ga da folkets tilsynsmenn denne befalingen:
- 11** Gå gjennom leiren og si til folket: Gjør i stand reisekost! For om tre dager skal dere gå over Jordan her, for å gå og innta det landet som Herren deres Gud har gitt dere til eiendom.
- 12** Til Ruben og Gad og til den halve Manasses stamme sa Josva:
- 13** Husk hva Moses, Herrens tjener, bød dere da han sa: Herren deres Gud lar dere nå komme til ro og gir dere dette landet.
- 14** Deres koner og barn og buskapen deres skal bli igjen i det landet Moses har gitt dere øst for Jordan. Men selv skal dere, så mange av dere som er våpenføre menn, dra fullt rustet fram foran deres brødre og hjelpe dem.
- 15** Men når Herren lar deres brødre komme til ro likesom dere, når også de har tatt i eie det landet som Herren deres Gud har gitt dem, da skal dere vende tilbake og bosette dere i deres eget land, det som Moses, Herrens tjener, ga dere på østsiden av Jordan.

¹⁶ Da svarte de Josva og sa: Alt det du har befalt oss, vil vi gjøre, og hvor du sender oss, vil vi gå.

¹⁷ Likesom vi adlød Moses i alle ting, slik vil vi også adlyde deg. Måtte bare Herren din Gud være med deg, likesom han var med Moses.

¹⁸ Hver den som setter seg imot din befaling og ikke lyder dine ord i alt det du befaler ham, han skal dø. Vær bare frimodig og sterk!

Josvas bok 2

Josva sender speidere til Jeriko

¹ Josva, Nuns sønn, sendte hemmelig to speidere ut fra Sjittim og sa: Gå av sted og se dere om i landet og særlig i Jeriko! De gikk da av sted og kom inn i huset til en horkvinne som hette Rahab, og der overnattet de.

² Det ble da meldt til kongen i Jeriko: Noen israelittiske menn er kommet hit i natt for å utspeide landet.

³ Da sendte kongen i Jeriko bud til Rahab og sa: Før fram de mennene som kom til deg og tok inn i huset ditt! De er kommet for å utspeide hele landet.

⁴ Men kvinnen tok og gjemte de to mennene, og så sa hun: Ja, disse mennene kom til meg, men jeg visste ikke hvor de var fra.

⁵ I skumringen, da byporten skulle stenges, gikk mennene ut. Jeg vet ikke hvor de tok veien. Skynd dere og sett etter dem, så når dere dem nok igjen.

⁶ Men hun hadde latt dem stige opp på taket og hadde gjemt dem under linstenglene som hun hadde liggende utbredt der.

⁷ Kongens menn satte da etter dem på veien til Jordan, til vadestedene. Så snart de som satte etter dem, var dratt ut, ble porten stengt.

⁸ Før speiderne hadde lagt seg til å sove, gikk hun opp til dem på taket.

⁹ Og hun sa til dem: Jeg vet at Herren har gitt dere dette landet. Nå er det kommet over oss en redsel for dere. Alle som bor i landet forgår av frykt for dere.

¹⁰ For vi har hørt hvordan Herren tørket ut vannet i Rødehavet foran dere da dere dro ut av Egypt, og vi har hørt hva dere gjorde med begge amorittkongene på den andre siden av Jordan, Sihon og Og, som dere slo med bann.

¹¹ Da vi hørte det, ble hjertet vårt fullt av angst, og nå er det ingen som våger å møte dere. For Herren deres Gud, han er Gud både i himmelen der oppe og på jorden her nede.

12 Lov meg da og sverg ved Herren, at fordi jeg har vist barmhjertighet mot dere, så skal også dere vise barmhjertighet mot min fars hus. Gi meg et sikkert tegn på

13 at dere vil la min far og min mor og mine brødre og mine søstre og alle som hører dem til, få leve, og frelse vårt liv fra døden!

14 Da sa mennene til henne: Med vårt eget liv skal vi stå inne for deres liv! Så sant dere ikke lar noen få vite noe om ærendet vårt, skal vi, når Herren gir oss landet, vise barmhjertighet og troskap mot deg.

15 Så firte hun dem ned gjennom vinduet med et rep. For huset hennes lå ved bymuren, hun bodde tett inntil muren.

16 Hun sa til dem: Gå opp i fjellet, så at de som forfølger dere, ikke treffer på dere. Og hold dere skjult der i tre dager, til forfølgerne kommer tilbake. Siden kan dere gå hvor dere vil.

17 Mennene sa da: Vi regner oss for å være løst fra denne ed som du tok av oss, hvis du ikke gjør dette:

18 Når vi kommer inn i landet, skal du binde denne skarlagenrøde snoren i vinduet som du firte oss ned fra. Og så skal du samle din far og mor, brødrene dine og hele slekten din her i huset hos deg.

19 Går da noen ut av døren i huset ditt, da kommer hans blod over hans eget hode, og vi er skyldfrie. Men blir det lagt hånd på noen som er hos deg i huset, skal hans blod komme over vårt hode.

20 Og dersom du røper ærendet vårt for noen, så er vi løst fra den eden du tok av oss.

21 Hun sa: La det være som dere sier! Så lot hun dem gå. De dro av sted, og hun bandt den skarlagenrøde snoren i vinduet.

22 De gikk til de kom opp i fjellet. Der slo de seg til i tre dager, til de som forfulgte dem, var kommet tilbake. De lette hele veien uten å finne dem.

23 Så vendte de to mennene tilbake og gikk ned fra fjellet. De satte over elven og kom til Josva, Nuns sønn, og fortalte ham alt det som hadde hendt dem.

24 Og de sa til Josva: Herren har gitt hele landet i vår hånd. Alle landets innbyggere holder på å forgå av frykt for oss.

Josvas bok 3

Israel går over Jordan

1 Morgenen etter sto Josva tidlig opp. Han brøt opp fra Sjittim med alle Israels barn og kom til Jordan. Der ble de en tid før de gikk over elven.

2 Da tre dager var gått, gikk tilsynsmennene gjennom leiren.

- ³ De bød folket og sa: Når dere ser Herrens, deres Guds paktsark, og de levittiske prestene i ferd med å bære den, så skal dere bryte opp fra leirplassene og følge etter den.
- ⁴ Men det skal være en avstand mellom dere og arken, omkring to tusen alen. Dere må ikke komme for nær den. Slik kan dere vite hva vei dere skal gå, for dere har ikke gått denne veien før.
- ⁵ Da sa Josva til folket: Hellige dere! For i morgen vil Herren gjøre underfulle ting blant dere.
- ⁶ Og til prestene sa Josva: Ta paktens ark og gå fram foran folket! Da tok de opp paktens ark og gikk fram foran folket.
- ⁷ Herren sa til Josva: På denne dagen vil jeg begynne å gjøre deg stor for hele Israels øyne, så de skal forstå at likesom jeg var med Moses, slik vil jeg òg være med deg.
- ⁸ Du skal si til prestene som bærer paktens ark: Når dere kommer til bredden av Jordans vann, så skal dere bli stående der ved Jordan.
- ⁹ Og Josva sa til Israels barn: Kom hit og hør Herren deres Guds ord!
- ¹⁰ Og Josva sa: På dette skal dere kjenne at den levende Gud er midt iblant dere, og at han helt sikkert skal drive bort for dere kana'aneerne og hetittene og hevittene og ferisittene og girkasittene og amorittene og jebusittene.
- ¹¹ Se, han som er all jordens Herre, hans paktsark går foran dere ut i Jordan.
- ¹² Så velg nå ut tolv menn av Israels stammer, én mann for hver stamme.
- ¹³ Og når så prestene som bærer Herrens, all jordens Herres ark, står stille med sine føtter i Jordans vann, da skal Jordans vann, det vann som kommer ovenfra, demmes opp, så det står som en vegg.
- ¹⁴ Folket brøt så opp fra teltene sine for å gå over Jordan, og prestene som bar paktens ark, gikk foran folket.
- ¹⁵ Da de som bar arken, kom ned til Jordan, og så snart prestene som bar arken, satte sine føtter i vannet ved elvebredden - Jordan gikk over alle sine bredder gjennom hele skurdtiden -
- ¹⁶ da stanset det vannet som kom ovenfra. Det sto som en vegg langt borte, oppe ved byen Adam, som ligger tett ved Sartan. Og det vannet som rant ned til Ødemarkshavet, det er Salthavet, rant bort, og folket gikk over rett imot Jeriko.
- ¹⁷ Prestene som bar Herrens paktsark, ble stående på tørr grunn midt ute i Jordan mens hele Israel gikk tørrskodd over, inntil hele folket var kommet vel over Jordan.

Josvas bok 4

Monumenter av stein ved Gilgal

- 1** Da nå hele folket var kommet vel over Jordan, sa Herren til Josva:
- 2** Velg ut tolv menn av folket, én mann av hver stamme,
- 3** og befal dem og si: Ta opp tolv steiner fra Jordans bunn, fra det stedet der prestenes føtter står. Og dere skal bære dem med dere over og legge dem ned på det stedet hvor dere slår leir for natten.
- 4** Da kalte Josva til seg de tolv mennene som han hadde utvalgt blant Israels barn, én mann for hver stamme.
- 5** Og Josva sa til dem: Gå foran Herrens, deres Guds ark, ut i Jordan og ta hver sin stein opp på skulderen, etter tallet på Israels barns stammer!
- 6** Disse steinene skal være et tegn blant dere. Når barna deres i fremtiden spør: Hva er dette for steiner?
- 7** da skal dere si til dem: Jordans vann delte seg foran Herrens paktsark. Da den kom ut i Jordan, delte Jordans vann seg. Og disse steinene skal være til et minne om dette for Israels barn til evig tid.
- 8** Israels barn gjorde som Josva befalte. De tok tolv steiner opp av Jordan, slik Herren hadde sagt til Josva, etter tallet på Israels barns stammer, og de bar dem med seg over til det stedet hvor de ble natten over, og der la de dem ned.
- 9** Og ute i Jordan, på det stedet hvor de prestene som bar paktens ark, sto med sine føtter, reiste Josva tolv steiner opp. De står der den dag i dag.
- 10** Prestene som bar paktens ark, ble stående midt ute i Jordan til det var utført, alt det som Herren hadde befalt Josva å si til folket, i samsvar med det Moses hadde gitt Josva påbud om. Og folket skyndte seg og gikk over.
- 11** Da hele folket var kommet vel over, dro Herrens ark og prestene fram foran folket.
- 12** Og Rubens barn og Gads barn og den halve Manasses stamme dro fullt rustet fram i spissen for Israels barn, slik som Moses hadde sagt til dem.
- 13** Det var omkring førti tusen menn som dro fram for Herrens åsyn, rustet til strid, til kamp på Jerikos ødemarker.
- 14** Denne dagen gjorde Herren Josva stor for hele Israels øyne. De hadde ærefrykt for ham, likesom de hadde hatt ærefrykt for Moses, alle hans livs dager.
- 15** Og Herren sa til Josva:
- 16** Si til prestene som bærer vitnesbyrdets ark, at de skal stige opp av Jordan!

17 Og Josva bød prestene og sa: Stig opp av Jordan!

18 Da nå prestene som bar Herrens paktsark, steg opp av Jordan og hadde satt sine føtter på tørt land, da vendte Jordans vann tilbake til sitt leie og gikk som før over alle sine bredder.

19 Det var den tiende dagen i den første måneden at folket steg opp av Jordan. Og de slo leir ved Gilgal, lengst mot øst i landet omkring Jeriko.

20 Der i Gilgal reiste Josva opp de tolv steinene som var tatt opp av Jordan.

Josva forklarer hensikten med steinene

21 Og han sa til Israels barn: Når barna deres i fremtiden spør sine fedre: Hva er dette for steiner?

22 da skal dere fortelle deres barn om dette og si: På tørt land gikk Israel over Jordan her,

23 fordi Herren deres Gud lot Jordans vann tørke bort foran dere til dere kom over, likesom Herren deres Gud gjorde med Rødehavet, som han lot tørke bort foran oss til vi var kommet over.

24 Dette gjorde han for at alle folk på jorden skal kjenne at Herrens hånd er sterk, og for at dere alle dager skal frykte Herren deres Gud.

Josvas bok 5

Folket blir omskåret ved Gilgal, og holder påske

1 Alle amorittkongene som bodde på vestsiden av Jordan, og alle kana'aneerkongene som bodde ved havet, hørte at Herren hadde latt Jordans vann tørke bort foran Israels barn inntil vi var kommet over. Da ble hjertene deres grepet av frykt, og de hadde ikke lenger mot til å møte Israels barn.

2 På den tiden sa Herren til Josva: Gjør deg steinkniver og omskjær igjen Israels barn for andre gang.

3 Da gjorde Josva seg steinkniver og omskar Israels barn ved Ha'aralot-haugen.

4 Og dette var grunnen til at Josva omskar dem: Hele folket som dro ut av Egypt - alle menn som kunne gå i krig - var døde i ørkenen på veien fra Egypt.

5 Alle de som dro ut, var omskåret. Men alle de som var født i ørkenen på veien fra Egypt, var ikke blitt omskåret.

6 I førti år vandret Israels barn omkring i ørkenen, inntil alt folket - de våpenføre menn som dro ut av Egypt - var døde. De hørte ikke på Herrens røst, derfor sverget Herren at han ikke ville la dem se det landet som Herren med ed hadde lovt deres fedre å gi oss - et land som flyter med melk og honning.

⁷ Men sønnene deres, som han hadde latt vokse opp i deres sted, dem omskar Josva. De hadde forhud, for de var ikke blitt omskåret på veien.

⁸ Da hele folket var blitt omskåret, holdt de seg i ro der hvor de var i leiren, til de ble friske igjen.

⁹ Og Herren sa til Josva: I dag har jeg veltet av dere skammen fra Egypt. - Siden har dette stedet vært kalt Gilgal like til denne dag.

¹⁰ Mens Israels barn lå i leir ved Gilgal, holdt de påske der på Jeriko-sletten, om kvelden den fjortende dagen i måneden.

¹¹ Og dagen etter påsken åt de av landets grøde, usyret brød og ristet korn åt de den dagen.

¹² Mannaen hørte opp dagen etter, for nå åt de av landets grøde. Israels barn fikk ikke mer manna, men de åt dette året av det som var avlet i Kana'ans land.

Josva møter Herrens engel

¹³ Mens Josva var ved Jeriko, hendte det en gang at han så opp og fikk øye på en mann som sto foran ham med et løftet sverd i hånden. Josva gikk bort til ham og sa: Er du for oss, eller er du med fiendene våre?

¹⁴ Han svarte: Nei, jeg er høvdingen over Herrens hær. Nå er jeg kommet. - Da falt Josva på sitt ansikt til jorden og tilba og sa til ham: Hva har min herre å si til sin tjener?

¹⁵ Og høvdingen over Herrens hær sa til Josva: Dra skoen av din fot! For det stedet du står på, er hellig. - Og Josva gjorde så.

Josvas bok 6

Jeriko blir inntatt

¹ Jeriko holdt portene lukket og låst på grunn av Israels barn. Ingen gikk ut, og ingen kom inn.

² Da sa Herren til Josva: Se, jeg har gitt Jeriko med kongen og de tapre krigerne i din hånd.

³ La nå alle stridsmennene gå omkring byen, rundt om den én gang! Slik skal du gjøre i seks dager.

⁴ Sju prester skal bære sju jubelhorn foran arken. Men den sjuende dagen skal dere gå sju ganger omkring byen, og prestene skal blåse i hornene.

⁵ Når de så blåser i jubelhornet med lange toner, og dere hører lyden av hornet, da skal hele folket sette i et høyt rop. Da skal bymuren falle ned der hvor den står, så folket kan stige over den, hver rett fram for seg.

- ⁶ Da kalte Josva, Nuns sønn, prestene til seg og sa til dem: Dere skal bære paktens ark, og sju prester skal bære sju jubelhorn foran Herrens ark.
- ⁷ Og til folket sa han: Dra fram og gå omkring byen. De væpnede menn skal gå foran Herrens ark.
- ⁸ Da Josva hadde sagt dette til folket, gikk de sju prestene fram, de som bar de sju jubelhornene for Herrens åsyn. De blåste i hornene, og Herrens paktsark fulgte etter dem.
- ⁹ De væpnede mennene gikk foran prestene som blåste i hornene, og de som avsluttet toget, gikk etter arken, mens det ustanselig ble blåst i hornene.
- ¹⁰ Josva bød folket og sa: Dere skal ikke rope og ikke la deres røst høre. Det skal ikke gå et ord ut av munnen deres før jeg sier til dere: Rop nå! Da skal dere rope.
- ¹¹ Så førte han Herrens ark omkring byen, én gang rundt om den. Deretter dro de inn i leiren og ble der natten over.
- ¹² Morgenen etter sto Josva tidlig opp, og prestene bar Herrens ark.
- ¹³ Og de sju prestene som bar de sju jubelhornene foran Herrens ark, gikk hele tiden og blåste i hornene. De væpnede mennene gikk foran dem, og de som sluttet toget, gikk etter Herrens ark. Hele tiden ble det blåst i hornene.
- ¹⁴ Slik gikk de den andre dagen én gang omkring byen. Så vendte de tilbake til leiren. Dette gjorde de i seks dager.
- ¹⁵ Den sjuende dagen sto de tidlig opp, med det samme det grydde av dag, og så gikk de sju ganger rundt byen. De bar seg at på samme måten som før, bare at de denne dagen gikk sju ganger omkring byen.
- ¹⁶ Og da prestene blåste i hornene den sjuende gangen, da sa Josva til folket: Rop nå! for Herren har gitt dere byen.
- ¹⁷ Byen og alt som er i den, skal være viet til Herren og bannlyst. Bare horkvinnen Rahab og alle som er i huset hos henne, skal få leve, fordi hun skjulte de mennene som vi hadde sendt ut.
- ¹⁸ Men vakt dere vel for det som er bannlyst, så dere ikke først slår med bann og siden tar av det som er bannlyst. For da legger dere Israels leir under bann og fører den i ulykke.
- ¹⁹ Men alt sølv og gull og alle ting som er av kobber og jern, skal være helliget til Herren og komme i Herrens skattkammer.
- ²⁰ Så ropte folket, og de blåste i hornene. Og det skjedde da folket hørte lyden fra hornene, og de satte i et høyt rop, da falt muren helt sammen, og folket steg rett inn i byen og inntok den.

21 Og de slo med bann alt som var i byen. Både menn og kvinner, både unge og gamle, storfe og småfe og esler slo de med sverdets egg.

22 Men Josva sa til de to mennene som hadde utspeidet landet: Gå inn i horkvinnens hus og før kvinnen og alle dem som hører henne til, ut derfra, slik som dere har lovt henne med ed.

23 De unge mennene som hadde vært speidere, gikk da inn og førte Rahab ut av huset, likeså hennes far og mor og brødre og alle som hørte henne til. Hele hennes slekt førte de ut og lot dem få oppholde seg et sted utenfor Israels leir.

24 Men byen med alt det som var i den, brente de opp med ild. Bare sølvet og gullet og alle de ting som var av kobber og jern, la de ned i skattkammeret i Herrens hus.

25 Horkvinnen Rahab og hennes fars slekt og alle dem som hørte henne til, lot Josva få leve. Hun ble boende blant Israels folk inntil denne dag, fordi hun skjulte de mennene som Josva hadde sendt for å utspeide Jeriko.

26 Den gang lot Josva folket sverge denne ed: Forbannet for Herrens åsyn være den mannen som går i gang med å bygge opp igjen denne byen Jeriko! Når han legger byens grunnvoll, skal det koste ham hans førstefødte sønn, og når han setter opp byportene, skal det koste ham hans yngste sønn.

27 Og Herren var med Josva, og ryktet om ham kom ut over hele landet.

Josvas bok 7

Akan tar av det bannlyste godset

1 Men Israels barn handlet troløst med det bannlyste godset. Akan, sønn av Karmi, som var sønn av Sabdi og sønnesønn av Serah, av Judas stamme, tok noe av det som var bannlyst. Da ble Herrens vrede opptent mot Israels barn.

2 Fra Jeriko sendte Josva noen menn til Ai, som ligger ved Bet-Aven, østafor Betel, og han ba dem å dra opp og utspeide landet. Så dro mennene opp og utspeidet Ai.

3 Da de kom tilbake til Josva, sa de til ham: La ikke hele folket dra dit opp! Omkring to eller tre tusen mann kan dra opp og ta Ai. Du trenger ikke å umake hele folket dit, for de er ikke mange.

4 Så dro da omkring tre tusen mann av folket dit opp. Men de flyktet for mennene i Ai.

5 Stridsmennene fra Ai slo i hjel omkring trettiseks mann av Israel. De forfulgte dem fra byporten like til steinbruddene og hogg dem ned i bakkene. Da ble folkets hjerte grepet av angst, og ble som vann.

- ⁶ Da flerret Josva klærne sine og falt ned på sitt ansikt til jorden foran Herrens ark. Der ble han liggende helt til om kvelden, både han og Israels eldste, og de strødde støv på sitt hode.
- ⁷ Josva sa: Å Herre Herre! Hvorfor førte du dette folket over Jordan når du bare ville gi oss i amorittenes hånd og la oss gå til grunne? Å, om vi hadde nøyd oss med å bli på den andre siden av Jordan!
- ⁸ Hør meg, Herre! Hva skal jeg nå si, når Israel har vendt sine fiender ryggen?
- ⁹ Når kana'aneerne og alle som bor her i landet får høre om dette, vil de omringe oss og utrydde vårt navn fra jorden. Hva vil da du gjøre med ditt store navn?
- ¹⁰ Da sa Herren til Josva: Reis deg opp! Hvorfor ligger du her på ditt ansikt?
- ¹¹ Israel har syndet og brutt min pakt som jeg har opprettet med dem. De har tatt av det bannlyste godset. De har stjålet og bedratt, og de har gjemt det blant sine egne ting.
- ¹² Derfor kan Israels barn ikke stå seg mot sine fiender, men må flykte for dem. For de er selv kommet under bann. Hvis dere ikke skiller dere av med det bannlyste, vil jeg ikke lenger være med dere.
- ¹³ Stå opp! La folket hellige seg! Si til dem at de skal hellige seg til i morgen. For så sier Herren, Israels Gud: Det finnes bannlyst gods hos deg, Israel! Du kan ikke stå deg mot dine fiender før dere skiller dere helt av med det bannlyste.
- ¹⁴ I morgen tidlig skal dere tre fram, stamme for stamme. Den stammen som Herren tar ut, skal tre fram ætt for ætt. Den ætten som Herren tar ut, skal tre fram hus for hus. Og det huset Herren tar ut, skal tre fram mann for mann.
- ¹⁵ Den som det bannlyste godset blir funnet hos, han skal brennes med ild, både han og alt det han eier og har, fordi han har brutt Herrens pakt og gjort en skammelig gjerning i Israel.
- ¹⁶ Morgenen etter sto Josva tidlig opp og lot Israel tre fram, stamme for stamme. Og Judas stamme ble tatt ut.
- ¹⁷ Han lot så ættene i Juda tre fram, og serahittætten ble tatt ut. Så lot han serahittætten tre fram mann for mann, og Sabdi ble tatt ut.
- ¹⁸ Så lot han Sabdis husstand tre fram mann for mann, og Akan ble tatt ut. Han var sønn av Karmi, som var sønn av Sabdi og sønnesønn av Serah, av Judas stamme.
- ¹⁹ Da sa Josva til Akan: Min sønn! Gi Herren, Israels Gud, ære og pris. Si meg hva du har gjort, skjul det ikke for meg!

20 Og Akan svarte Josva og sa: Det er sant, jeg har syndet mot Herren, Israels Gud. Dette har jeg gjort:

21 Jeg så blant byttet en prektig babylonisk kappe og to hundre sekel sølv og en gullblokk som veide femti sekel. Disse tingene fikk jeg lyst på og tok dem. De ligger nedgravd i jorden under teltet mitt, sølvet nederst.

22 Da sendte Josva noen menn dit, og de løp til teltet. Der i teltet fant de tingene nedgravd, sølvet nederst.

23 De tok alt dette ut av teltet og bar det med seg til Josva og alle Israels barn, og de la det fram for Herrens åsyn.

24 Og Josva sammen med hele Israel, tok med seg Akan, Serahs sønn, og sølvet og kappen og gullblokken og hans sønner og døtre og hans storfe, esler og småfe, hans telt og alt det han hadde, og de førte det opp i Akor-dalen.

25 Og Josva sa: For en ulykke du har ført over oss! I dag skal Herren føre ulykke over deg. - Og hele Israel steinet ham, og de brente dem opp med ild og steinet dem.

26 Deretter kastet de en stor steinrøys sammen over ham. Den er der den dag i dag. Og Herren vendte om fra sin brennende vrede. Derfor kaltes dette stedet Akor-dalen, og det navnet har det den dag i dag.

Josvas bok 8

Ai blir inntatt

1 Og Herren sa til Josva: Frykt ikke og vær ikke redd! Ta med deg alt krigsfolket, gjør deg klar og dra opp mot Ai. Se, jeg har gitt kongen i Ai og hans folk og hans by og hans land i din hånd.

2 Du skal gjøre med Ai og kongen der som du gjorde med Jeriko og kongen der. Men byttet og buskapen som dere tar, kan dere selv beholde. Legg nå folk i bakhold på vestsiden av byen.

3 Da gjorde Josva og alt krigsfolket seg klar til å dra opp mot Ai. Josva valgte ut tretti tusen mann, tapre stridsmenn, og sendte dem av sted om natten.

4 Han ga dem denne ordren: Nå skal dere legge dere i bakhold mot byen, på vestsiden, ikke svært langt fra byen. Og hold dere ferdig, alle sammen.

5 Så vil jeg og alt det folket som er med meg, gå fram mot byen. Når de så rykker ut mot oss, slik de gjorde første gangen, vil vi flykte for dem.

6 Da vil de dra ut etter oss slik at vi får lokket dem bort fra byen. De vil si: De flykter for oss slik som første gangen! Men mens vi drar oss unna dem,

7 skal dere reise dere fra bakholdet og innta byen. Herren deres Gud skal gi den i deres hånd.

- ⁸ Når dere har inntatt byen, skal dere sette ild på den. Dere skal gjøre etter Herrens ord. Se, jeg har nå sagt dere hva dere skal gjøre.
- ⁹ Så sendte Josva dem av sted, og de gikk og la seg i bakhold mellom Betel og Ai, vest for Ai. Men Josva selv ble denne natten blant folket.
- ¹⁰ Morgenen etter sto Josva tidlig opp og mønstret folket. Så dro han og Israels eldste foran folket opp til Ai.
- ¹¹ Alle stridsmennene som var med ham, dro opp og rykket fram til de sto rett foran byen. De slo leir nord for Ai med dalen mellom seg og Ai.
- ¹² Så tok Josva omkring fem tusen mann og la dem i bakhold mellom Betel og Ai, vest for byen.
- ¹³ De fylket nå krigsfolket, både de som lå i leir nord for byen, og de som lå i bakhold vest for byen. Samme natt gikk Josva midt ned i dalen.
- ¹⁴ Da kongen i Ai så dette, skyndte byens menn seg - kongen og hele hans folk - og dro tidlig om morgenen ut til kamp mot Israel på et avtalt sted foran ødemarken. Men han visste ikke at det lå et bakhold mot ham vest for byen.
- ¹⁵ Josva og hele Israel lot seg drive bort fra dem og flyktet bort imot ødemarken.
- ¹⁶ Da ble alt folket som var i byen, ropt sammen for å forfølge dem. Og de forfulgte Josva og kom på den måten lenger og lenger bort fra byen.
- ¹⁷ Det ble ikke én mann tilbake i Ai og Betel, alle dro de ut etter Israel. De lot byen ligge åpen etter seg og forfulgte Israel.
- ¹⁸ Da sa Herren til Josva: Rekk ut spydet du har i hånden mot Ai! For jeg vil gi byen i din hånd. - Så rakte Josva spydet som han hadde i hånden, ut mot byen.
- ¹⁹ Med det samme han rakte hånden ut, reiste bakholdet seg fra plassen sin og sprang fram. De kom inn i byen og inntok den, og de skyndte seg og satte ild på byen.
- ²⁰ Da nå mennene fra Ai snudde seg, fikk de se røken fra byen stige opp mot himmelen, men det var ikke mulig for dem å flykte verken hit eller dit, for det krigsfolket som hadde rømt ut i ødemarken, vendte seg nå mot forfølgerne.
- ²¹ For da Josva og hele Israel så at de som lå i bakhold, hadde inntatt byen, og at røken av den steg opp, vendte de om og slo Ai-mennene.
- ²² Samtidig kom de som hadde inntatt byen, ut imot dem, så mennene fra Ai fikk israelittene omkring seg på begge sider. De ble slått ned, det var ingen tilbake som slapp unna og ble reddet.
- ²³ Men kongen i Ai tok de levende og førte ham til Josva.

²⁴ Da Israel hadde slått i hjel alle Ais innbyggere på slagmarken ute i ødemarken, dit de hadde forfulgt dem, og de var falt for sverdets egg til siste mann, da vendte hele Israel tilbake til Ai og slo alle som var der, med sverdets egg.

²⁵ Det var tolv tusen som falt denne dagen, alle Ais innbyggere, både menn og kvinner.

²⁶ Josva trakk ikke tilbake hånden med spydet som han hadde rakt ut, før han hadde slått alle Ais innbyggere med bann.

²⁷ Bare buskapen og hærfanget i denne byen tok Israel for seg selv etter det ordet som Herren hadde talt til Josva.

²⁸ Og Josva brente opp Ai og gjorde den til en ruinhaug for alle tider, et øde sted, slik som den har vært til denne dag.

²⁹ Kongen i Ai lot han henge opp på et tre. Der ble han hengende til om kvelden. Men da solen gikk ned, bød Josva dem å ta hans døde legeme ned av treet og kaste det ved inngangen til byporten. Der kastet de sammen en stor steinrøys over ham, og den er der den dag i dag.

Josva lar loven bli opplest for folket

³⁰ Da bygde Josva et alter for Herren, Israels Gud, på Ebal-fjellet,

³¹ slik som Moses, Herrens tjener, hadde befalt Israels barn, etter det som står skrevet i Mose lovbok, et alter av utilhogde steiner som det ikke hadde vært brukt jern på. På dette ofret de brennoffer for Herren og ofret fredsoffer.

³² Og han skrev der på steinene en avskrift av Mose lov, den lov som Moses hadde skrevet for Israels barns åsyn.

³³ Hele Israel med sine eldste og tilsynsmenn og sine dommere sto på begge sider av arken midt imot de levittiske prestene som bar Herrens paktsark - hele Israel, både de fremmede og de innfødte, den ene halvdel av dem mot Garisim-fellet, og den andre halvdel mot Ebal-fjellet, slik Moses, Herrens tjener, før hadde befalt å velsigne Israels folk.

³⁴ Deretter leste han opp alle lovens ord, velsignelsen og forbannelsen, i ett og alt slik som skrevet er i lovens bok.

³⁵ Det var ikke et ord av alt det som Moses hadde befalt, uten at Josva leste det opp for hele Israels menighet med kvinner og barn og for de fremmede som fulgte med dem.

Josvas bok 9

Israel blir narret til å slutte pakt med gibeonittene

¹ Nå fikk de høre om dette som var skjedd, alle kongene vest for Jordan, i fjellbygdene og i lavlandet og langs hele kysten av det store havet opp mot

Libanon - hetittene, amorittene, kana'aneerne, perisittene, hevittene og jebusittene.

² Da samlet de seg alle som én for å kjempe mot Josva og Israel.

³ Men da innbyggerne i Gibeon hørte hva Josva hadde gjort med Jeriko og Ai,

⁴ da gikk de for sin del fram med list: De tok av sted og ga seg ut for å være sendebud. De la utslitte kløvsekker på eslene sine og gamle vinskinnsom var sprukne og bøtt,

⁵ og de tok utslitte og lappede sko på føttene og tok på seg utslitte klær. All nistematen deres var tørr og smuldret.

⁶ De kom til Josva i leiren ved Gilgal og sa til ham og Israels menn: Vi kommer fra et land langt borte, gjør nå en pakt med oss!

⁷ Men Israels menn sa til hevittene: Kanskje bor dere her midt iblant oss, hvordan kan vi da gjøre noen pakt med dere?

⁸ Da sa de til Josva: Vi er dine tjenere! Og Josva sa til dem: Hvem er dere, og hvor kommer dere fra?

⁹ De svarte: Dine tjenere kommer fra et land langt, langt borte. Vi kommer for Herrens, din Guds navns skyld, for vi har hørt ryktet om ham og alt det han har gjort i Egypt,

¹⁰ og alt det han har gjort med begge amorittkongene øst for Jordan, Sihon, kongen i Hesjbon, og Og, kongen i Basan, som bodde i Asjtarot.

¹¹ Derfor sa våre eldste og alle vårt lands innbyggere til oss: Ta niste med dere på veien og gå dem i møte og si til dem: Vi vil være deres tjenere, slutt nå en pakt med oss!

¹² Her ser dere brødet vårt. Det var varmt da vi tok det med oss hjemmefra den dagen vi dro av sted til dere, men se hvor tørt og smuldret det er!

¹³ Og her ser dere vinsekkene våre. De var nye da vi fylte dem, men nå er de sprukne. Og her ser dere klærne og skoene våre, de er blitt utslitt på denne lange, lange reisen.

¹⁴ Da tok mennene og smakte på nisten deres. Men Herren spurte de ikke til råds.

¹⁵ Josva tilsa dem så fred og gjorde pakt med dem om at de skulle få leve, og menighetens høvdinger avla ed på dette.

¹⁶ Men tre dager etter at de hadde sluttet pakt med dem, fikk de høre at de var naboene deres og bodde midt iblant dem.

¹⁷ For da Israels barn brøt opp, kom de den tredje dagen til byene deres, det var Gibeon og Hakkefira og Be'erot og Kirjat-Jearim.

¹⁸ Men Israels barn slo dem ikke i hjel, fordi menighetens høvdinger hadde sverget ved Herren, Israels Gud, og lovt dem fred. Da knurret hele menigheten mot høvdingene.

¹⁹ Men alle høvdingene sa til hele menigheten: Vi har sverget ved Herren, Israels Gud, og lovt dem fred, og nå kan vi ikke legge hånd på dem.

²⁰ Slik vil vi gjøre med dem: Vi vil la dem få leve, for at det ikke skal komme vrede over oss på grunn av den ed som vi har sverget dem.

²¹ Høvdingene sa altså: De skal få leve! - Så ble de vedhoggere og vannbærere for hele menigheten, slik høvdingene hadde sagt til israelittene.

²² Så kalte Josva mennene fra Gibeon for seg og sa til dem: Hvorfor narret dere oss og sa: Vi bor langt, langt borte fra dere! Og så bor dere her midt iblant oss!

²³ Derfor skal dere nå være forbannet. Ingen av dere skal slippe å være trell og hogge ved og bære vann til min Guds hus.

²⁴ De svarte Josva og sa: Dine tjenere hadde fått vite at Herren din Gud hadde sagt til Moses, sin tjener, at han ville gi dere hele landet og utrydde alle landets innbyggere for dere. Da ble vi redde for at dere skulle ta vårt liv, derfor gjorde vi dette.

²⁵ Men nå er vi i din hånd. Gjør med oss det som er godt og rett i dine øyne!

²⁶ Dette gjorde han så med dem: han reddet dem av Israels barns hånd, så de ikke slo dem i hjel,

²⁷ men Josva gjorde dem samme dag til vedhoggere og vannbærere for menigheten og for Herrens alter, på det stedet han ville utvelge seg, og det har de vært til denne dag.

Josvas bok 10

Josva overvinner fem amorittkonger

¹ Adoni-Sedek, kongen i Jerusalem, fikk høre at Josva hadde inntatt Ai og slått det med bann, og at han hadde gjort det samme med Ai og kongen der som han hadde gjort med Jeriko og kongen der. Han fikk også høre at innbyggerne i Gibeon hadde sluttet fred med Israel og bodde midt iblant dem.

² Da ble de meget redde, for Gibeon var en stor by, som en av kongebyene, større enn Ai, og alle mennene der var tapre stridsmenn.

³ Så sendte Adoni-Sedek, kongen i Jerusalem, bud til Hoham, kongen i Hebron, og til Piream, kongen i Jarmut, og til Jafia, kongen i Lakisj, og til Debir, kongen i Eglon, og sa:

⁴ Kom opp til meg og hjelp meg, så vi kan slå Gibeon! For de har sluttet fred med Josva og Israels barn.

- ⁵ De fem amorittkongene, kongen i Jerusalem, kongen i Hebron, kongen i Jarmut, kongen i Lakisj og kongen i Eglon, slo seg da sammen og dro opp med alle hærene sine. De slo leir ved Gibeon og førte krig mot byen.
- ⁶ Da sendte innbyggerne i Gibeon bud til Josva i leiren ved Gilgal og sa: Slå ikke hånden av dine tjenere! Kom opp til oss så fort du kan, og berg oss og hjelp oss! For alle amorittkongene som bor i fjellbygdene, har slått seg sammen mot oss.
- ⁷ Så dro Josva opp fra Gilgal med alt sitt krigsfolk og alle sine tapre stridsmenn.
- ⁸ Og Herren sa til Josva: Vær ikke redd dem! Jeg har gitt dem i dine hender, og ikke én av dem skal kunne stå seg mot deg.
- ⁹ Josva kom brått over dem. Han brøt opp fra Gilgal og marsjerte hele natten.
- ¹⁰ Herren slo dem med redsel for Israel, og Josva påførte dem et stort mannefall ved Gibeon. Siden forfulgte han dem på veien opp til Bet-Horon og hogg dem ned, helt til Aseka og Makkeda.
- ¹¹ Mens de nå flyktet for Israel og var på veien ned fra Bet-Horon, kastet Herren store steiner ned over dem fra himmelen, hele veien fram til Aseka, så de døde. De som ble drept ved haglsteinene, var flere enn de Israels barn slo i hjel med sverdet.
- ¹² På denne dagen da Herren ga amorittene i Israels barns hånd, talte Josva til Herren. Han sa så hele Israel hørte det: Stå stille, sol, i Gibeon, og du måne, i Ajalons dal!
- ¹³ Og solen sto stille, og månen ble stående inntil folket hadde fått hevn over sine fiender. Står det ikke skrevet så i «Den rettskafnes bok»: - Solen ble stående midt på himmelen og drøyde nesten en hel dag, før den gikk ned.
- ¹⁴ Aldri har det vært noen dag som denne, verken før eller siden, da Herren hørte på en manns røst. For Herren stred for Israel.
- ¹⁵ Så vendte Josva med hele Israel tilbake til leiren ved Gilgal.
- ¹⁶ Men de fem kongene flyktet og skjulte seg i hulen ved Makkeda.
- ¹⁷ Det ble meldt Josva: De fem kongene er funnet! De har gjemt seg i hulen ved Makkeda.
- ¹⁸ Josva sa: Velt store steiner for inngangen til hulen og sett folk der til å vokte på dem!
- ¹⁹ Men selv må dere ikke stanse. Forfølg fiendene deres og hogg ned baktroppen. La dem ikke komme inn i byene. For Herren deres Gud har gitt dem i deres hånd.

20 Josva og Israels barn voldte et meget stort mannefall blant dem, de gjorde rent ende på dem slik at bare noen få av dem kom seg unna og slapp inn i de befestede byene.

21 Så vendte hele folket tilbake i fred til Josva i leiren ved Makkeda. Ingen våget mer å kny mot noen av Israels barn.

22 Da sa Josva: Åpne inngangen til hulen og før de fem kongene ut til meg!

23 De gjorde så, de førte de fem kongene ut fra hulen til ham: kongen i Jerusalem, kongen i Hebron, kongen i Jarmut, kongen i Lakisj og kongen i Eglon.

24 Da de hadde ført kongene ut til Josva, kalte han til seg alle Israels menn, og han sa til førerne for de stridsmenn som hadde dratt ut med ham: Kom hit og sett foten på nakken av disse kongene! - Og de kom fram og satte foten på nakken deres.

25 Josva sa til dem: Frykt ikke og vær ikke redde! Vær frimodige og sterke! For slik skal Herren gjøre med alle fiender som dere kommer i strid med.

26 Deretter hogg Josva dem ned. Han drepte dem og hengte dem opp på fem trær, og de ble hengende på trærne helt til kvelden.

27 Men ved solnedgang befalte Josva sine folk å ta dem ned av trærne og kaste dem inn i den hulen hvor de hadde gjemt seg. Foran inngangen til hulen la de store steiner, og de ligger der den dag i dag.

Den sørlige delen av Kana'an blir inntatt

28 Samme dagen inntok Josva Makkeda og slo byen med sverdets egg. Kongen der slo han med bann, og hver sjel som var der. Han lot ikke noen bli i live eller slippe unna. Han gjorde med kongen i Makkeda som han hadde gjort med kongen i Jeriko.

29 Fra Makkeda dro Josva og hele Israel med ham til Libna og kjempet mot Libna.

30 Herren ga også denne byen og dens konge i Israels hånd. Josva slo byen med sverdets egg og hogg ned hver sjel som var der. Han lot ikke noen bli i live eller slippe unna. Han gjorde med kongen der som han hadde gjort med kongen i Jeriko.

31 Så dro Josva med hele Israel fra Libna til Lakisj. Han slo leir ved byen og kjempet mot den.

32 Og Herren ga Lakisj i Israels hånd. Den andre dagen inntok Josva byen og slo den med sverdets egg. Han hogg ned hver sjel som var der, slik som han hadde gjort med Libna.

33 Da dro Horam, kongen i Geser, opp for å hjelpe Lakisj. Men Josva slo ham og hans folk og lot ikke noen av dem bli i live eller slippe unna.

34 Fra Lakisj dro Josva med hele Israel til Eglon. De slo leir ved byen og kjempet mot den.

35 Og de inntok byen samme dag og slo den med sverdets egg. Hver sjel som var der, slo han med bann samme dag, slik han hadde gjort med Lakisj.

36 Så dro Josva med hele Israel fra Eglon opp til Hebron, og de stred mot byen.

37 De inntok byen og slo den med sverdets egg, både den og kongen der og alle småbyene som lå under den. De hogg ned hver sjel som var der. Josva lot ikke noen bli i live eller slippe unna, slik han hadde gjort med Eglon. Han slo byen og hver sjel som var der, med bann.

38 Deretter vendte Josva seg med hele Israel mot Debir og stred mot byen.

39 Og han tok byen og kongen der og alle småbyene som lå under den. De slo dem med sverdets egg, og hver sjel som var der, slo de med bann. Josva lot ikke noen bli i live eller slippe unna. Som han hadde gjort med Hebron, og som han hadde gjort med Libna og dets konge, slik gjorde han med Debir og kongen der.

40 Slik inntok Josva hele landet, både fjellbygdene og sydlandet og lavlandet og liene, og slo alle kongene der. Han lot ikke noen bli i live eller slippe unna, men slo hver levende sjel med bann, slik som Herren, Israels Gud, hadde befalt.

41 Han undertvang hele landet mellom Kadesj-Barnea og Gasa, og hele Gosen-landet like til Gibeon.

42 Alle disse kongene og deres land tok Josva på samme tid, for Herren, Israels Gud, stred for Israel.

43 Deretter vendte Josva med hele Israel tilbake til leiren ved Gilgal.

Kongene i nord

Josvas bok 11

blir bekjempet

1 Jabin, kongen i Hasor, hørte om alt dette. Da sendte han bud til Jobab, kongen i Madon, og til kongen i Sjimron og til kongen i Aksjaf

2 og til kongene i nord, i fjellbygdene og i traktene sør for Kinneret, i lavlandet og på Dor-høydene ved havet.

- ³ Han sendte bud til kana'aneerne i øst og i vest, til amorittene og hetittene og ferisittene og jebusittene i fjellbygdene og til hevittene ved foten av Hermon i Mispa-landet.
- ⁴ Disse dro ut med alle sine hærer, en mengde så tallrik som sanden på havets bredd, med hester og vogner i store mengder.
- ⁵ Alle disse kongene satte hverandre stevne. De kom og slo leir sammen ved Merom-elven for å kjempe mot Israel.
- ⁶ Da sa Herren til Josva: Vær ikke redd dem! For i morgen ved denne tiden legger jeg dem alle sammen ihjelslått foran Israel. Du skal skjære over hasene på hestene deres, og vognene skal du brenne opp med ild.
- ⁷ Josva og alle stridsmennene hans kom brått over fienden ved Merom-elven og overfalt dem.
- ⁸ Og Herren ga dem i Israels hånd. De slo dem og forfulgte dem helt til det store Sidon og til Misrefot-Majim og i øst helt til Misp-dalen. De hogg dem ned og lot ingen bli i live eller slippe unna.
- ⁹ Josva gjorde med dem som Herren hadde sagt: han skar hasene over på hestene deres, og vognene brente han opp med ild.
- ¹⁰ Straks etter vendte Josva tilbake og inntok Hasor, og kongen der slo han i hjel med sverdet. For Hasor var før i tiden den ledende byen for alle disse kongerikene.
- ¹¹ Hver sjel som var der, slo de med sverdets egg, og de slo byen med bann. Det ble ikke en levende sjel igjen, og Hasor brente de opp med ild.
- ¹² Alle de andre kongebyene med alle deres konger inntok Josva og slo dem med sverdets egg. Han slo dem med bann, slik som Moses, Herrens tjener hadde befalt.
- ¹³ Men ingen av byene som lå der på sine hauger, brente Israel opp. Det var bare Hasor Josva brente opp.
- ¹⁴ Alt krigsbyttet i disse byene og buskapen der tok Israels barn for seg selv. Men hele folket slo de med sverdets egg inntil de hadde utryddet dem, de lot ikke en levende sjel bli igjen.
- ¹⁵ Det som Herren hadde pålagt Moses, sin tjener, det hadde Moses pålagt Josva. Og dette gjorde Josva, han lot ikke noe ugjort av alt det Herren hadde pålagt Moses.

Josvas mange seirer

- ¹⁶ Slik inntok Josva hele dette landet: fjellbygdene og hele sydlandet og hele Gosen-landet, lavlandet og ødemarken og fjellbygdene i Israel og lavlandet der,

¹⁷ fra det nakne fjellet som strekker seg opp imot Se'ir til Ba'al-Gad i Libanon-dalen ved foten av Hermon-fjellet. Alle kongene der tok han til fange og hogg dem ned og drepte dem.

¹⁸ I lang tid førte Josva krig med alle disse kongene.

¹⁹ Det var ikke noen by som sluttet fred med Israels barn, bortsett fra hevittene som bodde i Gibeon. De tok det alt sammen i strid.

²⁰ For Herren laget det så at de forherdet sitt hjerte og dro ut i krig mot Israel, for at de skulle bli slått med bann og ingen nåde få, men ødelegges slik som Herren hadde befalt Moses.

²¹ På denne tiden kom Josva og utryddet anakittene i fjellbygdene, i Hebron, i Debir, i Anab og i alle fjellbygdene både i Juda og i Israel. Josva slo dem og byene deres med bann.

²² Det ble ingen anakitter igjen i Israels barns land, bare i Gasa, i Gat og i Asjdod ble noen tilbake.

²³ Så inntok Josva hele landet, slik som Herren hadde sagt til Moses. Josva ga det som arv til Israel etter deres ættegrener i deres stammer. Og landet hadde nå ro etter krigen.

Josvas bok 12

Fortegnelse over de kongene som Israel har overvunnet

¹ Dette var de kongene i landet som Israels barn slo. Deres land på østsiden av Jordan tok de i eie - fra Arnon-elven til Hermon-fjellet, og hele ødemarken i øst:

² Sihon, amorittkongen, som bodde i Hesjbon og rådde over landet fra Aroer ved bredden av Arnon-elven, fra midten av elven, og over halvdelen av Gilead til Jabbok-elven, som er grensen mot Ammons barn.

³ Han rådde også over ødemarken inntil østsiden av Kinneret-sjøen og til østsiden av Ødemarks-havet eller Salthavet, bort imot Bet-Jesjimot og i sør til foten av Pisga-liene.

⁴ Likeså inntok Israel det landet som tilhørte Og, kongen i Basan, en av dem som var tilbake av refa'ittene. Han bodde i Asjtarot og Edre'i,

⁵ og han rådde over Hermon-fjellet og over Salka og over hele Basan inntil gesjurittenes og ma'akatittenes land, og over halvdelen av Gilead, til grensen mot Sihon, kongen i Hesjbon.

⁶ Disse kongene hadde Moses, Herrens tjener, og Israels barn slått. Landet deres hadde Moses, Herrens tjener, gitt Ruben og Gad og halvdelen av Manasses stamme til eiendom.

⁷ Og dette var de kongene i landet som Josva og Israels barn slo på vestsiden av Jordan - fra Ba'al-Gad i Libanon-dalen til det nakne fjellet som strekker seg opp imot Se'ir. Dette landet ga Josva Israels stammer til eiendom etter deres ættegreiner -

⁸ i fjellbygdene og i lavlandet og i ødemarken og i liene og i ørkenen og i sydlandet, hetittenes land og amorittenes og kana'aneernes, perisittenes, hevittenes og jebusittenes land.

⁹ Dette er kongene som Josva overvant: kongen i Jeriko, én, kongen i Ai, som ligger ved siden av Betel, én,

¹⁰ kongen i Jerusalem, én, kongen i Hebron, én,

¹¹ kongen i Jarmut, én, kongen i Lakisj, én,

¹² kongen i Eglon, én, kongen i Geser, én,

¹³ kongen i Debir, én, kongen i Geder, én,

¹⁴ kongen i Horma, én, kongen i Arad, én,

¹⁵ kongen i Libna, én, kongen i Adullam, én,

¹⁶ kongen i Makkeda, én, kongen i Betel, én,

¹⁷ kongen i Tappuah, én, kongen i Hefer, én,

¹⁸ kongen i Afek, én, kongen i Lassaron, én,

¹⁹ kongen i Madon, én, kongen i Hasor, én,

²⁰ kongen i Sjimron-Meron, én, kongen i Aksjaf, én,

²¹ kongen i Ta'anak, én, kongen i Megiddo, én,

²² kongen i Kedesj, én, kongen i Jokneam ved Karmel, én,

²³ kongen i Dor på Dor-høydene, én, kongen over Gojim ved Gilgal, én,

²⁴ kongen i Tirsa, én, i alt trettien konger.

Josvas bok 13

Land som ikke var inntatt

¹ Da Josva var blitt gammel og langt opp i årene, sa Herren til ham: Du er nå blitt gammel og er kommet langt opp i årene. Men ennå står det en meget stor del av landet igjen som skal inntas.

² Dette er det landet som står igjen: Alle filistrenes bygder og hele gesjurittlandet,

³ for alt som ligger mellom Sjihor øst for Egypt og Ekrons grense mot nord, skal regnes som kana'aneisk land, både de fem filisterfyrstene i Gasa og Asjdod og Asjkelon og Gat og Ekron, og avittene.

⁴ Mot syd hele kana'aneernes land, og Meara, som tilhører sidonierne, helt til Afek, til amorittenes grense,

⁵ og giblittenes land og hele Libanon mot øst, fra Ba'al-Gad ved foten av Hermon-fjellet like til Hamat-veien,

⁶ alle de som bor i fjellbygdene, fra Libanon til Misrefot-Majim, alle sidonierne. Jeg vil selv drive dem bort for Israels barn. Men du skal dele ut landet ved loddkasting til arv for Israel, slik som jeg har befalt deg!

⁷ Så skift nå ut dette landet til arv for de ni stammene og den halve delen av Manasses stamme!

Landet øst for Jordan blir beskrevet etter sine grenser

⁸ Sammen med Manasse hadde rubenittene og gadittene fått sin arv, som Moses ga dem på østsiden av Jordan. Dette hadde Moses, Herrens tjener, tildelt dem:

⁹ landet fra Aroer, som ligger ved bredden av Arnon-elven, og fra den byen som ligger midt i dalen, og hele sletten ved Medba like til Dibon,

¹⁰ og alle de byene som tilhørte Sihon, amorittkongen, som regjerte i Hesjbon, like til Ammons barns grense,

¹¹ og Gilead og gesjurittenes og ma'akatittenes land og hele Hermon-fjellet og hele Basan like til Salka -

¹² hele det riket som tilhørte Og i Basan, han som regjerte i Asjtarot og Edre'i. Han var den siste som var tilbake av refa'ittene, de som ble slått av Moses og drevet bort.

¹³ Men Israels barn drev ikke bort gesjurittene og ma'akatittene. Gesjur og Ma'akat er blitt boende blant Israel til denne dag.

¹⁴ Bare Levis stamme ga han ingen arv. Herrens, Israels Guds ildoffer er hans arv, slik han hadde sagt til ham.

¹⁵ Først ga Moses Rubens barns stamme arv etter deres ætter.

¹⁶ De fikk landet fra Aroer, som ligger ved bredden av Arnon-elven, og fra den byen som ligger midt i dalen, og hele sletten ved Medba,

¹⁷ Hesjbon og alle tilhørende byer som ligger på sletten: Dibon og Bamot-Ba'al og Bet-Ba'al-Meon

¹⁸ og Jahsa og Kedemot og Mefa'at

¹⁹ og Kirjatajim og Sibma og Seret-Hassahar på fjellet i dalen

- ²⁰ og Bet-Peor og Pisga-liene og Bet-Jesjimot
- ²¹ og alle byene på sletten og hele det riket som tilhørte Sihon, amorittkongen, som regjerte i Hesjbon - det var ham Moses slo på samme tid som han slo midianittfyrstene Evi og Rekem og Sur og Hur og Reba, som var Sihons underkonger og bodde der i landet.
- ²² Også Bileam, Beors sønn, spåmannen, slo Israels barn i hjel med sverdet, sammen med de andre som de slo i hjel.
- ²³ Og Rubens barns grense var Jordan og landet langsmed den. Dette var Rubens barns arv etter deres ætter, byene med tilhørende landsbyer.
- ²⁴ Så ga Moses Gads stamme - Gads barn - arv etter deres ætter.
- ²⁵ Det landet de fikk, var Jaser og alle byene i Gilead og halvdelen av Ammons barns land helt til Aroer, som ligger midt imot Rabba,
- ²⁶ fra Hesjbon til Ramat-Hammispe og Betonim og fra Mahanajim til Debirs landegrense,
- ²⁷ og i dalen fikk de Bet-Haram og Bet-Nimra og Sukkot og Safon, resten av det riket som hadde tilhørt Sihon, kongen i Hesjbon, med Jordan og landet langsmed den inntil enden av Kinneret-sjøen, på østsiden av Jordan.
- ²⁸ Dette var Gads barns arv etter deres ætter, byene med tilhørende landsbyer.
- ²⁹ Så ga Moses den halve Manasses stamme arv, så at de også - den ene halvdelen av Manasses barns stamme - fikk arv etter sine ætter.
- ³⁰ Det landet de fikk, strakte seg fra Mahanajim over hele Basan - hele det riket som hadde tilhørt Og, kongen i Basan - både alle Ja'irs teltbyer som ligger i Basan, seksti byer,
- ³¹ og halvdelen av Gilead, og Asjtarot og Edre'i, byer i det riket som hadde tilhørt Og i Basan. Alt dette fikk Manasses sønn Makirs barn - den ene halvdelen av Makirs barn - etter sine ætter.
- ³² Dette var det som Moses delte ut til arv på Moabs ødemarker på østsiden av Jordan, midt imot Jeriko.
- ³³ Men til Levis stamme ga Moses ingen arv. Herren, Israels Gud, er deres arv, slik han hadde sagt til dem.

Josvas bok 14

Landet vest for Jordan deles mellom de ni og en halv stammene

- ¹ Dette er de arvedelene som Israels barn fikk i Kana'ans land, og som Eleasar, presten, og Josva, Nuns sønn, og overhodene for slektene i Israels barns stammer delte ut blant dem

² ved loddkasting, så de fikk hver sin arv, slik Herren hadde befalt ved Moses. Det var disse ni og en halv stamme som den gang fikk arv.

³ For de to og en halv stamme hadde Moses gitt arv på den andre siden av Jordan. Men levittene hadde han ikke gitt arv blant dem.

⁴ For Josefs barn utgjorde to stammer, Manasse og Efra'im. Og levittene fikk ikke noen del i landet, men bare noen byer til å bo i med tilhørende beitemarker for deres buskap og fe.

⁵ Israels barn gjorde som Herren hadde befalt Moses, og skiftet ut landet.

Kaleb får Hebron slik det var lovt

⁶ Da trådte Judas barn fram for Josva i Gilgal. Og Kaleb, Jefunnes sønn, kenisitten, sa til ham: Du vet hva Herren sa til Moses, Guds mann, om meg og om deg i Kadesj-Barnea.

⁷ Jeg var førti år gammel da Moses, Herrens tjener, sendte meg fra Kadesj-Barnea for å utspeide landet. Og jeg kom tilbake til ham med svar etter mitt beste skjønn.

⁸ Mine brødre, som hadde dratt opp sammen med meg, tok motet fra folket. Men jeg holdt meg trofast til Herren min Gud.

⁹ Den dagen sverget Moses og sa: Sannelig, det landet som din fot trådte på, skal være din og dine barns arv til evig tid, fordi du trofast holdt deg til Herren, min Gud.

¹⁰ Og nå ser du at Herren har gjort med meg som han sa. Han har latt meg leve i førtifem år fra den tid Herren talte disse ordene til Moses - hele den tiden Israel vandret i ørkenen. Og i dag er jeg åttifem år gammel.

¹¹ Ennå er jeg like sterk som jeg var den dagen Moses sendte meg ut. Min styrke er den samme nå som den var den gang, både i strid og til å gå ut og inn.

¹² Så gi meg nå denne fjellbygden som Herren talte om den dagen! For du hørte selv den gang at anakittene bor der, og at de har store, befestede byer. Kanskje Herren er med meg, så jeg får drevet dem bort, slik som Herren har sagt.

¹³ Da velsignet Josva ham, og han ga Kaleb, Jefunnes sønn, Hebron til arv.

¹⁴ Slik fikk Kaleb, Jefunnes sønn, kenisitten, Hebron til arv, som det er den dag i dag, fordi han trofast holdt seg til Herren, Israels Gud.

¹⁵ Men Hebrons navn var før Kirjat-Arba. Arba var den største mann blant anakittene. - Og landet hadde nå ro etter krigen.

Josvas bok 15

Judas stammes land

- ¹ Den lodd som tilfalt Judas barns stamme etter deres ætter, strakte seg bort imot Edom, helt til Sin-ørkenen i sør.
- ² Og grensen i sør gikk ut fra enden av Salthavet, fra den bukten som vender mot sør.
- ³ Den bøyde sør om Akrabbim-skaret, tok så over til Sin og oppetter sør for Kadesj-Barnea. Den gikk så over til Hesron og opp til Adar, der svingte den bort til Karka,
- ⁴ tok så bortetter til Asmon, gikk fram til Egypterbekken og endte ute ved havet. Dette skal være deres grense mot sør.
- ⁵ Grensen mot øst var Salthavet opp til Jordans utløp. Mot nord gikk grensen fra den viken av Salthavet der Jordan har sitt utløp.
- ⁶ Derfra gikk den opp til Bet-Hogla og videre nord for Bet-Ha'araba, opp til den steinen som har navn etter Bohan, Rubens sønn.
- ⁷ Så gikk grensen fra Akor-dalen opp til Debir og vendte seg mot nord til Gilgal, som ligger midt imot Adummim-skaret sør for bekken, og gikk så over til vannet ved En-Semes og fram til En-Rogel.
- ⁸ Derfra gikk grensen opp til Hinnoms sønns dal, til sørsiden av Jebus, det er Jerusalem, og gikk så opp til toppen av det fjellet som ligger rett vest for Hinnoms dal ved nordenden av Refa'im-dalen.
- ⁹ Fra denne fjelltoppen strakte grensen seg bort til Neftoah-vannets kilde og holdt fram til byene i Efrons fjellbygd, og tok så bortetter til Ba'ala, det er Kirjat-Jearim.
- ¹⁰ Fra Ba'ala svingte grensen vestover til Se'ir-fjellet, tok over til nordsiden av Jearim-fjellet, det er Kesalon, og gikk så ned til Bet-Sjemesj og fram til Timna.
- ¹¹ Deretter gikk grensen nordover til Ekrons fjellrygg. Der svingte den bort til Sjikkeron, tok så over til Ba'ala-fjellet, gikk fram til Jabne'el og endte ute ved havet.
- ¹² Grensen mot vest var det store havet og landet langsmed det. Dette var grensene på alle sider for det landet Judas barn fikk etter deres ætter.

Kaleb inntar sin del

- ¹³ Men Kaleb, Jefunnes sønn, fikk sin del midt iblant Judas barn etter Herrens ord til Josva. Det var den byen som hadde navn etter Arba, anakittenes stamfar, og som nå heter Hebron.
- ¹⁴ Kaleb drev bort derfra de tre anakittene Sjesai og Akiman og Talmai, etterkommere av Anak.

15 Derfra dro han opp mot innbyggerne i Debir - Debirs navn var før Kirjat-Sefer.

16 Og Kaleb sa: Den som vinner over Kirjat-Sefer og inntar det, ham vil jeg gi min datter Aksa til kone.

17 Kenisitten Otniel, Kalebs bror, inntok det, og han ga ham sin datter Aksa til kone.

18 Da hun kom til ham, egget hun ham til å be hennes far om en jordeiendom. Da hun sprang ned av eselet, spurte Kaleb henne: Hva er det du vil?

19 Hun svarte: Gi meg en avskjedsgave! Du har giftet meg bort til dette tørre sydlandet, gi meg nå vannkilder! Så ga han henne de øvre og de nedre kildene.

Arven som tilfalt Judas barns stamme

20 Dette er den arv som tilfalt Judas barns stamme etter deres ætter:

21 Byene ved den ytterste grensen av Judas barns stamme mot Edoms grense, i sydlandet, var: Kabse'el og Eder og Jagur

22 og Kina og Dimona og Adada

23 og Kedesj og Hasor og Jitnan,

24 Sif og Telem og Bealot

25 og Hasor-Hadatta og Kerijot, Hesron, det er Hasor,

26 Amam og Sjema og Molada

27 og Hasar-Gadda og Hesjmon og Bet-Pelet

28 og Hasar-Sjua og Be'er-Sjeba og Bisjotja,

29 Ba'ala og Ijim og Esem

30 og Eltolad og Kesil og Horma

31 og Siklag og Madmanna og Sansanna

32 og Lebaot og Sjlhim og Ajin og Rimmon - i alt tjueni byer med tilhørende landsbyer.

33 I lavlandet: Esjtaol og Sora og Asjna

34 og Sanoah og En-Gannim, Tappuah og Haenam,

35 Jarmut og Adullam, Soko og Aseka

36 og Sja'arajim og Aditajim og Haggedera og Gederotajim - fjorten byer med tilhørende landsbyer.

37 Senan og Hadasja og Migdal-Gad

- ³⁸ og Dilan og Mispe og Jokte'el,
³⁹ Lakisj og Boskat og Eglon
⁴⁰ og Kabbon og Lahmas og Kitlis
⁴¹ og Gederot, Bet-Dagon og Na'ama og Makkeda - seksten byer med tilhørende landsbyer.
⁴² Libna og Eter og Asjan
⁴³ og Jiftah og Asjna og Nesib
⁴⁴ og Ke'ila og Aksib og Maresja - ni byer med tilhørende landsbyer.
⁴⁵ Ekron med tilhørende byer og landsbyer.
⁴⁶ Fra Ekron og vestover alt som lå på Asjdod-siden, med tilhørende landsbyer.
⁴⁷ Asjdod med tilhørende byer og landsbyer. Gasa med tilhørende byer og landsbyer til Egypterbekken og det store havet og landet langsmed det.
⁴⁸ I fjellbygdene: Sjamir og Jattir og Soko
⁴⁹ og Danna og Kirjat-Sanna, det er Debir,
⁵⁰ og Anab og Esjtemo og Anim
⁵¹ og Gosen og Holon og Gilo - elleve byer med tilhørende landsbyer.
⁵² Arab og Duma og Esjan
⁵³ og Janim og Bet-Tappuah og Afeka
⁵⁴ og Humta og Kirjat-Arba, det er Hebron, og Sior - ni byer med tilhørende landsbyer.
⁵⁵ Maon, Karmel og Sif og Juta
⁵⁶ og Jisre'el og Jokdeam og Sanoah,
⁵⁷ Kajin, Gibeaa og Timna - ti byer med tilhørende landsbyer.
⁵⁸ Halhul, Bet-Sur og Gedor
⁵⁹ og Ma'arat og Bet-Anot og Eltekon - seks byer med tilhørende landsbyer.
⁶⁰ Kirjat-Ba'al, det er Kirjat-Jearim, og Harabba - to byer med tilhørende landsbyer.
⁶¹ I ørkenen: Bet-Ha'araba, Middin og Sekaka
⁶² og Hannibsjan og Ir-Hammelah og En-Gedi - seks byer med tilhørende landsbyer.

⁶³ Men jebusittene, som bodde i Jerusalem, kunne Judas barn ikke drive bort. Jebusittene ble boende sammen med Judas barn i Jerusalem, og der bor de den dag i dag.

Josvas bok 16

Efraims og Manasses arvedel

¹ Den lodd som tilfalt Josefs barn, gikk fra Jordan ved Jeriko, øst for vannet ved Jeriko, gjennom ødemarken som stiger fra Jeriko opp i fjellet til Betel.

² Fra Betel gikk grensen fram til Lus og videre til arkittenes land, til Atarot.

³ Så gikk grensen vestover ned til jafletittenes land, til Nedre Bet-Horons grense og til Geser og endte så ute ved havet.

⁴ Dette var den arven som ble gitt til Josefs barn, til Manasse og Efra'im.

⁵ Efra'ims barns land etter deres ætter lå slik til: Mot øst gikk grensen for deres arvedel over Atrot-Addar fram til Øvre Bet-Horon

⁶ og endte ute ved havet. Mot nord gikk grensen over Mikmetat og bøyde så mot øst til Ta'anat-Sjilo og holdt fram østover til Janoah.

⁷ Fra Janoah førte grensen ned til Atarot og Na'ara, rørte ved Jeriko og endte ved Jordan.

⁸ Fra Tappuah gikk grensen vestover til Kana-bekken og endte ute ved havet. Dette var den arvedelen som Efra'ims barns stamme fikk etter sine ætter.

⁹ Dessuten fikk de alle de byene som ble utskilt for Efra'ims barn inne i Manasses barns arvedel, både byene og de tilhørende landsbyene.

¹⁰ Men de drev ikke bort de kana'aneerne som bodde i Geser. Kana'aneerne ble boende blant Efra'ims barn, som de gjør den dag i dag, men de ble arbeidsppliktige treller.

Josvas bok 17

¹ Manasses stamme fikk sin arvedel, for han var Josefs førstefødte. Makir, Manasses eldste sønn, gileadittenes stamfar, fikk Gilead og Basan, fordi han var en stridsmann.

² Manasses andre barn fikk også arvedel etter sine ætter: Abiesers barn og Heleks barn og Asriels barn og Sekems barn og Hefers barn og Sjemidas barn, dette var Manasses, Josefs sønns barn på mannssiden, etter sine ætter.

³ Men Selofhad, en sønn av Hefer, som var sønn av Gilead og sønnesønn av Makir, Manasses sønn, hadde ikke sønner, men bare døtre. Dette var navnene på hans døtre: Mahla og Noa, Hogla, Milka og Tirsas.

- ⁴ De gikk fram for Eleasar, presten, og for Josva, Nuns sønn, og for høvdingene og sa: Herren bød Moses at han skulle gi oss arv midt iblant våre brødre. Så fikk de etter Herrens ord arv midt iblant sin fars brødre.
- ⁵ Slik falt det ti deler på Manasse, i tillegg til Gilead-landet og Basan-landet på den andre siden av Jordan.
- ⁶ For Manasses døtre fikk arv midt iblant hans sønner, og Gilead-landet hadde Manasses andre barn fått.
- ⁷ Manasses grense gikk fra Asjer til Mikmetat, som ligger midt imot Sikem. Så tok grensen til høyre til En-Tappuah-bygden.
- ⁸ Manasse fikk Tappuah-landet, men Tappuah selv på grensen av Manasse tilfalt Efra'ims barn.
- ⁹ Så gikk grensen ned til Kana-bekken, sør for bekken. Men byene der tilfalt Efra'im, enda de lå mellom Manasses byer. Derfra gikk Manasses grense nord for bekken og endte ute ved havet.
- ¹⁰ Alt som lå sønnafor, tilfalt Efra'im, og det som lå nordafor, tilfalt Manasse. Havet ble hans grense. I nord støtte de opp til Asjer og i øst til Issakar.
- ¹¹ I Issakar og i Asjer fikk Manasse Bet-Sean med tilhørende småbyer, og Jibleam med tilhørende småbyer, og innbyggerne i Dor med tilhørende småbyer, og innbyggerne i En-Dor med tilhørende småbyer, og innbyggerne i Ta'anak med tilhørende småbyer, og innbyggerne i Megiddo med tilhørende småbyer, de tre høydedragene.
- ¹² Men Manasses barn klarte ikke å innta disse byene, og det lyktes kana'aneerne å bli boende der i landet.
- ¹³ Da Israels barn senere ble sterkere, gjorde de kana'aneerne arbeidsppliktige, men de drev dem ikke bort.
- ¹⁴ Og Josefs barn talte med Josva og sa: Hvorfor har du gitt meg bare én lodd og én arvedel, enda jeg er et stort folk, fordi Herren hittil har velsignet meg?
- ¹⁵ Da sa Josva til dem: Hvis du er så stort et folk, så gå opp i skogen og rydd deg jord der i ferisittenes og refa'ittenes land, siden Efra'ims fjellbygd er for trang for deg.
- ¹⁶ Men Josefs barn sa: Fjellbygden strekker ikke til for oss, og kana'aneerne som bor i dalbygdene, har alle sammen jernvogner, både de som bor i Bet-Sean med tilhørende småbyer og de som bor i Jisre'els dal.
- ¹⁷ Da sa Josva til Josefs hus, til Efra'im og Manasse: Du er et stort folk og har stor styrke. Du skal ikke ha bare én lodd.

18 Men en fjellbygd skal du få. Der er det skog, du skal hogge den ned, slik at til og med utkantene skal være dine. For du skal drive bort kana'aneerne, selv om de har jernvogner og er sterke.

Josvas bok 18

Resten av landet blir delt mellom sju stammer

1 Hele Israels barns menighet samlet seg i Sjilo, og der reiste de sammenkomstens telt. Landet hadde de nå lagt under seg.

2 Men det var enda sju stammer tilbake blant Israels barn som ikke hadde fått sin arvedel.

3 Da sa Josva til Israels barn: Hvor lenge vil dere ennå dryge før dere drar av sted og inntar det landet Herren, deres fedres Gud, har gitt dere?

4 Velg nå ut tre menn fra hver stamme! Så vil jeg sende dem ut, og de skal gjøre seg klar og gå igjennom landet og lage en beskrivelse med tanke på utskiftningen, og så komme tilbake til meg.

5 Del det så mellom dere i sju deler! Juda skal bli i sitt land mot sør, og Josefs ætt skal bli i sitt land mot nord.

6 Dere skal lage en beskrivelse av landet, delt i sju deler, og så komme hit til meg med det dere har skrevet. Så vil jeg kaste lodd for dere her, for Herrens, vår Guds åsyn.

7 Levittene skal ikke ha noen del sammen med dere, for Herrens prestedømme er deres arv, Gad og Ruben og den halve Manasses stamme har fått sin arv på østsiden av Jordan - den arv som Moses, Herrens tjener, ga dem.

8 Så gjorde mennene seg i stand og gikk. Da de dro av sted, bød Josva dem å skrive opp alt det de så i landet, han sa: Gå av sted og dra omkring i landet og skriv opp alt dere ser der. Kom så tilbake til meg! Så vil jeg kaste lodd for dere for Herrens åsyn her i Sjilo.

9 Så gikk da mennene av sted og dro gjennom landet og skrev opp det de så der, by for by, i en bok i sju deler. Deretter kom de tilbake til Josva i leiren i Sjilo.

10 Og Josva kastet lodd for dem i Sjilo for Herrens åsyn. Der skiftet Josva landet mellom Israels barn etter deres ættegreiner.

Benjamins stammes arv

11 Først kom loddet ut for Benjamins stamme, ætt for ætt. Det landet som ble deres lodd, kom til å ligge mellom Judas barn og Josefs barn.

¹² Deres grense i nord gikk ut fra Jordan og dro seg oppover til fjellryggen nord for Jeriko og deretter vestover opp i fjellet og fram til ørkenen ved Bet-Aven.

¹³ Derfra gikk grensen over til Lus, til fjellryggen sør for Lus, det er Betel. Så gikk grensen ned til Atrot-Addar over det fjellet som ligger sør for Nedre Bet-Horon.

¹⁴ Så gjorde grensen en sving og bøyde seg på vestsiden mot sør fra det fjellet som ligger rett sør for Bet-Horon. Den endte ved Kirjat-Ba'al, det er Kirjat-Jearim, en by som tilhørte Judas barn. Dette var vestsiden.

¹⁵ Mot sør gikk grensen fra enden av Kirjat-Jearim - der var det grensen begynte i vest - og fram til Neftoah-vannets kilde.

¹⁶ Så gikk grensen ned til enden av det fjellet som ligger midt imot Hinnoms sønns dal, nord for Refa'im-dalen, og så ned i Hinnoms dal, sør for jebusittenes fjellrygg, og deretter ned til En-Rogel.

¹⁷ Så svingte grensen mot nord og gikk fram til En-Semes og videre til Gelilot, som ligger midt imot Adummim-skaret. Så gikk den ned til den steinen som har navn etter Bohan, Rubens sønn.

¹⁸ Der gikk den over til den fjellryggen som ligger rett i nord for Ha'araba, og gikk deretter ned til Ha'araba.

¹⁹ Grensen gikk så over til nordsiden av fjellryggen ved Bet-Hogla og endte ved den nordlige viken av Salthavet, ved sørenden av Jordan. Dette var grensen i sør.

²⁰ Mot øst var Jordan grensen. Dette var Benjamins barns arvedel med dens grenser rundt omkring, etter deres ætter.

²¹ Dette er de byene som tilfalt Benjamins barns stamme etter deres ætter: Jeriko og Bet-Hogla og Emek-Kesis

²² og Bet-Ha'araba og Semarajim og Betel

²³ og Ha'avvim og Happara og Ofra

²⁴ og Kefar-Ha'ammoni og Haofni og Geba - tolv byer med tilhørende landsbyer.

²⁵ Gibeon og Rama og Be'erot

²⁶ og Mispe og Hakkefira og Hammosa

²⁷ og Rekem og Jirpe'el og Tarala

²⁸ og Sela, Haelef og Jebus, det er Jerusalem, Gibeon og Kirjat - fjorten byer med tilhørende landsbyer. Dette var Benjamins barns arvedel etter deres ætter.

Josvas bok 19

Simeons stammes arv

- ¹ Det andre loddet kom ut for Simeon, for Simeons barns stamme etter deres ætter. Den arvedelen de fikk, lå inne i Judas barns arvedel.
- ² Til deres arvedel hørte: Be'er-Sjeba og Sjeba og Molada
- ³ og Hasar-Sjua og Bala og Esem
- ⁴ og Eltolad og Betul og Horma
- ⁵ og Siklag og Bet-Hammarkabot og Hasar-Susa
- ⁶ og Bet-Lebaot og Sjaruhen - tretten byer med tilhørende landsbyer.
- ⁷ Ajin, Rimmon og Eter og Asjan - fire byer med tilhørende landsbyer,
- ⁸ og alle de småbyene som lå rundt omkring disse byer inntil Ba'alat-Beer, Rama i sydlandet. Dette var den arvedel som Simeons barns stamme fikk etter sine ætter.
- ⁹ Av den delen som var tilmålt Judas barn, fikk Simeons barn sin arvedel, for Judas barns del var for stor for dem. Derfor fikk Simeons barn sin arv inne i deres område.

Sebulons stammes arv

- ¹⁰ Det tredje loddet kom ut for Sebulons barn etter deres ætter. Grensen for deres arvedel gikk til Sarid.
- ¹¹ Deres grense gikk i vest opp til Marala, støtte til Dabbesjet og nådde den bekken som løper øst for Jokneam.
- ¹² Mot øst, mot solens oppgang, bøyde den seg fra Sarid bort til Kislot-Tabors enemerker og gikk fram til Haddaberat og opp til Jafia.
- ¹³ Derfra gikk den mot øst, mot solens oppgang, over til Gat-Hefer og Et-Kasin, og fram til Rimmon, som strekker seg bort til Hannea.
- ¹⁴ Så svingte grensen omkring dette stedet nord til Hannaton og endte i Jiftah-El-dalen.
- ¹⁵ Dessuten fikk de Kattat og Nahalal og Sjimron og Jidala og Betlehem, i alt tolv byer med tilhørende landsbyer.
- ¹⁶ Dette var Sebulons barns arvedel etter deres ætter, disse byer med tilhørende landsbyer.

Issakars stammes arv

- ¹⁷ Det fjerde loddet kom ut for Issakar, for Issakars barn etter deres ætter.
- ¹⁸ I deres land lå Jisre'ela og Hakkesulot og Sjunem

¹⁹ og Hafarajim og Sion og Anaharat

²⁰ og Harabbit og Kisjon og Ebes

²¹ og Remet og En-Gannim og En-Hadda og Bet-Passes.

²² Grensen støtte til Tabor og Sjahasima og Bet-Sjemesj, og den endte ved Jordan - seksten byer med tilhørende landsbyer.

²³ Dette var den arvedelen som Issakars barns stamme fikk etter sine ætter, byene med tilhørende landsbyer.

Asjers stammes arv

²⁴ Det femte loddet kom ut for Asjers barns stamme etter deres ætter.

²⁵ I deres land lå Helkat og Hali og Beten og Aksjaf

²⁶ og Allammelek og Amad og Misjal. Mot vest støtte grensen opp til Karmel og Sjihor-Libnat.

²⁷ Så vendte den seg østover til Bet-Dagon, støtte til Sebulon og Jiftah-El-dalen, nord for Bet-Haemek og Ne'iel, og gikk så fram til Kabul i nord.

²⁸ Dessuten fikk de Ebron og Rehob og Hammon og Kana, helt til det store Sidon.

²⁹ Grensen vendte seg så mot Harama og fortsatte til den befestede byen Tyrus. Deretter førte den mot Hosa og endte ute ved havet, ikke langt fra Aksib.

³⁰ Dessuten fikk de Umma og Afek og Rehob, i alt tjue to byer med tilhørende landsbyer.

³¹ Dette var den arvedelen som Asjers barns stamme fikk etter sine ætter, disse byer med tilhørende landsbyer.

Naftalis stammes arv

³² Det sjette loddet kom ut for Naftalis barn, for Naftalis barn etter deres ætter.

³³ Deres grense gikk fra Helef, fra eiken ved Sa'anannim, om Adami-Hannekeb og Jabne'el fram til Lakkum og endte ved Jordan.

³⁴ Så vendte grensen mot vest til Asnot-Tabor og fortsatte til Hukkok og støtte i sør til Sebulon og i vest til Asjer og i øst til Juda ved Jordan.

³⁵ Av befestede byer var der: Hassiddim, Ser og Hammat, Rakkat og Kinneret

³⁶ og Adama og Harama og Hasor,

³⁷ Kedesj og Edre'i og En-Hasor,

³⁸ Jiron og Migdal-El, Horem og Bet-Anat og Bet-Sjemesj, i alt nitten byer med tilhørende landsbyer.

³⁹ Dette var den arvedelen som Naftalis barns stamme fikk etter sine ætter, byene med tilhørende landsbyer.

Dans stammes arv

⁴⁰ Det sjuende loddet kom ut for Dans barns stamme etter deres ætter.

⁴¹ I det landet de fikk til arvedel, lå Sora og Esjtaol og Ir-Sjemesj,

⁴² Sja'alabbin og Ajalon og Jitla,

⁴³ Elon og Timnata og Ekron,

⁴⁴ Elteke og Gibbeton og Ba'alat,

⁴⁵ Jehud og Bene-Berak og Gat-Rimmon,

⁴⁶ Me-Hajarkon og Harakkon med bygdene bort imot Jaffa.

⁴⁷ Men Dans barns land ble for trangt for dem. Dans barn dro opp og førte krig mot Lesem. De inntok det og slo det med sverdets egg og tok det i eie og bodde der, og de kalte Lesem Dan etter sin stamfar Dan.

⁴⁸ Dette var den arvedelen som Dans barns stamme fikk etter sine ætter, disse byer med tilhørende landsbyer.

Josva får en egen by

⁴⁹ Så var de da ferdige med å skifte ut landet etter dets grenser. Og Israels barn ga Josva, Nuns sønn, en arvedel mellom seg.

⁵⁰ Etter Herrens befaling ga de ham den byen han ba om, Timnat-Serah på Efra'im-fjellet. Han bygde opp byen og bosatte seg der.

⁵¹ Dette var de arvedelene som Eleasar, presten, og Josva, Nuns sønn, og overhodene for ættene i Israels barns stammer skiftet ut ved loddkasting i Sjilo for Herrens åsyn, ved inngangen til sammenkomstens telt. Så var de ferdige med å skifte ut landet.

Josvas bok 20

Seks tilfluktsbyer

¹ Herren talte til Josva og sa:

² Tal til Israels barn og si: Avgi de tilfluktsstedene som jeg talte til dere om ved Moses.

³ Dit skal en drapsmann kunne flykte når han har slått noen i hjel av vanvare, uten forsett. Dere skal ha dem til tilfluktssteder for drapsmannen, når han flyr for blodhevneren.

⁴ Han skal flykte til en av disse byene. Der skal han stille seg ved inngangen til byporten og legge saken sin fram for de eldste i byen. Så skal de ta ham inn til seg i byen og gi ham et sted hos seg hvor han kan bo.

⁵ Når blodhevneren forfølger ham, da skal de ikke overgi drapsmannen i hans hånd, fordi han slo sin neste i hjel av vanvare og uten før å ha båret hat til ham.

⁶ Han skal bli boende der i byen, til han har stått til doms for menigheten, og til den ypperstepresten som da lever, er død. Deretter kan drapsmannen vende tilbake til sin by og sitt hus, til den byen som han rømte fra.

⁷ Så helliget de disse byene: Kedesj i Galilea, i Naftalis fjelland, Sikem i Efra'ims fjelland og Kirjat-Arba, det er Hebron, i Juda-fjellene.

⁸ På østsiden av Jordan, som flyter forbi Jeriko, ga de: i Rubens stamme Beser i ørkenen, på sletten, i Gads stamme Ramot i Gilead, og i Manasses stamme Golan i Basan.

⁹ Dette var de byene som ble fastsatt til tilfluktssteder for alle Israels barn og for de fremmede som oppholder seg blant dem. Hver den som av vanvare kommer til å slå noen i hjel, kan flykte dit så han ikke dør for blodhevnerens hånd, før han er blitt stilt fram for menigheten.

Josvas bok 21

Levittene får førtiåtte byer

¹ Overhodene for levittenes slekter trådte fram for Eleasar, presten, og for Josva, Nuns sønn, og for ættehøvdingene i Israels barns stammer.

² De talte til dem i Sjilo i Kana'ans land og sa: Herren bød ved Moses at det skulle bli gitt oss byer å bo i med jord omkring for feet vårt.

³ Etter Herrens befaling ga så Israels barn av sine arvedeler levittene disse byene med tilhørende beitemarker:

⁴ Først kom loddet ut for kahatittenes ætter. Blant disse levittene fikk Arons, prestens, sønner ved loddkastingen tretten byer av Judas stamme og av simeonittenes stamme og av Benjamins stamme.

⁵ De andre Kahats barn fikk ved loddkastingen ti byer av Efra'ims stammes ætter og av Dans stamme og av den halve Manasses stamme.

⁶ Gersjons barn fikk ved loddkastingen tretten byer av Issakars stammes ætter og av Asjers stamme og av Naftalis stamme og av den halve Manasses stamme i Basan.

⁷ Meraris barn fikk etter sine ætter tolv byer av Rubens stamme og av Gads stamme og av Sebulons stamme.

⁸ Disse byer med tilhørende beitemarker ga Israels barn levittene ved loddkasting, slik som Herren hadde befalt ved Moses.

⁹ Av Judas barns stamme og av Simeons barns stamme avga de disse byene som nå skal nevnes:

- ¹⁰ Arons sønner av kahatittenes ætter, de av Levis barn som loddet først kom ut for,
- ¹¹ fikk Arbas, anakittenes stamfars by, det er Hebron, i Juda-fjellene. De fikk også de tilhørende beitemarkene.
- ¹² Men bymarken og dens landsbyer ga de Kaleb, Jefunnes sønn, til eiendom.
- ¹³ Arons, prestens, sønner fikk både Hebron, som var tilfluktsby for drapsmenn, med tilhørende beitemarker, og Libna med beitemarker,
- ¹⁴ og Jattir med beitemarker, og Esjtemoa med beitemarker,
- ¹⁵ og Holon med beitemarker, og Debir med beitemarker,
- ¹⁶ og Ajin med beitemarker, og Jutta med beitemarker, og Bet-Sjemesj med beitemarker - ni byer av disse to stammene.
- ¹⁷ Og av Benjamin stamme: Gibeon med beitemarker, Geba med beitemarker,
- ¹⁸ Anatot med beitemarker og Almon med beitemarker - fire byer.
- ¹⁹ Slik fikk Arons sønner, prestene, i alt tretten byer med tilhørende beitemarker.
- ²⁰ Og Kahats barns ætter av levittene - de andre av Kahats barn - fikk av Efra'ims stamme disse byene, som utgjorde deres del:
- ²¹ De fikk Sikem, som var tilfluktsby for drapsmenn, med tilhørende beitemarker i Efra'im-fjellene, og Geser med beitemarker,
- ²² Kibsajim med beitemarker, og Bet-Horon med beitemarker - fire byer.
- ²³ Av Dans stamme: Elteke med beitemarker, Gibbeton med beitemarker,
- ²⁴ Ajalon med beitemarker, Gat-Rimmon med beitemarker - fire byer.
- ²⁵ Av den halve Manasses stamme: Ta'anak med beitemarker og Gat-Rimmon med beitemarker - to byer.
- ²⁶ Det var i alt ti byer med tilhørende beitemarker som de andre kahatitters ætter fikk.
- ²⁷ Gersjons barn av levittenes ætter fikk av den halve Manasses stamme Golan i Basan, som var tilfluktsby for drapsmenn, med tilhørende beitemarker, og Be'esjtera med beitemarker - to byer.
- ²⁸ Av Issakars stamme: Kisjon med beitemarker, Daberat med beitemarker,
- ²⁹ Jarmut med beitemarker, En-Gannim med beitemarker - fire byer.
- ³⁰ Av Asjers stamme: Misjal med beitemarker, Abdon med beitemarker,
- ³¹ Helkat med beitemarker og Rehob med beitemarker - fire byer.

- ³² Av Naftalis stamme: Kedesj i Galilea, som var tilfluktsby for drapsmenn, med tilhørende beitemarker, og Hammot-Dor med beitemarker, og Kartan med beitemarker - tre byer.
- ³³ Gersjonittenes byer etter deres ætter utgjorde i alt tretten byer med tilhørende beitemarker.
- ³⁴ Meraris barns ætter, resten av levittene, fikk av Sebulons stamme: Jokneam med beitemarker, Karta med beitemarker,
- ³⁵ Dimna med beitemarker, Nahalal med beitemarker - fire byer.
- ³⁶ Av Rubens stamme: Beser med beitemarker og Jahsa med beitemarker,
- ³⁷ Kedemot med beitemarker og Mefa'at med beitemarker - fire byer.
- ³⁸ Av Gads stamme: Ramot i Gilead, som var tilfluktsby for drapsmenn, med tilhørende beitemarker, og Mahanajim med beitemarker,
- ³⁹ Hesjbon med beitemarker, Jaser med beitemarker - i alt fire byer.
- ⁴⁰ De byene som Meraris barn, resten av levittenes ætter, fikk som sin del etter sine ætter, var i alt tolv byer.
- ⁴¹ I alt hadde levittene førtiåtte byer med tilhørende beitemarker i det landet som Israel fikk til eiendom.
- ⁴² Hver enkelt av disse byene hadde sine beitemarker omkring seg, og slik var det med dem alle.

Herrens løfter oppfylles og hele landet er tatt

- ⁴³ Slik ga Herren Israel hele det landet han med ed hadde lovt å gi deres fedre. Og de inntok det og bosatte seg der.
- ⁴⁴ Og Herren lot dem ha ro på alle kanter, slik han med ed hadde lovt deres fedre. Ingen av deres fiender kunne holde stand mot dem, men Herren ga alle deres fiender i deres hånd.
- ⁴⁵ Ikke ett ord slo feil av alle de gode ordene Herren hadde talt til Israels hus, det ble oppfylt alt sammen.

Josvas bok 22

Strid om et alter som er reist ved Jordan

- ¹ Da kalte Josva til seg rubenittene og gadittene og den halve Manasses stamme,
- ² og han sa til dem: Dere har holdt alt det Moses, Herrens tjener, befalte dere. Og dere har vært lydige mot meg i alt det jeg har befalt dere.
- ³ Dere har ikke sviktet brødrene deres i denne lange tiden, like til denne dag, men dere har tatt vare på alt det Herren deres Gud har befalt dere.

⁴ Og nå har Herren deres Gud gitt brødrene deres ro, slik som han hadde lovt dem. Så vend nå tilbake og dra til deres telt, til deres eget land, det som Moses, Herrens tjener, ga dere på den andre siden av Jordan.

⁵ Men pass nøye på at dere lever etter det budet og den loven som Moses, Herrens tjener, ga dere: å elske Herren deres Gud og vandre på alle hans veier, å holde hans bud og holde fast ved ham og tjene ham av hele deres hjerte og av hele deres sjel.

⁶ Så velsignet Josva dem og lot dem fare, og de dro til sine telt.

⁷ Den ene halvdelen av Manasses stamme hadde Moses gitt land i Basan, og den andre halvdelen hadde Josva gitt land sammen med deres brødre på den andre siden av Jordan - på vestsiden. Da Josva nå lot dem fare til sine telt, velsignet han også dem,

⁸ og han sa til dem: Vend nå tilbake til deres telt med deres store rikdommer, med store mengder av husdyr, med sølv og gull og kobber og jern og med klær i stor mengde! Del med deres brødre det krigsbyttet dere har tatt fra deres fiender!

⁹ Så vendte Rubens barn og Gads barn og den halve Manasses stamme tilbake. De skiltes fra Israels barn og brøt opp fra Sjilo, som ligger i Kana'ans land, for å dra til Gilead, sitt eget land, hvor de hadde fått sin eiendom etter den befaling Herren hadde gitt ved Moses.

¹⁰ Da de kom til landet ved Jordan, den delen av det som hører til Kana'ans land, bygde Rubens barn og Gads barn og den halve Manasses stamme et alter der ved Jordan, et stort alter, som en kunne se lang vei.

¹¹ Da hørte Israels barn at det ble sagt: Se, Rubens barn og Gads barn og den halve Manasses stamme har bygd et alter nær grensen av Kana'ans land, i landet ved Jordan, midt imot Israels barn.

¹² Da Israels barn hørte dette, kom hele Israels barns menighet sammen i Sjilo for å gå til krig mot dem.

¹³ Og Israel sendte Pinehas, presten Eleasars sønn, til Rubens barn og Gads barn og den halve Manasses stamme i Gileads land,

¹⁴ og sammen med ham ti høvdinger, en ættehøvding for hver av Israels barns stammer. Hver av dem var overhode for sin ætt blant Israels tusener.

¹⁵ Da de kom til Rubens barn og Gads barn og den halve Manasses stamme i Gileads land, talte de til dem og sa:

¹⁶ Så sier hele Herrens menighet: Hva er dette for en troløshet dere har vist mot Israels Gud? Dere har jo i dag vendt dere bort fra Herren og bygd dere et alter - og på den måten har dere i dag satt dere opp mot Herren!

17 Var det ikke nok med den misgjerningen vi gjorde da vi holdt oss til Peor, en misgjerning som vi til denne dag ikke har rensset oss fra, og som brakte plagen over Herrens menighet?

18 Og dere vender dere i dag bort fra Herren! Sannelig, om dere i dag setter dere opp mot Herren, så vil han i morgen la sin vrede bryte løs mot hele Israels menighet.

19 Synes dere at det landet dere fikk til eiendom, er urent, så kom bare over til det landet Herren selv eier, der hvor Herrens tabernakel står. Få dere eiendom midt iblant oss, men sett dere ikke opp mot Herren og sett dere ikke opp mot oss ved å bygge dere et alter i tillegg til Herrens, vår Guds alter!

20 Bar ikke Akan, Serahs sønn, seg troløst at med det bannlyste godset, og kom det ikke da vrede over hele Israels menighet? Han var ikke den eneste som omkom for hans misgjernings skyld.

21 Da svarte Rubens barn og Gads barn og den halve Manasses stamme og sa til høvdingene for Israels tusener:

22 Gud, Gud Herren, ja, Gud, Gud Herren, han vet det! Og Israel skal vite det: Det var for visst ikke i tross eller i troløshet mot Herren - i så fall må du ikke frelse oss i dag! -

23 at vi bygde oss et alter, som om vi ville vende oss bort fra Herren. Sannelig, ikke for å ofre brennoffer og matoffer på det, og sannelig, ikke for å bære fram fredsoffer på det - måtte da Herren selv straffe oss! -

24 men sannelig, vi gjorde det av frykt for hva som kunne hende. For vi tenkte at barna deres en gang kunne komme og si til våre barn: Hva har dere å gjøre med Herren, Israels Gud?

25 Herren har jo satt Jordan til grense mellom oss og dere, Rubens barn og Gads barn. Dere har ingen del i Herren. Slik kunne barna deres få våre barn til å holde opp med å frykte Herren.

26 Derfor sa vi: La oss gå i gang med å bygge et alter, ikke til brennoffer eller til slakteroffer,

27 men for at det skal være til et vitne mellom oss og dere, og mellom våre etterkommere, om at vi vil tjene Herren for hans åsyn med våre brennoffer og slakteroffer og fredsoffer. Så skal ikke barna deres en gang si til våre barn: Dere har ingen del i Herren!

28 Og vi sa: Hvis de en gang skulle si noe slikt til oss og våre etterkommere, da vil vi svare: Se på den etterligningen av Herrens alter som våre forfedre har laget, ikke til brennoffer eller til slakteroffer, men for at den skal være et vitne mellom oss og dere!

²⁹ Vi ville aldri tenke på å sette oss opp mot Herren eller vende oss bort fra Herren i dag ved å bygge et alter til brennoffer eller matoffer eller slaktoffer ved siden av Herrens, vår Guds alter, som står foran hans tabernakel.

³⁰ Da presten Pinehas, og menighetens høvdinger og overhodene for Israels tusener, som var med ham, hørte de ordene som Rubens barn og Gads barn og Manasses barn talte, syntes de godt om det.

³¹ Og Pinehas, presten Eleasars sønn, sa til Rubens barn og Gads barn og Manasses barn: I dag skjønner vi at Herren er midt iblant oss, siden dere ikke har gjort denne troløshet mot Herren. Dermed har dere frelst Israels barn av Herrens hånd.

³² Så skiltes Pinehas, presten Eleasars sønn, og høvdingene fra Rubens barn og Gads barn i Gileads land og vendte tilbake til Kana'ans land, til Israels barn. De kom tilbake med svar til dem.

³³ Og Israels barn syntes godt om svaret. De lovet Gud og tenkte ikke mer på å gå til kamp mot dem og ødelegge det landet hvor Rubens barn og Gads barn bodde.

³⁴ Og Rubens barn og Gads barn ga alteret navn og sa: Et vitne er det mellom oss om at Herren er Gud.

Josvas bok 23

Josva taler til Israels eldste og høvdinger

¹ Da nå lang tid var gått etter at Herren hadde gitt Israel ro for alle dets fiender rundt om, og Josva var blitt gammel og kommet langt opp i årene,

² da kalte Josva til seg hele Israel, dets eldste, høvdingene, dommerne og tilsynsmennene, og han sa til dem: Nå er jeg blitt gammel og er kommet langt opp i årene.

³ Dere har sett alt hva Herren deres Gud har gjort med alle disse folk som han drev ut for dere. For det var Herren deres Gud som kjempet for dere.

⁴ Nå har jeg ved loddkasting tildelt dere de folk som ennå er tilbake, som arvedel for stammene deres, og likeså alle de folk som jeg har utryddet, fra Jordan til det store havet i vest.

⁵ Herren deres Gud skal selv støtte dem ut og drive dem bort for dere. Dere skal ta deres land i eie, slik som Herren deres Gud har sagt til dere.

⁶ Vær nå faste, så dere holder og lever etter alt det som er skrevet i Mose lovbok, og ikke viker av til høyre eller til venstre,

⁷ og ikke gir dere i lag med disse folk, de som ennå er igjen hos dere. Deres guders navn skal dere ikke nevne og ikke la noen sverge ved dem og ikke dyrke dem og ikke tilbe dem.

8 Men Herren deres Gud skal dere holde fast ved, slik som dere har gjort til denne dag.

9 Derfor har Herren drevet store og sterke folk bort for dere, og ingen har holdt stand mot dere til denne dag.

10 Én av deres menn drev tusen på flukt, for det var Herren deres Gud som kjempet for dere, slik som han hadde sagt til dere.

11 Ta dere da nøye i akt, så sant dere har livet kjær! Og elsk Herren deres Gud.

12 For dersom dere vender dere bort fra ham og holder dere til alle disse folk, de som ennå er igjen hos dere, og inngår svogerskap med dem og gir dere i lag med dem, og de med dere,

13 da skal dere vite for visst at Herren deres Gud ikke mer vil drive disse folk bort for dere. Men de skal bli til en snare og en felle for dere og bli til en svøpe for deres rygg og til torner i deres øyne, inntil dere er utryddet av dette gode landet som Herren deres Gud har gitt dere.

14 Se, jeg går snart all jordens vei! Så skal dere da av hele deres hjerte og av hele deres sjel kjenne at ikke et eneste ord har slått feil av alle de gode ordene Herren deres Gud har talt til dere. De er alle sammen oppfylt for dere, ikke et eneste ord av det har slått feil.

15 Men likesom dere har fått oppfylt alle de gode ordene som Herren deres Gud har talt til dere, slik skal Herren la alle de onde ordene bli oppfylt på dere, inntil han har utryddet dere av dette gode landet som Herren deres Gud har gitt dere.

16 Når dere bryter Herrens, deres Guds pakt, som han har opprettet med dere, og gir dere til å dyrke andre guder og tilbe dem, da skal Herrens vrede bli opptent mot dere, og dere blir hastig utryddet av det gode landet han har gitt dere.

Josvas bok 24

Josva tar farvel med Israel

1 Og Josva samlet alle Israels stammer i Sikem. Han kalte til seg Israels eldste og dets høvdinger og dommere og tilsynsmenn, og de trådte fram for Guds åsyn.

2 Og Josva sa til hele folket: Så sier Herren, Israels Gud: Fedrene deres, blant dem Tarah, Abrahams og Nakors far, bodde i gammel tid på den andre siden av elven. De dyrket fremmede guder.

3 Da tok jeg deres far Abraham fra den andre siden av elven og lot ham vandre om i hele Kana'ans land. Og jeg gjorde hans ætt tallrik og ga ham Isak.

- ⁴ Og Isak ga jeg Jakob og Esau, og jeg ga Esau Se'ir-fjellene til eie. Men Jakob og hans barn dro ned til Egypt.
- ⁵ Siden sendte jeg Moses og Aron, og jeg slo Egypt med plager som jeg sendte iblant dere. Deretter førte jeg dere ut.
- ⁶ Da jeg nå førte deres fedre ut av Egypt, kom dere til havet. Men egypterne forfulgte deres fedre med vogner og hestfolk til Rødehavet.
- ⁷ Da ropte de til Herren, og han satte et mørke mellom dere og egypterne og lot havet slå sammen over dem, så det skjulte dem. Med egne øyne så dere hva jeg gjorde i Egypt. Siden bodde dere en lang tid i ørkenen.
- ⁸ Så førte jeg dere inn i amorittenes land, de som bodde på den andre siden av Jordan. De førte krig mot dere, men jeg ga dem i Israels hånd, så dere tok deres land i eie, og jeg utryddet dem for dere.
- ⁹ Da sto Balak, Sippors sønn, Moabs konge, opp og kjempet mot Israel. Han sendte bud etter Bileam, Beors sønn, for at han skulle forbanne dere.
- ¹⁰ Men jeg ville ikke høre på Bileam, han måtte velsigne dere, og jeg frelste dere av hans hånd.
- ¹¹ Så gikk dere over Jordan og kom til Jeriko. Innbyggerne i Jeriko kjempet mot dere, likeså amorittene og ferisittene og kana'aneerne og hetittene og girgasittene, hevittene og jebusittene, men jeg ga dem i deres hånd.
- ¹² Jeg sendte vepser foran dere, og de drev dem ut for dere - likeså de to amorittkongene. Det var ikke med sverdet ditt og ikke med buen din de ble drevet ut.
- ¹³ Jeg ga dere et land som du ikke har hatt slit med, og byer som dere ikke har bygd, og dere bosatte dere i dem. Dere eter av vingårder og oljetrær som dere ikke har plantet.
- ¹⁴ Så frykt nå Herren og tjen ham i oppriktighet og troskap. Skill dere av med de gudene som deres fedre dyrket på den andre siden av elven og i Egypt, og tjen Herren!
- ¹⁵ Men synes dere ikke om å tjene Herren, så velg i dag hvem dere vil tjene, enten de gudene deres fedre dyrket på den andre siden av elven, eller de gudene amorittene dyrket, de som hadde det landet dere nå bor i! Men jeg og mitt hus, vi vil tjene Herren.
- ¹⁶ Da svarte folket og sa: Vi vil aldri tenke på å forlate Herren for å dyrke fremmede guder!
- ¹⁷ For Herren vår Gud, han var det som førte oss og våre fedre opp av landet Egypt, av trellehuset. Det var han som gjorde disse store tegnene for våre øyne og vaktet oss på hele den veien vi gikk, og blant folkene i de landene vi dro igjennom.

18 Og Herren drev ut for oss alle disse folk og de amorittene som bodde i landet. Også vi vil tjene Herren, for han er vår Gud.

19 Josva sa til folket: Dere vil ikke makte å tjene Herren, for han er en hellig Gud. En nidkjær Gud er han, han vil ikke bære over med deres overtredelser og synder.

20 Når dere forlater Herren og dyrker fremmede guder, da vil han vende seg bort og la det gå dere ille og tilintetgjøre dere, enda han før har gjort vel mot dere.

21 Men folket sa til Josva: Nei, Herren vil vi tjene!

22 Da sa Josva til folket: Så er dere da vitner mot dere selv at dere har valgt Herren og vil tjene ham. De sa: Ja, det er vi vitner på!

23 Josva sa: Så skill dere nå av med de fremmede gudene som dere har hos dere, og bøy hjertene til Herren, Israels Gud!

24 Og folket sa til Josva: Herren vår Gud vil vi tjene, og hans ord vil vi lyde.

25 Den dagen gjorde Josva en pakt med folket i Sikem og satte lov og rett for dem.

26 Og Josva skrev opp disse ordene i Guds lovbok. Han tok en stor stein og reiste den der under den eiken som sto ved Herrens helligdom.

27 Og Josva sa til hele folket: Se, denne store steinen skal være et vitne mot oss. For den har hørt alle de ordene som Herren har talt med oss. Og den skal være et vitne mot dere, for at dere ikke skal fornekte deres Gud.

28 Så lot Josva folket fare, hver til sin arvedel.

Josva og Eleasar dør, og blir begravet

29 Noen tid etter dette døde Josva, Nuns sønn, Herrens tjener. Han var ett hundre og ti år gammel.

30 Og de gravla ham på hans arvedels grunn i Timnat-Serah, som ligger i Efra'im-fjellene, nord for Ga'asj-fjellet.

31 Og Israel tjente Herren så lenge Josva levde, og så lenge alle de eldste var i live, de som overlevde Josva, de som kjente til alle de gjerninger som Herren hadde gjort for Israel.

32 Og Josefs ben, som Israels barn hadde ført opp fra Egypt, gravla de ved Sikem på det jordstykket som Jakob hadde kjøpt av Hamors, Sikems fars sønner, for hundre kesitter. Josefs barn fikk det til arvedel.

33 Og Eleasar, Arons sønn, døde. De gravla ham på den haugen som hans sønn Pinehas hadde fått i Efra'im-fjellene.

Dommernes bok

Dommernes bok 1

Mange byer blir erobret

- 1** Etter at Josva var død, spurte Israels barn Herren: Hvem av oss skal først dra opp mot kana'aneerne og kjempe mot dem?
- 2** Herren sa: Juda skal dra opp. Se, jeg har gitt landet i hans hånd.
- 3** Da sa Juda til sin bror Simeon: Dra med meg til det landområdet som er tilfalt meg og la oss kjempe mot kana'aneerne! Så skal jeg dra med deg til ditt område. Og Simeon gikk med ham.
- 4** Så dro Juda opp, og Herren ga kana'aneerne og ferisittene i deres hånd. De slo dem i Besek, ti tusen mann.
- 5** I Besek møtte de Adoni-Besek og kjempet mot ham. De slo kana'aneerne og ferisittene.
- 6** Men Adoni-Besek flyktet. Da forfulgte de ham og grep ham, og hogg av ham tommelfingrene og stortærne.
- 7** Da sa Adoni-Besek: Sytti konger med avhogde tommelfingrer og stortær sanket smuler under bordet mitt. Som jeg gjorde, har Gud gjort mot meg igjen. - Siden førte de ham til Jerusalem, og der døde han.
- 8** Judas barn angrep og inntok Jerusalem. De slo folket med sverdets egg og satte ild på byen.
- 9** Siden dro Judas barn ned for å kjempe mot kana'aneerne som bodde i fjellbygdene og i sydlandet og i lavlandet.
- 10** Juda gikk mot de kana'aneerne som bodde i Hebron, Hebrons navn var før Kirjat-Arba, og de slo Sjesai og Akiman og Talmi.
- 11** Derfra dro Juda mot innbyggerne i Debir - Debirs navn var før Kirjat-Sefer.
- 12** Kaleb sa: Den som overvinner Kirjat-Sefer og inntar byen, ham vil jeg gi min datter Aksa til kone.
- 13** Kenisitten Otniel, Kalebs yngre bror, inntok byen. Og Kaleb ga ham sin datter Aksa til kone.
- 14** Da hun kom til mannen sin, egget hun ham til å be faren om et jordstykke. Hun sprang ned av eselet, og Kaleb sa til henne: Hva vil du?
- 15** Hun svarte: Gi meg en avskjedsgave! Du har giftet meg bort til dette tørre sydlandet! Gi meg nå vannkilder! Så ga Kaleb henne de øvre og de nedre kildene.

16 Etterkommerne av kenitten, Moses' svoger, dro med Judas barn opp fra Palmebyen til Juda ørken, som ligger sør for Arad, og de bosatte seg blant folket der.

17 Siden dro Juda ut med sin bror Simeon, og de slo de kana'aneere som bodde i Sefat. De slo byen med bann. Derfor kalte de den Horma.

18 Juda inntok Gasa med tilhørende bygder og Asjkelon med tilhørende bygder og Ekron med tilhørende bygder.

19 Og Herren var med Juda, så han inntok fjellbygdene. Men han var ikke i stand til å drive bort innbyggerne i dalen, for de hadde jernvogner.

20 De ga Hebron til Kaleb, slik som Moses hadde sagt. Og han drev de tre Anak-sønnene bort derfra.

Kana'aneerne blir ikke helt utryddet

21 Men Benjamins barn drev ikke bort jebusittene som bodde i Jerusalem. Jebusittene ble boende sammen med Benjamins barn i Jerusalem, og har bodd der til denne dag.

22 Josefs barn dro også ut. De gikk mot Betel, og Herren var med dem.

23 Og Josefs barn sendte speidere til Betel. Byen hette før Lus.

24 Speiderne fikk se en mann som gikk ut av byen, og de sa til ham: Vis oss hvor vi kan komme inn i byen! Så vil vi vise barmhjertighet mot deg.

25 Og han viste dem hvor de kunne komme inn i byen. De slo byen med sverdets egg, men mannen og hele hans slekt lot de gå.

26 Mannen dro til hetittenes land, og han bygde en by og kalte den Lus. Det navnet har den hatt til denne dag.

27 Manasse drev ikke bort innbyggerne i Bet-Sean med tilhørende småbyer eller i Ta'anak med tilhørende småbyer eller innbyggerne i Dor med tilhørende småbyer eller innbyggerne i Jibleam med tilhørende småbyer eller innbyggerne i Megiddo med tilhørende småbyer. Det lyktes kana'aneerne å bli boende der i landet.

28 Da Israel ble sterkt, gjorde de kana'aneerne arbeidspliktige, men de drev dem ikke bort.

29 Efra'im drev ikke bort de kana'aneerne som bodde i Geser. Kana'aneerne ble boende midt iblant dem der.

30 Sebulon drev ikke bort innbyggerne i Kitron og innbyggerne i Nahalol, men kana'aneerne ble boende midt iblant dem og måtte gjøre tvangsarbeid.

31 Asjer drev ikke bort innbyggerne i Akko og innbyggerne i Sidon og Ahlab og Aksib og Helba og Afik og Rehob.

³² Asjerittene bosatte seg midt iblant kana'aneerne som bodde i landet, de drev dem ikke bort.

³³ Naftali drev ikke bort innbyggerne i Bet-Sjemesj og innbyggerne i Bet-Anat. De bosatte seg midt iblant kana'aneerne som bodde i landet. Og innbyggerne i Bet-Sjemesj og Bet-Anat måtte gjøre tvangsarbeid for dem.

³⁴ Amorittene trengte Dans barn opp i fjellene. De lot dem ikke få komme ned i dalen.

³⁵ Det lyktes amorittene å bli boende i Har-Heres, i Ajalon og i Sja'albim. Men da Josefs barn ble sterkere enn de, måtte de gjøre tvangsarbeid.

³⁶ Amorittenes grense gikk fra Akrabbim-skaret, fra Sela og oppover.

Dommernes bok 2

Herrens engel refser Israel

¹ Herrens engel kom fra Gilgal opp til Bokim. Og han sa: Jeg hentet dere opp fra Egypt og førte dere til det landet jeg har lovt deres fedre med ed. Og jeg sa: Aldri i evighet vil jeg bryte min pakt med dere.

² Men dere skal ikke slutte pakt med dem som bor i dette landet. Deres altere skal dere rive ned. Men dere hørte ikke på mine ord. Hva er det dere har gjort?

³ Jeg sa også: Jeg vil ikke drive dem ut for dere, men de skal bli til brodder i sidene på dere, og gudene deres skal bli til en snare for dere.

⁴ Da Herrens engel talte disse ordene til alle Israels barn, gråt folket høyt.

⁵ Derfor kalte de stedet Bokim. Og de ofret til Herren der.

Josva dør

⁶ Da Josva hadde latt folket fare, og Israels barn var dratt hver til sin arvedel for å ta landet i eie,

⁷ tjente folket Herren så lenge Josva levde, og så lenge alle de eldste levde som overlevde Josva og hadde sett alle de store gjerningene Herren hadde gjort for Israel.

⁸ Men så døde Josva, Nuns sønn, Herrens tjener. Han var da ett hundre og ti år gammel.

⁹ Og de begravde ham på hans arvedels grunn i Timnat-Heres i Efra'im-fjellene, nord for Ga'asj-fjellet.

Israels frafall

¹⁰ Så ble hele dette slektleddet samlet til sine fedre, og etter dem vokste det opp en annen slekt, som ikke kjente Herren, og heller ikke de gjerningene han hadde gjort for Israel.

- 11** Da gjorde Israels barn det som var ondt i Herrens øyne, og dyrket Ba'alene.
- 12** De forlot Herren, sine fedres Gud, han som hadde ført dem ut av landet Egypt. Og de fulgte andre guder, de gudene som folkene omkring dem hadde. Israels barn tilba dem og vakte Herrens vrede.
- 13** De forlot Herren og dyrket Ba'al og Astarte-bildene.
- 14** Da ble Herrens vrede opptent mot Israel. Han ga dem i røveres hånd, og de plyndret dem. Han overga dem i deres fienders hånd, disse som bodde omkring dem. Og de kunne ikke stå seg mot sine fiender.
- 15** Overalt hvor de dro ut, var Herrens hånd mot dem. Derfor gikk det dem ille, slik Herren hadde sagt dem, og som Herren hadde sverget. Og de kom i stor nød.
- 16** Da reiste Herren opp dommere, og de frelste dem fra røvernes hånd.
- 17** Men heller ikke mot sine dommere var de lydige. De var troløse og drev hor med andre guder og tilba dem. De vek snart av fra den veien deres fedre hadde vandret i lydighet mot Herrens bud, og de gjorde ikke som de.
- 18** Når så Herren reiste opp dommere for dem, da var Herren med dommeren og frelste dem av deres fienders hånd så lenge dommeren levde. For Herren hadde medynk med dem når de sukket over disse som plaget og undertrykte dem.
- 19** Men når så dommeren døde, falt de fra igjen, og for verre fram enn sine fedre: De fulgte andre guder og dyrket og tilba dem. De holdt ikke opp med noen av sine gjerninger eller med sin ulydige ferd.
- 20** Så ble Herrens vrede opptent mot Israel, og han sa: Fordi dette folk har brutt min pakt, som jeg opprettet med deres fedre, og ikke har hørt på min røst,
- 21** så vil jeg heller ikke lenger drive bort for dem noen av de folk som Josva lot bli igjen da han døde.
- 22** Ved dem skulle Israel bli satt på prøve, om de ville ta vare på Herrens vei og vandre på den, som deres fedre gjorde, eller ikke.
- 23** Så lot da Herren disse folk få være der, og han hastet ikke med å drive dem bort. Han ga dem ikke i Josvas hånd.

Dommernes bok 3

- 1** Dette er de folk som Herren lot bli tilbake for å prøve Israel ved dem, alle de israelittene som ikke selv hadde vært med i noen av Kana'ans-krigene,
- 2** bare for at de kommende slekter i Israel skulle få kjennskap til krig og bli opplært i det, alle de som ikke før hadde vært med:

³ Filistrenes fem fyrster og alle kana'aneerne og sidonierne og hevittene, som bodde på Libanon-fjellene, fra Ba'al-Hermon-fjellet til der hvor veien går til Hamat.

⁴ Ved dem var det Israel skulle bli satt på prøve, så det kunne kjennes om de ville lyde Herrens bud, som han hadde gitt deres fedre ved Moses.

⁵ Men da Israels barn nå bodde midt iblant kana'aneerne, hetittene og amorittene og ferisittene og hevittene og jebusittene,

⁶ tok de døtrene deres til koner og ga sine døtre til deres sønner og dyrket deres guder.

⁷ Israels barn gjorde det som var ondt i Herrens øyne. De glemte Herren sin Gud og dyrket Ba'alene og Astarte-bildene.

⁸ Da ble Herrens vrede opptent mot Israel. Han overga dem i Kusjan-Risatajims hånd, han som var konge i Mesopotamia. Og Israels barn tjente Kusjan-Risatajim i åtte år.

Otniel

⁹ Da ropte Israels barn til Herren. Og Herren oppreiste en frelser for Israels barn, og han frelste dem. Det var kenisitten Otniel, Kalebs yngre bror.

¹⁰ Herrens Ånd kom over ham. Han ble dommer i Israel og dro ut i strid, og Herren ga Kusjan-Risatajim, kongen i Mesopotamia, i hans hånd, så han vant over Kusjan-Risatajim.

¹¹ Og landet hadde ro i førti år. Så døde Otniel, Kenas' sønn.

Ehud

¹² Men Israels barn fortsatte med å gjøre det som var ondt i Herrens øyne. Og Herren ga Eglon, kongen i Moab, makt over Israel, fordi de gjorde det som var ondt i Herrens øyne.

¹³ Han fikk med seg Ammons barn og Amalek og dro ut og slo Israel, og de inntok Palmebyen.

¹⁴ Og Israels barn tjente Eglon, kongen i Moab, i atten år.

¹⁵ Da ropte Israels barn til Herren, og Herren oppreiste en frelser for dem, benjaminitten Ehud, Geras sønn, en keivhendt mann. Israels barn sendte ham en gang med en gave til Eglon, kongen i Moab.

¹⁶ Da laget Ehud seg et tveegget, alenlangt sverd og bandt det om seg under klærne på sin høyre side.

¹⁷ Så førte han gaven fram til Eglon, kongen i Moab. Men Eglon var en meget fet mann.

- 18** Da Ehud hadde gitt gaven fra seg, lot han folkene som hadde båret gaven, dra hjem.
- 19** Men selv snudde han ved avgudene ved Gilgal og lot si: Jeg har et hemmelig ord til deg, konge! Da sa kongen: Hysj! Så gikk de ut alle de som sto hos ham.
- 20** Og Ehud kom inn til ham, mens han satt alene i sin kjølige sal på taket. Og Ehud sa: Jeg har et ord fra Gud til deg! - Da reiste han seg opp fra stolen.
- 21** Men Ehud rakte ut sin venstre hånd og tok sverdet fra sin høyre side og stakk det i magen hans.
- 22** Håndtaket fulgte bladet inn, og fettet lukket til om bladet, for han dro ikke sverdet ut av livet på ham. Det stakk ut på baksiden.
- 23** Og Ehud gikk ut i forhallen, og han lukket døren til salen hvor han var, og låste den.
- 24** Og da han var gått ut, kom tjenerne inn. Da de så at døren til salen var låst, sa de: Han har nok et visst ærend i svalkammeret.
- 25** Og de ventet meget lenge, men han lukket ikke opp døren til salen. Da tok de nøkkelen og lukket opp, og se, deres herre lå død på gulvet.
- 26** Mens de ga seg tid, slapp Ehud bort. Han var allerede kommet forbi avgudene og kom fram til Se'ira.
- 27** Da han kom dit, blåste han i hornet på Efra'im-fjellet. Israels barn fulgte ham ned fra fjellet, han gikk selv foran dem.
- 28** Og han sa til dem: Skynd dere etter meg! For Herren har gitt deres fiender, moabittene, i deres hånd. Så dro de ned etter ham, og de besatte vadestedene over Jordan til Moab og lot ingen komme over.
- 29** Den gang hogg de ned omkring ti tusen mann av Moab, alle sterke og djerne menn, og ikke én slapp unna.
- 30** Så ble da Moab på den dagen ydmyket under Israels hånd, og landet hadde ro i åtti år.

Sjamgar

- 31** Etter ham kom Sjamgar, Anats sønn. Han slo seks hundre mann av filistrene med en oksedrivers stav. Også han frelste Israel.

Dommernes bok 4

Debora

- 1** Da Ehud var død, gjorde Israels barn igjen det som var ondt i Herrens øyne.

- ² Og Herren overga dem i Jabins, Kana'ans konges hånd. Han regjerte i Hasor. Hans hærfører var Sisera, som bodde i Harosjet-Haggojim.
- ³ Israels barn ropte til Herren, for Sisera hadde ni hundre jernvogner, og Israels barn var i hard trengsel i tjue år.
- ⁴ Og Debora, en profetinne, Lappidots kone, dømte Israel på denne tiden.
- ⁵ Hun satt under Deboras palmetre mellom Rama og Betel på Efra'im-fjellet, og Israels barn gikk opp til henne for at hun skulle skifte rett mellom dem.
- ⁶ Hun sendte bud og kalte til seg Barak, Abinoams sønn, fra Kedesj i Naftali, og sa til ham: Hør hva Herren, Israels Gud, har befalt: Gå av sted og dra opp i Tabor-fjellet og ta med deg ti tusen mann av Naftalis sønner og av Sebulons sønner!
- ⁷ Så vil jeg dra Sisera, Jabins hærfører, og hans vogner og hans hær bort til deg, til Kisjon-bekken, og jeg vil gi ham i din hånd.
- ⁸ Da sa Barak til henne: Hvis du går med meg, vil jeg gå. Men hvis du ikke går med meg, så går ikke jeg heller.
- ⁹ Og hun sa: Visst skal jeg gå med deg. Men æren skal ikke bli din for den reisen du gjør. For Herren vil overgi Sisera i en kvinnes hånd. - Så gjorde hun seg klar og gikk med Barak til Kedesj.
- ¹⁰ Og Barak kalte Sebulon og Naftali sammen i Kedesj. Ti tusen mann dro opp etter ham. Og Debora gikk med ham.
- ¹¹ Kenitten Heber hadde skilt lag med kenittene, ætlingene til Moses' svoger Hobab. Han hadde flyttet med sine telt til Sa'ana'im-eiken ved Kedesj.
- ¹² Da Sisera fikk spurt at Barak, Abinoams sønn, hadde dratt opp på Tabor-fjellet,
- ¹³ kalte han sammen alle sine vogner, ni hundre jernvogner, og alt det krigsfolket han hadde, for at de skulle komme fra Harosjet-Haggojim til Kisjon-bekken.
- ¹⁴ Da sa Debora til Barak: Bryt opp! Dette er den dagen da Herren har gitt Sisera i din hånd. Drar ikke Herren ut foran deg? - Så dro Barak ned fra Tabor-fjellet, og ti tusen mann fulgte ham.
- ¹⁵ Da slo Herren Sisera og alle stridsvognene og hele hæren med forvirring, så de ikke kunne stå seg mot Baraks sverd. Sisera steg ned av vognen og flyktet til fots.
- ¹⁶ Men Barak forfulgte vognene og hæren til Harosjet-Haggojim, og hele Siseras hær falt for sverdets egg, det ble ikke en eneste igjen.
- ¹⁷ Sisera flyktet til fots til Jaels telt, hun var kenitten Hebers kone. Det var fred mellom Jabin, kongen i Hasor, og kenitten Hebers hus.

18 Jael gikk da ut mot Sisera og sa til ham: Kom inn, herre! Kom inn til meg, og vær ikke redd! Og han gikk inn i teltet til henne, og hun gjemte ham under et teppe.

19 Han sa til henne: Kjære, gi meg litt vann å drikke! Jeg er tørst. - Da åpnet hun flasken med melk og lot ham drikke. Så dekket hun over ham igjen.

20 Han sa til henne: Stå i teltdøren, og dersom det kommer noen og spør deg: Er det noen her? - da si nei!

21 Men Jael, Hebers kone, tok en teltplugg og gikk stille inn til ham med en hammer i hånden. Hun slo teltpluggen gjennom tinningen på ham, så den gikk ned i jorden. For trett som han var, var han falt i tung søvn. Slik døde han.

22 Da nå Barak forfulgte Sisera, gikk Jael ut til ham og sa til ham: Kom, så skal jeg vise deg den mannen du leter etter! - Han gikk inn til henne, og se, der lå Sisera død med pluggen gjennom tinningen.

23 Slik ydmyket Gud på denne dagen Jabin, Kana'ans konge, for Israels barns øyne.

24 Og Israels barns hånd lå tyngre og tyngre på Jabin, Kana'ans konge, til de helt hadde gjort ende på Jabin, Kana'ans konge.

Dommernes bok 5

Debora og Barak synger en lovsang for Herren

1 Den dagen sang Debora og Barak, Abinoams sønn, denne sangen:

2 Fyrstene i Israel gikk først i striden, og folket møtte villig fram! Lovsyng Herren!

3 Hør, dere konger! Lytt til, dere høvdinger! Jeg - for Herren vil jeg synge. Jeg vil lovsynge Herren, Israels Gud.

4 Herre, da du gikk ut fra Se'ir, da du skred fram fra Edoms mark, da skalv jorden, himlene dryppet, skyene dryppet av vann.

5 Fjellene ristet i skrekk for Herrens åsyn. Sinai der borte skalv for Herrens, Israels Guds åsyn.

6 I Sjamgars, Anats sønns dager, i Jaels dager var stiene øde, de veifarende gikk på krokete stier.

7 Det fantes ingen fører i Israel. Nei, ingen før jeg, Debora, sto fram - før jeg sto fram, en mor i Israel.

8 De valgte seg nye guder. Da var det strid ved portene. Ikke et skjold, heller ikke et spyd ble sett blant førti tusen i Israel.

9 Mitt hjerte slår for Israels høvdinger og for de frivillige som møtte fram blant folket. Pris Herren!

- 10 Dere som rir på hvite esler, dere som sitter på rike tepper, dere som vandrer på veien: Syng!
- 11 Med jubel deler de sitt bytte ved brønnene. Der priser de Herrens rettferdige verk, hans styres rettferdige verk i Israel. Den gang dro de ned til portene, Herrens folk.
- 12 Våkn opp! Våkn opp, Debora! Våkn opp! Våkn opp, stem i en sang! Stå opp, Barak, og før dine fanger i fangenskap, du Abinoams sønn!
- 13 Den gang lød det: Stig ned, du lille flokk! Stig ned til heltene, du folk! Herre, stig ned og strid for meg blant kjempene!
- 14 Av Efra'im steg de ned, de som har sin rot på Amaleks fjell. Etter deg kom Benjamin blant dine folk. Av Makir steg høvdinger ned, og av Sebulon de som drar fram med førerstav.
- 15 Issakars fyrster fulgte Debora, og som Issakar, så Barak. I dalen styrter de fram i hans følge. - Ved Rubens bekker ble det holdt store rådslagninger!
- 16 Hvorfor ble du sittende mellom fehegnene og hørte på hyrdefløyten? Ved Rubens bekker ble det holdt store rådslagninger!
- 17 Gilead - på den andre siden av Jordan holdt han seg i ro. Og Dan - hvorfor drøyde han ved skipene? Asjer ble sittende ved havets strand, han holdt seg i ro ved sine viker.
- 18 Sebulon er et folk som setter sitt liv på spill inntil døden, likeså Naftali på sine fjell.
- 19 Konger kom, de kjempet. Den gang kjempet Kana'ans konger ved Ta'anak, ved Megiddos vann. Hærfang av sølv fikk de ikke.
- 20 Fra himmelen kjempet de, stjernene fra sine baner. De stred mot Sisera.
- 21 Kisjons bekk rev fienden bort - den eldgamle bekken, Kisjons bekk. Skrid fram, min sjel, med kraft!
- 22 Da tordnet hestenes hover, hans mektige hingster sprengte fram.
- 23 Forbann Meros! sa Herrens engel. Forbann, forbann dets folk, fordi de ikke kom Herren til hjelp - Herren til hjelp blant kjempene.
- 24 Priset fremfor kvinner være Jael, kenitten Hebers hustru! Fremfor kvinner i telt være hun priset!
- 25 Vann ba han om, melk ga hun ham. Fløte bar hun fram i en prektig skål.
- 26 Hun rekker ut sin hånd etter teltpuggen, sin høyre hånd etter arbeidsmannens hammer. Hun slår Sisera med hammeren, knuser hans hode, slår i stykker og gjennomborer hans tinning.

²⁷ For hennes føtter sank han ned, falt han, lå han. For hennes føtter sank han ned, falt han. Der han sank ned, der lå han felt.

²⁸ Gjennom vinduet speider hun og roper, Siseras mor - ut gjennom gitteret: Hvorfor venter hans vogn med å komme? Hvor blir det av hans traverses hovslag?

²⁹ Hennes klokeste hoffdamer svarer, og selv gir hun seg svar på sine ord:

³⁰ For visst finner de hærfang og skifter: En kvinne, to kvinner til manns! Hærfang av fargede klær for Sisera! Hærfang av fargede klær, brokete klær! En farget kledning, to brokete halsduker for hver som har tatt bytte!

³¹ Måtte alle dine fiender omkomme slik, Herre! Måtte de som elsker ham, være som solen når den går fram i sin kraft! - Og landet hadde ro i førti år.

Dommernes bok 6

Israel synder mot Herren

¹ Israels barn gjorde det som var ondt i Herrens øyne. Og Herren ga dem i midianittenes hånd i sju år.

² Midianittenes hånd lå tungt på Israel. Det var derfor Israels barn innrettet de grottene som finnes oppe i fjellene, hulene og fjellborgene.

³ Hver gang Israel hadde sådd, kom midianittene og amalekittene og Østens barn og gikk til angrep mot dem.

⁴ De slo leir rett imot dem og ødela avlingene i landet helt til Gasa og lot det ikke være noe igjen å leve av i Israel, verken småfe eller storfe eller esler.

⁵ For de dro opp med sine flokker og sine telt. De kom som gresshopper i mengde, det var ikke tall på dem og kamelene deres. De kom inn i landet og herjet det.

⁶ Israel ble rent utarmet av midianittene. Da ropte Israels barn til Herren.

⁷ Og da Israels barn ropte til Herren for midianittenes skyld,

⁸ da sendte Herren en profet til Israels barn. Og han sa til dem: Så sier Herren, Israels Gud: Jeg førte dere opp fra Egypt og hentet dere ut av trellehuset.

⁹ Jeg fridde dere av egypternes hånd og av alle deres hånd som undertrykte dere. Jeg drev dem bort for dere, og ga dere landet.

¹⁰ Jeg sa til dere: Jeg er Herren deres Gud. Dere skal ikke frykte de guder som blir dyrket av amorittene, som eide det landet dere bor i. - Men dere hørte ikke på min røst.

Gideon blir kalt til dommer

11 Og Herrens engel kom og satte seg under eiketreet i Ofra, der Joasj av Abieser-ætten rådde. Gideon, sønnen hans, sto da og tresket hvete i vinpressen for å berge kornet fra midianittene.

12 Herrens engel åpenbarte seg for ham og sa til ham: Herren er med deg, du djerne kjempe!

13 Men Gideon sa til ham: Hør på meg, Herre! Er Herren med oss, hvorfor har da alt dette rammet oss? Og hvor er alle hans undergjerninger som våre fedre har fortalt oss om, når de sa: Førte ikke Herren oss opp fra Egypt? Men nå har Herren forlatt oss og overgitt oss i midianittenes hånd.

14 Da vendte Herren seg til ham og sa: Gå av sted, så sterk som du er, så skal du frelse Israel av midianittenes hånd! Har ikke jeg sendt deg?

15 Men han sa til ham: Å, Herre! Hvordan skal jeg kunne frelse Israel? Min ætt er jo den ringeste i Manasse, og jeg er den yngste i min fars hus.

16 Da sa Herren til ham: Jeg vil være med deg, og du skal slå midianittene ned til siste mann.

17 Gideon sa til ham: Dersom jeg har funnet nåde for dine øyne, så gi meg et tegn på at det er du som taler med meg!

18 Gå ikke herfra før jeg kommer ut til deg med min offergave og legger den fram for ditt åsyn! Og han sa: Jeg skal bli her til du kommer tilbake.

19 Så gikk Gideon inn og stelte til et kje, og han tok en efa mel til usyret brød. Kjøttet la han i en kurv, og suppen hadde han i en krukke. Dette bar han ut til ham under eiketreet og satte det fram for ham.

20 Da sa Guds engel til ham: Ta kjøttet og de usyrede kakene og legg det på steinen der, og hell suppen over! Og han gjorde så.

21 Og Herrens engel rakte ut staven som han hadde i hånden, og rørte ved kjøttet og de usyrede kakene med spissen av den. Da steg det ild opp fra steinen og fortærte kjøttet og de usyrede kakene, mens Herrens engel for bort for hans øyne.

22 Da Gideon så at det var Herrens engel, sa han: Ve meg, Herre Herre! For jeg har sett Herrens engel ansikt til ansikt.

23 Men Herren sa til ham: Fred være med deg! Frykt ikke, du skal ikke dø.

24 Da bygde Gideon et alter for Herren der og kalte det: Herren er fred. Det står ennå den dag i dag i Abieser-ættens Ofra.

Gideon river ned Ba'als alter

25 Samme natt sa Herren til ham: Ta din fars ungokse, og den andre sju år gamle oxen. Og du skal rive ned det Ba'als-alter som din far har, og hogge ned det Astarte-bildet som står ved siden av det.

26 Så skal du bygge et alter for Herren din Gud øverst på festningsberget og legge alt til rette. Ta så den andre oxen og bær den fram som brennoffer, og bruk veden fra Astarte-bildet som du skal hogge ned.

27 Da tok Gideon ti av tjenerne sine med seg og gjorde som Herren hadde sagt til ham. Av frykt for slekten sin og for mennene i byen, torde han ikke gjøre det om dagen, derfor gjorde han det om natten.

28 Da mennene i byen sto opp tidlig om morgenen, fikk de se at Ba'als alter var revet ned og at Astarte-bildet som sto ved siden av, var hogd ned, og at den andre oxen var ofret på det alteret som var bygd.

29 Da sa de til hverandre: Hvem har gjort dette? Og de spurte og undersøkte, og de sa: Gideon, Joasj' sønn, har gjort det.

30 Mennene i byen sa da til Joasj: Før din sønn ut, han skal dø! Han har revet ned Ba'als alter, og han har hogd ned Astarte-bildet som sto ved siden av det.

31 Men Joasj sa til alle dem som sto omkring ham: Vil dere kjempe for Ba'al? Vil dere hjelpe ham? Den som kjemper for Ba'al, skal miste livet før det blir morgen igjen! Er han gud, da la ham kjempe for seg selv, siden de har revet ned altrene hans.

32 Den dagen fikk Gideon navnet Jerubba'al, for de sa: La Ba'al kjempe mot ham, siden han har revet ned altrene hans!

Gideon samler en hær

33 Alle midianittene og amalekittene og Østens barn slo seg nå sammen og satte over Jordan, og de slo leir i Jisre'el-dalen.

34 Men Herrens Ånd kom over Gideon. Han blåste i hornet, og Abieser-ætten samlet seg og fulgte ham.

35 Han sendte så bud omkring i hele Manasse, og de samlet seg også og fulgte ham. Han sendte bud til Asjer og til Sebulon og til Naftali, og de kom opp og sluttet seg til dem.

36 Da sa Gideon til Gud: Dersom du vil frelse Israel ved min hånd, som du har sagt,

37 så legger jeg nå denne ulldotten på treskeplassen. Hvis det da faller dugg bare på ullen, mens det er tørt på hele marken, da vet jeg at du vil frelse Israel ved min hånd, som du har sagt.

38 Og slik ble det. Da han tidlig neste morgen sto opp og klemte ullen, presset han ut dugg av den, en skål full av vann.

39 Men Gideon sa til Gud: La ikke din vrede bli opptent mot meg, om jeg taler en gang til! Jeg ville gjerne få gjøre en prøve til med ullen! La nå ullen være tørr, mens duggen faller på hele marken!

⁴⁰ Og denne natten gjorde Gud det slik: Ullen var tørr, men utover hele marken lå det dugg.

Dommernes bok 7

Gideons hær blir bare tre hundre mann

¹ Jerubba'al, det er Gideon, og alt folket som var med ham, tok tidlig ut og slo leir ved Harod-kilden. Midianittenes leir lå lenger mot nord, fra More-haugen og ned i dalen.

² Da sa Herren til Gideon: Du har for mye folk med deg til at jeg skulle gi midianittene i deres hånd. For da kunne Israel rose seg mot meg og si: Min egen hånd har frelst meg.

³ La det nå ropes ut for folket: Den som er redd og fryktsom, kan snu og fare hjem igjen fra Gilead-fjellet! Da var det tjueto tusen av folket som vendte tilbake, men ti tusen ble igjen.

⁴ Men Herren sa til Gideon: Ennå er det for mye folk! La dem gå ned til vannet, så vil jeg skille dem ut for deg der. Den som jeg sier skal gå med deg, han skal gå med deg. Men hver den som jeg sier ikke skal gå med deg, skal ikke gå.

⁵ Så førte han folket ned til vannet, og Herren sa til Gideon: Alle de som lepjer vannet i seg med tungen slik som hunden, skal du stille for seg selv. Likeså alle som legger seg på kne for å drikke.

⁶ Tallet på dem som førte vannet opp til munnen med hånden og lepjet, var tre hundre. Men resten av folket la seg på kne og drakk av vannet.

⁷ Da sa Herren til Gideon: Med de tre hundre mann som lepjet, vil jeg frelse dere og gi midianittene i din hånd. Men resten av folket kan gå hver til sitt.

⁸ Så tok de med seg folkets matforråd og deres horn. Alle de andre Israels menn lot Gideon fare hver til sitt telt, men de tre hundre mann lot han bli tilbake hos seg. Midianittenes leir lå lenger nede i dalen.

Gideon seirer over fienden

⁹ Samme natten sa Herren til Gideon: Stå opp og dra ned mot leiren! Jeg har gitt den i din hånd.

¹⁰ Men er du redd for å gå dit ned, så gå ned til leiren med din tjener Pura.

¹¹ Hør så etter hva de taler om. Da skal du kjenne deg så sterk at du tør dra ned mot leiren. Han og tjeneren hans Pura gikk da ned til forpostene som holdt vakt ytterst i leiren.

¹² Men midianittene og amalekittene og alle Østens barn lå der i dalen så tett som gresshopper, og det var ikke tall på kamelene deres. De var tallrike som sanden på havets strand.

- 13** Med det samme Gideon kom ned, var det en mann som fortalte en annen en drøm og sa: Jeg hadde en drøm. Se, et byggbrød kom rullende mot midianittenes leir. Og da det kom til teltet, støtte det til det, så det falt. Det kastet det over ende, så det ble liggende der.
- 14** Da svarte den andre og sa: Dette er ikke noe annet enn israelitten Gideons, Joasj' sønns sverd. Gud har gitt midianittene og hele leiren i hans hånd.
- 15** Da Gideon hørte denne drømmen fortalt og hvordan den ble tydet, tilba han. Så vendte han tilbake til Israels leir og sa: Stå opp! Herren har gitt midianittenes leir i deres hånd.
- 16** Han delte de tre hundre mann i tre flokker. Så ga han dem alle horn i hendene og tomme krukker, og inne i krukene var det fakler.
- 17** Og han sa til dem: Dere skal se på meg og gjøre som jeg! Når jeg kommer til utkanten av leiren, så gjør som jeg gjør!
- 18** Når jeg blåser i hornet, jeg og alle de som er med meg, da skal også dere blåse i hornene rundt omkring hele leiren og rope: For Herren og for Gideon!
- 19** Så kom Gideon og hundre mann som var med ham, til utkanten av leiren ved begynnelsen av den mellomste nattevakt. De hadde nettopp satt ut vaktpostene. Da blåste de i hornene og knuste krukene som de hadde i hånden.
- 20** Alle de tre flokkene blåste i horn og knuste krukene. Med venstre hånd grep de faklene og i høyre hånd holdt de hornene som de blåste i, og de ropte: Sverd for Herren og for Gideon!
- 21** De ble stående hver på sin plass rundt leiren. Da begynte alle som var i leiren å løpe og rope, og så flyktet de.
- 22** Mens de tre hundre blåste i horn, vendte Herren den enes sverd mot den andre overalt i leiren. Hæren flyktet til Bet-Hasjitta bort imot Serera, til kanten av Abel-Mehola forbi Tabbat.
- 23** Israels menn av Naftali og av Asjer og av hele Manasse ble så kalt til våpen, og de forfulgte midianittene.
- 24** Og Gideon sendte bud omkring på hele Efra'im-fjellet og sa: Dra ned mot midianittene og steng adgangen til vannene helt til Bet-Bara og Jordan! Så ble da hver mann i Efra'im kalt til våpen, og de stengte veien til vannene like til Bet-Bara og Jordan.
- 25** De tok til fange to av midianittenes fyrster, Oreb og Se'eb. Oreb drepte de på Orebs klippe, og Se'eb drepte de i Se'eb's vinpresse. Så forfulgte de midianittene. Hodene av Oreb og Se'eb hadde de med seg til Gideon på den andre siden av Jordan.

Dommernes bok 8

Misnøye med Gideon

- 1** Efra'ims menn sa til Gideon: Hva er det du har gjort mot oss? Hvorfor sendte du ikke bud etter oss da du dro i strid mot midianittene? Og de gikk sterkt i rette med ham.
- 2** Men han sa til dem: Hva har vel jeg gjort her som kan sammenlignes med det som dere har gjort? Er ikke Efra'ims etterhøst bedre enn Abiesers vinhøst?
- 3** I deres hånd ga Gud midianittenes fyrster, Oreb og Se'eb. Hva har da jeg maktet å gjøre som kan lignes med det dere har gjort? Da han talte slik til dem, var de ikke vrede på ham lenger.
- 4** Gideon kom til Jordan og gikk over, han og de tre hundre mann som var med ham. De var blitt trette mens de forfulgte fienden.
- 5** Da sa han til mennene i Sukkot: Kjære, gi folket som følger meg, noe brød! De er trette, og jeg holder på å forfølge Sebah og Salmunna, midianittenes konger.
- 6** Men høvdingene i Sukkot sa: Har du allerede Sebahs og Salmunnas hender i din hånd, siden vi skal gi hæren din brød?
- 7** Da sa Gideon: Nå vel, når Herren gir Sebah og Salmunna i min hånd, da skal jeg treske dere med ørkenens torner og tistler.
- 8** Så dro han derfra opp til Pnuel og talte på samme måte til innbyggerne der. Men mennene i Pnuel svarte ham som mennene i Sukkot hadde svart.
- 9** Da sa han til dem også: Når jeg kommer vel hjem igjen, skal jeg rive ned dette tårnet.

Ny seier over midianittene

- 10** Men Sebah og Salmunna lå i Karkor med hærene sine, omkring femten tusen mann. Det var alt som var igjen av østerlendingenes store hær. Men de falne var hundre og tjue tusen mann som kunne dra sverd.
- 11** Gideon dro opp teltboerveien øst for Nobah og Jogbea, og han slo hæren mens den kjente seg trygg.
- 12** Sebah og Salmunna flyktet, og han forfulgte dem. Og han tok begge midianittenes konger, Sebah og Salmunna, til fange og skremte fra hverandre hele hæren.
- 13** Gideon, Joasj' sønn, vendte så tilbake fra striden, fra Heres-bakken.
- 14** Og han fikk fatt på en ung mann som hørte hjemme i Sukkot. Ham spurte han ut, og han skrev opp for ham høvdingene og de eldste i Sukkot, syttisju mann.

15 Han kom til mennene i Sukkot og sa: Se, her er Sebah og Salmunna, som dere hånte meg for og sa: Har du da allerede Sebahs og Salmunnas hender i din hånd, så vi skulle gi dine trette menn brød?

16 Og han grep byens eldste, og han tok ørkenens torner og tistler og tuktet mennene i Sukkot med dem.

17 Tårnet i Pnuel rev han ned og slo i hjel innbyggerne i byen.

18 Siden sa han til Sebah og Salmunna: Hvordan så de ut, de mennene som dere drepte på Tabor? Og de sa: De var som du, hver av dem som en kongesønn å se til.

19 Da sa han: Det var brødrene mine, min mors sønner. Så sant Herren lever, dersom dere hadde latt dem leve, skulle jeg ikke slått dere i hjel nå.

20 Og han sa til Jeter, sin førstefødte sønn: Kom og slå dem i hjel! Men gutten dro ikke sverdet sitt. Han var redd, for han var bare en gutt.

21 Da sa Sebah og Salmunna: Kom selv og hogg oss ned! For som mannen er, så er hans styrke. - Så gikk Gideon fram og slo Sebah og Salmunna i hjel. Og han tok halvmånene som kamelene deres hadde om halsen.

Gideons siste år

22 Israels menn sa da til Gideon: Du skal herske over oss, både du og din sønn og din sønnesønn! For du har frelst oss av midianittenes hånd.

23 Men Gideon sa til dem: Jeg vil ikke herske over dere, og min sønn skal ikke herske over dere. Herren skal herske over dere.

24 Og Gideon sa til dem: Jeg vil be dere om noe: at dere alle vil gi meg de ringene dere har tatt til bytte! - For midianittene gikk med gullringer, de var ismaelitter.

25 Og de sa: Vi vil gjerne gi deg dem. Så bredte de ut et klede, og på det kastet hver av dem de ringene han hadde tatt til bytte.

26 Vekten av de gullringene han hadde bedt om, var ett tusen sju hundre sekel gull foruten de halvmånene og øresmykkene og purpurklærne som midianittenes konger hadde på seg, og i tillegg til de kjedene som kamelene deres hadde om halsen.

27 Og Gideon laget en efod av gullet og stilte den opp i sin by i Ofra. Hele Israel drev hor med den der. Den ble en snare for Gideon og hans hus.

28 Slik ble midianittene ydmyket under Israel, og de løftet ikke hodet flere ganger. Og landet hadde ro i førti år, så lenge Gideon levde.

29 Så dro Jerubba'al, Joasj' sønn, hjem til sitt hus og ble boende der.

³⁰ Gideon hadde sytti sønner som var hans egne barn, for han hadde mange koner.

³¹ Han hadde også en medhustru som bodde i Sikem. Med henne fikk han en sønn og kalte ham Abimelek.

³² Og Gideon, Joasj' sønn, døde i høy alder og ble gravlagt i sin far Joasj' grav i Ofra, som tilhørte Abieser-ætten.

³³ Men da Gideon var død, ble Israels barn igjen troløse og drev hor med Ba'alene, og de tok Ba'al-Berit til sin gud.

³⁴ Israels barn glemte Herren sin Gud, som hadde frelst dem fra alle fiender rundt omkring.

³⁵ Heller ikke viste de Jerubba'als, Gideons hus, noen kjærlighet til gjengjeld for alt det gode han hadde gjort for Israel.

Dommernes bok 9

Abimeleks kongedømme

¹ Abimelek, Jerubba'als sønn, dro til Sikem, til sin mors brødre, og han talte til dem og til hele sin morfars slekt og sa:

² Tal til alle Sikems menn og si: Hva er best for dere, at sytti menn, alle Jerubba'als sønner, hersker over dere, eller at én mann hersker over dere? Og husk at jeg er av samme kjøtt og blod som dere!

³ Da talte hans mors brødre om ham til alle Sikems menn, og la alt dette fram for dem. Da vendte deres hu seg til Abimelek, for de tenkte: Han er jo vår bror.

⁴ Så ga de ham sytti sekel sølv fra Ba'al-Berits tempel. For pengene leide Abimelek noen løse og frekke menn som fulgte ham.

⁵ Og han kom til sin fars hus i Ofra og slo i hjel brødrene sine, Jerubba'als sønner, sytti mann på én stein. Men Jotam, Jerubba'als yngste sønn, ble tilbake, for han hadde gjemt seg.

⁶ Da samlet alle Sikems menn seg, og alle de som bodde i Millo. De gikk av sted og gjorde Abimelek til konge ved minnesteinseiken i Sikem.

⁷ Da Jotam fikk vite dette, gikk han opp på toppen av Garisim-fjellet. Der sto han og ropte høyt og sa til dem: Hør på meg, Sikems menn! Så skal Gud høre på dere.

⁸ Det hendte en gang at trærne ville salve en til konge. Og de sa til oljetreet: Vær konge over oss!

⁹ Men oljetreet svarte dem: Skulle jeg gi avkall på oljen min, som Gud og mennesker ærer meg for, og gi meg til å svaie over trærne?

- 10** Da sa trærne til fikentreet: Kom du og vær konge over oss!
- 11** Men fikentreet sa til dem: Skulle jeg gi avkall på min sødme og min gode frukt og gi meg til å svaie over trærne?
- 12** Da sa trærne til vintreet: Kom du og vær konge over oss!
- 13** Men vintreet sa til dem: Skulle jeg gi avkall på min most, som gleder Gud og mennesker, og gi meg til å svaie over trærne?
- 14** Da sa alle trærne til tornebusken: Kom du og vær konge over oss!
- 15** Og tornebusken sa til trærne: Dersom det er deres oppriktige mening at dere vil salve meg til konge over dere, så kom og søk ly i min skygge! Men hvis ikke, da skal det gå ut ild fra tornebusken og fortære Libanons sedertrær.
- 16** Så hør nå: Har dere gått oppriktig og ærlig fram ved å gjøre Abimelek til konge? Har dere gjort vel imot Jerubba'al og hans hus? Har dere gjengjeldt ham det han gjorde
- 17** den gang min far stred for dere og vågde livet sitt og frelste dere av midianittenes hånd?
- 18** I dag har dere reist dere mot min fars hus og slått i hjel sønnene hans, sytti mann på én stein. Og dere har gjort Abimelek, sønn av trelkvinnen hans, til konge over Sikems menn, fordi han er deres bror.
- 19** Dersom dere nå i dag har gått oppriktig og ærlig fram mot Jerubba'al og hans hus, da gled dere over Abimelek, og la da også ham glede seg over dere!
- 20** Men hvis ikke, da skal det gå ut ild fra Abimelek og fortære Sikems innbyggere og dem som bor i Millo, og det skal gå ut ild fra Sikems menn og fra dem som bor i Millo, og fortære Abimelek.
- 21** Så tok Jotam flukten. Han kom unna og dro til Be'er. Der slo han seg ned, så han kunne være i sikkerhet for sin bror Abimelek.
- 22** Abimelek regjerte over Israel i tre år.
- 23** Da sendte Gud en ond ånd mellom Abimelek og Sikems ledere, og Sikems menn svek Abimelek.
- 24** Dette skjedde for at den blodige ugjerning mot Jerubba'als sytti sønner skulle komme over Abimelek. Deres blod skulle hevnes på ham, deres bror, som hadde slått dem i hjel, og på Sikems menn, som hadde støttet ham, så han kunne slå sine brødre i hjel.
- 25** Sikems menn la folk på lur mot ham øverst oppe i fjellene, og de ranet alle som dro forbi dem på veien. Dette ble meldt til Abimelek.

- 26** Så kom Ga'al, Ebeds sønn, og brødrene hans og flyttet inn i Sikem. Og Sikems menn fattet tillit til ham.
- 27** De gikk ut på marken og høstet vingårdene sine og presset druene og holdt gledesfest. Så gikk de inn i sin guds hus og åt og drakk og forbannet Abimelek.
- 28** Og Ga'al, Ebeds sønn sa: Hvem er vel Abimelek? Og hva er Sikem, at vi skulle tjene ham? Er han ikke Jerubba'als sønn, og Sebul hans tilsynsmann? Tjen de menn som stammer fra Hamor, Sikems far! Men hvorfor skulle vi tjene denne mannen?
- 29** Hadde jeg bare dette folket i min hånd, så skulle jeg nok få Abimelek bort. Og han sa: Øk din hær, Abimelek, og dra ut!
- 30** Da Sebul, høvdingen i byen, hørte hva Ga'al, Ebeds sønn, hadde sagt, ble han meget vred.
- 31** Han sendte hemmelig bud til Abimelek og sa: Ga'al, Ebeds sønn, og brødrene hans er kommet til Sikem. De egger byen opp mot deg.
- 32** Bryt nå opp ved nattetid med det folket du har hos deg, og legg deg i bakhold ute på marken.
- 33** Og tidlig i morgen, så snart solen står opp, skal du rykke fram og overfalle byen. Da vil Ga'al og det folket han har hos seg, dra ut imot deg, og du kan gjøre med ham det som du får anledning til.
- 34** Så brøt Abimelek opp om natten med alle de folkene han hadde hos seg. De la seg i bakhold mot Sikem i fire flokker.
- 35** Ga'al, Ebeds sønn, kom ut og stilte seg i byporten. Abimelek og de folkene han hadde hos seg, brøt da fram fra bakholdet.
- 36** Ga'al så folkene, og han sa til Sebul: Se, det kommer folk ned fra fjelltoppene! Men Sebul sa til ham: Det er skyggene av fjellene du tar for folk.
- 37** Men Ga'al sa igjen: Jo, det kommer folk ned fra midtfjellet, og én hop kommer på veien som fører til trollmannseiken.
- 38** Da sa Sebul til ham: Hvor er nå dine store ord? Det var du som sa: Hvem er vel Abimelek, at vi skulle tjene ham? Er ikke dette de folkene du har foraktet? Gå nå ut og strid mot dem!
- 39** Da dro Ga'al ut, og Sikems menn fulgte ham. Og de kjempet mot Abimelek.
- 40** Men Abimelek slo ham på flukt og forfulgte ham, og det ble et stort mannefall helt bort til byporten.
- 41** Abimelek ga seg til i Aruma. Og Sebul drev bort Ga'al og brødrene hans, så de ikke fikk bo lenger i Sikem.

- 42** Neste dag gikk folket ut på marken. Det fikk Abimelek vite.
- 43** Da delte han folkene sine i tre flokker og la seg i bakhold på marken. Og da han så at folket kom ut av byen, rykket han fram mot dem og slo dem.
- 44** Abimelek og den flokken som fulgte ham, overfalt byen og stilte seg i byporten. De to andre flokkene overfalt alle dem som var ute på marken, og slo dem.
- 45** Abimelek kjempet mot byen hele denne dagen og inntok den. Folket som var der, slo han i hjel, og han rev byen ned og strødde salt over den.
- 46** Da mennene i Sikems borg hørte dette, gikk de alle inn i tårnet som hørte til El-Berits tempel.
- 47** Da det ble meldt Abimelek at alle mennene i Sikems borg hadde samlet seg,
- 48** gikk han opp på Salmon-fjellet med alle de folkene han hadde hos seg. Og Abimelek tok en øks i hånden og hogg greiner av trærne, tok dem opp, la dem på skulderen og sa til de folkene som var med ham: Skynd dere og gjør det samme som dere så jeg gjorde!
- 49** Da hogg alle folkene også hver sin bør med greiner og gikk etter Abimelek. Så la de greinene oppetter tårnet og satte ild på tårnet med dem. Slik omkom alle innbyggerne i Sikems borg, omkring tusen, menn og kvinner.
- 50** Deretter dro Abimelek til Tebes, og han slo leir ved byen og inntok den.
- 51** Midt i byen var det et fast tårn. Dit flyktet alle menn og kvinner, alle borgerne i byen. De stengte etter seg og steg opp på taket av tårnet.
- 52** Så kom Abimelek til tårnet og angrep det. Han gikk nær til inngangen for å sette ild på det.
- 53** Da var det en kvinne som kastet en kvernstein ned i hodet på ham og knuste hjerneskillen hans.
- 54** Abimelek ropte fort på sin våpensvein, og sa til ham: Dra sverdet ditt og drep meg, så de ikke skal si om meg: En kvinne slo ham i hjel! Så stakk sveinen sverdet gjennom ham, og han døde.
- 55** Da nå Israels menn så at Abimelek var død, gikk de hjem hver til sitt.
- 56** Slik gjengjeldte Gud all den ondskap som Abimelek gjorde mot sin far den gang han slo sine sytti brødre i hjel.
- 57** Og all den ondskap som Sikems menn hadde gjort, lot Gud komme tilbake over deres hode. Jotams, Jerubba'als sønns forbannelse rammet dem.

Dommernes bok 10

Tola og Ja'ir

- 1** Etter Abimelek sto Tola fram og frelste Israel. Han var sønn av Pua, Dodos sønn, av Issakars stamme, og han bodde i Sjamir på Efra'im-fjellet.
- 2** Han dømte Israel i tjuetre år. Da han døde, ble han gravlagt i Sjamir.
- 3** Etter ham sto Ja'ir fra Gilead fram og dømte Israel i tjueto år.
- 4** Han hadde tretti sønner, som red på tretti eselfoler og hadde tretti byer. Disse kalles den dag i dag Ja'irs teltbyer. De ligger i Gileads land.
- 5** Da Ja'ir døde, ble han gravlagt i Kamon.

Ammonittene går til krig mot Israel

- 6** Israels barn gjorde igjen det som var ondt i Herrens øyne. De dyrket Ba'alene og Astarte-bildene, Arams guder og Sidons guder og Moabs guder og ammonittenes guder og filistrenes guder. De forlot Herren og tjente ham ikke.
- 7** Da ble Herrens vrede opptent mot Israel, og han overga dem i filistrenes hånd og i ammonittenes hånd.
- 8** Samme året begynte de å plage og underkue Israels barn. I atten år undertrykte de alle Israels barn som bodde på østsiden av Jordan, i amorittenes land, i Gilead.
- 9** Ammons barn satte også over Jordan for å kjempe mot Juda og mot Benjamin og mot Efra'ims hus, og Israel kom i stor trengsel.
- 10** Da ropte Israels barn til Herren og sa: Vi har syndet mot deg! Vi har forlatt vår Gud og dyrket Ba'alene.
- 11** Men Herren sa til Israels barn: Har jeg ikke frelst dere fra egypterne og amorittene og Ammons barn og filistrene?
- 12** Og da sidonierne og Amalek og Maon undertrykte dere, og dere ropte til meg, frelste jeg dere av deres hånd.
- 13** Men dere forlot meg og dyrket andre guder, derfor vil jeg ikke frelse dere mer.
- 14** Gå nå bort og rop til de gudene dere har valgt dere! La dem frelse dere, nå da dere er i slik trengsel!
- 15** Da sa Israels barn til Herren: Vi har syndet! Gjør med oss det du finner for godt, bare du vil frelse oss denne gangen!
- 16** Så skilte de seg av med de fremmede gudene og tjente Herren. Da kunne han ikke tåle å se på Israels nød.
- 17** Ammons barn ble kalt til våpen og slo leir i Gilead. Og Israels barn samlet seg og slo leir i Mispa.

18 Da sa krigsfolket, høvdingene i Gilead, til hverandre: Hvem vil gå først i striden mot Ammons barn? Han skal være høvding over alle som bor i Gilead.

Dommernes bok 11

Jefta blir dommer

1 Jefta fra Gilead var en djerv krigsmann. Men han var sønn av en horkvinne. Hans far var Gilead.

2 Også med sin kone hadde Gilead sønner, og da konens sønner ble voksne, jaget de bort Jefta og sa til ham: Du skal ingen arvedel ha i vår fars hus, for du er sønn av en fremmed kvinne.

3 Da flyktet Jefta for brødrene sine og bosatte seg i landet Tob. Der samlet det seg en flokk løse menn om Jefta, og de dro ut med ham på hans streiftog.

4 En tid etter begynte Ammons barn krig mot Israel.

5 Da de gikk til angrep på Israel, dro de eldste i Gilead av sted for å hente Jefta fra landet Tob.

6 De sa til Jefta: Kom og bli føreren vår, så vil vi ta kampen opp mot Ammons barn.

7 Men Jefta sa til de eldste i Gilead: Var det ikke dere som hatet meg og drev meg bort fra min fars hus? Hvorfor kommer dere da til meg nå når dere er i trengsel?

8 De eldste i Gilead svarte: Det er jo derfor vi kommer til deg igjen! Du må gå med oss og kjempe mot Ammons barn, så skal du være høvding over oss, over alle som bor i Gilead.

9 Da sa Jefta til de eldste i Gilead: Dersom dere nå får meg med dere tilbake for å kjempe mot Ammons barn, og Herren gir dem i min hånd, så er det altså jeg som skal være høvding over dere!

10 Og de eldste i Gilead sa til Jefta: Herren skal være vitne mellom oss dersom vi ikke gjør som du har sagt!

11 Så gikk Jefta med de eldste i Gilead. Folket gjorde ham til sin høvding og fører. Og Jefta gjentok i Mispa alle sine ord for Herrens åsyn.

12 Så sendte Jefta bud til ammonittenes konge og sa: Er det noe mellom deg og meg, siden du kommer hit og fører krig mot mitt land?

13 Da sa ammonittenes konge til Jeftas sendebud: Da Israel dro opp fra Egypt, tok de mitt land like fra Arnon til Jabbok og til Jordan. Gi det nå tilbake med det gode!

14 Jefta sendte da igjen bud til ammonittenes konge,

15 og sa til ham: Så sier Jefta: Israel har ikke tatt Moabs land eller ammonittenes land.

16 På sin ferd opp fra Egypt vandret Israel i ørkenen til Rødehavet og kom til Kadesj.

17 Da sendte Israel bud til Edoms konge og sa: La meg få dra gjennom ditt land! Men Edoms konge hørte ikke på dem. Også til Moabs konge sendte de bud, men han ville heller ikke. Så ble Israel i Kadesj.

18 Siden vandret de i ørkenen og dro utenom Edoms land og Moabs land og kom fram øst for Moabs land og slo leir på den andre siden av Arnon. Men de kom ikke inn i Moabs land, for Arnon er Moabs grense.

19 Så sendte Israel bud til Sihon, amorittenes konge, kongen i Hesjbon. Og de sa til ham: La oss få dra gjennom ditt land, så vi kan komme dit vi skal!

20 Men Sihon hadde ikke så stor tillit til Israel at han torde la dem dra gjennom landet sitt. Han samlet alt folket sitt, og de slo leir i Jahsa, og så gikk de til angrep på Israel.

21 Men Herren, Israels Gud, ga Sihon og alt folket hans i Israels hånd. De slo dem, og Israel inntok hele det landet som tilhørte amorittene, det folket som bodde der.

22 Hele amorittenes land inntok de, like fra Arnon til Jabbok og fra ørkenen til Jordan.

23 Slik har Herren, Israels Gud, drevet amorittene bort for sitt folk Israel. Og nå vil du ta deres land til din eiendom?

24 Er det ikke så, at det som din gud Kamosj lar deg få, det tar du i eie, og alt det Herren vår Gud rydder for oss, det tar vi i eie?

25 Er vel du bedre enn Balak, Sippors sønn, Moabs konge? Trettet vel han med Israel eller førte krig mot dem?

26 Nå har Israel bodd tre hundre år i Hesjbon og byene som tilhører det, og i Aroer med tilhørende byer og i alle de byer som ligger ved Arnons bredder. Hvorfor har dere da ikke tatt dem tilbake i hele denne tiden?

27 Jeg har ikke gjort deg noe ondt. Men du gjør nå urett mot meg ved å angripe meg. Herren, han som er dommer, han skal dømme i dag mellom Israels barn og Ammons barn.

28 Men ammonittenes konge hørte ikke på det som Jeftas sendebud bar fram til ham.

Jeftas løfte

29 Da kom Herrens Ånd over Jefta. Han dro fram gjennom Gilead og Manasse og videre til Mispa i Gilead. Og fra Mispa i Gilead dro han fram mot Ammons barn.

30 Og Jefta gjorde et løfte til Herren og sa: Dersom du gir Ammons barn i min hånd,

31 da skal den første som går ut av døren i mitt hus og kommer imot meg når jeg kommer uskadd tilbake fra Ammons barn, høre Herren til. Jeg skal ofre ham som brennoffer.

32 Så dro Jefta fram mot Ammons barn og kjempet mot dem, og Herren ga dem i hans hånd.

33 Han slo dem og tok fra dem landet fra Aroer til bort mot Minnit, tjue byer, og helt til Abel-Keramim. Det ble et stort mannefall, og Ammons barn ble ydmyket under Israels barn.

Jeftas datter

34 Da Jefta kom hjem til sitt hus i Mispa, kom hans datter ut imot ham med tamburiner og dans. Hun var hans eneste barn, han hadde ingen sønn eller datter uten henne.

35 Med det samme Jefta fikk se henne, flerret han klærne sine og sa: Å min datter! For en sorg du volder meg, og for en ulykke du fører over meg! Jeg har gjort et løfte til Herren, og jeg kan ikke ta det tilbake.

36 Da sa hun til ham: Far, har du gjort et løfte til Herren, så gjør med meg som du har lovt, siden Herren lot deg få hevn over fiendene dine, Ammons barn.

37 Så sa hun til sin far: Bare én ting vil jeg be deg om: La meg være fri i to måneder, så jeg kan gå ned på fjellene og gråte over min jomfrustand sammen med mine venninner.

38 Og han sa: Gjør så! Så lot han henne være fri to måneder. Hun gikk av sted med venninnene sine og gråt over sin jomfrustand på fjellene.

39 Da to måneder var omme, kom hun tilbake til sin far. Han gjorde med henne etter det løfte han hadde gitt, og hun visste ikke av mann. Så ble det en skikk i Israel:

40 År for år går Israels døtre av sted for å minnes Jeftas, gileadittens datter fire dager om året.

Dommernes bok 12

Efra'ims menn angriper Jefta

1 Efra'ims menn ble kalt til våpen og dro mot nord. Og de sa til Jefta: Hvorfor sendte du ikke bud etter oss da du dro av sted for å kjempe mot Ammons

barn? Nå vil vi sette ild på huset du bor i og brenne det ned over hodet på deg!

² Da sa Jefta til dem: En meget stridbar mann har jeg vært, jeg og mitt folk, mot Ammons barn. Jeg ropte på dere, men dere frelste meg ikke ut av deres hånd.

³ Da jeg så at dere ikke ville hjelpe, satte jeg livet mitt på spill og dro av sted mot Ammons barn. Og Herren ga dem i min hånd. Hvorfor kommer dere da farende mot meg i dag og vil kjempe mot meg?

⁴ Deretter samlet Jefta alle Gileads menn og kjempet mot Efra'im. Og Gileads menn slo Efra'im, for de hadde sagt: Rømlinger fra Efra'im er dere, gileaditter - midt i Efra'im og midt i Manasse!

⁵ Og gileadittene stengte vadestedene over Jordan for Efra'im. Hver gang det kom en efra'imitt som hadde flyktet fra slaget og sa: La meg slippe over! - da sa Gileads menn til ham: Er du en efra'imitt? Han svarte: Nei.

⁶ Da sa de til ham: Si sibbolet! Men han sa sibbolet, for han kunne ikke uttale ordet riktig. Så grep de ham og slo ham i hjel ved Jordans vadesteder. Det falt den gang førtito tusen av Efra'im.

⁷ Jefta dømte Israel i seks år. Og gileaditten Jefta døde og ble gravlagt i en av Gileads byer.

Ibsan, Elon og Abdon

⁸ Etter ham var Ibsan fra Betlehem dommer i Israel.

⁹ Han hadde tretti sønner. Tretti døtre giftet han bort, og tretti svigerdøtre førte han hjem som koner for sønnene sine. Han dømte Israel i sju år.

¹⁰ Og Ibsan døde og ble gravlagt i Betlehem.

¹¹ Etter ham var Elon fra Sebulon dommer i Israel. Han dømte Israel i ti år.

¹² Da sebulonitten Elon døde, ble han gravlagt i Ajalon i Sebulons land.

¹³ Etter ham var piratonitten Abdon, Hillels sønn, dommer i Israel.

¹⁴ Han hadde førti sønner og tretti sønnesønner, som red på sytti eselfoler. Han dømte Israel i åtte år.

¹⁵ Og piratonitten Abdon, Hillels sønn, døde og ble gravlagt i Piraton i Efra'ims land, på Amalekitt-fjellet.

Dommernes bok 13

Samson blir født

¹ Men Israels barn gjorde igjen det som var ondt i Herrens øyne. Og Herren ga dem i filistrenes hånd i førti år.

- ² Det var en mann fra Sora, av danittenes ætt, som hette Manoah. Hans kone var ufruktbar og hadde aldri hatt barn.
- ³ Og Herrens engel åpenbarte seg for kvinnen og sa til henne: Se, du er ufruktbar og har aldri hatt barn. Men du skal bli med barn og føde en sønn.
- ⁴ Så ta deg nå i vare og drikk ikke vin eller sterk drikk og et ikke noe urent!
- ⁵ For nå skal du bli med barn og føde en sønn. Det skal ikke komme rakekniv på hans hode, for barnet skal være en Guds nasireer fra mors liv. Han skal begynne å frelse Israel fra filistrenes hånd.
- ⁶ Og kvinnen kom og sa til mannen sin: En Guds mann kom til meg. Han var å se til som en engel, og han så fryktinngytende ut. Jeg spurte ham ikke hvor han var fra, og han sa meg ikke sitt navn.
- ⁷ Han sa til meg: Nå skal du bli med barn og føde en sønn. Drikk nå ikke vin eller sterk drikk og et ikke noe urent. For barnet skal være en Guds nasireer fra mors liv og til sin dødsdag.
- ⁸ Da ba Manoah til Herren og sa: Hør meg, Herre! La den Guds mann som du sendte, komme til oss igjen og lære oss hva vi skal gjøre med det barnet som skal bli født!
- ⁹ Og Gud hørte Manoahs bønn. Guds engel kom igjen til kvinnen, mens hun satt ute på marken. Manoah, hennes mann, var ikke sammen med henne.
- ¹⁰ Da skyndte kvinnen seg og løp hjem og fortalte det til mannen sin og sa: Nå har han vist seg for meg igjen, den mannen som kom til meg her om dagen.
- ¹¹ Manoah sto da opp og fulgte etter sin kone. Da han kom til mannen, sa han til ham: Er du den mannen som talte til min kone? Han svarte: Ja.
- ¹² Og Manoah sa: Når nå dine ord går i oppfyllelse, hvordan skal vi da bære oss at med barnet? Og hva skal vi gjøre med ham?
- ¹³ Da sa Herrens engel til Manoah: Alt det jeg har nevnt for kvinnen, skal hun ta seg i vare for.
- ¹⁴ Hun skal ikke ete noe av det som kommer av vintreet, ikke drikke vin eller sterk drikk og ikke ete noe urent. Alt det jeg har pålagt henne, skal hun holde seg etter.
- ¹⁵ Da sa Manoah til Herrens engel: Kan vi ikke få deg til å bli her en stund, så vi kan lage til et kje for deg!
- ¹⁶ Men Herrens engel sa til Manoah: Om du får meg til å bli, så eter jeg likevel ikke av din mat. Men vil du stille til et brennoffer, så skal du ofre det til Herren. For Manoah visste ikke at det var Herrens engel.
- ¹⁷ Da sa Manoah til Herrens engel: Hva er ditt navn? - så vi kan ære deg når dine ord går i oppfyllelse.

18 Men Herrens engel sa til ham: Hvorfor spør du om mitt navn? Det er et underfullt navn!

19 Så tok Manoah kjeet og matofferet og ofret det på berget til Herren. Da lot han et under skje mens Manoah og hans kone så på det:

20 Da flammen steg opp fra alteret mot himmelen, for Herrens engel opp i flammen fra alteret mens Manoah og hans kone så på det. Og de falt på sitt ansikt til jorden.

21 Siden viste ikke Herrens engel seg mer for Manoah og hans kone. Da forsto Manoah at det var Herrens engel.

22 Og Manoah sa til sin kone: Nå må vi dø, for vi har sett Gud!

23 Men hans kone sa til ham: Dersom Herren hadde villet drepe oss, hadde han ikke tatt imot brennoffer og matoffer av vår hånd, og han hadde ikke latt oss se alt dette eller latt oss høre slikt nå.

24 Og kvinnen fødte en sønn og ga ham navnet Samson. Gutten vokste opp, og Herren velsignet ham.

25 Herrens Ånd begynte å drive ham mens han var i Dans leir mellom Sora og Esjtaol.

Dommernes bok 14

Samson blir forlovet med en av filistrenes døtre

1 En gang da Samson gikk ned til Timnata, så han en kvinne der, en av filistrenes døtre.

2 Da han kom tilbake derfra, fortalte han det til sin far og mor og sa: Jeg så en kvinne i Timnata, en av filistrenes døtre. Henne må dere la meg få til kone!

3 Da sa hans far og mor til ham: Er det da ikke noen kvinne blant dine slektingers døtre eller i hele mitt folk siden du vil av sted og ta en kone blant de uomskårne filistrene? Men Samson sa til sin far: Henne må du la meg få! Det er henne jeg synes om.

4 Hans far og mor visste ikke at dette kom fra Herren, og at han søkte en anledning til strid med filistrene, for på denne tiden hersket filistrene over Israel.

5 Så gikk Samson og hans far og mor ned til Timnata. Da de kom til vingårdene ved Timnata, for en ung løve brølende mot ham.

6 Da kom Herrens Ånd mektig over ham, og han slet løven i stykker som om det skulle være et kje, enda han ikke hadde noe i hånden. Men han fortalte ikke sin far eller sin mor hva han hadde gjort.

7 Så gikk han ned og talte med kvinnen, og Samson syntes godt om henne.

8 Noen tid etter dro han ned igjen for å gifte seg med henne. Så bøyde han av fra veien og ville se etter åtselet av løven. Da var det en bisverm og honning inne i løvens kropp.

9 Han tok honningen ut og holdt den i hendene og åt mens han gikk. Da han kom til sin far og mor, delte han med dem, og de åt. Men han fortalte dem ikke at det var av løvens kropp han hadde tatt honningen.

10 Da nå hans far var kommet ned til kvinnen, stelte Samson til et gjestebud der, for slik pleide de unge menn å gjøre.

11 Så snart de så ham, hentet de tretti brudesvenner. De var stadig om ham.

12 En dag sa Samson til dem: Jeg vil la dere gjette en gåte. Dersom dere i løpet av de sju gjestebudsdagene kan si meg løsningen på gåten, og dere gjetter riktig, så vil jeg gi dere tretti fine skjorter og tretti festkledninger.

13 Men kan dere ikke si meg løsningen, så skal dere gi meg tretti fine skjorter og tretti festkledninger. Og de sa til ham: Kom med gåten så vi får høre den!

14 Da sa han til dem: Ut av eteren kom det som kan etes, og ut av den sterke kom det noe søtt. - Men det gikk tre dager uten at de kunne løse gåten.

Samson hevner seg på filistrene

15 Den sjuende dagen sa de til Samsons kone: Lokk mannen din til å si oss løsningen på gåten, ellers brenner vi opp både deg og din fars hus. Er det for å plyndre oss dere har innbudt oss?

16 Da hang Samsons kone over ham med gråt og sa: Du hater meg bare og elsker meg ikke! Du har gitt landsmennene mine en gåte, men meg har du ikke sagt løsningen på den. Han svarte: Jeg har ikke sagt det til min far og mor, skulle jeg da si det til deg?

17 Men hun hang over ham med gråt i de sju dagene gjestebudet varte, og den sjuende dagen sa han henne løsningen, fordi hun plaget ham så. Og hun sa det til sine landsmenn.

18 Den sjuende dagen, før solen gikk ned, sa mennene i byen til ham: Hva er søtere enn honning, og hva er sterkere enn en løve? Men han svarte dem: Hadde dere ikke pløyd med min kvige, så hadde dere ikke gjettet min gåte.

19 Og Herrens Ånd kom mektig over ham. Han gikk ned til Asjkelon og slo i hjel tretti mann der, tok klærne deres og lot dem som hadde løst gåten, få dem til festkledninger. I brennende harme dro han så hjem til sin fars hus.

20 Men Samsons kone ble gitt til den av hans brudesvenner som han hadde valgt til forlover.

Dommernes bok 15

- ¹ En tid senere, i hvetehøstens dager, ville Samson se til sin kone. Han hadde med seg et kje, og han sa: La meg få komme inn i kammerset til min kone! Men hennes far ville ikke gi ham lov til å gå inn.
- ² Han sa: Jeg tenkte at du hadde lagt henne for hat, og så ga jeg henne til din brudesvenn. Men er ikke hennes yngre søster vakrere enn hun? Ta henne isteden!
- ³ Da sa Samson til dem: Denne gangen har jeg ingen skyld på meg mot filistrene om jeg gjør dem noe ondt.
- ⁴ Så gikk Samson av sted og fanget tre hundre rever og fikk tak i fakler. Han bandt revene sammen etter halene, to og to, og festet en fakkell mellom hvert halepar.
- ⁵ Så tente han på faklene og slapp revene inn på filistrenes åkrer. Han brente opp både kornbånd og uskåret korn, likeså vingårder og oljehager.
- ⁶ Da sa filistrene: Hvem har gjort dette? Folk svarte: Samson, svigersønnen til timnitten, fordi han tok hans kone og ga henne til hans brudesvenn. - Så dro filistrene opp og brente inne både henne og hennes far.
- ⁷ Da sa Samson til dem: Gjør dere slikt, så vil jeg ikke hvile før jeg får hevet meg på dere.
- ⁸ Og han slo dem sønder og sammen, så det ble et stort mannefall. Så dro han ned og ga seg til i fjellkløften ved Etam.
- ⁹ Da dro filistrene opp og slo leir i Juda. De spredte seg utover i Leki.
- ¹⁰ Judas menn spurte: Hvorfor har dere dratt opp mot oss? De svarte: Vi har dratt opp for å binde Samson og gjøre mot ham som han har gjort mot oss.
- ¹¹ Da dro tre tusen mann av Juda ned i fjellkløften ved Etam, og de sa til Samson: Vet du ikke at filistrene hersker over oss? Hvorfor har du gjort dette mot oss? Men han sa til dem: Som de har gjort mot meg, så har jeg gjort mot dem.
- ¹² Da sa de til ham: Vi er kommet hit ned for å binde deg og overgi deg i filistrenes hånd. Og Samson sa til dem: Lov meg med ed at dere ikke vil drepe meg.
- ¹³ Da sa de til ham: Nei, vi vil bare binde deg og så gi deg i deres hånd, men drepe deg vil vi ikke. Så bandt de ham med to nye rep og førte ham opp av fjellkløften.
- ¹⁴ Da han kom til Leki, sprang filistrene mot ham med gledesrop. Men Herrens Ånd kom over ham, og repene om armene hans ble som brente lintråder, og båndene smuldret opp og falt av hendene hans.

15 Så fant han et friskt kjevebein av et esel. Han rakte hånden ut og grep det, og med det slo han i hjel tusen mann.

16 Da sa Samson: Med kjevebeinet av et esel slo jeg én hop, ja to! Med kjevebeinet av et esel slo jeg tusen mann!

17 Da han hadde sagt dette, kastet han kjevebeinet fra seg. Siden har de kalt dette stedet Ramat-Leki.

18 Da ble han brennende tørst, og så ropte han til Herren og sa: Du har gitt denne store frelse ved din tjeners hånd, og så skal jeg nå dø av tørst og falle i de uomskårnes hender!

19 Da åpnet Gud den hulen som er i Leki. Det rant vann ut av den, og han drakk. Da vendte hans livskraft tilbake, og han kviknet til. Derfor ble denne kilden kalt En-Hakkore. Den er i Leki den dag i dag.

Samson er dommer i tjue år

20 I tjue år var Samson dommer i Israel. Det var i filistrenes dager.

Dommernes bok 16

1 En gang dro Samson til Gasa. Der fikk han se en horkvinne og gikk inn til henne.

2 Da folkene i Gasa fikk høre at Samson var kommet dit, omringet de ham og lurte på ham ved byporten hele natten. Men de holdt seg ellers i ro natten igjennom og sa: Når det lysner mot dag, vil vi slå ham i hjel.

3 Samson ble liggende til midnatt. Ved midnattstid sto han opp. Han grep fatt i byportens to fløyer og i begge portstolpene og rykket dem opp sammen med bommen. Så la han dem på skuldrene og bar dem opp på toppen av det fjellet som ligger midt imot Hebron.

Samson og Dalila

4 Siden fattet han kjærlighet til en kvinne i Sorek-dalen. Navnet hennes var Dalila.

5 Da kom filistrenes høvdinger opp til henne og sa til henne: Lokk ham til å fortelle deg hva hans store styrke ligger i, og hvordan vi kan rå med ham og binde ham, så vi kan få bukt med ham! Så vil hver av oss gi deg elleve hundre sekel sølv.

6 Da sa Dalila til Samson: Kjære, la meg få vite hva din store styrke ligger i, og hva en kan binde deg med, så en kan få bukt med deg!

7 Samson svarte: Dersom en binder meg med sju friske buestrenger som ikke er blitt tørre, så blir jeg svak og er som et annet menneske.

⁸ Da kom filistrenes høvdinger opp til henne med sju friske buestrenger som ikke var blitt tørre. Dem bandt hun ham med.

⁹ Inne i kammerset hadde hun folk som satt i bakhold. Så sa hun til ham: Filistrene er over deg, Samson! Da rev han buestrene over som en tråd av stry brister når den kommer for nær ilden. Og ingen fikk vite hvordan det hadde seg med hans styrke.

¹⁰ Da sa Dalila til Samson: Du har narret meg og løyet for meg! Kjære, la meg nå få vite hva en kan binde deg med!

¹¹ Han svarte: Dersom en binder meg med nye rep som aldri har vært brukt til noe, så blir jeg svak og er som et annet menneske.

¹² Da tok Dalila nye rep og bandt ham med dem og sa til ham: Filistrene er over deg, Samson! Og i kammerset satt noen i bakhold. Men han rev repene av armene som tråder.

¹³ Da sa Dalila til Samson: Hittil har du narret meg og løyet for meg! La meg nå få vite hva en kan binde deg med! Han svarte henne: Når du vever de sju flettene på hodet mitt sammen med renningen i veven.

¹⁴ Da slo hun dem fast med nagler og sa til ham: Filistrene er over deg, Samson! Og han våknet av søvnen og rev ut både vevnaglen og renningen.

¹⁵ Da sa hun til ham: Hvordan kan du si at du elsker meg når du ikke har tiltro til meg? Nå har du narret meg tre ganger og ikke sagt meg hva din store styrke ligger i.

¹⁶ Da hun nå hver dag plaget ham med ordene sine og trengte sterkt inn på ham, ble han så lei seg at han nesten kunne dø.

¹⁷ Og så åpnet han hele sitt hjerte for henne og sa til henne: Det er ikke kommet rakekniv på hodet mitt, for jeg har vært en Guds nasireer fra mors liv. Dersom jeg blir raket, viker styrken min fra meg. Da blir jeg svak og er som alle andre mennesker.

¹⁸ Da skjønte Dalila at han hadde åpnet hele sitt hjerte for henne. Hun sendte bud etter filistrenes høvdinger og sa: Kom nå opp, for han har åpnet hele sitt hjerte for meg. Da kom filistrenes høvdinger opp til henne og hadde pengene med seg.

¹⁹ Så lot hun ham sove inn på sine knær. Så kalte hun på en mann og lot ham rake av de sju flettene på hodet hans. Hun begynte å plage ham, og styrken vek fra ham.

²⁰ Da sa hun: Filistrene er over deg, Samson! Han våknet da opp av søvnen og sa: Jeg skal nok gjøre meg fri denne gangen som før og slite meg løs. Men han visste ikke at Herren var veket fra ham.

²¹ Da grep filistrene ham og stakk ut øynene på ham. Og de førte ham ned til Gasa og bandt ham med to kobberlenker, og han måtte male korn i fangehuset.

²² Men med det samme han var raket, begynte håret på hodet å vokse igjen.

Samsons død

²³ Så samlet filistrenes høvdinger seg for å bære fram et stort slaktoffer for sin gud Dagon og for å holde fest, for de sa: Vår gud har gitt vår fiende Samson i vår hånd.

²⁴ Da folket fikk se ham, priste de sin gud og sa: Vår gud har gitt vår fiende i vår hånd, han som herjet landet vårt og slo så mange av oss i hjel.

²⁵ Mens de nå var glade og vel til mote, sa de: Hent Samson hit for at han kan underholde oss! Så hentet de Samson ut av fangehuset, og han underholdt dem. De stilte ham mellom søylene.

²⁶ Da sa Samson til den gutten som holdt ham i hånden: Slipp meg, la meg få ta i søylene som huset hviler på, og støtte meg til dem!

²⁷ Men huset var fullt av menn og kvinner. Alle filistrenes høvdinger var der. Og på taket var det omkring tre tusen menn og kvinner som så på at Samson underholdt dem.

²⁸ Da ropte Samson til Herren og sa: Herre Herre! Kom meg i hu og styrk meg bare denne ene gangen, min Gud, så jeg kan få hevne meg på filistrene med én hevn for mine to øyne!

²⁹ Så tok Samson tak i de to mellomste søylene som huset hvilte på, og trykte seg inn til dem. Den ene grep han om med sin høyre hånd, og den andre med sine venstre hånd.

³⁰ Og Samson sa: La meg dø sammen med filistrene! Så bøyde han seg fremover av all sin makt. Da falt huset sammen over høvdingene og over alt folket som var der inne. De som han drepte i sin død, var flere enn de han hadde drept i sitt liv.

³¹ Men brødrene hans og hele hans fars hus dro ned og tok ham og førte ham hjem og la ham i Manoahs, hans fars grav, mellom Sora og Esjtaol. Han hadde da vært dommer i Israel i tjue år.

Dommernes bok 17

Mikas avguder

¹ Det var en mann fra Efra'ims fjellland som hette Mika.

² Han sa til sin mor: De elleve hundre sekel sølv som ble tatt fra deg, og som du har uttalt forbannelse over så også jeg hørte på det - disse pengene er hos

meg. Det er jeg som har tatt dem. Da sa hans mor: Velsignet være du, min sønn, av Herren!

³ Så ga han sin mor de elleve hundre sekel sølv tilbake. Men hans mor sa: Disse pengene vier jeg nå til Herren og overgir dem til min sønn, for at han kan gjøre et utskåret bilde og et støpt bilde. Nå gir jeg deg pengene tilbake.

⁴ Da han hadde gitt pengene tilbake til moren, tok hun to hundre sekel sølv og ga dem til en gullsmed. Han laget et utskåret gudebilde og et støpt bilde. Det var siden i huset til Mika.

⁵ Denne mannen Mika hadde et gudshus. Han hadde laget en efod og husguder og hadde innviet en av sønnene sine til prest for seg.

⁶ I de dager var det ingen konge i Israel, hver mann gjorde det som var rett i hans øyne.

Mikas levittprest

⁷ Nå var det en ung mann fra Betlehem i Juda. Han var en levitt av dem som hørte til i Judas stamme, der var han bosatt.

⁸ Denne mannen dro bort fra byen sin, fra Betlehem i Juda, for å ta opphold hvor det kunne falle seg. På sin vandring kom han til Efra'im-fjellene, til Mikas hus.

⁹ Mika sa til ham: Hvor kommer du fra? Han svarte: Jeg er en levitt fra Betlehem i Juda. Jeg er nå på vandring for å ta opphold hvor det måtte passe.

¹⁰ Da sa Mika til ham: Bli hos meg og vær far og prest for meg! Så vil jeg gi deg ti sekel sølv om året og holde deg med klær og kost. Da gikk levitten inn til ham.

¹¹ Og levitten samtykket i å bli hos mannen. Den unge mannen var for ham som en av hans egne sønner.

¹² Mika innviet levitten, og den unge mannen ble hans prest. Han ble boende i Mikas hus.

¹³ Og Mika sa: Nå vet jeg at Herren vil gjøre vel mot meg siden jeg har fått en levitt til prest!

Dommernes bok 18

Mika og Dans stamme

¹ I de dager var det ingen konge i Israel. Og i disse samme dagene søkte Dans stamme å få seg et arveland til å bo i, for det var ikke til den dagen falt noen arvedel på dem, som på de andre av Israels stammer.

² Og Dans barn sendte ut fem menn av hele sin ætt, djerpe menn fra Sora og Esjtaol, for å speide og utforske landet. De sa til dem: Dra av sted for å

utspeide landet! Og de kom til Efra'ims fjelland, til Mikas hus, og ble der om natten.

³ Da de var like ved Mikas hus, kjente de igjen stemmen til den unge levitten. Så tok de av fra veien og spurte ham: Hvem er det som har ført deg hit? Hva gjør du her, og hvordan har du det her?

⁴ Han sa: Slik og slik har Mika gjort for meg. Han har leid meg til å være prest for seg.

⁵ Da sa de til ham: Kjære, spør Gud for oss så vi kan få vite om den ferden vi er ute på, kommer til å lykkes.

⁶ Presten svarte: Gå i fred! Herren holder øye med dere på ferden.

⁷ De fem mennene dro videre på sin vei og kom til Lajisj. De så at folket der levde sorgløst på samme vis som sidonierne, rolig og sorgløst. Det var ingen makthaver i landet som gikk dem for nær i noen ting. De var langt borte fra sidonierne og hadde ikke noe å gjøre med andre folk.

⁸ Da mennene kom tilbake til brødrene sine i Sora og Esjtaol, spurte deres brødre dem: Hvordan har det gått dere?

⁹ De sa: Kom, la oss dra opp mot dem! Vi har sett landet, det er et ypperlig land. Og dere sitter bare og tier? Dryg ikke med å dra av sted, så dere kan komme dit og innta landet!

¹⁰ Når dere kommer dit, kommer dere til et sorgløst folk. Landet strekker seg vidt ut til alle sider. Gud har gitt det i deres hånd - et land hvor det ikke er mangel på noen verdens ting!

¹¹ Og seks hundre mann av danittenes ætt, fullt væpnet, brøt opp fra Sora og Esjtaol.

¹² De dro opp og slo leir i Kirjat-Jearim i Juda. Derfor har folk kalt dette stedet Dans leir til denne dag. Det ligger vest for Kirjat-Jearim.

¹³ Derfra dro de over til Efra'ims fjelland og kom til Mikas hus.

¹⁴ De fem mennene som hadde dratt av sted til Lajisj-landet for å speide, tok til orde og sa til brødrene sine: Vet dere at i disse husene er det en efod og husguder og et utskåret bilde og et støpt bilde? Så skjønner dere vel hva dere har å gjøre?

¹⁵ Så tok de av fra veien og kom til den unge levittens hus, huset til Mika, og hilste på ham.

¹⁶ Men de seks hundre fullt væpnede mennene av Dans stamme sto ved inngangen til porten.

¹⁷ De fem mennene som hadde vært og speidet der i landet, gikk opp til huset. Der gikk de inn og tok det utskårne bildet og efoden og husgudene og det

støpte bildet, mens presten sto ved inngangen til porten sammen med de seks hundre væpnede mennene.

¹⁸ Da nå de fem mennene hadde gått inn i Mikas hus og hadde tatt det utskårne bildet med efoden og husgudene og det støpte bildet, sa presten til dem: Hva er det dere gjør?

¹⁹ De sa til ham: Ti stille! Legg hånden på munnen din og kom med oss og vær far og prest for oss! Hva er best for deg, å være prest for én manns hus eller for en hel stamme og ætt i Israel?

²⁰ Da ble presten vel til mote. Han tok efoden og husgudene og det utskårne bildet og ga seg i lag med folkene.

²¹ Deretter snudde de og dro bort, og de lot barna og buskapen og sine eiendeler være fremst i toget.

²² Da de alt var kommet langt fra Mikas hus, ble mennene i Mikas grend kalt sammen, og de nådde igjen Dans barn.

²³ De ropte etter Dans barn. Disse snudde seg og sa til Mika: Hva vil du siden du har kalt folkene dine sammen?

²⁴ Han svarte: Dere har tatt gudene mine som jeg har fått laget, og presten, og så har dere dratt bort. Hva har jeg så igjen? Hvordan kan dere da spørre meg hva jeg vil?

²⁵ Da sa Dans barn til ham: La oss ikke høre ett ord mer fra deg! Ellers kunne rasende menn gå løs på dere, og da ble det døden både for deg og dine.

²⁶ Så dro Dans barn sin vei. Og da Mika så at de var sterkere enn han, snudde han og vendte tilbake til sitt hus.

²⁷ Etter at de hadde tatt gudene som Mika hadde laget, og presten som var hos ham, dro de mot Lajisj. De kom over et folk som levde rolig og sorgløst, og slo dem med sverdets egg. Byen brente de opp.

²⁸ Det var ingen som kom dem til hjelp, for byen lå langt fra Sidon og de hadde ikke forbindelse med noen andre. Byen lå i dalen ved Bet-Rehob. De bygde den opp igjen og bosatte seg der.

²⁹ Og de kalte byen Dan etter sin stamfar Dan, Israels sønn. Før hette den Lajisj.

³⁰ Der satte Dans barn opp det utskårne bildet. Og Jonatan, sønn av Gersjom, Moses' sønn, og etterkommerne hans var prester for danittenes stamme helt til den dagen da landets innbyggere ble bortført.

³¹ Det utskårne bildet som Mika hadde laget, hadde de stående hos seg hele den tid Guds hus var i Sjilo.

Dommernes bok 19

Skjenselen i Gibe

- 1** På denne tiden, da det ikke fantes noen konge i Israel, var det en mann av Levis stamme som oppholdt seg som fremmed langt inne på Efra'im-fjellet. Han tok seg en medhustru fra Betlehem i Juda.
- 2** Men hans medhustru var utro mot ham og reiste fra ham hjem til sin fars hus i Betlehem i Juda. Der ble hun en tid, omkring fire måneder.
- 3** Da tok mannen hennes av sted og reiste etter henne for å tale kjærlig til henne og få henne til å komme tilbake. Han hadde med seg tjenestegutten sin og et par esler. Hun førte ham inn i sin fars hus, og da den unge kvinnens far så ham, gikk han ham glad i møte.
- 4** Hans svigerfar - den unge kvinnens far - holdt på ham, så han ble hos ham i tre dager. De åt og drakk og ble der natten over.
- 5** Den fjerde dagen sto de tidlig opp om morgenen, og han gjorde seg ferdig til å reise. Da sa den unge kvinnens far til svigersønnen sin: Få deg først litt mat til å styrke deg med! Så kan dere siden dra av sted.
- 6** De satte seg da begge to og åt og drakk sammen, og den unge kvinnens far sa til mannen: Vær nå så snill å bli her natten over og hygg deg her!
- 7** Og da mannen reiste seg og ville dra av sted, noddde svigerfaren ham, så han ga etter og ble der natten over.
- 8** Den femte dagen sto han igjen tidlig opp om morgenen og ville reise sin vei. Da sa den unge kvinnens far: Kjære, få deg først noe å styrke deg med, så får dere vente til det lir over middag. Så åt de begge sammen.
- 9** Siden gjorde da mannen seg ferdig til å reise med medhustruen og tjenestegutten. Men hans svigerfar - den unge kvinnens far - sa til ham: Nå lir det mot kveld, bli her natten over! Du ser at dagen heller, bli her i natt og hygg deg her! Så kan dere gi dere på vei tidlig i morgen så du kan komme hjem igjen.
- 10** Men mannen ville ikke bli natten over. Han sto opp og dro av sted og kom på sin vei til midt imot Jebus, det er Jerusalem. Han hadde med seg et par esler med kløv, og medhustruen var med ham.
- 11** Da de var ved Jebus, var det alt sent på dagen, og tjenestegutten sa til sin herre: Kom, la oss ta inn i jebusittenes by og bli der i natt!
- 12** Men hans herre sa til ham: Vi vil ikke ta inn i en by hvor det bare bor fremmede og ikke noen av Israels barn. Vi vil dra videre til Gibe.
- 13** Så sa han til tjenestegutten: Kom, la oss se til å nå en av de andre byene og bli natten over i Gibe eller Rama!

- 14** Så dro de da videre fram, og da solen gikk ned, var de tett ved Gibeá, som hører til Benjamin.
- 15** Der bøyde de av for å gå inn i Gibeá og bli der natten over. Da han kom inn i byen, ble han sittende på torget, for det var ingen som tok dem inn i huset sitt for natten.
- 16** Ut på kvelden kom det en gammel mann hjem fra arbeidet sitt ute på marken. Mannen var fra Efra'im-fjellet og oppholdt seg som fremmed i Gibeá. Men folket der på stedet var benjaminitter.
- 17** Da han så opp, fikk han øye på vandringsmannen der på byens torg. Da sa den gamle mannen: Hvor skal du hen, og hvor kommer du fra?
- 18** Han svarte: Vi kommer fra Betlehem i Juda og skal langt inn i Efra'im-fjellene. Der er jeg fra, og derfra dro jeg til Betlehem i Juda. Jeg er nå på veien til Herrens hus. Men det er ingen her som vil gi meg husly.
- 19** Jeg har både halm og fôr til eslene våre, og jeg har brød og vin for meg og for tjenestekvinnene dine og for tjenestegutten som din tjener har med. Vi mangler ingenting.
- 20** Da sa den gamle mannen: Fred være med deg! La bare meg sørge for alt det du trenger. Men på torget må du ikke bli natten over.
- 21** Så førte han ham inn i huset sitt og ga eslene fôr, og så vasket de føttene og åt og drakk.
- 22** Mens de nå satt i godt lag, kom mennene i byen, fordervede folk som de var, og omringet huset. De dundret på døren og ropte til den gamle mannen som eide huset: Send ut den mannen som har tatt inn i huset ditt, så vi kan få vår vilje med ham!
- 23** Men mannen som eide huset, gikk ut til dem og sa: Nei, mine brødre, gjør ikke så ond en gjerning! Siden denne mannen nå er kommet inn i mitt hus, må dere ikke gjøre en slik ond gjerning.
- 24** Se, her er datteren min som er jomfru, og mannens medhustru. La meg føre dem ut, så kan dere krenke dem og gjøre med dem som dere finner for godt! Men mot denne mannen må dere ikke bære dere så skjendig at.
- 25** Men mennene ville ikke høre på ham. Da tok mannen sin medhustru og førte henne ut på gaten til dem. De lå hos henne og for ille med henne hele natten til om morgenen, og slapp henne ikke før det begynte å lysne.
- 26** Ved daggry kom kvinnen og falt om ved inngangen til det huset hvor mannen hennes var. Der ble hun liggende til det ble lyst.
- 27** Da husbonden hennes sto opp om morgenen, og åpnet husdøren for å reise videre, da lå kvinnen, hans medhustru, ved inngangen til huset med hendene på dørterskelen.

²⁸ Han sa til henne: Stå opp og la oss ta av sted! Men det var ingen som svarte. Da løftet mannen henne opp på eselet og ga seg på veien hjemover.

²⁹ Da han kom hjem, grep han en kniv og tok sin medhustru og skar henne opp, lem for lem, i tolv stykker og sendte henne omkring i hele Israels land.

³⁰ Og hver den som så det, sa: Slikt har ikke hendt og er ikke sett helt fra den dag Israels barn dro opp fra landet Egypt, og til denne dag. Tenk over dette, rådslå og si hva dere mener!

Dommernes bok 20

Benjamins stamme blir straffet

¹ Da rykket alle Israels barn ut, og hele menigheten, like fra Dan til Be'er-Sjeba og fra Gileads land, samlet seg som én mann for Herren i Mispa.

² Og høvdingene for hele folket, for alle Israels stammer, stilte seg fram for Guds folks forsamling. Der var fire hundre tusen mann fotfolk, væpnet med sverd.

³ Men Benjamins barn fikk høre at Israels barn var dratt opp til Mispa. Da sa Israels barn: Si fra hvordan det gikk til med denne ugjerningen!

⁴ Levitten, den myrdede kvinnens mann, tok til orde og sa: Jeg og min medhustru kom til Gibeaa i Benjamin for å bli der natten over.

⁵ Men mennene i Gibeaa overfalt meg. De omringet om natten huset jeg var i. Meg tenkte de å slå i hjel, og min medhustru krenket de, så hun døde.

⁶ Da tok jeg min medhustru, skar henne i stykker og sendte stykkene omkring i hele Israels land og rike. For de hadde gjort en udåd og en ond gjerning i Israel.

⁷ Nå er dere samlet her, alle Israels barn. Si nå deres mening og gi råd!

⁸ Da reiste hele folket seg som én mann og sa: Ingen av oss vil dra bort til sitt telt, og ingen av oss vil reise hjem til sitt hus.

⁹ Og slik vil vi gjøre med Gibeaa: Under loddet med det!

¹⁰ Nå vil vi ta ut ti mann for hvert hundre av alle Israels stammer, og hundre for hvert tusen, og tusen for hvert ti tusen. De skal hente forsyninger til folkene. Så kan de andre, når de kommer til Gibeaa i Benjamin, gi folket der igjen for den onde gjerning de har gjort i Israel.

¹¹ Så samlet alle Israels menn seg og dro mot byen, alle som én mann.

¹² Og Israels stammer sendte ut menn til alle Benjamins ætter og sa: Hva er dette for en ugjerning som er gjort hos dere?

- 13** Overgi nå til oss disse fordervede mennene i Gibeas, så vi kan slå dem i hjel og utrydde det onde av Israel! Men Benjamin ville ikke høre på brødrene sine, Israels barn.
- 14** Og Benjamins barn kom sammen til Gibeas fra alle sine byer for å dra i krig mot Israels barn.
- 15** Samme dag ble Benjamins barn fra byene mønstret. Det var tjueseks tusen mann som kunne dra sverd. I denne mønstringen var Gibeas innbyggere, sju hundre utvalgte menn, ikke medregnet.
- 16** Blant alle disse folkene var det sju hundre utvalgte menn som var keivhendte. Hver og en av dem rammet på et hår når han slynget med stein, og feilte ikke.
- 17** Og da Israels menn - Benjamin fraregnet - ble mønstret, utgjorde de fire hundre tusen mann som kunne dra sverd, hver av dem var en krigsmann.
- 18** Israelittene gjorde seg ferdige og dro opp til Betel. Der spurte de Gud. Israels barn sa: Hvem av oss skal først dra opp og kjempe mot Benjamins barn? Og Herren sa: Juda først.
- 19** Så brøt Israels barn opp om morgenen og slo leir midt imot Gibeas.
- 20** Israels menn gikk fram til kamp mot Benjamin, og Israels menn stilte seg i fylking mot dem bort imot Gibeas.
- 21** Da dro Benjamins barn ut av Gibeas og slo den dagen tjueto tusen mann av Israel til jorden.
- 22** Men folket, Israels menn, tok mot til seg og stilte seg igjen i fylking på samme sted hvor de hadde stilt seg opp den første dagen.
- 23** Israels barn dro opp og gråt for Herrens åsyn til om kvelden. De spurte Herren og sa: Skal jeg igjen gå fram til strid mot min bror Benjamins barn? Og Herren sa: Dra opp mot ham!
- 24** Så gikk da Israels barn fram til strid mot Benjamins barn den andre dagen.
- 25** Og Benjamin dro ut mot dem fra Gibeas den andre dagen og slo igjen atten tusen mann av Israels barn til jorden. Alle disse kunne dra sverd.
- 26** Da dro alle Israels barn, hele folket, opp til Betel. Der satt de og gråt for Herrens åsyn og fastet denne dagen til om kvelden. De ofret brennoffer og fredsoffer for Herrens åsyn.
- 27** Og Israels barn spurte Herren - for på den tiden sto Guds paktsark der,
- 28** og Pinehas, sønn av Eleasar og sønnesønn av Aron, gjorde på den tiden tjeneste for hans åsyn. - De sa: Skal jeg enda en gang dra ut til strid mot min bror Benjamins barn, eller skal jeg la det være? Og Herren sa: Dra opp! For i morgen vil jeg gi ham i din hånd.

- 29** Da la israelittene folk i bakhold rundt omkring Gibeaa.
- 30** Og Israels barn dro opp mot Benjamins barn den tredje dagen og stilte seg opp bort imot Gibeaa, slik de før hadde gjort.
- 31** Da dro Benjamins barn ut mot folket og ble dratt bort fra byen. Likesom de forrige gangene felte de til å begynne med noen av israelittene, på landeveiene som fører oppover, en til Betel og en over marken til Gibeaa. Det var omkring tretti mann av Israel de slo i hjel.
- 32** Og Benjamins barn sa: De taper for oss, nå som før. Men Israels barn sa: La oss flykte og dra dem bort fra byen, ut på landeveiene!
- 33** Så brøt alle Israels menn opp fra det stedet hvor de hadde stått, og stilte seg opp i Ba'al-Tamar, mens Israels bakhold brøt fram fra sitt sted, fra Gebasletten.
- 34** Ti tusen utvalgte menn av hele Israel kom like foran Gibeaa, og striden ble hard. Men Benjamins barn visste ikke at ulykken var like innpå dem.
- 35** Herren lot Benjamin tape for Israel, og Israels barn felte den dagen tjuefem tusen ett hundre mann av Benjamin, alle disse kunne dra sverd.
- 36** Benjamins barn tenkte først at Israels menn var slått, for de trakk seg tilbake for Benjamin. De satte sin lit til bakholdet de hadde lagt mot Gibeaa.
- 37** Men nå brøt bakholdet hastig opp og falt inn i Gibeaa. De dro fram og slo hele byen med sverdets egg.
- 38** Det var gjort den avtalen mellom Israels menn og bakholdet at disse skulle la en tett røk stige opp fra byen.
- 39** Så vendte da Israels menn seg om i striden - Benjamin hadde fra først av felt noen av Israels menn, omkring tretti mann, og sa derfor: Sannelig, de taper for oss, likesom i det første slaget!
- 40** Og da røken begynte å stige opp fra byen som en svær støtte, hadde Benjamin vendt seg om og sett at hele byen sto i lys lue som slo opp mot himmelen.
- 41** Da nå Israels menn vendte seg om, ble Benjamins menn forferdet, for de så at ulykken var like innpå dem.
- 42** De snudde og flyktet for Israels menn og tok veien til ørkenen. Men striden fulgte dem i hælene, og de som kom ut fra byene, kom midt iblant dem og slo dem ned.
- 43** De omringet Benjamin, forfulgte ham og trådte ham ned hvor han hvilte, til de var like øst for Gibeaa.
- 44** Og det falt av Benjamin atten tusen mann, alle djerpe stridsmenn.

⁴⁵ Så snudde de og flyktet til ørkenen bort imot Rimmons klippe. Av dem som var igjen, felte Israel enda fem tusen mann på landeveien. Så forfulgte de dem til Gideom og slo to tusen mann av dem.

⁴⁶ De som falt av Benjamin den dagen, var i alt tjuefem tusen mann som kunne dra sverd, alle sammen djerpe stridsmenn.

⁴⁷ Men seks hundre mann snudde og flyktet ut i ørkenen, til Rimmons klippe. De ble på Rimmons klippe i fire måneder.

⁴⁸ Men Israels menn vendte tilbake til Benjamins barn og slo dem med sverdets egg, både byen med sine folk og feet og alt som fantes der, og alle byene satte de ild på.

Dommernes bok 21

Koner til Benjamins stamme

¹ I Mispa hadde Israels menn sverget: Ingen av oss skal gi sin datter til kone for en mann i Benjamin.

² Men da folket kom til Betel, satt de der for Guds åsyn til om kvelden, og de løftet sin røst og gråt bittert.

³ De sa: Herre, Israels Gud, hvorfor har dette hendt i Israel at det i dag må savnes en hel stamme av Israel?

⁴ Dagen etter sto folket tidlig opp og bygde et alter der og ofret brennoffer og fredsoffer.

⁵ Og Israels barn sa: Hvem var det blant alle Israels stammer som ikke kom opp til Herren sammen med menigheten? For de hadde sverget en dyr ed at den som ikke kom opp til Herren i Mispa, han skulle dø.

⁶ Det gjorde Israels barn ondt for Benjamin, deres bror, og de sa: I dag er det hogd bort en stamme av Israel.

⁷ Hva skal vi gjøre for dem som er igjen, så de kan få seg koner, siden vi har sverget ved Herren at vi ikke vil gi dem noen av våre døtre til ekte?

⁸ Så sa de: Var det noen blant Israels ætter som ikke kom opp til Herren i Mispa? Det viste seg at ingen fra Jabes i Gilead var kommet til møtet i leiren.

⁹ For da folket ble mønstret, viste det seg at ingen av innbyggerne i Jabes i Gilead var der.

¹⁰ Da sendte forsamlingen tolv tusen mann av krigsfolket dit og bød dem: Dra av sted og slå innbyggerne i Jabes i Gilead med sverdets egg, også kvinner og barn!

¹¹ Slik skal dere gjøre: Alt mannkjønn og hver kvinne som har hatt samleie med noen mann, skal dere slå med bann.

- 12** Da fant de blant innbyggerne i Jabes i Gilead fire hundre jomfruer som ikke hadde vært nær noen mann og hatt samleie med ham. Dem tok de med seg til leiren i Sjilo i Kana'ans land.
- 13** Og hele menigheten sendte bud til Benjamins barn, som var på Rimmons klippe, og lovte dem fred.
- 14** Da vendte Benjamin med én gang tilbake. De ga dem de kvinnene fra Jabes i Gilead som de hadde latt bli i live, men det ble ikke nok for dem.
- 15** Det gjorde folket ondt for Benjamin, for Herren hadde gjort et skår i Israels stammer.
- 16** Og menighetens eldste sa: Hva skal vi gjøre for dem som ennå er tilbake, så de kan få seg koner, siden alle kvinner i Benjamin er utryddet?
- 17** Og de sa: Benjamins arvedel skal høre de overlevende til, så ikke en hel stamme i Israel skal utslettes.
- 18** Men vi kan ikke gi dem noen av våre døtre til ekte. For Israels barn har sverget: Forbannet være den som gir sin datter til kone for en mann av Benjamin.
- 19** Så sa de: År for år holdes det jo en høytid for Herren i Sjilo, som ligger nord for Betel, øst for allfarveien som fører fra Betel opp til Sikem, og sør for Lebona.
- 20** Og de sa til Benjamins barn: Gå og legg dere på lur i vingårdene.
- 21** Pass på når dere ser Sjilos døtre gå ut til dans, da skal dere springe fram fra vingårdene og røve dere hver sin kone blant Sjilos døtre og så dra hjem til Benjamins land.
- 22** Og når deres fedre eller brødre kommer og vil gå i rette med oss, da skal vi si til dem: Unn oss dem! For vi har ikke alle fått oss koner i krigen, og dere har jo ikke selv gitt dem pikene. Da ville dere nå være skyldige.
- 23** Og Benjamins barn gjorde slik og tok seg hver sin kone, så mange som de var, blant de dansende kvinnene som de røvet. De dro av sted og vendte tilbake til sin arvedel og bygde opp igjen byene og ble boende der.
- 24** På samme tid reiste Israels barn også derfra, hver til sin stamme og til sin ætt. De dro bort derfra, hver til sin arvedel.
- 25** I de dager var det ingen konge i Israel. Hver mann gjorde det som var rett i hans egne øyne.

Ruts bok

Ruts bok 1

Rut og No'omi

- 1** I de dager da dommerne styrte, ble det en gang hungersnød i landet. Da dro en mann med sin kone og sine to sønner av sted fra Betlehem i Juda for å slå seg til for en tid i Moabs land.
- 2** Mannen hette Elimelek, hans kone No'omi og hans to sønner Mahlon og Kiljon. De var efratitter - fra Betlehem i Juda. De kom nå til Moabs land og ble der.
- 3** Så døde Elimelek, No'omis mann, og hun satt igjen med sine to sønner.
- 4** De tok seg moabittiske koner. Den ene hette Orpa og den andre Rut. De ble boende der i om lag ti år.
- 5** Da døde også begge sønnene, Mahlon og Kiljon. Og kvinnen satt alene igjen etter sine to sønner og sin mann.
- 6** Da brøt hun opp med svigerdøtrene sine og vendte tilbake fra Moabs land. For hun hadde hørt i Moabs land at Herren hadde sett til folket sitt og gitt dem brød.
- 7** Hun dro bort fra det stedet hvor hun hadde bodd, og begge svigerdøtrene var med henne. Mens de nå gikk fram etter veien for å vende tilbake til Juda land,
- 8** sa No'omi til sine to svigerdøtre: Vend nå om og gå hjem igjen, hver til sin mors hus. Måtte Herren vise godhet mot dere, som dere har gjort mot de døde og mot meg!
- 9** Herren gi at dere må finne et hjem, hver i sin manns hus! Og hun kysset dem. Men de brast i gråt
- 10** og sa til henne: Nei, vi vil følge deg tilbake til ditt folk.
- 11** Da sa No'omi: Vend tilbake, mine døtre! Hvorfor vil dere gå med meg? Har jeg da ennå sønner i mitt liv som dere kunne få til menn?
- 12** Snu om og dra hjem igjen, mine døtre! Jeg er jo for gammel til å bli gift. Og om jeg tenkte: Jeg har ennå håp! - ja, om jeg allerede i natt fikk en mann og så fødte sønner,
- 13** skulle dere derfor vente til de ble voksne? Skulle dere stenge dere inne og ikke få dere menn? Nei, mine døtre! Det er mye bitrere for meg enn for dere, ettersom Herrens hånd har rammet meg så hardt.
- 14** Da brast de igjen i gråt. Og Orpa kysset sin svigermor og sa henne farvel. Men Rut klynget seg til henne.

15 Da sa hun: Du ser din svigerinne er vendt tilbake til folket sitt og til sin gud. Vend nå du òg tilbake og følg din svigerinne!

16 Men Rut sa: Prøv ikke å overtale meg til å forlate deg og vende tilbake! For dit du går, vil jeg gå, og hvor du blir, der vil jeg bli. Ditt folk er mitt folk, og din Gud er min Gud.

17 Hvor du dør, vil jeg dør, og der vil jeg begraves. Måtte Herren la det gå meg ille både nå og senere om noe annet enn døden skulle skille meg fra deg.

18 Da No'omi så at hun var fast i sitt forsett om å gå med henne, holdt hun opp med å tale til henne om det.

19 Så gikk de begge videre til de kom til Betlehem. Og da de kom til Betlehem, kom hele byen i bevegelse for deres skyld. Kvinnene sa: Er dette No'omi?

20 Da sa hun til dem: Kall meg ikke No'omi, kall meg Mara! For Den Allmektige har gjort det meget bittert for meg.

21 Med fulle hender dro jeg bort, men med tomme hender har Herren latt meg vende tilbake. Hvorfor kaller dere meg No'omi, når Herren har ydmyket meg, og Den Allmektige har latt det gå meg ille?

22 Så kom da No'omi tilbake med svigerdatteren sin, moabittkvinnen Rut - hun var vendt tilbake fra Moabs land, og de kom til Betlehem i begynnelsen av bygghøsten.

Ruts bok 2

Rut på åkeren til Boas

1 No'omi hadde en frende på sin manns side, en mektig mann av Elimeleks slekt, som hette Boas.

2 En dag sa Rut, moabittkvinnen, til No'omi: Kjære, la meg få gå ut på åkeren og sanke aks etter en jeg finner nåde hos! Hun svarte: Gå du, min datter!

3 Så gikk hun av sted, og hun kom og sanket aks på åkeren etter høstfolkene. Nå traff det seg slik at den åkeren hun sanket på, tilhørte Boas, som var av Elimeleks slekt.

4 Da kom Boas nettopp fra Betlehem, og han sa til høstfolkene: Herren være med dere! De svarte: Herren velsigne deg!

5 Og Boas sa til den av tjenerne som var satt over høstfolkene: Hvem tilhører denne piken?

6 Tjeneren som var satt over høstfolkene, svarte: Det er den unge moabittkvinnen som har fulgt No'omi tilbake fra Moabs land.

⁷ Hun sa: La meg få sanke aks mellom kornbåndene etter høstfolkene! Så kom hun og har stått her fra i morges like til nå. Hun har bare sittet en liten stund i huset.

⁸ Da sa Boas til Rut: Hør, min datter! Gå ikke bort og sank aks på noen annen åker og gå heller ikke herfra, men hold deg til mine piker her!

⁹ Se etter hvor høstfolkene arbeider på åkeren, og gå etter dem! Jeg har befalt tjenerne at de ikke skal røre deg. Blir du tørst, så gå bort til krukkene og drikk av det som tjenerne øser opp!

¹⁰ Da falt hun på sitt ansikt og bøyde seg til jorden og sa til ham: Hvorfor har jeg funnet nåde for dine øyne, så du tar deg av meg, enda jeg er en fremmed?

¹¹ Boas svarte henne: Det er blitt fortalt meg alt hva du har gjort mot din svigermor etter din manns død, hvordan du forlot din far og din mor og ditt fedreland og dro til et folk som du før ikke kjente.

¹² Må Herren gjengjelde deg hva du har gjort! Gi du må få full lønn av Herren, Israels Gud, når du nå er kommet for å søke ly under hans vinger!

¹³ Hun sa: La meg finne nåde for dine øyne, min herre! Du har trøstet meg og talt vennlig til din tjenestepike, enda jeg ikke engang er som en av de kvinner som er i din tjeneste.

¹⁴ Da tiden var kommet til å holde måltid, sa Boas til henne: Kom hit og et av brødet og dypp stykket ditt i vinedikken! Så satte hun seg ved siden av høstfolkene. Han rakte henne ristet korn, og hun spiste og ble mett, og enda hadde hun til overs.

¹⁵ Deretter sto hun opp for å sanke. Og Boas bød sine tjenere og sa: Også mellom kornbåndene kan hun sanke. Dere skal ikke gjøre henne fortred.

¹⁶ Dere skal også trekke aks ut av kornbåndene til henne og la dem ligge så hun kan sanke dem opp. Og dere skal ikke skjenne på henne.

¹⁷ Så sanket hun aks på åkeren helt til kvelden. Da hun banket ut det hun hadde sanket, var det omkring en efa bygg.

¹⁸ Hun tok det og gikk til byen, og hennes svigermor fikk se det hun hadde sanket. Så tok hun fram det hun hadde til overs etter at hun hadde spist seg mett, og ga henne det.

¹⁹ Da sa hennes svigermor til henne: Hvor har du sanket i dag, og hvor har du arbeidet? Velsignet være han som tok seg av deg! - Og hun fortalte svigermoren sin hvem hun hadde arbeidet hos, og sa: Den mannen jeg har arbeidet hos i dag, heter Boas.

²⁰ Da sa No'omi til svigerdatteren sin: Velsignet være han av Herren, som ikke har tatt sin miskunnhet bort verken fra de levende eller fra de døde! Og

No'omi sa til henne: Den mannen er en nær slektning av oss, han er en av våre løsere.

²¹ Da sa Rut, moabittkvinnen: Han sa også til meg: Hold deg til folkene mine til de er ferdige med hele min høst.

²² Og No'omi sa til Rut, sin svigerdatter: Det er godt, min datter, at du går ut med hans piker, så du ikke skal komme til å lide noe ondt på en annen manns åker.

²³ Så holdt hun seg til Boas' piker og sanket aks til både bygghøsten og hvetehøsten var slutt. Men hun bodde hos sin svigermor.

Ruts bok 3

No'omi finner en ektemann til Rut

¹ No'omi, hennes svigermor, sa til henne: Min datter, skulle jeg ikke prøve å skaffe deg et hjem, så du kan ha det godt?

² Hør nå: Boas er jo slektningen vår, og det er hans piker du har vært sammen med. I natt kaster han sitt bygg på treskeplassen.

³ Nå skal du vaske deg og salve deg og kle deg og gå ned til treskeplassen. Men gi deg ikke til kjenne for mannen før han er ferdig med å ete og drikke!

⁴ Når han så legger seg, skal du merke deg stedet hvor han legger seg. Gå så dit bort og slå opp teppet ved føttene hans og legg deg der. Så vil han selv si til deg hva du skal gjøre.

⁵ Hun svarte: Jeg skal gjøre alt det du sier.

⁶ Så gikk hun ned til treskeplassen og gjorde slik som svigermoren hadde pålagt henne.

⁷ Da Boas hadde ett og drukket og var blitt vel til mote, gikk han og la seg ved kanten av kornhaugen. Da kom hun stille og slo opp teppet ved føttene hans og la seg der.

⁸ Midt på natten ble mannen oppskremt. Han bøyde seg fram og fikk se at det lå en kvinne ved føttene hans.

⁹ Han sa: Hvem er du? Hun svarte: Jeg er Rut, din tjenestepike. Bre teppet ditt ut over din tjenestepike, for du er løser.

¹⁰ Da sa han: Velsignet være du av Herren, min datter! Du har nå lagt enda større kjærlighet for dagen enn før, siden du ikke har gått etter de unge mennene, verken de fattige eller de rike.

¹¹ Så vær nå ikke redd, min datter! Alt det du sier, vil jeg gjøre for deg. For alle som bor i byen, vet at du er en god kvinne.

12 Det er sant som du sier: Jeg er virkelig løser. Men det er en annen løser som er nærmere enn jeg.

13 Bli nå her natten over! Vil han da i morgen løse deg, så la ham det! Men har han ikke lyst til å løse deg, så løser jeg deg, så sant Herren lever! Bli liggende til i morgen tidlig!

14 Så ble hun liggende ved føttene hans til om morgenen. Da sto hun opp, før folk ennå kunne kjenne hverandre. For han sa: Det må ikke bli kjent at kvinnen kom hit til treskeplassen.

15 Så sa han: Kom hit med den kåpen du har på, og hold i den! Og hun holdt i den, og han målte opp seks mål bygg og la det på ryggen hennes, og han gikk inn til byen.

16 Da hun kom til sin svigermor, spurte hun: Hvordan er det gått deg, min datter? Og hun fortalte henne alt det mannen hadde gjort mot henne.

17 Og hun sa: Disse seks mål bygg ga han meg, for han sa: Du må ikke komme tomhendt hjem til din svigermor.

18 Men hun sa: Hold deg nå i ro, min datter, til du får vite hvordan saken faller ut! For den mannen hviler ikke før han får saken avgjort, og det allerede i dag.

Ruts bok 4

Boas tar Rut til ekte

1 Men Boas var gått opp til byporten og hadde satt seg der. Da kom løseren som Boas hadde talt om, nettopp forbi. Og Boas sa: Kom hit og sett deg her, min venn! Og han kom og satte seg.

2 Så kalte han til seg ti menn av byens eldste og sa: Sett dere her! Og de satte seg.

3 Deretter sa han til løseren: Den åkeren som tilhørte vår bror Elimelek, har No'omi solgt, hun som er kommet tilbake fra Moabs land.

4 Jeg tenkte jeg ville la dette komme til din kunnskap og si: Kjøp den i nærvær av dem som sitter her og mitt folks eldste! Vil du innløse den, så gjør det. Men hvis ikke, så si meg det, så jeg kan vite det! For det er ingen til å innløse den uten du, og etter deg jeg selv. Han svarte: Jeg vil innløse den.

5 Da sa Boas: Når du kjøper åkeren av No'omi, kjøper du den også av moabittkvinnen Rut, den avdødes kone, for å oppreise den avdødes navn på hans arvedel.

6 Løseren svarte: Jeg kan ikke innløse den for meg, for da ville jeg ødelegge min egen arvedel. Innløs du for deg det jeg skulle løse, for jeg kan ikke innløse det.

⁷ I gamle dager var det skikk i Israel ved innløsning og bytte at den ene parten til stadfestelse av saken dro skoen av og ga den til den andre. Dette gjaldt som en bekreftelse i Israel.

⁸ Derfor sa løseren til Boas: Kjøp du det! Og med det samme dro han sin sko av.

⁹ Da sa Boas til de eldste og hele folket: Dere er i dag vitner på at jeg har kjøpt av No'omi alt det som tilhørte Elimelek, og alt som tilhørte Kiljon og Mahlon.

¹⁰ Også moabittkvinnen Rut, Mahlons enke, har jeg vunnet meg til kone for å oppreise den avdødes navn på hans arvedel, så den avdødes navn ikke skal bli utryddet blant hans brødre og i hans hjemsteds port. Det er dere vitner på i dag.

¹¹ Og alt folket som var i porten, og de eldste sa: Ja, det er vi vitner på. Herren la den kvinnen som nå drar inn i ditt hus, bli som Rakel og Lea, de to som bygde Israels hus. Måtte du bli en mektig mann i Efrata og få et kjent navn i Betlehem!

¹² Måtte ditt hus bli som Peres' hus - han som Tamar fødte Juda - ved de etterkommere som Herren vil gi deg med denne unge kvinnen!

¹³ Så tok Boas Rut hjem til seg, og hun ble hans kone. Han gikk inn til henne, og Herren lot henne bli med barn. Hun fødte en sønn.

¹⁴ Da sa kvinnene til No'omi: Lovet være Herren, som ikke lot deg mangle en løser i dag. Må han få et kjent navn i Israel.

¹⁵ Han skal bli din sjels trøster og din alderdoms forsørger. For din svigerdatter, som har deg kjær, har født ham, hun som er mer for deg enn sju sønner.

¹⁶ Og No'omi tok barnet på fanget, og hun ble hans fostermor.

¹⁷ Grannekonene ga ham navn og sa: No'omi har fått en sønn! De kalte ham Obed. Han ble far til Isai, Davids far.

Davids ættetavle fra Peres

¹⁸ Dette er Peres' etterkommere: Peres fikk sønnen Hesron,

¹⁹ og Hesron fikk sønnen Ram, og Ram fikk sønnen Amminadab,

²⁰ og Amminadab fikk sønnen Nahson, og Nahson fikk sønnen Salmon,

²¹ og Salmon fikk sønnen Boas, og Boas fikk sønnen Obed,

²² og Obed fikk sønnen Isai, og Isai fikk sønnen David.

1. Samuelsbok

1. Samuelsbok 1

Elkana og Hanna

- ¹ Det var en mann fra Ramata'im-Sofim i Efra'im-fjellene. Han hette Elkana og var sønn av Jeroham, sønn av Elihu, sønn av Tohu, sønn av Suf, en efra'imitt.
- ² Elkana hadde to koner, den ene hette Hanna og den andre Peninna. Peninna hadde barn, men Hanna hadde ikke.
- ³ Denne mannen dro år etter år opp fra sin by for å tilbe og ofre til Herren, hærskares Gud, i Sjilo. Der var Elis to sønner, Hofni og Pinehas, prester for Herren.
- ⁴ Når dagen kom da Elkana bar fram sitt offer, ga han sin kone Peninna og alle hennes sønner og hennes døtre hver sitt stykke av offerkjøttet.
- ⁵ Men Hanna ga han et dobbelt stykke. For han elsket Hanna, enda Herren hadde lukket hennes morsliv.
- ⁶ Hennes rivalinne krenket og plaget henne for å egge henne til vrede, fordi Herren hadde lukket hennes morsliv.
- ⁷ Slik gjorde han år etter år, så ofte som hun dro opp til Herrens hus. Og slik krenket Peninna henne, og Hanna gråt og ville ikke spise.
- ⁸ Da sa Elkana, hennes mann, til henne: Hanna, hvorfor gråter du, og hvorfor spiser du ikke? Hvorfor er du så sorgfull? Er ikke jeg mer for deg enn ti sønner?
- ⁹ En gang hadde de spist og drukket i Sjilo. Eli, presten, satt på stolen sin ved dørposten til Herrens tempel. Da sto Hanna opp,
- ¹⁰ og i sin hjertesorg ba hun til Herren og gråt sårt.
- ¹¹ Og hun gjorde et løfte og sa: Herre, hærskares Gud! Dersom du vil se til din tjenestekvinne i hennes nød og komme meg i hu, og ikke glemme din tjenestekvinne, men la din tjenestekvinne få en sønn, så vil jeg gi ham til Herren for hele hans levetid, og det skal ikke komme rakekniv på hodet hans.
- ¹² Slik ba hun lenge for Herrens åsyn, og Eli la merke til munnen hennes.
- ¹³ For det var i sitt hjerte Hanna ba. Hun rørte bare leppene, men stemmen hørtes ikke. Derfor tenkte Eli at hun var drukken.
- ¹⁴ Og han sa til henne: Hvor lenge vil du te deg som drukken? Se til å bli ferdig med vinen din!
- ¹⁵ Da svarte Hanna og sa: Nei, herre! Jeg er en kvinne som bærer på en tung sorg i hjertet. Vin og sterk drikk har jeg ikke drukket, men jeg utøste min sjel for Herrens åsyn.

16 Tenk ikke at din tjenestekvinne er en fordervet kvinne! For jeg har hele tiden talt ut av min store sorg og smerte.

17 Da svarte Eli og sa: Gå bort i fred! Israels Gud skal gi deg det du har bedt ham om.

18 Hun sa: La din tjenestekvinne finne nåde for dine øyne! Så gikk kvinnen sin vei. Hun fikk seg mat, og så ikke mer så sorgfull ut.

Samuel blir født og gitt til Herren

19 Morgenen etter sto de tidlig opp og tilba for Herrens åsyn. Så vendte de tilbake og kom hjem igjen til Rama. Og Elkana holdt seg til Hanna, sin hustru, og Herren kom henne i hu.

20 Innen året var omme, ble Hanna med barn og fødte en sønn. Hun kalte ham Samuel, for jeg har bedt Herren om ham, sa hun.

21 Da så mannen, Elkana, dro opp igjen med hele sitt husfolk for å ofre det årlige offeret og sitt løfteoffer til Herren,

22 da dro Hanna ikke med opp. Hun sa til mannen sin: Jeg vil vente til gutten er avvent. Da vil jeg ta ham med meg, så han kan stilles fram for Herrens åsyn og bli der for alltid.

23 Elkana, hennes mann, sa til henne: Gjør som du synes best. Bli hjemme til du har avvent ham. Måtte bare Herren oppfylle sitt ord! - Så ble kvinnen hjemme og ga gutten bryst til han var avvent.

24 Så snart hun hadde avvent ham, reiste hun opp med ham og hadde med seg tre okser og en efa mel og en skinnsekk med vin. Og hun bar ham inn i Herrens hus i Sjilo - han var bare en ganske liten gutt.

25 Så slaktet de oxen og førte gutten inn til Eli.

26 Og hun sa: Hør meg, herre! Så sant du lever, herre, jeg er den kvinnen som sto her hos deg og ba til Herren.

27 Denne gutten var det jeg ba om, og Herren har gitt meg det jeg ba ham om.

28 Nå gir jeg ham tilbake til Herren for hele hans levetid. Det var for Herrens skyld jeg ba om ham. Og de tilba Herren der.

1. Samuelsbok 2

Hannas lovsang

1 Og Hanna ba og sa: Mitt hjerte fryder seg i Herren! Høyt er mitt horn i Herren, vidt opplatt er min munn mot mine fiender, for jeg gleder meg over din frelse.

2 Ingen er hellig som Herren. For det er ingen uten deg, det er ingen klippe som vår Gud.

- ³ Tal ikke så mange høye ord! La ikke frekke ord gå ut av deres munn! For en allvitende Gud er Herren, og han prøver alle gjerninger.
- ⁴ Kjempenes bue blir brutt, og de som snubler, binder om seg med kraft.
- ⁵ De mette lar seg leie for brød, og de hungrige hører opp å hungre. Hun som var ufruktbar, føder sju barn, mens den som er rik på sønner, visner bort.
- ⁶ Herren tar liv og gir liv, han fører ned i dødsriket og fører opp derfra.
- ⁷ Herren gjør fattig og han gjør rik. Han nedtrykker og han opphøyer.
- ⁸ Han reiser den ringe av støvet. Han løfter den fattige opp av smusset for å sette ham hos fyrster og gi ham et ærefullt sete. Jordens støtter hører Herren til, på dem har han bygd jorderike.
- ⁹ Han verner sine frommes føtter, men ugudelige går til grunne i mørket. For ikke ved kraft er mannen sterk.
- ¹⁰ Hver den som strider mot Herren, skal bli forferdet, han lar det tordne i himmelen over ham. Herren dømmer jordens ender. Han vil gi sin konge styrke og opphøye sin salvedes horn.

Elis sønner er ugudelige

- ¹¹ Så dro Elkana hjem igjen til Rama, men gutten tjente Herren under presten Elis tilsyn.
- ¹² Men Elis sønner var fordervede menn, de kjente ikke Herren.
- ¹³ Slik brukte de å gå fram mot folket: Når noen kom med et offer, og kjøttet ble kokt, da kom prestens tjener og hadde en tretindet gaffel i hånden.
- ¹⁴ Den stakk han ned i kjelen eller i gryten eller i pannen eller i krukken, og alt det som kom opp med gaffelen, tok presten til seg. Slik gjorde de med alle israelitter som kom til Sjilo.
- ¹⁵ Enda før de hadde brent fett, kom prestens tjener og sa til mannen som ofret: Kom hit med kjøtt til å steke for presten! Han tar ikke imot kokt kjøtt fra deg, bare rått.
- ¹⁶ Så sa mannen til ham: Først må fett brennes, siden kan du ta for deg etter som du har lyst til. Da svarte han: Nei, nå straks skal du gi meg det, ellers tar jeg det med makt.
- ¹⁷ Den synd som de unge mennene gjorde, var meget stor for Herrens åsyn, for de hånte Herrens offer.
- ¹⁸ Men Samuel tjente for Herrens åsyn - en ung gutt kledd i en efod av lin.
- ¹⁹ Hans mor laget hvert år en liten ytterkappe til ham. Den hadde hun med til ham, når hun dro opp med sin mann for å bære fram det årlige offeret.

20 Og Eli velsignet Elkana og hans hustru og sa: Herren gi deg barn igjen med denne kvinnen istedenfor ham som hun ba om for Herren! Så dro de hjem igjen.

21 Og Herren så til Hanna. Hun ble med barn og fødte tre sønner og to døtre. Men gutten Samuel vokste opp hos Herren.

22 Eli var nå meget gammel, og når han hørte om alt det sønnene hans gjorde mot hele Israel, og at de lå med kvinnene som gjorde tjeneste ved inngangen til sammenkomstens telt,

23 sa han til dem: Hvorfor gjør dere slikt? Jeg hører av hele folket her hvor ondt dere farer fram.

24 Nei, mine sønner! Det er ikke noe godt rykte jeg hører om dere. Dere forfører Herrens folk.

25 Når en mann synder mot en annen mann, skal Gud være voldgiftsmann. Men når en mann synder mot Herren, hvem skal da be for ham? - Men de hørte ikke på det deres far sa, for det var Herrens vilje å la dem dø.

26 Men gutten Samuel gikk fram i alder og i yndest både hos Herren og hos mennesker.

Herrens dom over Eli

27 Det kom en Guds mann til Eli og sa til ham: Så sier Herren: Har jeg ikke åpenbart meg for din fars hus, da de var i Egypt og måtte tjene faraos hus?

28 Jeg valgte ham blant alle Israels stammer til prest for meg, til å ofre på mitt alter, brenne røkelse og bære efod for mitt åsyn. Jeg ga din fars hus alle Israels barns ildoffer.

29 Hvorfor trækker dere da mitt slaktoffer og mitt matoffer under føttene, de offer som jeg har påbudt i min bolig? Du ærer sønnene dine mer enn meg, så dere feter dere med det beste av hver offergave som mitt folk Israel bærer fram.

30 Derfor lyder ordet fra Herren, Israels Gud: Vel har jeg sagt: Ditt hus og din fars hus skal ferdes for mitt åsyn til evig tid. Men nå lyder Herrens ord: Det være langt fra meg! Den som ærer meg, vil jeg ære, og de som foraktet meg, skal bli til skamme.

31 Se, dager skal komme da jeg hogger av din arm og din fars ætts arm, så ingen i din ætt skal bli gammel.

32 Du skal se trengsel for Guds bolig tross alt det gode han gjør mot Israel. Og det skal aldri finnes noen gammel i ditt hus.

³³ Og den mann av din ætt som jeg ikke utrydder fra mitt alter, skal få dine øyne til å slokne og være til sorg for din sjel. Og alle som vokser opp i ditt hus, skal dø i sine manndomsår.

³⁴ Til tegn på dette skal du ha det som skal ramme begge sønnene dine, Hofni og Pinehas: De skal begge dø på én dag.

³⁵ Og jeg vil oppreise for meg en trofast prest. Han skal gjøre etter mitt hjerte og min vilje, og jeg vil bygge for ham et hus som blir stående. Han skal ferdes for min salvedes åsyn alle dager.

³⁶ Og hver den som er tilbake av ditt hus, skal komme og bøye seg for ham for å få en sølvskilling og et brød, og de skal si: Vær så snill, sett meg til et av presteembetene, så jeg kan få et stykke brød å ete!

1. Samuelsbok 3

Herren åpenbarer seg for Samuel

¹ Gutten Samuel tjente Herren under Elis tilsyn. Herrens ord var dyrt i de dager, ingen syner brøt igjennom.

² Så var det en dag mens Eli lå i rommet sitt - øynene hans hadde begynt å bli sløve, så han ikke kunne se.

³ Guds lampe var ennå ikke sloknet, og Samuel lå i Herrens helligdom, hvor Guds ark var.

⁴ Da ropte Herren på Samuel. Og han sa: Ja, her er jeg.

⁵ Han løp til Eli og sa: Her er jeg, du ropte jo på meg. Men Eli sa: Jeg ropte ikke. Gå og legg deg igjen! Og han gikk og la seg.

⁶ Men Herren ropte enda en gang: Samuel! Og Samuel sto opp og gikk til Eli og sa: Her er jeg, du ropte jo på meg. Men han sa: Jeg ropte ikke, sønnen min. Gå og legg deg igjen!

⁷ Samuel kjente ennå ikke Herren, for Herrens ord var ennå ikke åpenbart for ham.

⁸ Da ropte Herren tredje gang: Samuel! Og han sto opp og gikk til Eli og sa: Her er jeg, du ropte jo på meg. Da skjønte Eli at det var Herren som ropte på gutten.

⁹ Og Eli sa til Samuel: Gå og legg deg. Og blir det ropt på deg, så skal du si: Tal, Herre, din tjener hører! - Og Samuel gikk og la seg på plassen sin.

¹⁰ Da kom Herren og stilte seg der og ropte nå som før: Samuel, Samuel! Og Samuel sa: Tal, din tjener hører!

¹¹ Da sa Herren til Samuel: Nå vil jeg gjøre noe i Israel som skal ringe for begge ørene på hver den som hører om det.

12 Den dagen vil jeg la det komme over Eli, alt det jeg har talt om hans hus, fra først til sist.

13 For jeg har kunngjort ham at jeg vil dømme hans hus for alltid for den misgjernings skyld som han kjente til. Hans sønner førte forbannelse over seg, men likevel irettesatte han dem ikke.

14 Derfor har jeg sverget denne ed om Elis ætt: Aldri i evighet skal Eli-ættens misgjerninger kunne sones med slakteroffer eller med offergaver.

Samuel forkynner Herrens dom over Elis hus

15 Samuel ble liggende til om morgenen. Da åpnet han døren til Herrens hus. Men han våget ikke å fortelle synet til Eli.

16 Da ropte Eli til Samuel og sa: Samuel, min sønn! Og han svarte: Ja, her er jeg.

17 Han sa: Hva var det han sa til deg? Kjære, skjul det ikke for meg! Gud la det gå deg ille både nå og siden om du skjuler for meg noe av det han sa til deg!

18 Så fortalte Samuel ham alt sammen og skjulte ikke noe for ham. Da sa han: Han er Herren. Han må gjøre det som er godt i hans øyne!

19 Samuel vokste opp. Og Herren var med ham og lot ikke noen av sine ord falle til jorden.

20 Da skjønte hele Israel fra Dan til Be'er-Sjeba at Samuel var betrodd å være profet for Herren.

21 Og Herren ble ved å la seg se i Sjilo, for Herren åpenbarte seg for Samuel i Sjilo ved Herrens ord.

1. Samuelsbok 4

Filistrene erobrer paktens ark

1 Samuels ord kom til hele Israel. Og Israel dro ut for å kjempe mot filistrene. De slo leir ved Eben-Eser, og filistrene slo leir i Afek.

2 Filistrene stilte seg i fylking mot Israel, og striden bredte seg. Israel ble slått av filistrene, og de felte omkring fire tusen mann på slagmarken.

3 Da folket kom til leiren, sa Israels eldste: Hvorfor gjorde Herren det slik at filistrene slo oss i dag? La oss hente Herrens paktsark til oss fra Sjilo, så den kan komme hit iblant oss og frelse oss av våre fienders hånd.

4 Så sendte folket bud til Sjilo, og de hentet derfra paktens ark som tilhører Herren, hærskares Gud, han som troner over kjerubene. Begge Elis sønner, Hofni og Pinehas, var med og fulgte Guds paktsark.

5 Med det samme Herrens paktsark kom til leiren, satte hele Israel i et stort jubelrop, så jorden ristet.

⁶ Da filistrene hørte lyden av jubelrope, sa de: Hva er dette for et mektig jubelrop i hebreernes leir? Og de fikk vite at Herrens ark var kommet til leiren.

⁷ Da ble filistrene redde, for de tenkte: Gud er kommet til leiren. Og de sa: Ve oss! Slikt har ikke skjedd før.

⁸ Ve oss! Hvem skal fri oss av disse veldige gudenes hånd? Dette er de gudene som slo Egypt med all slags plager i ørkenen.

⁹ Ta mot til dere og vær menn, filistrer, for at dere ikke skal komme til å trelle for hebreerne, slik som de har trellet for dere! Vær menn, og gå til kamp!

¹⁰ Da gikk filistrene til kamp, og Israel ble slått. De flyktet hver til sitt telt, og det ble et meget stort mannefall - det falt tretti tusen mann av Israels fotfolk.

¹¹ Guds ark ble tatt, og begge Elis sønner, Hofni og Pinehas, mistet livet.

Eli dør

¹² Da løp en mann av Benjamin fra slagmarken og kom samme dag til Sjilo med istykkerrevne klær og med jord på hodet.

¹³ Da han kom fram, se, da satt Eli på stolen sin ved veien og passet på, for hans hjerte var fullt av angst for Guds ark. Da nå mannen kom til byen med budskapet, da satte hele byen i et jammerskrik.

¹⁴ Eli hørte skriket og sa: Hva er dette for en larm? Da skyndte mannen seg og kom og fortalte det til Eli.

¹⁵ Eli var da nittiåtte år gammel, hans øyne var stive - han kunne ikke se.

¹⁶ Da nå mannen sa til Eli: Det er jeg som er kommet fra slagmarken, jeg flyktet fra slagmarken i dag, da spurte Eli: Hvordan er det gått, min sønn?

¹⁷ Da svarte han som kom med budskapet: Israel er flyktet for filistrene, og det har vært et stort mannefall blant folket. Dine to sønner, Hofni og Pinehas, har også mistet livet. Og Guds ark er tatt.

¹⁸ Med det samme han nevnte Guds ark, falt Eli baklengs ned av stolen ved siden av porten. Han brakk nakkebenet og døde, for mannen var gammel og tung. Han hadde dømt Israel i førti år.

¹⁹ Hans svigerdatter, Pinehas' kone, var med barn og nær ved å føde. Da hun hørte budskapet om at Guds ark var tatt, og at hennes svigerfar og hennes mann var død, sank hun i kne og fødte, for veene kom brått over henne.

²⁰ I hennes dødsstund sa de kvinnene som sto hos henne: Frykt ikke, du har født en sønn! Men hun svarte ikke og ga ikke akt på det de sa.

²¹ Hun kalte gutten Ikabod og sa: Bortveket er herligheten fra Israel - for Guds ark var tatt, og for hennes svigerfars og hennes manns skyld.

²² Hun sa: Bortveket er herligheten fra Israel, fordi Guds ark er tatt.

1. Samuelsbok 5

Gud straffer filistrene

- 1** Filistrene tok Guds ark og førte den fra Eben-Eser til Asjdod.
- 2** Der tok filistrene Guds ark og førte den inn i Dagon's hus og stilte den opp ved siden av Dagon.
- 3** Da folket i Asjdod sto opp tidlig neste dag, se, da var Dagon falt ned - med ansiktet mot jorden foran Herrens ark. De tok Dagon og satte ham på hans plass igjen.
- 4** Men da de sto opp tidlig neste morgen, se, da var Dagon falt ned med ansiktet til jorden foran Herrens ark, og Dagon's hode og begge hendene hans lå avhogd ved dørterskelen, bare kroppen var tilbake av Dagon.
- 5** Derfor er det at Dagon's prester og alle som går inn i Dagon's hus, like til denne dag ikke trår på Dagon's dørterskel i Asjdod.
- 6** Og Herrens hånd lå tungt på Asjdods folk. Han ødela dem og slo dem med byller, både i selve Asjdod og i bygdene omkring.
- 7** Da Asjdods menn så at det gikk slik, sa de: Israels Guds ark skal ikke bli hos oss, for hans hånd ligger hardt på oss og på Dagon, vår gud.
- 8** De sendte bud og samlet alle filistrenes høvdinger hos seg og sa: Hva skal vi gjøre med Israels Guds ark? De svarte: La Israels Guds ark bli flyttet til Gat! Så flyttet de Israels Guds ark dit.
- 9** Men etter at de hadde flyttet den dit, kom Herrens hånd over byen og voldte stor forferdelse. Han slo byens folk, fra den minste til den største, så det brøt ut byller på dem.
- 10** Da sendte de Guds ark til Ekron. Men da Guds ark kom til Ekron, da skrek ekronittene: De har flyttet Israels Guds ark hit til meg for å drepe meg og folket mitt.
- 11** Og de sendte bud og samlet alle filistrenes høvdinger og sa: Send Israels Guds ark bort! La den komme tilbake på sin plass, så den ikke skal drepe meg og folket mitt! For det var kommet dødsangst over hele byen. Herrens hånd lå meget tungt på den.
- 12** De menn som ikke døde, ble slått med byller, og skriket fra byen steg opp til himmelen.

1. Samuelsbok 6

Filistrene sender arken tilbake med soningsgaver

- 1** Herrens ark var i filistrenes land i sju måneder.

- ² Da sammenkalte filistrene prestene og spåmennene og sa: Hva skal vi gjøre med Herrens ark? Si oss hvordan vi skal sende den fra oss tilbake til dens plass!
- ³ De svarte: Dersom dere sender Israels Guds ark bort, må dere ikke sende den uten gaver, men dere skal gi ham et skyldoffer til vederlag. Da skal dere bli friske igjen, og dere skal få vite hvorfor hans hånd ikke viker fra dere.
- ⁴ Da sa de: Hva skal vi da gi ham som et skyldoffer til vederlag? De svarte: Fem byller av gull og fem mus av gull, etter tallet på filistrenes høvdingar. For det er én og samme plage som har rammet alle, også høvdingene.
- ⁵ Dere skal lage bilder av byllene deres og bilder av musene som ødelegger landet deres, og gi Israels Gud æren. Kanskje han da tar sin tunge hånd bort fra dere og fra gudene deres og fra landet deres.
- ⁶ Hvorfor vil dere forherde deres hjerte, slik som egypterne og farao forherdet sitt hjerte? Måtte de ikke la dem fare og dra bort da han hadde latt dem få kjenne sin makt?
- ⁷ Ta nå og lag en ny vogn, og ta så to kyr som nylig har kalvet, og som det ikke er kommet åk på. Spenn kyrne for vognen, men ta kalvene fra dem og før dem hjem!
- ⁸ Så skal dere ta Herrens ark og sette den på vognen, og de gullsakene som dere gir ham til skyldoffer, skal dere legge i et skrin ved siden av den. Så skal dere sende den av sted så den kan gå hvor den vil.
- ⁹ Så skal dere se etter om den tar veien oppover til sitt eget land, til Bet-Sjemesj, for da er det han som har voldt oss denne store ulykken. Men hvis ikke, så vet vi at det ikke er hans hånd som har rammet oss. Da er det bare et tilfelle at dette har hendt oss.
- ¹⁰ Og mennene gjorde slik: De tok to kyr som nylig hadde kalvet og spente dem for vognen, men kalvene holdt de tilbake hjemme.
- ¹¹ Så satte de Herrens ark på vognen og likeså skrinet og gullmusene og bildene av sine byller.
- ¹² Og kyrne gikk rett fram etter veien som førte til Bet-Sjemesj. De holdt stadig samme vei og rautet alt i ett og bøyde ikke av verken til høyre eller til venstre. Og filistrenes høvdingar gikk etter dem like til Bet-Sjemesj-bygden.
- ¹³ Innbyggerne i Bet-Sjemesj var nettopp i ferd med å høste hveten i dalen. Da de så opp, fikk de se arken, og de ble glade da de så den.
- ¹⁴ Da vognen kom inn på betsjemesitten Josvas mark, stanset den der. Der lå en stor stein. Da hogg de treverket i vognen i stykker og ofret kyrne til brennoffer for Herren.

¹⁵ Levittene tok ned Herrens ark og skrinet som var med den, det som gullsakene var i. De satte dem på den store steinen, og Bet-Sjemesjs menn ofret samme dag brennoffer og slaktoffer til Herren.

¹⁶ Filistrenes fem høvdinger så på dette og vendte samme dag tilbake til Ekron.

¹⁷ Dette var de byller av gull som filistrene ga som skyldoffer til Herren: for Asjdod én, for Gasa én, for Asjkelon én, for Gat én, for Ekron én.

¹⁸ Og gullmusene svarte til tallet på alle filistrenes byer som tilhørte de fem høvdingene, både de befestede byene og landsbyene. Den store steinen på betsjemesitten Josvas mark som de satte Herrens ark på, står som vitne til denne dag.

¹⁹ Men Herren slo noen av mennene i Bet-Sjemesj fordi de hadde sett inn i Herrens ark - sytti mann av folket slo han. Og folket sørget fordi Herren hadde slått så mange av folket i hjel.

²⁰ Og mennene i Bet-Sjemesj sa: Hvem kan holde stand for Herrens, denne hellige Guds åsyn? Og til hvem skal han dra opp fra oss?

²¹ Så sendte de bud til innbyggerne i Kirjat-Jearim og sa: Filistrene har ført Herrens ark tilbake. Kom ned og hent den opp til dere!

1. Samuelsbok 7

¹ Da kom Kirjat-Jearims menn og hentet Herrens ark og bar den inn i Abinadabs hus på haugen. Og hans sønn Eleasar vigslet de til å ta vare på Herrens ark.

Samuel leder folket

² Fra den dagen arken kom til Kirjat-Jearim, gikk det en lang tid - tjue år gikk det. Da sukket hele Israels hus etter Herren.

³ Og Samuel sa til hele Israels hus: Dersom dere vender om til Herren av hele deres hjerte, så få de fremmede guder og Astarte-bildene bort fra dere og vend hjertene til Herren og tjen ham alene! Så skal han fri dere av filistrenes hånd.

⁴ Da skilte Israels barn seg av med Ba'alene og Astarte-bildene og tjente Herren alene.

⁵ Og Samuel sa: La hele Israel samle seg i Mispa! Så vil jeg be til Herren for dere.

⁶ Så samlet de seg i Mispa, og de øste opp vann og helte det ut for Herrens åsyn. De fastet den dagen og bekjente der: Vi har syndet mot Herren. Og Samuel dømte Israels barn i Mispa.

⁷ Da filistrene hørte at Israels barn hadde samlet seg i Mispa, dro filistrenes høvdinger opp mot Israel. Da Israels barn hørte det, ble de redde for filistrene.

⁸ Og Israels barn sa til Samuel: Hold ikke opp med å rope til Herren vår Gud for oss, at han vil frelse oss av filistrenes hånd!

⁹ Da tok Samuel et diende lam og ofret det helt som brennoffer til Herren. Og Samuel ropte til Herren for Israel, og Herren svarte ham.

¹⁰ For mens Samuel ofret brennofferet, og filistrene rykket fram til strid mot Israel, sendte Herren samme dag et sterkt tordenvær over filistrene og forvirret dem, slik at de ble slått av Israel.

¹¹ Da dro Israels menn ut fra Mispa og forfulgte filistrene og hogg dem ned, like til nedenfor Bet-Kar.

¹² Og Samuel tok en stein og satte den mellom Mispa og Sen. Denne steinen kalte han Eben-Eser og sa: Hittil har Herren hjulpet oss.

¹³ Slik ble filistrene ydmyket og kom ikke mer inn i Israels land. Herrens hånd var mot filistrene alle Samuels dager.

¹⁴ Og de byene som filistrene hadde tatt fra Israel, kom tilbake til Israel igjen, fra Ekron like til Gat. Og alt det landet som tilhørte dem, fridde Israel av filistrenes hånd, for det var fred mellom Israel og amorittene.

¹⁵ Samuel dømte Israel så lenge han levde.

¹⁶ År etter år dro han omkring til Betel og Gilgal og Mispa og dømte Israel på alle disse stedene.

¹⁷ Hver gang vendte han så tilbake til Rama, for der var hans hus. Der dømte han Israel, og han bygde der et alter for Herren.

1. Samuelsbok 8

Folket vil ha en konge

¹ Da Samuel ble gammel, satte han sønnene sine til dommere over Israel.

² Hans førstefødte sønn hette Joel og hans andre sønn Abia. De dømte i Be'er-Sjeba.

³ Men hans sønner vandret ikke på hans veier. De søkte bare egen vinning og tok imot gaver og bøyd rettens.

⁴ Da samlet alle Israels eldste seg og kom til Samuel i Rama.

⁵ Og de sa til ham: Nå er du blitt gammel, og sønnene dine vandrer ikke på dine veier. Så sett nå en konge over oss til å styre oss, slik som alle folkene har!

⁶ Men det var ondt i Samuels øyne når de sa: Gi oss en konge til å styre oss! Og Samuel ba til Herren.

⁷ Da sa Herren til Samuel: Lyd folket i alt det de sier til deg! For det er ikke deg de har forkastet, men det er meg de har forkastet, så jeg ikke skal være konge over dem.

⁸ Slik har de gjort helt fra den dag da jeg førte dem opp fra Egypt og til den dag i dag. De forlot meg og tjente andre guder. Og nå gjør de slik mot deg også.

⁹ Men lyd nå deres ord! Du må bare vitne alvorlig for dem og varsle dem om hvordan han vil bære seg at, den kongen som kommer til å råde over dem.

¹⁰ Så talte Samuel til folket som krevde en konge av ham, og la fram for dem alle Herrens ord.

¹¹ Han sa: Slik vil han bære seg at, den kongen som kommer til å råde over dere: Sønnene deres vil han ta og sette dem til å stelle med vognene og hestene sine, og de skal løpe foran vognen hans.

¹² Han vil sette dem til høvdinger over tusen og høvdinger over femti, til å pløye åkrene og høste avlingen hans, til å lage våpen til hans kriger og utstyr til stridsvognene.

¹³ Døtrene deres vil han ta og sette til å lage salver og til å koke og bake.

¹⁴ Han vil ta de beste jordene og vingårdene og oljehagene deres, og gi dem til sine tjenere.

¹⁵ Av åkrene og vingårdene deres vil han ta tiende og gi sine hoffmenn og sine tjenere.

¹⁶ Trellene og trellkvinnene deres, de beste unge mennene deres og eslene deres, vil han ta og bruke til sitt arbeid.

¹⁷ Av småfeet deres vil han ta tiende, og dere selv skal være treller for ham.

¹⁸ Da skal dere en dag rope til Herren på grunn av den kongen som dere har valgt dere. Men den dagen skal Herren ikke svare dere.

¹⁹ Men folket ville ikke høre på Samuel. De sa: Nei, vi vil ha en konge over oss.

²⁰ Også vi vil være som de andre folkene. Vår konge skal styre oss, og han skal dra ut foran oss og føre våre kriger.

²¹ Da Samuel hadde hørt alle folkets ord, bar han dem fram for Herren.

²² Og Herren sa til Samuel: Lyd deres ord og sett en konge over dem! Så sa Samuel til Israels menn: Gå hjem hver til sin by.

1. Samuelsbok 9

Samuel salver Saul til konge

- 1** Det var en mann av Benjamin som hette Kis, sønn av Abiel, sønn av Seror, sønn av Bekorat, sønn av Afiyah, sønn av en benjaminitt. Han var en mektig mann.
- 2** Han hadde en sønn som hette Saul, en ung og vakker mann. Det fantes ikke en mann blant Israels barn som var vakrere enn han. Han var et hode høyere enn alt folket.
- 3** En dag kom det bort noen eselhopper for Kis, Sauls far. Da sa Kis til sin sønn Saul: Ta en av tjenesteguttene med deg og dra av sted og let etter eselhoppene!
- 4** Så gikk han over Efra'im-fjellet og gjennom Sjalisja-bygden, men de fant dem ikke. De dro så gjennom Sja'alim-bygden, men der var de ikke. Deretter gikk han gjennom Benjamins land, men de fant dem ikke der heller.
- 5** Da de kom til Suf-bygden, sa Saul til tjenestegutten som var med ham: Kom, la oss gå hjem igjen! Ellers kunne far bli urolig for oss istedenfor å tenke på eselhoppene.
- 6** Men tjenestegutten svarte ham: I denne byen er det en Guds mann som det går stort ord om. Alt det han sier, slår til. La oss nå gå dit! Kanskje han kan si oss hvilken vei vi skal ta.
- 7** Da sa Saul til tjenestegutten: Men om vi nå går dit, hva skal vi da ha med oss til mannen? Vi har ikke mer brød igjen i sekkene våre, og vi har ingen gave å gi Guds mann. Hva har vi med oss?
- 8** Så tok tjenestegutten igjen til orde og sa til Saul: Her har jeg en fjerdedel sekel sølv. Den vil jeg gi til Guds mann, så sier han oss nok hva vei vi skal gå.
- 9** I gammel tid sa folk i Israel når de gikk av sted for å få vite Guds vilje: Kom, la oss gå til seeren! For den som nå kalles profet, kaltes i gammel tid seer.
- 10** Saul sa da til tjenestegutten: Du har rett. Kom, la oss gå! Så gikk de til byen hvor Guds mann var.
- 11** Da de gikk opp bakken som førte til byen, møtte de noen piker som kom ut for å hente vann, og de sa til dem: Er seeren her?
- 12** De svarte dem og sa: Ja, nettopp nå er han her. Skynd deg nå! I dag er han kommet til byen, fordi folket i dag holder offerfest på haugen.
- 13** Når dere kommer inn i byen, finner dere ham straks før han går opp på haugen til måltidet. For folket går ikke til bords før han kommer, fordi han skal velsigne offeret. Først deretter setter de innbudte seg til bords. Gå bare opp! For nå kan dere treffe ham.

14 Så gikk de opp til byen, og med det samme de kom inn i byen, kom Samuel ut imot dem for å gå opp til haugen.

15 Men dagen før Saul kom, hadde Herren varslet Samuel og sagt:

16 På denne tiden i morgen vil jeg sende en mann fra Benjamins land til deg, ham skal du salve til fyrste over mitt folk Israel. Han skal frelse mitt folk av filistrenes hånd. For jeg har sett til mitt folk, fordi deres rop er steget opp til meg.

17 Da nå Samuel så Saul, sa Herren til ham: Se, det er den mannen som jeg talte til deg om og sa: Han skal styre mitt folk.

18 Så gikk Saul fram til Samuel midt i porten og sa: Si meg hvor seeren bor!

19 Samuel svarte Saul og sa: Jeg er seeren. Gå foran meg opp på haugen! Dere skal ete med meg i dag. I morgen tidlig når jeg lar deg fare, skal jeg si deg alt det du tenker på.

20 Og eselhoppene som kom bort for deg i dag for tre dager siden, dem skal du ikke være urolig for. De er funnet. Men hvem tilhører alt det beste i Israel om ikke deg og hele din fars hus?

21 Saul svarte og sa: Er jeg ikke en benjaminitt? Hører jeg ikke til en av de minste blant stammene i Israel? Og er ikke min ætt den ringeste av alle ætter i Benjamins stamme? Hvorfor taler du da slik til meg?

22 Men Samuel tok Saul og tjenestegutten hans og førte dem til festsalen og lot dem sette seg øverst blant de innbudte - det var omkring tretti mann.

23 Og Samuel sa til den mannen som kokte maten: Kom hit med det stykket jeg ga deg og sa du skulle legge til side!

24 Da kom mannen fram med låret og fettene som var på det, og satte det foran Saul. Og Samuel sa: Se, her er det som var gjemt, satt fram for deg. Spis nå! For til denne stunden ble det gjemt for deg, den gang jeg sa: Jeg har innbudt folket. Så spiste Saul den dagen sammen med Samuel.

25 Deretter gikk de ned fra haugen og inn i byen, og han satt og samtalte med Saul på taket.

26 Tidlig om morgenen, med det samme det tok til å lysne av dag, kalte Samuel til seg Saul oppe på taket og sa: Stå opp, så vil jeg følge deg på veien. Saul sto opp, og de gikk ut sammen, han og Samuel.

27 Da de nå kom ned til utkanten av byen, sa Samuel til Saul: Si til tjenestegutten at han skal gå foran oss - og han gikk - men stå du nå her! Så vil jeg la deg høre hva Gud har sagt.

1. Samuelsbok 10

- 1 Og Samuel tok en oljekrukke og helte den ut over hodet hans. Han kysset ham og sa: Nå har Herren salvet deg til fyrste over sin arv.
- 2 Når du går fra meg i dag, skal du møte to menn ved Rakels grav på grensen av Benjamin i Selsah. De skal si til deg: Eselhoppene som du gikk ut for å lete etter, er funnet. Og se, din far tenker ikke mer på dem, men nå er han urolig for dere og sier: Hva skal jeg gjøre for sønnen min?
- 3 Når du så går videre derfra og kommer til Tabors eik, skal du der møte tre menn som er på vei opp til Gud i Betel. En av dem bærer tre kje, en bærer tre brød, og en bærer en skinnsekk med vin.
- 4 De skal hilse på deg og gi deg to brød, og dem skal du ta imot.
- 5 Deretter kommer du til Guds Gibeaa, hvor filistrene har vaktpostene sine. Når du kommer dit til byen, skal du treffe på en flokk profeter som kommer ned fra haugen med harpe og tamburin og fløyte og sitar foran seg, og de profeterer.
- 6 Og Herrens Ånd skal komme over deg, så du skal profetere sammen med dem og bli til et annet menneske.
- 7 Når du ser at disse tegn inntreffer, da skal du gjøre det som ligger deg for hånden! For Gud er med deg.
- 8 Gå foran meg ned til Gilgal, så skal jeg komme ned til deg for å ofre brennoffer og fredsoffer. Du skal vente i sju dager, inntil jeg kommer til deg. Da skal jeg la deg få vite hva du skal gjøre.

Saul profeterer

- 9 Da nå Saul vendte seg og gikk fra Samuel, da ga Gud ham et annet hjerte. Og samme dag gikk alle disse tegnene i oppfyllelse.
- 10 Da de kom til Gibeaa, kom en flokk profeter mot ham. Da kom Guds Ånd over ham, og han profeterte midt iblant dem.
- 11 Da alle de som kjente ham fra før, så at han profeterte sammen med profetene, da sa folket til hverandre: Hva er det som har hendt med Kis' sønn? Er også Saul blant profetene?
- 12 Og en mann der fra stedet svarte og sa: Hvem er da far til disse? Derfor er det blitt et ordspråk: Er også Saul blant profetene?
- 13 Da han hadde holdt opp med å profetere, kom han til offerhaugen.
- 14 Sauls onkel sa til ham og tjenestegutten hans: Hvor har dere vært? Han svarte: Vi har vært ute og lett etter eselhoppene, og da vi ikke så noe til dem, gikk vi til Samuel.
- 15 Da sa Sauls onkel: Kjære, fortell meg hva Samuel sa til dere!

16 Saul svarte sin onkel: Han fortalte oss at eselhoppene var funnet. Men det som Samuel hadde sagt om kongedømmet, fortalte han ham ikke.

Saul blir konge

17 Så kalte Samuel folket sammen til Herren, til Mispa.

18 Og han sa til Israels barn: Så sier Herren, Israels Gud: Jeg førte Israel opp fra Egypt og fridde dere ut fra egypterne og fra alle de rikene som undertrykte dere.

19 Men nå har dere forkastet deres Gud, han som frelste dere ut av alle deres ulykker og trengsler, og sagt til ham: Nei, en konge skal du sette over oss! - Så still dere nå fram for Herrens åsyn etter deres stammer og ætter.

20 Så lot Samuel alle Israels stammer gå fram, og loddet falt på Benjamins stamme.

21 Så lot han Benjamins stamme gå fram etter sine ætter, og loddet falt på Matris ætt. Deretter falt loddet på Saul, Kis' sønn. Og de lette etter ham, men kunne ikke finne ham.

22 Da spurte de igjen Herren: Er mannen kommet hit? Herren svarte: Se, han holder seg skjult ved forsyningene.

23 Da sprang de dit og hentet ham, og han gikk fram midt iblant folket. Han var et hode høyere enn alt folket.

24 Og Samuel sa til hele folket: Ser dere ham Herren har utvalgt? Det er ingen som han i hele folket. Da jublet hele folket og ropte: Kongen leve!

25 Så talte Samuel til folket om kongedømmets rett og skrev det opp i en bok. Den la han ned for Herrens åsyn. Deretter lot Samuel hele folket fare, hver til sitt hjem.

26 Saul dro også hjem til Gibeå. En flokk av stridsmenn fulgte ham. Gud hadde rørt ved hjertene deres.

27 Men noen fordervede mennesker sa: Hvordan skal denne kunne frelse oss? Og de ringaktet ham og kom ikke med hyllingsgaver til ham. Men han lot som om han ikke merket det.

1. Samuelsbok 11

Saul befri Jabes i Gilead

1 Så dro ammonitten Nahas opp og slo leir ved Jabes i Gilead. Alle Jabes' menn sa til Nahas: Slutt en pakt med oss, så vil vi tjene deg.

2 Men ammonitten Nahas svarte dem: På det vilkår vil jeg slutte pakt med dere, at det høyre øyet skal stikkes ut på dere alle. Den vanære vil jeg legge på hele Israel.

³ Da sa Jabes' eldste til ham: Gi oss frist i sju dager, så vil vi sende bud rundt om i hele Israels land. Er det da ingen som hjelper oss, så vil vi overgi oss til deg.

⁴ Da sendebudene kom til Sauls Gibeaa og bar fram ærendet sitt for folket, brast hele folket i gråt.

⁵ Men se: nettopp da kom Saul gående bak oksene sine hjem fra marken. Og Saul sa: Hva er det i veien med folket siden de gråter? Og de fortalte ham hva mennene fra Jabes hadde sagt.

⁶ Da Saul hørte dette, kom Guds Ånd over ham, og han ble opptent av brennende vrede.

⁷ Han tok et par okser, hogg dem i stykker og sendte stykkene rundt om i hele Israels land med sendebudene og sa: Slik skal det gjøres med den mannens okser som ikke drar ut med Saul og Samuel! Da falt det en frykt fra Herren over folket, og de dro ut som én mann.

⁸ Han mønstret dem i Besek. Israels barn var tre hundre tusen, og Judas menn tretti tusen.

⁹ De sa til sendebudene som var kommet: Så skal dere si til mennene i Jabes i Gilead: I morgen, når solen brenner hett, skal det komme hjelp til dere. Da sendebudene kom og meldte dette til mennene i Jabes, ble de glade.

¹⁰ Innbyggerne i Jabes sa til ammonittene: I morgen vil vi overgi oss til dere, så kan dere gjøre med oss som dere finner for godt!

¹¹ Dagen etter stilte Saul folket opp i tre flokker. I morgenvakten trengte de så inn i ammonittenes leir og hogg dem ned til dagen ble het. De som ble tilbake, ble spredt slik at det ikke var to mann sammen av dem.

¹² Da sa folket til Samuel: Hvem var det som sa: Skal Saul være konge over oss? La oss få fatt i disse mennene, så vi kan drepe dem!

¹³ Da sa Saul: På denne dagen skal ingen drepes, for i dag har Gud frelst Israel.

¹⁴ Og Samuel sa til folket: Kom, la oss gå til Gilgal for å stadfeste kongedømmet der!

¹⁵ Da gikk hele folket til Gilgal. Der i Gilgal gjorde de Saul til konge for Herrens åsyn. De ofret fredsoffer for Herrens åsyn, og Saul og alle Israels menn gledet seg meget.

1. Samuelsbok 12

Samuel taler til folket

¹ Da sa Samuel til hele Israel: Se, nå har jeg hørt dere i alt det dere har sagt til meg, og satt en konge over dere.

² Nå har dere kongen til fører for dere. Men jeg er gammel og grå, og dere har sønnene mine iblant dere. Jeg har vært fører for dere fra min ungdom like til denne dag.

³ Her står jeg! Vitne nå mot meg for Herren og for hans salvede: Har jeg fratatt noen hans okse eller hans esel? Er det noen jeg har gjort urett mot eller undertrykt? Er det noen jeg har tatt imot gaver av, så jeg skulle lukke øynene til for noe? Om så er, vil jeg gi dere vederlag for det.

⁴ Men de svarte: Du har ikke gjort urett mot oss og ikke undertrykt oss og ikke tatt imot gave fra noen.

⁵ Da sa han til dem: Herren er vitne mot dere, og hans salvede er vitne på denne dagen at dere ikke har funnet noe hos meg. Folket svarte: Ja, han er vitne.

⁶ Da sa Samuel til folket: Ja, Herren er vitne, han som lot Moses og Aron stå fram, og som førte fedrene deres opp fra landet Egypt.

⁷ Kom nå fram her, så vil jeg gå i rette med dere for Herrens åsyn, og minne om alle Herrens rettferdige gjerninger som han har gjort mot dere og deres fedre.

⁸ Da Jakob var kommet til Egypt, ropte deres fedre til Herren. Herren sendte Moses og Aron, og de førte fedrene deres ut av Egypt og lot dem bosette seg i dette landet.

⁹ Men de glemte Herren sin Gud. Han solgte dem til Sisera, Hasors hærfører, og overga dem i filistrenes hånd og i Moabs konges hånd. Alle disse førte krig mot dem.

¹⁰ Da ropte de til Herren og sa: Vi har syndet! Vi har forlatt Herren og tjent Ba'alene og Astarte-bildene. Men frels oss nå av våre fienders hånd, så vil vi tjene deg!

¹¹ Så sendte Herren Jerubba'al og Bedan og Jefta og Samuel og reddet dere fra fiendene rundt om, så dere kunne bo trygt.

¹² Men da dere så at Nahas, Ammons barns konge, kom mot dere, sa dere til meg: Nei, en konge skal råde over oss - enda Herren deres Gud var deres konge.

¹³ Og nå, se: her er nå kongen som dere har valgt - som dere har bedt om. Og se, Herren har satt en konge over dere.

¹⁴ Om dere nå bare vil frykte Herren og tjene ham og lyde ham og ikke være gjenstridige mot Herrens ord, men følge Herren deres Gud, både dere og kongen som råder over dere!

¹⁵ Men dersom dere ikke lyder Herren, men er gjenstridige mot Herrens ord, så skal Herrens hånd være mot dere som den var mot deres fedre.

- 16** Så kom nå fram og se den store gjerningen som Herren vil gjøre for deres øyne!
- 17** Er det ikke nå hvetehøstens tid? Jeg vil rope til Herren, og han skal sende torden og regn. Kjenn da og se hvor stor deres ondskap er, den som dere har gjort for Herrens åsyn ved å kreve en konge!
- 18** Så ropte Samuel til Herren, og samme dag sendte Herren torden og regn. Da ble hele folket grepet av stor frykt for Herren og for Samuel.
- 19** Og hele folket sa til Samuel: Be for dine tjenere til Herren din Gud, så vi ikke skal dø! For vi har lagt den misgjerning til alle våre andre synder at vi har krevd en konge.
- 20** Da sa Samuel til folket: Frykt ikke! Dere har gjort alt dette onde. Men forlat nå bare ikke Herren! Tjen Herren av hele deres hjerte!
- 21** Vend dere ikke bort, slik at dere følger de tomme avgudene, som ikke kan hjelpe eller frelse, fordi de er bare tomhet.
- 22** For sitt store navns skyld vil ikke Herren forlate sitt folk - siden Herren har funnet for godt å gjøre dere til sitt folk.
- 23** Men jeg, det være langt fra meg å synde mot Herren ved å holde opp med å be for dere. Jeg vil lære dere den gode og rette veien.
- 24** Frykt bare Herren og tjen ham i sannhet, av hele deres hjerte! Se hvor store ting han har gjort for dere!
- 25** Men gjør dere det som ondt er, da skal både dere og kongen deres gå til grunne.

1. Samuelsbok 13

Kamp mot filistrene

- 1** I ett år hadde Saul den gang vært konge. Da han hadde vært konge over Israel i to år,
- 2** valgte han seg tre tusen mann av Israel. Av dem var to tusen med Saul i Mikmas og i Betel-fjellene, og tusen var med Jonatan i Gibeon i Benjamin. Resten av folket lot han fare hjem hver til sitt telt.
- 3** Og Jonatan slo filistrenes vaktposter i Geba. Dette fikk filistrene høre. Men Saul lot hornet lyde rundt omkring i hele landet og sa: Hebreerne skal høre om det!
- 4** Og hele Israel fikk høre meldingen om at Saul hadde slått filistrenes vaktposter, og likeså at filistrene hadde lagt Israel for hat. Og folket ble kalt sammen for å følge Saul til Gilgal.

⁵ Filistrene samlet seg for å føre krig mot Israel: Tretti tusen vogner, seks tusen hestfolk, og fotfolk så mange som sanden ved havets bredd. De dro opp og slo leir ved Mikmas øst for Bet-Aven.

⁶ Da Israels menn så at de var i fare fordi folket ble hardt angrepet, gjemte de seg i huler og hellere og fjellkløfter og kjellere og brønner.

Saul ofrer til Herren i Gilgal

⁷ Noen av hebreerne gikk over Jordan til Gads og Gileads land. Men Saul var ennå i Gilgal, og hele folket fulgte ham skjelvende.

⁸ Han ventet sju dager - til den tiden Samuel hadde fastsatt. Men Samuel kom ikke til Gilgal, og folket spredte seg og forlot Saul.

⁹ Da sa Saul: Kom hit til meg med brennofferet og fredsofferet! Og så ofret han brennofferet.

¹⁰ Men da Saul var ferdig med å ofre brennofferet, se, da kom Samuel. Og Saul gikk ut for å møte ham og hilse ham.

¹¹ Da sa Samuel: Hva har du gjort? Saul svarte: Jeg så at folket begynte å spre seg og forlate meg. Du kom ikke til den fastsatte tiden, og filistrene samlet seg ved Mikmas.

¹² Så tenkte jeg: Nå drar filistrene ned mot meg til Gilgal, og jeg har ennå ikke bønnfalt Herren. Da tok jeg mot til meg og ofret brennofferet.

¹³ Da sa Samuel til Saul: Du har handlet som en dåre! Du har ikke holdt det bud som Herren din Gud ga deg. Da ville Herren nå ha stadfestet ditt kongedømme over Israel for alle tider.

¹⁴ Men nå skal kongdømmet ditt ikke stå ved makt. Herren har søkt seg ut en mann etter sitt hjerte, og ham har Herren bestemt til fyrste over folket sitt. For du har ikke holdt det Herren bød deg.

Israel ligger under i kampen mot filistrene

¹⁵ Så gjorde Samuel seg klar og dro fra Gilgal opp til Gibeå i Benjamin. Og Saul mønstret de folkene han hadde hos seg - omkring seks hundre mann.

¹⁶ Saul og sønnen hans Jonatan og de folkene som de hadde hos seg, lå i Geba i Benjamin. Og filistrene hadde slått leir ved Mikmas.

¹⁷ Da dro det en flokk ut av filistrenes leir for å herje. Den var delt i tre lag. Det ene laget tok veien til Ofra, til Sjudal-bygden.

¹⁸ Det andre laget tok veien til Bet-Horon. Det tredje laget tok veien til den bygden som rager opp over Sebo'im-dalen bort imot ørkenen.

¹⁹ Den gang fantes det ikke en smed i hele Israels land, for filistrene tenkte som så: Hebreerne kunne ellers lage seg sverd og spyd.

²⁰ Hele Israel måtte gå ned til filistrene for å få kvasset sine plogjern og sine hakker, sine økser og sine plogskjær.

²¹ Og prisen var en pim for å få skjerpet plogjern og hakker, og en tredjedels sekel for økser og for å få en pigg påsatt.

²² Slik gikk det til, at på den dagen da striden sto, fantes det ikke sverd eller spyd hos noen av alle de folk som var med Saul og Jonatan, bare Saul og sønnen hans Jonatan hadde det.

²³ Filistrenes forpost rykket fram til Mikmas-skaret.

1. Samuelsbok 14

Jonatan angriper filistrene og slår dem

¹ Så hendte det en dag at Jonatan, Sauls sønn, sa til våpensveinen sin: Kom, la oss gå over til filistrenes forpost der borte på den andre siden! - Men han sa ikke noe om det til sin far.

² Saul lå den gang i utkanten av Gibea under granatepletreet ved Migron. Krigsfolket som han hadde hos seg, var omkring seks hundre mann.

³ Der var også Akia, sønn til Akitub, som var bror til Ikabod, sønn av Pinehas, sønn av Eli, Herrens prest i Sjiilo. Det var Akia som den gang bar efoden. Men folket visste ikke at Jonatan var gått.

⁴ På hver side av skaret der Jonatan prøvde å komme over til filistrenes forpost, var det en bratt klippe. Den ene hette Boses og den andre Senne.

⁵ Den ene klippen reiser seg bratt i nord midt imot Mikmas, den andre i sør midt imot Geba.

⁶ Så sa Jonatan til våpensveinen: Kom, la oss gå over til forposten til disse uomskårne! Kanskje Herren gjør noe for oss. Ikke noe hindrer Herren fra å frelse, enten det er ved mange eller ved få.

⁷ Våpensveinen svarte ham: Gjør alt det du har i sinne! Gå du bare! Jeg skal følge deg hvor du vil.

⁸ Da sa Jonatan: Nå går vi over til mennene der, og da vil de få se oss.

⁹ Hvis de da sier til oss: Stå stille til vi kommer bort til dere! - så blir vi stående hvor vi er, og går ikke opp til dem.

¹⁰ Men hvis de sier: Kom opp til oss! - så går vi opp, for da har Herren gitt dem i vår hånd. Dette skal vi ha til tegn.

¹¹ Da de nå begge var kommet så langt at de kunne bli sett fra filistrenes forpost, sa filistrene: Se, der kommer hebreerne ut fra hulene som de har gjemt seg i!

12 Og mennene på forposten ropte til Jonatan og våpensveinen hans og sa: Kom opp til oss, så skal vi si dere noe! Da sa Jonatan til våpensveinen: Stig opp etter meg, for Herren har gitt dem i Israels hånd.

13 Så klatret Jonatan opp på hender og føtter, og våpensveinen hans fulgte etter ham. Jonatan felte dem, og våpensveinen gikk etter ham og slo dem i hjel.

14 Ved det første angrepet Jonatan og våpensveinen gjorde, falt omkring tjue mann på en strekning som halvparten av den marken som kan pløyes på én dag.

15 Da kom det redsel i leiren, på marken omkring og blant hele folket. Også forposten og herjeflokken ble grepet av redsel. Jorden skalv, og det kom en redsel fra Gud.

16 Sauls vakter i Gibeia i Benjamin fikk se at flokken oppløste seg og beveget seg hit og dit.

17 Da sa Saul til folket som han hadde hos seg: Tell etter og se hvem som er gått fra oss! Så talte de etter, og det viste seg at Jonatan og våpensveinen hans ikke var der.

18 Da sa Saul til Akia: Kom hit med Guds ark! Guds ark var på den tiden der blant Israels barn.

19 Men mens Saul talte med presten, ble larmen i filistrenes leir større og større. Da sa Saul til presten: La det være!

20 Saul og alt folket som var med ham, samlet seg. Da de kom dit hvor striden sto, fikk de se at den ene hadde løftet sverd mot den andre, og forvirringen var veldig stor.

21 Også de hebreerne som nå likesom før var med filistrene, og som hadde dratt opp med dem og var rundt omkring i deres leir, slo seg nå sammen med de israelittene som var med Saul og Jonatan.

22 Og da alle de israelittene som hadde gjemt seg i Efra'im-fjellene, hørte at filistrene flyktet, satte også alle disse etter dem og kjempet mot dem.

23 Slik frelste Herren Israel denne dagen. Og striden dro seg bortover forbi Bet-Aven.

Jonatan og Sauls dødsdom

24 Israels menn var svært slitne denne dagen, for Saul hadde latt folket sverge og si: Forbannet være den som nyter noe mat før i kveld, når jeg har fått hevnet meg på mine fiender! Og det var ingen av folket som smakte mat.

25 Så kom alt folket inn i skogen, og der var det honning på marken.

- 26** Med det samme folket kom inn i skogen, fikk de se en hel strøm av honning. Men ingen av folket førte hånden til munnen, for de fryktet for eden.
- 27** Men Jonatan hadde ikke hørt at hans far lot folket sverge. Han rakte ut staven han hadde i hånden, og dyppet enden av den i en vokskake og førte så hånden til munnen igjen. Da ble hans øyne klare.
- 28** Da tok en mann av folket til orde og sa: Din far har latt folket sverge og si: Forbannet være den som tar til seg mat i dag! Derfor er folket blitt utmattet.
- 29** Jonatan svarte: Min far har ført ulykke over landet. Se bare hvor klare øynene mine er blitt fordi jeg har smakt litt av denne honningen!
- 30** Hvor mye større ville ikke mannefallet blitt blant filistrene dersom folket i dag hadde fått ete av det byttet de har tatt fra fiendene sine.
- 31** Den dagen slo de filistrene og forfulgte dem fra Mikmas til Ajalon. Folket var da svært utmattet,
- 32** og tok straks fatt på byttet. De tok småfe og storfe og kalver og slaktet dem på marken og åt kjøttet med blodet i.
- 33** Så kom det noen og fortalte Saul dette og sa: Se, folket synder mot Herren og eter kjøtt med blodet i. Han sa: Dere har vært troløse! Velt nå en stor stein hit til meg.
- 34** Så sa Saul: Gå omkring blant folket og si til dem at de skal komme hit til meg, hver med sin okse og sitt lam og slakte dem her og ete, for at dere ikke skal synde mot Herren og ete kjøttet med blodet i. Da førte hver mann av folket med egen hånd sin okse fram om natten og slaktet dem der.
- 35** Og Saul bygde et alter for Herren. Det var det første alter han bygde for Herren.
- 36** Deretter sa Saul: La oss dra nedover og sette etter filistrene nå i natt, og plyndre dem til morgenen lyser fram. La ikke en eneste mann blant dem bli i live. De svarte: Gjør som du synes! Da sa presten: La oss tre fram for Gud!
- 37** Og Saul spurte Gud: Skal jeg dra nedover og sette etter filistrene? Vil du gi dem i Israels hånd? Men han svarte ham ikke den dagen.
- 38** Da sa Saul: Kom fram, alle høvdingene blant folket, så dere kan få vite og se hvordan det har seg med den synden som er begått i dag!
- 39** For så sant Herren lever, han som frelser Israel, om så skylden er hos sønnen min Jonatan, skal han sannelig dø! Men ingen av hele folket svarte ham.
- 40** Så sa han til hele Israel: Stå dere på den ene siden, så skal jeg og Jonatan, sønnen min, stå på den andre siden. Folket svarte Saul: Gjør som du synes!

41 Da sa Saul til Herren, Israels Gud: La sannheten komme fram! Og loddet falt på Jonatan og Saul, men folket gikk fri.

42 Så sa Saul: Kast lodd mellom meg og sønnen min Jonatan! Og loddet falt på Jonatan.

43 Da sa Saul til Jonatan: Si meg hva du har gjort! Jonatan fortalte ham det og sa: Jeg tok litt honning på enden av staven jeg hadde i hånden min, og smakte på den. Her står jeg, jeg må dø.

44 Da sa Saul: Gud la det gå meg ille både nå og siden om du ikke skal dø, Jonatan!

45 Men folket sa til Saul: Skulle Jonatan dø, han som har vunnet denne store seieren for Israel? Langt derifra! Så sant Herren lever, skal det ikke falle et hår av hodet hans til jorden. For med Guds hjelp har han gjort sin gjerning i dag. Slik fridde folket Jonatan fra døden.

46 Men Saul holdt opp med å forfølge filistrene og dro hjem. Og filistrene dro tilbake til sitt land.

47 Da Saul hadde tatt kongedømmet over Israel, førte han krig mot alle fiendene sine rundt om: mot Moab og mot Ammons barn og mot Edom og mot kongene i Soba og mot filistrene. Overalt hvor han vendte seg hen, seiret han.

48 Han viste sin styrke ved å slå amalekittene, og han fridde Israel fra dem som plyndret dem.

Sauls sønner og krigen mot filistrene

49 Sauls sønner var Jonatan og Jisvi og Malkisjua. Han hadde to døtre, den førstefødte hette Merab og den yngste Mikal.

50 Sauls kone hette Akinoam, hun var datter til Akima'as. Hans hærfører hette Abner, han var sønn til Ner, som var onkel til Saul.

51 For Kis, Sauls far, og Ner, Abners far, var sønner av Abiel.

52 Krigen mot filistrene var hard alle Sauls dager. Og når Saul så en sterk og krigsdyktig mann, tok han ham i sin tjeneste.

1. Samuelsbok 15

Sauls synd ved Gilgal

1 Samuel sa til Saul: Det var meg Herren sendte for å salve deg til konge over hans folk, over Israel. Så lyd nå Herrens ord!

2 Så sier Herren, hærskares Gud: Jeg vil straffe Amalek for det han gjorde mot Israel, at han la seg i veien for ham da han dro opp fra Egypt.

- ³ Gå nå av sted og slå Amalek. Slå med bann alt det han har. Spar ham ikke, men drep både mann og kvinne, både barn og diebarn, både okse og sau, både kamel og esel.
- ⁴ Så kalte Saul folket til våpen og mønstret dem i Tela'im. Det var to hundre tusen mann fotfolk og ti tusen mann fra Juda.
- ⁵ Da Saul kom til amalekittenes by, la han et bakhold i dalen.
- ⁶ Og Saul sa til kenittene: Gå bort, skill dere fra amalekittene og dra ned, så jeg ikke skal ødelegge dere sammen med dem! For dere gjorde vel mot alle Israels barn da de dro opp fra Egypt. Så skilte kenittene lag med amalekittene.
- ⁷ Saul slo amalekittene og forfulgte dem fra Havila til bort imot Sur, som ligger øst for Egypt.
- ⁸ Agag, Amaleks konge, tok han til fange levende. Alt folket slo han med bann og drepte dem med sverdets egg.
- ⁹ Men Saul og folket sparte Agag og det beste av småfeet og storfeet og gjøfeet og lammene - alt som så godt ut, og ville ikke slå dem med bann. Men alt det feet som var dårlig og verdiløst, det slo de med bann.
- ¹⁰ Da kom Herrens ord til Samuel, og det lød slik:
- ¹¹ Jeg angrrer at jeg har gjort Saul til konge, for han har vendt seg bort fra meg og har ikke gjort det jeg har befalt ham. Da ble Samuels vrede opptent, og han ropte til Herren hele natten.
- ¹² Morgenen etter sto Samuel tidlig opp for å møte Saul. Da kom noen og sa til Samuel: Se, Saul kom til Karmel, og der reiste han et minnesmerke for seg selv, og så snudde han og dro videre ned til Gilgal.
- ¹³ Da nå Samuel kom til Saul, sa Saul til ham: Velsignet være du av Herren! Jeg har gjort etter Herrens ord.
- ¹⁴ Men Samuel sa: Hva er da dette for en breking av småfe som lyder for ørene mine? Og hva er det for rauting av storfe jeg hører?
- ¹⁵ Saul svarte: De har ført dem med fra amalekittene. For folket sparte det beste av småfeet og av storfeet for å ofre det til Herren din Gud. Men resten har vi slått med bann.
- ¹⁶ Da sa Samuel til Saul: Hold opp! Så vil jeg forkynne deg hva Herren har talt til meg i natt. Han sa til ham: Tal!
- ¹⁷ Samuel sa: Da du var liten i dine egne øyne, ble du hode for Israels stammer, og Herren salvet deg til konge over Israel.
- ¹⁸ Og Herren sendte deg av sted og sa: Gå og slå disse synderne, amalekittene, med bann og før krig mot dem til du får gjort ende på dem!

19 Hvorfor adlød du da ikke Herrens ord, men kastet deg over byttet og gjorde det som var ondt i Herrens øyne?

20 Da sa Saul til Samuel: Jeg har adlydt Herrens ord og har gått den veien Herren sendte meg. Jeg har ført Agag, Amaleks konge, hit og slått Amalek med bann.

21 Men folket tok av byttet, småfe og storfe, det beste av det bannlyste, for å ofre det til Herren din Gud i Gilgal.

22 Da sa Samuel: Har vel Herren like meget behag i brennoffer og slaktoffer som i lydighet mot Herrens ord? Nei, lydighet er bedre enn offer, lydhørhet er bedre enn fett av værer.

23 For gjenstridighet er ikke bedre enn trolldoms-synd, og tross er som avgudsdyrkelse. Fordi du har forkastet Herrens ord, har han forkastet deg, så du ikke skal være konge.

Samuel forkynner at riket skal tas fra Saul

24 Da sa Saul til Samuel: Jeg har syndet! Jeg har overtrådt Herrens bud og dine ord, for jeg var redd folket og gjorde som de sa.

25 Men tilgi meg nå min synd, og bli med meg tilbake, så jeg kan tilbe Herren!

26 Samuel svarte Saul: Jeg vil ikke gå tilbake sammen med deg! For du har forkastet Herrens ord, og derfor har Herren forkastet deg, så du ikke skal være konge over Israel.

27 Dermed vendte Samuel seg og ville gå. Men Saul grep fatt i kanten av ytterkappen hans, så den ble revet av.

28 Da sa Samuel til ham: Herren har i dag revet kongedømmet over Israel fra deg og gitt det til en annen, som er bedre enn du.

29 Og han som er Israels ære lyver ikke og angrer ikke. For han er ikke et menneske så han skulle angre.

30 Saul svarte: Jeg har syndet, men vis meg likevel ære nå for mitt folks eldste og for Israel og vend tilbake sammen med meg, så jeg kan tilbe Herren din Gud.

31 Da fulgte Samuel ham tilbake, og Saul tilba Herren.

32 Så sa Samuel: Før Agag, Amaleks konge, hit til meg! - Glad til sinns gikk Agag bort til ham, og Agag sa: Sannelig, dødens bitterhet er veket bort!

33 Men Samuel sa: Likesom sverdet ditt har gjort kvinner barnløse, så skal nå din mor bli barnløs fremfor andre kvinner! Så hogg Samuel Agag ned for Herrens åsyn i Gilgal.

34 Deretter dro Samuel til Rama. Men Saul dro opp til sitt hus i Sauls Gibe.

³⁵ Helt til sin dødsdag gikk ikke Samuel for å treffe Saul, for Samuel sørget over Saul. Men Herren angret at han hadde gjort Saul til konge over Israel.

1. Samuelsbok 16

Samuel salver David til konge

¹ Herren sa til Samuel: Hvor lenge vil du sørge over Saul, enda jeg har forkastet ham, så han ikke skal være konge over Israel? Fyll hornet ditt med olje og gå av sted! Jeg sender deg til Isai i Betlehem, for jeg har sett meg ut en av hans sønner til å være konge.

² Men Samuel sa: Hvordan kan jeg gjøre slik en ferd? Får Saul høre det, slår han meg i hjel. Da sa Herren: Ta med deg en kvige av buskapen og si: Jeg er kommet for å ofre til Herren!

³ Innby Isai til ofringen, så vil jeg la deg få vite hva du skal gjøre. Du skal salve for meg den jeg sier deg.

⁴ Samuel gjorde som Herren sa. Da han kom til Betlehem, gikk byens eldste ham skjelvende i møte og sa: Kommer du med fred?

⁵ Han svarte: Ja, jeg kommer med fred. Jeg kommer for å ofre til Herren. Hellige dere og kom med meg til ofringen! Og han lot Isai og sønnene hans hellige seg og innbød dem til ofringen.

⁶ Da de kom, og han fikk se Eliab, sa han: Sannelig, Herrens salvede står her for Herren!

⁷ Men Herren sa til Samuel: Se ikke på utseendet hans og på hans høye vekst! For jeg har forkastet ham. Jeg ser ikke på det mennesket ser på, for mennesket ser på det ytre, men Herren ser på hjertet.

⁸ Så kalte Isai på Abinadab og lot ham tre fram for Samuel. Men han sa: Heller ikke ham har Herren utvalgt.

⁹ Isai lot så Sjamma tre fram. Men han sa: Heller ikke ham har Herren utvalgt.

¹⁰ Slik lot Isai sju sønner tre fram for Samuel. Men Samuel sa til Isai: Herren har ikke utvalgt noen av disse.

¹¹ Og Samuel sa til Isai: Er dette alle guttene du har? Han svarte: Ennå er den yngste igjen, se, han gjeter småfeet. Da sa Samuel til Isai: Send bud og hent ham! Vi setter oss ikke til bords før han kommer.

¹² Så sendte han bud og hentet ham. Han var rødhåret og hadde vakre øyne og var vakker av utseende. Da sa Herren: Stå opp og salv ham! For han er det.

¹³ Da tok Samuel oljehornet og salvet ham midt iblant brødrene hans. Og Herrens Ånd kom over David fra denne dagen og siden. Så brøt Samuel opp og gikk til Rama.

David blir hentet til Saul

- 14** Men Herrens Ånd vek fra Saul, og en ond ånd fra Herren forferdet ham.
- 15** Da sa Sauls tjenere til ham: Se, en ond ånd fra Gud forferder deg.
- 16** Herre, si bare fra til dine tjenere som står her for ditt ansikt, at de skal finne en mann som kan spille harpe. Når så en ond ånd fra Gud kommer over deg, skal han spille på harpen sin. Så vil det bli bedre med deg.
- 17** Da sa Saul til tjenerne sine: Ja, finn en mann som spiller godt, og før ham hit til meg!
- 18** En av de unge menn svarte og sa: Se, jeg har sett en sønn av Isai fra Betlehem, som er kyndig i å spille. Han er en djerv mann og en stridsmann. Han er god til å tale for seg og er en vakker mann. Og Herren er med ham.
- 19** Da sendte Saul bud til Isai og sa: Send til meg sønnen din David, han som gjeter småfeet!
- 20** Så tok Isai et esel, som han lesste brød på, en skinnsekk med vin og et kje og sendte det med sin sønn David til Saul.
- 21** Slik kom David til Saul, og han ble i hans tjeneste. Saul ble meget glad i ham, og han ble hans våpensvein.
- 22** Og Saul sendte bud til Isai og sa: La David bli i min tjeneste! For jeg har fått godvilje for ham.
- 23** Når da ånden fra Gud kom over Saul, tok David harpen og spilte på den. Da fikk Saul lindring. Det ble bedre med ham, og den onde ånden vek fra ham.

1. Samuelsbok 17

David og Goliat

- 1** Filistrene samlet hærene sine til kamp og kom sammen i Soko, som hører til Juda. De slo leir mellom Soko og Aseka ved Efes-Dammim.
- 2** Saul og Israels menn samlet seg også. De slo leir i Terebintedalen og fylket seg mot filistrene.
- 3** Filistrene sto ved fjellet på den ene siden, og israelittene ved fjellet på den andre siden, så de hadde dalen mellom seg.
- 4** Da kom det en tvekjemper ut fra filistrenes leir. Han hette Goliat og var fra Gat. Han var seks alen og et spann høy.
- 5** På hodet hadde han en kobberhjelme, og han var kledd i en skjellbrynje. Brynjens vekt var fem tusen sekel kobber.
- 6** Han hadde kobberskinner på leggene og et kastespyd av kobber på ryggen.

- ⁷ Skaftet på spydet hans var som en vevbom, og spydodden veide seks hundre sekel jern. Skjoldbæreren hans gikk foran ham.
- ⁸ Han sto fram og ropte over til Israels fylking og sa til dem: Hvorfor drar dere ut og fylker dere til strid? Er ikke jeg filisteren og dere Sauls treller? Velg ut en mann og la ham komme ned til meg!
- ⁹ Hvis han kan kjempe med meg og felle meg, så skal vi være trellene deres. Men hvis jeg får bukt med ham og feller ham, så skal dere være trellene våre og tjene oss.
- ¹⁰ Så sa filisteren: I dag har jeg hånet Israels fylking. Kom hit med en mann, så vi kan kjempe med hverandre!
- ¹¹ Da Saul og hele Israel hørte hva filisteren sa, ble de motløse og meget redde.
- ¹² David var sønn av den efratitten fra Betlehem i Juda som hette Isai, og som hadde åtte sønner. Denne mannen var i Sauls dager gammel og skrøpelig.
- ¹³ Isaïs tre eldste sønner var dratt ut med Saul i krigen. Den eldste av disse tre sønnene som var dratt i krigen hette Eliab, den andre Abinadab og den tredje Sjamma.
- ¹⁴ David var den yngste. De tre eldste hadde fulgt Saul,
- ¹⁵ men David gikk iblant hjem igjen fra Saul for å gjete sin fars småfe i Betlehem.
- ¹⁶ Både morgen og kveld kom filisteren fram, i førti dager stilte han seg fram.
- ¹⁷ Så sa Isai til sin sønn David: Kjære, ta en efa av dette ristede kornet og ti brød til brødrene dine og skynd deg til leiren med det - til dine brødre.
- ¹⁸ Men disse ti stykker fersk ost skal du ha med til den øverste høvedsmannen. Så skal du se til brødrene dine om det går dem vel, og få med deg et pant fra dem.
- ¹⁹ Saul er med dem og alle Israels menn i Terebintedalen og kjemper mot filistrene.
- ²⁰ Morgenens etter sto David tidlig opp og overlot småfeet til en gjeter. Så tok han det han skulle ha med, og gikk av sted, slik Isai hadde befalt ham. Da han kom til leiren, dro hæren nettopp ut for å fylke seg til strid og oppløftet krigsropet.
- ²¹ Og Israel og filistrene stilte seg opp, fylking mot fylking.
- ²² David la ned de tingene han hadde med seg hos den som hadde tilsyn med forsyningene, og sprang fram til fylkingen. Da han kom dit, hilste han på brødrene sine.

- 23** Mens han talte med dem, kom tvekjemperen, filisteren Goliat fra Gat, nettopp fram fra filistrenes fylking og ropte de samme ordene som før, og David hørte det.
- 24** Alle Israels menn flyktet for mannen da de så ham, og var meget redde.
- 25** Og en mann av Israel sa: Ser dere den mannen som kommer fram der? Han kommer for å håne Israel. Den mannen som feller ham, vil kongen gi stor rikdom og la ham få datteren sin og gjøre hans fars hus skattefritt i Israel.
- 26** Da sa David til de mennene som sto tett ved ham: Hva skal han få den mannen som feller denne filisteren og tar skammen bort fra Israel? For hvem er han vel denne uomskårne filisteren, som våger seg til å håne den levende Guds hær?
- 27** Og folket gjentok for ham de samme ordene og sa: Det og det skal den mannen få som feller ham.
- 28** Eliab, hans eldste bror, hørte hva han snakket med mennene om. Da ble hans vrede opptent mot David, og han sa: Hvorfor er du kommet hit ned? Hvem har du overlatt de få sauene til der ute i ørkenen? Jeg kjenner ditt overmot og ditt hjertes ondskap! Du er bare kommet hit ned for å se på slaget.
- 29** Men David sa: Hva har jeg gjort nå? Det var jo bare et ord!
- 30** Så vendte han seg fra ham til en annen og spurte om det samme, og folket svarte ham som første gang.
- 31** Det kom da ut hva David hadde sagt, og Saul fikk også høre det. Han lot ham hente til seg.
- 32** Og David sa til Saul: Ingen må miste motet på grunn av ham! Din tjener vil gå og kjempe med denne filisteren.
- 33** Men Saul sa til David: Du kan ikke gå mot denne filisteren og kjempe med ham. Du er ung, og han er en krigsmann fra sin ungdom av.
- 34** Men David svarte Saul: Din tjener gjette småfeet for sin far. Kom det da en løve eller en bjørn og tok en sau fra flokken,
- 35** da sprang jeg etter den og slo den og rev sauene ut av gapet på den. Og reiste den seg så mot meg, tok jeg den i skjegget og slo den og drepte den.
- 36** Både løve og bjørn har din tjener slått i hjel. Og det skal gå denne uomskårne filisteren som en av dem, fordi han har hånet den levende Guds hær.
- 37** Så sa David: Herren, som har fridd meg av løvens og bjørnens vold, han skal også fri meg av denne filisterens vold. Da sa Saul til David: Gå, og Herren være med deg!

- 38** Saul ga David sine egne klær. Han satte en kobberhjelm på hodet hans og hadde på ham en brynje.
- 39** Og David bandt sverdet hans om seg utenpå klærne sine og ville til å gå, for han hadde ikke prøvd det før. Og David sa til Saul: Jeg kan ikke gå med dette, for jeg har ikke prøvd det før. Så tok David alt dette av seg.
- 40** Han tok staven sin i hånden og søkte seg ut fem glatte steiner i bekken. Dem la han i gjetertasken som han hadde med seg, og slyngen sin hadde han i hånden. Så gikk han fram mot filisteren.
- 41** Filisteren kom nærmere og nærmere bort mot David, og skjoldbæreren hans gikk foran ham.
- 42** Da filisteren så fremfor seg og fikk se David, foraktet han ham, fordi han var ung og rødhåret og fager å se til.
- 43** Og filisteren sa til David: Er jeg en hund, siden du kommer mot meg med kjepper? Og filisteren forbannet David ved sin gud.
- 44** Så sa filisteren til David: Kom hit til meg, så skal jeg gi kjøttet ditt til himmelens fugler og markens dyr.
- 45** David svarte filisteren: Du kommer mot meg med sverd og lanse og kastespyd. Men jeg kommer mot deg i Herrens, hærskares Guds navn, han som er Gud for Israels fylkinger - han som du har hånet.
- 46** I dag skal Herren gi deg i min hånd, og jeg skal slå deg i hjel og skille hodet ditt fra kroppen. Jeg skal i dag gi likene fra filistrenes leir til himmelens fugler og til jordens ville dyr. Og all jorden skal få se at Israel har en Gud.
- 47** Og hele dette folket skal få se at det ikke er ved sverd og spyd Herren frelser. For Herren råder for krigen. Og han skal gi dere i vår hånd.
- 48** Da nå filisteren gjorde seg ferdig og gikk fram og kom nærmere bort mot David, skyndte David seg og sprang fram mot fylkingen, mot filisteren.
- 49** Og David stakk hånden i tasken og tok fram en stein. Den slynget han ut og traff filisteren i pannen. Steinen trengte dypt inn i pannen hans, og han falt med ansiktet mot jorden.
- 50** Slik vant David over filisteren med slyngen og steinen. Han slo filisteren og drepte ham, enda David ikke hadde noe sverd i hånden.
- 51** Og David sprang fram og stilte seg tett ved filisteren. Han tok sverdet hans og dro det ut av sliren og drepte ham og hogg hodet hans av med sverdet. Og da filistrene så at kjempen deres var død, tok de flukten.
- 52** Da gikk Israels og Judas menn fram. De oppløftet krigsropet og forfulgte filistrene til bort imot Gat og like til Ekrons porter. Det lå falne filistrer på veien til Sja'arajim og helt fram til Gat og til Ekron.

53 Så forfulgte ikke Israels barn filistrene lenger, men vendte tilbake og plyndret leiren deres.

54 David tok filisterens hode og hadde det med seg til Jerusalem. Men våpnene hans la han i teltet sitt.

55 Da Saul så David gå ut mot filisteren, sa han til Abner, hærføreren: Hvem er denne gutten sønn til, Abner? Abner svarte: Så sant du lever, konge, jeg vet ikke.

56 Da sa kongen: Spør etter hvem denne gutten er sønn til.

57 Da så David vendte tilbake etter at han hadde slått filisteren i hjel, tok Abner ham og førte ham fram for Saul. Han hadde ennå filisterens hode i hånden.

58 Og Saul sa til ham: Hvem er du sønn til, unge mann? David svarte: Jeg er sønn til din tjener Isai fra Betlehem.

1. Samuelsbok 18

Vennskapet mellom David og Jonatan

1 Etter Davids samtale med Saul ble Jonatans sjel knyttet til Davids sjel. Jonatan fikk ham kjær som sitt eget liv.

2 Samme dag tok Saul ham til seg, han lot ham ikke mer få vende tilbake til sin fars hus.

3 Og Jonatan gjorde en pakt med David, fordi han hadde ham kjær som sitt eget liv.

4 Jonatan tok av seg den ytterkappen han hadde på, og ga den til David, likeså krigsklærne sine, ja, også sverdet og buen og beltet.

5 Så dro David ut. Han bar seg klokt at i alt det Saul satte ham til. Saul satte ham over krigsmennene sine, og han var vel likt av hele folket, også av Sauls tjenere.

Saul misunner David

6 Så skjedde det da de kom hjem, da David vendte tilbake etter at han hadde slått filisteren, at kvinnene gikk ut fra alle Israels byer for å møte kong Saul med sang og dans, med tamburiner og med gledesrop og med musikk.

7 Og de dansende kvinnene istemte en sang og sa: Saul har slått sine tusener, men David sine ti tusener!

8 Da ble Saul meget vred, for dette ordet likte han dårlig. Og han sa: De har gitt David ti tusener, og meg har de gitt tusener! Nå står det bare tilbake at han får kongedømmet!

9 Fra den dagen så Saul stadig skjevt til David.

10 Dagen etter kom det en ond ånd fra Gud over Saul. Han profeterte inne i huset, og David spilte på harpen, som han pleide å gjøre hver dag. Saul hadde et spyd i hånden.

11 Da kastet Saul spydet og tenkte: Jeg vil støte det gjennom David og inn i veggen. Men David bøyd seg til side for ham to ganger.

12 Saul var redd for David, for Herren var med ham, men han var veket bort fra Saul.

13 Derfor sendte Saul ham fra seg og satte ham til høvding over tusen. Og han gikk foran folket både når de dro ut og når de kom inn.

14 David bar seg klokt at i alt han tok seg fore, og Herren var med ham.

15 Da nå Saul så at han bar seg meget klokt at, ble han redd for ham.

16 Men hele Israel og Juda hadde David kjær, for det var han som dro ut og dro inn foran dem.

David får Sauls datter, Mikal, til kone

17 Og Saul sa til David: Se, her er min eldste datter Merab. Henne vil jeg gi deg til kone. Vær meg bare en tapper sønn, så du fører Herrens kriger! - For Saul tenkte: Min hånd skal ikke ramme ham, men filistrenes hånd skal ramme ham.

18 David svarte Saul: Hvem er jeg, og hvem er min familie, min fars ætt i Israel, at jeg skulle bli kongens svigersønn?

19 Men da tiden kom at Merab, Sauls datter, skulle bli gitt til David, ble hun gitt som kone til Adriel fra Mehola.

20 Mikal, Sauls datter, elsket David. Da Saul fikk vite dette, syntes han godt om det.

21 Saul tenkte: Jeg vil la ham få henne, så hun kan bli til en snare for ham, og filistrenes hånd kan ramme ham. Og Saul sa til David: Ved min andre datter skal du i dag bli svigersønnen min.

22 Og Saul bød sine tjenere: Tal hemmelig med David og si: Kongen liker deg, og alle hans tjenere har deg kjær. Derfor bør du nå bli kongens svigersønn!

23 Da Sauls tjenere sa dette til David, svarte han: Synes dere at det er en liten ting å bli kongens svigersønn? Jeg er jo en fattig og ubetydelig mann.

24 Sauls tjenere fortalte ham dette og sa: Slik sa David.

25 Da sa Saul: Så skal dere si til David: Kongen krever ingen annen festegave enn hundre filister-forhuder, så han kan få hevnet seg på fiendene sine. Men Saul tenkte å felle David ved filistrenes hånd.

²⁶ Da tjenerne hans fortalte David dette, var David glad over at han skulle bli kongens svigersønn. Og før tiden ennå var ute,

²⁷ gjorde David seg i stand og dro av sted med mennene sine og slo i hjel to hundre mann blant filistrene. Og David tok deres forhuder med seg og la dem fulltallig fram for kongen, så han kunne bli kongens svigersønn. Da ga Saul ham sin datter Mikal til kone.

²⁸ Nå kunne Saul se og forstå at Herren var med David. Og Mikal, Sauls datter, elsket ham.

²⁹ Da ble Saul enda mer redd David, og Saul var Davids fiende all sin tid.

³⁰ Så dro filistrenes høvdinge ut i krigen, og så ofte de dro ut, bar David seg klokere at enn alle Sauls tjenere, og han fikk et ærefullt navn.

1. Samuelsbok 19

Saul vil drepe David

¹ Saul talte til sønnen sin Jonatan, og til alle tjenerne sine om å få drept David. Men Jonatan, Sauls sønn, hadde David meget kjær.

² Og Jonatan fortalte det til David og sa: Saul, min far, søker å drepe deg. Ta deg nå i vare i morgen tidlig og bli i skjul og hold deg gjemt!

³ Så vil jeg gå ut og stå ved siden av min far på marken hvor du er. Og jeg vil tale om deg til min far. Merker jeg noe, så skal jeg si det til deg.

⁴ Og Jonatan talte vel om David til Saul, sin far, og sa til ham: Kongen skulle ikke synde mot sin tjener David! For han har ikke syndet mot deg, og det han har gjort, har vært til stor nytte for deg.

⁵ Han satte livet på spill og slo filisterne, og Herren lot hele Israel vinne en stor seier. Du så det selv og gledet deg. Hvorfor vil du da gjøre synd mot uskyldig blod og drepe David uten grunn?

⁶ Saul hørte på Jonatans ord, og Saul sverget: Så sant Herren lever, han skal ikke drepes.

⁷ Da kalte Jonatan på David og fortalte ham alt dette. Og Jonatan førte David til Saul, og han var hos ham som før.

⁸ Men krigen varte ved. David dro ut og kjempet mot filistrene. Han påførte dem et stort mannefall, og de flyktet for ham.

⁹ Og en ond ånd fra Herren kom over Saul mens han satt i sitt hus med spydet sitt i hånden, og David spilte på harpen.

¹⁰ Da prøvde Saul å støte spydet gjennom David og inn i veggen. Men han vek til side for Saul, så han støtte spydet i veggen. Samme natt flyktet David og slapp bort.

11 Og Saul sendte bud til Davids hus for å vokte på ham og drepe ham om morgenen. Men Mikal, Davids kone, varslet ham om det og sa: Berger du ikke livet i natt, så blir du drept i morgen.

12 Mikal firte David ned gjennom vinduet, og han flyktet sin vei og slapp bort.

13 Så tok Mikal husguden og la den i sengen. Hun la et teppe av geitehår ved hodet på den og dekket den til med et klede.

14 Da Saul sendte bud for å hente David, sa hun: Han er syk.

15 Så sendte Saul mennene av sted for å få se David og sa: Bær ham hit til meg i sengen, så han kan bli drept!

16 Men da mennene kom inn, da var det husguden som lå i sengen med geitehårsteppet ved hodet.

17 Da sa Saul til Mikal: Hvorfor har du narret meg slik og latt min fiende slippe bort, så han er kommet unna? Mikal svarte Saul: Han sa til meg: La meg slippe bort, ellers slår jeg deg i hjel.

18 Da David var flyktet og hadde sluppet unna, kom han til Samuel i Rama og fortalte alt det Saul hadde gjort mot ham. Han og Samuel tok av sted til Nevajot og bodde der.

19 Og det ble meldt til Saul: David er i Nevajot ved Rama.

20 Da sendte Saul noen menn for å ta David. Da de fikk se flokken av profeter som profeterte, og Samuel som sto foran dem, da kom Guds Ånd over Sauls sendebud, så de også profeterte.

21 Da Saul fikk vite dette, sendte han andre menn av sted, men også de profeterte. Så sendte Saul bud igjen for tredje gang, men også de profeterte.

22 Da gikk han selv til Rama. Da han kom til den store brønnen i Seku, spurte han: Hvor er Samuel og David? De svarte: De er i Nevajot ved Rama.

23 Da han så gikk dit, til Nevajot ved Rama, da kom Guds Ånd også over ham. Han gikk og profeterte hele veien til han kom fram til Nevajot ved Rama.

24 Da tok også han av seg klærne. Også han profeterte mens han sto foran Samuel, og han falt ned og lå der naken hele den dagen og hele natten. Derfor sier folk: Er også Saul blant profetene?

1. Samuelsbok 20

Jonatan hjelper David, og han flykter

1 Men David flyktet fra Nevajot ved Rama. Han kom og sa til Jonatan: Hva har jeg gjort? Hva er min misgjerning, og hva er min synd mot din far, siden han står meg etter livet?

- ² Da sa han til ham: Langt ifra! Du skal ikke dø. Min far gjør aldri noe, verken stort eller smått, uten at han lar meg få vite det. Hvorfor skulle da min far skjule dette for meg? Nei, det er ikke slik.
- ³ Men David svarte med en ed: Din far vet godt at jeg har funnet nåde for dine øyne. Derfor tenker han slik: Jonatan må ikke få vite dette, for at han ikke skal bli bedrøvet. Men så sant Herren lever, og så sant du lever: Det er bare et skritt mellom meg og døden.
- ⁴ Da sa Jonatan til David: Alt det du ønsker, vil jeg gjøre for deg.
- ⁵ David svarte Jonatan: I morgen er det nymånedagen. Da skulle jeg jo sitte til bords med kongen. Men la meg nå få gå, så vil jeg gjemme meg ute på marken til om kvelden i overmorgen.
- ⁶ Dersom din far savner meg, så skal du si: David ba meg inntrengende om lov til å gå hjem til Betlehem i all hast, for hele ætten holder nå sin årlige ofring der.
- ⁷ Dersom han da sier: Det er godt! - da kan din tjener være trygg. Men dersom hans vrede blir opptent, så kan du være viss på at det er hans faste forsett å gjøre noe ondt.
- ⁸ Vis da godhet mot din tjener, siden du har latt din tjener tre inn i vennskapspakt med deg i Herrens navn! Men er det noen misgjerning hos meg, så drep meg du! Hvorfor skal du vel føre meg til din far?
- ⁹ Jonatan svarte: Nei, det skal aldri hende deg! Men skjønner jeg at det er et fast forsett hos min far å la noe ondt hende deg, skulle jeg da ikke la deg få vite det?
- ¹⁰ Da sa David til Jonatan: Hvem skal varsle meg om det eller si meg om din far gir deg et hardt svar?
- ¹¹ Og Jonatan sa til David: Kom, la oss gå ut på marken! Så gikk de begge dit ut.
- ¹² Og Jonatan sa til David: Ved Herren, Israels Gud: I morgen eller i overmorgen på denne tiden vil jeg finne ut om min far er vel sinnet mot David. Dersom jeg så ikke sender bud til deg og lar deg få vite det,
- ¹³ så må Herren la det gå Jonatan ille både nå og siden! Vil min far føre ondt over deg, så skal jeg la deg få vite det og la deg slippe bort, så du kan dra din vei i fred. Må Herren være med deg, som han har vært med min far!
- ¹⁴ Og hvis jeg ennå er i live, vil du da ikke gjøre Herrens miskunnhet mot meg og ikke la meg dø?
- ¹⁵ Aldri noensinne vil du ta bort din godhet fra mitt hus, ikke engang når Herren gjør ende på Davids fiender og utrydder dem alle som én av jorden.

- 16** Så gjorde Jonatan en pakt med Davids hus og sa: Herren ta hevn over Davids fiender!
- 17** Ved sin kjærlighet til David, fikk Jonatan ham til å love dette med ed, for han hadde ham kjær som sitt eget liv.
- 18** Så sa Jonatan til ham: I morgen er det nymånedagen. Da vil du bli savnet når plassen din er tom.
- 19** Men gå i overmorgen fort ned til det stedet hvor du holdt deg gjemt den dagen ugjerningen skulle vært utført, og sett deg ved Esel-steinen.
- 20** Da skal jeg skyte tre piler bortover mot deg som om jeg skjøt til måls.
- 21** Så skal jeg sende tjeneren min dit bort og si: Gå og finn pilene! Sier jeg da til tjeneren: Se, pilene ligger hitenfor deg, ta dem! - så kan du komme. For da kan du være trygg. Så sant Herren lever, det er ingen fare.
- 22** Men sier jeg til den unge mannen: Se, pilene ligger bortenfor deg! - så må du gå. For da vil Herren at du skal dra bort!
- 23** Og når det gjelder det vi har talt om, jeg og du, så er Herren vitne mellom meg og deg til evig tid.
- 24** Så gjemte David seg ute på marken. Da det ble nymåne, satte kongen seg til bords for å holde måltid.
- 25** Kongen satt på sin vanlige plass, på plassen ved veggen. Jonatan sto opp, og Abner satte seg ved siden av Saul. Men Davids plass var tom.
- 26** Saul sa ikke noe den dagen, for han tenkte: Det har vel hendt ham noe, så han ikke er ren - nei, han er sikkert ikke ren.
- 27** Men da Davids plass var tom også den neste dagen, dagen etter nymåne, sa Saul til Jonatan, sin sønn: Hvorfor er ikke Isais sønn kommet til måltidet verken i går eller i dag?
- 28** Jonatan svarte Saul: David ba meg inntrengende om å få lov til å gå til Betlehem.
- 29** Han sa: Vær så snill å la meg få gå! For hele ætten vår holder en offerhøytid i vår by. Min bror har selv pålagt meg å komme. Hvis jeg har funnet nåde for dine øyne, så gi meg lov til å dra bort og hilse på brødrene mine! - Derfor er han ikke kommet til kongens bord.
- 30** Da ble Sauls vrede opptent mot Jonatan, og han sa til ham: Du sønn av en dårlig og gjenstridig kvinne! Vet jeg ikke at du har Isais sønn kjær til skam for deg selv og for din mor som fødte deg!
- 31** Så lenge Isais sønn er til på jorden, er verken du eller din kongemakt trygg. Send derfor bud og hent ham hit til meg, for han er dødsens.

32 Jonatan svarte Saul, sin far, og sa til ham: Hvorfor skal han dø? Hva har han gjort?

33 Men Saul slynget spydet mot ham for å felle ham. Da skjønnte Jonatan at det var hans fars faste forsett å drepe David.

34 Og Jonatan sto opp fra bordet i brennende vrede. Han smakte ikke mat den andre nymånedagen. Han var bedrøvet for Davids skyld, fordi hans far hadde hånet ham.

35 Morgenen etter gikk Jonatan ut på marken på den tiden han hadde avtalt med David. Han hadde en liten gutt med seg.

36 Og han sa til gutten: Spring og finn pilene som jeg skyter ut! Gutten sprang av sted, og han skjøt pilene bort over ham.

37 Og da gutten kom til det stedet hvor pilen lå, den som Jonatan hadde skutt, ropte Jonatan til gutten: Ligger ikke pilen bortenfor deg?

38 Så ropte Jonatan enda en gang til gutten: Vær snar! Skynd deg! Stans ikke! Og Jonatans gutt samlet pilene opp og kom tilbake til sin herre.

39 Men gutten visste ikke om noe. Det var bare Jonatan og David som visste hva det gjaldt.

40 Så ga Jonatan sine våpen til gutten og sa til ham: Gå inn til byen med dette!

41 Da gutten var gått, kom David fram på sørsiden av steinen. Han falt på sitt ansikt til jorden og bøyde seg tre ganger. De kysset hverandre og gråt begge, men David mest.

42 Og Jonatan sa til David: Gå bort i fred! Når det gjelder det vi to har tilsverget hverandre i Herrens navn, skal Herren for alltid være vitne om pakten mellom meg og deg og mellom min ætt og din ætt.

43 Så brøt David opp og gikk sin vei. Men Jonatan gikk inn i byen.

1. Samuelsbok 21

David og ypperstepresten Akimelek i Nob

1 David kom til presten Akimelek i Nob. Og Akimelek kom skjelvende for å møte David, og sa til ham: Hvorfor er du alene og har ingen med deg?

2 David svarte presten Akimelek: Kongen har gitt meg et ærend å utføre. Han sa til meg: Ingen må få vite noe om det ærendet jeg sender deg i, og som jeg har gitt deg å utføre. Mine menn har jeg satt stevne på det og det sted.

3 Men hva har du nå for hånden? La meg få fem brød eller hva som finnes her!

4 Presten svarte David og sa: Jeg har ikke alminnelig brød for hånden. Men hellig brød er her - bare mennene har holdt seg fra kvinner.

⁵ David svarte presten og sa til ham: Ja visst, kvinner har vi ikke hatt anledning til å være sammen med, verken i går eller i forgårs. Da jeg dro ut, var alt det mennene mine hadde på seg, hellig. Vel er dette en ferd som ikke er hellig, men i dag blir den hellig ved det de har på seg.

⁶ Da ga presten ham hellig brød. For det var ikke annet brød der enn skuebrødene, som var tatt bort fra Herrens åsyn, for at ferskt brød kunne legges isteden samme dag som de ble tatt bort.

⁷ Men denne dagen var det en av Sauls tjenere som holdt seg inne der for Herrens åsyn. Han hette Doeg og var fra Edom. Han var den øverste av Sauls gjeter.

⁸ David sa til Akimelek: Har du ikke et spyd eller et sverd her ved hånden? For jeg har verken tatt sverdet mitt eller mine andre våpen med meg. For kongens ærend har hast.

⁹ Presten svarte: Filisteren Goliats sverd, han som du slo i hjel i Terebintedalen, se, det henger innsvøpt i et klede bak efoden. Vil du ha det, så ta det! Det er ikke noe annet sverd her. David sa: Det finnes ikke maken til det, gi meg det!

David hos filisterkongen Akisj

¹⁰ Så brøt David opp og flyktet samme dag for Saul. Og han kom til Akisj, til kongen i Gat.

¹¹ Og Akisjs tjener sa til ham: Er ikke dette David, landets konge? Er det ikke ham de sang om under dansen: Saul har slått sine tusener, men David sine ti tusener?

¹² David la seg disse ordene på hjertet og var svært redd Akisj, kongen i Gat.

¹³ Derfor forandret han sin atferd når de så ham, og lot som han var gal mellom hendene på dem, risset på dørene i porten og siklet i skjegget.

¹⁴ Da sa Akisj til tjenerne sine: Dere ser jo at det er en gal mann! Hvorfor kommer dere til meg med ham?

¹⁵ Har jeg ikke nok av gale folk, siden dere kommer hit med han der, så han skal plage meg med sin galskap? Skulle en slik få komme inn i mitt hus?

1. Samuelsbok 22

David ved hulen i Adullam

¹ Så dro David bort derfra og flyktet til hulen ved Adullam. Da brødrene hans og hele hans fars hus fikk høre det, dro de dit ned til ham.

² Og alle som var i nød, eller som var trykket av gjeld, eller som var misfornøyde, samlet seg om ham. Han ble deres høvding. Det var omkring fire hundre mann som var med ham.

³ Derfra dro David til Mispé i Moab. Han sa til Moabs konge: La min far og min mor få komme hit og bli hos dere til jeg får se hva Gud vil gjøre med meg!

⁴ Han førte dem fram for Moabs konge, og de ble hos ham hele den tid David var i fjellborgen.

⁵ Men profeten Gad sa til David: Du skal ikke bli i fjellborgen. Bryt opp herfra og dra til Juda land! Da dro David bort og kom til Haret-skogen.

Saul dreper Akimelek og hele hans familie

⁶ Saul fikk høre at David og de mennene som var med ham, var blitt gjenkjent. En dag satt Saul i Gibeá under tamarisken på haugen med spydet sitt i hånden. Alle tjenerne hans sto omkring ham.

⁷ Da sa Saul til tjenerne sine, de som sto omkring ham: Hør nå, dere benjaminitter! Vil Isaís sønn også gi dere alle sammen åkrer og vingårder og sette dere alle til høvedsmenn over tusen og over hundre?

⁸ For dere har jo sammensverget dere mot meg. Ingen lot meg vite det den gang sønnen gjorde pakt med Isaís sønn. Og ingen av dere er bekymret for meg og forteller meg noe. For sønnen min har oppegget min tjener til å etterstrebe meg, slik som han nå gjør.

⁹ Da svarte Doeg, edomitten, som var satt over Sauls tjenere: Jeg så Isaís sønn komme til Akimelek, Akitubs sønn, i Nob.

¹⁰ Akimelek spurte Herren for ham og ga ham reisekost, og han lot ham få filisteren Goliats sverd.

¹¹ Da sendte kongen bud etter presten Akimelek, Akitubs sønn, og hele hans fars hus, prestene i Nob. De kom alle sammen til kongen.

¹² Og Saul sa: Hør nå, Akitubs sønn! Han svarte: Ja, her er jeg, herre!

¹³ Da sa Saul til ham: Hvorfor har dere sammensverget dere mot meg, du og Isaís sønn, da du ga ham brød og sverd og spurte Gud for ham, så han skulle sette seg opp mot meg og ligge i bakhold mot meg, som han nå gjør?

¹⁴ Da svarte Akimelek kongen og sa: Hvem blant alle tjenerne dine er vel så betrodd som David, han som er kongens svigersønn og har fortrolig adgang til deg og er høyt æret i ditt hus?

¹⁵ Var dette første gang jeg spurte Gud for ham? Langt ifra! Kongen må ikke legge sin tjener eller hele min fars hus noe til last. For din tjener har ikke visst det minste grann om alt dette.

¹⁶ Men kongen sa: Du skal dø, Akimelek, du og hele din fars hus.

¹⁷ Og kongen sa til livvaktene som sto omkring ham: Gå fram og drep Herrens prester! For de har hjulpet David. De visste at han var på flukt, men har ikke

latt meg vite det. - Men kongens tjenere ville ikke rekke ut sin hånd for å hogge ned Herrens prester.

¹⁸ Da sa kongen til Doeg: Gå du fram og hogg ned prestene! Og Doeg, edomitten, gikk fram og hogg ned prestene. Han drepte den dagen åttifem menn som bar lerrets-efoder.

¹⁹ Og prestebyen Nob slo han med sverdets egg. Både mann og kvinne, både barn og diebarn, både okse og asen og småfe slo han med sverdets egg.

²⁰ Bare en sønn av Akimelek, Akitubs sønn, slapp bort. Hans navn var Abjatar. Han flyktet til David og fulgte ham.

²¹ Og Abjatar fortalte David at Saul hadde drept Herrens prester.

²² Da sa David til Abjatar: Jeg visste allerede den dagen at Doeg, edomitten, var der, og at han ville si det til Saul. Jeg bærer skylden for alle de liv som er forspilt i din fars hus.

²³ Bli hos meg og vær ikke redd! Den som står meg etter livet, står også deg etter livet. Hos meg er du i sikkerhet.

1. Samuelsbok 23

David redder byen Ke'ila

¹ Så kom det noen og sa til David: Filistrene strider nå mot Ke'ila, og de plyndrer treskeplassene.

² Da spurte David Herren: Skal jeg gå av sted og slå disse filistrene? Herren svarte David: Gå av sted, slå filistrene og redd Ke'ila!

³ Men Davids menn sa til ham: Vi må jo være redd for livet her i Juda, og så skulle vi dra til Ke'ila mot filistrenes fylkinger?

⁴ Da spurte David Herren enda en gang, og Herren svarte ham og sa: Bryt opp og dra ned til Ke'ila! Jeg gir filistrene i din hånd.

⁵ Så dro David og mennene hans til Ke'ila. Han kjempet mot filistrene og førte buskapen deres bort og påførte dem et stort mannefall. Slik reddet David Ke'ilas innbyggere.

Saul forfølger David

⁶ Da Abjatar, Akimeleks sønn, flyktet til David i Ke'ila, hadde han efoden med seg dit ned.

⁷ Da Saul fikk spurt at David var kommet til Ke'ila, sa han: Gud har forkastet ham og gitt ham i min hånd! For han har stengt seg selv inne ved å gå inn i en by med dobbelte porter og bommer.

⁸ Så kalte Saul alt folket sammen til kamp, og ville dra ned til Ke'ila for å beleire David og mennene hans.

- ⁹ Da David skjønnte at Saul la opp onde råd mot ham, sa han til Abjatar, presten: Kom hit med efoden!
- ¹⁰ Så sa David: Herre, Israels Gud! Din tjener har hørt at Saul har i sinne å komme til Ke'ila og ødelegge byen for min skyld.
- ¹¹ Vil Ke'ilas menn overgi meg til ham? Vil Saul dra hit ned, som din tjener har hørt? Herre, Israels Gud! Åpenbar det for din tjener! Herren svarte: Ja, han vil dra hit ned.
- ¹² Da sa David: Vil Ke'ilas menn overgi meg og mine menn til Saul? Herren svarte: Ja, det vil de.
- ¹³ Da brøt David opp med folkene sine, omkring seks hundre mann. De dro bort fra Ke'ila og vanket om hvor det traff seg. Og da Saul fikk spurt at David hadde sluppet bort fra Ke'ila, lot han være å dra ut.
- ¹⁴ Siden holdt David til i ørkenen, i fjellborgene. Han holdt til i fjellene i Sifs ørken. Saul lette etter ham hele tiden, men Gud ga ham ikke i hans hånd.
- ¹⁵ David skjønnte at Saul var dratt ut for å stå ham etter livet. Mens David var i skogen i Sifs ørken,
- ¹⁶ dro Jonatan, Sauls sønn, av sted og kom til ham i skogen. Og han styrket hans mot i Gud.
- ¹⁷ Han sa til ham: Vær ikke redd! Min far Sauls hånd skal ikke nå deg. Du skal bli konge over Israel, og jeg skal være den neste etter deg. Det vet også Saul, min far.
- ¹⁸ Så gjorde de begge en pakt for Herrens åsyn. David ble i skogen, men Jonatan dro hjem igjen.
- ¹⁹ Men noen menn fra Sif dro opp til Saul i Gibeon og sa: David holder seg gjemt hos oss i fjellborgene i skogen, på Kakilahaugen sør for Jesjimon.
- ²⁰ Kom nå hit ned, konge, så sant du har noe ønske om det. Vi skal sørge for å overgi ham i kongens hånd.
- ²¹ Saul svarte: Velsignet være dere av Herren, fordi dere har medynk med meg!
- ²² Dra nå bort og vær fremdeles på vakt! Se etter og få rede på hvor han vanker, og hvem som har sett ham der. For folk har sagt meg at han er svært listig!
- ²³ Se etter og gjør dere kjent med alle de smutthullene hvor han gjemmer seg. Kom så tilbake til meg med sikker beskjed. Så vil jeg gå med dere, og dersom han er i landet, skal jeg søke ham opp blant alle Judas ætter.
- ²⁴ Så brøt de opp og dro til Sif i forveien for Saul. David og mennene hans var da i Maons ørken, i ødemarken sør for Jesjimon.

²⁵ Saul og mennene hans dro av sted for å lete etter David. Men David fikk vite det. Han dro ned til berghammeren og holdt seg i Maons ørken. Da Saul fikk vite det, satte han etter David ut i Maon-ørkenen.

²⁶ Saul gikk på den ene siden av fjellet og David og mennene hans på den andre siden. David ble redd, og skyndte seg for å komme bort fra Saul, men Saul og mennene hans holdt på å omringe David og hans menn for å gripe dem.

²⁷ Da kom det et bud til Saul og sa: Skynd deg og dra av sted! Filistrene har falt inn i landet.

²⁸ Så vendte Saul tilbake og forfulgte ikke David lenger, men dro ut mot filistrene. Derfor har de kalt dette stedet Sela-Hammahlekot.

1. Samuelsbok 24

David sparer Sauls liv

¹ Så dro David opp derfra og holdt seg i fjellborgene ved En-Gedi.

² Da Saul kom tilbake etter at han hadde forfulgt filistrene, fikk han spurt at David var i En-Gedis ørken.

³ Saul tok da med seg tre tusen mann, som han hadde valgt ut blant hele Israel. De dro av sted for å lete etter David og mennene hans på Steinbukkbergene.

⁴ Han kom da til sauekveene ved veien. Der var en hule, og Saul gikk dit inn i et nødvendig ærend. Men David og mennene hans satt innerst inne i hulen.

⁵ Da sa Davids menn til ham: Se, nå er den dagen kommet som Herren talte til deg om: Jeg gir din fiende i din hånd, så du kan gjøre med ham som du finner for godt! Så sto David opp og skar hemmelig fliken av Sauls ytterkappe.

⁶ Men deretter slo samvittigheten David, fordi han hadde skåret fliken av Sauls kappe.

⁷ Og han sa til mennene sine: Herren fri meg fra å gjøre slikt mot min herre, mot Herrens salvede, og legge hånd på ham! For Herrens salvede er han.

⁸ Og David irettesatte mennene sine med harde ord, og lot dem ikke få lov til å overfalle Saul. Men Saul gikk ut av hulen og ga seg på vei.

⁹ Deretter sto David opp og gikk ut av hulen og ropte etter Saul: Herre konge! Da så Saul seg tilbake, og David bøyde seg med ansiktet mot jorden og kastet seg ned.

¹⁰ Og David sa til Saul: Hvorfor hører du på folk som sier: David søker din ulykke?

11 Se, nå har du jo med egne øyne sett at Herren i dag hadde gitt deg i min hånd i hulen, og det var tale om å drepe deg. Men jeg hadde medynk med deg og sa: Jeg vil ikke legge hånd på min herre, for Herrens salvede er han.

12 Men se, min far! Se, her er fliken av ytterkappen din i min hånd! For når jeg skar fliken av ytterkappen din og ikke drepte deg, så kan du vel skjønne og se at jeg ikke har hatt noen misgjerning eller noe ondt i sinne. Jeg har ikke forsyndet meg mot deg, enda du etterstreber meg og vil ta mitt liv.

13 Herren skal dømme mellom meg og deg, og Herren skal hevne meg på deg, men min hånd skal ikke ramme deg.

14 Det er som det gamle ordspråket sier: Fra ugudelige kommer ugudelighet! Men min hånd skal ikke ramme deg.

15 Hvem er det Israels konge har dratt ut etter? Hvem er det du forfølger? En død hund! En enslig loppe!

16 Så skal da Herren være dommer og dømme mellom meg og deg. Herren skal se til og føre min sak og dømme meg fri av din hånd!

17 Da nå David hadde talt disse ordene til Saul, da sa Saul: Er det du som taler, min sønn David? Og Saul brast i gråt.

18 Og han sa til David: Du er rettferdigere enn jeg, for du har gjort godt mot meg, men jeg har gjort ondt mot deg.

19 Du har i dag vist meg hvor god du har vært mot meg. Du drepte meg ikke da Herren hadde gitt meg i din hånd.

20 Når en mann treffer på sin fiende, lar han ham da gå sin vei i fred? Herren lønne deg for denne dagen - for det du har gjort mot meg!

21 Og se, nå vet jeg jo at du skal bli konge, og at kongedømmet over Israel skal bli fast i din hånd.

22 Så tilsverg meg nå ved Herren at du ikke vil utrydde etterkommerne mine og ikke utslette mitt navn av min fars hus!

23 Og David lovte Saul dette med ed. Så dro Saul hjem, men David og mennene hans steg opp i fjellborgen.

1. Samuelsbok 25

Samuel dør

1 Så døde Samuel, og hele Israel samlet seg og gråt over ham. De begravde ham på hans hjemsted i Rama. Da brøt David opp og dro ned til ørkenen Paran.

David og Abiga'il

- ² I Maon var det en mann som hadde buskapen sin i Karmel. Det var en meget rik mann, han eide tre tusen sauer og tusen geiter. Han holdt nettopp på å klippe sauene sine i Karmel.
- ³ Mannens navn var Nabal, og hans kone hette Abiga'il. Hun var en forstandig og fager kvinne, men mannen var hard og ond i hele sin ferd. Han var av Kalebs ætt.
- ⁴ Mens David var i ørkenen, fikk han høre at Nabal var i ferd med å klippe sauene sine.
- ⁵ Da sendte David ti av sine unge menn av sted og sa til dem: Gå opp til Karmel, og når dere kommer til Nabal, så hils ham fra meg.
- ⁶ Og dere skal si: Lykke til! Fred være med deg, og fred med ditt hus, og fred med alt det du har!
- ⁷ Jeg har hørt at du har saueklipping. Nå har gjeterne dine vært sammen med oss. Vi har ikke gjort dem noen fortredd. Ingenting er kommet bort for dem i all den tiden de har vært i Karmel.
- ⁸ Spør folkene dine! De vil fortelle deg det. La nå oss tjenere finne nåde for dine øyne! Vi er jo kommet hit på en gledesdag. Gi da dine tjenere og din sønn David det du har for hånden!
- ⁹ Da Davids menn kom dit, sa de alt dette til Nabal i Davids navn. Så sto de og ventet.
- ¹⁰ Men Nabal svarte Davids tjenere og sa: Hvem er David, hvem er Isaïs sønn? Nå om dagene er det så mange tjenere som løper bort fra sine herrer.
- ¹¹ Skulle så jeg ta mitt brød og mitt vann og mitt slaktefe, som jeg har slaktet til dem som klipper for meg, og gi det til menn som jeg ikke vet hvor de kommer fra?
- ¹² Davids menn snudde og gikk sin vei. Da de kom hjem, fortalte de ham alt dette.
- ¹³ Da sa David til mennene sine: Spenn sverdet på dere, alle mann! Så spent de alle sverdene sine på seg, og David spent òg sverdet på seg. De fulgte David opp. Det var omkring fire hundre mann, og to hundre ble igjen ved forsyningene.
- ¹⁴ Men en av tjenesteguttene kom til Abiga'il, Nabals kone, og sa: Se, David sendte bud fra ørkenen med hilsen til vår herre, men han skjelte dem ut.
- ¹⁵ Og disse mennene har vært meget gode mot oss. Ingen har gjort oss noen fortredd. Vi har ikke mistet noe i all den tiden vi har vært sammen med dem der ute på marken.

- 16** De har vært som en mur omkring oss både natt og dag i hele den tiden vi var sammen med dem og gjette småfeet.
- 17** Tenk nå etter, og se hva du bør gjøre! For ulykken henger over vår herre og hele hans hus, og selv er han et fordervet menneske, så ingen kan tale til ham.
- 18** Da skyndte Abiga'il seg og tok to hundre brød og to skinnsekker med vin og fem sauer som var tillaget og fem mål ristet korn og hundre rosinkaker og to hundre fikenkaker og la dem på eslene.
- 19** Og hun sa til folkene sine: Dra i forveien for meg! Jeg kommer snart etter. Men til mannen sin Nabal sa hun ikke noe om dette.
- 20** Mens hun nå red på eselet og kom ned i ly av fjellet, da kom David og mennene hans ned mot henne, så hun møtte dem.
- 21** Men David hadde sagt: Til ingen nytte har jeg vernet om alt det denne mannen hadde i ørkenen, så det ikke er kommet bort noe av det som tilhørte ham. Men han har gjengjeldt meg godt med ondt.
- 22** Så sant Gud vil la det gå Davids fiender ille både nå og siden: Jeg vil ikke la en eneste mann av alle dem som hører ham til, bli i live til i morgen!
- 23** Da Abiga'il fikk se David, skyndte hun seg og steg ned av eselet. Hun falt på sitt ansikt for David og bøyde seg mot jorden.
- 24** Hun falt ned for føttene hans og sa: Det er jeg, herre, det er jeg som har skylden! Men la din tjenestekvinne få lov til å tale til deg, og hør på din tjenestekvinnens ord!
- 25** Herre, bry deg ikke om denne fordervede mannen Nabal! For som han heter, så er han: Nabal heter han, og full av dårskap er han! Men jeg, din tjenestekvinne, har ikke sett de mennene som du, herre, hadde sendt.
- 26** Og nå, herre, så sant Herren lever, og så sant du selv lever, har Herren hindret deg fra å pådra deg blodskyld og fra å ta deg selv til rette. Nå skal fiendene dine og de som søker å volde min herre ulykke, bli som Nabal!
- 27** Og denne gaven som din tjenestekvinne har hatt med til min herre, la nå den bli gitt til de mennene som er i min herres følge!
- 28** Tilgi din tjenestekvinne det hun har gjort ille! For Herren vil bygge min herre et hus som står fast. For det er Herrens kriger du fører, herre, og noe ondt er ikke funnet hos deg fra den dagen du ble til.
- 29** Om noen står fram og forfølger deg og står deg etter livet, da skal min herres liv være gjemt blant de levendes flokk hos Herren din Gud. Men dine fienders liv skal han slynge bort som en stein av slyngen.

- 30** Når da Herren gjør mot deg alt det gode han har lovt deg, herre, og setter deg til fyrste over Israel,
- 31** så skal ikke dette bli deg til anstøt eller volde deg samvittighetsnag, herre, at du har utøst uskyldig blod og tatt deg selv til rette, herre. Og når Herren gjør vel mot deg, herre, så husk din tjenestekvinne!
- 32** Da sa David til Abiga'il: Lovet være Herren, Israels Gud, som i dag har sendt deg i møte med meg!
- 33** Velsignet være din klokskap! Og velsignet være du selv, som i dag har holdt meg tilbake fra å pådra meg blodskyld og ta meg selv til rette!
- 34** Så sant Herren, Israels Gud, lever, han som har holdt meg tilbake fra å gjøre deg ondt: Hadde du ikke kommet så raskt for å møte meg, da skulle ikke en eneste mann være blitt tilbake for Nabal til i morgen.
- 35** Så tok David imot de gavene hun hadde med til ham, og han sa til henne: Dra hjem i fred! Jeg har merket meg ordene dine, og skal oppfylle din bønn.
- 36** Da Abiga'il kom hjem til Nabal, var det nettopp gjestebud i huset, et gjestebud som hos en konge. Og Nabal var lystig og hadde drukket sterkt. Hun fortalte ham ikke noe, verken smått eller stort, før det ble morgen.
- 37** Men da Nabal om morgenen var våknet av rusen, fortalte hans kone ham alt sammen. Da var det som hjertet døde i brystet hans, og han ble som en stein.
- 38** Omkring ti dager senere slo Herren Nabal, så han døde.
- 39** Da David fikk høre at Nabal var død, sa han: Lovet være Herren, som har hevnet min vanære på Nabal og har holdt sin tjener tilbake fra å gjøre ondt - Herren, han som lot Nabals ondskap komme tilbake over hans eget hode! Så sendte David bud og fridde til Abiga'il for å få henne til kone.
- 40** Davids tjenere kom til Abiga'il i Karmel. Og de sa til henne: David har sendt oss til deg for å få deg til kone.
- 41** Da sto hun opp og bøyd seg med ansiktet mot jorden og sa: Se, her er din tjenestepike, ferdig til å være din tjenestekvinne og vaske føttene på min herres tjenere.
- 42** Og Abiga'il skyndte seg og gjorde seg ferdig. Hun satte seg på eselet sitt, og de fem tjenestepikene som pleide å følge med henne, gikk med. Hun dro av sted med de mennene David hadde sendt, og ble hans kone.
- 43** Dessuten giftet David seg med Akinoam fra Jisre'el. Begge ble de hans koner.
- 44** Men Saul hadde gitt sin datter Mikal, Davids kone, til Palti, sønn av Lajisj, som var fra Gallim.

1. Samuelsbok 26

David sparer Sauls liv for andre gang

- 1** Mennene fra Sif kom til Saul i Gibeon og sa: Vet du at David holder seg skjult på Kakilahaugen, midt imot Jesjimon?
- 2** Da brøt Saul opp og dro ned til Sifs ørken med tre tusen mann, som var utvalgt av hele Israel, for å lete etter David i Sifs ørken.
- 3** Saul slo leir på Kakilahaugen, midt imot Jesjimon, ved veien. David oppholdt seg der i ørkenen, og da han skjønte at Saul var kommet etter ham ut i ødemarken,
- 4** sendte han ut speidere og fikk vite at Saul virkelig var kommet.
- 5** Så brøt David opp og kom til det stedet hvor Saul hadde slått leir. David så stedet hvor Saul og hærføreren hans Abner, Ners sønn, hadde lagt seg til å sove. Saul lå midt i leiren, og folket hadde slått leir rundt omkring ham.
- 6** Da tok David til orde og sa til Akimelek, hetitten, og til Abisjai, Serujas sønn, Joabs bror: Hvem vil gå med meg ned til Saul i leiren? Abisjai svarte: Jeg vil gå med deg dit ned.
- 7** David og Abisjai gikk om natten bort til krigsfolket. Og Saul lå og sov i leiren. Spydet hans var stukket ned i jorden ved hodet hans, og Abner og folket lå rundt omkring ham.
- 8** Da sa Abisjai til David: Gud har i dag gitt din fiende i din hånd. La meg nå få støte spydet gjennom ham og ned i jorden med ett støt, så jeg ikke skal behøve å gi ham et støt til!
- 9** Men David sa til Abisjai: Drep ham ikke! Hvem har utrakt sin hånd mot Herrens salvede og er blitt ustraffet?
- 10** Og David sa: Så sant Herren lever: Herren skal selv slå ham, enten når dagen hans kommer og han dør, eller han drar i krig og blir rykket bort.
- 11** Herren fri meg fra å legge hånd på Herrens salvede! Men ta nå spydet, som står ved hodet hans, og vannkrukken, og la oss gå!
- 12** Så tok David spydet og vannkrukken ved Sauls hode, og de gikk sin vei. Det var ingen som så det eller merket det eller våknet - de sov alle sammen, fordi Herren hadde latt en dyp søvn falle på dem.

Saul innrømmer sin urett

- 13** Deretter gikk David over på den andre siden av dalen og sto langt borte på toppen av fjellet - det var et godt stykke mellom dem.
- 14** Og David ropte til krigsfolket og til Abner, Ners sønn, og sa: Svarer du ikke, Abner? Og Abner svarte: Hvem er du som roper hitover til kongen?

15 Da sa David til Abner: Er ikke du en mann? Og hvem er som deg i Israel? Hvorfor har du ikke holdt vakt over din herre kongen? Det kom en av folket og ville drepe kongen, din herre.

16 Det er ikke godt det du har gjort. Så sant Herren lever: Dere fortjener å dø, dere som ikke har holdt vakt over deres herre, han som er Herrens salvede. Se nå etter hvor kongens spyd er, og vannkrukken som sto ved hodet hans.

17 Da kjente Saul Davids røst og sa: Er det din røst, min sønn David? David svarte: Ja, herre konge!

18 Og han sa: Hvorfor forfølger min herre sin tjener på denne måten? Hva har jeg gjort, og hva ondt er det i min hånd?

19 Hør nå, herre konge, din tjeners ord. Dersom det er Herren som har egget deg opp mot meg, så forson ham ved et offer! Men er det mennesker, så må de være forbannet for Herrens åsyn, fordi de nå har drevet meg bort, så jeg ikke får bo i Herrens eget land - de sier: Gå bort og tjen andre guder!

20 La nå ikke mitt blod falle til jorden langt borte fra Herrens åsyn, siden Israels konge har dratt ut for å lete etter en loppe, eller som når en jager etter en raphøne i fjellet.

21 Da sa Saul: Jeg har syndet! Kom tilbake, min sønn David! Jeg vil ikke gjøre deg noe ondt mer, siden livet mitt var så dyrt i dine øyne i dag. Jeg har virkelig båret meg at som en dåre og tatt grundig feil.

22 David svarte: Se, her er spydet ditt, konge! La en av tjenerne dine komme hitover og hente det!

23 Men Herren lønner den som er rettferdig og trofast. Herren ga deg i dag i min hånd, men jeg ville ikke legge hånd på Herrens salvede.

24 Og se, så høyt verd som livet ditt hadde i mine øyne i dag, så høyt verd skal livet mitt ha i Herrens øyne, så han frir meg ut av all trengsel.

25 Da sa Saul til David: Velsignet være du, min sønn David! Alt det du tar deg fore, skal du også kunne fullføre. Så gikk David sin vei, og Saul dro hjem igjen.

1. Samuelsbok 27

David går i tjeneste hos kong Akisj i Gat

1 Men David tenkte ved seg selv: En gang kommer jeg nå likevel til å miste livet for Sauls hånd! Jeg har ikke noe godt i vente. Jeg vil flykte til filistrenes land. Så vil Saul holde opp med å lete etter meg i hele Israels land, og jeg slipper ut av hans hånd.

2 Så brøt David opp og dro med seks hundre mann som var hos ham, over til Akisj, sønn av Maok, kongen i Gat.

- ³ Og David ble boende hos Akisj i Gat, både han og mennene hans, hver med sitt hus. David hadde med sine to koner, Akinoam fra Jisre'el og Abiga'il fra Karmel, Nabals kone.
- ⁴ Da Saul fikk vite at David var flyktet til Gat, lette han ikke lenger etter ham.
- ⁵ Så sa David til Akisj: Har jeg funnet nåde for dine øyne, så la meg få et sted å bo i en av landsbyene. Hvorfor skal din tjener bo hos deg i kongebyen?
- ⁶ Da ga Akisj ham samme dag Siklag. Derfor har Siklag tilhørt Judas konger helt til denne dag.
- ⁷ Den tiden David bodde i filistrenes land, var i alt ett år og fire måneder.
- ⁸ David og mennene hans dro ut og overfalt gesjurittene og girsittene og amalekittene. Det var de folk som fra eldgammel tid hadde bodd i det landet som strekker seg bort imot Sur og helt til landet Egypt.
- ⁹ Og hver gang David herjet landet, lot han verken mann eller kvinne bli i live. Han tok både småfe og storfe og esler og kameler og klær og dro så tilbake. Når han så kom til Akisj,
- ¹⁰ og Akisj spurte: Dere har vel ikke gjort noe utfall i dag? - da svarte David: Jo, i sydlandet, både blant Judas menn og blant jerahme'elittene og kenittene.
- ¹¹ David lot verken mann eller kvinne bli i live eller tok dem med seg tilbake, for han tenkte: De kunne fortelle om oss og si: Slik og slik har David gjort. Hele tiden mens han bodde i filisterlandet, handlet han på dette viset.
- ¹² Og Akisj trodde David og tenkte: Han har gjort seg forhatt blant Israel, folket sitt. Nå kommer han til å være tjeneren min for all tid.

1. Samuelsbok 28

Saul hos trollkvinnen i En-Dor

- ¹ På den tiden hendte det at filistrene samlet hærene sine for å dra til strid mot Israel. Akisj sa til David: Du skjønner vel at du må dra ut med meg i striden, både du og mennene dine.
- ² David svarte: Godt, du skal få se hva tjeneren din kan gjøre! Da sa Akisj til David: Vel, så setter jeg deg til min livvakt for alltid.
- ³ Samuel var den gang død, og hele Israel hadde sørget over ham og gravlagt ham i Rama, hans egen by. Saul hadde drevet dødningemanerne og spåmennene ut av landet.
- ⁴ Da nå filistrene hadde samlet seg, trengte de fram til Sjunem og slo leir der. Da samlet Saul hele Israel, og de slo leir på Gilboa.
- ⁵ Men da Saul så filistrenes leir, ble han så redd at hjertet skalv i ham.

- ⁶ Og Saul spurte Herren, men Herren svarte ham ikke, verken ved drømmer eller ved urim eller ved profeter.
- ⁷ Da sa Saul til tjenerne sine: Finn meg en kvinne som kan mane fram døde, så vil jeg gå til henne og spørre henne! Tjenerne svarte: I En-Dor er det en kvinne som kan mane.
- ⁸ Så gjorde Saul seg ukjennelig og tok andre klær på og gikk så av sted i følge med to menn. De kom til kvinnen om natten, og Saul sa: Spå meg ved å mane fram en død, hent opp til meg den jeg nevner for deg!
- ⁹ Kvinnen svarte ham: Du vet jo selv hva Saul har gjort, hvordan han har utryddet dødningemanerne og spåmennene av landet. Hvorfor setter du da en snare for livet mitt og fører død over meg?
- ¹⁰ Da sverget Saul henne en ed ved Herren og sa: Så sant Herren lever, skal ingen skyld komme på deg i denne saken.
- ¹¹ Da sa kvinnen: Hvem skal jeg hente opp til deg? Han svarte: Hent Samuel opp til meg.
- ¹² Men da kvinnen så Samuel, skrek hun høyt, og hun sa til Saul: Hvorfor har du narret meg? Du er jo Saul!
- ¹³ Da sa kongen til henne: Vær ikke redd! Men hva så du? Og kvinnen sa til Saul: Jeg så en gud stige opp av jorden.
- ¹⁴ Han spurte henne: Hvordan ser han ut? Hun svarte: En gammel mann stiger opp, og han er svøpt i en ytterkappe. Da forsto Saul at det var Samuel, og han kastet seg ned med ansiktet mot jorden.
- ¹⁵ Og Samuel sa til Saul: Hvorfor har du uroet meg og hentet meg opp? Saul svarte: Jeg er i stor trengsel. Filistrene strider mot meg, og Gud er veket fra meg og svarer meg ikke mer, verken ved profeter eller ved drømmer. Så kalte jeg på deg, for at du skulle la meg vite hva jeg skal gjøre.
- ¹⁶ Da sa Samuel: Hvorfor spør du da meg, når Herren er veket fra deg og er blitt din fiende?
- ¹⁷ Herren har nå gjort slik han sa gjennom meg: Herren har revet kongedømmet ut av din hånd og gitt det til en annen, til David.
- ¹⁸ Fordi du ikke adlød Herrens røst og ikke fullbyrdet hans brennende vrede på Amalek, derfor har Herren gjort dette mot deg i dag.
- ¹⁹ Og sammen med deg vil Herren også gi Israel i filistrenes hånd. I morgen skal du og sønnene dine være hos meg. Også Israels leir skal Herren gi i filistrenes hånd.

²⁰ Straks falt Saul til jorden så lang han var, så forferdet ble han over Samuels ord. Det var ikke noen kraft i ham heller, for han hadde ikke smakt mat hele dagen og hele natten.

²¹ Kvinnen kom nå bort til Saul. Da hun så hvor forferdet han var, sa hun til ham: Din tjenestekvinne adlød ditt ord. Jeg satte livet på spill og gjorde som du sa til meg.

²² Så lyd nå din tjenestekvinnens råd og la meg få sette fram litt mat til deg. Spis, så du kan få krefter til ferden.

²³ Men han ville ikke og sa: Jeg skal ikke ha noe mat. Da nødde de ham, både tjenerne hans og kvinnen. Han lød dem da og reiste seg opp fra jorden og satte seg på sengen.

²⁴ Kvinnen hadde en gjøkalv i huset. Hun skyndte seg og slaktet den, og så tok hun mel og eltet det og bakte usyrede kaker.

²⁵ Dette satte hun fram for Saul og tjenerne hans, og de spiste. Så reiste de seg og gikk bort samme natt.

1. Samuelsbok 29

Akisj og David

¹ Filistrene samlet alle hærene sine i Afek. Men Israel slo leir ved kilden i Jisre'el.

² Da nå filistrenes høvdinger dro fram med sine hundrer og tusener, dro også David og mennene hans fram sammen med Akisj. De var bakerst i hæren.

³ Da sa filistrenes høvdinger: Hva skal disse hebreere her? Akisj svarte: Det er jo David, en av tjenerne til Saul, Israels konge. Han har nå vært hos meg et år eller mer, og jeg har ikke funnet noe ondt hos ham fra den dagen han gikk over til meg, og til denne dag.

⁴ Men filistrenes høvdinger ble harme på ham og sa til ham: Send mannen hjem og la ham vende tilbake til det stedet som du har anvist ham! Han skal ikke dra med oss i striden, for da kunne han vende seg mot oss i slaget. Hvordan skulle han vel bedre kunne vinne tilbake sin herres velvilje enn ved å komme til ham med disse menns hoder?

⁵ Er det ikke den samme David som de sang om under dansen: Saul har slått sine tusener, men David sine ti tusener?

⁶ Da kalte Akisj til seg David og sa til ham: Så sant Herren lever: En oppriktig mann er du. Godt er det i mine øyne at du går ut og inn hos meg i leiren, for jeg har ikke funnet noe ondt hos deg fra den dagen du kom til meg, og til denne dag. Men i høvdingenes øyne er du ikke god!

⁷ Så vend nå tilbake og dra bort i fred, så gjør du ikke noe som filistrenes høvding misliker.

⁸ Da sa David til Akisj: Hva har jeg gjort, og hva ondt har du funnet hos din tjener fra den dagen jeg kom i din tjeneste, like til denne dag, siden jeg ikke må dra med og stride mot min herre kongens fiender?

⁹ Akisj svarte David: I mine øyne er du god som en Guds engel! Men filistrenes høvding sier: Han skal ikke dra med oss i striden.

¹⁰ Så stå nå tidlig opp i morgen, både du og din herres tjenere som er kommet hit med deg; gjør dere tidlig ferdige i morgen og dra bort så snart det blir lyst!

¹¹ Så sto David tidlig opp med mennene sine og ga seg samme morgen på hjemveien til filistrenes land. Men filistrene dro opp til Jisre'el.

1. Samuelsbok 30

David slår amalekittene

¹ Da David og mennene hans på den tredje dagen kom til Siklag, hadde amalekittene overfalt sydlandet og Siklag. De hadde inntatt Siklag og brent det opp.

² Kvinnene og alle som var der, både små og store, hadde de tatt til fange. De hadde ikke drept noen, men de hadde ført dem bort og var dratt sin vei.

³ Da David og mennene hans kom til byen, fikk de se at den var brent opp, og at deres koner og sønner og døtre var tatt til fange.

⁴ Da brast de i gråt, både David og de folkene som var med ham. De gråt til de ikke lenger var i stand til å gråte.

⁵ Også Davids to koner, Akinoam fra Jisre'el og Abiga'il, karmelitten Nabals kone, var tatt til fange.

⁶ Og selv kom David i stor nød, for folket sa at de ville steine ham, så harme og sorgfulle var de alle sammen for sine sønners og sine døtres skyld. Men David søkte styrke hos Herren sin Gud.

⁷ Han sa til presten Abjatar, sønn av Akimelek: Kom hit til meg med efoden! Og Abjatar brakte efoden til David.

⁸ Og David spurte Herren: Skal jeg sette etter denne røverflokk? Kan jeg nå dem igjen? Herren svarte: Sett etter dem! Du skal nå dem igjen, og du skal frelse fangene!

⁹ David dro av sted med de seks hundre mann som fulgte ham, og de kom til Besor-bekken. Der ble en del av dem igjen.

¹⁰ David satte etter fienden med fire hundre mann, men to hundre mann ble igjen - de var for trette til å gå over Besor-bekken.

- 11** Så fant de en egypter som lå på marken, og de tok ham med seg til David. De ga ham mat, som han åt, og lot ham få vann å drikke.
- 12** De ga ham også et stykke fikenkake og to rosinkaker. Da han hadde spist, vendte hans livsånd tilbake. For han hadde ikke smakt mat og ikke drukket vann på tre dager og tre netter.
- 13** Og David spurte ham: Hvem hører du til, og hvor er du fra? Han svarte: Jeg er en egyptisk gutt, tjener hos en amalekittisk mann. Men min herre gikk fra meg her fordi jeg ble syk for tre dager siden.
- 14** Vi hadde gjort innfall i sydlandet hvor kreterne bor, i det landet som hører Juda til, og i den delen av sydlandet som tilhører Kalebs ætt, og vi hadde brent opp Siklag.
- 15** Da sa David til ham: Vil du føre meg ned til denne røverflokken? Han svarte: Sverg ved Gud at du ikke vil drepe meg og heller ikke overgi meg i min herres hånd, så vil jeg føre deg ned til den røverflokken du taler om.
- 16** Deretter førte han ham dit. Og se, der lå de spredt rundt omkring over hele marken og åt og drakk og holdt fest med alt det store byttet de hadde tatt fra filistrenes land og fra Juda land.
- 17** David hogg dem ned helt fra skumringen til neste dags kveld. Og ingen av dem slapp unna så nær som fire hundre unge menn som kastet seg på kamelene og flyktet.
- 18** David berget alt det som amalekittene hadde tatt, også sine to koner berget David.
- 19** Det manglet ikke noen, verken liten eller stor, verken sønner eller døtre. Heller ikke noe av byttet eller av det de hadde tatt med seg manglet. Alt sammen hadde David med seg tilbake.
- 20** David tok alt kveget, både småfe og storfe, og de gikk foran buskapen og ropte: Dette er Davids bytte.
- 21** David kom så til de to hundre mann som hadde vært for trette til å følge ham, og som han hadde latt bli tilbake ved Besor-bekken. De kom David og de folkene som var med ham i møte, og David gikk fram til dem og hilste på dem.
- 22** Men alle onde og gudløse menn blant dem som hadde fulgt David, tok til orde og sa: Siden de ikke gikk med oss, vil vi ikke gi dem noe av byttet som vi har berget. Bare sin kone og sine barn kan hver av dem ta med seg og gå hjem.
- 23** Men David sa: Slik skal dere ikke gjøre, mine brødre, med det som Herren har gitt oss! Han har bevart oss og gitt denne røverflokken som var kommet over oss, i vår hånd.

²⁴ Hvem skulle vel holde med dere i dette? Nei, den som dro med i striden, skal ikke ha større del av byttet enn den som ble igjen ved forsyningene, de skal dele likt.

²⁵ Og slik ble det fra den dagen og i fremtiden - han gjorde dette til lov og rett i Israel, slik som det er den dag i dag.

²⁶ Da David kom til Siklag, sendte han noe av byttet til Judas eldste, de som var hans venner, og sa: Se, her er en gave til dere av byttet som jeg har tatt fra Herrens fiender.

²⁷ Han sendte gaver til dem i Betel, i Ramot-Negev og til dem i Jattir,

²⁸ til dem i Aroer, i Sifmot og i Esjtemoa,

²⁹ til dem i Rakal og til dem i jerahme'elittenes byer og til dem i kenittenes byer,

³⁰ til dem i Horma, i Bor-Asjan og i Atak,

³¹ til dem i Hebron og til alle de stedene hvor David hadde vanket om med mennene sine.

1. Samuelsbok 31

Saul dør

¹ Filistrene gikk til strid mot Israel, og Israels menn flyktet for filistrene. Det lå mange falne på Gilboa-fjellet.

² Filistrene forfulgte Saul og sønnene hans, og de drepte Jonatan og Abinadab og Malkisjua, Sauls sønner.

³ Og kampen ble hard der hvor Saul sto. Bueskytterne kom over ham, og han ble hardt såret.

⁴ Da sa Saul til sin våpensvein: Dra sverdet ditt og støt det gjennom meg, så ikke disse uomskårne skal komme og stikke meg ned og fare ille med meg! Men våpensveinen ville ikke, for han var for redd. Så tok Saul sverdet sitt og styrtet seg i det.

⁵ Da våpensveinen så at Saul var død, styrtet også han seg i sitt sverd og døde med ham.

⁶ Slik døde Saul og hans tre sønner, hans våpensvein og alle hans menn på en og samme dag.

⁷ Da de israelittene som bodde på den andre siden av dalen, og de som bodde på Jordan-siden, så at israelittene flyktet, og at Saul og sønnene hans var falt, forlot de byene og flyktet. Og filistrene kom og bosatte seg i dem.

⁸ Dagen etter kom filistrene for å plyndre de falne. Da fant de Saul og hans tre sønner liggende på Gilboa-fjellet.

⁹ De hogg hodet av ham, røvet våpnene hans og sendte dem rundt omkring i filistrenes land for å forkynne det glade budskapet i avgudstemplene og for folket.

¹⁰ Våpnene hans la de i Astarte-templet, og kroppen hengte de opp på muren i Betsjan.

¹¹ Da innbyggerne i Jabes i Gilead fikk høre hva filistrene hadde gjort med Saul,

¹² dro alle våpenføre menn av sted og gikk hele natten. De tok kroppene av Saul og sønnene hans ned av Betsjans mur, og da de var kommet til Jabes, brente de dem der.

¹³ Og de tok deres ben og begravde dem under tamarisken i Jabes, og så holdt de faste i sju dager.

2. Samuelsbok

2. Samuelsbok 1

David får melding om Sauls død

- 1 Da Saul var død, og David var vendt tilbake etter at han hadde slått amalekittene, slo han seg til i Siklag i to dager.
- 2 Da hendte det den tredje dagen at det kom en mann fra Sauls leir med flerrede klær og med jord på hodet. Da han kom til David, kastet han seg ned på jorden for ham.
- 3 David spurte ham: Hvor kommer du fra? Og han svarte ham: Jeg har flyktet fra Israels leir.
- 4 Da sa David til ham: Hvordan er det gått, fortell meg det! Han svarte: Folket flyktet fra slaget, og mange falt og mistet livet. Saul og hans sønn Jonatan er også døde.
- 5 Da sa David til den gutten som kom og fortalte ham dette: Hvordan vet du at Saul og hans sønn Jonatan er døde?
- 6 Gutten som kom med meldingen, svarte: Det falt seg slik at jeg kom opp på Gilboa-fjellet. Og der sto Saul og støttet seg på spydet sitt, mens vognene og hestfolket satte hardt inn på ham.
- 7 Han snudde seg, og da han fikk se meg, ropte han på meg. Jeg svarte: Her er jeg.
- 8 Så spurte han: Hvem er du? Jeg svarte: Jeg er en amalekitt.
- 9 Da sa han til meg: Kom hit til meg og drep meg! For dødskrampen har grepet meg, men det er ennå liv i meg.
- 10 Så jeg gikk bort til ham og drepte ham, for jeg visste at han ikke ville overleve sitt fall. Jeg tok kongesmykket som han hadde på hodet, og ringen han bar på armen, og tok dem med hit til min herre.
- 11 Da tok David og flerret klærne sine. Det samme gjorde alle de menn som var hos ham.
- 12 De klaget og gråt og fastet helt til om kvelden over Saul og hans sønn Jonatan, og over Herrens folk og over Israels hus, fordi de var falt for sverdet.
- 13 Så spurte David gutten som var kommet med meldingen: Hvor er du fra? Han svarte: Jeg er sønn av en amalekitt som er flyttet inn her.
- 14 Da sa David til ham: Hvordan kunne du driste deg til å legge hånd på Herrens salvede, og drepe ham?
- 15 Og David kalte på en av mennene sine og sa: Kom hit og hogg ham ned! Og han slo ham i hjel.

16 Men David sa til ham: Ditt blod komme over ditt hode, for din egen munn har vitnet mot deg da du sa: Jeg har drept Herrens salvede.

Davids klagesang over Saul og Jonatan

17 Og David sang denne klagesangen over Saul og hans sønn Jonatan.

18 Han bød at Judas barn skulle lære sangen. Den heter Buen, og den er oppskrevet i «Den rettskafnes bok».

19 Din pryd, Israel, ligger drept på dine hauger. Å, at heltene skulle falle!

20 Forkynn det ikke i Gat, meld det ikke på gatene i Asjkelon, for da ville filistrenes døtre glede seg, de uomskårnes døtre ville juble!

21 Dere Gilboa-fjell! Måtte det ikke falle dugg eller regn på dere! Måtte der ikke være marker som bærer korn til offergaver! For der ble heltenes skjold flekket med blod, Sauls skjold ble ikke salvet med olje.

22 Aldri vendte Jonatans bue tilbake uten blod fra de falne eller fett fra de mektige. Aldri kom Sauls sverd umettet hjem.

23 Saul og Jonatan, elsket og avholdt i livet, ble heller ikke skilt i døden. Hurtigere var de enn ørner, sterkere enn løver.

24 Dere Israels døtre! Gråt over Saul som kledde dere vakkert i purpur, som satte smykker av gull på deres klær.

25 Å, at heltene skulle falle i striden! Jonatan ligger ihjelslått på dine hauger.

26 Hjertelig bedrøvet er jeg over deg, min bror Jonatan! Du var meg inderlig kjær. Din kjærlighet var mer dyrebar for meg enn kvinners kjærlighet.

27 Å, at heltene skulle falle, og krigens våpen bli ødelagt!

2. Samuelsbok 2

David blir salvet til konge over Juda

1 Siden spurte David Herren: Skal jeg dra opp til en av byene i Juda? Herren svarte: Gjør det! Da spurte David: Hvor skal jeg dra? Han svarte: Til Hebron.

2 Så dro David dit opp med sine to koner, Akinoam fra Jisre'el og Abiga'il, karmelitten Nabals kone.

3 David tok også med seg de menn som var hos ham, hver med sin husstand, og de bosatte seg i byene omkring Hebron.

4 Da kom Judas menn dit og salvet David til konge over Judas hus. Så kom det noen og fortalte David at det var mennene i Jabes i Gilead som hadde gravlagt Saul.

⁵ Da sendte David bud til mennene i Jabes i Gilead og sa til dem: Velsignet være dere av Herren, fordi dere har gjort den kjærlighetsgjerningen mot deres herre Saul å begrave ham!

⁶ Måtte nå Herren vise miskunnhet og trofasthet mot dere! Jeg vil også gjøre vel mot dere fordi dere har gjort dette.

⁷ Så ta nå mot til dere og vær djerpe menn! For deres herre Saul er død, men nå har Judas hus salvet meg til konge over seg.

Abner gjør Isjboset til konge over Israel

⁸ Men Abner, Ners sønn, Sauls hærfører, tok Isjboset, Sauls sønn, og førte ham over til Mahanajim.

⁹ Der gjorde han ham til konge over Gilead og over asurittene og over Jisre'el og Efra'im og Benjamin og over hele Israel.

¹⁰ Isjboset, Sauls sønn, var førti år gammel da han ble konge over Israel. Han regjerte i to år. Det var bare Judas hus som holdt seg til David.

¹¹ Hele den tiden David var konge i Hebron over Judas hus, var sju år og seks måneder.

Krig mellom Israel og Juda

¹² Abner, Ners sønn, dro ut fra Mahanajim med folkene til Isjboset, Sauls sønn, og dro til Gibeon.

¹³ Og Joab, Serujas sønn, og Davids folk dro også ut, og traff sammen med dem ved Gibeon-dammen. Den ene flokken slo seg ned på den ene siden av dammen og den andre flokken på den andre siden.

¹⁴ Da sa Abner til Joab: La de unge mennene tre fram og holde en krigslek mens vi ser på! Joab svarte: Ja, la dem det!

¹⁵ Så reiste de seg og gikk fram i det fastsatte tall: tolv for Benjamin og Isjboset, Sauls sønn, og tolv av Davids folk.

¹⁶ De grep hverandre i hodet og stakk sverdet i siden på hverandre slik at de falt alle sammen. Siden ble dette stedet kalt Helkat-Hassurim. Det ligger ved Gibeon.

¹⁷ Striden ble svært hard denne dagen, og Abner og Israels menn ble slått av Davids folk.

¹⁸ Tre av Serujas sønner var med: Joab og Abisjai og Asael. Asael var lett på foten som en gasell på marken.

¹⁹ Og Asael satte etter Abner og bøyde ikke av verken til høyre eller til venstre, men holdt seg stadig i Abners spor.

²⁰ Da vendte Abner seg og sa: Er det du, Asael? Han svarte: Ja.

21 Da sa Abner til ham: Bøy av, enten til høyre eller til venstre! Grip fatt i en av de unge og ta rustningen hans! Men Asael ville ikke la være å forfølge ham.

22 Da sa Abner igjen til Asael: La være å forfølge meg! Vil du kanskje at jeg skal slå deg til jorden? Hvordan skulle jeg da kunne se din bror Joab i øynene?

23 Men han ville ikke holde opp. Da støtte Abner spydskftet i magen på ham, så spydet gikk ut gjennom ryggen. Og han falt om der og døde på stedet. Og alle som kom til det stedet hvor Asael var falt og døde, stanset der.

24 Joab og Abisjai forfulgte Abner. Da solen var gått ned, kom de til Ammahaugen, som ligger midt imot Giah på veien til Gibeons ørken.

25 Men Benjamins barn samlet seg i én flokk om Abner og stilte seg på toppen av en haug.

26 Da ropte Abner til Joab: Skal sverdet aldri holde opp med å fortære? Skjønner du ikke at dette vil ende med sorg? Hvor lenge vil du vente før du sier til folkene dine at de skal holde opp med å forfølge sine brødre?

27 Joab svarte: Så sant Gud lever: Hadde du ingenting sagt, så skulle folket allerede fra morgenen av blitt ført bort, så ingen hadde forfulgt sin bror.

28 Så blåste Joab i hornet, og alt folket stanset. De forfulgte ikke Israel lenger, og fortsatte ikke å kjempe.

29 Abner og mennene hans gikk gjennom ødemarken hele den natten. Så satte de over Jordan og gikk gjennom hele Bitron og kom til Mahanajim.

30 Da Joab hadde holdt opp med å forfølge Abner, samlet han alt folket. Av Davids folk savnet en nitten mann i tillegg til Asael.

31 Men Davids folk hadde drept tre hundre og seksti mann av Benjamin og blant Abners menn.

32 Asael tok de opp og gravla ham i hans fars grav i Betlehem. Joab og mennene hans gikk hele natten og kom til Hebron da det lysnet av dag.

2. Samuelsbok 3

1 Krigen mellom Sauls hus og Davids hus ble langvarig. David ble sterkere og sterkere, men Sauls hus ble svakere og svakere.

David får seks sønner

2 David fikk sønner mens han bodde i Hebron. Hans førstefødte var Amnon, sønn av Akinoam fra Jisre'el.

3 Den andre var Kilab, sønn av Abiga'il, karmelitten Nabals kone. Den tredje var Absalom, sønn av Ma'aka, som var datter til Talmai, kongen i Gesjur.

⁴ Den fjerde var Adonja, sønn av Haggit. Den femte var Sefatja, sønn av Abital.

⁵ Den sjette var Jitream, sønn av Davids kone Egla. Disse sønnene fikk David i Hebron.

Abner forliker seg med David

⁶ Mens krigen sto på mellom Sauls hus og Davids hus, støttet Abner Sauls hus.

⁷ Nå hadde Saul hatt en medhustru ved navn Rispa, datter til Aja. Så sa Isjboset til Abner: Hvorfor har du gått inn til min fars medhustru?

⁸ Abner ble harm over Isjbosets ord og sa: Er jeg et hundehode som holder med Juda? Den dag i dag gjør jeg vel mot din far Sauls hus, mot hans brødre og hans venner. Jeg har ikke overgitt deg i Davids hånd, og så går du nå i rette med meg for denne kvinnens skyld!

⁹ Gud la det gå Abner ille både nå og siden om jeg ikke gjør slik mot David som Herren har lovt ham,

¹⁰ og tar kongedømmet fra Sauls hus og reiser opp Davids trone over Israel og over Juda fra Dan helt til Be'er-Sjeba.

¹¹ Og han torde ikke svare Abner et ord mer, så redd var han for ham.

¹² Og Abner sendte bud av sted til David og sa: Hvem hører landet til? Og han fortsatte: Gjør en pakt med meg, for se, da skal min hånd være med deg for å føre hele Israel over til deg.

¹³ Han svarte: Godt, jeg vil gjøre en pakt med deg. Bare én ting krever jeg av deg: Du skal ikke komme for øynene mine uten at du har med deg Mikal, Sauls datter, når du kommer for å tre fram for meg.

¹⁴ Og David sendte bud til Isjboset, Sauls sønn, og lot si: Gi meg min kone Mikal, som jeg vant meg til brud med hundre filistrers forhuder!

¹⁵ Da sendte Isjboset bud og tok henne fra hennes mann Paltiel, sønn av Lajisj.

¹⁶ Og mannen hennes fulgte med og gikk gråtende etter henne like til Bahurim. Men Abner sa til ham: Gå hjem igjen! Da snudde han og gikk hjem.

¹⁷ Men Abner talte med Israels eldste og sa: Alt lenge har dere ønsket å få David til konge over dere.

¹⁸ Så la ham nå bli det! For Herren har sagt om David: Ved min tjener Davids hånd vil jeg frelse mitt folk Israel fra filistrenes hånd og fra alle deres fienders hånd.

19 Abner talte også med benjaminittene. Så gikk han av sted for å tale med David i Hebron om alt det som Israel og hele Benjamins hus hadde besluttet.

20 Abner kom til David i Hebron med tjue mann, og David gjorde et gjestebud for Abner og de menn som var med ham.

21 Og Abner sa til David: Jeg vil dra ut og samle hele Israel til min herre kongen. Så kan de gjøre en pakt med deg, og du kan råde over alt det du ønsker. Og David lot Abner fare, og han dro bort i fred.

Joab dreper Abner

22 Nettopp da kom Davids folk og Joab hjem fra et herjetog, og de hadde mye bytte med seg. Abner var da ikke lenger hos David i Hebron, for David hadde latt ham fare, og han var dratt bort i fred.

23 Da nå Joab og hele hæren som var sammen med ham, kom hjem, fikk Joab høre at Abner, Ners sønn, var kommet til kongen, og at kongen hadde latt ham fare, og at han var dratt bort i fred.

24 Da gikk Joab inn til kongen og sa: Hva har du gjort? Abner kom til deg, hvorfor lot du ham da fare sin vei?

25 Du kjenner da Abner, Ners sønn! Du må da vite at han er kommet for å narre deg og for å få rede på all din ferd og alt det du gjør.

26 Så gikk Joab bort igjen fra David og sendte noen folk etter Abner. De førte ham tilbake fra Sira-brønnen. Men David visste ikke noe om det.

27 Da nå Abner kom tilbake til Hebron, tok Joab ham til side midt inn i porten for å tale med ham i stillhet. Der stakk han ham i magen, så han døde. Det var for å hevne sin bror Asaels blod.

28 Da David siden fikk høre dette, sa han: Jeg og mitt kongedømme er for evig uten skyld for Herren i Abners, Ners sønns blod.

29 La det komme over Joabs hode og over hele hans fars hus! La det aldri savnes noen i Joabs hus som har utflod eller er spedalsk, eller går med krykke eller som faller for sverdet, eller som mangler brød.

30 Slik myrdet Joab og hans bror Abisjai Abner, fordi han hadde drept deres bror Asael ved Gibeon under striden.

31 Men David sa til Joab og alt folket som var hos ham: Flerr klærne, bind sekk om dere og gå klagende foran Abner! Og kong David gikk selv etter båren.

32 Så gravla de Abner i Hebron. Kongen gråt høyt ved Abners grav, og alt folket gråt.

33 Kongen sang denne klagesangen over Abner: Skulle da Abner dø som en dåre?

³⁴ Dine hender var ikke bundet og dine føtter var ikke lagt i lenker. Som en faller for ugjerningsmenn, slik falt du. - Og alt folket ble ved å gråte over ham.

³⁵ Siden kom de alle for å få David til å spise mens det ennå var dag. Men han sverget: Gud la det gå meg ille både nå og siden om jeg smaker brød eller noe annet før solen er gått ned.

³⁶ Hele folket forsto dette, og de syntes godt om det. Alt det kongen gjorde, syntes folket godt om.

³⁷ Den dagen skjønte hele folket og hele Israel at det ikke var kongen som var opphavsmannen til drapet på Abner, Ners sønn.

³⁸ Og kongen sa til sine menn: Vet dere ikke at en høvding og stor mann er falt i Israel på denne dagen?

³⁹ Men jeg er ennå svak og bare salvet til konge. Disse menn, Serujas sønner, er mektigere enn jeg. Herren skal gjengjelde den som gjør ondt, det onde han gjør!

2. Samuelsbok 4

Isjboset blir drept

¹ Da Sauls sønn fikk høre at Abner var død i Hebron, falt han rent sammen, og hele Israel ble forferdet.

² Hos Sauls sønn var der to menn som var høvdinger for streifflokker. Den ene hette Ba'ana og den andre Rekab. De var sønner av Rimmon fra Be'erot og hørte til Benjamins barn. Be'erot ble også regnet til Benjamin.

³ Men folket i Be'erot hadde flyktet til Gittajim, der har de bodd som innflyttere helt til denne dag.

⁴ Jonatan, Sauls sønn, hadde en sønn som var lam i begge føttene. Han var fem år gammel da meldingen om Saul og Jonatan kom fra Jisre'el, og den kvinnen som passet ham, tok ham og flyktet. Men idet hun skyndte seg av sted, falt han ned og ble lam. Hans navn var Mefibosjet.

⁵ Be'erotitten Rimmons sønner, Rekab og Ba'ana, tok av sted og kom på det heteste av dagen til Isjbosets hus mens han hvilte middag.

⁶ De lot som om de skulle hente hvete, og slik kom de helt inn i huset. Så stakk de ham i magen. Deretter slapp Rekab og hans bror Ba'ana bort.

⁷ De kom inn i huset mens Isjboset lå på sengen i sovekammeret, og stakk ham i hjel og hogg hodet av ham. Så tok de hodet hans og gikk hele natten gjennom ødemarken.

⁸ Og de kom med Isjbosets hode til David i Hebron og sa til kongen: Se, her er hodet av Isjboset, sønn til Saul, din fiende som sto deg etter livet. Slik har Herren på denne dagen gitt min herre kongen hevn over Saul og hans ætt.

⁹ Men David svarte Rekab og hans bror Ba'ana, be'erotitten Rimmons sønner, og sa til dem: Så sant Herren lever, han som har forløst min sjel fra all trengsel:

¹⁰ Den som kom til meg med melding om at Saul var død, mente selv han kom med en god melding. Men jeg grep ham og drepte ham i Siklag - ham som jeg skulle ha gitt lønn for et gledesbud.

¹¹ Hvor mye mer nå, når ugudelige menn har myrdet en rettferdig mann i hans hus og på hans leie - skulle jeg ikke nå kreve hans blod av deres hånd og utrydde dere av landet?

¹² Så ga David befaling til sine folk, og de slo dem i hjel og hogg hendene og føttene av dem og hengte dem opp ved dammen i Hebron. Men Isjbosets hode tok de og begravde i Abners grav i Hebron.

2. Samuelsbok 5

Hele Israel tar David til konge

¹ Så kom alle Israels stammer til David i Hebron og sa: Her er vi! Vi er av samme kjøtt og blod som du!

² Allerede for lenge siden, da Saul var konge over oss, var det du som førte Israel ut og inn. Og Herren sa til deg: Du skal vokte mitt folk Israel, og du skal være fyrste over Israel.

³ Og alle Israels eldste kom til kongen i Hebron, og kong David gjorde en pakt med dem i Hebron for Herrens åsyn, og de salvet David til konge over Israel.

⁴ David var tretti år gammel da han ble konge, og han regjerte i førti år.

⁵ I Hebron regjerte han over Juda i sju år og seks måneder, og i Jerusalem regjerte han i trettitre år over hele Israel og Juda.

David inntar Jerusalem

⁶ Så dro kongen og hans menn til Jerusalem mot jebusittene, som bodde der i landet. Men de sa til David: Du kommer aldri inn her! Blinde og lamme skal drive deg bort med disse ordene: David kommer aldri inn her!

⁷ Men David inntok likevel Sions borg, det er Davids by.

⁸ Den dagen sa David: Hver den som slår jebusittene, la ham bruke vannledningen og nå de lamme og blinde som Davids sjel hater. Av dette kommer ordet: En blind og en lam skal ikke komme inn i huset.

⁹ David tok sin bolig i borgen og kalte den Davids by. Og David bygde rundt omkring fra Millo og innover.

¹⁰ David ble større og større, og Herren, hærskares Gud, var med ham.

Davids makt og velstand vokser

11 Hiram, kongen i Tyrus, skicket sendemenn til David med sedertre. Han sendte også tømmermenn og steinhoggere, og de bygde et hus for David.

12 David forsto at Herren hadde stadfestet hans kongedømme over Israel, og at han hadde hevet hans rike høyt for sitt folk Israels skyld.

13 David tok enda flere medhustruer og koner fra Jerusalem etter at han var kommet fra Hebron, og han fikk enda flere sønner og døtre.

14 Dette er navnene på de sønnene han fikk i Jerusalem: Sjammua og Sjobab og Natan og Salomo,

15 Jibhar og Elisjua og Nefeg og Jafia,

16 Elisjama og Eljada og Elifelet.

17 Da filistrene hørte at David var blitt salvet til konge over Israel, dro alle filistrene ut for å få tak i David. Og da David hørte dette, dro han ned til borgen.

18 Filistrene kom og spredte seg utover i Refa'im-dalen.

19 Da spurte David Herren: Skal jeg dra ut mot filistrene? Vil du gi dem i min hånd? Og Herren svarte: Dra ut! Jeg vil gi filistrene i din hånd.

20 Så kom David til Ba'al-Perasim, og der slo han dem. Da sa han: Herren har brutt igjennom mine fiender foran meg, som vann bryter igjennom. Derfor ble dette stedet kalt Ba'al-Perasim.

21 Der etterlot de avgudsbildene sine, og David og mennene hans tok dem med seg.

22 Men filistrene dro ut en gang til og spredte seg utover i Refa'im-dalen.

23 Og David spurte Herren, men han sa: Du skal ikke dra dit opp. Gå omkring dem så du kommer bakenfor dem. Gå så på dem midt for bakatrærne.

24 Når du hører lyden av skritt i toppen av bakatrærne, da skynd deg! For da har Herren dratt ut foran deg for å slå filistrenes hær.

25 David gjorde slik som Herren hadde befalt ham. Og han slo filistrene og forfulgte dem fra Geba til bort imot Geser.

2. Samuelsbok 6

David fører Guds ark opp til Jerusalem

1 David samlet igjen alt utvalgt mannskap i Israel - tretti tusen mann.

2 Og David og alt folket som var hos ham, brøt opp og dro fra Ba'ale-Juda for å føre Guds ark opp derfra, den som er kalt med Navnet, med Herrens, hæskarenes Guds navn, han som troner over kjerubene.

- ³ De satte Guds ark på en ny vogn og førte den bort fra Abinadabs hus, som lå på haugen. Og Ussa og Ahjo, Abinadabs sønner, kjørte den nye vognen.
- ⁴ Og de førte Guds ark bort fra Abinadabs hus, som lå på haugen, og fulgte med den, og Ahjo gikk foran arken.
- ⁵ Og David og hele Israels hus lekte for Herrens åsyn til all slags strengelek av sypresstre, både sitarer og harper og tamburiner og bjeller og cymbler.
- ⁶ Da de kom til Nakons treskeplass, rakte Ussa hånden sin ut og tok fatt i Guds ark, for oksene var blitt ustyrlige.
- ⁷ Da ble Herrens vrede opptent mot Ussa. Gud slo ham fordi han handlet overilet, så han døde der ved Guds ark.
- ⁸ Men David ble ille til mote, fordi Herren hadde slått Ussa ned. Derfor er dette stedet blitt kalt Peres-Ussa like til denne dag.
- ⁹ Den dagen ble David fylt av frykt for Herren og sa: Hvordan skulle Herrens ark kunne komme inn til meg?
- ¹⁰ Og David ville ikke flytte Herrens ark opp til seg i Davids by, men lot den føre bort til gittitten Obed-Edoms hus.
- ¹¹ Herrens ark ble stående i gittitten Obed-Edoms hus i tre måneder. Og Herren velsignet Obed-Edom og hele hans hus.
- ¹² Så ble det fortalt kong David at Herren hadde velsignet Obed-Edoms hus og alt det han hadde, for Guds arks skyld. Da tok David av sted og førte Guds ark fra Obed-Edoms hus og til Davids by med stor glede.
- ¹³ Da de som bar Herrens ark, hadde gått seks skritt fram, ofret han en okse og en gjøkalv.
- ¹⁴ Og David danset av all makt for Herrens åsyn - han hadde en efod av lerret på seg.
- ¹⁵ Og David og hele Israels hus førte Herrens ark opp med fryderop og toner fra horn.
- ¹⁶ Da nå Herrens ark kom inn i Davids by, så Mikal, Sauls datter, ut gjennom vinduet. Hun så kong David hoppe og danse for Herrens åsyn, og hun foraktet ham i sitt hjerte.
- ¹⁷ Så førte de da Herrens ark inn og satte den på sitt sted midt i det teltet som David hadde reist for den. Og David ofret brennoffer for Herrens åsyn, og fredsoffer.
- ¹⁸ Da David var ferdig med å ofre brennofferet og fredsofrene, velsignet han folket i Herrens, hærskares Guds navn.

¹⁹ Han delte ut til hele folket, til hver enkelt av hele Israels mengde, både mann og kvinne, et brød og en daddelkake og en rosinkake. Så dro alt folket hjem, hver til sitt hus.

²⁰ Da David kom hjem for å velsigne sitt hus, gikk Mikal, Sauls datter, ut imot ham og sa: Hvor høyt Israels konge er blitt æret i dag - han som i dag har blottet seg for øynene på tjenestejentene til tjenerne sine, slik som simple folk pleier å gjøre!

²¹ Da sa David til Mikal: For Herrens åsyn, han som utvalgte meg fremfor din far og fremfor hele hans hus og satte meg til fyrste over Herrens folk, over Israel - for Herrens åsyn har jeg danset.

²² Og jeg vil gjøre meg enda ringere enn så og bli liten i mine egne øyne. Og de tjenestepikene du talte om, sammen med dem vil jeg æres.

²³ Men Mikal, Sauls datter, ble barnløs til sin dødsdag.

2. Samuelsbok 7

Herrens løfte til David

¹ Kongen bodde nå i sitt hus, og Herren hadde latt ham få ro for alle sine fiender rundt omkring.

² Da sa han til profeten Natan: Se, jeg bor i et hus av sedertre, mens Guds ark bor mellom teltepper.

³ Natan sa til kongen: Gjør alt det du har i sinne! For Herren er med deg.

⁴ Men samme natt kom Herrens ord til Natan, og det lød slik:

⁵ Gå og si til min tjener David: Så sier Herren: Skulle du bygge meg et hus til å bo i?

⁶ Jeg har jo ikke bodd i hus helt fra den dagen jeg førte Israels barn opp fra Egypt, og til denne dag, men jeg har vandret om i et telt, i et tabernakel.

⁷ Har jeg vel, hvor jeg så har vandret om med alle Israels barn, noen gang talt slik til en av dem som førte herskerstav i Israel, en som jeg hadde satt til å vokte mitt folk Israel: Hvorfor har dere ikke bygd meg et hus av sedertre?

⁸ Derfor skal du si så til min tjener David: Så sier Herren, hærskaenes Gud: Jeg tok deg fra beitemarken, der hvor du fulgte saueflokkene, og satte deg til fyrste over mitt folk Israel.

⁹ Og jeg var med deg overalt hvor du gikk. Jeg utryddet alle dine fiender for deg, og jeg har latt deg vinne et stort navn, så stort som de største på jorden har det.

10 Jeg vil gjøre i stand et bosted for mitt folk Israel og plante det der. De skal få bo på sitt sted og ikke uroes mer. Urettferdige mennesker skal ikke plage dem lenger,

11 slik det har vært like fra den dagen jeg satte dommere over mitt folk Israel. Jeg har latt deg få ro for alle dine fiender. Og nå forkynner Herren deg at Herren vil bygge deg et hus.

12 Når dine dagers tall blir fullt, og du hviler hos dine fedre, da vil jeg etter deg oppreise din sønn som skal utgå av ditt liv, og jeg vil grunnfeste hans kongedømme.

13 Han skal bygge et hus for mitt navn, og jeg vil trygge hans kongetrone til evig tid.

14 Jeg vil være hans far, og han skal være min sønn. Når han gjør det som ondt er, vil jeg tukte ham med menneskers ris og med menneskebarns plager.

15 Men min miskunnhet skal ikke vike fra ham, slik som jeg lot den vike fra Saul, han som jeg lot vike plassen for deg.

16 Ditt hus og ditt kongedømme skal stå fast til evig tid for ditt åsyn, og din trone skal være grunnfestet til evig tid.

17 Alle disse ordene og hele dette synet bar Natan fram for David.

David bekjenner at han er uverdig, og priser Herren for hans nåde

18 Da gikk kong David inn og ble der inne for Herrens åsyn. Og han sa: Hvem er jeg, Herre Herre! Og hva er mitt hus, at du har ført meg så langt!

19 Og enda var dette for lite i dine øyne, Herre Herre. Du talte også om din tjeners hus langt fram i tiden. Og dette er loven for menneskene, Herre Herre!

20 Hva mer skal så David si til deg? Du kjenner jo din tjener, Herre Herre!

21 For ditt ords skyld og etter ditt hjerte har du gjort alt dette store og forkynt det for din tjener.

22 Derfor er du stor, Herre Gud! Det er ingen som du, og det er ingen Gud uten deg, etter alt det vi har hørt med våre ører.

23 Og hvor er det på jorden et eneste folk som ditt folk, som Israel? Et folk som Gud kom og fridde ut, så det skulle være hans eget folk - for å gjøre seg et navn, og for å gjøre dette store for dere - forferdelige gjerninger for ditt land, for ditt folks skyld som du fridde ut av Egypt, fra hedningefolk og deres guder?

24 Og du dannet deg ditt folk Israel, så det skulle være ditt folk til evig tid. Og du, Herre, er blitt deres Gud.

25 Så oppfyll nå, Herre Gud, for evig tid det ordet du har talt om din tjener og hans hus, og gjør som du har sagt!

²⁶ Da skal ditt navn bli stort til evig tid. Da skal folk si: Herren, hærskares Gud, er Gud over Israel. Og din tjener Davids hus skal være grunnfestet for ditt åsyn.

²⁷ For du, Herre, hærskares Gud, Israels Gud, har åpenbart for din tjener at du vil bygge meg et hus. Derfor har din tjener fått frimodighet til å be denne bønn til deg.

²⁸ Og nå, Herre Herre, du er Gud, og dine ord skal bli sannhet. Du har lovt din tjener denne lykken.

²⁹ Så la det nå behage deg å velsigne din tjeners hus, så det må bli stående for ditt åsyn til evig tid! For du, Herre Herre, har talt. Og for din velsignelses skyld skal din tjeners hus bli velsignet i all evighet.

2. Samuelsbok 8

David seirer i krig

¹ Deretter slo David filistrene og ydmyket dem. David tok Meteg Ha'Amma fra filistrene.

² Han slo også moabittene og målte dem med en snor. Han lot dem legge seg ned på jorden og målte så to snorlengder med folk som skulle drepes, og en full snorlengde med folk som skulle få leve. Moabittene ble Davids tjenere og måtte betale skatt til ham.

³ Likeså slo David Hadadeser, sønn av Rehob, kongen i Soba, da han dro av sted for å gjenvinne sin makt ved elven.

⁴ David tok fra ham ett tusen sju hundre hestfolk og tjue tusen mann fotfolk. David lot skjære fotsenene over på alle vognhestene, bare hundre vognhester sparte han.

⁵ Syrerne fra Damaskus kom for å hjelpe Hadadeser, kongen i Soba. Men David slo tjueto tusen mann av dem.

⁶ David la krigsmannskap i syrerriket Damaskus. Og syrerne ble Davids tjenere og måtte betale ham skatt. Slik hjalp Herren David overalt hvor han dro fram.

⁷ David tok gullskjoldene som Hadadesers tjenere hadde båret, og førte dem til Jerusalem.

⁸ Og fra Hadadesers byer Betah og Berotai tok kong David en stor mengde kobber.

⁹ Da To'i, kongen i Hamat, hørte at David hadde slått hele Hadadesers hær,

¹⁰ sendte han sin sønn Joram til kong David for å hilse på ham og ønske ham til lykke, fordi han hadde kjempet mot Hadadeser og slått ham. For Hadadeser

hadde stadig ført krig mot To'i. Og Joram hadde med seg sølvkar og gullkar og kobberkar.

11 Også dem helliget kong David til Herren sammen med det sølvet og gullet han hadde helliget av hærfanget fra alle de hedningefolkene han hadde lagt under seg:

12 fra Syria og fra Moab og fra Ammons barn og fra filistrene og fra amalekittene, og av hærfanget fra Hadadeser, sønn av Rehob, kongen av Soba.

13 Da David vendte tilbake etter å ha slått syrerne, vant han seg et navn i Saltdalen ved å slå atten tusen mann.

14 Og han la krigsmannskap i Edom. I hele Edom la han krigsmannskap, og alle edomittene ble Davids tjenere. Slik hjalp Herren David overalt hvor han dro fram.

15 Så regjerte nå David over hele Israel, og David gjorde rett og rettferdighet mot hele sitt folk.

Davids fremste embetsmenn

16 Joab, sønn av Seruja, var høvding over hæren, og Josjafat, sønn av Akilud, var historieskriver.

17 Sadok, sønn av Akitub, og Akimelek, sønn av Abjatar, var prester, og Seraja var statsskriver.

18 Benaja, Jojadas sønn, var høvding over livvakten, og Davids sønner var prester.

2. Samuelsbok 9

David tar seg av Jonatans sønn Mefibosjet

1 David sa: Er det ennå noen igjen av Sauls hus, som jeg kan gjøre vel imot for Jonatans skyld?

2 Nå var det i Sauls hus en tjener som hette Siba. Han ble kalt til David, og kongen sa til ham: Er du Siba? Han svarte: Ja, din tjener heter så.

3 Da sa kongen: Er det ikke ennå noen igjen av Sauls hus, så jeg kunne gjøre Guds miskunnhet mot ham? Siba svarte kongen: Det er ennå en sønn av Jonatan, en som er lam i begge føttene.

4 Kongen spurte ham: Hvor er han? Siba svarte kongen: Han er i huset hos Makir, sønn av Ammiel, i Lo-Debar.

5 Så sendte kong David bud og hentet ham fra Makirs, Ammiels sønns hus i Lo-Debar.

⁶ Og da Mefibosjet, sønn av Jonatan, Sauls sønn, kom inn til David, kastet han seg ned med ansiktet mot jorden. Og David sa: Mefibosjet! Han svarte: Her er din tjener.

⁷ David sa til ham: Vær ikke redd! Jeg vil gjøre vel mot deg for din far Jonatans skyld og gi deg tilbake hele den jordeiendommen Saul, din far, eide. Du skal alltid ete ved mitt bord.

⁸ Da kastet han seg ned og sa: Hva er din tjener, at du lar ditt øye falle på en død hund som meg?

⁹ Så kalte kongen på Siba, Sauls tjener, og sa til ham: Alt som har tilhørt Saul og hele hans ætt, har jeg gitt til din herres sønn.

¹⁰ Du skal dyrke jorden for ham, du og dine sønner og dine tjenere. Dere skal høste inn for ham, så din herres sønn kan ha brød å spise. Men selv skal Mefibosjet, din herres sønn, alltid spise ved mitt bord. Siba hadde femten sønner og tjue tjenere.

¹¹ Da sa Siba til kongen: Som min herre kongen befaler sin tjener, slik skal din tjener i alle måter gjøre. - David sa: Mefibosjet skal spise ved mitt bord som en av kongens sønner.

¹² Mefibosjet hadde en liten sønn som hette Mika. Og alle som bodde i Sibas hus, var Mefibosjets tjenere.

¹³ Men selv bodde Mefibosjet i Jerusalem, for han spiste alltid ved kongens bord. Han var lam i begge føttene.

2. Samuelsbok 10

David seirer over ammonittene og syrerne

¹ En tid etter skjedde det at Ammons barns konge døde, og Hanun, sønnen hans, ble konge i hans sted.

² Da sa David: Jeg vil vise Hanun, Nahas' sønn, vennskap, likesom hans far viste meg vennskap. Og David sendte noen av tjenerne sine for å trøste ham i sorgen over faren. Så kom da Davids tjenere til Ammons barns land.

³ Da sa Ammons barns høvdinger til Hanun, sin herre: Tror du det er for å ære din far at David har sendt folk som skal trøste deg? Mon det ikke heller er for å utforske byen at David har sendt sine tjenere til deg, for å utspeide den og så ødelegge den.

⁴ Da tok Hanun Davids tjenere og raket av dem halvdelen av skjegget og skar av dem halvparten av klærne, like til setet. Så sendte de dem fra seg.

⁵ Da dette ble meldt David, sendte han folk som skulle møte mennene, for de var grovt vanæret. Og kongen sa til dem: Bli i Jeriko til skjegget er vokst ut igjen, og kom så tilbake!

⁶ Da nå Ammons barn så at de hadde gjort seg forhatt hos David, sendte de bud og leide tjue tusen mann fotfolk av syrerne fra Bet-Rehob og Soba, og kongen i Ma'aka med tusen mann og tolv tusen mann fra Tob.

⁷ Da David hørte dette, sendte han Joab av sted med hele hæren, krigsvante menn.

⁸ Og Ammons barn rykket ut og stilte seg i fylking foran byporten. Men syrerne fra Soba og Rehob og mennene fra Tob og Ma'aka sto for seg selv ute på marken.

⁹ Da Joab så at han hadde fienden mot seg både foran og bak, valgte han ut en del av alt det beste mannskapet i Israel og stilte dem opp mot syrerne.

¹⁰ Men resten av folket overlot han til sin bror Abisjai og stilte dem opp mot Ammons barn.

¹¹ Og han sa: Dersom syrerne blir for sterke for meg, skal du komme meg til hjelp. Og dersom Ammons barn blir for sterke for deg, skal jeg komme og hjelpe deg.

¹² Vær modig! La oss vise oss modige i kampen for vårt folk og for vår Guds byer, så får Herren gjøre det som er godt i hans øyne!

¹³ Så rykket Joab fram med folkene sine til kamp mot syrerne, og de flyktet for ham.

¹⁴ Da Ammons barn så at syrerne flyktet, så flyktet også de for Abisjai og dro seg inn i byen. Da vendte Joab tilbake fra kampen mot Ammons barn og kom til Jerusalem.

¹⁵ Da syrerne så at de var blitt slått av Israel, samlet de seg igjen.

¹⁶ Og Hadadeser sendte bud at de syrerne som bodde på den andre siden av elven, skulle rykke ut. De kom til Helam. Sjobak, høvdingen over Hadadesers hær, førte dem.

¹⁷ Da dette ble meldt David, samlet han hele Israel. Han gikk over Jordan og kom til Helam, og syrerne stilte opp mot David og kjempet mot ham.

¹⁸ Men syrerne flyktet for Israel, og David drepte blant syrerne mannskapet på sju hundre vogner og førti tusen hestfolk. Sjobak, hærføreren deres, såret han, så han døde der.

¹⁹ Da alle kongene som sto under Hadadeser, så at de var blitt slått av Israel, gjorde de fred med Israel og ble deres tjenere. Og syrerne våget ikke å hjelpe Ammons barn mer.

2. Samuelsbok 11

David og Batseba

- ¹ Året etter, ved den tid da kongene pleier å dra ut i krig, sendte David Joab av sted med sine tjenere og hele Israel. De herjet Ammons barns land og beleiret Rabba. Men David holdt seg i Jerusalem.
- ² Så hendte det en kveld at David sto opp av sengen og gikk omkring på taket av kongens hus. Da fikk han fra taket se en kvinne som badet seg. Og kvinnen var meget vakker å se til.
- ³ David sendte bud og spurte seg for om kvinnen. Og de sa: Det er jo Batseba, datter av Eliam og hetitten Urias kone.
- ⁴ Da sendte David bud og hentet henne. Hun kom til ham, og han lå hos henne like etter at hun hadde rensset seg fra sin urenhet. Så gikk hun hjem igjen.
- ⁵ Kvinnen ble med barn, og hun sendte bud om det til David og lot si: Jeg er med barn.
- ⁶ Da sendte David dette bud til Joab: Send hetitten Uria til meg! Og Joab sendte Uria til David.
- ⁷ Da Uria kom til ham, spurte David ham om det sto vel til med Joab og med stridsmennene, og om hvordan det gikk med krigen.
- ⁸ Så sa David til Uria: Gå ned til ditt hus og vask dine føtter! Og da Uria gikk ut av kongens hus, ble det sendt en gave etter ham fra kongen.
- ⁹ Men Uria la seg ved inngangen til kongens hus sammen med alle sin herres tjenere og gikk ikke ned til huset sitt.
- ¹⁰ Da det ble meldt David at Uria ikke var gått ned til sitt hus, sa David til ham: Kommer du ikke fra reisen? Hvorfor er du da ikke gått ned til ditt hus?
- ¹¹ Men Uria sa til David: Arken og Israel og Juda bor i løvhytter, og min herre Joab og min herres tjenere ligger i leir på åpen mark. Og så skulle jeg gå inn i mitt hus og ete og drikke og ligge hos min kone! Så sant du lever, så sant din sjel lever: Dette gjør jeg ikke!
- ¹² Da sa David til Uria: Bli her også i dag, så vil jeg i morgen la deg fare. Og Uria ble i Jerusalem den dagen og dagen etter.
- ¹³ David ba ham til seg, og han åt og drakk hos ham, og David gjorde ham drukken. Om kvelden gikk han ut og gikk til senga sammen med sin herres tjenere, men til sitt hus gikk han ikke ned.
- ¹⁴ Morgenen etter skrev David et brev til Joab og sendte det med Uria.
- ¹⁵ Og i brevet skrev han slik: Sett Uria lengst fremme, der hvor striden er hardest, og dra dere tilbake fra ham, så han blir slått og dør!
- ¹⁶ Mens nå Joab lå og vaktet på byen, satte han Uria på et sted hvor han visste at det var djerpe menn.

17 Da mennene fra byen dro ut og kjempet mot Joab, falt noen menn av Davids tjenere, og hetitten Uria døde også.

18 Da sendte Joab bud til David med melding om alt som hadde hendt i krigen.

19 Og han befalte sendebudet: Når du har talt ut til kongen om alt det som har hendt i krigen,

20 og det skulle hende at kongens vrede blir opptent, og han sier til deg: Hvorfor gikk dere så nær inntil byen under striden? Visste dere ikke at de ville skyte ned fra muren?

21 Hvem var det som drepte Abimelek, Jerubbesjets sønn? Var det ikke en kvinne som kastet en kvernstein ned på ham fra muren i Tebes, så han døde? Hvorfor gikk dere så nær til muren? - så skal du si: Også din tjener hetitten Uria er død.

22 Så gikk sendebudet av sted og kom og meldte David alt det Joab hadde pålagt ham.

23 Og budet sa til David: Mennene fikk overtaket over oss og dro ut på marken mot oss, men så trengte vi dem tilbake like til byporten.

24 Da skjøt bueskytterne fra muren ned på dine tjenere, og det falt noen av kongens tjenere. Også din tjener hetitten Uria døde.

25 Da sa David til budbæreren: Så skal du si til Joab: Ta deg ikke nær av dette! For sverdet fortærer snart en, snart en annen. Driv bare kraftig på med å kjempe mot byen og rive den ned! Du må sette mot i ham!

26 Da Urias kone hørte at Uria, hennes mann var død, sørget hun over sin ektefelle.

27 Men da sørgetiden var over, sendte David bud og hentet henne til sitt hus. Hun ble hans kone og fødte ham en sønn. Men det som David hadde gjort, var ondt i Herrens øyne.

2. Samuelsbok 12

David og profeten Natan

1 Og Herren sendte Natan til David. Da han kom inn til ham, sa han til ham: Det var to menn i en by, en rik og en fattig.

2 Den rike hadde småfe og storfe i mengdevis.

3 Men den fattige hadde ikke annet enn et eneste lite lam, som han hadde kjøpt og fødd opp. Det vokste opp hos ham sammen med hans barn. Det åt av hans brød og drakk av hans beger og lå i hans fang og var som en datter for ham.

⁴ Så kom det en vandringsmann til den rike. Da kvidde han seg for å ta noe av sitt eget småfe eller storfe og lage i stand for vandringsmannen som var kommet til ham. Han tok den fattiges eneste lam og laget det til for mannen som var kommet til ham.

⁵ Da ble David mektig vred på den mannen, og han sa til Natan: Så sant Herren lever: Den mannen som har gjort dette, skal dø,

⁶ og lammet skal han betale firedobbelt, fordi han gjorde dette og ikke viste barmhjertighet.

⁷ Da sa Natan til David: Du er mannen! Så sier Herren, Israels Gud: Jeg salvet deg til konge over Israel, og fridde deg ut av Sauls hånd.

⁸ Jeg ga deg din herres hus og din herres koner i din favn. Jeg ga deg Israels og Judas hus. Og var det for lite, så ville jeg ha gitt deg enda mer, både det ene og det andre.

⁹ Hvorfor har du foraktet Herrens ord og gjort det som er ondt i hans øyne? Hetitten Uria har du slått med sverdet. Hans kone har du tatt til kone for deg selv, og ham har du drept med Ammons barns sverd.

¹⁰ Så skal da sverdet aldri vike fra ditt hus, fordi du har foraktet meg og tatt hetitten Urias kone til kone for deg selv.

¹¹ Så sier Herren: Se, jeg lar ulykke komme over deg fra ditt eget hus. Jeg vil ta dine koner for dine øyne og gi dem til en annen mann. Han skal ligge hos dine koner, så solen her er vitne til det.

¹² For det du har gjort, gjorde du i det skjulte. Men jeg vil gjøre dette for hele Israels øyne og midt på lyse dagen.

¹³ Da sa David til Natan: Jeg har syndet mot Herren. Og Natan sa til David: Så har også Herren tatt bort din synd. Du skal ikke dø.

¹⁴ Men fordi du ved denne gjerning har gitt Herrens fiender grunn til å spotte, så skal også den sønnen du har fått, visselig dø.

Batsebas og Davids sønn dør

¹⁵ Så gikk Natan hjem igjen. Og Herren slo barnet som David hadde fått med Urias kone, så det ble sykt.

¹⁶ Og David søkte Gud for barnets skyld. David fastet strengt, og han gikk inn og lå på jorden hele natten.

¹⁷ De eldste i hans hus kom og ville reise ham opp fra jorden, men han ville ikke, og han åt ikke sammen med dem.

¹⁸ På den sjuende dagen døde barnet, men Davids tjenere torde ikke fortelle ham at barnet var dødt. De tenkte: Mens barnet var i live, talte vi til ham, men

han hørte ikke på oss. Hvordan skal vi da nå kunne si til ham at barnet er dødt? Han kunne gjøre noe forferdelig.

¹⁹ Da David så at tjenerne hvasket seg imellom, skjønte han at barnet var dødt, og han sa til tjenerne sine: Er barnet dødt? De svarte: Ja. Han er død.

²⁰ Da sto David opp fra jorden og vasket seg og salvet seg og skiftet klær og gikk inn i Herrens hus og tilba. Så gikk han hjem igjen og ba om mat, og de satte fram mat for ham, og han spiste.

²¹ Da sa tjenerne til ham: Hvordan er det du bærer deg at? Mens barnet var i live, fastet du og gråt for ham. Men nå, når barnet er dødt, står du opp og spiser.

²² Han svarte: Så lenge barnet var i live, fastet jeg og gråt. For jeg tenkte: Hvem vet om ikke Herren forbarmer seg over meg, så barnet blir i live?

²³ Men nå som han er død, hvorfor skulle jeg nå faste? Kan jeg hente ham tilbake igjen? Jeg går til ham, men han vender ikke tilbake til meg.

Salomo blir født

²⁴ David trøstet Batseba, sin kone, og han gikk inn til henne og lå hos henne. Hun fødte en sønn, som han kalte Salomo. Og Herren elsket ham.

²⁵ Han sendte bud med profeten Natan, og han kalte ham Jedidja, for Herrens skyld.

Ny seier over ammonittene

²⁶ Joab kjempet mot Rabba i ammonittenes land og inntok kongebyen.

²⁷ Så sendte Joab bud til David og sa: Jeg har kjempet mot Rabba og inntatt vannbyen.

²⁸ Du må samle resten av folket og beleire byen og innta den, ellers blir det jeg som inntar byen, og mitt navn blir nevnt over den.

²⁹ Da samlet David hele folket og dro til Rabba. Han kjempet mot byen og inntok den.

³⁰ Og han tok kronen fra hodet på kongen deres. Den veide en talent gull, og det var en kostbar stein på den. Nå kom den på Davids hode. Det store krigsbyttet han hadde tatt i byen, førte han med seg bort.

³¹ Men folket som bodde der, førte han ut og la dem under sager og treskesleder av jern og jernøkser og lot dem gå gjennom teglovner. Slik gjorde han med alle Ammons barns byer. Deretter vendte David og alt folket tilbake til Jerusalem.

2. Samuelsbok 13

Amnon krenker sin halvsøster Tamar

- ¹ En tid senere hendte det som nå skal fortelles: Absalom, Davids sønn, hadde en vakker søster som hette Tamar, og Davids sønn Amnon fattet kjærlighet til henne.
- ² Amnon var så nedtrykt for sin søster Tamars skyld at han ble rent syk. For hun var jomfru, og Amnon syntes det var umulig å gjøre henne noe.
- ³ Men Amnon hadde en venn som hette Jonadab, en sønn av Davids bror Sjimea. Jonadab var en meget kløktig mann.
- ⁴ Han sa til ham: Hvorfor ser du så dårlig ut, kongesønn, morgen etter morgen? Vil du ikke si meg det? Da sa Amnon til ham: Jeg elsker Tamar, min bror Absaloms søster.
- ⁵ Da sa Jonadab til ham: Legg deg til sengs og lat som du er syk. Når så din far kommer for å se til deg, så si til ham: La min søster Tamar komme og gi meg noe å spise. La henne lage til maten her mens jeg ser på, så jeg kan få den av hennes egen hånd.
- ⁶ Så la Amnon seg og lot som om han var syk. Og da kongen kom for å se til ham, sa Amnon til kongen: La min søster Tamar komme og lage et par kaker mens jeg ser på det, så jeg kan få dem av hennes hånd!
- ⁷ Da sendte David bud inn i huset til Tamar og lot si: Gå til din bror Amnons hus og lag til maten for ham!
- ⁸ Og Tamar gikk til sin bror Amnons hus. Han lå til sengs, og hun tok deigen og eltet den og laget kaker mens han så på det, og stekte dem.
- ⁹ Så tok hun pannen og slo den ut foran ham, men han ville ikke spise. Og Amnon sa: La alle gå ut! Da alle var gått ut,
- ¹⁰ sa Amnon til Tamar: Bær maten inn i kammerset, så jeg kan få den av din hånd! Og Tamar tok kakene som hun hadde laget, og bar dem inn i kammerset til sin bror Amnon.
- ¹¹ Men da hun rakte ham kakene og ba ham spise, tok han fatt i henne og sa til henne: Kom og ligg hos meg, søster!
- ¹² Men hun sa til ham: Nei, min bror, du må ikke skjende meg! Slikt må ikke gjøres i Israel. Gjør ikke en slik skammelig gjerning.
- ¹³ Hvor skulle jeg da gå hen med min skam? Og du ville bli regnet blant dårene i Israel. Kjære, tal heller til kongen! Han nekter deg ikke å få meg.
- ¹⁴ Men han ville ikke høre på henne, og han ble for sterk for henne, han tok henne med makt og lå med henne.
- ¹⁵ Men deretter hatet Amnon henne voldsomt. Det hatet han fikk til henne, var større enn den kjærligheten han hadde hatt til henne. Og Amnon sa til henne: Stå opp og gå din vei!

16 Da sa hun til ham: Nei, jag meg ikke bort! Det ville være en enda større urett enn det første du gjorde mot meg. Men han ville ikke høre på henne.

17 Han kalte på den tjeneren som vartet ham opp, og sa: Jag denne kvinnen ut på gaten og steng døren etter henne!

18 Hun hadde en sid kjole på seg, for slike klær brukte kongens døtre så lenge de var jomfruer. Tjeneren førte henne da ut på gaten og stengte døren etter henne.

19 Men Tamar strødde aske på hodet og rev i stykker den side kjolen hun hadde på seg, og hun la hånden på hodet og gikk skrikende sin vei.

20 Da sa hennes bror Absalom til henne: Har din bror Amnon vært sammen med deg? Ti nå stille, søster! Han er din bror, ta deg ikke så nær av dette! Så ble da Tamar i sin ulykke i sin bror Absaloms hus.

Absalom tar hevn, og lar Amnon drepe

21 Da kong David hørte om alt dette, ble han meget vred.

22 Men Absalom talte ikke med Amnon, verken ondt eller godt. For han hatet Amnon fordi han hadde krenket hans søster Tamar.

23 To år senere hadde Absalom saueklipping i Ba'al-Hasor, som ligger ved Efra'im. Og Absalom innbød alle kongens sønner.

24 Absalom gikk inn til kongen og sa: Din tjener skal nå ha saueklipping. Vil ikke kongen og hans menn bli med din tjener dit!

25 Men kongen svarte: Nei, min sønn, vi vil ikke komme alle, for det ville være for mye for deg. Absalom prøvde å overtale ham, men han ville enda ikke gå med, han ønsket ham bare lykke til.

26 Da sa Absalom: Om du ikke vil, så la min bror Amnon følge med oss! Kongen spurte: Hvorfor skal han følge med deg?

27 Men Absalom nødde ham inntil han lot Amnon og alle kongesønnene gå med ham.

28 Og Absalom befalte tjenerne sine og sa: Se til, når Amnon er blitt vel til mote av vinen, og jeg sier til dere: Hogg Amnon ned! - så skal dere drepe ham. Vær ikke redde! Det er jo jeg som har befalt dere det! Vær modige og vis dere som djerne menn!

29 Og Absaloms tjenere gjorde med Amnon som Absalom hadde befalt. Da reiste alle kongesønnene seg og satte seg på hver sitt muldyr og flyktet.

30 Mens de ennå var på veien, kom det ryktet til David: Absalom har slått alle kongens sønner i hjel, ikke en eneste av dem er blitt tilbake.

31 Da sto kongen opp og flerret klærne sine og kastet seg ned på jorden. Alle tjenerne sto der med flerrede klær.

32 Men Jonadab, sønn av Davids bror Sjimea, tok til orde og sa: Min herre må ikke tenke at de har drept alle de unge mennene, kongens sønner. Det er bare Amnon som er død, for etter Absaloms egne ord har det vært avgjort helt fra den dagen da han krenket hans søster Tamar.

33 Derfor må min herre kongen ikke la det gå seg til hjertet at de sier: Alle kongens sønner er døde! Nei, det er bare Amnon som er død.

Absalom flykter

34 Men Absalom flyktet. - Da vaktmannen så opp, fikk han øye på en mengde folk som kom fram fra veien bakom ham ved siden av fjellet.

35 Da sa Jonadab til kongen: Se, der kommer kongens sønner! Det har gått som din tjener sa.

36 Ikke før hadde han sagt dette, så kom kongens sønner. De gråt høyt, og kongen og alle mennene hans brast også ut i høylytt gråt.

37 Men Absalom flyktet og dro til Talmai, sønn av Ammihud, kongen i Gesjur. Og David sørget over sin sønn hele tiden.

38 Absalom var altså flyktet, og hadde dratt til Gesjur. Der ble han i tre år.

39 Men David begynte å lengte etter Absalom, for han hadde trøstet seg over Amnons død.

2. Samuelsbok 14

David lar Joab hente Absalom tilbake

1 Men Joab, Serujas sønn, skjønte at kongens hjerte ble dratt mot Absalom.

2 Da sendte Joab bud etter en klok kvinne som bodde i Tekoa, og sa til henne: Lat som om du har sorg! Kle deg i sørgeklær og salv deg ikke med olje. Oppfør deg som en kvinne som allerede i lang tid har sørget over en død.

3 Gå så inn til kongen og tal slik til ham - og Joab la henne ordene i munnen.

4 Og kvinnen fra Tekoa talte til kongen. Hun kastet seg ned for ham med ansiktet mot jorden og sa: Hjelp, konge!

5 Kongen sa til henne: Hva er vanskelig for deg? Hun svarte: Å, jeg er enke, mannen min er død.

6 Og din tjenestepike hadde to sønner. De to kom i trette med hverandre ute på marken, og det var ingen der som kunne skille dem at. Så slo den ene til den andre og drepte ham.

⁷ Og se, nå har hele slekten reist seg mot din tjenestepike. De sier: Kom hit med ham som slo broren sin i hjel! Så vil vi ta livet hans til hevn for broren som han drepte, og vi får også ryddet arvingen av veien. Slik kommer de til å utslukke den siste gnist jeg ennå har igjen, så de ikke lar min mann ha navn og etterkommere på jorden.

⁸ Da sa kongen til kvinnen: Gå hjem igjen! Jeg skal ordne saken for deg.

⁹ Og kvinnen fra Tekoa sa til kongen: Herre konge, på meg og på min fars hus faller skylden, men kongen og hans trone skal være uten skyld.

¹⁰ Kongen sa: Dersom noen sier noe til deg, skal du føre ham hit til meg. Så skal han ikke mer gjøre deg noe.

¹¹ Da sa hun: Måtte kongen komme i hu Herren sin Gud, så ikke blodhevneren skal få volde enda mer ulykke, slik at de rydder sønnen min av veien. Han svarte: Så sant Herren lever: Det skal ikke falle et hår til jorden av din sønns hode.

¹² Da sa kvinnen: La din tjenestepike få tale enda et ord til min herre kongen. Og han sa: Tal!

¹³ Så sa kvinnen: Hvorfor har du da tenkt på den måten mot Guds folk? Når kongen taler slik, da er han selv skyldig, for kongen lar jo ikke den han har støtt fra seg, få komme tilbake.

¹⁴ For alle må vi dø og bli som vann som er utøst på jorden og ikke kan samles opp igjen. Gud tar ikke livet, men tenker ut hva som kan gjøres for at en som er støtt bort, ikke skal være bortstøtt fra ham.

¹⁵ Nå er jeg kommet for å tale dette til min herre kongen. For folket skremte meg, og din tjenestepike tenkte da: Jeg vil tale til kongen, kanskje kongen vil gjøre etter sin tjenestepikes ord.

¹⁶ Kongen vil nok høre på meg og fri sin tjenestepike fra den mannens hånd som vil utrydde både meg og sønnen min av Guds arv.

¹⁷ Og så tenkte din tjenestepike: Måtte min herre kongens ord bli meg til trøst! For min herre kongen er som en Guds engel til å høre både på godt og ondt. Må så Herren din Gud være med deg!

¹⁸ Da tok kongen til orde og sa til kvinnen: Skjul ikke for meg det som jeg nå vil spørre deg om! Kvinnen sa: Tal, herre konge!

¹⁹ Da sa kongen: Har ikke Joab sin hånd med i alt dette? Kvinnen svarte: Så sant du lever, herre konge: Ingen kan komme utenom noe av det min herre kongen taler, verken til høyre eller til venstre! Det var din tjener Joab som påla meg dette og la alle disse ordene i din tjenestepikes munn.

²⁰ For å gi saken et annet utseende, har din tjener Joab gjort dette. Men min herre er vis, som en Guds engel i visdom, så han vet alt som hender i landet.

21 Deretter sa kongen til Joab: Nå vel, jeg skal gjøre så! Ta nå av sted og før den unge mannen Absalom tilbake!

22 Da kastet Joab seg ned med ansiktet mot jorden og velsignet kongen. Og Joab sa: I dag skjønner din tjener at jeg har funnet nåde for dine øyne, herre konge, siden kongen vil gjøre etter sin tjeners ord.

23 Så gjorde Joab seg i stand og dro til Gesjur og førte Absalom til Jerusalem.

24 Men kongen sa: La ham dra hjem til sitt eget hus, men han skal ikke komme for mine øyne. Så dro Absalom hjem til sitt eget hus og kom ikke for kongens øyne.

25 Men så vakker en mann som Absalom fantes det ikke i hele Israel. Ingen fikk så mange lovord. Fra fotsåle til isse fantes det ikke lyte på ham.

26 Når han klippet håret på hodet sitt - og det gjorde han når det var gått et år, fordi håret ble for tungt, og han måtte klippe det - så veide han håret, og det veide to hundre sekel etter kongens vekt.

27 Absalom fikk tre sønner og en datter som hette Tamar. Hun var en vakker kvinne.

28 Absalom bodde i Jerusalem i to år, men kom ikke for kongens øyne.

29 Så sendte Absalom bud til Joab for å få ham til å gå til kongen. Men han ville ikke komme til ham. Han sendte bud en gang til, men han ville ikke komme da heller.

30 Da sa han til tjenerne sine: Se, her ved siden av meg har Joab et jordstykke hvor han har bygg. Gå og sett ild på det! Og Absaloms tjenere satte ild på kornåkeren.

31 Da sto Joab opp og gikk til Absaloms hus, og han sa til ham: Hvorfor har dine tjenere satt ild på kornåkeren min?

32 Absalom svarte Joab: Se, jeg sendte jo bud til deg og ba deg komme! Jeg ville sende deg til kongen og si ham fra meg: Hvorfor er jeg kommet hit fra Gesjur? Det hadde vært bedre for meg om jeg var der ennå. Nå vil jeg komme for kongens øyne, og er det noen skyld hos meg, får han heller drepe meg!

33 Da gikk Joab inn til kongen og sa det til ham. Og kongen kalte Absalom til seg. Han kom inn til kongen, og han kastet seg på sitt ansikt til jorden for kongen. Og kongen kysset Absalom.

2. Samuelsbok 15

Absalom gjør opprør

1 En tid etter skaffet Absalom seg vogn og hester og femti mann som løp foran ham.

² Absalom pleide å stå tidlig opp og stille seg ved siden av veien til porten. Når det så kom en mann som hadde en sak han ville føre fram for kongen og få dom i, kalte Absalom på ham og spurte: Hvilken by er du fra? Når han så svarte: Din tjener er fra den og den av Israels stammer,

³ da sa Absalom til ham: Saken din er god og rett! Men hos kongen er det ingen som hører på deg.

⁴ Så sa Absalom: Bare de ville sette meg til dommer i landet! Da skulle hver mann som hadde en trette eller sak, komme til meg, og jeg skulle hjelpe ham til sin rett.

⁵ Når noen gikk fram og ville bøye seg for ham, rakte han ut sin hånd og tok fatt i ham og kysset ham.

⁶ Slik gjorde Absalom med hele Israel når de kom til kongen for å få dom. Og Absalom stjal Israels menns hjerte.

⁷ Da fire år var gått, sa Absalom til kongen: La meg få dra til Hebron og innfri det løftet jeg har gjort til Herren!

⁸ For din tjener gjorde et løfte den gang jeg bodde i Gesjur i Syria. Da sa jeg: Fører Herren meg tilbake igjen til Jerusalem, så vil jeg ofre til Herren.

⁹ Kongen svarte: Gå i fred! Så gjorde han seg ferdig og dro til Hebron.

¹⁰ Og Absalom sendte i hemmelighet folk omkring i alle Israels stammer og sa: Når dere hører hornet lyde, så skal dere si: Absalom er blitt konge i Hebron.

¹¹ Sammen med Absalom gikk to hundre mann som var bedt med fra Jerusalem. De fulgte med i all troskyldighet og visste ikke om noe.

¹² Mens Absalom bar fram ofrene, sendte han bud etter gilonitten Akitofel, Davids rådgiver, fra hans by Gilo. Og sammensvergelsen ble sterk. Det samlet seg flere og flere folk hos Absalom.

David forlater Jerusalem

¹³ Da kom det en mann med bud til David og sa: Hver mann i Israel har vendt sitt hjerte til Absalom.

¹⁴ Da sa David til alle mennene sine som var hos ham i Jerusalem: Kom, la oss flykte! Ellers vil ingen av oss berge seg for Absalom. Fort dere av sted, så han ikke skal skynde seg og nå oss igjen og føre ulykke over oss og slå byen med sverdets egg.

¹⁵ Kongens tjenere svarte: Alt hva du vil, herre konge, se, det er dine tjenere klar til å gjøre.

¹⁶ Så tok kongen av sted, og hele hans hus fulgte ham. Bare ti medhustruer lot kongen bli tilbake for å ta vare på huset.

- 17** Så dro da kongen ut, og alt folket fulgte ham. De stanset ved det siste huset.
- 18** Alle mennene hans og hele livvakten dro fram ved siden av ham, og alle gittittene, seks hundre mann som hadde fulgt ham fra Gat, dro fram foran kongen.
- 19** Da sa kongen til gittitten Ittai: Hvorfor går du også med oss? Vend tilbake og bli hos kongen! For du er en fremmed og til og med bortført fra hjemstedet ditt.
- 20** I går kom du, og i dag skulle jeg la deg vanke omkring med oss, jeg som ikke vet hvor jeg skal vende meg! Snu tilbake og før brødrene dine tilbake med deg! Guds miskunn og trofasthet være med dere!
- 21** Men Ittai svarte kongen og sa: Så sant Herren lever, og så sant min herre kongen lever: Der hvor min herre kongen er, enten det bærer til død eller til liv, der vil din tjener være.
- 22** Da sa David til Ittai: Nå vel, så dra med oss! Så dro gittitten Ittai fram med alle mennene sine og alle de barna han hadde med seg.
- 23** Hele landet gråt høyt da alt folket dro fram. Kongen gikk over bekken Kedron, og alt folket gikk også over og tok veien bort imot ørkenen.
- 24** Og se, da kom også Sadok og alle levittene med ham. De bar Guds paktsark, og de satte Guds ark ned. Og Abjatar gikk opp, til alt folket var dratt ut av byen.
- 25** Da sa kongen til Sadok: Før Guds ark tilbake til byen! Finner jeg nåde for Herrens øyne, så fører han meg tilbake og lar meg se den og dens bolig.
- 26** Men dersom han sier slik: Jeg har ikke behag i deg! - så er jeg her. Han får gjøre med meg som han synes!
- 27** Kongen sa til presten Sadok: Er ikke du en seer? Vend tilbake til byen i fred. Din sønn Akima'as og Abjatars sønn Jonatan - begge sønnene deres - skal være med dere.
- 28** Husk på at jeg vil dryge på moene i ørkenen til det kommer et ord fra dere med budskap til meg.
- 29** Så førte Sadok og Abjatar Guds ark tilbake til Jerusalem, og de ble der.
- 30** Men David gikk gråtende oppetter Oljeberget med dekket hode og barfotet. Og alt folket som var med ham, hadde også dekket hodet og gikk gråtende oppover.
- 31** Da David fikk bud om at Akitofel var blant de sammensvorne hos Absalom, sa han: Gjør Akitofels råd til dårskap, Herre!

³² Da nå David kom opp til toppen av berget, hvor han ville tilbe Gud, se, da kom arkitten Husai til ham med flerret kappe og jord på hodet.

³³ David sa til ham: Dersom du drar videre med meg, vil du bare bli til byrde for meg.

³⁴ Men dersom du vender tilbake til byen og sier til Absalom: Jeg vil være din tjener, konge! Jeg har før vært din fars tjener, og nå vil jeg være din tjener! - så vil du gjøre Akitofels råd til intet for meg.

³⁵ Er ikke også prestene Sadok og Abjatar hos deg der? Alt du får høre fra kongens hus, skal du melde til prestene Sadok og Abjatar.

³⁶ Og se, begge sønnene deres, Akima'as, Sadoks sønn, og Jonatan, Abjatars sønn, er der hos dem. Med dem skal dere sende meg bud om alt det dere får høre.

³⁷ Så kom da Husai, Davids venn, til byen. Og Absalom dro inn i Jerusalem.

2. Samuelsbok 16

¹ Da David var kommet et lite stykke forbi toppen, kom Siba, Mefibosjets tjener, mot ham med et par kløvesler. På dem var det to hundre brød og hundre rosinkaker og hundre stykker sommerfrukt og en skinnsekk med vin.

² Da sa kongen til Siba: Hva vil du med dette? Siba svarte: Eslene skal kongens husfolk ha til å ri på. Brødet og sommerfrukten skal være til mat for mennene, og vinen til drikke for dem som blir utmattet i ørkenen.

³ Kongen sa: Men hvor er din herres sønn? Siba svarte: Han er fremdeles i Jerusalem. Han sier: I dag vil Israels hus gi meg igjen min fars kongedømme.

⁴ Da sa kongen til Siba: Alt som Mefibosjet eide, er nå ditt. Og Siba sa: Jeg kaster meg til jorden! Måtte jeg alltid finne nåde for min herre kongens øyne!

⁵ Da kong David kom til Bahurim, kom det ut fra byen en mann som var i slekt med Sauls hus. Navnet hans var Sjime'i, og han var sønn av Gera. Han gikk og bannet

⁶ og kastet stein etter David og alle kong Davids tjenere, enda alt folket og alle de djerveste krigsmennene gikk med ham, både på høyre og venstre side.

⁷ Sjime'i forbannet ham og ropte: Bort med deg! Bort med deg, din blodhund, du fordervede!

⁸ Herren har nå latt det komme tilbake over deg, alt det blod som har flytt i Sauls hus. Du ble konge i hans sted, og nå har Herren gitt kongedømmet til din sønn Absalom. Se, nå er du kommet i den ulykke du har fortjent, for en blodhund er du!

⁹ Da sa Abisjai, Serujas sønn, til kongen: Hvorfor skal denne døde hunden få lov til å forbanne min herre kongen? La meg gå dit bort og hogge hodet av ham!

¹⁰ Men kongen sa: Hva har jeg med dere å gjøre, Serujas sønner? Når han forbanner, og når Herren har sagt til ham: Bann David! - hvem tør da si: Hvorfor gjorde du det?

¹¹ Og David sa til Abisjai og til alle sine tjenere: Se, min sønn, som er utgått av mitt liv, står meg etter livet. Hvor mye mer da denne benjaminitten! La ham bare forbanne, for Herren har befalt ham det.

¹² Kanskje Herren ser til meg i min nød, så Herren gir meg lykke til gjengjeld for den forbannelsen som har rammet meg i dag.

¹³ Så gikk David og mennene hans fram etter veien mens Sjime'i gikk oppe i lien jevnside med ham. Han gikk og bannet, og han kastet stein og sand mens han gikk der jevnside med ham.

¹⁴ Kongen og alt folket som var med ham, dro inn i Ajefim og hvilte der.

Absalom kommer til Jerusalem

¹⁵ I mellomtiden var Absalom med alt sitt folk, Israels menn, kommet til Jerusalem. Og Akitofel var med ham.

¹⁶ Da nå arkitten Husai, Davids venn, kom til Absalom, sa Husai til Absalom: Kongen leve! Kongen leve!

¹⁷ Da sa Absalom til Husai: Er dette din kjærlighet til din venn? Hvorfor dro du ikke med vennen din?

¹⁸ Husai svarte: Nei, den som Herren og dette folket og alle Israels menn har utvalgt, ham vil jeg tilhøre, og hos ham vil jeg bli.

¹⁹ Dessuten, hvem skulle jeg tjene? Skulle jeg ikke tjene hans sønn? Slik som jeg har tjent din far, vil jeg nå også tjene deg.

²⁰ Så sa Absalom til Akitofel: Dere må gi meg et råd, og si hva vi skal gjøre!

²¹ Akitofel svarte: Gå inn til din fars medhustruer som han lot være igjen for å ta vare på huset! Når da hele Israel får høre at du har gjort deg forhatt hos din far, så vil motet vokse hos alle som er med deg.

²² Så reiste de et telt for Absalom på taket. Og Absalom gikk inn til sin fars medhustruer for hele Israels øyne.

²³ I den tid gjaldt et råd som Akitofel ga, like så mye som om en hadde spurt Guds ord til råds. Så mye gjaldt hvert råd av Akitofel både hos David og hos Absalom.

2. Samuelsbok 17

Absalom får råd av Akitofel og Husai

- 1** Så sa Akitofel til Absalom: La meg få velge ut tolv tusen mann, så vil jeg bryte opp og sette etter David i natt!
- 2** Da kan jeg komme over ham mens han er trett og motløs. Jeg vil skremme ham slik at alt folket som er med ham, vil flykte, og så kan jeg slå kongen alene,
- 3** og jeg vil føre hele folket tilbake til deg. Og når alle vender tilbake, unntatt den mannen du søker etter, da vil hele folket ha fred.
- 4** Dette rådet syntes Absalom og alle Israels eldste godt om.
- 5** Men Absalom sa: Kall også hit til meg arkitten Husai, så vi kan få høre hva han også har å si.
- 6** Da Husai kom til Absalom, sa Absalom til ham: Så og så har Akitofel talt. Skal vi nå gjøre som han sier? Hvis ikke, så tal du!
- 7** Da sa Husai til Absalom: Det er ikke noe godt råd Akitofel har gitt denne gangen.
- 8** Og Husai sa: Du kjenner din far og hans menn og vet at de er djerne krigere, de raser som en binne i skogen, som de har røvet ungene fra. Din far er en krigsmann, han holder seg ikke hos folkene om natten.
- 9** Nå holder han seg sikkert gjemt i en hule eller på et annet skjulested. Om han da straks i begynnelsen overfaller folkene dine, så vil alle som hører det, si: Det har vært et stort mannefall blant de folk som følger Absalom.
- 10** Og om det så er en djerv mann, med et hjerte som en løve, så vil han likevel bli motløs, for hele Israel vet at din far er en helt, og at de som er med ham, er djerne folk.
- 11** Derfor er dette mitt råd: La hele Israel samle seg om deg, fra Dan til Be'er-Sjeba, som sanden ved havet i mengde. Og dra selv med i striden.
- 12** Når vi så støter på ham et eller annet sted hvor han oppholder seg, så vil vi falle over ham som duggen over jorden. Det skal ikke bli en eneste i live av dem, verken han selv eller noen av de mennene som er med ham.
- 13** Og dersom han drar seg tilbake til en av byene, så skal hele Israel legge rep omkring den byen. Vi skal dra den ned i dalen til det ikke finnes en stein igjen der.
- 14** Da sa Absalom og alle Israels menn: Arkitten Husais råd er bedre enn Akitofels råd! - Men det var Herren som hadde laget det slik for å gjøre Akitofels gode råd til intet, så Herren kunne la ulykken komme over Absalom.

Husai informerer og råder David

15 Så sa Husai til prestene Sadok og Abjatar: Så og så har Akitofel rådet Absalom og Israels eldste, og slik har jeg rådet.

16 Send derfor hastig bud til David om det og si: Bli ikke natten over på moene i ødemarken, men sett over elven. Ellers vil både kongen og alt folket som er med ham, gå til grunne.

17 Jonatan og Akima'as holdt seg i En-Rogel. En tjenestepike kom ofte med bud til dem, og de brakte beskjeden videre med bud til kong David. De våget ikke å gå inn i byen og la seg se der.

18 Men en gutt fikk se dem og sa det til Absalom. Da skyndte de seg av sted, begge to, og de kom til Bahurim. De tok inn til en mann der som hadde en brønn på gårdsplassen. I den steg de ned.

19 Hans kone tok og bredte et dekke over brønnen og strødde gryn oppå, så ingen kunne merke noe.

20 Da så Absaloms tjenere kom inn i huset til konen og spurte: Hvor er Akima'as og Jonatan? - svarte konen: De gikk over den lille bekken her. Så lette de etter dem, men fant dem ikke og vendte så tilbake til Jerusalem.

21 Så snart de var gått, kom de andre opp av brønnen. De gikk til kong David med budet og sa: Gjør dere ferdige og sett straks over vannet! For slik og slik er det rådet Akitofel har gitt mot dere.

22 Så brøt de opp, både David og alt folket som var med ham, og satte over Jordan. Da morgenen lysnet fram, manglet det ikke en eneste mann, alle var kommet over Jordan.

23 Men da Akitofel så at hans råd ikke ble fulgt, salte han eselet sitt og brøt opp. Han dro hjem til sin by og beskikket sitt hus. Deretter hengte han seg, og han døde og ble gravlagt i sin fars grav.

Absalom forfølger David

24 David var kommet til Mahanajim da Absalom satte over Jordan med alle Israels menn.

25 Absalom hadde satt Amasa over hæren i stedet for Joab. Amasa var sønn av en mann som het Jitra, en jisre'elitt som hadde gått inn til Abigal, datter av Nahas og søster til Seruja, Joabs mor.

26 Og Israel og Absalom slo leir i Gileads land.

27 Da David kom til Mahanajim, hendte det at Sjobi, sønn av Nahas, fra Rabba i Ammons barns land, og Makir, sønn av Ammiel, fra Lo-Debar, og gileaditten Barsillai fra Rogelim,

28 kom med senger og fat og leirkar og hvete og bygg og mel og ristet korn og bønner og linser og ristede belgfrukter

²⁹ og honning og melk og småfe og oster av kumelk til mat for David og hans folk. For de tenkte: Folkene er blitt sultne og trette og tørste i ødemarken.

2. Samuelsbok 18

Absalom dør

¹ David mønstret folket som var med ham, og satte høvedsmenn over dem, noen over tusen og noen over hundre.

² Så sendte David folket av sted, en tredjedel under Joab, en tredjedel under Abisjai, Serujas sønn, Joabs bror, og en tredjedel under gittitten Ittai. Og kongen sa til folket: Jeg vil også dra ut med dere.

³ Men folket sa: Du skal ikke dra ut. For om vi flykter, bryr ingen seg om oss. Og om halvdelen av oss faller, bryr heller ingen seg om oss. Men du er så god som ti tusen av oss, og nå er det bedre at du er ferdig til å komme oss til hjelp fra byen.

⁴ Da sa kongen til dem: Jeg skal gjøre som dere synes. Så stilte kongen seg ved siden av porten, og alt folket dro ut, i fylkinger på hundre og tusen.

⁵ Og kongen befalte Joab og Abisjai og Ittai og sa: Far varsomt med den unge mannen - med Absalom! Og hele folket hørte at kongen ga alle høvdingene dette påbud om Absalom.

⁶ Så dro folket ut i marken mot Israel, og det kom til slag i Efra'im-skogen.

⁷ Der ble Israel slått av Davids menn, og det ble et stort mannefall der den dagen, tjue tusen mann.

⁸ Og slaget bredte seg over hele landet der omkring. Skogen fortærte den dagen flere av folket enn sverdet fortærte.

⁹ Absalom kom rett imot Davids menn. Han red på muldyret sitt, og muldyret kom inn under de tette greinene på en stor eik. Hodet hans hang fast i eiken, og han ble hengende mellom himmel og jord, og muldyret som han satt på, løp sin vei.

¹⁰ Dette fikk en mann se. Han meldte det til Joab og sa: Jeg så Absalom henge i en eik.

¹¹ Da sa Joab til mannen som meldte ham dette: Men når du så det, hvorfor slo du ham da ikke til jorden med det samme? Da ville jeg ha gitt deg ti sekel sølv og et belte.

¹² Men mannen sa til Joab: Om jeg så fikk tusen sekel sølv veid opp i hånden, ville jeg ikke lagt hånd på kongens sønn. For vi hørte alle på at kongen befalte deg og Abisjai og Ittai og sa: Vær varsom med den unge mannen, med Absalom, hvem det så er av dere!

- 13** Om jeg hadde gått svikefullt fram og tatt hans liv, så blir jo ingenting skjult for kongen. Og du ville nok holde deg unna!
- 14** Da sa Joab: Jeg kan ikke stå her med deg og hefte meg bort! Og han tok tre kastespyd i hånden og støtte dem i hjertet på Absalom mens han hang levende midt i eiken.
- 15** Så kom ti unge menn, Joabs våpensveiner, og stilte seg rundt omkring Absalom. De hogg til ham og drepte ham.
- 16** Da blåste Joab i hornet, og folket holdt opp med å forfølge Israel. Joab holdt folket tilbake.
- 17** De tok Absalom og kastet ham i en stor grøft i skogen og reiste en stor steinrøys over ham. Og hele Israel flyktet, hver til sitt hjem.
- 18** Mens Absalom levde, hadde han reist seg den støtten som står i Kongedalen. For han sa: Jeg har ingen sønn som kan holde oppe minnet om mitt navn. Han ga støtten navn etter seg selv, og den er blitt kalt Absaloms minnesmerke inntil denne dag.
- 19** Akima'as, Sadoks sønn, sa til Joab: La meg få springe av sted til kongen med det gledelige budskapet at Herren har fridd ham ut av hans fienders hånd!
- 20** Men Joab sa til ham: Ikke vil du i dag bli en mann med gledelig budskap. En annen dag kan du komme med gledelig budskap, men i dag vil du ikke komme med noe gledelig budskap, siden kongens sønn er død.
- 21** Deretter sa Joab til kusjitten: Gå og meld kongen hva du har sett! Og kusjitten bøyde seg for Joab og sprang av sted.
- 22** Akima'as, Sadoks sønn, tok igjen til orde og sa til Joab: Det får gå som det vil, men la også meg få springe av sted etter kusjitten! Joab sa: Hvorfor vil du endelig gjøre det, min sønn? Du har jo ikke noe gledelig budskap som du kunne få lønn for.
- 23** Han svarte: Det får gå som det vil, jeg springer av sted! Og Joab sa til ham: Så spring da! Da sprang Akima'as bortetter veien gjennom Jordansletten og kom forbi kusjitten.
- 24** Imidlertid satt David mellom begge portene, og vekteren gikk på taket over porten, bortpå muren, og så utover. Da fikk han se en mann som kom løpende alene.
- 25** Vekteren ropte og meldte det til kongen. Da sa kongen: Er han alene, så er det et gledelig budskap i hans munn. Og han kom nærmere og nærmere.
- 26** Da så vekteren en annen mann som kom springende, og vekteren ropte til portneren og sa: Se, det kommer en mann springende alene. Kongen sa: Han kommer også med et gledelig budskap.

²⁷ Vekteren sa: Jeg synes den første løper så likt Akima'as, Sadoks sønn. Kongen sa: Det er en god mann, han kommer med et godt budskap.

²⁸ Og Akima'as ropte til kongen: Fred! Og han kastet seg på sitt ansikt til jorden for kongen og sa: Lovet være Herren din Gud, som har gitt de menn som løftet sin hånd mot min herre kongen, i din makt!

²⁹ Og kongen sa: Står det vel til med den unge mannen - med Absalom? Akima'as svarte: Jeg så det var et stort oppstyr, da Joab sendte kongens tjener og meg, din tjener, av sted. Men jeg vet ikke hva det var.

³⁰ Kongen sa: Gå til side og stå der! Så gikk han til side og ble stående der.

David sørger over Absalom

³¹ Se, da kom kusjitten, og han sa: Må min herre kongen motta det gledelige budskap at Herren i dag har hjulpet deg til din rett mot alle dem som hadde reist seg mot deg!

³² Kongen spurte kusjitten: Står det vel til med den unge mannen - med Absalom? Kusjitten svarte: Måtte det gå min herre kongens fiender og alle som reiser seg mot deg og vil gjøre ondt, som det gikk den unge mannen!

³³ Da ble kongen dypt rystet. Han gikk opp på salen over porten og gråt. Mens han gikk, sa han: Min sønn Absalom! Min sønn, min sønn Absalom! Å, at jeg var død i ditt sted! Absalom, min sønn, min sønn!

2. Samuelsbok 19

¹ Og det ble meldt til Joab: Se, kongen gråter og sørger over Absalom.

² Og seieren ble denne dagen til sorg for hele folket, fordi folket denne dagen fikk høre at kongen sørget over sønnen sin.

³ Den dagen snek folket seg inn i byen, som folk stjeler seg hjem når de er skamfulle fordi de har flyktet i krigen.

⁴ Men kongen hadde dekket ansiktet og ropte med høy røst: Min sønn Absalom! Absalom, min sønn, min sønn!

⁵ Da gikk Joab inn i huset til kongen og sa: I dag vanærer du alle mennene dine, som i dag har berget både livet ditt og dine sønners og døtres og dine koners og medhustruers liv.

⁶ Du elsker jo dem som hater deg, og hater dem som elsker deg. For i dag har du vist at verken høvdingen eller tjenere er til for deg. Og jeg skjønner nå at om Absalom var i live og alle vi andre var døde i dag, da ville du tenkt det var som det skulle være.

⁷ Stå nå opp og gå ut og tal vennlig til mennene dine! For jeg sverger ved Herren at går du ikke ut, så blir det ikke en mann hos deg natten over. Og

dette blir verre for deg enn alt det onde som er kommet over deg fra din ungdom av til nå.

David vender tilbake til Jerusalem

⁸ Da sto kongen opp og satte seg i porten. Og det ble meldt til hele folket: Se, kongen sitter i porten! Da kom hele folket og gikk fram for kongen. Men Israel hadde flyktet, hver mann til sitt hjem.

⁹ Og alt folket i alle Israels stammer trettet med hverandre og sa: Kongen har fridd oss av våre fienders hånd. Han har reddet oss fra filistrene, og nå er han flyktet ut av landet for Absalom.

¹⁰ Men Absalom, som vi hadde salvet til konge over oss, er død i krigen. Hvorfor sier dere da ikke et ord om å hente kongen tilbake?

¹¹ Da sendte kong David bud til prestene Sadok og Abjatar med disse ordene: Tal til Judas eldste og si: Hvorfor er dere de siste til å hente kongen tilbake til hans hus? - For det var kommet kongen for øre at hele Israel talte slik.

¹² Dere er brødrene mine. Dere er mitt eget kjøtt og blod. Hvorfor er da dere de siste til å hente kongen tilbake?

¹³ Og til Amasa skal dere si: Er ikke du mitt eget kjøtt og blod? Gud la det gå meg ille både nå og siden om du ikke alltid skal være min hærfører i stedet for Joab.

¹⁴ Slik bøyde han alle Judas menns sinn og vant dem for seg alle som én. Og de sendte bud til kongen: Kom tilbake, du og alle dine menn!

¹⁵ Så ga kongen seg på hjemveien og kom til Jordan. Da var Juda alt kommet til Gilgal for å møte kongen og føre ham over Jordan.

¹⁶ Benjaminitten Sjime'i, Geras sønn, fra Bahurim, skyndte seg og dro ned med Judas menn for å møte kong David.

¹⁷ Tusen mann av Benjamin var med ham, og Siba, som hadde vært tjener i Sauls hus, med sine femten sønner og tjue tjenere. De skyndte seg til Jordan før kongen.

¹⁸ Og de satte over elven for å føre kongens hus over og være til hans rådighet i alle ting. Men Sjime'i, Geras sønn, falt ned for kongen da han skulle fare over Jordan.

¹⁹ Og han sa til kongen: Herre, tilregn meg ikke det gale jeg har gjort og husk ikke på det onde som din tjener gjorde den dagen da min herre kongen dro ut fra Jerusalem! Kongen må ikke la det gå seg til hjertet!

²⁰ For din tjener vet at jeg har syndet, men se, i dag er jeg den første av hele Josefs hus som er kommet ned hit for å møte min herre kongen.

- 21** Men Abisjai, Serujas sønn, tok til orde og sa: Skal ikke Sjime'i late livet, han som har forbannet Herrens salvede?
- 22** Da sa David: Hva har jeg med dere å gjøre, dere Serujas sønner, at dere i dag skulle bli mine motstandere? Skulle noen mann i Israel late livet i dag? Jeg vet jo at jeg i dag er blitt konge over Israel.
- 23** Så sa kongen til Sjime'i: Du skal ikke dø. Og kongen lovte ham det med ed.
- 24** Mefibosjet, Sauls sønn, dro også ned for å møte kongen. Han hadde ikke vasket føttene og ikke stelt skjegget og ikke vasket klærne sine helt fra den dagen kongen dro bort og til den dagen han kom tilbake med fred.
- 25** Da han kom til Jerusalem for å møte kongen, sa kongen til ham: Hvorfor fulgte du ikke med meg, Mefibosjet?
- 26** Han svarte: Herre konge! Tjeneren min narret meg. For jeg sa: Jeg vil ha mitt esel salt, så jeg kan ride på det og følge med kongen. For din tjener er lam.
- 27** Men han baktalte meg for min herre kongen. Men min herre kongen er som en Guds engel, gjør derfor som du synes.
- 28** Hele min fars hus hadde ikke annet å vente av min herre kongen enn død. Likevel ga du din tjener plass blant dem som spiser ved ditt bord. Hva rett har jeg da mer å kreve, og hva mer har jeg å rope til kongen om?
- 29** Kongen sa til ham: Hvorfor blir du ved med å tale om dette? Jeg sier: Du og Siba skal dele jordeiendommen.
- 30** Da sa Mefibosjet til kongen: Han kan gjerne få alt sammen, siden min herre kongen er kommet hjem igjen med fred!
- 31** Gileaditten Barsillai var også kommet ned fra Rogelim for å sette over Jordan med kongen og for å ledsage ham et stykke på veien.
- 32** Barsillai var meget gammel, åtti år. Han hadde sørget for mat og drikke til kongen under hans opphold i Mahanajim, for han var en meget rik mann.
- 33** Kongen sa da til Barsillai: Dra med meg, så vil jeg sørge for deg hjemme hos meg i Jerusalem.
- 34** Barsillai svarte: Hvor mange dager og år kan jeg vel ennå ha å leve, at jeg skulle dra med kongen opp til Jerusalem?
- 35** Jeg er i dag åtti år. Kan jeg vel nå skjelne mellom godt og ondt, eller kan din tjener smake hva jeg eter og drikker, eller kan jeg nå lenger høre på sangere og sangerinner? Hvorfor skulle da din tjener lenger være min herre kongen til byrde?
- 36** Bare for en kort tid kan din tjener gå med kongen over Jordan. Men hvorfor skulle kongen vise meg en slik velgjerning?

37 Kjære, la din tjener vende tilbake, så jeg kan dø i min egen by, hvor min fars og min mors grav er. Men se, her er din tjener Kimham. La ham få dra med min herre kongen, og gjør med ham som du synes!

38 Da sa kongen: Kimham skal dra med meg, og jeg vil gjøre mot ham som du vil. Alt det du ønsker av meg, vil jeg gjøre for deg!

39 Så dro alt folket over Jordan, og kongen dro over. Kongen kysset Barsillai, og Barsillai velsignet ham og vendte tilbake til hjemmet sitt.

40 Kongen for over til Gilgal, og Kimham dro med ham. Hele Judas folk førte kongen over, og likeså halvdelen av Israels folk.

41 Men da kom alle Israels menn til kongen og sa til ham: Hvorfor har våre brødre, Judas menn, stjålet deg bort og ført kongen og hans hus og alle Davids menn med ham over Jordan?

42 Da tok alle Judas menn til orde og sa til Israels menn: Fordi kongen er oss nærmest! Hvorfor er dere harme for dette? Har vi vel tæret på kongens gods, eller har vi hatt noen vinning av ham?

43 Men Israels menn svarte Judas menn slik: Ti ganger større del enn dere har vi i den som er konge, og slik også med David. Hvorfor har dere da foraktet oss? Var det ikke vi som først talte om å hente vår konge tilbake? Men Judas menn ga et enda hardere svar enn det Israels menn hadde gitt.

2. Samuelsbok 20

Sjeba gjør opprør

1 Nå traff det seg slik at en fordervet mann som hette Sjeba, sønn av Bikri, en benjaminitt, var til stede der. Han blåste i hornet og sa: Vi har ingen del i David og ingen lodd i Isaïs sønn! Hver mann til sine telt, Israel!

2 Da forlot hver mann av Israel David og fulgte Sjeba, Bikris sønn. Men Judas menn holdt fast ved sin konge og fulgte ham fra Jordan like til Jerusalem.

3 Så kom David hjem til Jerusalem. Og kongen tok de ti medhustruene som han hadde latt bli tilbake for å ta vare på huset, og lot dem bo i et hus for seg selv under varetekt. Han forsørget dem med det nødvendige, men gikk ikke inn til dem. Der satt de nå innestengt til sin dødsdag og levde hele resten av sitt liv som enker.

4 Så sa kongen til Amasa: Kall Judas menn sammen for meg innen tre dager og møt så selv fram her!

5 Amasa dro da av sted for å kalle Juda sammen. Men han drøydde lenger enn den tid som var fastsatt.

- ⁶ Da sa David til Abisjai: Nå kommer Sjeba, Bikris sønn, til å gjøre oss mer ondt enn Absalom. Ta du din herres menn og sett etter ham! Bare han ikke alt har funnet befestede byer og har sluppet unna oss!
- ⁷ Så dro da Joabs menn og livvakten og alle de djerveste stridsmenn ut etter ham. De dro ut fra Jerusalem for å sette etter Sjeba, Bikris sønn.
- ⁸ De var nettopp kommet til den store steinen ved Gibeon. Da kom Amasa imot dem. Joab hadde våpenkappe på. Utenpå den hadde han et belte om livet, og et sverd i sliren som var festet til beltet, og da han gikk fram, falt sverdet ut.
- ⁹ Og Joab sa til Amasa: Står det bra til med deg, bror? - Og så grep han med sin høyre hånd fatt i Amasas skjegg for å kysse ham.
- ¹⁰ Men Amasa tok seg ikke i vare for sverdet som Joab hadde tatt i hånden, og Joab stakk ham med det i magen, så innvollene rant ut på jorden. Han stakk ham ikke mer enn denne ene gangen, så var han død. Deretter satte Joab og hans bror Abisjai etter Sjeba, Bikris sønn.
- ¹¹ Men en av Joabs unge menn ble stående ved siden av Amasa og ropte: Følg Joab, alle som holder med Joab, og som står på Davids side!
- ¹² Men Amasa lå veltet i sitt blod midt på landeveien. Mannen så at alt folket ble stående. Han flyttet Amasa fra landeveien bort på marken og kastet et klede over ham, for han så at hver den som kom bort til ham, ble stående der.
- ¹³ Da han var tatt bort fra landeveien, gikk hver mann forbi og fulgte Joab for å sette etter Sjeba, Bikris sønn.
- ¹⁴ Han dro fram gjennom alle Israels stammer - til Abel-Bet-Ma'aka og hele Berim, og de samlet seg og fulgte også etter ham.
- ¹⁵ De kom og beleiret Sjeba i Abel-Bet-Ma'aka og kastet opp en voll mot byen. Den støtte opp mot yttermuren. Alt folket som var med Joab, var i ferd med å ødelegge muren for å få den til å falle.
- ¹⁶ Da var det en klok kvinne fra byen som ropte: Hør, hør! Si til Joab: Kom nærmere, så jeg kan få tale med deg!
- ¹⁷ Da gikk han bort til henne, og kvinnen spurte: Er du Joab? Han svarte: Ja. Hun sa til ham: Hør din tjenestepikes ord! Han svarte: Jeg hører.
- ¹⁸ Da sa hun: Før pleide folk å si: En skal spørre seg for i Abel, og så er saken avgjort!
- ¹⁹ Jeg er en av de fredsommelige og trofaste i Israel. Du søker å ødelegge en by, en mor i Israel. Hvorfor vil du tilintetgjøre Herrens arv?
- ²⁰ Da svarte Joab og sa: Det være langt, langt fra meg at jeg skulle tilintetgjøre eller ødelegge.

21 Det har seg ikke slik. Men en mann fra Efra'im-fjellet som heter Sjeba, sønn av Bikri, har løftet sin hånd mot kongen, mot David. La meg bare få ham, så skal jeg dra bort fra byen. Da sa kvinnen til Joab: Hans hode skal bli kastet ut til deg over muren.

22 Så gikk kvinnen med sitt kloke råd til alt folket. De hogg hodet av Sjeba, Bikris sønn, og kastet det ut til Joab. Da blåste han i hornet, og de dro bort fra byen og spredte seg hver mann til sitt hjem. Og Joab vendte tilbake til Jerusalem, til kongen.

Davids fremste tjenere

23 Joab var høvding over hele Israels hær. Og Benaja, sønn av Jojada, var høvding over livvakten.

24 Adoram hadde oppsyn med dem som gjorde pliktarbeid. Josjafat, sønn av Akilud, var historieskriver.

25 Sjeva var statsskriver, og Sadok og Abjatar var prester.

26 Ja'iritten Ira var også prest hos David.

2. Samuelsbok 21

Gibeonittene tar hevn

1 I Davids tid var det en gang en hungersnød som varte i tre år etter hverandre. Da søkte David Herrens åsyn, og Herren svarte: Det er fordi det hviler blodskyld på Saul og hans hus, siden han drepte gibeonittene.

2 Kongen kalte da gibeonittene til seg og talte med dem. Gibeonittene hørte ikke til Israels barn, men var av de amoritter som var blitt tilbake i landet. Israels barn hadde sverget dem en ed, men Saul søkte å slå dem i hjel i sin nidkjærhet for Israels og Judas barn.

3 David sa til mennene fra Gibeon: Hva skal jeg gjøre for dere? Hvordan kan jeg sone det som er gjort, så dere kan velsigne Herrens arv?

4 Gibeonittene svarte: Vi krever ikke sølv eller gull hos Saul og hans hus, og vi har ikke rett til å drepe noen mann i Israel. Han sa: Det dere krever, vil jeg gjøre for dere.

5 De sa til kongen: Den mannen som ødela oss, og som hadde satt seg fore å utrydde oss, så det ikke skulle finnes noen igjen av oss i hele Israels land,

6 la oss få sju menn av etterkommerne hans, så vil vi henge dem opp for Herren i Gibeon, hvor Saul, Herrens utvalgte, hørte hjemme. Kongen svarte: Jeg skal gi dem til dere.

7 Kongen sparte Mefibosjet, sønn av Jonatan, Sauls sønn, på grunn av den ed som de - David og Jonatan, Sauls sønn - hadde sverget hverandre ved Herren.

8 Men de to sønnene som Rispa, Ajas datter, hadde fått med Saul, Armoni og Mefibosjet, og de fem sønnene som Mikal, Sauls datter, hadde fått med Adriel, sønn av meholatitten Barsillai, dem tok kongen.

9 Han overga dem til gibeonittene. De hengte dem opp på fjellet for Herrens åsyn, og de omkom alle sju på én gang. Det var i de første dager av høsten, i begynnelsen av bygghøsten, at de ble drept.

10 Men Rispa, Ajas datter, tok sin sørgedrakt og bredte den ut på berget fra høstens begynnelse inntil det strømmet vann ned på den fra himmelen. Hun lot ikke himmelens fugler få slå ned på den om dagen eller markens ville dyr om natten.

11 Da David fikk vite hva Rispa, Ajas datter, Sauls medhustru, hadde gjort,

12 dro han av sted og hentet Sauls og hans sønn Jonatans ben fra mennene i Jabes i Gilead. Disse hadde hemmelig tatt dem bort fra torget i Betsjan, der hadde filistrene hengt dem opp den dagen de slo Saul på Gilboa.

13 Og da han hadde ført Sauls og hans sønn Jonatans ben opp derfra, samlet de også benene av dem som var hengt.

14 Og de begravde Sauls og hans sønn Jonatans ben i Benjamins land, i Sela, i hans far Kis' grav. De gjorde alt det kongen hadde befalt. Og deretter hørte Gud landets bønn.

Ny strid med filistrene

15 Igjen kom det til krig mellom filistrene og Israel. David dro ned med mennene sine, og de kjempet med filistrene. David ble trett,

16 og Jisjbi-Benob, som hørte til Rafas barn, tenkte å slå David i hjel - han hadde en lanse som veide tre hundre sekel kobber, og han bar et nytt sverd.

17 Men Abisjai, Serujas sønn, kom David til hjelp, han slo filisteren og drepte ham. Da sverget Davids menn og sa til ham: Du skal ikke mer dra ut med oss i striden, for du må ikke slukke Israels lys.

18 Siden ble det igjen strid med filistrene. Det var ved Gob. Da felte husatitten Sibbekai en mann som hette Saf og som hørte til Rafas barn.

19 Enda en gang ble det strid med filistrene ved Gob. Og betlehemitten Elhanan, sønn av Ja'are-Orgim, slo gittitten Goliat, som hadde et spyd med et skaft som en vevbom.

20 Enda en gang kom det til strid ved Gat. Der var en høyvoksen mann som hadde seks fingrer på hver hånd og seks tær på hver fot - i alt tjuefire fingrer og tær, han var også en etterkommer av Rafa.

21 Han hånet Israel, men Jonatan, sønn av Davids bror Sjimea, hogg ham ned.

²² Disse fire var etterkommere av Rafa i Gat, og de falt for Davids og hans menns hånd.

2. Samuelsbok 22

Davids lovsang til Herren

¹ Den dagen da Herren hadde fridd David fra alle hans fiender og av Sauls hånd, fremførte han denne sangen for Herren.

² Og han sa: Herren er min klippe og min festning og min befrier.

³ Min Gud er min klippe som jeg tar min tilflukt til - mitt skjold og min frelses horn, min borg og min tilflukt, min frelser. Fra vold frelser du meg.

⁴ Jeg påkaller Den Høylovede, Herren, og blir frelst fra mine fiender.

⁵ Dødens bølger omspente meg, fordervelsens strømmer forferdet meg.

⁶ Dødsrikets rep omga meg, dødens snarer falt over meg.

⁷ I min trengsel påkalte jeg Herren, jeg ropte til min Gud. Fra sitt tempel hørte han min røst, og mitt skrik kom for hans ører.

⁸ Da ristet og bevet jorden, himmelens grunnvoller skalv. De ristet, for hans vrede var opptent.

⁹ Røk steg opp av hans nese, fortærende ild fra hans munn, glør flammet ut fra ham.

¹⁰ Og han bøyde himmelen og steg ned, det var mørke under hans føtter.

¹¹ Han for på kjeruber og fløy, han lot seg se på vindens vinger.

¹² Han gjorde mørke til telt omkring seg, vannmasser, tykke skyer.

¹³ Fram av glansen foran ham brant glødende kull.

¹⁴ Herren tordnet fra himmelen, Den Høyeste lot sin røst høre.

¹⁵ Han sendte ut piler og spredte dem, lyn sendte han og forvirret dem.

¹⁶ Da kom revnene i havets bunn til syne. Jordens grunnvoller ble avdekket ved Herrens trussel, for hans nesens åndepust.

¹⁷ Han rakte sin hånd ut fra det høye, han grep meg, han dro meg opp av dype vann.

¹⁸ Han fridde meg ut fra min sterke fiende, fra dem som hatet meg, for de var for mektige for meg.

¹⁹ De overfalt meg på min ulykkes dag, men Herren ble min støtte.

²⁰ Han førte meg ut i fritt rom. Han frelste meg, for han hadde behag i meg.

- 21** Herren gjengjeldte meg etter min rettferdighet, han betalte meg etter mine henders renhet.
- 22** For jeg tok vare på Herrens veier og vek ikke i ondskap fra min Gud.
- 23** Alle hans lover hadde jeg for øye, fra hans bud vek jeg ikke av.
- 24** Jeg var ulastelig for ham og vokter meg vel for min synd.
- 25** Herren gjengjeldte meg etter min rettferdighet, etter min renhet i hans øyne.
- 26** Mot den fromme viser du deg from, mot den redelige stridsmann viser du deg redelig,
- 27** mot den rene viser du deg ren, mot den falske viser du deg vrang.
- 28** Elendige folk frelser du, men dine øyne er mot de overmodige, dem fornedrer du.
- 29** Ja, du er mitt lys, Herre. Herren oppklarer mitt mørke.
- 30** Med din hjelp stormer jeg løs på fiendeskarer, ved min Guds hjelp springer jeg over murer.
- 31** Gud, hans vei er fullkommen. Herrens ord er rent. Han er et skjold for alle dem som setter sin lit til ham.
- 32** Hvem uten Herren er Gud, og hvem er en klippe uten vår Gud?
- 33** Gud, han er mitt sterke vern, han leder den ulastelige på hans vei.
- 34** Han gir ham føtter som hindene og stiller meg på mine høyder.
- 35** Han lærer mine hender opp til kamp, så mine armer kan spenne kobberbuen.
- 36** Du gir meg din frelse til skjold, og din høyre hånd støtter meg. Din nedbøyelse gjør meg stor.
- 37** Du gjør rommet vidt for mine skritt, og mine ankler vakler ikke.
- 38** Jeg vil forfølge mine fiender og ødelegge dem. Jeg vender ikke tilbake før jeg har gjort ende på dem.
- 39** Jeg gjør ende på dem og knuser dem, så de ikke kan reise seg. De faller under mine føtter.
- 40** Du væpner meg med kraft til krig, du bøyer mine motstandere under meg.
- 41** Du lar mine fiender vende meg ryggen. De som hater meg, utrydder jeg.
- 42** De ser seg om, men det er ingen frelser - etter Herren, men han svarer dem ikke.

- ⁴³ Jeg maler dem til støv på jorden, jeg knuser dem og tramper dem ned som søle på gatene.
- ⁴⁴ Du redder meg fra mitt folks kamper. Du bevarer meg til å være høvding over hedningefolk. Folkeslag som jeg ikke kjenner, tjener meg.
- ⁴⁵ Fremmede kryper for meg, bare de hører om meg, blir de meg lydige.
- ⁴⁶ Fremmede visner bort og går skjelvende ut av sine borger.
- ⁴⁷ Herren lever, og priset er min klippe. Opphøyet er min frelses klippefaste Gud.
- ⁴⁸ Han er den Gud som gir meg hevn og legger folkeslag under meg.
- ⁴⁹ Han er den som fører meg ut fra mine fiender. Over mine motstandere opphøyer du meg, fra voldsmannen redder du meg.
- ⁵⁰ Derfor vil jeg prise deg blant hedningene, Herre! Jeg vil lovsynge ditt navn.
- ⁵¹ Han gir sin konge store seirer. Han gjør miskunnhet mot sin salvede, mot David og mot hans ætt til evig tid.

2. Samuelsbok 23

Davids siste ord

- ¹ Dette er Davids siste ord: Så sier David, Isais sønn, så sier mannen som høyt var satt, Jakobs Guds salvede og Israels glade sanger:
- ² Herrens Ånd taler gjennom meg, og hans ord er på min tunge.
- ³ Israels Gud har talt, til meg har Israels Klippe sagt: Det skal være en hersker over menneskene, en rettferdig, en hersker i guds frykt.
- ⁴ Han skal være lik morgenens lys når solen går opp, en morgen uten skyer, når gresset spirer fram av jorden ved solskinn og ved regn.
- ⁵ For har ikke mitt hus det slik med Gud? En evig pakt har han jo gjort med meg, ordnet i alle deler og trygget, all min frelse og alt godt - skulle han ikke la det gro fram?
- ⁶ Men de onde, de er alle sammen lik torner som ryddes bort, som folk ikke tar i med hånden.
- ⁷ Den som vil nærme seg dem, må væpne seg med jern og spydskaft, og så brennes de opp med ild der hvor de står.

Davids helter og deres storverk

- ⁸ Dette er navnene på Davids helter: Josjeb-Basjebet, takmonitten, høvding for de tre. Han svingte sin lanse over åtte hundre falne på én gang.

- ⁹ Etter ham kom Eleasar, sønn av Dodo fra Ahohi. Han var en av de tre heltene som var med David da de hånet filistrene som var samlet der til kamp. Da så Israels menn dro seg tilbake,
- ¹⁰ reiste han seg og hogg inn på filistrene, til hans hånd ble så trett at den hang fast ved sverdet. Den dagen ga Herren dem en stor seier, og da folket vendte om og fulgte ham, hadde de ikke annet å gjøre enn å plyndre de falne.
- ¹¹ Etter ham kom Sjamma, sønn av Age, hararitten. Filistrene hadde en gang samlet seg til en hel flokk, og der var det et jorde som var fullt av linser. Da nå folket flyktet for filistrene,
- ¹² stilte han seg midt på jordet og berget det og slo filistrene. Og Herren ga dem en stor seier.
- ¹³ En gang da det led mot høsten, dro tre av de tretti høvdingene ned og kom til David i hulen ved Adullam. Filisterflokkene lå i leir i Refa'im-dalen.
- ¹⁴ David var den gang selv i borgen, og filistrenes forpost var i Betlehem.
- ¹⁵ Da kom det en brå lyst over David, og han sa: Hvem lar meg få vann å drikke av den brønnen som er ved byporten i Betlehem?
- ¹⁶ Da brøt de tre heltene seg gjennom filistrenes leir og øste vann opp av brønnen ved byporten i Betlehem. Og de tok det med seg og kom til David med det. Men han ville ikke drikke det - han øste det ut for Herren.
- ¹⁷ Og han sa: Det skal være langt fra meg, Herre, å gjøre dette! Skulle jeg drikke blodet av de mennene som gikk av sted med fare for livet? Og han ville ikke drikke det. Dette gjorde de tre heltene.
- ¹⁸ Så var det Abisjai, bror til Joab, sønn av Seruja. Han var høvding over de tretti. Han svingte spydet sitt over tre hundre falne, og han hadde et navn blant de tre.
- ¹⁹ Fremfor de tretti var han æret og ble høvding for dem, men til de tre nådde han ikke opp.
- ²⁰ Så var det Benaja, sønn av Jojada, som var sønn av en djerv og seierrikt stridsmann fra Kabse'el. Han slo Moabs to løvehelter. En dag det hadde snødd, steg han ned i en brønn og slo i hjel en løve.
- ²¹ Likeså slo han i hjel en egypter, en kjempestor mann. Egypteren hadde et spyd i hånden, men han gikk ned mot ham med staven sin og rev spydet ut av hånden på egypteren og drepte ham med hans eget spyd.
- ²² Dette gjorde Benaja, Jojadas sønn. Han hadde et navn blant de tre heltene.
- ²³ Fremfor de tretti var han æret, men til de tre nådde han ikke opp. David satte ham over livvakten sin.

- ²⁴ Asael, Joabs bror, var blant de tretti, likeså Elhanan, sønn av Dodo, fra Betlehem,
- ²⁵ haroditten Sjamma, haroditten Elikai,
- ²⁶ paltitten Heles, teko'itten Ira, sønn av Ikkesj,
- ²⁷ anatotitten Abieser, husatitten Mebunnai,
- ²⁸ ahohitten Salmon, netofatitten Maharai,
- ²⁹ netofatitten Heleb, sønn av Ba'ana, Ittai, sønn av Ribai, fra Gibeia i Benjamins stamme,
- ³⁰ piratonitten Benaja, Hiddai fra Ga'asj-dalene,
- ³¹ arbatitten Abi-Albon, barhumitten Asmavet,
- ³² sja'albonitten Eljahba, Bene-Jasjen, Jonatan,
- ³³ haratitten Sjamma, araritten Akiam, sønn av Sjarar,
- ³⁴ Elifelet, sønn av Ahasbai, ma'a-katittens sønn, gilonitten Eliam, sønn av Akitofel,
- ³⁵ karmelitten Hesro, arbitten Pa'arai,
- ³⁶ Jigal, sønn av Natan, fra Soba, gaditten Bani,
- ³⁷ ammonitten Selek, be'erotitten Naharai, Joabs, Serujas sønns våpensvein,
- ³⁸ jitritten Ira, jitritten Gareb,
- ³⁹ hetitten Uria - i alt trettisju.

2. Samuelsbok 24

David befaler Joab å telle folket

- ¹ Men Herrens vrede ble igjen opptent mot Israel. Han egget David opp mot dem og sa: Gå av sted og tell Israel og Juda!
- ² Da sa kongen til sin hærfører Joab, som var hos ham: Dra omkring i alle Israels stammer fra Dan til Be'er-Sjeba og mønstre folket, så jeg kan få vite tallet på dem!
- ³ Joab svarte: Måtte Herren din Gud legge hundre ganger så mange til dette folket som de nå er, så min herre kongen selv får se det! Men hvorfor har min herre kongen fått lyst til dette?
- ⁴ Men kongen holdt fast ved sin befaling og ga ikke etter for Joab og hærførerene. Så dro da Joab og hærførerene ut i kongens tjeneste for å mønstre Israels folk.

⁵ De satte over Jordan og slo leir ved Aroer, på høyre siden av den byen som ligger midt i Gads-dalen og bort imot Jaser.

⁶ Så kom de til Gilead og til lavlandet, som nylig var inntatt. Siden kom de til Dan-Ja'an, og så bøyde de av mot Sidon.

⁷ De kom til Tyrus' festning og til alle hevittenes og kana'aneernes byer. Til sist dro de til sydlandet i Juda, til Be'er-Sjeba.

⁸ Slik dro de omkring i hele landet, og kom tilbake til Jerusalem etter ni måneder og tjue dager.

⁹ Og Joab oppga for kongen tallet på dem som var mønstret: I Israel var det åtte hundre tusen sterke menn som kunne dra sverd, og Judas menn var fem hundre tusen.

Folket rammes av pest

¹⁰ Men samvittigheten slo David etter at han hadde talt folket, og David sa til Herren: Jeg har syndet grovt med det jeg har gjort! Men tilgi nå, Herre, din tjeners misgjerning, for jeg har båret meg meget uforstandig at.

¹¹ Da David sto opp om morgenen, kom Herrens ord til profeten Gad, Davids seer, og det lød så:

¹² Gå og tal til David: Så sier Herren: Tre ting forelegger jeg deg, velg en av dem, så vil jeg gjøre så mot deg!

¹³ Da kom Gad til David og forkynte ham dette og sa til ham: Vil du at det skal være hungersnød i ditt land i sju år, eller at du skal komme til å flykte for dine fiender i tre måneder mens de forfølger deg, eller at det skal bli pest i landet i tre dager? Tenk nå etter og finn ut hva jeg skal svare ham som har sendt meg!

¹⁴ David sa til Gad: Jeg er i stor nød. La oss da helst falle i Herrens hånd! For hans barmhjertighet er stor, men i menneskers hånd vil jeg nødig falle.

David ber Herren om nåde, og bygger et alter

¹⁵ Så lot Herren det komme en pest i Israel, fra morgenen til den fastsatte tid. Og det døde sytti tusen mann av folket fra Dan til Be'er-Sjeba.

¹⁶ Og engelen rakte ut sin hånd mot Jerusalem for å ødelegge det. Da angret Herren det onde, og han sa til engelen som gjorde ødeleggelse blant folket: Det er nok! Dra nå hånden tilbake! Herrens engel var da ved jebusitten Aravnas treskeplass.

¹⁷ Da David så engelen som slo i hjel blant folket, sa han til Herren: Se, det er jeg som har syndet! Det er jeg som har gjort ille. Men denne min hjord, hva har den gjort? La din hånd komme over meg og over min fars hus!

18 Samme dag kom Gad til David og sa til ham: Gå opp og reis et alter for Herren på jebusitten Aravnas treskeplass!

19 Så gikk David dit opp etter Gads ord, slik som Herren hadde befalt.

20 Da Aravna så ut, fikk han se kongen og tjenerne hans som kom over til ham. Da gikk Aravna ut og kastet seg ned for kongen med ansiktet mot jorden.

21 Og Aravna sa: Hvorfor kommer min herre kongen til sin tjener? David svarte: For å kjøpe treskeplassen av deg og bygge et alter der for Herren, for at straffedommen kan stanse og vike fra folket.

22 Da sa Aravna til David: Min herre kongen må ta og ofre hva han finner for godt! Se, her er oksene til brennofferet, og treskesledene og åkene som er på oksene til ved.

23 Alt dette, konge, gir Aravna kongen. Og Aravna sa til kongen: Herren din Gud ta nådig imot deg!

24 Men kongen svarte: Nei, jeg vil kjøpe det av deg for penger. Jeg vil ikke ofre til Herren min Gud brennoffer som jeg har fått for intet. Så kjøpte David treskeplassen og oksene for femti sekel sølv.

25 Og David bygde der et alter for Herren og ofret brennoffer og fredsoffer. Og Herren hørte landets bønn, og straffedommen stanset og vek fra Israel.

1. Kongebok

1. Kongebok 1

Abisjag fra Sjunem pleier David

¹ Kong David var nå blitt gammel og langt opp i årene. De dekket ham til med tepper, men han kunne ikke bli varm.

² Da sa tjenerne hans til ham: En skulle lete etter en ung pike for min herre kongen, en jomfru som kan stelle for kongen og pleie ham og ligge i din favn, så min herre kongen blir varm.

³ Så lette de i hele Israels land etter en vakker pike, og de fant Abisjag fra Sjunem og førte henne til kongen.

⁴ Piken var meget vakker. Hun pleide kongen og tjente ham, men kongen hadde ikke omgang med henne.

Adonja vil være konge

⁵ Adonja, sønn til Haggit, gjorde seg høye tanker og sa: Jeg vil være konge. Og han fikk seg vogner og hestfolk og femti mann som løp foran ham.

⁶ Hans far hadde aldri i hans liv tuktet ham og sagt: Hvorfor har du gjort dette? Han var også meget vakker, og han var født nest etter Absalom.

⁷ Han rådførte seg med Joab, Serujas sønn, og med presten Abjatar, og de holdt med Adonja og hjalp ham.

⁸ Men presten Sadok og Benaja, Jojadas sønn, og profeten Natan og Sjime'i og Re'i og de heltene David hadde, var ikke med Adonja.

⁹ Adonja slaktet sauer og okser og gjøkalver ved Sohelet-steinen, som er ved En-Rogel. Han innbød alle brødrene sine, kongens sønner, og alle Judas menn som var i kongens tjeneste.

¹⁰ Men profeten Natan og Benaja og heltene og sin bror Salomo innbød han ikke.

¹¹ Da sa Natan til Batseba, Salomos mor: Du har vel hørt at Adonja, Haggits sønn, er blitt konge, uten at vår herre David vet noe om det?

¹² La meg nå få gi deg et råd, så du kan redde livet både for deg og din sønn Salomo!

¹³ Gå inn til kong David og si til ham: Herre konge, har du ikke med ed lovt din tjenestekvinne: Salomo, din sønn, skal være konge etter meg, han skal sitte på min trone? Hvordan er det da gått til at Adonja er blitt konge?

¹⁴ Mens du ennå er der inne og taler med kongen, skal jeg også komme inn og stadfeste dine ord.

15 Da gikk Batseba inn til kongen i soverommet. Kongen var nå meget gammel, og Abisjag fra Sjunem tjente ham.

16 Batseba bøyde seg og kastet seg ned for kongen. Og kongen sa: Hva vil du?

17 Hun svarte: Min herre! Du har sverget ved Herren din Gud og lovt din tjenestekvinne: Salomo, din sønn skal bli konge etter meg. Han skal sitte på min trone.

18 Men se, nå er Adonja blitt konge. Og du, herre konge, vet ikke noe om det.

19 Han har slaktet okser og gjøkalver og sauer i mengdevis og innbudt alle kongens sønner og presten Abjatar og hærføreren Joab. Men Salomo, din tjener, har han ikke innbudt.

20 Og nå, herre konge, er hele Israels øyne vendt mot deg, for at du skal la dem vite hvem som skal sitte på min herre kongens trone etter ham.

21 Ellers kan det gå slik at når min herre kongen ligger hos sine fedre, vil jeg og min sønn Salomo bli regnet som forbrytere.

22 Mens hun ennå talte med kongen, kom profeten Natan.

23 Det ble meldt kongen: Profeten Natan er her. Og han kom inn og trådte fram for kongen og kastet seg på sitt ansikt til jorden for ham.

24 Og Natan sa: Herre konge! Du har vel sagt: Adonja skal være konge etter meg, og han skal sitte på min trone?

25 For i dag har han dratt ned og slaktet okser og gjøkalver og sauer i mengdevis og innbudt alle kongens sønner og hærførerne og presten Abjatar. Nå eter og drikker de med ham og roper: Leve kong Adonja!

26 Men meg, din tjener, og presten Sadok og Benaja, Jojadas sønn, og Salomo, din tjener, har han ikke innbudt.

27 Skulle dette være gjort på min herre kongens bud uten at du har latt dine tjenere vite hvem som skal sitte på min herre kongens trone etter ham?

David lar Salomo bli salvet til konge

28 Da tok kong David til orde og sa: Kall Batseba inn til meg! Og hun kom inn og trådte fram for kongen.

29 Og kongen sverget og sa: Så sant Herren lever, han som har forløst min sjel fra all trengsel:

30 Som jeg har sverget ved Herren, Israels Gud, og lovt deg: Salomo, din sønn, skal være konge etter meg. Han skal sitte på min trone i mitt sted. Slik vil jeg gjøre det på denne dag.

- 31** Da bøyde Batseba seg med ansiktet mot jorden og kastet seg ned for kongen og sa: Min herre, kong David, leve evig!
- 32** Og kong David sa: Kall hit til meg presten Sadok og profeten Natan og Benaja, Jojadas sønn! De kom da og trådte fram for kongen.
- 33** Kongen sa til dem: Ta deres herres tjenere med dere og la min sønn Salomo ride på mitt eget muldyr og før ham ned til Gihon!
- 34** Der skal presten Sadok og profeten Natan salve ham til konge over Israel. Dere skal blåse i hornet og rope: Leve kong Salomo!
- 35** Så skal dere følge ham hit opp. Og når han kommer, skal han sette seg på min trone, og han skal være konge i mitt sted. Det er ham jeg har bestemt til fyrste over Israel og Juda.
- 36** Da tok Benaja, Jojadas sønn, til orde og sa til kongen: Amen! Måtte også Herren, min herre kongens Gud, si dette!
- 37** Måtte Herren være med Salomo, som han har vært med min herre kongen, og gjøre hans trone enda større enn min herres, kong Davids trone!
- 38** Da dro presten Sadok og profeten Natan og Benaja, Jojadas sønn, og livvakten dit ned. De lot Salomo ride på kong Davids muldyr og førte ham til Gihon.
- 39** Og presten Sadok hentet oljehornet fra teltet og salvet Salomo. De blåste i hornet, og alt folket ropte: Leve kong Salomo!
- 40** Hele folket dro opp etter ham. De blåste på fløyter og jublet så høyt at jorden revnet ved lyden.
- 41** Dette hørte Adonja og alle de gjestene som var hos ham. De var da nettopp ferdige med å ete. Og da Joab hørte tonen fra hornet, sa han: Hvorfor er det slik larm og bulder i byen?
- 42** Mens han ennå talte, kom Jonatan, presten Abjatars sønn. Og Adonja sa: Kom hit! Du er en bra mann og kommer visst med gode meldinger.
- 43** Men Jonatan svarte og sa til Adonja: Nei! Vår herre kong David har gjort Salomo til konge.
- 44** Kongen sendte med ham presten Sadok og profeten Natan og Benaja, Jojadas sønn, og livvakten, og de lot ham ride på kongens muldyr.
- 45** Presten Sadok og profeten Natan salvet ham til konge i Gihon, og så dro de opp derfra med jubelrop, og hele byen er i et røre. Det er den larmen dere hørte.
- 46** Salomo har alt satt seg på kongetronen,

⁴⁷ og kongens tjenere er kommet og har ønsket vår herre, kong David, til lykke og sagt: Måtte din Gud la Salomos navn bli enda herligere enn ditt navn, og hans trone enda større enn din trone! Og kongen tilba på sitt leie.

⁴⁸ Kongen har også sagt: Lovet være Herren, Israels Gud, som i dag har gjort det slik at det sitter en på min trone, så jeg har fått se det med egne øyne!

⁴⁹ Da ble alle Adonjas gjester forferdet. De sto opp og gikk hver sin vei.

⁵⁰ Adonja var redd for Salomo, og han sto opp og gikk av sted og grep fatt i alterhornene.

⁵¹ Og det ble meldt Salomo: Adonja er redd kong Salomo, og nå har han grepet fatt i alterhornene og sier: Kong Salomo må ennå i dag love meg med ed at han ikke vil la sin tjener dø for sverdet!

⁵² Da sa Salomo: Vil han være en bra mann, skal det ikke falle et hår av hans hode til jorden. Men blir det funnet noe ondt hos ham, skal han dø.

⁵³ Så sendte kong Salomo folk av sted, og de førte ham ned fra alteret. Og han kom og kastet seg ned for kong Salomo. Og Salomo sa til ham: Gå hjem til ditt hus!

1. Kongebok 2

David gir Salomo råd

¹ Da det led mot den tiden at David skulle dø, bød han sin sønn Salomo og sa:

² Jeg går all jordens vei! Nå må du være sterk! Vær en mann!

³ Ta vare på det som Herren din Gud har pålagt oss. Vandre på hans veier og hold hans forskrifter, hans bud og hans lover og hans vitnesbyrd, som det er skrevet i Mose lov, så du kan gå klokt og rett fram i alt det du gjør og i alt du gir deg i ferd med,

⁴ for at Herren må oppfylle sitt ord, det som han talte til meg da han sa: Dersom dine sønner akter vel på sin vei så de vandrer for mitt åsyn i sannhet, av hele sitt hjerte og av hele sin sjel, så skal det aldri mangle en mann av din ætt på Israels trone.

⁵ Du vet hva Joab, Serujas sønn, har gjort mot meg - hva han gjorde mot begge Israels hærførere, Abner, Ners sønn, og Amasa, Jeters sønn. Han drepte dem og utøste blod i fredstid som om det var krig. Han lot det komme blod på beltet han hadde om livet og på skoene han hadde på føttene, som om det var krig.

⁶ Gjør derfor som din visdom lærer deg, og la ikke hans grå hår fare med fred ned i dødsriket.

⁷ Men gileaditten Barsillais sønner skal du gjøre vel imot: De skal være blant dem som eter ved ditt bord, for på samme måte gjorde de mot meg da jeg flyktet for din bror Absalom.

⁸ Så har du også benjaminitten Sjime'i fra Bahurim, sønn av Gera, hos deg. Det var han som forbannet meg så stygt den dagen jeg dro til Mahanajim. Men siden kom han meg i møte ned til Jordan, og jeg lovte ham da ved Herren og sverget: Jeg skal ikke la deg dø for sverdet.

⁹ Men la ham nå ikke bli ustraffet! Du er en vis mann og vil nok vite hva du skal gjøre med ham, så du lar hans grå hår fare med blod ned i dødsriket.

David dør

¹⁰ Så la David seg til hvile hos sine fedre og ble begravet i Davids by.

¹¹ Den tiden David var konge over Israel, var førti år. I Hebron regjerte han i sju år og i Jerusalem i trettitre år.

¹² Og Salomo satt på sin far Davids trone, og hans kongedømme ble meget sterkt.

Salomo utrydder motstanderne sine

¹³ Men Adonja, Haggits sønn, kom inn til Batseba, Salomos mor. Hun spurte: Kommer du med fred? Han svarte: Ja!

¹⁴ Så sa han: Jeg har noe å tale med deg om. Hun sa: Tal!

¹⁵ Da sa han: Du vet at riket var mitt, og at hele Israel hadde festet sine øyne på meg og ventet at jeg skulle bli konge. Men kongedømmet gikk fra meg og over til min bror. Det var Herren som ga ham det.

¹⁶ Og nå er det én ting jeg vil be deg om. Du må ikke vise meg bort! Hun svarte: Tal!

¹⁷ Da sa han: Be kong Salomo - for deg viser han ikke bort - at han vil gi meg Abisjag fra Sjunem til kone!

¹⁸ Batseba svarte: Godt, jeg skal tale til kongen for deg.

¹⁹ Så gikk Batseba inn til kong Salomo for å tale til ham for Adonja. Kongen reiste seg og gikk henne i møte og bøyde seg dypt for henne. Deretter satte han seg på sin trone, og det ble satt fram en trone for kongens mor, og hun satte seg ved hans høyre hånd.

²⁰ Hun sa: Det er bare en liten ting jeg vil be deg om. Du må ikke vise meg bort! Kongen svarte: Kom du med din bønn, mor! Jeg skal ikke vise deg bort.

²¹ Da sa hun: La din bror Adonja få Abisjag fra Sjunem til kone!

22 Men kong Salomo svarte sin mor: Hvorfor ber du om Abisjag fra Sjunem for Adonja? Be da like så godt om riket for ham - han er jo min eldre bror - ja både for ham og for presten Abjatar og for Joab, Serujas sønn!

23 Og kong Salomo sverget ved Herren og sa: Herren la det gå meg ille både nå og siden om ikke dette ordet skal koste Adonja livet!

24 Så sant Herren lever, han som har gitt meg denne makt og satt meg på min far Davids trone, og som har bygd meg et hus, slik som han lovte: Adonja skal dø i dag!

25 Så sendte kong Salomo Benaja, Jojadas sønn, av sted, og han hogg ham ned så han døde.

26 Og til presten Abjatar sa kongen: Gå til Anatot, til gården din, for du har fortjent døden. Men i dag vil jeg ikke la deg dø, fordi du har båret Herren Herrens ark foran min far David, og fordi du har delt alle min fars trengsler med ham.

27 Så drev Salomo Abjatar bort og lot ham ikke få være Herrens prest lenger, for at Herrens ord skulle bli oppfylt, det som han hadde talt mot Elis hus i Sjilo.

28 Da Joab fikk høre om dette, flyktet han til Herrens telt og grep fatt i alterhornene. For Joab hadde holdt med Adonja, selv om han ikke hadde holdt med Absalom.

29 Det ble meldt kong Salomo at Joab var flyktet til Herrens telt og sto ved alteret. Da sendte Salomo Benaja, Jojadas sønn, av sted og sa: Gå og hogg ham ned!

30 Da Benaja kom til Herrens telt, sa han til ham: Så sier kongen: Gå bort herfra! Men han sa: Nei, her vil jeg dø. Og Benaja bar bud tilbake til kongen og sa: Så sa Joab, og slik svarte han meg.

31 Da sa kongen til ham: Gjør som han sier. Hogg ham ned og begrav ham! Så frir du meg og min fars hus fra det uskyldige blod som Joab har utøst.

32 Herren skal la hans blod komme tilbake på hans hode fordi han hogg ned to menn som var rettferdigere og bedre enn han. Han drepte dem med sverdet, uten at min far David visste om det - Abner, Ners sønn, Israels hærfører, og Amasa, Jeters sønn, Judas hærfører.

33 Deres blod skal komme tilbake på Joabs hode og på hans etterkommeres hode til evig tid. Men over David og hans etterkommere og hans hus og hans trone, skal Herrens fred bli til evig tid.

34 Så gikk Benaja, Jojadas sønn, opp og hogg Joab ned og drepte ham. Og han ble begravet ved sitt hus i ørkenen.

³⁵ Kongen satte Benaja, Jojadas sønn, over hæren i hans sted. Og kongen satte presten Sadok i Abjatars sted.

³⁶ Så sendte kongen bud etter Sjime'i og sa til ham: Bygg deg et hus i Jerusalem og bo der. Du skal ikke reise derfra, verken til det ene eller det andre sted.

³⁷ For det skal du vite for visst: Den dagen du går ut og går over bekken Kedron, skal du dø. Ditt blod skal komme over ditt eget hode.

³⁸ Da sa Sjime'i til kongen: Det er godt det du sier. Som min herre kongen har sagt, så skal din tjener gjøre. Og Sjime'i ble boende i Jerusalem en lang tid.

³⁹ Men da tre år var gått, hendte det at to av Sjime'is tjenere rømte til kongen i Gat, Akisj, sønn av Ma'aka. Og det ble meldt til Sjime'i: Tjenerne dine er i Gat.

⁴⁰ Da gjorde Sjime'i seg ferdig og salte eselet sitt og dro til Akisj i Gat for å lete etter tjenerne sine. Sjime'i dro da dit og hadde tjenerne med seg tilbake fra Gat.

⁴¹ Men Salomo fikk vite at Sjime'i var reist fra Jerusalem til Gat og var kommet tilbake.

⁴² Da sendte kongen bud etter Sjime'i og sa til ham: Har jeg ikke sverget ved Herren og høytidelig sagt deg: Det skal du vite for visst at den dagen du går ut og drar til noe annet sted, skal du dø? Og du svarte: Det er godt det du sier, jeg har hørt det.

⁴³ Hvorfor har du da ikke holdt deg etter den ed som var sverget ved Herren, og det bud jeg ga deg?

⁴⁴ Og kongen sa til Sjime'i: Du kjenner selv alt det onde som hjertet ditt vet om at du har gjort mot min far David. Herren lar nå ondskapen din komme tilbake på ditt eget hode.

⁴⁵ Men kong Salomo skal være velsignet, og Davids trone skal stå fast for Herrens åsyn til evig tid.

⁴⁶ Og kongen ga ordre til Benaja, Jojadas sønn, og han gikk ut og hogg Sjime'i ned så han døde. - Og kongedømmet lå trygt og fast i Salomos hånd.

1. Kongebok 3

Salomo tar faraos datter til ekte

¹ Salomo ble svigersønn til farao, kongen i Egypt. Han tok faraos datter til ekte og førte henne inn i Davids by, til han ble ferdig med å bygge både sitt eget hus og Herrens hus og muren rundt Jerusalem.

² Folket ofret den gang bare på haugene, for til den tid var det ennå ikke bygd noe hus for Herrens navn.

³ Salomo elsket Herren, så han fulgte sin far Davids forskrifter. Men han ofret på haugene og brente røkelse der.

⁴ Kongen dro til Gibeon for å ofre der, for der var den store offerhaugen. Tusen brennoffer ofret Salomo på alteret der.

Salomo ber om visdom

⁵ I Gibeon åpenbarte Herren seg for Salomo i en drøm om natten. Gud sa: Be om det du vil jeg skal gi deg!

⁶ Salomo svarte: Du har vist stor miskunnhet mot din tjener David, min far, fordi han vandret for ditt åsyn i sannhet og rettferdighet og med et oppriktig hjerte overfor deg. Og denne store miskunnhet mot ham har du holdt fast ved, og du ga ham en sønn som skulle sitte på hans trone, slik som det er i dag.

⁷ Nå har du da, Herre min Gud, gjort din tjener til konge i min far Davids sted. Men jeg er bare en ungdom, og ofte vet jeg verken ut eller inn.

⁸ Og din tjener står her midt iblant ditt folk, det som du har utvalgt - et folk så stort at det ikke kan regnes eller telles, så stort er det.

⁹ Så gi da din tjener et lydhørt hjerte til å dømme ditt folk, til å skille mellom godt og ondt! For hvem kunne ellers dømme dette ditt folk som er så tallrikt?

¹⁰ Det var godt i Herrens øyne at Salomo hadde bedt om dette.

¹¹ Og Gud sa til ham: Fordi du har bedt om denne ting og ikke bedt om et langt liv og ikke om rikdom og heller ikke om død over dine fiender, men har bedt om forstand til å akte på det som rett er,

¹² så vil jeg gjøre det du ber om. Jeg vil gi deg et vist og forstandig hjerte, så det ikke har vært din like før og ikke vil komme din like etter deg.

¹³ Og det du ikke har bedt om, vil jeg også gi deg, både rikdom og ære, så det ikke skal være din like blant kongene alle dine dager.

¹⁴ Dersom du vil vandre på mine veier, så du holder mine lover og mine bud, som din far David gjorde, så vil jeg gi deg et langt liv.

¹⁵ Da våknet Salomo, og han skjønnte at det var en drøm. Og da han kom til Jerusalem, trådte han fram for Herrens paktsark og ofret brennoffer og bar fram fredsoffer og gjorde et gjestebud for alle mennene sine.

Salomo dømmer mellom to skjøger

¹⁶ På den tiden kom det to horkvinner og trådte fram for kongen.

¹⁷ Den ene kvinnen sa: Hør på meg, herre! Jeg og denne kvinnen bodde i samme hus, og jeg fødte et barn i huset hos henne.

¹⁸ Den tredje dagen etter at jeg hadde født, fødte også denne kvinnen et barn. Der var vi nå sammen. Det var ingen fremmed hos oss i huset, bare vi to var i huset.

¹⁹ Om natten døde sønnen til denne kvinnen fordi hun hadde ligget på ham.

²⁰ Da sto hun opp midt på natten og tok sønnen min fra min side, mens din tjenestekvinne sov. Hun la ham ved sin barm, og sin egen sønn som var død, la hun ved min barm.

²¹ Da jeg så sto opp om morgenen for å gi sønnen min bryst, fikk jeg se at han var død. Men da jeg senere på morgenen så nøyere på ham, da var det ikke sønnen min, han som jeg hadde født.

²² Da sa den andre kvinnen: Nei, den gutten som lever, er min sønn, og den som er død, er din! Men den første sa: Nei, den gutten som er død, er din sønn, og den som lever er min! - Slik snakket de mens de sto for kongen.

²³ Da sa kongen: Den ene sier: Den gutten som lever, er min sønn, og den som er død, er din! Og den andre sier: Nei, den gutten som er død, er din sønn, og den som lever, er min!

²⁴ Så sa kongen: Hent et sverd til meg! Og de kom med et sverd og bar det fram for kongen.

²⁵ Da sa kongen: Hogg det levende barnet i to stykker og gi den ene halvdelen til den ene kvinnen og den andre halvdelen til den andre!

²⁶ Den kvinnen som var mor til det levende barnet, sa da til kongen - for hennes hjerte brant for barnet hennes: Hør på meg, herre! Gi henne det levende barnet og drep det for all del ikke! Men den andre sa: Verken jeg eller du skal ha det, bare hogg til!

²⁷ Da tok kongen til orde og sa: Gi henne det levende barnet og drep det ikke! Hun er barnets mor.

²⁸ Hele Israel fikk høre om den dommen kongen hadde felt. Og de hadde ærefrykt for kongen, for de så at Guds visdom var i hans hjerte, så han dømte rett.

1. Kongebok 4

Salomos embetsmenn

¹ Kong Salomo var konge over hele Israel.

² Og dette var hans fremste menn: Asarja, sønn av Sadok, var prest.

³ Elihoref og Akia, sønner av Sjisja, var statsskrivere. Josjafat, Akiluds sønn, var historieskriver.

- ⁴ Benaja, Jojadas sønn, var høvding over hæren. Sadok og Abjatar var prester.
- ⁵ Asarja, Natans sønn, var høvding over fogdene. Sabud, Natans sønn, var prest, kongens venn.
- ⁶ Akisjar var slottshøvding. Adoniram, Abdas sønn, hadde oppsyn med dem som gjorde pliktarbeid.
- ⁷ Salomo hadde satt tolv fogder over hele Israel. De forsynte kongen og hans hus med matvarer, hver sin måned i året skulle de sørge for det.
- ⁸ Dette var navnene deres: Hurs sønn på Efra'im-fjellet.
- ⁹ Dekers sønn i Makas og Sja'albim og Bet-Sjemesj og Elon-Bet-Hanan.
- ¹⁰ Heseds sønn i Arubbot, han hadde Soko og hele Hefer-bygden.
- ¹¹ Abinadabs sønn hadde hele Dors høyland. Han hadde Tafat, Salomos datter, til kone.
- ¹² Ba'ana, Akiluds sønn, hadde Ta'anak og Megiddo og hele Bet-Sean, som ligger ved siden av Sartan nedenfor Jisre'el, fra Bet-Sean til Abel-Mehola og bortenfor Jokmeam.
- ¹³ Gebers sønn i Ramot i Gilead. Han hadde Ja'irs, Manasses sønns byer i Gilead. Han hadde også Argob-bygden i Basan, seksti store byer med murer og kobberbommer.
- ¹⁴ Akinadab, Iddos sønn, hadde Mahanajim.
- ¹⁵ Akima'as i Naftali. Også han hadde tatt en datter av Salomo til kone. Hun hette Basmat.
- ¹⁶ Ba'ana, sønn av Husai, i Asjer og i Alot.
- ¹⁷ Josjafat, sønn av Paruah, i Issakar.
- ¹⁸ Sjime'i, sønn av Ela, i Benjamin.
- ¹⁹ Geber, sønn av Uri, i Gileads land, det landet som amorittkongen Sihon og Basans konge Og hadde hatt. Han var den eneste fogd i de bygdene.

Salomos store makt og visdom

- ²⁰ Juda og Israel var så mange som sanden ved havet. De åt og drakk og var glade.
- ²¹ Salomo rådde over alle kongerikene fra elven til filistrenes land og like til grensen mot Egypt. De kom med gaver og tjente Salomo så lenge han levde.
- ²² Av matvarer gikk det hos Salomo for hver dag med tretti kor fint mel og seksti kor vanlig mel,

- ²³ ti gjødde okser, tjue drifteokser og hundre stykker småfe, dessuten hjorter og gaseller og dådyr og gjødde fugler.
- ²⁴ For han hersket over hele landet vest for elven, fra Tifsah like til Gasa, og over alle kongene vest for elven, og hadde fred på alle kanter.
- ²⁵ Juda og Israel bodde trygt, hver mann under sitt vintre og under sitt fikentre, fra Dan til Be'er-Sjeba, så lenge Salomo levde.
- ²⁶ Salomo hadde førti tusen stallrom for sine vognhester og tolv tusen hestfolk.
- ²⁷ De fogder som er nevnt ovenfor, hadde hver sin måned til å sørge for mat til kong Salomo og alle som gikk til kong Salomos bord. De lot det ikke mangle noe.
- ²⁸ Bygg og halm til vognhestene og traverne førte de til det stedet hvor det skulle være, hver etter det som var pålagt ham.
- ²⁹ Gud ga Salomo visdom og overmåte stor innsikt, en forstand så mangfoldig som sanden på havets bredd.
- ³⁰ Salomo hadde større visdom enn alle Østens barn og alle egypterne.
- ³¹ Han var visere enn alle mennesker - visere enn esrahitten Etan og Mahols sønner Heman og Kalkol og Darda. Hans navn var kjent blant alle folkeslagene rundt omkring.
- ³² Han laget tre tusen ordspråk, og hans sanger var ett tusen og fem.
- ³³ Han talte om trærne, fra sederen på Libanon til isopen som vokser ut på veggen. Han talte om dyrene og om fuglene og om krypet og om fiskene.
- ³⁴ Og de kom fra alle folk for å høre Salomos visdom, fra alle jordens konger som hadde hørt om hans visdom.

Forberedelser til

1. Kongebok 5

byggingen av templet

- ¹ Da Hiram, kongen i Tyrus, fikk høre at Salomo var blitt salvet til konge i sin fars sted, sendte han noen av tjenerne sine til ham. For Hiram hadde alltid vært en venn av David.
- ² Og Salomo sendte bud til Hiram og sa:
- ³ Du vet at min far David ikke kunne bygge et hus for Herrens, sin Guds navn, på grunn av de krigene som han hadde med fiender på alle kanter, til Herren la dem under hans føtter.
- ⁴ Men nå har Herren min Gud gitt meg ro rundt omkring. Det finnes ingen motstandere, og ingen ulykker truer.

⁵ Derfor tenker jeg nå på å bygge et hus for Herrens, min Guds navn, slik som Herren sa da han talte slik til min far David: Din sønn, som jeg vil sette på din trone i ditt sted, han skal bygge huset for mitt navn.

⁶ Gi nå befaling om at de skal hogge sedertrær for meg på Libanon. Så skal mine tjenere være med dine tjenere. Lønnen til dine tjenere vil jeg gi deg etter som du selv bestemmer, for du vet at det ikke finnes noen blant oss som skjønner seg så godt på å hogge tømmer, som sidonierne.

⁷ Da Hiram fikk dette budskapet fra Salomo, ble han meget glad, og han sa: Lovet være Herren i dag, han som har gitt David en vis sønn og satt ham over dette store folket!

⁸ Og Hiram sendte bud til Salomo og sa: Jeg har mottatt det budskapet du har sendt meg. Jeg skal på alle måter gjøre som du ønsker med sedertrærne og sypressene.

⁹ Mine tjenere skal føre dem fra Libanon ned til havet. Der vil jeg legge stokkene i flåter på havet og føre dem til det stedet du vil gi meg beskjed om. Der vil vi ta dem fra hverandre, og så lar du dem hente. Men så må du gjøre det jeg ønsker, og la meg få matvarer til mitt hus.

¹⁰ Og Hiram lot Salomo få sedertrær og sypresser, så mye som han ønsket.

¹¹ Og Salomo ga Hiram tjue tusen kor hvete til mat for hans hus og tjue kor olje av knuste oliven. Så mye ga Salomo til Hiram år etter år.

¹² Herren ga Salomo visdom, slik som han hadde lovt ham. Og det var fred mellom Hiram og Salomo, og de gjorde en pakt med hverandre.

¹³ Kong Salomo tok ut pliktarbeidere av hele Israel, og pliktarbeiderne var tretti tusen mann.

¹⁴ Han sendte dem i skift til Libanon, ti tusen hver måned. En måned var de på Libanon og to måneder hjemme. Adoniram hadde oppsyn med pliktarbeiderne.

¹⁵ Salomo hadde sytti tusen bærere og åtti tusen steinhoggere på fjellene,

¹⁶ og dessuten arbeidsformennene, som var tre tusen tre hundre i tallet. De hadde tilsyn med de folkene som utførte arbeidet.

¹⁷ Og kongen befalte at de skulle bryte store, kostbare steiner, så grunnvollen til huset kunne legges med hoggen stein.

¹⁸ Og Salomos bygningsmenn og Hiram's bygningsmenn og mennene fra Gebal hogg dem til og gjorde i stand både stokkene og steinene som huset skulle bygges av.

1. Kongebok 6

Salomo bygger templet

- ¹ I det fire hundre og åttiende år etter Israels barns utgang av landet Egypt, i måneden siv, det er den andre måneden, i det fjerde året etter at Salomo var blitt konge over Israel, da begynte han å bygge huset for Herren.
- ² Huset som kong Salomo bygde for Herren, var seksti alen langt og tjue alen bredt og tretti alen høyt.
- ³ Forhallen foran Det hellige var tjue alen lang, svarende til bredden av huset, og ti alen bred, målt ut fra huset.
- ⁴ På huset laget han vinduer med fast gitterverk.
- ⁵ Rundt husets vegg bygde han et tilbygg rundt omkring - langsmed veggene på huset, både Det hellige og det innerste rommet. Og han gjorde sidekammer rundt omkring.
- ⁶ Den nederste etasjen var fem alen bred, den mellomste seks alen bred og den tredje sju alen bred. For han hadde gjort avsatser på huset rundt omkring på utsiden, så ikke bjelkene skulle gå inn i veggene på huset.
- ⁷ Da huset ble reist, ble det bygd av hele steiner fra steinbruddet. En hørte verken hammer eller øks eller noe slags jernredskap i huset da det ble bygd.
- ⁸ Døren til den nederste etasjen var på sørsiden av huset. En svingtrapp førte opp i den mellomste etasjen, og fra den mellomste opp i den tredje.
- ⁹ Slik bygde han huset. Og da han hadde gjort det ferdig, tekte han det med bjelker og med sederplanker i rader.
- ¹⁰ Tilbygget som han hadde bygget rundt om hele huset, var fem alen høyt for hver etasje og var festet til huset med sederbjelker.
- ¹¹ Da kom Herrens ord til Salomo, og det lød slik:
- ¹² Nå bygger du dette huset! Hvis du da vandrer etter mine forskrifter og holder mine lover og tar vare på alle mine bud, så du følger dem, da vil jeg oppfylle på deg det ordet jeg talte til din far David.
- ¹³ Jeg vil bo midt iblant Israels barn, og jeg vil ikke forlate mitt folk Israel.
- ¹⁴ Så bygde da Salomo huset og gjorde det ferdig.
- ¹⁵ Han kledde husets vegger innvendig med sederbord. Fra gulvet og helt opp til loftsbjelkene kledde han huset innvendig med tre, og gulvet kledde han med sypressbord.
- ¹⁶ Tjue alen fra baksiden av huset satte han opp en vegg av sederbord fra gulvet og opp til loftsbjelkene. Han innredet et rom innenfor veggene. Det var Det aller helligste.
- ¹⁷ Og huset - Det hellige foran det innerste rommet - var førti alen langt.

- 18** Innvendig var huset prydet med utskjæringer i sedertre - gresskar og utsprungne blomster. Alt sammen var sedertre, det var ingen stein å se.
- 19** Innerst i huset innredet han et rom til å sette Herrens paktsark.
- 20** Foran det innerste rommet, som var tjue alen langt og tjue alen bredt og tjue alen høyt, og som han kledde med fint gull, satte han et alter og kledde det med sedertre.
- 21** Og Salomo kledde huset innvendig med fint gull og hengte gullkjeder bortetter veggen foran det innerste rommet, og kledde den med gull.
- 22** Hele huset kledde han med gull fra ende til annen, og hele alteret som hørte til det innerste rommet, kledde han med gull.
- 23** I den innerste helligdommen laget han to kjeruber av oljetre. De var ti alen høye.
- 24** Kjerubens ene vinge var fem alen og kjerubens andre vinge fem alen. - Det var ti alen fra vingspiss til vingspiss.
- 25** Den andre kjeruben var også ti alen. Begge kjerubene hadde samme mål og samme skikkelse.
- 26** Den ene kjeruben var ti alen høy, likeså den andre kjeruben.
- 27** Og han satte kjerubene i det innerste rommet i huset. De strakte kjerubenes vinger ut, så den ene kjerubens vinge rørte ved den ene veggen, og den andre kjerubens vinge rørte ved den andre veggen, mens deres vinger rørte ved hverandre midt i huset.
- 28** Han kledde kjerubene med gull.
- 29** Alle veggene i huset prydet han med utskårne bilder av kjeruber og palmer og utsprungne blomster både i det indre og i det ytre rommet.
- 30** Og gulvet i huset kledde han med gull, både i det indre og i det ytre rommet.
- 31** Foran inngangen til det innerste rommet laget han en fløydør av oljetre. Den øvre dørkarmen med dørstolpene utgjorde en femtedel av veggen.
- 32** Og de to dørene av oljetre prydet han med utskårne bilder av kjeruber og palmer og utsprungne blomster, og han kledde dem med gull. Han bredte gullet ut over kjerubene og palmene.
- 33** Likeså laget han dørstolper av oljetre for inngangen til Det hellige, på fjerdedelen av veggen,
- 34** og to dørflyyer av syresstre. Begge dørflyene var i to deler, som kunne svinges hver for seg.

³⁵ Og han prydet dem med utskjæringer: kjeruber og palmer og utsprungne blomster, og han kledde dem med gull som ble lagt jevnt utover utskjæringene.

³⁶ Han bygde den indre forgården av tre lag tilhogd stein og ett lag sederbjelker.

³⁷ I det fjerde året ble grunnvollen lagt til Herrens hus, i måneden siv,

³⁸ og i det ellevte året i måneden bul, det er den åttende måneden, var huset ferdig i alle sine deler. Det var i ett og alt som det skulle være. Da hadde han bygd på det i sju år.

1. Kongebok 7

Salomo bygger en praktfull kongebolig

¹ På sitt eget hus bygde Salomo i tretten år før han ble ferdig med hele huset.

² Han bygde Libanon-skoghuset, hundre alen langt og femti alen bredt og tretti alen høyt, på fire rader søyler av sedertre og med bjelker av sedertre over søylene.

³ Det var tekt med sedertre over de sidekamrene som hvilte på søylene, og som var førtifem i tallet, femten i hver rad.

⁴ Vinduene sto i tre rader, og vindu mot vindu i tre høyder.

⁵ Alle dørene og dørstolpene var firkantet, av bjelker, og vendte like mot vindusrekken i alle tre høyder.

⁶ Så laget han søylehallen, femti alen lang og tretti alen bred. Foran den var det en forhall med søyler, og foran den igjen var det en trappeoppgang.

⁷ Så laget han tronhallen hvor han satt og dømte, domshallen. Den var kledd med sedertre fra den ene enden av gulvet til den andre.

⁸ Hans eget hus, det som han bodde i, og som lå i den andre gården innenfor forhallen, var bygd på samme måten. Også for faraos datter, som han hadde tatt til ekte, bygde Salomo et hus som var likt denne forhallen.

⁹ Alt dette var av kostbare steiner, hogd etter mål og skåret med sag både på innsiden og utsiden, like fra grunnen og opp til murkanten, og så på utsiden til den store borggården.

¹⁰ Grunnmuren var lagt med kostbare og store steiner, steiner på ti alen og steiner på åtte alen.

¹¹ Over dem var det kostbare steiner, hogd etter mål, og sedertre.

¹² Rundt omkring den store borggården var det tre lag tilhogd stein og ett lag sederbjelker, slik det var rundt den indre forgården til Herrens hus og rundt forhallen til slottet.

Beskrivelse av templet

- 13** Kong Salomo sendte bud etter Hiram fra Tyrus.
- 14** Han var sønn av en enke av Naftalis stamme, og hans far var en mann fra Tyrus, en kobbersmed. Han var fylt med visdom og forstand og kunnskap, så han kunne gjøre alle slags arbeid i kobber. Han kom da til kong Salomo og gjorde alt det arbeidet han ville ha utført.
- 15** Han laget de to kobbersøylene. Den ene søylen var atten alen høy, og en tråd på tolv alen nådde omkring den andre søylen.
- 16** Han laget to søylehoder av støpt kobber til å sette på toppen av søylene. Hvert søylehode var fem alen høyt.
- 17** På søylehodene som var på toppen av søylene, var det nettverk, flettet arbeid, snorer laget som kjeder - sju på hvert søylehode.
- 18** Og han laget to rader med granatepler rundt omkring ved det ene flettverket som skulle dekke søylehodene på toppen av søylene. Slik gjorde han også med det andre søylehodet.
- 19** Og søylehodene på toppen av søylene var laget som liljer, likesom i forhallen, og målte fire alen.
- 20** På begge søylene var det søylehoder ovenfor den utbuktningen som var nærmest ved flettverket. Og granatepler, to hundre i tallet, hang i rader rundt omkring på det andre søylehodet.
- 21** Så reiste han søylene ved forhallen til templet. Søylen som han satte på den høyre siden, kalte han Jakin, og den som han satte på den venstre siden, kalte han Boas.
- 22** På toppen av søylene var det utsmykning formet som liljer. Så var arbeidet med søylene ferdig.
- 23** Så laget han det støpte havet. Det var ti alen fra den ene randen til den andre og var helt rundt. Det nådde fem alen i høyde, og en snor på tretti alen nådde rundt det.
- 24** Nedenfor randen var det gresskar rundt omkring havet, ti på hver alen. Det var to rader med gresskar, og de var støpt i ett med havet.
- 25** Havet sto på tolv okser. Tre vendte mot nord, tre vendte mot vest, tre vendte mot sør, og tre vendte mot øst. Havet hvilte på dem, og de hadde bakkroppen vendt innover.
- 26** Kummen var en håndsbredd tykk. Kanten var som randen på et beger, lik en liljeblostm. Den rommet to tusen bat.
- 27** Så laget han ti fotstykker av kobber. Hvert fotstykke var fire alen langt, fire alen bredt og tre alen høyt.

- ²⁸ Fotstykkene var laget slik: Det var lister på dem - lister mellom kantlistene.
- ²⁹ Og på listene mellom kantlistene var det løver, okser og kjeruber, og likeså over kantlistene. Over og under løvene og oksene var det kranser av hamret arbeid.
- ³⁰ Hvert fotstykke hadde fire hjul av kobber og aksler av kobber, og de fire føttene hadde bærearmer. De var faststøpt under karet. På hver av dem var det kranser.
- ³¹ Åpningen på karet var innenfor kransen og nådde en alen opp over den. Åpningen var rund, og hadde et underlag på halvannen alen. Også på åpningen var det utskjæringer, men tverrlistene var firkantete, ikke runde.
- ³² De fire hjulene var under tverrlistene, og hjulakslene var på fotstykket. Hvert hjul var halvannen alen høyt.
- ³³ Hjulene var laget som vognhjul, akslene og ringene og ekene og navene på dem var alt sammen støpt.
- ³⁴ Det var fire bærearmer på de fire hjørnene av hvert fotstykke. Bæreamene var i ett med fotstykket.
- ³⁵ Øverst på fotstykket var det en halv alens forhøyning, helt rund. Håndtakene og listene var øverst på fotstykket og var støpt i ett med det.
- ³⁶ På flatsiden av håndtakene og på listene skar han ut kjeruber, løver og palmer, etter som det var rom til på hver av dem, og løvverk rundt omkring.
- ³⁷ Slik laget han de ti fotstykkene. De var alle støpt på samme vis og hadde samme mål og samme form.
- ³⁸ Så laget han ti kobberkar. Hvert kar rommet førti bat og var fire alen i tverrmål. Det var ett kar på hvert av de ti fotstykkene.
- ³⁹ Og han satte fem av fotstykkene på høyre side av huset og fem på venstre side. Havet satte han på høyre side av huset, mot sørøst.
- ⁴⁰ Hiram laget askebøttene og ildskuffene og skålene til å stenke blod med. Så var Hiram ferdig med alt det arbeidet han gjorde for kong Salomo til Herrens hus. Til sammen var det:
- ⁴¹ De to søylene og de to skålene på søylehodene på toppen av søylene, de to flettverkene til å dekke de to skålene på søylehodene på toppen av søylene,
- ⁴² de fire hundre granateplene til de to flettverkene - to rader granatepler til hvert flettverk - til å dekke de to skålene på søylehodene som var over søylene,
- ⁴³ og de ti fotstykkene og de ti karene på fotstykkene,

- ⁴⁴ og havet og de tolv oksene under havet,
- ⁴⁵ og askebøttene og ildskuffene og skålene til å stenke blod med. Alt dette som Hiram laget for kong Salomo til Herrens hus, var av blankt kobber.
- ⁴⁶ Det var på Jordan-sletten kongen lot dem støpe, i leirjorden mellom Sukkot og Sartan.
- ⁴⁷ Salomo lot være å veie alle disse tingene fordi mengden var så stor, kobberets vekt ble ikke undersøkt.
- ⁴⁸ Salomo laget også alle de andre tingene som skulle være i Herrens hus: gullalteret og gullbordet som skuebrødene skulle ligge på,
- ⁴⁹ og lysestakene, fem på høyre og fem på venstre side - foran det innerste rommet - av fint gull, og blomstene på dem og lampene og lysesaksene av gull,
- ⁵⁰ og fatene og knivene og skålene til å stenke blod med, og røkelsesskålene og fyrfatene av fint gull, og hengslene til dørene i det innerste rommet i huset, Det aller helligste, og dørene til det forreste rommet i huset, Det hellige - alt var av gull.
- ⁵¹ Da det nå var fullført, alt det arbeidet som Salomo lot utføre for Herrens hus, lot han bære inn der de ting som hans far David hadde helliget til Herren: sølvet og gullet og karene. Han la det ned i skattkamrene i Herrens hus.

1. Kongebok 8

Herrens paktsark blir ført inn i templet

- ¹ Da kalte kong Salomo Israels eldste og alle stammehøvdingene, overhodene for Israels barns familier sammen til seg i Jerusalem, for å føre Herrens paktsark opp fra Davids by, det er Sion.
- ² Alle Israels menn samlet seg hos kong Salomo på festen i måneden etanim, det er den sjuende måneden.
- ³ Da nå alle Israels eldste var kommet, løftet prestene opp arken.
- ⁴ Og de bar opp Herrens ark og sammenkomstens telt og alle de hellige kar som var i teltet. Det var prestene og levittene som bar dem opp.
- ⁵ Kong Salomo sto foran arken og med ham hele Israels menighet, som hadde samlet seg hos ham. De ofret småfe og storfe i slik mengde at de ikke kunne telles eller regnes.
- ⁶ Prestene bar Herrens paktsark inn på dens plass i husets innerste rom, i Det aller helligste, under kjerubenes vinger.
- ⁷ For kjerubene bredte vingene ut over det stedet hvor arken sto, så at kjerubene ovenfra dekket både over arken og bærestengene.

⁸ Stengene var så lange at endene på dem kunne bli sett fra Det hellige foran det innerste rommet, men ikke utenfor. Og der har de vært til denne dag.

⁹ Det var ikke noe i arken uten de to steintavlene som Moses hadde lagt ned der ved Horeb, den gang Herren gjorde pakt med Israels barn da de dro ut av landet Egypt.

¹⁰ Så skjedde det da prestene gikk ut av helligdommen, da fylte skyen Herrens hus.

¹¹ Prestene kunne ikke bli stående og gjøre tjeneste på grunn av skyen, for Herrens herlighet fylte Herrens hus.

Salomo priser Herren, som har oppfylt sine løfter til David

¹² Da sa Salomo: Herren har sagt at han vil bo i det dunkle.

¹³ Nå har jeg bygd et hus til bolig for deg, et sted hvor du kan bo til evig tid.

¹⁴ Så vendte kongen seg om og velsignet hele Israels menighet, mens hele Israels menighet sto.

¹⁵ Han sa: Lovet være Herren, Israels Gud, som med sin munn talte med David, min far, og med sin hånd har oppfylt det han lovte da han sa:

¹⁶ Fra den dagen jeg førte mitt folk Israel ut av Egypt, har jeg ikke utvalgt noen by blant alle Israels stammer, hvor det skulle bygges et hus til bolig for mitt navn. Men jeg utvalgte David til å råde over mitt folk Israel.

¹⁷ Og David, min far, hadde i sinne å bygge et hus for Herrens, Israels Guds navn.

¹⁸ Men Herren sa til David, min far: Du gjorde vel i at du har hatt i sinne å bygge et hus for mitt navn.

¹⁹ Men du skal ikke bygge huset. Din sønn, han som du skal bli far til, han skal bygge huset for mitt navn.

²⁰ Herren har nå oppfylt det ordet han hadde talt. Jeg er trådt i min far Davids sted og har tatt sete på Israels trone, slik som Herren hadde sagt. Og jeg har bygd huset for Herrens, Israels Guds navn.

²¹ Der har jeg gjort i stand et rom for arken. I den er Herrens pakt, den pakt som han sluttet med våre fedre da han førte dem ut av landet Egypt.

Salomo ber Herren se i nåde til huset og alle som tilber ham

²² Så trådte Salomo fram foran Herrens alter midt for hele Israels menighet og bredte hendene ut mot himmelen,

²³ og han sa: Herre, Israels Gud! Det er ikke noen Gud som du, verken i himmelen der oppe eller på jorden her nede. Du er den som holder din pakt

og bevarer din miskunn mot dine tjenere, når de vandrer for ditt åsyn av hele sitt hjerte,

24 du som har holdt det du lovte din tjener David, min far. Du lovte det med din munn, og du har oppfylt det med din hånd, som det viser seg i dag.

25 Herre, Israels Gud! Så hold nå også det du lovte din tjener David, min far, da du sa: Det skal aldri mangle en mann av din ætt til å sitte på Israels trone for mitt åsyn, så sant dine barn akter på sin vei og vandrer for mitt åsyn, som du har vandret for mitt åsyn.

26 Så la nå, Israels Gud, de ordene bli sannhet som du har talt til din tjener David, min far.

27 Men bor da Gud virkelig på jorden? Se, himlene og himlenes himler rommer deg ikke! Hvor meget mindre da dette huset som jeg har bygd.

28 Men du vil likevel vende deg til din tjeners bønn og til hans ydmyke begjæring, Herre min Gud, og høre det rop og den bønn som din tjener bærer fram for ditt åsyn i dag.

29 La dine øyne være åpne over dette huset natt og dag - det stedet som du har talt om og sagt: Mitt navn skal bo der. Hør den bønn som din tjener ber, vendt mot dette stedet.

30 Du vil høre på din tjeners og ditt folk Israels ydmyke begjæring, som de bærer fram vendt mot dette stedet. Ja, du vil høre den på det sted hvor du bor, i himmelen. Du vil høre og tilgi.

31 Når noen synder mot sin neste, og de krever at han skal avlegge ed, og han så kommer inn og sverger foran ditt alter i dette huset,

32 så vil du høre i himmelen og gripe inn og hjelpe dine tjenere til deres rett. Du vil dømme den skyldige skyldig og la hans gjerninger komme over hans eget hode, og du vil dømme den rettferdige rettferdig, og la ham få igjen for sin rettferdighet.

33 Når ditt folk Israel blir slått av fienden fordi de synder mot deg, men de så vender om til deg og bekjenner ditt navn og ber og bønnfaller deg om nåde i dette huset,

34 da vil du høre det i himmelen og tilgi ditt folk Israels synd og føre dem tilbake til det landet du har gitt deres fedre.

35 Når himmelen lukkes så det ikke kommer regn, fordi de har syndet mot deg, og de så ber, vendt mot dette stedet, og bekjenner ditt navn og vender om fra sin synd fordi du har ydmyket dem,

36 da vil du høre det i himmelen og tilgi dine tjeneres og ditt folk Israels synd. Du vil lære dem den gode veien de skal vandre, og du vil la det regne over ditt land, det landet du har gitt ditt folk til arv.

37 Når det blir hungersnød i landet, når det kommer pest, når det kommer sot og rust på kornet, gresshopper og gnagere, når fienden trenger inn i landet og beleirer byene, når det kommer noen plage eller noen sykdom, -

38 hver gang det da kommer en bønn eller ydmyk begjæring fra noe menneske eller fra hele ditt folk Israel, fordi de hver for seg kjenner sitt hjertes nød, og de så brer ut sine hender mot dette huset,

39 så vil du høre det i himmelen, der hvor du bor. Du vil tilgi og gripe inn og gi hver mann etter hans ferd, fordi du kjenner hans hjerte. For bare du kjenner alle menneskebarns hjerter.

40 Og så skal de frykte deg alle de dager de lever i det landet du har gitt våre fedre.

41 Kan hende det også kommer en fremmed, en som ikke er av ditt folk Israel, men kommer fra et fjernt land for ditt navns skyld -

42 for de vil få høre om ditt store navn og om din sterke hånd og om din utrakte arm - når han så kommer og ber, vendt mot dette huset,

43 så vil du høre det i himmelen, der hvor du bor, og gjøre alt som den fremmede roper til deg om, så alle jordens folk må lære å kjenne ditt navn og frykte deg likesom ditt folk Israel, og forstå at det er ditt navn som nevnes over dette huset som jeg har bygd.

44 Når ditt folk drar ut i krig mot sin fiende på den vei du sender dem, og de så ber til Herren, vendt mot den byen du har utvalgt, og det huset jeg har bygd for ditt navn,

45 så vil du i himmelen høre deres bønn og ydmyke begjæring og hjelpe dem til deres rett.

46 Når de synder mot deg - for det finnes ikke noe menneske som ikke synder - og du blir vred på dem og gir dem i fiendens hånd, så de tar dem til fange og fører dem bort til fiendens land, fjernt eller nær,

47 men de så tar seg dette til hjertet i det landet hvor de holdes fanget, slik at de omvender seg og bønnfaller deg om nåde der i fiendelandet hvor de blir holdt fanget, og sier: Vi har syndet og båret oss ille at, vi har vært ugudelige,

48 ja, hvis de så omvender seg til deg av hele sitt hjerte og hele sin sjel der i sine fienders land, hos dem som har ført dem bort i fangenskap, og de ber til deg, vendt mot sitt land, som du har gitt deres fedre, og mot den byen du har utvalgt, og det huset jeg har bygd for ditt navn -

49 så vil du høre deres bønn og ydmyke begjæring i himmelen, der du bor, og hjelpe dem til deres rett.

50 Du vil tilgi ditt folk det de har syndet mot deg, og alle de misgjerninger de har gjort mot deg. Og du vil la dem finne barmhjertighet hos dem som holder dem fanget, så de forbarmer seg over dem.

51 De er jo ditt folk og din arv, som du førte ut av Egypt, midt ut av jernovnen.

52 La da dine øyne være opplatt for din tjeners ydmyke begjæring og for ditt folk Israels ydmyke begjæring, så du hører på dem, så ofte de roper til deg.

53 For du har skilt dem ut fra alle jordens folk, så de skal være din eiendom, slik du sa gjennom din tjener Moses da du førte våre fedre ut av Egypt, Herre Herre!

54 Da Salomo hadde båret fram hele denne ydmyke bønnen for Herren, sto han opp fra Herrens alter, hvor han hadde ligget på sine knær med hendene utbredt mot himmelen.

55 Så trådte han fram og velsignet hele Israels menighet med høy røst og sa:

56 Lovet være Herren, som har gitt sitt folk Israel ro, slik som han lovte! Ikke ett ord er blitt til intet av alle de gode ordene han talte ved sin tjener Moses.

57 Måtte Herren vår Gud være med oss som han har vært med våre fedre! Måtte han ikke forlate oss og ikke forkaste oss,

58 men bøye vårt hjerte til seg, så vi vandrer på alle hans veier og holder hans bud og forskrifter og lover, som han ga våre fedre.

59 Og måtte denne min bønn som jeg i ydmykhet har båret fram for Herrens åsyn, være nær Herren vår Gud dag og natt, så han hjelper sin tjener og sitt folk Israel til deres rett, slik det trengs hver dag.

60 Da skal alle folk på jorden kjenne at Herren er Gud, han og ingen annen.

61 Hold dere så til Herren vår Gud med et helt hjerte, så dere vandrer etter hans lover og holder hans bud, som dere gjør i dag.

Salomo ofrer og feirer løvhyttenes høytid sammen med folket

62 Og kongen og hele Israel med ham ofret slaktoffer for Herrens åsyn.

63 Tjueto tusen stykker storfe og hundre og tjue tusen stykker småfe var det fredsoffer som Salomo bar fram for Herren. Slik var det kongen og alle Israels barn innviet Herrens hus.

64 Samme dag helliget kongen den midterste del av forgården som var foran Herrens hus. For der bar han fram brennofferet og matofferet og fettstykkene av fredsofrene, fordi kobberalteret som sto for Herrens åsyn, var for lite til å romme brennofferet og matofferet og fettstykkene av fredsofrene.

65 Slik feiret Salomo den gang festen, og hele Israel med ham. En stor mengde folk var kommet sammen like fra Hamat-veien og til Egypterbekken. I

sju dager og sju dager til - til sammen fjorten dager - feiret de festen for Herrens, vår Guds åsyn.

⁶⁶ Den åttende dagen lot han folket fare. De tok farvel med kongen og dro hjem, glade og vel til mote over alt det gode Herren hadde gjort mot sin tjener David og mot sitt folk Israel.

1. Kongebok 9

Herren åpenbarer seg for Salomo

¹ Da Salomo hadde fullført arbeidet med å bygge Herrens hus og kongens hus og alt det han ønsket å gjøre,

² da åpenbarte Herren seg andre gangen for Salomo, slik han hadde åpenbart seg for ham i Gibeon.

³ Og Herren sa til ham: Jeg har hørt din bønn og ydmyke begjæring som du bar fram for mitt åsyn. Jeg har helliget dette huset som du har bygd, så jeg lar mitt navn bo der til evig tid, og mine øyne og mitt hjerte skal være der alle dager.

⁴ Hvis du nå vandrer for mitt åsyn, som din far David gjorde, med et helt hjerte og i oppriktighet, så du gjør alt det jeg har befalt deg, og holder mine bud og mine lover,

⁵ så vil jeg trygge din kongetrone i Israel til evig tid, slik som jeg lovte din far David da jeg sa: Det skal aldri mangle en mann av din ætt på Israels trone.

⁶ Men hvis dere og deres barn vender dere bort fra meg og ikke holder de bud og lover som jeg har gitt dere, men går bort for å dyrke andre guder og tilbe dem,

⁷ da vil jeg utrydde Israel av det landet jeg har gitt dem. Det huset jeg har helliget for mitt navn, vil jeg kaste bort fra mitt åsyn. Og Israel skal bli til et ordspråk og til en spott blant alle folk.

⁸ Selv om dette huset er aldri så høyt, så skal likevel alle som går forbi det, bli forferdet og spotte. Og når noen da spør: Hvorfor har Herren gjort slik mot dette landet og mot dette huset? -

⁹ da skal de svare: Fordi de forlot Herren sin Gud, som førte deres fedre ut av landet Egypt, og holdt seg til andre guder og tilba dem og dyrket dem, derfor har Herren ført all denne ulykken over dem.

Salomo og Hiram

¹⁰ Da nå de tjue årene var gått som Salomo hadde brukt til å bygge de to husene, Herrens hus og kongens hus,

¹¹ ga kong Salomo tjue byer i Galilea til Hiram, kongen i Tyrus, som hadde hjulpet ham med sedertre og sypresstre og gull, så mye han ønsket.

12 Men da Hiram kom fra Tyrus for å se på de byene Salomo hadde gitt ham, syntes han ikke om dem.

13 Han sa: Hva er dette for byer du har gitt meg, bror? Og han kalte dem Kabuls land, og det heter de den dag i dag.

14 Men Hiram hadde sendt kongen hundre og tjue talenter gull.

Salomos byggverk og handel

15 Dette er grunnen til at kong Salomo tok ut pliktarbeidere til å bygge Herrens hus og sitt eget hus og Millo og Jerusalems murer og Hasor og Megiddo og Geser:

16 Faraos kongen i Egypt, hadde dratt opp og inntatt Geser og satt ild på byen og drept kana'aneerne som bodde der. Så hadde han gitt byen i medgift til sin datter, Salomos kone.

17 Men Salomo bygde Geser opp igjen. Likeså bygde han opp nedre Bet-Horon

18 og Ba'alat og Tadmor i ørkenen der i landet,

19 og alle de forrådsbyene han hadde, byene for stridsvognene og byene for hestfolket og alt det andre han hadde lyst til å bygge, både i Jerusalem og på Libanon og i hele det landet han rådde over.

20 Alle som var blitt tilbake av amorittene, hetittene, ferisittene, hevittene og jebusittene, folk som ikke var av Israels ætt -

21 alle de etterkommere av disse folk som var blitt igjen i landet fordi Israels barn ikke hadde maktet å slå dem med bann, dem tok Salomo til arbeidsppliktige treller, og det har de vært til denne dag.

22 Men Salomo tok ikke noen av Israels barn til å være trell. De var hans krigsmenn og hoffmenn og høvdinger og våpensveiner og høvedsmenn for hans stridsvogner og hestfolk.

23 Salomos arbeidsformenn var fem hundre og femti i tallet. De hadde tilsyn med de folkene som utførte arbeidet.

24 Så snart faraos datter hadde flyttet opp fra Davids by til det huset som han hadde bygd for henne, gikk han i gang med å bygge Millo.

25 Tre ganger om året ofret Salomo brennoffer og fredsoffer på det alteret han hadde bygd for Herren, og han brente røkelse ved det alteret som sto for Herrens åsyn. Og så bygde han huset ferdig.

26 Kong Salomo bygde også skip i Esjon-Geber, som ligger ved Eilat på bredden av Rødehavet i Edoms land.

²⁷ Og Hiram sendte sine folk, sjøvant mannskap, på skipene sammen med Salomos folk.

²⁸ De kom til Ofir og hentet gull, fire hundre og tjue talenter, og førte det hjem til kong Salomo.

1. Kongebok 10

Dronningen av Saba besøker Salomo

¹ Da dronningen av Saba hørte gjetordet om Salomo, som skyldtes Herrens navn, kom hun for å sette ham på prøve med gåter.

² Hun kom til Jerusalem med et stort følge, med kameler som bar krydderier og en stor mengde gull og edelsteiner. Da hun var kommet til Salomo, talte hun med ham om alt som lå henne på hjertet.

³ Men Salomo svarte på alle gåtene hennes. Det var ikke ett ord av det hun sa, som var skjult for kongen, så han ikke kunne svare på det.

⁴ Da dronningen av Saba så all Salomos visdom og så det huset han hadde bygd,

⁵ og rettene på hans bord, og hvordan hoffmennene satt ved bordet, og bordsveinene som sto omkring, hvordan de var kledd, og hans munnskjenker, og trappen som han gikk opp på til Herrens hus, ble hun rent ute av seg selv av forundring.

⁶ Og hun sa til kongen: Så var det da sant det jeg hørte hjemme i mitt land om deg og din visdom!

⁷ Jeg trodde ikke det de fortalte, før jeg kom og fikk se det med egne øyne. Men nå ser jeg at de ikke har fortalt meg halvparten! I visdom og lykke er du enda større enn det gjetordet jeg har hørt.

⁸ Lykkelige er dine menn, og lykkelige er disse tjenerne dine som alltid står for ditt åsyn og hører din visdom!

⁹ Lovet være Herren din Gud, som hadde velbehag i deg, så han satte deg på Israels trone! Fordi Herren elsker Israel til evig tid, satte han deg til konge for å håndheve rett og rettferdighet.

¹⁰ Så ga hun kongen hundre og tjue talenter gull og krydderier i stor mengde og edelsteiner. Aldri er det siden kommet en slik mengde krydderier til landet som det dronningen av Saba ga kong Salomo.

¹¹ Men også Hiram's skip som hentet gull fra Ofir, hadde ført sandeltre i stor mengde og edelsteiner med derfra.

¹² Av sandeltreet lot kongen lage rekkverk til Herrens hus og til kongens hus og sitarer og harper for sangerne. Aldri er det siden kommet eller blitt sett så mye sandeltre i landet.

13 Og kong Salomo ga dronningen av Saba alt det hun hadde lyst til og ba om, i tillegg til de gaver som det sømmet seg for så mektig en konge som Salomo å gi henne. Så tok hun av sted og dro hjem til sitt land med tjenerne sine.

Salomos visdom og rikdom overgår alle andres

14 Vekten av det gullet som i ett år kom inn til Salomo, var seks hundre og sekstiseks talenter,

15 i tillegg til det som kom inn fra kjøpmennene og fra reisende handelsmenn og fra alle kongene i Arabia og fra stattholderne i landet.

16 Kong Salomo laget to hundre store skjold av hamret gull, det gikk med seks hundre sekel gull til hvert skjold;

17 og tre hundre små skjold av hamret gull, til hvert av disse skjoldene gikk det med tre miner gull; og kongen satte dem i Libanon-skoghuset.

18 Kongen laget også en stor elfenbenstrone og kledde den med rent gull.

19 Tronen hadde seks trinn, og på baksiden var det en rund topp. På begge sider av setet var det armlener, og ved siden av dem sto det to løver.

20 Tolv løver sto det der, en på hver side av de seks trinnene. Noe slikt har aldri vært laget i noe annet kongerike.

21 Alle kong Salomos drikkekar var av gull, og alle karene i Libanon-skoghuset var av fint gull. Ingenting var av sølv, sølvet ble ikke regnet for noe i Salomos dager.

22 For kongen hadde Tarsis-skip på havet sammen med Hiram's skip. En gang hvert tredje år kom Tarsis-skipene hjem, lastet med gull og sølv, elfenben og aper og påfugler.

23 Kong Salomo ble større enn alle jordens konger i rikdom og visdom.

24 Fra alle jordens kanter kom folk for å se kong Salomo og høre hans visdom, som Gud hadde lagt i hans hjerte.

25 Alle hadde gaver med: sølvkar og gullkar og klær og våpen og krydderier, hester og muldyr. Slik gjorde de år etter år.

26 Salomo la seg til mange stridsvogner og hestfolk. Han hadde fjorten hundre stridsvogner og tolv tusen hestfolk. Noen av dem la han i vognbyene og noen hos seg selv i Jerusalem.

27 Kongen gjorde sølvet i Jerusalem like vanlig som stein, og sedertre like så vanlig som morbærtrærne i lavlandet.

28 Hester ble innført til Salomo fra Egypt og fra Kue. Kongens kjøpmenn kjøpte dem i Kue og hentet dem der.

²⁹ Hver vogn som ble hentet fra Egypt og innført, kostet seks hundre sekel sølv, og hver hest et hundre og femti sekel. På samme måte hentet de også vogner og hester derfra til alle hetittenes konger og til kongene i Syria.

1. Kongebok 11

Salomo tar hedenske kvinner til koner

- ¹ Men kong Salomo elsket mange fremmede kvinner i tillegg til faraos datter, moabittiske, ammonittiske, edomittiske, sidoniske, hetittiske,
- ² kvinner av de hedningefolkene som Herren hadde talt om og sagt til Israels barn: Dere skal ikke gi dere i lag med dem, og de ikke med dere. Ellers kommer de for visst til å vende hjertene deres til sine guder. - Disse kvinnene holdt Salomo seg til, og dem elsket han.
- ³ Han hadde sju hundre koner av fyrstelig rang og tre hundre medhustruer. Disse konene hans bøyde hans sinn.
- ⁴ Da Salomo ble gammel, vendte konene hans hjerte til andre guder, og hans hjerte var ikke helt med Herren hans Gud, slik som hans far Davids hjerte hadde vært.
- ⁵ Salomo fulgte Astarte, sidoniernes guddom, og Milkom, ammonittenes styggedom.
- ⁶ Og Salomo gjorde det som ondt var i Herrens øyne. Han fulgte ikke trofast etter Herren, slik som hans far David hadde gjort.
- ⁷ På den tiden bygde Salomo en offerhaug for Kamosj, Moabs styggedom, på det fjellet som ligger midt imot Jerusalem, og for Molok, Ammons barns styggedom.
- ⁸ Det samme gjorde han for alle sine fremmede koner, som brente røkelse og ofret til sine guder.

Følgene av Salomos synd

- ⁹ Da ble Herren vred på Salomo fordi han hadde vendt hjertet bort fra Herren, Israels Gud, som hadde åpenbart seg for ham to ganger
- ¹⁰ og uttrykkelig forbudt ham å følge andre guder. Men han hadde ikke holdt seg etter det som Herren hadde befalt.
- ¹¹ Da sa Herren til Salomo: Siden det er slik med deg, og du ikke har holdt min pakt og mine lover, som jeg har gitt deg, så vil jeg rive riket fra deg og gi det til din tjener.
- ¹² Men for din far Davids skyld vil jeg ikke gjøre det i din tid, men jeg vil rive riket ut av din sønns hånd.

13 Jeg vil likevel ikke rive hele riket fra ham. Én stamme vil jeg gi din sønn for min tjener Davids skyld og for Jerusalems skyld, som jeg har utvalgt.

14 Og Herren reiste opp en motstander mot Salomo. Det var edomitten Hadad. Han var av kongeætten i Edom.

15 Den gang David var i Edom, dro hærføreren Joab opp for å begrave de falne, og han slo i hjel alle menn i Edom.

16 I seks måneder ble Joab og hele Israel der, til han hadde utryddet alle menn i Edom.

17 Da flyktet Hadad med noen edomittiske menn som var tjenere hos hans far, og tok veien til Egypt. Hadad var den gang en liten gutt.

18 De brøt opp fra Midian og kom til Paran. Fra Paran tok de noen menn med seg og kom så til Egypt til farao, kongen i Egypt. Han ga ham et hus og lovte ham underhold og lot ham få jord.

19 Hadad fikk stor godvilje hos farao, så han ga ham en søster av sin egen kone, dronning Tahpenes, til kone.

20 Og Tahpenes' søster fødte ham sønnen Genubat. Tahpenes oppfostret ham i faraos hus, og siden var Genubat i faraos hus sammen med faraos egne sønner.

21 Da nå Hadad i Egypt fikk høre at David hadde lagt seg til hvile hos sine fedre, og at hærføreren Joab var død, sa han til farao: La meg fare, så jeg kan dra hjem til mitt land!

22 Farao sa til ham: Hva mangler du her hos meg siden du ønsker å dra hjem til ditt land? Han svarte: Ingenting, men du må endelig la meg få fare!

23 Gud reiste også opp en annen motstander for Salomo. Det var Reson, Eljadas sønn, som hadde flyktet fra sin herre Hadadeser, kongen i Soba.

24 Reson samlet folk om seg og ble høvding for en røverflokk, etter at David hadde slått folket i Soba. Resons skare dro til Damaskus og slo seg ned der og gjorde seg til herrer i Damaskus.

25 Han var en motstander av Israel så lenge Salomo levde, både han og Hadad voldte Israel skade. Han hatet Israel og var konge over Syria.

Jeroboam skal bli konge over de ti stammer

26 Jeroboam, sønn av Nubat, fra Serada i Efra'im, var en av Salomos tjenere. Hans mor het Serua og var enke. Også han reiste seg mot kongen.

27 Slik gikk det til at han reiste seg mot kongen: Salomo bygde på Millo, han ville lukke det åpne stedet i muren omkring sin far Davids by.

28 Nå var Jeroboam en dyktig kar. Da Salomo så at den unge mannen var en dugelig arbeider, satte han ham til å ha tilsyn med alt det arbeidet som var pålagt Josefs hus.

29 Så hendte det en gang på denne tiden at Jeroboam var gått ut fra Jerusalem, og profeten Akia fra Sjilo traff ham på veien. Profeten hadde en ny kappe på seg, og de to var alene på marken.

30 Da tok Akia den nye kappen han hadde på seg, og rev den i tolv stykker.

31 Og han sa til Jeroboam: Du skal ta ti stykker! For så sier Herren, Israels Gud: Jeg river riket ut av Salomos hånd og gir deg de ti stammene.

32 Men den ene stammen skal han få ha for min tjener Davids skyld og for Jerusalems skyld, den byen som jeg har utvalgt blant alle Israels stammer.

33 Dette vil jeg gjøre fordi Salomo og folket har forlatt meg og tilbedt Astarte, sidoniernes guddom, og Kamosj, Moabs gud, og Milkom, Ammons barns gud, og ikke vandret på mine veier og ikke gjort det som er rett i mine øyne, og ikke holdt mine lover og bud, slik som hans far David gjorde.

34 Men jeg vil ikke ta noe av riket fra ham selv, men la ham være fyrste så lenge han lever, for min tjener Davids skyld, som jeg utvalgte, og som holdt seg etter mine bud og lover.

35 Men jeg vil ta riket fra hans sønn og gi deg de ti stammene.

36 Men hans sønn vil jeg gi én stamme, for at min tjener David alltid må ha en lampe brennende for mitt åsyn i Jerusalem, den byen jeg har utvalgt meg for å la mitt navn bo der.

37 Men jeg vil ta deg og sette deg til å råde over alt du ønsker, og la deg være konge over Israel.

38 Hvis du hører på alt det jeg byr deg, og vandrer på mine veier og gjør det som er rett i mine øyne, så du holder mine lover og bud, slik som min tjener David gjorde, så vil jeg være med deg og bygge deg et hus som står fast, slik som jeg gjorde for David. Og jeg vil gi deg Israel.

39 Og Davids ætt vil jeg ydmyke på grunn av det som er gjort, men ikke for alle tider.

40 Salomo forsøkte nå å drepe Jeroboam. Men Jeroboam tok av sted og flyktet til Egypt, til Sjisjak, kongen i Egypt. Og han ble i Egypt til Salomo var død.

Salomo dør

41 Det som ellers er å fortelle om Salomo, om alt det han gjorde, om hans visdom, det er skrevet i Salomos krønike.

42 Den tid Salomo var konge i Jerusalem over hele Israel, var førti år.

43 Så la Salomo seg til hvile hos sine fedre og ble begravet i sin far Davids by. Og hans sønn Rehabeam ble konge etter ham.

1. Kongebok 12

Riket blir delt

1 Rehabeam dro til Sikem, for hele Israel var kommet til Sikem for å gjøre ham til konge.

2 Jeroboam, Nebats sønn, fikk høre dette. Han var ennå i Egypt, for han hadde flyktet dit for kong Salomo, og der bodde han.

3 Nå sendte de bud på ham og kalte ham hjem. Da kom han og hele Israels forsamling og talte til Rehabeam og sa:

4 Din far gjorde vårt åk tungt. Men hvis nå du vil gjøre den harde tjenesten og det tunge åket som din far la på oss, lettere, så vil vi tjene deg.

5 Han svarte dem: Gå bort og vent i tre dager, og kom så hit til meg igjen! Så gikk folket bort.

6 Kong Rehabeam rådførte seg med de gamle, som hadde gjort tjeneste hos hans far Salomo mens han ennå levde, og han sa: Hva råder dere meg til å svare dette folket?

7 De sa til ham: Hvis du i dag hører på folket og retter deg etter dem og gir dem gode ord til svar, så vil de være dine tjenere for alle tider.

8 Men Rehabeam brydde seg ikke om det rådet som de gamle hadde gitt ham. Han rådførte seg med de unge, de som var vokst opp sammen med ham, og som nå var i hans tjeneste.

9 Han spurte dem: Hva råder dere til at vi skal svare dette folket som har sagt til meg: Gjør det åket lettere som din far la på oss?

10 Og de unge, som var vokst opp sammen med ham, svarte ham: Dette folket har sagt til deg: Din far gjorde vårt åk tungt, men gjør du det lettere for oss! Slik skal du svare dem: Min lillefinger er tykkere enn min fars midje!

11 Har min far lagt et tungt åk på dere, så vil jeg gjøre åket enda tyngre. Har min far tuktet dere med sveper, så vil jeg tukte dere med skorpioner.

12 Så kom Jeroboam og hele folket til Rehabeam den tredje dagen, slik som kongen hadde sagt: Kom til meg igjen om tre dager!

13 Da ga kongen folket et hardt svar - han brydde seg ikke om det rådet som de gamle hadde gitt ham,

14 men svarte dem slik som de unge hadde rådet til: Har min far gjort deres åk tungt, så vil jeg gjøre deres åk enda tyngre! Har min far tuktet dere med sveper, så vil jeg tukte dere med skorpioner!

15 Kongen hørte ikke på folket. Herren styrte det slik for at hans ord skulle bli oppfylt, det som Herren hadde talt til Jeroboam, Nebats sønn, ved Akia fra Sjilo.

16 Da nå hele Israel så at kongen ikke hørte på dem, svarte folket kongen og sa: Hva del har vi i David? Vi har ingen lodd i Isaïs sønn. Til dine telt, Israel! Sørg nå selv for ditt hus, David! - Så dro Israel hjem igjen.

17 Det var bare de Israels barn som bodde i Judas byer, som fikk Rehabeam til konge.

18 Kong Rehabeam sendte så Adoram til dem, han som hadde oppsyn med pliktarbeidet. Men hele Israel steinet ham, så han døde. Kong Rehabeam selv måtte i all hast springe opp i vognen sin og flykte til Jerusalem.

19 Slik falt Israel fra Davids hus, og slik har det vært til denne dag.

20 Da hele Israel hørte at Jeroboam var kommet tilbake, sendte de bud etter ham. De kalte ham til folkeforsamlingen og gjorde ham til konge over hele Israel. Det var ikke noen som holdt seg til Davids hus, unntatt Judas stamme.

Borgerkrig blir forhindret

21 Da Rehabeam kom til Jerusalem, samlet han hele Judas hus og Benjamins stamme, hundre og åtti tusen utvalgte krigsmenn, for at de skulle kjempe mot Israels hus og vinne riket tilbake for Rehabeam, Salomos sønn.

22 Da kom Guds ord til Guds mann Sjemaja, og det lød så:

23 Si til Rehabeam, Salomos sønn, Judas konge, og til hele Judas og Benjamins hus og resten av folket:

24 Så sier Herren: Dere skal ikke dra opp og kjempe mot deres brødre, Israels barn. Vend hjem igjen hver til sitt hus! For det som har hendt, er kommet fra meg. - Da adlød de Herrens ord. De vendte om og dro bort, som Herren hadde sagt.

Jeroboam setter en gullkalv i Betel og en i Dan

25 Jeroboam bygde Sikem i Efra'im-fjellene om til en befestet by og bosatte seg der. Siden dro han derfra og bygde også Pnuel om til en befestet by.

26 Og Jeroboam tenkte ved seg selv: Riket kunne snart komme tilbake til Davids hus.

27 Dersom dette folket drar opp for å bære fram offer i Herrens hus i Jerusalem, så vil deres hjerte igjen vende seg til deres herre Rehabeam, Judas konge. Og så vil de drepe meg og vende tilbake til Judas konge Rehabeam.

28 Kongen holdt rådslagning. Så laget han to gullkalver, og han sa til folket: Lenge nok har dere dratt opp til Jerusalem. Se, her er gudene deres, Israel, som førte deg opp fra landet Egypt.

29 Og han stilte opp den ene gullkalven i Betel. Den andre satte han i Dan.

30 Dette ble en årsak til synd. Folket gikk helt til Dan og trådte fram for den ene gullkalven der.

31 Jeroboam bygde også hus på offerhaugene og gjorde hvem han ville av folket til prester, enda de ikke var av Levis sønner.

32 I den åttende måneden, på den femtende dagen i måneden, holdt Jeroboam en fest i likhet med den som holdes i Juda. Og han ofret på alteret. Slik gjorde han i Betel. Han ofret til kalvene som han hadde laget. Og han lot dem som han hadde gjort til prester ved offerhaugene, gjøre tjeneste i Betel.

33 Han ofret på det alteret han hadde laget i Betel, den femtende dagen i den åttende måneden, den måned som han hadde valgt etter sitt eget hode. Da holdt han en fest for Israels barn og ofret på alteret og brente røkelse.

1. Kongebok 13

Domsord mot Jeroboam

1 Da kom det på Herrens bud en Guds mann til Betel fra Juda. Han kom nettopp som Jeroboam sto ved alteret for å brenne røkelse.

2 Og han ropte på Herrens bud mot alteret: Alter, alter! Så sier Herren: Det skal fødes en sønn for Davids hus. Josja skal han hete. Og på deg skal han ofre offerhaugens prester, de som brenner røkelse på deg, og det skal brennes menneskeben på deg.

3 Samtidig kunngjorde han et tegn og sa: Dette er tegnet på at Herren har talt: Alteret skal revne, og asken som er på det, skal bli spredt utover.

4 Da kong Jeroboam hørte de ordene som Guds mann ropte mot alteret i Betel, rakte han hånden ut fra alteret og sa: Grip ham! Da visnet hånden som han rakte ut mot ham, han kunne ikke dra den til seg igjen.

5 Og alteret revnet og asken ble spredt fra alteret. Det var det tegnet som Guds mann hadde forkynt på Herrens bud.

6 Da tok kongen til orde og sa til Guds mann: Bønnfall Herren din Gud og be for meg at jeg må kunne dra hånden til meg igjen! Guds mann bønnfalt da Herren, og kongen kunne dra hånden til seg igjen - den ble som den hadde vært før.

Guds mann er ulydig og straffes

7 Da sa kongen til Guds mann: Kom hjem med meg og få noe å styrke deg på, og la meg få gi deg en gave!

- ⁸ Men Guds mann sa til kongen: Om du ga meg halvdelen av ditt hus, ville jeg likevel ikke gå hjem til deg. På dette stedet vil jeg verken ete brød eller drikke vann.
- ⁹ For dette påbudet fikk jeg av Herren: Du skal verken ete brød eller drikke vann, og du skal ikke vende tilbake den samme veien som du kom.
- ¹⁰ Så tok han av sted. Og han dro ikke tilbake den samme veien han var kommet til Betel.
- ¹¹ Nå bodde det i Betel en gammel profet. Sønnene hans kom og fortalte ham alt det som Guds mann hadde gjort denne dagen i Betel, og de ordene han hadde talt til kongen. Da sønnene hadde fortalt sin far dette,
- ¹² spurte han dem: Hvilken vei tok han? Hans sønner hadde sett hvilken vei Guds mann fra Juda hadde reist.
- ¹³ Da sa han til sønnene sine: Sal eselet for meg! Så salte de eselet for ham, og han satte seg på det.
- ¹⁴ Og han red av sted etter Guds mann. Han fant ham sittende under en terebinte, og sa til ham: Er du den Guds mann som er kommet fra Juda? Han svarte: Ja, det er jeg.
- ¹⁵ Da sa han til ham: Kom hjem med meg og få deg litt mat!
- ¹⁶ Men han sa: Jeg kan ikke vende tilbake med deg og komme hjem til deg. Jeg vil verken ete brød eller drikke vann med deg på dette stedet.
- ¹⁷ For det kom et ord til meg fra Herren: Du skal verken ete brød eller drikke vann der, du skal ikke gå tilbake den veien du kom.
- ¹⁸ Da sa han til ham: Jeg er også en profet likesom du. Og en engel har talt et ord til meg fra Herren, og han sa: Få ham med deg tilbake til ditt hus, så han kan få seg mat og drikke! - Men da han sa dette, løy han for ham.
- ¹⁹ Så vendte han da tilbake med ham og åt og drakk i hans hus.
- ²⁰ Men mens de satt til bords, kom Herrens ord til den profeten som hadde fått ham med seg tilbake.
- ²¹ Han ropte til Guds mann som var kommet til Juda: Så sier Herren: Fordi du var gjenstridig mot Herrens ord og ikke holdt det bud Herren din Gud ga deg,
- ²² men vendte tilbake og åt og drakk på det stedet hvor han hadde sagt at du verken skulle ete eller drikke, så skal ditt lik ikke komme i dine fedres grav.
- ²³ Da han nå hadde ett og drukket, salte de eselet for ham - for profeten som han hadde fått med seg tilbake.

24 Så dro han av sted. Men på veien kom det en løve imot ham og drepte ham. Liket lå slengt bortetter veien, og eselet sto ved siden av det. Løven sto også ved siden av liket.

25 Da kom det noen menn forbi. De så liket som lå slengt bortetter veien, og løven som sto ved siden av liket. Da de kom til den byen hvor den gamle profeten bodde, fortalte de det der.

26 Da profeten som hadde fått ham med tilbake fra veien, hørte dette, sa han: Det er den Guds mann som var gjenstridig mot Herrens ord, derfor har Herren gitt ham i løvens vold. Den har revet ham i hjel etter det ordet som Herren hadde talt til ham.

27 Og profeten sa til sønnene sine: Sal eselet for meg! Så salte de det.

28 Han tok av sted og fant liket som lå slengt på veien, og eselet og løven som sto ved siden av det. Løven hadde ikke ett liket og heller ikke revet i hjel eselet.

29 Da tok profeten opp liket av Guds mann og la det på eselet og førte ham tilbake. Den gamle profeten gikk inn i sin by for å holde sørgehøytid over ham og begrave ham.

30 Han la liket i sin egen grav, og de holdt sørgehøytid over ham og ropte: Ve, min bror!

31 Da han nå hadde begravet ham, sa han til sønnene sine: Når jeg dør, skal dere begrave meg i den graven hvor Guds mann ligger begravet. Dere skal legge mine ben ved siden av hans ben.

32 For det skal gå i oppfyllelse, det ordet som han på Herrens bud ropte mot alteret i Betel og mot alle helligdommer på offerhaugene i Samarias byer.

Jeroboam fortsetter på sin onde vei

33 Men heller ikke etter dette omvendte Jeroboam seg fra sin onde vei. Han ble ved å gjøre hvem han ville av folket til prester ved offerhaugene. Han innviet alle som hadde lyst til det, så de ble prester ved haugene.

34 Dette ble årsak til synd for Jeroboams hus, og det ble grunnen til at hans ætt ble utryddet og utslettet fra jorden.

1. Kongebok 14

Jeroboams sønn Abia blir syk

1 På den tiden ble Jeroboams sønn Abia syk.

2 Da sa Jeroboam til sin kone: Gå og ta på deg en forkledning, så ingen kan se at du er Jeroboams kone. Gå så til Sjilo! Der bor profeten Akia, han som sa om meg at jeg skulle bli konge over dette folket.

- ³ Ta med deg ti brød og noen kaker og en krukke med honning, og gå til ham. Han vil si deg hvordan det skal gå med gutten.
- ⁴ Og Jeroboams kone gjorde så. Hun ga seg i vei og gikk til Sjilo og kom til Akias hus. Men Akia kunne ikke se, for hans øyne var stive på grunn av hans alder.
- ⁵ Men Herren hadde sagt til Akia: Nå kommer Jeroboams hustru for å høre hva du vil si om sønnen hennes, for han er syk. Så og så skal du si til henne. Men når hun kommer, vil hun late som om hun er en fremmed.
- ⁶ Da nå Akia hørte lyden av fottrinnene hennes i døren, sa han: Kom inn, Jeroboams hustru! Hvorfor later du som du er en fremmed? Det er pålagt meg å forkynne deg et hardt budskap.
- ⁷ Gå og si til Jeroboam: Så sier Herren, Israels Gud: Jeg har opphøyet deg midt iblant folket og satt deg til fyrste over mitt folk Israel.
- ⁸ Jeg har revet riket fra Davids hus og gitt det til deg. Men du har ikke vært som min tjener David, han som holdt mine bud og fulgte meg av hele sitt hjerte, så han ikke gjorde annet enn det som var rett i mine øyne.
- ⁹ Men du har båret deg verre at enn alle de som har vært før deg. Du er gått av sted og har gjort deg andre guder og støpte bilder, og dermed har du vakt min harme. Du har kastet meg bak din rygg.
- ¹⁰ Derfor vil jeg føre ulykke over Jeroboams hus og utrydde av Jeroboams ætt alle menn, både umyndige og myndige i Israel. Jeg vil feie etter Jeroboams hus, som en feier vekk skitt, til det ikke er noe igjen.
- ¹¹ Den av Jeroboams ætt som dør i byen, skal hundene fortære. Og den som dør på marken, skal himmelens fugler fortære. For så har Herren talt.
- ¹² Stå nå du opp og gå hjem! Så snart føttene dine trer inn i byen, skal barnet dø.
- ¹³ Og hele Israel skal holde sørgehøytid over ham, og de skal begrave ham. Han er den eneste av Jeroboams hus som skal komme i grav, fordi han var den eneste i Jeroboams hus som Herren, Israels Gud, fant noe hos som han hadde velbehag i.
- ¹⁴ Men Herren skal reise opp for seg en konge over Israel som skal utrydde Jeroboams hus på én dag. Men hva sier jeg? Allerede nå er det skjedd!
- ¹⁵ Herren skal slå Israel, så det blir som sivet som svaier hit og dit i vannet. Han skal rykke Israel opp av dette gode landet som han ga deres fedre, og strø dem omkring på den andre siden av elven, fordi de har gjort seg Astarte-bilder og vakt Herrens harme.
- ¹⁶ Han skal gi Israel i fiendens vold på grunn av de synder som Jeroboam har gjort, og som han har fått Israel til å gjøre.

17 Da sto Jeroboams kone opp og gikk sin vei. Hun kom til Tirså, og med det samme hun trådte på husets dørterskel, døde gutten.

18 De begravde ham, og hele Israel holdt sørgehøytid over ham, slik som Herren hadde sagt ved sin tjener, profeten Akia.

Jeroboams død

19 Hva som ellers er å fortelle om Jeroboam, om krigene hans og om hans regjering, det er oppskrevet i Israels kongers krønike.

20 Den tid Jeroboam var konge, var tjueto år. Så la han seg til hvile hos sine fedre, og hans sønn Nadab ble konge etter ham.

Rehabeam regjerer i Juda

21 Rehabeam, Salomos sønn, var konge i Juda. Han var førtien år gammel da han ble konge, og han regjerte i sytten år i Jerusalem, den byen som Herren hadde utvalgt blant alle Israels stammer for å la sitt navn bo der. Hans mor hette Na'ama og var fra Ammon.

22 Juda gjorde det som var ondt i Herrens øyne. Med sine synder egget de ham til nidkjærhet mer enn deres fedre hadde gjort.

23 Også de bygde seg offerhauger og gjorde seg støtter og Astarte-bilder på hver høy bakke og under hvert grønt tre.

24 Det var til og med folk i landet som drev tempelutukt. De tok etter de avskyelige skikkene hos alle de hedningefolkene som Herren hadde drevet bort for Israels barn.

25 Så hendte det i kong Rehabeams femte år at Sjisjak, kongen i Egypt, dro opp mot Jerusalem.

26 Han tok skattene i Herrens hus og skattene i kongens hus, alt sammen tok han. Han tok også alle de gullskjoldene som Salomo hadde fått laget.

27 Istedenfor dem laget kong Rehabeam kobberskjold, og dem overga han til høvedsmennene for livvakten som vaktet inngangen til kongens hus.

28 Hver gang kongen gikk inn i Herrens hus, bar vaktmennene disse skjoldene og tok dem så med tilbake til vaktrommet.

29 Hva som ellers er å fortelle om Rehabeam og alt det han gjorde, er oppskrevet i Judas kongers krønike.

30 Mellom Rehabeam og Jeroboam var det krig hele tiden.

31 Og Rehabeam la seg til hvile hos sine fedre. Han ble begravet hos sine fedre i Davids by. Hans mor hette Na'ama og var fra Ammon. Hans sønn Abiam ble konge etter ham.

1. Kongebok 15

Abiam etterfølger Rehabeam

- 1** I kong Jeroboams, Nebats sønns attende år ble Abiam konge over Juda.
- 2** Han regjerte tre år i Jerusalem. Hans mor hette Ma'aka, hun var datter til Abisalom.
- 3** Han vandret i alle de synder som hans far hadde gjort før ham. Hans hjerte var ikke helt med Herren hans Gud, som hans far Davids hjerte hadde vært.
- 4** Men for Davids skyld lot Herren hans Gud en lampe brenne for ham i Jerusalem. Han gjorde hans sønn til konge etter ham og lot Jerusalem bli stående.
- 5** For David gjorde det som var rett i Herrens øyne. I hele sitt liv vek han ikke av fra noe av det Herren hadde befalt ham, unntatt i det som hendte med hetitten Uria.
- 6** Mellom Rehabeam og Jeroboam var det krig så lenge han levde.
- 7** Hva som ellers er å fortelle om Abiam og om alt det han gjorde, er skrevet i Judas kongers krønike. Mellom Abiam og Jeroboam var det også krig.
- 8** Og Abiam la seg til hvile hos sine fedre. De begravde ham i Davids by, og hans sønn Asa ble konge etter ham.

Asa blir konge i Juda etter Abiam

- 9** I Jeroboams, Israels konges tjuende år ble Asa konge over Juda.
- 10** Han regjerte førtien år i Jerusalem. Hans farmor hette Ma'aka. Hun var datter til Abisalom.
- 11** Asa gjorde det som var rett i Herrens øyne, slik som hans far David hadde gjort.
- 12** De som drev tempelutukt, drev han ut av landet, og han fikk bort alle de motbydelige avgudene som hans fedre hadde laget.
- 13** Han avsatte endog sin farmor Ma'aka fra hennes verdighet, fordi hun hadde laget et avskyelig bilde for Astarte. Asa hogg hennes avskyelige avgudsbilde ned og brente det i Kidrons dal.
- 14** Men offerhaugene ble ikke nedlagt. Likevel var Asas hjerte helt med Herren så lenge han levde.
- 15** Han lot de gavene som hans far og han selv hadde helliget til Herren, føre inn i Herrens hus, både sølv og gull og andre ting.
- 16** Mellom Asa og Basja, Israels konge, var det krig så lenge de levde.
- 17** Basja, Israels konge, dro opp mot Juda og bygde festningsverker i Rama for at ingen skulle få komme fra eller til kong Asa i Juda.

¹⁸ Da tok Asa alt det sølv og gull som var igjen i skattkamrene i Herrens hus, sammen med skattene i kongens hus og overlot dem til tjenerne sine. Så sendte kong Asa dem til Benhadad, kongen i Syria, som bodde i Damaskus og var sønn av Tabrimmon, Hesjons sønn, med dette budskap:

¹⁹ Mellom meg og deg er det jo et forbund, som det var mellom min far og din far. Her sender jeg deg en gave av sølv og gull. Bryt nå ditt forbund med Basja, Israels konge, så han må dra bort fra meg!

²⁰ Benhadad hørte på det som kong Asa sa, og sendte hærførerne sine mot Israels byer. Han inntok Ijon og Dan og Abel-Bet-Ma'aka, og hele Kinneret med hele Naftalis land.

²¹ Da Basja hørte det, holdt han opp med å bygge på festningsverkene i Rama, og slo seg ned i Tirsa.

²² Men kong Asa innkalte hele Juda - ingen var fritatt - og de førte bort steinene og tømmeret som Basja hadde brukt til festningsarbeidet i Rama. Med det bygde kong Asa festningsverker i Geba i Benjamin og i Mispa.

²³ Det som ellers er å fortelle om Asa, om alle hans store gjerninger og alt det han gjorde, og om de byene han bygde, det er oppskrevet i Judas kongers krøniker. Men i sin alderdom fikk han en sykdom i føttene.

²⁴ Og Asa la seg til hvile hos sine fedre. Han ble begravet hos sine fedre i sin far Davids by, og hans sønn Josjafat ble konge etter ham.

Nadab regjerer i Israel

²⁵ Nadab, Jeroboams sønn, ble konge over Israel i Juda-kongen Asas andre år, og han regjerte over Israel i to år.

²⁶ Han gjorde det som var ondt i Herrens øyne, og vandret på sin fars vei og i hans synd, den som han hadde fått Israel til å gjøre.

²⁷ Men Basja, Akias sønn, av Issakars hus, fikk i stand en sammensvergelse mot ham. Og Basja slo ham i hjel ved Gibbeton, som tilhørte filistrene. Nadab og hele Israel beleiret den gang Gibbeton.

²⁸ Det var i Juda-kongen Asas tredje år at Basja drepte Nadab, og han ble konge etter ham.

²⁹ Da han var blitt konge, slo han hele Jeroboams hus i hjel. Han lot ikke en levende sjel bli tilbake av Jeroboams hus, men utryddet alle slik som Herren hadde sagt ved sin tjener Akia fra Sjilo.

³⁰ Dette skjedde for de synders skyld som Jeroboam hadde gjort, og som han hadde fått Israel til å gjøre, og fordi han på den måten hadde vakt Herrens, Israels Guds harme.

³¹ Det som ellers er å fortelle om Nadab og om alt det han gjorde, er skrevet i Israels kongers krønike.

³² Mellom Asa og Israels konge Basja var det krig så lenge de levde.

Basja regjerer i Israel

³³ I Juda-kongen Asas tredje år ble Basja, Akias sønn, konge over hele Israel i Tirsa, og han var konge i tjuefire år.

³⁴ Han gjorde det som var ondt i Herrens øyne, og vandret på Jeroboams vei og i hans synd, den som han hadde fått Israel til å gjøre.

1. Kongebok 16

¹ Og Herrens ord om Basja kom til Jehu, Hananis sønn. Og det lød så:

² Jeg har opphøyet deg av støvet og satt deg til fyrste over mitt folk Israel, men du har vandret på Jeroboams vei og fått mitt folk Israel til å synde, så de vekker min harme ved sine synder.

³ Derfor vil jeg nå feie etter Basja og hans hus. Jeg vil gjøre med ditt hus som jeg har gjort med Jeroboams, Nebats sønns hus.

⁴ Den av Basjas ætt som dør i byen, skal hundene fortære. Og den av hans ætt som dør ute på marken, skal himmelens fugler fortære.

⁵ Det som ellers er å fortelle om Basja, om det han gjorde, og om hans store gjerninger, det er skrevet i Israels kongers krønike.

⁶ Og Basja la seg til hvile hos sine fedre og ble begravet i Tirsa. Og hans sønn Ela ble konge etter ham.

⁷ Men Herrens ord var kommet til Basja og hans hus ved profeten Jehu, Hananis sønn, ikke bare på grunn av alt det onde han hadde gjort for Herrens øyne da han vakte hans vrede ved sine henders verk, så han var lik Jeroboams ætt, men Herrens ord gjennom profeten kom også fordi han hadde slått denne ætten i hjel.

Ela regjerer i Israel

⁸ I Juda-kongen Asas tjuesjette år ble Ela, Basjas sønn, konge over Israel i Tirsa, og han var konge i to år.

⁹ Hans tjener Simri, som var høvedsmann for den ene halvdelen av stridsvognene, fikk i stand en sammensvergelse mot ham. Da Ela en gang var i Tirsa og drakk seg drukken hos Arsa, slottshøvdingen i Tirsa,

¹⁰ kom Simri og slo ham i hjel. Det var i Juda-kongen Asas tjuesjuende år. Så ble Simri selv konge etter ham.

11 Da han var blitt konge og satt på tronen, slo han i hjel hele Basjas hus. Han lot det ikke bli en eneste mann av hans ætt i live, verken hans nærmeste frender eller hans venner.

12 Slik utryddet Simri hele Basjas hus slik som Herren hadde sagt til Basja ved profeten Jehu.

13 Det skjedde på grunn av alle de synder som Basja og hans sønn Ela hadde gjort, og som de hadde fått Israel til å gjøre. Ved sine tomme avguder vakte de Herrens, Israels Guds harme.

14 Det som ellers er å fortelle om Ela og om alt det han gjorde, er skrevet i Israels kongers krønike.

Simri regjerer i Israel

15 I Juda-kongen Asas tjuesjuende år ble Simri konge og regjerte i sju dager i Tirsa. Folket beleiret den gang Gibbeton, som tilhørte filistrene.

16 Folket som lå der i leir, fikk høre at Simri hadde fått i stand en sammensvergelse og slått i hjel kongen. Samme dag gjorde da hele Israel der i leiren hærføreren Omri til konge over Israel.

17 Så dro Omri med hele Israel opp fra Gibbeton. Og de beleiret Tirsa.

18 Men da Simri så at byen holdt på å bli inntatt, gikk han inn i borgen i kongens hus og brente kongens hus ned over hodet på seg. Og slik døde han

19 på grunn av de synder som han hadde gjort. Han gjorde det som var ondt i Herrens øyne, og vandret på Jeroboams vei og i den synd som Jeroboam hadde gjort, så han fikk Israel til å synde.

20 Det som ellers er å fortelle om Simri og om den sammensvergelsen han fikk i stand, det er skrevet i Israels kongers krønike.

Omri regjerer i Israel

21 Nå delte Israel-folket seg i to. Den ene halvdelen av folket holdt med Tibni, Ginats sønn, og gjorde ham til konge. Men den andre halvdelen holdt med Omri.

22 Men de som holdt med Omri, fikk overtaket over dem som holdt med Tibni, Ginats sønn. Så døde Tibni, og Omri ble konge.

23 I Juda-kongen Asas trettiførste år ble Omri konge over Israel, og han var konge i tolv år. I Tirsa regjerte han i seks år.

24 Han kjøpte Samaria-fjellet av Sjemer for to talenter sølv. Der på fjellet bygde han en by og kalte den Samaria etter Sjemer, som hadde eid fjellet.

25 Men Omri gjorde det som var ondt i Herrens øyne. Han bar seg verre at enn noen av dem som hadde vært før ham.

²⁶ Han vandret på alle Jeroboams, Nebats sønns veier og i hans synder, dem som han hadde fått Israel til å gjøre, så de vakte Herrens, Israels Guds harme ved sine tomme guder.

²⁷ Det som ellers er å fortelle om Omri, om det han gjorde, og om de store gjerninger han utførte, det er skrevet i Israels kongers krønike.

²⁸ Og Omri la seg til hvile hos sine fedre og ble gravlagt i Samaria. Og hans sønn Akab ble konge i hans sted.

Akab regjerer i Israel

²⁹ Akab, Omris sønn, ble konge over Israel i Juda-kongen Asas trettiåttende år. Og Akab, Omris sønn, regjerte over Israel i Samaria i tjueto år.

³⁰ Akab, Omris sønn, gjorde det som var ondt i Herrens øyne, enda mer enn noen av dem som hadde vært før ham.

³¹ Og som om det var for lite at han vandret i Jeroboams, Nebats sønns synder, tok han Jesabel, datter av sidoniernes konge Etba'al, til kone, og ga seg til å dyrke Ba'al og tilbe ham.

³² Han reiste et alter for Ba'al i det Ba'al-templet han hadde bygd i Samaria.

³³ Akab laget også et Astarte-bilde. Han gjorde enda mer for å vekke Herrens, Israels Guds harme. Han bar seg verre at enn noen av dem som hadde vært konger i Israel før ham.

³⁴ I hans dager bygde Hiel fra Betel opp igjen Jeriko. Da han la grunnvollen til byen, kostet det ham hans førstefødte sønn Abiram. Og da han satte opp portene, kostet det ham hans yngste sønn Segub - slik som Herren hadde talt ved Josva, Nuns sønn.

1. Kongebok 17

Profeten Elia forutsier en langvarig tørke

¹ Og tisbitten Elia, en av dem som var flyttet inn i Gilead, sa til Akab: Så sant Herren, Israels Gud, lever, han som jeg står ansikt til ansikt med: Det skal i disse årene ikke komme dugg eller regn uten etter mitt ord!

² Og Herrens ord kom til ham, og det lød så:

³ Gå herfra og ta veien mot øst og gjem deg ved bekken Krit øst for Jordan.

⁴ Du skal drikke av bekken, og jeg har befalt ravnene å gi deg mat.

⁵ Så gikk han og gjorde som Herren hadde sagt. Han gikk til bekken Krit øst for Jordan og oppholdt seg der.

⁶ Ravnene kom til ham med brød og kjøtt om morgenen, og de kom med brød og kjøtt om kvelden, og han drakk av bekken.

⁷ Men da det var gått en tid, tørket bekken bort, for det kom ikke regn i landet.

Elia og enken i Sarepta

⁸ Da kom Herrens ord til ham, og det lød så:

⁹ Stå opp og gå til Sarepta, som hører til Sidon, og bli der. Jeg har befalt en enke der å gi deg mat.

¹⁰ Han sto opp og gikk til Sarepta. Da han kom til byporten, fikk han se en enke som gikk og sanket ved. Han ropte på henne og sa: Hent litt vann til meg i en skål, så jeg får drikke!

¹¹ Da hun nå gikk for å hente vann, ropte han etter henne og sa: Ta med et stykke brød til meg!

¹² Da sa hun: Så sant Herren din Gud lever: Jeg eier ikke en brødbit! Jeg har bare en håndfull mel i kruken og litt olje i kruset. Nå går jeg her og sanker et par stykker ved for å gå hjem og lage det til for meg og sønnen min, så vi kan ete det og så dø.

¹³ Men Elia sa til henne: Frykt ikke! Gå hjem og lag det til, som du har sagt. Lag bare først et lite brød til meg av det og kom ut til meg med det! Siden kan du lage til noe for deg og sønnen din.

¹⁴ For så sier Herren, Israels Gud: Melkruken skal ikke bli tom og oljekruset ikke mangle olje helt til den dagen Herren sender regn over jorden.

¹⁵ Hun gikk og gjorde som Elia hadde sagt. Og de hadde mat, både han og hun og hennes hus, i lang tid.

¹⁶ Melkruken ble ikke tom, og oljekruken manglet ikke olje, slik som Herren hadde talt gjennom Elia.

¹⁷ Men en tid etter hendte det at sønnen til konen som eide huset, ble syk, og sykdommen ble så svær at det til slutt ikke var livspust i ham.

¹⁸ Da sa hun til Elia: Hva har jeg med deg å gjøre, du Guds mann? Du er kommet til meg for å minne meg om min synd og la sønnen min dø.

¹⁹ Han svarte henne: Gi meg sønnen din! Så tok han ham fra hennes fang og bar ham opp på loftsrommet, hvor han bodde. Og han la ham på sengen sin.

²⁰ Så ropte han til Herren og sa: Herre min Gud! Har du da også ført ulykke over denne enken hvor jeg får bo som gjest, så du lar hennes sønn dø?

²¹ Så strakte han seg tre ganger bortover barnet og ropte til Herren og sa: Herre min Gud! La sjelen vende tilbake til dette barnet!

²² Og Herren hørte Elias bønn. Barnets sjel vendte tilbake, så det ble levende igjen.

²³ Elia tok barnet og bar det ned fra det øverste rommet i huset, og ga det til moren. Og han sa: Se, sønnen din lever.

²⁴ Da sa kvinnen til Elia: Nå vet jeg at du er en Guds mann, og at Herrens ord i din munn er sannhet.

1. Kongebok 18

Elia utfordrer kong Akab

¹ Lang tid deretter, i det tredje året, kom Herrens ord til Elia, og det lød så: Gå og tre fram for Akab, så vil jeg sende regn over jorden.

² Og Elia gikk av sted for å tre fram for Akab. Men hungersnøden var stor i Samaria.

³ Da kalte Akab på sin slottshøvding Obadja. Obadja var en mann som fryktet Herren meget.

⁴ Den gang Jesabel utryddet Herrens profeter, hadde Obadja tatt hundre profeter og gjemt dem i to huler, femti mann i hver hule, og forsørget dem med brød og vann.

⁵ Akab sa til Obadja: Dra gjennom landet til alle kilder og bekker. Kanskje finner vi gress, så vi kan holde liv i hester og muldyr og slipper å slakte noe av buskapen.

⁶ Så delte de mellom seg landet som de skulle dra igjennom. Akab dro én vei og Obadja en annen.

⁷ Mens nå Obadja var på veien, fikk han se Elia som kom imot ham. Han kjente ham igjen og falt ned på sitt ansikt og sa: Er det deg, min herre Elia?

⁸ Han svarte: Ja, det er jeg! Gå og si til din herre: Elia er her!

⁹ Men Obadja sa: Hva synd har jeg gjort, siden du overgir din tjener i Akabs hånd, så han dreper meg?

¹⁰ Så sant Herren din Gud lever: Det finnes ikke det folk eller det rike som min herre ikke har sendt bud til for å få tak i deg. Og når de sa: Han er ikke her! - så lot han dette rike og folk avlegge ed på at de ikke hadde funnet deg.

¹¹ Og nå sier du: Gå og si til din herre: Elia er her!

¹² Når jeg nå går fra deg, så går det vel slik at Herrens Ånd rykker deg bort til et sted som jeg ikke vet om. Når jeg så kommer og sier til Akab at du er her, og han så ikke finner deg, da dreper han meg. - Og din tjener har fryktet Herren fra ungdommen av!

¹³ Har ingen fortalt min herre hva jeg gjorde den gang Jesabel drepte Herrens profeter? Da gjemte jeg hundre av Herrens profeter i to huler, femti mann i hver hule, og forsørget dem med brød og vann.

- 14** Og nå sier du: Gå og si til din herre: Elia er her! Og så dreper han meg.
- 15** Da sa Elia: Så sant Herren, hærskares Gud, lever, han som jeg tjener: I dag skal jeg tre fram for Akab.
- 16** Så gikk Obadja til Akab og sa det til ham. Og Akab gikk for å møte Elia.
- 17** Med det samme Akab fikk se Elia, sa han til ham: Er det deg, du som fører ødeleggelse over Israel?
- 18** Han svarte: Jeg har ikke ført ødeleggelse over Israel, men du og din fars hus, fordi dere har forlatt Herrens bud og har fulgt Ba'alene.
- 19** Men send nå bud og la hele Israel komme sammen til meg på Karmel-fjellet, og likeså de fire hundre og femti Ba'als profeter og de fire hundre Astartes profeter som spiser ved Jesabels bord!

Elia og Ba'als profeter på Karmel-fjellet

- 20** Så sendte Akab bud omkring blant alle Israels barn, og han samlet profetene på Karmel-fjellet.
- 21** Da trådte Elia fram for alt folket og sa: Hvor lenge vil dere halte til begge sider? Dersom Herren er Gud, så følg ham! Og dersom Ba'al er det, så følg ham! Men folket svarte ham ikke ett ord.
- 22** Og Elia sa til folket: Jeg er den eneste av Herrens profeter som er blitt tilbake, mens Ba'als profeter er fire hundre og femti mann.
- 23** La oss nå få to okser. La så dem velge seg den ene oxen og hogge den i stykker og legge den på veden, men de skal ikke tenne ild på. Så vil jeg stille til den andre oxen og legge den på veden, men jeg vil ikke tenne ild på.
- 24** Så kan dere påkalle deres guds navn, og jeg vil påkalle Herrens navn. Og la det da være slik at den gud som svarer med ild, han er Gud. Hele folket svarte: Det er godt!
- 25** Da sa Elia til Ba'als profeter: Velg nå dere ut den ene oxen og stell den til først, siden dere er flest, og påkall så deres guds navn! Men dere skal ikke tenne ild på.
- 26** Så tok de den oxen han hadde gitt dem. De stelte den til og påkalte Ba'als navn fra morgen til middag og ropte: Svar oss, Ba'al! Men det var ingen røst å høre, og det var ingen som svarte. Og de hinket omkring det alteret de hadde reist.
- 27** Men da det var blitt midt på dagen, spottet Elia dem og sa: Rop høyere! Han er jo Gud. Han er vel falt i tanker. Eller han er gått på do eller er ute på reise. Kanskje han sover - så vil han vel våkne.
- 28** Da ropte de enda høyere og flengte seg med sverd og spyd, slik som de hadde for skikk, til blodet rant ned over dem.

29 Det led over middagstiden, og de holdt på å profetere til bort imot den tiden da matofferet blir båret fram. Men det var ingen røst å høre, og det var ingen som svarte, og ingen som aktet på dem.

30 Da sa Elia til folkemengden: Kom hit til meg! Hele folket kom da bort til ham. Og han satte i stand Herrens alter, som var revet ned.

31 Og Elia tok tolv steiner etter tallet på Jakobs barns stammer - han som Herrens ord var kommet til, og det lød slik: Israel skal være ditt navn.

32 Og han bygde av steinene et alter i Herrens navn. Og han gjorde en grøft rundt om alteret så stor som omkring to måls utsæd.

33 Så la han veden til rette og hogg oksen i stykker og la den oppå veden.

34 Og han sa: Fyll fire krukker med vann og øs det ut over brennofferet og over veden! Så sa han: Gjør det en gang til! Og de gjorde det andre gangen. Så sa han: Gjør det tredje gang! Og de gjorde det tredje gangen.

35 Og vannet fløt rundt om alteret. Også grøften fylte han med vann.

36 Men ved den tiden da matofferet ble båret fram, trådte profeten Elia fram og sa: Herre, Abrahams, Isaks og Israels Gud! La det i dag bli kjent at du er Gud i Israel, og at jeg er din tjener, og at det er på ditt ord jeg har gjort alt dette!

37 Svar meg, Herre! Svar meg, så dette folket må kjenne at du, Herre, er Gud, og at du nå vender deres hjerte tilbake til deg!

38 Da falt Herrens ild ned og fortærte brennofferet og veden og steinene og jorden og slikket opp vannet som var i grøften.

39 Og hele folket så dette. De falt ned på sitt ansikt og sa: Herren, han er Gud! Herren, han er Gud!

40 Da sa Elia til dem: Grip Ba'als profeter! La ingen av dem slippe unna! - Og de grep dem, og Elia førte dem ned til bekken Kisjon og drepte dem der.

Elia forkynner at det skal komme regn

41 Så sa Elia til Akab: Gå nå opp og et og drikk! For jeg hører suset av regn.

42 Da gikk Akab opp for å ete og drikke. Men Elia gikk opp på toppen av Karmel og bøyd seg mot jorden med ansiktet mellom knærne.

43 Så sa han til tjeneren sin: Gå opp og se mot havet! Gutten gikk opp og så utover, men sa: Det er ikke noe å se. Sju ganger sa han: Gå dit igjen!

44 Den sjuende gangen sa gutten: Se, en liten sky, så stor som en manns hånd, stiger opp av havet! Da sa Elia: Gå opp og si til Akab: Spenn for og far ned, så regnet ikke skal hindre deg!

45 Og i en håndvending mørknet himmelen til med skyer og storm, og det kom et sterkt regn. Og Akab kjørte av sted og for til Jisre'el.

⁴⁶ Da kom Herrens hånd over Elia. Han bandt opp om seg og sprang foran Akab helt til Jisre'el.

1. Kongebok 19

Elia på Horeb

¹ Akab fortalte Jesabel om alt det Elia hadde gjort, og hvordan han hadde drept alle profetene med sverd.

² Da sendte Jesabel en budbærer til Elia med disse ordene: Gudene la det gå meg ille både nå og siden om jeg ikke i morgen på denne tiden gjør med livet ditt som det er gjort med deres liv.

³ Da ble Elia redd. Han gjorde seg i stand og dro av sted for å berge livet. Og han kom til Be'er-Sjeba, som hører til Juda. Der lot han tjenestegutten sin bli tilbake.

⁴ Selv gikk han en dagsreise ut i ørkenen. Der satte han seg under en gyvelbusk, og han ønsket seg døden og sa: Det er nok! Ta nå mitt liv, Herre! For jeg er ikke bedre enn fedrene mine.

⁵ Så la han seg ned og sovnet under gyvelbusken. Da rørte en engel ved ham og sa til ham: Stå opp og et!

⁶ Da han så opp, fikk han se at ved hodet hans lå det en kake, stekt på hete steiner, og at det sto en krukke med vann. Og han åt og drakk og la seg ned igjen.

⁷ Men Herrens engel kom igjen andre gangen og rørte ved ham og sa: Stå opp og et! Ellers blir veien for lang for deg.

⁸ Da sto han opp og åt og drakk. Og styrket ved denne maten gikk han førti dager og førti netter, til han kom til Guds berg, Horeb.

⁹ Der gikk han inn i hulen og ble der om natten. Og se, Herrens ord kom til ham. Han sa til ham: Hva vil du her, Elia?

¹⁰ Han svarte: Jeg har vært nidkjær for Herren, hærskares Gud. For Israels barn har forlatt din pakt. Dine altere har de revet ned, og dine profeter har de drept med sverd. Jeg er alene tilbake, og meg står de etter livet.

¹¹ Han sa: Gå ut og stå på fjellet for Herrens åsyn! Og se, Herren gikk forbi. Foran ham for en stor og sterk storm som kløvde fjell og knuste klipper, men Herren var ikke i stormen. Etter stormen kom det et jordskjelv, men Herren var ikke i jordskjelvet.

¹² Etter jordskjelvet kom det en ild, men Herren var ikke i ilden. Etter ilden kom lyden av en stille susing.

¹³ Da Elia hørte den, dekket han ansiktet med kappen og gikk ut og sto ved inngangen til hulen. Og se, en røst kom til ham og sa: Hva vil du her, Elia?

14 Han svarte: Jeg har vært nidkjær for Herren, hærskares Gud. For Israels barn har forlatt din pakt. Dine altere har de revet ned, og dine profeter har de drept med sverd. Jeg er alene tilbake, og meg står de etter livet.

15 Da sa Herren til ham: Gå tilbake og ta veien til ødemarken ved Damaskus. Gå inn i byen og salv Hasael til konge over Syria!

16 Jehu, Nimsis sønn, skal du salve til konge over Israel, og Elisja, Safats sønn, fra Abel-Mehola, skal du salve til profet i ditt sted.

17 Og det skal gå slik at den som slipper unna Hasaels sverd, skal Jehu drepe. Og den som slipper unna Jehus sverd, skal Elisja drepe.

18 Men jeg vil la sju tusen bli tilbake i Israel, alle som ikke har bøyd kne for Ba'al, og alle som ikke har kysset ham med sin munn.

Elisja blir kalt til å etterfølge Elia

19 Da Elia nå gikk derfra, møtte han Elisja, Safats sønn, som holdt på å pløye. Tolv par okser gikk foran ham, og selv var han ved det tolvte paret. Og Elia gikk bort til ham og kastet kappen sin over ham.

20 Da forlot han oksene og sprang etter Elia og sa: La meg først få kysse min far og min mor, så vil jeg følge deg! Han svarte: Gå bare hjem! For hva har jeg gjort med deg?

21 Så forlot han ham og gikk hjem. Han tok de to oksene og slaktet dem, og med oksenes åk kokte han kjøttet og ga det til folket der, og de åt. Så gjorde han seg ferdig og fulgte Elia og tjente ham.

1. Kongebok 20

Akab kriger mot Syria

1 Syrerkongen Benhadad samlet hele hæren sin, og trettito konger fulgte ham med hester og vogner. Han dro opp og beleiret Samaria og kjempet mot byen.

2 Han skicket sendebud inn i byen til Akab, Israels konge,

3 med dette budskapet: Så sier Benhadad: Ditt sølv og ditt gull hører meg til, og de vakreste av dine hustruer og barn hører også meg til!

4 Israels konge svarte og sa: Det er som du sier, min herre konge! Jeg og alt hva mitt er, hører deg til.

5 Men sendebudene kom igjen og sa: Så sier Benhadad: Jeg sendte bud til deg og sa: Ditt sølv og ditt gull og dine hustruer og dine barn skal du gi meg.

6 I morgen ved denne tiden sender jeg mine tjenere til deg. De skal ransake ditt hus og dine tjeneres hus, og alt som er dine øynes lyst, skal de ta og føre bort med seg.

- ⁷ Da kalte Israels konge alle landets eldste til seg og sa: Nå kan dere vel klart se at han bare vil oss ondt! Han sendte bud til meg og krevde mine hustruer og mine barn, mitt sølv og mitt gull. Og jeg nektet ham det ikke.
- ⁸ Da sa alle de eldste og hele folket til ham: Du må ikke høre på ham og ikke gi etter.
- ⁹ Så sa han til Benhadads sendebud: Si til min herre kongen: Alt det du første gangen sendte bud til din tjener om, vil jeg gjøre. Men dette kan jeg ikke gjøre. - Med dette svaret vendte sendebudene tilbake til ham.
- ¹⁰ Da sendte Benhadad igjen bud til ham og sa: Måtte gudene la det gå meg ille både nå og siden om Samarias støv skal kunne fylle nevene på alt det folket som er i mitt følge.
- ¹¹ Da svarte Israels konge og sa: Si til ham: Ikke skulle den som binder sverdet på seg, rose seg lik den som løser det av seg!
- ¹² Da Benhadad hørte dette svaret, mens han selv og kongene satt og drakk i løvhyttene, sa han til mennene sine: Still dere opp! Og de stilte seg opp mot byen.
- ¹³ Da trådte en profet fram for Akab, Israels konge, og sa: Så sier Herren: Ser du hele den store mengden? Jeg gir dem i dag i din hånd, og du skal kjenne at jeg er Herren.
- ¹⁴ Akab spurte: Ved hvem? Han svarte: Så sier Herren: Ved landshøvdingenes unge menn. Så spurte han: Hvem skal begynne striden? Han svarte: Du selv.
- ¹⁵ Så mønstret han landshøvdingenes unge menn, de var to hundre og trettito. Etter dem mønstret han alt folket, alle Israels barn, sju tusen mann.
- ¹⁶ De dro ut om middagen, mens Benhadad satt og drakk seg drukken i løvhyttene med de trettito kongene som var kommet ham til hjelp.
- ¹⁷ Landshøvdingenes unge menn dro først ut. Benhadad sendte folk ut for å speide, og de meldte ham at det hadde dratt krigsfolk ut fra Samaria.
- ¹⁸ Da sa han: Enten de nå har dratt ut i fredelig ærend, eller de har dratt ut til strid, så grip dem levende!
- ¹⁹ Så dro de da ut fra byen, landshøvdingenes unge menn og hæren som fulgte dem,
- ²⁰ og de hogg ned hver sin mann. Syrerne flyktet, og Israel forfulgte dem. Og Benhadad, kongen i Syria, slapp unna på en hest sammen med noen ryttere.
- ²¹ Så dro Israels konge ut og slo hestene og stridsvognene, så det ble et stort mannefall blant syrerne.

22 Da trådte profeten fram til Israels konge og sa til ham: Gå nå i gang med å ruste deg og tenk vel over hva du skal gjøre! For til neste år drar kongen i Syria igjen opp imot deg.

23 Men syrerkongens tjenere sa til ham: Deres guder er fjellguder, derfor vant de over oss. La oss heller kjempe mot dem på sletten, for da vinner vi sikkert over dem.

24 Gjør nå slik: Avsett kongene, hver fra sin plass, og sett stattholdere i deres sted!

25 Skaff deg selv en hær som er like stor som den du mistet, og like mange hester og vogner. La oss så kjempe med dem på sletten! Da vinner vi sikkert over dem! - Og han hørte på rådet deres og gjorde som de sa.

26 Året etter mønstret Benhadad syrerne og dro fram til Afek for å kjempe mot Israel.

27 Og Israels barn ble mønstret. De fikk utstyret sitt og dro ut imot dem. Israels barn leiret seg midt imot dem som to små geiteflokker, mens syrerne fylte landet.

28 Da trådte Guds mann fram og sa til Israels konge: Så sier Herren: Fordi syrerne har sagt: Herren er en fjellgud og ikke en dalgud, så vil jeg gi hele denne store mengden i din hånd, og dere skal kjenne at jeg er Herren.

29 Så lå de nå i leir midt imot hverandre i sju dager. På den sjuende dagen kom det til kamp, og Israels barn hogg på én dag ned hundre tusen mann fotfolk av syrerne.

30 De som ble tilbake, flyktet til Afek og inn i byen. Men muren falt ned over de tjuesju tusen mann som var blitt tilbake. Benhadad flyktet også og kom inn i byen. Og han sprang fra kammer til kammer.

31 Da sa hans tjenere til ham: Vi har hørt at kongene av Israels hus er milde konger. La oss kle oss i sekk og legge rep om hodet og så gå ut til Israels konge. Kanskje han da lar deg få leve!

32 Så bandt de sekk om seg og la rep om hodet, og da de kom til Israels konge, sa de: Din tjener Benhadad sier: La meg få leve! Han svarte: Er han ennå i live? Han er min bror!

33 Mennene tok dette for et godt tegn, og de tok ham straks på ordet. De sa: Benhadad er din bror! Da sa han: Gå og hent ham! Så kom Benhadad ut til ham, og han lot ham stige opp i vognen sin.

34 Og Benhadad sa til ham: De byene som min far tok fra din far, vil jeg gi tilbake, og du kan bygge deg kjøpmannsgater i Damaskus, likesom min far gjorde i Samaria. Akab svarte: På det vilkår vil jeg gi deg fri! Så sluttet han en pakt med ham og ga ham fri.

35 Men en av profetenes disipler sa på Herrens bud til en annen: Slå meg! Men mannen ville ikke slå ham.

36 Da sa han til ham: Fordi du ikke lød Herrens røst, så skal en løve drepe deg når du går bort fra meg. Og da han gikk fra ham, kom en løve imot ham og drepte ham.

37 Så møtte han en annen mann og sa: Slå meg! Og mannen slo ham så han ble såret.

38 Deretter gikk profeten og stilte seg på veien for å møte kongen. Men han gjorde seg ukjennelig ved å legge et bind over øynene.

39 Da nå kongen kom forbi, ropte han til kongen: Din tjener var dratt ut og var med i striden. Men i det samme kom det en mann fram som førte en annen mann til meg og sa: Ta vare på denne mannen! Blir han borte, skal ditt liv tre i stedet for hans liv, eller også skal du betale meg en talent sølv.

40 Men din tjener hadde noe å gjøre her og der, og så ble mannen borte. Da sa Israels konge til ham: Slik skal din dom være, du har selv felt den.

41 Da skyndte han seg og rev bindet fra øynene, og Israels konge kjente ham og så at han var en av profetene.

42 Og profeten sa til ham: Så sier Herren: Fordi du lot den mannen som jeg hadde bannlyst, slippe ut av hendene på deg, så skal ditt liv tre i stedet for hans liv og ditt folk i stedet for hans folk.

43 Så dro Israels konge hjem, mismodig og harm, og kom til Samaria.

1. Kongebok 21

Nabots vingård

1 En tid etter skjedde dette: Jisre'elitten Nabot hadde en vingård i Jisre'el ved siden av et slott som tilhørte Akab, kongen i Samaria.

2 Akab talte med Nabot og sa: Gi meg vingården din, så jeg kan ha den til grønnsakhage! For den ligger tett ved mitt hus. Jeg vil gi deg en bedre vingård i stedet for den, eller om du så synes, vil jeg gi deg så mye i penger som den er verd.

3 Men Nabot svarte: Måtte Herren forby at jeg skulle gi deg fedrearven min!

4 Så gikk Akab hjem, mismodig og harm for det svaret jisre'elitten Nabot hadde gitt ham da han sa: Jeg vil ikke gi deg fedrearven min! Og han la seg på sengen og vendte ansiktet bort, og ville ikke ha mat.

5 Da kom hans kone Jesabel inn til ham, og hun spurte: Hvorfor er du så mismodig at du ikke vil ha mat?

6 Han svarte: Jeg talte med jisre'elitten Nabot og sa til ham: Gi meg vingården din for penger, eller om du heller vil det, så gir jeg deg en annen vingård i stedet. Men han sa: Jeg vil ikke gi deg min vingård.

7 Da sa hans kone Jesabel til ham: Nå får du vise at du er konge over Israel! Stå opp, ta til deg mat og vær vel til mote! Jeg skal sørge for at du får jisre'elitten Nabots vingård.

8 Så skrev hun et brev i Akabs navn og satte segl på det med hans signetring. Hun sendte brevet til de eldste og fornemste som bodde i den samme byen som Nabot.

9 I brevet skrev hun: Lys til en faste og la Nabot sitte øverst blant folket.

10 La så to fordervede menn sitte midt imot ham, så de kan vitne mot ham og si: Du har forbannet Gud og kongen! Før ham så ut og stein ham i hjel.

11 Og mennene i byen, de eldste og stormennene i byen hans, gjorde det Jesabel hadde sendt bud til dem om, slik som det var skrevet i det brevet hun hadde sendt dem.

12 De lyste til en faste og lot Nabot sitte øverst blant folket.

13 Så kom to fordervede menn og satte seg midt imot ham, og de fordervede mennene vitnet mot Nabot så folket hørte det, og sa: Nabot har forbannet Gud og kongen! Og de førte ham utenfor byen og steinet ham i hjel.

14 Så sendte de bud til Jesabel og sa: Nabot er blitt steinet og er død.

15 Med det samme Jesabel hørte at Nabot var blitt steinet og var død, sa hun til Akab: Stå opp og ta jisre'elitten Nabots vingård i eie, den som han ikke ville la deg få for penger! For Nabot lever ikke lenger, han er død.

16 Da Akab hørte at Nabot var død, sto han opp og ville gå ned til jisre'elitten Nabots vingård og ta den i eie.

Elia forkynner Akab Herrens dom

17 Men Herrens ord kom til tisbitten Elia, og det lød så:

18 Stå opp, gå ned og møt Akab, Israels konge, som bor i Samaria. Nå er han i Nabots vingård. Han er gått dit ned for å ta den i eie.

19 Og du skal tale slik til ham: Så sier Herren: Har du nå både myrdet og arvet? Og du skal si til ham: Så sier Herren: På det stedet hvor hundene slikket Nabots blod, skal hundene også slikke ditt blod!

20 Men Akab sa til Elia: Har du funnet meg, du min fiende? Han svarte: Ja, jeg har funnet deg, fordi du har solgt deg til å gjøre det som er ondt i Herrens øyne.

²¹ Derfor vil jeg føre ulykke over deg og feie etter deg og utrydde alle menn i Akabs hus, både myndige og umyndige i Israel.

²² Og jeg vil gjøre med ditt hus som med Jeroboams, Nebats sønns hus og med Basjas, Akias sønns hus, fordi du har vakt min harme, og fordi du har fått Israel til å synde.

²³ Også om Jesabel har Herren talt, og han har sagt: Hundene skal fortære Jesabel ved Jisre'els voll.

²⁴ Den av Akabs hus som dør i byen, skal hundene fortære. Og den som dør ute på marken, skal himmelens fugler fortære.

²⁵ Det har aldri vært noen som Akab, han som solgte seg til å gjøre det som var ondt i Herrens øyne, fordi hans kone Jesabel egget ham.

²⁶ Hans ferd var over all måte avskyelig. Han fulgte avgudene, slik som amorittene hadde gjort, de som Herren drev bort for Israels barn.

²⁷ Men da Akab hørte det Elia sa, flerret han klærne sine og la sekk omkring seg og fastet. Og han sov i sekk og gikk stille omkring.

²⁸ Da kom Herrens ord til tisbitten Elia, og det lød så:

²⁹ Har du sett at Akab har ydmyket seg for meg? Fordi han har ydmyket seg for meg, vil jeg ikke la ulykken komme i hans dager, men i hans sønns dager vil jeg la ulykken komme over hans hus.

1. Kongebok 22

Akab i krig med Syria

¹ I tre år holdt de seg i ro, og det var ikke noen krig mellom Syria og Israel.

² Men i det tredje året hendte det at Josjafat, Judas konge, dro ned til Israels konge.

³ Da sa Israels konge til tjenerne sine: Vet dere ikke at Ramot i Gilead hører oss til? Og vi sitter stille og tar det ikke fra kongen i Syria!

⁴ Og han sa til Josjafat: Vil du dra med meg i krig til Ramot i Gilead? Josjafat svarte Israels konge: Som du, så jeg! Som ditt folk, så mitt folk! Som dine hester, så mine hester!

⁵ Og Josjafat sa videre til Israels konge: Søk likevel først å få vite hva Herren sier!

⁶ Da kalte Israels konge profetene sammen. Det var omkring fire hundre mann. Og han spurte dem: Skal jeg dra i krig mot Ramot i Gilead, eller skal jeg la det være? De svarte: Dra opp! Herren vil gi det i kongens hånd.

⁷ Men Josjafat sa: Finnes det ikke en annen av Herrens profeter her, så vi kunne spørre Herren til råds gjennom ham?

⁸ Israels konge svarte Josjafat: Det finnes en til, og vi kan spørre Herren til råds gjennom ham. Men jeg hater ham, fordi han ikke profeterer godt om meg, bare ondt. Det er Mika, Jimlas sønn. Josjafat sa: Kongen skulle ikke tale slik.

⁹ Da kalte Israels konge på en av hofffolkene og sa: Skynd deg og hent Mika, Jimlas sønn!

¹⁰ Imens satt Israels konge og Josjafat, Judas konge, i kongelig skrud, hver på sin trone, på en treskeplass ved inngangen til Samarias port. Og alle profetene sto foran dem og sa fram sine profetier.

¹¹ Og Sidkia, Kena'anas sønn, gjorde seg horn av jern og sa: Så sier Herren: Med disse skal du stange syrerne til du får gjort ende på dem.

¹² Og alle profetene spådde likedan og sa: Dra opp til Ramot i Gilead! Så skal du ha lykken med deg, og Herren skal gi byen i kongens hånd.

¹³ Budet som var gått for å hente Mika, sa til ham: Profetene spår med én munn godt for kongen. La nå også ordene dine stemme overens med deres, og spå godt!

¹⁴ Mika svarte: Så sant Herren lever: Det som Herren sier til meg, det vil jeg tale.

¹⁵ Da han nå kom til kongen, sa kongen til ham: Mika! Skal vi dra i krig til Ramot i Gilead, eller skal vi la det være? Han svarte: Dra opp! Så skal du ha lykken med deg, og Herren skal gi byen i kongens hånd.

¹⁶ Men kongen sa til ham: Hvor mange ganger skal jeg ha deg til å sverge på at du ikke skal tale annet til meg enn sannhet i Herrens navn?

¹⁷ Da sa han: Jeg så hele Israel spredt utover fjellene som en saueflokk uten gjeter. Og Herren sa: Disse har ingen herre, la dem vende tilbake i fred, hver til sitt hus!

¹⁸ Da sa Israels konge til Josjafat: Var det ikke det jeg sa til deg? Han profeterer ikke godt om meg, bare ondt!

¹⁹ Men Mika sa: Så hør da Herrens ord: Jeg så Herren sitte på sin trone og hele himmelens hær stå omkring ham på hans høyre og venstre side.

²⁰ Og Herren sa: Hvem vil lokke Akab til å dra opp til Ramot i Gilead, så han faller der? Og den ene sa så og den andre så.

²¹ Da gikk ånden fram og stilte seg for Herrens åsyn og sa: Jeg skal lokke ham. Herren spurte ham: Hvordan?

²² Han svarte: Jeg vil gå av sted og være en løgnens ånd i alle hans profeters munn. Da sa Herren: Ja, du skal lokke ham. Det skal også lykkes deg. Gå av sted og gjør det!

23 Se, nå har Herren lagt en løgnens ånd i munnen på alle disse profetene dine. Men Herren har varslet ulykke for deg.

24 Da gikk Sidkia, Kena'anas sønn, fram og slo Mika på kinnet og sa: Hvordan er Herrens Ånd gått over fra meg for å tale til deg?

25 Mika svarte: Det skal du få se den dagen du flykter fra kammer til kammer for å gjemme deg.

26 Da sa Israels konge: Ta Mika og før ham tilbake til byens høvedsmann Amon og til kongesønnen Joasj.

27 Og si til dem: Så sier kongen: Sett ham i fangehuset og la ham leve på knapp tildeling av vann og brød til jeg kommer uskadd hjem igjen!

28 Mika sa: Kommer du uskadd hjem igjen, så har Herren ikke talt gjennom meg. Og han sa: Hør dette, alle folk!

Akab blir drept

29 Så dro Israels konge og Judas konge Josjafat opp til Ramot i Gilead.

30 Og Israels konge sa til Josjafat: Jeg vil forkle meg og så gå i striden. Men du kan ta på deg dine vanlige klær! Så forkledde Israels konge seg og gikk i striden.

31 Men kongen i Syria hadde befalt sine trettito høvedsmenn for stridsvognene: Dere skal ikke kjempe mot noen, verken liten eller stor, bare mot Israels konge.

32 Da nå høvedsmennene for stridsvognene så Josjafat, sa de: Dette er sikkert Israels konge. Og de vendte seg dit for å kjempe mot ham. Da satte Josjafat i et høyt rop.

33 Og da høvedsmennene for stridsvognene så at det ikke var Israels konge, vendte de seg fra ham igjen.

34 Men en mann spente buen og skjøt på måfå. Han traff Israels konge mellom brynjeskjørtet og brynjen. Da sa kongen til sin vognstyrer: Snu og før meg ut av hæren! Jeg er såret.

35 Men striden ble stadig hardere denne dagen, og kongen ble holdt oppreist i vognen, mot syrerne. Men om kvelden døde han, og blodet fra såret rant ned i vognen.

36 Ved solnedgang gikk det et rop gjennom leiren: Hver mann hjem til sin by og sitt land!

37 Slik døde kongen, og de førte ham til Samaria og begravde ham der.

38 Da de skylte vognen i dammen ved Samaria, slikket hundene blodet hans mens horene badet seg der, etter det ordet som Herren hadde talt.

³⁹ Det som ellers er å fortelle om Akab, om alt det han gjorde, om det elfenbenshuset han bygde og om alle de byene han bygde, det er skrevet i Israels kongers krønike.

⁴⁰ Og Akab la seg til hvile hos sine fedre, og hans sønn Akasja ble konge etter ham.

Josjafat frykter Herren

⁴¹ Josjafat, Asas sønn, ble konge over Juda i Akabs, Israels konges fjerde år.

⁴² Josjafat var trettifem år gammel da han ble konge, og han regjerte i Jerusalem i tjuefem år. Hans mor hette Asuba og var datter av Sjlhi.

⁴³ Han vandret i ett og alt på sin far Asas vei, han vek ikke fra den, men gjorde det som var rett i Herrens øyne.

⁴⁴ Men offerhaugene ble ikke nedlagt. Folket ble ved å ofre og brenne røkelse på haugene.

⁴⁵ Josjafat holdt fred med Israels konge.

⁴⁶ Det som ellers er å fortelle om Josjafat, om de store gjerninger han gjorde, og om de krigene han førte, det er skrevet i Judas kongers krønike.

⁴⁷ De siste av dem som drev tempelutukt, de som var igjen fra hans far Asas tid, utryddet han av landet.

⁴⁸ Det var den gang ingen konge i Edom, en stattholder regjerte der.

⁴⁹ Josjafat hadde ti Tarsis-skip som skulle gå til Ofir etter gull. Men de kom ikke av sted, for noen av skipene forliste ved Esjon-Geber.

⁵⁰ Da sa Akasja, Akabs sønn, til Josjafat: La mine folk fare med dine folk på skipene! Men Josjafat ville ikke det.

⁵¹ Og Josjafat la seg til hvile hos sine fedre og ble begravet hos sine fedre i sin far Davids by. Og hans sønn Joram ble konge etter ham.

Akabs sønn Akasja blir konge i Israel

⁵² Akasja, Akabs sønn, ble konge over Israel i Samaria i Josjafats, Judas konges syttende år og regjerte over Israel i to år.

⁵³ Han gjorde det som var ondt i Herrens øyne, og vandret på sin fars og sin mors vei og på Jeroboams, Nebats sønns vei, han som fikk Israel til å synde.

⁵⁴ Akasja dyrket Ba'al og tilba ham og vakte Herrens, Israels Guds harme, slik som hans far hadde gjort.

2. Kongebok

2. Kongebok 1

Elia forutsier Akasjas død

- 1** Etter Akabs død gjorde Moab opprør mot Israel.
- 2** Akasja styrtet ut gjennom gitteret i sin sal i Samaria og ble syk. Da skicket han noen sendebud av sted og sa til dem: Gå og spør Ba'al-Sebub, Ekrons gud, om jeg skal komme meg av denne sykdommen!
- 3** Men Herrens engel sa til tisbitten Elia: Stå opp og møt sendebudene fra Samarias konge, og si til dem: Er det fordi det ikke er noen Gud i Israel at dere går av sted og spør Ba'al-Sebub, Ekrons gud?
- 4** Derfor sier Herren så: Du skal ikke stige ned fra den sengen du er steget opp i, du skal dø. Dermed gikk Elia.
- 5** Da sendebudene vendte tilbake til kongen, spurte han dem: Hvorfor er dere vendt tilbake?
- 6** De svarte: En mann kom og møtte oss, og han sa: Gå tilbake til kongen som har sendt dere, og si til ham: Så sier Herren: Er det fordi det ikke er noen Gud i Israel at du sender bud for å spørre Ba'al-Sebub, Ekrons gud? Derfor skal du ikke stige ned fra den sengen du er steget opp i, du skal dø.
- 7** Han spurte dem: Hvordan så den mannen ut som kom dere i møte og talte slik til dere?
- 8** De svarte: Det var en mann i en lodden kappe, med et lærbelte bundet om livet. Da sa han: Det var tisbitten Elia.
- 9** Og han sendte til ham en høvedsmann over femti sammen med sine menn. Han gikk opp til ham, der han satt på toppen av fjellet, og sa til ham: Du Guds mann: Kongen sier: Kom ned!
- 10** Men Elia svarte høvedsmannen over femti: Er jeg en Guds mann, så skal ild fare ned fra himmelen og fortære deg og dine femti menn! Da for det ild ned fra himmelen og fortærte ham og hans femti menn.
- 11** Så sendte kongen til ham en annen høvedsmann over femti sammen med sine menn. Han tok til orde og sa til ham: Du Guds mann! Så sier kongen: Kom straks ned!
- 12** Men Elia svarte dem: Er jeg en Guds mann, så skal ild fare ned fra himmelen og fortære deg og dine femti menn! Da for Guds ild ned fra himmelen og fortærte ham og hans femti menn.
- 13** Så sendte kongen igjen en tredje høvedsmann over femti med sine menn. Denne tredje høvedsmannen gikk opp til Elia og falt på kne for ham og

bønnfalt ham og sa til ham: Du Guds mann! La mitt liv og disse dine femti tjeneres liv være dyrt i dine øyne!

14 Ild for ned fra himmelen og fortærte begge de første høvedsmenn over femti med deres menn. Men la nå mitt liv være dyrt i dine øyne.

15 Da sa Herrens engel til Elia: Gå ned med ham, og vær ikke redd ham! Så sto han opp og gikk med ham ned til kongen.

16 Og han sa til ham: Så sier Herren: Fordi du skicket sendebud og ville spørre Ba'al-Sebub, Ekrons gud, som om det ikke var noen Gud i Israel som du kunne spørre om dette - derfor skal du ikke stige ned fra den sengen du er steget opp i, du skal dø.

17 Det Herrens ord som Elia hadde talt, gikk i oppfyllelse, og han døde. Og Joram ble konge i hans sted i Judas konge Jorams, Josjafats sønns andre år. For han hadde ingen sønn.

18 Det som ellers er å fortelle om Akasja og det han gjorde, det er skrevet i Israels kongers krønike.

2. Kongebok 2

Elia blir tatt bort i en ildvogn

1 Den gang Herren ville ta Elia opp til himmelen i en storm, gikk Elia og Elisja fra Gilgal.

2 Og Elia sa til Elisja: Bli her! For Herren har sendt meg til Betel. Men Elisja sa: Så sant Herren lever, og så sant du selv lever: Jeg forlater deg ikke. Så gikk de ned til Betel.

3 Da gikk profetenes disipler, som var i Betel, ut til Elisja og sa til ham: Vet du at i dag vil Herren ta din herre bort fra deg over hodet på deg? Han svarte: Ja, jeg vet det. Ti bare stille!

4 Så sa Elia til ham: Elisja, bli her! For Herren har sendt meg til Jeriko. Men han sa: Så sant Herren lever, og så sant du selv lever: Jeg forlater deg ikke. Så kom de til Jeriko.

5 Da gikk profetenes disipler, som var i Jeriko, fram til Elisja og sa til ham: Vet du at i dag vil Herren ta din herre bort fra deg over hodet på deg? Han svarte: Ja, jeg vet det. Ti bare stille!

6 Så sa Elia til ham: Bli her! For Herren har sendt meg til Jordan. Men han sa: Så sant Herren lever, og så sant du selv lever: Jeg forlater deg ikke. Så gikk de begge av sted.

7 Og femti av profetenes disipler gikk av sted og ble stående rett imot dem langt borte. Men selv sto de begge ved Jordan.

⁸ Da tok Elia kappen sin og rullet den sammen og slo på vannet. Det skilte seg til begge sider, og de gikk begge over på det tørre.

⁹ Da de nå var gått over, sa Elia til Elisja: Si hva du ønsker jeg skal gjøre for deg før jeg blir tatt bort fra deg! Elisja sa: La meg få en dobbel del av din ånd!

¹⁰ Han svarte: Det er en stor ting du ber om. Hvis du ser meg når jeg blir tatt bort fra deg, skal du få det du ber om, ellers får du det ikke.

¹¹ Mens de så gikk og talte sammen, kom det brått en ildvogn og ildhester og skilte dem fra hverandre. Og Elia for i stormen opp til himmelen.

¹² Da Elisja så det, ropte han: Min far, min far, Israels vogner og ryttere! Og han så ham ikke mer. Da tok han fatt i klærne sine og rev dem i to stykker.

Elisja tar opp Elias kappe

¹³ Så tok han opp Elias kappe som var falt av ham. Og han vendte tilbake og sto ved Jordans bredd.

¹⁴ Og han tok Elias kappe, som var falt av ham, og slo på vannet og sa: Hvor er Herren, Elias Gud? Slik slo også Elisja på vannet, så det skilte seg til begge sider, og han gikk over.

¹⁵ Profetenes disipler i Jeriko som sto rett imot ham, så ham, og de sa: Elias ånd hviler over Elisja. Og de kom imot ham og bøyde seg til jorden for ham.

¹⁶ De sa til ham: Her hos dine tjenere er det femti sterke menn. La dem gå av sted og lete etter din herre! Kanskje Herrens Ånd har tatt ham og kastet ham på et eller annet fjell eller i en eller annen dal. Han svarte: Dere skal ikke sende noen av sted.

¹⁷ Men de presset ham så lenge at han kjente seg brydd, og han sa: Send dem da av sted! Så sendte de femti mann av sted, og de lette i tre dager, men de fant ham ikke.

¹⁸ De vendte tilbake til ham mens han ennå var i Jeriko, og han sa til dem: Sa jeg ikke til dere at dere ikke skulle gå?

Elisja gjør vannet i Jeriko godt

¹⁹ Mennene i byen sa til Elisja: Byen ligger godt til, som min herre ser. Men vannet er dårlig, og landet lider under for tidlige fødsler.

²⁰ Da sa han: Hent en ny skål til meg og legg salt i den! Så gjorde de det.

²¹ Og han gikk ut til det stedet hvor vannet strømmet fram, og kastet salt nedi og sa: Så sier Herren: Nå har jeg gjort dette vannet friskt, det skal ikke mer volde død eller for tidlige fødsler.

²² Og vannet ble friskt og har vært så til denne dag, etter det ordet som Elisja hadde talt.

²³ Fra Jeriko dro profeten opp til Betel. Mens han gikk opp etter veien, kom det noen unggutter ut fra byen. De spottet ham og ropte til ham: Gå opp, din snauskalle! Gå opp, din snauskalle!

²⁴ Da han så vendte seg om og fikk se dem, lyste han forbannelse over dem i Herrens navn. Da kom det to binner ut av skogen, og de rev i hjel førtito av ungguttene.

²⁵ Derfra gikk han til Karmel-fjellet, og vendte så tilbake til Samaria.

2. Kongebok 3

Elisja lover Israels konge Joram hjelp mot Moab

¹ Joram, Akabs sønn, ble konge over Israel i Samaria i Juda-kongen Josjafats attende år, og han regjerte i tolv år.

² Han gjorde det som var ondt i Herrens øyne, men likevel ikke som sin far og mor, for han tok bort den Ba'al-støtten som hans far hadde laget.

³ Men han ble hengende ved Jeroboams, Nebats sønns synder, de som Jeroboam hadde fått Israel til å gjøre. Dem holdt han ikke opp med.

⁴ Mesja, kongen i Moab, drev med saueavl. Han betalte i skatt til Israels konge: hundre tusen lam og ullen av hundre tusen værere.

⁵ Men da Akab var død, gjorde kongen i Moab opprør mot Israels konge.

⁶ Da dro kong Joram ut fra Samaria og mønstret hele Israel.

⁷ Så sendte han bud til Judas konge Josjafat og sa: Moabs konge har gjort opprør mot meg, vil du dra med meg og kjempe mot Moab? Han svarte: Ja, jeg vil dra med. Som du, så jeg! Som ditt folk, så mitt folk! Som dine hester, så mine hester!

⁸ Og han spurte: Hvilken vei skal vi dra dit opp? Han svarte: Gjennom Edoms ørken.

⁹ Så dro Israels konge og Judas konge og Edoms konge av sted. Da de hadde dratt sju dagsreiser fram, fantes det ikke vann, verken for hæren eller for buskapen som de hadde med seg.

¹⁰ Da sa Israels konge: Å, har Herren kalt disse tre kongene hit for å gi dem i Moabs hånd?

¹¹ Men Josjafat sa: Er det ikke noen av Herrens profeter her, så vi kunne spørre Herren til råds gjennom ham? Da svarte en av Israels konges tjenere: Elisja, Safats sønn, er her, han som helte vann over Elias hender.

¹² Josjafat sa: Hos ham er Herrens ord! Så dro Israels konge og Josjafat og Edoms konge ned til ham.

13 Men Elisja sa til Israels konge: Hva har jeg med deg å gjøre? Gå du til din fars profeter og til din mors profeter! Israels konge svarte ham: Nei, det er Herren som har kalt disse tre kongene hit for å gi dem i Moabs hånd.

14 Da sa Elisja: Så sant Herren, hærskares Gud, lever, han som jeg tjener: Var det ikke for Judas konge Josjafats skyld, så ville jeg ikke ense deg eller se på deg!

15 Men hent nå en harpespiller til meg! Da så harpespilleren spilte på harpen, kom Herrens Ånd over ham.

16 Og han sa: Så sier Herren: Grav grøft ved grøft i dalen her!

17 For så sier Herren: Dere skal ikke se vind og ikke se regn, men likevel skal denne dalen bli fylt med vann, så dere får drikke, både dere selv og buskapen og kløvdyrene.

18 Men dette er ikke nok i Herrens øyne. Han vil også gi Moab i deres hånd.

19 Dere skal innta hver befestet by og hver storby. Hvert godt tre skal dere felle. Alle vannkilder skal dere stoppe igjen. Hvert godt jordstykke skal dere ødelegge med stein.

20 Morgenen etter, ved den tid matofferet blir båret fram, da kom det vann fra Edom-kanten, og landet ble fylt med vann.

Israel seirer over Moab

21 Da moabittene fikk høre at kongene var dratt opp for å kjempe mot dem, ble alle kalt sammen, så mange som på noen måte kunne bære våpen, og de tok stilling ved grensen.

22 Da de sto opp tidlig om morgenen, og solen gikk opp over vannet, da så det ut for moabittene som om vannet foran dem var rødt som blod.

23 Og de sa: Det er blod! Kongene har gjort ende på hverandre og slått hverandre i hjel. Nå til plyndring, moabitter!

24 Men da de kom til Israels leir, reiste israelittene seg og slo moabittene, som flyktet for dem. Og de trengte inn i landet og slo igjen moabittene.

25 Så rev de ned byene. På hvert godt jordstykke kastet de hver sin stein og fylte det opp. Hver vannkilde stoppet de igjen, og hvert godt tre felte de, så det ikke ble annet igjen enn stein i Kir-Hareset. Denne byen omringet slyngekasterne og skjøt på den.

26 Da kongen i Moab så at striden ble for hard for ham, tok han med seg sju hundre våpenføre menn og ville bryte igjennom på den kanten hvor Edoms konge sto, men de kunne ikke.

²⁷ Da tok han sin førstefødte sønn, som skulle bli konge etter ham, og ofret ham som brennoffer på bymuren. Da kom det stor vrede over Israel. Og de brøt opp derfra og vendte tilbake til sitt land.

2. Kongebok 4

Elisja gir en enke underfull hjelp

¹ En kvinne, kone til en av profetenes disipler, ropte til Elisja og sa: Din tjener, min mann, er død. Du vet at din tjener fryktet Herren. Nå kommer en som han sto i gjeld til, og vil ta begge sønnene mine til treller.

² Elisja sa til henne: Hva kan jeg gjøre for deg? Si meg, hva har du i huset? Hun svarte: Din tjenestekvinne har ikke annet i huset enn en krukke med salveolje.

³ Da sa han: Gå til alle naboene dine og be om å få låne hjem noen tomme kar - bare ikke for få!

⁴ Gå så inn og lukk døren etter deg og sønnene dine. Og hell oljen i alle karene. Etter hvert som de blir fulle, skal du sette dem bort.

⁵ Og hun gikk fra ham og lukket døren etter seg og sønnene sine. De bar karene fram til henne, og hun helte i.

⁶ Da karene var fulle, sa hun til sønnen sin: Bær fram enda et kar til meg! Men han svarte: Det er ikke flere kar. Da stanset oljen.

⁷ Så kom hun og fortalte det til Guds mann, og han sa: Gå og selg oljen og betal gjelden din. Så kan du og sønnene dine leve av det som blir til overs.

Elisja og kvinnen i Sjunem

⁸ En dag gikk Elisja over til Sjunem. En velstående kvinne som bodde der, nødde ham til å ete hos seg. Hver gang han siden dro der forbi, tok han inn der og fikk seg mat.

⁹ En gang sa hun til mannen sin: Hør her, jeg vet at han som stadig drar forbi oss, er en hellig Guds mann.

¹⁰ La oss mure opp et lite takkammers og sette inn der en seng for ham og et bord og en stol og en lysestake. Når han så kommer til oss, kan han ta inn der.

¹¹ Så kom han dit en dag og tok inn på takkammerset og la seg der.

¹² Så sa han til Gehasi, tjeneren sin: Kall på den sunamittiske kvinnen som bor her! Så hentet han henne, og hun sto fremfor ham.

¹³ Han hadde sagt til ham: Si til henne: Du har gjort deg stor umak for vår skyld. Hva kan jeg gjøre for deg? Kan jeg tale med kongen om noe for deg, eller med hærføreren? Hun svarte: Jeg bor jo her midt iblant mitt folk!

14 Så sa han: Hva kan jeg da gjøre for henne? Gehasi svarte: Jo, hun har ingen sønn, og mannen hennes er gammel.

15 Da sa Elisja: Kall på henne! Så kalte han på henne, og hun kom og ble stående i døråpningen.

16 Profeten sa: Neste år på denne tiden skal du holde en sønn i armene. Men hun svarte: Nei, min herre, du som er en Guds mann! Lyv ikke for din tjenestekvinne!

Elisja vekker til live kvinnens sønn

17 Og kvinnen ble med barn og fødte en sønn det følgende året, nettopp på den tiden som Elisja hadde sagt henne.

18 Da barnet ble større, hendte det en dag at han gikk ut til sin far, som var ute hos høstfolkene.

19 Og han sa til sin far: Hodet mitt! Hodet mitt! Da sa faren til tjenestegutten: Bær ham hjem til hans mor!

20 Han tok og bar ham hjem til moren, og gutten satt på fanget hennes til midt på dagen. Da døde han.

21 Hun gikk opp og la ham på sengen til Guds mann, lukket etter ham og gikk ut.

22 Så kalte hun på mannen sin og sa: Send en av tjenesteguttene til meg med et esel! Så vil jeg skynde meg av sted til Guds mann og så komme tilbake.

23 Han sa: Hvorfor vil du gå til ham i dag? Det er jo verken nymåne eller sabbat. Men hun sa: La meg bare gå!

24 Så lot hun eselet sale og sa til tjenestegutten: Før eselet av sted og gå på! Stans meg ikke når jeg rir, uten at jeg sier fra om det.

25 Så dro hun av sted og kom til Guds mann på Karmel-fjellet. Da Guds mann så henne et stykke borte, sa han til sin tjener Gehasi: Se der kommer kvinnen fra Sjunem!

26 Spring fort og møt henne og si: Står det vel til med deg og mannen din og med barnet? Hun svarte: Ja, det står vel til.

27 Men da hun kom opp på fjellet til Elisja, Guds mann, slo hun armene om føttene hans. Da gikk Gehasi fram og ville dra henne bort. Men Guds mann sa: La henne være! For hun har en stor hjertesorg, men Herren har skjult det for meg og ikke latt meg få vite det.

28 Hun sa: Har jeg vel bedt min herre om en sønn? Sa jeg ikke: Du må ikke narre meg?

29 Da sa han til Gehasi: Bind opp om deg og ta staven min i hånden og gå av sted! Møter du noen, så hils ikke på ham. Og hilser noen på deg, så svar ham ikke. Og legg staven på guttens ansikt.

30 Men guttens mor sa: Så sant Herren lever, og så sant du selv lever: Jeg går ikke fra deg! Da sto han opp og fulgte med henne.

31 Gehasi gikk i forveien og la staven på guttens ansikt. Men det hørtes ikke en lyd, og det viste seg ikke noe tegn til at han merket noe. Så vendte han tilbake og gikk Elisja i møte og fortalte ham det og sa: Gutten våknet ikke.

32 Da Elisja kom til huset, fikk han se at gutten lå død på hans seng.

33 Så gikk han inn og lukket døren og ba til Herren.

34 Så steg han opp i sengen og la seg over gutten med sin munn mot guttens munn og sine øyne mot hans øyne og sine hender på hans hender. Da han bøyde seg slik over gutten, ble kroppen hans varm.

35 Så sto han opp igjen og gikk én gang fram og tilbake i kammerset. Deretter steg han opp i sengen igjen og bøyde seg over gutten. Da nøs gutten sju ganger og slo øynene opp.

36 Han kalte på Gehasi og sa: Kall på den sunamittiske kvinnen! Han kalte på henne, og da hun kom inn til ham, sa han: Ta sønnen din!

37 Og hun kom og falt ned for hans føtter og bøyde seg til jorden. Så tok hun sin sønn og gikk ut.

Elisja gjør flere under

38 Elisja vendte tilbake til Gilgal. Det var den gang hungersnød i landet. Da profetenes disipler en gang satt der hos ham, sa han til tjenestegutten: Sett den store gryten over og kok en rett mat for profetenes disipler!

39 Da gikk en av dem ut på marken for å sanke maturter. Han fant en vill slyngplante og sanket av den ville gresskar, kappen full. Da han kom inn, skar han dem opp i matgryten, for de visste ikke hva det var.

40 Så øste de opp for mennene for at de skulle ete. Men da de begynte å ete av maten, skrek de opp og ropte: Det er død i gryten, du Guds mann! Og de kunne ikke ete.

41 Da sa han: Hent noe mel! Og han kastet det i gryten og sa: Øs opp for folket, så de kan få ete! Og da var det ikke lenger noe skadelig i gryten.

42 En gang kom det en mann fra Ba'al-Sjalisja, som hadde med seg til Guds mann brød som var bakt av førstegrøden. Han hadde tjue byggbrød, og nyhøstet korn i sekken sin. Da sa Elisja: Gi det til folket, så de kan få ete!

⁴³ Men tjeneren sa: Hvordan kan jeg sette dette fram for hundre mann? Han svarte: Gi det til folket, så de kan få mat! For så sier Herren: De skal ete og få til overs.

⁴⁴ Så satte han det fram for dem, og de åt og fikk til overs, slik Herren hadde sagt.

2. Kongebok 5

Elisja helbreder Na'aman

¹ Na'aman, den syriske kongens hærfører, hadde meget å si hos sin herre og var høyt aktet. For Herren hadde gitt Syria seier ved hans hjelp. Han var en veldig stridsmann, men spedalsk.

² Syrerne hadde en gang gjort et herjetog og bortført en liten pike som fange fra Israels land. Hun tjente nå hos Na'amans kone.

³ Hun sa til sin frue: Bare min herre var hos profeten i Samaria! Da skulle nok han fri ham fra spedalskheden.

⁴ Na'aman gikk inn til sin herre og fortalte ham det og sa: Så og så har piken fra Israels land sagt.

⁵ Da sa kongen i Syria: Dra dit! Så vil jeg sende et brev til Israels konge. - Han dro så av sted og tok med seg ti talenter sølv og seks tusen sekel gull og ti festkledninger.

⁶ Han ga brevet til Israels konge, og i det sto det: Når nå dette brevet kommer til deg, så vil du se at jeg har sendt min tjener Na'aman til deg, for at du skal fri ham fra hans spedalskhet.

⁷ Da Israels konge hadde lest brevet, flerret han klærne sine og sa: Er jeg Gud, så jeg kan ta liv og gi liv, siden han sender bud til meg og vil at jeg skal fri en mann fra hans spedalskhet? Nå ser dere vel tydelig at han vil ha et påskudd til krig mot meg.

⁸ Men da Guds mann Elisja hørte at Israels konge hadde flerret klærne sine, sendte han bud til kongen og sa: Hvorfor har du revet i stykker klærne dine? La ham komme til meg! Så skal han kjenne at det er en profet i Israel.

⁹ Så kom Na'aman med sine hester og sin vogn og stanset ved døren til Elisjas hus.

¹⁰ Og Elisja sendte et bud ut til ham og sa: Gå og bad deg sju ganger i Jordan! Så skal ditt kjøtt bli friskt igjen, og du skal bli ren.

¹¹ Da ble Na'aman vred og dro bort og sa: Jeg tenkte at han ville komme ut til meg og stå fram og påkalle Herrens, sin Guds navn og føre hånden fram og tilbake over det syke stedet, og ta bort spedalskheden.

12 Er ikke elvene ved Damaskus, Abana og Parpar, bedre enn alle Israels vann! Kunne jeg ikke bade meg i dem og bli ren? Og han vendte om og dro bort i vrede.

13 Men tjenerne hans trådte fram og talte til ham og sa: Min far! Dersom profeten hadde bedt deg gjøre noe vanskelig, ville du da ikke ha gjort det? Hvor mye mer når han bare sier til deg: Bad deg, så skal du bli ren!

14 Så dro han ned og dukket seg sju ganger i Jordan, slik Guds mann hadde sagt. Og hans kjøtt ble friskt som på en liten gutt, og han ble ren.

15 Da vendte han tilbake til Guds mann med hele følget sitt. Og da han kom dit, sto han fram for ham og sa: Nå vet jeg at det ikke er noen Gud på hele jorden uten i Israel! Så ta nå imot en gave av din tjener.

16 Men han sa: Så sant Herren lever, han som jeg tjener: Jeg tar ikke imot noe. Og han ba ham inntrengende om å ta imot, men han ville ikke.

17 Da sa Na'aman: Siden du ikke vil ta imot, så la din tjener få så mye jord som et par muldyr kan bære! For din tjener vil ikke lenger ofre brennoffer eller slakteroffer til andre guder, men bare til Herren.

18 Men én ting må Herren tilgi din tjener: Når min herre går inn i Rimmons hus for å tilbe der, og han støtter seg til min hånd, og jeg kaster meg ned der i Rimmons hus, så må Herren la din tjener få tilgivelse for dette at jeg kaster meg ned i Rimmons hus!

19 Elisja svarte: Dra bort i fred! Så dro han fra ham. Men da han var kommet et stykke på veien,

Gehasi blir straffet med spedalskhet

20 tenkte Gehasi, tjeneren til Guds mann Elisja: Min herre har spart denne syreren Na'aman og ikke tatt imot av ham det han hadde med seg. Så sant Herren lever, vil jeg løpe etter ham og få noe av ham!

21 Så skyndte Gehasi seg etter Na'aman. Og da Na'aman så en som kom løpende etter ham, steg han fort ned av vognen for å møte ham, og sa: Står alt vel til?

22 Han sa: Ja, men min herre har sendt meg med disse ordene: Nettopp nå er det kommet to unge menn til meg fra Efra'im-fjellene, to av profetens disipler. Gi dem en talent sølv og to festkledninger!

23 Na'aman svarte: Vær så snill å ta to talenter! Og han ba ham inntrengende og knyttet to talenter sølv inn i to punger. Så tok han to festkledninger og ga dem til to av tjenerne sine, og de bar dem foran Gehasi.

24 Men da han kom til haugen, tok han det av deres hånd og gjemte det i huset. Han tok farvel med mennene, og de dro sin vei.

²⁵ Selv gikk han inn og sto fram for sin herre. Da spurte Elisja ham: Hvor kommer du fra, Gehasi? Han svarte: Din tjener har ikke vært noe sted.

²⁶ Men han sa til ham: Var jeg ikke til stede i ånden da mannen vendte om fra vognen og gikk for å møte deg? Er det nå tid til å ta imot sølv og få seg klær og oljetrær og vingårder og småfe og storfe og tjenere og tjenestepiker?

²⁷ Derfor skal Na'amans spedalskhets henge ved deg og ved ætten din til evig tid. Så gikk han ut fra ham og var spedalsk, hvit som snø.

2. Kongebok 6

Elisja gjør under

¹ Profetenes disipler sa til Elisja: Huset som vi sitter i her hos deg, er for trangt for oss.

² La oss få gå ned til Jordan og hente hver sin stokk der. Så vil vi bygge oss et hus der som vi kan holde til i! Han svarte: Ja, gjør det!

³ Da sa en av dem: Vær så snill å gå med dine tjenere! Han svarte: Ja, jeg vil gå med.

⁴ Så gikk han med dem. Og da de kom til Jordan, tok de til å felle trær.

⁵ Men da en av dem holdt på med å felle sitt tre, falt øksen i vannet. Da ropte han: Å, min herre! Den var til og med lånt!

⁶ Da sa Guds mann: Hvor mistet du den? Han viste ham stedet. Da hogg Elisja av et stykke tre og kastet det dit ned og fikk øksen til å flyte opp.

⁷ Og han sa: Ta den opp! Så rakte mannen ut hånden og tok den.

Syrerne blir slått med blindhet

⁸ Kongen i Syria lå i krig med Israel. Han rådførte seg med mennene sine og sa: På det og det stedet vil jeg slå leir.

⁹ Men Guds mann sendte bud til Israels konge og sa: Vokt deg! Dra ikke forbi dette stedet! For syrerne har dratt ned der.

¹⁰ Så sendte Israels konge folk til det stedet som Guds mann hadde nevnt for ham og advart ham for, og han tok seg i vare der. Dette hendte ikke bare én gang, men flere ganger.

¹¹ Kongen i Syria ble svært urolig over dette. Han kalte mennene sine til seg og sa til dem: Kan dere ikke si meg hvem det er av våre folk som holder med Israels konge?

¹² Da sa en av mennene hans: Det har seg ikke slik, herre konge. Det er Elisja, profeten i Israel, som åpenbarer for Israels konge hvert ord du taler i ditt sengekammer.

13 Han sa: Gå og finn ut hvor han er, så jeg kan sende folk dit og hente ham! Det ble meldt ham at profeten var i Dotan.

14 Da sendte kongen dit hester og vogner og en stor hær. De kom dit om natten og omringet byen.

15 Da tjeneren til Guds mann sto opp tidlig om morgenen og gikk ut, fikk han se at en hær med hester og vogner omringet byen. Og tjeneren sa til ham: Å, min herre, hva skal vi gjøre?

16 Han svarte: Frykt ikke! De som er med oss, er flere enn de som er med dem.

17 Og Elisja ba og sa: Herre! Åpne øynene hans så han kan se! Og Herren åpnet guttens øyne, og han fikk se at fjellet var fullt av hester og vogner av ild rundt omkring Elisja.

18 Da så syrerne kom ned til ham, ba Elisja til Herren og sa: Slå dette folket med blindhet! Og han slo dem med blindhet, som Elisja hadde bedt om.

19 Da sa Elisja til dem: Dette er ikke den rette veien og ikke den rette byen! Følg meg, så skal jeg føre dere til den mannen dere leter etter! - Så førte han dem til Samaria.

20 Da de kom inn i Samaria, sa Elisja: Herre, lat opp øynene deres, så de kan se! Og Herren åpnet øynene deres, og de fikk se at de var midt i Samaria.

21 Da Israels konge så dem, sa han til Elisja: Skal jeg hogge dem ned, min far? Skal jeg hogge dem ned?

22 Han svarte: Du skal ikke hogge dem ned. Hogger du vel ned dem som du gjør til fanger med sverdet ditt og buen din? Sett brød og vann fremfor dem, så de kan ete og drikke og så vende tilbake til sin herre!

23 Kongen gjorde så i stand et rikelig måltid for dem, og de åt og drakk. Deretter lot han dem fare, og de vendte tilbake til sin herre. Siden kom det ikke mer syriske herjeflokker inn i Israels land.

Samaria blir beleiret

24 En tid etter samlet kongen i Syria, Benhadad, hele hæren sin og dro opp og beleiret Samaria.

25 Mens de holdt Samaria beleiret, ble det til sist så stor en hungersnød i byen at et eselhode kostet åtti sekel sølv, og fjerdedelen av en kab duemøkk kostet fem sekel sølv.

26 Da Israels konge en dag gikk fram og tilbake på muren, ropte en kvinne til ham: Hjelp, herre konge!

27 Han svarte: Hvis ikke Herren vil hjelpe deg, hvor skulle da jeg hente hjelp til deg? Fra treskeplassen eller fra vinpressen?

²⁸ Og kongen spurte henne: Hva står på? Hun svarte: Denne kvinnen sa til meg: Kom hit med sønnen din, så eter vi ham i dag. Og i morgen kan vi ete min sønn.

²⁹ Så kokte vi sønnen min og åt ham. Dagen etter sa jeg til henne: Kom nå hit med sønnen din, så vi kan ete ham. Men hun gjemte bort sin sønn.

³⁰ Da kongen hørte det som kvinnen fortalte, flerret han klærne sine der han gikk fram og tilbake på muren. Da fikk folket se at han hadde sekk innerst på kroppen.

³¹ Og han sa: Gud la det gå meg ille både nå og siden, om Elisjas, Safats sønns hode skal bli sittende på ham i dag!

³² Elisja satt i huset sitt, og de eldste satt der hos ham. Da sendte kongen en mann dit i forveien for seg. Men før budet kom til Elisja, sa han til de eldste: Ser dere at denne sønn av en morder har sendt bud hit for å ta mitt hode? Sørg nå for å stenge døren når budet kommer, trykk ham tilbake med den! Hører vi ikke allerede lyden av hans herres fottrinn bak ham?

³³ Mens han ennå talte med dem, kom budet ned til ham. Da sa kongen: Se for en ulykke det er kommet fra Herren! Hvorfor skulle jeg da vente på Herren lenger?

2. Kongebok 7

¹ Da sa Elisja: Hør Herrens ord! Så sier Herren: I morgen på denne tid skal et mål fint mel være å få for en sekel og to mål byggmel for en sekel i Samarias port.

² Men den høvedsmannen som kongen støttet seg til, svarte Guds mann: Om så Herren gjorde luker på himmelen, hvordan kunne slikt gå for seg? Han svarte: Du skal få se det med egne øyne, men ikke få ete av det.

Fire spedalske menn finner syrernes leir forlatt

³ Foran byporten var det fire spedalske menn. De sa til hverandre: Hvorfor skal vi bli sittende her til vi dør?

⁴ Sier vi: Vi vil gå inn i byen! - så er det hungersnød i byen, og vi må dø der. Blir vi sittende her, må vi også dø. Så kom nå og la oss gå over til syrernes leir! Lar de oss leve, så lever vi. Dreper de oss, så dør vi.

⁵ Så sto de opp i skumringen og gikk over til syrernes leir. Da de kom til utkanten av leiren, fantes det ikke en mann der.

⁶ For Herren hadde latt syrernes leir få høre lyd av vogner og hester, lyden av en stor hær. Da sa de til hverandre: Du skal se at Israels konge har leid hetittkongene og kongene i Egypt til å gå mot oss!

7 Så brøt de opp i skumringen og flyktet. De forlot sine telt og sine hester og sine esler, hele leiren som den sto der, og flyktet for å berge livet.

8 Da de spedalske kom til utkanten av leiren, gikk de inn i et telt og åt og drakk. De tok sølv og gull og klær der og gikk bort og gjemte det. Deretter vendte de tilbake og gikk inn i et annet telt og tok det som var der, og gikk bort og gjemte det.

9 Men så sa de til hverandre: Det er ikke rett det vi gjør. Dette er dagen da vi kan bringe et godt budskap. Tier vi stille og venter til morgenen gryr, så faller det skyld på oss. Så kom nå og la oss gå inn og melde det i kongens hus.

10 Så kom de og ropte til vakten ved byporten og fortalte det og sa: Vi kom til syrernes leir. Der var det ikke en mann å se eller høre. Men hestene og eslene sto bundet, og teltene var som de pleier å være.

11 Portvakten ropte det ut, og det ble meldt i kongens hus.

12 Da sto kongen opp om natten og sa til mennene sine: Jeg skal si dere hva syrerne har gjort mot oss. De vet at vi er utsultet. Derfor har de forlatt leiren og gjemt seg ute på marken. De tenker som så: Når de nå drar ut av byen, så griper vi dem levende, og så kan vi komme inn i byen.

13 Men en av mennene hans svarte: La noen av folkene dine ta fem av de hestene som ennå er igjen her i byen. Det kan jo ikke gå dem verre enn hele mengden av israelitter som ennå er tilbake her, eller verre enn hele mengden av israelitter som er omkommet. La oss så sende dem av sted, så får vi se!

14 Da tok de to vogner med hester for, og kongen sendte dem etter syrernes hær og sa: Dra av sted og se hvordan det har seg!

15 Så dro de etter dem helt til Jordan. Hele veien lå det fullt av klær og utstyr som syrerne hadde kastet fra seg mens de flyktet i skrekk. Og sendebudene vendte tilbake og meldte det til kongen.

16 Så gikk folket ut og plyndret syrernes leir. Da ble et mål fint mel å få for en sekel og likeså to mål bygg for en sekel, slik som Herren hadde sagt.

17 Kongen hadde satt den høvedsmannen som han støttet seg på, til å ha oppsyn med porten. Men folket tråkket ham ned i porten så han døde, slik som den Guds mann hadde sagt - som han hadde sagt den gang kongen kom ned til ham.

18 For da Guds mann sa til kongen: I morgen ved denne tiden skal to mål byggmel være å få for en sekel og likeså et mål hvetemel for en sekel i Samarias port,

19 da svarte kongens høvedsmann og sa til Guds mann: Om så Herren gjorde luker på himmelen, hvordan kunne slikt gå for seg? Han svarte: Du skal få se det med egne øyne, men ikke få ete av det.

²⁰ Og slik gikk det med ham. Folket tråkket ham ned i porten, så han døde.

2. Kongebok 8

Kvinnen fra Sjunem får eiendommen sin igjen

¹ Elisja sa til kvinnen som var mor til den gutten han hadde vakt til live: Stå opp og dra bort med hele ditt hus og opphold deg på et eller annet fremmed sted! For Herren har kalt på hungersnøden. Den kommer også over landet og skal vare i sju år.

² Kvinnen brøt da opp og gjorde som Guds mann hadde sagt. Hun dro bort med hele sitt hus og oppholdt seg som fremmed i filistrenes land i sju år.

³ Men da de sju år var gått, vendte kvinnen tilbake fra filistrenes land. Hun gikk da av sted for å be kongen om hjelp til å få igjen sitt hus og sin jord.

⁴ Kongen holdt nettopp da på å tale med Gehasi, Guds manns tjener, og sa: Fortell meg om alle de store gjerninger Elisja har gjort!

⁵ Nettopp som han fortalte kongen at han hadde gjort den døde gutten levende, kom moren inn og ba kongen om hans hjelp til å få igjen sitt hus og sin jord. Da sa Gehasi: Herre konge! Her er kvinnen, og her er sønnen hennes som Elisja vakte til live!

⁶ Så spurte kongen kvinnen, og hun fortalte ham det. Og kongen lot henne få en av hoffolkene med seg og sa: La henne få igjen alt det som hører henne til, og alt det hennes jord har kastet av seg fra den dagen hun reiste fra landet og til nå!

Elisja forutsier at Hasael skal bli konge

⁷ Elisja kom til Damaskus mens kongen i Syria Benhadad lå syk. Da det ble fortalt kongen at Guds mann var kommet dit,

⁸ sa han til Hasael: Ta en gave med deg og gå og møt Guds mann. Spør Herren gjennom ham om jeg skal komme meg av denne sykdommen!

⁹ Hasael gikk så for å møte Elisja, og tok med seg en gave av det beste som fantes i Damaskus, så mye som førti kameler kunne bære. Mannen kom og sto fram for profeten og sa: Din sønn Benhadad, kongen i Syria, har sendt meg til deg for å spørre: Skal jeg komme meg av denne sykdommen?

¹⁰ Elisja svarte: Gå du bare og si til ham: Du skal leve! Men Herren har latt meg se at han skal dø.

¹¹ Og Guds mann sto med ubevegelig ansikt og stirret på ham til Hasael kjente seg brydd. Så begynte Elisja å gråte.

¹² Da sa Hasael: Hvorfor gråter min herre? Han svarte: Fordi jeg vet at du skal gjøre Israels barn mye ondt. Deres festninger skal du sette ild på. Deres unge

menn skal du drepe med sverdet. Deres små barn skal du knuse, og du skal skjære opp kvinnene deres som er med barn.

¹³ Hasael sa: Hva er din tjener, en hund som jeg, at han skulle gjøre så store ting? Elisja svarte: Herren har latt meg se deg som konge over Syria.

¹⁴ Så forlot han Elisja og kom til sin herre. Han spurte ham: Hva sa Elisja til deg? Han svarte: Han sa til meg at du skal leve.

¹⁵ Men dagen etter tok Hasael et teppe og dyppet det i vann og bredte det over hans ansikt, og han døde. Og Hasael ble konge etter ham.

Joram blir konge i Juda

¹⁶ I Israels konge Jorams, Akabs sønns femte år, mens Josjafat ennå var konge i Juda, ble Joram, Josjafats sønn, konge i Juda.

¹⁷ Han var trettito år gammel da han ble konge, og regjerte i åtte år i Jerusalem.

¹⁸ Han vandret på Israels kongers vei, slik som Akabs hus hadde gjort. For han hadde en datter av Akab til kone, og han gjorde det som var ondt i Herrens øyne.

¹⁹ Men for sin tjener Davids skyld ville Herren ikke ødelegge Juda. For han hadde lovt sin tjener David at han ville la en lampe brenne for ham og sønnene hans gjennom alle tider.

²⁰ I hans dager gjorde Edom opprør mot Juda og tok seg en konge.

²¹ Da dro Joram over til Sa'ir med alle stridsvognene sine. Han brøt opp om natten og slo edomittene, som hadde omringet ham, og høvedsmennene over deres vogner. Men folket flyktet til sine hjem.

²² Slik gjorde Edom opprør mot Juda og har vært skilt fra dem til den dag i dag. På samme tid gjorde også Libna opprør.

²³ Det som ellers er å fortelle om Joram og alt det han gjorde, er skrevet i Judas kongers krønike.

²⁴ Og Joram la seg til hvile hos sine fedre og ble begravet hos sine fedre i Davids by. Og hans sønn Akasja ble konge etter ham.

Akasja blir konge i Juda

²⁵ I Israels konge Jorams, Akabs sønns tolvte år, ble Akasja, Jorams sønn, konge i Juda.

²⁶ Akasja var tjueto år gammel da han ble konge, og regjerte ett år i Jerusalem. Hans mor hette Atalja og var datter av Israels konge Omri.

²⁷ Han vandret på samme vei som Akabs hus og gjorde det som var ondt i Herrens øyne, slik som Akabs hus, for han var inngiftet i Akabs hus.

²⁸ Sammen med Joram, Akabs sønn, dro han ut i krig mot Hasael, kongen i Syria, og kjempet mot ham ved Ramot i Gilead. Men syrerne såret Joram.

²⁹ Da vendte kong Joram tilbake til Jisre'el for å få leget de sår syrerne hadde gitt ham ved Rama, da han kjempet mot Syrias konge Hasael. Og Judas konge Akasja, Jorams sønn, dro ned til Jisre'el for å se til Joram, Akabs sønn, fordi han var syk.

2. Kongebok 9

Jehu blir salvet til konge i Israel

¹ Profeten Elisja kalte på en av profetenes disipler og sa til ham: Bind opp om deg og ta denne oljekrukken i hånden og gå til Ramot i Gilead.

² Når du kommer dit, skal du oppsøke Jehu, sønn av Josjafat, Nimsis sønn. Gå inn til ham der han sitter blant brødrene sine. Du skal be ham stå opp, og ta ham med inn i det innerste rommet.

³ Ta så oljekrukken og hell den ut over hodet hans og si: Så sier Herren: Jeg har salvet deg til konge over Israel! Så skal du åpne døren og flykte uten å dryge.

⁴ Så gikk den unge mannen, den unge profeten, til Ramot i Gilead.

⁵ Da han kom dit, så han hærens høvedsmenn sitte der. Og han sa: Jeg har noe å si deg, høvedsmann! Da sa Jehu: Hvem av alle oss her? Han svarte: Deg, høvedsmann!

⁶ Da sto han opp og gikk inn i huset. Profeten helte da oljen ut over hodet hans og sa til ham: Så sier Herren, Israels Gud: Jeg har salvet deg til konge over Herrens folk, over Israel.

⁷ Du skal gjøre ende på din herre Akabs hus, for jeg vil hevne mine tjenere profetenes blod og alle Herrens tjeneres blod på Jesabel.

⁸ Og hele Akabs hus skal gå til grunne. Jeg vil utrydde alle menn av Akabs ætt, både myndige og umyndige, i Israel.

⁹ Jeg vil gjøre med Akabs ætt som jeg gjorde med ætten til Jeroboam, Nebats sønn, og med ætten til Basja, Akias sønn.

¹⁰ Jesabel skal hundene fortære på Jisre'els mark, og ingen skal begrave henne. - Så åpnet han døren og flyktet.

¹¹ Da Jehu kom ut til sin herres menn, spurte de ham: Er alt i orden? Hvorfor kom denne gale mannen til deg? Han svarte: Dere kjenner jo mannen og vet hvordan han snakker!

¹² Men de sa: Du taler ikke sant! Si oss hva det er! Da sa han: Så og så talte han til meg og sa: Så sier Herren: Jeg har salvet deg til konge over Israel.

13 Da skyndte de seg og tok hver sin kappe og la dem under ham på trappetrinnene. Og de blåste i hornet og ropte: Jehu er konge!

Jehu går til strid mot Joram og Akasja

14 Slik fikk Jehu, sønn av Josjafat, Nimsis sønn, en sammensvergelse i stand mot Joram. Kong Joram hadde med hele Israel ligget på vakt ved Ramot i Gilead mot kongen i Syria, Hasael.

15 Men selv var kong Joram vendt tilbake til Jisre'el for å få leget de sårene syrerne hadde gitt ham i kampen mot Syrias konge Hasael. - Og Jehu sa: Hvis dere har samme mening, så la ingen rømme og slippe ut av byen, slik at han kan gå av sted og kunngjøre dette i Jisre'el!

16 Så steg Jehu opp i vognen sin og dro til Jisre'el, for Joram lå syk der. Og Judas konge Akasja hadde dratt dit ned for å se til Joram.

17 Vaktmannen som sto på tårnet i Jisre'el, ropte da han så Jehu komme med flokken sin: Jeg ser en flokk som kommer. Da sa Joram: Send en rytter av sted for å møte dem og spørre: Kommer dere med fred?

18 Rytteren dro i møte med ham og sa: Så sier kongen: Kommer dere med fred? Jehu svarte: Hva kommer det deg ved? Vend om og følg meg! Vaktmannen meldte dette og sa: Budet har nådd fram til dem, men kommer ikke tilbake.

19 Da sendte han en annen rytter, og da han kom til dem, sa han: Så sier kongen: Kommer dere med fred? Jehu svarte: Hva kommer det deg ved? Vend om og følg meg!

20 Vaktmannen meldte dette og sa: Han har nådd fram til dem, men kommer ikke tilbake. Slik som de kjører, ser det ut som det kunne være Jehu, Nimsis sønn. For han bruker å kjøre som en gal!

21 Da sa Joram: Spenn for! Og de spente for vognen hans, og Israels konge Joram og Judas konge Akasja dro ut, hver på sin vogn. De dro ut for å møte Jehu, og traff ham på jisre'elitten Nabots mark.

22 Da Joram fikk øye på Jehu, spurte han: Kommer du med fred, Jehu? Han svarte: Hvordan kan du tale om fred så lenge din mor Jesabel driver på med sitt horeliv og sine mange trolldomskunster?

23 Da vendte Joram om og flyktet, og han ropte til Akasja: Det er forræderi, Akasja!

24 Men Jehu grep buen sin og spente den med sin fulle styrke, og han skjøt Joram mellom armene så pilen gikk gjennom hjertet, og han sank ned i vognen.

25 Da sa Jehu til sin høvedsmann Bidkar: Ta og kast ham inn på jisre'elitten Nabots mark! Husk hvordan jeg og du red sammen etter hans far Akab, og Herren uttalte dette ordet mot ham:

26 Sannelig, i går så jeg Nabots blod og hans sønners blod, sier Herren, og jeg vil gjengjelde deg det på denne marken, sier Herren. Så ta nå og kast ham inn på marken, slik som Herren har sagt!

27 Da Judas konge Akasja så det, flyktet han og tok veien til hagehuset. Men Jehu satte etter ham og ropte: Slå ned ham også! Og de slo ham ned i vognen hans i Gur-bakken ved Jibleam. Han flyktet til Megiddo og døde der.

28 Hans tjenere kjørte ham til Jerusalem, og de la ham i hans grav hos hans fedre i Davids by.

29 Men Akasja var blitt konge over Juda i Jorams, Akabs sønns ellefte år.

Jesabel lider døden som Elia hadde sagt

30 Så kom Jehu til Jisre'el. Da Jesabel hørte det, sminket hun øynene, pyntet seg på hodet og så ut gjennom vinduet.

31 Da Jehu kom inn gjennom porten, ropte hun: Kommer du med fred, du Simri som slo din herre i hjel?

32 Men han så opp mot vinduet og sa: Hvem holder med meg? Hvem? Da så to-tre hoffmenn ut gjennom vinduet.

33 Han ropte: Kast henne ned! Og de kastet henne ned, og blodet sprutet oppetter veggen og på hestene, og han lot hestene trække henne ned.

34 Så gikk han inn. Da han hadde ett og drukket, sa han: Sørg for at denne forbannede kvinnen blir begravet! Hun er jo kongedatter.

35 Men da de kom for å begrave henne, fant de ikke annet av henne enn hodeskallen og føttene og hendene.

36 De kom tilbake og fortalte ham det. Da sa han: Dette er det ordet som Herren talte gjennom sin tjener tisbitten Elia da han sa: På Jisre'els mark skal hundene ete opp kroppen til Jesabel.

37 Liket av Jesabel skal bli som møkk på jorden på Jisre'els mark, så ingen skal kunne si: Dette er Jesabel.

2. Kongebok 10

Jehu utrydder hele Akabs hus

1 Akab hadde sytti sønner i Samaria. Jehu skrev nå brev og sendte dem til Samaria, til de øverste i Jisre'el, de eldste, og til de formynderne som Akab hadde innsatt for sine sønner. I brevene sto det:

- ² Når dette brevet nå kommer til dere som har deres herres sønner hos dere, og som råder over vognene og hestene og en befestet by og våpnene,
- ³ så se etter den beste og mest skikkede blant deres herres sønner og sett ham på hans fars trone og kjemp for deres herres hus!
- ⁴ Da ble de meget forferdet og sa: De to kongene holdt ikke stand mot ham, hvordan skulle da vi kunne det?
- ⁵ Så sendte slottshøvdingen og høvdingen over byen og de eldste og formynderne bud til Jehu og sa: Vi er dine tjenere. Alt det du sier til oss, vil vi gjøre. Vi vil ikke gjøre noen til konge, du får gjøre det du finner for godt.
- ⁶ Da skrev han et nytt brev til dem, og i det sto det: Dersom dere holder med meg og vil gjøre som jeg sier, så hogg hodet av deres herres sønner og kom til meg i Jisre'el i morgen ved denne tiden! Men kongens sønner, sytti i tallet, bodde hos de store i byen, som oppfostret dem.
- ⁷ Da nå brevet kom til dem, tok de kongens sønner og drepte dem, alle sytti. Og de la hodene i kurver og sendte dem til ham i Jisre'el.
- ⁸ Da budet kom og meldte ham at de var kommet med kongesønnenes hoder, sa han: Legg dem i to hauger foran inngangen til porten til i morgen.
- ⁹ Om morgenen gikk han ut og trådte fram, og han sa til folket: Dere er uten skyld! Det er jeg som har fått i stand en sammensvergelse mot min herre og drept ham. Men hvem har slått alle disse i hjel?
- ¹⁰ Nå ser dere at ikke noe av det som Herren har talt mot Akabs hus, faller til jorden. Men Herren har gjort det som han talte gjennom sin tjener Elia.
- ¹¹ Så slo Jehu i hjel alle som var igjen av Akabs hus i Jisre'el, alle hans stormenn og hans kjenninger og hans prester. Han lot ikke noen bli i live eller slippe unna.
- ¹² Siden brøt Jehu opp og dro av sted til Samaria. Underveis kom han til Bet-Eked-Haro'im,
- ¹³ og der møtte han brødrene til Judas konge Akasja. Han spurte dem: Hvem er dere? De svarte: Vi er brødre av Akasja, og er på vei ned for å hilse på kongens barn og dronningens barn.
- ¹⁴ Da sa han: Grip dem levende! Så grep de dem levende og drepte dem ved brønnen i Bet-Eked, førtito i tallet. Han lot ikke én av dem bli i live.
- ¹⁵ Da han så dro derfra, traff han på Jonadab, Rekabs sønn, som kom imot ham. Han hilste på ham og sa: Mener du det like så oppriktig med meg som jeg med deg? Jonadab svarte: Ja! Jehu sa: Er det så, da gi meg din hånd! Da ga han ham hånden, og han lot ham stige opp til seg i vognen.

16 Og han sa: Følg med meg og se hvor nidkjær jeg er for Herren! Så lot han ham kjøre med i vognen.

17 Da Jehu kom til Samaria, slo han i hjel alle som var igjen av Akabs hus i Samaria, til han hadde utryddet det, slik som Herren hadde talt til Elia.

Jehu tar livet av alle Ba'als prester

18 Siden samlet Jehu alt folket og sa til dem: Akab har dyrket Ba'al lite, Jehu vil dyrke ham meget!

19 Så kall nå hit til meg alle Ba'als profeter, alle hans tjenere og alle hans prester, ikke én må mangle! For jeg vil holde en stor slaktofferfest for Ba'al. Hver den som ikke møter, skal late livet. - Men dette var en list Jehu brukte for å utrydde Ba'als tjenere.

20 Så sa Jehu: Hold en hellig festforsamling for Ba'al! Da kunngjorde de en slik fest.

21 Jehu sendte bud omkring i hele Israel, og alle Ba'als tjenere kom. Det var ikke noen som lot være å komme. Og de gikk inn i Ba'als hus, og Ba'als hus ble fullt fra ende til annen.

22 Så sa han til den som hadde tilsyn med kleskammeret: Hent fram kledninger for alle Ba'als tjenere! Og han hentet kledningene fram til dem.

23 Da nå Jehu sammen med Jonadab, Rekabs sønn, kom til Ba'als hus, sa han til Ba'als tjenere: Se nøye etter at det ikke er noen av Herrens tjenere her blant dere, men bare Ba'als tjenere!

24 Så gikk de inn for å ofre slaktoffer og brennoffer, og Jehu stilte åtti mann utenfor huset og sa: Den som lar noen slippe unna av de menn som jeg overgir i hendene deres, skal bøte for det med livet.

25 Da de var ferdige med å ofre brennofferet, sa Jehu til vaktmennene og livvakten: Gå inn, slå dem i hjel, la ikke én slippe ut! Så slo de dem med sverdets egg, og vaktmennene og livvakten kastet dem ut og gikk til Ba'al-husets by.

26 De bar ut støttene i Ba'als hus og brente dem opp.

27 Ba'als egen støtte rev de ned. Og Ba'als hus rev de ned og gjorde det til et do, som det er den dag i dag.

28 Slik utryddet Jehu Ba'al av Israel.

29 Men Jehu vendte seg ikke bort fra de syndene som Jeroboam, Nebats sønn hadde fått Israel til å gjøre. Han forlot ikke gullkalvene i Betel og Dan.

Jehu dør

³⁰ Herren sa til Jehu: Fordi du har gjort til gagns det som var rett i mine øyne, og gjort mot Akabs hus alt det jeg ville, så skal dine sønner til fjerde ledd sitte på Israels trone.

³¹ Men Jehu ga ikke akt på å vandre i Herrens, Israels Guds lov av hele sitt hjerte. Han vendte seg ikke bort fra de synder som Jeroboam hadde fått Israel til å gjøre.

³² Ved denne tiden begynte Herren å rive løs deler av Israel. Hasael slo dem langs hele Israels grense.

³³ På østsiden av Jordan tok han hele Gileads land, landet til gadittene og rubenittene og manassittene, like fra Aroer ved Arnon-elven, både Gilead og Basan.

³⁴ Det som ellers er å fortelle om Jehu, om alt det han gjorde og alle hans store gjerninger, det er skrevet i Israels kongers krønike.

³⁵ Og Jehu la seg til hvile hos sine fedre. Han ble begravet i Samaria. Og hans sønn Joakas ble konge etter ham.

³⁶ Den tid Jehu var konge over Israel i Samaria, var tjueåtte år.

2. Kongebok 11

Atalja regjerer i Juda

¹ Da Atalja, mor til Akasja, fikk vite at sønnen hennes var død, gikk hun i gang med å utrydde hele kongeætten.

² Men Akasjas søster Josjeba, kong Jorams datter, tok Joasj, Akasjas sønn, og førte ham hemmelig bort fra kongesønnene som skulle drepes. Hun førte ham og hans amme inn i et sengekammer. Der gjemte hun ham for Atalja, så han ikke ble drept.

³ Siden var han hos henne i Herrens hus og ble holdt skjult i seks år, mens Atalja regjerte i landet.

Jojada dreper Atalja

⁴ Men i det sjuende året sendte Jojada bud etter livvaktens høvedsmenn og lot dem komme inn til seg i Herrens hus. Han gjorde en pakt med dem og tok dem i ed der i Herrens hus og viste dem kongens sønn.

⁵ Han ga dem ordre og sa: Hør nå hva dere skal gjøre: Den ene tredjedel av dere skal tiltre vakten på sabbaten og holde vakt ved kongens hus.

⁶ Den andre tredjedelen skal være ved Sur-porten, og en tredjedel skal være ved porten bak vaktmennene. Dere skal holde vakt ved huset i skift.

⁷ Og to avdelinger, alle dere som skulle ha avløsning på sabbaten, skal holde vakt over kongen i Herrens hus.

⁸ Dere skal stille dere rundt om kongen, hver mann med våpen i hånd. Den som vil trenge inn i rekkene, skal drepes. Dere skal være hos kongen, både når han går ut og når han går inn.

⁹ Høvedsmennene gjorde nøyaktig som presten Jojada ga dem ordre om. De tok hver sine menn, både dem som tiltrådte på sabbaten, og dem som trådte fra på sabbaten, og kom til presten Jojada.

¹⁰ Og presten ga høvedsmennene de spydene og skjoldene som hadde tilhørt kong David, og som var i Herrens hus.

¹¹ Vaktmennene sto oppstilt, hver mann med våpen i hånd, fra husets høyre side til husets venstre side bort imot alteret og huset, rundt omkring kongen.

¹² Så førte han kongesønnen ut og satte kronen på ham og overga vitnesbyrdet til ham. De gjorde ham til konge og salvet ham, og de klappet i hendene og ropte: Kongen leve!

¹³ Da Atalja hørte ropet fra vaktmennene og folket, gikk hun inn til folket i Herrens hus.

¹⁴ Der fikk hun se at kongen sto ved søylen, som skikken var, og høvedsmennene og trompetblåserne sto hos ham. Hele folkemengden gledet seg og blåste i trompeter. Da flerret Atalja klærne sine og ropte: Opprør, opprør!

¹⁵ Men presten Jojada ga en ordre til høvedsmennene som var satt over hæren, og sa til dem: Før henne ut mellom rekkene, og om noen følger henne, så drep ham med sverd! For presten hadde sagt: Hun må ikke drepes i Herrens hus!

¹⁶ Så gjorde de plass for henne til begge sider, og hun gikk den veien som hestene pleier å kjøre inn til kongens hus, og der ble hun drept.

Pakt mellom Herren, kongen og folket

¹⁷ Og Jojada sluttet en pakt mellom Herren og kongen og folket: De skulle være Herrens folk. Han sluttet også en pakt mellom kongen og folket.

¹⁸ Og hele folkemengden gikk inn i Ba'als hus og rev det ned. Hans altere og hans bilder knuste de fullstendig. Ba'als prest Mattan drepte de foran altrene. - Og presten satte vaktmenn ved Herrens hus.

¹⁹ Så tok han med seg høvedsmennene og livvakten og vaktmennene og hele folkemengden, og de førte kongen ned fra Herrens hus og gikk inn i kongens hus gjennom vaktmennenes port. Og han satte seg på kongetronen.

²⁰ Hele folkemengden gledet seg, og byen var rolig. Men Atalja hadde de drept med sverd i kongens hus.

²¹ Joasj var sju år gammel da han ble konge.

2. Kongebok 12

Joasj regjerer i Juda

- ¹ I Jehus sjuende år ble Joasj konge, og han regjerte i Jerusalem i førti år. Hans mor het Sibja og var fra Be'er-Sjeba.
- ² Joasj gjorde det som var rett i Herrens øyne, hele den tiden presten Jojada veiledet ham.
- ³ Men offerhaugene ble ikke nedlagt. Folket fortsatte med å ofre og brenne røkelse på haugene.
- ⁴ Joasj sa til prestene: Alle penger som kommer inn til Herrens hus som hellige gaver, både pengene fra dem som kommer med i manntallet - pengene for folk etter det verd som fastsettes for hver enkelt - og alle de penger som noen av fri vilje kommer med til Herrens hus -
- ⁵ disse pengene skal prestene ta imot, hver av sine kjenninger. Så skal de sette huset i stand, overalt hvor det blir funnet noen skade.
- ⁶ Men i kong Joasjs tjuetredje år hadde prestene ennå ikke utbedret skadene på huset.
- ⁷ Da kalte kong Joasj presten Jojada og prestene til seg og sa til dem: Hvorfor utbedrer dere ikke skadene på huset? Nå skal dere ikke lenger ta imot penger av folk dere kjenner, men gi dem fra dere, slik at skadene på huset kan bli utbedret.
- ⁸ Og prestene samtykte i at de ikke skulle ta imot penger av folket. Men så skulle de heller ikke sette i stand templet.
- ⁹ Så tok presten Jojada en kiste og boret et hull i lokket. Så satte han kisten ved siden av alteret. Han satte den på høyre side, der hvor folk går inn i Herrens hus. Og prestene som holdt vakt ved inngangen, la ned i den alle pengene som kom inn til Herrens hus.
- ¹⁰ Når de så at det var mange penger i kisten, gikk kongens skriver og ypperstepresten dit opp, og de samlet de pengene som fantes i Herrens hus, og talte dem opp.
- ¹¹ Siden ga de pengene som de hadde veid, til dem som gjorde arbeidet og hadde tilsyn med Herrens hus. Og de ga dem videre til tømmermennene og bygningsarbeiderne som arbeidet på Herrens hus,
- ¹² og til murerne og steinhoggerne. Likeså brukte de pengene til innkjøp av tre og hogne steiner, så de kunne utbedre skadene på Herrens hus, og til andre utlegg for å sette huset i stand.
- ¹³ Men det ble ikke laget sølvfat eller kniver eller skåler til å stenke blod med, eller trompeter eller noe slags kar av gull eller sølv til Herrens hus for de pengene som kom inn til Herrens hus.

- 14** De overga pengene til dem som gjorde arbeidet, og de brukte dem til å sette Herrens hus i stand.
- 15** Ingen holdt regnskap med de mennene som tok imot pengene og ga dem til arbeidslederne, for de gikk ærlig fram.
- 16** Men de pengene som kom inn ved skyldoffer og syndoffer, gikk ikke til Herrens hus, de tilfalt prestene.
- 17** På den tiden dro Syrias konge Hasael opp og kjempet mot Gat og inntok det. Deretter satte han seg fore å dra opp mot Jerusalem.
- 18** Da tok Judas konge Joasj alle de hellige ting som hans fedre Josjafat og Joram og Akasja, Judas konger, hadde helliget, og det han selv hadde helliget til Herren, og alt det gull som fantes i skattkamrene i Herrens hus og i kongens hus - og sendte det til Syrias konge Hasael. Da dro han bort og gikk ikke mot Jerusalem.
- 19** Det som ellers er å fortelle om Joasj og om alt det han gjorde, er skrevet i Judas kongers krønike.
- 20** Hans tjenere reiste seg mot ham og fikk i stand en sammensvergelse og drepte Joasj i Millo-huset, på veien ned til Silla.
- 21** De som drepte ham var hans tjenere Josakar, Sjimats sønn, og Josabad, Sjomers sønn. Da han var død, begravde de ham hos hans fedre i Davids by. Og hans sønn Amasja ble konge etter ham.

2. Kongebok 13

Joakas blir konge i Israel

- 1** I Juda-kongen Joasjs, Akasjas sønns tjuetredje år ble Joakas, Jehus sønn, konge over Israel i Samaria. Han regjerte i sytten år.
- 2** Han gjorde det som var ondt i Herrens øyne, og fulgte Jeroboam, Nebats sønn, i hans synder, som han hadde fått Israel til å gjøre. Dem vendte han seg ikke bort fra.
- 3** Da ble Herrens vrede opptent mot Israel, og han ga dem i lang tid i hendene på den syriske kongen Hasael og hans sønn Benhadad.
- 4** Men Joakas bønnfalt Herren, og Herren hørte ham fordi han så Israels trengsel når syrernes konge plaget dem.
- 5** Og Herren ga Israel en redningsmann, så de slapp ut av syrernes herredømme, og Israels barn bodde i sine hjem som før.
- 6** Likevel vendte de seg ikke bort fra de synder som Jeroboams hus gjorde, og som han hadde fått Israel til å gjøre. De fortsatte med disse syndene. Ja, også Astarte-bildet ble stående i Samaria.

⁷ Herren hadde ikke latt Joakas beholde mer enn femti hestfolk og ti vogner og ti tusen fotfolk. For kongen i Syria hadde ødelagt dem og tresket dem til støv.

⁸ Det som ellers er å fortelle om Joakas, om alt det han gjorde, og om hans store gjerninger, det er skrevet i Israels kongers krønike.

⁹ Så la Joakas seg til hvile hos sine fedre. Han ble begravet i Samaria, og hans sønn Joasj ble konge i hans sted.

Joasj regjerer i Israel

¹⁰ I Judas konge Joasjs trettisjuende år ble Joakas' sønn Joasj konge over Israel i Samaria, og han regjerte i seksten år.

¹¹ Han gjorde det som var ondt i Herrens øyne. Han vendte seg ikke bort fra noen av Jeroboams, Nebats sønns synder, som han hadde fått Israel til å gjøre, men vandret i dem.

¹² Det som ellers er å fortelle om Joasj, om alt det han gjorde, og om hans store gjerninger, hvordan han førte krig mot Judas konge Amasja, det er skrevet i Israels kongers krønike.

¹³ Og Joasj la seg til hvile hos sine fedre, og Jeroboam satte seg på hans trone. Joasj ble begravet i Samaria hos Israels konger.

Elisja blir syk og dør

¹⁴ Da Elisja var blitt rammet av den sykdommen som han døde av, kom Israels konge Joasj ned til ham. Han bøyde seg over ham, gråt og sa: Min far, min far! Israels vogner og ryttere!

¹⁵ Da sa Elisja til ham: Hent en bue og noen piler! Så hentet han en bue og noen piler til ham.

¹⁶ Og han sa til Israels konge: Legg din hånd på buen! Og han la hånden sin på den. Og Elisja la sine hender på kongens hender.

¹⁷ Så sa han: Lukk opp vinduet mot øst! Og han lukket det opp. Da sa Elisja: Skyt! Så skjøt han. Da sa han: En frelsens pil fra Herren! En frelsens pil mot syrerne! Du skal slå syrerne i Afek og gjøre ende på dem.

¹⁸ Så sa han: Ta pilene! Og han tok dem. Så sa han til Israels konge: Slå på jorden! Og han slo tre ganger. Så holdt han opp.

¹⁹ Da ble Elisja, Guds mann, vred på ham og sa: Du burde ha slått fem eller seks ganger! Da hadde du slått syrerne og gjort ende på dem. Men nå skal du bare slå syrerne tre ganger.

²⁰ Så døde Elisja, og de begravde ham. Først på året pleide moabittiske herjeflokker å falle inn i landet.

²¹ Så hendte det en gang at de fikk se en herjeflokk mens de holdt på å begrave en mann. Da kastet de mannen ned i Elisjas grav. Og med det

samme mannen rørte ved Elisjas ben, ble han levende igjen og reiste seg opp på føttene.

Joasj seirer tre ganger over Syria

²² Kongen i Syria Hasael hadde plaget Israel hardt så lenge Joakas levde.

²³ Men Herren var nådig mot dem og forbarmet seg over dem. Han vendte seg til dem på grunn av den pakten som han hadde gjort med Abraham, Isak og Jakob. Han ville ikke ødelegge dem, og han kastet dem ennå ikke bort fra sitt åsyn.

²⁴ Men kongen i Syria Hasael døde, og hans sønn Benhadad ble konge etter ham.

²⁵ Da tok Joasj, Joakas' sønn, tilbake fra Benhadad, Hasaels sønn, de byene som Hasael hadde tatt fra Joakas i krigen. Tre ganger slo Joasj ham og tok tilbake de byene som hadde tilhørt Israel.

2. Kongebok 14

Amasja regjerer i Juda

¹ I Israels konge Joasjs, Joakas' sønns andre år ble Amasja konge. Han var sønn av Judas konge Joasj.

² Han var tjuefem år gammel da han ble konge, og regjerte tjueni år i Jerusalem. Hans mor hette Joaddan og var fra Jerusalem.

³ Han gjorde det som var rett i Herrens øyne, men ikke som hans stamfar David, han gjorde nøyaktig som sin far Joasj.

⁴ Men offerhaugene ble ikke nedlagt. Folket fortsatte med å ofre og brenne røkelse på haugene.

⁵ Så snart han hadde fått kongedømmet fast i sin hånd, slo han i hjel dem av sine tjenere som hadde slått i hjel hans far kongen.

⁶ Men mordernes barn drepte han ikke, etter det som er skrevet i Mose lovbok, hvor Herren har gitt dette bud: Foreldre skal ikke lide døden for sine barns skyld, og barn skal ikke lide døden for sine foreldres skyld, men enhver skal dø for sin egen synd.

⁷ Amasja slo Edom i Saltdalen, en hær på ti tusen mann. Han inntok Sela og kalte det Jokte'el, som det heter den dag i dag.

⁸ På den tiden sendte Amasja bud til Israels konge Joasj, sønn av Joakas, Jehus sønn, og sa: Kom, la oss prøve styrke med hverandre!

⁹ Men Israels konge Joasj sendte bud til Judas konge Amasja og svarte: Tornebusken på Libanon sendte bud til sederen på Libanon og sa: La min sønn få din datter til hustru! Men de ville dyrene på Libanon kom farende og trampet ned tornebusken.

10 Du har slått Edom, og derfor er du blitt overmodig. Vær tilfreds med den æren, og bli hjemme! Hvorfor vil du kalle ulykken ned over deg, så du går til grunne, både du og Juda med deg?

11 Men Amasja hørte ikke på ham. Da dro Israels konge Joasj opp, og han og Judas konge Amasja prøvde styrke med hverandre ved Bet-Sjemesj, som hører til Juda.

12 Og Judas menn ble slått av Israels menn, og de flyktet hver til sitt hjem.

13 Men Judas konge Amasja, sønn av Joasj, Akasjas sønn, ble tatt til fange av Israels konge Joasj ved Bet-Sjemesj. Og da de kom til Jerusalem, rev han ned et stykke av Jerusalems mur, fra Efra'importen til Hjørneporten, fire hundre alen.

14 Og han tok alt det gull og sølv og alle de kar som fantes i Herrens hus og i skattkamrene i kongens hus, og dessuten gisler. Så vendte han tilbake til Samaria.

15 Det som ellers er å fortelle om Joasj, om det han gjorde, og om hans store gjerninger og hans krig med Judas konge Amasja, det er skrevet i Israels kongers krønike.

16 Og Joasj la seg til hvile hos sine fedre og ble begravet i Samaria hos Israels konger. Så ble hans sønn Jeroboam konge etter ham.

17 Judas konge Amasja, Joasjs sønn, levde femten år etter at Israels konge Joasj, Joakas' sønn, var død.

18 Det som ellers er å fortelle om Amasja, det er skrevet i Judas kongers krønike.

19 De gjorde en sammensvergelse mot ham i Jerusalem. Da flyktet han til Lakisj, men de sendte folk etter ham til Lakisj og drepte ham der.

20 Så kjørte de ham derfra med hester, og han ble begravet i Jerusalem hos sine fedre i Davids by.

21 Hele Judas folk tok Asarja, som da var seksten år gammel, til konge etter hans far Amasja.

22 Han gjorde Eilat til en befestet by og vant den tilbake til Juda, etter at kongen hadde lagt seg til hvile hos sine fedre.

Jeroboam, sønn av Joasj, regjerer i Israel

23 I Judas konge Amasjas, Joasjs sønns femtende år ble Jeroboam, sønn av Israels konge Joasj, konge i Samaria. Og han regjerte i førtien år.

24 Han gjorde det som var ondt i Herrens øyne. Han vendte seg ikke bort fra noen av de syndene som Jeroboam, Nebats sønn, hadde gjort og fått Israel til å gjøre.

²⁵ Han vant tilbake landområdene som hadde tilhørt Israel fra der hvor veien går til Hamat, og til Ødemarks-havet, slik som Herren, Israels Gud, hadde talt ved sin tjener profeten Jona, Amittais sønn, fra Gat-Hefer.

²⁶ For Herren hadde sett at Israel var kommet i bitter nød. Det var ute både med store og små, og det var ingen til å hjelpe Israel.

²⁷ Herren hadde ikke sagt at han ville utslette Israels navn under himmelen, derfor frelste han dem ved Jeroboam, Joasjs sønn.

²⁸ Det som ellers er å fortelle om Jeroboam, om alt det han gjorde, og om alle hans store gjerninger, om de kriger han førte og hvordan han vant tilbake til Israel den del av Damaskus og Hamat som før hadde tilhørt Juda, det er skrevet i Israels kongers krønike.

²⁹ Jeroboam la seg til hvile hos sine fedre, hos Israels konger, og hans sønn Sakarja ble konge etter ham.

2. Kongebok 15

Asarja regjerer i Juda

¹ I Israels konge Jeroboams tjuesjuende år ble Asarja, sønn av Judas konge Amasja, konge.

² Han var seksten år gammel da han ble konge, og regjerte femtito år i Jerusalem. Hans mor hette Jekolja og var fra Jerusalem.

³ Han gjorde det som var rett i Herrens øyne, nøyaktig som hans far Amasja hadde gjort.

⁴ Men offerhaugene ble ikke nedlagt, folket fortsatte med å ofre og brenne røkelse på haugene.

⁵ Herren slo kongen, så han ble spedalsk til sin dødsdag. Han bodde i et hus for seg selv, og Jotam, kongens sønn, sto for kongens hus og dømte landets folk.

⁶ Det som ellers er å fortelle om Asarja og om alt det han gjorde, det er skrevet i Judas kongers krønike.

⁷ Asarja la seg til hvile hos sine fedre, og de begravde ham hos hans fedre i Davids by. Og hans sønn Jotam ble konge etter ham.

Sakarja regjerer i Israel

⁸ I Judas konge Asarjas trettiåttende år ble Sakarja, Jeroboams sønn, konge over Israel i Samaria. Han regjerte i seks måneder.

⁹ Han gjorde det som var ondt i Herrens øyne, slik som hans fedre hadde gjort. Han vendte seg ikke bort fra Jeroboams, Nebats sønns synder, som han hadde fått Israel til å gjøre.

10 Og Sjallum, sønn av Jabes, fikk i stand en sammensvergelse mot ham og slo ham i hjel mens folket så det, og ble konge etter ham.

11 Det som ellers er å fortelle om Sakarja, det er skrevet i Israels kongers krønike.

12 Slik gikk det ordet i oppfyllelse som Herren hadde talt til Jehu. Han hadde sagt: Dine sønner skal sitte på Israels trone til fjerde ledd. Og slik ble det.

Sjallum regjerer i Israel

13 Sjallum, sønn av Jabes, ble konge i Judas konge Ussias trettiniende år, og regjerte en måneds tid i Samaria.

14 Da dro Menahem, Gadis sønn, opp fra Tirsa og kom til Samaria og slo i hjel Sjallum, Jabes' sønn, i Samaria og ble konge etter ham.

15 Det som ellers er å fortelle om Sjallum og om den sammensvergelsen han fikk i stand, det er skrevet i Israels kongers krønike.

16 På den tiden dro Menahem ut fra Tirsa og herjet Tifsah med alt som var der, og hele landområdet som hører til. Byen hadde ikke åpnet portene for ham, derfor herjet han den. Alle de kvinner i byen som var med barn, skar han opp.

Menahem regjerer i Israel

17 I Judas konge Asarjas trettiniende år ble Menahem, Gadis sønn, konge over Israel i Samaria, og han regjerte i ti år.

18 Han gjorde det som var ondt i Herrens øyne. Så lenge han levde, vendte han seg ikke bort fra Jeroboams, Nebats sønns synder, som han hadde fått Israel til å gjøre.

19 Kongen i Assyria, Pul, falt inn i landet. Da ga Menahem tusen talenter sølv til Pul for at han skulle støtte ham og trygge kongedømmet i hans hånd.

20 De pengene som Menahem skulle gi til kongen i Assyria, fikk han inn ved å legge skatt på Israel, på alle rikmenn, femti sekel på hver. Så vendte kongen i Assyria tilbake og ble ikke lenger i landet.

21 Det som ellers er å fortelle om Menahem og om alt det han gjorde, det er skrevet i Israels kongers krønike.

22 Så la Menahem seg til hvile hos sine fedre, og hans sønn Pekahja ble konge etter ham.

Pekahja regjerer i Israel

23 I Judas konge Asarjas femtiende år ble Pekahja, Menahems sønn, konge over Israel i Samaria, og han regjerte i to år.

24 Han gjorde det som var ondt i Herrens øyne. Han vendte seg ikke bort fra Jeroboams, Nebats sønns synder, som han hadde fått Israel til å gjøre.

²⁵ Og hans høvedsmann Pekah, sønn av Remalja, fikk i stand en sammensvergelse mot ham og slo ham i hjel i Samaria i borgen i kongens hus. Han drepte også Argob og Arje. Han hadde med seg femti mann av gileadittene, og da han hadde drept Pekahja, ble han konge etter ham.

²⁶ Det som ellers er å fortelle om Pekahja og om alt det han gjorde, det er skrevet i Israels kongers krønike.

Pekah regjerer i Israel

²⁷ I Judas konge Asarjas femtiandre år ble Pekah, Remaljas sønn, konge over Israel i Samaria, og han regjerte i tjue år.

²⁸ Han gjorde det som var ondt i Herrens øyne. Han vendte seg ikke bort fra Jeroboams, Nebats sønns synder, som han hadde fått Israel til å gjøre.

²⁹ I Israels konge Pekahs dager kom kongen i Assyria Tiglat-Pileser og tok Ijon og Abel-Bet-Ma'aka og Janoah og Kedesj og Hasor og Gilead og Galilea, hele Naftalis land, og han bortførte innbyggerne til Assyria.

³⁰ Og Hosea, Elas sønn, fikk i stand en sammensvergelse mot Pekah, Remaljas sønn, og slo ham i hjel og ble konge etter ham i Jotams, Ussias sønns tjuende år.

³¹ Det som ellers er å fortelle om Pekah og om alt det han gjorde, det er skrevet i Israels kongers krønike.

Jotam regjerer i Juda

³² I Israels konge Pekahs, Remaljas sønns andre år ble Jotam konge. Han var sønn av Judas konge Ussia.

³³ Han var tjuefem år gammel da han ble konge, og regjerte seksten år i Jerusalem. Hans mor hette Jerusja og var datter av Sadok.

³⁴ Han gjorde det som var rett i Herrens øyne, slik som hans far Ussia hadde gjort.

³⁵ Men offerhaugene ble ikke nedlagt. Folket fortsatte med å ofre og brenne røkelse på haugene. - Det var han som bygde den øvre port i Herrens hus.

³⁶ Det som ellers er å fortelle om Jotam og om alt det han gjorde, det er skrevet i Judas kongers krønike.

³⁷ I de dager begynte Herren å sende kongen i Syria, Resin, og Pekah, Remaljas sønn, mot Juda.

³⁸ Og Jotam la seg til hvile hos sine fedre og ble begravet hos sine fedre i sin far Davids by. Og hans sønn Akas ble konge etter ham.

2. Kongebok 16

Akas regjerer i Juda

- ¹ I Pekahs, Remaljas sønns syttende år ble Akas, sønn av Judas konge Jotam, konge.
- ² Akas var tjue år gammel da han ble konge, og han regjerte seksten år i Jerusalem. Han gjorde ikke det som var rett i Herrens, hans Guds øyne, slik som hans far David hadde gjort,
- ³ men vandret på Israels kongers vei. Ja, han lot til og med sønnen sin gå gjennom ilden, og fulgte dermed de motbydelige skikkene hos de folk som Herren hadde drevet bort for Israels barn.
- ⁴ Og han ofret og brente røkelse på haugene og bakkene og under hvert grønt tre.
- ⁵ På den tiden dro kongen i Syria, Resin, og Israels konge Pekah, Remaljas sønn, opp for å angripe Jerusalem. De beleiret Akas, men kunne ikke komme seg til å gjøre noe angrep.
- ⁶ Kongen i Syria, Resin, la på den tiden Eilat til Syria. Han drev judeerne bort fra Eilat, og syrerne kom til Eilat og bosatte seg der, og bor der den dag i dag.
- ⁷ Da sendte Akas bud til kongen i Assyria, Tiglat-Pileser, og sa: Jeg er din tjener og din sønn. Kom og redd meg fra Syrias konge og Israels konge, som har overfalt meg!
- ⁸ Og Akas tok det sølv og gull som fantes i Herrens hus og i skattkamrene i kongens hus, og sendte det som gave til kongen i Assyria.
- ⁹ Kongen i Assyria gjorde som han ba. Han dro opp og inntok Damaskus og bortførte innbyggerne til Kir og drepte Resin.

Akas setter avgudsalter i Jerusalems tempel

- ¹⁰ Da dro kong Akas til Damaskus for å møte kongen i Assyria, Tiglat-Pileser. Og da han så alteret i Damaskus, sendte han en tegning av alteret og et bilde av det til presten Uria, nøyaktig slik som det var laget.
- ¹¹ Og presten Uria bygde alteret. Nøyaktig etter det bilde som kong Akas hadde sendt fra Damaskus, laget presten Uria alteret, før kong Akas kom tilbake fra Damaskus.
- ¹² Da kongen kom tilbake fra Damaskus og så alteret, gikk han fram til det og ofret på det.
- ¹³ Han brente sitt brennoffer og sitt matoffer og helte ut sitt drikkoffer, og han stenket blodet av sitt fredsoffer på alteret.
- ¹⁴ Men kobberalteret, som sto for Herrens åsyn, flyttet han bort fra huset, fra dets sted mellom det nye alter og Herrens hus, og satte det på nordsiden av det nye alteret.

15 Og kong Akas befalte presten Uria: På det store alteret skal du brenne morgen-brennofferet og kvelds-matofferet og kongens brennoffer og hans matoffer og brennoffer for alt folket i landet, og deres matoffer og deres drikkoffer, og alt blodet av brennofrene og slaktofrene skal du stenke på det. Men kobberalteret vil jeg bruke når jeg tar varsler.

16 Og presten Uria gjorde nøyaktig som kong Akas hadde befalt.

17 Kong Akas skar også fyllingen ut av fotstykkene og tok karene ned av dem. Han tok havet ned av kobberoksene som sto under det, og satte det på et underlag av stein.

18 Sabbatsgangen med tak over som de hadde bygd i Herrens hus, og likeså den ytre kongeinngangen, tok han bort fra Herrens hus av hensyn til assyrerkongen.

19 Det som ellers er å fortelle om Akas, om det han gjorde, det er skrevet i Judas kongers krønike.

20 Akas la seg til hvile hos sine fedre og ble begravet hos sine fedre i Davids by. Og hans sønn Hiskia ble konge etter ham.

2. Kongebok 17

Hosea regjerer i Israel

1 I Judas konge Akas' tolvte år ble Hosea, sønn av Ela, konge over Israel i Samaria, og han regjerte i ni år.

2 Han gjorde det som var ondt i Herrens øyne, men likevel ikke som de konger i Israel som hadde vært før ham.

3 Kongen i Assyria, Salmanassar, dro opp mot ham, og Hosea ble hans tjener og måtte svare skatt til ham.

4 Men så oppdaget kongen i Assyria at Hosea hadde innlatt seg i en sammensvergelse. Han hadde sendt bud til kongen i Egypt, So, og betalte ikke lenger skatt til kongen i Assyria, slik som han før hadde gjort år etter år. Da satte kongen i Assyria ham fast og holdt ham i fengsel.

Samarias fall

5 Kongen i Assyria dro opp over hele landet. Han rykket fram mot Samaria og holdt det beleiret i tre år.

6 I Hoseas niende år inntok den assyriske kongen Samaria og bortførte Israel til Assyria. Han lot dem bo i Halah og ved Habor, en elv i Gosan, og i Medias byer.

7 Slik gikk det fordi Israels barn syndet mot Herren sin Gud, han som hadde ført dem opp fra landet Egypt og fridd dem ut av egypterkongen, faraos hånd. De fryktet andre guder

⁸ og vandret etter skikkene hos de hedningefolkene som Herren hadde drevet bort for Israels barn, og etter de skikker som Israels konger hadde innført.

⁹ Og Israels barn tildekket Herren sin Gud med ord som ikke var rette. De bygde seg offerhauger på alle bostedene sine like fra vaktårnene til de befestede byene.

¹⁰ De reiste støtter og Astarte-bilder på hver høy bakke og under hvert grønt tre.

¹¹ De brente røkelse der på alle haugene likesom de hedningefolkene Herren hadde drevet bort for dem, og de gjorde onde ting, så de vakte Herrens harme.

¹² De dyrket avguder, enda Herren hadde talt til dem og sagt: Det skal dere ikke gjøre.

¹³ Og Herren vitnet for Israel og for Juda ved alle sine profeter, alle seerne, og sa: Vend om fra deres onde veier og hold mine befalinger og bud i samsvar med hele den lov som jeg ga deres fedre, og som jeg sendte til dere ved mine tjenere profetene!

¹⁴ Men de ville ikke høre og var hardnakkede som sine fedre, som ikke trodde på Herren sin Gud.

¹⁵ De forkastet hans bud og den pakten som han hadde sluttet med deres fedre, og de vitnesbyrd som han hadde gitt dem. De fulgte de tomme avgudene og ble selv tomme. De etterlignet de hedningefolkene som bodde rundt omkring dem, enda Herren hadde sagt: Dere skal ikke gjøre som de.

¹⁶ De forlot alle Herrens, sin Guds bud og laget seg støpte bilder, to kalver, og de laget et Astarte-bilde og tilba hele himmelens hær og dyrket Ba'al.

¹⁷ Sine sønner og døtre lot de gå gjennom ilden og ga seg av med spådomskunster og varselydning og solgte seg selv til å gjøre det som var ondt i Herrens øyne, så de vakte hans harme.

¹⁸ Da ble Herren meget vred på Israel og støtte dem bort fra sitt åsyn. Det ble ingen tilbake uten Judas stamme.

¹⁹ Heller ikke Juda holdt Herrens, sin Guds bud, men de vandret i de skikker som Israel hadde innført.

²⁰ Derfor forkastet Herren hele Israels ætt og plaget dem og ga dem i røveres hånd, inntil han kastet dem bort fra sitt åsyn.

²¹ For han hadde revet Israel løs fra Davids hus, og de gjorde Jeroboam, Nebats sønn, til konge. Og Jeroboam dro Israel bort fra Herren og forførte dem til stor synd.

22 Israels barn vandret i alle de synder som Jeroboam hadde gjort, de vek ikke fra dem.

23 Til slutt støtte Herren Israel bort fra sitt åsyn, slik som han hadde talt ved alle sine tjenere profetene. Så ble Israel bortført fra sitt land til Assyria, og der har de vært til denne dag.

Hedenske folk bosetter seg i Israel

24 Og kongen i Assyria lot det komme folk fra Babel og Kuta og Avva og Hamat og Sefarvajim, og lot dem bo i Samarias byer istedenfor Israels barn. De tok Samaria i eie og bosatte seg i byene der.

25 Men den første tiden de bodde der, fryktet de ikke Herren. Da sendte Herren løver iblant dem, og de herjet mellom dem.

26 Da sa folk til kongen i Assyria: De folk som du førte bort og lot bo i Samarias byer, vet ikke hvordan landets gud skal dyrkes. Han har sendt løver iblant dem, og de dreper dem, fordi de ikke vet hvordan landets gud skal dyrkes.

27 Da bød kongen i Assyria: La en av de prestene som dere har ført bort derfra, fare dit! De skal dra av sted og bosette seg der, så han kan lære dem hvordan landets gud skal dyrkes.

28 Så kom da en av de prestene som de hadde ført bort fra Samaria, og bosatte seg i Betel. Han lærte dem hvordan de skulle frykte Herren.

29 Hvert folk laget seg sine gudebilder og satte dem i husene på de haugene som Samarias innbyggere hadde bygd - hvert folk i de byene hvor de bodde.

30 Mennene fra Babel laget seg et bilde av Sukkot-Benot, mennene fra Kut et bilde av Nergal, mennene fra Hamat et bilde av Asjima,

31 avvittene et bilde av Nibhas og av Tartak, sefarvittene brente sønnene sine i ilden for Adrammelek og Anammelek, Sefarvajims guder.

32 Men de fryktet også Herren og gjorde hvem de ville av sine egne til prester for haugene, og de ofret for dem i husene på haugene.

33 De fryktet Herren, men dyrket også sine egne guder på samme vis som de hedningefolkene de var bortført fra.

34 Den dag i dag følger de sine gamle skikker. De frykter ikke Herren og gjør ikke etter de forskrifter og regler de har fått, eller etter den lov og de bud Herren har gitt etterkommerne av Jakob, han som han ga navnet Israel,

35 og som Herren gjorde en pakt med og bød: Dere skal ikke frykte andre guder og ikke tilbe dem og ikke dyrke dem og ikke ofre til dem.

³⁶ Men Herren, som førte dere opp fra landet Egypt med stor kraft og med utrakt arm, ham skal dere frykte, og ham skal dere tilbe, og ham skal dere ofre til.

³⁷ Og de forskrifter og regler og den lov og de bud som han lot skrive for dere, skal dere gi akt på og holde alle dager, og dere skal ikke frykte andre guder.

³⁸ Den pakten som jeg sluttet med dere, skal dere ikke glemme, og dere skal ikke frykte andre guder.

³⁹ Men Herren deres Gud skal dere frykte, og han skal fri dere fra alle deres fienders hånd.

⁴⁰ Men de ville ikke høre, de bar seg at på samme vis som før.

⁴¹ Så fryktet da disse hedningefolkene Herren, men dyrket på samme tid sine utskårne bilder. Også deres barn og deres barnebarn har helt til denne dag gjort som deres fedre gjorde.

2. Kongebok 18

Hiskia regjerer i Juda

¹ I Israels konge Hoseas, Elas sønns tredje år ble Hiskia konge. Han var sønn av Judas konge Akas.

² Han var tjuefem år gammel da han ble konge, og han regjerte tjueni år i Jerusalem. Hans mor hette Abi og var datter av Sakarja.

Hiskia renser og fornyer gudsdyrkelsen i Juda

³ Han gjorde det som var rett i Herrens øyne, slik som hans far David hadde gjort.

⁴ Han la ned offerhaugene og slo i stykker billedstøttene og hogg ned Astartebildet og knuste den kobberslangen som Moses hadde laget, for like til den tid hadde Israels barn brent røkelse for den. De kalte den Nehusjtan.

⁵ Hiskia satte sin lit til Herren, Israels Gud. Etter ham har det ikke vært hans like blant alle Judas konger, heller ikke blant dem som hadde vært før ham.

⁶ Han holdt fast ved Herren. Han vek ikke fra ham, og han holdt hans bud, dem som Herren hadde gitt Moses.

⁷ Og Herren var med ham. I alt han foretok seg, bar han seg klokt at. Han falt fra kongen i Assyria og ville ikke tjene ham lenger.

⁸ Han slo filistrene og tok deres land helt til Gasa og de omliggende bygdene like fra vaktårnene til de befestede byene.

⁹ I kong Hiskias fjerde år, som var Israels konge Hoseas, Elas sønns sjuende år, dro Salmanassar, kongen i Assyria, opp mot Samaria og beleiret byen.

10 Da tre år var gått, inntok de byen. Det var i Hiskias sjette år, det samme som Israels konge Hoseas niende år, at Samaria ble inntatt.

11 Og kongen i Assyria bortførte Israel til Assyria og flyttet dem til Halah og til Habor, en elv i Gosan, og til byene i Media,

12 fordi de ikke hadde hørt på Herrens, sin Guds røst, men overtrådt hans pakt - alt det Moses, Herrens tjener, hadde befalt. De ville verken høre på det eller adlyde det.

Sankerib truer og håner Hiskia

13 I kong Hiskias fjortende år dro kongen i Assyria, Sankerib, opp mot alle Judas befestede byer og inntok dem.

14 Da sendte Judas konge Hiskia bud til den assyriske kongen i Lakisj og sa: Jeg har gjort galt, vend deg bort fra meg igjen! Alt det du legger på meg, vil jeg bære. Da påla kongen i Assyria Judas konge Hiskia å betale tre hundre talenter sølv og tretti talenter gull.

15 Og Hiskia ga alt det sølv som fantes i Herrens hus og i skattkamrene i kongens hus.

16 På samme tid lot Hiskia gullet bryte av dørene på Herrens tempel og av dørstolpene som Hiskia, Judas konge, hadde kledd med gull. Alt ga han til kongen i Assyria.

17 Men kongen i Assyria sendte Tartan og Rabsaris og Rabsjake med en stor hær fra Lakisj til kong Hiskia i Jerusalem. De dro opp og kom til Jerusalem, og da de var kommet dit, stanset de ved vannledningen fra den øvre dammen, ved landeveien til Vaskervollen.

18 Og så ropte de på kongen. Da gikk slottshøvdingen Eljakim, Hilkias sønn, ut til dem sammen med statsskriveren Sjebna og historieskriveren Joah, Asafs sønn.

19 Og Rabsjake sa til dem: Si til Hiskia: Så sier den store kongen, kongen i Assyria: Hva er det for en trygghet som er kommet over deg?

20 Vil du si at tomme ord er innsikt og styrke nok til krig! Hvem setter du da din lit til, siden du har gjort opprør mot meg?

21 Nåvel, du setter din lit til Egypt, den knekkede rørstaven! Når en støtter seg på den, går den inn i hånden hans og gjennomborer den. Slik er kongen i Egypt, farao, for alle dem som setter sin lit til ham.

22 Men sier dere til meg: Vi setter vår lit til Herren vår Gud! - er det da ikke hans offerhauger og altere Hiskia har tatt bort da han sa til Juda og Jerusalem: For dette alteret skal dere tilbe, her i Jerusalem?

23 Men gjør nå et veddemål med min herre, kongen i Assyria: Jeg vil gi deg to tusen hester om du kan få deg folk til å ri på dem!

24 Hvordan skulle du da kunne drive tilbake en eneste stattholder, en av min herres minste tjenere? Derfor setter du din lit til Egypt og håper å få vogner og hestfolk derfra.

25 Mener du da at jeg har dratt opp mot dette stedet for å ødelegge det, uten at Herren har villet det? Nei, Herren har selv sagt til meg: Dra opp mot dette landet og ødelegg det!

26 Da sa Eljakim, Hilkias sønn, og Sjebna og Joah til Rabsjake: Tal til dine tjenere på arameisk, for vi forstår det språket. Tal ikke til oss på jødisk, så folket som står på muren, hører det!

27 Men Rabsjake svarte: Har min herre sendt meg til deg og til din herre for å tale disse ordene? Er det ikke til de mennene som sitter på muren og må ete sin egen skitt og drikke sitt eget vann likesom dere selv?

28 Og Rabsjake trådte fram og ropte med høy røst på jødisk og talte slik: Hør den store kongens, den assyriske kongens ord!

29 Så sier kongen: La ikke Hiskia få narret dere! For han makter ikke å redde dere ut av min hånd.

30 Og la ikke Hiskia få dere til å feste lit til Herren, idet han sier: Herren vil redde oss, og denne byen skal ikke bli gitt i assyrerkongens hånd!

31 Hør ikke på Hiskia! For så sier kongen i Assyria: Gjør fred med meg og kom ut til meg, så skal enhver av dere få ete av sitt eget vintre og av sitt eget fikentre og drikke vannet av sin egen brønn,

32 til jeg kommer og henter dere til et land som ligner deres eget land, et land med korn og most, et land med brød og vingårder, et land med oljetrær og honning, så dere kan leve og ikke dø! Hør ikke på Hiskia når han vil narre dere og sier: Herren vil redde oss!

33 Har vel noen av folkenes guder reddet landet sitt av assyrerkongens hånd?

34 Hvor er Hamats og Arpads guder? Hvor er Sefarvajims, Henas og Ivvas guder? Har vel Samarias guder reddet landet av min hånd?

35 Hvem er det blant alle landenes guder som har reddet sitt land av min hånd, så Herren skulle redde Jerusalem av min hånd?

36 Men folket tidde og svarte ham ikke ett ord, for kongens befaling lød så: Dere skal ikke svare ham.

37 Så kom slottshøvdingen Eljakim, Hilkias sønn, og statsskriveren Sjebna og historieskriveren Joah, Asafs sønn, til Hiskia med flerrede klær og meldte ham det Rabsjake hadde sagt.

2. Kongebok 19

Profeten Jesaja trøster Hiskia

- 1** Da kong Hiskia hørte dette, flerret han klærne sine, kledde seg i sekk og gikk inn i Herrens hus.
- 2** Han sendte slottshøvdingen Eljakim og statsskriveren Sjebna og de eldste blant prestene, kledd i sekk, til profeten Jesaja, Amos' sønn.
- 3** Og de sa til ham: Så sier Hiskia: Dette er en dag med trengsel og straff og vanære. For barnet er kommet til modermunnen, men det er ingen kraft til å føde.
- 4** Kanskje Herren din Gud vil høre alt det Rabsjake har sagt, han som hans herre, kongen i Assyria, har sendt for å håne den levende Gud, så han straffer ham for de ordene Herren din Gud har hørt. Send nå opp en bønn for den rest som ennå er igjen!
- 5** Da kong Hiskias tjenere kom til Jesaja,
- 6** sa Jesaja til dem: Dette skal dere si til deres herre: Så sier Herren: Frykt ikke for de ordene du hørte, de ordene assyrerkongens menn hånte meg med!
- 7** Se, nå gir jeg ham et slikt sinn at han vender tilbake til landet sitt på grunn av et rykte han får høre. Der i hans eget land vil jeg la ham falle for sverd.

Sankerib sender brev til Hiskia

- 8** Da Rabsjake vendte tilbake, fant han assyrerkongen i ferd med å stride mot Libna. For han hadde hørt at han hadde brutt opp fra Lakisj.
- 9** Da fikk kongen melding om at Tirhaka, kongen i Etiopia, var dratt ut for å kjempe mot ham. Da sendte han igjen bud til Hiskia og sa:
- 10** Så skal dere si til Judas konge Hiskia: La ikke din Gud, som du setter din lit til, få narret deg, så du tenker som så: Jerusalem skal ikke gis i assyrerkongens hånd.
- 11** Du har hørt det kongene i Assyria har gjort med alle landene, hvordan de har ødelagt dem, og så skulle du bli reddet!
- 12** Har vel folkenes guder frelst dem som fedrene mine ødela, Gosan og Karan og Resjef og Edens barn i Telassar?
- 13** Hvor er nå Hamats konge og Arpads konge og byen Sefarvajims konge, Henas og Ivvas konger?
- 14** Da Hiskia hadde mottatt brevet av sendebudene og lest det, gikk han opp til Herrens hus. Der bredte Hiskia brevet ut for Herrens åsyn.

15 Og Hiskia ba for Herrens åsyn og sa: Herre, Israels Gud, du som troner over kjerubene! Du alene er Gud for alle jordens riker. Du har skapt himmelen og jorden.

16 Herre, bøy ditt øre til og hør! Herre, lukk opp dine øyne og se! Hør de ordene som Sankerib har sendt for å håne den levende Gud!

17 Det er sant, Herre, at kongene i Assyria har ødelagt folkene og landene deres.

18 De har kastet gudene deres i ilden, for de er ikke guder, men et verk av menneskehender, tre og stein. Derfor kunne de gjøre dem til intet.

19 Men frels oss nå, Herre vår Gud! Frels oss av hans hånd, så alle jordens riker må kjenne at du, Herre, er Gud - bare du!

Jesaja forutsier at Herren vil straffe Sankerib

20 Da sendte Jesaja, Amos' sønn, bud til Hiskia og sa: Så sier Herren, Israels Gud: Jeg har hørt det du har bedt meg om angående kongen i Assyria, Sankerib.

21 Slik lyder det ordet Herren har talt om ham: Jomfruen, Sions datter, forakter deg og spotter deg. Jerusalems datter rister på hodet av deg.

22 Hvem er det du har hånet og spottet? Hvem er det du har løftet din røst imot? Du har løftet dine øyne til det høye, mot Israels Hellige.

23 Ved sendebudene dine har du hånet Herren og sagt: Med mine utallige vogner dro jeg opp på fjellenes tinder, til Libanons øverste topper. Der hogger jeg ned dets høyeste sedrer, dets herlige syresser. Jeg trenger fram til dets fjerneste hvilested, dets frodige skog.

24 Jeg gravde brønner og drakk av fremmede vann. Jeg tørker ut alle strømmen i Egypt med fotsålene mine.

25 Har du da ikke hørt det? Fra fjerne tider har jeg gjort det, fra fortidens dager har jeg laget det slik. Nå har jeg latt det komme, så du har fått makt til å ødelegge befestede byer og gjøre dem til ruinhauger.

26 Deres innbyggere ble maktesløse, de ble forferdet og skamfulle. De ble som gresset på marken og som grønne vekster, som gresset på takene og som korn som er avsvidd før det er fullvokst.

27 Enten du sitter eller du går ut og inn, så vet jeg det, og jeg vet at du raser mot meg.

28 Fordi du raser mot meg, og din overmodige trygghet har nådd opp til mine ører, så vil jeg legge ring i din nese og bissel mellom dine lepper og føre deg tilbake den veien du kom.

29 Og dette skal du ha til tegn: I år skal dere ete det kornet som vokser av seg selv, og neste år det som skyter opp fra roten. Men i det tredje året skal dere så og høste og plante vingårder og ete deres frukt.

30 Og den rest som har sluppet unna av Judas hus, skal skyte dypere rot nedentil og bære frukt oventil.

31 For fra Jerusalem skal det komme fram en levning, og fra Sions berg en rest som har sluppet unna. Herrens nidkjærhet skal gjøre dette.

32 Derfor sier Herren så om kongen i Assyria: Han skal ikke komme inn i denne byen og ikke skyte en pil inn i den. Han skal ikke rykke fram mot den med skjold og ikke kaste opp voll mot den.

33 Den veien han kom, skal han vende tilbake, og inn i denne byen skal han ikke komme, sier Herren.

34 Jeg vil verne denne byen og frelse den, for min skyld og for min tjener Davids skyld.

35 Samme natt skjedde det at Herrens engel gikk ut og slo ett hundre og åttifem tusen mann i assyrernes leir. Da folk sto opp om morgenen, fikk de se dem alle ligge der som døde kropp.

36 Da brøt kongen i Assyria, Sankerib, opp og dro bort og vendte hjem igjen. Og siden holdt han seg i ro i Ninive.

37 Men en gang da han tilba i sin gud Nisroks hus, slo Adrammelek og Sareser ham i hjel med sverd. De kom seg unna og flyktet til Ararats land, og hans sønn Asarhaddon ble konge etter ham.

2. Kongebok 20

Hiskia blir syk

1 På den tiden ble Hiskia dødssyk. Da kom profeten Jesaja, Amos' sønn, inn til ham og sa til ham: Så sier Herren: Beskikk ditt hus! For du skal dø og ikke leve lenger.

2 Da vendte han ansiktet mot veggen og ba til Herren og sa:

3 Å, Herre! Kom i hu at jeg har vandret for ditt åsyn i troskap og med helt hjerte og gjort det som er godt i dine øyne! Og Hiskia gråt høyt.

4 Men Jesaja var ennå ikke kommet ut av den indre byen, da Herrens ord kom til ham, og det lød så:

5 Vend tilbake og si til Hiskia, fyrsten over mitt folk: Så sier Herren, din far Davids Gud: Jeg har hørt din bønn, jeg har sett dine tårer. Se, jeg vil helbrede deg! I overmorgen skal du gå opp til Herrens hus.

⁶ Og jeg vil legge femten år til din alder. Jeg vil redde deg og denne byen av assyrerkongens hånd. Jeg vil verne denne byen for min egen skyld og for min tjener Davids skyld.

⁷ Og Jesaja sa: Hent en fikenkake! Så hentet de en fikenkake og la den på byllen, og da frisknet han til.

⁸ Og Hiskia sa til Jesaja: Hva skal jeg ha til tegn på at Herren vil helbrede meg, så jeg kan gå opp til Herrens hus i overmorgen?

⁹ Jesaja svarte: Dette gir Herren deg til tegn på at Herren vil holde det han har lovt: Skal skyggen gå ti trinn fram, eller skal den gå ti trinn tilbake?

¹⁰ Hiskia sa: Det er en lett sak for skyggen å strekke seg ti trinn fram. Nei, skyggen skal gå ti trinn tilbake!

¹¹ Da ropte profeten Jesaja til Herren, og han lot skyggen gå tilbake de trinn som den hadde gått ned på Akas' trapp - ti trinn.

Hiskia og utsendingene fra Babels konge

¹² På den tiden sendte Merodak Baladan, Baladans sønn, kongen i Babel, brev og gaver til Hiskia. For han hadde hørt at Hiskia hadde vært syk.

¹³ Da Hiskia hadde hørt på dem, lot han dem få se hele skattkammeret sitt, sølvet og gullet og krydderiene og den kostbare oljen og hele sitt våpenhus og alt det som fantes i hans skattkamre. Det var ikke den ting Hiskia ikke lot dem få se i sitt hus og i hele sitt rike.

¹⁴ Da kom profeten Jesaja til kong Hiskia og sa til ham: Hva sa disse menn, og hvor kommer de fra til deg? Hiskia svarte: De kommer fra et land langt borte, fra Babel.

¹⁵ Og han sa: Hva fikk de se i ditt hus? Hiskia svarte: Alt det som er i huset mitt, har de fått se. Det var ikke den ting jeg ikke lot dem få se i skattkamrene mine.

¹⁶ Da sa Jesaja til Hiskia: Hør Herrens ord:

¹⁷ Se, de dager kommer da alt det som er i ditt hus, og alle de skatter dine fedre har samlet like til denne dag, skal føres bort til Babel. Det skal ikke bli noen ting tilbake, sier Herren.

¹⁸ Og blant sønnene dine som skal stamme fra deg, som du skal være far til, skal det være noen som blir tatt til hoffmenn i palasset til kongen i Babel.

¹⁹ Da sa Hiskia til Jesaja: Det Herrens ord som du har talt, er godt. Så sa han: Er det ikke godt hvis det skal være fred og trygghet i mine dager?

Hiskia dør

²⁰ Det som ellers er å fortelle om Hiskia og om alle hans store gjerninger, og hvordan han laget dammen og vannledningen og førte vannet inn i byen, det er skrevet i Judas kongers krønike.

²¹ Hiskia la seg til hvile hos sine fedre, og hans sønn Manasse ble konge etter ham.

2. Kongebok 21

Manasse regjerer i Juda

¹ Manasse var tolv år gammel da han ble konge. Han regjerte femtifem år i Jerusalem. Hans mor hette Hefsiba.

² Han gjorde det som var ondt i Herrens øyne, og fulgte de motbydelige skikkene hos de hedningefolkene Herren hadde drevet bort for Israels barn.

³ Han bygde opp igjen de offerhaugene som hans far Hiskia hadde ødelagt, og han reiste altere for Ba'al og laget et Astarte-bilde, slik som Israels konge Akab hadde gjort. Han tilba hele himmelens hær og dyrket den.

⁴ Han bygde altere i Herrens hus, enda Herren hadde sagt: I Jerusalem vil jeg la mitt navn bo.

⁵ Han bygde altere for hele himmelens hær i begge forgårdene til Herrens hus.

⁶ Han lot sønnen sin gå gjennom ilden og ga seg av med å spå av skyene og å tyde varsler. Han skaffet seg dødningemanere og spåmenn. Han gjorde mye som var ondt i Herrens øyne, så han vakte hans harme.

⁷ Han satte det Astarte-bildet som han hadde laget, i det huset som Herren hadde talt om til David og hans sønn Salomo, da han sa: I dette huset og i Jerusalem, som jeg har utvalgt blant alle Israels stammer, vil jeg la mitt navn bo til evig tid.

⁸ Og jeg vil ikke mer la Israel vandre hjemløs bort fra det landet jeg ga deres fedre, så sant de bare gir akt på å gjøre alt det jeg har pålagt dem, og lever etter hele den lov som min tjener Moses ga dem.

⁹ Men de ville ikke høre. Og Manasse forførte dem, så de gjorde enda mer ondt enn de hedningefolkene som Herren hadde utryddet for Israels barn.

¹⁰ Da talte Herren ved sine tjenere profetene og sa:

¹¹ Fordi Judas konge Manasse har gjort disse motbydelige ting - gjort det som er verre enn alt det amorittene som var her før ham, gjorde, og til og med har forført Juda til synd med sine motbydelige avgusbilder,

¹² derfor sier Herren, Israels Gud: Se, jeg fører ulykke over Jerusalem og Juda, så det skal ringe for begge ørene på hver den som hører om det.

13 Jeg vil strekke ut samme målesnor over Jerusalem som over Samaria og bruke samme vektlodd som mot Akabs hus. Jeg vil tørke bort Jerusalem, slik en tørker av et fat og snur det opp ned når en har tørket av det.

14 Og jeg vil støte fra meg den rest som er igjen av min arv, og overgi dem i deres fienders hånd. De skal bli til bytte og rov for alle sine fiender,

15 fordi de har gjort det som er ondt i mine øyne, og egget meg til vrede fra den dag av da deres fedre gikk ut av Egypt og til denne dag.

16 Manasse utøste så mye uskyldig blod at han fylte Jerusalem med det fra ende til annen, og dertil forførte han Juda til å synde og gjøre alt det som var ondt i Herrens øyne.

17 Hva som ellers er å fortelle om Manasse og om alt det han gjorde, om den synd som han gjorde, det er skrevet i Judas kongers krønike.

18 Og Manasse la seg til hvile hos sine fedre og ble gravlagt i hagen til sitt hus, i Ussas hage. Og hans sønn Amon ble konge etter ham.

Amon regjerer i Juda

19 Amon var tjueto år gammel da han ble konge, og han regjerte to år i Jerusalem. Hans mor hette Mesjullemet. Hun var datter av Harus, og var fra Jotba.

20 Han gjorde det som var ondt i Herrens øyne, likesom hans far Manasse hadde gjort.

21 Han vandret på alle vis på den vei hans far hadde vandret, og dyrket de motbydelige avgudene hans far hadde dyrket, og tilba dem.

22 Han forlot Herren, sine fedres Gud, og vandret ikke på Herrens vei.

23 Og Amons tjenere sammensverget seg mot ham og drepte kongen i hans hus.

24 Men landets folk slo i hjel alle dem som hadde sammensverget seg mot kong Amon, og så gjorde de hans sønn Josjia til konge etter ham.

25 Det som ellers er å fortelle om Amon, om det han gjorde, det er skrevet i Judas kongers krønike.

26 Han ble lagt i sin grav i Ussas hage, og hans sønn Josjia ble konge etter ham.

2. Kongebok 22

Josjia regjerer i Juda

1 Josjia var åtte år gammel da han ble konge, og han regjerte trettien år i Jerusalem. Hans mor hette Jedida. Hun var datter av Adaja og var fra Boskat.

² Josjia gjorde det som var rett i Herrens øyne, og vandret helt og fullt på sin far Davids vei. Han vek ikke av verken til høyre eller til venstre.

Lovboken blir funnet i Herrens hus

³ I kong Josjias attende år hendte det at kongen sendte statsskriveren Sjafan, sønn av Asalja, Mesjullams sønn, til Herrens hus og sa:

⁴ Gå opp til ypperstepresten Hilkia og be ham telle sammen alle de pengene som er kommet inn til Herrens hus, og som vaktene ved dørterskelen har samlet inn hos folket,

⁵ og overgi dem til disse som forestår arbeidet og har tilsyn med Herrens hus, for at de igjen kan gi dem til disse som utfører arbeidet - de som arbeider i Herrens hus for å utbedre skadene;

⁶ til tømmermennene og bygningsmennene og murerne. Likeså skal pengene brukes til innkjøp av tre og hogne steiner for å sette huset i stand.

⁷ Men de skal ikke bli bedt om å levere regnskap for de pengene som blir overgitt til dem, for de farer ærlig fram.

⁸ Da sa ypperstepresten Hilkia til statsskriveren Sjafan: Jeg har funnet lovbooken i Herrens hus. Og Hilkia ga boken til Sjafan, og han leste den.

⁹ Så kom statsskriveren Sjafan tilbake til kongen og meldte: Dine tjenere har tømt ut de pengene som fantes i huset, og har overgitt dem til dem som forestår arbeidet og har tilsyn med Herrens hus.

¹⁰ Og statsskriveren Sjafan fortalte kongen at presten Hilkia hadde gitt ham en bok. Og Sjafan leste den for kongen.

¹¹ Da kongen hørte lovbookens ord, flerret han klærne sine.

¹² Og kongen ga denne befalingen til presten Hilkia og Akikam, Sjafans sønn, og Akbor, Mikajas sønn, og statsskriveren Sjafan og kongens tjener Asaja:

¹³ Gå og spør Herren for meg og for folket og for hele Juda om det som står i denne boken som nå er funnet! For stor er Herrens vrede, som er opptent mot oss fordi våre fedre ikke har vært lydige mot ordene i denne boken, og fordi de ikke gjorde alt det som er pålagt oss.

Profetinnen Hulda

¹⁴ Så gikk presten Hilkia og Akikam og Akbor og Sjafan og Asaja til profetinnen Hulda, ektefellen til kleskammervokteren Sjallum, sønn av Tikva, Karkas' sønn. Hun bodde i Jerusalem i den nye bydelen. Og de talte med henne.

¹⁵ Hun sa til dem: Så sier Herren, Israels Gud: Si til den mannen som har sendt dere til meg:

16 Så sier Herren: Se, jeg fører ulykke over dette stedet og dets innbyggere - alt det som står i den boken som Judas konge har lest,

17 fordi de har forlatt meg og brent røkelse for andre guder for å vekke min harme med sine hendes verk. Min vrede er opptent mot dette stedet, og den skal ikke sløkkes.

18 Og til Judas konge, som sendte dere for å spørre Herren, til ham skal dere si: Så sier Herren, Israels Gud: Du har nå hørt disse ord.

19 Men fordi ditt hjerte ble mykt, og du ydmyket deg for Herrens åsyn da du hørte hva jeg har talt mot dette stedet og mot dets innbyggere - at de skal bli til ødeleggelse og forbannelse - og fordi du flerret klærne dine og gråt for mitt åsyn, så har også jeg hørt, sier Herren.

20 Derfor vil jeg samle deg til dine fedre, og du skal samles med dem i din grav i fred. Dine øyne skal ikke se all den ulykke jeg vil føre over dette stedet. Dette ordet bar de tilbake til kongen.

2. Kongebok 23

Josia utrydder avgudsdyrkelsen

1 Da sendte kongen bud etter alle Judas og Jerusalems eldste, og de samlet seg hos ham.

2 Kongen gikk opp til Herrens hus, og hver mann av Juda og alle Jerusalems innbyggere fulgte ham - prestene og profetene og hele folket, både store og små. Og han leste opp for dem alt som sto skrevet i paktens bok, den som var funnet i Herrens hus.

3 Kongen sto ved søylen og sluttet den pakten for Herrens åsyn at de skulle følge Herren og holde hans bud og hans vitnesbyrd og hans forskrifter av hele sitt hjerte og av hele sin sjel - at de skulle holde denne paktens ord, de som var skrevet i denne boken. Og hele folket trådte inn i pakten.

4 Så befalte kongen at ypperstepresten Hilkia og de prestene som var nest etter ham, og vokterne ved dørterskelen skulle føre ut av Herrens tempel alle de redskaper som var laget til Ba'al og Astarte og til hele himmelens hær. Og han brente dem opp utenfor Jerusalem på Kedron-markene og lot støvet av dem føre til Betel.

5 Han avsatte de prestene som Judas konger hadde innsatt, og som brente røkelse på haugene i Judas byer og rundt omkring Jerusalem, og dem som brente røkelse for Ba'al, for solen og månen og dyrekretsens stjernebilder og hele himmelens hær.

6 Han tok Astarte-bildet ut av Herrens hus og førte det utenfor Jerusalem til Kedron-dalen. Han brente det opp i Kedron-dalen og knuste det til støv, og han kastet støvet av det på folkets gravplass.

- ⁷ Han rev ned husene hvor de som drev tempelutukt holdt til, de lå like ved Herrens hus. Her var også kvinnene som vevde telt for Astarte.
- ⁸ Han lot alle prestene komme fra Judas byer. De haugene hvor prestene hadde brent røkelse, erklærte han for urene, fra Geba til Be'er-Sjeba. Og han brøt ned haugene ved portene, både den som lå ved inngangen til byhøvdingen Josvas port, og den som lå til venstre ved byporten.
- ⁹ De som hadde vært prester på haugene, fikk ikke ofre på Herrens alter i Jerusalem. Men de fikk ete usyret brød sammen med sine brødre.
- ¹⁰ Han erklærte også Tofet i Hinnoms barns dal for å være urent, så ikke noen skulle la sin sønn eller datter gå gjennom ilden for Molok.
- ¹¹ Han tok bort de hestene som Judas konger hadde innviet til solen, tett ved inngangen til Herrens hus, ved hoffmannen Netan-Meleks kammer i Parvarim. Og solens vogner brente han opp med ild.
- ¹² Altrene på taket av Akas' sal, som Judas konger hadde reist, og de altrene som Manasse hadde reist i begge forgårdene til Herrens hus, rev kongen ned. Han brøt dem ned og fikk dem bort derfra og kastet støvet av dem i Kedrons bekk.
- ¹³ De offerhaugene som lå rett imot Jerusalem på høyre side av Ødeleggelsens berg, erklærte kongen for urene. Israels konge, Salomo, hadde bygd dem for Astarte, sidoniernes motbydelighet, og for Kamosj, Moabs motbydelighet, og for Milkom, Ammons barns vemmelse.
- ¹⁴ Han slo billedstøttene i stykker og hogg ned Astarte-bildene og fylte stedet hvor de hadde stått, med menneskeben.
- ¹⁵ Han rev også ned alteret i Betel, den offerhaugen som Jeroboam, Nebats sønn, hadde bygd, han som fikk Israel til å synde. Også dette alteret og denne offerhaugen rev han ned. Han brente opp haugen og knuste den til støv, og han brente opp Astarte-bildet.
- ¹⁶ Da Josjia vendte seg om og så gravene som var der på fjellet, sendte han folk dit og tok benene ut av gravene og brente dem på alteret og gjorde det urent. Slik oppfylte han Herrens ord, det som en Guds mann hadde ropt ut, han som ropte ut at dette skulle skje.
- ¹⁷ Så sa han: Hva er det for en steinstøtte jeg ser der borte? Byens menn svarte: Det er gravstedet til den Guds mann som kom fra Juda og ropte ut over alteret i Betel at det skulle skje som du nå har gjort.
- ¹⁸ Da sa han: La ham hvile i fred, ingen må flytte hans ben! Så lot de hans ben være i fred og likeså benene av den profeten som var kommet fra Samaria.

¹⁹ Også alle offerhaug-husene i Samarias byer, som Israels konger hadde bygd for å vekke Herrens harme, fikk Josjia bort og gjorde med dem slik som han hadde gjort i Betel.

²⁰ Og alle offerhaug-prestene som var der, lot han drepe ved altrene og brente menneskeben på dem. Så vendte han tilbake til Jerusalem.

²¹ Og kongen ga hele folket denne befaling: Hold påske for Herren deres Gud, slik det står skrevet i denne paktens bok!

²² En påske som denne var ikke blitt holdt fra den tid da dommerne dømte Israel, ikke i hele den tiden det hadde vært konger i Israel og Juda.

²³ Det var først i kong Josjias attende år at en slik påske ble holdt for Herren i Jerusalem.

²⁴ Også dødningemanerne og spåmennene og husgudene og de motbydelige avgudene og alle de styggedommer som hadde vært å se i Juda land og i Jerusalem, utryddet Josjia for å holde lovens ord som var skrevet i den boken som presten Hilkia hadde funnet i Herrens hus.

²⁵ Aldri før hadde det vært noen konge som han, noen som slik hadde omvendt seg til Herren av hele sitt hjerte og av hele sin sjel og av all sin styrke, slik som hele Mose lov krever. Og etter ham oppsto det ingen som han.

²⁶ Likevel vendte Herren ikke om fra sin store, brennende vrede, som var opptent mot Juda for alle de harmelige synder som Manasse hadde vakt hans harme med.

²⁷ Og Herren sa: Også Juda vil jeg støte bort fra mitt åsyn, likesom jeg støtte Israel bort. Jeg vil forkaste denne byen som jeg har utvalgt, Jerusalem, og det huset som jeg har sagt at mitt navn skal bo i.

Josjia dør

²⁸ Det som ellers er å fortelle om Josjia og om alt det han gjorde, det er skrevet i Judas kongers krønike.

²⁹ I hans tid kom kongen i Egypt, farao Neko, opp til kongen i Assyria, og han rykket fram til elven Frat. Og kong Josjia dro mot ham. Men Neko drepte ham ved Megiddo, så snart han fikk se ham.

³⁰ Hans tjenere kjørte ham død fra Megiddo og førte ham til Jerusalem og la ham i hans grav. Og landets folk tok og salvet Joakas, Josjias sønn, og gjorde ham til konge etter faren.

Joakas regjerer i Juda

³¹ Joakas var tjuetre år gammel da han ble konge, og han regjerte tre måneder i Jerusalem. Hans mor hette Hamutal. Hun var datter av Jirmeja, og var fra Libna.

³² Han gjorde det som var ondt i Herrens øyne, akkurat som hans fedre hadde gjort.

³³ Farao Neko la ham i lenker i Ribla i Hamat-landet, etter at han var blitt konge i Jerusalem. Og han påla landet i bøter hundre talenter sølv og én talent gull.

³⁴ Så gjorde farao Neko Eljakim, Josjias sønn, til konge i hans far Josjias sted, og forandret navnet hans til Jojakim. Men Joakas tok han med seg til Egypt, og der døde han.

Jojakim regjerer i Juda

³⁵ Jojakim betalte sølvet og gullet til farao. Men han måtte utligne en skatt på landet for å kunne betale den summen som farao hadde krevd. Han inndrev sølvet og gullet av landets folk etter som hver av dem var lignet, og betalte det så til farao Neko.

³⁶ Jojakim var tjuefem år gammel da han ble konge, og han regjerte elleve år i Jerusalem. Hans mor hette Sebida. Hun var datter av Pedaja, og var fra Ruma.

³⁷ Han gjorde det som var ondt i Herrens øyne, slik som hans fedre hadde gjort.

2. Kongebok 24

¹ I hans tid kom kongen i Babel, Nebukadnesar, opp. Og Jojakim ble hans tjener i tre år, så falt han fra ham igjen.

² Og Herren sendte mot ham kaldeiske og syriske og moabittiske og ammonittiske hærflokker. Han sendte dem mot Juda for å ødelegge det, slik som Herren hadde talt ved sine tjenere profetene.

³ Det var bare etter Herrens bud dette kom over Juda, fordi han ville støte dem bort fra sitt åsyn for Manasses synders skyld, for alt det han hadde gjort,

⁴ men også på grunn av det uskyldige blod som han hadde utøst, så han fylte Jerusalem med uskyldig blod. Og Herren ville ikke tilgi.

⁵ Det som ellers er å fortelle om Jojakim og alt det han gjorde, det er skrevet i Judas kongers krønike.

⁶ Jojakim la seg til hvile hos sine fedre, og hans sønn Jojakin ble konge etter ham.

⁷ Men kongen i Egypt dro ikke mer ut av sitt land, for kongen i Babel hadde tatt alt det som hadde tilhørt kongen i Egypt, fra Egypterbekken til Frat-elven.

Jojakin regjerer i Juda

8 Jojakin var atten år gammel da han ble konge, og han regjerte tre måneder i Jerusalem. Hans mor hette Nehusjta. Hun var datter av Elnatan, og var fra Jerusalem.

9 Han gjorde det som var ondt i Herrens øyne, akkurat som hans far hadde gjort.

10 På den tiden dro Babels konge Nebukadnesars menn opp til Jerusalem, og beleiret byen.

11 Siden dro kongen i Babel, Nebukadnesar, selv mot byen, mens hans menn holdt den beleiret.

12 Da gikk Judas konge Jojakin ut til kongen i Babel, både han og hans mor og tjenerne og høvedsmennene og hoffmennene. Og kongen i Babel tok ham til fange i sitt åttende regjeringsår.

13 Han førte bort alle skattene i Herrens hus og i kongens hus, og han brøt gullet av alle de redskapene som Israels konge Salomo hadde fått laget i Herrens tempel, slik som Herren hadde sagt.

14 Han bortførte hele Jerusalem, alle de fornemste og rikmennene, ti tusen fanger. Han bortførte også alle tømmermenn og steinhoggere og smeder. Det ble ikke noen tilbake uten de fattigste av landets folk.

15 Han bortførte Jojakin til Babel. Også kongens mor og koner og hoffmenn og de mektigste i landet førte han som fanger fra Jerusalem til Babel.

16 Og alle rikmennene, sju tusen, og tømmermennene og steinhoggerne og smedene, ett tusen, alle sammen djerpe krigsmenn, dem førte kongen som fanger til Babel.

17 Og kongen i Babel satte hans onkel Mattanja til konge etter ham, og han forandret navnet hans til Sidkia.

Sidkia regjerer i Juda

18 Sidkia var tjueen år gammel da han ble konge, og han regjerte elleve år i Jerusalem. Hans mor hette Hamutal. Hun var datter av Jirmeja, og var fra Libna.

19 Han gjorde det som var ondt i Herrens øyne, slik som Jojakim hadde gjort.

20 På grunn av Herrens vrede gikk det slik med Jerusalem og Juda, inntil han kastet dem bort fra sitt åsyn. - Og Sidkia gjorde opprør mot kongen i Babel.

2. Kongebok 25

Nebukadnesar tar Jerusalem

¹ I Sidkias niende regjeringsår, i den tiende måneden, på den tiende dagen i måneden, dro kongen i Babel, Nebukadnesar, med hele sin hær mot Jerusalem. De beleiret byen og bygde skanser rundt omkring den.

² De holdt byen beleiret like til kong Sidkias ellefte år.

³ På den niende dagen i måneden var hungersnøden så stor i byen at landets folk ikke hadde noe å spise.

⁴ Da ble bymuren gjennombrutt, og alle krigsmennene flyktet om natten gjennom porten mellom begge murene ved kongens hage, mens kaldeerne lå leiret mot byen på alle kanter. Og kongen tok veien til ødemarken.

⁵ Men kaldeernes hær satte etter kongen og nådde ham igjen på Jerikos ødemarker. Og hele hæren hans spredte seg og forlot ham.

⁶ Da grep de kongen og førte ham opp til Babels konge i Ribla og avsa dom over ham.

⁷ De drepte Sidkias sønner for hans øyne, og han lot Sidkia selv blinde og lot ham binde med to kobberlenker. Så førte de ham til Babel.

Folket blir bortført til Babel

⁸ I den femte måneden, på den sjuende dagen i måneden - det var Babels konge Nebukadnesars nittende år - kom Nebusaradan, høvdingen over livvakten, en av Babel-kongens menn, til Jerusalem.

⁹ Han brente opp Herrens hus og kongens hus. Og alle Jerusalems hus - alle stormennenes hus - brente han opp med ild.

¹⁰ Og hele den hær av kaldeere som høvdingen over livvakten hadde med seg, rev ned murene omkring Jerusalem.

¹¹ Nebusaradan, høvdingen over livvakten, bortførte resten av folket, dem som var blitt tilbake i byen, og overløperne som var gått over til kongen i Babel, og resten av folket.

¹² Bare noen av de fattigste i landet lot høvdingen over livvakten bli tilbake som vingårdsmenn og jordbrukere.

¹³ Kaldeerne slo i stykker kobbersøylene i Herrens hus og fotstykkene og kobberhavet i Herrens hus, og førte kobberet av dem til Babel.

¹⁴ De tok også askebøttene og ildskuffene og knivene og røkelsesskålene og alle kobberkarene som hadde vært brukt til tjenesten.

¹⁵ Også fyrfatene og skålene til å stenke blod med, alt som var av gull og alt som var av sølv, det tok høvdingen over livvakten,

¹⁶ de to søylene, det ene havet og fotstykkene som Salomo hadde laget for Herrens hus - i alle disse tingene var kobberet ikke til å veie.

¹⁷ Atten alen høy var den ene søylen. Det var et søylehode på den av kobber, og søylehodet var tre alen høyt. Og det var et nettverk og granatepler på søylehodet rundt om det, alt sammen av kobber. Likedan var det med den andre søylen ved nettverket.

¹⁸ Høvdingen over livvakten tok med seg ypperstepresten Seraja og presten Sefanja, den andre i rang, og de tre vaktene ved dørterskelen.

¹⁹ Fra byen tok han en hoffmann som var høvedsmann over krigsfolkene, og fem menn som ennå fantes i byen av dem som stadig hadde adgang til kongen, og skriveren hos hærføreren, han som utskrev landets folk til krigstjeneste, og seksti menn av landets folk som fantes i byen.

²⁰ Alle disse tok Nebusaradan, høvdingen over livvakten, og førte til Babels konge i Ribla.

²¹ Og Babels konge slo dem i hjel i Ribla i Hamat-landet. Slik ble Juda bortført fra sitt land.

Gedalja blir satt til å styre landet

²² Babels konge Nebukadnesar satte Gedalja, sønn av Akikam, Sjafans sønn, over den delen av folket som var tilbake i Juda, dem som kongen hadde latt bli igjen.

²³ Da alle høvedsmennene for hærflokkene og mennene deres fikk høre at kongen i Babel hadde satt Gedalja over landet, kom de til ham i Mispa. Det var Ismael, sønn av Netanja, og Johanan, sønn av Kareah, og Seraja, sønn av Tanhumet fra Netofat, og Ja'asanja, sønn av en mann fra Ma'aka, med alle mennene sine.

²⁴ Og Gedalja ga dem og deres menn sin ed og sa til dem: Vær ikke redd kaldeernes menn. Bli i landet og tjen Babels konge, så skal det gå dere vel.

²⁵ Men i den sjuende måneden kom Ismael, sønn av Netanja, Elisjamas sønn, en mann av kongelig ætt, og ti andre menn med ham, og de slo i hjel Gedalja, og likeså de jøder og kaldeere som var hos ham i Mispa.

²⁶ Da brøt hele folket opp, både store og små, og høvedsmennene for hærflokkene, og de dro til Egypt, for de var redd kaldeerne.

Jojakin får spise ved kongens bord

²⁷ I det trettisjuende året etter at Judas konge Jojakin var bortført, i den tolvte måneden, på den tjuesjuende dagen i måneden, tok kongen i Babel, Evil-Merodak, samme året han ble konge, Judas konge Jojakin til nåde og førte ham ut av fengselet.

²⁸ Han talte vennlig med ham og ga ham plass høyere oppe enn de andre kongene som var hos ham i Babel.

29 Jojakin la av seg fangedrakten og spiste stadig ved hans bord, så lenge han levde.

30 Det han trengte til livets opphold, fikk han alltid fra kongen, dag for dag, så lenge han levde.

1. Krønikeskob

1. Krønikeskob 1

Adams etterkommere

- ¹ Adam, Set, Enosj,
- ² Kenan, Mahalalel, Jared,
- ³ Enok, Metusjalah, Lamek,
- ⁴ Noah, Sem, Kam og Jafet.
- ⁵ Jafets sønner var Gomer og Magog og Madai og Javan og Tubal og Mesjek og Tiras.
- ⁶ Gomers sønner var Asjkenas og Difat og Togarma.
- ⁷ Javans sønner var Elisja og Tarsjisja og Kittim og Rodanim.
- ⁸ Kams sønner var Kusj, Misrajim, Put og Kana'an.
- ⁹ Og Kusjs sønner var Seba og Havila og Sabta og Raema og Sabteka. Raemas sønner var Sjeba og Dedan.
- ¹⁰ Og Kusj fikk en sønn som hette Nimrod, han var den første store hersker på jorden.
- ¹¹ Misrajim var stamfar til luderne og anamerne og lehaberne og naftuherne
- ¹² og patruserne og kasluherne, som filistrene stammer fra, og kaftorerne.
- ¹³ Kana'an ble far til Sidon, hans førstefødte, og Het
- ¹⁴ og jebusittene og amorittene og girgasittene
- ¹⁵ og hevittene og arkittene og sinittene
- ¹⁶ og arvadittene og semarittene og hamatittene.
- ¹⁷ Sems sønner var Elam og Assur og Arpaksjad og Lud og Aram og Us og Hul og Geter og Mesjek.
- ¹⁸ Og Arpaksjad fikk sønnen Sjelah, og Sjelah fikk Eber.
- ¹⁹ Eber fikk to sønner. Den ene hette Peleg, for i hans dager ble jorden delt. Hans bror hette Joktan.
- ²⁰ Og Joktan ble far til Almodad og Sjelef og Hasarmavet og Jarah
- ²¹ og Hadoram og Usal og Dikla
- ²² og Ebal og Abimael og Sjeba
- ²³ og Ofir og Havila og Jobab. Alle disse var sønner av Joktan.

²⁴ Sem, Arpaksjad, Sjelah,

²⁵ Eber, Peleg, Re'u,

²⁶ Serug, Nakor, Tarah,

²⁷ Abram, det er Abraham.

Abrahams etterkommere

²⁸ Abrahams sønner var Isak og Ismael.

²⁹ Dette er deres ætter: Nebajot, Ismaels førstefødte, og Kedar og Adbe'el og Mibsam

³⁰ og Misjma og Duma, Massa, Hadad, Tema,

³¹ Jetur, Nafis og Kedma, dette var Ismaels sønner.

³² Ketura, Abrahams medhustru, fikk sønnene Simran og Joksjan og Medan og Midian og Jisjbak og Sjuah. Og Joksjans sønner var Sjeba og Dedan.

³³ Og Midians sønner var Efa og Efer og Hanok og Abida og Elda'a. Alle disse var Keturas sønner.

Esaus etterkommere

³⁴ Og Abraham fikk sønnen Isak. Isaks sønner var Esau og Israel.

³⁵ Esaus sønner var Elifas, Re'uel og Je'usj og Jaelam og Korah.

³⁶ Elifas' sønner var Teman og Omar og Sefi og Gatam og Kenas og Timna og Amalek.

³⁷ Re'uels sønner var Nahat, Serah, Sjamma og Missa.

³⁸ Og Se'irs sønner var Lotan og Sjobal og Sibeon og Ana og Disjon og Eser og Disjan.

³⁹ Og Lotans sønner var Hori og Homam. Lotans søster var Timna.

⁴⁰ Sjobals sønner var Aljan og Manahat og Ebal og Sefi og Onam. Sibeons sønner var Aja og Ana.

⁴¹ Anas sønn var Disjon. Og Disjons sønner var Hamran og Esjban og Jitran og Keran.

⁴² Esers sønner var Bilhan og Sa'avan og Ja'akan. Disjans sønner var Us og Aran.

Konger og fyrster i Edom

⁴³ Dette var de kongene som regjerte i Edom-landet før det regjerte noen konger over Israels barn: Bela, Beors sønn. Hans by hette Dinhaba.

⁴⁴ Da Bela døde, ble Jobab, Serahs sønn, fra Bosra, konge etter ham.

- ⁴⁵ Da Jobab døde, ble Husam fra temanittenes land konge etter ham.
- ⁴⁶ Da Husam døde, ble Hadad, Bedads sønn, konge etter ham. Det var han som slo midianittene på Moabs mark. Hans by hette Ajut.
- ⁴⁷ Da Hadad døde, ble Samla fra Masreka konge etter ham.
- ⁴⁸ Da Samla døde, ble Saul fra Rehobot ved elven konge etter ham.
- ⁴⁹ Da Saul døde, ble Ba'al-Hanan, Akbors sønn, konge etter ham.
- ⁵⁰ Da Ba'al-Hanan døde, ble Hadad konge etter ham. Hans by hette Pa'i, og hans kone hette Mehetabel, datter av Matred, Mesahabs datter.
- ⁵¹ Og Hadad døde. Og Edoms stammehøvdingen var: stammehøvdingen Timna, stammehøvdingen Alja, stammehøvdingen Jetet,
- ⁵² stammehøvdingen Oholibama, stammehøvdingen Ela, stammehøvdingen Pinon,
- ⁵³ stammehøvdingen Kenas, stammehøvdingen Teman, stammehøvdingen Mibsar,
- ⁵⁴ stammehøvdingen Magdiel, stammehøvdingen Iram. Dette var Edoms stammehøvdingen.

1. Krønikebok 2

Jakobs sønner

- ¹ Dette var Israels sønner: Ruben, Simeon, Levi, Juda, Issakar, Sebulon,
- ² Dan, Josef og Benjamin, Naftali, Gad og Asjer.

Judas etterkommere

- ³ Judas sønner var Er og Onan og Sjelah. Disse tre fikk han med Sjuas datter, en kana'aneisk kvinne. Men Er, Judas førstefødte, mishaget Herren, og han lot ham dø.
- ⁴ Hans svigerdatter Tamar fødte ham Peres og Serah, så at Judas sønner var fem i alt.
- ⁵ Peres' sønner var Hesron og Hamul.
- ⁶ Og Serahs sønner var Simri og Etan og Heman og Kalkol og Dara, til sammen fem.
- ⁷ Og Karmis sønn var Akar, han som førte Israel i ulykke, fordi han bar seg troløst at med det bannlyste godset.
- ⁸ Etans sønn var Asarja.
- ⁹ Hesron fikk sønnene Jerahme'el og Ram og Kelubai.

- ¹⁰ Og Ram fikk sønnen Amminadab, Amminadab fikk sønnen Nahson, høvding for Judas barn.
- ¹¹ Nahson fikk sønnen Salma, Salma fikk sønnen Boas,
- ¹² Boas fikk sønnen Obed, og Obed fikk sønnen Isai.
- ¹³ Isai fikk Eliab, som var hans førstefødte sønn, og Abinadab hans andre sønn, Sjimea den tredje,
- ¹⁴ Netanel den fjerde, Raddai den femte,
- ¹⁵ Osem den sjette, David den sjuende.
- ¹⁶ Og deres søstre var Seruja og Abiga'il. Serujas sønner var Absai og Joab og Asael, tre i tallet.
- ¹⁷ Abiga'il fødte Amasa, og Amasas far var ismaelitten Jeter.
- ¹⁸ Kaleb, Hesrons sønn, fikk barn med sin kone Asuba og med Jeriot. Dette var Asubas sønner: Jeser og Sjobab og Ardon.
- ¹⁹ Da Asuba døde, tok Kaleb Efrat til kone, og med henne fikk han sønnen Hur,
- ²⁰ Hur fikk sønnen Uri, og Uri fikk sønnen Besalel.
- ²¹ Siden gikk Hesron inn til en datter av Gileads far Makir. Han tok henne til kone da han var seksti år gammel, og fikk med henne sønnen Segub.
- ²² Segub fikk sønnen Ja'ir, han hadde tjuetre byer i Gileads land.
- ²³ Men gesjurittene og arameerne tok Ja'irs byer fra dem og likeså Kenat med tilhørende landsbyer, i alt seksti byer. Alle disse var sønner av Gileads far Makir.
- ²⁴ Etter at Hesron var død i Kaleb-Efrata, fødte hans kone Abia ham Asjhur, Tekoas far.
- ²⁵ Sønnene til Jerahme'el, Hesrons førstefødte, var Ram, hans førstefødte, og Buna og Oren og Osem, dem hadde han med Akia.
- ²⁶ Jerahme'el hadde også en annen kone, som hette Atara, hun var mor til Onam.
- ²⁷ Sønnene til Ram, Jerahme'els førstefødte, var Ma'as og Jamin og Eker.
- ²⁸ Onams sønner var Sjammai og Jada. Sjammais sønner var Nadab og Abisjur.
- ²⁹ Abisjurs kone hette Abihajil, og med henne fikk han Akban og Molid.
- ³⁰ Nadabs sønner var Seled og Appajim. Seled døde uten sønner.
- ³¹ Appajims sønn var Jisji, Jisjis sønn var Sjesan, og Sjesans barn var Aklai.

- ³² Sønnene til Sjammais bror Jada var Jeter og Jonatan. Jeter døde uten sønner.
- ³³ Jonatans sønner var Pelet og Sasa. Dette var Jerahme'els sønner.
- ³⁴ Sjesan hadde ingen sønner, bare døtre. Men Sjesan hadde en egyptisk tjener som hette Jarha,
- ³⁵ og han lot sin tjener Jarha få sin datter til kone, og med henne fikk han sønnen Attai.
- ³⁶ Attai fikk sønnen Natan, Natan fikk sønnen Sabad,
- ³⁷ Sabad fikk sønnen Eflal, Eflal fikk sønnen Obed,
- ³⁸ Obed fikk sønnen Jehu, Jehu fikk sønnen Asarja,
- ³⁹ Asarja fikk sønnen Heles, Heles fikk sønnen Elasa,
- ⁴⁰ Elasa fikk sønnen Sismai, Sismai fikk sønnen Sjallum,
- ⁴¹ Sjallum fikk sønnen Jekamja, Jekamja fikk sønnen Elisjama.
- ⁴² Sønnene til Jerahme'els bror Kaleb var Mesja, hans førstefødte - han var far til Sif - og sønnene til Hebrons far Maresja.
- ⁴³ Hebrons sønner var Korah og Tappuah og Rekem og Sjema.
- ⁴⁴ Sjema fikk sønnen Raham, far til Jorkeam. Rekem fikk sønnen Sjammai.
- ⁴⁵ Sjammais sønn var Maon, Maon var far til Bet-Sur.
- ⁴⁶ Kalebs medhustru Efa fødte Haran og Mosa og Gases. Haran fikk sønnen Gases.
- ⁴⁷ Jehdais sønner var Regem og Jotam og Gesjan og Pelet og Efa og Sja'af.
- ⁴⁸ Kalebs medhustru Ma'aka fødte Sjeber og Tirhana,
- ⁴⁹ hun fødte også Sja'af, far til Madmanna, og Sjeva, far til Makbena og Gibeaa. Kalebs datter var Aksa.
- ⁵⁰ Dette var Kalebs sønner: Sjobal, sønn til Efratas førstefødte sønn Hur og far til Kirjat-Jearim,
- ⁵¹ Salma, far til Betlehem, Haref, far til Betgader.
- ⁵² Sønnene til Kirjat-Jearims far Sjobal var Haroe og halvdelen av Manahat-ætten.
- ⁵³ Kirjat-Jearims ætter var jitrittene og putittene og sumatittene og misra'ittene, fra dem stammer soratittene og esjtaolittene.
- ⁵⁴ Salmas sønner var Betlehem og netofatittene, Atrot-Bet-Joab og halvdelen av manahtittene, sorittene.

⁵⁵ De skriftlærdes ætter, deres som bodde i Jabes, var tiratittene, simatittene, sukatittene. Dette er de kinnitter som nedstammer fra Hammat, far til Rekabs hus.

1. Krønikebok 3

Davids etterkommere

¹ Dette var Davids sønner som han fikk i Hebron: Den førstefødte, Amnon, fikk han med Akinoam fra Jisre'el. Den andre, Daniel, fikk han med Abiga'il fra Karmel.

² Den tredje, Absalom, var sønn av Ma'aka, en datter av kongen i Gesjur, Talmai. Den fjerde, Adonja, var sønn av Haggit.

³ Den femte, Sefatja, fikk han med Abital. Den sjette, Jitream, fikk han med sin kone Egla.

⁴ Disse seks fikk han i Hebron. Der regjerte han i sju år og seks måneder. I trettitre år regjerte han i Jerusalem,

⁵ og dette er de sønnene han fikk i Jerusalem: Sjimea og Sjobab og Natan og Salomo - disse fire fikk han med Batsua, Ammiels datter -

⁶ og Jibhar og Elisjama og Elifelet

⁷ og Nogah og Nefeg og Jafia

⁸ og Elisjama og Eljada og Elifelet, ni i tallet.

⁹ Alle disse var Davids sønner, i tillegg til de sønnene han fikk med sine medhustruer. Og Tamar var deres søster.

¹⁰ Salomos sønn var Rehabeam, hans sønn Abia, hans sønn Asa, hans sønn Josjafat,

¹¹ hans sønn Joram, hans sønn Akasja, hans sønn Joasj,

¹² hans sønn Amasja, hans sønn Asarja, hans sønn Jotam,

¹³ hans sønn Akas, hans sønn Hiskia, hans sønn Manasse,

¹⁴ hans sønn Amon, hans sønn Josjia.

¹⁵ Og Josjias sønner var Johanan, som var hans førstefødte sønn, Jojakim, hans andre sønn, Sidkia, den tredje, Sjallum, den fjerde.

¹⁶ Jojakims sønner var hans sønn Jekonja og hans sønn Sidkia.

¹⁷ Den fangne Jekonjas sønner var hans sønn Sjealtiel

¹⁸ og Malkiram og Pedaja og Sjenassar og Jekamja og Hosama og Nedabja.

¹⁹ Pedajas sønner var Serubabel og Sjime'i. Serubabels sønner var Mesjullam og Hananja, deres søster var Sjelomit,

²⁰ og Hasjuba og Ohel og Berekja, og Hasadja og Jusjab-Hesed, fem i tallet.

²¹ Og Hananjas etterkommere var Pelatja og Jesaja, og Refajas sønner, Arnans sønner, Obadjas sønner og Sjekanjas sønner.

²² Sjekanjas sønn var Sjemaja. Sjemajas sønner var Hattusj og Jigal og Bariah og Nearja og Safat, seks i tallet.

²³ Og Nearjas sønner var Eljoenai og Hiskia og Asrikam, tre i tallet.

²⁴ Eljoenais sønner var Hodaiva og Eljasjib og Pelaja og Akkub og Johanan og Delaja og Anani, sju i tallet.

1. Krønikebok 4

Judas etterkommere gjennom Peres

¹ Judas sønner var Peres og Hesron og Karmi og Hur og Sjobal.

² Reaja, Sjobals sønn, fikk sønnen Jahat. Jahat fikk sønnene Ahumai og Lahad. Dette var soratittenes ætter.

³ Dette var Abi-Etams ætter: Jisre'el og Jisjma og Jidbasj. Deres søster hette Haslelponi.

⁴ Pnuel var far til Gedor, og Eser var far til Husa, de var sønner av Hur, Efratas førstefødte sønn og far til Betlehem.

⁵ Tekoas far Asjhur hadde to koner, Hela og Na'ara.

⁶ Med Na'ara fikk han Ahussam og Hefer og Temeni og Ahasjtari, dette var Na'aras sønner.

⁷ Helas sønner var Seret og Jishar og Etnan.

⁸ Kos ble far til Anub og Hassobeba og Aharhel, Harums sønns ætter.

⁹ Jabes var æret fremfor brødrene sine. Hans mor ga ham navnet Jabes, hun sa: Jeg har født ham med smerte.

¹⁰ Og Jabes påkalte Israels Gud og sa: Å, om du ville velsigne meg rikelig og utvide mine landemerker og la din hånd være med meg! Gjør meg fri fra ondt, så jeg blir uten smerte! Og Gud lot det komme som han hadde bedt om.

¹¹ Sjuhas bror Kelub fikk sønnen Mehir, han var far til Esjton.

¹² Esjton var far til Bet-Rafa og Paseah og Tehinna, Ir-Nahas' far. Dette var mennene fra Reka.

¹³ Kenas' sønner var Otniel og Seraja. Otniels sønn var Hatat.

¹⁴ Meonotai fikk sønnen Ofra, Seraja fikk sønnen Joab, som var far til ætten i Tømmermannsdalen, for de var tømmermenn.

¹⁵ Sønnene til Kaleb, Jefunnes sønn, var Iru og Ela og Na'am. Elas sønn var Kenas.

¹⁶ Jehallelels sønner var Sif og Sjifa og Tirja og Asarel.

¹⁷ Esras sønner var Jeter og Mered og Efer og Jalon, og hun ble med barn og fødte Mirjam og Sjammai og Jisjbah, far til Esjtemoa.

¹⁸ Hans jødiske kone fødte Jered, far til Gedor, og Heber, far til Soko, og Jekutiel, far til Sanoah. Men de andre var sønner av faraos datter Bitja, som Mered hadde tatt til kone.

¹⁹ Sønnene av Hodijas kone, Nahams søster, var Ke'ilas far, garmitten, og Esjtemoa, ma'akatitten.

²⁰ Simons sønner var Amnon og Rinna, Ben-Hanan og Tulon. Jisjis sønner var Sohet og Sohets sønn.

Judas etterkommere gjennom Sjelah

²¹ Sønnene til Sjelah, Judas sønn, var Er, far til Leka, og Lada, far til Maresja, og de ættene som tilhørte linarbeidernes laug av Asjbeas ætt,

²² og Jokim og mennene i Koseba og Joasj og Saraf, som rådde over Moab, og Jasjubi-Lehem. Dette er overleveringer fra gammel tid.

²³ Disse folkene var pottemakere og bodde i Neta'im og Gedera, de bodde der hos kongen og var i hans arbeid.

Simeons etterkommere

²⁴ Simeons sønner var Nemuel og Jamin og Jarib og Serah og Saul.

²⁵ Hans sønn var Sjallum, hans sønn Mibsam, hans sønn Misjma.

²⁶ Misjmas sønner var hans sønn Hammuel, og hans sønn Sakkur og hans sønn Sjime'i.

²⁷ Sjime'i hadde seksten sønner og seks døtre, men hans brødre hadde ikke mange sønner, så hele deres ætt vokste ikke så sterkt som Judas sønner.

²⁸ De bodde i Be'er-Sjeba og Molada og Hasar-Sjua

²⁹ og i Bilha og i Esem og i Tolad

³⁰ og i Betuel og i Horma og i Siklag

³¹ og i Bet-Markabot og i Hasar-Susim og i Bet-Biri og i Sja'arajim - det var deres byer inntil David ble konge -

³² med tilhørende landsbyer, og i Etam og Ajin, Rimmon og Token og Asjan - fem byer -

³³ og alle de landsbyene som lå rundt omkring disse byene helt til Ba'al. Dette var deres bosteder, og de hadde sin egen ætteliste.

- ³⁴ Mesjobab og Jamlek og Josja, Amasjas sønn,
³⁵ og Joel og Jehu, sønn av Josjibja, som var sønn av Asiels sønn Seraja,
³⁶ og Eljoenai og Ja'akoba og Jesjohaja og Asaja og Adiel og Jesimiel og Benaja
³⁷ og Sjisja, sønn av Sifi, som var sønn av Allon, som var sønn av Jedaja, som var sønn av Simri, som var sønn av Sjemaja -
³⁸ disse som er nevnt her ved navn, var høvdinger i sine ætter, og deres familier ble meget utbredt.
³⁹ De dro av sted bort imot Gedor helt til østsiden av dalen for å finne beite for småfeet.
⁴⁰ Der fant de rikt og godt beite. Landet var vidt og rommelig, det var rolig og stille, for de som bodde der før, var av Kams ætt.
⁴¹ I Judas konge Hiskias dager kom de som her er opptegnet ved navn, og ødela teltene deres og hogg ned de meunitter som fantes der. De slo dem med bann så de nå ikke mer er til. Så bosatte de seg i landet deres, for der var beite for småfeet deres.
⁴² Fem hundre mann av dem, av Simeons barn, dro til Se'ir-fjellene under førerskap av Pelatja og Nearja og Refaja og Ussiel, Jisjis sønner.
⁴³ De slo i hjel resten av de amalekittene som hadde sluppet unna. Så bosatte de seg der og bor der den dag i dag.

1. Krønikebok 5

Rubens etterkommere

- ¹ Sønnene til Ruben, Israels førstefødte sønn - han var den førstefødte, men fordi han vanhelliget sin fars leie, ble førstefødselsretten gitt til sønnene av Josef, Israels sønn, som likevel ikke ble ført inn i ættelisten som den førstefødte.
² For Juda ble den mektigste blant sine brødre, og fyrsten skulle være en av hans etterkommere. Men førstefødselsretten tilhørte Josef.
³ Sønnene til Ruben, Israels førstefødte, var Hanok og Pallu og Hesron og Karmi.
⁴ Joels sønner: hans sønn Sjemaja, hans sønn Gog, hans sønn Sjime'i,
⁵ hans sønn Mika, hans sønn Reaja, hans sønn Ba'al,
⁶ hans sønn Be'era, som kongen i Assyria, Tilgat-Pilneser, bortførte i fangenskap. Han var høvding for rubenittene.

⁷ Hans brødre var etter sine ætter, da de ble opptegnet etter sine ættledd: Je'iel, den første, og Sakarja

⁸ og Bela, sønn av Asas, som var sønn av Joels sønn Sjema, som bodde i Aroer og helt til Nebo og Ba'al-Meon,

⁹ og mot øst nådde hans bosteder til bort imot ørkenen som strekker seg fra elven Frat. For deres fe hadde økt sterkt i Gileads land.

Gads stamme

¹⁰ I Sauls dager førte de krig med hagarenerne, som ble undertvunget av dem. Så bodde de i deres telter langs hele østsiden av Gilead.

¹¹ Gads barn hadde sine bosteder midt imot dem i Basans land helt til Salka:

¹² Joel, den første, og Sjafan, den andre, og Janai og Safat i Basan.

¹³ Deres brødre var etter sine familier Mikael og Mesjullam og Sjeba og Jorai og Jakan og Sia og Eber, sju i tallet.

¹⁴ Disse var sønner av Abihajil, sønn av Huri, sønn av Jaroah, sønn av Gilead, sønn av Mikael, sønn av Jesjisjai, sønn av Jahdo, sønn av Bus.

¹⁵ Aki, sønn av Gunis sønn Abdiel, var overhode for ders slekter.

¹⁶ De bodde i Gilead i Basan og tilhørende byer og på alle Sarons jorder, så langt de strakte seg.

¹⁷ Alle disse ble ført inn i ættelistene i Judas konge Jotams dager og i Israels konge Jeroboams dager.

¹⁸ Rubens barn og gadittene og halvdelen av Manasses stamme var djerme menn, menn som bar skjold og sverd og spente bue og var opplært til krig. De var førtifire tusen sju hundre og seksti menn som kunne gå i strid.

¹⁹ De førte krig mot hagarenerne og Jetur og Nafis og Nodab.

²⁰ De fikk hjelp mot dem, så hagarenerne og alle som var med dem, ble gitt i deres hånd. For de ropte til Gud i striden, og han bønnhørte dem, fordi de satte sin lit til ham.

²¹ De bortførte deres fe, femti tusen kameler og to hundre og femti tusen småfe og to tusen esler, og dessuten hundre tusen mennesker.

²² For mange var falt og drept. For denne krig var fra Gud. Og de bodde i bygdene deres like til bortførelsen.

Den halve Manasses stamme

²³ Den halve Manasses stammes barn bodde i landet fra Basan til Ba'al-Hermon og Senir og Hermon-fjellet. De var tallrike.

²⁴ Dette var deres overhoder: Efer og Jisji og Eliel og Asriel og Jirmeja og Hodavja og Jahdiel, veldige stridsmenn, navngjetne menn, hoder for sine familier.

²⁵ Men de bar seg troløst at mot sine fedres Gud og drev hor med de guder som folkene i landet dyrket, de folk som Gud hadde utryddet for dem.

²⁶ Da oppegget Israels Gud assyrerkongen Pul, det er assyrerkongen Tilgat-Pilneser, mot dem, og han bortførte dem, både rubenittene og gadittene og den halve Manasses stamme. Og han flyttet dem til Halah og Habor og Hara og Gosan-elven, og der er de den dag i dag.

1. Krønikebok 6

Levis sønner og etterkommere

¹ Levis sønner var Gersjom og Kahat og Merari.

² Kahats sønner var Amram og Jishar og Hebron og Ussiel.

³ Amrams barn var Aron og Moses og Mirjam. Arons sønner var Nadab og Abihu og Eleasar og Itamar.

⁴ Eleasar fikk sønnen Pinehas, Pinehas fikk sønnen Abisjua,

⁵ Abisjua fikk sønnen Bukki, Bukki fikk sønnen Ussi,

⁶ Ussi fikk sønnen Serahja, Serahja fikk sønnen Merajot,

⁷ Merajot fikk sønnen Amarja, Amarja fikk sønnen Akitub,

⁸ Akitub fikk sønnen Sadok, Sadok fikk sønnen Akima'as,

⁹ Akima'as fikk sønnen Asarja, Asarja fikk sønnen Johanan,

¹⁰ Johanan fikk sønnen Asarja, det var han som gjorde prestatetjeneste i det huset som Salomo hadde bygd i Jerusalem.

¹¹ Asarja fikk sønnen Amarja, Amarja fikk sønnen Akitub,

¹² Akitub fikk sønnen Sadok, Sadok fikk sønnen Sjallum,

¹³ Sjallum fikk sønnen Hilkia, Hilkia fikk sønnen Asarja,

¹⁴ Asarja fikk sønnen Seraja, Seraja fikk sønnen Josadak.

¹⁵ Josadak dro med da Herren bortførte Juda og Jerusalem i fangenskap ved Nebukadnesar.

Levis tre sønners ætteliste

¹⁶ Levis sønner var Gersjom og Kahat og Merari.

¹⁷ Og dette er navnene på Gersjoms sønner: Libni og Sjime'i.

¹⁸ Kahats sønner var Amram og Jishar og Hebron og Ussiel.

¹⁹ Meraris sønner var Mahli og Musji. Dette var levittenes ætter etter deres fedre.

²⁰ Gersjoms sønner var: hans sønn Libni, hans sønn Jahat, hans sønn Simma,

²¹ hans sønn Joah, hans sønn Iddo, hans sønn Serah, hans sønn Jeatrai.

²² Kahats sønner var: hans sønn Amminadab, hans sønn Korah, hans sønn Assir,

²³ hans sønn Elkana, hans sønn Ebjasaf, hans sønn Assir,

²⁴ hans sønn Tahat, hans sønn Uriel, hans sønn Ussia, hans sønn Saul.

²⁵ Elkanas sønner var Amasai og Akimot.

²⁶ Hans sønn var Elkana, hans sønn var Sofai, hans sønn var Nahat,

²⁷ hans sønn Eliab, hans sønn Jeroham, hans sønn Elkana.

²⁸ Samuels sønner var Vasni, hans førstefødte, og Abia.

²⁹ Meraris sønn var Mahli, hans sønn var Libni, hans sønn var Sjime'i, hans sønn var Ussa,

³⁰ hans sønn var Sjimea, hans sønn var Haggija, hans sønn var Asaja.

Tempelsangerne og deres ætteliste

³¹ Dette var de som David satte til å sørge for sangen i Herrens hus etter at arken var kommet til ro.

³² De gjorde tjeneste ved sangen foran sammenkomstens telt, tabernaklet, inntil Salomo bygde Herrens hus i Jerusalem. De sto der og utførte sin tjeneste slik som det var foreskrevet dem.

³³ Dette var de som sto der med sine sønner: Av kahatittenes sønner: sangeren Heman, sønn av Joel, sønn av Samuel,

³⁴ sønn av Elkana, sønn av Jeroham, sønn av Eliel, sønn av Toah,

³⁵ sønn av Sif, sønn av Elkana, sønn av Mahat, sønn av Amasai,

³⁶ sønn av Elkana, sønn av Joel, sønn av Asarja, sønn av Sefanja,

³⁷ sønn av Tahat, sønn av Assir, sønn av Ebjasaf, sønn av Korah,

³⁸ sønn av Jishar, sønn av Kahat, sønn av Levi, Israels sønn.

³⁹ Hans bror Asaf, sto på hans høyre side - Asaf, sønn av Berekja, sønn av Sjimea,

⁴⁰ sønn av Mikael, sønn av Ba'aseja, sønn av Malkija,

⁴¹ sønn av Etni, sønn av Serah, sønn av Adaja,

- ⁴² sønn av Etan, sønn av Simma, sønn av Sjime'i,
⁴³ sønn av Jahat, sønn av Gersjom, sønn av Levi.
⁴⁴ Meraris sønner, deres brødre, sto på venstre side: Etan, sønn av Kisji, sønn av Abdi, sønn av Malluk,
⁴⁵ sønn av Hasjabja, sønn av Amasja, sønn av Hilkia,
⁴⁶ sønn av Amsi, sønn av Bani, sønn av Sjemer,
⁴⁷ sønn av Mahli, sønn av Musji, sønn av Merari, sønn av Levi.
⁴⁸ Deres brødre, de andre levittene, var satt til å utføre alle slags tjenester i tabernaklet - Guds hus.
⁴⁹ Men Aron og hans sønner ofret på brennofferalteret og på røkofferalteret, og var satt til å utføre all tjeneste i Det aller helligste og til å gjøre soning for Israel, etter alt det som Guds tjener Moses hadde påbudt.
⁵⁰ Dette var Arons sønner: hans sønn Eleasar, hans sønn Pinehas, hans sønn Abisjua,
⁵¹ hans sønn Bukki, hans sønn Ussi, hans sønn Serahja,
⁵² hans sønn Merajot, hans sønn Amarja, hans sønn Akitub,
⁵³ hans sønn Sadok, hans sønn Akima'as.

Levittenes byer

- ⁵⁴ Dette var deres bosteder etter deres byer innenfor deres landområder: Arons sønner av kahatittenes ætt, som loddet først kom ut for.
⁵⁵ De fikk Hebron i Juda land med tilhørende beitemarker rundt omkring.
⁵⁶ Men byens mark og dens landsbyer fikk Kaleb, Jefunnes sønn.
⁵⁷ Arons sønner fikk altså tilfluktsstedene Hebron og Libna med tilhørende beitemarker og Jattir og Esjtemoa med beitemarker
⁵⁸ og Hilen med dets beitemarker, Debir med beitemarker,
⁵⁹ Asjan med dets beitemarker og Bet-Sjemesj med dets beitemarker.
⁶⁰ Av Benjamins stamme fikk de Geba med tilhørende beitemarker og Allemet og Anatot med beitemarker. Deres byer var i alt tretten byer etter deres ætter.
⁶¹ De andre Kahats barn av stammens ætt fikk ved loddkasting ti byer av den halve Manasses stammes halvdel.
⁶² Gersjoms barn fikk etter sine ætter tretten byer av Issakars stamme og av Asjers stamme og av Naftalis stamme og av Manasses stamme i Basan.

⁶³ Meraris barn etter sine ætter fikk ved loddkasting tolv byer av Rubens stamme og av Gads stamme og av Sebulons stamme.

⁶⁴ Slik ga Israels barn levittene disse byene med deres beitemarker.

⁶⁵ Ved loddkasting ga de dem disse byene, som de nevnte ved navn, av Judas barns stamme og av Simeons barns stamme og av Benjamins barns stamme.

⁶⁶ De andre av Kahats barns ætter fikk av Efra'ims stamme disse byene som skulle tilhøre dem:

⁶⁷ tilfluktsstedene Sikem med tilhørende beitemarker i Efra'im-fjellene og Geser med dets beitemarker,

⁶⁸ og Jokmeam med dets beitemarker og Bet-Horon med dets beitemarker,

⁶⁹ og Ajalon med dets beitemarker og Gat-Rimmon med dets beitemarker;

⁷⁰ og av den halve Manasses stamme Aner med beitemarker og Bileam med beitemarker. Dette fikk de andre av Kahats barns ætt.

⁷¹ Gersjoms barn fikk av den halve Manasses stammes ætt Golan i Basan med tilhørende beitemarker og Asjtarot med beitemarker;

⁷² av Issakars stamme Kedesj med tilhørende beitemarker, Daberat med beitemarker

⁷³ og Ramot med beitemarker og Anem med beitemarker;

⁷⁴ og av Asjers stamme Masjal med tilhørende beitemarker og Abdon med beitemarker

⁷⁵ og Hukok med beitemarker og Rehob med beitemarker;

⁷⁶ og av Naftalis stamme Kedesj i Galilea med tilhørende beitemarker og Hammon med beitemarker og Kirjatajim med beitemarker.

⁷⁷ Meraris barn - resten av levittene - fikk av Sebulons stamme Rimmono med tilhørende beitemarker og Tabor med beitemarker;

⁷⁸ og på den andre siden av Jordan ved Jeriko, øst for Jordan, fikk de av Rubens stamme Beser i ørkenen med tilhørende beitemarker og Jahsa med beitemarker

⁷⁹ og Kedemot med beitemarker og Mefa'at med beitemarker;

⁸⁰ og av Gads stamme Ramot-Gilead med tilhørende beitemarker og Mahanajim med beitemarker

⁸¹ og Hesjbon med beitemarker og Jaser med beitemarker.

1. Krønikebok 7

Issakars ætteliste

- ¹ Issakars sønner var Tola og Pua og Jasjub og Sjimron, fire i tallet.
- ² Tolas sønner var Ussi og Refaja og Jeriel og Jahmai og Jibsam og Samuel, hoder for sine familier, som stammet fra Tola, veldige stridsmenn i sine ætter. Deres tall var i Davids dager tjueto tusen seks hundre.
- ³ Ussis sønner var Jisrahja og Jisrahjas sønner Mikael og Obadja og Joel og Jissija, fem i tallet, alle sammen slektens overhoder.
- ⁴ Til dem hørte, etter deres ætter og farsslekt, krigsrustede flokker, trettiseks tusen mann, for de hadde mange koner og barn.
- ⁵ Deres brødre i alle Issakars ætter var veldige stridsmenn. I alt var de åttisju tusen mann som var oppskrevet.

Benjamins ætteliste

- ⁶ Benjamins sønner var Bela og Beker og Jediael, tre i tallet.
- ⁷ Og Belas sønner var Esbon og Ussi og Ussiel og Jerimot og Iri, fem i tallet, slektens overhoder, veldige stridsmenn. I deres ætteliste sto det tjueto tusen og trettifire mann.
- ⁸ Bekers sønner var Semira og Joasj og Elieser og Eljoenai og Omri og Jeremot og Abia og Anatot og Alemet, alle disse var Bekers sønner.
- ⁹ Etter deres ættelister, hvor deres ætter og overhoder, veldige stridsmenn, var oppskrevet, var det tjue tusen to hundre mann.
- ¹⁰ Jediaels sønner var Bilhan og Bilhans sønner Je'usj og Benjamin og Ehud og Kena'ana og Setan og Tarsis og Akisjahar.
- ¹¹ Alle disse var Jediaels sønner, slektens overhoder, veldige stridsmenn, sytten tusen to hundre som var ferdig til å dra ut i krig.
- ¹² Videre var det Sjuppm og Huppm, Irs sønner, og Hussim, som stammet fra Aker.

Naftalis ætteliste

- ¹³ Naftalis sønner var Jahsiel og Guni og Jeser og Sjallum, Bilhas sønner.

Manasses ætteliste

- ¹⁴ Manasses sønner var Asriel, som stammet fra hans syriske medhustru. Hun fødte Makir, far til Gilead.
- ¹⁵ Makir tok til kone en søster av Huppm og Sjuppm, og hans søster hette Ma'aka. Den andre sønnen hette Selofhad, og Selofhad hadde bare døtre.
- ¹⁶ Makirs kone Ma'aka fødte en sønn og kalte ham Peres. Hans bror hette Sjerer, og hans sønner var Ulam og Rekem.

¹⁷ Ulams sønn var Bedan. Disse var sønner av Gilead, sønn av Makir, sønn av Manasse.

¹⁸ Hans søster var Hammoleket, hun fødte Isjhod og Abieser og Mahla.

¹⁹ Sjemidas sønner var Akjan og Sjekem og Likhi og Aniam.

Efra'ims ætteliste

²⁰ Efra'ims sønner var Sjutelah - hans sønn var Bered og hans sønn Tahat og hans sønn Elada og hans sønn Tahat

²¹ og hans sønn Sabad og hans sønn Sjutelah - og Eser og Elad. De ble drept av menn fra Gat som var født der i landet, fordi de hadde dratt ned for å røve buskapen deres.

²² Deres far Efra'im sørget i lang tid, og hans brødre kom for å trøste ham.

²³ Og han gikk inn til sin kone, og hun ble med barn og fødte en sønn. Han ga ham navnet Beria, fordi det hadde vært ulykke i hans hus.

²⁴ Hans datter var Sje'era. Hun bygde Nedre og Øvre Bet-Horon og Ussen-Sje'era.

²⁵ Hans sønn var Refa, og hans sønner var Resjef og Telah, og hans sønn var Tahan,

²⁶ hans sønn Ladan, hans sønn Ammihud, hans sønn Elisjama,

²⁷ hans sønn Nun, hans sønn Josva.

²⁸ Deres eiendom og deres bosteder var Betel med tilhørende landsbyer, og mot øst Na'aran og mot vest Geser med tilhørende landsbyer, og Sikem med tilhørende landsbyer like til Gasa med tilhørende landsbyer.

²⁹ Manasses barn eide Bet-Sean med tilhørende landsbyer, og Ta'anak, Megiddo og Dor med tilhørende landsbyer. I disse byene bodde Josefs, Israels sønns barn.

Asjers ætteliste

³⁰ Asjers sønner var Jimna og Jisjva og Jisjvi og Beria, og Serah var deres søster.

³¹ Og Berias sønner var Heber og Malkiel; han var far til Birsajit.

³² Heber ble far til Jaflet og Sjomer og Hotam og deres søster Sjua.

³³ Jaflets sønner var Pasak og Bimhal og Asjvat; dette var Jaflets sønner.

³⁴ Og Sjemers sønner var Aki og Rohga, Jehubba og Aram.

³⁵ Hans bror Helems sønner var Sofah og Jimna og Sjeles og Amal.

³⁶ Sofahs sønner var Sjuah og Harnefer og Sjual og Beri og Jimra

³⁷ og Beser og Hod og Sjamma og Sjilsa og Jitran og Be'era.

³⁸ Jeters sønner var Jefunne og Pispa og Ara.

³⁹ Ullas sønner var Arah og Hanniel og Risja.

⁴⁰ Alle disse var sønner av Asjer, hoder for sine familier, utvalgte veldige stridsmenn, høvdinger blant fyrstene. Og de menn som sto i deres ætteliste som dugelige til krigstjeneste, var tjueseks tusen i tallet.

1. Krønikebok 8

Benjamins ætteliste

¹ Benjamin var far til Bela, som var hans førstefødte, den andre var Asjbel, den tredje Akrah,

² den fjerde Noka og den femte Rafa.

³ Bela hadde sønnene Addar og Gera og Abihud

⁴ og Abisjua og Na'aman og Akoah

⁵ og Gera og Sjefufan og Huram.

⁶ Dette var Ehuds sønner, som var overhoder blant Gebas innbyggere, og som ble bortført til Manahat.

⁷ Det var Na'aman som sammen med Akia og Gera førte dem bort. Ehud fikk sønnene Ussa og Akihud.

⁸ Sjaharajim fikk barn i Moabs land etter at han hadde sendt sine koner Husim og Ba'ara bort.

⁹ Med sin kone Hodes fikk han Jobab og Sibja og Mesja og Malkam

¹⁰ og Je'usj og Sokja og Mirma. Dette var hans sønner, de var overhoder for dere slekter.

¹¹ Med Husim fikk han Abitub og Elpa'al.

¹² Elpa'als sønner var Eber og Misjam og Sjemer - han bygde Ono og Lod med tilhørende landsbyer -

¹³ og Beria og Sjema. De var overhodene blant Ajalons innbyggere. De drev Gats innbyggere på flukt.

¹⁴ Ahjo og Sjasjak og Jeremot

¹⁵ og Sebadja og Arad og Eder

¹⁶ og Mikael og Jispa og Joha var Berias sønner.

¹⁷ Sebadja og Mesjullam og Hiski og Heber

- ¹⁸ og Jisjmerai og Jislia og Jobab var Elpa'als sønner.
- ¹⁹ Jakim og Sikri og Sabdi
- ²⁰ og Elienai og Silletai og Eliel
- ²¹ og Adaja og Beraja og Sjimrat var Sjime'is sønner.
- ²² Jisjpan og Eber og Eliel
- ²³ og Abdon og Sikri og Hanan
- ²⁴ og Hananja og Elam og Antotija
- ²⁵ og Jifdeja og Pniel var Sjasjaks sønner.
- ²⁶ Samserai og Sjeharja og Atalja
- ²⁷ og Ja'aresja og Elia og Sikri var Jerohams sønner.
- ²⁸ Alle disse var familienes overhoder, overhoder for sine ætter. De bodde i Jerusalem.
- ²⁹ I Gibeon bodde Gibeons far. Hans kone hette Ma'aka.
- ³⁰ Hans førstefødte sønn var Abdon, og så var det Sur og Kis og Ba'al og Nadab
- ³¹ og Gedor og Ahjo og Seker.
- ³² Miklot fikk sønnen Sjimea. Også disse bodde midt imot sine brødre i Jerusalem, sammen med sine brødre.
- ³³ Ner fikk sønnen Kis, og Kis var far til Saul, og Saul fikk sønnene Jonatan og Malkisjua og Abinadab og Esjba'al.
- ³⁴ Jonatans sønn var Meribba'al, og Meribba'al fikk sønnen Mika.
- ³⁵ Mikas sønner var Piton og Melek og Tarea og Akas.
- ³⁶ Akas fikk sønnen Joadda. Joadda fikk Alemet og Asmavet og Simri. Simri fikk Mosa.
- ³⁷ Mosa fikk sønnen Bina. Hans sønn var Rafa, hans sønn Elasa, hans sønn Asel.
- ³⁸ Asel hadde seks sønner, og dette var deres navn: Asrikam og Bokeru og Ismael og Sjejarja og Obadja og Hanan, alle disse var sønner av Asel.
- ³⁹ Hans bror Eseks sønner var Ulam, den førstefødte, og Je'usj, den andre, og Elifelet, den tredje.
- ⁴⁰ Ulams sønner var veldige stridsmenn, dyktige bueskyttere. De hadde mange sønner og sønnesønner - hundre og femti. Alle disse var Benjamins barn.

1. Krønikebok 9

¹ Hele Israel ble ført inn i ættelister og finnes oppskrevet i Israels kongers bok. Og Juda ble bortført til fangenskap i Babel på grunn av sin utroskap.

² De første som igjen bodde på sin eiendom, i sine byer, var vanlige israelitter, prester, levitter og tempeltjenere.

Innbyggerne i Jerusalem

³ I Jerusalem bodde noen av Judas barn og av Benjamins barn og av Efra'ims og Manasses barn:

⁴ Utai, sønn av Ammihud, sønn av Omri, sønn av Imri, sønn av Bani, en av sønnene til Peres, sønn av Juda.

⁵ Og av sjilonittene: Asaja, den førstefødte, og hans sønner,

⁶ av Serahs sønner: Je'uel og deres brødre, seks hundre og nitti i tallet,

⁷ av Benjamins barn: Sallu, sønn av Mesjullam, sønn av Hodavja, sønn av Hassenua.

⁸ Videre Jibneja, sønn av Jeroham, og Ela, sønn av Ussi, sønn av Mikri, og Mesjullam, sønn av Sefatja, sønn av Re'uel, sønn av Jibnija,

⁹ og deres brødre etter sine ætter. I alt ni hundre og femtiseks i tallet. Alle disse menn var overhoder for sine familier.

Prestene og levittene

¹⁰ Av prestene: Jedaja og Jojarib og Jakin

¹¹ og Asarja, sønn av Hilkia, sønn av Mesjullam, sønn av Sadok, sønn av Merajot, sønn av Akitub - han var forstander for Guds hus.

¹² Videre Adaja, sønn av Jeroham, sønn av Pasjhur, sønn av Malkia, og Masai, sønn av Adiel, sønn av Jahsera, sønn av Mesjullam, sønn av Mesjillemit, sønn av Immer,

¹³ og deres brødre, overhoder for sine familier, ett tusen sju hundre og seksti i tallet, dyktige menn i arbeidet ved tjenesten i Guds hus.

¹⁴ Og av levittene: Sjemaja, sønn av Hasjub, sønn av Asrikam, sønn av Hasjabja, av Meraris barn.

¹⁵ Videre Bakbakkar, Heresj og Galal og Mattanja, sønn av Mika, sønn av Sikri, sønn av Asaf.

¹⁶ Videre Obadja, sønn av Sjemaja, sønn av Galal, sønn av Jedutun, og Berekja, sønn av Asa, sønn av Elkana, som bodde i netofatittenes landsbyer.

¹⁷ Portnerne: Sjallum og Akkub og Talmon og Akiman og deres brødre. Sjallum var deres overhode.

- 18** De står fremdeles ved Kongeporten, mot øst. Dette var portnerne i Levis barns leirer.
- 19** Sjallum, sønn av Kore, sønn av Ebjasaf, sønn av Korah, og hans brødre. De som var av hans familie, korahittene, hadde som sin tjenestegjerning å være vaktfolk ved teltets terskler, fordi deres fedre hadde vært vaktfolk ved inngangen til Herrens leir.
- 20** Pinehas, Eleasars sønn, hadde i gammel tid vært deres forstander. Herren var med ham.
- 21** Sakarja, Mesjelemjas sønn, var portner ved inngangen til sammenkomstens telt.
- 22** Alle disse som var utvalgt til portnere ved inngangen, var to hundre og tolv i tallet. De var ført inn i ættelister etter sine landsbyer. David og seeren Samuel hadde innsatt dem som menn de hadde tillit til.
- 23** De og deres sønner sto ved portene til Herrens hus, telthuset, og holdt vakt.
- 24** Etter de fire verdenshjørner hadde portnerne sin plass: mot øst, vest, nord og sør.
- 25** Deres brødre, som bodde i sine landsbyer, skulle fra tid til annen komme og hjelpe dem for sju dager om gangen.
- 26** De fire forstanderne for portnerne var betrodde menn. De var levitter. De hadde også oppsyn over kamrene og over skattkamrene i Guds hus.
- 27** Om natten holdt de seg rundt omkring Guds hus, for det var deres plikt å holde vakt. Og de skulle lukke opp portene hver morgen.
- 28** Noen av levittene hadde tilsyn med de redskapene som var i bruk ved tjenesten. De talte dem, både når de bar dem inn, og når de bar dem ut.
- 29** Noen av dem var satt til å ha tilsyn med de andre redskapene - alle helligdommens redskaper - og med melet og vinen og oljen og røkelsen og krydderiene.
- 30** Noen av prestenes sønner laget kryddersalven.
- 31** Mattitja, en av levittene, korahitten Sjallums førstefødte sønn, hadde ansvaret for bakverket.
- 32** Noen av deres brødre, kahatittenes barn, hadde tilsyn med skuebrødene, og skulle legge dem til rette hver sabbat.
- 33** Dette var sangerne, overhoder blant levittene. De holdt til i kamrene og var fri for annen tjeneste. For de var dag og natt opptatt med sitt eget arbeid.
- 34** Alle disse var overhoder for levittenes fedre, overhoder for slektene deres. De bodde i Jerusalem.

Sauls ætteliste

- ³⁵ I Gibeon bodde Gibeons far Je'uel. Hans kone hette Ma'aka.
- ³⁶ Hans førstefødte sønn var Abdon, så var det Sur og Kis og Ba'al og Ner og Nadab
- ³⁷ og Gedor og Ahjo og Sakarja og Miklot.
- ³⁸ Miklot fikk sønnen Sjimeam. Også disse bodde rett imot sine brødre i Jerusalem, sammen med sine brødre.
- ³⁹ Ner fikk sønnen Kis, og Kis var far til Saul. Saul fikk sønnene Jonatan og Malkisjua og Abinadab og Esjba'al.
- ⁴⁰ Jonatans sønn var Meribba'al. Meribba'al fikk sønnen Mika.
- ⁴¹ Mikas sønner var Piton og Melek og Tahrea.
- ⁴² Akas fikk sønnen Jara. Jara fikk Alemet og Asmavet og Simri. Simri fikk Mosa.
- ⁴³ Mosa fikk sønnen Bina, og hans sønn var Refaja, hans sønn Elasa, hans sønn Asel.
- ⁴⁴ Asel hadde seks sønner, og dette var deres navn: Asrikam og Bokeru og Ismael og Sjejarja og Obadja og Hanan, dette var Asels sønner.

1. Krønikebok 10

Sauls død

- ¹ Filistrene kjempet mot Israel, og Israels menn flyktet for filistrene. Det lå mange falne på Gilboa-fjellet.
- ² Filistrene var like i hælene på Saul og sønnene hans, og de drepte Jonatan og Abinadab og Malkisjua, Sauls sønner.
- ³ Striden ble hard der hvor Saul sto. Bueskytterne kom over ham, og han ble såret av skytterne.
- ⁴ Da sa Saul til sin våpensvein: Dra sverdet ditt og gjennombor meg med det, så ikke disse uomskårne skal komme og fare ille med meg! Men våpensveinen ville ikke, han var redd. Da tok Saul sitt sverd og styrtet seg over det.
- ⁵ Da våpensveinen så at Saul var død, styrtet også han seg over sitt sverd og døde.
- ⁶ Slik døde Saul og hans tre sønner og hele hans hus, de døde alle sammen.
- ⁷ Og da alle israelittene i dalen så at de flyktet, og at Saul og sønnene hans var døde, forlot de byene sine og flyktet. Og filistrene kom og bosatte seg i dem.

⁸ Dagen etter kom filistrene for å plyndre de falne. Da fant de Saul og sønnene hans liggende på Gilboa-fjellet.

⁹ De plyndret ham og tok hans hode og hans våpen og sendte bud rundt omkring i filistrenes land for å forkynne det glade budskapet for avgudene sine og for folket.

¹⁰ Hans våpen la de i sin guds hus, og hans hodeskalle hengte de opp i Dagens hus.

¹¹ Da hele Jabes i Gilead fikk høre alt det filistrene hadde gjort med Saul,

¹² dro alle våpenføre menn av sted og tok Sauls og hans sønners kropp og førte dem til Jabes. De begravde deres ben under terebinten i Jabes og holdt faste i sju dager.

¹³ Slik døde Saul på grunn av den troløshet som han hadde vist mot Herren, fordi han ikke hadde holdt seg etter Herrens ord, og likeså fordi han hadde spurt dødningemanere til råds.

¹⁴ Men han spurte ikke Herren. Derfor lot han ham dø og førte kongedømmet over til David, Isais sønn.

1. Krønikebok 11

David blir konge

¹ Så kom hele Israel sammen hos David i Hebron og sa: Vi er jo av samme kjøtt og blod som du!

² Alt for lenge siden, mens Saul var konge, var det du som førte Israel ut og inn. Og Herren din Gud sa til deg: Du skal være hyrde for mitt folk Israel, og du skal være fyrste over mitt folk Israel.

³ Alle Israels eldste kom til kongen i Hebron. Og David gjorde en pakt med dem i Hebron for Herrens åsyn. De salvet David til konge over Israel etter det ordet Herren hadde talt ved Samuel.

⁴ Så dro David og hele Israel til Jerusalem, det er Jebus. Der bodde jebusittene, landets innbyggere.

⁵ Innbyggerne i Jebus sa til David: Du kommer aldri inn her! Men David inntok Sions borg - det er Davids by.

⁶ Og David sa: Den som først slår jebusittene, skal bli høvding og fører. Og Joab, Serujas sønn, steg først opp og ble høvding.

⁷ David tok sin bolig i borgen, derfor kaltes den Davids by.

⁸ Han bygde byen rundt omkring, fra Millo og utover. Og Joab bygde opp igjen resten av byen.

⁹ David ble større og større, og Herren, hærskares Gud, var med ham.

Davids helter og storverkene deres

- 10** Dette er de fremste blant Davids helter. Sammen med hele Israel ga de hans kongedømme kraftig støtte for å gjøre ham til konge etter Herrens ord om Israel.
- 11** Dette er Davids helter, så mange de var: Jasjobam, Hakmonis sønn, høvding for de tretti. Han svingte sitt spyd over tre hundre falne på én gang.
- 12** Etter ham kom Eleasar, sønn av ahohitten Dodo. Han var en av de tre heltene.
- 13** Han var med David i Pas-Dammim da filistrene hadde samlet seg der til strid. Der var et jordstykke som var fullt av bygg, og da folket flyktet for filistrene,
- 14** stilte de seg midt på jordstykket og berget det og slo filistrene. Og Herren ga dem en stor seier.
- 15** En gang dro tre av de tretti høvdingene ned over berget til David, som var i hulen ved Adullam. Filistrenes hær lå da i leir i Refajim-dalen.
- 16** David var den gang selv i borgen, og filistrenes forpost var i Betlehem.
- 17** Da kom det en brå lyst over David, og han sa: Hvem lar meg få vann å drikke av den brønnen som er ved porten i Betlehem?
- 18** Da brøt de tre seg gjennom filistrenes leir og øste vann opp av brønnen ved Betlehems port og tok det med seg og kom til David med det. Men David ville ikke drikke det - han øste det ut for Herren.
- 19** Og han sa: Min Gud, la det være langt fra meg å gjøre dette! Skulle jeg drikke disse menns blod, som har satt sitt liv i fare? For de har båret det hit med fare for sitt liv. Og han ville ikke drikke det. Dette gjorde de tre heltene.
- 20** Så var det Absai, bror til Joab. Han var fører for de tre. Han svingte sitt spyd over tre hundre falne, og hadde et navn blant de tre.
- 21** Fremfor de tretti var han dobbelt æret og ble høvding for dem, men nådde ikke opp til de tre.
- 22** Så var det Benaja, sønn av Jojada, som var sønn av en djerv og seierrik stridsmann fra Kabse'el. Han slo Moabs to løvehelter. En dag det hadde snødd, steg han ned i en brønn og slo i hjel en løve.
- 23** Likeså slo han i hjel en egypter, en mann som var fem alen lang. Egypteren hadde et spyd som en veverstang i hånden. Men han gikk ned mot ham med staven sin og rev spydet ut av hånden på egypteren og drepte ham med hans eget spyd.
- 24** Dette gjorde Benaja, Jojadas sønn. Også han hadde et navn blant de tre heltene.

- ²⁵ Fremfor de tretti var han æret, men til de tre nådde han ikke opp. David satte ham over livvakten.
- ²⁶ De djerveste i hæren var: Asael, bror til Joab, Elhanan, Dodos sønn, fra Betlehem,
- ²⁷ haroritten Sjamot, pelonitten Heles,
- ²⁸ teko'itten Ira, sønn av Ikkesj, anatotitten Abieser,
- ²⁹ husatitten Sibbekai, ahohitten Ilai,
- ³⁰ netofatitten Maharai, netofatitten Heled, sønn av Ba'ana,
- ³¹ Itai, Ribais sønn, fra Gibeia i Benjamins stamme, piratonitten Benaja,
- ³² Hurai fra Ga'asj-dalene, arbatitten Abiel,
- ³³ baharumitten Asmavet, sja'albonitten Eljahba,
- ³⁴ gisonitten Bene-Hasjem, hararitten Jonatan, sønn av Sjage,
- ³⁵ hararitten Akiam, sønn av Sakar, Elifal, sønn av Ur,
- ³⁶ mekeratitten Hefer, pelonitten Akia,
- ³⁷ karmelitten Hesro, Na'arai, sønn av Esbai,
- ³⁸ Joel, bror til Natan, Mibhar, sønn av Hagri,
- ³⁹ ammonitten Selek, berotitten Nahrai, Joabs, Serjuas sønns våpensvein,
- ⁴⁰ jitritten Ira, jitritten Gareb,
- ⁴¹ hetitten Uria, Sabad, sønn av Ahlai,
- ⁴² rubenitten Adina, sønn av Sjisja, overhode for rubenittene, og i tillegg til ham tretti,
- ⁴³ Hanan, sønn av Ma'aka, mitnitten Josjafat,
- ⁴⁴ asteratitten Ussia, Sama og Je'uel, sønner av aroeritten Hotam,
- ⁴⁵ Jediael, sønn av Simri, og hans bror Joha, tisitten.
- ⁴⁶ Eliel fra Mahamajim, og Jeribai og Josjavja, sønner av Elna'am, og moabitten Jitma,
- ⁴⁷ Eliel og Obed og Ja'asiel fra Soba.

1. Krønikebok 12

Folk fra alle stammer slutter seg til David

- ¹ Dette er de som kom til David i Siklag, mens han ennå måtte holde seg der av frykt for Saul, Kis' sønn. De hørte til de heltene som hjalp ham i krigen.

² De var væpnet med bue og oppøvd i å slynge steiner og skyte piler med buen, både med høyre og venstre hånd. De hørte til Sauls stammefrender, til benjaminittene.

³ Det var Akieser, den øverste av dem, og Joasj, sønner av gibeatitten Sjema'a, og Jesuel og Pelet, sønner av Asmavet, og Beraka og anatotitten Jehu,

⁴ og gibeonitten Jisjmaja, en av de tretti heltene og høvding over de tretti, og Jirmeja og Jahasiel og Johanan og gederatitten Josabad,

⁵ Elusai og Jerimot og Bealja og Sjemarja og harusitten Sefatja,

⁶ koharittene Elkana og Jissija og Asarel og Joeser og Jasjobam,

⁷ og Joela og Sebadja, sønner av Jeroham fra Gedor.

⁸ Av gadittene gikk noen over til David i fjellborgen i ørkenen. De var djerpe helter, krigsvante stridsmenn væpnet med skjold og spyd. De var som løver å se til, og de var raske som gaseller på fjellene.

⁹ Eser var den første, Obadja den andre, Eliab den tredje,

¹⁰ Misjmanna den fjerde, Jirmeja den femte,

¹¹ Attai den sjette, Eliel den sjuende,

¹² Johanan den åttende, Elsabad den niende,

¹³ Jirmeja den tiende, Makbannai den ellefte.

¹⁴ Disse hørte til Gads barn og var høvedsmenn i hæren, den ringeste av dem var satt over hundre og den største var satt over tusen.

¹⁵ Det var disse som gikk over Jordan i den første måneden, da elven gikk over alle sine bredder, og som drev på flukt alle som bodde i dalen, både mot øst og mot vest.

¹⁶ Det kom også noen av Benjamins og Judas barn til David, helt til fjellborgen.

¹⁷ David gikk ut til dem og tok til orde og sa til dem: Kommer dere til meg med fred og vil hjelpe meg, da skal mitt hjerte høre dere til, og vi skal holde sammen. Men kommer dere for å forråde meg til fiendene mine, skjønt det ingen urett er i mine hender, må da våre fedres Gud se det og straffe det!

¹⁸ Da kom Ånden over Amasai, høvedsmannen for de tretti, og han sa: Dine er vi, David! Og med deg holder vi fred, du Isais sønn! Fred være med deg, og fred være med dine hjelpere! For din Gud hjelper deg. - Da tok David imot dem og satte dem til høvedsmenn i krigerflokk.

¹⁹ Av Manasse gikk noen over til David. Det hendte da han dro ut til strid mot Saul sammen med filistrene. Men han kom likevel ikke til å hjelpe dem. For

filistrenes høvdinger hadde holdt råd og så sendt ham bort, idet de sa: Det vil koste oss våre hoder, om han nå går over til sin herre Saul.

²⁰ Da han så dro til Siklag, gikk noen av Manasse over til ham. Det var Adna og Josabad og Jedial og Mikael og Josabad og Elihu og Silletai, høvedsmennene for de tusener som hørte til Manasse.

²¹ Disse hjalp David mot røverflokken, for de var alle djerpe stridsmenn, og de ble høvedsmenn i hæren.

²² For dag etter dag kom det folk til David for å hjelpe ham, inntil det ble en stor hær, som en Guds hær.

²³ Dette er tallet på de væpnede flokkene som kom til David i Hebron for å føre Sauls kongedømme over til ham etter Herrens ord:

²⁴ Judas barn som bar skjold og spyd, seks tusen åtte hundre mann, væpnet til strid.

²⁵ Av Simeons barn djerpe, krigsvante stridsmenn, sju tusen ett hundre.

²⁶ Av Levis barn fire tusen seks hundre,

²⁷ og dessuten Jojada, høvdingen for Arons ætt, og med ham tre tusen sju hundre mann,

²⁸ og likeså Sadok, en ung, djerv stridsmann med sin familie, tjueto høvedsmenn.

²⁹ Av Benjamins barn, Sauls stammefrender, kom det tre tusen mann. Inntil den tid hadde den største del av dem holdt seg til Sauls hus.

³⁰ Av Efra'ims barn tjue tusen åtte hundre mann, djerpe stridsmenn, navngjetne menn i sine familier.

³¹ Av den halve Manasses stamme atten tusen mann, som var spesielt navngitt til å dra av sted og gjøre David til konge.

³² Av Issakars barn kom det menn som forsto seg på tidene, så de visste hva Israel hadde å gjøre. Deres høvedsmenn var to hundre, og alle deres stammefrender rettet seg etter deres ord.

³³ Av Sebulons menn som dro ut i strid og var rustet til krig med alle slags krigsvåpen, kom det femti tusen mann. De fylket seg til slag med hjerter uten svik.

³⁴ Av Naftali kom det tusen høvedsmenn, og med dem trettisju tusen mann med skjold og spyd.

³⁵ Av danittene kom det menn som var rustet til krig, tjueåtte tusen seks hundre mann.

³⁶ Av Asjer kom det førti tusen mann som dro ut i strid for å fylke seg til slag.

³⁷ Fra den andre siden av Jordan, av rubenittene og gadittene og den halve Manasses stamme, kom menn som var rustet med alle slags krigsvåpen, hundre og tjue tusen.

³⁸ Alle disse krigsmennene kom i ordnet fylking til Hebron med oppriktig hjerte for å gjøre David til konge over hele Israel. Også hele resten av Israel var enig om å gjøre David til konge.

³⁹ Og de var der hos David i tre dager og åt og drakk, for deres landsmenn hadde laget i stand mat for dem.

⁴⁰ Også de som bodde dem nærmest, like til Issakar og Sebulon og Naftali, kom med mat på esler og kameler og muldyr og okser: mel, fikenkaker og rosinkaker og vin og olje og storfe og småfe i mengde. For det var glede i Israel.

1. Krønikebok 13

David flytter paktens ark

¹ Og David holdt råd med høvedsmennene over tusen og over hundre, med alle høvdingene.

² Og David sa til hele Israels menighet: Dersom dere synes det er godt, og Herren vår Gud åpner en vei, så la oss sende bud til alle kanter til våre andre brødre i alle Israels landskaper. Dessuten til prestene og levittene i de byene de har med beitemarker omkring, at de skal samle seg hos oss.

³ La oss så flytte vår Guds ark hit til oss! For i Sauls dager spurte vi jo aldri etter den.

⁴ Da sa hele menigheten at så burde en gjøre, for det var rett i hele folkets øyne.

⁵ Så samlet David hele Israel fra Sijhor i Egypt til bortimot Hamat for å hente Guds ark fra Kirjat-Jearim.

⁶ Og David og hele Israel dro opp til Ba'ala, til Kirjat-Jearim, som hører til Juda. De dro dit for å føre opp derfra Gud Herrens ark, han som troner over kjerubene, hvor hans navn nevnes.

⁷ Og de satte Guds ark på en ny vogn og førte den bort fra Abinadabs hus, og Ussa og Ahjo kjørte vognen.

⁸ David og hele Israel lekte for Guds åsyn av all makt både til sanger og sitarer og harper og tamburiner og cymbler og trompeter.

⁹ Da de kom til Kidons treskeplass, rakte Ussa hånden ut for å ta fatt i arken, for oksene var blitt ustyrlige.

¹⁰ Da ble Herrens vrede opptent mot Ussa, og han slo ham fordi han hadde rakt hånden ut mot arken, så han døde der for Guds åsyn.

11 Men David ble ille til mote fordi Herren hadde slått Ussa ned. Derfor er dette stedet blitt kalt Peres-Ussa like til denne dag.

12 Den dagen ble David fylt av frykt for Gud og sa: Hvordan skulle jeg kunne føre Guds ark inn til meg?

13 Og David flyttet ikke arken inn til seg i Davids by, men lot den føre bort til gititten Obed-Edoms hus.

14 Guds ark ble stående hos Obed-Edoms familie i hans hus i tre måneder. Og Herren velsignet Obed-Edoms hus og alt hva hans var.

1. Krønikebok 14

David og sønnene hans

1 Hiram, kongen i Tyrus, skicket sendemenn til David med sedertre, og han sendte steinhoggere og tømmermenn for å bygge et hus til ham.

2 Og David skjønte at Herren hadde stadfestet hans kongedømme over Israel, for hans rike hadde fått stor anseelse for hans folk Israels skyld.

3 David tok enda flere koner i Jerusalem, og han fikk enda flere sønner og døtre.

4 Dette er navnene på de sønnene han fikk i Jerusalem: Sjammua og Sjobab, Natan og Salomo

5 og Jibhar og Elisjua og Elpelet

6 og Nogah og Nefeg og Jafia

7 og Elisjama og Be'eljada og Elifelet.

David seirer over filistrene

8 Da filistrene hørte at David var salvet til konge over hele Israel, dro alle filistrene ut for å gripe ham. Da David hørte det, dro han ut mot dem.

9 Og filistrene kom og spredte seg utover i Refajim-dalen.

10 Da spurte David Gud: Skal jeg dra ut mot filistrene, og vil du gi dem i min hånd? Og Herren svarte: Dra ut! Så vil jeg gi dem i din hånd.

11 Så dro de opp til Ba'al-Perasim, og der slo David dem. Og David sa: Gud har brutt igjennom mine fiender ved min hånd, som vannene bryter igjennom. Derfor ble dette stedet kalt Ba'al-Perasim.

12 Der etterlot de seg gudene sine, og David befalte at de skulle brennes opp med ild.

13 Men filistrene kom igjen og spredte seg utover i dalen.

14 Og David spurte igjen Gud, og Gud sa til ham: Du skal ikke dra opp etter dem. Vend deg fra dem og ta en omvei, så du kommer over dem midt for bakatrærne.

15 Når du så hører lyden av skritt i toppen av bakatrærne, da skal du dra ut i striden. For Gud har dratt ut foran deg for å slå filistrenes hær.

16 David gjorde som Gud hadde befalt ham, og de slo filistrenes hær og forfulgte dem fra Gibeon og like til Geser.

17 Og Davids navn kom ut i alle landene, og Herren lot frykt for ham komme over alle folkene.

1. Krønikebok 15

David fører paktens ark til Jerusalem

1 Siden bygde han seg flere hus i Davids by. Han gjorde også i stand et sted for Guds ark og reiste et telt for den.

2 Da sa David: Ingen må bære Guds ark uten levittene. For dem har Herren utvalgt til å bære Guds ark og til å tjene ham for alle tider.

3 Så samlet David hele Israel til Jerusalem for å føre Herrens ark opp til det stedet som han hadde gjort i stand for den.

4 Og David kalte sammen Arons barn og levittene:

5 Av Kahats barn Uriel, den øverste, og hans brødre, ett hundre og tjue,

6 av Meraris barn Asaja, den øverste, og hans brødre, to hundre og tjue,

7 av Gersjoms barn Joel, den øverste, og hans brødre, ett hundre og tretti,

8 av Elisafans barn Sjemaja, den øverste, og hans brødre, to hundre,

9 av Hebrons barn Eliel, den øverste, og hans brødre, åtti,

10 av Ussiels barn Amminadab, den øverste, og hans brødre, ett hundre og tolv.

11 Så kalte David til seg prestene Sadok og Ebjatar og levittene Uriel, Asaja, Joel, Sjemaja, Eliel og Amminadab.

12 Han sa til dem: Dere overhoder for levittene. Hellige dere, både dere og deres brødre, og før Herrens, Israels Guds ark opp til det stedet jeg har gjort i stand for den!

13 Det var fordi dere ikke var med første gang at Herren vår Gud brøt inn iblant oss. For vi søkte ham ikke på den rette måten.

14 Da helliget prestene og levittene seg for å føre Herrens, Israels Guds ark opp.

- ¹⁵ Og levittene bar Guds ark på skuldrene sine ved hjelp av bærestengene, slik som Moses hadde påbudt etter Herrens ord.
- ¹⁶ Så bød David de øverste blant levittene at de skulle stille sine brødre sangerne fram med musikkinstrumenter, harper og sitarer og cymbler, som de skulle spille på når de lot gledesangen tone.
- ¹⁷ Da stilte levittene fram Heman, sønn av Joel, og av hans brødre Asaf, sønn av Berekja, og av deres brødre Meraris barn Etan, sønn av Kusjaja.
- ¹⁸ Sammen med dem stilte de deres brødre av annen rang: Sakarja, Ben og Ja'asiel og Sjemiramot og Jehiel og Unni, Eliab og Benaja og Ma'aseja og Mattitja og Eliflehu og Mikneja og Obed-Edom og Je'iel, dørvokterne.
- ¹⁹ Sangerne Heman, Asaf og Etan skulle slå på kobbercymbler.
- ²⁰ Sakarja og Asiel og Sjemiramot og Jehiel og Unni og Eliab og Ma'aseja og Benaja skulle spille på harper etter Alamot.
- ²¹ Mattitja og Eliflehu og Mikneja og Obed-Edom og Je'iel og Asasja skulle spille på sitarer etter Sjeminit for å lede sangen.
- ²² Kenanja, levittenes sangmester, underviste i sangen, for han var kyndig i det.
- ²³ Berekja og Elkana var dørvoktere ved arken.
- ²⁴ Prestene Sjubaina og Josjafat og Netanel og Amasai og Sakarja og Benaja og Elieser blåste i trompeter foran Guds ark, og Obed-Edom og Jehia var dørvoktere ved arken.
- ²⁵ Så gikk David og Israels eldste og høvedsmennene over tusen av sted for å hente Herrens paktsark opp fra Obed-Edoms hus med jubel.
- ²⁶ Da nå Gud hjalp levittene som bar Herrens paktsark, ofret de sju okser og sju værer.
- ²⁷ David var kledd i en ytterkappe av hvitt lin, like ens alle de levittene som bar arken, og sangerne og Kenanja, sangmesteren som ledet sangen. Dessuten hadde David en efod av lin på seg.
- ²⁸ Og hele Israel førte Herrens paktsark opp med fryderop og med lyden av horn og trompeter og cymbler, mens de spilte høyt på harpe og sitar.
- ²⁹ Men da Herrens paktsark kom inn i Davids by, da så Mikal, Sauls datter, ut gjennom vinduet. Hun så kong David hoppe og danse, og hun foraktet ham i sitt hjerte.

1. Krønikebok 16

Arken settes inn i teltet

¹ Så førte de Guds ark inn og satte den midt i det teltet som David hadde reist for den, og de bar fram brennoffer og fredsoffer for Guds åsyn.

² Da David var ferdig med å ofre brennofrene og fredsofrene, velsignet han folket i Herrens navn.

³ Og han delte ut til hver enkelt i Israel, både mann og kvinne, et brød og en daddelkake og en rosinkake.

⁴ Han satte noen av levittene til å gjøre tjeneste foran Herrens ark og til å prise og takke og love Herren, Israels Gud:

⁵ Asaf var den øverste. Nest etter ham kom Sakarja, og så Je'iel og Sjemiramot og Jehiel og Mattitja og Eliab og Benaja og Obed-Edom og Je'iel med harper og sitarer. Asaf skulle slå på cymblene.

En lovsang for Herren

⁶ Prestene Benaja og Jahasiel skulle hele tiden blåse i trompetene foran Guds paktsark.

⁷ Den dagen satte David første gang Asaf og hans brødre til å synge Herrens pris:

⁸ Pris Herren! Påkall hans navn! Kunngjør blant folkene hans store gjerninger!

⁹ Syng for ham, lovsyng ham! Tal om alle hans undergjerninger!

¹⁰ Ros dere av hans hellige navn! De som søker Herren - la deres hjerte glede seg!

¹¹ Spør etter Herren og hans makt, søk alltid hans åsyn!

¹² Kom i hu hans undergjerninger som han har gjort, hans under og dommene av hans munn,

¹³ dere barn av Israel, hans tjener Jakobs barn, hans utvalgte!

¹⁴ Han er Herren vår Gud, hans dommer er over hele jorden.

¹⁵ Husk hans pakt til evig tid, det ordet han fastsatte for tusen slekter,

¹⁶ den pakten han gjorde med Abraham, og hans ed til Isak!

¹⁷ Han stadfestet pakten som en rett for Jakob, som en evig pakt for Israel.

¹⁸ Og han sa: Deg vil jeg gi Kana'ans land til arvedel!

¹⁹ Da dere ennå var en liten flokk, få og fremmede i landet,

²⁰ da vandret de fra folk til folk og fra et rike til et annet folk,

²¹ da tillot han ikke noen å gjøre vold mot dem, han straffet konger for deres skyld:

- 22 Rør ikke ved mine salvede, og gjør ikke mine profeter noe ondt!
- 23 Syng for Herren, all jorden! Forkynn fra dag til dag hans frelse!
- 24 Fortell blant hedningene hans ære, blant alle folkene hans undergjæringer!
- 25 For stor er Herren og høylovet, forferdelig er han over alle guder.
- 26 For alle folkenes guder er avguder, men Herren har gjort himmelen.
- 27 Høyhet og herlighet er for hans åsyn, styrke og glede er på hans sted.
- 28 Gi Herren, dere folkeslekter, gi Herren ære og makt!
- 29 Gi Herren den ære som svarer til hans navn! Bær fram gaver og kom for hans åsyn! Tilbe Herren i hellig skrud!
- 30 Skjelv for hans åsyn, all jorden! Verden står fast, den rokkes ikke.
- 31 Himmelen glede seg, og jorden fryde seg! Og de skal si blant hedningene: Herren regjerer!
- 32 Må havet bruse og alt som fyller det! Må marken fryde seg og alt som er på den!
- 33 Da jubler trærne i skogen for Herrens åsyn, for han kommer for å dømme jorden.
- 34 Lov Herren! For han er god, hans miskunnhet varer til evig tid.
- 35 Og si: Frels oss, du vår frelses Gud! Samle oss og fri oss fra hedningene, så vi kan love ditt hellige navn, og ha vår ære i å prise deg.
- 36 Lovet være Herren, Israels Gud, fra evighet til evighet! Og alt folket sa amen og priste Herren.

De som tjente i tabernaklet

- 37 David lot så Asaf og hans brødre bli der foran Herrens paktsark, slik at de alltid kunne gjøre tjeneste foran arken - slik som det skulle gjøres dag for dag.
- 38 Likeens Obed-Edom og deres brødre, sekstiåtte; Obed-Edom, sønn av Jedutun, og Hosa som dørvoktere.
- 39 Men presten Sadok og hans brødre prestene lot han bli foran Herrens tabernakel på haugen i Gibeon,
- 40 for at de stadig skulle ofre Herren brennoffer på brennofferalteret morgen og kveld, og gjøre alt det som står skrevet i den lov som Herren hadde gitt Israel.
- 41 Sammen med dem var Heman og Jedutun og de andre utvalgte som var nevnt ved navn, for at de skulle love Herren, for hans miskunnhet varer til evig tid.

⁴² Og hos dem, hos Heman og Jedutun, var det trompeter og cymbler til bruk for dem som skulle spille, og likeså andre instrumenter til sangen ved gudstjenesten. Og Jedutuns sønner hadde plass ved dørene.

⁴³ Deretter dro alt folket hver til sitt, og David vendte hjem for å velsigne sitt hus.

1. Krønikebok 17

Guds løfte til David gjennom Natan

¹ En dag David satt i sitt hus, så han til profeten Natan: Se, jeg bor i et hus av sedertre mens Herrens paktsark bor under teltduk.

² Natan sa til David: Gjør du alt det du har i sinne! For Gud er med deg.

³ Men samme natt kom Guds ord til Natan, og det lød slik:

⁴ Gå og si til min tjener David: Så sier Herren: Du skal ikke bygge det huset jeg skal bo i.

⁵ Jeg har jo ikke bodd i hus fra den dagen jeg førte Israel opp, og til denne dag. Men jeg har vandret fra telt til telt og fra tabernakel til tabernakel.

⁶ Hvor jeg så vandret om i hele Israel, har jeg vel noen gang talt slik til noen av Israels dommere, som jeg satte til å vokte mitt folk: Hvorfor har dere ikke bygd et hus av sedertre for meg?

⁷ Og nå skal du si til min tjener David: Så sier Herren, hærskares Gud: Jeg tok deg fra beitemarken der du fulgte saueflokkene, for at du skulle være fyrste over mitt folk Israel.

⁸ Jeg var med deg overalt hvor du gikk, og utryddet alle dine fiender for deg. Jeg har latt deg vinne et navn så stort som det de største på jorden har.

⁹ Og jeg vil gjøre i stand et bosted for mitt folk Israel, og plante dem der, så de bor i sitt hjem og ikke blir uroet mer. Urettferdige mennesker skal ikke lenger skade dem slik som før,

¹⁰ helt fra den tid jeg satte dommere over mitt folk Israel. Jeg har ydmyket alle dine fiender. Og nå forkynner jeg deg at Herren vil bygge et hus for deg.

Davids rike skal bli et evig rike (Messias-riket)

¹¹ Når dine dagers tall er fullt og du går til dine fedre, da vil jeg oppreise din ætt etter deg, en av dine egne sønner, og jeg vil grunnfeste hans kongedømme.

¹² Han skal bygge et hus for meg, og jeg vil trygge hans trone til evig tid.

¹³ Jeg vil være hans far, og han skal være min sønn. Jeg vil ikke la min miskunn vike fra ham, slik som jeg lot den vike fra ham som var før deg.

14 Men jeg vil la ham bli i mitt hus og i mitt rike til evig tid, og hans trone skal være grunnfestet til evig tid.

15 Alle disse ordene og hele dette synet bar Natan fram for David.

David priser Herren

16 Da gikk kong David inn og ble der inne for Herrens åsyn. Og han sa: Hvem er jeg, Herre Gud! Og hva er mitt hus, at du har ført meg så langt?

17 Og enda var dette for lite i dine øyne, Gud! Du talte om din tjeners hus langt fram i tiden. Du har sett på meg som en mann av høy verdighet, Herre Gud.

18 Hva mer skal så David si til deg om den ære du har vist din tjener? Du kjenner jo din tjener.

19 Herre! For din tjeners skyld og etter ditt hjerte har du gjort alt dette store og forkynt alle disse store ting.

20 Herre, ingen er som du! Det er ingen Gud uten deg, etter alt det vi har hørt med våre ører.

21 Og hvor finnes det på jorden et eneste folk som ditt folk Israel, et folk som Gud kom og fridde ut, så det skulle være hans eget folk? Du gjorde det for å vinne deg et navn ved store og forferdelige gjerninger, ved å drive ut hedningefolk for ditt folk som du fridde ut fra Egypt.

22 Du satte ditt folk Israel til å være ditt folk til evig tid. Og du, Herre, er blitt deres Gud.

23 Så la nå, Herre, det ordet du har talt om din tjener og om hans hus, stå fast til evig tid, og gjør som du har sagt!

24 Ja, la det stå fast! Da skal ditt navn bli stort til evig tid, så folk skal si: Herren, hæskarenes Gud, Israels Gud, er Gud for Israel! Og din tjener Davids hus skal bli stående fast for ditt åsyn.

25 For du, min Gud, har åpenbart for din tjener at du vil bygge et hus for ham. Derfor har din tjener fått frimodighet til å be for ditt åsyn.

26 Og nå, Herre, du er Gud, og du har lovt din tjener denne godhet.

27 Det har behaget deg å velsigne din tjeners hus, for at det må bli stående for ditt åsyn til evig tid. For det som du velsigner, Herre, er velsignet i all evighet.

1. Krønikebok 18

David seirer over fiendene

1 Deretter slo David filistrene og la dem under seg. Han tok Gat og landsbyene omkring ut av filistrenes hender.

- ² Han slo også moabittene, og moabittene ble Davids tjenere og måtte svare ham skatt.
- ³ Likeså slo David kongen i Soba, Hadareser, ved Hamat, da han dro ut for å vinne herredømme ved Frat-elven.
- ⁴ David tok fra ham tusen vognhester og sju tusen hestfolk og tjue tusen mann fotfolk. David lot skjære fotsenene over på alle vognhestene, bare hundre vognhester sparte han.
- ⁵ Syrerne fra Damaskus kom for å hjelpe Hadareser, kongen i Soba. Men David slo tjueto tusen mann av dem.
- ⁶ Og David la krigsmannskap i det syriske Damaskus-riket, og syrerne ble Davids tjenere og måtte betale ham skatt. Slik hjalp Herren David overalt hvor han dro fram.
- ⁷ David tok de gullskjoldene som Hadaresers tjenere hadde båret, og førte dem til Jerusalem.
- ⁸ Fra Hadaresers byer Tibhat og Kun tok David en stor mengde kobber. Av det laget Salomo kobberhavet og søylene og kobberkarene.
- ⁹ Da kongen i Hamat, To'u, hørte at David hadde slått hele hæren til Hadareser, kongen i Soba,
- ¹⁰ sendte han sin sønn Hadoram til kong David for å hilse på ham og ønske ham til lykke fordi han hadde kjempet mot Hadareser og slått ham. For Hadareser hadde stadig ført krig mot To'u. Hadoram hadde med seg alle slags gullkar og sølvkar og kobberkar.
- ¹¹ Også disse innviet kong David til Herren sammen med sølv og gull som han hadde tatt fra alle folkene: fra Edom og fra Moab og fra Ammons barn og fra filistrene og fra amalekittene.
- ¹² Det var Absai, Serujas sønn, som slo edomittene i Saltdalen, atten tusen mann.
- ¹³ Så la David vaktmannskap i Edom, og alle edomittene ble Davids tjenere. Slik hjalp Herren David overalt hvor han dro fram.
- ¹⁴ Så regjerte nå David over hele Israel, og han gjorde rett og rettferdighet mot hele sitt folk.
- ¹⁵ Joab, Serujas sønn, var høvding over hæren. Josjafat, Akiluds sønn, var historieskriver.
- ¹⁶ Sadok, Akitubs sønn, og Abimelek, Ebjatars sønn, var prester. Og Sjavsja var statsskriver.
- ¹⁷ Benaja, Jojadas sønn, var høvding over livvakten. Og Davids sønner var de fremste ved kongens side.

1. Krønikebok 19

Ammonittenes konge, Hanun, vanærer Davids sendebud

- ¹ Så hendte det at Nahas, Ammons barns konge, døde. Og sønnen hans ble konge i hans sted.
- ² Da sa David: Jeg vil vise Hanun, Nahas' sønn, vennskap, for hans far viste meg vennskap. Og David sendte bud for å trøste ham i sorgen over faren. Så kom da Davids tjenere til Ammons barns land, til Hanun for å trøste ham.
- ³ Men høvdingene over Ammons barn sa da til Hanun: Tror du det er for å ære din far at David har sendt folk som skal trøste deg? Er ikke hans tjenere heller kommet til deg for å gjøre seg kjent i landet og for å ødelegge og speide i det?
- ⁴ Da tok Hanun Davids tjenere og lot dem rake, og han skar av dem halvdelen av klærne, like til setet, og lot dem så fare.

David slår ammonittene og syrerne

- ⁵ Noen kom til David og meldte det som hadde hendt mennene hans. Da sendte han folk som skulle møte dem, for de var grovt vanæret, og kongen lot si: Bli i Jeriko til skjegget er vokst ut igjen, og så kan dere komme hjem.
- ⁶ Da nå Ammons barn så at de hadde gjort seg forhatt hos David, sendte Hanun og Ammons barn tusen talenter sølv for å leie seg vogner og hestfolk fra Mesopotamia og fra syrerne i Ma'aka og fra Soba.
- ⁷ Så leide de da trettito tusen vogner og kongen i Ma'aka og hans folk. De kom og slo leir foran Medba. Men også Ammons barn samlet seg fra sine byer og dro ut til strid.
- ⁸ Da David hørte dette, sendte han Joab av sted med alle krigsvante menn i hæren.
- ⁹ Og Ammons barn rykket ut og stilte seg i fylking foran inngangen til byen. Men de kongene som var kommet dit, sto for seg selv ute på marken.
- ¹⁰ Da Joab så at han hadde fienden mot seg både foran og bak, valgte han ut en del av det beste mannskapet i Israel og stilte dem opp mot syrerne.
- ¹¹ Resten av folket overlot han til sin bror Absai, og de stilte seg i fylking mot Ammons barn.
- ¹² Og han sa: Dersom syrerne blir for sterke for meg, skal du komme meg til hjelp. Og dersom Ammons barn blir for sterke for deg, da skal jeg hjelpe deg.
- ¹³ Vær modig! La oss vise oss modige for folket vårt og for vår Guds byer, så får Herren gjøre det som er godt i hans øyne.
- ¹⁴ Så rykket Joab fram med folkene sine til strid mot syrerne, og de flyktet for ham.

¹⁵ Da Ammons barn så at syrerne flyktet, så flyktet også de for hans bror Absai og dro seg inn i byen. Da dro Joab tilbake til Jerusalem.

¹⁶ Da syrerne så at de var blitt slått av Israel, sendte de bud at de syrerne som bodde på den andre siden av elven, skulle dra ut. Og Sjöfak, høvdingen over Hadaresers hær, var føreren deres.

¹⁷ Da David fikk melding om dette, samlet han hele Israel og gikk over Jordan. Da han kom fram til dem, stilte han seg opp mot dem - han fylket hæren sin mot syrerne, og de kjempet mot ham.

¹⁸ Men syrerne flyktet for Israel. Og David drepte blant syrerne mannskapet på sju tusen vogner, og førte tusen mann fotfolk. Også hærføreren Sjöfak drepte han.

¹⁹ Da Hadaresers menn så at de var blitt slått av Israel, gjorde de fred med David og ble hans tjenere. Og syrerne ville ikke hjelpe Ammons barn lenger.

1. Krønikebok 20

Seier over ammonittene og filistrene

¹ Året etter, på den tiden når kongene pleier å dra ut i krig, tok Joab av sted med krigshæren og herjet Ammons barns land. Da han kom til Rabba, beleiret han det. Men David ble i Jerusalem. Og Joab tok Rabba og ødela byen.

² Og David tok kronen fra hodet til kongen deres. Det viste seg at den veide en talent gull, og det var en kostbar edelstein i den. Nå kom den på Davids hode. Og det store hærfanget han hadde tatt i byen, førte han bort med seg.

³ Folket som bodde der, førte han ut og skar dem over med sager og jernhakker og økser. Slik gjorde David med alle byene hos Ammons barn. Deretter vendte David og alt folket tilbake til Jerusalem.

⁴ Siden kom det til et slag med filistrene ved Geser. Husatitten Sibbekai felte da Sippai, som hørte til Rafa-ætten. Og de ble underkuet.

⁵ Så kom det igjen til strid med filistrene. Elhanan, Ja'urs sønn, slo Lahmi, en bror av gittitten Goliat, han hadde et spyd med et skaft som en veverstang.

⁶ Enda en gang kom det til strid ved Gat. Der var en høyvoksen mann, som hadde seks fingrer på hver hånd og seks tær på hver fot - i alt tjuefire fingrer og tær. Han var også en etterkommer av Rafa.

⁷ Han hånet Israel, men Jonatan, sønn av Davids bror Sjimea, hogg ham ned.

⁸ Disse var etterkommere av Rafa i Gat, og de falt for David og hans menns hånd.

1. Krønikebok 21

Folketelling

- ¹ Men Satan sto opp mot Israel og egget David til å telle Israel.
- ² Da sa David til Joab og høvdingene i folket: Gå avsted og tell Israel fra Be'er-Sjeba helt til Dan, og kom så til meg med melding, så jeg kan få vite hvor mange de er.
- ³ Da sa Joab: Måtte Herren legge hundre ganger så mange til sitt folk som de er nå! Herre konge, er de ikke min herres tjenere alle sammen? Hvorfor krever min herre dette? Hvorfor skulle dette bringe skyld over Israel?
- ⁴ Men kongen holdt fast ved sitt ord og ga ikke etter for Joab. Så tok da Joab ut og dro omkring i hele Israel, og kom så tilbake til Jerusalem.
- ⁵ Joab oppga for David det tallet som folketellingen hadde gitt. I hele Israel var det elleve hundre tusen mann som kunne dra sverd, og i Juda fire hundre og sytti tusen.
- ⁶ Men Levi og Benjamin hadde han ikke mønstret sammen med de andre, for kongens ord var en styggedom for Joab.

Herren sender pest

- ⁷ Det som var skjedd, var ondt i Guds øyne, og han slo Israel.
- ⁸ Da sa David til Gud: Jeg har syndet grovt da jeg gjorde dette! Men tilgi nå din tjeners misgjerning. For jeg har gjort en stor dårskap.
- ⁹ Men Herren talte til Gad, Davids seer, og sa:
- ¹⁰ Gå og tal til David og si: Så sier Herren: Tre ting forelegger jeg deg, velg en av dem, så vil jeg gjøre det du vil.
- ¹¹ Så kom Gad til David og sa til ham: Så sier Herren: Velg nå
- ¹² enten hungersnød i tre år, eller å ligge under for dine motstandere i tre måneder, så du ikke kan komme unna dine fienders sverd, eller at Herrens sverd og pest skal komme over landet i tre dager, og Herrens engel skal volde ødeleggelse i hele Israels rike. - Tenk nå etter hva jeg skal svare ham som har sendt meg!
- ¹³ David sa til Gad: Jeg er i stor nød. Men la meg helst falle i Herrens hånd. For hans barmhjertighet er stor, men i menneskers hånd vil jeg nødig falle.
- ¹⁴ Så lot Herren det komme en pest i Israel, og det falt sytti tusen mann av Israel.

David bekjenner sin synd

- ¹⁵ Og Gud sendte en engel til Jerusalem for å ødelegge byen. Men da han holdt på med å ødelegge, så Herren det, og han angret det onde og sa til engelen som gjorde ødeleggelsen: Det er nok! Dra nå din hånd tilbake! - Herrens engel sto da ved jebusitten Ornans treskeplass.

16 David løftet blikket, og da fikk han se Herrens engel, som sto mellom jorden og himmelen med et løftet sverd i hånden - og det var rakt ut mot Jerusalem. Da falt David og de eldste ned på sitt ansikt, kledd i sekk.

17 Og David sa til Gud: Var det ikke jeg som bød at folket skulle telles? Det er jeg som har syndet og gjort ille, men denne min hjord, hva har de gjort? Herre min Gud, la heller din hånd komme over meg og over min fars hus, men la ikke pesten ligge over ditt folk!

18 Da sa Herrens engel til Gad at han skulle be David gå opp og reise et alter for Herren på jebusitten Ornans treskeplass.

19 Så gikk David dit opp, slik som Gad hadde sagt i Herrens navn.

20 Da nå Ornan vendte seg om, fikk han se engelen. Og hans fire sønner, som var med ham, gjemte seg. Ornan holdt nettopp på med å treske hvete.

21 Da David kom til Ornan, så Ornan ut og fikk se David. Så gikk han ut av treskeplassen og kastet seg ned for David med ansiktet mot jorden.

22 Og David sa til Ornan: La meg få det stedet hvor du har treskeplassen din, så jeg kan bygge et alter for Herren der! La meg få det for full pris, slik at pesten kan bli tatt bort fra folket.

23 Da sa Ornan til David: Bare ta det! Min herre kongen må gjøre som han finner for godt! Her gir jeg deg oksene til brennofrene og treskesledene til ved og hveten til matofferet. Alt sammen gir jeg som gave.

24 Men kong David svarte: Nei, jeg vil kjøpe det for full pris. Jeg vil ikke ta det som er ditt og gi det til Herren, og jeg vil ikke ofre brennoffer som jeg har fått for intet.

25 Så ga David til Ornan seks hundre sekel gull etter vekt for stedet.

26 Og David bygde et alter for Herren der og ofret brennoffer og fredsoffer. Og han ropte til Herren, og han svarte ham med ild fra himmelen på brennofferalteret.

27 Og Herren befalte engelen å stikke sverdet i sliren.

28 Da David så at Herren hadde bønnhørt ham på jebusitten Ornans treskeplass, så ofret han der.

29 På den tiden sto Herrens tabernakel, som Moses fikk laget i ørkenen, og brennofferalteret på haugen i Gibeon.

30 Men David torde ikke gå dit for å søke Gud, så skremt var han av sverdet til Herrens engel.

1. Krønikebok 22

1 Og David sa: Her skal Herren Guds hus stå, og her skal alteret for Israels brennoffer være.

David forbereder bygging av templet

2 David befalte at de fremmede som bodde i Israels land, skulle kalles sammen. Og han satte steinhoggere til å hogge til steinene som Guds hus skulle bygges av.

3 David samlet en mengde jern til nagler i portdørene og til kramper, og så mye kobber at det ikke kunne veies.

4 Han samlet så mye sedertre at det ikke var tall på det, for sidonierne og tyrierne førte en mengde sedertre til David.

5 For David tenkte: Min sønn Salomo er ung og veik, og huset som skal bygges for Herren, må gjøres så stort at det kan være til pris og ære for ham i alle land. Derfor vil jeg legge til rette for ham. Og David gjorde store forberedelser før sin død.

6 Og han kalte sin sønn Salomo til seg og bød ham bygge et hus for Herren, Israels Gud.

7 David sa til sin sønn Salomo: Jeg hadde i sinne å bygge et hus for Herrens, min Guds navn.

8 Men Herrens ord kom til meg, og det lød så: Du har utøst mye blod og ført store kriger. Du skal ikke bygge et hus for mitt navn, for du har utøst mye blod på jorden for mitt åsyn.

9 Men du skal få en sønn. Han skal være en fredens mann, og jeg vil la ham få fred for alle sine fiender rundt omkring. Salomo skal være hans navn. Og jeg vil la Israel ha fred og ro i hans dager.

10 Han skal bygge et hus for mitt navn. Han skal være min sønn, og jeg skal være hans far. Jeg skal trygge hans kongetrone over Israel for all tid.

11 Må så Herren nå være med deg, min sønn! Måtte du ha lykken med deg og få bygge Herrens, din Guds hus, slik som han har sagt om deg.

12 Bare Herren vil gi deg visdom og forstand når han setter deg over Israel, og bare du vil holde Herrens, din Guds lov!

13 Da skal du ha lykke med deg, når du akter vel på å gjøre etter de bud og lover som Herren befalte Moses å gi til Israel. Vær frimodig og sterk! Frykt ikke og vær ikke redd!

14 Her har jeg med mye strev skaffet til veie hundre tusen talenter gull og tusen ganger tusen talenter sølv til Herrens hus, og dessuten mer kobber og jern enn det kan veies, så mye er det. Tre og stein har jeg samlet, og mer kan du selv legge til.

15 Arbeidsfolk har du også i stort antall: steinhoggere og murere og tømmermenn, dessuten alle slags folk som er kyndige i alle andre slags arbeid.

16 Av gull, sølv, kobber og jern er det så mye at det ikke er tall på det. Så ta da fatt på verket, og Herren være med deg!

17 Og David befalte alle Israels høvdinger å hjelpe Salomo, hans sønn. Han sa:

18 Herren deres Gud er jo med dere og har gitt dere ro på alle kanter. For han har gitt landets innbyggere i min hånd, og landet er lagt under Herren og hans folk.

19 Vend nå hjerte og sjel til å søke Herren deres Gud. Og gjør dere ferdig til å bygge Gud Herrens helligdom, så dere kan føre Herrens paktsark og Guds hellige kar inn i det huset som skal bygges for Herrens navn!

1. Krønikebok 23

1 Da David var blitt gammel og mett av dager, gjorde han sin sønn Salomo til konge over Israel.

Levittenes tjeneste

2 Han samlet alle Israels høvdinger og prestene og levittene.

3 Og levittene ble talt fra trettiårsalderen og oppover. Tallet på dem, én for én, alle som var av mannkjønn, var trettiåtte tusen.

4 David sa: Av disse skal tjuefire tusen lede arbeidet på Herrens hus. Seks tusen skal være tilsynsmenn og dommere.

5 Fire tusen skal være dørvoktere. Fire tusen skal lovsynge Herren til de instrumentene jeg har laget til lovsangen.

6 David delte dem i skift etter Levis sønner: Gersjon, Kahat og Merari.

7 Til gersjonittene hørte Ladan og Sjime'i.

8 Ladans sønner var Jehiel, overhodet, og så Setam og Joel - tre i tallet.

9 Sjime'is sønner var Sjelomot og Hasiel og Haran - tre i tallet. Dette var overhodene for Ladans familier.

10 Og Sjime'is sønner var Jahat og Sjisja og Je'usj og Beria. Dette var Sjime'is sønner - fire i tallet.

11 Jahat var overhodet, og så kom Sjisja. Je'usj og Beria hadde ikke mange sønner, og de utgjorde derfor bare én familie, én tjenestegruppe.

12 Kahats sønner var Amram og Jishar og Hebron og Ussiel - fire i tallet.

- 13** Amrams sønner var Aron og Moses. Aron ble utskilt for å hellige de helligste ting, slik at både han og sønnene hans gjennom alle tider skulle brenne røkelse for Herren og tjene ham og velsigne i hans navn til evig tid.
- 14** Men sønnene til Guds mann Moses regnes til Levis stamme.
- 15** Moses' sønner var Gersjom og Elieser.
- 16** Av Gersjoms sønner var Sjubuel overhodet.
- 17** Av Eliesers barn var Rehabja overhodet. Elieser hadde ikke andre sønner, men Rehabjas sønner var overmåte tallrike.
- 18** Av Jishars sønner var Sjelomit overhodet.
- 19** Av Hebrons sønner var Jerija overhodet, så kom Amarja. Jahasiel var den tredje og Jekamam den fjerde.
- 20** Av Ussiels sønner var Mika overhodet, og så kom Jissija.
- 21** Meraris sønner var Mahli og Musji. Mahlis sønner var Eleasar og Kis.
- 22** Da Eleasar døde, var det ingen sønner etter ham, men bare døtre. Deres slektninger, Kis' sønner, tok dem til ekte.
- 23** Musjis sønner var Mahli og Eder og Jeremot - tre i tallet.
- 24** Dette var Levis sønner etter sine familier, overhodene for familiene, så mange av dem som ble mønstret, etter sine navn, én for én, de som gjorde arbeidet ved tjenesten i Guds hus, fra tjueårsalderen og oppover.
- 25** For David sa: Herren, Israels Gud, har gitt sitt folk ro og har nå sin bolig i Jerusalem til evig tid.
- 26** Derfor trenger heller ikke levittene lenger å bære tabernaklet og alle redskapene til gudstjenesten.
- 27** For det var etter Davids siste ord at Levis barn ble talt fra tjueårsalderen og oppover.
- 28** Oppgaven deres skulle være å hjelpe Arons sønner med tjenesten i Herrens hus. De skulle ha tilsyn med forgårdene og kamrene og sørge for rengjøringen av alt det hellige og utføre arbeidet ved tjenesten i Guds hus,
- 29** både med skuebrødene og det fine melet til matofferet og med de usyrede brødleivene og med hellene til å bake på og med melet som skulle knas, og med alle hulmål og lengdemål.
- 30** Hver morgen skulle de stå og love og prise Herren, likeså hver kveld.
- 31** De skulle hjelpe til ved hver ofring av brennoffer til Herren på sabbatene, på nymånedagene og på høytidene, så mange som det var fastsatt, og slik som det var foreskrevet for dem - all tid for Herrens åsyn.

³² Slik skulle de da ta vare på det som var å gjøre ved sammenkomstens telt, og det som var å gjøre ved helligdommen. Og de skulle hjelpe sine brødre Arons sønner ved tjenesten i Herrens hus.

1. Krønikebok 24

Inndeling av prestene i skift

¹ Dette er de skiftene som Arons sønner var inndelt i : Arons sønner var Nadab og Abihu, Eleasar og Itamar.

² Men Nadab og Abihu døde før sin far. De hadde ingen sønner, og bare Eleasar og Itamar ble prester.

³ Sammen med Sadok av Eleasars sønner og Akimelek av Itamars sønner, delte David dem inn i grupper etter den tjenesten de skulle ha.

⁴ Det viste seg da at Eleasars sønner hadde flere overhoder enn Itamars sønner. De delte dem derfor slik at Eleasars sønner fikk seksten overhoder for sine familier og Itamars sønner åtte for sine familier.

⁵ De inndelte dem ved loddkasting, begge ætter. For det fantes ledere for helligdommen, og Guds ledere, både blant Eleasars sønner og blant Itamars sønner.

⁶ Skriveren Sjemaja, Netanels sønn, av Levis stamme, skrev dem opp, mens kongen og høvdingene og presten Sadok og Akimelek, Ebjatars sønn, og overhodene for prestene og levittene så på det. De tok ut én familie for Eleasar og deretter skiftevis én for Itamar.

⁷ Det første loddet kom ut for Jojarib, det andre for Jedaja,

⁸ det tredje for Harim, det fjerde for Seorim,

⁹ det femte for Malkia, det sjette for Mijamin,

¹⁰ det sjuende for Hakkos, det åttende for Abia,

¹¹ det niende for Jesjua, det tiende for Sjekanja,

¹² det ellevte for Eljasjib, det tolvte for Jakim,

¹³ det trettende for Huppa, det fjortende for Jesjebab,

¹⁴ det femtende for Bilga, det sekstende for Immer,

¹⁵ det syttende for Hesir, det attende for Happisses,

¹⁶ det nittende for Petahja, det tjuende for Esekiel,

¹⁷ det tjuelførste for Jakin, det tjuendeandre for Gamul,

¹⁸ det tjuetredje for Delaja, det tjuenfjerde for Ma'asja.

- ¹⁹ Dette var den fastsatte orden for tjenesten deres når de gikk inn i Herrens hus, slik som Aron, deres far, hadde bestemt det, etter den befalingen Herren, Israels Gud, hadde gitt ham.
- ²⁰ Og så var det resten av Levis barn: Av Amrams sønner Sjubael. Av Sjubaels sønner Jehdeja.
- ²¹ Av Rehabjas sønner var Jissia overhodet.
- ²² Til jisharittene hørte Sjelomot, til Sjelomots sønner Jahat.
- ²³ Hebrons sønner var først Jeria, dernest hans annen sønn Amarja, den tredje sønnen Jahasiel, den fjerde sønnen Jekamam.
- ²⁴ Ussiels sønn var Mika, til Mikas sønner hørte Sjamur.
- ²⁵ Jissia var Mikas bror, til Jissias sønner hørte Sakarja.
- ²⁶ Meraris sønner var Mahli og Musji, sønner av hans sønn Ja'asia.
- ²⁷ Meraris sønner gjennom hans sønn Ja'asia var også Sjaham og Sakkur og Ibri.
- ²⁸ Mahlis sønn var Eleasar, men han hadde ingen sønner.
- ²⁹ Til Kis, det er Kis' sønner, hørte Jerahme'el.
- ³⁰ Musjis sønner var Mahli og Eder og Jerimot. Dette var levittenes sønner etter deres familier.
- ³¹ De kastet også lodd likesom deres brødre Arons sønner, mens kong David og Sadok og Akimelek og prestene og levittenes overhoder var til stede - overhodene for familiene på samme måte som deres yngste brødre.

1. Krønikebok 25

Bestemmelser om sangerne

- ¹ Så skilte David og hærførerne ut til gudstjenesten Asafs og Hemans og Jedutuns sønner, som skulle profetere, ledsaget av sitarer og harper og cymbler. Dette er listen over de menn som var pålagt denne tjenesten:
- ² Av Asafs barn: Sakkur og Josef og Netanja og Asarela, Asafs sønner, under ledelse av Asaf. De profeterte under kongens ledelse.
- ³ Av Jedutun, det er Jedutuns sønner: Gedalja og Seri og Jesaja og Hasjabja og Mattitja, seks i tallet. De spilte på sitarer, under ledelse av sin far Jedutun, som profeterte til Herrens lov og pris.
- ⁴ Av Heman, det er Hemans sønner: Bukkia, Mattanja, Ussiel, Sjubuel og Jerimot, Hananja, Hanani, Eliata, Giddalti og Romamti-Eser, Josjbekasja, Malloti, Hotir, Mahasiot.

- ⁵ Alle disse var sønner av Heman, kongens seer i Guds ord. For å opphøye hans horn ga Gud Heman fjorten sønner og tre døtre.
- ⁶ Alle disse sto under sin fars ledelse når de sang i Guds hus. De spilte på cymbler, harper og sitarer ved tjenesten i Guds hus. Asaf, Jedutun og Heman sto under ledelse av kongen.
- ⁷ Tallet på dem og deres brødre som var opplært i sangen for Herren, alle dem som var kyndige i det, var to hundre og åttiåtte.
- ⁸ De kastet lodd om hvilke plikter de skulle utføre, den minste så vel som den største, læreren så vel som lærlingen.
- ⁹ Det første loddet kom ut for Asaf, det vil si for Josef. Den andre ble Gedalja, han selv med sine brødre og sønner, tolv i tallet.
- ¹⁰ Den tredje ble Sakkur med sine sønner og brødre, tolv i tallet.
- ¹¹ Det fjerde loddet kom ut for Jisri med hans sønner og brødre, tolv i tallet.
- ¹² Den femte ble Netanja med sine sønner og brødre, tolv i tallet.
- ¹³ Den sjette ble Bukkia med sine sønner og brødre, tolv i tallet.
- ¹⁴ Den sjuende ble Jesarela med sine sønner og brødre, tolv i tallet.
- ¹⁵ Den åttende ble Jesaja med sine sønner og brødre, tolv i tallet.
- ¹⁶ Den niende ble Mattanja med sine sønner og brødre, tolv i tallet.
- ¹⁷ Den tiende ble Sjime'i med sine sønner og brødre, tolv i tallet.
- ¹⁸ Den ellefte ble Asarel med sine sønner og brødre, tolv i tallet.
- ¹⁹ Det tolvte loddet kom ut for Hasjabja med hans sønner og brødre, tolv i tallet.
- ²⁰ Den trettende ble Sjubael med sine sønner og brødre, tolv i tallet.
- ²¹ Den fjortende ble Mattitja med sine sønner og brødre, tolv i tallet.
- ²² Det femtende loddet kom ut for Jeremot med hans sønner og brødre, tolv i tallet.
- ²³ Det sekstende for Hananja med hans sønner og brødre, tolv i tallet.
- ²⁴ Det syttende for Josjbekasja med hans sønner og brødre, tolv i tallet.
- ²⁵ Det attende for Hanani med hans sønner og brødre, tolv i tallet.
- ²⁶ Det nittende for Malloti med hans sønner og brødre, tolv i tallet.
- ²⁷ Det tjuende for Eliata med hans sønner og brødre, tolv i tallet.
- ²⁸ Det tjuelførste for Hotir med hans sønner og brødre, tolv i tallet.

- ²⁹ Det tjueandre for Giddalti med hans sønner og brødre, tolv i tallet.
- ³⁰ Det tjuetredje for Mahasiot med hans sønner og brødre, tolv i tallet.
- ³¹ Det tjuefjerde for Romamti-Eser med hans sønner og brødre, tolv i tallet.

1. Krønikebok 26

Dørvoktere i Guds hus

- ¹ Portvaktene var inndelt i skift. Til korahittene hørte Mesjelemja, Kores sønn, av Asafs barn.
- ² Og Mesjelemjas sønner var: Sakarja den førstefødte, Jediael den andre, Sebadja den tredje, Jatniel den fjerde,
- ³ Elam den femte, Johanan den sjette, Eljoenai den sjuende.
- ⁴ Obed-Edoms sønner var: Sjemaja den førstefødte, Josabad den andre, Joah den tredje, Sakar den fjerde, Netanel den femte,
- ⁵ Ammiel den sjette, Issakar den sjuende, Pe'ulletai den åttende - for Gud hadde velsignet ham.
- ⁶ Hans sønn Sjemaja fikk også sønner, som ble ledere i sin ætt, for de var dyktige menn.
- ⁷ Sjemajas sønner var: Otni og Refael og Obed, Elsabad og hans brødre, dyktige menn, Elihu og Semakja.
- ⁸ Alle disse var etterkommere av Obed-Edom, både de og deres sønner og brødre, dyktige og sterke menn til tjenesten, i alt sekstito etterkommere av Obed-Edom.
- ⁹ Mesjelemja hadde også sønner og brødre, dyktige menn, i alt atten.
- ¹⁰ Til Meraris barn hørte Hosa, og hans sønner var: Simri, overhodet - han var ikke den førstefødte, men faren satte ham likevel til å være overhode -
- ¹¹ Hilkia den andre, Tebalja den tredje, Sakarja den fjerde. Hosas sønner og brødre var i alt tretten.
- ¹² Disse dørvaktskiftene, det vil si deres overhoder, hadde plikt til å gjøre vakttjeneste i Herrens hus sammen med sine brødre.
- ¹³ De kastet lodd om hver port, den minste som den største, etter sine familier.
- ¹⁴ Loddet mot øst falt på Sjelemja. Også for hans sønn Sakarja, en klok rådgiver, kastet de lodd, og hans lodd kom ut mot nord.
- ¹⁵ For Obed-Edom falt loddet mot sør, og for hans sønner falt det ved lagerhuset.

¹⁶ For Sjuppim og Hosa falt loddet mot vest ved Sjalletek-porten på landeveien som går oppover, den ene vaktpost ved den andre.

¹⁷ Mot øst sto seks levitter, mot nord hver dag fire, mot sør hver dag fire, og ved lagerhuset to og to.

¹⁸ Ved Parbar mot vest sto fire ved veien og to ved selve Parbar.

¹⁹ Dette var dørvokternes skift av korahittenes barn og av Meraris barn.

David ordner med oppsynsmenn, tilsynsmenn og dommere

²⁰ Av levittene hadde Akia oppsyn med skattene i Guds hus og med de ting som var helliget til Herren.

²¹ Ladans sønner, gersjonittenes etterkommere gjennom Ladan, overhodene for gersjonitten Ladans familier, var jehielittene.

²² Jehielittenes sønner Setam og hans bror Joel hadde oppsyn med skattene i Herrens hus.

²³ Andre var amramittene, jisharittene, hebronittene, ossielittene.

²⁴ Sjebuel, sønn av Moses' sønn Gersjom, var overoppsynsmann over skattene.

²⁵ Hans brødre av Eliesers ætt var: Eliesers sønn Rehabja og hans sønn Jesaja og hans sønn Joram og hans sønn Sikri og hans sønn Sjelomit.

²⁶ Denne Sjelomot og hans brødre hadde oppsyn med alle de ting som var helliget til Herren, det som kong David og overhodene blant høvedsmennene over tusen og over hundre og hærførerne hadde helliget.

²⁷ Etter krigene hadde de helliget noe av hærfanget for å sette Herrens hus i stand.

²⁸ Alt det seeren Samuel og Saul, Kis' sønn, og Abner, Ners sønn, og Joab, Serjuas sønn, hadde helliget - og alle de andre ting som var helliget - var under oppsyn av Sjelomot og hans brødre.

²⁹ Blant jisharittene var Kenanja og hans sønner satt til å ta seg av de verdslige gjøremål i Israel som tilsynsmenn og dommere.

³⁰ Blant hebronittene var Hasjabja og hans brødre, dyktige menn, ett tusen sju hundre i tallet, satt over Israel i landet på vestsiden av Jordan. De hadde tilsyn med alt som hadde med Herrens gjerning og kongens tjeneste å gjøre.

³¹ Til hebronittene hørte Jerija, overhodet for hebronittene etter deres ætter og familier. I det førtiende år av Davids regjering ble det foretatt undersøkelse blant dem, og dyktige krigsmenn ble funnet i Jaser i Gilead.

³² Hans brødre, dyktige menn, var to tusen sju hundre, som alle var familieoverhoder. Dem satte kong David over rubenittene og gadittene og den halve Manasses stamme i alle Guds og kongens saker.

1. Krønikebok 27

Dauids hærordning

¹ Dette er en oppregning av Israels barn med deres slekters overhoder og med høvedsmennene over tusen og over hundre og deres tilsynsmenn, de som tjente kongen i alt som hadde med hæravdelingene å gjøre. Disse hæravdelingene tiltrådte og fratrådte i skift hver måned gjennom hele året, og hver avdeling var på tjuefire tusen mann.

² Over den første hæravdelingen, den som gjorde tjeneste i den første måneden, sto Jasjobam, Sabdiels sønn, og til hans avdeling hørte tjuefire tusen mann.

³ Han var en av Peres' etterkommere, den øverste av alle hærførerne som gjorde tjeneste i den første måneden.

⁴ Over den hæravdelingen som gjorde tjeneste i den andre måneden, sto ahohitten Dodai. Ved hans avdeling var høvdingen Miklot, og til hans avdeling hørte tjuefire tusen mann.

⁵ Den tredje hærføreren, han som gjorde tjeneste i den tredje måneden, var Benaja, presten Jojadas sønn. Han var den øverste, og til hans avdeling hørte tjuefire tusen mann.

⁶ Denne Benaja var en helt blant de tretti og sto over de tretti. Ved hans hæravdeling var sønnen Ammisabad.

⁷ Den fjerde, han som gjorde tjeneste i den fjerde måneden, var Asael, Joabs bror, og etter ham hans sønn Sebadja. Til hans hæravdeling hørte tjuefire tusen mann.

⁸ Den femte, han som gjorde tjeneste i den femte måneden, var høvdingen Sjamhut, jisrahitten. Til hans hæravdeling hørte tjuefire tusen mann.

⁹ Den sjette, han som gjorde tjeneste i den sjette måneden, var Ira, Ikkesjs sønn, fra Tekoa. Til hans hæravdeling hørte tjuefire tusen mann.

¹⁰ Den sjuende, han som gjorde tjeneste i den sjuende måneden, var pelonitten Heles av Efra'ims barn. Til hans hæravdeling hørte tjuefire tusen mann.

¹¹ Den åttende, han som gjorde tjeneste i den åttende måneden, var husatitten Sibbekai av serahittenes ætt. Til hans hæravdeling hørte tjuefire tusen mann.

¹² Den niende, han som gjorde tjeneste i den niende måneden, var Abieser fra Anatot, av Benjamins stamme. Til hans hæravdeling hørte tjuefire tusen mann.

¹³ Den tiende, han som gjorde tjeneste i den tiende måneden, var Maharai fra Netofa, av serahittenes ætt. Til hans hæravdeling hørte tjuefire tusen mann.

¹⁴ Den ellevte, han som gjorde tjeneste i den ellevte måneden, var Benaja fra Piraton, av Efra'ims barn. Til hans hæravdeling hørte tjuefire tusen mann.

¹⁵ Den tolvte, han som gjorde tjeneste i den tolvte måneden, var Heldai fra Netofa, av Otniels ætt. Til hans hæravdeling hørte tjuefire tusen mann.

Israels stammer og høvdingene deres

¹⁶ Høvdingene over Israels stammer var: for rubenittene Elieser, Sikris sønn. For simeonittene Sefatja, Ma'akas sønn.

¹⁷ For Levi Hasjabja, Kemuels sønn. For Arons ætt Sadok.

¹⁸ For Juda Elihu, en av Davids brødre. For Issakar Omri, Mikael's sønn.

¹⁹ For Sebulon Jisjmaja, Obadjas sønn. For Naftali Jerimot, Asriels sønn.

²⁰ For Efra'ims barn Hosea, Asasjas sønn. For den halve Manasses stamme Joel, Pedajas sønn.

²¹ For den halve Manasses stamme i Gilead Jiddo, Sakarjas sønn. For Benjamin Ja'asiel, Abners sønn.

²² For Dan Asarel, Jerohams sønn. Dette var høvdingene for Israels stammer.

²³ David tok ikke tallet på dem som var tjue år eller yngre. For Herren hadde sagt at han ville gjøre Israel tallrikt som himmelens stjerner.

²⁴ Joab, Serujas sønn, begynte å telle, men fullførte det ikke. Og Guds vrede kom over Israel for dette, og tallet ble ikke oppført i manntallet i kong Davids krønike.

Oppsynsmennene over kongens skatter

²⁵ Oppsynet over kongens skattkamre hadde Asmavet, Adiels sønn. Over forrådshusene, i byene og landsbyene og i festningstårnene, hadde Jonatan, Ussias sønn oppsyn.

²⁶ Oppsynet over dem som arbeidet på marken og dyrket jorden, hadde Esri, Kelubs sønn.

²⁷ Oppsynet over vingårdene hadde Sjime'i fra Rama, over vinforrådene i vingårdene sifmitten Sabdi,

²⁸ over oljetrærne og morbærtrærne i lavlandet Ba'al-Hanan fra Geder, over oljeforrådene Joasj,

²⁹ over storfeet som beitet i Saron, Sjitrai fra Saron, over storfeet i dalene Safat, Adlais sønn,

³⁰ over kamelene ismaelitten Obil, over eselhoppene Jehdeja fra Meronot

³¹ og over småfeet hagaritten Jasi. Alle disse var oppsynsmenn over kong Davids eiendom.

Kongens rådgivere

³² Davids onkel Jonatan var hans rådgiver. Han var en forstandig og skriftlærd mann. Jehiel, Hakmonis sønn, var hos kongens sønner.

³³ Akitofel var kongens rådgiver, og arkitten Husai var kongens venn.

³⁴ Etter Akitofel kom Jojada, Benajas sønn, og Ebjatar. Joab var kongens hærfører.

1. Krønikebok 28

Salomo skal bygge templet

¹ David kalte sammen alle Israels høvdinger til Jerusalem. Han tilkalte både stammenes høvdinger og høvdingene over hæravdelingene som var i kongens tjeneste, og høvedsmennene over tusen og over hundre og oppsynsmennene over alle kongens og hans sønners eiendom og buskap, og dessuten hoffmennene og heltene og alle andre gjeve menn.

² Kong David reiste seg fra sitt sete og sa: Hør på meg, mine brødre og mitt folk! Jeg hadde i sinne å bygge et hus til hvilested for Herrens paktsark og for vår Guds fotskammel. Og jeg har gjort forberedelser til å bygge.

³ Men Gud sa til meg: Du skal ikke bygge hus for mitt navn, for du er krigsmann og har utøst blod.

⁴ Herren, Israels Gud, valgte meg ut av hele min fars hus til å være konge over Israel for all tid. For Juda utvalgte han til å være fyrste. Og av Judas hus utvalgte han min fars hus. Og blant min fars sønner hadde han behag i meg, så han gjorde meg til konge over hele Israel.

⁵ Og av alle mine sønner - for Herren har gitt meg mange sønner - utvalgte han min sønn Salomo til å sitte på Herrens kongetrone og råde over Israel.

⁶ Og han sa til meg: Din sønn Salomo, han er den som skal bygge mitt hus og mine forgårder. For jeg har utvalgt ham til å være min sønn, og jeg vil være hans far.

⁷ Jeg vil grunnfeste hans kongedømme til evig tid, så sant han blir trofast ved å holde mine bud og mine lover, slik som han nå gjør.

⁸ Og nå står jeg her, og hele Israel, Herrens menighet, ser meg, og vår Gud hører meg, og jeg sier: Hold alle Herrens, deres Guds bud og gransk dem

nøye, så dere kan få eie dette gode landet og la det gå i arv til deres barn etter dere til evig tid!

David formaner og oppmuntrer Salomo

⁹ Og du, min sønn Salomo, lær din fars Gud å kjenne og tjen ham med udelt hjerte og med villig sjel! For Herren ransaker alle hjerter og forstår alle menneskers tanker og råd. Dersom du søker ham, skal han la seg finne av deg. Men dersom du forlater ham, skal han forkaste deg for alltid.

¹⁰ Se deg for nå! For Herren har utvalgt deg til å bygge et hus til helligdom. Vær frimodig og gå til verket!

¹¹ Så ga David sin sønn Salomo et bilde av forhallen og tempelbygningene, skattkamrene, loftsrommene, de indre kamrene og rommet for nådestolen,

¹² og et bilde av alt det som sto for ham i ånden, av forgårdene til Herrens hus og alle kamrene rundt omkring for skattene som hørte til Guds hus, og for de ting som var helliget,

¹³ og for prestenes og levittenes skift og for alt arbeid ved tjenesten i Herrens hus og for alle kar til tjenesten i Herrens hus.

¹⁴ Han bestemte vekten på det som skulle være av gull, for alle de kar som hørte til hver enkelt tjeneste, og av alle sølvkarene etter vekt, av alle de kar som hørte til hver enkelt tjeneste.

¹⁵ Han oppga for ham vekten på gullysestakene med tilhørende lamper av gull - vekten på hver enkelt lysestake med tilhørende lamper - og på sølvlysestakene - vekten på hver enkelt lysestake med tilhørende lamper - alt etter det hver lysestake skulle brukes til.

¹⁶ Og han oppga vekten på gullet til skuebrødsbordene - til hvert enkelt bord - og vekten på sølvet til sølvbordene,

¹⁷ og for gaflene og skålene og kannene av rent gull og av gullbegrene etter hvert begers vekt og av sølvbegrene etter hvert begers vekt.

¹⁸ Og likeså for røkofferalteret av rensset gull etter vekt, og et bilde av vognen, det vil si kjerubene av gull, som holder vingene utbredt og dekker over Herrens paktsark.

¹⁹ Alt som skal gjøres etter bildet, det har Herren opplyst meg om ved et skrift fra sin hånd [sa David].

²⁰ Så sa David til sin sønn Salomo: Vær frimodig og sterk og gå til verket! Frykt ikke og vær ikke redd! For Gud Herren, min Gud, er med deg. Han vil ikke slippe deg og ikke forlate deg, før alt arbeid for tjenesten ved Herrens hus er fullført.

21 Se, her er prestenes og levittenes skift, som skal utføre all tjeneste i Guds hus. Og til alt arbeid har du folk hos deg som alle er villige og kyndige i all slags arbeid. Og høvdingene og hele folket er ferdig til å gjøre alt det du sier.

1. Krønikebok 29

Gaver til tempelbygget

1 Deretter sa kong David til alle dem som var kommet sammen: Salomo, min sønn, den eneste som Gud har utvalgt, er ung og veik, og arbeidet er stort. For den herlige bygningen skal ikke være for et menneske, men for Herren Gud.

2 Av all min kraft har jeg samlet sammen for min Guds hus gull til det som skal være av gull, og sølv til det som skal være av sølv, og kobber til det som skal være av kobber, og jern til det som skal være av jern, og tre til det som skal være av tre. Dessuten onyks-steiner og andre edelsteiner, steiner til innfatning, sorte glanssteiner og brokete steiner - alle slags dyre steiner og en mengde marmor.

3 Og fordi jeg har min Guds hus kjær, vil jeg også gi det jeg eier av gull og sølv, til min Guds hus - i tillegg til alt det jeg har samlet sammen til det hellige huset,

4 tre tusen talenter gull, gull fra Ofir, og sju tusen talenter rensset sølv til å kle veggene i huset med,

5 så det kan være nok av gull og sølv til alt det som skal være av gull og sølv, og til alle slags arbeid som kunstnere skal utføre. Hvem er nå villig til i dag å fylle sin hånd med gaver til Herren?

6 Da kom de villig med gaver, både familienes overhoder og Israels stammehøvdinge og høvedsmennene over tusen og over hundre og oppsynsmennene over kongens arbeid:

7 Fem tusen talenter og ti tusen dariker gull og ti tusen talenter sølv og atten tusen talenter kobber og hundre tusen talenter jern ga de til arbeidet på Herrens hus.

8 Og de som eide edelsteiner, ga dem til skatten i Herrens hus, som gersjonitten Jehiel hadde oppsyn med.

David priser Herren

9 Og folket gledet seg over at de ga så villig, for med udelt hjerte ofret de villig sine gaver til Herren. Også kong David gledet seg meget.

10 Og David priste Herren mens hele forsamlingen var vitne til det, og han sa: Lovet være du, Herre, vår Far Israels Gud, fra evighet og til evighet!

- 11** Herre, din er storheten og makten og æren og herligheten og høyheten, ja, alt i himmelen og på jorden! Herre, ditt er riket, og du er opphøyet over alt og har alt i din makt.
- 12** Rikdom og ære kommer fra deg. Du råder over alle ting, og i din hånd er styrke og makt til å gi storhet og kraft til alle.
- 13** Så priser vi deg nå, vår Gud, og lover ditt herlige navn.
- 14** For hvem er vel jeg, og hva er mitt folk, at vi skulle være i stand til å gi en frivillig gave som denne? Fra deg kommer det alt sammen, og av det som din hånd har gitt oss, har vi gitt deg.
- 15** For vi er fremmede for ditt åsyn og gjester, som alle våre fedre. Som en skygge er våre dager på jorden og uten håp.
- 16** Herre vår Gud! Alle disse rikdommer som vi har samlet sammen for å bygge et hus for ditt hellige navn, de kommer fra din hånd, og ditt er det alt sammen.
- 17** Jeg vet, min Gud, at du ransaker hjerter og har behag i oppriktighet. Av et oppriktig hjerte har jeg villig gitt deg alt dette. Og med glede har jeg nå sett hvordan ditt folk som står her, villig har gitt deg sine gaver.
- 18** Herre, du Abrahams, Isaks og Israels, våre fedres Gud! La dette alltid være ditt folks hjertelag og tanker, og vend deres hjerte til deg!
- 19** Og gi min sønn Salomo et udelt hjerte til å holde dine bud, dine vitnesbyrd og dine forskrifter og fullføre alt sammen og bygge den herlige bygningen som jeg har tilrettelagt.

Salomo blir konge

- 20** Deretter sa David til hele forsamlingen: Lov Herren deres Gud! Og hele forsamlingen lovet Herren, sine fedres Gud, og bøyde seg og kastet seg ned for Herren og for kongen.
- 21** Så bar de slakteroffer fram for Herren. Og dagen etter ofret de brennoffer til Herren: tusen okser, tusen værer, tusen lam, med de drikkoffer som hører til, og en mengde slakteroffer for hele Israel.
- 22** Den dagen åt og drakk de for Herrens åsyn med stor glede. Og de gjorde Davids sønn Salomo til konge for andre gang, og salvet ham til Herrens fyrste, og Sadok til prest.
- 23** Salomo satt på Herrens trone som konge etter sin far David. Han hadde lykken med seg, og hele Israel viste ham lydighet.
- 24** Og alle høvdingene og heltene og likeså alle kong Davids sønner hyllet kong Salomo.
- 25** Herren lot Salomo bli overmåte stor for hele Israels øyne og ga ham en kongelig herlighet som ingen konge i Israel før ham hadde hatt.

David dør

- ²⁶ David, Isais sønn, hadde vært konge over hele Israel.
- ²⁷ Den tid han var konge over Israel, var førti år. I Hebron regjerte han i sju år, og i Jerusalem regjerte han i trettitre år.
- ²⁸ Han døde i høy alder, mett av dager, rikdom og ære. Og hans sønn Salomo ble konge etter ham.
- ²⁹ Det som er å fortelle om kong David, både i hans første og i hans senere dager, det er oppskrevet i seeren Samuels krønike og i profeten Natans krønike og i seeren Gads krønike.
- ³⁰ Der er også fortalt om hele hans regjering og hans store gjerninger og om de tider som kom over ham og Israel og over alle andre land og riker.

2. Krønikebok

2. Krønikebok 1

Herren gir Salomo makt og visdom

- 1** Salomo, Davids sønn, styrket sitt kongedømme. Herren hans Gud var med ham og lot ham bli overmåte stor.
- 2** Og Salomo kalte til seg hele Israel, høvedsmennene over tusen og over hundre, dommerne og alle høvdingene i hele Israel, og overhodene for deres slekter.
- 3** Han og alle de han hadde kalt sammen, dro til offerhaugen i Gibeon. For der sto Guds sammenkomst-telt, det som Herrens tjener Moses hadde laget i ørkenen.
- 4** Men Guds ark hadde David ført opp fra Kirjat-Jearim til det stedet han hadde gjort i stand for den, for han hadde reist et telt for den i Jerusalem.
- 5** Kobberalteret som Besalel, sønn til Uri og sønnesønn til Hur, hadde laget, sto der foran Herrens tabernakel. Og Salomo og de han hadde kalt sammen, søkte dit.
- 6** Og Salomo gikk opp dit, til kobberalteret for Herrens åsyn i sammenkomstens telt, og ofret tusen brenn-offer på det.
- 7** Samme natt åpenbarte Gud seg for Salomo og sa til ham: Be om det du vil jeg skal gi deg!
- 8** Salomo svarte Gud: Du har vist stor miskunn mot min far David og gjort meg til konge etter ham.
- 9** Herre Gud, så la nå ditt ord til min far David bli sannhet! For du har gjort meg til konge over et folk som er så tallrikt som støvet på jorden.
- 10** Gi meg nå visdom og kunnskap, så jeg kan være leder og fører for dette folket! For hvem kunne ellers dømme dette ditt folk som er så stort?
- 11** Da sa Gud til Salomo: Fordi det var dette som lå deg på hjertet, og du ikke har bedt om rikdom, skatter og ære eller dine fienders død og heller ikke om et langt liv, men har bedt om visdom og kunnskap, så du kan dømme mitt folk som jeg har gjort deg til konge over,
- 12** så er visdom og kunnskap gitt deg. Og jeg vil også gi deg rikdom og skatter og ære, som ingen av de kongene som har vært før deg har hatt, og heller ikke de som kommer etter deg, kommer til å få.

Salomos rikdom

- 13** Så dro Salomo fra offerhaugen i Gibeon, fra sammenkomstens telt, tilbake til Jerusalem. Og han regjerte over Israel.

¹⁴ Salomo skaffet seg mange stridsvogner og hestfolk. Han hadde fjorten hundre stridsvogner og tolv tusen hestfolk. Noen av dem la han i vognbyene, noen hos seg selv i Jerusalem.

¹⁵ Kongen gjorde sølvet og gullet i Jerusalem like så vanlig som stein, og sedertre like så vanlig som morbærtrærne i lavlandet.

¹⁶ Hester ble innført til Salomo fra Egypt og fra Kue. Kongens kjøpmenn kjøpte dem i Kue og hentet dem der.

¹⁷ Hver vogn som ble hentet opp fra Egypt og innført, kostet seks hundre sekel sølv og hver hest ett hundre og femti. På samme måten hentet de også vogner og hester derfra til alle hetittenes konger og til kongene i Syria.

2. Krønikebok 2

Salomo forbereder byggingen av templet

¹ Salomo tenkte nå på å bygge et hus for Herrens navn og et hus for seg selv til kongebolig.

² Han skrev ut sytti tusen mann til bærere og åtti tusen mann til steinhoggere på fjellene, og han satte tre tusen seks hundre oppsynsmenn over dem.

³ Så sendte han bud til Hiram, kongen i Tyrus, og sa: Gjør nå det samme for meg som du gjorde for min far David, da du sendte ham sedertre, så han kunne bygge seg et hus til å bo i!

⁴ Nå vil jeg bygge et hus for Herrens, min Guds navn og innvie det til ham, så vi kan brenne velluktende røkelse for hans åsyn og legge fram de daglige skuebrød, og ofre brennoffer morgen og kveld på sabbatene og nymånedagene og på Herrens, vår Guds høytider. Dette er pålagt Israel for alle tider.

⁵ Det huset som jeg vil bygge, skal være stort. For vår Gud er større enn alle guder!

⁶ Men hvem makter vel å bygge et hus for ham? Himlene og himlenes himler rommer ham ikke. Hvem er da jeg, at jeg skulle bygge et hus for ham - nei, bare et sted hvor vi kan brenne røkelse for hans åsyn.

⁷ Så send meg nå en mann som er kyndig i å arbeide i gull og sølv og kobber og jern, og i purpurrød og karmosinrød og blå ull, og som forstår seg på å skjære ut bilder, så han kan arbeide sammen med de kunstforstandige menn som jeg har her i Juda og i Jerusalem, og som min far David har kalt til dette.

⁸ Send meg også sedertre, sypresstre og sandeltre fra Libanon. For jeg vet at dine tjenere forstår seg på å hogge trærne på Libanon, og mine tjenere skal arbeide sammen med dine.

⁹ De må sørge for trær i mengdevis til meg, for det huset jeg vil bygge, skal være stort og prektig.

¹⁰ Tømmerhoggerne, dine tjenere som feller trærne, vil jeg gi tjue tusen kor tresket hvete og tjue tusen kor bygg og tjue tusen bat vin og tjue tusen bat olje.

¹¹ Hiram, kongen i Tyrus, svarte i et brev som han sendte Salomo: Fordi Herren elsker sitt folk, har han satt deg til konge over dem.

¹² Og Hiram skrev videre: Lovet være Herren, Israels Gud, som har skapt himmelen og jorden, fordi han har gitt kong David en vis sønn, som har slik visdom og forstand at han kan bygge et hus for Herren og et hus for seg selv til kongebolig!

¹³ Jeg sender deg nå en kyndig og forstandig mann, Hiram-Abi.

¹⁴ Han er sønn til en kvinne av Dans døtre, men hans far er en mann fra Tyrus. Han forstår seg på å arbeide i gull og sølv, kobber, jern, stein og tre, og i purpurrød og blå ull og i hvitt lin og i karmosinrød ull. Og han forstår seg på å skjære ut alle slags bilder og planlegge alle slags kunstverk som han får som sin oppgave, sammen med dine kyndige menn og min herres, din far Davids kyndige menn.

¹⁵ Nå kan min herre sende sine tjenere hveten og byggen, oljen og vinen som han har talt om.

¹⁶ Så skal vi hogge så mange trær på Libanon som du har bruk for, og sende dem i flåter på havet til Jaffa. Så kan du selv hente dem opp til Jerusalem.

¹⁷ Så talte Salomo alle de fremmede menn som bodde i Israels land - det var etter den tellingen hans far David hadde foretatt. Det viste seg at det var ett hundre og femtite tusen seks hundre mann.

¹⁸ Av dem gjorde han sytti tusen til bærere og åtti tusen til steinhoggere på fjellene, og tre tusen seks hundre til oppsynsmenn, som skulle holde folket i arbeid.

2. Krønikebok 3

Salomo bygger templet

¹ Så begynte Salomo å bygge Herrens hus i Jerusalem, på Moria-fjellet. Det var der Herren hadde åpenbart seg for hans far David, på det stedet David hadde gjort i stand, på jebusitten Ornans treskeplass.

² Han begynte å bygge på den andre dagen i den andre måneden i det fjerde året av sin regjering.

³ Da Salomo skulle bygge Guds hus, la han grunnvollen slik: Lengden var seksti alen etter det eldre mål, og bredden tjue alen.

- ⁴ Forhallen som lå foran huset, var tjue alen bred, svarende til bredden av huset, og ett hundre og tjue alen høy. Og han kledde den innvendig med rent gull.
- ⁵ Det store huset kledde han med sypresstre. Dessuten kledde han det med ekte gull og satte palmer og kjeder på det.
- ⁶ Han smykket huset med edelsteiner. Gullet var gull fra Parvajim.
- ⁷ Hele huset, både bjelkene og dørtersklene og veggene og dørene kledde han med gull, og skar ut kjeruber på veggene.
- ⁸ Det aller helligste bygde han slik at lengden var tjue alen, svarende til bredden av huset, og bredden tjue alen, og han kledde det med ekte gull som veide seks hundre talenter.
- ⁹ Vekten på naglene, som var av gull, var femti sekel. Også loftsrommene kledde han med gull.
- ¹⁰ I Det aller helligste laget han to kjeruber i billedhoggerarbeid og kledde dem med gull.
- ¹¹ Kjerubenes vinger var tjue alen lange. Den ene vingen på den ene kjeruben var fem alen og rørte ved husets vegg. Den andre vingen var fem alen og rørte ved vingen til den andre kjeruben.
- ¹² Og den ene vingen på den andre kjeruben var fem alen og rørte ved husets vegg, og den andre vingen var fem alen og nådde vingen til den første kjeruben.
- ¹³ Slik målte disse kjerubenes vinger i sin fulle utstrekning tjue alen. De sto oppreist, og ansiktene vendte innover.
- ¹⁴ Forhenget laget han av blå og purpurrød og karmosinrød ull og hvitt lin, og satte kjeruber på det.
- ¹⁵ Foran huset laget han to søyler, som til sammen var trettifem alen høye, og søylehodet over dem var fem alen.
- ¹⁶ Han laget kjeder i det innerste rommet og satte dem på toppen av søylene, og han laget hundre granatepler og satte dem på kjedene.
- ¹⁷ Så reiste han søylene foran templet, den ene på høyre side og den andre på venstre side. Den til høyre kalte han Jakin og den til venstre Boas.

2. Krønikebok 4

Innredningen av templet

- ¹ Så laget han et alter av kobber, som var tjue alen langt og tjue alen bredt og ti alen høyt.

- ² Og han laget det støpte havet. Det var ti alen fra den ene kanten til den andre, og var helt rundt. Det var fem alen høyt, og en snor på tretti alen nådde rundt det.
- ³ Nedenfor kanten var det bilder av okser rundt omkring. De nådde rundt omkring havet, ti på hver alen. Det var to rader med okser, og de var støpt i ett med havet.
- ⁴ Havet sto på tolv okser. Tre vendte mot nord, tre vendte mot vest, tre vendte mot sør, og tre vendte mot øst. Havet hvilte på dem. Deres bakkropper vendte alle innover.
- ⁵ Kummen var en håndsbredd tykk. Kanten var som randen på et beger, lik en liljebloomst. Den tok mange bat - tre tusen bat rommet den.
- ⁶ Så laget han ti vaskekar og satte fem på høyre side og fem på venstre side. I dem skylte de det som hørte til brennofferet, men havet hadde prestene til å vaske seg i.
- ⁷ Videre laget han ti gullysestaker i den foreskrevne form, og satte dem i Det hellige, fem på høyre og fem på venstre side.
- ⁸ Og han laget ti bord og satte dem i Det hellige, fem på høyre og fem på venstre side. Og han laget hundre skåler av gull.
- ⁹ Så bygde han prestenes forgård og den store gården og dører til gården. Dørene kledde han med kobber.
- ¹⁰ Havet satte han på høyre side av huset, mot sørøst.
- ¹¹ Hiram laget askebøttene og ildskuffene og skålene til å stenke blod med. Så var Hiram ferdig med det arbeidet han gjorde for kong Salomo i Guds hus. Det var:
- ¹² to søyler og de to skålene og søylehoder på toppen av søylene, og de to nettverkene til å dekke de to skålene på søylehodene på toppen av søylene,
- ¹³ og de fire hundre granateplene til de to nettverkene - to rader granatepler til hvert nettverk - til å dekke de to skålene på søylehodene.
- ¹⁴ Og han laget fotstykkene og karene på fotstykkene,
- ¹⁵ havet og de tolv oksene under det,
- ¹⁶ og askebøttene og ildskuffene og gaflene og alt det som hørte til, laget mesteren Hiram - som kong Salomo hadde i sin tjeneste - for ham til Herrens hus. Alt var av blankt kobber.
- ¹⁷ Det var på Jordan-sletten kongen lot dem støpe, i leirjorden mellom Sukkot og Seredata.

¹⁸ Salomo laget alle disse sakene i stor mengde, for kobberets vekt ble ikke undersøkt.

¹⁹ Salomo laget også alle de ting som skulle være i Guds hus: gullalteret og bordene som skuebrødene skulle ligge på,

²⁰ lysestakene med lamper som skulle tennes på foreskreven måte - de sto foran det innerste rommet, og de var av fint gull.

²¹ Blomstene på dem og lampene og lysesaksene var av gull - av det reneste gull -

²² og knivene og skålene til å stenke blod med og røkelsesskålene og fyrfatene, alt var av fint gull. Og i inngangene til huset var både de indre dørene som førte til Det aller helligste, og de dørene som førte til Det hellige, laget av gull.

2. Krønikebok 5

Paktens ark blir ført inn i templet

¹ Da det nå var ferdig, alt det arbeidet Salomo hadde latt utføre for Herrens hus, lot han bære inn dit de ting som hans far David hadde helliget til Herren. Både sølvet og gullet og alle karene la han ned i skattkammeret i Guds hus.

² Så kalte Salomo sammen til Jerusalem Israels eldste og alle stammehøvdingene, overhodene for Israels barns familier, for å føre Herrens paktsark opp fra Davids by, det er Sion.

³ Og alle Israels menn samlet seg hos kongen på festen i den sjuende måneden.

⁴ Da nå alle Israels eldste var kommet, løftet levittene arken opp.

⁵ Og de bar opp arken og sammenkomstens telt og alle de hellige kar som var i teltet. Det var de levittiske prestene som bar dem opp.

⁶ Og kong Salomo og hele Israels menighet, som hadde samlet seg hos ham, sto foran arken. Og de ofret småfe og storfe i slik mengde at de ikke kunne telles eller regnes.

⁷ Prestene bar Herrens paktsark inn på dens plass i husets innerste rom, i Det aller helligste, under kjerubenes vinger.

⁸ For kjerubene bredte vingene ut over det stedet hvor arken sto, slik at kjerubene ovenfra dekket både over arken og bærestengene.

⁹ Stengene var så lange at en kunne se endene av dem fra Det hellige foran det innerste rommet, men ikke utenfra. Og der har arken vært til denne dag.

10 Det var ikke noe annet i arken enn de to tavlene som Moses hadde lagt ned i den ved Horeb, den gang Herren sluttet pakt med Israels barn da de dro ut av Egypt.

11 Så gikk prestene ut av helligdommen. Alle de prestene som var der, hadde helliget seg, uansett hvilket skift de tilhørte.

12 Og alle de levittiske sangerne, både Asaf og Heman og Jedutun og deres sønner og deres brødre, sto i klær av fint lin med cymbler og harper og sitarer på østsiden av alteret. Sammen med dem sto ett hundre og tjue prester som blåste i trompeter.

13 Og trompetblåserne og sangerne, alle som én og på én gang, stemte i for å love og prise Herren, og de lot trompetene og cymblene og de andre musikkinstrumentene klinge, og lovet Herren, fordi han er god og hans miskunnhet varer til evig tid. - Da ble huset, Herrens hus, fylt av en sky.

14 Og på grunn av skyen kunne prestene ikke bli stående og gjøre tjeneste. For Herrens herlighet fylte Guds hus.

2. Krønikebok 6

Salomo priser Herren fordi han har oppfylt sine løfter

1 Da sa Salomo: Herren har sagt at han vil bo i det dunkle.

2 Og nå har jeg bygd et hus til bolig for deg, et sted hvor du kan bo til evig tid.

3 Så vendte kongen seg om og velsignet hele Israels menighet, mens hele Israels menighet sto.

4 Han sa: Lovet være Herren, Israels Gud, som med sin munn talte med David, min far, og med sin hånd har oppfylt det han lovte da han sa:

5 Fra den dagen jeg førte mitt folk ut av landet Egypt, har jeg ikke utvalgt noen by blant alle Israels stammer, hvor det skulle bygges et hus til bolig for mitt navn. Heller ikke har jeg utvalgt noen mann til å være fyrste over mitt folk Israel.

6 Men jeg utvalgte Jerusalem til bolig for mitt navn, og jeg utvalgte David til å råde over mitt folk Israel.

7 Og David, min far, hadde i sinne å bygge et hus for Herrens, Israels Guds navn.

8 Men Herren sa til David, min far: Du gjorde vel i at du hadde i sinne å bygge et hus for mitt navn.

9 Men du skal ikke bygge huset. Din sønn, han som du skal bli far til, han skal bygge huset for mitt navn.

10 Og Herren har nå oppfylt det ordet han hadde talt. Jeg er trådt i min far Davids sted og har tatt sete på Israels trone, slik som Herren hadde sagt. Jeg har også bygd huset for Herrens, Israels Guds navn.

11 Og der har jeg satt arken, hvor Herrens pakt er, den pakten som han sluttet med Israels barn.

Salomos bønn ved innvielsen av templet

12 Så trådte Salomo fram foran Herrens alter midt for hele Israels menighet og bredte hendene ut.

13 For han hadde laget en forhøyning av kobber, fem alen lang og fem alen bred og tre alen høy, og satt den midt i gården. På den sto han nå. Og han falt på kne midt foran hele Israels menighet og bredte hendene ut mot himmelen

14 og sa: Herre, Israels Gud! Det er ingen Gud som du, verken i himmelen eller på jorden, du som holder din pakt og lar din miskunnhet vare ved mot dine tjenere, når de vandrer for ditt åsyn av hele sitt hjerte.

15 Du som har holdt det du lovte din tjener David, min far. Du lovte det med din munn, og med din hånd har du oppfylt det, som det viser seg i dag.

16 Herre, Israels Gud! Så hold nå også det du lovte din tjener David, min far, da du sa: Det skal aldri mangle en mann av din ætt til å sitte på Israels trone for mitt åsyn, så sant dine barn akter på sin vei og vandrer etter min lov, slik som du har vandret for mitt åsyn.

17 Herre, Israels Gud! Så la nå det ordet bli sannhet som du har talt til din tjener David!

18 Men bor da Gud virkelig hos menneskene på jorden? Se, himlene og himlenes himler rommer deg ikke! Hvor meget mindre da dette huset som jeg har bygd.

19 Men du vil likevel vende deg til din tjeners bønn og til hans ydmyke begjæring, Herre min Gud, og høre det rop og den bønn som din tjener bærer fram for ditt åsyn.

20 La dine øyne være åpne over dette huset dag og natt - det stedet du har talt om og sagt at du vil la ditt navn bo der - så du hører på den bønn som din tjener ber, vendt mot dette stedet.

21 Du vil høre på tjeneren din og på ditt folk Israels ydmyke bønner, som de bærer fram vendt mot dette stedet. Du vil høre dem fra det sted hvor du bor, fra himmelen, du vil høre og tilgi.

22 Når noen synder mot sin neste, og de krever at han skal avlegge ed, og han så kommer inn og sverger foran ditt alter i dette huset,

23 så vil du høre i himmelen og gripe inn og hjelpe dine tjenere til deres rett. Du vil gjengjelde den skyldige og la hans gjerninger komme over hans eget hode. Og du vil dømme den rettferdige rettferdig og la ham få igjen for sin rettferdighet.

24 Når ditt folk Israel blir slått av fienden fordi de synder mot deg, men de så vender om og bekjenner ditt navn og ber til deg og bønnfaller om nåde for ditt åsyn i dette huset,

25 så vil du høre det i himmelen og tilgi ditt folk Israels synd og føre dem tilbake til det landet du har gitt dem og deres fedre.

26 Når himmelen lukkes, så det ikke kommer regn, fordi de har syndet mot deg, og de så ber, vendt mot dette stedet, og bekjenner ditt navn og omvender seg fra sin synd, fordi du har ydmyket dem,

27 da vil du høre det i himmelen og tilgi dine tjeneres og ditt folk Israels synd. For du vil lære dem den gode veien de skal vandre, og du vil la det regne over ditt land som du har gitt ditt folk til arv.

28 Når det blir hungersnød i landet, når det kommer pest, når det kommer sot og rust på kornet, gresshopper og gnagere, når fienden trenger inn i landet og beleirer byene, når det kommer noen plage eller noen sykdom,

29 hver gang det da kommer en bønn eller ydmyk begjæring fra noe menneske eller fra hele ditt folk Israel, fordi de hver for seg kjenner sin plage og lidelse, og de så brer ut sine hender mot dette huset,

30 da vil du høre det i himmelen, der hvor du bor. Du vil tilgi og gi hver mann etter hans ferd, fordi du kjenner hans hjerte - for bare du kjenner menneskenes hjerte.

31 Og så skal de frykte deg og gå på dine veier alle de dager de lever i det landet du har gitt våre fedre.

32 Kan hende det også kommer en fremmed, en som ikke er av ditt folk Israel, men kommer fra et fjernt land for ditt store navns og din sterke hånds og din utrakte arms skyld. Når han kommer og ber, vendt mot dette huset,

33 så vil du høre i himmelen, der hvor du bor. Du vil gjøre alt som den fremmede roper til deg om, så alle jordens folk må lære å kjenne ditt navn og frykte deg likesom ditt folk Israel, og forstå at det er ditt navn dette huset blir nevnt med, dette huset som jeg har bygd.

34 Når ditt folk drar ut i krig mot sine fiender på den veien du sender dem, og de så ber til deg, vendt mot denne byen som du har utvalgt, og det huset jeg har bygd for ditt navn,

35 så vil du i himmelen høre deres bønn og ydmyke begjæring og hjelpe dem til deres rett.

36 Når de synder mot deg - for det er ikke noe menneske som ikke synder - og du blir vred på dem og gir dem i fiendens hånd, og de som tar dem til fange, fører dem bort til et annet land, fjernt eller nær,

37 men de så tar seg dette til hjertet i det landet hvor de blir holdt fanget, og omvender seg og bønnfaller deg om nåde i fangenslandslandet og sier: Vi har syndet, vi har gjort ille og vært ugudelige!

38 - og de så omvender seg til deg av hele sitt hjerte og av hele sin sjel i det landet som de er bortført til og holdes fanget i, og de ber, vendt mot sitt land, som du har gitt deres fedre, og den byen du har utvalgt, og det huset jeg har bygd for ditt navn,

39 så vil du i himmelen, der hvor du bor, høre deres bønn og ydmyke begjæringer og hjelpe dem til deres rett og tilgi ditt folk det de har syndet mot deg.

40 Min Gud, la nå dine øyne være åpne og dine ører merke på den bønnen som stiger opp fra dette stedet!

41 Reis deg nå, Herre Gud! Kom til ditt hvilested, du og din styrkes ark! La dine prester, Herre Gud, kle seg i frelse, og dine fromme glede seg i det gode!

42 Herre Gud! Vis ikke din salvedes åsyn tilbake! Kom i hu den rike miskunn som du har lovt David, din tjener!

2. Krønikebok 7

Innvielsen av templet

1 Da Salomo hadde endt sin bønn, falt det ild ned fra himmelen og fortærte brennofferet og slaktofrene, og Herrens herlighet fylte huset.

2 Og prestene kunne ikke gå inn i Herrens hus, for Herrens herlighet fylte Herrens hus.

3 Alle Israels barn så hvordan ilden falt, og Herrens herlighet kom over huset. Da kastet de seg ned på gulvet med ansiktet mot jorden, og tilba og lovet Herren, fordi han er god, og hans miskunnhet varer til evig tid.

4 Og kongen og alt folket ofret slakteroffer for Herrens åsyn.

5 Tjueto tusen stykker storfe og ett hundre og tjue tusen stykker småfe var det slakteroffer som kong Salomo bar fram. Slik var det kongen og alt folket innviet Guds hus.

6 Prestene sto på sine poster, og levittene sto med Herrens musikkinstrumenter, som kong David hadde laget til å prise Herren med, fordi hans miskunnhet varer til evig tid. For David lot dem utføre lovsangen. Men prestene stilte seg midt imot dem og blåste i trompeter, mens hele Israel sto.

⁷ Og Salomo helliget den midterste del av forgården som var foran Herrens hus. Der ofret han brennofrene og fettstykkene av fredsofrene, fordi kobberalteret som Salomo hadde laget, ikke kunne romme brennofferet og matofferet og fettstykkene.

⁸ I sju dager feiret Salomo den gang festen, og hele Israel med ham. En stor mengde folk var kommet sammen like fra Hamat-veien og til Egypter-bekken.

⁹ På den åttende dagen holdt de en festforsamling. For innvielsen av alteret feiret de i sju dager og festen i sju dager.

¹⁰ På den tjuetredje dagen i den sjuende måneden lot han folket fare hjem igjen, glade og vel til mote over det gode Herren hadde gjort mot David og Salomo og mot sitt folk Israel.

¹¹ Salomo var nå ferdig med å bygge Herrens hus og kongens hus. Alt det han hadde hatt i sinne å gjøre i Herrens hus og i sitt eget hus, hadde han godt og vel fullført.

Herren åpenbarer seg for Salomo

¹² Da åpenbarte Herren seg for Salomo om natten og sa til ham: Jeg har hørt din bønn og utvalgt dette stedet til et offersted for meg.

¹³ Når jeg lukker himmelen, så det ikke kommer regn, og når jeg befaler gresshoppene å fortære landet, og når jeg sender pest iblant mitt folk,

¹⁴ og så mitt folk, som er kalt med mitt navn, ydmyker seg og ber og søker mitt åsyn og omvender seg fra sine onde veier, da vil jeg høre i himmelen og tilgi deres synd og lege deres land.

¹⁵ Nå skal mine øyne være opplatt og mine ører merke seg den bønn som stiger opp fra dette stedet.

¹⁶ Og nå har jeg utvalgt og helliget dette huset, for at mitt navn skal bo der til evig tid, og mine øyne og mitt hjerte skal være der alle dager.

¹⁷ Hvis du nå vandrer for mitt åsyn, som din far David gjorde, så du gjør alt det jeg har befalt deg, og holder mine bud og mine lover,

¹⁸ så vil jeg trygge din kongetrone etter den pakten som jeg sluttet med din far David, da jeg sa: Det skal aldri mangle en mann av din ætt til å råde over Israel.

¹⁹ Men hvis dere vender dere bort og forlater de lover og bud som jeg har gitt dere, og går bort for å tjene andre guder og tilbe dem,

²⁰ så vil jeg rykke dem opp av mitt land, som jeg har gitt dem. Og dette huset som jeg har helliget for mitt navn, vil jeg kaste bort fra mitt åsyn og gjøre det til et ordspråk og til en spott blant alle folk.

²¹ Og hver den som går forbi dette huset, som har vært så opphøyet, skal bli forferdet. Og når noen da spør: Hvorfor har Herren gjort slik mot dette landet og dette huset? -

²² da skal de svare: Fordi de forlot Herren, sine fedres Gud, som førte dem ut av landet Egypt, og holdt seg til andre guder og tilba dem og dyrket dem. Derfor har han ført all denne ulykken over dem.

2. Krønikebok 8

Salomos styre og ledelse

¹ Da nå de tjue år var gått som Salomo hadde brukt for å bygge Herrens hus og sitt eget hus,

² bygde han opp de byene som Hiram hadde gitt Salomo, og lot Israels barn bosette seg i dem.

³ Deretter dro Salomo til Hamat-Soba og la det under seg.

⁴ Han bygde også opp Tadmor i ørkenen og alle de forrådsbyene han bygde i Hamat.

⁵ Likeså bygde han opp Øvre Bet-Horon og Nedre Bet-Horon og gjorde dem til befestede byer med murer, dobbelte porter og bomber.

⁶ Han bygde også Ba'alat og alle de forrådsbyene han hadde, og alle byene for stridsvognene og byene for hestfolket og alt det andre som han hadde lyst til å bygge, både i Jerusalem og på Libanon og i hele det landet han rådde over.

⁷ Alle som var blitt tilbake av hetittene, amorittene, ferisittene, hevittene og jebusittene, folk som ikke hørte til Israel -

⁸ alle de etterkommere av disse folk som var blitt igjen i landet, fordi Israels barn ikke hadde utryddet dem - dem tok Salomo til å gjøre pliktarbeid. Og slik har det vært til denne dag.

⁹ Men Salomo tok ikke noen av Israels barn til å være arbeidstrell. De var krigsmenn og høvdinger og våpensveiner og høvedsmenn for hans stridsvogner og hestfolk.

¹⁰ Kong Salomos arbeidsformenn var to hundre og femti i tallet. De hadde tilsyn med folkene.

¹¹ Salomo førte faraos datter fra Davids by inn i det huset han hadde bygd for henne. Han sa: Det skal ikke bo noen kvinne i Davids, Israels konges hus. Det er hellig, fordi Herrens ark er kommet dit.

¹² Den gang ofret Salomo brennoffer for Herren på Herrens alter, det som han hadde bygd foran forhallen.

13 Han ofret hver dag de offer som var foreskrevet av Moses for den dagen, på sabbatene og nymånedagene og høytidene tre ganger om året - på de usyrede brøds fest og på ukenes fest og på løvhyttenes fest.

14 Etter den forskrift hans far David hadde gitt, satte han prestenes skift til deres tjeneste og levittene til deres gjøremål, til å synge Herrens lov og gå prestene til hånde, etter som det krevdes for hver dag. Likeså ga han dørvokterne deres skift ved de forskjellige porter, for så hadde Guds mann David befalt.

15 Verken når det gjaldt skattkamrene eller i noen annen sak, vek de av fra det som kongen hadde befalt prestene og levittene.

16 Så var da hele Salomos verk utført, fra den dagen grunnvollen ble lagt til Herrens hus, til det var fullendt. Herrens hus sto ferdig.

17 Ved den tid dro Salomo til Esjon-Geber og til Eilat ved kysten av Edoms land.

18 Og Hiram sendte folk til ham med skip og sjøvant mannskap. De for sammen med Salomos folk til Ofir og hentet derfra fire hundre og femti talenter gull og førte det hjem til kong Salomo.

2. Krønikebok 9

Dronningen av Saba

1 Da dronningen av Saba hørte gjetordet om Salomo, kom hun til Jerusalem med et stort følge og med kameler som bar krydderier og gull i mengde og edelsteiner. Hun ville sette Salomo på prøve med gåter. Og da hun var kommet til ham, talte hun med ham om alt som lå henne på hjertet.

2 Men Salomo svarte på alle gåtene hennes. Det var ikke ett ord av det hun sa, som var skjult for Salomo, så han ikke kunne svare på det.

3 Da dronningen av Saba så Salomos visdom og så det huset han hadde bygd,

4 og rettene på bordet hans, og hvordan hoffmennene satt ved bordet, og bordsveinene som sto omkring, og hvordan de var kledd, og munnsjenkene hans og draktene deres, og trappen som han gikk opp på til Herrens hus, var hun rent ute av seg selv av forundring.

5 Og hun sa til kongen: Så var det da sant det jeg hørte hjemme i mitt land om deg og din visdom!

6 Jeg trodde ikke det de fortalte, før jeg kom og fikk se det med egne øyne. Men nå ser jeg at de ikke har fortalt meg halvparten om din store visdom. Du er enda større enn det gjetordet jeg har hørt.

⁷ Lykkelige er mennene dine, og lykkelige er disse tjenerne dine som alltid står for ditt åsyn og hører din visdom.

⁸ Lovet være Herren din Gud, som hadde velbehag i deg, så han satte deg på sin trone som konge for Herren din Gud! Fordi din Gud elsker Israel og vil holde det oppe til evig tid, satte han deg til konge over dem for å håndheve rett og rettferdighet.

⁹ Så ga hun kongen ett hundre og tjue talenter gull og krydderier i stor mengde og edelsteiner. Aldri har det vært en slik mengde krydderier i landet som det dronningen av Saba ga kong Salomo.

¹⁰ Men også Hiram's folk og Salomos folk som hentet gull fra Ofir, hadde ført sandeltre og edelsteiner med derfra.

¹¹ Av sandeltreet lot kongen lage trapper til Herrens hus og til kongens hus, og sitarer og harper for sangerne. Aldri før hadde noe lignende vært å se i Juda land.

¹² Og kong Salomo ga dronningen av Saba alt det hun hadde lyst til og ba om, i tillegg til det han ga til gjengjeld for det hun hadde hatt med til kongen. Så brøt hun opp og dro hjem til sitt land med tjenerne sine.

Salomos store rikdom og makt

¹³ Vekten av det gullet som i ett år kom inn til Salomo, var seks hundre og sekstiseks talenter,

¹⁴ i tillegg til det som kom inn fra kjøpmennene og de reisende handelsmennene. Også alle kongene i Arabia og stattholderne i landet leverte gull og sølv til Salomo.

¹⁵ Kong Salomo laget to hundre store skjold av hamret gull - det gikk seks hundre sekel hamret gull med til hvert skjold -

¹⁶ og tre hundre små skjold av hamret gull - til hvert av disse skjoldene gikk det med tre hundre sekel gull - og kongen satte dem i Libanon-skoghuset.

¹⁷ Kongen laget også en stor elfenbenstrone og kledde den med rent gull.

¹⁸ Tronen hadde seks trinn og en fotskammel av gull, som var festet til tronen. På begge sider av setet var det armlener, og ved siden av armlenene sto det to løver.

¹⁹ Tolv løver sto det der - en på hver side av de seks trinnene. Noe slikt har aldri vært laget i noe annet kongerike.

²⁰ Alle kong Salomos drikkekar var av gull, og alle karene i Libanon-skoghuset var av fint gull. Sølv ble ikke regnet for noe i Salomos dager.

- ²¹ For kongen hadde skip som for til Tarsis sammen med Hiram's folk. En gang hvert tredje år kom Tarsis-skipene hjem, lastet med gull og sølv, elfenben og aper og påfugler.
- ²² Kong Salomo ble større enn alle jordens konger i rikdom og visdom.
- ²³ Fra alle jordens kanter kom det konger for å se Salomo og høre hans visdom, som Gud hadde lagt i hans hjerte.
- ²⁴ Og hver av dem hadde gaver med: sølvkar og gullkar og klær, våpen og krydderier, hester og muldyr. Slik gjorde de år etter år.
- ²⁵ Salomo hadde fire tusen stallrom for hester og stridsvogner og tolv tusen hestfolk. Noen av dem la han i vognbyene, noen hos seg selv i Jerusalem.
- ²⁶ Han rådde over alle kongene fra elven til filistrenes land og helt til grensen mot Egypt.
- ²⁷ Kongen gjorde sølvet i Jerusalem like så vanlig som stein, og sedertre like så vanlig som morbærtrærne i lavlandet.
- ²⁸ Hester ble innført til Salomo fra Egypt og fra alle andre land.
- ²⁹ Det som ellers er å fortelle om Salomo, både i hans første og i hans senere dager, er oppskrevet i profeten Natans krønike og i Akia fra Sjiilos profetbok og i seeren Iddos syn om Jeroboam, Nebats sønn.
- ³⁰ Salomo var konge i Jerusalem over hele Israel i førti år.
- ³¹ Så la Salomo seg til hvile hos sine fedre og ble begravet i sin far Davids by. Og hans sønn Rehabeam ble konge etter ham.

2. Krønikebok 10

Riket blir delt

- ¹ Rehabeam dro til Sikem, for hele Israel var kommet til Sikem for å gjøre ham til konge.
- ² Jeroboam, Nebats sønn, fikk høre dette. Han var da i Egypt, for han hadde flyktet dit for kong Salomo. Men nå vendte han tilbake fra Egypt.
- ³ Og de sendte bud etter ham. Så kom Jeroboam og hele Israel og talte til Rehabeam og sa:
- ⁴ Din far gjorde vårt åk tungt. Men hvis nå du vil gjøre den harde tjenesten og det tunge åket som din far la på oss, lettere, så vil vi tjene deg.
- ⁵ Han svarte dem: Gå bort og vent i tre dager, og kom så hit til meg igjen! Så gikk folket bort.

⁶ Og kong Rehabeam rådførte seg med de gamle, som hadde gjort tjeneste hos hans far Salomo mens han ennå levde, og han sa: Hva råder dere meg til å svare dette folket?

⁷ De svarte ham: Hvis du vil være vennlig mot dette folket og føyer dem og gir dem gode ord, så vil de være dine tjenere for alle tider.

⁸ Men han brydde seg ikke om det rådet som de gamle hadde gitt ham, men rådførte seg med de unge, som var vokst opp sammen med ham, og som nå var i hans tjeneste.

⁹ Han spurte dem: Hva råder dere til at vi skal svare dette folket som har sagt til meg: Gjør det åket lettere som din far la på oss?

¹⁰ Og de unge, som var vokst opp sammen med ham, svarte ham: Slik skal du si til dette folket som sa til deg: Din far gjorde vårt åk tungt, men gjør du det lettere for oss - slik skal du tale til dem: Min lillefinger er tykkere enn min fars midje!

¹¹ Min far la et tungt åk på dere, men jeg vil gjøre det enda tyngre. Min far tuktet dere med sveper, men jeg vil tukte dere med skorpioner.

¹² Så kom Jeroboam og alt folket til Rehabeam den tredje dagen, slik som kongen hadde sagt: Kom til meg igjen om tre dager!

¹³ Da ga kongen dem et hardt svar. Kong Rehabeam brydde seg ikke om de gamles råd,

¹⁴ men svarte dem slik som de unge hadde rådet ham til: Har min far gjort deres åk tungt, så vil jeg gjøre det enda tyngre! Har min far tuktet dere med sveper, så vil jeg tukte dere med skorpioner!

¹⁵ Kongen hørte ikke på folket. For Gud styrte det slik for at Herrens ord skulle bli oppfylt, det som han hadde talt til Jeroboam, Nebats sønn, ved Akia fra Sjilo.

¹⁶ Da nå hele Israel så at kongen ikke hørte på dem, svarte folket kongen og sa: Hva del har vi i David? Vi har ingen lodd i Isaïs sønn! Til dine telt, Israel, hver og én! Se nå selv til ditt hus, David! - Så dro hele Israel hjem igjen.

¹⁷ Det var bare de Israels barn som bodde i Judas byer, som fikk Rehabeam til konge.

¹⁸ Da sendte kong Rehabeam av sted Hadoram, han som hadde oppsyn med pliktarbeidet. Men Israels barn steinet ham, så han døde. Og kong Rehabeam måtte selv i all hast springe opp i vognen sin, og han flyktet til Jerusalem.

¹⁹ Slik falt Israel fra Davids hus, og slik har det vært til denne dag.

2. Krønikebok 11

Borgerkrig blir forhindret

¹ Da Rehabeam kom til Jerusalem, samlet han Judas hus og Benjamin, hundre og åtti tusen utvalgte krigsmenn, for at de skulle kjempe mot Israel og vinne riket tilbake for Rehabeam.

² Da kom Herrens ord til Guds mann Sjemaja, og det lød slik:

³ Si til Rehabeam, Salomos sønn, Judas konge, og til hele Israel i Juda og Benjamin:

⁴ Så sier Herren: Dere skal ikke dra opp og kjempe mot deres brødre. Vend hjem igjen hver til sitt hus! For det som har hendt, er kommet fra meg. - Da adlød de Herrens ord. De vendte tilbake og dro ikke mot Jeroboam.

Rehabeam befester sitt kongedømme

⁵ Rehabeam ble boende i Jerusalem. Og han bygde flere byer i Juda om til festninger.

⁶ Han bygde om til befestede byer Betlehem og Etam og Tekoa

⁷ og Bet-Sur og Soko og Adullam

⁸ og Gat og Maresja og Sif

⁹ og Adorajim og Lakisj og Aseka

¹⁰ og Sora og Ajalon og Hebron. Alle disse byene lå i Juda og i Benjamin.

¹¹ Og han gjorde festningene sterke og innsatte høvedsmenn i dem og forsynte dem med forråd av levnetsmidler og olje og vin,

¹² og hver enkelt av dem med skjold og spyd, og gjorde dem meget sterke. Det var Juda og Benjamin han rådde over.

¹³ Og prestene og levittene i hele Israel gikk over til ham fra alle de bygdene de bodde i.

¹⁴ Levittene forlot sin jord og sin eiendom og dro til Juda og Jerusalem, fordi Jeroboam og sønnene hans drev dem bort fra tjenesten som prester for Herren,

¹⁵ og han satte andre folk til prester for offerhaugene og for bukkene og for de kalvene han hadde laget.

¹⁶ Alle de fra Israels stammer som vendte sitt hjerte til å søke Herren, Israels Gud, fulgte dem. De kom til Jerusalem for å ofre til Herren, sine fedres Gud.

¹⁷ De styrket Judas rike og trygget kongedømmet for Rehabeam, Salomos sønn, i tre år. For i tre år vandret de på Davids og Salomos vei.

¹⁸ Rehabeam tok seg en kone i tillegg til Mahalat, datter av Jerimot, Davids sønn. Det var Abihajil, datter av Eliab, Isais sønn.

¹⁹ Med henne fikk han sønnene Je'usj og Sjemarja og Saham.

²⁰ Etter henne tok han Ma'aka, Absaloms datter, til kone. Med henne fikk han Abia og Attai og Sjisja og Sjelomit.

²¹ Rehabeam elsket Ma'aka, Absaloms datter, mer enn alle sine andre koner og medhustruer. For han hadde tatt seg atten koner og seksti medhustruer, og han fikk tjueåtte sønner og seksti døtre.

²² Rehabeam satte Abia, Ma'akas sønn, til overhode og fyrste blant hans brødre, for han ville gjøre ham til konge.

²³ Han var klok nok til å la alle sønnene sine bo rundt om i hele Judas og Benjamins land, i alle de befestede byene. Han ga dem rikelig å leve av og skaffet dem mange koner.

2. Krønikebok 12

Farao Sjisjak serier over Rehabeam

¹ Men da Rehabeams kongedømme var blitt trygget, og han var blitt mektig, forlot han Herrens lov, og hele Israel med ham.

² Så hendte det i kong Rehabeams femte år at Sjisjak, kongen i Egypt, dro opp mot Jerusalem - for de hadde båret seg troløst at mot Herren.

³ Han kom med tolv hundre stridsvogner og seksti tusen hestfolk, og det var ikke tall på de folk som fulgte ham fra Egypt - libyere, sukkitter og etiopiere.

⁴ Han inntok de befestede byene i Juda og kom helt til Jerusalem.

⁵ Da kom profeten Sjemaja til Rehabeam og Judas høvdinger, som hadde samlet seg i Jerusalem av frykt for Sjisjak, og han sa til dem: Så sier Herren: Dere har forlatt meg. Derfor har også jeg forlatt dere og gitt dere i Sjisjaks hånd.

⁶ Men Israels høvdinger og kongen ydmyket seg og sa: Herren er rettferdig.

⁷ Da Herren så at de hadde ydmyket seg, kom Herrens ord til Sjemaja, og det lød så: De har ydmyket seg. Jeg vil ikke ødelegge dem, men la dem så vidt bli frelst. Og min harme skal ikke bli utøst over Jerusalem gjennom Sjisjak.

⁸ Likevel skal de bli hans tjenere og få kjenne hva forskjell det er på å tjene meg og å tjene hedningelandenes konger.

⁹ Så dro da Sjisjak, kongen i Egypt, opp mot Jerusalem og tok skattene i Herrens hus og skattene i kongens hus. Alt sammen tok han. Han tok også de gullskjoldene som Salomo hadde laget.

¹⁰ Istedenfor dem laget kong Rehabeam kobberskjold og overga dem til høvedsmennene for vaktmennene som vaktet inngangen til kongens hus.

¹¹ Hver gang kongen gikk inn i Herrens hus, kom vaktmennene og bar dem og tok dem så med tilbake til vaktrommet.

¹² Fordi Rehabeam ydmyket seg, vendte Herrens vrede seg fra ham. Han ville ikke ganske ødelegge ham. Det fantes likevel noe godt i Juda.

¹³ Siden styrket kong Rehabeam igjen sitt kongedømme i Jerusalem og regjerte der. Han var førtien år gammel da han ble konge, og han regjerte sytten år i Jerusalem, den byen som Herren hadde utvalgt blant alle Israels stammer for å la sitt navn bo der. Hans mor hette Na'ama og var fra Ammon.

¹⁴ Han gjorde det som var ondt, for han vendte ikke sitt hjerte til å søke Herren.

¹⁵ Det som er å fortelle om Rehabeam, både i hans første og i hans senere dager, er skrevet i profeten Sjemajas og seeren Iddos krønike, der hvor ættetavlene er opptegnet. Mellom Rehabeam og Jeroboam var det krig hele tiden.

¹⁶ Rehabeam la seg til hvile hos sine fedre og ble begravet i Davids by. Og hans sønn Abia ble konge etter ham.

2. Krønikebok 13

Abia etterfølger Rehabeam

¹ I kong Jeroboams attende år ble Abia konge over Juda.

² Han regjerte tre år i Jerusalem. Hans mor hette Mikaja. Hun var datter av Uriel, og var fra Gibeon. Mellom Abia og Jeroboam var det krig.

³ Abia begynte krigen med en hær av djerpe stridsmenn, fire hundre tusen utvalgte menn. Men Jeroboam stilte seg i fylking mot ham med åtte hundre tusen utvalgte menn, også djerpe stridsmenn.

⁴ Abia gikk opp på fjellet Semarajim, som hører til Efra'im-fjellene. Han trådte fram og sa: Hør på meg, Jeroboam og hele Israel!

⁵ Dere vet nå vel at Herren, Israels Gud, har gitt David kongedømmet over Israel til evig tid, ham og sønnene hans, ved en saltpakt?

⁶ Men Jeroboam, Nebats sønn, tjeneren til Salomo, Davids sønn, gjorde opprør mot sin herre.

⁷ Og det samlet seg om ham en flokk løse karer og fordervede mennesker. De satte seg med vold opp mot Rehabeam, Salomos sønn. Og Rehabeam var ung og motløs og kunne ikke stå seg mot dem.

⁸ Og nå tenker dere at dere kan stå dere mot Herrens kongedømme, som Davids sønner har i sin hånd. Det tenker dere fordi dere er en stor hop og har hos dere de gullkalvene som Jeroboam laget til guder for dere.

⁹ Har dere ikke jaget bort Herrens prester, Arons sønner, og levittene og selv gjort dere prester, som folkene i hedningelandene gjør? Hver den som

kommer med en ung okse og sju værere for å bli vigslet til prest, han blir prest for disse guder som ikke er guder.

¹⁰ Men vår Gud er Herren, og vi har ikke forlatt ham. Sønner av Aron tjener Herren som prester, og levittene utfører sitt arbeid.

¹¹ Hver morgen og kveld brenner de brennoffer og velluktende røkelse for Herren, og legger fram skuebrød på bordet av rent gull og holder gullysestaken og dens lamper i stand og tenner den hver kveld. Vi tar vare på det Herren vår Gud vil ha ivaretatt, men dere har forlatt ham.

¹² Sannelig, Gud er med oss, han er vår fører! Vi har hans prester med larmtrompetene for å blåse til strid mot dere. Israels barn, strid ikke mot Herren, deres fedres Gud! For det vil ikke lykkes for dere!

¹³ Men Jeroboam hadde latt et bakhold dra omkring for å komme bak dem. De lå selv foran Judas menn, og bakholdet kom i ryggen på dem.

¹⁴ Da Judas menn vendte seg om, fikk de se at fienden var både foran dem og bak dem. Da ropte de til Herren, og prestene blåste i trompetene.

¹⁵ Og Judas menn satte i et krigsrop. Da skjedde det, at med det samme Judas menn satte i med krigsropet, da lot Gud Jeroboam og hele Israel lide nederlag for Abia og Juda.

¹⁶ Israels barn flyktet for Juda, og Gud ga dem i deres hånd.

¹⁷ Abia og folkene hans voldte et stort mannefall blant dem. Det falt fem hundre tusen utvalgte menn av Israel.

¹⁸ Slik ble Israels barn den gang ydmyket, men Judas barn ble sterke, fordi de satte sin lit til Herren, sine fedres Gud.

¹⁹ Abia forfulgte Jeroboam og tok fra ham byene Betel med tilhørende landsbyer, og Jesjana og Efron med tilhørende landsbyer.

²⁰ Jeroboam gjenvant ikke sin makt så lenge Abia levde, og Herren slo ham så han døde.

²¹ Men Abia ble mektig. Han tok fjorten koner og fikk tjueto sønner og seksten døtre.

²² Det som ellers er å fortelle om Abia, om det han gjorde og det han sa, det er oppskrevet i profeten Iddos historiebok.

2. Krønikebok 14

Asa blir konge i Juda etter Abiam

¹ Abia la seg til hvile hos sine fedre og ble begravet i Davids by. Og hans sønn Asa ble konge etter ham. I hans dager hadde landet ro i ti år.

² Asa gjorde det som var godt og rett i Herrens, hans Guds øyne.

³ Han fikk bort altrene og offerhaugene for de fremmede guder. Han brøt i stykker støttene og hogg ned Astarte-bildene.

⁴ Han befalte Juda å søke Herren, fedrenes Gud, og holde loven og budene.

⁵ I alle Judas byer fikk han bort offerhaugene og solstøttene. Riket hadde ro under ham.

⁶ Asa bygde festninger i Juda, for landet hadde fred. Ingen førte krig mot ham i disse årene, fordi Herren ga ham ro.

⁷ Han sa til Juda: La oss bygge disse byene og reise murer og tårn, porter og bomber omkring dem! Ennå råder vi fritt over landet, fordi vi har søkt Herren vår Gud. Vi har søkt ham, og han har gitt oss fred på alle kanter. Så tok de til å bygge, og det lyktes for dem.

⁸ Asas hær var tre hundre tusen mann av Juda, som var væpnet med spyd og store skjold, og to hundre og åtti tusen mann av Benjamin, som bar små skjold og skjøt med bue. Alle var djerve stridsmenn.

⁹ Men etiopieren Serah dro ut mot dem med en hær på tusen ganger tusen mann og tre hundre stridsvogner. Han kom til Maresja.

¹⁰ Og Asa dro ut mot ham, og de stilte seg i fylking i Sefata-dalen ved Maresja.

¹¹ Da ropte Asa til Herren sin Gud og sa: Herre, for deg gjør det ingen forskjell enten du hjelper den mektige eller den maktesløse. Hjelp oss, Herre vår Gud! Til deg setter vi vår lit, og i ditt navn er vi gått ut mot denne store mengden. Herre, du er vår Gud, la ikke et menneske stå seg mot deg!

¹² Da lot Herren etiopierne lide nederlag for Asa og Juda, og etiopierne flyktet.

¹³ Asa og hans folk forfulgte dem helt til Gerar. Av etiopierne falt det så mange at ingen av dem ble i live. De ble knust av Herren og hans hær. Og Juda førte et umåtelig stort krigsbytte bort med seg.

¹⁴ De inntok alle byene omkring Gerar, for frykt for Herren var kommet over dem. Og de plyndret alle byene, for det var mye å plyndre i dem.

¹⁵ Også teltene for buskapen tok de, og de førte bort en mengde småfe og kameler. Så vendte de tilbake til Jerusalem.

2. Krønikebok 15

Asa avskaffer avgudsdyrkelsen

¹ Da kom Guds Ånd over Asarja, Odeds sønn.

² Han gikk ut mot Asa og sa til ham: Hør på meg, Asa og hele Juda og Benjamin! Herren er med dere så sant dere er med ham. Dersom dere søker ham, så skal han la seg finne av dere. Men dersom dere forlater ham, skal han forlate dere.

- ³ I lange tider var Israel uten den sanne Gud og uten prest som lærte dem, og uten lov.
- ⁴ Men i sin trengsel omvendte de seg til Herren, Israels Gud. De søkte ham, og han lot seg finne av dem.
- ⁵ I de tider kunne ingen ferdes trygt, verken ute eller hjemme. For det rådde stor uro blant alle dem som bodde her i landene.
- ⁶ Folk støtte mot folk og by mot by, så de ble knust. For Gud voldte uro blant dem med all slags trengsler.
- ⁷ Men vær frimodige og la ikke hendene synke! Dere skal få lønn for den gjerning dere gjør.
- ⁸ Da Asa hørte disse ordene og denne profetien av profeten Oded, tok han mot til seg og sørget for å få bort de motbydelige avgudsbildene i hele Judas og Benjamins land, og i de byene han hadde inntatt i Efra'im-fjellene. Han satte i stand Herrens alter, som sto foran Herrens forhall.
- ⁹ Så samlet han hele Juda og Benjamin, og de fremmede fra Efra'im og Manasse og Simeon som bodde blant dem. For mange gikk over til ham fra Israel, fordi de så at Herren, hans Gud, var med ham.
- ¹⁰ I den tredje måneden i det femtende året av Asas regjering samlet de seg i Jerusalem.
- ¹¹ Samme dag ofret de til Herren sju hundre stykker storfe og sju tusen stykker småfe av det krigsbyttet de hadde tatt med seg.
- ¹² Og de inngikk en pakt om at de ville søke Herren, sine fedres Gud, av hele sitt hjerte og av hele sin sjel,
- ¹³ og at hver den som ikke søkte Herren, Israels Gud, skulle dø, enten det var en liten eller en stor, mann eller kvinne.
- ¹⁴ De sverget Herren troskap med høy røst og jubelrop og til lyden av trompeter og horn.
- ¹⁵ Og hele Juda gledet seg over eden, for de hadde sverget den av hele sitt hjerte, og de hadde søkt ham med hele sin vilje. Og han lot seg finne av dem, Herren ga dem ro rundt omkring.
- ¹⁶ Kong Asa avsatte endog sin mor Ma'aka fra hennes verdighet, fordi hun hadde laget et avskyelig avgudsbilde for Astarte. Asa hogg ned hennes avskyelige avgudsbilde og knuste det og brente det i Kedrons dal.
- ¹⁷ Men offerhaugene ble ikke nedlagt i Israel. Likevel var Asas hjerte helt med Herren så lenge han levde.
- ¹⁸ Han lot de ting hans far hadde helliget, og de han selv hadde helliget, føre inn i Guds hus, både sølv og gull og andre ting.

¹⁹ Det var ingen krig før i det trettifemte år av Asas regjering.

2. Krønikebok 16

Asa inngår forbund med Syrias konge

¹ I det trettisjette år av Asas regjering dro Israels konge Basja opp mot Juda. Han bygde festningsverker i Rama, for at ingen skulle få komme fra eller til kong Asa i Juda.

² Da tok Asa sølv og gull ut av skattkamrene i Herrens hus og kongens hus og sendte det til kongen i Syria, Benhadad, som bodde i Damaskus, med dette budskapet:

³ Mellom meg og deg er det jo et forbund, som det var mellom min far og din far. Her sender jeg deg sølv og gull. Bryt nå ditt forbund med Basja, Israels konge, så han må dra bort fra meg!

⁴ Benhadad hørte på det som kong Asa sa, og sendte hærførerne sine mot Israels byer. De inntok Ijon og Dan og Abel-Majim og alle forrådene i Naftalis byer.

⁵ Da Basja hørte dette, holdt han opp med å bygge festningsverker i Rama og oppga dette arbeidet.

⁶ Men kong Asa tok hele Juda med seg, og de førte bort steinene og tømmeret som Basja hadde brukt til festningsarbeidet i Rama. Med dette bygde de Geba og Mispa om til festninger.

Profeten Hananis budskap til Asa

⁷ På den tiden kom seeren Hanani til Judas konge Asa og sa til ham: Fordi du satte din lit til kongen i Syria og ikke til Herren din Gud, derfor har syrerkongens hær sluppet ut av hendene på deg.

⁸ Var ikke etiopierne og libyerne en stor hær med stridsvogner og hestfolk i stor mengde? Men fordi du den gang satte din lit til Herren, ga han dem i din hånd.

⁹ For Herrens øyne farer over hele jorden for kraftig å støtte dem som er helt med ham i sitt hjerte. Du har båret deg uforstandig at i dette, for fra nå av skal du alltid ha krig.

¹⁰ Men Asa ble harm på seeren og satte ham i fengsel, så vrede var han på ham for dette. På samme tid for han også hardt fram mot andre av folket.

¹¹ Det som er å fortelle om Asa, både i hans første og i hans senere dager, er skrevet i boken om Judas og Israels konger.

Asa blir syk og dør

¹² I sin regjerings trettiniende år ble Asa syk i føttene. Hans sykdom ble verre og verre, men ikke engang under sykdommen søkte han Herren, men bare legene.

¹³ Og Asa la seg til hvile hos sine fedre og døde i sin regjerings førtiførste år.

¹⁴ De begravde ham i det gravstedet han hadde latt hogge ut for seg i Davids by. Og de la ham på et leie som var fylt med velluktende urter og forskjellige blandede salver. Og de brente et veldig bål til ære for ham.

2. Krønikebok 17

Josjafat blir konge etter Asa

¹ Hans sønn Josjafat ble konge etter ham. Han søkte å styrke sin stilling mot Israel.

² Han la krigsfolk i alle Judas befestede byer. Han satte også vaktposter i Juda og i de byene hans far Asa hadde tatt i Efra'im.

³ Herren var med Josjafat, fordi han vandret på de veier hans far David hadde fulgt i sin første tid. Han søkte ikke til Ba'alene,

⁴ men til sin fars Gud. Han fulgte hans bud og gjorde ikke som Israel.

⁵ Herren trygget kongedømmet i hans hånd. Hele Juda ga Josjafat gaver, så han fikk stor rikdom og ære.

⁶ Hans mot vokste mens han gikk fram på Herrens veier. Han fikk også bort offerhaugene og Astarte-bildene i Juda.

⁷ Det tredje året han regjerte, sendte han høvdingene sine og Benhajil og Obadja og Sakarja og Netanel og Mikaja ut for å lære i Judas byer.

⁸ Sammen med dem sendte han levittene Sjemaja og Netanja og Sebadja og Asael og Sjemiramot og Jonatan og Adonja og Tobia og Tob-Adonja, og med disse levittene prestene Elisjama og Joram.

⁹ De lærte i Juda og hadde Herrens lovbok med seg. De dro omkring i alle Judas byer og lærte folket.

¹⁰ Og frykt for Herren kom over alle rikene i de land som lå rundt omkring Juda, så de ikke torde føre krig mot Josjafat.

¹¹ En del av filistrene kom med gaver til Josjafat og med sølv som de ga i skatt. Også araberne førte småfe til ham, sju tusen sju hundre værere og sju tusen sju hundre bukker.

¹² Slik ble Josjafat mektigere og mektigere, til hans makt var meget stor. Han bygde borger og forrådsbyer i Juda.

¹³ Han fikk gjort store arbeider i Judas byer, og samlet stridsmenn, djerne krigere, i Jerusalem.

¹⁴ Dette er listen over dem etter deres familier: Høvedsmennene over tusen i Juda var: høvedsmannen Adna med tre hundre tusen djerve stridsmenn;

¹⁵ og ved siden av ham høvedsmannen Johanan med to hundre og åtti tusen mann;

¹⁶ og ved siden av ham Amasja, Sikris sønn, som frivillig tjente Herren, med to hundre tusen djerve stridsmenn.

¹⁷ Av Benjamin var det Eljada, en djerv stridsmann, med to hundre tusen mann som var væpnet med bue og skjold;

¹⁸ og ved siden av ham Josabad med hundre og åtti tusen mann, væpnet til strid.

¹⁹ Dette var de som tjente kongen, i tillegg til de krigsfolk som kongen hadde forlagt i de befestede byene i hele Juda.

2. Krønikebok 18

Mika forutsier at Akab og Josjafat vil tape

¹ Josjafat vant stor rikdom og ære. Han inngikk et ekteskapsforbund med Akab.

² Noen år senere dro han ned til Akab i Samaria. Akab lot slakte småfe og storfe i mengde for ham og de folk han hadde med seg. Og han egget ham til å dra opp mot Ramot i Gilead.

³ Akab, Israels konge, sa til Josjafat, Judas konge: Vil du dra med meg til Ramot i Gilead? Han svarte: Som du, så jeg! Som ditt folk, så mitt folk! Vi vil være med deg i krigen.

⁴ Og Josjafat sa videre til Israels konge: Søk likevel først å få vite hva Herren sier!

⁵ Da kalte Israels konge profetene sammen. Det var fire hundre mann. Og han spurte dem: Skal vi dra i strid mot Ramot i Gilead, eller skal jeg la det være? De svarte: Dra opp! Gud vil gi det i kongens hånd.

⁶ Men Josjafat sa: Finnes det ikke en annen av Herrens profeter her, så vi kunne spørre Herren til råds gjennom ham?

⁷ Israels konge svarte Josjafat: Det finnes en til, og vi kan spørre Herren til råds gjennom ham. Men jeg hater ham fordi han ikke profeterer godt om meg, men bare ondt alle sine dager. Det er Mika, Jimlas sønn. Josjafat sa: Kongen skulle ikke tale slik!

⁸ Så kalte Israels konge på en av hofffolkene og sa: Skynd deg og hent Mika, Jimlas sønn!

- ⁹ Imens satt Israels konge og Josjafat, Judas konge, i kongelig skrud, hver på sin trone, på en treskeplass ved inngangen til Samarias port. Og alle profetene sto foran dem og profeterte.
- ¹⁰ Og Sidkia, Kena'anas sønn, laget seg horn av jern og sa: Så sier Herren: Med disse skal du stange syrerne til du får gjort ende på dem!
- ¹¹ Og alle profetene spådde likedan og sa: Dra opp til Ramot i Gilead! Så skal du ha lykken med deg, og Herren skal gi byen i kongens hånd.
- ¹² Budet som var gått for å hente Mika, sa til ham: Profetene spår med én munn godt for kongen. La nå også dine ord stemme overens med deres og spå godt!
- ¹³ Mika svarte: Så sant Herren lever: Det som min Gud sier, det vil jeg tale.
- ¹⁴ Da han nå kom til kongen, sa kongen til ham: Mika! Skal vi dra i krig til Ramot i Gilead, eller skal jeg la det være? Han svarte: Dra opp! Så skal dere ha lykke med dere, og de skal gis i deres hånd.
- ¹⁵ Men kongen sa til ham: Hvor mange ganger skal jeg ta deg i ed på at du ikke skal si annet til meg enn sannhet i Herrens navn?
- ¹⁶ Da sa han: Jeg så hele Israel spredt utover fjellene likesom en saueflokk uten gjeter. Og Herren sa: Disse har ingen herre, la dem vende tilbake i fred, hver til sitt hus!
- ¹⁷ Da sa Israels konge til Josjafat: Var det ikke det jeg sa til deg! Han profeterer ikke godt om meg, men bare ondt!
- ¹⁸ Men Mika sa: Hør da Herrens ord! Jeg så Herren sitte på sin trone, og hele himmelens hær stå på hans høyre og venstre side.
- ¹⁹ Og Herren sa: Hvem vil lokke Akab, Israels konge, til å dra opp til Ramot i Gilead, så han faller der? Og den ene sa så og den andre så.
- ²⁰ Da gikk ånden fram og stilte seg for Herrens åsyn og sa: Jeg skal overtale ham. Og Herren spurte ham: Hvordan?
- ²¹ Han svarte: Jeg vil gå av sted og være en løgnens ånd i alle hans profeters munn. Da sa Herren: Ja, du skal lokke ham, og det skal også lykkes for deg. Gå av sted og gjør det!
- ²² Se, nå har Herren lagt en løgnens ånd i munnen på profetene dine. Men Herren har varslet ulykke for deg.
- ²³ Da gikk Sidkia, Kena'anas sønn, fram og slo Mika på kinnet og sa: Hvordan er Herrens Ånd gått over fra meg for å tale til deg?
- ²⁴ Mika svarte: Det skal du få se den dagen du flykter fra kammer til kammer for å gjemme deg.

²⁵ Da sa Israels konge: Ta Mika og før ham tilbake til byens høvedsmann Amon og til kongesønnen Joasj

²⁶ og si: Så sier kongen: Sett ham i fangehuset og la ham leve på knapp tildeling av vann og brød til jeg kommer uskadd hjem igjen!

²⁷ Mika sa: Kommer du uskadd hjem igjen, så har Herren ikke talt gjennom meg. Og han sa: Hør dette, alle folk!

Akab faller i slaget og Josjafat flykter

²⁸ Så dro Israels konge og Judas konge Josjafat opp til Ramot i Gilead.

²⁹ Og Israels konge sa til Josjafat: Jeg vil forkle meg og så gå i striden. Men du kan ta på deg dine vanlige klær. Så forkledde Israels konge seg, og de gikk i striden.

³⁰ Men kongen i Syria hadde befalt høvdingene for sine stridsvogner: Dere skal ikke kjempe mot noen, verken liten eller stor, bare mot Israels konge.

³¹ Da nå høvdingene for stridsvognene så Josjafat, sa de: Dette er Israels konge, og de omringet ham for å angripe ham. Da satte Josjafat i et høyt rop, og Herren hjalp ham, Gud vendte dem bort fra ham.

³² For da høvedsmennene over stridsvognene så at det ikke var Israels konge, vendte de seg fra ham igjen.

³³ Men en mann spente buen og skjøt på måfå, og han traff Israels konge mellom brynjeskjørtet og brynjen. Da sa han til vognstyreren: Vend om og før meg ut av hæren! Jeg er såret.

³⁴ Men striden ble stadig hardere denne dagen, og Israels konge holdt seg oppreist i vognen mot syrerne helt til om kvelden. Men på den tiden solen gikk ned, døde han.

2. Krønikebok 19

Profeten Jehu bebreider Josjafat

¹ Men Judas konge Josjafat vendte uskadd hjem igjen til Jerusalem.

² Da gikk seeren Jehu, Hananis sønn, ut mot ham, og sa til kong Josjafat: Skal en hjelpe den ugudelige, og skal du elske dem som hater Herren? For dette hviler Herrens vrede over deg.

³ Likevel er det også funnet noe godt hos deg. For du har utryddet Astarte-bildene av landet og vendt ditt hjerte til å søke Gud.

Josjafat innsetter dommere

⁴ Josjafat ble nå en tid i Jerusalem. Siden dro han igjen ut iblant folket, fra Be'er-Sjeba til Efra'im-fjellene, og førte dem tilbake til Herren, deres fedres Gud.

- ⁵ Han innsatte dommere i landet, i hver av de befestede byene i Juda.
- ⁶ Og han sa til dommerne: Akt vel på det dere gjør! For dere dømmer ikke for mennesker, men for Herren, og han er hos dere så ofte dere dømmer.
- ⁷ Så la nå Herrens frykt være over dere! Vær varsomme med hva dere gjør. For hos Herren vår Gud finnes det ingen urett, og han gjør ikke forskjell på folk og tar ikke imot gaver.
- ⁸ Også i Jerusalem innsatte Josjafat noen av levittene og prestene og noen av Israels slekters overhoder til å dømme i Herrens saker og rettstretter. For de var vendt tilbake til Jerusalem.
- ⁹ Og han ga dem denne befaling: Slik skal dere gjøre i Herrens frykt, med troskap og med udelt hjerte:
- ¹⁰ Hver gang det blir lagt fram for dere en rettssak av deres brødre, de som bor rundt om i sine byer - enten det nå gjelder en drapssak eller lov og bud, vedtekter og forskrifter - da skal dere advare dem, så de ikke synder mot Herren, og det kommer vrede over dere og deres brødre. Slik skal dere gjøre, ellers kommer dere til å dra skyld over dere.
- ¹¹ I alle Herrens saker skal ypperstepresten Amarja være formann for dere. Og i alle kongens saker skal Sebadja, Ismaels sønn, fyrsten for Judas hus, være formann. Og levittene skal være tilsynsmenn under dere. Ta nå fatt på verket med godt mot! Herren være med den som gjør det som rett er!

2. Krønikebok 20

Josjafat ber til Herren

- ¹ En tid etter hendte det at Moabs barn og Ammons barn, og sammen med dem en del av me'unittene, gikk til krig mot Josjafat.
- ² Folk kom med melding om dette til Josjafat og sa: Det kommer en stor hær mot deg fra den andre siden av havet, fra Syria. De er alt kommet til Haseson-Tamar, det er En-Gedi.
- ³ Da ble Josjafat redd. Han vendte seg i bønn til Herren og lyste ut en faste over hele Juda.
- ⁴ Og Juda samlet seg for å søke hjelp hos Herren. Ja, fra alle Judas byer kom de for å søke Herren.
- ⁵ Da sto Josjafat fram blant dem som var kommet sammen fra Juda og Jerusalem, i Herrens hus foran den nye forgården
- ⁶ og sa: Herre, våre fedres Gud! Er det ikke du som er Gud i himmelen? Du råder over alle folkene og deres riker. I din hånd er kraft og velde. Det er ingen som kan holde stand mot deg.

7 Har ikke du, vår Gud, drevet dette landets innbyggere ut for ditt folk Israel og gitt det til din venn Abrahams etterkommere for alle tider?

8 De bosatte seg der og bygde deg en helligdom der for ditt navn og sa:

9 Om noen ulykke kommer over oss, sverd, straffedom, pest eller hungersnød, så vil vi stille oss foran dette huset og for ditt åsyn. For ditt navn bor i dette huset. Og vi vil rope til deg i vår nød, og så vil du høre og frelse.

10 Se nå hvordan Ammons barn og Moab og folket fra Se'ir-landet - du ga ikke Israel lov til å trenge inn blant dem da de kom fra landet Egypt, så de bøyde av og dro bort fra dem uten å ødelegge dem -

11 se nå hvordan de lønner oss! Nå kommer de og vil drive oss ut av din eiendom, som du har gitt oss.

12 Du vår Gud, vil du ikke holde dom over dem? For vi har ikke styrke nok til å stå imot denne store hæren som kommer mot oss, og vi vet ikke hva vi skal gjøre. Men til deg er våre øyne vendt.

13 Og hele Juda sto der for Herrens åsyn, selv deres små barn, deres koner og deres sønner.

Josjafat vinner en stor seier

14 Da kom Herrens Ånd over levitten Jahasiel, sønn av Sakarja, sønn av Benaja, sønn av Je'iel, sønn av Mattanja, en av Asafs sønner, midt i forsamlingen.

15 Og han sa: Hør etter, hele Juda og dere Jerusalems innbyggere og du kong Josjafat! Så sier Herren til dere: Frykt ikke! Denne store hæren skal dere ikke være redde for. For denne krigen er ikke deres, men Guds.

16 Dra ned mot dem i morgen! Da drar de oppover Hassis-bakken, og dere kommer til å møte dem ved enden av dalen midt imot Jeruel-ørkenen.

17 Men det er ikke dere som skal kjempe her. Dere skal bare stille dere opp og stå og se den frelse Herren vil gi dere - dere fra Juda og Jerusalem. Frykt ikke og vær ikke redde! Dra ut mot dem i morgen, og Herren skal være med dere.

18 Da bøyde Josjafat seg med ansiktet mot jorden. Og hele Juda og alle Jerusalems innbyggere falt ned for Herrens åsyn og tilba Herren.

19 Og de levittene som hørte til kahatittenes og korahittenes barn, reiste seg og lovet Herren, Israels Gud, med sterk og høy røst.

20 Morgenen etter brøt de tidlig opp og dro av sted til Tekoa-ørkenen. Med det samme de dro ut, sto Josjafat fram og sa: Hør på meg, Juda og dere Jerusalems innbyggere! Tro på Herren deres Gud, så skal dere holde stand! Tro på hans profeter, så skal dere ha lykken med dere!

21 Og han rådførte seg med folket og stilte opp sangere som skulle love Herren i hellig skrud, mens de dro ut foran den væpnede hæren. De skulle synge: Lov Herren, for hans miskunnhet varer til evig tid!

22 Og da de begynte med sine fryderop og lovsanger, lot Herren noen som lå i bakhold angripe Ammons barn og Moab og folket fra Se'ir-fjellet, som var kommet mot Juda. Og de ble slått.

23 Ammons barn og Moab vendte seg mot folket fra Se'ir-fjellet og hogg dem ned og ødela dem. Og da de hadde gjort ende på folket fra Se'ir, hjalp de alle til med å ødelegge hverandre.

24 Da Juda kom opp på høyden der en kunne se ut over ørkenen, og så seg om etter hæren, fikk de se dem ligge døde på jorden, ingen var sluppet unna.

25 Josjafat og folkene hans dro dit for å dele byttet. Der fant de både gods og døde kroppar og en mengde kostbare ting. Det bytte de tok, var så stort at de ikke kunne bære det. I tre dager holdt de på med å plyndre, så mye hærfang var det.

26 Den fjerde dagen samlet de seg i Lovprisningsdalen. Der lovet de Herren. Derfor heter dette stedet Lovprisningsdalen den dag i dag.

27 Så vendte alle Judas og Jerusalems menn tilbake. Med Josjafat i spissen dro de glade hjem til Jerusalem. For Herren hadde gitt dem den gleden å seire over fiendene sine.

28 De dro inn i Jerusalem til Herrens hus med harper og sitarer og trompeter.

29 Frykt for Gud kom over alle riker rundt i landene, da de hørte at Herren hadde kjempet mot Israels fiender.

30 Josjafats rike hadde nå fred, fordi hans Gud lot ham få ro på alle kanter.

Josjafats styre

31 Slik regjerte Josjafat over Juda. Han var trettifem år gammel da han ble konge, og regjerte tjuefem år i Jerusalem. Hans mor hette Asuba og var datter av Sijlhi.

32 Han vandret på sin far Asas vei og vek ikke fra den, men gjorde det som var rett i Herrens øyne.

33 Men offerhaugene ble ikke nedlagt, og folket hadde ennå ikke vendt sitt hjerte til fedrenes Gud.

34 Det som ellers er å fortelle om Josjafat, både i hans første og i hans senere dager, det er skrevet i Jehus, Hananis sønns krønike, som er tatt med i boken om Israels konger.

35 Siden inngikk Josjafat, Judas konge, en overenskomst med Akasja, Israels konge, han som bar seg så ugudelig at.

³⁶ Han kom overens med ham om å bygge skip som skulle gå til Tarsis, og de bygde noen skip i Esjon-Geber.

³⁷ Da profeterte Elieser, Dodavas sønn, fra Maresja, mot Josjafat og sa: Fordi du har inngått forbund med Akasja, skal Herren la ditt foretagende bli til intet. Og noen av skipene forliste, så de ikke kunne gå til Tarsis.

2. Krønikebok 21

Joram blir konge etter Josjafat

¹ Josjafat la seg til hvile hos sine fedre og ble begravet hos sin fedre i Davids by. Og hans sønn Joram ble konge etter ham.

² Han hadde flere brødre, sønner av Josjafat. De hette Asarja og Jehiel og Sakarja og Asarja og Mikael og Sefatja. Alle disse var sønner av Israels konge Josjafat.

³ Deres far ga dem mange gaver av sølv og gull og kostbare ting, og dessuten befestede byer i Juda. Men kongedømmet ga han til Joram, for han var den førstefødte.

⁴ Men da Joram hadde overtatt kongedømmet etter sin far og sikret seg makten, drepte han alle brødrene sine med sverd, og dertil noen av Israels høvdinger.

⁵ Joram var trettito år gammel da han ble konge, og regjerte åtte år i Jerusalem.

⁶ Han vandret på Israels kongers vei, slik som Akabs hus hadde gjort, for han hadde en datter av Akab til kone. Han gjorde det som var ondt i Herrens øyne.

⁷ Men Herren ville ikke ødelegge Davids hus på grunn av den pakten som han hadde sluttet med David, og fordi han hadde lovt at han ville la en lampe brenne for ham og hans sønner gjennom alle tider.

⁸ I Jorams dager gjorde Edom opprør mot Juda og tok seg en konge.

⁹ Da dro Joram dit med sine høvdinger og med alle stridsvognene sine. Han brøt opp om natten og slo edomittene, som hadde omringet ham og høvdingene over stridsvognene.

¹⁰ Slik gjorde Edom opprør mot Juda og har vært skilt fra dem til denne dag. På samme tid falt også Libna fra ham, fordi han hadde forlatt Herren, sine fedres Gud.

¹¹ Han laget også offerhauger på Juda-fjellene og lokket Jerusalems innbyggere til hor og forførte Juda.

¹² Da kom det et brev til ham fra profeten Elila, og i det sto det: Så sier Herren, din far Davids Gud: Fordi du ikke har vandret på din far Josjafats veier og på Judas konge Asas veier,

13 men har vandret på Israels kongers vei og lokket Juda og Jerusalems innbyggere til hor, slik som Akabs hus lokket til hor - og fordi du til og med har drept brødrene dine, din egen fars sønner, som var bedre enn du,

14 så vil Herren la et hardt slag ramme ditt folk og dine sønner og koner og alt det du eier.

15 Og selv skal du bli rammet av en svær sykdom, en sykdom i innvollene, slik at innvollene skal falle ut etter lang tid med sykdom.

16 Så egget Herren filistrene og de araberne som bor ved siden av etiopierne, så de ble harme på Joram.

17 De dro opp mot Juda og brøt inn i landet og førte bort alt gods som fantes i kongens hus. Dessuten førte de bort hans sønner og koner, så han ikke hadde noen sønner igjen unntatt den yngste, Joakas.

18 Etter alt dette slo Herren ham med en uhelbredelig sykdom i innvollene.

19 Og etter lang tid, da to år var gått, falt innvollene ut på grunn av sykdommen, og han døde under harde lidelser. Hans folk tente ikke noe bål for ham, slik som de hadde gjort for hans fedre.

20 Han var trettito år gammel da han ble konge, og regjerte åtte år i Jerusalem. Han gikk bort, og ingen savnet ham. De begravde ham i Davids by, men ikke i kongegravene.

2. Krønikebok 22

Akasja blir konge etter Joram

1 Deretter gjorde Jerusalems innbyggere hans yngste sønn Akasja til konge etter ham. For alle de eldre var blitt drept av den røverflokken som var kommet til leiren sammen med araberne. Slik ble Jorams sønn Akasja konge i Juda.

2 Akasja var tjueto år gammel da han ble konge, og han regjerte ett år i Jerusalem. Hans mor hette Atalja og var datter av Omri.

3 Også han vandret på de samme veier som Akabs hus. For hans mor var hans rådgiver i å leve ugudelig.

4 Han gjorde det som var ondt i Herrens øyne, likesom Akabs hus. For etter hans fars død var de rådgiverne hans, til ødeleggelse for ham selv.

5 Det var også rådene deres han fulgte da han sammen med Israels konge Joram, Akabs sønn, dro ut i krig mot Hasael, kongen i Syria, og kjempet mot ham ved Ramot i Gilead. Men syrerne såret Joram.

6 Da vendte han tilbake for å la seg lege i Jisre'el for de sårene han hadde fått ved Rama da han kjempet mot kongen i Syria, Hasael. Og Judas konge

Asarja, Jorams sønn, dro ned til Jisre'el for å se til Joram, Akabs sønn, fordi han var syk.

Jehu myrder Akasja

⁷ Men det var Gud som ville at Akasja skulle gå til grunne. Derfor styrte han det slik at han kom til Joram. For da han kom dit, dro han med Joram ut mot Jehu, Nimsis sønn, som Herren hadde salvet til å utrydde Akabs hus.

⁸ Så hendte det at Jehu, mens han var i ferd med å fullbyrde dommen over Akabs hus, møtte Judas høvdinger og Akasjas brorsønner, som var i Akasjas tjeneste, og drepte dem.

⁹ Så lette han etter Akasja. Han ble grepet mens han holdt seg skjult i Samaria, og de førte ham til Jehu og drepte ham. Så gravla de ham, for de sa: Han er en sønn av Josjafat, som søkte Herren av hele sitt hjerte. Men det var ingen igjen av Akasjas hus som var i stand til å overta kongedømmet.

Atalja styrer i Juda

¹⁰ Da Akasjas mor Atalja fikk vite at sønnen hennes var død, gikk hun i gang med å utrydde hele kongeætten i Judas hus.

¹¹ Men kongedatteren Josjabat tok Joasj, Akasjas sønn, og førte ham hemmelig bort fra kongesønnene som skulle drepes. Hun førte ham og hans amme inn i et sengekammer. Og Josjabat, kong Jorams datter, presten Jojadas kone - hun var søster til Akasja - gjemte gutten for Atalja, så hun ikke fikk drept ham.

¹² Siden var han hos dem i Guds hus og ble holdt skjult der i seks år, mens Atalja regjerte i landet.

2. Krønikebok 23

Joasj blir konge

¹ Men i det sjuende året tok Jojada mot til seg og sluttet en pakt med noen av høvedsmennene over hundre - det var Asarja, Jerohams sønn, og Ismael, Johanans sønn, og Asarja, Obeds sønn, og Ma'aseja, Adajas sønn, og Elisjafat, Sikris sønn.

² De dro omkring i Juda og samlet levittene fra alle Judas byer sammen med Israels slekters overhoder. Og da de kom til Jerusalem,

³ gjorde hele forsamlingen en pakt med kongen i Guds hus. Og Jojada sa til dem: Kongens sønn skal være konge, slik som Herren har sagt om Davids sønner.

⁴ Hør nå hva dere skal gjøre: Den ene tredjedel av dere, de prestene og levittene som tiltrer vakttjenesten på sabbaten, skal stå vakt ved dørtersklene.

⁵ Den andre tredjedelen skal stå vakt ved kongeboligen, og den siste tredjedelen skal stå vakt ved Jesod-porten, og alt folket i forgårdene ved Herrens hus.

⁶ Men ingen må komme inn i Herrens hus uten prestene og de av levittene som gjør tjeneste. De kan gå inn, for de er hellige. Men alle de andre av folket skal holde seg etter det Herren har foreskrevet.

⁷ Levittene skal stille seg rundt omkring kongen, hver mann med våpen i hånd, og den som kommer inn i huset, skal drepes. Dere skal være hos kongen, både når han går inn og når han går ut.

⁸ Levittene og hele Juda gjorde slik som presten Jojada hadde befalt. De tok hver sine menn, både dem som tiltrådte på sabbaten og dem som trådte av på sabbaten, for presten Jojada hadde ikke latt skiftene få avløsning.

⁹ Og presten Jojada ga høvedsmennene de spydene og de små og store skjoldene som hadde tilhørt kong David, og som var i Guds hus.

¹⁰ Han stilte alt folket opp, hver mann med våpen i hånd, fra husets høyre side til husets venstre side bort imot alteret og bort imot huset, rundt omkring kongen.

¹¹ Så førte de kongesønnen ut og satte kronen på ham og overga ham vitnesbyrdet. Og de gjorde ham til konge. Og Jojada og sønnene hans salvet ham og ropte: Kongen leve!

¹² Da Atalja hørte ropet fra folket som sprang fram og hyllet kongen, gikk hun inn i Herrens hus til folket.

¹³ Der fikk hun se at kongen sto ved sin søyle ved inngangen, og høvedsmennene og trompetblåserne sto hos ham. Hele folkemengden gledet seg og blåste i trompetene. Og sangerne var der med instrumentene sine og sang Herrens lov og pris. Da flerret Atalja klærne sine og ropte: Opprør, opprør!

¹⁴ Men presten Jojada sendte ut høvedsmennene, de som var satt over hæren, og han sa til dem: Før henne ut mellom rekkene. Om noen følger henne, så skal han drepes med sverd. For presten hadde sagt: Dere skal ikke drepe henne i Herrens hus.

¹⁵ Så gjorde de plass for henne til begge sider, og da hun kom dit hvor Hesteporten fører inn til kongens hus, drepte de henne.

Jojada oppretter en pakt mellom kongen og folket og Herren

¹⁶ Og Jojada sluttet en pakt mellom seg og alt folket, og med kongen, at de skulle være Herrens folk.

¹⁷ Og alt folket gikk inn i Ba'als hus og rev det ned. Hans altere og avgudsbildene knuste de. Og Ba'als prest Mattan drepte de foran altrene.

¹⁸ Jojada overlot tilsynet i Herrens hus til de levittiske prestene, som David hadde inndelt i skift for tjenesten i Herrens hus. De skulle ofre Herrens brennoffer, som skrevet er i Mose lov, med glede og sang, etter Davids forskrift.

¹⁹ Og han satte dørvoktere ved portene til Herrens hus, for at ingen som var blitt uren på noen måte, skulle komme inn der.

²⁰ Så tok han med seg høvedsmennene over hundre og de fornemste og de mektige blant folket og hele folkemengden, og førte kongen ned fra Herrens hus. De gikk gjennom den øvre porten inn i kongens hus og satte kongen på kongetronen.

²¹ Hele folkemengden gledet seg, og byen var rolig. Men Atalja hadde de drept med sverd.

2. Krønikebok 24

Joasjs styre

¹ Joasj var sju år gammel da han ble konge, og han regjerte førti år i Jerusalem. Hans mor hette Sibja og var fra Be'er-Sjeba.

² Joasj gjorde det som var rett i Herrens øyne, så lenge presten Jojada levde.

³ Jojada lot ham få to koner, og han fikk sønner og døtre.

⁴ Siden fikk Joasj i sinne å sette Herrens hus i stand.

⁵ Han samlet prestene og levittene og sa til dem: Dra ut til byene i Juda og samle inn penger fra hele Israel til å utbedre deres Guds hus etter det som trengs fra år til år. Skynd dere med å gjøre dette! Men levittene skyndte seg ikke.

⁶ Da kalte kongen til seg ypperstepresten Jojada og sa til ham: Hvorfor har du ikke sett etter at levittene kommer med den avgiften fra Juda og fra Jerusalem som er pålagt av Herrens tjener Moses, og som Israels menighet skal utrede til vitnesbyrdets telt?

⁷ For den ugudelige Ataljas sønner har ødelagt Guds hus. Til og med alle de hellige ting i Herrens hus har de brukt til Ba'alene.

⁸ Så befalte kongen at de skulle lage en kiste og sette den utenfor porten til Herrens hus.

⁹ Og det ble kunngjort i Juda og i Jerusalem at folk skulle komme til Herren med den avgiften som Guds tjener Moses hadde pålagt Israel i ørkenen.

¹⁰ Da bar alle høvdingene og alt folket pengene fram med glede og kastet dem i kisten til den ble full.

11 Og hver gang levittene bar kisten inn til kongens tilsynsmenn, og de så at det var mange penger i den, da kom kongens skrivere og den tilsynsmannen som ypperstepresten hadde innsatt, og tømte den. Og så bar de den tilbake og satte den på plass igjen. Slik gjorde de dag etter dag og samlet en mengde penger.

12 Så overga kongen og Jojada pengene til dem som var ansvarlige for arbeidet på Herrens hus. De leide steinhoggere og tømmermenn til å sette Herrens hus i stand, likeså jernsmeder og kobbersmeder til å utbedre Herrens hus.

13 Arbeidsfolkene arbeidet, og utbedringsarbeidet gikk fram under deres hender. De satte Guds hus i stand igjen etter dets rette mål, og gjorde det sterkt.

14 Da de var ferdige, bar de resten av pengene til kongen og Jojada, og han brukte dem til å lage redskaper til Herrens hus: redskaper til tjenesten og ofringen og skåler og gullkar og sølvkar. De ofret stadig brennoffer i Herrens hus så lenge Jojada levde.

15 Men Jojada ble gammel og mett av dager, og han døde. Han var ett hundre og tretti år gammel da han døde.

16 De begravde ham i Davids by hos kongene, fordi han hadde gjort vel mot Israel og mot Gud og mot hans hus.

17 Men etter Jojadas død kom Judas høvdinger og kastet seg ned for kongen. Og kongen hørte på dem.

18 Og de forlot Herrens, sine fedres Guds hus og dyrket Astarte-bildene og de andre avgudene. Det kom vrede over Juda og Jerusalem på grunn av den skyld de pådro seg.

19 Herren sendte profeter blant dem for å føre dem tilbake til seg. Og de advarte dem, men de hørte ikke på dem.

20 Da kom Guds Ånd over Sakarja, presten Jojadas sønn. Han sto fram for folket og sa til dem: Så sier Gud: Hvorfor bryter dere Herrens bud? På den måten kan det ikke gå dere vel. Fordi dere har forlatt Herren, forlater han dere.

21 Men de sammensverget seg mot ham og steinet ham på kongens befaling i forgården til Herrens hus.

22 Kong Joasj glemte den kjærlighet hans far Jojada hadde vist ham - men drepte sønnen hans. Men i det samme han døde, ropte han: Herren skal se det og hevne det!

Krig med Syria og Joasj blir drept

²³ Så skjedde det, da året var omme, at syrernes hær dro opp mot Joasj. De kom til Juda og Jerusalem og utryddet alle høvdingene i folket og sendte alt det krigsbytte de tok, til kongen i Damaskus.

²⁴ Det var ikke mange mann i syrerhæren som kom. Likevel ga Herren en meget tallrik hær i deres hånd, fordi de hadde forlatt Herren, sine fedres Gud. Slik fullbyrdet de straffe-dommen over Joasj.

²⁵ Da de dro bort fra ham, lot de ham etter seg i svære lidelser. Hans tjenere sammensverget seg mot ham, fordi han hadde drept presten Jojadas sønner. De drepte ham der han lå i sengen, og slik døde han. Og de begravde ham i Davids by, men ikke i kongegravene.

²⁶ De som hadde sammensverget seg mot ham, var Sabad, sønn av ammonittkvinnen Sjimmat, og Josabad, sønn av moabittkvinnen Sjimrit.

²⁷ Om hans sønner og de mange profetord som ble talt imot ham, og den grundige utbedring av Guds hus, om dette er det skrevet i kongenes historiebok. Og hans sønn Amasja ble konge etter ham.

2. Krønikebok 25

Amasja blir konge etter Joasj

¹ Amasja var tjuefem år gammel da han ble konge. Han regjerte i Jerusalem i tjue ni år. Hans mor hette Joaddan og var fra Jerusalem.

² Han gjorde det som var rett i Herrens øyne, men ikke med udelt hjerte.

³ Så snart han hadde fått kongedømmet fast i sin hånd, slo han i hjel dem av tjenerne sine som hadde slått i hjel hans far, kongen.

⁴ Men deres barn drepte han ikke. Han gjorde etter det som er skrevet i loven, i Moseboken, hvor Herren har gitt dette bud: Foreldre skal ikke lide døden for sine barns skyld, og barn skal ikke lide døden for sine foreldres skyld, men enhver skal dø for sin egen synd.

⁵ Siden samlet Amasja Juda. Han stilte dem opp etter deres familier under høvedsmennene over tusen og under høvedsmennene over hundre, i hele Juda og Benjamin. Han mønstret dem fra tjueårsalderen og oppover, og han fant ut at det var tre hundre tusen utvalgte stridsdyktige menn som kunne føre spyd og skjold.

⁶ Dessuten leide han i Israel hundre tusen djerpe stridsmenn for hundre talenter sølv.

⁷ Men en Guds mann kom til ham og sa: La ikke israelitthæren gå sammen med deg, konge! For Herren er ikke med Israel - ikke med noen av Efra'ims barn.

8 Men dra du fram! Gjør det, og gå modig i striden! Ellers vil Gud la deg falle for fienden. For det står i Guds makt både å hjelpe og å felle.

9 Og Amasja spurte Guds mann: Men hva blir det da av de hundre talentene som jeg har gitt hærflokken fra Israel? Guds mann svarte: Herren kan gi deg mer enn dette.

10 Da skilte Amasja ut den flokken som var kommet til ham fra Efra'im, og lot dem dra hjem igjen. Derfor ble de harme på Juda, og de vendte hjem i brennende vrede.

11 Men Amasja tok mot til seg og dro ut med folkene sine. Han kom til Saltdalen, og der hogg han ned ti tusen mann av Se'irs barn.

12 Og Judas barn tok ti tusen mann levende til fange. De førte dem opp på toppen av et berg og styrtet dem ned utfor berget, så de ble knust alle sammen.

13 Men noen av den flokken som Amasja hadde sendt hjem, så de ikke fikk dra med ham i krigen, falt inn i Judas byer fra Samaria til Bet-Horon. Der hogg de ned tre tusen mann og tok mye hærfang.

14 Da Amasja kom tilbake og hadde slått edomittene, førte han Se'irs barns guder med seg og stilte dem opp som sine guder. Han kastet seg ned for dem og brente røkelse for dem.

15 Da ble Herrens vrede opptent mot Amasja. Han sendte en profet til ham, og han sa til ham: Hvorfor søker du dette folkets guder, de som ikke kunne redde sitt eget folk av din hånd?

16 Men da han talte slik til ham, svarte han ham: Har vi satt deg til rådgiver for kongen? Hold opp med dette! Hvorfor vil du endelig bli slått i hjel? - Da holdt profeten opp, og han sa: Jeg vet at Gud har besluttet å ødelegge deg, siden du har gjort dette og ikke hørt på mitt råd.

17 Men Judas konge Amasja holdt råd og sendte så bud til Israels konge Joasj, sønn av Joakas, Jehus sønn, og sa: Kom, la oss prøve styrke med hverandre!

18 Men Israels konge Joasj sendte bud til Judas konge Amasja og svarte: Tornebusken på Libanon sendte bud til sederen på Libanon og sa: La min sønn få din datter til kone! Men de ville dyrene på Libanon kom farende og trampet ned tornebusken.

19 Du tenker: Jeg har slått Edom! Og derfor er du blitt overmodig og vil vinne enda mer ære. Bli bare hjemme! Hvorfor vil du kalle ulykken ned over deg, så du går til grunne, både du og Juda med deg?

20 Men Amasja hørte ikke på ham. Det var Gud som styrte det slik. Han ville gi dem i fiendehånd, fordi de hadde søkt Edoms guder.

²¹ Da dro Israels konge Joasj opp, og han og Judas konge Amasja prøvde styrke med hverandre ved Bet-Sjemesj, som hører til Juda.

²² Og Judas menn ble slått av Israel. De flyktet hver til sitt hjem.

²³ Men Judas konge Amasja, sønn av Joasj, Joakas' sønn, ble tatt til fange av Israels konge Joasj ved Bet-Sjemesj. Han førte ham til Jerusalem. Og han rev ned et stykke av Jerusalems mur, fra Efra'im-porten til Hjørneporten, fire hundre alen.

²⁴ Han tok alt det gullet og sølvet og alle de karene som fantes i Guds hus hos Obed-Edom. Likeså skattene i kongens hus og dessuten gislene. Så vendte han tilbake til Samaria.

²⁵ Judas konge Amasja, Joasjs sønn, levde femten år etter at Israels konge Joasj, Joakas' sønn, var død.

²⁶ Det som ellers er å fortelle om Amasja, både i hans første og i hans senere dager, er skrevet i boken om Judas og Israels konger.

²⁷ Men fra den tid Amasja falt fra Herren, gjorde de en sammensvergelse mot ham i Jerusalem. Han flyktet til Lakisj. Men de sendte folk etter ham til Lakisj, og de drepte ham der.

²⁸ Så kjørte de ham derfra med hester og begravde ham hos hans fedre i Judas by.

2. Krønikebok 26

Ussia blir konge etter Amasja

¹ Hele Judas folk tok og gjorde Ussia, som da var seksten år gammel, til konge etter hans far Amasja.

² Han gjorde Eilat til en befestet by og vant den tilbake til Juda, etter at kongen hadde lagt seg til hvile hos sine fedre.

³ Ussia var seksten år gammel da han ble konge. Han regjerte femtito år i Jerusalem. Hans mor hette Jekilja og var fra Jerusalem.

⁴ Han gjorde det som var rett i Herrens øyne, slik som hans far Amasja hadde gjort.

⁵ Han søkte Gud så lenge Sakarja levde, han som skjønte seg på Guds syner. Så lenge han søkte Herren, lot Gud det gå ham vel.

⁶ Han dro ut og kjempet mot filistrene og rev ned bymuren i Gat og Jabne og Asjdod. Han bygde byer ved Asjdod og på andre steder i filistrenes land.

⁷ Gud hjalp ham mot filistrene og mot de araberne som bodde i Gur-Ba'al, og mot me'unittene.

⁸ Og ammonittene kom med gaver til Ussia. Hans navn nådde helt til Egypt, for han ble overmåte mektig.

⁹ Ussia bygde tårn i Jerusalem ved Hjørneporten og ved Dalporten og ved Vinkelen, og på den måten gjorde han disse stedene faste og sterke.

¹⁰ Han bygde også tårn i ørkenen og hogg ut mange brønner, for han hadde stor buskap både i lavlandet og på høysletten. Han hadde jordbrukere og vingårdsmenn på fjellene og i hagene, for jordbruket lå ham på hjertet.

¹¹ Ussia hadde en krigsdyktig hær, som dro ut i strid i flokker, mønstret og talt av statsskriveren Je'uel og tilsynsmannen Ma'aseja, under ledelse av Hananja, en av kongens høvdinger.

¹² To tusen seks hundre var det fulle tallet på de djerpe stridsmennene som var familieoverhoder.

¹³ Under dem sto en krigshær på tre hundre og sju tusen fem hundre mann, som gjorde krigstjeneste med kraft og mot, og som hjalp kongen mot fienden.

¹⁴ Hele denne hæren utrustet Ussia med skjold og spyd og hjelmer og brynjer og buer og slyngesteiner.

¹⁵ I Jerusalem fikk han laget krigsmaskiner som var oppfunnet av kloke menn. De skulle stilles opp på tårnene og murhjørnene til å skyte ut piler og store steiner. Hans navn nådde vidt omkring, for han ble hjulpet på underfull måte, og han fikk stor makt.

Ussia griper inn i prestatjenesten og blir spedalsk

¹⁶ Men da han var blitt mektig, ble han overmodig i sitt hjerte, til sin egen undergang. Han ble ulydig mot Herren sin Gud, og gikk inn i Herrens helligdom for å brenne røkelse på røkofferalteret.

¹⁷ Presten Asarja gikk inn etter ham, og med ham åtti av Herrens prester, modige menn.

¹⁸ De trådte fram mot kong Ussia og sa til ham: Det tilkommer ikke deg, Ussia, å brenne røkelse for Herren, men bare prestene, Arons sønner, de som er viet til det. Gå ut av helligdommen! For du har vært ulydig, og det blir deg ikke til ære for Gud Herren.

¹⁹ Da ble Ussia vred. Han holdt et røkelseskar i hånden og ville nettopp til å brenne røkelse. Men da hans vrede brøt løs mot prestene, brøt det ut spedalskhets i hans panne, mens han sto der foran prestene i Herrens hus ved røkofferalteret.

²⁰ Da ypperstepresten Asarja og alle prestene vendte seg mot ham, så de at han var spedalsk på pannen. Da drev de ham raskt bort derfra, og selv skyndte han seg også å komme ut, for Herren hadde slått ham.

²¹ Siden var kong Ussia spedalsk til sin dødsdag. Han bodde i et hus for seg selv som spedalsk, for han var utelukket fra Herrens hus. Hans sønn Jotam sto for kongens hus og dømte landets folk.

²² Det som ellers er å fortelle om Ussia, både i hans første og i hans senere dager, har profeten Jesaja, Amos' sønn, skrevet opp.

²³ Ussia la seg til hvile hos sine fedre. De begravde ham nær hans fedre på den begravelseplassen som tilhørte kongene. For de sa: Han er spedalsk. Og hans sønn Jotam ble konge etter ham.

2. Krønikebok 27

Jotam blir konge etter Ussia

¹ Jotam var tjuefem år da han ble konge. Han regjerte seksten år i Jerusalem. Hans mor hette Jerusja og var datter av Sadok.

² Han gjorde det som var rett i Herrens øyne, slik som hans far Ussia hadde gjort, men han gikk ikke inn i Herrens helligdom. Men folket fortsatte med å gjøre det som var ondt.

³ Jotam bygde den øvre porten til Herrens hus, og han bygde mye på Ofelmuren.

⁴ Han bygde også byer i Juda-fjellene, og i skogene bygde han borger og tårn.

⁵ Han førte krig med Ammons barns konge og overvant dem, så Ammons barn det året måtte gi ham hundre talenter sølv og ti tusen kor hvete og ti tusen kor bygg. Det samme måtte Ammons barn gi ham også i det andre og det tredje året.

⁶ Og Jotam ble mektig, for han vandret stadig for Herrens, sin Guds åsyn.

⁷ Det som ellers er å fortelle om Jotam, om alle hans kriger og alt det han foretok seg, det er skrevet i boken om Israels og Judas konger.

⁸ Han var tjuefem år gammel da han ble konge, og regjerte seksten år i Jerusalem.

⁹ Jotam la seg til hvile hos sine fedre, og de begravde ham i Davids by. Og hans sønn Akas ble konge etter ham.

2. Krønikebok 28

Akas blir konge etter Jotam

¹ Akas var tjue år gammel da han ble konge, og regjerte seksten år i Jerusalem. Han gjorde ikke det som var rett i Herrens øyne, som hans far David hadde gjort,

- ² men vandret på Israels kongers veier og laget til og med støpte bilder av Ba'alene.
- ³ Han brente røkelse i Hinnoms sønns dal, og han lot sønnene sine gå gjennom ilden etter de avskyelige skikker hos de hedningefolkene som Herren hadde drevet bort for Israels barn.
- ⁴ Han ofret og brente røkelse på haugene og bakkene og under hvert grønt tre.
- ⁵ Så ga Herren hans Gud ham i syrerkongens hånd. De slo ham og førte mange av folkene hans bort som fanger til Damaskus. Han ble også gitt i Israels konges hånd, som vant en stor seier over ham.
- ⁶ Pekah, Remaljas sønn, drepte på én dag hundre og tjue tusen mann i Juda, alle sammen djerpe menn, fordi de hadde forlatt Herren, sine fedres Gud.
- ⁷ Og Sikri, en stor stridsmann fra Efra'im, drepte kongesønnen Ma'aseja og slottshøvdingen Asrikam og Elkana, som var nest etter kongen.
- ⁸ Israels barn førte bort med seg to hundre tusen fanger fra sine brødre - deres koner, sønner og døtre. De tok også mye krigsbytte blant dem og førte det til Samaria.
- ⁹ Der var det en Herrens profet som hette Oded. Han gikk ut mot hæren da den kom til Samaria, og sa til dem: Hør, Herren, deres fedres Gud, har i sin harme over Juda gitt dem i deres hånd. Men dere har hogd ned blant dem med slik vrede at det er nådd like til himmelen.
- ¹⁰ Og nå tenker dere på å tvinge Judas og Jerusalems barn til å være treller og trellkvinner for dere. Har dere ikke selv skyld nok på dere for Herren deres Gud?
- ¹¹ Så hør nå på meg, og send tilbake de fangene som dere har tatt blant deres brødre! For Herrens brennende vrede er over dere.
- ¹² Da var det noen menn blant overhodene for Efra'ims barn - det var Asarja, Johanans sønn, og Berekja, Mesjillemots sønn, og Hiskia, Sjallums sønn, og Amasa, Hadlais sønn - som trådte fram for dem som kom fra krigen,
- ¹³ og sa til dem: Dere skal ikke føre fangene inn her! Dere tenker på å øke våre synder og vår skyld, og føre skyld for Herren over oss. Men vår skyld er alt stor nok, og det er brennende vrede over Israel.
- ¹⁴ Da ga stridsmennene fra seg fangene og hærfanget for høvdingenes og hele folkemengdens øyne.
- ¹⁵ Og de mennene som nettopp er nevnt, kom og tok fangene og kledde alle som var nakne blant dem, med klær som de tok fra hærfanget. De ga dem både klær og sko, mat og drikke, og salvet dem. Og alle de skrøpelige blant

dem satte de opp på esler og førte dem til Jeriko, Palmebyen, til brødrene deres. Så vendte de selv hjem igjen til Samaria.

16 På denne tiden sendte kong Akas bud til kongene i Assyria og ba dem om hjelp.

17 For også edomittene kom og slo Juda og førte bort fanger.

18 Og filistrene angrep byene i Juda, både i lavlandet og i sydlandet. De inntok Bet-Sjemesj og Ajalon og Gederot, likeså Soko med tilhørende landsbyer og Timna med tilhørende landsbyer og Gimso med tilhørende landsbyer, og bosatte seg der.

19 For Herren ville ydmyke Juda for Israels konge Akas' skyld, fordi han hadde forført Juda til ugudelighet og hadde båret seg så troløst at mot Herren.

20 Så kom kongen i Assyria, Tilgat-Pilneser, mot ham og angrep ham istedenfor å støtte ham.

21 For enda Akas plyndret Herrens hus og kongens hus og høvdingene, og ga det til Assyrias konge, så hjalp det ham ikke.

22 Og på den tiden han var i nød, bar han seg enda mer troløst at mot Herren - han, kong Akas.

23 Han ofret til gudene i Damaskus, som hadde slått ham, og sa: Siden syrerkongenes guder har hjulpet dem, så vil jeg ofre til dem for at de skal hjelpe meg. Men det ble til ulykke for ham og for hele Israel.

24 Akas samlet også karene i Guds hus og brøt gullet av dem og stengte dørene til Herrens hus, og laget seg alter ved hvert hjørne i Jerusalem.

25 Og i hver eneste by i Juda laget han hauger til å brenne røkelse på for fremmede guder, og slik vakte han harme hos Herren, sine fedres Gud.

26 Det som ellers er å fortelle om ham og alt det han foretok seg, både i sine første og i sine senere dager, det er skrevet i boken om Judas og Israels konger.

27 Akas la seg til hvile hos sine fedre, og de begravde ham i byen, i Jerusalem. Men de ville ikke legge ham i Israels kongers graver. Og hans sønn Hiskia ble konge etter ham.

2. Krønikebok 29

Hiskia blir konge etter Akas

1 Hiskia ble konge da han var tjuefem år gammel. Han regjerte tjue år i Jerusalem. Hans mor het Abia, Sakarjas datter.

2 Han gjorde det som var rett i Herrens øyne, slik som hans far David hadde gjort.

Hiskia renser templet

- ³ I sin regjerings første år, i den første måneden, åpnet han igjen dørene til Herrens hus og satte dem i stand.
- ⁴ Så hentet han prestene og levittene og samlet dem på den åpne plassen mot øst.
- ⁵ Og han sa til dem: Hør på meg, levitter! Hellige nå dere selv, og hellige Herrens, deres fedres Guds hus og få urenheten ut av helligdommen!
- ⁶ For våre fedre har båret seg troløst at og gjort det som er ondt i Herrens, vår Guds øyne. De har forlatt ham. De har vendt sitt åsyn bort fra Herrens tabernakel og vendt ham ryggen.
- ⁷ De har også stengt dørene til forhallen og slokket lampene og ikke brent røkelse og ikke ofret brennoffer i helligdommen for Israels Gud.
- ⁸ Derfor er Herrens vrede kommet over Juda og Jerusalem. Og han har overgitt dem til mishandling, til ødeleggelse og til spott, slik som dere kan se med egne øyne.
- ⁹ Derfor er våre fedre falt for sverdet, og våre sønner og døtre og koner er i fangenskap.
- ¹⁰ Nå har jeg i sinne å slutte en pakt med Herren, Israels Gud, så hans brennende vrede kan vende seg bort fra oss.
- ¹¹ Mine sønner, nå må dere ikke være dovne! For dere har Herren utvalgt til å stå for hans åsyn og tjene ham, til å være hans tjenere og brenne røkelse for ham.
- ¹² Så tok da levittene fatt på arbeidet. Av kahatittenes barn var det Mahat, Amasais sønn, og Joel, Asarjas sønn. Av Meraris barn var det Kis, Abdis sønn, og Asarja, Jehallels sønn. Av gersjonittene var det Joah, Simmas sønn, og Eden, Joahs sønn.
- ¹³ Av Elisafans barn var det Simri og Je'uel, av Asafs barn var det Sakarja og Mattanja.
- ¹⁴ Av Hemans barn var det Jehuel og Sjime'i. Av Jedutuns barn var det Sjemaja og Ussiel.
- ¹⁵ De samlet brødrene sine og helliget seg. Så gikk de inn for å rense Herrens hus, slik som kongen hadde befalt etter Herrens ord.
- ¹⁶ Prestene gikk inn i det indre av Herrens hus for å rense det. Og all den urenheten som de fant i Herrens tempel, førte de ut i forgården til Herrens hus. Der tok levittene imot det og bar det ut til Kedron-bekken.

17 Den første dagen i den første måneden begynte de å hellige seg. Og den åttende dagen i måneden gikk de inn i Herrens forhall og helliget Herrens hus i åtte dager. Og den sekstende dagen i den første måneden var de ferdige.

18 Deretter gikk de inn til kong Hiskia og sa: Vi har rensset hele Herrens hus og brennofferalteret med alt som hører til det, og skuebrødsbordet med alt som hører til det.

19 Og alle de karene som kong Akas i sin troløshet hadde vanhelliget mens han var konge, dem har vi satt i stand og helliget. Nå står de foran Herrens alter.

20 Tidlig neste morgen samlet kong Hiskia byens høvdinger og gikk opp til Herrens hus.

21 De kom med sju okser, sju værer, sju lam og sju geitebukker til syndoffer for riket og for helligdommen og for Juda. Han befalte Arons barn, prestene, å ofre dem på Herrens alter.

22 De slaktet da oksene, og prestene tok imot blodet og stenket det på alteret. Så slaktet de værene og stenket blodet på alteret. Så slaktet de lammene og stenket blodet på alteret.

23 Deretter førte de syndofferbukkene fram foran kongen og menigheten, og de la hendene på dem.

24 Og prestene slaktet dem og stenket blodet av dem på alteret som syndoffer, til soning for hele Israel. For kongen hadde befalt at brennofferet og syndofferet skulle være for hele Israel.

25 Og han lot levittene stille seg opp i Herrens hus med cymbler og harper og sitarer, slik som David og kongens seer Gad og profeten Natan hadde foreskrevet. For det var Herren som hadde gitt denne forskriften gjennom profetene sine.

26 Levittene sto med Davids musikkinstrumenter og prestene med trompetene.

27 Så bød Hiskia at de skulle ofre brennofferet på alteret. På samme tid som ofringen begynte, begynte også sangen for Herren og trompetene å lyde, ledsaget av Davids, Israels konges instrumenter.

28 Hele menigheten kastet seg ned mens sangen lød og trompetene klang. Alt dette varte til ofringen var fullført.

29 Da de var ferdige med ofringen, falt de på kne, både kongen og alle de som var sammen med ham, og de tilba.

30 Så befalte kong Hiskia og høvdingene at levittene skulle love Herren med Davids og seeren Asafs ord. Og de lovet ham med fryd og bøyde seg ned og tilba.

³¹ Hiskia tok da til orde og sa: Nå har dere innviet dere selv til Herren. Kom nå hit og før fram slaktofferet og takkofferet til Herrens hus! Da kom menigheten med slaktoffer og takkoffer. Hver den som var drevet av sitt hjerte til det, kom også med brennoffer.

³² Og tallet på de brennofrene som menigheten førte fram, var sytti okser, ett hundre værer og to hundre lam. Alt dette var til brennoffer for Herren.

³³ De andre ofrene som ble båret fram, var seks hundre storfe og tre tusen småfe.

³⁴ Det var ikke prester nok til å flå alle brennofrene, derfor fikk de hjelp av sine brødre levittene til arbeidet var ferdig, og til de andre prestene hadde helliget seg. For levittene hadde et mer villig hjerte til å hellige seg enn prestene.

³⁵ Det var også en mengde brennoffer. Til det kom fettstykkene av fredsofrene og de drikkoffer som hørte til brennofrene. Slik kom tjenesten i Herrens hus i sin rette skikk.

³⁶ Og Hiskia og hele folket gledet seg over det som Gud hadde gjort for folket. For alt dette var skjedd med én gang.

2. Krønikebok 30

Hiskia samler Israel til påske i Jerusalem

¹ Så sendte Hiskia bud omkring til hele Israel og Juda. Han skrev også brev til Efra'im og Manasse om at de skulle komme til Herrens hus i Jerusalem og holde påske for Herren, Israels Gud.

² Kongen og høvdingene hans og hele menigheten i Jerusalem holdt råd om å holde påske i den andre måneden.

³ For de kunne ikke holde den med det samme, fordi det ennå ikke var prester nok som hadde helliget seg, og folket var ikke samlet i Jerusalem.

⁴ Kongen og hele menigheten syntes det var rett.

⁵ Derfor besluttet de å rope ut i hele Israel, fra Be'er-Sjeba til Dan, at folk skulle komme og holde påske for Herren, Israels Gud, i Jerusalem. For de hadde ikke holdt den i samlet flokk, slik som det er foreskrevet.

⁶ Så dro da ilbudene av sted med brevene fra kongen og hans høvdinge. De dro omkring i hele Israel og Juda, slik som kongen hadde befalt, og sa: Israels barn! Vend om til Herren, Abrahams, Isaks og Israels Gud, så han kan vende seg til den rest av dere som har sluppet unna assyrerkongens hånd.

⁷ Vær ikke som deres fedre og deres brødre, som bar seg troløst at mot Herren, fedrenes Gud, så han overga dem til ødeleggelse, slik som dere selv ser.

⁸ Vær nå ikke så stive i nakken som deres fedre var! Gi Herren hånden og kom til hans helligdom, som han har helliget for alle tider. Tjen Herren deres Gud, så hans brennende vrede må vende seg bort fra dere.

⁹ For når dere vender om til Herren, da skal deres brødre og deres sønner finne barmhjertighet hos dem som holder dem fanget, og komme tilbake til dette landet. For Herren deres Gud er nådig og barmhjertig. Han vil ikke vende sitt åsyn bort fra dere, dersom dere vender om til ham.

¹⁰ Ilbudene dro omkring fra by til by i Efra'ims og Manasses land og helt til Sebulon. Men folk bare lo av dem og spottet dem.

¹¹ Det var bare noen få i Asjer og Manasse og Sebulon som ydmyket seg og kom til Jerusalem.

¹² Også i Juda virket Guds hånd, så han ga dem et samdrektig sinn til å gjøre det som kongen og høvdingene hadde befalt etter Herrens ord.

¹³ Mye folk samlet seg i Jerusalem for å holde de usyrede brøds høytid i den andre måneden - det ble en meget stor forsamling.

¹⁴ Først fikk de bort de altrene som fantes i Jerusalem. Også alle røkelseseskarene tok de bort og kastet dem i Kedron-bekken.

¹⁵ Så slaktet de påskelammet på den fjortende dagen i den andre måneden. Prestene og levittene ble gjort til skamme, så de helliget seg og førte fram brennoffer til Herrens hus.

¹⁶ De stilte seg på sin plass, som det var foreskrevet dem, etter Guds mann Mose lov. Og prestene stenket blodet som levittene rakte dem.

¹⁷ For det var mange i forsamlingen som ikke hadde helliget seg. Derfor utførte levittene slaktingen av påskelammene for alle dem som ikke var rene, så de kunne hellige dem for Herren.

¹⁸ For en mengde av folket, mange fra Efra'im og Manasse, Issakar og Sebulon, hadde ikke rensert seg, men åt påskelammet uten å akte på det som var foreskrevet. Men Hiskia ba for dem og sa: Herren, som er god, vil tilgi

¹⁹ hver den som har vendt seg av hele sitt hjerte til å søke Gud Herren, sine fedres Gud, selv om han ikke er ren slik som helligdommen krever det.

²⁰ Og Herren bønnhørte Hiskia og helbredet folket.

²¹ Slik holdt de av Israels barn som var til stede i Jerusalem, de usyrede brøds høytid i sju dager med stor glede. Prestene og levittene lovet Herren dag for dag med instrumenter som priste Herrens makt.

²² Hiskia talte vennlig til alle de levittene som hadde vist seg særlig dyktige i Herrens tjeneste. De åt høytidsofferet i sju dager og ofret fredsoffer og lovet Herren, sine fedres Gud.

²³ Hele menigheten kom overens om å holde høytid i sju dager til. Så holdt de høytid med glede i de sju dagene.

²⁴ For Hiskia, Judas konge, ga menigheten tusen okser og sju tusen småfe, og høvdingene ga menigheten tusen okser og ti tusen småfe. Og mange prester helliget seg.

²⁵ Hele Judas menighet gledet seg, og prestene og levittene og alle de som var kommet sammen fra Israel, og de fremmede som var kommet fra Israels land eller bodde i Juda.

²⁶ Det var stor glede i Jerusalem, for siden Israels konge Salomos, Davids sønns dager hadde det ikke hendt noe slikt i Jerusalem.

²⁷ Og de levittiske prestene sto opp og velsignet folket. Deres røst ble hørt, og deres bønn nådde til himmelen, hans hellige bolig.

2. Krønikebok 31

Hiskia utrydder avgudsdyrkelsen, og ordner tempelgudstjenesten

¹ Da de nå var ferdige med alt dette, dro alle de israelittene som var til stede, ut i byene i Juda. De knuste billedstøttene og hogg Astarte-bildene i stykker og rev ned offerhaugene og altrene i hele Juda og Benjamin og i Efra'im og Manasse, til det ikke var noe igjen av dem. Så vendte alle Israels barn hjem igjen til sine byer, hver til sin eiendom.

² Hiskia ordnet prestenes og levittenes skift, etter som de hørte til det ene eller det andre skiftet, så både prestene og levittene fikk hver sin særskilte tjeneste med å bære fram brennoffer og fredsoffer, å utføre gudstjenesten og å synges Herrens lov og pris i portene til hans leir.

³ Det som kongen ga av sin eiendom, skulle brukes til brennofrene, morgenbrennoffer og kvelds-brennoffer og brennofrene på sabbatene og nymånedagene og høytidene, slik som det står skrevet i Herrens lov.

⁴ Og kongen befalte folket som bodde i Jerusalem, at de skulle gi prestene og levittene deres del, så de kunne holde fast ved Herrens lov.

⁵ Da denne befalingen ble kjent, ga Israels barn førstegrøde i stor mengde, både av korn og most og olje og honning og av all annen grøde på marken. De kom med tiende av alt sammen i rikelig mengde.

⁶ De av Israels og Judas barn som bodde i Judas byer, kom også med tiende av storfe og småfe og tiende av de hellige gaver som var helliget til Herren deres Gud. De la dem opp haug ved haug.

⁷ I den tredje måneden begynte de å hope opp haugene, og i den sjuende måneden ble de ferdige med det.

⁸ Da Hiskia og høvdingene kom og så haugene, priste de Herren og hans folk Israel.

⁹ Da så Hiskia spurte prestene og levittene om haugene,

¹⁰ svarte ypperstepresten Asarja av Sadoks hus: Siden de begynte å komme med gaver til Herrens hus, har vi fått ete oss mett og fått rikelig til overs. For Herren har velsignet sitt folk, så vi har fått hele denne rikdommen til overs.

¹¹ Da befalte Hiskia at det skulle innredes rom i Herrens hus. Da det var gjort,

¹² kom folket ærlig og redelig med førstegrøden og tienden og de hellige gavene og la dem inn der. Levitten Konanja hadde oppsyn med dette, og nest etter ham hans bror Sjime'i.

¹³ Men Jehiel og Asasja og Nahat og Asael og Jerimot og Josabad og Eliel og Jismakja og Mahat og Benaja var oppsynsmenn under Konanja og hans bror Sjime'i, etter pålegg av kong Hiskia og Asarja, forstanderen for Guds hus.

¹⁴ Levitten Kore, Jimnas sønn, som var dørvokter mot øst, hadde oppsynet med de frivillige gavene til Gud og skulle dele ut Herrens offergaver og de høyhellige gavene.

¹⁵ Under ham sto Eden og Minjamin og Jesjua og Sjemaja, Amarja og Sjekanja. De skulle være tillitsmenn i prestenes byer. De skulle dele ut gavene til sine brødre etter deres skift; både til store og små,

¹⁶ til alle av mannkjønn, fra treårsalderen og oppover, uten hensyn til deres ættelister, som kom til Herrens hus for hver dag for å få det de den dagen trengte under den tjenesten de hadde å utføre etter sine skift.

¹⁷ Prestene var oppskrevet i listene etter sine familier, og levittene fra tjueårsalderen og oppover, etter det de hadde å utføre i sine skift.

¹⁸ De skulle også dele ut gavene til dem som var oppskrevet av deres små barn, koner, sønner og døtre, så mange som de var. For med troskap helliget de seg til tjenesten.

¹⁹ For dem av Arons sønner, prestene, som bodde på markene omkring sine byer, var det i hver by noen navngitte menn som skulle dele ut til alt mannkjønn blant prestene det som tilkom dem, likeså til alle dem av levittene som var oppskrevet i ættelistene.

²⁰ Slik gjorde Hiskia i hele Juda. Han gjorde det som var godt og rett og sant i Herrens, hans Guds øyne.

²¹ Og alt det som han tok seg fore, enten det gjaldt tjenesten i Guds hus, eller det gjaldt loven og budet, det gjorde han av hele sitt hjerte idet han søkte sin Gud. Og det lyktes for ham.

2. Krønikebok 32

Sankerib håner Hiskia og Herren

- 1** Noen tid etter at Hiskia hadde utført dette og vist slik troskap, kom kongen i Assyria, Sankerib, og dro inn i Juda. Han slo leir ved de befestede byene og tenkte han skulle få dem i sin makt.
- 2** Da Hiskia fikk vite at Sankerib var kommet og hadde i sinne å angripe Jerusalem,
- 3** rådslo han med høvdingene sine og sine fremste stridsmenn om å stoppe til vannet i kildene utenfor byen. Og de hjalp ham.
- 4** Det samlet seg da mye folk, og de stoppet til alle kildene og den bekken som rant midt gjennom landet, for de sa: Hvorfor skulle assyrerkongene komme og finne rikelig med vann?
- 5** Så tok Hiskia mot til seg og bygde opp igjen hele den muren som var revet ned, og bygde tårn på den. Og utenfor bygde han en annen mur. Han befestet også Millo i Davids by og laget en mengde kastevåpen og skjold.
- 6** Han satte krigshøvedsmenn over folket og samlet dem hos seg på plasser ved byporten og talte til dem for å sette mot i dem, og sa:
- 7** Vær frimodige og sterke, frykt ikke og vær ikke redde for kongen i Assyria og hele den hæren han har med seg! For det er en større med oss enn med ham.
- 8** Med ham er en arm av kjød, men med oss er Herren vår Gud. Han skal hjelpe oss og føre våre kriger. Og folket ble styrket av Hiskias, Judas konges ord.
- 9** Deretter sendte kongen i Assyria, Sankerib, som selv lå foran Lakisj med hele sin krigsmakt, sine tjenere til Jerusalem, til Judas konge Hiskia og til alle dem av Juda som var i Jerusalem, og sa:
- 10** Så sier Sankerib, kongen i Assyria: Hva er det dere stoler på, siden dere blir sittende innestengt i Jerusalem?
- 11** Hiskia forfører dere bare for å la dere dø av hunger og tørst, når han sier: Herren vår Gud skal redde oss av assyrerkongens hånd.
- 12** Har ikke denne Hiskia tatt hans offerhauger og hans altere bort og sagt til Juda og Jerusalem: Bare foran ett alter skal dere tilbe, og på det skal dere brenne røkelse?
- 13** Vet dere ikke hva jeg har gjort, jeg og fedrene mine, med alle folkene rundt om i landene? Har vel de gudene som dyrkes av folkene rundt om i landene, maktet å redde sine land av min hånd?

14 Hvem av alle gudene hos disse folkene som fedrene mine har utryddet, er det som har maktet å redde folket sitt av min hånd? Og så skulle deres Gud makte å redde dere av min hånd?

15 Så la nå ikke Hiskia få narret dere! La ham ikke forføre dere på denne måten! Tro ham ikke! For ingen gud hos noe folk eller rike har maktet å redde sitt folk av min hånd eller av mine fedres hånd. Hvor meget mindre vil da deres guder kunne redde dere av min hånd!

16 Og enda flere ord talte hans tjenere mot Gud Herren og mot hans tjener Hiskia.

17 Han skrev også et brev for å håne Herren, Israels Gud, og tale mot ham. I det sto det: Like lite som folkenes guder rundt om i landene har reddet sine folk av min hånd, like lite skal Hiskias Gud redde sitt folk av min hånd.

18 Og de ropte med høy røst på jødisk til folket i Jerusalem som sto på muren, for å skremme dem og ta motet fra dem så de kunne innta byen.

19 De talte om Jerusalems Gud på samme måten som om folkenes guder på jorden, de som er et verk av menneskehender.

Herren frelser Jerusalem

20 Da kong Hiskia og profeten Jesaja, Amos' sønn, hørte dette, ba de og ropte til himmelen.

21 Og Herren sendte en engel som tilintetgjorde alle de djerpe stridsmenn og fyrstene og høvedsmennene i assyrerkongens leir. Så måtte han med skam vende tilbake til landet sitt. Og da han en gang gikk inn i sin guds hus, kom noen av hans egne sønner og hogg ham ned der med sverd.

22 Slik frelste Herren Hiskia og Jerusalems innbyggere av assyrerkongen Sankeribs hånd og av alle andre fienders hånd og vernet dem til alle sider.

23 Det var mange som kom til Jerusalem med gaver til Herren og med kostbare ting til Judas konge Hiskia. Etter dette ble han høyt æret blant alle folk.

Hiskias sykdom og helbredelse

24 Ved den tiden ble Hiskia dødssyk. Da ba han til Herren, og Herren svarte ham og ga ham et underfullt tegn.

25 Men Hiskia gjengjeldte ikke den velgjerning som var vist ham. Han ble overmodig i sitt hjerte, og det kom vrede over ham og over Juda og Jerusalem.

26 Da ydmyket Hiskia seg, fordi han hadde vært overmodig i sitt hjerte. Det samme gjorde Jerusalems innbyggere. Derfor kom Herrens vrede ikke over dem så lenge Hiskia levde.

Hiskia blir rik

²⁷ Hiskia hadde overmåte stor rikdom og ære. Han laget seg skattkamre, hvor han gjemte sølv og gull og edelsteiner og krydderier og skjold og alle slags kostbare ting.

²⁸ Og han laget seg forrådshus for det som ble avlet av korn og most og olje, og fjøs for all slags fe, og han la seg til buskap for fjøsene sine.

²⁹ Likeså bygde han byer, og han fikk seg en mengde med småfe og storfe, for Gud hadde gitt ham overmåte mye gods.

³⁰ Det var også Hiskia som stoppet til det øvre utløp av Gihon-vannet og ledet det ned vest for Davids by. I alt det han tok seg fore, hadde han lykke med seg.

³¹ Men da sendemennene kom fra Babels fyrster, som sendte bud til ham for å spørre om det underfulle tegn som var skjedd i landet, forlot Gud ham for å sette ham på prøve og for å kjenne hva som var i hans hjerte.

³² Det som ellers er å fortelle om Hiskia og om hans fromme gjerninger, det er skrevet i profeten Jesajas, Amos' sønns syn i boken om Judas og Israels konger.

³³ Hiskia la seg til hvile hos sine fedre, og de begravde ham på et høyt sted blant gravene til Davids etterkommere. Hele Juda og Jerusalems innbyggere viste ham stor ære ved hans død. Og hans sønn Manasse ble konge etter ham.

2. Krønikebok 33

Manasse blir konge etter Hiskia

¹ Manasse var tolv år gammel da han ble konge. Han regjerte femtifem år i Jerusalem.

² Han gjorde det som var ondt i Herrens øyne, og fulgte de avskyelige skikkene hos de hedningefolkene som Herren hadde drevet bort for Israels barn.

³ Han bygde opp igjen de offerhaugene som hans far Hiskia hadde revet ned, og reiste altere for Ba'alene og laget Astarte-bilder. Han tilba hele himmelens hær og dyrket den.

⁴ Han bygde altere i Herrens hus, enda Herren hadde sagt: I Jerusalem skal mitt navn bo til evig tid.

⁵ Han bygde altere for hele himmelens hær i begge forgårdene til Herrens hus.

⁶ Han lot sønnene sine gå gjennom ilden i Hinnoms sønns dal, og han ga seg av med å spå av skyene og tyde varsler og drive trolldom. Han skaffet seg

dødningemanere og spåmenn. Han gjorde mye som var ondt i Herrens øyne, så han vakte hans harme.

⁷ Han satte det utskårne bilde som han hadde laget, i Guds hus, det huset Gud hadde talt om til David og hans sønn Salomo da han sa: I dette huset, og i Jerusalem, som jeg har utvalgt blant alle Israels stammer, vil jeg la mitt navn bo til evig tid.

⁸ Jeg vil ikke mer la Israel vandre hjemløs bort fra det landet jeg bestemte for deres fedre, så sant de bare gir akt på å gjøre alt det jeg har pålagt dem, etter hele den lov, de bud og de forskrifter de fikk gjennom Moses.

⁹ Men Manasse forførte Juda og Jerusalems innbyggere, så de gjorde enda mer ondt enn de hedningefolkene som Herren hadde utryddet for Israels barn.

¹⁰ Herren talte til Manasse og hans folk, men de aktet ikke på det.

¹¹ Derfor lot Herren assyrerkongens hærførere komme over dem. De fanget Manasse med kroker og bandt ham med to kobberlenker og førte ham til Babel.

¹² Men da han var kommet i nød, bønnfalt han Herren sin Gud og ydmyket seg dypt for sine fedres Guds åsyn.

¹³ Og da han ba til Herren, bønnhørte han ham. Herren hørte hans ydmyke begjæring og førte ham tilbake til Jerusalem, så han fikk sitt rike igjen. Da sannet Manasse at Herren er Gud.

¹⁴ Siden bygde han en ytre mur for Davids by vest for Gihon i dalen og til inngangen gjennom Fiskeporten og lot den gå rundt omkring Ofel. Han gjorde den meget høy. Og i alle de befestede byene i Juda innsatte han krigshøvedsmenn.

¹⁵ Han tok bort de fremmede gudene og avgudsbildet fra Herrens hus og alle de altrene han hadde bygd på det berget hvor Herrens hus sto, og i Jerusalem, og kastet dem utenfor byen.

¹⁶ Så satte han Herrens alter i stand og ofret fredsoffer og takkoffer på det. Han befalte Juda å tjene Herren, Israels Gud.

¹⁷ Likevel ofret folk ennå på haugene, men bare til Herren sin Gud.

¹⁸ Det som ellers er å fortelle om Manasse og om hans bønn til sin Gud og om de ordene som seerne talte til ham i Herrens, Israels Guds navn, det er skrevet i Israels kongers krønike.

¹⁹ Om hans bønn og bønnhørelse, om all hans synd og troløshet og de stedene hvor han bygde offerhauger og satte opp Astarte-bilder og de utskårne bildene, før han ydmyket seg - om dette er det skrevet i Hosais' krønike.

²⁰ Manasse la seg til hvile hos sine fedre, og de begravde ham i hans hus. Og hans sønn Amon ble konge etter ham.

Amon blir konge etter Manasse

²¹ Amon var tjueto år gammel da han ble konge, og han regjerte to år i Jerusalem.

²² Han gjorde det som var ondt i Herrens øyne, slik som hans far Manasse hadde gjort. Alle de utskårne bildene som hans far Manasse hadde laget, dem ofret Amon til og dyrket dem.

²³ Men han ydmyket seg ikke for Herrens åsyn, som hans far Manasse hadde gjort. Denne Amon bare økte sin syndeskyld.

²⁴ Hans tjenere sammensverget seg mot ham og drepte ham i hans hus.

²⁵ Men landets folk slo i hjel alle dem som hadde sammensverget seg mot Amon, og så gjorde de hans sønn Josjia til konge etter ham.

2. Krønikebok 34

Josjia blir konge etter Amon

¹ Josjia var åtte år gammel da han ble konge. Han regjerte trettien år i Jerusalem.

² Han gjorde det som var rett i Herrens øyne, og vandret på sin far Davids veier. Han vek ikke av verken til høyre eller venstre.

³ I det åttende året av sin regjering, da han ennå var en ungdom, begynte han å søke Davids, sin fars Gud. Og i det tolvte året begynte han å rense Juda og Jerusalem for offerhaugene og Astarte-bildene og de utskårne og støpte bildene.

⁴ De rev ned Ba'alenes altere mens han så på det, og solstøttene som sto oppå dem, hogg han i stykker. Astarte-bildene og de utskårne og støpte bildene slo han i stykker og knuste dem, og støvet av dem strødde han på gravene til folk som hadde ofret til dem.

⁵ Prestenes ben brente han på deres egne altere. Slik rensset han Juda og Jerusalem.

⁶ Og i Manasses og Efra'ims og Simeons byer helt til Naftali, og på øde steder rundt omkring,

⁷ rev han ned altrene og Astarte-bildene. De utskårne bildene slo han i stykker og knuste dem, og alle solstøttene i hele Israels land hogg han ned. Så vendte han tilbake til Jerusalem.

⁸ I det attende året av sin regjering, mens han holdt på å rense landet og Herrens hus, sendte han Sjafan, Asaljas sønn og byens høvedsmann

Ma'aseja og historieskriveren Joah, Joakas' sønn, av sted for å sette i stand Herrens, hans Guds hus.

⁹ Da de kom til ypperstepresten Hilkia, ga de ham pengene som var kommet inn til Guds hus. De levittene som var vakter ved dørene, hadde samlet dem inn fra Manasse og Efra'im og hele resten av Israel, og fra hele Juda og Benjamin og fra Jerusalems innbyggere.

¹⁰ De overga dem til dem som foresto arbeidet og hadde tilsyn med Herrens hus. Og de ga dem videre til dem som utførte arbeidet, de som hadde oppdrag i Herrens hus og skulle utbedre huset og sette det i stand.

¹¹ De ga det til tømmermennene og bygningsmennene til innkjøp av hogne steiner og tre til bindingsbjelkene og til å tømre opp igjen de bygningene som Judas konger hadde latt forfalle.

¹² Mennene arbeidet med troskap på verket. Noen av levittene var satt til å ha tilsyn med dem. Det var Jahat og Obadja av Meraris barn, og Sakarja og Mesjullam av kahatittenes barn. Alle de levittene som forsto seg på musikkinstrumenter,

¹³ var satt over bærerne og hadde tilsyn med alle arbeiderne ved hvert enkelt arbeid. Noen av levittene var også skrivere og oppsynsmenn og dørvakter.

Lovenboken blir funnet

¹⁴ Da de nå tok ut de pengene som var kommet inn til Herrens hus, fant presten Hilkia boken med Herrens lov, som var gitt ved Moses.

¹⁵ Da tok Hilkia til orde og sa til statsskriveren Sjafan: Jeg har funnet lovboken i Herrens hus. Og Hilkia overga boken til Sjafan.

¹⁶ Sjafan bar boken til kongen, og han ga med det samme melding til kongen og sa: Dine tjenere gjør alt som er dem pålagt.

¹⁷ De har tømt ut de pengene som fantes i Herrens hus og overgitt dem til tilsynsmennene og til dem som forestår arbeidet.

¹⁸ Statsskriveren Sjafan fortalte kongen at presten Hilkia hadde gitt ham en bok. Og Sjafan leste opp av den for kongen.

¹⁹ Da kongen hørte lovens ord, flerret han klærne sine.

²⁰ Og kongen bød Hilkia og Akikam, Sjafans sønn, og Abdon, Mikas sønn, og statsskriveren Sjafan og kongens tjener Asaja:

²¹ Gå og spør Herren for meg og for dem som er blitt igjen i Israel og Juda, om det som står i den boken som nå er funnet! For stor er Herrens vrede, som er utøst over oss fordi våre fedre ikke har holdt Herrens ord og ikke gjort alt det som er skrevet i denne boken.

²² Så gikk Hilkia og de andre som kongen sendte, til profetinnen Hulda, ektefellen til kleskammervokteren Sjallum, sønn av Tokhat, Kasras sønn. Hun bodde i Jerusalem, i den andre bydelen. Og de talte med henne slik som det var dem pålagt.

²³ Hun sa til dem: Så sier Herren, Israels Gud: Si til den mannen som har sendt dere til meg:

²⁴ Så sier Herren: Se, jeg fører ulykke over dette stedet og dets innbyggere - alle de forbannelsene som er skrevet i den boken de har lest for Judas konge,

²⁵ fordi de har forlatt meg og brent røkelse for andre guder for å vekke min harme med sine henders gjerninger. Min vrede skal utøses over dette stedet, og den skal ikke slokkes.

²⁶ Og til Judas konge, som sendte dere for å spørre Herren, til ham skal dere si så: Så sier Herren, Israels Gud, om de ordene som du har hørt:

²⁷ Fordi ditt hjerte ble mykt, og du ydmyket deg for Guds åsyn da du hørte hans ord mot dette stedet og dets innbyggere - fordi du ydmyket deg for mitt åsyn og flerret dine klær og gråt for mitt åsyn, så har også jeg hørt, sier Herren.

²⁸ Så vil jeg da samle deg til dine fedre. Du skal samles med dem i din grav i fred. Dine øyne skal ikke se all den ulykke jeg vil føre over dette stedet og dets innbyggere. - Med dette svaret vendte de tilbake til kongen.

²⁹ Da sendte kongen bud og kalte sammen alle de eldste i Juda og Jerusalem.

³⁰ Kongen gikk opp til Herrens hus, og hver mann av Juda og Jerusalems innbyggere fulgte ham, prestene og levittene og hele folket, både store og små. Og han leste opp for dem alt det som står skrevet i paktens bok, den som var funnet i Herrens hus.

³¹ Og kongen sto på sin plass og sluttet den pakten for Herrens åsyn at han ville følge Herren og holde hans bud og hans vitnesbyrd og hans forskrifter av hele sitt hjerte og av hele sin sjel - at han ville gjøre etter paktens ord, som var skrevet i denne boken.

³² Og han lot alle som fantes i Jerusalem og Benjamin, tre inn i pakten. Og Jerusalems innbyggere gjorde etter den pakten de hadde inngått med Gud, sine fedres Gud.

³³ Og Josjia tok bort alt det motbydelige fra alle de landene som hørte Israels barn til. Han sørget for at alle som fantes i Israel, dyrket Herren sin Gud. Så lenge han levde, vek de ikke av fra Herren, sine fedres Gud.

2. Krønikebok 35

Josjia holder påske, og ordner gudstjenesten

- ¹ Så holdt Josjia påske for Herren i Jerusalem. De slaktet påskelammet den fjortende dagen i den første måneden.
- ² Han satte prestene til å utføre de oppgavene de skulle ha, og styrket dem til tjenesten i Herrens hus.
- ³ Og han sa til levittene, som lærte hele Israel, og som var helliget til Herren: Sett den hellige ark i det huset som Israels konge Salomo, Davids sønn, har bygd! Dere har ikke lenger noe å bære på skuldrene, tjen nå Herren deres Gud og hans folk Israel!
- ⁴ Gjør dere ferdige, familie etter familie, i skift, slik som det er foreskrevet av Israels konge David og av hans sønn Salomo.
- ⁵ Still dere opp i helligdommen sammen med de familiegruppene som deres egne brødre, hele lekfolket, består av, slik at det på hver av dem kommer en avdeling av en levittfamilie.
- ⁶ Slakt så påskelammet og hellige dere og lag det til for deres brødre så dere gjør etter Herrens ord ved Moses.
- ⁷ Josjia ga det menige folket tretti tusen stykker småfe, lam og kje, alt sammen til påskeoffer for alle som var der, likeså tre tusen stykker storfe. Dette ga kongen av sin egen eiendom.
- ⁸ Hans høvdinger ga frivillige gaver til folket, til prestene og levittene. Hilkia og Sakarja og Jehiel, forstanderne for Guds hus, ga prestene to tusen seks hundre stykker småfe til påskeoffer og tre hundre stykker storfe.
- ⁹ Og Konanja og hans brødre Sjemaja og Netanel, og Hasjabja og Je'iel og Josabad, de øverste blant levittene, ga levittene fem tusen stykker småfe til påskeoffer og fem hundre stykker storfe.
- ¹⁰ Slik kom tjenesten i sin rette skikk. Prestene sto på sin plass og likeså levittene etter sine skift, slik som kongen hadde befalt.
- ¹¹ De slaktet påskelammene, og prestene stenket blodet som ble rakt dem, mens levittene flådde lammene.
- ¹² Så skilte de fra brennofferet og ga det til det menige folket etter deres familieavdelinger, så de kunne ofre det til Herren, slik som det er foreskrevet i Mose bok. På samme måten gjorde de også med storfeet.
- ¹³ Påskelammet stekte de over ilden, slik det var foreskrevet, og offerkjøttet kokte de i gryter, kjeler og panner, og skyndte seg å bære det ut til hele lekfolket.
- ¹⁴ Så laget de det til for seg selv og for prestene. For prestene, Arons sønner, holdt på helt til om natten med å ofre fettstykkene av brennofferet. Derfor laget levittene det til for seg selv og for prestene, Arons sønner.

¹⁵ Sangerne, Asafs sønner, sto på sin plass, slik som David og Asaf og Heman og kongens seer Jedutun hadde foreskrevet. Og dørvaktene sto hver ved sin port, de behøvde ikke å gå fra sin tjeneste, for deres brødre, de andre levittene, laget til for dem.

¹⁶ Slik kom hele Herrens tjeneste denne dagen i sin rette skikk. Og de holdt påske og ofret brennoffer på Herrens alter, slik som kong Josjia hadde befalt.

¹⁷ De av Israels barn som var til stede, holdt den gang påske og de usyrede brøds høytid i sju dager.

¹⁸ En påske som denne var ikke blitt holdt i Israel siden profeten Samuels dager. Heller ikke noen av Israels konger hadde holdt en påske som den Josjia og prestene og levittene og hele Juda og de av Israel som var til stede, og Jerusalems innbyggere nå holdt.

¹⁹ Det var først i det attende året av Josjias regjering at en slik påske ble holdt.

Josjia dør

²⁰ En tid etter at alt dette hadde gått for seg, og da Josjia hadde fått huset i stand, dro kongen i Egypt, Neko, opp for å kjempe ved Karkemis ved Eufrat. Og Josjia dro ut mot ham.

²¹ Da sendte Neko bud til ham og sa: Hva har jeg med deg å gjøre, Judas konge? Det er ikke mot deg jeg kommer i dag, men mot det kongehuset som jeg ligger i krig med. Og Gud har sagt at jeg skulle være snar! Hold opp med å stride mot Gud. Han er med meg. Ellers vil han ødelegge deg!

²² Men Josjia ville ikke dra bort fra ham. Han forkledde seg og ville kjempe mot ham. Han hørte ikke på Nekos ord som kom fra Guds munn, men dro ut for å kjempe mot ham i Megiddo-dalen.

²³ Men bueskytterne skjøt på kong Josjia. Og kongen sa til tjenerne sine: Før meg bort! Jeg er hardt såret.

²⁴ Hans tjenere bar ham da bort fra vognen og kjørte ham til Jerusalem på en annen av vognene hans. Der døde han, og ble begravet i sine fedres graver. Og hele Juda og Jerusalem sørget over Josjia.

²⁵ Jeremia sang en klagesang over Josjia. Og alle sangerne og sangerinnene talte i sine klagesanger om Josjia, og det har de gjort til denne dag. Det ble en fast skikk i Israel å synge disse sangene, og de er nå skrevet ned blant klagesangene.

²⁶ Det som ellers er å fortelle om Josjia og om de fromme gjerningene han gjorde i lydighet mot det som er skrevet i Herrens lov,

²⁷ og det som er å fortelle om ham, både i hans første og i hans senere dager, det er oppskrevet i boken om Israels og Judas konger.

2. Krønikebok 36

Joakas blir konge, men blir avsatt av farao Neko

- ¹ Landets folk tok Joakas, Josjias sønn, og gjorde ham til konge etter hans far i Jerusalem.
- ² Joakas var tjuetre år gammel da han ble konge, og han regjerte tre måneder i Jerusalem.
- ³ Men kongen i Egypt avsatte ham, så han ikke lenger var konge i Jerusalem, og lot landet bøte hundre talenter sølv og en talent gull.
- ⁴ Så gjorde kongen i Egypt, Neko, hans bror Eljakim til konge over Juda og Jerusalem, og forandret hans navn til Jojakim. Men broren Joakas tok han med seg og førte ham til Egypt.

Jojakim blir konge

- ⁵ Jojakim var tjuefem år gammel da han ble konge, og han regjerte elleve år i Jerusalem. Han gjorde det som var ondt i Herrens, hans Guds øyne.
- ⁶ Kongen i Babel, Nebukadnesar, dro opp mot ham og bandt ham med to kobberlenker for å føre ham til Babel.
- ⁷ Nebukadnesar førte også en del av karene i Herrens hus til Babel og satte dem i sitt tempel i Babel.
- ⁸ Det som ellers er å fortelle om Jojakim og om de avskyelige ting han gjorde, og hva ondt det ellers fantes hos ham, det er skrevet i boken om Israels og Judas konger. Og hans sønn Jojakin ble konge etter ham.

Jojakin blir ført til Babel

- ⁹ Jojakin var atten år gammel da han ble konge, og han regjerte tre måneder og ti dager i Jerusalem. Han gjorde det som var ondt i Herrens øyne.
- ¹⁰ Ved årsskiftet sendte kong Nebukadnesar krigsfolk og førte ham til Babel. Sammen med ham bortførte de også de kostbare karene i Herrens hus. Og han satte hans bror Sidkia til konge over Juda og Jerusalem.

Sidkia blir konge

- ¹¹ Sidkia var tjueen år gammel da han ble konge, og han regjerte elleve år i Jerusalem.
- ¹² Han gjorde det som var ondt i Herrens, hans Guds øyne. Han ydmyket seg ikke for profeten Jeremia, han som talte ord fra Herrens munn.
- ¹³ Han gjorde også opprør mot kong Nebukadnesar, som hadde tatt ham i ed ved Gud. Han var hardnakket og forherdet sitt hjerte, så han ikke omvendte seg til Herren, Israels Gud.

14 Også alle prestene og folkets høvdinger syndet grovt og fulgte alle hedningefolkenes avskyelige skikker. De gjorde Herrens hus urent, det som han hadde helliget i Jerusalem.

15 Herrens, deres fedres Gud, sendte sine ord til dem ved sine sendebud tidlig og sent. For han hadde medynk med sitt folk og over sin bolig.

16 Men de spottet Guds sendebud og foraktet hans ord og hånte hans profeter, inntil Herrens vrede mot sitt folk ble så sterk at det ikke lenger var noen legedom.

Herrens dom over Jerusalem. Folket blir ført til Babel

17 Da lot han kaldeernes konge dra opp mot dem. Og han drepte deres unge menn med sverdet i deres hellige hus, og sparte verken unggutter eller jomfruer eller gamle og gråhårede - alle ga han i hans hånd.

18 Alle karene i Guds hus, både store og små, og skattene i Herrens hus, både kongens og høvdingenes - alt førte han til Babel.

19 De brente opp Guds hus og rev ned Jerusalems mur. Alle dets palasser brente de opp med ild, og alle de kostbare karene ble ødelagt.

20 De som slapp unna sverdet, førte han som fanger til Babel. De ble treller for ham og hans sønner, helt til perserriket fikk makten.

21 Dette skjedde for at Herrens ord i Jeremias munn skulle bli oppfylt - til landet hadde godtgjort sine sabbatsår. Alle de dager det lå øde, hadde det hvile - til sytti år var gått til ende.

Jeremias profeti går i oppfyllelse

22 Så skjedde det i perserkongen Kyros' første år. For at Herrens ord i Jeremias munn skulle oppfylles, vakte Herren slike tanker i perserkongen Kyros' ånd at han lot utrope i hele sitt rike og dessuten kunngjøre ved en skrivelse:

23 Så sier Kyros, kongen i Persia: Herren, himmelens Gud, har gitt meg alle jordens riker. Og han har pålagt meg å bygge et hus for ham i Jerusalem i Juda. Er det noen blant dere som hører til hans folk - må Herren hans Gud være med ham: Han kan dra dit!

Estras bok

Estras bok 1

Jødene får vende tilbake til landet sitt

¹ Det var i perserkongen Kyros' første år. For at Herrens ord gjennom Jeremias munn skulle oppfylles, vakte Herren slike tanker i perserkongen Kyros' ånd at han lot utrope i hele sitt rike og dessuten kunngjøre ved en skrivelse:

² Så sier Kyros, kongen i Persia: Herren, himmelens Gud, har gitt meg alle jordens riker. Og han har pålagt meg å bygge et hus for ham i Jerusalem i Juda.

³ Er det noen blant dere som hører til hans folk, må så hans Gud være med ham! Han kan dra opp til Jerusalem i Juda og bygge Herrens, Israels Guds hus! Han er den Gud som bor i Jerusalem.

⁴ Alle de overlevende skal få hjelp av befolkningen på det stedet hvor de oppholder seg som fremmede. En skal gi dem sølv og gull, gods og buskap, og dessuten frivillige gaver til Guds hus i Jerusalem.

Templets hellige kar blir gitt tilbake

⁵ Og Judas og Benjamins familieoverhoder, likesom prestene og levittene, alle de som hadde fått sin ånd vakt av Gud, gjorde seg da klar til å dra opp for å bygge Herrens hus i Jerusalem.

⁶ Alle naboene hjalp dem med sølvkar og gull og gods og buskap og verdifulle ting, i tillegg til alle frivillige gaver.

⁷ Kong Kyros lot hente fram de hellige karene som hadde tilhørt Herrens hus, men som Nebukadnesar hadde ført bort fra Jerusalem og satt inn i sin guds hus.

⁸ Kongen i Persia, Kyros, lot nå disse tingene hente fram under tilsyn av skattmesteren Mitredat. Han talte dem opp og overga dem til Sjesbassar, Judas fyrste.

⁹ Tallet på dem var: tretti gullfat, tusen sølvfat, tjueni offerkniver,

¹⁰ tretti gullbeger, fire hundre og ti sølvbeger av nest beste slag, og tusen andre kar.

¹¹ Karene av gull og sølv var i alt fem tusen fire hundre. Alt dette førte Sjesbassar med seg da de bortførte dro opp fra Babel til Jerusalem.

Estras bok 2

Oversikt over dem som vendte tilbake

- ¹ Dette er de menn fra landskapet Juda som dro hjem fra fangenskapet i det fremmede landet, de som kongen i Babel, Nebukadnesar, hadde bortført til Babel. Nå vendte de tilbake til Jerusalem og Juda, hver til sin by.
- ² De fulgte med Serubabel, Josva, Nehemja, Seraja, Re'elaja, Mordekai, Bilsjan, Mispar, Bigvai, Rehum og Ba'ana. - Dette er tallet på Israels menn:
- ³ Parosjs barn, to tusen ett hundre og syttito.
- ⁴ Sefatjas barn, tre hundre og syttito.
- ⁵ Arahs barn, sju hundre og syttifem.
- ⁶ Pahat-Moabs barn av Josvas og Joabs etterkommere, to tusen åtte hundre og tolv.
- ⁷ Elams barn, ett tusen to hundre og femtifire.
- ⁸ Sattus barn, ni hundre og førtifem.
- ⁹ Sakkais barn, sju hundre og seksti.
- ¹⁰ Banis barn, seks hundre og førtito.
- ¹¹ Bebais barn, seks hundre og tjuetre.
- ¹² Asgads barn, ett tusen to hundre og tjueto.
- ¹³ Adonikams barn, seks hundre og sekstiseks.
- ¹⁴ Bigvais barn, to tusen og femtiseks.
- ¹⁵ Adins barn, fire hundre og femtifire.
- ¹⁶ Aters barn av Hiskias ætt, nittiåtte.
- ¹⁷ Besais barn, tre hundre og tjuetre.
- ¹⁸ Joras barn, ett hundre og tolv.
- ¹⁹ Hasjums barn, to hundre og tjuetre.
- ²⁰ Gibbars barn, nittifem.
- ²¹ Betlehems barn, ett hundre og tjuetre.
- ²² Netofas menn, femtiseks.
- ²³ Anatots menn, ett hundre og tjueåtte.
- ²⁴ Asmavets barn, førtito.
- ²⁵ Kirjat-Arims, Kefiras og Be'erots barn, sju hundre og førtitre.
- ²⁶ Ramas og Gebas barn, seks hundre og tjueen.
- ²⁷ Mikmas' menn, ett hundre og tjueto.

- 28 Betels og Ais menn, to hundre og tjuetre.
- 29 Nebos barn, femtito.
- 30 Magbis' barn, ett hundre og femtiseks.
- 31 Den andre Elams barn, ett tusen to hundre og femtifire.
- 32 Harims barn, tre hundre og tjue.
- 33 Lods, Hadids og Onos barn, sju hundre og tjuefem.
- 34 Jerikos barn, tre hundre og førtifem.
- 35 Sena'as barn, tre tusen seks hundre og tretti.
- 36 Av prestene: Jedajas barn av Josvas hus, ni hundre og syttitre.
- 37 Immers barn, ett tusen og femtito.
- 38 Pasjhurs barn, ett tusen to hundre og førtisju.
- 39 Harims barn, ett tusen og sytten.
- 40 Av levittene: Josvas og Kadmiels barn av Hodavjas etterkommere, syttifire.
- 41 Av sangerne: Asafs barn, ett hundre og tjuåtte.
- 42 Av dørvaktenes barn: Sjallums barn, Aters barn, Talmons barn, Akkubs barn, Hatitas barn, Sobais barn - i alt ett hundre og trettini.
- 43 Av tempeltjenerne: Sihas barn, Hasufas barn, Tabbaots barn,
- 44 Keros' barn, Siahas barn, Padons barn,
- 45 Lebanas barn, Hagabas barn, Akkubs barn,
- 46 Hagabs barn, Sjamlais barn, Hanans barn,
- 47 Giddels barn, Gahars barn, Reajas barn,
- 48 Resins barn, Nekodas barn, Gassams barn,
- 49 Ussas barn, Paseahs barn, Besais barn,
- 50 Asjnas barn, Me'unims barn, Nefisims barn,
- 51 Bakbuks barn, Hakufas barn, Harhurs barn,
- 52 Basluts barn, Mehidas barn, Harsjas barn,
- 53 Barkos' barn, Siseras barn, Tamahs barn,
- 54 Nesiahs barn, Hatifas barn,
- 55 Av Salomos tjeneres barn: Sotais barn, Hassoferets barn, Perudas barn,
- 56 Ja'alas barn, Darkons barn, Giddels barn,

- ⁵⁷ Sefatjas barn, Hattils barn, Pokeret-Hassebajims barn, Amis barn.
- ⁵⁸ Alle tempeltjenerne og Salomos tjeneres barn var til sammen tre hundre og nittito.
- ⁵⁹ Dette er de som dro hjem fra Tel-Melah, Tel-Harsja, Kerub, Addan og Immer, men ikke kunne oppgi sin familie og sin ætt, eller om de var av Israel:
- ⁶⁰ Delajas barn, Tobias' barn, Nekodas barn, seks hundre og femtito.
- ⁶¹ Og av prestenes barn: Habajas barn, Hakkos' barn, Barsillais barn, han som hadde tatt en av gileaditten Barsillais døtre til ektefelle og var blitt oppkalt etter dem.
- ⁶² Disse lette etter ættelistene sine, men de fantes ikke. De ble da utelukket fra prestedømmet som uverdige til det.
- ⁶³ Stattholderen sa til dem at de ikke skulle ete av det høyhellige, før det sto fram en prest med urim og tummim.
- ⁶⁴ Hele menigheten var i alt førtito tusen tre hundre og seksti,
- ⁶⁵ i tillegg til deres tjenere og tjenestepiker, som var sju tusen tre hundre og trettisju. De hadde også med seg to hundre sangere og sangerinner.
- ⁶⁶ De hadde sju hundre og trettiseks hester, to hundre og førtifem muldyr,
- ⁶⁷ fire hundre og trettifem kameler og seks tusen sju hundre og tjue esler.
- ⁶⁸ Da de kom til Herrens hus i Jerusalem, var det noen av familieoverhodene som ga frivillige gaver til Guds hus, så det kunne bli gjenreist på sitt gamle sted.
- ⁶⁹ Etter evne ga de til arbeidskassen: sekstien tusen dariker i gull og fem tusen miner i sølv, dessuten ett hundre prestekapper.
- ⁷⁰ Både prestene og levittene og noen av det menige folket, og sangerne og dørvaktene og tempeltjenerne bosatte seg i sine egne byer, og hele det øvrige Israel bosatte seg i sine byer.

Estras bok 3

Josva og Serubabel bygger alteret, og gjenreiser offertjenesten

- ¹ Da den sjuende måneden kom, og Israels barn hadde slått seg ned i sine byer, samlet folket seg som én mann i Jerusalem.
- ² Og Josva, Josadaks sønn, og hans brødre prestene og Serubabel, Sjealtiels sønn, og hans brødre tok til å bygge alteret for Israels Gud for å ofre brennoffer på det, slik det står skrevet i Guds mann Mose lov.

³ Så reiste de alteret på dets gamle sted, enda de var redde for de folkene som bodde der i landet. Og de ofret på det brennoffer til Herren, både morgen-brennoffer og kvelds-brennoffer.

⁴ Så feiret de løvhyttefesten, slik som det er foreskrevet, og ofret brennoffer hver dag etter det fastsatte tall og på den måte loven befaler, hver dag de offer som var foreskrevet for den dagen.

⁵ Siden ofret de det daglige brennoffer og de ofrene som hørte til nymånedagene og alle Herrens hellige høytider, og likeså hver gang noen kom med et frivillig offer til Herren.

⁶ Fra den første dagen i den sjuende måneden begynte de å ofre brennoffer til Herren, alt før grunnvollen til Herrens tempel var lagt.

⁷ Så ga de penger til steinhoggerne og tømmermennene, og de ga mat og drikke og olje til sidonierne og tyrierne for at de skulle føre sedertømmer fra Libanon sjøveien til Jaffa, etter den fullmakt som kongen i Persia, Kyros, hadde gitt dem.

Grunnvollen for templet blir lagt

⁸ I det andre året etter at de var kommet til Guds hus i Jerusalem, i den andre måneden, tok de fatt på verket - Serubabel, Sjealtiels sønn, og Josva, Josadaks sønn, med deres andre brødre, prestene og levittene, og alle de som var kommet hjem til Jerusalem fra fangenskapet. De satte levittene fra tjuårsalderen og oppover til å føre tilsyn med arbeidet på Herrens hus.

⁹ Josva med sine sønner og brødre og Kadmiel med sine sønner, Hodavjas etterkommere, sto alle som én og hadde tilsyn med dem som utførte arbeidet på Guds hus. Det samme gjorde Henadads etterkommere med sine sønner og brødre. De hørte også til levittene.

¹⁰ Da bygningsmennene la grunnvollen til Herrens tempel, ble prestene stilt opp i fullt skrud med trompeter, og de levittene som var Asafs etterkommere, med cymbler. De skulle lovprise Herren, slik som Israels konge David hadde foreskrevet.

¹¹ De sang lov og pris for Herren, fordi han er god, og hans miskunnhet mot Israel varer til evig tid. Og alt folket brøt ut i et stort fryderop og priste Herren fordi grunnvollen var lagt til Herrens hus.

¹² Men mange av prestene og levittene og familieoverhodene - de gamle som hadde sett det første huset, gråt høyt da de så dette huset bli grunnlagt. Men mange jublet høyt av glede.

¹³ Folket kunne ikke skjelve lyden av gledesjubelen fra lyden av folkets gråt, for folket jublet så høyt at det hørtes lang vei.

Estras bok 4

Hindringer i arbeidet med templet

- 1** Judas og Benjamins motstandere fikk nå høre at de som var kommet hjem, var i ferd med å bygge et tempel for Herren, Israels Gud.
- 2** De kom da til Serubabel og til slektenes overhoder og sa til dem: La oss få være med dere og bygge! For vi søker deres Gud likesom dere selv, og vi har ofret til ham helt fra syrerkongen Asarhaddons dager, han som førte oss hit!
- 3** Da svarte Serubabel og Josva og de andre overhodene i Israel: Det er ikke sammen med dere vi skal bygge et hus for vår Gud. Men vi alene skal bygge huset for Herren, Israels Gud, slik som kong Kyros, kongen av Persia, har befalt oss.
- 4** Men de andre folkene som bodde der i landet, gjorde Judas folk motløse og skremte dem fra å bygge.
- 5** De leide rådgivere for å motarbeide dem, og slik fikk de hindret tiltakene deres så lenge perserkongen Kyros levde, og siden helt til perserkongen Darius tiltrådte regjeringen.
- 6** Da Ahasverus var konge, i begynnelsen av hans regjeringstid, skrev folket i landet en klage mot innbyggerne i Juda og Jerusalem.
- 7** Og i Artaxerxes' dager skrev Bisjlam, Mitredat, Tabe'el og hans andre embetsbrødre et brev til Artaxerxes, kongen i Persia. Brevet var skrevet med arameisk skrift og oversatt til arameisk.
- 8** Rådsherren Rehum og statsskriveren Sjimsjai skrev et brev mot Jerusalem til Artaxerxes, og brevet hadde følgende innhold.
- 9** De som skrev den gang, var rådsherren Rehum og statsskriveren Sjimsjai og deres andre embetsbrødre, de fra Dina og Afarsatka, Tarpela, Persia, Erech, Babel, Susan, Deha og Elam,
- 10** og de andre folkene som den store og navngjetne Osnappar førte bort og lot bo i byen Samaria og ellers i landet på den andre siden av elven.
- 11** Dette er en avskrift av det brevet som de sendte til ham, til kong Artaxerxes: Dine tjenere, mennene på den andre siden av elven. Og nå,
- 12** la det være kongen vitterlig at jødene som dro bort fra det stedet hvor du bor, er kommet hit til oss, til Jerusalem. Og nå holder de på å bygge opp igjen den opprørske og onde byen og fullføre murene og utbedre grunnvollene.
- 13** Nå skal kongen vite at dersom denne byen blir bygd opp igjen og murene fullført, så vil de verken betale skatt eller toll eller veipenger, og det vil til sist bli til skade for kongene.

14 Ettersom vi eter palassets salt, og det ikke sømmer seg for oss å se rolig på at det blir gjort noe til skade for kongen, så sender vi nå bud og lar kongen få vite dette,

15 så du kan la noen granske i dine fedres krønike. Da vil du finne i opptegnelsene at denne byen har vært en opprørske by, som har voldt skade for konger og land. Fra gammel tid har de gjort opprør der, derfor er også denne byen blitt ødelagt.

16 Kongen skal vite at dersom denne byen blir bygd opp igjen og murene fullført, så vil følgen av dette bli at du ikke lenger har noe igjen av landet på den andre siden av elven.

17 Da sendte kongen svar til rådsherren Rehum og statsskriveren Sjimsjai og deres andre embetsbrødre, som bodde i Samaria og ellers i landet på den andre siden av elven: Fred! Og nå

18 er det brevet dere har sendt til oss, blitt nøyaktig opplest for meg.

19 Jeg har gitt befaling om å granske saken, og vi har funnet at denne byen fra gammel tid har satt seg opp mot kongene, og at det har vært uro og opprør der.

20 Mektige konger har rådd over Jerusalem, og de har hersket over alt landet på den andre siden av elven. Det ble gitt dem skatt, toll og veipenger.

21 Så gi nå ordre om at disse mennene blir stanset i arbeidet sitt, og at byen ikke blir bygd opp igjen før det kommer befaling fra meg.

22 Vær forsiktige, så dere ikke gjør noe feilgrep i denne saken, så skaden ikke skal bli verre og kongene lide tap.

23 Så snart avskriften av brevet fra kong Artaxerxes var blitt opplest for Rehum og statsskriveren Sjimsjai og embetsbrødrene deres, dro de straks til jødene i Jerusalem og hindret dem med vold og makt.

24 Da stanset arbeidet på Guds hus i Jerusalem. Det ble ikke gjort noe med det før i det andre året av perserkongen Darius' regjering.

Estras bok 5

Arbeidet med templet starter opp igjen

1 Profeten Haggai og Sakarja, sønnesønn av Iddo, som også var profet, profeterte for jødene i Juda og Jerusalem. I Israels Guds navn profeterte de for dem.

2 Serubabel, Sjealtiels sønn, og Josva, Josadaks sønn, begynte da å bygge på Guds hus i Jerusalem. Og Guds profeter var med dem og støttet dem.

³ På den tiden kom Tatnai, som var stattholder på den andre siden av elven, og Setar-Bosnai og embetsbrødrene deres til dem. De sa til dem: Hvem har gitt dere befaling om å bygge dette huset og sette i stand denne muren?

⁴ Da sa vi til dem hva navn de menn hadde som bygget denne bygningen.

⁵ Men Guds øye våket over jødernes eldste, slik at de ikke hindret dem i å bygge. De ville vente til saken var kommet inn for Darius, og de hadde fått brev fra ham om dette.

Brev til kong Darius

⁶ Dette er en avskrift av det brevet som Tatnai, stattholderen på den andre siden av elven, og Setar-Bosnai og embetsbrødrene hans, myndighetene på den andre siden av elven, sendte til kong Darius;

⁷ slik sto det skrevet i meldingen de sendte til ham: Kong Darius ønsker vi alt godt!

⁸ Kongen skal vite at vi har gjort en reise til landskapet Juda, til den store Guds hus. Det blir nå bygd opp av store steiner, det blir lagt bjelker i veggene, og arbeidet blir gjort med iver og har god fremgang under deres hender.

⁹ Så spurte vi de eldste der og sa til dem: Hvem har gitt dere befaling om å bygge dette huset og fullføre denne muren?

¹⁰ Vi spurte dem også hva de hette, så vi kunne la deg få vite det, og vi kunne skrive opp navnene på de mennene som er deres overhoder.

¹¹ Dette var det svaret de ga oss: Vi er tjenere for himmelens og jordens Gud, og vi bygger opp igjen det huset som allerede for mange år siden var bygd her. Det var en stor konge i Israel som bygde det og fullførte det.

¹² Men fordi våre fedre hadde vakt himmelens Guds vrede, ga han dem i kaldeeren Nebukadnesars, kongen i Babels, hånd. Og han ødela dette huset og førte folket bort til Babel.

¹³ Men i Kyros', kongen i Babels første år ga kong Kyros befaling om å bygge opp igjen dette Guds hus.

¹⁴ Kong Kyros tok endog ut av templet i Babel de karene av gull og sølv som hadde tilhørt Guds hus, og som Nebukadnesar hadde tatt ut av templet i Jerusalem og brakt til templet i Babel. Karene ble overgitt til en mann som hette Sjesbassar, som han hadde satt til stattholder.

¹⁵ Og han sa til ham: Ta disse karene og dra av sted og sett dem inn i templet i Jerusalem. La Guds hus bli bygd opp igjen på sitt sted!

¹⁶ Så kom da denne Sjesbassar og la grunnvollene til Guds hus i Jerusalem. Fra den tid og til nå har vi bygd på det, men det er ennå ikke fullført.

¹⁷ Dersom nå kongen så synes, da la noen undersøke i de kongelige skattkamrene der i Babel om kong Kyros virkelig har gitt befaling om å bygge opp igjen dette Guds hus i Jerusalem. La oss så få vite hva som er kongens vilje i denne saken.

Estras bok 6

Kong Kyros' påbud om templet

¹ Da ga kong Darius en befaling, og så gransket de arkivet som var lagt ned i skattkammeret i Babel.

² Og i borgen Ahmeta, som ligger i landskapet Media, ble det funnet en bokrull, og i den sto det skrevet så til minne:

³ I kong Kyros' første år ga kong Kyros dette påbud om Guds hus i Jerusalem: Huset skal bygges opp igjen, så det blir et sted hvor folk kan bære fram offer. Grunnvollene skal legges på ny. Det skal være seksti alen høyt og seksti alen bredt,

⁴ med tre lag store steiner og ett lag nytt tømmer. Utgiftene skal betales av kongens hus.

⁵ De karene av gull og sølv som tilhørte Guds hus, men som Nebukadnesar tok ut av templet i Jerusalem og førte til Babel, skal også gis tilbake, så de igjen kommer til sitt sted i templet i Jerusalem. De skal settes i Guds hus.

⁶ Så skal da du, Tatnai, stattholder på den andre siden av elven, og du, Setar-Bosnai, og embetsbrødrene deres, myndighetene på den andre siden av elven, holde dere borte fra dette stedet.

⁷ La arbeidet på dette Guds hus foregå uhindret! La jødernes stattholder og deres eldste bygge dette Guds hus på dets rette sted!

⁸ Jeg gir nå befaling om hvordan dere skal gå fram mot disse jødernes eldste, så dette Guds hus kan bli bygd: Av de inntektene som kongen har av skatten fra landet på den andre siden av elven, skal omkostningene fullt ut betales til disse men-nene, så arbeidet ikke skal bli hindret.

⁹ Og det som trengs, både kalver og værer og lam til brennoffer for himmelens Gud, hvete, salt, vin og olje, det skal bli gitt dem uavkortet dag for dag, etter oppgave fra prestene i Jerusalem,

¹⁰ slik at de kan bære fram offer til en velbehagelig duft for himmelens Gud, og be for kongens og hans barns liv.

¹¹ Jeg gir også befaling om at dersom noen forandrer dette påbudet, så skal en bjelke rives ut av hans hus, og på den skal han henges opp og nagnes fast. Huset hans skal gjøres til en skraphaug, fordi han har båret seg slik at.

12 Måtte så den Gud som har latt sitt navn bo der, slå ned alle konger og folk som strekker ut sin hånd for å forandre dette påbudet og for å ødelegge dette Guds hus i Jerusalem! Jeg, Darius, har gitt denne befalingen, den skal utføres nøyaktig.

Templet blir ferdig

13 - Så gjorde da Tatnai, stattholderen på den andre siden av elven, og Setar-Bosnai og embetsbrødrene deres nøyaktig slik som kong Darius hadde foreskrevet.

14 Og jødernes eldste fortsatte å bygge og gjorde god fremgang, mens profeten Haggai og Sakarja, Iddos sønnesønn, støttet dem med sin profetiske tale. De bygde og fullførte arbeidet etter Israels Guds befaling, og etter Kyros' og Darius' og perserkongen Artaxerxes' befaling.

15 Så ble da huset fullt ferdig til den tredje dagen i måneden addar i det sjette året av kong Darius' regjering.

16 Og Israels barn, prestene og levittene og de andre som var kommet hjem fra fangenskapet, holdt høytid og innviet dette Guds hus med glede.

17 Ved innvielsen av dette Guds hus ofret de hundre okser, to hundre værer, fire hundre lam og til syndoffer for hele Israel, tolv geitebukker, etter tallet på Israels stammer.

18 De innsatte prestene etter deres skift og levittene etter deres avdelinger til å utføre gudstjenesten i Jerusalem, slik som det var foreskrevet i Moseboken.

19 De som var kommet hjem fra fangenskapet, holdt så påske på den fjortende dagen i den første måneden.

20 For prestene og levittene hadde rensset seg og var alle som én rene. De slaktet påskelammet for alle som var kommet hjem og for sine brødre prestene og for seg selv.

21 Så åt Israels barn påskelammet, både de som var kommet tilbake fra fangenskapet, og alle de som hadde skilt seg fra urenheten hos landets folk og hadde gitt seg i lag med dem for å søke Herren, Israels Gud.

22 De holdt de usyrede brøds høytid i sju dager med glede. For Herren hadde gledet dem og vendt assyrerkongens hjerte til dem, så han støttet dem i arbeidet med Guds hus, Israels Guds hus.

Estras bok 7

Esra reiser til Jerusalem

1 En tid senere, under perserkongen Artaxerxes' regjering, dro Esra, sønn av Seraja, sønn av Asarja, sønn av Hilkia,

2 sønn av Sjallum, sønn av Sadok, sønn av Akitub,

- ³ sønn av Amarja, sønn av Asarja, sønn av Merajot,
- ⁴ sønn av Serahja, sønn av Ussi, sønn av Bukki,
- ⁵ sønn av Abisjua, sønn av Pinehas, sønn av Eleasar, sønn av ypperstepresten Aron -
- ⁶ denne Esra dro opp fra Babel. Han var en skriftlærd mann, vel kjent med Mose lov, den som Herren, Israels Gud, hadde gitt. Kongen ga ham alt det han ba om, for Herren hans Gud holdt sin hånd over ham.
- ⁷ Noen av Israels barn, og av prestene, levittene, sangerne, dørvaktene og tempeltjenerne dro med ham opp til Jerusalem i kong Artaxerxes' sjuende år.
- ⁸ Han kom til Jerusalem i den femte måneden, det var i kongens sjuende år.
- ⁹ På den første dagen i den første måneden begynte han å ordne alt til ferden fra Babel, og på den første dagen i den femte måneden kom han til Jerusalem. For hans Gud holdt sin gode hånd over ham.
- ¹⁰ For Esra hadde vendt sitt hjerte til å granske Herrens lov og gjøre etter den, og til å lære folk lov og rett i Israel.
- ¹¹ Dette er en avskrift av det brevet som kong Artaxerxes ga presten Esra, den skriftlærde, han som var kyndig i de bud og lover som Herren hadde gitt Israel:
- ¹² Artaxerxes, kongenes konge, til presten Esra, han som er fullært i himmelens Guds lov, og så videre.
- ¹³ Jeg har gitt den befaling at alle de av Israels folk og av dets prester og levitter i riket mitt, som har lyst til å dra til Jerusalem, kan følge med deg.
- ¹⁴ For kongen og hans sju rådgivere sender deg for å undersøke om forholdene i Juda og Jerusalem er i samsvar med din Guds lov, som du har i din hånd.
- ¹⁵ Du skal føre dit det sølvet og gullet som kongen og rådgiverne hans frivillig har gitt Israels Gud, han som har sin bolig i Jerusalem.
- ¹⁶ Likeså skal du ta med deg alt det sølv og gull som du kan få i hele Babels landskap, og de frivillige gaver som folket og prestene vil gi til sin Guds hus i Jerusalem.
- ¹⁷ Disse pengene skal du bruke samvittighetsfullt og kjøpe okser, værere og lam sammen med de matoffer og drikkoffer som hører til. Og du skal ofre dem på alteret i deres Guds hus i Jerusalem.
- ¹⁸ Og hva du og brødrene dine finner det riktig å gjøre med det sølvet og gullet som blir til overs, det kan dere gjøre etter deres Guds vilje.

19 De kar som du har fått til tjenesten i din Guds hus, skal du gi fra deg for Jerusalems Guds åsyn.

20 Og det som ellers trengs til din Guds hus, og som du må betale, det skal du ta av kongens skattkammer.

21 Og jeg, kong Artaxerxes, gir den befaling til alle skattmestrene på den andre siden av elven, at alt det presten Esra, han som er kyndig i himmelens Guds lov, krever av dere, det skal dere la ham få fullt ut,

22 inntil ett hundre talenter sølv, hundre kor hvete, hundre bat vin og hundre bat olje, og så mye salt som det trengs.

23 Alt det himmelens Gud befaler, det skal nøyaktig utføres for himmelens Guds hus, så det ikke skal komme vrede over kongens og hans søn-ners rike.

24 Dere skal vite at ingen skal ha myndighet til å legge skatt, toll eller veipenger på noen av prestene, levittene, sangerne, dørvaktene, tempeltjenerne eller noen annen som har en tjeneste ved dette Guds hus.

25 Og du, Esra, skal etter den visdom du har fått av din Gud, oppnevne dommere og lovkyndige til å dømme alt folket på den andre siden av elven, alle dem som kjenner din Guds lover. Og om noen ikke kjenner dem, da skal dere lære ham å kjenne dem.

26 Enhver som ikke gjør etter din Guds lov og etter kongens lov, skal straks stilles for retten, enten det nå fører til døden eller til landflyktighet eller til bøter eller til fengsel.

27 Lovet være Herren, våre fedres Gud, som ga kongen noe slikt i sinne, så Herrens hus i Jerusalem kunne bli prydet.

28 Han lot meg finne nåde hos kongen og rådgiverne hans og hos alle kongens mektige høvdinger. Jeg fattet mot, fordi Herren min Gud holdt sin hånd over meg. Og jeg fikk samlet noen av Israels overhoder til å dra opp sammen med meg.

Estras bok 8

Estras medarbeidere

1 Dette er de familieoverhoder som under kong Artaxerxes' regjering dro opp med meg fra Babylon, og som her skal nevnes etter sine ætter.

2 Av Pinehas' barn Gersjom. Av Itamars barn Daniel. Av Davids barn Hattusj.

3 Av Sjekanjas barn - av Parosjs barn - Sakarja, og med ham førtes inn i ættetavlen ett hundre og femti menn.

4 Av Pahat-Moabs barn Eljoenai, Serahjas sønn, og med ham to hundre menn.

- 5** Av Sjekanjas barn Jahasiels sønn, og med ham tre hundre menn.
- 6** Av Adins barn Ebed, Jonatans sønn, og med ham femti menn.
- 7** Av Elams barn Jesaja, Ataljas sønn, og med ham sytti menn.
- 8** Av Sefatjas barn Sebadja, Mikael's sønn, og med ham åtti menn.
- 9** Av Joabs barn Obadja, Jehiels sønn, og med ham to hundre og atten menn.
- 10** Av Sjelomits barn Josifjas sønn, og med ham ett hundre og seksti menn.
- 11** Av Bebais barn Sakarja, Bebais sønn, og med ham tjueåtte menn.
- 12** Av Asgads barn Johanan, Hakkatans sønn, og med ham ett hundre og ti menn.
- 13** Av Adonikams barn noen som kom senere - de hette Elifelet, Je'uel og Sjemaja, og med dem seksti menn.
- 14** Av Bigvais barn Utai og Sabbub, og med dem sytti menn.
- 15** Jeg samlet dem ved den elven som løper ut i Ahava. Der lå vi i leir i tre dager. Men da jeg ga nøyere akt på folket og på prestene, fant jeg ingen av Levis barn der.
- 16** Da sendte jeg bud etter overhodene Elieser og Ariel og Sjemaja og Elnatan og Jarib og Elnatan og Natan og Sakarja og Mesjullam og lærerne Jojarib og Elnatan.
- 17** Jeg sendte dem ut til Iddo, overhodet i Kasifja. Jeg la dem ord i munnen så de kunne overtale Iddo og hans bror, tempeltjenerne i Kasifja, til å sende oss tjenere for vår Guds hus.
- 18** Og da Gud holdt sin gode hånd over oss, sendte de oss en forstandig mann som hette Sjerebja, en etterkommer av Mahli, som var sønn av Israels sønn Levi, og hans sønner og hans brødre, atten i tallet.
- 19** De sendte oss også Hasjabja og med ham Jesaja av Meraris barn, brødrene hans og deres sønner, tjue i tallet.
- 20** Og av de tempeltjenerne som David og høvdingene hans hadde gitt levittene til tjenere, sendte de oss to hundre og tjue menn, som alle var nevnt ved navn.

Esra leder folket

- 21** Der ved Ahava-kanalen lot jeg så utrope en faste, for at vi skulle ydmyke oss for vår Guds åsyn og be ham om en lykkelig reise for oss og våre barn og all vår eiendom.
- 22** For jeg unnså meg for å be kongen om krigsmakt og hestfolk til å hjelpe oss mot fiender på veien. Vi hadde jo sagt til kongen: Vår Gud holder sin hånd

over alle dem som søker ham, og lar det gå dem vel, men hans makt og hans vrede er over alle dem som forlater ham.

23 Så fastet vi og ba vår Gud om hjelp, og han bønnhørte oss.

24 Siden tok jeg ut tolv av de øverste prestene og Sjerebja og Hasjabja, og med dem ti av deres brødre.

25 Jeg veide opp for dem sølvet og gullet og karene, den gaven til vår Guds hus som kongen og hans rådgivere og høvdinger og alle de isrealittene som bodde der, hadde gitt.

26 Jeg veide opp for dem seks hundre og femti talenter sølv, og sølvkar til en verdi av hundre talenter, dertil hundre talenter gull

27 og tjue gullbeger til en verdi av tusen dariker, og to kar av fint skinnende kobber, kostelige som gull.

28 Og jeg sa til dem: Dere er helliget til Herren, og karene er helliget til ham, og sølvet og gullet er en frivillig gave til Herren, deres fedres Gud.

29 Våk nå over det og ta vare på det til dere kan veie det ut i Jerusalem for de øverste prestene og levittene og for Israels familieoverhoder, i kamrene i Herrens hus.

30 Så tok prestene og levittene imot sølvet og gullet og karene for å føre det til Jerusalem, til vår Guds hus.

31 Vi brøt opp fra Ahava-kanalen på den tolvte dagen i den første måneden for å dra til Jerusalem. Og vår Gud holdt sin hånd over oss og fridde oss underveis fra fiender og folk som lå i bakhold mot oss.

32 Da vi kom til Jerusalem, hvilte vi der i tre dager.

33 Men på den fjerde dagen ble sølvet og gullet og karene veid i vår Guds hus og overgitt til presten Meremot, Urias sønn. Sammen med ham var Eleasar, sønn av Pinehas, til stede og tok imot, og likeså levittene Josabad, sønn av Josva, og Noadja, sønn av Binnui.

34 Det ble alt overgitt etter tall og vekt, og hele vekten ble på samme tid opptegnet.

35 De bortførte som var kommet hjem fra fangenskapet, ofret brennoffer til Israels Gud. De ofret tolv okser for hele Israel, nittiseks værer, syttisju lam og tolv syndofferbukker, alt ble ofret som brennoffer til Herren.

36 Så overbrakte de kongens befalinger til kongens satraper og landshøvdinger på den andre siden av elven, og de ga hjelp og støtte både til folket og til Guds hus.

Estras bok 9

Guds folk har ikke skilt seg fra de hedenske naboer

¹ Da alt dette var fullført, kom høvdingene til meg og sa: Verken Israels folk eller prestene eller levittene har skilt seg fra folkene rundt om i landene, og de avskyelige skikkene deres - fra kana'aneerne, hetittene, fërisittene, jebusittene, ammonittene, moabittene, egypterne og amorittene.

² De har tatt koner for seg og sønnene sine blant deres døtre, så den hellige ætt har blandet seg med folkene i landene. Og høvdingene og forstanderne har vært de første til å gjøre seg skyldig i denne utroskapen.

³ Da jeg hørte dette, flerret jeg klærne og ytterkappen min, og jeg rev hår ut av hodet og skjegget og satt i stum sorg.

⁴ Da kom alle de som fryktet Israels Guds ord, og de samlet seg omkring meg på grunn av utroskapen hos dem som var kommet hjem. Jeg satt i stum sorg helt til kveldsofferet skulle bæres fram.

Esra bekjenner folkets synd

⁵ Men ved tiden for kveldsofferet reiste jeg meg fra min ydmyke stilling, i mine flerrede klær og ytterkappe. Og jeg kastet meg på kne og rakte ut mine hender til Herren min Gud,

⁶ og jeg sa: Min Gud! Jeg er så skamfull og ydmyket at jeg ikke kan løfte mitt ansikt opp mot deg, min Gud! For våre misgjerninger har vokst oss over hodet, og vår skyld er blitt så stor at den når til himmelen.

⁷ Fra våre fedres dager har vi vært i stor skyld like til denne dagen. På grunn av våre misgjerninger har vi - sammen med våre konger og prester - vært overgitt i fremmede kongers hånd, under sverdet, i fangen-skap, til plyndring og vanære, som det viser seg på denne dagen.

⁸ Men nå, for et lite øyeblikk, er nåde blitt oss til del fra Herren vår Gud, så han har spart og frelst en rest av oss og gitt oss et fotfeste på sitt hellige sted, for at vår Gud kunne la våre øyne lyse og gi oss litt ny livskraft i vår trelldom.

⁹ For treller er vi! Men vår Gud har ikke forlatt oss i vår trelldom. Han har latt oss finne nåde hos Persias konger, så de ga oss ny livskraft til å bygge opp vår Guds hus og gjenreise det som lå i ruiner. Og de ga oss et trygt bosted i Juda og i Jerusalem.

¹⁰ Men, vår Gud! Hva skal vi si etter alt dette? For vi har forlatt dine bud,

¹¹ dem som du ga ved dine tjenere profetene da du sa: Det landet som dere drar inn i for å ta i eie, er et land som er blitt urent ved de fremmede folks urenheter og ved de avskyelige ting som de i sin urenheter har fylt landet med fra ende til annen.

¹² Derfor skal dere ikke gi døtrene deres til disse folks sønner eller ta koner til sønnene deres blant disse folks døtre. Dere skal aldri søke deres velferd og

lykke. Da skal dere bli sterke og få ete av landets gode ting og la deres barn få det til eie for all tid.

¹³ Etter alt det som er kommet over oss på grunn av våre onde gjerninger og vår store skyld, og etter at du, vår Gud, har spart oss og straffet oss langt mindre enn vi fortjente for vår misgjerning, og latt en rest av oss som denne her bli frelst -

¹⁴ skulle vi da nå igjen bryte dine bud og ta oss ektefeller blant folk som gjør seg skyldig i slike avskyelige ting? Ville du ikke da bli vred på oss, og gjøre ende på oss, så det ikke var noen som ble frelst eller slapp unna?

¹⁵ Herre, Israels Gud! Du er rettferdig. Vi er bare en levning, en rest som er blitt frelst, som det kan bli sett på denne dag. Se, vi er nå her for ditt åsyn i vår syndeskyld. For etter det som nå har hendt, kan ingen bli stående for deg.

Esras bok 10

Folket gjør bot

¹ Mens nå Esra lå gråtende foran Guds hus og ba og bekjente, samlet det seg om ham en meget stor skare av Israels folk, både menn og kvinner og barn. Og folket gråt sårt.

² Da tok Sjekanja, Jehiels sønn, av Olams barn, til orde og sa til Esra: Vi har vært troløse mot vår Gud og tatt fremmede kvinner av de andre folk her i landet til koner. Men ennå er det håp for Israel i denne saken.

³ Så la oss nå gjøre en pakt med vår Gud at vi skal sende fra oss alle disse kvinner og barna deres, for dette rådet er fra Herren og fra de menn som har ærefrykt for vår Guds bud. La oss gå fram etter loven!

⁴ Stå opp! For det er du som må sørge for dette. Vi skal hjelpe deg. Vær frimodig og sett det i verk!

⁵ Da sto Esra opp og lot de øverste prestene og levittene og alle Israels høvdinge sverge på at de ville gjøre som det var sagt. Og de sverget på det.

⁶ Så gikk Esra bort fra plassen foran Guds hus, og han gikk inn i Johanans, Eljasjibs sønns kammer. Da han var kommet dit, kunne han verken ete eller drikke, så dypt sørget han over utroskapen hos dem som var kommet hjem.

⁷ Deretter sendte de ut en melding i Juda og Jerusalem til alle dem som var kommet hjem, at de skulle samles i Jerusalem.

⁸ Den som ikke kom innen tre dager, slik som høvdingene og de eldste hadde fastsatt, skulle få alt sitt gods bannlyst, og han selv skulle bli utelukket fra de hjemkomnes menighet.

⁹ Og alle Judas og Benjamins menn samlet seg i Jerusalem innen tre dager var gått. Det var den tjuende dagen i den niende måneden. Hele folket satt på

plassen ved Guds hus og skalv både for sakens skyld og på grunn av regnbygene.

10 Da sto presten Esra opp og sa til dem: Dere har vært troløse og tatt fremmede kvinner til koner. Dermed har dere økt Israels skyld.

11 Så bekjenn det nå for Herren, fedrenes Gud, og gjør hans vilje! Skill dere fra de andre folk her i landet og fra de fremmede kvinnene!

12 Da svarte hele folket og sa med høy røst: Ja, som du har sagt, så er vi skyldige til å gjøre.

13 Men folket er tallrikt, og nå er det regntid, så vi er ikke i stand til å stå her ute. Dette er et arbeid som ikke kan utføres på en dag eller to. For det er mange av oss som har syndet i denne saken.

14 La derfor høvdingene våre handle på hele folkets vegne. Og la alle dem i byene våre som har tatt fremmede kvinner til koner, møte til fastsatte tider sammen med de eldste og dommerne i hver by, til vi får vendt vår Guds brennende vrede bort fra oss, og denne saken er avgjort.

15 Bare Jonatan, Asaels sønn, og Jahseja, Tikvas sønn, satte seg imot dette, og Mesjullam og levitten Sjabbetai støttet dem.

16 De som var kommet hjem fra fangenskapet, gjorde da som det ble sagt. De valgte presten Esra og noen menn som var overhoder for sine familier, og som alle var nevnt ved navn. De trådte sammen på den første dagen i den tiende måneden for å granske saken.

17 Og de ble ferdige med alle de menn som hadde tatt fremmede kvinner til koner, til den første dagen i den første måneden.

De som hadde giftet seg med hedenske kvinner

18 Blant prestenes sønner fant de noen som hadde tatt fremmede kvinner til koner. Det var: av Josvas, Josadaks sønns sønner og hans brødre: Ma'aseja og Elieser og Jarib og Gedalja.

19 De ga sin hånd på at de ville sende fra seg disse sine koner, og ofre en vær av buskapen som skyldoffer for den skyld de hadde pådratt seg.

20 Av Immers barn var det Hanani og Sebadja.

21 Av Harims barn var det Ma'aseja og Elia og Sjemaja og Jehiel og Ussia.

22 Av Pasjhurs barn var det Eljoenai, Ma'aseja, Ismael, Netanel, Josabad og Elasa.

23 Av levittene var det Josabad og Sjime'i og Kelaja, det er Kelita, Petaja, Juda og Elieser.

24 Av sangerne var det Eljasjib. Av dørvokterne var det Sjallum og Telem og Uri.

- ²⁵ Av Israel ellers var det: Av Parosjs barn Ramja og Jissija og Malkija og Mijamin og Eleasar og Malkija og Benaja.
- ²⁶ Av Elams barn var det: Mattanja, Sakarja, Jehiel, Abdi, Jeremot og Elia.
- ²⁷ Av Sattus barn var det: Eljoenai, Eljasjib, Mattanja og Jeremot og Sabad og Asisa.
- ²⁸ Av Bebais barn var det Johanan, Hananja, Sabbai og Atlai.
- ²⁹ Av Banis barn var det Mesjullam, Malluk og Adaja og Jasjub og Sjeal og Jeremot.
- ³⁰ Av Pahat-Moabs barn var det Adna og Kelal, Benaja, Ma'aseja, Mattanja, Besalel og Binnui og Manasse.
- ³¹ Videre av Harims barn: Elieser, Jissija, Malkija, Sjemaja, Simeon,
- ³² Benjamin, Malluk og Sjemarja.
- ³³ Av Hasjums barn var det Mattenai, Mattatta, Sabad, Elifelet, Jeremai, Manasse og Sjime'i.
- ³⁴ Av Banis barn var det Ma'adai, Amram, Uel,
- ³⁵ Benaja, Bedeja, Keluhi,
- ³⁶ Vanja, Meremot, Eljasjib,
- ³⁷ Mattanja, Mattenai, Ja'asu,
- ³⁸ Bani, Binnui, Sjime'i,
- ³⁹ Sjelemja, Natan, Adaja,
- ⁴⁰ Maknadbai, Sjasjai, Sjarai,
- ⁴¹ Asarel, Sjelemja, Sjemarja,
- ⁴² Sjallum, Amarja og Josef.
- ⁴³ Av Nebos barn var det Je'iel, Mattitja, Sabad, Sebina, Jaddu, Joel og Benaja.
- ⁴⁴ Alle disse hadde tatt fremmede kvinner til koner, og blant dem var det noen som hadde fått barn.

Nehemias bok

Nehemias bok 1

Nehemja bekjenner Israels synd, og ber Herren om hjelp

- ¹ Nehemjas, Hakaljas sønns ord. - I måneden kislew, i det tjuende året, da jeg var i borgen Susan,
- ² kom Hanani, en av brødrene mine, og noen andre menn fra Juda. Jeg spurte dem da om jødene - den resten som var blitt frelst fra fangenskapet - og om Jerusalem.
- ³ De svarte meg: De som er blitt befridd fra fangenskapet og nå bor der i landskapet, er i stor ulykke og vanære. Jerusalems mur er revet ned og portene er oppbrent.
- ⁴ Da jeg hørte dette, satte jeg meg ned og gråt og sørget dag etter dag. Jeg fastet og ba for himmelens Guds åsyn.
- ⁵ Og jeg sa: Å, Herre, himmelens Gud! Du store og forferdelige Gud, som holder din pakt og bevarer din miskunnhet mot dem som elsker deg og holder dine bud!
- ⁶ La ditt øre være åpent og dine øyne opplatt, så du hører på din tjeners bønn! Både dag og natt ber jeg nå for ditt åsyn for dine tjenere Israels barn, idet jeg bekjenner Israels barns synder, som vi har gjort mot deg! Både jeg og min fars hus har syndet.
- ⁷ Vi har båret oss ille at mot deg og ikke holdt de bud og forskrifter og lover som du ga din tjener Moses.
- ⁸ Kom i hu det ordet som du talte til din tjener Moses da du sa: Om dere er troløse, så vil jeg spre dere blant folkene.
- ⁹ Men dersom dere omvender dere til meg og holder mine bud og lever etter dem, da vil jeg, selv om de bortdrevne blant dere er ved himmelens ende, samle dem derfra og føre dem til det stedet jeg har utvalgt til bolig for mitt navn.
- ¹⁰ De er dine tjenere og ditt folk, som du har forløst med din store kraft og din sterke hånd.
- ¹¹ Å Herre! La ditt øre gi akt på din tjeners og dine tjeneres bønn, de som gjerne vil frykte ditt navn! La det i dag lykkes for din tjener, og la ham finne barmhjertighet hos denne mannen! - Jeg var den gang munnskjenk hos kongen.

Nehemias bok 2

Nehemja reiser til Jerusalem

¹ I måneden nisan i kong Artaxerxes' tjuende år traff det seg en gang slik at det var satt fram vin for ham. Jeg tok da vinen og rakte den til kongen. Jeg hadde aldri før vært sorgfull når jeg sto for hans ansikt.

² Da sa kongen til meg: Hvorfor ser du så bedrøvet ut? Du er jo ikke syk. Det kan ikke være annet enn hjertesorg! Da ble jeg meget redd.

³ Og jeg sa til kongen: Kongen leve for evig! Skulle ikke jeg se bedrøvet ut når byen hvor mine fedres graver er, ligger øde, og dens porter er fortært av ild!

⁴ Da sa kongen til meg: Hva er det da du ønsker? Da ba jeg til himmelens Gud,

⁵ og så sa jeg til kongen: Om kongen så synes, og dersom du har godhet for din tjener, så ber jeg at du vil la meg reise til Juda, til den byen hvor mine fedres graver er, så jeg kan bygge den opp igjen.

⁶ Da spurte kongen meg, mens dronningen satt ved hans side: Hvor lenge vil reisen vare? Når kommer du tilbake? - Kongen syntes godt om dette, og ga meg lov til å reise. Og jeg nevnte da en bestemt tid for ham.

⁷ Så sa jeg til kongen: Om kongen så synes, så la meg få brev med til stattholderne på den andre siden av elven, så de lar meg dra gjennom sitt land til jeg kommer til Juda,

⁸ og likeså et brev til Asaf, han som har oppsynet over kongens skoger, at han skal gi meg tømmer til bjelker i portene til tempelborgen og til portene i bymuren, og til det huset jeg skal bo i. Og kongen ga meg det, fordi min Gud holdt sin gode hånd over meg.

Nehemja undersøker skadene på muren, og oppmuntrer jødenes ledere

⁹ Da jeg kom til stattholderne på den andre siden av elven, ga jeg dem kongens brev. Kongen hadde også sendt krigshøvedsmenn og hestfolk med meg.

¹⁰ Men da horonitten Sanballat og den ammonittiske tjeneren Tobias hørte dette, syntes de meget ille om at det var kommet en som ville arbeide for Israels barns vel.

¹¹ Da jeg så kom til Jerusalem, var jeg der i tre dager.

¹² Men så brøt jeg opp om natten og tok med meg noen få menn. Jeg hadde ikke nevnt for noe menneske det min Gud hadde gitt meg i sinne å gjøre for Jerusalem. Jeg tok heller ikke med meg andre dyr enn det jeg red på.

¹³ Så dro jeg om natten ut gjennom Dalporten og bort imot Dragekilden og kom til Møkkporten. Jeg så på Jerusalems murer som var revet ned, og på portene som var fortært av ilden.

¹⁴ Så red jeg over til Kildeporten og til Kongedammen, men der var det ikke rom for dyret som jeg red på, til å komme fram.

¹⁵ Så dro jeg opp i dalen om natten og så på muren og gikk igjen inn gjennom Dalporten, og så vendte jeg tilbake igjen.

¹⁶ Forstanderne visste ikke hvor jeg hadde vært eller hva jeg tok meg fore. For jeg hadde ennå ikke nevnt noe om det for jødene eller prestene eller stormennene eller forstanderne eller de andre, som skulle utføre arbeidet.

¹⁷ Men nå sa jeg til dem: Dere ser selv den ulykke vi er i, at Jerusalem ligger øde og portene er oppbrent. Kom og la oss bygge opp igjen Jerusalems mur, så vi ikke skal være til spott lenger.

¹⁸ Og jeg fortalte dem hvordan min Gud hadde holdt sin gode hånd over meg, og likeså det kongen hadde sagt til meg. Da sa de: La oss gå i gang og bygge! Og de styrket seg til det gode verket.

¹⁹ Men da horonitten Sanballat og den ammonittiske tjeneren Tobias og araberer Gesjem hørte det, spottet de oss og foraktet oss og sa: Hva er det dere gjør der? Vil dere sette dere opp mot kongen?

²⁰ Da svarte jeg dem: Himmels Gud, han vil la det lykkes for oss, og vi, hans tjenere, vil gå i gang og bygge. Men dere har verken del eller rett eller ettermæle i Jerusalem.

Nehemias bok 3

Jerusalems murer blir gjenoppbygd

¹ Ypperstepresten Eljasjib og hans brødre prestene gikk i gang med å bygge Saeporten. De helliget den og satte inn dørene. Så bygde de videre til Mea-tårnet og helliget det, og videre fram til Hananel-tårnet.

² Ved siden av dem bygde mennene fra Jeriko og ved siden av dem Sakkur, Imris sønn.

³ Fiskeporten ble bygd av Sena'as barn, de tømret den opp og satte inn dører, låser og slåer.

⁴ Ved siden av dem arbeidet Meremot, sønn av Uria, Hakkos' sønn. Ved siden av ham arbeidet Mesjullam, sønn av Berekja, Mesjesabels sønn. Ved siden av ham arbeidet Sadok, Ba'anas sønn.

⁵ Ved siden av ham arbeidet folkene fra Tekoa. Men storkarene blant dem bøyde ikke sin nakke under arbeidet for sin Herre.

⁶ Den gamle porten ble satt i stand av Jojada, Paseahs sønn, og Mesjullam, Besodjas sønn. De tømret den opp og satte inn dører og låser og slåer.

- ⁷ Ved siden av dem arbeidet Melatja fra Gibeon og Jadon fra Meronot sammen med mennene fra Gibeon og Mispa. De hørte under stattholderens domstol på den andre siden av elven.
- ⁸ Ved siden av dem arbeidet Ussiel, Harhajas sønn, en gullsmed. Og ved siden av ham arbeidet Hananja, en av salveblanderne. Det neste stykke av Jerusalems mur lot de være som det var helt fram til den brede muren.
- ⁹ Ved siden av dem arbeidet Refaja, Hurs sønn, høvdingen over den ene halvdelen av Jerusalems distrikt.
- ¹⁰ Ved siden av ham arbeidet Jedaja, Harumafs sønn, rett imot sitt eget hus. Ved siden av ham arbeidet Hattusj, Hasjabnejas sønn.
- ¹¹ Et annet stykke, og dessuten Ovnstårnet, ble satt i stand av Malkia, Harims sønn, og Hasjub, Pahat-Moabs sønn.
- ¹² Ved siden av ham arbeidet Sjallum, sønn av Hallohesj, høvdingen over den andre halvdelen av Jerusalems distrikt, og sammen med ham døtrene hans.
- ¹³ Dalporten ble satt i stand av Hanun og innbyggerne i Sanoah. De bygde den og satte inn dører, låser og slåer. De bygde også tusen alen av muren, til Møkkporten.
- ¹⁴ Og Møkkporten ble satt i stand av Malkia, Rekabs sønn, høvdingen over Bet-Hakkerems distrikt. Han bygde den opp og satte inn dører og låser og slåer.
- ¹⁵ Kildeporten ble satt i stand av Salun, Kol-Hoses sønn, høvdingen over Mispas distrikt. Han bygde den, la tak på den og satte inn dører, låser og slåer. Likeså bygde han muren ved Sjelah-dammen ved kongens hage, helt fram til de trappene som går ned fra Davids by.
- ¹⁶ Etter ham arbeidet Nehemja, Asbuks sønn, høvdingen over den ene halvdelen av Bet-Surs distrikt. Han satte i stand muren ned til Davids graver og til den dammen som var gravd, og til heltenes hus.
- ¹⁷ Etter ham arbeidet levittene under Rehum, Banis sønn. Hasjabja, høvdingen over den ene halvdelen av Ke'ilas distrikt, arbeidet ved siden av ham for sitt distrikt.
- ¹⁸ Etter ham arbeidet brødrene deres under Bavvai, Henadads sønn, høvdingen over den andre halvdelen av Ke'ilas distrikt.
- ¹⁹ Ved siden av ham arbeidet Eser, Josvas sønn, høvdingen over Mispa. Hans stykke rakk fra plassen midt imot oppgangen fram til våpenhuset i Vinkelen.
- ²⁰ Etter ham arbeidet Baruk, Sabbais sønn, med stor iver på et annet stykke, fra Vinkelen og til døren på ypperstepresten Eljasjibs hus.

- ²¹ Etter ham arbeidet Meremot, sønn av Uria, Hakkos' sønn, på et annet stykke, fra døren på Eljasjibs hus og til enden av hans hus.
- ²² Etter ham arbeidet prestene, mennene fra Jordan-sletten.
- ²³ Etter dem arbeidet Benjamin og Hasjub midt imot sitt eget hus. Etter dem arbeidet Asarja, sønn av Ma'aseja, Ananjas sønn, ved siden av sitt hus.
- ²⁴ Etter ham arbeidet Binnui, Henadads sønn, på et annet stykke, fra Asarjas hus til Vinkelen og til det stedet hvor muren bøyer av.
- ²⁵ Palal, Usais sønn, arbeidet fra stedet midt imot Vinkelen og det tårnet som springer fram fra kongens øvre hus ved fengselsgården. Etter ham arbeidet Pedaja, Parosjs sønn.
- ²⁶ Tempeltjenerne som bodde på Ofel, arbeidet til plassen midt imot Vannporten mot øst og det fremspringende tårnet.
- ²⁷ Etter Pedaja arbeidet folkene fra Tekoa på et annet stykke, fra plassen midt imot det store fremspringende tårnet og til Ofel-muren.
- ²⁸ Ovenfor Hesteporten arbeidet prestene, hver av dem foran sitt eget hus.
- ²⁹ Etter dem arbeidet Sadok, Immers sønn, foran sitt eget hus. Etter ham arbeidet Sjemaja, Sjekanjas sønn, som hadde vakthold ved den østre porten.
- ³⁰ Etter ham arbeidet Hananja, Sjelemjas sønn, og Hanun, Salafs sjette sønn, på et annet stykke. Og etter dem arbeidet Mesjullam, Berekjas sønn, foran sitt eget rom.
- ³¹ Etter ham arbeidet Malkia, en av gullsmedene, fram til tempeltjenernes og kjøpmennenes hus, foran Mønstringsporten og fram til Hjørnesalen.
- ³² Og mellom Hjørnesalen og Saueporten arbeidet gullsmedene og kjøpmennene.

Nehemias bok 4

Nehemja væpner folket mot fiendene, og oppmuntrer til fortsatt å bygge

- ¹ Da nå Sanballat hørte at vi bygde på muren, ble hans vrede opptent. Han ble ytterst forbitret og spottet jødene
- ² og sa til brødrene sine og til stridsmennene i Samaria: Hva er det disse usle jødene gjør? Skal de ha lov til slikt? Skal de få ofre? Skal tro de vil få verket fullført i dag? Kan de få liv i de forbrante steinene som ligger i hauger?
- ³ Og ammonitten Tobias, som sto ved siden av ham, sa: La dem bygge så mye de vil - bare en rev hopper opp på steinmuren deres, så vil han rive den ned!
- ⁴ Hør, vår Gud, hvordan vi er blitt foraktet! La deres spott falle tilbake på deres eget hode, og la dem bli til rov i fangenskaps land!

- ⁵ Dekk ikke over deres misgjerning, og la ikke deres synd bli utslettet for ditt åsyn! For de har krenket deg så bygningsmennene hørte det.
- ⁶ Så bygde vi da på muren, og hele muren ble satt i stand til sin halve høyde. Og folket hadde godt mot på arbeidet.
- ⁷ Men da Sanballat og Tobias og araberne og ammonittene og asjdodittene hørte at det gikk fremover med utbedringen av Jerusalems murer, og at revnene tok til å fylles, ble de meget vrede.
- ⁸ Og de sammensverget seg alle om å komme og kjempe mot Jerusalem og lage forvirring der.
- ⁹ Men vi ba til vår Gud, og vi stilte ut vaktposter mot dem dag og natt til vern mot dem.
- ¹⁰ Da sa jødene: Kreftene svikter hos arbeidsfolket. Grushaugene er for store. Vi makter ikke lenger å bygge på muren.
- ¹¹ Og våre motstandere sa: De må ikke få vite eller merke noe før vi står midt iblant dem og hogger dem ned og slik gjør ende på arbeidet.
- ¹² De jødene som bodde i nærheten av dem, kom fra alle kanter og sa til oss vel ti ganger: Hvor dere vender dere hen, så vil de angripe oss!
- ¹³ Men da stilte jeg folket opp på de laveste stedene bak muren, på de åpne plassene. Jeg stilte dem opp etter deres ætter med sine sverd og spyd og buer.
- ¹⁴ Og da jeg så dem oppstilt, gikk jeg fram og sa til stormennene og forstanderne og til hele folket: Vær ikke redd dem, tenk på Herren, den store og forferdelige. Og kjemp for deres brødre, deres sønner og døtre, deres koner og deres hjem!
- ¹⁵ Da våre fiender hørte at vi hadde fått vite det, og at Gud hadde gjort deres råd til intet, vendte vi alle sammen tilbake til muren, hver til sitt arbeid.
- ¹⁶ Fra den dagen var bare halvparten av mine unge menn på arbeidet, mens den andre halvparten av dem sto der med sine spyd, skjold, buer og brynjer, og høvdingene sto bakenfor hele Judas folk.
- ¹⁷ De som bygde på muren, og bærerne med sine byrder, de utførte arbeidet med den ene hånden, og med den andre holdt de våpenet sitt.
- ¹⁸ Hver av bygningsmennene hadde sverdet bundet til siden mens han arbeidet. Og hornblåseren sto ved siden av meg.
- ¹⁹ Jeg sa til stormennene og forstanderne og til hele folket: Arbeidet er stort og omfattende, og vi er spredt på muren langt fra hverandre.
- ²⁰ På det stedet hvor dere hører hornet lyder, der skal dere samle dere hos oss. Vår Gud vil stride for oss.

²¹ Så arbeidet vi da på verket mens halvdelen sto der med spydene sine, fra morgenrøden rant opp til stjernene kom fram.

²² På samme tid sa jeg også til folket: Hver mann og hans tjener skal bli natten over inne i Jerusalem, så vi kan ha dem til vakt om natten og til arbeid om dagen.

²³ Og verken jeg eller mine brødre eller mine tjenere eller vaktmennene som fulgte meg, kom av klærne. Hver mann hadde sitt våpen hos seg, og vann.

Nehemias bok 5

De rike utsuger de fattige

¹ Men det reiste seg et stort skrik fra folket og deres koner mot deres jødiske brødre.

² Noen sa: Vi med våre sønner og døtre er mange. La oss få korn, så vi kan ete og berge livet!

³ Andre sa: Våre marker og vingårder og hus må vi sette i pant. La oss få korn så vi kan stille sulten!

⁴ Andre igjen sa: Vi har lånt penger på våre marker og vingårder for å betale skatten til kongen.

⁵ Vi er da av samme kjøtt og blod som våre brødre, og våre barn er som deres barn. Men vi må la våre sønner og døtre bli trellekår. Ja, noen av våre døtre er alt kommet i trellekår, og det står ikke i vår makt å hindre det, for våre marker og vingårder hører andre til.

⁶ Jeg ble meget vred da jeg hørte deres klagerop og alt det de fortalte.

⁷ Jeg overveide saken med meg selv. Og så irettesatte jeg stormennene og forstanderne og sa til dem: Dere krever rente av brødrene deres! Så sammenkalte jeg et stort folkemøte mot dem.

⁸ Og jeg sa til dem: Så langt det var mulig, har vi løskjøpt våre jødiske brødre som var solgt til hedningene. Og så vil dere selge deres brødre, og de må selge seg til oss! Da tidde de og fant ikke ett ord til svar.

⁹ Så sa jeg: Det er ikke rett det dere gjør. Burde dere ikke vandre i frykt for vår Gud, så ikke hedningene, våre fiender, skal få grunn til å håne oss?

¹⁰ Også jeg og mine brødre og mine folk har lånt dem penger og korn. La oss ettergi denne gjelden!

¹¹ Gi dem nå i dag tilbake både markene, vingårdene, olivenhagene og husene, og ettergi dem rentene av pengene og kornet og mosten og oljen som dere har lånt dem!

12 Da sa de: Vi vil gi det tilbake og ikke kreve noe av dem, vi vil gjøre som du sier. Og etter at jeg hadde tilkalt prestene, lot jeg dem sverge på at de ville gjøre som de hadde sagt.

13 Jeg ristet også ut brystfolden på min kappe og sa: Slik skal Gud gjøre med hver mann som ikke holder dette sitt ord, han skal riste ham ut av hans hus og gods - så utrustet og tom skal han bli! Og hele forsamlingen sa: Amen! Og de priste Herren, og folket gjorde som det hadde sagt.

Nehemjas uselviske fremferd

14 Fra den dagen jeg ble utnevnt til stattholder i Judas land, fra kong Artaxerxes' tjuende år til hans trettiandre år, i hele tolv år, har verken jeg eller mine brødre tatt imot noe av den kosten som en stattholder kunne kreve.

15 De forrige stattholdere, de som var før meg, la tunge byrder på folket, og tok brød og vin av dem i tillegg til førti sekel sølv. Til og med tjenerne deres gjorde seg til herrer over folket. Men jeg gjorde ikke det, for jeg fryktet Gud.

16 Jeg var også selv med i arbeidet på denne muren. Og noe jordstykke har vi ikke kjøpt, alle folkene mine har vært samlet til arbeidet der.

17 Og ett hundre og femti mann av jødene og forstanderne spiste ved mitt bord, i tillegg til dem som kom til fra folkene rundt omkring.

18 Det som ble tillaget for hver dag, var en okse og seks utvalgte sauer i tillegg til fugler, og alt dette kostet jeg selv. Og en gang hver tiende dag var det overflod av all slags vin. Og likevel krevde jeg ikke den kost som stattholderen hadde rett til, for arbeidet lå tungt på dette folket.

19 Kom meg i hu, min Gud, og regn meg til gode alt det jeg har gjort for dette folket!

Nehemias bok 6

Nehemjas fiender med svikefulle forslag

1 Da nå Sanballat og Tobias og araberer Gesjem og våre andre fiender fikk høre at jeg hadde bygd opp muren, og at det ikke mer fantes noen revne i den - enda jeg til den tid ikke hadde satt inn dører i portene -

2 da sendte Sanballat og Gesjem bud til meg og sa: Kom, la oss møtes i en av landsbyene i Ono-dalen! Men de tenkte å gjøre meg ondt.

3 Jeg sendte bud tilbake til dem og svarte: Jeg holder på med et stort arbeid og kan ikke komme ned. Skulle jeg kanskje la arbeidet hvile fordi jeg lot det ligge og dro ned til dere?

4 Fire ganger sendte de det samme bud til meg, og jeg ga dem samme svar.

5 Femte gang sendte Sanballat tjeneren sin til meg med det samme bud, og han hadde et åpent brev med seg.

⁶ I det sto det: Det går det rykte blant folkene, og Gasjmu sier også at du og jødene tenker på å gjøre opprør. Derfor er det du bygger opp muren. Og etter det samme ryktet skal du være deres konge,

⁷ og du skal ha satt profeter til å utrope om deg i Jerusalem at du er konge i Juda. Nå vil dette ryktet komme kongen for øre. Så kom nå og la oss rådslå sammen!

⁸ Men jeg sendte bud til ham og svarte: Noe slikt som det du taler om, har ikke gått for seg, det er noe du selv har funnet på.

⁹ For alle sammen forsøkte å skremme oss, de tenkte at vi da skulle bli trette og holde opp med arbeidet, så det ikke ble utført. Men styrk nå du mine hender!

¹⁰ En gang kom jeg inn til Sjemaja, sønn av Delaja, Mehetabels sønn. Han holdt seg inne i huset sitt. Da sa han: La oss nå gå sammen inn i Guds hus, i det indre av templet, og la oss stenge dørene! For de kommer og vil drepe deg. Ja, de kommer og vil drepe deg i natt.

¹¹ Men jeg svarte: Skulle en mann som jeg flykte? Og hvordan skulle en mann som jeg kunne gå inn i templet og enda bli i live? Jeg går ikke inn der.

¹² For jeg skjønnte helt klart at det ikke var Gud som hadde sendt ham, men at han uttalte denne spådommen over meg fordi Tobias og Sanballat hadde leid ham til det.

¹³ Han var leid for at jeg skulle bli redd og gjøre som han sa. Dermed ville jeg ha syndet, og så kunne de få satt ut et ondt rykte om meg, og håne meg.

¹⁴ Min Gud, kom i hu Tobias for det han har gjort, og likeså Sanballat! Og dessuten profetinnen Noadja og de andre profetene som prøvde å skremme meg!

Muren blir ferdig

¹⁵ Muren ble ferdig på femtito dager - den tjuefemte dagen i måneden elul.

¹⁶ Da alle fiendene våre hørte dette, og alle folkene rundt om oss så det, da sank de meget i sine egne øyne. Og de forsto at det var med vår Guds hjelp dette verket var blitt fullført.

¹⁷ I de dager sendte også de fornemste i Juda mange brev til Tobias. Og fra Tobias kom det brev tilbake til dem.

¹⁸ For mange i Juda var forbundet med ham ved ed. For han var svigersønn til Sjekanja, Arah's sønn. Og hans sønn Johanan hadde tatt til ekte en datter av Mesjullam, Berekjas sønn.

¹⁹ De pleide også å tale til meg om at han gjorde så mye godt, og å fortelle ham om alt jeg sa. Tobias sendte også brev for å skremme meg.

Nehemias bok 7

¹ Da nå muren var bygd, satte jeg inn dørene. Og dørvaktene og sangerne og levittene ble satt til sin gjerning.

² Jeg satte min bror Hanani til befalingsmann over Jerusalem, og sammen med ham Hananja, høveds-mann over borgen, for han var en pålitelig mann og mer gudfryktig enn de fleste.

³ Jeg sa til dem: Jerusalems porter skal ikke åpnes før solen brenner hett, og mens portvakten står der, skal dørene lukkes og låses, og noen av Jerusalems innbyggere skal settes som vaktmenn, hver på sin post og hver utenfor sitt hus.

Fortegnelse over dem som først hadde reist hjem fra Babel

⁴ Byen var vid og stor, men folket i den fåtallig, og ingen nye hus var bygd.

⁵ Da ga Gud meg i sinne å samle de fornemste og forstanderne og folket for å føres inn i ættelister. Og jeg fant boken med ættelistene over dem som først hadde dratt hjem, og der fant jeg skrevet:

⁶ Dette er de menn fra landskapet Juda som dro hjem fra fangenskapet i det fremmede landet - de som kongen i Babel, Nebukadnesar, hadde bortført, og som nå vendte tilbake til Jerusalem og Juda, hver til sin by,

⁷ de som fulgte med Serubabel, Josva, Nehemja, Asarja, Ra'amja, Nahamani, Mordekai, Bilsjan, Misperet, Bigvai, Nehum og Ba'ana. Dette er tallet på mennene av Israels folk:

⁸ Parosjs barn, to tusen ett hundre og syttito.

⁹ Sefatjas barn, tre hundre og syttito.

¹⁰ Arahs barn, seks hundre og femtito.

¹¹ Pahat-Moabs barn av Josvas og Joabs etterkommere, to tusen åtte hundre og atten.

¹² Elams barn, ett tusen to hundre og femtifire.

¹³ Sattus barn, åtte hundre og førtifem.

¹⁴ Sakkais barn, sju hundre og seksti.

¹⁵ Binnuis barn, seks hundre og førtiåtte.

¹⁶ Bebais barn, seks hundre og tjueåtte.

¹⁷ Asgads barn, to tusen tre hundre og tjueto.

¹⁸ Adonikams barn, seks hundre og sekstisju.

¹⁹ Bigvais barn, to tusen og sekstisju.

- 20 Adins barn, seks hundre og femtifem.
- 21 Aters barn av Hiskias ætt, nittiåtte.
- 22 Hasjums barn, tre hundre og tjueåtte.
- 23 Besais barn, tre hundre og tjuefire.
- 24 Harifs barn, ett hundre og tolv.
- 25 Gibeons barn, nittifem.
- 26 Mennene fra Betlehem og Netofa, ett hundre og åttiåtte.
- 27 Mennene fra Anatot, ett hundre og tjueåtte.
- 28 Mennene fra Bet-Asmavet, førtito.
- 29 Mennene fra Kirjat-Jearim, Kefira og Be'erot, sju hundre og førtitre.
- 30 Mennene fra Rama og Geba, seks hundre og tjueen.
- 31 Mennene fra Mikmas, ett hundre og tjueto.
- 32 Mennene fra Betel og Ai, ett hundre og tjuetre.
- 33 Mennene fra det andre Nebo, femtito.
- 34 Den andre Elams barn, ett tusen to hundre og femtifire.
- 35 Harims barn, tre hundre og tjue.
- 36 Jerikos barn, tre hundre og førtifem.
- 37 Lods, Hadids og Onos barn, sju hundre og tjueen.
- 38 Sena'as barn, tre tusen ni hundre og tretti.
- 39 Av prestene: Jedajas barn av Josvas hus, ni hundre og syttitre.
- 40 Immers barn, ett tusen og femtito.
- 41 Pasjhurs barn, ett tusen to hundre og førtisju.
- 42 Harims barn, ett tusen og sytten.
- 43 Av levittene: Josvas barn av Kadmiels ætt, av Hodevas barn, syttifire.
- 44 Av sangerne: Asafs barn, ett hundre og førtiåtte.
- 45 Av dørvokterne: Sjallums barn, Aters barn, Talmons barn, Akkubs barn, Hatitas barn, Sobais barn, ett hundre og trettiåtte.
- 46 Av tempeltjenerne: Sihas barn, Hasufas barn, Tabbaots barn,
- 47 Keros' barn, Sias barn, Padons barn,
- 48 Lebanas barn, Hagabas barn, Sjalmais barn,

- ⁴⁹ Hanans barn, Giddels barn, Gahars barn,
⁵⁰ Reajas barn, Resins barn, Nekodas barn,
⁵¹ Gassams barn, Ussas barn, Paseahs barn,
⁵² Besais barn, Me'unims barn, Nefussims barn,
⁵³ Bakbuks barn, Hakufas barn, Harhurs barn,
⁵⁴ Baslits barn, Mehidas barn, Harsjas barn,
⁵⁵ Barkos' barn, Siseras barn, Tamahs barn,
⁵⁶ Nesiahs barn, Hatifas barn.
⁵⁷ Av Salomos tjeneres barn: Sotais barn, Soferets barn, Peridas barn,
⁵⁸ Ja'alas barn, Darkons barn, Giddels barn,
⁵⁹ Sefatjas barn, Hattils barn, Pokeret-Hassebajims barn, Amons barn.
⁶⁰ Alle tempeltjenerne og Salomos tjeneres barn var til sammen tre hundre og nittito.
⁶¹ Og dette er de som dro hjem fra Tel-Melah, Tel-Harsja, Kerub, Addon og Immer, men ikke kunne oppgi sin familie og sin ætt, om de var av Israel:
⁶² Delajas barn, Tobias' barn, Nekodas barn, seks hundre og førtito.
⁶³ Av prestene: Hobajas barn, Hakkos' barn, Barsillais barn, han som hadde tatt en av gileaditten Barsillais døtre til kone og var blitt oppkalt etter dem.
⁶⁴ Disse lette etter ættelistene sine, men de fantes ikke. De ble da utelukket fra prestedømmet som uverdige til det.
⁶⁵ Stattholderen sa til dem at de ikke skulle ete av det høyhellige før det sto fram en prest med urim og tummim.
⁶⁶ Hele menigheten var i alt førtito tusen tre hundre og seksti,
⁶⁷ i tillegg til deres tjenere og tjenestepiker, som var sju tusen tre hundre og trettisju. De hadde også med seg to hundre og førtifem sangere og sangerinner.
⁶⁸ De hadde sju hundre og trettiseks hester, to hundre og førtifem muldyr,
⁶⁹ fire hundre og trettifem kameler og seks tusen sju hundre og tjue esler.

Gaver blir gitt til templet

- ⁷⁰ Noen av slektenes overhoder ga gaver til arbeidet. Stattholderen ga til kassen tusen dariker i gull, dessuten femti skåler og fem hundre og tretti prestekapper.

⁷¹ Noen av slektenes overhoder ga til arbeidskassen tjue tusen dariker i gull og to tusen to hundre miner i sølv.

⁷² Det som resten av folket ga, var tjue tusen dariker i gull og to tusen miner i sølv, og dessuten sekstisju prestekapper.

⁷³ Både prestene og levittene og dørvaktene og sangerne og noen av det menige folket og tempeltjenerne og hele Israel ellers bosatte seg i sine byer. Da den sjuende måneden kom, bodde Israels barn i sine byer.

Nehemias bok 8

Esra leser opp fra Mose lov

¹ Hele folket samlet seg som én mann på plassen foran Vannporten. Og de ba Esra, den skriftlærde, om å hente boken med Mose lov, som Herren hadde gitt Israel.

² Og presten Esra bar loven fram for menigheten, både for menn og kvinner og alle som kunne forstå det de hørte. Det var den første dagen i den sjuende måneden.

³ Han leste opp av den midt på plassen foran Vannporten fra tidlig morgen til midt på dagen - for mennene og kvinnene og dem som kunne forstå. Og alt folket lyttet til lovbookens ord.

⁴ Esra, den skriftlærde, sto på en forhøyning av tre, som var blitt reist til dette. Ved siden av ham sto Mattitja, Sjema, Anaja, Uria, Hilkia og Ma'aseja til høyre for ham, og til venstre for ham Pedaja, Misjael, Malkia, Hasjum, Hasjbaddana, Sakarja og Mesjullam.

⁵ Og Esra åpnet boken for hele folkets øyne, for han sto høyere enn folket. Og da han åpnet boken, reiste hele folket seg.

⁶ Esra lovet Herren, den store Gud, og hele folket svarte med løftede hender: Amen, amen! Og de bøyde seg og kastet seg ned for Herren med ansiktet mot jorden.

⁷ Og Josva, Bani, Sjerebja, Jamin, Akkub, Sjabbetai, Hodia, Ma'aseja, Kelita, Asarja, Josabad, Hanan, Pelaja og de andre levittene forklarte loven for folket, mens folket ble stående på sin plass.

⁸ Og de leste opp stykke for stykke av boken, av Guds lov, og de tolket den så folket skjønte det som ble lest.

Løvhyttefesten

⁹ Og stattholderen Nehemja og presten Esra, den skriftlærde, og levittene som lærte folket, sa til hele folket: Denne dagen er helliget Herren deres Gud. Sørg ikke og gråt ikke! For hele folket gråt da de hørte lovens ord.

10 Så sa han til dem: Gå nå og et fete retter og drikk søte drikker og send gaver av det til dem som ingen har laget noe til for. For dagen er helliget vår Herre. Og sørg ikke, for glede i Herren er deres styrke!

11 Og levittene ba folket holde seg rolig og sa: Vær stille, for dagen er hellig. Sørg ikke!

12 Da gikk hele folket bort og åt og drakk og sendte gaver omkring og holdt en stor gledesfest. For de hadde forstått det som var blitt talt til dem.

13 Dagen etter samlet folkets overhoder, prestene og levittene seg hos Esra, den skriftlærde, for å få nærmere rede på lovens ord.

14 De fant da skrevet i loven - den lov som Herren hadde gitt ved Moses - at Israels barn skulle bo i løvhytter på festen i den sjuende måneden,

15 og at de skulle kunngjøre og rope det ut i alle sine byer og i Jerusalem: Gå ut på fjellene og hent løv av oljetrær og av ville oljetrær og av myrter og av palmer og av andre løvrike trær og lag løvhytter, slik det er foreskrevet.

16 Da gikk folket ut og hentet løv. De laget seg løvhytter, hver på sitt tak og på sine tun og likeså i forgårdene til Guds hus og på plassen ved Vannporten og på plassen ved Efra'im-porten.

17 Og hele menigheten, de som var kommet tilbake fra fangenskapet, laget løvhytter og bodde i dem. For fra Josvas, Nuns sønns dager like til denne dagen hadde Israels barn ikke gjort dette. Og det var overmåte stor glede.

18 Dag etter dag leste de opp av Guds lovbok, fra den første dagen til den siste. De holdt høytid i sju dager, og på den åttende dagen en festlig sammenkomst, slik det var påbudt.

Nehemias bok 9

Israels barn holder en faste- og bønnedag

1 Den tjuefjerde dagen i samme måneden samlet Israels barn seg og holdt faste, kledd i sekk og med jord strødd på hodet.

2 Og Israels ætt skilte seg fra alle fremmede og sto så fram og bekjente sine synder og fedrenes misgjerninger.

3 En fjerdepart av dagen ble de stående på sin plass mens det ble lest opp for dem av Herrens, deres Guds lovbok, og en annen fjerdepart av dagen avla de bekjennelse og tilba Herren sin Gud.

Levittene priser Gud i bønn, og bekjenner folkets synd

4 Josva og Bani, Kadmiel, Sjebanja, Bunni, Sjerebja, Bani og Kenani steg opp på levittenes forhøyning, og de ropte med høy røst til Herren sin Gud.

⁵ Levittene Josva og Kadmiel, Bani, Hasjabneja, Sjerebja, Hodia, Sjebanja og Petahja sa: Stå opp og lov Herren deres Gud fra evighet til evighet! Ja, lovet være ditt herlige navn, som er opphøyet over all lov og pris!

⁶ Du alene er Herren, du har skapt himlene, himlenes himler og all deres hær, jorden og alt som er på den, havene og alt som er i dem, og du holder det alt sammen i live, og himmelens hær tilber deg.

⁷ Det var du, Herre Gud, som utvalgte Abram og førte ham ut fra kaldeernes Ur og ga ham navnet Abraham.

⁸ Og du fant hans hjerte tro for ditt ansikt. Du gjorde den pakten med ham at du ville gi hans ætt kana'aneernes, hetittenes, amorittenes og ferisittenes og jebusittenes og girgasittenes land. Du holdt ditt ord, for du er rettferdig.

⁹ Du så våre fedres nød i Egypt. Du hørte deres rop ved Rødehavet.

¹⁰ Du gjorde tegn og undergjæringer med farao og alle hans tjenere og alt folket i hans land, for du visste hvor skammelig egypterne hadde behandlet dem. Du vant deg et stort navn, og det har du den dag i dag.

¹¹ Du kløvde havet for dem, og de gikk på det tørre midt gjennom havet. Forfølgerne kastet du i dypet, så de sank som stein i de veldige vann.

¹² Du ledet dem i en skystøtte om dagen og i en ildstøtte om natten for å lyse for dem på den veien de skulle gå.

¹³ Du steg ned på Sinai berg og talte med dem fra himmelen. Du ga dem rette befalinger og trygge lover, gode forskrifter og bud.

¹⁴ Du kunngjorde dem din hellige sabbat. Du ga dem bud og forskrifter og lover gjennom din tjener Moses.

¹⁵ Du ga dem brød fra himmelen når de hungret og lot vann strømme fra klippen når de tørstet. Du bød dem å dra inn og ta det landet i eie som du med oppløftet hånd hadde sverget at du ville gi dem.

¹⁶ Men de, våre fedre, var overmodige og hardnakkede og hørte ikke på dine bud.

¹⁷ De ville ikke høre og kom ikke i hu de undergjærningene du hadde gjort for dem. De var hardnakkede og valgte seg en høvding og ville i sin gjenstridighet vende tilbake til trelldommen. Men du er en Gud som tilgir, nådig og barmhjertig, langmodig og rik på miskunn. Og du forlot dem ikke.

¹⁸ Ja, de støpte seg til og med en kalv og sa: Dette er din gud, som førte deg opp fra Egypt! Og de gjorde seg skyldige i store bespottelser.

¹⁹ Men du - i din store barmhjertighet forlot du dem ikke i ørkenen. Skystøtten vek ikke fra dem om dagen, men ledet dem på veien. Heller ikke vek ildstøtten fra dem om natten, men lyste for dem på den veien de skulle gå.

- 20** Du ga dem din gode Ånd til å lære dem. Du nektet ikke deres munn din manna, og du ga dem vann når de tørstet.
- 21** I førti år forsørget du dem i ørkenen. De manglet ikke noe. Deres klær ble ikke utslitt, og føttene ble ikke hovne.
- 22** Du ga dem riker og folk, som du skiftet ut til dem helt til grensen. De tok i eie det landet som tilhørte Sihon, kongen i Hesjbon, og det landet som tilhørte Og, kongen i Basan.
- 23** Du gjorde deres barn tallrike som himmelens stjerner. Du førte dem inn i det landet som du hadde lovt deres fedre at de skulle komme inn i og ta i eie.
- 24** Så kom da deres barn og tok landet i eie. Du ydmyket landets innbyggere, kana'aneerne, for dem og ga dem i deres hånd, både kongene og folkene der i landet, så de kunne gjøre hva de ville med dem.
- 25** De inntok befestede byer og vant seg fruktbar jord og tok hus til eie som var fulle av alle gode ting, og uthogne brønner, vingårder og mengdevis av oljetrær og frukttrær. De åt og ble mette og fete og levde høyt på din store godhet.
- 26** Men de ble ulydige og satte seg opp mot deg og kastet din lov bak sin rygg. De drepte dine profeter, som vitnet for dem og ville føre dem tilbake til deg. De gjorde seg skyldige i store bespottelser.
- 27** Da ga du dem i deres fienders hånd, og de undertrykte dem. Men når de i sin nød ropte til deg, hørte du det fra himmelen. Og i din store barmhjertighet ga du dem redningsmenn, som frelste dem fra deres fienders hånd.
- 28** Men når de så kom til ro, gjorde de igjen det som var ondt i dine øyne. Og du overlot dem i deres fienders hånd, så de hersket over dem. Men når de så på ny ropte til deg, hørte du det fra himmelen og befridde dem i din barmhjertighet gang på gang.
- 29** Du advarte dem og ville omvende dem til din lov. Men de var hovmodige og hørte ikke på dine bud. De syndet mot dine lover, de som mennesket lever ved når han gjør etter dem. I sin gjenstridighet satte de skulderen imot, de var hardnakkede og ville ikke høre.
- 30** I mange år bar du over med dem og advarte dem ved din Ånd gjennom dine profeter. Men de vendte ikke øret til, og du ga dem i fremmede folks hånd.
- 31** Men i din store barmhjertighet gjorde du ikke helt ende på dem og forlot dem ikke. For du er en nådig og barmhjertig Gud.
- 32** Og nå, vår Gud! Du store, veldige og forferdelige Gud! Du som holder din pakt og bevarer din miskunnhet. La det ikke være lite i dine øyne alt det onde som har rammet oss, våre konger, våre høvdinger, våre prester, våre profeter, våre fedre og hele ditt folk, fra assyrerkongenes dager til dagen i dag!

³³ Du er rettferdig i alt det som er kommet over oss, for du har vist trofasthet, men vi har vært ugudelige.

³⁴ Våre konger, våre høvdinger, våre prester og våre fedre har ikke levd etter din lov. De har ikke hørt på dine bud og på de advarslene du ga dem.

³⁵ Og enda de levde i sitt eget rike, og du hadde gitt dem så mye godt og overlatt dem dette vide og fruktbare landet, tjente de deg ikke og vendte ikke om fra sine onde gjerninger.

³⁶ Se, i dag er vi treller - vi er treller i det landet du ga våre fedre, for at de skulle ete dets frukt og dets gode ting.

³⁷ Landet bærer sin rike grøde til beste for de kongene som du satte over oss for våre synders skyld. De råder over våre legemer og vårt fe som det passer dem. Vi er i stor nød.

Folket gjør en pakt med Herren

³⁸ På grunn av alt dette gjør vi en fast pakt og skriver den ned, og våre høvdinger, levitter og prester setter sine segl på den.

Nehemias bok 10

¹ De som setter sine segl under denne skrivelsen er: stattholderen Nehemja, Hakaljas sønn, og Sidkia,

² Seraja, Asarja, Jirmeja,

³ Pasjhur, Amarja, Malkia,

⁴ Hattusj, Sjebanja, Malluk,

⁵ Harim, Meremot, Obadja,

⁶ Daniel, Ginneton, Baruk,

⁷ Mesjullam, Abia, Mijamin,

⁸ Ma'asja, Bilgai og Sjemaja, dette var prestene.

⁹ Og levittene var: Josva, Asanjas sønn, Binnui av Henadads barn og Kadmiel,

¹⁰ og deres brødre: Sjebanja, Hodia, Kelita, Pelaja, Hanan,

¹¹ Mika, Rehob, Hasjabja,

¹² Sakkur, Sjerebja, Sjebanja,

¹³ Hodia, Bani og Beninu.

¹⁴ Og folkets høvdinger var: Parosj, Pahat-Moab, Elam, Sattu, Bani,

¹⁵ Bunni, Asgad, Bebai,

- 16 Adonja, Bigvai, Adin,
 17 Ater, Hiskia, Assur,
 18 Hodia, Hasjum, Besai,
 19 Harif, Anatot, Nobai,
 20 Magpias, Mesjullam, Hesir,
 21 Mesjesabel, Sadok, Jaddua,
 22 Pelatja, Hanan, Anaja,
 23 Hosea, Hananja, Hasjub,
 24 Hallohesj, Pilha, Sjobek,
 25 Rehum, Hasjabna, Ma'aseja,
 26 Akia, Hanan, Anan,
 27 Malluk, Harim og Ba'ana.
- 28 Resten av folket, prestene, levittene, dørvaktene, sangerne, tempeltjenerne og alle de som hadde skilt seg fra de fremmede folk for å leve etter Guds lov, med koner, sønner og døtre, så mange som hadde kunnskap og forstand -
- 29 alle disse holdt seg til de mest ansette blant sine brødre og sverget en dyr ed på at de ville vandre etter Guds lov, som var gitt ved Guds tjener Moses, og at de ville holde og gjøre etter alle Herrens, vår Herres bud og lover og forskrifter:
- 30 Vi sverget at vi ikke skal gi døtrene våre til fremmede folk, heller ikke ta deres døtre til koner for våre sønner,
- 31 at vi, når de fremmede folkene kommer med varene sine og all slags korn for å selge det på sabbaten, ikke skal kjøpe det av dem på sabbaten eller noen annen helligdag, og at vi i det sjuende året skal la landet hvile, og ettergi all gjeld.
- 32 Vi påtar oss den forpliktelsen at vi skal avgi tredjeparten av en sekel årlig til tjenesten i vår Guds hus,
- 33 til skuebrødene og det daglige matofferet og det daglige brennofferet og til ofrene på sabbaten, nymånedagene og høytidene, og til takkofrene og til syndofrene som tjener til soning for Israel, og til alt arbeidet i vår Guds hus.
- 34 Og vi, prestene, levittene og folket, har kastet lodd om hvordan vi skal skaffe ved. Våre familier skal år for år til fastsatte tider, føre veden til vår Guds hus for å brenne den på Herrens, vår Guds alter, slik det er foreskrevet i loven.

35 Vi vedtar også at vi år for år skal føre førstegrøden av vår jord og de første modne fruktene av alle trær til Herrens hus.

36 Og som det er foreskrevet i loven, skal vi føre de førstefødte av våre sønner og av vår buskap, det førstefødte av vårt storfe og vårt småfe, til vår Guds hus, til prestene som gjør tjeneste i vår Guds hus.

37 Likeså vil vi bringe det første av vårt mel og våre hellige gaver av all slags frukt som vokser på trær, av most og olje, til prestene, til lagerrommene i vår Guds hus. Og tienden av vår jord skal vi bringe til levittene, og levittene skal selv innkreve tienden i alle de byene hvor vi driver åkerbruk.

38 En prest, en av Arons sønner, skal være med levittene når de innkrever tiende. Og selv skal levittene føre tienden av sin tiende opp til vår Guds hus, til rommene i forrådshuset.

39 For både Israels barn og Levis barn skal føre den hellige avgift av kornet, mosten og oljen til rommene hvor helligdommens kar er, der hvor de prestene som gjør tjeneste holder til sammen med dørvaktene og sangerne. Vi skal ikke forsømme vår Guds hus.

Nehemias bok 11

Fortegnelse over dem som bodde i Jerusalem

1 Folkets høvdinger tok bolig i Jerusalem. Resten av folket kastet lodd slik at hver tiende mann skulle bo i Jerusalem, den hellige byen, men de ni tiendedeler i de andre byene.

2 Og folket velsignet alle de menn som frivillig bosatte seg i Jerusalem.

3 Dette er de høvdingene i landskapet som bodde i Jerusalem, og de som bodde i Judas byer, hver på sin eiendom, i sine byer, både av lekfolket i Israel og av prestene, levittene, tempeltjenerne og etterkommerne av Salomos tjenere.

4 I Jerusalem bodde noen av Judas barn og av Benjamins barn. Av Judas barn: Ataja, sønn av Ussia, sønn av Sakarja, sønn av Amarja, sønn av Sefatja, sønn av Mahalalel, av Peres' barn,

5 og Ma'aseja, sønn av Baruk, sønn av Kol-Hose, sønn av Hasaja, sønn av Adaja, sønn av Jojarib, sønn av Sakarja, sønn av Sjiloni.

6 Peres' barn som bodde i Jerusalem, var i alt fire hundre og sekstiåtte krigsdyktige menn.

7 Av Benjamins barn var det: Sallu, sønn av Mesjullam, sønn av Joed, sønn av Pedaja, sønn av Kolaja, sønn av Ma'aseja, sønn av Itiel, sønn av Jesaja,

8 og etter ham Gabbai-Sallai, i alt ni hundre og tjueåtte.

⁹ Joel, Sikris sønn, var tilsynsmann over dem. Og Juda, Hassenuas sønn, var den nest øverste i byen.

¹⁰ Av prestene var det: Jedaja, sønn av Jojarib, Jakin,

¹¹ Seraja, sønn av Hilkia, sønn av Mesjullam, sønn av Sadok, sønn av Merajot, sønn av Akitub, forstanderen for Guds hus,

¹² og deres brødre, som gjorde tjeneste i huset, i alt åtte hundre og tjueto, og Adaja, sønn av Jeroham, sønn av Pelalja, sønn av Amsi, sønn av Sakarja, sønn av Pasjhur, sønn av Malkia,

¹³ og hans brødre, overhoder for sine familier, i alt to hundre og førtito, og Amassai, sønn av Asarel, sønn av Ahsai, sønn av Mesjillemot, sønn av Immer,

¹⁴ og deres brødre, ett hundre og tjueåtte dyktige menn. Sabdiel, sønn av Haggedolim, var tilsynsmann over dem.

¹⁵ Av levittene var det: Sjemaja, sønn av Hasjub, sønn av Asrikam, sønn av Hasjabja, sønn av Bunni,

¹⁶ og Sjabbetai, og Josabad, som foresto de ytre arbeidene ved Guds hus, begge hørte til levittenes overhoder,

¹⁷ og Mattanja, sønn av Mika, sønn av Sabdi, sønn av Asaf, lederen av sangen, som istemte lovsangen ved bønner, og Bakbukja, den av hans brødre som var nest etter ham, og Abda, sønn av Sjammua, sønn av Galal, sønn av Jeditun.

¹⁸ Levittene i den hellige byen var i alt to hundre og åttifire.

¹⁹ Av dørvaktene var det: Akkub, Talmon og deres brødre, som holdt vakt ved portene, i alt ett hundre og syttito.

²⁰ Resten av Israel og av prestene og levittene bodde i alle de andre byene i Juda, hver på sin arvedel.

²¹ Tempeltjenerne bodde på Ofel, og Siha og Gisjpa var deres formenn.

²² Tilsynsmann over levittene i Jerusalem ved tjenesten i Guds hus var Ussi, sønn av Bani, sønn av Hasjabja, sønn av Mattanja, sønn av Mika, av Asafs barn, sangerne.

²³ For det var utstedt en befaling av kongen om dem, og likeså var det fastsatt for sangerne hva de hver dag hadde å gjøre.

²⁴ Petaja, Mesjesabels sønn, av Serahs, Judas sønns barn, gikk kongen til hånde i alle saker som vedkom folket.

Fortegnelse over dem som bodde i landsbyene omkring

²⁵ Også i landsbyene med tilhørende jordstykker bodde noen av Judas barn: i Kirjat-Arba med tilhørende småbyer, i Dibon med tilhørende småbyer, i Jekabse'el og dets landsbyer,

²⁶ i Jesjua, i Molada, i Bet-Pelet,

²⁷ i Hasar-Sjua, i Be'er-Sjeba med tilhørende småbyer,

²⁸ i Siklag, Mekona med tilhørende småbyer,

²⁹ i En-Rimmon, Sora, Jarmut,

³⁰ Sanoah, Adullam og deres landsbyer, Lakisj med tilhørende jordstykker og Aseka med tilhørende småbyer. De hadde sine bosteder fra Be'er-Sjeba til Hinnoms dal.

³¹ Benjamins barn hadde sine bosteder fra Geba av: i Mikmas, Aja, Betel med tilhørende småbyer,

³² i Anatot, Nob, Ananja,

³³ Hasor, Rama, Gittajim,

³⁴ Hadid, Sebojim, Neballat,

³⁵ Lod, Ono og Tømmermannsdalen.

³⁶ Av levittene kom noen avdelinger fra Juda til å bo i Benjamin.

Nehemias bok 12

Fortegnelse over prester og levitter

¹ Dette er de prestene og levittene som dro hjem med Serubabel, Sjealtiels sønn, og Josva: Seraja, Jirmeja, Esra,

² Amarja, Malluk, Hattusj,

³ Sjekanja, Rehum, Meremot,

⁴ Iddo, Ginnetoi, Abia,

⁵ Mijamin, Ma'adja, Bilga,

⁶ Sjemaja, Jojarib, Jedaja,

⁷ Sallu, Amok, Hilka og Jedaja. Disse var overhodene for prestene og for sine brødre på Josvas tid.

⁸ Og levittene var: Josva, Binnui, Kadmiel, Sjerebja, Juda og Mattanja, som foresto lovsangen sammen med sine brødre,

⁹ mens deres brødre Bakbukja og Unno sto midt imot dem for å ivareta sin tjeneste.

- 10 Josva fikk sønnen Jojakim, Jojakim fikk Eljasjib, Eljasjib fikk Jojada,
 11 Jojada fikk Jonatan, Jonatan fikk Jaddua.
 12 På Jojakims tid var disse prestenes familieoverhoder: for Serajas familie Meraja, for Jirmejas Hananja,
 13 for Esras Mesjullam, for Amarjas Johanan,
 14 for Melukis Jonatan, for Sjebanjas Josef,
 15 for Harims Adna, for Merajots Helkai,
 16 for Iddos Sakarja, for Ginnetons Mesjullam,
 17 for Abias Sikri, for Minjamins, for Moadjas Piltai,
 18 for Bilgals Sjammua, for Sjemajas Jonatan,
 19 for Jojaribs Mattenai, for Jedajas Ussi,
 20 for Sallais Kallai, for Amoks Eber,
 21 for Hilkias Hasjabja og for Jedajas Netanel.
 22 I Eljasjibs, Jojadas, Johanans og Jadduas tid ble levittenes familieoverhoder opptegnet. Likeså prestene under perseren Darius' regjering.
 23 Familieoverhodene for Levis barn ble opptegnet i krønikeboken, og det helt til Johanans, Eljasjibs sønns tid.
 24 Levittenes overhoder var: Hasjabja, Sjerebja og Josva, Kadmiels sønn, og deres brødre sto midt imot dem for å love og prise Gud, slik som Guds mann David hadde befalt, flokk ved flokk.
 25 Mattanja, Bakbukja, Obadja, Mesjullam, Talmon og Akkub holdt som dørvoktere vakt over lagerhusene ved portene.
 26 Disse levde i Jojakims, Josvas sønns, Josadaks sønns tid, og i stattholderen Nehemjas og i presten Esras, den skriftlærdes, tid.

Murene blir innviet

- 27 Til innvielsen av Jerusalems mur hentet de levittene fra alle deres bosteder og førte dem til Jerusalem for å holde innvielse og gledesfest både med lovprisning og med sang, med cymbler, harper og sitarer.
 28 Og sangernes barn kom sammen både fra landet rundt om Jerusalem og fra Netofa-folkenes landsbyer
 29 og fra Bet-Haggilgal og fra Gebas og Asmavets jorder, for sangerne hadde bygd seg landsbyer rundt omkring Jerusalem.
 30 Og prestene og levittene renset seg, og de renset folket og portene og muren.

31 Da lot jeg Judas høvdinger stige opp på muren. Og jeg stilte opp to store lovsangskor og festtog, det ene gikk til høyre oppe på muren fram til Møkkporten,

32 og etter dem gikk Hosaja og halvdelen av Judas høvdinger,

33 Asarja, Esra og Mesjullam,

34 Juda, Benjamin, Sjemaja og Jirmeja

35 og likeså noen av prestenes barn, som bar trompeter. Det var Sakarja, sønn av Jonatan, sønn av Sjemaja, sønn av Mattanja, sønn av Mikaja, sønn av Sakkur, sønn av Asaf,

36 og hans brødre Sjemaja og Asarel, Milalai, Gilalai, Ma'ai, Netanel, Juda og Hanani med de musikkinstrumentene som Guds mann David hadde bestemt. Og Esra, den skriftlærde, gikk foran dem.

37 De gikk over Kildeporten og rett fram, oppover trappene til Davids by, der hvor en stiger opp på muren ovenfor Davids hus, helt fram til Vannporten i øst.

38 Det andre lovsangskoret gikk til den motsatte siden, og jeg fulgte etter det med den andre halvdelen av folket, oppe på muren, ovenfor Ovnstårnet, bort til den brede muren,

39 og over Efra'im-porten, den gamle porten og Fiskeporten, forbi Hananel-tårnet og Mea-tårnet, helt fram til Saueporten. De stanset ved Fengselsporten.

40 Slik sto begge lovsangskorene ved Guds hus, likeså jeg og halvdelen av forstanderne med meg

41 og prestene Eljakim, Ma'aseja, Minjamin, Mikaja, Eljoenai, Sakarja og Hananja med trompeter,

42 og Ma'aseja, Sjemaja, Eleasar, Ussi, Johanan, Malkia, Elam og Eser. Og sangerne istemte sangen, og den som ledet dem, var Jisrahja.

43 De ofret den dagen store offer og gledet seg, for Gud hadde gitt dem en stor glede. Også kvinnene og barna gledet seg, og jubelen i Jerusalem hørtes lang vei.

Ordningen av tempeltjenesten blir gjenopprettet

44 Samme dag ble det innsatt menn som skulle ha tilsyn med lagerrommene for de hellige gaver, førstegrøden og tienden. Der skulle de samle fra bymarkene det som etter loven tilkom prestene og levittene. For det var glede i Juda over at prestene og levittene nå utførte sin tjeneste.

45 Og de utførte tjenesten for sin Gud, og renselstjenesten. Likeså utførte sangerne og dørvaktene sin tjeneste, slik som David og hans sønn Salomo hadde befalt.

⁴⁶ For alt i gammel tid, i Davids og Asafs dager, var det ledere for sangerne, og det lød lovsanger og takkesanger til Gud.

⁴⁷ Og i Serubabels og Nehemjas dager ga hele Israel sangerne og dørvokterne det som tilkom dem for hver dag. Og de ga levittene hellige gaver. Og levittene ga Arons sønner hellige gaver.

Nehemias bok 13

Nehemjas reformer

¹ Samme dag ble det lest opp for folket av Moseboken. Der fant de skrevet at ingen ammonitt eller moabitt noen gang skulle være med i Guds menighet,

² fordi de ikke kom Israels barn i møte med brød og vann, men leide Bileam til å forbanne dem. Men vår Gud vendte forbannelsen til velsignelse.

³ Da de nå hørte det som sto i loven, skilte de alle fremmede fra Israel.

⁴ Men noen tid før dette var presten Eljasjib, som var i nær slekt med Tobias, blitt satt til å ha tilsyn med lagerrommene i Guds hus.

⁵ Og han hadde innredet et stort rom for Tobias der hvor de før hadde lagt inn matofferet, røkelsen og karene og den tienden av kornet og mosten og oljen som var levittenes og sangernes og dørvaktenes rettighet, og gavene til prestene.

⁶ Mens alt dette gikk for seg, var jeg ikke i Jerusalem, for i Babels konge Artaxerxes' trettiandre år var jeg kommet tilbake til kongen. Men da noen tid var gått, ba jeg igjen kongen om lov til å reise,

⁷ og da jeg så kom til Jerusalem, oppdaget jeg det onde Eljasjib hadde gjort for Tobias' skyld ved å innrede et lagerrom for ham i forgårdene til Guds hus.

⁸ Dette syntes jeg meget ille om, og alt Tobias' innbo kastet jeg ut av rommet,

⁹ og jeg bød at de skulle rense rommene. Så lot jeg de karene som tilhørte Guds hus, og matofferet og røkelsen, legges inn der igjen.

¹⁰ Jeg fikk også vite at levittene ikke hadde fått det som tilkom dem, og at derfor hadde levittene og sangerne, som skulle gjøre tjeneste, forlatt tjenesten og flyttet ut, hver til sin gård.

¹¹ Da gikk jeg i rette med formennene og spurte dem hvorfor Guds hus var blitt forsømt. Og jeg kalte levittene sammen og innsatte dem igjen, hver på sin plass.

¹² Og hele Juda førte tienden av kornet, mosten og oljen til lagerrommene.

¹³ Så satte jeg presten Sjelemja og Sadok, den skriftlærde, og Pedaja, en av levittene, til å ha tilsyn med lagerrommene. Og jeg satte Hanan, sønn av

Mattanjas sønn Sakkur, til å gå dem til hånde. For de ble holdt for å være pålitelige. Nå hadde de plikt til å dele ut til sine brødre.

14 Kom meg i hu, min Gud, for dette, og utslett ikke de gode gjerninger som jeg har gjort mot min Guds hus og for tjenesten der!

15 Ved samme tid så jeg i Juda noen som trådte vinpressene om natten og førte hjem kornbånd og lesste dem på eslene, og likeså vin, druer, fikener og alle slags varer. Og de førte det til Jerusalem på sabbatsdagen. Jeg advarte dem den dagen de solgte maten.

16 Også folk fra Tyrus, som oppholdt seg der, kom med fisk og alle slags varer og solgte dem på sabbatsdagen til Judas barn, og det i Jerusalem.

17 Da gikk jeg i rette med stormennene i Juda og sa til dem: Hva er det for en ond gjerning dere gjør? Dere vanhelliger sabbatsdagen!

18 Var det ikke fordi deres fedre gjorde slik at vår Gud førte all denne ulykken over oss og over denne byen? Og nå fører dere enda større vrede over Israel ved å vanhellige sabbaten!

19 Så snart det ble mørkt i Jerusalems porter før sabbaten, befalte jeg at dørene skulle lukkes, og at de ikke skulle åpnes igjen før etter sabbaten. Jeg satte noen av tjenerene mine på vakt ved portene slik at ingen varer kunne føres inn på sabbatsdagen.

20 Kjøpmennene og de som solgte alle slags varer, overnattet da utenfor Jerusalem både én og to ganger.

21 Da advarte jeg dem og sa til dem: Hvorfor overnatter dere foran muren? Gjør dere det én gang til, så legger jeg hånd på dere! Fra den tid kom de ikke mer på sabbaten.

22 Og jeg bød levittene å rense seg og komme og holde vakt ved portene, så sabbatsdagen kunne bli helligholdt. Kom meg også dette i hu, min Gud, og miskunn deg over meg etter din store nåde!

23 På den tiden så jeg også de jøder som hadde tatt asjdodittiske, ammonittiske og moabittiske kvinner til koner.

24 Av deres barn talte halvdelen asjdodittisk eller et av de andre folks språk. De kunne ikke tale jødenes språk.

25 Jeg gikk i rette med dem og forbannet dem. Ja, noen av dem slo jeg og rev dem i håret. Jeg lot dem sverge ved Gud og sa: Dere skal ikke gi døtrene deres til disse folks sønner eller velge koner for deres sønner eller for dere selv blant disse folks døtre.

26 Var det ikke på den måten Israels konge Salomo forsyndet seg? Blant de mange folk var det ingen konge som ham. Og han var elsket av sin Gud. Gud

satte ham til konge over hele Israel. Men endog ham forførte de fremmede kvinner til synd.

27 Og så skulle dere ha lov til å gjøre denne store ondskap å vise troløshet mot vår Gud ved å ta fremmede kvinner til koner!

28 En av sønnene til Jojada, ypperstepresten Eljasjibs sønn, var svigersønn av horonitten Sanballat, derfor drev jeg ham bort fra meg.

29 Kom dem i hu, min Gud, at de har vanæret prestedømmet og prestedømmets og levittenes pakt!

30 Så rensset jeg dem for alt fremmed. Og jeg foreskrev hva prestene og levittene hadde å ivareta, hver i sin gjerning.

31 Og jeg foreskrev hvordan de skulle komme med ved til fastsatte tider og med førstegrøden. Kom meg i hu, min Gud, og regn meg dette til gode!

Esters bok

Esters bok 1

Kong Ahasverus avsetter dronning Vasjti

- 1** I Ahasverus' dager - det var den Ahasverus som regjerte fra India like til Etiopia over ett hundre og tjuesju landskaper -
- 2** i de dager da kong Ahasverus satt på sin kongetrone i borgen Susan,
- 3** da hendte det i hans regjerings tredje år at han holdt et gjestebud for alle sine stormenn og tjenestemenn. Persias og Medias hærførere og hans fornemste menn og stormenn fra alle landskapene var samlet hos ham,
- 4** og han viste dem all sin kongelige herlighet og rikdom og sin storhets glans og prakt i hele ett hundre og åtti dager.
- 5** Da disse dagene var til ende, gjorde kongen et gjestebud i sju dager for hele folket som fantes i borgen Susan, fra de minste til de største. Det ble holdt i forgården til hagen ved kongens slott.
- 6** Tepper av hvitt lin, bomullstøy og blått purpur var festet med snorer av hvitt lin og rødt purpur i sølvringer og til marmorsøyler. Benker av gull og sølv sto på et gulv av alabast og hvitt marmor og perlemor og kostelige steiner.
- 7** Det de fikk å drikke, ble skjenket i gullbegre, og alle begrene var ulike. Kongelig vin var det i mengde, som det høver seg hos en konge.
- 8** Det gjaldt den regelen at ingen skulle nødes til å drikke. Kongen hadde befalt alle sine hushovmestere å la enhver få det han selv ønsket.
- 9** På samme tid holdt dronning Vasjti et gjestebud for kvinner i kong Ahasverus' kongelige hus.
- 10** Den sjuende dagen, da kongen var blitt vel til mote av vinen, talte han til de sju hoffmennene som gjorde tjeneste hos kong Ahasverus. Det var Mehuman, Bista, Harbona, Bigta, Abagta, Setar og Karkas.
- 11** Og han befalte at de skulle føre dronning Vasjti fram for kongen, med kongelig krone på, så han kunne la folkene og stormennene få se hennes skjønnhet. For hun var meget vakker.
- 12** Men da hoffmennene brakte henne kongens befaling, nektet dronning Vasjti å komme. Da ble kongen harmfull, og hans vrede ble opptent.
- 13** Kongen talte da med vismennene, som forsto seg på tidene, for det var vanlig at kongens saker ble lagt fram for dem som forsto seg på lov og rett.
- 14** Og de som sto ham nærmest, var Karsjena, Setar, Admata, Tarsis, Meres, Marsena og Memukan, persernes og medernes sju fyrster, som alltid hadde adgang til kongen og inntok de øverste seter i riket -:

15 Hva er det etter loven å gjøre med dronning Vasjti fordi hun ikke har gjort det kong Ahasverus befalte henne gjennom hoffmennene?

16 Da tok Memukan til orde for kongen og stormennene: Dronning Vasjti har ikke bare forbrutt seg mot kongen, men mot alle stormenn og alle folk i alle kong Ahasverus' landskaper.

17 For dronningens atferd vil bli kjent blant alle kvinner. Og så kommer de til å se med forakt på sine menn og si: Kong Ahasverus sendte bud om at dronning Vasjti skulle føres fram for ham, men hun kom ikke!

18 Ja, allerede i dag vil persernes og medernes fornemme kvinner, når de får høre om dronningens atferd, si dette til alle kongens stormenn. Og det vil bli nok av forakt og vrede.

19 Dersom det synes kongen godt, så la det gå ut en kongelig forordning, og la den bli skrevet opp blant persernes og medernes lover så det står urokkelig fast, at Vasjti aldri mer skal komme for kong Ahasverus' øyne. Og kongen skal gi hennes kongelige verdighet til en annen kvinne, som er bedre enn hun.

20 Når da dette påbudet som kongen utsteder, blir kjent i hele hans rike, så vidstrakt som det er, så vil alle kvinner vise sine ektemenn ære, fra den høyeste til den minste!

21 Disse ordene syntes kongen og stormennene godt om. Og kongen gjorde som Memukan hadde sagt.

22 Han sendte skrivelser til alle kongens landskaper, til hvert landskap med dets skriftegn og til hvert folk på dets språk, at hver mann skulle være herre i sitt hus og tale sitt eget folks språk.

Esters bok 2

Ester blir dronning

1 Da det var gått en tid, og kongens vrede hadde lagt seg, kom han igjen til å tenke på Vasjti og det hun hadde gjort, og det som var besluttet om henne.

2 Da sa kongens menn som gjorde tjeneste hos ham: En skulle lete etter vakre unge jomfruer for kongen.

3 Kongen skulle sette menn i alle sitt rikes landskaper til å samle alle vakre unge jomfruer til kvinnenenes hus i borgen Susan under tilsyn av kongens hoffmann Hegai, kvinnevokteren. La dem så få salver til å salve seg med,

4 og så kan den unge piken som behager kongen, bli dronning i Vasjtis sted! Det rådet syntes kongen godt om, og han gjorde så.

5 I borgen Susan var det den gang en jødisk mann som hette Mordekai. Han var sønn av Ja'ir, som var sønn av Sjime'i og sønnesønn av Kis, av Benjamins stamme.

- ⁶ Han var blitt bortført fra Jerusalem av Babels konge Nebukadnesar, sammen med Judas konge Jekonja og alle de andre fangene.
- ⁷ Han var fosterfar til Hadassa, det er Ester, en datter av hans onkel. For hun hadde verken far eller mor. Den unge piken var velskapt og vakker. Da hennes far og mor døde, hadde Mordekai tatt henne til seg som sin egen datter.
- ⁸ Da nå kongens bud og befaling ble kjent, og mange unge piker ble samlet til borgen Susan under Hegais tilsyn, da ble også Ester hentet til kongens hus under tilsyn av Hegai, kvinnevokteren.
- ⁹ Den unge piken behaget ham og vant hans godvilje. Derfor skyndte han seg med å gi henne salver til å salve seg med og den maten hun skulle ha, og de sju unge pikene fra kongens hus som var sett ut til å tjene henne. Og han lot henne og hennes piker flytte inn i det beste rommet i kvinnehuset.
- ¹⁰ Ester hadde ikke sagt noe om sitt folk og sin ætt, for Mordekai hadde pålagt henne at hun ikke skulle si noe om det.
- ¹¹ Hver eneste dag gikk Mordekai fram og tilbake utenfor forgården til kvinnehuset for å få vite hvordan det sto til med Ester, og hva de gjorde med henne.
- ¹² Før turen kom til en av de unge pikene, og hun skulle gå inn til kong Ahasverus, var det fastsatt en tid på tolv måneder. For så lang tid gikk det med til å salve dem, seks måneder med myrraolje og seks måneder med velluktende saker og med andre salver for kvinner.
- ¹³ Når så den unge piken gikk inn til kongen, fikk hun ta med seg fra kvinnes hus til kongens hus alt det hun ba om.
- ¹⁴ Om kvelden gikk hun inn, og om morgenen vendte hun tilbake til det andre kvinnehuset og sto siden under tilsyn av kongens hoffmann Sja'asgas, medhustruenes vokter. Hun kom ikke mer inn til kongen, med mindre kongen hadde slik hu til henne at hun ble kalt til ham med navns nevning.
- ¹⁵ Da turen til å gå inn til kongen kom til Ester, datter av Abihajil, som var onkel til hennes fosterfar Mordekai, krevde hun ikke annet enn det som kongens hoffmann Hegai, kvinnevokteren, rådet til. Og Ester vant godvilje hos alle som så henne.
- ¹⁶ Ester ble hentet til kong Ahasverus i hans kongelige hus i den tiende måneden, det er måneden tebet, i hans regjerings sjuende år.
- ¹⁷ Kongen fikk Ester mer kjær enn alle de andre kvinnene. Hun vant nåde og velvilje hos ham fremfor alle de andre jomfruene. Han satte en kongelig krone på hodet hennes og gjorde henne til dronning i Vasjtis sted.

18 Og kongen holdt et stort gjestebud for alle sine stormenn og tjenere til ære for Ester. Han etterga skatter og delte ut gaver i landskapene, som det hørde seg for en konge.

Mordekai redder kong Ahasverus

19 Da jomfruene ble samlet for andre gang, satt Mordekai i kongens port.

20 Men Ester hadde ikke sagt noe om sin ætt og sitt folk. For det hadde Mordekai pålagt henne, og Ester gjorde i alle ting som Mordekai sa, slik som hun hadde gjort da hun ble oppfostret hos ham.

21 På den tiden da Mordekai satt i kongens port, ble Bigtan og Teresj, to av de hoffmennene hos kongen som holdt vakt ved døren, forbitret på kong Ahasverus og søkte en anledning til å legge hånd på ham.

22 Dette fikk Mordekai kjennskap til, og han fortalte det til dronning Ester. Og Ester sa det til kongen på Mordekais vegne.

23 Saken ble gransket, og da det viste seg å være riktig, ble begge hoffmennene hengt i en galge. Dette ble oppskrevet i krønikeboken for kongens øyne.

Esters bok 3

Haman får kongen til å befale at alle jøder skal drepes

1 En tid etter opphøyet kong Ahasverus agagitten Haman, Hammedatas sønn. Han ga ham rang og sete over alle de stormenn som var hos ham.

2 Og alle kongens tjenere som var i kongens port, falt på kne og kastet seg ned for ham. For kongen hadde gitt ordre til det. Men Mordekai falt ikke på kne og kastet seg ikke ned for ham.

3 Da sa kongens tjenere som var i kongens port, til Mordekai: Hvorfor trosser du kongens bud?

4 Dag etter dag talte de slik til ham, men han hørte ikke på dem. Da meldte de det til Haman for å se om den grunnen Mordekai ga, ville bli tatt for god. For han hadde sagt til dem at han var jøde.

5 Da Haman så at Mordekai ikke falt på kne eller kastet seg ned for ham, ble han full av harme.

6 Men han syntes det var altfor lite å legge hånd bare på Mordekai. Han hadde fått vite hvilket folk Mordekai tilhørte. Derfor søkte han å få utryddet alle de jøder som fantes i hele Ahasverus' rike, fordi det var Mordekais folk.

7 I den første måneden, det er i måneden nisan, i kong Ahasverus' tolvte år ble det kastet pur, det vil si lodd, i Hamans nærvær om hver enkelt dag og hver enkelt måned like til den tolvte måned, det er måneden adar.

8 Og Haman sa til kong Ahasverus: Her er et folk som bor spredt for seg selv blant alle andre folk i alle ditt rikes landskaper. Deres lover er forskjellige fra alle andre folks. De holder seg ikke etter kongens lover, og det høver ikke for kongen å tåle dem.

9 Dersom det synes kongen godt, så la det bli gitt skriftlig ordre om å utrydde dem. Da kan jeg veie opp ti tusen talenter sølv som embetsmennene kan legge i kongens skattkammer.

10 Da trakk kongen signetringen av hånden sin og ga den til agagitten Haman, Hammedatas sønn, jødenes fiende.

11 Og han sa til ham: Sølvet skal være ditt! Og med folket kan du gjøre som du finner for godt.

12 Kongens skrivere ble da kalt sammen på den trettende dagen i den første måneden, og det ble gitt en skriftlig ordre nøyaktig slik som Haman bød, både til kongens satraper og til landshøvdingene for hvert landskap og til høvdingene over hvert folk - til hvert landskap med dets skriftegn og til hvert folk på dets språk. I kong Ahasverus' navn ble skrivelsen utferdiget, og den ble forseglet med kongens signetring.

13 Så ble det sendt ilbud med skrivelser til alle kongens landskaper om at alle jødene skulle ødelegges, drepes og utryddes, både unge og gamle, små barn og kvinner, alle på én dag, på den trettende dagen i den tolvte måneden, det er måneden adar, og at deres gods skulle plyndres.

14 For at befalingen skulle bli kjent i hvert landskap, ble en avskrift av skrivelsen kunngjort for alle folkene, så de kunne holde seg ferdige til den dagen.

15 Ilbudene dro av sted i hast etter kongens ordre, så snart befalingen var utferdiget på borgen Susan. Så satte kongen og Haman seg til å drikke. Men byen Susan var forferdet.

Esters bok 4

Mordekai spør Ester om hjelp

1 Da Mordekai fikk vite alt som hadde hendt, flerret han klærne sine og kledde seg i sekk og aske. Så gikk han ut i byen med høye klagerop.

2 Og han kom så langt som til plassen foran kongens port. For ingen som var kledd i sekk, hadde lov til å gå inn gjennom kongens port.

3 Og i hvert eneste landskap, overalt hvor kongens ord og befaling nådde fram, ble det stor sorg blant jødene, og faste og gråt og jammer. Ja, mange laget seg et leie av sekk og aske.

⁴ Esters unge piker og hoffmennene hennes kom og fortalte henne det. Da ble dronningen forferdet. Hun sendte klær til Mordekai, som han skulle ta på istedenfor de sekkeklærne han gikk i. Men han tok ikke imot dem.

⁵ Ester kalte da til seg Hatak, en av kongens hoffmenn, som han hadde satt til å tjene henne. Og hun bød ham å gå til Mordekai for å få vite hva som var på ferde, og hvorfor han bar seg slik at.

⁶ Hatak gikk ut til Mordekai på byens torg foran kongens port.

⁷ Og Mordekai fortalte ham alt det som hadde hendt ham. Han oppga for ham nøyaktig hvor meget sølv Haman hadde lovt å betale til kongens skattkammer for å få utryddet jødene.

⁸ Han ga ham også en avskrift av den skriftlige ordren som var blitt gitt i Susan om å ødelegge dem. Den skulle han vise Ester og melde henne alt og pålegge henne å gå inn til kongen og be og bønnfalle ham om nåde for folket sitt.

⁹ Hatak kom og fortalte Ester hva Mordekai hadde sagt.

¹⁰ Da bød Ester Hatak å gå til Mordekai og si:

¹¹ Alle kongens tjenere og folket i kongens landskaper vet at hvis noen, mann eller kvinne, går inn til kongen i den indre gården uten å være kalt, gjelder det for hver og en samme lov: han skal late livet, hvis da ikke kongen rekker ut gullstaven sin mot ham. Da får han leve. Men jeg er nå i tretti dager ikke blitt kalt til å gå inn til kongen.

¹² Da Mordekai fikk høre hva Ester hadde sagt,

¹³ sa han at de skulle gi Ester dette svaret: Du må ikke tenke at du alene av alle jøder skal slippe unna, fordi du er i kongens hus.

¹⁴ For om du tier stille i denne tid, så vil det nok komme befrielse og redning for jødene fra et annet sted, men du og din fars hus skal omkomme. Og hvem vet om det ikke er nettopp for en tid som denne at du har fått dronningverdigheten?

¹⁵ Da sa Ester at de skulle gi Mordekai dette svaret:

¹⁶ Gå av sted og få samlet alle jøder som finnes i Susan, og hold faste for min skyld, så dere verken eter eller drikker noe i tre døgn, natt eller dag! Jeg og mine unge piker vil også faste på samme måte. Og så vil jeg gå inn til kongen, enda det ikke stemmer med loven. Skal jeg da omkomme, så får jeg omkomme.

¹⁷ Mordekai gikk bort og gjorde alt det som Ester hadde pålagt ham.

Esters bok 5

Dronning Esters gjestebud

- ¹ På den tredje dagen kledde Ester seg i kongelig skrud og stilte seg i den indre gården til kongens hus, midt for kongens hus. Og kongen satt på sin kongetrone i kongens hus, rett imot døren til huset.
- ² Da nå kongen så dronning Ester stå i gården, fant hun nåde for hans øyne. Kongen rakte ut gullstaven som han hadde i hånden, mot Ester. Og Ester gikk fram og rørte ved enden av staven.
- ³ Og kongen sa til henne: Hva har du på hjertet, dronning Ester, og hva er ditt ønske? Om det så var halvdelen av riket, skal du få det!
- ⁴ Ester svarte: Synes det kongen godt, ville jeg gjerne at kongen og Haman i dag skulle komme til det gjestebud jeg har stelt til for ham!
- ⁵ Da sa kongen: Skynd dere og hent Haman, så Ester kan få ønsket sitt oppfylt! Så kom da kongen og Haman til det gjestebudet Ester hadde stelt til.
- ⁶ Mens de satt og drakk vin, sa kongen til Ester: Hva er din bønn? Du skal få det du ber om! Og hva er ditt ønske? Om det så var halvdelen av riket, så skal det oppfylles!
- ⁷ Ester svarte: Min bønn og mitt ønske er:
- ⁸ Dersom jeg har funnet nåde for kongens øyne, og finner kongen det godt å gi meg det jeg ber om og å oppfylle mitt ønske, så må kongen og Haman komme til det gjestebudet jeg vil stille til for dem! I morgen vil jeg da gjøre som kongen sier.

Haman lar reise en galge

- ⁹ Haman gikk den dagen glad og vel til mote derfra. Men da han fikk se Mordekai i kongens port, og la merke til at han verken reiste seg for ham eller var redd for ham, ble han full av vrede mot Mordekai.
- ¹⁰ Men han holdt seg rolig og gikk hjem. Så sendte han bud etter vennene sine og sin kone Sjerres.
- ¹¹ Og han skrøt for dem om rikdommen sin og herlighet og om sine mange sønner. Likeså fortalte han alt om hvordan kongen hadde gjort ham stor, og hvordan han hadde opphøyet ham over alle kongens stormenn og tjenere.
- ¹² Og Haman sa: Heller ikke lot dronning Ester noen annen enn meg komme med kongen til det gjestebudet hun hadde stelt til. Og hun har innbudt meg sammen med kongen i morgen også!
- ¹³ Men alt dette er ikke nok for meg all den stund jeg ser jøden Mordekai sitte i kongens port.
- ¹⁴ Da sa hans kone Sjerres og alle vennene hans til ham: La dem gjøre i stand en galge, femti alen høy. Be så kongen i morgen om at Mordekai må bli hengt

i den. Så kan du gå glad med kongen til gjestebudet! Dette rådet syntes Haman godt om, og han lot gjøre galgen i stand.

Esters bok 6

Mordekai blir æret av kongen

- ¹ Den natten fikk kongen ikke sove. Han sa derfor at de skulle hente krønikeboken, som de minneverdige hendinger var opptegnet i. Og den ble opplest for kongen.
- ² Der fant de opptegnet at Mordekai hadde meldt fra om hvordan Bigtana og Teresj, to av de hoffmennene hos kongen, hadde søkt å legge hånd på kong Ahasverus.
- ³ Kongen spurte da: Hva ære og opphøyelse er blitt Mordekai til del for dette? Kongens tjenere svarte: Han har ikke fått noen ting.
- ⁴ Da sa kongen: Hvem er det som står ute i gården? Da var Haman nettopp kommet inn i den ytre gården til kongens hus for å be kongen om at Mordekai måtte bli hengt i den galgen som han hadde gjort i stand for ham.
- ⁵ Kongens tjenere svarte: Det er Haman som står der ute i gården. Kongen sa: La ham komme inn!
- ⁶ Da nå Haman kom inn, spurte kongen ham: Hva skal en gjøre med den mannen som kongen gjerne vil ære? Da tenkte Haman ved seg selv: Hvem skulle kongen heller vise ære enn meg?
- ⁷ Og han sa til kongen: Er det en mann kongen gjerne vil ære,
- ⁸ så la det bli hentet en kongelig kledning som kongen selv har båret, og en hest som kongen selv har ridd på, og som har en kongelig krone på hodet.
- ⁹ La så kledningen og hesten bli overgitt til en av kongens fornemste stormenn, og han skal la den mannen kongen har lyst til ære, få klærne på og la ham få ri på hesten gjennom byens gater mens de roper foran ham: Slik blir det gjort med den mannen som kongen vil vise ære!
- ¹⁰ Da sa kongen til Haman: Skynd deg, ta kledningen og hesten, som du har sagt, og gjør slik med jøden Mordekai, som sitter i kongens port! La ingenting bli forsømt av alt det du har sagt!
- ¹¹ Haman tok kledningen og hesten og lot Mordekai ta kledningen på seg og lot ham ri gjennom byens gater og ropte foran ham: Slik blir det gjort med den mannen som kongen gjerne vil ære!
- ¹² Så vendte Mordekai tilbake til kongens port. Men Haman skyndte seg hjem, sorgfull og med tildekket hode.
- ¹³ Han fortalte sin kone Sjeres og alle vennene sine alt det som hadde hendt ham. Da sa hans rådgivere og hans kone Sjeres til ham: Hvis Mordekai, som

du har begynt å stå tilbake for, er av jødisk ætt, da vil du ikke makte noe mot ham. Du kommer til å stå mer og mer tilbake for ham.

¹⁴ Mens de ennå talte med ham, kom kongens hoffmenn for i all hast å føre Haman til det gjestebudet Ester hadde stelt til.

Esters bok 7

Ester ber kongen skåne henne og hennes folks liv

¹ Så kom da kongen og Haman til gjestebudet hos dronning Ester.

² Mens de satt og drakk vin, sa kongen også denne andre dagen til Ester: Hva er din bønn, dronning Ester? Du skal få det du ber om! Og hva ditt ønske enn er, så skal det bli oppfylt, om det så var halvdelen av riket!

³ Da svarte dronning Ester: Har jeg funnet nåde for dine øyne, konge, og synes det kongen godt, så la meg få beholde livet, det er min bønn, og la folket mitt få beholde livet, det er mitt ønske!

⁴ For vi er solgt, både jeg og folket mitt, til å ødelegges, drepes og utryddes. Var det enda bare til å være treller og trellekvinner vi var solgt, da hadde jeg tidd stille, for den ulykken ville ikke være stor nok til å bry kongen med.

⁵ Da sa kong Ahasverus til dronning Ester: Hvem er han, og hvor er han som har dristet seg til å gjøre slikt?

⁶ Ester svarte: En motstander og fiende! Denne onde Haman der! - da ble Haman forferdet for kongens og dronningens øyne.

Haman blir hengt i galgen han hadde reist for Mordekai

⁷ Kongen reiste seg i harme, forlot gjestebudet og gikk ut i slottshagen. Men Haman ble tilbake for å be dronning Ester om sitt liv. For han skjønte at kongen hadde besluttet at det skulle gå ham ille.

⁸ Da så kongen kom tilbake fra slottshagen til huset hvor gjestebudet var blitt holdt, lå Haman bøyd over den benken som Ester satt på. Da sa kongen: Tør han til og med øve vold mot dronningen her i mitt eget hus? - Ikke før var dette ordet gått ut av kongens munn, før de dekket til Hamans ansikt.

⁹ Harbona, en av hoffmennene hos kongen, sa: Se, ved Hamans hus står det allerede en galge, femti alen høy. Han har selv latt den gjøre i stand for Mordekai, han som med sine ord en gang var til så stort gagn for kongen. Da sa kongen: Heng ham i den!

¹⁰ Så hengte de Haman i den galgen han hadde gjort i stand for Mordekai. Og kongens vrede la seg.

Esters bok 8

Ester berger jødene

- 1** Samme dag ga kong Ahasverus dronning Ester det huset som hadde tilhørt Haman, jødenes fiende. Og Mordekai fikk komme inn for kongen, for Ester hadde fortalt hva han var for henne.
- 2** Kongen trakk av signetringen sin, som han hadde tatt fra Haman, og ga den til Mordekai. Og Ester satte Mordekai over Hamans hus.
- 3** Ester vendte seg igjen til kongen, kastet seg ned for hans føtter og gråt og bønnfalt ham om å avverge agagitten Hamans ondskap og den planen han hadde lagt mot jødene.
- 4** Kongen rakte ut gullstaven mot Ester. Da reiste Ester seg opp og trådte fram for kongen.
- 5** Og hun sa: Synes det kongen godt, og har jeg funnet nåde for hans øyne, og synes det kongen å være rett, og er jeg ham til behag, så la det bli skrevet en ordre om å tilbakekalle de brevene som agagitten Haman, Hammedatas sønn, pønsket ut og skrev for å få utryddet jødene i alle kongens landskaper.
- 6** Hvordan skulle jeg kunne se på den ulykken som vil ramme folket mitt? Hvordan skulle jeg kunne se på at ætten min går til grunne?
- 7** Da sa kong Ahasverus til dronning Ester og til jøden Mordekai: Jeg har jo gitt Ester Hamans hus, og han selv er blitt hengt i galgen, fordi han ville legge hånd på jødene.
- 8** Så skriv nå dere brev om jødene i kongens navn, slik som dere finner for godt, og forsegl det med kongens signetring! For en skrivelse som er utferdiget i kongens navn og forseglet med kongens signetring, kan ikke tilbakekalles.
- 9** Så ble da straks kongens skrivere kalt sammen på den tjuetredje dagen i den tredje måneden, det er måneden sivan, og det ble skrevet nøyaktig som Mordekai bød, til jødene og til satrapene og landshøvdingene og fyrster i landene fra India like til Etiopia, ett hundre og tjuesju landskaper. Til hvert landskap ble det skrevet med dets skriftegn og til hvert folk på dets språk, også til jødene med deres skriftegn og på deres språk.
- 10** Han skrev i kong Ahasverus' navn og forseglet med kongens signetring. Så sendte han brevene av sted med ilbud som red på travere fra kongens egne staller.
- 11** I brevene sto det at kongen ga jødene i hver by lov til å slå seg sammen og verge sitt liv. Og i hvert folk og landskap fikk de lov til å ødelegge, drepe og utrydde alle væpnede skarer som angrep dem, endog små barn og kvinner, og plyndre deres gods,
- 12** alt på én og samme dag i alle kong Ahasverus' landskaper, den trettende dagen i den tolvte måneden, det er måneden adar.

13 For at befalingen skulle bli kjent i hvert landskap, ble en avskrift av brevet kunngjort for alle jødene, så jødene kunne holde seg rede til den dagen og hevne seg på fiendene sine.

14 På kongens befaling dro ilbudene, som red på kongelige travere, av sted i største hast så snart befalingen var utstedt i borgen Susan.

15 Mordekai gikk ut fra kongen i kongelig kledning av blått purpur og hvitt lin og med stor gullkrone og en kappe av hvitt lin og rødt purpur. Og byen Susan jublet høyt og gledet seg.

16 Hos jødene var det nå lys og glede og fryd og ære.

17 I hvert eneste landskap og i hver eneste by, overalt hvor kongens ord og befaling nådde fram, ble det glede og fryd blant jødene med gjestebud og høytid. Og mange av folkene i landet ga seg ut for å være jøder, for frykt for jødene var falt på dem.

Esters bok 9

Jødene dreper fiendene sine

1 På den trettende dagen i den tolvte måneden, det er i måneden adar, skulle kongens ord og bud settes i verk. På den dagen hadde jødenes fiender håpet å få dem i sin makt, men nå hadde det vendt seg slik at jødene fikk makt over sine fiender.

2 Den dagen slo jødene seg sammen i sine byer i alle kong Ahasverus' landskaper for å legge hånd på dem som ville gjøre dem ondt. Ingen kunne stå seg mot dem, for frykt for dem var falt på alle folkene.

3 Alle landskapenes stormenn og satrapene og landshøvdingene og kongens embetsmenn hjalp jødene. For frykt for Mordekai var falt på dem.

4 For Mordekai var nå en stor mann i kongens hus. Hans ry gikk vidt om i alle landskapene, for han, Mordekai, ble mektigere og mektigere.

5 Så slo da jødene alle sine fiender med sverd og død og undergang, og de gjorde som de ville mot dem som hatet dem.

6 I borgen Susan drepte og ødela jødene fem hundre mann.

7 Også Parsjandata og Dalfon og Aspata

8 og Porata og Adalja og Aridata

9 og Parmasjta og Arisai og Aridai og Vaisata,

10 de ti sønnene til Haman, Hammedatas sønn, jødenes fiende, drepte de. Men de la ikke hånd på byttet.

11 Samme dag fikk kongen vite tallet på dem som var drept i borgen Susan.

12 Da sa kongen til dronning Ester: I borgen Susan har jødene drept og utryddet fem hundre mann og Hamans ti sønner. Hva har de da ikke gjort i kongens andre landskaper? Hva er nå din bønn? Du skal få det du ber om! Og hva ønsker du mer? Ditt ønske skal bli oppfylt!

13 Ester svarte: Synes det kongen godt, så la jødene i Susan også i morgen få lov til å gjøre likedan som i dag! Og la Hamans ti sønner bli hengt i galgen!

14 Kongen bød at så skulle gjøres. Det ble utstedt en befaling om dette i Susan, og Hamans ti sønner ble hengt.

15 Jødene i Susan slo seg sammen også den fjortende dagen i måneden adar og drepte i Susan tre hundre mann, men de la ikke hånd på byttet.

16 De andre jødene i kongens landskaper slo seg også sammen og verget sitt liv og fikk ro for sine fiender. De drepte syttifem tusen av dem som hatet dem, men de la ikke hånd på byttet.

Jødene holder en stor fest, som siden kalles purim-festen

17 Dette hendte den trettende dagen i måneden adar. Og den fjortende dagen hvilte de ut, og de gjorde den til en gjestebudsdag og gledesdag.

18 Men jødene i Susan slo seg sammen både den trettende dagen og den fjortende dagen i måneden. På den femtende dagen hvilte de ut, og de gjorde den til en gjestebudsdag og gledesdag.

19 Det er grunnen til at jødene utover landet, de som bor i landsbyer, feirer den fjortende dagen i måneden adar som en gledesfest og høytidsdag. Da sender de hverandre gaver av gjestebudskosten.

20 Mordekai skrev opp disse hendelsene og sendte brev til alle jødene i alle kong Ahasverus' landskaper, nære og fjerne,

21 og påla dem at de år etter år skulle feire den fjortende dagen og den femtende dagen i måneden adar,

22 fordi det var på de dagene jødene hadde fått ro for sine fiender. Det var i den måneden deres bedrøvelse hadde vendt seg til glede og deres sorg til høytid. Derfor skulle de gjøre disse dagene til gjestebudsdager og gledesdager og sende gjestebudskost til hverandre og gaver til de fattige.

23 Jødene vedtok som fast skikk dette som de hadde begynt å gjøre, og det Mordekai hadde skrevet til dem om.

24 For agagitten Haman, Hammedatas sønn, alle jøders fiende, hadde lagt planer opp mot jødene for å utrydde dem. Han hadde kastet pur, det er lodd, for å ødelegge og utrydde dem.

²⁵ Men da det kom kongen for øre, hadde han ved et brev påbudt at den onde planen han hadde lagt opp mot jødene, skulle vende tilbake på hans eget hode, så han selv og sønnene hans ble hengt i galgen.

²⁶ Derfor kalte de disse dagene purim etter ordet pur. Og på grunn av alt det som sto i dette brevet, og det som de selv hadde sett, og som hadde hendt dem,

²⁷ fastsatte jødene og vedtok som ubrytelig skikk for seg og etterkommerne sine og for alle som sluttet seg til dem, at de år etter år skulle feire disse to dagene etter den forskrift som gjaldt om dem, og på den tiden som var fastsatt.

²⁸ Det ble bestemt at disse dagene skulle minnes og feires gjennom alle tider, i hver ætt og i hvert landskap og i hver by, og at disse purim-dagene ikke skulle falle bort blant jødene, og minnet om dem aldri opphøre blant etterkommerne deres.

²⁹ Dronning Ester, Abihajils datter, og jøden Mordekai skrev igjen et brev med myndige ord for å slå fast som lov det som sto i dette nye brevet om purim.

³⁰ Og han sendte skrivelser til alle jødene i de ett hundre og tjuesju landskapene i Ahasverus' rike med vennlige og alvorlige ord,

³¹ og påla dem å holde ved lag disse purim-dagene på den fastsatte tiden, slik som jøden Mordekai og dronning Ester hadde pålagt dem, og slik som de hadde stadfestet det for seg selv og etterkommerne sine, med vedtekten om faste og klagerop.

³² Slik ble disse forskriftene om purim-festen fastsatt som lov ved Esters bud, og det ble oppskrevet i en bok.

Esters bok 10

Mordekais høye rang

¹ Kong Ahasverus la skatt på fastlandet og på øyene i havet.

² Men alt det han gjorde i sin makt og velde, og en nøyaktig fremstilling av den høye rang som kongen opphøyet Mordekai til, det er oppskrevet i de mediske og persiske kongers krønike.

³ For jøden Mordekai var den neste etter kong Ahasverus, og han var høyt æret blant jødene og avholdt av sine mange brødre. Han søkte sitt folks vel og talte til beste for hele sin ætt.

Jobs bok

Jobs bok 1

Jobs rettferdighet, hans rikdom og hans familie

- 1** I landet Us var det en mann som hette Job. Han var en uklanderlig og rettskaffen mann, som fryktet Gud og holdt seg fra det onde.
- 2** Han fikk sju sønner og tre døtre.
- 3** Han eide sju tusen sauer og tre tusen kameler og fem hundre par okser og fem hundre eselhopper, og han hadde en stor mengde tjenere. Han var mektigere enn alle Østens barn.
- 4** Hans sønner pleide å holde gjestebud på hver sin dag i hver sitt hus. Da sendte de bud til sine tre søstre og innbød dem til å komme og ete og drikke sammen med dem.
- 5** Så ofte en slik omgang med gjestebud var over, sendte Job bud etter dem og helliget dem. Han sto tidlig opp om morgenen og ofret brennoffer, ett for hver av dem. For Job sa: Kanskje sønnene mine har syndet og sagt Gud farvel i sitt hjerte. Slik gjorde Job alltid.

Herren gir Satan lov til å sette Job på prøve

- 6** Så hendte det en dag at Guds sønner kom og stilte seg fram for Herren. Og blant dem kom også Satan.
- 7** Og Herren sa til Satan: Hvor kommer du fra? Satan svarte Herren: Jeg har fartet og flakket omkring på jorden.
- 8** Da sa Herren til Satan: Har du gitt akt på min tjener Job? For det er ingen på jorden som han, en uklanderlig og rettskaffen mann, som frykter Gud og holder seg fra det onde.
- 9** Men Satan svarte Herren: Mon Job frykter Gud for intet?
- 10** Har du ikke vernet om ham og hans hus og alt som hans er, på alle kanter? Hans henders gjerning har du velsignet, og buskapen hans har bredt seg vidt ut i landet.
- 11** Men rekk bare din hånd ut og rør ved alt det som hans er! Da vil han for visst si deg farvel like opp i ansiktet.
- 12** Da sa Herren til Satan: Se, alt det han eier er i din hånd. Men mot ham selv må du ikke rekke ut din hånd. - Så gikk Satan bort fra Herrens åsyn.

Job mister hele sin rikdom og sine barn

- 13** Så hendte det en dag mens hans sønner og døtre åt og drakk vin i den eldste brorens hus,

¹⁴ da kom det et bud til Job og sa: Oksene pløyde, og eselhoppene beitet tett ved.

¹⁵ Da kom sabeerne over dem og tok dem. Tjenesteguttene hogg de ned med sverd. Jeg var den eneste som slapp unna, så jeg kunne melde deg det.

¹⁶ Mens han ennå talte, kom en annen og sa: Guds ild for ned fra himmelen og rammet småfeet og tjenesteguttene, og brente dem opp. Jeg var den eneste som slapp unna, så jeg kunne melde deg det.

¹⁷ Mens han ennå talte, kom en annen og sa: Kaldeerne delte seg i tre flokker og overfalt kamelene og tok dem. Tjenesteguttene hogg de ned med sverd, jeg var den eneste som slapp unna, så jeg kunne melde deg det.

¹⁸ Mens han ennå talte, kom en annen og sa: Dine sønner og døtre åt og drakk vin i den eldste brorens hus.

¹⁹ Da kom det med ett en sterk storm fra den andre siden av ørkenen. Den tok tak i alle fire hjørnene på huset, så det falt sammen over de unge menneskene, og de omkom. Jeg var den eneste som slapp unna, så jeg kunne melde deg det.

²⁰ Da reiste Job seg og flerret ytterkappen sin. Han klippte håret av hodet sitt og kastet seg ned på jorden og tilba

²¹ og sa: Naken kom jeg fra min mors liv, og naken skal jeg vende tilbake. Herren ga, og Herren tok, Herrens navn være lovet!

²² Under alt dette syndet ikke Job, han lastet ikke Gud for det som hadde hendt ham.

Jobs bok 2

Job blir syk

¹ Så hendte det en dag at Guds sønner kom og stilte seg fram for Herren. Blant dem kom også Satan og stilte seg fram for Herren.

² Og Herren sa til Satan: Hvor kommer du fra? Satan svarte Herren: Jeg har fartet og flakket omkring på jorden.

³ Da sa Herren til Satan: Har du gitt akt på min tjener Job? For det er ingen på jorden som han - en uklanderlig og rettskaffen mann, som frykter Gud og holder seg fra det onde. Ennå er han like uklanderlig. Uten grunn har du egget meg til å ødelegge ham.

⁴ Men Satan svarte Herren: Hud for hud! Men alt det en mann har, gir han for sitt liv.

⁵ Rekk bare din hånd ut og rør ved hans ben og kjøtt! Da skal han for visst si deg farvel like opp i ansiktet.

⁶ Da sa Herren til Satan: Se, han er i din hånd. Spar bare livet hans!

⁷ Så gikk Satan bort fra Herrens åsyn. Og han slo Job med smertefulle byller fra fotsålen til issen.

⁸ Og Job tok seg et potteskår og skrapte seg med det, der han satt midt i asken.

⁹ Da sa hans hustru til ham: Holder du deg like uklanderlig? Si Gud farvel og dø!

¹⁰ Men han svarte: Du taler som en av de ufornuftige kvinner! Skal vi bare ta imot det gode fra Gud og ikke også det onde? - Under alt dette syndet Job ikke med sine lepper.

Jobs tre venner kommer for å trøste ham

¹¹ Da Jobs tre venner fikk høre om all denne ulykken som var kommet over ham, kom de fra hver sitt hjemsted: Elifas fra Teman, Bildad fra Sjuah og Sofar fra Na'ama. De ble enige med hverandre om å gå til ham for å vise ham medynk og trøste ham.

¹² Mens de var et stykke på avstand, så de opp, men de kjente ham ikke igjen. Da brast de i gråt og flerret ytterkappene sine, og de kastet støv opp imot himmelen så det falt ned over hodet på dem.

¹³ Så satt de hos ham der på jorden i sju dager og sju netter. Ingen sa ett ord til ham, for de så at hans pine var meget stor.

Jobs bok 3

Job forbanner den dagen han ble født

¹ Deretter åpnet Job sin munn og forbannet den dagen han ble født.

² Job tok til orde og sa:

³ La den gå til grunne, den dagen da jeg ble født, og den natten som sa: Et guttebarn er unnfanget!

⁴ Måtte den dagen bli til mørke! Måtte Gud i det høye ikke spørre etter den, og intet lys stråle over den!

⁵ Mørke og dødsskygge må kreve den tilbake! Skyer må leire seg over den! Alt det som gjør en dag mørk, må skremme den!

⁶ Den natten - måtte mulm ta den! La den ikke bli regnet med blant årets dager, og ikke komme med i måneders tall!

⁷ Ja, la den natten bli ufruktbar! Måtte aldri noe gledesrop lyde i den!

⁸ La dem som forbanner dager, forbanne den, de som er kyndige i å mane fram Leviatan!

- ⁹ La dens stjerner bli mørke i demringen, la den vente på lys som ikke kommer! La den aldri få se morgenrødens øyelokk!
- ¹⁰ For den stengte ikke døren til min mors liv, og den skjulte ikke plage for mine øyne.
- ¹¹ Hvorfor døde jeg ikke i mors liv? Hvorfor utåndet jeg ikke straks jeg var født?
- ¹² Hvorfor tok knær imot meg, og hvorfor var der bryster som jeg kunne die?
- ¹³ Nå kunne jeg ha ligget stille og hvilt. Jeg kunne fått sove og ha ro -
- ¹⁴ sammen med konger og jordens vismenn, de som bygde seg ruiner,
- ¹⁵ eller med fyrster som eide gull, som fylte husene sine med sølv,
- ¹⁶ eller jeg hadde ikke vært til, likesom et nedgravd, ufullbåret foster, - lik et barn som aldri så lyset.
- ¹⁷ Der har de ugudelige holdt opp å rase, der hviler de trette.
- ¹⁸ Der har alle fanger ro, de hører ikke slavedriverens røst.
- ¹⁹ Liten og stor er der like, og trelen er fri for sin herre.
- ²⁰ Hvorfor blir lys gitt til den som lider, og liv til dem som har bitterhet i sjelen,
- ²¹ de som venter på døden uten at den kommer, og søker den mer ivrig enn en graver etter skjulte skatter,
- ²² de som gleder seg med jubelrop og fryder seg når de finner sin grav?
- ²³ Hvorfor blir lyset gitt til en mann som veien er skjult for, den som Gud har stengt inne på alle kanter?
- ²⁴ Mine sukk er blitt mitt daglige brød, mine klager strømmer fram som vannet.
- ²⁵ For alt det fryktelige som jeg fryktet for, har funnet meg, og det jeg gruer for, har grepet meg.
- ²⁶ Jeg har ikke fred, ikke ro. Jeg har ikke hvile, det kommer alltid ny uro.

Jobs bok 4

Elifas: Herren straffer aldri uskyldige folk

- ¹ Da tok Elifas fra Teman til orde og sa:
- ² Om en prøvde å tale et ord til deg, ville du da ta det ille opp? Men hvem kan vel holde sine ord tilbake?
- ³ Selv har du rettledet mange og styrket maktløse hender.
- ⁴ Dine ord reiste opp igjen den som snublet, og vaklende knær har du styrket.

- ⁵ Men nå, når det gjelder deg selv, blir du motløs. Når det rammer deg selv, blir du redd.
- ⁶ Er ikke din guds frykt din tillit, din redelige ferd ditt håp?
- ⁷ Tenk etter: Hvem omkom uskyldig? Og hvor gikk den rettskafne til grunne?
- ⁸ Etter det jeg har sett, har de som pløyde urett og sådde ulykke, også høstet det.
- ⁹ De går til grunne for Guds ånde, for hans vredespust blir de til intet.
- ¹⁰ Løven brøler, og den unge løve har en mektig røst, men de unge løvers tenner blir brukket.
- ¹¹ Løven omkommer av mangel på rov, løvinnens unger blir spredt.
- ¹² Et ord kom listende til meg, det lød for øret mitt som en hviskende lyd,
- ¹³ under urolige tanker ved nattlige syner, når mennesket synker i dypeste søvn.
- ¹⁴ Angst kom over meg så jeg skalv, redselen fikk mine ben til å riste.
- ¹⁵ En ånd strøk forbi mitt ansikt, og hårene reiste seg på mitt hode.
- ¹⁶ Den sto der, jeg skjelnet den ikke klart, en skikkelse sto der for mine øyne. Jeg hørte en stille røst som hvisket:
- ¹⁷ Kan et menneske være rettferdig for Gud? Kan en mann være ren for sin skaper?
- ¹⁸ Se, han stoler ikke engang på tjenerne sine, og han finner feil hos sine engler -
- ¹⁹ enn si da hos dem som bor i et leirhus, som har sin grunnvoll i støvet - de som knuses lettere enn møll.
- ²⁰ Fra morgen til kveld - så er de knust, de er borte for alltid og ingen gir akt på det.
- ²¹ Blir ikke deres teltsnor trukket ut? De dør, men visdom har de ikke funnet.

Jobs bok 5

Elifas ber Job overgi seg i Guds hånd

- ¹ Rop du bare! Er det vel noen som svarer deg? Hvem av de hellige vil du vende deg til?
- ² For harme slår dåren i hjel, og vrede dreper den tåpelige.
- ³ Jeg så en dåre som slo rot, men med ett måtte jeg rope ve over hans bolig.

- ⁴ Hans barn var uten hjelp. De ble trådt ned i porten, og det var ingen som reddet dem.
- ⁵ Hungersnøden fortærte hans avling. Ja, de sultne tok den til og med midt ut av tornene. Og de tørste snappet etter hans gods.
- ⁶ For tomhet springer ikke fram av støvet, og fra jorden spirer ikke plage.
- ⁷ Men mennesket fødes til plage, likesom flammens gnister flyr høyt i været.
- ⁸ Men jeg ville vende meg til Gud og overgi min sak til ham -
- ⁹ han som gjør storverk som ingen kan granske, og underfulle ting som ingen kan telle,
- ¹⁰ som sender regn ut over jorden og lar vann strømme ut over markene,
- ¹¹ som opphøyer de ringe og lar de sørgende nå fram til frelse,
- ¹² som krysser de kløktiges råd, så deres hender ikke får utrettet noe som varer,
- ¹³ han som fanger de vise i deres kløkt, han lar de listiges råd bli forhastet.
- ¹⁴ Om dagen støter de på mørke, om middagen famler de som om natten.
- ¹⁵ Slik frelser han den fattige fra sverdet, fra deres munn og fra den sterkes hånd.
- ¹⁶ Det blir håp for den ringe, ondskapen må lukke sin munn.
- ¹⁷ Ja, salig er det menneske som Gud refser, og Den Allmektiges tuktt må du ikke akte ringe!
- ¹⁸ For han sårer, og han forbinder. Han slår, og hans hender leger.
- ¹⁹ I seks trengsler skal han berge deg, og i den sjuende skal intet ondt røre deg.
- ²⁰ I hungersnød frir han deg fra døden og i krig fra sverdets vold.
- ²¹ For tungens svepe skal du være skjult, og du skal ikke frykte når ødeleggelsen kommer.
- ²² Du skal le av ødeleggelse og hunger, og du skal ikke frykte for villdyrene i landet.
- ²³ For du skal stå i pakt med markens steiner, og markens ville dyr skal holde fred med deg.
- ²⁴ Du skal få se at ditt telt er trygt, og du skal se over din eiendom og ikke savne noen ting.
- ²⁵ Du skal få se at din ætt blir tallrik, dine etterkommere som jordens vekster.

²⁶ I fullmoden alder skal du gå i graven, slik som kornbånd bæres inn når tiden er inne.

²⁷ Se, dette er det vi har utforsket. Slik er det. Hør det og merk deg det!

Jobs bok 6

Job forsvarer seg: Han har ikke gjort Gud imot

¹ Da tok Job til orde og sa:

² Å, om min sorg kunne bli veid, og all min ulykke samtidig lagt på vekten!

³ For nå er den tyngre enn havets sand, derfor var mine ord overilet.

⁴ For Den Allmektiges piler sitter i meg, og min ånd drikker deres gift. Guds redsler stiller seg opp imot meg.

⁵ Skriker vel et villesel midt i det grønne gresset? Eller brøler en okse når den har fôret foran seg?

⁶ Hvem vil ete det som er smakløst uten å sette salt til? Er der smak i eggehvite?

⁷ Det byr meg imot å røre ved slikt. Det er som å ete mat som er skjemt.

⁸ Måtte min bønn nå fram og Gud innfri mitt håp!

⁹ Måtte Gud bare beslutte å knuse meg! Måtte han løfte sin hånd og skjære over min livstråd!

¹⁰ Da hadde jeg enda en trøst, og jeg skulle hoppe av glede midt i den nådeløse smerten! For jeg har ikke fornektet Den Helliges ord.

¹¹ Hva styrke har jeg, så jeg kan holde ut? Hvilke utsikter har jeg, så jeg kan være tålmodig?

¹² Er jeg sterk som en stein? Er mitt kjøtt som av kobber?

¹³ Har jeg vel kraft til å hjelpe meg selv? Er ikke all utsikt til frelse tatt fra meg?

¹⁴ Den ulykkelige burde møte kjærlighet hos sin venn, så han ikke skal oppgi frykten for Den Allmektige.

¹⁵ Mine brødre har sviktet som en bekk, elveleiet var fylt av vann, men så blir det borte.

¹⁶ Vannet var grumset av is, blandet med snø,

¹⁷ men når heten kommer, tørkes det ut, for solens glød svinner det bort.

¹⁸ Karavaner bøyer av fra veien. De drar opp i ørkenen og omkommer.

¹⁹ Temas karavaner speidet etter dem. Sjebas reisefølger satte sitt håp til dem.

- ²⁰ De ble til skamme, fordi de stolte på dem. De kom dit og ble skuffet.
- ²¹ Slik er det nå blitt med dere! Dere ser ulykken og blir redde.
- ²² Har jeg vel bedt dere om at dere skulle gi meg noe eller bruke noe av deres gods til beste for meg?
- ²³ Har jeg bedt dere om at dere skulle frelse meg av fiendens hånd og løskjøpe meg fra voldsmenn?
- ²⁴ Lær meg, så skal jeg tie! Vis meg hva jeg har fart vill i!
- ²⁵ For en kraft det er i rettsindige ord! Men hva gagn er det i en irettesettelse fra dere?
- ²⁶ Tenker dere på å refse meg for mine ord, og slå en fortvilet manns ord hen i været?
- ²⁷ Selv en farløs kunne dere kaste lodd om, og kjøpslå om deres venn!
- ²⁸ Men gjør nå så vel å se på meg! Tror dere at jeg vil lyve dere midt opp i ansiktet?
- ²⁹ Vend om, la det ikke bli gjort urett! Vend om, jeg har ennå rett i dette!
- ³⁰ Er det urett på min tunge? Kan ikke min gane skjelne hva som er ondt?

Jobs bok 7

Job synes Gud er hard imot ham

- ¹ Er ikke et menneskes liv på jorden en krigstjeneste, og hans dager som en dagarbeiders dager?
- ² Han er lik en trell som stønner etter skygge, og lik en dagarbeider som venter på sin lønn.
- ³ Slik har jeg fått i eie måneder fulle av nød, og netter fulle av elendighet er falt i min lodd.
- ⁴ Hver gang jeg legger meg, sier jeg: Når kan jeg stå opp? Lang blir kvelden, og jeg blir trett av å kaste meg hit og dit inntil morgenlysningen.
- ⁵ Mitt kjøtt er kledd med makk og med skorper som av jord. Min hud blir skrukket og brister.
- ⁶ Mine dager farer hurtigere av sted enn en veverskyttel, de sviner bort uten håp.
- ⁷ Kom i hu at mitt liv er et pust! Aldri mer skal mitt øye se noe godt.
- ⁸ Den som ser meg nå, ser meg aldri igjen. Dine øyne skal søke etter meg, men jeg er ikke mer.

⁹ En sky blir borte og farer av sted, slik er det med den som farer ned til dødsriket - han kommer ikke opp igjen.

¹⁰ Han vender ikke mer tilbake til sitt hus, og hans sted kjenner ham ikke lenger.

¹¹ Så vil jeg da ikke legge bånd på min munn. Jeg vil tale i min ånds trengsel, jeg vil klage i min sjels bitre smerte.

¹² Er jeg et hav eller et havuhyre, siden du setter vakt over meg?

¹³ Når jeg sier: Min seng skal trøste meg, og mitt leie skal gjøre sorgen lettere for meg,

¹⁴ da skremmer du meg med drømmer og forferder meg med syner.

¹⁵ Derfor ville min sjel heller kveles, heller døden enn disse pinslene.

¹⁶ Jeg er fortvilet! Jeg skal ikke leve bestandig. La meg være, for mine dager er et pust.

¹⁷ Hva er et menneske, at du gir så meget akt på ham og vender ditt hjerte mot ham,

¹⁸ at du oppsøker ham hver morgen og prøver ham hvert øyeblikk?

¹⁹ Hvor lenge skal det vare før du vender øynene bort fra meg? Vil du ikke slippe meg til jeg får svelget spyttet?

²⁰ Har jeg syndet, hva ondt gjorde jeg da mot deg, du menneskevokter? Hvorfor har du gjort meg til skyteskive for deg, så jeg er til byrde for meg selv?

²¹ Og hvorfor tilgir du ikke min synd og forlater min misgjerning? For nå må jeg legge meg i støvet. Når du leter etter meg, er jeg ikke mer.

Jobs bok 8

Bildad går i rette med Job

¹ Da tok Bildad fra Sjuah til orde og sa:

² Hvor lenge vil du tale slik? Hvor lenge skal din munns ord være som et veldig vær?

³ Skulle vel Gud forvende retten? Eller skulle Den Allmektige forvende rettferdigheten?

⁴ Dersom dine sønner har syndet mot ham, så har han gitt dem deres synd i vold.

⁵ Dersom du vender deg til Gud og ber Den Allmektige om nåde,

⁶ hvis du er ren og oppriktig, da vil han komme deg til hjelp og reise din rettferds bolig på nytt.

- ⁷ Din forrige lykke vil bli liten mot din nye lykke, for den skal være veldig stor.
- ⁸ Spør bare de fremfarne slekter og akt på det som deres fedre har gransket ut.
- ⁹ For vi er fra i går og vet intet, en skygge er våre dager på jorden.
- ¹⁰ Fedrene skal lære deg og si deg det og bære fram ord fra sitt hjerte.
- ¹¹ Vokser sivet opp der det ikke er myrlendt? Blir starrgresset stort uten vann?
- ¹² Ennå står det friskt og grønt og blir ikke skåret - da visner det før alt annet gress.
- ¹³ Slik går det alle dem som glemmer Gud. Den gudløses håp går til grunne.
- ¹⁴ Skrøpelig er det han stoler på, og det han trøster seg til, er spindellev.
- ¹⁵ Han støtter seg på sitt hus, men det står ikke. Han holder fast i det, men det står ikke fast.
- ¹⁶ Frodig står han der i solens skinn, og hans skudd brer seg ut over hans hage.
- ¹⁷ Hans røtter slynger seg om en steinrøys, mellom steiner trenger han seg fram.
- ¹⁸ Men blir han revet bort fra sitt sted, så kjennes det ikke ved ham: Jeg har aldri sett deg!
- ¹⁹ Se, det er all den glede han har på veien! Og av mulden spirer andre fram.
- ²⁰ Nei, Gud forkaster ikke en som er ulastelig, og han holder ikke ugudelige ved hånden.
- ²¹ Ennå vil han fylle din munn med latter og dine lepper med jubel.
- ²² De som hater deg, skal kles med skam, og de ugudeliges telt skal ikke mer finnes.

Jobs bok 9

Job: Gud lar det gå den skyldfrie like ille som den ugudelige

- ¹ Da tok Job til orde og sa:
- ² Ja visst, jeg vet at det er slik! Hvordan skulle en mann kunne ha rett mot Gud?
- ³ Om han hadde lyst til å gå i rette med Gud, kunne han ikke svare ham ett til tusen.
- ⁴ Vis som han er av hjertet og veldig i styrke - hvem trosset ham og kom vel fra det?

- ⁵ Han er den som flytter fjell før de vet av det, som velter dem i sin vrede.
- ⁶ Han rister jorden, så den viker fra sitt sted, og dens støtter skjelver.
- ⁷ Han byr solen, og den står ikke opp, han setter segl for stjernene.
- ⁸ Alene utspente han himmelen og skrider fram over havets bølger.
- ⁹ Han har skapt Bjørnen og Orion og Sjustjernen og sørhimmels stjernebilder.
- ¹⁰ Han gjør store, uransakelige ting og under uten tall.
- ¹¹ Han går forbi meg, og jeg ser ham ikke. Han farer forbi, og jeg merker ham ikke.
- ¹² Han griper sitt bytte - hvem vil hindre ham, hvem vil si til ham: Hva er det du gjør?
- ¹³ Gud holder ikke sin vrede tilbake. Under ham måtte Rahabs hjelpere bøye seg.
- ¹⁴ Hvordan skulle da jeg kunne svare ham og velge mine ord mot ham,
- ¹⁵ jeg som ikke kunne svare selv om jeg hadde rett, men bare måtte be min dommer om nåde!
- ¹⁶ Om jeg ropte, og han svarte meg, kunne jeg ikke tro at han hadde hørt min røst -
- ¹⁷ han som ville knuse meg i storm og uten årsak ramme meg med sår på sår,
- ¹⁸ som ikke ville tillate meg å dra ånde, men ville mette meg med lidelser.
- ¹⁹ Gjelder det styrke, så sier han: Se, her er jeg! Gjelder det rett: Hvem vil stevne meg?
- ²⁰ Selv om jeg hadde rett, skulle likevel min egen munn dømme meg skyldig. Var jeg uskyldig, ville han likevel dømme meg skyldig.
- ²¹ Jeg er uten skyld! - Jeg bryr meg ikke om å leve, jeg forakter mitt liv,
- ²² det kommer ut på ett, derfor sier jeg: Skyldfri eller ugudelig, han gjør dem begge til intet!
- ²³ Dersom svepen brått rammer med død, spotter han de uskyldiges lidelse.
- ²⁴ Jorden er gitt i den ugudeliges hånd. Gud dekker til ansiktet på dens dommere. Er det ikke han som gjør det, hvem er det da?
- ²⁵ Mine dager er raskere enn en løper. De flykter uten å ha sett noe godt.
- ²⁶ De farer av sted som sivbåter, som en ørn som slår ned på sitt bytte.

- 27 Om jeg sier: Jeg vil glemme min sorg, jeg vil legge av meg det bedrøvede ansiktet og se glad ut,
 28 da gruer jeg for alle mine plager. Jeg vet jo at du ikke frikjenner meg.
 29 Jeg er jo dømt på forhånd - hvorfor strever jeg da forgjeves?
 30 Om jeg vasket meg med snø og rensset hendene mine med lut,
 31 likevel skulle du dyppe meg i en grøft, så mine egne klær ville få avsky for meg.
 32 For han er ikke en mann som jeg, så jeg kunne svare ham, slik at vi kunne gå sammen for retten.
 33 Det er ikke noen voldgiftsmann mellom oss, som kunne legge sin hånd på oss begge.
 34 Bare han ville ta bort sitt ris fra meg, så hans redsler ikke skremte meg!
 35 Da skulle jeg tale uten å frykte for ham. Men slik er det ikke med meg.

Jobs bok 10

Job synes Gud er hard som plager ham med lidelser

- 1 Min sjel er lei av livet! Jeg vil la min klage ha fritt løp, jeg vil tale i min sjels bitre smerte.
 2 Jeg vil si til Gud: Fordøm meg ikke! La meg vite hvorfor du strider mot meg!
 3 Synes det godt for deg at du undertrykker, at du forkaster det dine hender har dannet, og at du lar lyset skinne over ugudeliges råd?
 4 Ser du med kjødets øyne? Eller ser du slik som et menneske ser?
 5 Er dine dager som et menneskes dager, eller dine år som en manns dager?
 6 siden du søker etter min misgjerning og leter etter min synd,
 7 enda du vet at jeg ikke er ugudelig, og at det ingen er som redder av din hånd.
 8 Dine hender har dannet meg og skapt meg, helt og i alle deler, og enda vil du ødelegge meg!
 9 Kom i hu at du har dannet meg som leire, og nå lar du meg igjen vende tilbake til støvet!
 10 Helte du meg ikke ut som melk og lot meg størkne som ost?
 11 Med hud og kjøtt kledde du meg, og knyttet meg sammen med ben og sener.
 12 Liv og miskunn ga du meg, og din varetekt vernet om min ånd.

- 13** Og så var det dette du gjemte i ditt hjerte! Jeg vet at dette hadde du i sinne:
- 14** Syndet jeg, så ville du vokte på meg og ikke frikjenne meg for min misgjerning.
- 15** Var jeg skyldig, da ve meg! Men var jeg uskyldig, skulle jeg likevel ikke kunne løfte hodet! Mett av skam er jeg, og min elendighet har jeg for øye.
- 16** Og løftet jeg likevel hodet, så ville du jage etter meg som en løve, og igjen vise din forunderlige makt mot meg.
- 17** Du ville føre nye vitner mot meg og øke din harme mot meg, sende stadig nye hærflokker mot meg.
- 18** Hvorfor lot du meg komme ut av min mors liv? Hadde jeg bare dødd, så intet øye hadde sett meg!
- 19** Da ville jeg ha vært som om jeg aldri hadde vært til. Fra mors liv var jeg da blitt båret til graven.
- 20** Er ikke mine dager få? Å, om han kunne holde opp og la meg være, så jeg kunne bli litt glad,
- 21** før jeg går bort for ikke å vende tilbake, bort til mørkets og dødsskyggens land,
- 22** et land så dystert som den mørkeste natt, hvor dødsskygge og forvirring rår, og hvor lyset er som den svarteste natt!

Jobs bok 11

Sofar anklager Job for synd

- 1** Da tok Sofar fra Na'ama til orde og sa:
- 2** Skulle en ordflokk bli uten svar, eller en pratmaker få rett?
- 3** Skulle ditt prat drive menn til taushet? Skulle du spotte uten at noen sier at du burde skamme deg?
- 4** Og skal du få si: Min lære er ren, og du kan ikke se noen skyld hos meg?
- 5** Om bare Gud ville tale og oppløse sine lepper mot deg,
- 6** om han ville åpenbare deg visdommens hemmeligheter, at det er dobbel forstand i dem, - da måtte du nok innse, at noe av din misgjerning tilgir Gud deg!
- 7** Kan du fatte Gud med din forstand? Eller kan du finne ut hvor Den Allmektige har sin grense?
- 8** Guds visdom, himmelhøy er den. Hva kan du gjøre? Dypere enn dødsriket er den. Hva vet du?

- ⁹ Lengre enn jorden er dens mål og bredere enn havet.
- ¹⁰ Om Gud drar fram, om han setter i fengsel og sammenkaller retten, hvem kan da hindre ham?
- ¹¹ For han, han kjenner de falske menn og ser uretten - mon han ikke gir akt?
- ¹² Kan en uvettig mann få forstand? Kan et villesel bli født til menneske?
- ¹³ Hvis du vender ditt hjerte til ham og utbreder dine hender for ham -
- ¹⁴ er det synd i din hånd, da få den bort og la ikke urett bo i dine telt -
- ¹⁵ ja, da skal du, fri for lyte, oppløfte ditt ansikt og stå fast og ikke frykte.
- ¹⁶ Du skal glemme din plage. Du skal tenke på den som vannet som rant vekk.
- ¹⁷ Lysere enn middagen blir da ditt liv, mørket blir for deg som morgenen.
- ¹⁸ Og du skal være trygg, for da er det håp. Ja, du skal se deg omkring og legge deg trygt til ro.
- ¹⁹ Du skal hvile, og ingen skal skremme deg opp. Og mange vil gjerne være deg til lags.
- ²⁰ Men de ugudeliges øyne tæres bort. De har ingen tilflukt mer, og deres håp er å få oppgi sin ånd.

Jobs bok 12

Job anklager sine venner for mangel på visdom

- ¹ Da svarte Job og sa:
- ² Ja, sannelig, dere er de rette folkene! Og med dere dør visdommen ut!
- ³ Men også jeg har forstand, likesom dere. Jeg står ikke tilbake for dere. Og hvem kjenner ikke til dette?
- ⁴ Til spott for mine venner er jeg blitt, jeg som ropte til Gud og fikk svar. Til spott er jeg, den rettskafne og uklanderlige.
- ⁵ Den trygge føler bare forakt for ulykken, han tenker at den rammer bare dem hvis fot allerede vakler.
- ⁶ Voldsmenn får ha sine telt i fred, og trygge er de som egger Gud til vrede, de som tenker at de har sin gud i sin hånd.
- ⁷ Spør bare dyrene, de skal lære deg. Spør himmelens fugler, de skal si deg det.
- ⁸ Eller tal til jorden, og den skal lære deg, og havets fisker skal fortelle deg det.
- ⁹ Hvem skjønner ikke av alt dette at det er Herrens hånd som har skapt det.

- ¹⁰ Det er han som har i sin hånd hver levende sjel og hvert menneskelegemes ånd.
- ¹¹ Mon ikke øret prøver ord, likesom ganen smaker mat?
- ¹² Hos gråhårede er visdom, og langt liv gir forstand.
- ¹³ Hos ham er visdom og velde, ham tilhører råd og forstand.
- ¹⁴ Se, han river ned, og ingen bygger opp igjen. Han stenger for en mann, og ingen kan lukke opp.
- ¹⁵ Han demmer for vannene, og de tørker bort. Han slipper dem løs, og de river jorden med seg.
- ¹⁶ Hos ham er styrke og visdom. I hans makt er både den som farer vill, og den som fører vill.
- ¹⁷ Han lar rådsherrer gå barbent bort, og gjør dommere til dårer.
- ¹⁸ Kongers bånd løser han, men binder rep om deres lender.
- ¹⁹ Han lar prester gå barbent bort, og mektige menn støter han ned.
- ²⁰ Han tar mælet fra prøvede menn og innsikt fra oldinger.
- ²¹ Han utøser forakt over fyrster, og løser beltet på de mektige.
- ²² Han drar det skjulte fram fra mørket og fører dødsskygge fram i lyset.
- ²³ Han gjør folkene store, og han lar dem gå til grunne. Han gir folkene vidt rom, og han fører dem bort.
- ²⁴ Han tar forstanden fra høvdingene i landet, og lar dem tumle omkring i veiløs ødemark.
- ²⁵ De famler i mørke uten lys, og han lar dem rave som drukne folk.

Jobs bok 13

Selv om Herren slår meg, vil jeg stole på ham

- ¹ Se, alt sammen har mitt øye sett, mitt øre hørt og merket seg.
- ² Det som dere vet, det vet også jeg. Jeg står ikke tilbake for dere.
- ³ Men jeg vil tale til Den Allmektige, og jeg har lyst til å rettferdiggjøre meg for Gud.
- ⁴ Men dere dikter opp løgn! Dårlige leger er dere alle sammen.
- ⁵ Å, om dere ville tie helt stille, så kunne det gjelde for visdom.
- ⁶ Hør nå på mitt motlegg og merk på anklagen fra mine lepper!

- ⁷ Vil dere tale urett til forsvar for Gud? Vil dere tale svikefullt til forsvar for ham?
- ⁸ Vil dere ta hans parti, eller vil dere være sakførere for Gud?
- ⁹ Vil det gå godt for dere når han ransaker dere, eller vil dere narre ham, som en narrer et menneske?
- ¹⁰ Han skal sannelig tukte dere, om dere i lønndom gjør forskjell på folk.
- ¹¹ Vil ikke hans høyhet forferde dere, og redselen for ham falle over dere?
- ¹² Deres tankespråk er askespråk. Deres skanser blir til skanser av leire.
- ¹³ Ti, la meg være, så jeg kan tale. Så får det komme over meg hva det vill!
- ¹⁴ Hvorfor skulle jeg bære mitt kjøtt mellom mine tenner? Jeg vil legge mitt liv i min hånd.
- ¹⁵ Selv om han slår meg, vil jeg stole på ham. Jeg vil vise ham at min ferd er rett.
- ¹⁶ Og det skal bli til frelse for meg. Men ingen ugudelig kommer for hans åsyn.
- ¹⁷ Hør da nøye på mitt ord og la min forklaring trenge inn i ørene.
- ¹⁸ Se, jeg har saken i orden! Jeg vet at jeg har rett.
- ¹⁹ Hvem er den som vil gå i rette med meg? Ja, da vil jeg tie stille og dø.
- ²⁰ Bare to ting må du ikke gjøre mot meg, da skal jeg ikke skjule meg for ditt åsyn:
- ²¹ Ta din hånd bort fra meg, og la ikke dine redsler forferde meg.
- ²² Så kall da, og jeg skal svare! Eller la meg tale, og svar du meg!
- ²³ Hvor mange misgjerninger og synder har jeg? Gjør kjent for meg min overtredelse og min synd!
- ²⁴ Hvorfor skjuler du ditt åsyn og regner meg som din fiende?
- ²⁵ Vil du skremme et bortblåst blad og forfølge et tørt halmstrå? -
- ²⁶ siden du skriver så harde ting mot meg og lar meg arve min ungdoms misgjerninger,
- ²⁷ siden du setter mine føtter i stokken og vokter på alle mine veier og drar en ring om mine fotsåler.
- ²⁸ Og dette gjør du mot en som tæres bort som et råttent tre, som et møllspist klede.

Jobs bok 14

Job kjemper med tanken på døden

- 1** Et menneske, født av en kvinne, lever en kort tid og mettes med uro.
- 2** Som en blomst skyter han opp og visner, han flykter som skyggen og blir ikke stående.
- 3** Men selv over en slik en vokter ditt øye, og du fører meg fram for din domstol!
- 4** Kunne det bare komme en ren av en uren? Ikke én!
- 5** Når mannens dager er fastsatt og hans måneders tall bestemt hos deg, når du har satt ham en grense som han ikke kan overskride,
- 6** så vend ditt øye bort fra ham, så han kan ha ro så pass at han kan glede seg som en dagarbeider ved sin dag.
- 7** For treet er det håp. Om det hogges ned, så spirer det igjen, på nye skudd mangler det ikke.
- 8** Om roten blir gammel i jorden, og stubben dør ut i mulden,
- 9** så setter det likevel knopper ved eimen av vann, og skyter greiner som et nyplantet tre.
- 10** Men når en mann dør, så ligger han der. Når et menneske oppgir ånden, hvor er han da?
- 11** Som vannet renner ut av sjøen, og som en elv minker og tørker bort,
- 12** slik legger et menneske seg ned og står ikke opp igjen. Så lenge himmelen er til, våkner de ikke - de vekkes ikke opp av søvnen.
- 13** Å, om du ville gjemme meg i dødsriket og skjule meg der til din vrede var over - om du ville sette meg tidsfrist og så komme meg i hu igjen!
- 14** Når en mann dør, lever han da opp igjen? Alle min krigstjenestes dager vil jeg vente, til min avløsning kommer.
- 15** Da skal du rope, og jeg skal svare deg, og du vil lengte etter din skapning.
- 16** Men nå teller du mine skritt og vokter stadig på min synd.
- 17** Forseglet i en pung ligger mine overtredelser, og du syr til over min misgjerning.
- 18** Som et fjell faller og forvitrer, og en klippe blir flyttet fra sitt sted,
- 19** som vannet huler ut steiner og flommen skyller bort muldjorden, slik gjør du menneskets håp til intet.
- 20** Du beseirer ham for alltid, og han må gå bort. Du skamfarer ansiktet hans og lar ham fare.

²¹ Kommer hans barn til ære, da vet han det ikke. Blir de fornedret, merker han det ikke.

²² Bare over ham selv kjenner hans legeme smerte, og bare over ham selv sørger hans sjel.

Jobs bok 15

Elifas irettesetter Job

¹ Da tok Elifas fra Teman til orde og sa:

² Skulle en vis mann svare med kunnskap som bare er vind? Fyller han sitt indre med stormvær?

³ Skulle han vel forsvare sin sak med unyttige ord, og med tale som det ikke er gagn i?

⁴ Til og med gudsfrykten bryter du ned, og du svekker andakten for Guds åsyn.

⁵ Din synd legger ordene i din munn. Du velger falske menns tale.

⁶ Din egen munn domfeller deg, ikke jeg, dine lepper vitner mot deg.

⁷ Ble du født først av alle mennesker, eller kom du til verden før alle haugene var til?

⁸ Var du tilhører i Guds hemmelige råd, tilranet du deg visdom der?

⁹ Hva vet du som vi ikke vet? Hva forstår du som er ukjent for oss?

¹⁰ Det er blant oss noen som er både gamle og gråhåret, rikere på dager enn din far.

¹¹ Er Guds trøsteord for lite for deg - et ord som ble talt så vennlig?

¹² Hvorfor lar du deg rive med av ditt hjerte? Og hvorfor gnistrer dine øyne? -

¹³ siden du vender din ånd mot Gud og lar ordene strømme fra din munn.

¹⁴ Hva er et menneske, at han skulle være ren, og en som er født av en kvinne, at han skulle være rettferdig?

¹⁵ Se, han stoler ikke engang på sine hellige, og himlene er ikke rene i hans øyne.

¹⁶ Langt mindre da en ussel og fordervet mann som drikker urett som vann.

¹⁷ Jeg vil kunngjøre deg noe, hør på meg! Det jeg har sett, det vil jeg fortelle,

¹⁸ det som vise menn forkynner og ikke har skjult, det som de mottok fra sine fedre.

¹⁹ Bare til dem ble landet gitt, ingen fremmede dro med dem.

- ²⁰ En ugudelig lever i angst alle sine dager. Få i tall er de årene som voldsmannen har i vente.
- ²¹ Skremmelige toner lyder i hans ører, midt i freden kommer ødeleggeren over ham.
- ²² Han har ikke noe håp om å vende tilbake fra mørket, og han er søkt ut til å falle for sverdet.
- ²³ Han flakker om etter brød og spør: Hvor er det å finne? Han vet at en mørkets dag står ferdig ved hans side.
- ²⁴ Nød og trengsel forferder ham, de beseirer ham som en angrepslysten konge,
- ²⁵ fordi han rakte ut sin hånd mot Gud og utfordret Den Allmektige,
- ²⁶ stormet fram mot ham med oppreist nakke, under vern av sine skjoldbukler.
- ²⁷ Han dekket ansiktet med sin fedme og la fett på hoftene.
- ²⁸ Han slår seg til i ødelagte byer, i hus hvor ingen skulle bo, som snart skal bli grushauger.
- ²⁹ Han blir ikke rik, hans gods varer ikke ved, og hans grøde luter ikke mot jorden.
- ³⁰ Han slipper ikke ut av mørket. Ilden skal tørke hans kvister. Han skal blåses bort ved Guds munns ånde.
- ³¹ La ham ikke sette sin lit til det som er forgjengelig! Da bedrar han seg selv, for alt han får igjen, blir bare forgjengelighet.
- ³² Før hans dag kommer, blir det oppfylt, og hans grein grønnes ikke.
- ³³ Han blir lik et vintre som mister druene før de er modne, og lik et oljetre som feller sine blomster.
- ³⁴ Den gudløse flokken er uten frukt. Ild fortærer teltene for dem som lar seg bestikke.
- ³⁵ De unnfanger ugjerning og føder ondskap, og fra deres morsliv kommer svik.

Jobs bok 16

Job klager over plagsomme trøstere

- ¹ Da svarte Job og sa:
- ² Jeg har hørt nok av dette! Dere er plagsomme trøstere alle sammen!
- ³ Blir det aldri ende på de tomme ordene? Hva er det som egger deg til å svare?

- ⁴ Også jeg kunne tale som dere. Om dere var i mitt sted, kunne jeg sette sammen ord mot dere. Jeg kunne riste på hodet over dere.
- ⁵ Jeg kunne styrke dere med min munn, og mine leppers medynk kunne gi dere lindring.
- ⁶ Om jeg taler, stilles ikke min smerte. Og lar jeg det være, hva lindring får jeg ved det?
- ⁷ Ja, nå har Gud trettet meg ut. Du har utryddet hele min husstand.
- ⁸ Du grep meg fatt - og dette ble et vitne mot meg. Min magerhet sto opp og anklaget meg, like i mitt ansikt vitnet den mot meg.
- ⁹ Hans vrede fortærte meg og forfulgte meg. Han skar tenner mot meg. Min motstander ser på meg med skarpe øyne.
- ¹⁰ De spilte opp sin munn mot meg, med hån slo de meg på kinnet. Alle har de slått seg sammen mot meg.
- ¹¹ Gud gir meg i urettferdige menns vold og styrter meg i ugudelige menneskers hender.
- ¹² Jeg levde i ro, da ristet han meg. Han grep meg i nakken og brøt meg i stykker. Han satte meg opp som skyteskive.
- ¹³ Hans skyttere omringet meg. Han kløvde nyrene mine uten barmhjertighet, han øste ut min galle på jorden.
- ¹⁴ Han rev flenge på flenge i meg, han stormet mot meg som en kriger.
- ¹⁵ Jeg har sydd sekk om kroppen, og stukket mitt horn i støvet.
- ¹⁶ Mitt ansikt er rødt av gråt, og over mine øyelokk ligger det dødsskygge.
- ¹⁷ Og enda er det ingen urett i mine hender, og min bønn er ren.
- ¹⁸ Å jord, dekk ikke mitt blod! Måtte det ikke være noe sted hvor mitt skrik stanser!
- ¹⁹ Se, også nå har jeg mitt vitne i himmelen, i det høye er det en som taler min sak.
- ²⁰ Min talsmann er min venn. Med gråt ser mitt øye mot Gud,
- ²¹ og han taler menneskets sak for Gud, slik en mann ber for sin neste.
- ²² For om få år skal jeg vandre den veien som ikke fører tilbake.

Jobs bok 17

Job ber Gud ta seg av hans sak

- ¹ Min ånd er brutt, mine dager er utslokt. Graver ligger foran meg.

- ² Sannelig, spott omgir meg på alle kanter, og mitt øye må betrakte deres trettekjære ferd.
- ³ Så gi nå et pant, gå i borgen for meg hos deg selv! Hvem er han som vil stille sikkerhet og gi håndslag?
- ⁴ Du har jo lukket deres hjerte for innsikt, derfor vil du ikke la dem vinne.
- ⁵ Den som forråder venner, så de blir til bytte, hans barns øyne skal tæres bort.
- ⁶ Jeg er satt til et ordtak for folk. Jeg er en mann som blir spyttet i ansiktet.
- ⁷ Mitt øye er sløvet av sorg, og alle mine lemmer er som en skygge.
- ⁸ Rettskafne blir forferdet over dette, og den skyldfrie blir harm på den gudløse.
- ⁹ Men den rettferdige holder fast ved sin vei. Den som har rene hender, får enda mer kraft.
- ¹⁰ Men dere - kom bare igjen alle sammen! Jeg finner så likevel ikke noen vismann blant dere!
- ¹¹ Mine dager har hastet forbi. Mine planer er gjort til intet - mitt hjertes eiendom!
- ¹² Natt gjør de til dag. De sier at lyset er nærmere enn det mørket som ligger like foran meg.
- ¹³ Når jeg håper på dødsriket som mitt hus og reder mitt leie i mørket,
- ¹⁴ når jeg roper til graven: Du er min far! - og til makken: Du er min mor og min søster! -
- ¹⁵ hvor er da mitt håp? Hvem kan se noe håp for meg?
- ¹⁶ Vil de gå ned til dødsrikets porter? Skal vi sammen gå til hvile i støvet?

Jobs bok 18

Bildad ber Job være forstandig

- ¹ Da tok Bildad fra Sjuah til orde og sa:
- ² Når vil dere da en gang sette en grense for deres ord? Kom til fornuft, så kan vi tale sammen!
- ³ Hvorfor blir vi regnet som fe? Hvorfor er vi urene i deres øyne?
- ⁴ Og du som sliter deg selv i stykker i din vrede! Skal jorden bli øde for din skyld og fjell bli flyttet fra sin plass?
- ⁵ Like fullt skal den ugudeliges lys bli slokt, og ilden på hans arne skal ikke lyse.

- ⁶ Lyset skal bli til mørke i hans telt, og hans lampe skal slokne for ham.
- ⁷ Hans sterke skritt skal bli hindret, og hans egne planer skal styrte ham.
- ⁸ Han blir fanget i garnet med sine føtter, og han går inn i et nett.
- ⁹ En snare griper ham om hælen, et rep holder ham fast.
- ¹⁰ Skjult i jorden er det garnet han fanges i, og fellen ligger på hans vei.
- ¹¹ Redsler forferder ham rundt omkring og jager ham hvor han setter sin fot.
- ¹² Av sult blir hans kraft fortært, og ulykke står ferdig ved hans side.
- ¹³ Hans hud fortæres stykke for stykke. Dødens førstefødte fortærer hans lemmer.
- ¹⁴ Han rives bort fra sitt telt, som han setter sin lit til. Du lar ham dra av sted til redslenes konge.
- ¹⁵ Folk som ikke hører ham til, bor i hans telt. Det blir strødd svovel over hans bosted.
- ¹⁶ Nedentil tørkes hans røtter bort, og oventil visner hans greiner.
- ¹⁷ Hans minne blir borte i landet, og hans navn nevnes ikke mer ute på marken.
- ¹⁸ Han støtes fra lyset ut i mørket, han jages bort fra jorderike.
- ¹⁹ Han har ikke barn og ikke etterkommere blant sitt folk, og det finnes ingen i hans bolig som har sluppet unna.
- ²⁰ De som bor i Vesten, blir forferdet over hans dag, og de som bor i Østen, blir grepet av redsel.
- ²¹ Ja, slik går det med den urettferdiges bolig, slik går det med hjemmet til den som ikke kjenner Gud.

Jobs bok 19

Job: Jeg vet at min gjenløser lever

- ¹ Og Job svarte og sa:
- ² Hvor lenge vil dere plage min sjel og knuse meg med ord?
- ³ Det er nå tiende gang dere håner meg og ikke skammer dere ved å krenke meg.
- ⁴ Har jeg virkelig fart vill, da blir min villfarelse min egen sak.
- ⁵ Vil dere virkelig opphøye dere over meg og vise meg at min vanære har rammet meg med rette?

- ⁶ Da skal dere vite at Gud har gjort meg urett! Han har satt sitt garn omkring meg.
- ⁷ Se, jeg roper: Vold! - men jeg får ikke noe svar. Jeg skriker om hjelp, men det er ingen rett å få.
- ⁸ Min vei har han stengt, så jeg ikke kommer fram, og over mine stier legger han mørke.
- ⁹ Min ære har han kledd av meg og tatt bort kronen fra mitt hode.
- ¹⁰ Han bryter meg ned på alle kanter, så jeg går til grunne, og han rykker opp mitt håp som et tre.
- ¹¹ Han lar sin vrede brenne mot meg og akter meg som sin fiende.
- ¹² Hans hærflokker kommer imot meg, de baner seg vei og leirer seg rundt om mitt telt.
- ¹³ Mine brødre har han drevet langt bort fra meg, og mine kjenninger er blitt helt fremmede for meg.
- ¹⁴ Mine nærmeste holder seg borte, og mine kjenninger har glemt meg.
- ¹⁵ Mine husfolk og mine tjenestepiker regner meg som en fremmed, jeg er blitt en utlending i deres øyne.
- ¹⁶ Kaller jeg på min tjener, så svarer han ikke. Med egen munn må jeg bønnfalle ham.
- ¹⁷ Min ånde er motbydelig for min hustru, og jeg er som vond lukt for min mors sønner.
- ¹⁸ Selv barn forakter meg. Vil jeg reise meg, så taler de imot meg.
- ¹⁹ Alle mine nærmeste venner avskyr meg, og de jeg elsket, har vendt seg imot meg.
- ²⁰ Mine ben trenger ut gjennom min hud og mitt kjøtt, bare tannkjøttet er ennå urørt på meg.
- ²¹ Forbarm dere, forbarm dere over meg, dere mine venner! For Guds hånd har rørt ved meg.
- ²² Hvorfor forfølger dere meg likesom Gud og blir ikke mette av mitt kjøtt?
- ²³ Å, måtte mine ord bli oppskrevet! Måtte de bli opptegnet i en bok,
- ²⁴ ja, med jerngriffel og bly for evig bli hogd inn i stein!
- ²⁵ Men jeg, jeg vet at min gjenløser lever, og som den siste skal han stå fram på støvet.
- ²⁶ Og etter at denne min hud er blitt ødelagt, skal jeg ut fra mitt kjød skue Gud,

²⁷ han som jeg skal skue, meg til gode, han som mine øyne skal se og ikke noen fremmed - mine nyrer tæres bort i mitt liv av lengsel.

²⁸ Når dere sier: Hvor vi skal forfølge ham! - dere har jo funnet skylden hos meg -

²⁹ så frykt for sverdet! For vrede er en synd som straffes med sverd! Dette sier jeg for at dere skal tenke på at det kommer en dom.

Jobs bok 20

Sofar: Den ugudeliges lykke er kortvarig

¹ Da tok Sofar fra Na'ama til orde og sa:

² Mine tanker legger meg svaret i munnen! Derfor stormer det i meg.

³ Hån og irettesettelse må jeg høre, og min ånd gir meg svar ut fra min innsikt.

⁴ Vet du da ikke at slik har det vært fra evighet, fra den tid mennesker ble satt på jorden,

⁵ at de ugudeliges jubel er kort, og den gudløses glede varer bare et øyeblikk?

⁶ Om hans hovmod stiger mot himmelen, og om hans hode når til skyen,

⁷ så går han likevel til grunne for evig som skitt. De som så ham, spør: Hvor er han?

⁸ Som en drøm flyr han bort, og ingen finner ham mer. Han jages bort som et syn om natten.

⁹ Det øye som så ham, ser ham ikke mer, og han er ikke lenger å se på sitt hjemsted.

¹⁰ Hans barn må søke hjelp fra fattigfolk, og hans hender må gi hans gods tilbake.

¹¹ Hans ben var fulle av ungdomskraft, men nå ligger den med ham i støvet.

¹² Selv om det onde er søtt i hans munn, og selv om han skjuler det under tungen,

¹³ sparer på det og slipper det ikke, men holder det tilbake under ganen,

¹⁴ så blir likevel hans mat omskapt i hans innvoller og blir til ormegift i hans liv.

¹⁵ Han slukte gods, men må spy det ut igjen, Gud driver det ut av hans buk.

¹⁶ Ormegift må han suge i seg, hoggormens tunge dreper ham.

¹⁷ Han skal ikke få se bekker, elver av honning og elver av melk.

¹⁸ Han må gi tilbake det han har tjent, og får ikke nyte det. Meget gods har han vunnet, men han får liten glede av det.

- ¹⁹ For han knuste fattigfolk og lot dem ligge der. Han røvet hus til seg, hus som han ikke har bygd.
- ²⁰ Han kjente aldri ro i sitt indre. Han skal ikke slippe unna med sine skatter.
- ²¹ Det var ikke noe som unngikk hans grådighet, derfor varer ikke hans lykke.
- ²² Midt i hans rikdom blir det trangt for ham. Hver nødlidende vender sin hånd mot ham.
- ²³ Det skal skje at når han fyller sin buk, da sender Gud sin brennende vrede mot ham og lar den regne på ham mens han eter.
- ²⁴ Flykter han for våpen av jern, så vil en bue av kobber gjennomføre ham.
- ²⁵ Når han så drar pilen ut av sin rygg, og den lynende odden kommer fram av hans galle, da faller dødsredslar over ham.
- ²⁶ Alt mørke er i vente for hans vel gjemte skatter. En ild som ikke noe menneske puster til, fortærer ham, den eter det som er igjen av hans telt.
- ²⁷ Himmelen åpenbarer hans misgjerning, og jorden reiser seg mot ham.
- ²⁸ Det han har samlet i sitt hus, føres bort. Det skylles bort på Guds vredes dag.
- ²⁹ Dette er den lodd som et ugudeligg menneske får av Gud, den arv som er tilkjent ham av Den Allmechtige.

Jobs bok 21

Jobs svar om den gudløse

- ¹ Da tok Job til orde og sa:
- ² Hør aktsomt på mine ord og la dette være den trøst dere gir meg!
- ³ Tål meg, så jeg kan få tale, og når jeg har talt, da kan du spotte.
- ⁴ Mon min klage gjelder et menneske? Eller hvorfor skulle min ånd ikke bli utålmodig?
- ⁵ Vend dere til meg og bli forferdet og legg hånden på munnen!
- ⁶ Minnes jeg dette, så forferdes jeg, og min kropp skjelver.
- ⁷ Hvorfor blir de ugudeligg i live, blir gamle og vokser i makt og rikdom?
- ⁸ De ser sine barn trives omkring seg, og sine etterkommere har de for sine øyne,
- ⁹ Deres hus er sikre mot redslar, og Guds ris kommer ikke over dem.
- ¹⁰ Hans okse parer seg og spiller ikke, hans ku kalver og kaster ikke i utide.

- 11 De slipper sine barn ut som småfeet, og småguttene deres hopper av glede.
- 12 De synger til tamburin og sitar, og de gleder seg ved fløytens lyd.
- 13 De lever sine dager i lykke, og i et øyeblikk farer de ned til dødsriket.
- 14 Og likevel sa de til Gud: Vik fra oss! Vi har ikke lyst til å kjenne dine veier.
- 15 Hva er Den Allmektige, at vi skulle tjene ham? Og hva gagn skulle vi ha av å vende oss til ham i bønn?
- 16 Deres lykke står ikke i deres egen hånd. De ugudeliges tanker er langt fra mine.
- 17 Men hvor ofte utslokkes vel de ugudeliges lampe, og hvor ofte hender det at ulykke kommer over dem? Hvor ofte tildeler han dem vel smerter i sin vrede?
- 18 Hvor ofte blir de vel som strå for vinden, som agner stormen fører bort?
- 19 Men Gud gjemmer hans straff til hans barn. - Ja, men han burde straffe ham selv, så han fikk kjenne det.
- 20 Med egne øyne burde han få se sin undergang, og av Den Allmektiges vrede burde han få drikke selv.
- 21 For hva bryr han seg om sitt hus etter sin død, når hans måneders tall er ute?
- 22 Vil noen lære Gud visdom, han som dømmer de høyeste?
- 23 Den ene dør midt i sin velmakt, helt trygg og rolig.
- 24 Hans kar var fulle av melk, og margen i hans ben var saftfull.
- 25 Den andre dør med sorg i hjertet og har aldri nytt noen lykke.
- 26 Begge ligger de i støvet, og likmakk dekker dem.
- 27 Se, jeg kjenner tankene deres og de onde rådene dere legger opp for å gjøre urett mot meg,
- 28 for dere sier: Hvor er nå den store mannens hus, og hvor er de teltene de ugudelige bodde i?
- 29 Har dere aldri spurt dem som har fart vidt omkring? Dere vil vel ikke forkaste deres vitnesbyrd,
- 30 at den onde blir spart på ulykkens dag, på vredens dag føres han unna.
- 31 Hvem påtaler åpent hans dårlige ferd? Og når han gjør noe, hvem gjengjelder ham det?
- 32 Til graven blir han båret med ære, og over gravhaugen holder de vakt.

33 Søt er hans hvile i dalens muld, og alle mennesker vandrer i hans fotspor, og det er ikke tall på dem som har gått foran ham.

34 Hvordan kan dere da trøste meg med så tom en trøst? Det er bare troløshet i alt det dere svarer.

Jobs bok 22

Elifas anklager Job for synd

1 Da tok Elifas fra Teman til orde og sa:

2 Kan vel en mann være til gagn for Gud? Nei, bare seg selv gagnar den forstandige.

3 Er det til noen nytte for Den Allmektige at du er rettferdig, eller til noen vinning at du vandrer ulastelig?

4 Er det for din gudsfrykts skyld han refser deg eller går i rette med deg?

5 Er ikke din ondskap stor og dine misgjerninger uten ende?

6 Du tok jo pant av dine brødre uten grunn og dro klærne av de nakne.

7 Du ga ikke den trette vann å drikke, og den sultne nektet du brød.

8 Men den som gikk fram med vold, han fikk landet i eie, og den som var høyt aktet, bodde i det.

9 Enker har du latt fare tomhendt, og farløses styrke ble knust.

10 Derfor er det snarer rundt omkring deg, brått blir du grepet av frykt.

11 Eller ser du ikke mørket og den vannflommen som dekker deg?

12 Er ikke Gud høy som himmelen? Og se de øverste stjernene, hvor høyt de står!

13 Og du sier: Hva vet Gud? Kan han vel dømme gjennom mørket?

14 Skyene er et dekke for ham, så han ikke ser noe, og på himmelens hvelving vandrer han.

15 Vil du følge den gamle stien som onde menn har tråkket opp?

16 De ble revet bort før tiden, og grunnen under føttene deres fløt bort som en strøm.

17 De var menn som sa til Gud: Vik fra oss! - og som spurte hva Den Allmektige vel skulle kunne gjøre for dem,

18 enda han hadde fylt deres hus med det som var godt. - Men de ugudeliges tanker er langt fra mine tanker. -

19 De rettferdige så det og gledet seg, og de uskyldige spottet dem:

- ²⁰ Sannelig, våre fiender er tilintetgjort, og ild har fortært deres overflod.
- ²¹ Forlik deg nå med ham og slutt fred. Ved dette skal du høste det gode.
- ²² Ta imot lærdom av hans munn og legg deg hans ord på hjertet!
- ²³ Vender du om til Den Allmektige, da skal din lykke bli bygd opp igjen. Men du må få urett bort fra dine telt.
- ²⁴ Kast ditt gull i støvet og ditt Ofir-gull blant steinene i bekken!
- ²⁵ Så skal Den Allmektige være ditt gull og være dynger av sølv for deg.
- ²⁶ Da skal du glede deg i Den Allmektige og løfte ditt åsyn til Gud.
- ²⁷ Du skal be til ham, og han skal høre deg. Du skal oppfylle dine løfter.
- ²⁸ Og setter du deg noe fore, da skal det lykkes for deg, og over dine veier skal det skinne lys.
- ²⁹ Når det fører nedover, skal du si: Oppover! Han skal frelse den som slår sitt øye ned.
- ³⁰ Selv den som ikke er uskyldig, skal han redde. Ved dine henders renhet skal han bli reddet.

Jobs bok 23

Job: Bare jeg visste å finne Gud

- ¹ Da svarte Job og sa:
- ² Ennå i dag er min klage bitter. Og likevel hviler min hånd tungt på mine sukk.
- ³ Bare jeg visste å finne ham og kunne komme fram til hans trone!
- ⁴ Jeg skulle legge min sak fram for hans åsyn og fylle min munn med beviser.
- ⁵ Da skulle jeg få vite hva han ville svare meg, og forstå det han ville si meg.
- ⁶ Ville han da med full kraft stride mot meg? Å nei, nettopp han ville høre på meg.
- ⁷ Da skulle en rettskaffen mann gå i rette med ham, og min dommer ville slippe meg fri for all tid.
- ⁸ Men går jeg mot øst, så er han ikke der. Går jeg mot vest, så blir jeg ikke var ham.
- ⁹ Er han virksom i nord, så ser jeg ham ikke. Går han mot sør, så får jeg ikke øye på ham.
- ¹⁰ For han kjenner den veien jeg holder meg til. Prøvde han meg, så skulle jeg gå fram av prøven som gullet.

- 11** Min fot holdt seg i hans spor. Jeg fulgte hans vei og bøyde ikke av.
- 12** Fra hans leppers bud vek jeg ikke. Fremfor min egen lov aktet jeg på hans munns ord.
- 13** Men han er den eneste, og hvem hindrer ham? Det hans sjel ønsker, det gjør han.
- 14** For han fullfører det han har fastsatt for meg, og av slikt er det mye hos ham.
- 15** Derfor er jeg redd for å komme ham nær. Tenker jeg på det, så bever jeg for ham.
- 16** Og Gud har gjort mitt hjerte forsakt, Den Allmektige har forferdet meg,
- 17** fordi jeg ikke ble rykket bort før mørket kom, og fordi han ikke skjulte ulykkens natt for meg.

Jobs bok 24

Hvorfor straffer ikke Gud de ugudelige?

- 1** Hvorfor lar Den Allmektige ikke sine domstider komme? Og hvorfor får de som kjenner ham, ikke se hans dager?
- 2** Folk flytter grenseskjell, de raner fe og fører det på beite.
- 3** Farløses esel driver de bort, enkens okse tar de i pant.
- 4** Fattigfolk trenger de ut av veien, alle de nedbøyde i landet må gjemme seg.
- 5** Ja, som villesler i ørkenen går de ut til sin gjerning og leter etter føde, ødemarken gir dem brød til barna.
- 6** Fôr må de høste på marken, og i den ugudeliges vingård får de sanke restene.
- 7** De overnatter nakne uten klær og uten dekke i kulden.
- 8** Av skyllregnet på fjellet blir de våte. Fordi de ikke har noe annet ly, trykker de seg inn til klippen.
- 9** Andre river farløse bort fra mors bryst, og armingens klær tar de som pant.
- 10** De går nakne, uten klær. Sultne bærer de kornbånd.
- 11** Innenfor de ugudeliges murer presser de olje. De trækker vinpressene og må likevel tørste.
- 12** Fra byen lyder døendes stønn, og de hardt sårede roper etter hjelp, men Gud enser ikke slik urett.
- 13** Noen er fiender av lyset. De kjenner ikke dets veier og holder seg ikke på dets stier.

14 Ved daggry står morderen opp. Han slår i hjel den som er arm og fattig, og om natten er han som tyven.

15 Ekteskapsbryterens øye speider etter skumringen. Han sier: Det er ikke noe øye som ser meg! Og han dekker ansiktet til.

16 I mørket bryter de inn i husene. Om dagen lukker de seg inne. Lyset vil de ikke vite av.

17 For nattens mørke er morgen for dem alle. De er vel kjent med nattemørkets redsler.

18 Men hastig blir de revet med av strømmen. Forbannet blir deres arvedel i landet. De ferdes ikke mer på veien til vingårdene.

19 Som tørke og hete sluker snøvann, slik vil dødsriket sluke dem som synder.

20 Hans mors liv glemmer ham, makken fortærer ham med lyst, ingen minnes ham lenger. Ondskapen blir som et splintret tre.

21 Han handlet ille mot de ufruktbare, henne som ikke fødte, og aldri har han gjort godt mot enker.

22 Men Gud oppholder voldsmennene lenge med sin kraft. De reiser seg igjen, men ingen er sikker på livet.

23 Han lar dem leve i trygghet og støtter dem, hans øye våker over deres veier.

24 De stiger høyt. En liten stund, så er de ikke mer. De segner og dør som alle andre, som akstoppen blir de skåret av.

25 Er det ikke så? Hvem kan gjøre meg til løgner eller gjøre mitt ord ugyldig?

Jobs bok 25

Bildad: Intet menneske kan være rettferdig for Gud

1 Da tok Bildad fra Sjuah til orde og sa:

2 Makt og ærefrykt hører ham til. Han skaper fred i sine høye himler.

3 Er det tall på hans skarer? Får ikke alle sitt lys fra ham?

4 Hvordan skulle da et menneske være rettferdig for Gud eller en som er født av en kvinne, være ren?

5 Selv månen skinner ikke klart, og stjernene er ikke rene i hans øyne.

6 Hvor meget mindre da mennesket, det krypet! - menneskebarnet, makk som det er!

Jobs bok 26

Job: Gud er opphøyet

- 1** Da svarte Job og sa:
- 2** Hvor godt du har hjulpet den avmektige og støttet den kraftløse arm!
- 3** Hvor klokt du har gitt den uvise råd! For et overmål av visdom du har lagt for dagen!
- 4** Hvem har gitt deg de ordene du fremfører? Hvem kommer den fra, den ånd som går ut fra deg?
- 5** De døde skjelver under vannenes dyp, og de som bor i dem.
- 6** Dødsriket ligger åpent for ham og avgrunnen uten dekke.
- 7** Han brer Norden ut over det øde rom, han henger jorden på intet.
- 8** Han binder vannene sammen i sine skyer, og skyene brister ikke under dem.
- 9** Han stenger for synet av sin trone, brer sine skyer over den.
- 10** En grense har han dratt i en ring over vannene, der hvor lyset grenser til mørket.
- 11** Himmelenes støtter skjelver, og de forferdes ved hans trussel.
- 12** Ved sin kraft opprører han havet, og ved sin forstand knuser han Rahab.
- 13** Ved hans ånde blir himmelen klar. Hans hånd gjennomborer den flyktende slangen.
- 14** Se, dette er bare utkantene av hans verk. Hvor svak er lyden av det ordet vi hører! Men hans veldes torden - hvem forstår den?

Jobs bok 27

Job hevder enda en gang at han er rettferdig

- 1** Og Job fortsatte sin visdomstale og sa:
- 2** Så sant Gud lever, han som har tatt min rett fra meg, Den Allmektige, som har forbitret min sjel
- 3** - så lenge som mitt livspust er i meg og Den Allmektiges ånde i min nese -:
- 4** Mine lepper taler ikke urett, og min tunge taler ikke svik.
- 5** Det skal være langt fra meg å gi dere rett! Så lenge jeg lever, lar jeg ikke min rettskaffenhet bli tatt fra meg.
- 6** Jeg holder fast på min rettferdighet og slipper den ikke. Mitt hjerte anklager meg ikke for noen av mine dager.
- 7** Måtte min fiende stå der som en ugudelig, og min motstander som en urettferdig!

- ⁸ For hva håp har den gudløse, når Gud avskjærer hans liv, når han tar hans sjel fra ham?
- ⁹ Hører vel Gud hans skrik når trengsel kommer over ham?
- ¹⁰ Eller kan han glede seg i Den Allmektige? Kan han påkalle Gud til hver tid?
- ¹¹ Jeg vil lære dere om Guds hånd. Jeg vil ikke skjule hva Den Allmektige har i sinne.
- ¹² Dere har jo selv sett det, hvorfor fører dere da så tom en tale?
- ¹³ Dette er det ugudelige menneskes lodd hos Gud og den arv som voldsmennene får av Den Allmektige:
- ¹⁴ Får han mange barn, så skal sverdet ta dem. Hans ætlinger får ikke brød til å mette seg med.
- ¹⁵ De av dem som slipper unna, legges i graven ved pest, og enkene holder ikke sørgefest over dem.
- ¹⁶ Når han dynger opp sølv som støv og samler seg klær som leire,
- ¹⁷ så blir det de rettferdige som kler seg med det han har samlet, og sølvet skal de skyldfrie dele.
- ¹⁸ Som møll har han bygd sitt hus, som den løvhytten en markvokter lager seg.
- ¹⁹ Rik legger han seg, og ikke noe er tatt bort. Han slår øynene opp, og det er der ikke.
- ²⁰ Som en vannflom innhenter redslene ham, om natten fører en storm ham bort.
- ²¹ Østavinden løfter ham opp, så han farer av sted, og den blåser ham bort fra hans sted.
- ²² Gud skyter sine piler mot ham og sparer ham ikke, for hans hånd flyr han i hast.
- ²³ Folk klapper i hendene og håner ham og piper ham bort fra hans sted.

Jobs bok 28

Gudsfrykt er begynnelsen til visdom

- ¹ Sannelig, sølvet har sin gruve, og gullet et sted hvor det blir lutret.
- ² Jern hentes fram av jorden, og fra stein blir kobber smeltet fram.
- ³ De gjør ende på mørket, og inne i de innerste krokene gransker de steiner som ligger i det dypeste mørke.

- ⁴ De bryter en sjakt langt borte fra menneskenes bosted. Der ferdes de glemt, dypt under menneskenes føtter. Der henger de og svever langt borte fra mennesker.
- ⁵ Av jorden kommer det brød, men der nede blir den veltet om som av ild.
- ⁶ Safiren har sitt bosted i dens steiner, og dets støv inneholder gull.
- ⁷ Ingen rovfugl kjenner stien dit ned, og aldri har et falkeøye sett den.
- ⁸ Stolte rovdyr har ikke trådt på den, ingen løve har satt sin fot der.
- ⁹ På den harde steinen legger de sin hånd, de velter hele fjell om fra grunnen av.
- ¹⁰ I berget sprenger de ganger, og alle slags kostbare ting får de se.
- ¹¹ De demmer opp for dryppet av vannårene og fører skjulte ting fram i lyset.
- ¹² Men visdommen - hvor skal den finnes? Og hvor har forstanden sitt bosted?
- ¹³ Ikke noe menneske kjenner dens verd, og den finnes ikke i de levendes land.
- ¹⁴ Dypet sier: I meg er den ikke! Og havet sier: Den er ikke hos meg!
- ¹⁵ Den kan ikke kjøpes for kostelig gull, og dens pris kan ikke oppveies med sølv.
- ¹⁶ Den kan ikke kjøpes med Ofirs gull, med den kostbare onyks og safir.
- ¹⁷ Gull og glass kommer ikke opp imot den, og en kan ikke bytte den til seg for kar av fint gull.
- ¹⁸ Koraller og krystall kan ikke engang nevnes, og det å eie visdom er bedre enn perler.
- ¹⁹ Etiopias topas kommer ikke opp imot den. Den kan ikke oppveies med det reneste gull.
- ²⁰ Hvor kommer da visdommen fra? Og hvor har forstanden sin bolig?
- ²¹ Den er gjemt for alle levendes øyne. Den er skjult for himmelens fugler.
- ²² Avgrunnen og døden sier: Bare et rykte om den er kommet oss for øre.
- ²³ Gud kjenner veien til den, og han vet hvor visdommen har sin bolig.
- ²⁴ For hans øye når til jordens ender. Alt under himmelen ser han.
- ²⁵ Da han fastsatte vindens vekt og ga vannet dets mål,
- ²⁶ da han satte en lov for regnet og en vei for tordenskyen,
- ²⁷ da så han visdommen og åpenbarte den, da lot han den stå fram og utforsket den.

28 Og han sa til mennesket: Se, å frykte Herren, det er visdom, og å fly det onde er forstand.

Jobs bok 29

Job minnes den lykkelige tiden

1 Og Job fortsatte å fremføre sin visdomstale og sa:

2 Å, om jeg hadde det som i de månedene som er forbi, som i de dagene da Gud vernet om meg.

3 Da skinte hans lampe over mitt hode, da vandret jeg gjennom mørket ved hans lys.

4 Slik hadde jeg det i min modne manndoms dager, da Guds vennskap hvilte over mitt telt,

5 da Den Allmektige ennå var med meg, og jeg hadde mine barn omkring meg,

6 da mine skritt var badet i melk, og klippen lot bekker av olje strømme fram for meg.

7 Når jeg gikk opp til porten i byen og tok mitt sete på torget,

8 da dro de unge seg unna når de så meg, og de gråhårede reiste seg og ble stående.

9 Høvdinger lot være å tale, de la hånden på sin munn.

10 Storfolk tidde stille, og deres tunge ble hengende ved ganen.

11 Hver den som hørte om meg, priste meg lykkelig, og hver den som så meg, ga meg lovord.

12 For jeg berget armingen som ropte om hjelp, og den farløse som ingen hjelper hadde.

13 Den som var sin undergang nær, velsignet meg. Enkens hjerte fikk jeg til å juble.

14 Jeg iførte meg rettferdighet som en kledning, rettsinn bar jeg som ytterkappe og lue.

15 Øyne var jeg for den blinde, og føtter var jeg for den halte.

16 En far var jeg for de fattige, og ukjente folks sak gransket jeg.

17 Jeg knuste kjeven på kjeltringen, og rev byttet bort fra hans tenner.

18 Jeg tenkte da: I mitt rede skal jeg få dø, og mine dager skal bli tallrike som sand.

- ¹⁹ Det skal komme vann til mine røtter, og nattens dugg skal falle på mine greiner.
- ²⁰ Min ære blir alltid ny, og buen blir forynget i min hånd.
- ²¹ Meg hørte de på, de ventet og lyttet i taushet til mitt råd.
- ²² Når jeg hadde talt, var det ingen flere som tok ordet. Min tale dryppet ned over dem.
- ²³ De ventet på min tale som på regn, de åpnet sin munn som for vårregn.
- ²⁴ Når de var motløse, smilte jeg til dem. Mitt ansikts lys kunne de ikke formørke.
- ²⁵ Fikk jeg lyst til å gå til dem, da satt jeg der som en høvding og tronte som en konge i sin krigerskare, lik en som trøster de sørgende.

Jobs bok 30

Job møter nye prøvelser

- ¹ Men nå ler de av meg, de som er yngre av år enn jeg. Jeg aktet ikke fedrene deres så pass at jeg ville sette dem blant mine gjeterhunder.
- ² Hva hjelp kunne jeg vel ha av deres hender, de har jo mistet all manndomskraft?
- ³ De er uttært av nød og sult. De gnager på den tørre moen som alt i går var en øde ørken.
- ⁴ De plukker melde innunder buskene, og gyvelbuskens røtter er deres brød.
- ⁵ Fra menneskenes samfunn blir de jaget ut, folk roper etter dem som etter en tyv.
- ⁶ I ville kløfter må de bo, i huler i jord og fjell.
- ⁷ Mellom buskene skriker de, i neslekratt samler de seg,
- ⁸ barn av dårer og æreløse folk, pisket ut av landet.
- ⁹ Og nå er jeg blitt en spottesang og et ordtak for dem.
- ¹⁰ De avskyr meg, holder seg langt borte fra meg, og de nøler ikke med å spytte meg i ansiktet.
- ¹¹ Gud har løsnet strengen på min bue, og ydmyket meg. De går tøylesløst fram for mine øyne.
- ¹² Deres yngel reiser seg ved min høyre side. De spenner ben under meg, de baner seg vei for å skade meg.
- ¹³ De bryter opp min sti, de gjør hva de kan for å ødelegge meg, de som selv ingen hjelper har.

- 14 Som gjennom en vid revne kommer de, gjennom ruiner velter de seg fram.
- 15 Redsler har vendt seg mot meg. Min ære er som tatt av stormen, og som en sky er min velferd fart bort.
- 16 Og nå utøser min sjel seg i meg. Trengsels dager holder meg fast.
- 17 Natt gjennomborer mine ben, så de faller av. Min verk og pine hviler ikke.
- 18 Med veldig kraft er min kledning blitt vrent. Den henger tett omkring meg som kraven på min kappe.
- 19 Han har kastet meg ut i sølen, så jeg er blitt lik støv og aske.
- 20 Jeg skriker til deg, men du svarer meg ikke. Jeg står der, og du bare ser på meg.
- 21 Du er blitt grusom mot meg, med din sterke hånd forfølger du meg.
- 22 Du løfter meg opp i stormen, du lar meg fare av sted så jeg vakler i stormtakene.
- 23 For jeg vet at du fører meg til døden, til den bolig hvor alt levende samles.
- 24 Rekker ikke et menneske likevel ut sin hånd når alt synker i grus? Skriker han ikke om hjelp når han er kommet i ulykke?
- 25 Gråt jeg ikke selv over den som hadde harde dager? Sørget ikke min sjel over den fattige?
- 26 For jeg ventet godt, men det kom ondt. Jeg håpet på lys, men det kom mørke.
- 27 Mitt indre koker og er ikke stille. Trengselens dager er kommet over meg.
- 28 Sort går jeg omkring, men ikke av solens hete. Midt iblant folk reiser jeg meg og roper om hjelp.
- 29 Jeg er blitt en bror av sjakaler og en stallbror av strutser.
- 30 Min hud er sort og faller av meg, og mine ben er brent av hete.
- 31 Min sitar er blitt til sorg, og min fløyte til gråt og klage.

Jobs bok 31

Job taler igjen om sin rettferdighet

- 1 En pakt hadde jeg gjort med mine øyne, at jeg ikke skulle se på en jomfru.
- 2 Hva lodd ville jeg ellers få av Gud i himmelen, eller hva arv av Den Allmektige i det høye?
- 3 Skal ikke undergang ramme den urettferdige, og ulykke dem som gjør det onde?

- ⁴ Ser ikke han mine veier, og teller ikke han alle mine skritt?
- ⁵ Dersom jeg var gått fram med falskhet, og min fot har vært rask til svik
- ⁶ - la Gud veie meg på rettferds vektskål, og han skal se at jeg er uten skyld -
- ⁷ dersom mine skritt har bøyd av fra veien, og mitt hjerte har fulgt mine øyne, dersom det er noen flekk på mine hender,
- ⁸ måtte da en annen ete det jeg har sådd, og måtte det jeg har plantet, rykkes opp med rot!
- ⁹ Dersom mitt hjerte har latt seg dåre for en kvinnes skyld, og jeg har lurt ved min nestes dør,
- ¹⁰ måtte da min hustru bli satt til å male korn for en annen, og andre menn bøye seg over henne!
- ¹¹ For slikt er en skammelig handling, det er en misgjerning, som gjør skyldig for dommerne.
- ¹² Det er en ild som fortærer like til avgrunnen. Alt mitt gods skulle den gjøre ende på.
- ¹³ Har jeg krenket min trelles eller min trellekvinnes rett, når de hadde noen trette med meg?
- ¹⁴ Hva skal jeg da gjøre når Gud står opp imot meg, og hva skal jeg svare ham når han gransker saken?
- ¹⁵ Har ikke han som skapte meg i mors liv, skapt også dem? Har ikke en og den samme dannet oss i mors liv?
- ¹⁶ Har jeg nektet fattigfolk det de ønsket, og latt enkens øye tæres bort?
- ¹⁷ Har jeg ett mitt brød alene, så den farløse ikke fikk ete av det?
- ¹⁸ Nei, fra min ungdom av har jeg fostret ham som en far ville gjøre, og fra jeg var barn har jeg tatt meg av enken.
- ¹⁹ Har jeg kunnet se en ulykkelig uten klær eller en fattig uten et plagg å ha på seg?
- ²⁰ Har ikke hans hofter velsignet meg, fordi han fikk varme seg med ull av mine sauer?
- ²¹ Har jeg løftet min hånd mot den farløse, fordi jeg var viss på å få medhold i retten?
- ²² Måtte skulderbladet mitt falle fra skulderen, og armen min brytes løs fra sitt feste!
- ²³ For jeg fryktet Guds straff, og mot hans velde maktet jeg ikke noe.

- 24** Har jeg satt mitt håp til gullet og sagt til gullklumpen: Du er min tillit?
- 25** Har jeg gledet meg fordi min rikdom ble stor, og fordi min hånd vant meg meget gods?
- 26** Når jeg så sollyset, hvordan det strålte, og månen, hvor herlig den skred fram -
- 27** ble da mitt hjerte dåret i lønndom, så jeg sendte dem håndkyss?
- 28** Nei, også det ville være en misgjerning, skyldig til dom, for da hadde jeg fornektet Gud i det høye.
- 29** Har jeg gledet meg ved min fiendes ulykke og jublet når noe ondt rammet ham?
- 30** Nei, jeg tillot ikke min munn å synde ved å forbanne ham og ønske ham døden.
- 31** Må ikke mine husfolk vitne om at enhver fikk ete seg mett ved mitt bord?
- 32** Aldri måtte en fremmed ligge utenfor mitt hus om natten, jeg åpnet mine dører for den veifarende.
- 33** Har jeg, som folk pleier å gjøre, skjult mine synder og gjemt min misgjerning i min barm,
- 34** fordi jeg var skremt av mengden og redd for de fornemme slektenes forakt, så jeg tidde stille og ikke gikk ut av min dør?
- 35** Å, om jeg hadde noen som ville høre på meg! Se, her er underskriften, la Den Allmektige svare meg! Å, om jeg hadde det skriftet motparten min har satt opp!
- 36** Sannelig, jeg skulle ta det på min skulder. Jeg skulle feste det til mitt hode som en krone.
- 37** Jeg skulle gjøre ham regnskap for alle mine skritt, som en fyrste skulle jeg møte ham.
- 38** Dersom min åker skriker mot meg, og alle dens furer gråter,
- 39** dersom jeg har fortært dens grøde uten betaling og utslokt eierens liv,
- 40** måtte det da vokse torner på min åker istedenfor hvete og ugress istedenfor bygg! Her ender Jobs ord.

Jobs bok 32

Elihu: Verken Job eller hans venner har talt rett

- 1** De tre mennene svarte ikke Job mer, fordi han var rettferdig i sine egne øyne.

² Da ble Elihu harm. Han stammet fra Bus og var sønn av Barak'el, av Rams ætt. Han ble harm på Job, fordi han holdt seg selv for å være rettferdig for Gud.

³ Og han ble harm på Jobs tre venner, fordi de ikke fant noe svar og likevel dømte Job skyldig.

⁴ Elihu hadde ventet med å tale til Job, fordi de andre var eldre av år enn han.

⁵ Men da Elihu så at det ikke var noe svar i de tre menns munn, da ble han harm.

⁶ Og Elihu, sønn av Barak'el, busitten, tok til orde og sa: Jeg er ung av år, og dere er gråhåret. Derfor holdt jeg meg tilbake og torde ikke si dere hva jeg vet.

⁷ Jeg tenkte: La alderen tale og de mange år forkynne visdom!

⁸ Men det er menneskets ånd og Den Allmektiges åndepust som gjør forstandig.

⁹ De gamle er ikke alltid vise. Ikke alltid forstår oldinger hva som er rett.

¹⁰ Derfor sier jeg: Hør nå på meg! Også jeg vil få si hva jeg vet.

¹¹ Jeg ventet på deres ord, jeg lyttet etter forstandig tale fra dere, mens dere grunnet på hva dere skulle si.

¹² Jeg ga akt på dere, men det var ingen av dere som gjendrev Job, ingen som svarte på hans ord.

¹³ Si ikke: Vi har funnet visdom hos ham! Bare Gud kan få bukt med ham, ikke noe menneske!

¹⁴ Han har jo ikke rettet sin tale mot meg, og med deres ord vil jeg ikke svare ham.

¹⁵ De er motløse og svarer ikke mer, ordene er blitt borte for dem.

¹⁶ Skal jeg vente, fordi de ikke taler, fordi de står der og ikke svarer mer?

¹⁷ Også jeg vil nå svare for min del. Også jeg vil uttale hva jeg vet.

¹⁸ For jeg er full av ord. Ånden i mitt indre driver meg.

¹⁹ Mitt indre er som innestengt vin, som nyfylte skinnsekker vil det revne.

²⁰ Jeg vil tale, så jeg kan få luft! Jeg vil åpne mine lepper og svare.

²¹ Jeg vil ikke ta parti for noen, og jeg vil ikke smigre for noe menneske.

²² For å smigre, det forstår jeg meg ikke på. Gjorde jeg det, da kunne min skaper lett rykke meg bort.

Jobs bok 33

Elihu fremholder at Job ikke er rettferdig

- 1** Men hør nå, Job, på min tale og lytt til alle mine ord!
- 2** Se, jeg åpner munnen, tungen taler allerede i min munn.
- 3** Mine ord kommer fra et oppriktig hjerte. Mine lepper skal uttale like fram det jeg vet.
- 4** Guds Ånd har skapt meg, og Den Allmektiges ånde holder meg i live.
- 5** Hvis du kan, så svar meg! Rust deg mot meg, tred fram!
- 6** Se, jeg er din like for Gud. Også jeg er dannet av leire.
- 7** Redsel for meg skal ikke skremme deg, og min myndighet skal ikke tyngde deg!
- 8** Sannelig, du har sagt mens jeg hørte det, slik lød ordene dine som jeg hørte:
- 9** Ren er jeg, uten skyld. Plettfri er jeg og fri for misgjerning.
- 10** Men Gud søker grunn til fiendskap mot meg, han akter meg for sin fiende.
- 11** Han setter mine føtter i stokken og vokter på alle mine veier.
- 12** Nei, svarer jeg deg. I dette har du ikke rett. Gud er jo større enn et menneske.
- 13** Hvorfor går du i rette med ham? Han svarer jo ikke et eneste ord.
- 14** Men én gang taler Gud, ja to ganger hvis mennesket ikke akter på det.
- 15** I drømmer, i syner om natten, når dyp søvn faller på menneskene, når de slumrer på sitt leie,
- 16** da åpner han deres ører og trykker sitt segl på advarselen til dem,
- 17** for å få mennesket til å la sin gjerning fare og for å utrydde overmotet hos mannen,
- 18** for å frelse hans sjel fra graven og hans liv fra å bli gjennomboret av spyd.
- 19** Mennesket tuktes også med smerter på sitt leie, og en stadig uro går gjennom marg og ben.
- 20** Han vemmes ved brød og hans sjel ved lekker mat.
- 21** Hans kjøtt tæres bort, så en ikke ser det mer, og hans ben, som en før ikke så, ligger bare.
- 22** Hans sjel kommer nær til graven og hans liv til dødens engler.
- 23** Er det da hos ham en engel, en tolk, en av tusen, som forkynner mennesket dets rette vei,

²⁴ da ynkes Gud over ham og sier: Fri ham fra å fare ned i graven! Jeg har fått løsepenger.

²⁵ Hans kropp blir da sterkere enn i ungdommen, han blir igjen som i sin ungdoms dager.

²⁶ Han ber til Gud, og han er nådig mot ham. Han ser Guds åsyn med jubel, og Gud gir mennesket dets rettferdighet tilbake.

²⁷ Han synger for menneskene og sier: Jeg hadde syndet og gjort det rette krocket, men han gjengjeldte meg det ikke.

²⁸ Han har fridd min sjel fra å fare ned i graven, og mitt liv skal få se lyset med lyst.

²⁹ Se, alt dette gjør Gud to ganger, ja tre, mot en mann

³⁰ for å frelse hans sjel fra graven, så han omstråles av de levendes lys.

³¹ Gi akt, Job! Hør på meg! Vær stille, så jeg får tale.

³² Har du ord, så svar meg, tal! Jeg vil gjerne gi deg rett.

³³ Hvis ikke, så hør du på meg! Ti, så jeg får lære deg visdom.

Jobs bok 34

Gud er ikke urettferdig

¹ Elihu tok igjen til orde og sa:

² Hør mine ord, dere vise! Og lån meg øre, dere forstandige!

³ Øret prøver jo ord, likesom ganen smaker mat.

⁴ La oss velge det som er rett! La oss sammen søke å finne ut det som er godt!

⁵ Job har jo sagt: Jeg er rettferdig, Gud har tatt min rett fra meg.

⁶ Jeg har rett, men skal likevel være en løgner. Jeg er uten skyld, men er rammet av en drepande pil.

⁷ Finnes det en mann som Job! Han drikker spottord som vann!

⁸ Han gir seg i lag med dem som gjør ondt, og søker omgang med ugudelige menn.

⁹ For han har sagt: En mann har ikke noe gagn av at han holder vennskap med Gud.

¹⁰ Derfor, dere forstandige, hør på meg! Det være langt fra Gud å gjøre noe ondt og fra Den Allmektige å være urettferdig!

- 11 Han lønner mennesket etter dets gjerninger og gjengjelder mannen etter hans ferd.
- 12 Nei sannelig, Gud gjør ikke noe ondt, og Den Allmektige forventer ikke retten.
- 13 Hvem har overgitt jorden til hans varetekt, og hvem har overlatt hele verden til ham?
- 14 Dersom han bare ville tenke på seg selv og dra sin Ånd og sin ånde til seg igjen,
- 15 da skulle alt kjød oppgi ånden på én gang, og mennesket bli til støv igjen.
- 16 Men gi nå akt på dette og hør, lytt nøye til mine ord!
- 17 Kan vel en som hater retten, være hersker? Eller tør du fordømme Den Rettferdige, Den Mektige?
- 18 Sier vel noen til en konge: Du fordervede! - eller til en fyrste: Du ugudelige!
- 19 Gud tar jo ikke parti for fyrster og akter ikke en rik høyere enn en fattig. De er jo alle hans hendes verk.
- 20 På et øyeblikk dør de, midt på natten. Folket vakler og forgår, den mektige rykkes bort, ikke ved menneskehand.
- 21 For Guds øye vokter på hver manns veier, og han ser alle hans skritt.
- 22 Det finnes intet mørke og ingen dødsskygge hvor de som gjør ondt, kan skjule seg.
- 23 Gud trenger ikke å gi lenge akt på en mann før han må møte for Guds dom.
- 24 Han knuser mektige menn uten å granske deres sak, og setter så andre i deres sted.
- 25 Ja, han kjenner deres gjerninger. Og han slår dem ned om natten så de går til grunne.
- 26 Han tukter dem som ugjerningsmenn, på et sted hvor alle kan se det,
- 27 fordi de vek bort fra ham og ikke aktet på hans veier,
- 28 slik at de fattiges skrik kom opp til ham, og han hørte de undertryktes rop.
- 29 Dersom han ikke griper inn, hvem tør da fordømme ham? Om han skjuler sitt åsyn, hvem får da se ham? Likevel gir han akt på et folk og på et enkelt menneske
- 30 for at et gudløst menneske ikke skal herske, for at det ikke skal være snarer for folket.

³¹ For har vel et slikt menneske noen gang sagt til Gud: Jeg har vært overmodig. Heretter vil jeg ikke gjøre det som ondt er.

³² Det jeg ikke ser, det må du lære meg. Har jeg gjort urett, så vil jeg ikke gjøre det mer? -

³³ Skulle vel Gud lønne deg slik du synes? Du har jo klandret ham. Det er du som må velge, ikke jeg. Så får du si hva du vet.

³⁴ Forstandige menn vil si til meg - ja, hver vismann som hører på meg:

³⁵ Job taler ufornuftig, hans ord er ikke forstandige.

³⁶ Å, om Job må bli prøvd uten opphold, fordi han har svart på onde menneskers vis!

³⁷ For han legger opprørskhet til sin synd. Han klapper i hendene her iblant oss, og bruker mange ord mot Gud.

Jobs bok 35

Vent tålmodig på Gud

¹ Og Elihu tok igjen til orde og sa:

² Du som har sagt: Jeg er rettferdigere enn Gud! - holder du det for rett

³ at du sier: Hva gagnar det meg, hva nytter det at jeg ikke synder?

⁴ Jeg vil gi deg svar, og dine venner med.

⁵ Vend ditt øye mot himmelen og se, gi akt på skyene høyt over deg!

⁶ Om du synder, hva gjør du ham med det? Om dine overtredelser er mange, hva skade volder du ham?

⁷ Og hva gir du ham om du er rettferdig? Hva mottar han av din hånd?

⁸ Bare for et menneske, din likemann, kan din ugudelighet ha noe å si. Og bare et menneskebarn kan ha gagn av din rettferd.

⁹ De klager over all undertrykkelsen, de skriker om hjelp mot de mektiges arm.

¹⁰ Men ingen sier: Hvor er Gud, min skaper, han som lar lovsanger lyde i natten?

¹¹ Han gir oss forstand fremfor jordens dyr og gjør oss vise fremfor himmelens fugler.

¹² De roper om hjelp, men han svarer ikke, om hjelp mot de ondes overmot.

¹³ Visselig, Gud hører ikke på tomme ord, Den Allmektige akter ikke på slikt.

¹⁴ Også når du sier at du ikke ser ham, så ser han nok din sak, og du må vente på ham.

15 Men nå, fordi du ikke gjør det, straffer han deg i sin vrede. Og han akter ikke stort på overmodige ord.

16 Job åpner sin munn med tom tale, han bruker mange ord i sin uforstand.

Jobs bok 36

Menneskenes lidelser har sin grunn i deres hovmod

1 Og Elihu forsatte med å si:

2 Vent litt på meg, så jeg kan få sagt deg min mening! Ennå er det noe å si til forsvar for Gud.

3 Jeg vil hente min kunnskap langt bortefra. Jeg vil vise at min skaper har rett.

4 For sannelig, mine ord er ikke falske. Han som er fullkommen i kunnskap, er hos deg.

5 Se, Gud er sterk, men han akter ikke noen ringe. Han er mektig i forstandens kraft.

6 Han lar ikke en ugudelig leve. Og de undertrykte hjelper han til deres rett.

7 Han tar ikke sine øyne fra de rettferdige. Men han lar dem for alltid sitte med ære sammen med konger på sine troner.

8 Blir de bundet med lenker og fanget i ulykkens snarer,

9 så vil han med det minne dem om deres gjerninger, deres synder, at de viste seg gjenstridige.

10 Han vil åpne deres øre for advarselen og formane dem til å omvende seg fra det onde.

11 Om de da hører på ham og tjener ham, så får de leve sine dager i lykke og sine år i herlighet og glede.

12 Men hører de ikke, da skal de gjennombores av spydet og omkomme i sin uforstand.

13 Mennesker med gudløst sinn huser vrede. De roper ikke til Gud når han legger dem i bånd.

14 De dør i ungdommen. De ender sitt liv lik dem som driver tempelutukt.

15 Han frelser de ulykkelige ved deres ulykke og åpner deres øre ved trengselen.

16 Også deg lokker han ut av trengselens svelg til en åpen plass hvor det ikke er trangt. Og ditt bord skal være fullt av fete retter.

17 Men nå rammes du fullt ut av ugudelighetens dom. Ja, dom og rettferdighet har grepet deg.

- 18** La bare ikke vrede lokke deg til spott. La ikke den store boten lede deg på avvei!
- 19** Kan vel ditt nødskrik fri deg av trengsel? Kan all kraftanstrengelse gjøre dette?
- 20** Du skal ikke lengte etter natten, den natt da hele folkeslag rykkes bort fra sitt sted.
- 21** Vokt deg, vend deg ikke til synd! For det foretrekker du fremfor å lide.
- 22** Se, Gud er opphøyet i sin kraft. Hvem er en læremester som han?
- 23** Hvem velger for ham den veien han skal følge? Og hvem kan si: Du gjorde urett!
- 24** Husk på å opphøye hans gjerning, den som menneskene har sunget om!
- 25** All verden ser på den med lyst, menneskene skuer den langt bortefra.
- 26** Se, Gud er stor, og vi forstår ham ikke! Tallet på hans år er uutgrunnelig.
- 27** Han drar vanndråper opp til seg, og av tåken siler regnet ned.
- 28** Fra skyene strømmer det og drypper ned over mange mennesker.
- 29** Kan vel noen forstå hvordan skyene brer seg ut, hvordan det braker fra hans telt?
- 30** Se, han brer ut sitt lys omkring seg og dekker havets røtter.
- 31** Ved dem straffer han folkeslag. Men han gir også føde i overflod.
- 32** Han fyller sine hender med lyn og byr dem å fare ut mot sitt mål.
- 33** Han lar tordenen rulle og bære bud om ham, selv feet varsler der han drar fram.

Jobs bok 37

Stå stille, og gi akt på Guds under!

- 1** Ja, over dette blir mitt hjerte forferdet og hopper i mitt bryst.
- 2** Hør! Hør brakket av hans røst og drønnet fra hans munn!
- 3** Under hele himmelen lar han det fare. Han sender sitt lys til jordens ytterste ender.
- 4** Etterpå brøler røsten, han tordner med sin veldige røst. Han holder ikke lynene tilbake når hans røst lar seg høre.
- 5** Gud tordner underfullt med sin røst. Gud gjør storverk, og vi forstår dem ikke.

- ⁶ Han sier til snøen: Fall til jorden! - likeså til skyllregnet, sitt sterke skyllregn.
- ⁷ Han binder hvert menneskes hånd, for at alle mennesker må komme til å kjenne hans gjerninger.
- ⁸ Da går de ville dyr inn i sine huler, og de holder seg i sine hi.
- ⁹ Stormen kommer fra sitt kammer, og med nordavinden kommer kulde.
- ¹⁰ Av Guds ånde kommer is, og brede vann fryser fast.
- ¹¹ Med væte fyller han skyen, og han brer ut sine lynskyer.
- ¹² De vender seg hit og dit, etter som han leder dem, for at de skal utføre alt det han byr dem over den vide jord.
- ¹³ Han lar dem komme for å straffe, eller for å vise sin miskunnhet, når det er til gagn for hans jord.
- ¹⁴ Vend ditt øre til dette, Job! Stå stille og gi akt på Guds under!
- ¹⁵ Forstår du hvordan Gud styrer dem og lar sine skyers lyn blinke fram?
- ¹⁶ Forstår du hvordan skyene svever om i luften? Forstår du Den Allvitendes under? -
- ¹⁷ du som kjenner at klærne dine blir varme når jorden ligger og dormer i sønnavind.
- ¹⁸ Kan du hjelpe ham med å spenne ut himmelen, så fast som et speil av støpt metall?
- ¹⁹ Lær oss hva vi skal si til ham! Vi får ikke fram et ord for bare mørke!
- ²⁰ Skal det bli meldt ham at jeg vil tale med ham? Vil noen ønske sin egen undergang?
- ²¹ Og nå, menneskene kan ikke se på sollyset, det stråler for sterkt på himmelen etter at vinden har feiet og rensset den.
- ²² Fra Norden kommer gull. Om Gud er det en forferdende herlighet.
- ²³ Den Allmektige finner vi ikke, han som er så stor i makt. Men retten og den strenge rettferdighet krenker han ikke.
- ²⁴ Derfor frykter menneskene ham, men han enser ikke noen selvklok mann.

Jobs bok 38

Herren åpenbarer seg for Job

- ¹ Da svarte Herren Job ut av stormen:
- ² Hvem er han som formørker mitt råd med ord uten forstand?

- ³ Nåvel, bind opp om deg som en mann! Så vil jeg spørre deg, og du skal svare meg.
- ⁴ Hvor var du da jeg grunnfestet jorden? Har du innsikt, så fortell meg det!
- ⁵ Hvem fastsatte dens mål? Vet du det? Eller hvem spente målesnor ut over den?
- ⁶ Hvor ble dens støtter senket ned, eller hvem la dens hjørnestein,
- ⁷ mens alle morgenstjerner jublet, og alle Guds sønner ropte av fryd?
- ⁸ Hvem lukket for havet med dører, da det brøt fram og gikk ut av mors liv,
- ⁹ den gang jeg kledde det med skyer og svøpte det i skodde
- ¹⁰ og merket av en grense for det og satte bom og dører
- ¹¹ og sa: Hit skal du komme, og ikke lenger, her skal dine stolte bølger legge seg!
- ¹² Har du i dine dager befalt morgenen å bryte fram? Har du vist morgenrøden dens plass,
- ¹³ for at den skulle gripe fatt i jordens ender, og de ugudelige ristes bort fra den?
- ¹⁴ Da tar jorden form likesom leire under seglet, og tingene trer fram i sin drakt.
- ¹⁵ De ugudelige mister sitt lys, og den løftede arm blir brukket.
- ¹⁶ Er du kommet til havets kilder, har du vandret på dypets bunn?
- ¹⁷ Har dødens porter vist seg for deg? Har du sett dødsskyggens porter?
- ¹⁸ Har du sett ut over jordens vidder? Si det dersom du kjenner alt dette!
- ¹⁹ Hvor er veien dit hvor lyset bor? Og mørket, hvor er dets sted -
- ²⁰ så du kunne bære det fram dit hvor det hører hjemme, og vise det veien dit hvor det bor!
- ²¹ Du vet det vel! Den gang ble du jo født, og dine dagers tall er stort.
- ²² Har du vært i forrådskamrene for snøen? Har du sett forrådshusene for hagl,
- ²³ det som jeg har oppspart til trengselens tid, til kampens og krigens dag?
- ²⁴ Hva vei følger lyset når det deler seg, og østavinden når den sprer seg over jorden?
- ²⁵ Hvem har åpnet renner for regnskylllet og vei for lynstrålen

- ²⁶ for å la det regne over et øde land, over en ørken der ikke noe menneske bor,
- ²⁷ for å mette ørk og øde og få gressbunnen til å gro?
- ²⁸ Har regnet noen far? Eller hvem har avlet duggens dråper?
- ²⁹ Hvilket morsliv er vel isen gått fram fra, og himmelens rim - hvem har født det?
- ³⁰ Vannet blir hardt som stein, og havets overflate stivner.
- ³¹ Kan du knytte Sjustjernens bånd eller kan du løse Orions lenker?
- ³² Kan du føre Dyrekretsens stjernebilder fram i rette tid? Og Bjørnen med dens unger - kan du styre deres gang?
- ³³ Kjenner du himmelens lover? Fastsetter du dens herredømme over jorden?
- ³⁴ Kan du løfte din røst opp til skyen, så en flom av vann dekker deg?
- ³⁵ Kan du sende ut lynene, så de farer av sted, så de sier til deg: Se, her er vi!
- ³⁶ Hvem har lagt visdom i de mørke skyene, eller hvem har lagt forstand i tåken?
- ³⁷ Hvem teller skyene med visdom? Og himmelens vannsekker - hvem heller vann ut av dem,
- ³⁸ når støvet flyter sammen til en fast masse, og jordklumpene henger fast ved hverandre?

Jobs bok 39

Herren stiller Job spørsmål

- ¹ Jager du bytte for løvinnen? Metter du de grådige ungløvene
- ² når de dukker seg ned i sine huler og ligger på lur i krattet?
- ³ Hvem sørger for mat til raven, når dens unger skriker til Gud og farer hit og dit fordi de ikke får mat?
- ⁴ Kjenner du tiden når steingeitene føder? Gir du akt på hindenes veer?
- ⁵ Teller du månedene til de skal bære, og vet du tiden når de føder?
- ⁶ De bøyer seg, føder sine unger og blir fri for sine smerter.
- ⁷ Deres unger blir kraftige og vokser opp ute på marken, de løper bort og kommer ikke tilbake til dem.
- ⁸ Hvem har gitt villeselet dets frihet? Hvem løste dets bånd,
- ⁹ det som jeg ga steppen til hus og den salte ødemarken til bosted?

- 10 Det ler av byens ståk og styr, driverens skjenn slipper det å høre.
- 11 Det speider etter beite i fjellene og leter opp hvert grønt strå.
- 12 Har villoksen lyst til å tjene deg? Vil den bli natten over ved din krybbe?
- 13 Kan du binde villoksen med rep til plogfuren? Vil den harve dalene etter deg?
- 14 Kan du stole på den fordi dens kraft er så stor, og kan du overlate ditt arbeid til den?
- 15 Kan du lite på at den fører din grøde hjem, at den samler den til din treskeplass?
- 16 Strutsen flakser lystig med vingene, men viser dens vinger og fjær morskjærlighet?
- 17 Nei, den overlater sine egg til jorden og lar dem varmes opp i sanden.
- 18 Den glemmer at en fot kan knuse dem, og markens ville dyr trå dem i stykker.
- 19 Den er hard mot sine unger, som om de ikke var dens egne. Den er ikke redd for at dens slit skal være spilt.
- 20 For Gud nektet den visdom og ga den ingen forstand.
- 21 Men når den flakser i været, ler den av hesten og dens rytter.
- 22 Gir du hesten styrke? Pryder du dens nakke med man?
- 23 Lar du den springe som gresshoppene? Forferdelig er det når den vrinsker stolt.
- 24 Den skrapet i jorden og gleder seg ved sin kraft. Så farer den fram mot våpnene.
- 25 Den ler av frykten og blir ikke redd, og den tar ikke flukten for sverd.
- 26 Over den klirrer pilekoggeret, blinkende spyd og lanse.
- 27 Med styr og ståk farer den fram over marken, og den lar seg ikke stagge når hornet lyder.
- 28 Når hornet lyder sier den: Hui! Langt borte væreren striden, høvedsmenns tordenrøst og hærskrig.
- 29 Skyldes det din forstand at hauken svinger seg opp og brer vingene ut mot sør?
- 30 Er det på ditt bud at ørnen flyr så høyt, og at den bygger sitt rede oppe i høyden?
- 31 Den bor i berget og har nattely der, på tind og nut.

- ³² Derfra speider den etter mat, øynene skuer vidt omkring.
- ³³ Dens unger drikker blod. Og hvor der er lik, der er den.
- ³⁴ Og Herren ble ved å svare Job og sa:
- ³⁵ Du som klandrer Den Allmektige, vil du trette med ham? Du som laster Gud, du må svare på dette!
- ³⁶ Da svarte Job Herren og sa:
- ³⁷ Nei, jeg er for liten. Hva skulle jeg svare deg? Jeg legger min hånd på min munn.
- ³⁸ En gang har jeg talt, men jeg tar ikke mer til orde - ja, to ganger, men jeg vil ikke si noe mer.

Jobs bok 40

Herren: Vil du virkelig gjøre min rettferdighet til intet?

- ¹ Og Herren svarte Job ut av stormen og sa:
- ² Bind opp om deg som en mann! Jeg vil spørre deg, og du skal svare meg.
- ³ Vil du virkelig gjøre min rettferdighet til intet? Vil du dømme meg skyldig, så du får rett?
- ⁴ Har du slik en arm som Gud, og kan du tordne med en røst som hans?
- ⁵ Pryd deg med majestet og høyhet, og kle deg i glans og herlighet!
- ⁶ La din vrede strømme fram, og se på alle overmodige og ydmyk dem!
- ⁷ Ja, se på alle stolte og bøy dem, trakk ned de ugudelige der de står!
- ⁸ Gjem dem i støvet, alle sammen, lukk deres ansikter fast i graven!
- ⁹ Da skal jeg gi deg den ros at din høyre hånd kan hjelpe deg.

Behemot og Leviatan

- ¹⁰ Se på Behemot, som jeg har skapt like så vel som deg. Den eter gress som en okse.
- ¹¹ Se for en kraft den har i hoftene, og hva styrke den har i bukmusklene!
- ¹² Den gjør halen stiv som en seder. Senene på dens lår er knyttet fast sammen.
- ¹³ Knoklene er som kobberrør, og ben har den som jernstenger.
- ¹⁴ Den er den ypperste av Guds skapninger, av sin skaper fikk den sitt sverd.
- ¹⁵ Bakkene bringer den mat, og alle ville dyr leker der.
- ¹⁶ Under lotusbusker hviler den, i ly av siv i sumpen.

- ¹⁷ Lotusbusker gir den tak og skygge, piletrærne ved bekken omgir den.
- ¹⁸ Selv om strømmen går strid, blir den ikke redd. Den er trygg om så Jordan fosser fram mot dens gap.
- ¹⁹ Kan noen gripe den ved øynene? Kan noen dra en snare gjennom nesen på den?
- ²⁰ Kan du dra Leviatan opp med en fiskekrok og binde tungen ned med et snøre?
- ²¹ Kan du sette en sivline i nesen på den og gjennombore kjeven med en krok?
- ²² Vil den rette mange ydmyke bønner til deg eller tale milde ord til deg?
- ²³ Vil den gjøre en avtale med deg, så du kan få den til trell for all tid?
- ²⁴ Kan du leke med den som med en fugl eller sette et bånd på den for dine små piker?
- ²⁵ Kan et lag av fiskere kjøpslå om den, stykke den ut mellom kjøpmennene?
- ²⁶ Kan du fylle dens hud med spyd og dens hode med harpuner?
- ²⁷ Prøv å legge hånd på den! Den striden skal du komme til å minnes og ikke gjøre det igjen!
- ²⁸ Nei, den som våger slikt, blir skuffet i sitt håp! Han styrter til jorden bare han får se den.

Jobs bok 41

Hvordan kan mennesker kreve noe overfor Gud?

- ¹ Ingen er så djerv at han tør tirre den. Hvem tør da sette seg opp mot meg?
- ² Hvem ga meg noe først, så jeg skulle gi ham vederlag? Alt under himmelen hører meg til.
- ³ Jeg vil ikke tie om dens lemmer, om dens store styrke og dens fagre bygning.
- ⁴ Hvem har dratt dens kledning av? Hvem tør komme innenfor dens dobbelte rad av tenner?
- ⁵ Hvem har åpnet dens kjevers dør? Rundt om dens tenner er redsel.
- ⁶ Stolte er skjoldenes rader, hvert av dem er lukket til med et fast segl.
- ⁷ De ligger tett innpå hverandre, og ingen luft trenger inn mellom dem.
- ⁸ Det ene skjold henger fast ved det andre, de griper inn i hverandre og kan ikke skilles.

- ⁹ Når den nyser, stråler det fram lys. Dens øyne er som morgenrødens øyelokk.
- ¹⁰ Bluss farer ut av dens gap, gnister spruter fram.
- ¹¹ Fra dens nesebor kommer røk som av en gryte som koker over siv.
- ¹² Dens ånde tenner kull i brann, og luer går ut av dens gap.
- ¹³ På dens hals har styrken sin bolig. Angsten løper foran den.
- ¹⁴ Kjøttvalkene på den er faste, de er som støpt på den og rører seg ikke.
- ¹⁵ Dens hjerte er fast som stein, fast som den underste kvernsteinen.
- ¹⁶ Når den hever seg, gruer helter, av redsel mister de sans og samling.
- ¹⁷ Rammes den med sverd, så biter det ikke på den, heller ikke lanse eller pil eller kastespyd.
- ¹⁸ Den akter jern som strå, kobber som ormstukket tre.
- ¹⁹ Buens sønn jager ikke den på flukt, slyngens steiner blir som halm for den.
- ²⁰ Stridsklubber aktes som halm, og den ler av det susende spydet.
- ²¹ På dens buk sitter skarpe skår, den gjør spor i gjørmen som en treskeslede.
- ²² Den får dypet til å koke som en gryte. Den får havet til å skumme som en salveblanders kjele.
- ²³ Bak den går det en lysende sti, det ser ut som om dypet har sølvhår.
- ²⁴ Det er ikke noe på jorden som er herre over den, den er skapt uten frykt.
- ²⁵ Den ser ned på alt som er høyt. Den er konge over alle stolte dyr.

Jobs bok 42

Job ydmyker seg for Herren

- ¹ Da svarte Job Herren og sa:
- ² Jeg vet at du kan alt, og at ingen plan er umulig å gjennomføre for deg.
- ³ Hvem er den som vil formørke ditt råd i uforstand? Derfor må jeg nå si: Jeg har talt om det jeg ikke forsto, om det som var for underlig for meg, og som jeg ikke skjønte.
- ⁴ Men hør nå, så vil jeg tale! Jeg vil spørre deg, og du skal lære meg.
- ⁵ Bare det ryktet meldte, hadde jeg hørt om deg, men nå har mitt øye sett deg.
- ⁶ Derfor kaller jeg alt tilbake og angrer i støv og aske.

Herren går i rette med Jobs venner

⁷ Da Herren hadde talt disse ord til Job, sa han til Elifas fra Teman: Min vrede er opptent mot deg og mot dine to venner. For dere har ikke talt rett om meg, som min tjener Job.

⁸ Ta derfor sju okser og sju værer og gå til min tjener Job og ofre dem som brennoffer for dere! Og min tjener Job skal be for dere, bare ham vil jeg bønnhøre, så jeg ikke gjør med dere etter deres uforstand. For dere har ikke talt rett om meg, som min tjener Job.

⁹ Så gikk Elifas fra Teman og Bildad fra Sjuah og Sofar fra Na'ama og gjorde som Herren hadde talt til dem. Og Herren bønnhørte Job.

Herren gjør Job rik og lykkelig

¹⁰ Og Herren gjorde ende på Jobs ulykke, da han ba for sine venner. Og Herren økte alt det Job hadde eid, til det dobbelte.

¹¹ Og alle hans brødre kom til ham, og alle hans søstre og alle som hadde kjent ham før. De spiste med ham i hans hus og viste ham medynk og trøstet ham for all den ulykke Herren hadde latt komme over ham. De ga ham hver et sølvstykke og hver en gullring.

¹² Og Herren velsignet Jobs siste dager mer enn hans første. Han fikk fjorten tusen sauer og seks tusen kameler og tusen par okser og tusen esler.

¹³ Og han fikk sju sønner og tre døtre.

¹⁴ Den ene datteren kalte han Jemima, den andre Kesia og den tredje Keren-Happuk.

¹⁵ Så vakre kvinner som Jobs døtre fantes ikke i hele landet, og deres far ga dem arv sammen med deres brødre.

¹⁶ Deretter levde Job ett hundre og førti år. Han så sine barn og barnebarn i fjerde ledd.

¹⁷ Og Job døde, gammel og mett av dager.

Salmene

Salmene 1

De rettferdiges og ugudeliges vei

- ¹ Salig er den mann som ikke vandrer i ugudelige folks råd og ikke står på synderes vei og ikke sitter i spotteres sete,
- ² men har sin lyst i Herrens lov og grunner på hans lov dag og natt.
- ³ Han skal være lik et tre, plantet ved rennende bekker. Det gir sin frukt i sin tid, og dets blad visner ikke. Alt det han gjør, skal han ha lykke til.
- ⁴ Slik er det ikke med de ugudelige. De er lik agner som vinden blåser bort.
- ⁵ Derfor skal de ugudelige ikke bli stående i dommen, og syndere ikke i de rettferdiges menighet.
- ⁶ For Herren kjenner de rettferdiges vei, men de ugudeliges vei fører til undergang.

Salmene 2

Herren og hans salvede (Messias)

- ¹ Hvorfor larmer hedningene? Og hvorfor grunner folkene på det som fåfengt er?
- ² Jordens konger reiser seg, og fyrster rådslår sammen mot Herren og mot hans salvede:
- ³ La oss sprengte deres bånd og kaste deres rep av oss!
- ⁴ Han som troner i himmelen, ler. Herren spotter dem.
- ⁵ Så taler han til dem i sin vrede, i sin store harme forferder han dem:
- ⁶ Det er jo jeg som har innsatt min konge på Sion, mitt hellige berg.
- ⁷ Jeg vil kunngjøre det som er fastsatt. Herren sa til meg: Du er min Sønn, jeg har født deg i dag!
- ⁸ Begjær av meg, så vil jeg gi deg hedningene til arv og jordens ender til eie.
- ⁹ Du skal knuse dem med jernstav, som en pottemakers leirkar skal du slå dem i stykker.
- ¹⁰ Og nå, dere konger! Gå viselig fram! La dere advare, dere herskere på jorden!
- ¹¹ Tjen Herren med frykt, og juble med beven!

¹² Kyss Sønnen, for at han ikke skal bli vred og dere gå til grunne på veien! For snart kunne hans vrede bli opptent. Salige er alle som tar sin tilflukt til ham.

Salmene 3

Du, Herre, er et skjold omkring meg

- ¹ En salme av David, da han flyktet for Absalom, sin sønn.
- ² Herre, hvor mange mine fiender er! Mange reiser seg mot meg.
- ³ Mange sier til min sjel: Det er ingen frelse for ham hos Gud. Sela.
- ⁴ Men du, Herre, er et skjold omkring meg. Du er min ære, den som løfter opp mitt hode.
- ⁵ Høyt ropte jeg til Herren, og han svarte meg fra sitt hellige berg. Sela.
- ⁶ Jeg la meg og sovnet - jeg våknet, for Herren støtter meg.
- ⁷ Jeg frykter ikke om ti tusen mann fylker seg imot meg rundt omkring.
- ⁸ Reis deg, Herre! Frels meg, min Gud! For du har slått alle mine fiender på kjeven. Du har brutt i stykker de ugudeliges tenner.
- ⁹ Frelsen hører Herren til. Må din velsignelse være over ditt folk! Sela.

Salmene 4

Herren har gitt meg glede i mitt hjerte

- ¹ Til sangmesteren. Med strengespill. En salme av David.
- ² Når jeg roper, da svar meg, min rettferdighets Gud! I trengsel har du gjort rom for meg. Vær meg nådig, hør min bønn!
- ³ Dere mennesker, hvor lenge skal min ære være til skam? Hvor lenge vil dere elske tomhet og søke løgn? Sela.
- ⁴ Vit at Herren har utvalgt for seg den gudfryktige. Herren hører når jeg roper til ham.
- ⁵ Bli harm, men synd ikke! Tenk etter i hjertet på deres leie og vær stille. Sela.
- ⁶ Bring de rette offer, og sett deres lit til Herren!
- ⁷ Mange sier: Hvem vil la oss se det gode? Herre, løft du opp ditt åsyns lys over oss!
- ⁸ Du har gitt meg glede i mitt hjerte, større enn den de andre har når de har overflod av korn og most.
- ⁹ I fred vil jeg legge meg ned og sove. For du, Herre, du lar meg bo for meg selv i trygghet.

Salmene 5

Herre, led meg ved din rettferdighet

- 1** Til sangmesteren. Til Nehilot. En salme av David.
- 2** Vend øret til mine ord, Herre! Gi akt på min tanke!
- 3** Hør når jeg roper om hjelp, min konge og min Gud! For til deg ber jeg.
- 4** Om morgenen hører du min røst, Herre. Om morgenen legger jeg min sak fram for deg og venter.
- 5** For du er ikke en Gud som har behag i urett. Den som er ond, får ikke bo hos deg.
- 6** Overmodige får ikke stå fram for dine øyne, du hater alle som gjør urett.
- 7** Du lar dem som taler løgn, gå til grunne. Herren avskyr den blodtørstige og svikefulle mann.
- 8** Men jeg - ved din store miskunn går jeg inn i ditt hus. Foran ditt hellige tempel kaster jeg meg ned i din frykt.
- 9** Herre, led meg ved din rettferdighet for mine motstanderes skyld. Gjør din vei jevn for meg.
- 10** For det er ikke sannhet i deres munn, for deres indre er bare fordervelse. Deres strupe er en åpen grav, de taler falske ord med sin tunge.
- 11** Døm dem skyldige, Gud! La dem falle ved sine egne onde råd! Driv dem bort for deres mange misgjerninger! For de er gjenstridige mot deg.
- 12** Men alle de som tar sin tilflukt til deg, skal glede seg. Til evig tid skal de juble. Du skal verne om dem, og de som elsker ditt navn, skal fryde seg i deg.
- 13** For du, Herre, velsigner den rettferdige. Som med et skjold dekker du ham med nåde.

Salmene 6

Herre, straff meg ikke i din vrede

- 1** Til sangmesteren. Med strengespill. Etter Sjeminit. En salme av David.
- 2** Herre, straff meg ikke i din vrede og tukt meg ikke i din harme!
- 3** Vær meg nådig, Herre, for jeg visner bort. Helbred meg, Herre, for mine ben er forferdet.
- 4** Min sjel er grepet av stor forferdelse. Og du, Herre - hvor lenge?
- 5** Vend tilbake, Herre, og utfri min sjel! Frels meg for din miskunnhets skyld.
- 6** For i døden kommer ingen deg i hu. Hvem priser vel deg i dødsriket?

- ⁷ Jeg er trett av mine sukk. Med tårer væter jeg mitt leie hver natt, min seng er våt av mine tårer.
- ⁸ Tæret bort av sorg er mitt øye, det er svekket på grunn av alle mine fiender.
- ⁹ Vik fra meg, alle dere som gjør urett! For Herren har hørt min gråt.
- ¹⁰ Herren har hørt min inderlige begjæring, Herren vil ta imot min bønn.
- ¹¹ Alle mine fiender skal bli til skamme og bli grepet av stor forferdelse. Brått skal de vike tilbake med skam.

Salmene 7

Frels meg fra alle mine forfølgere

- ¹ En sjiggajon av David. Han sang den for Herren på grunn av benjaminitten Kusjs ord.
- ² Herre, min Gud! Til deg setter jeg min lit. Frels meg fra alle mine forfølgere og fri meg,
- ³ så ikke fienden river min sjel i stykker som en løve, sliter meg i stykker uten at noen redder meg.
- ⁴ Herre min Gud! Dersom jeg har handlet slik, dersom det er urett i mine hender,
- ⁵ dersom jeg har gjengjeldt med ondt den som holdt fred med meg, eller plyndret den som uten grunn var min motstander,
- ⁶ så la fienden forfølge min sjel og innhente meg, la ham trække mitt liv til jorden og legge min ære i støvet. Sela.
- ⁷ Stå opp, Herre, i din vrede! Reis deg mot mine fiender som raser imot meg! Våkne opp og hjelp meg! Du har jo påbudt dom.
- ⁸ La skaren av folkeslag omgi deg, og vend tilbake over den til det høye.
- ⁹ Herren holder dom over folkene. Døm meg, Herre, etter min rettferdighet og etter min uskyld, som er hos meg.
- ¹⁰ Å, la de ugudeliges ondskap få en ende, og la den rettferdige stå fast! Du er jo den som prøver hjerter og nyrer - en rettferdig Gud.
- ¹¹ Mitt skjold er hos Gud, som frelser de oppriktige av hjertet.
- ¹² Gud er en rettferdig dommer, og en Gud som er vred hver dag.
- ¹³ Dersom han ikke omvender seg, da kvesser han sitt sverd, da spenner han sin bue og sikter den inn.
- ¹⁴ Han gjør selv i stand det drepande våpenet, sine piler gjør han brennende.

¹⁵ Se, han er i ferd med å føde misgjerning. Han er svanger med ulykke og føder løgn.

¹⁶ En grav har han gravd og hulet den ut, men han faller i den graven han har gjort.

¹⁷ Den ulykken han har planlagt, faller tilbake på hans eget hode. Over hans egen isse kommer den vold han hadde i sinne.

¹⁸ Jeg vil prise Herren etter hans rettferdighet og lovsynge Herrens, Den Høyestes navn.

Salmene 8

Hva er et menneske at du kommer ham i hu

¹ Til sangmesteren. Etter Gittit. En salme av David.

² Herre, vår Herre! Hvor herlig ditt navn er over hele jorden, du som har utbredt din prakt over himmelen!

³ Av småbarns og spedbarns munn har du reist et vern for dine motstanderes skyld, for å stoppe munnen på fienden og den hevngjerrige.

⁴ Når jeg ser din himmel, dine fingrers verk, månen og stjernene som du har satt der -

⁵ hva er da et menneske at du kommer ham i hu, en menneskesønn, at du ser til ham!

⁶ Du gjorde ham lite ringere enn Gud, med ære og herlighet kronte du ham.

⁷ Du gjorde ham til hersker over dine henders verk, alt la du under hans føtter:

⁸ Sauer og okser, alle sammen, ja, også markens ville dyr,

⁹ himmelens fugler og havets fisker, alt som ferdes på havenes stier.

¹⁰ Herre, vår Herre! Hvor herlig ditt navn er over hele jorden!

Salmene 9

Herren har reist sin trone til dom

¹ Til sangmesteren. Etter Mutlabbén. En salme av David.

² Jeg vil prise Herren av hele mitt hjerte. Jeg vil forkynne alle dine undergjerninger.

³ Jeg vil glede og fryde meg i deg. Jeg vil lovsynge ditt navn, du Høyeste.

⁴ For mine fiender viker tilbake, de faller og omkommer for ditt åsyn.

⁵ For du har hevdet min rett og ført min sak. Du har satt deg på tronen som en rettferdig dommer.

- ⁶ Du har truet hedningene. Du har ødelagt de onde, utslettet deres navn for evig og alltid.
- ⁷ Fienden er for alltid gått til grunne i ruiner. Byene har du støtt ned til grunnen, deres minne er blitt til intet.
- ⁸ Men Herren troner til evig tid, han har reist sin trone til dom.
- ⁹ Han dømmer verden med rettferdighet, han feller dom over folkene med rettvishet.
- ¹⁰ Herren er en borg for den undertrykte, en borg i nødens tider.
- ¹¹ De som kjenner ditt navn, stoler på deg, for du har ikke forlatt dem som søker deg, Herre.
- ¹² Lovsyng Herren, som bor på Sion, kunngjør blant folkene hans store gjerninger!
- ¹³ For han som hevner blodsutgytelse, husker de hjelpeløse, han glemmer ikke deres skrik.
- ¹⁴ Vær meg nådig, Herre! Se det jeg må lide av dem som hater meg, du som løfter meg opp fra dødens porter,
- ¹⁵ for at jeg skal forkynne all din pris, fryde meg over din frelse i portene hos Sions datter.
- ¹⁶ Hedningene sank i den graven de gravde. Deres fot er fanget i garnet de skjulte.
- ¹⁷ Herren har vist hvem han er, han har holdt dom. Den ugudelige er fanget i sine egne hendes gjerning. Higgajon. Sela.
- ¹⁸ De ugudelige skal fare ned til dødsriket, alle hedninger, alle de som glemmer Gud.
- ¹⁹ For ikke skal den fattige glemmes for alltid. De nedbøydes håp skal ikke for evig gå til grunne.
- ²⁰ Reis deg, Herre! La ikke mennesker få makt. La hedninger få sin dom for ditt åsyn.
- ²¹ La frykt komme over dem, Herre! La hedningefolkene kjenne at de er mennesker! Sela.

Salmene 10

Reis deg, Herre! Glem ikke de elendige!

- ¹ Hvorfor står du så langt borte, Herre? Hvorfor skjuler du ditt åsyn i trengselstider?

- ² Den ugudeliges overmot forfølger de elendige, men de blir selv fanget i de onde råd de har uttenkt.
- ³ For den ugudelige roser seg av sin sjels onde lyst. Han velsigner den griske og håner Herren.
- ⁴ Den ugudelige sier med hovmodig mine: Han hjemsøker ikke! Det er ingen plass for Gud i alle hans planer.
- ⁵ Han har lykke med seg på alle sine veier. Dine dommer er i det høye, ute av syne for ham. Han håner alle sine motstandere.
- ⁶ Han sier i sitt hjerte: Jeg skal ikke rokkes! Gjennom alle slekter skal jeg være fri for nød.
- ⁷ Hans munn er full av forbannelse, av løgn og trusler. Under hans tunge er ulykke og ondskap.
- ⁸ Han ligger i bakhold ved gårdene. I hemmelighet myrder han den uskyldige. Hans øyne speider etter den ulykkelige.
- ⁹ Han ligger på lur på sitt gjemmed, likesom løven i sitt skjul. Han lurar for å gripe den elendige. Han fanger den elendige og drar ham inn i sitt garn.
- ¹⁰ Han bøyer seg, dukker seg ned, og for hans sterke klør faller de vergeløse.
- ¹¹ I sitt hjerte sier han: Gud har glemt! Han har skjult sitt åsyn og ser det aldri!
- ¹² Reis deg, Herre! Løft din hånd, Gud! Glem ikke de elendige!
- ¹³ Hvorfor skal den ugudelige forakte Gud og si i sitt hjerte: Du vil ikke kreve meg til regnskap.
- ¹⁴ Du har sett det. For du ser ulykke og plage, og du tar det i din hånd. Til deg overgir den vergeløse sin sak, for du er den farløses hjelper.
- ¹⁵ Bryt armen på den onde og ugudelige mann! Gå i rette med hans ondskap til du ikke mer finner den!
- ¹⁶ Herren er konge for evig og alltid. Hedningene skal bli utryddet av hans land.
- ¹⁷ Herre, du har hørt de nedbøydes begjæring. Du styrker deres hjerte, du vender øret til
- ¹⁸ for å dømme i den farløses og den undertryktes sak. Mennesket, som er av jorden, skal ikke lenger fortsette å volde redsel.

Salmene 11

Herrens blikk prøver menneskenes barn

- ¹ Til sangmesteren. Av David. Til Herren tar jeg min tilflukt. Hvordan kan dere da si til min sjel: Fly til fjellet som en fugl!

² For se, de onde spenner buen, de sikter inn sin pil på strengen for å skyte i mørket på de oppriktige av hjertet.

³ Når grunnvollene nedbrytes, hva makter da den rettferdige?

⁴ Herren er i sitt hellige tempel. I himmelen har Herren sin trone. Hans øyne skuer ut, hans blikk prøver menneskenes barn.

⁵ Herren prøver den rettferdige. Men hans sjel hater den onde og den som elsker vold.

⁶ Han lar snarer regne ned over de ugudelige. Ild og svovel og glødende vind er den del de får i sitt beger.

⁷ For Herren er rettferdig, han elsker rettferd. De oppriktige skal se hans åsyn.

Salmene 12

Frels, Herre! For de fromme er borte

¹ Til sangmesteren. Etter Sjeminit. En salme av David.

² Frels, Herre! For de fromme er borte. De trofaste er forsvunnet blant menneskenes barn.

³ Løgn taler de, hver med sin neste. Med falske lepper, med tvesinnet hjerte taler de.

⁴ Måtte Herren utrydde alle falske lepper og den tunge som taler store ord,

⁵ dem som sier: Ved vår tunge skal vi få overtaket! Våre lepper er våre egne! Hvem er herre over oss?

⁶ Fordi de elendige blir undertrykt og de fattige sukker, derfor vil jeg nå reise meg, sier Herren. Jeg vil gi frelse til dem som lengter etter den.

⁷ Herrens ord er rene ord, likesom sølv som er lutret i en smeltedigel i jorden - sju ganger rensset.

⁸ Du, Herre, vil bevare dem. Du vil vokte dem for denne slekt for evig.

⁹ Rundt om svermer de ugudelige, når det som er usselt, blir opphøyet blant menneskenes barn.

Salmene 13

Herre - hvor lenge?

¹ Til sangmesteren. En salme av David.

² Hvor lenge, Herre? Vil du glemme meg for evig? Hvor lenge vil du skjule ditt åsyn for meg?

³ Hvor lenge skal jeg huse sorgfulle tanker i min sjel, ha sorg i hjertet hele dagen? Hvor lenge skal min fiende opphøye seg over meg?

⁴ Se hit og svar meg, Herre min Gud! Oppklar mine øyne så jeg ikke skal sovne inn i døden.

⁵ Da skal ikke min fiende kunne si: Jeg fikk overhånd over ham! Og mine motstandere vil ikke kunne fryde seg når jeg vakler.

⁶ Men jeg setter min lit til din miskunnhet. Mitt hjerte skal fryde seg i din frelse. Jeg vil lovsynge Herren, for han har gjort vel imot meg.

Salmene 14

Dåren sier i sitt hjerte: Det er ingen Gud

¹ Til sangmesteren. Av David. Dåren sier i sitt hjerte: Det er ingen Gud. Onde og avskyelige er deres gjerninger. Det er ikke noen som gjør godt.

² Herren skuer fra himmelen ned på menneskenes barn for å se om det er noen forstandig, noen som søker Gud.

³ De er alle veket av, alle sammen er fordervet. Det er ingen som gjør godt, ikke en eneste.

⁴ Forstår de da ingen ting, alle disse som gjør urett, disse som eter mitt folk som de eter brød? På Herren kaller de ikke.

⁵ Da blir de grepet av stor redsel. For Gud er med den rettferdige ætt.

⁶ Gjør bare den elendiges råd til skamme! For Herren er hans tilflukt.

⁷ Å, om det fra Sion ville komme frelse for Israel! Når Herren gjør ende på sitt folks fangenskap, da skal Jakob fryde seg, Israel glede seg.

Salmene 15

Herre, hvem skal bo i ditt telt?

¹ En salme av David. Herre, hvem skal bo i ditt telt? Hvem skal bygge på ditt hellige berg?

² Den som vandrer ustraffelig og gjør rettferdighet, som taler sannhet i sitt hjerte.

³ Den som ikke baktaler med sin tunge, som ikke gjør sin neste ondt og ikke fører skam over den som står ham nær.

⁴ Den som ser med forakt på den gudløse, men som ærer dem som frykter Herren. Den som sverger seg selv til skade og ikke bryter sitt ord.

⁵ Den som ikke låner ut sine penger mot rente, og som ikke tar bestikkelser mot den uskyldige. - Den som handler etter dette, skal ikke rokkes i evighet.

Salmene 16

Jeg har intet gode utenfor deg

- 1** En gyllen sang. Av David. Bevar meg, Gud! For jeg tar min tilflukt til deg.
- 2** Jeg sier til Herren: Du er min Herre! Jeg har intet gode utenfor deg.
- 3** Jeg holder meg til de hellige som er i landet, de herlige, som jeg har all min glede i.
- 4** Mange sorger får de som løper etter andre. Jeg vil ikke utgyte deres drikkoffer av blod eller ta deres navn på mine lepper.
- 5** Herren er min tilfalne del og mitt beger. Du bevarer min arvedel.
- 6** En arvedel er tilfalt meg på fagre steder. Ja, jeg har en herlig arv!
- 7** Jeg vil prise Herren som har gitt meg råd - også om nettene minner mine nyrer meg.
- 8** Jeg setter alltid Herren for meg. Han er ved min høyre hånd, jeg skal ikke rokkes.
- 9** Derfor gleder mitt hjerte seg, og min ære fryder seg. Også mitt kjød skal bo i trygghet.
- 10** For du vil ikke overgi min sjel til dødsriket. Du skal ikke la din hellige se tilintetgjørelse.
- 11** Du vil kunngjøre meg livets vei. Fylde av glede er det for ditt åsyn, livsalighet ved din høyre hånd i evighet.

Salmene 17

Vokt meg som din øyensten

- 1** En bønn. Av David. Herre, hør på en rettferdig sak, lytt til min klage! Vend øret til min bønn, den kommer fra lepper uten svik.
- 2** La min frifinnelsesdom gå ut fra ditt åsyn. La dine øyne se hva som er rett.
- 3** Du har prøvd mitt hjerte, gjestet det om natten. Du har ransaket meg, du fant intet. Min munn viker ikke av fra mine tanker.
- 4** Etter ordet fra din munn har jeg tatt meg i vare for menneskenes gjerninger, for voldsmannens stier.
- 5** Mine skritt holdt fast ved dine fotspor, mine skritt ble ikke ustøe.
- 6** Jeg roper til deg, for du svarer meg, Gud. Vend ditt øre til meg, hør mine ord!
- 7** Vis din miskunnhet i underfulle gjerninger! Dem som tar sin tilflukt til deg, frelser du med din høyre hånd fra motstanderne deres.

- ⁸ Vokt meg som din øyensten! Skjul meg under dine vingers skygge
- ⁹ for de ugudelige som ødelegger meg, mine dødsfiender, som omringer meg.
- ¹⁰ De lukker sitt forherdede hjerte, de taler hovmodig med sin munn.
- ¹¹ Nå omringer de meg hvor vi går. De tar sikte på å slå meg til jorden.
- ¹² Han er lik en løve som er ivrig etter å fortære, en ungløve som ligger på lur på sitt gjemmested.
- ¹³ Reis deg, Herre! Gå imot ham, slå ham ned. Frels min sjel fra den ugudelige med ditt sverd.
- ¹⁴ Fri meg, Herre, med din hånd fra menneskene - denne verdens mennesker, som har sin lønn i dette liv. Du fyller deres buk med dine skatter. De er rike på sønner og etterlater sin overflod til sine barn.
- ¹⁵ Jeg skal i rettferdighet få se ditt åsyn. Når jeg våkner, skal jeg mettes ved synet av din skikkelse.

Salmene 18

Min Gud er min klippe, som jeg setter min lit til

- ¹ Til sangmesteren. Av Herrens tjener David, som fremsa denne sangens ord for Herren den dagen Herren hadde fridd ham fra alle hans fienders hånd, og fra Sauls hånd.
- ² Og han sa: Herre, jeg har deg hjertelig kjær, du min styrke!
- ³ Herren er min klippe og min festning, min frelser. Min Gud er min klippe, som jeg setter min lit til, mitt skjold og min frelses horn, min borg.
- ⁴ Jeg påkaller Herren, han som vi lovpriser, og jeg blir frelst fra mine fiender.
- ⁵ Dødens rep omspente meg, fordervelsens strømmer forferdet meg.
- ⁶ Dødsrikets rep omringet meg, dødens snarer truet meg.
- ⁷ I min trengsel påkalte jeg Herren, jeg ropte til min Gud. Fra sitt tempel hørte han min røst, og mitt skrik kom for ham, til hans ører.
- ⁸ Da ristet og bevet jorden, fjellenes grunnvoller skalv. De ristet, for hans vrede var opptent.
- ⁹ Røk steg opp fra hans nese, fortærende ild fra hans munn. Glør luet fram fra ham.
- ¹⁰ Han bøyde himmelen og steg ned, mørke var under hans føtter.
- ¹¹ Båret av kjeruber fløy han, på vindens vinger for han fram.
- ¹² Han gjorde mørket til sitt skjul, og teltet rundt om ham var mørke vann, tykke skyer.

- 13 Ut fra stråleglansen foran ham brøt hans skyer fram - hagl og glødende kull.
- 14 Herren tordnet i himmelen, Den Høyeste lot sin røst høre - hagl og glødende kull.
- 15 Han skjøt ut sine piler og spredte sine fiender, med lyn i mengde forvirret han dem.
- 16 De dype renner i havets bunn ble synlige, jordens grunnvoller ble lagt bare - ved din trussel, Herre, ved pusten fra din nesens ånde.
- 17 Fra det høye rakte han ut sin hånd, han grep meg, han dro meg opp av dype vann.
- 18 Han fridde meg ut fra min sterke fiende, fra dem som hatet meg - for de var for sterke for meg.
- 19 De overfalt meg på min ulykkes dag, men Herren ble min støtte.
- 20 Han førte meg ut i fritt rom. Han frelste meg, for han hadde behag i meg.
- 21 Herren gjengjeldte meg etter min rettferdighet, han lønnet meg etter mine henders renhet.
- 22 For jeg har tatt vare på Herrens veier, jeg vek ikke i ondskap fra min Gud.
- 23 For alle hans lover hadde jeg for øye, jeg støtte ikke hans bud fra meg.
- 24 Jeg var ulastelig i min ferd for ham, jeg vaktet meg vel for min synd.
- 25 Og Herren gjengjeldte meg etter min rettferdighet, for mine hender var rene i hans øyne.
- 26 Mot den fromme viser du deg from, mot den rettvise mann viser du deg rettvise,
- 27 mot den rene viser du deg ren, mot den forvendte viser du deg vrang.
- 28 For du frelser elendige folk, og du tvinger høye øyne ned.
- 29 Ja, du lar min lampe skinne! Herren min Gud lyser opp mitt mørke.
- 30 For ved deg stormer jeg løs på fiendeskarer, ved min Gud springer jeg over murer.
- 31 Gud - hans vei er fullkommen. Herrens ord er rent. Han er et skjold for alle dem som setter sin lit til ham.
- 32 For hvem er Gud uten Herren? Og hvem er en klippe, uten vår Gud?
- 33 Den Gud som omspinner meg med styrke og gjør min ferd ulastelig.
- 34 Han gir meg føtter som hindene og setter meg på mine høyder.
- 35 Han lærer opp mine hender til krig, så mine armer spenner kobberbuen.

- 36** Du gir meg din frelse til skjold, og din høyre hånd støtter meg. Din nedbøyelse gjør meg stor.
- 37** Du gjør rommet vidt for mine skritt under meg, mine ankler svikter ikke.
- 38** Jeg skal forfølge mine fiender, og tar dem igjen. Jeg vender ikke tilbake før jeg har gjort ende på dem.
- 39** Jeg knuser dem, så de ikke makter å reise seg. De faller under mine føtter.
- 40** Du omspennet meg med styrke til krig. Du bøyer mine motstandere under meg.
- 41** Du lar mine fiender vende meg ryggen, og jeg utrydder dem som hater meg.
- 42** De roper, men det er ingen som redder dem - til Herren, men han svarer dem ikke.
- 43** Jeg knuser dem som støv for vinden, jeg tømmer dem ut som søle på gaten.
- 44** Du redder meg fra folks angrep, du setter meg til hode for hedninger. Folkeslag som jeg ikke har kjent, tjener meg.
- 45** Bare de hører om meg, adlyder de meg. Fremmede kryper for meg.
- 46** Fremmede visner bort og går skjelvende ut av sine borger.
- 47** Herren lever! Min klippe være lovet! Opphøyet er min frelses Gud.
- 48** Han er den Gud som gir meg hevn og som legger folkeslag under meg.
- 49** Han er den som frir meg fra mine fiender. Ja, over mine motstandere opphøyer du meg. Fra voldsmenn redder du meg.
- 50** Derfor vil jeg prise deg blant hedningene, Herre, og lovsynge ditt navn.
- 51** Han gjør frelsen stor for sin konge. Han viser miskunn mot sin salvede, mot David og mot hans ætt til evig tid.

Salmene 19

Herrens lov er fullkommen

- 1** Til sangmesteren. En salme av David.
- 2** Himlene forteller Guds ære, hvelvingen forkynner hans hendes verk.
- 3** Den ene dagen lar sin tale strømme fram til den andre, og den ene natten forkynner den andre sin kunnskap.
- 4** Det er ikke tale, det lyder ingen ord, deres røst høres ikke.
- 5** Men målesnoren deres er gått ut over hele jorden, deres ord til jorderikes ender. I dem har han reist et telt for solen.

- ⁶ Den er lik en brudgom som kommer ut av sitt kammer, den gleder seg som en helt til å løpe sin bane.
- ⁷ Fra himmelens ende går den ut, og til dens ende gjør den sitt omløp. Ingen ting er skjult for dens hete.
- ⁸ Herrens lov er fullkommen, den omvender sjelen. Herrens vitnesbyrd er trofast, det gjør den enfoldige vis.
- ⁹ Herrens forskrifter er rette, de gleder hjertet. Herrens bud er rent, det opplyser øynene.
- ¹⁰ Herrens frykt er ren, den varer til evig tid. Herrens lover er sanne, de er alle sammen rettferdige.
- ¹¹ De er mer dyrebare enn gull, fint gull i mengde. De er søtere enn honning, ja, honning som drypper fra vokskakene.
- ¹² Også din tjener blir påminnet ved dem. Den som holder dem, har stor lønn.
- ¹³ Hvem merker vel alle sine feiltrinn? Tilgi meg hver ubevisst synd!
- ¹⁴ Bevar også din tjener fra skammelige synder, la dem ikke herske over meg. Så blir jeg uklanderlig og uten skyld i store overtredelser.
- ¹⁵ La min munns ord og mitt hjertes tanke være til velbehag for ditt åsyn, Herre, du min klippe og min gjenløser!

Salmene 20

Herren frelser sin salvede

- ¹ Til sangmesteren. En salme av David.
- ² Måtte Herren bønnhøre deg på nødens dag, må Jakobs Guds navn opphøye deg!
- ³ Måtte han sende deg hjelp fra helligdommen og støtte deg fra Sion!
- ⁴ Måtte han komme i hu alle dine matoffer og finne ditt brennoffer godt! Sela.
- ⁵ Må han gi deg det ditt hjerte begjærer og fullføre alle dine planer!
- ⁶ Vi vil juble over din frelse og løfte seiersmerket i vår Guds navn. Herren oppfylle alle dine bønner!
- ⁷ Nå vet jeg at Herren frelser sin salvede. Han svarer ham fra sin hellige himmel med frelsende storverk ved sin høyre hånd.
- ⁸ Noen priser vogner, noen hester, men vi priser Herrens, vår Guds navn.
- ⁹ De synker og faller, men vi står og holder oss oppe.
- ¹⁰ Frels, Herre! Kongen bønnhøre oss på den dagen vi roper!

Salmene 21

Reis deg, Herre, i din kraft!

- 1** Til sangmesteren. En salme av David.
- 2** Herre! Kongen gleder seg over din makt. Hvor høyt han jubler over din frelse!
- 3** Det hans hjerte ønsket, har du gitt ham, og det hans lepper ba om, har du ikke nektet ham. Sela.
- 4** For du har møtt ham med velsignelse og lykke. Du satte en krone av gull på hans hode.
- 5** Han ba deg om liv, og du ga ham det, et langt liv for evig og alltid.
- 6** Stor er hans ære fordi du frelste ham, høyhet og herlighet har du lagt på ham.
- 7** Du gjør ham til velsignelse for evig. Du fryder ham med glede for ditt åsyn.
- 8** For kongen setter sin lit til Herren. Han rokkes ikke, for Den Høyeste er nådig.
- 9** Din hånd skal finne alle dine fiender, din høyre hånd skal finne dem som hater deg.
- 10** Du vil gjøre dem som en brennende ovn når du viser ditt åsyn. Herren vil oppsluke dem i sin vrede, ilden vil fortære dem.
- 11** Deres livsfrukt skal du utslette av jorden, etterkommerne deres blant menneskenes barn.
- 12** For de har lagt opp onde planer mot deg, de har uttenkt onde råd. De skal ikke make noe.
- 13** For du får dem til å vise ryggen når du gjør ferdig din bue mot deres ansikt.
- 14** Reis deg, Herre, i din kraft! Vi vil lovsynge og prise ditt storverk.

Salmene 22

Min Gud, min Gud, hvorfor har du forlatt meg?

- 1** Til sangmesteren. Etter «Morgenrødens hind». En salme av David.
- 2** Min Gud, min Gud, hvorfor har du forlatt meg? Langt borte fra min frelse er min klages ord.
- 3** Min Gud! Jeg roper om dagen, og du svarer ikke - og om natten, jeg tier ikke.
- 4** Like fullt er du hellig, du som troner over Israels lovsanger.
- 5** Til deg satte våre fedre sin lit. De stolte på deg, og du fridde dem ut.

- ⁶ De ropte til deg og ble reddet. Til deg satte de sin lit, og de ble ikke til skamme.
- ⁷ Men jeg er en orm og ikke et menneske, jeg er spottet av mennesker og foraktet av folk.
- ⁸ Alle som ser meg, spotter meg, vrenger munnen og rister på hodet:
- ⁹ Sett din vei i Herrens hånd! La ham redde ham! Han skal befri ham siden han har behag i ham.
- ¹⁰ Ja, du er den som dro meg fram av mors liv, som lot meg hvile trygt ved min mors bryst.
- ¹¹ På deg ble jeg kastet fra mors liv, fra mors skjød har du vært min Gud.
- ¹² Vær ikke langt borte fra meg, for trengselen er nær, og det er ingen som hjelper.
- ¹³ Sterke okser omringer meg, Basans okser omgir meg.
- ¹⁴ De spiler opp sin munn imot meg som en rovgrisk, brølende løve.
- ¹⁵ Jeg er utøst som vann, og alle mine ben skiller seg at. Mitt hjerte er som voks, smeltet inne i meg.
- ¹⁶ Min kraft er opptørket som et potteskår, og min tunge henger fast ved mine gommer. I dødens støv legger du meg.
- ¹⁷ For hunder omringer meg, de ondes hop gjerder meg inne. De har gjennomført mine hender og mine føtter.
- ¹⁸ Jeg kan telle alle mine ben. De stirrer, de ser på meg med skadefryd.
- ¹⁹ De deler mine klær mellom seg og kaster lodd om min kappe.
- ²⁰ Men du, Herre, vær ikke langt borte! Du min styrke, skynd deg å hjelpe meg!
- ²¹ Redd min sjel fra sverdet, mitt eneste fra hunders vold.
- ²² Frels meg fra løvens gap, og fra villoksenenes horn - du bønnhører meg!
- ²³ Jeg vil kunngjøre ditt navn for mine brødre, midt i menigheten vil jeg lovprise deg.
- ²⁴ Dere som frykter Herren, pris ham! All Jakobs ætt, gi ham ære! Og vis ham ærefrykt, all Israels ætt!
- ²⁵ For han har ikke foraktet og ikke avskydd den elendiges elendighet. Han har ikke skjult sitt åsyn for ham, men da han ropte til ham, hørte han.
- ²⁶ Fra deg kommer min lovprisning i en stor forsamling. For deres øyne som frykter ham, vil jeg holde mine løfter.

²⁷ De nedbøyde skal ete og bli mette! De som søker Herren, skal prise ham. Må deres hjerter leve til evig tid!

²⁸ Alle jordens ender skal minnes det og vende om til Herren, og alle hedningenes ætter skal tilbe for ditt åsyn.

²⁹ For riket hører Herren til, og han hersker over folkene.

³⁰ Alle jordens rikmenn skal ete og tilbe. For hans åsyn skal de bøye seg, alle de som stiger ned i støvet, og den som ikke kan holde sin sjel i live.

³¹ Etterkommerne skal tjene ham. Det skal fortelles om Herren til etterslekten.

³² De skal komme og kunngjøre hans rettferdighet for det folk som blir født, at han har gjort det.

Salmene 23

Herren er min hyrde

¹ En salme av David. Herren er min hyrde, det mangler meg ingen ting.

² Han lar meg ligge i grønne enger, han leder meg til hvilens vann.

³ Han fornyer min sjel, han fører meg på rettferdighets stier for sitt navns skyld.

⁴ Om jeg enn skulle vandre i dødsskyggens dal, frykter jeg ikke for ondt. For du er med meg, din kjepp og din stav, de trøster meg.

⁵ Du dekker bord for meg like for mine fienders øyne. Du salver mitt hode med olje, mitt beger flyter over.

⁶ Bare godhet og miskunnhet skal etterjage meg alle mitt livs dager, og jeg skal bo i Herrens hus gjennom lange tider.

Salmene 24

Hvem skal stige opp på Herrens berg?

¹ Av David. En salme. Jorden hører Herren til - og alt det som fyller den, verden og de som bor der.

² For han har grunnlagt den på hav og stilt den fast på strømmer.

³ Hvem skal stige opp på Herrens berg? Hvem skal stå på hans hellige sted?

⁴ Den som har skyldfrie hender og et rent hjerte, som ikke har vendt sin hu til løgn og ikke sverger falskt.

⁵ Han får velsignelse fra Herren og rettferdighet fra sin frelses Gud.

⁶ Dette er deres ætt som spør etter ham - som søker ditt åsyn - Jakobs barn. Sela.

⁷ Løft hodene, dere porter! Og dere evige dører, løft dere, så herlighetens konge kan dra inn!

⁸ Hvem er denne herlighetens konge? - Herren, sterk og veldig. Herren, mektig i strid.

⁹ Løft hodene, dere porter! Og dere evige dører, løft dere, så herlighetens konge kan dra inn!

¹⁰ Hvem er denne herlighetens konge? - Herren, hærskaenes Gud, han er herlighetens konge. Sela.

Salmene 25

Herre, la meg kjenne dine veier

¹ Av David. Til deg, Herre, løfter jeg min sjel.

² Min Gud, til deg setter jeg min lit. La meg ikke bli til skamme. La ikke mine fiender triumfere over meg.

³ Ja, ingen av dem som venter på deg, skal bli til skamme. De skal bli til skamme som er troløse uten grunn.

⁴ Herre, la meg kjenne dine veier! Lær meg dine stier!

⁵ Led meg i din sannhet og lær meg, for du er min frelses Gud. På deg venter jeg hele dagen.

⁶ Herre, kom din barmhjertighet i hu og din miskunnhets gjerninger, for de er fra evighet.

⁷ Kom ikke i hu min ungdoms synder og mine overtredelser! Kom meg i hu etter din miskunnhet, Herre, for din godhets skyld!

⁸ Herren er god og rettviss, derfor lærer han syndere veien.

⁹ Han leder de nedbøyde i det som rett er, og lærer de ydmyke sin vei.

¹⁰ Alle Herrens stier er miskunn og trofasthet mot dem som holder hans pakt og hans vitnesbyrd.

¹¹ For ditt navns skyld, Herre, forlat meg min misgjerning! For den er stor.

¹² Hvem er den mann som frykter Herren? Ham lærer han den vei han skal velge.

¹³ Hans sjel skal stadig ha det godt. Hans ætt skal arve landet.

¹⁴ Herren har fortrolig samfunn med dem som frykter ham, og hans pakt skal bli dem kunngjort.

¹⁵ Mine øyne er alltid vendt til Herren, for han drar mine føtter ut av garnet.

¹⁶ Vend deg til meg og vær meg nådig! For jeg er ensom og elendig.

- ¹⁷ Mitt hjertes angst har de gjort stor. Før meg ut av mine trengsler!
- ¹⁸ Se min nød og min plage, og forlat meg alle mine synder!
- ¹⁹ Se mine fiender, for de er mange. De hater meg med et voldsomt hat.
- ²⁰ Bevar min sjel og fri meg ut! La meg ikke bli til skamme, for jeg tar min tilflukt til deg.
- ²¹ La rettsinn og oppriktighet verne meg, for jeg venter på deg.
- ²² Gud, forløs Israel fra alle dets trengsler!

Salmene 26

Prøv meg, Herre, og gransk meg

- ¹ Av David. Hjelp meg til min rett, Herre! For jeg har vandret i min uskyld, og på Herren stoler jeg uten å vakle.
- ² Prøv meg, Herre, og gransk meg, ransak mine nyrer og mitt hjerte.
- ³ For din miskunnhet er for mine øyne, og jeg vandrer i din sannhet.
- ⁴ Jeg sitter ikke sammen med løgnere, og går ikke i lag med falske mennesker.
- ⁵ Jeg hater de ondes forsamling og sitter ikke hos de ugudelige.
- ⁶ Jeg vasker mine hender i uskyld, og vil ferdes om ditt alter, Herre,
- ⁷ så jeg kan la takkesang lyde klart og fortelle alle dine undergjerninger.
- ⁸ Herre, jeg elsker ditt hus, din bolig, stedet hvor din herlighet bor.
- ⁹ Rykk ikke min sjel bort med syndere eller mitt liv med blodtørstige menn,
- ¹⁰ som har onde planer i sine hender og sin høyre hånd full av bestikkelse.
- ¹¹ Men jeg vandrer i min uskyld. Forløs meg og vær meg nådig.
- ¹² Min fot står på jevn grunn. I forsamlingene vil jeg prise Herren.

Salmene 27

Herren er mitt lys og min frelse

- ¹ Av David. Herren er mitt lys og min frelse, hvem skulle jeg frykte? Herren er mitt livs vern, hvem skulle jeg engstes for?
- ² Når ugjerningsmenn kommer imot meg for å sluke meg - mine motstandere og mine fiender, så snubler og faller de selv.
- ³ Om en hær leirer seg imot meg, frykter ikke mitt hjerte. Om krig reiser seg imot meg, enda er jeg trygg.

- ⁴ Én ting har jeg bedt Herren om, det søker jeg etter: At jeg må bo i Herrens hus alle mitt livs dager for å skue Herrens prakt og grunne i hans tempel.
- ⁵ For han gjemmer meg i sin hytte på den onde dag, han skjuler meg i sitt skjermende telt. På en klippe fører han meg opp.
- ⁶ Nå løfter jeg mitt hode høyt over mine fiender rundt omkring meg. Jeg vil ofre jubeloffer i hans telt. Jeg vil synge og lovsynge for Herren.
- ⁷ Herre, hør min røst når jeg roper, vær meg nådig og svar meg!
- ⁸ Mitt hjerte holder fram for deg [ditt ord]: Søk mitt åsyn! - Herre, jeg søker ditt åsyn.
- ⁹ Skjul ikke ditt åsyn for meg! Støt ikke din tjener bort i din vrede. Min hjelp har du vært. Slipp meg ikke og forlat meg ikke, min frelses Gud!
- ¹⁰ For min far og min mor har forlatt meg, men Herren vil ta meg opp.
- ¹¹ Herre, lær meg din vei, og led meg på den rette sti for mine fienders skyld.
- ¹² Overgi meg ikke til mine fienders mordlyst! For falske vitner står opp imot meg, de fnyser av vold.
- ¹³ Å, om jeg ikke trodde at jeg skulle se Herrens godhet i de levendes land!
- ¹⁴ Vent på Herren! Vær ved godt mot! Ditt hjerte være sterkt! Ja, vent på Herren!

Salmene 28

Riv meg ikke bort sammen med de ugudelige

- ¹ Av David. Til deg roper jeg, Herre. Min klippe, vær ikke døv imot meg, for at jeg ikke - om du tier til meg - skal bli lik dem som går ned i graven.
- ² Hør mine inderlige bønners røst når jeg roper til deg, når jeg løfter mine hender mot Det aller helligste i ditt tempel.
- ³ Riv meg ikke bort sammen med de ugudelige og med dem som gjør urett. De taler fred med sin neste, enda det er ondskap i deres hjerte.
- ⁴ Gi dem igjen etter deres gjerning og etter deres onde fremferd! Gi dem igjen etter deres hendes gjerning, gjengjeld dem for det de har gjort!
- ⁵ For de akter ikke på Herrens verk eller på hans hendes gjerning. Han skal bryte dem ned og ikke bygge dem opp.
- ⁶ Lovet være Herren, fordi han har hørt mine inderlige bønners røst!
- ⁷ Herren er min styrke og mitt skjold. Til ham har mitt hjerte satt sin lit, og jeg blir hjulpet. Derfor fryder mitt hjerte seg, og jeg vil prise ham med min sang.
- ⁸ Herren er deres styrke. Han er et frelsens vern for sin salvede.

⁹ Frels ditt folk og velsign din arv! Fø dem som deres hyrde og bær dem til evig tid.

Salmene 29

Gi Herren ære og makt

- ¹ En salme av David. Gi Herren - dere Guds sønner - gi Herren ære og makt!
- ² Gi Herren hans navns ære, tilbe Herren i hellig skrud.
- ³ Herrens røst lyder over vannene, ærens Gud tordner - Herren over de store vann.
- ⁴ Herrens røst lyder med kraft, Herrens røst med herlighet.
- ⁵ Herrens røst bryter sedertrær, ja, Herren bryter i stykker Libanons sedrer,
- ⁶ han får dem til å hoppe som en kalv, Libanon og Sirjon som en ung villokse.
- ⁷ Herrens røst slynger ut kløvde flammer av ild.
- ⁸ Herrens røst får ørkenen til å skjelve, Herren får Kadesj-ørkenen til å skjelve.
- ⁹ Herrens røst får hindene til å føde og gjør skogene bare. Og alt i hans tempel sier: Ære!
- ¹⁰ Herren tronte på vannflommens tid, og Herren troner som konge for evig.
- ¹¹ Herren skal gi sitt folk kraft. Herren skal velsigne sitt folk med fred.

Salmene 30

Et øyeblikk varer hans vrede, en livstid hans nåde

- ¹ En salme. En sang ved husets innvielse. Av David.
- ² Jeg vil opphøye deg, Herre! For du har løftet meg opp, og du har ikke latt mine fiender glede seg over meg.
- ³ Herre min Gud! Jeg ropte til deg, og du helbredet meg.
- ⁴ Herre, du har ført min sjel opp fra dødsriket. Du holdt meg i live så jeg ikke skulle gå i graven.
- ⁵ Lovsyng Herren, dere hans fromme! Pris hans hellige navn!
- ⁶ For et øyeblikk varer hans vrede, en livstid hans nåde. Om kvelden kommer gråt som gjest, om morgenen er det frydesang.
- ⁷ Men jeg sa i min trygghet: Aldri i evighet skal jeg rokkes!
- ⁸ Herre, i din nåde hadde du grunnfestet mitt fjell. Du skjulte ditt åsyn, da ble jeg forferdet.
- ⁹ Til deg, Herre, ropte jeg, og ydmykt ba jeg til Herren:

¹⁰ Hva vinning er det i mitt blod, at jeg farer ned i graven? Vil vel støvet prise deg, vil det forkynne din trofasthet?

¹¹ Hør, Herre, og vær meg nådig! Herre, vær du min hjelper!

¹² Du har vendt min klage til dans for meg. Du løste av meg mine sørgeklær og har ombundet meg med glede,

¹³ for at min ære skal lovsynge deg og ikke tie. Herre, min Gud! Jeg vil gi deg takk for evig!

Salmene 31

Frels meg ved din rettferdighet

¹ Til sangmesteren. En salme. Av David.

² Til deg, Herre, tar jeg min tilflukt, la meg aldri i evighet bli til skamme. Frels meg ved din rettferdighet.

³ Vend ditt øre til meg! Skynd deg og fri meg ut! Vær du mitt klippevern, en borg til min frelse.

⁴ For du er min klippe og min borg. For ditt navns skyld vil du føre og lede meg.

⁵ Du vil ta meg ut av garnet som de hemmelig har lagt for meg, for du er mitt vern.

⁶ I din hånd overgir jeg min ånd, du forløser meg, Herre, du trofaste Gud.

⁷ Jeg hater dem som akter på tomme avguder. Men jeg - jeg setter min lit til Herren.

⁸ Jeg vil fryde og glede meg over din miskunnhet, for du har sett min nød, du kjenner min sjels trengsler.

⁹ Du overga meg ikke i fiendens hånd. Du satte mine føtter på et rommelig sted.

¹⁰ Vær meg nådig, Herre, for jeg er i trengsel. Mitt øye fortæres av sorg, ja, også min sjel og mitt legeme.

¹¹ For mitt liv svinner bort med sorg, og mine år med sukk. Min kraft er brutt for min misgjernings skyld, og mine ben er uttært.

¹² På grunn av mine fiender er jeg blitt til spott for mine naboer og til skrekk for mine kjenninger. De som ser meg på gaten, flykter for meg.

¹³ Jeg er glemt og ute av hjertet som en død. Jeg er blitt som et knust kar.

¹⁴ Jeg hører mange som baktaler - redsel på alle kanter! De samrår seg mot meg og lurar på å ta mitt liv.

- 15** Men jeg - jeg setter min lit til deg, Herre! Jeg sier: Du er min Gud!
- 16** I din hånd er mine tider. Redd meg fra mine fienders hånd og fra mine forfølgere!
- 17** La ditt åsyn lyse over din tjener! Frels meg ved din miskunnhet.
- 18** Herre, la meg ikke bli til skamme! For jeg kaller på deg. La de ugudelige bli til skamme, bli tause i dødsriket.
- 19** La løgnaktige lepper bli stumme, de som med overmot og forakt taler frekt imot den rettferdige.
- 20** Hvor stor din godhet er, som du har gjemt til dem som frykter deg, som du har vist mot dem som tar sin tilflukt til deg, for øynene på menneskenes barn.
- 21** Du gjemmer dem i ditt åsyns skjulested mot menneskers sammensvergelse. Du skjuler dem i en hytte mot trettekjære tunger.
- 22** Lovet være Herren! For han har på underfull måte vist sin miskunnhet mot meg i en beleiret by.
- 23** Og jeg, jeg sa i min angst: Jeg er støtt bort fra dine øyne! - Men du hørte mine inderlige bønners røst da jeg ropte til deg.
- 24** Elsk Herren, alle dere hans fromme! Herren bevarer de trofaste. Men den som farer overmodig fram, gjengjelder han i fullt mål.
- 25** Vær ved godt mot! La hjertene være sterke, alle dere som venter på Herren!

Salmene 32

Salig er det mennesket som Herren ikke tilregner misgjerning

- 1** Av David. En læresalme. Salig er den som har fått sin overtredelse forlatt og sin synd skjult.
- 2** Salig er det mennesket som Herren ikke tilregner misgjerning, og som er uten svik i sin ånd.
- 3** Da jeg tidde, ble mine ben tæret bort, idet jeg stønnet hele dagen.
- 4** For dag og natt lå din hånd tungt på meg. Min livssaft svant som i sommerens tørke. Sela.
- 5** Jeg bekjente min synd for deg og skjulte ikke min skyld. Jeg sa: Jeg vil bekjenne mine misgjerninger for Herren! - Og du tok bort min syndeskyld. Sela.
- 6** Derfor, la hver from be til deg den tid du er å finne. Visselig, når store vannflommer kommer, til ham skal de ikke nå.

⁷ Du er mitt skjulested! Du vokter meg for trengsel. Med frelses jubel omgir du meg. Sela.

⁸ Jeg vil lære deg og vise deg den veien du skal vandre, jeg vil gi deg råd med mitt øye.

⁹ Vær ikke lik hest og muldyr, som ikke har forstand! Deres smykke er tømme og bissel til å tvinge dem med. De vil ikke komme nær til deg.

¹⁰ Den ugudelige har mange plager. Men den som setter sin lit til Herren, omgir han med miskunn.

¹¹ Gled dere i Herren! Dere rettferdige, fryd dere! Og juble, alle oppriktige av hjertet!

Salmene 33

Han talte, og det skjedde

¹ Rop med fryd for Herren, dere rettferdige! Lovsang sømmer seg for de oppriktige.

² Pris Herren til sitar, lovsyng ham til tistrenget harpe!

³ Syng for ham en ny sang, spill fagert med frydesang!

⁴ For Herrens ord er sant, all hans gjerning er trofast.

⁵ Han elsker rettferd og rett, jorden er full av hans miskunnhet.

⁶ Himlene er skapt ved Herrens ord, og all deres hær ved hans munns åndepust.

⁷ Han samler havets vann som en dyng, han legger de dype vann i forrådshus.

⁸ La all jorden frykte for Herren, og alle dem som bor i verden, beve for ham!

⁹ For han talte, og det skjedde. Han bød, og det sto der.

¹⁰ Herren omstyrter hedningenes råd, han gjør folkenes tanker til intet.

¹¹ Herrens råd står fast for evig, hans hjertes tanker fra slekt til slekt.

¹² Salig er det folket som har Herren til sin Gud, det folket han har utvalgt til sin eiendom!

¹³ Fra himmelen skuer Herren ned, han ser alle menneskenes barn.

¹⁴ Fra det stedet hvor han bor, ser han ned til alle dem som bor på jorden.

¹⁵ Han er den som har skapt deres hjerter - alle sammen, og han gir akt på alle deres gjerninger.

¹⁶ En konge frelses ikke ved sin store makt, en helt reddes ikke ved sin store kraft.

¹⁷ Hesten er ikke å stole på til frelse, og med sin store styrke redder den ikke.

¹⁸ Se, Herrens øye ser til dem som frykter ham, som venter på hans miskunn,

¹⁹ for å fri deres sjel fra døden og holde dem i live under hungersnød.

²⁰ Vår sjel venter på Herren! Han er vår hjelp og vårt skjold.

²¹ Ja, i ham fryder vårt hjerte seg, fordi vi setter vår lit til hans hellige navn.

²² Din miskunnhet være over oss, Herre, slik som vi håper på deg!

Salmene 34

De så opp til ham og strålte av glede

¹ Av David, da han oppførte seg som vanvittig for Abimelek, som jaget ham fra seg, og han dro bort.

² Jeg vil love Herren til hver tid, hans pris skal alltid være i min munn.

³ Min sjel skal rose seg av Herren. De nedbøyde skal høre det og glede seg.

⁴ Pris Herrens storhet med meg, og la oss sammen opphøye hans navn!

⁵ Jeg søkte Herren, og han svarte meg, han fridde meg fra alt det som forferdet meg.

⁶ De så opp til ham og strålte av glede, og deres ansikt rødmet aldri av skam.

⁷ Denne elendige ropte, og Herren hørte, han frelste ham ut av alle hans trengsler.

⁸ Herrens engel slår leir rundt omkring dem som frykter ham, og han frir dem ut.

⁹ Smak og se at Herren er god! Salig er den mannen som tar sin tilflukt til ham.

¹⁰ Frykt Herren, dere hans hellige! De som frykter ham, mangler ikke noen ting.

¹¹ Unge løver lider nød og sulter, men de som søker Herren, skal ikke mangle noe godt.

¹² Kom, barn! Hør på meg! Jeg vil lære dere å frykte Herren.

¹³ Hvem er den mannen som har lyst til liv, som ønsker seg dager til å se lykke?

¹⁴ Hold da din tunge fra ondt og dine lepper fra å tale svik!

- 15** Vik fra ondt og gjør godt, søk fred og jag etter den!
- 16** Herrens øyne er vendt til de rettferdige, og hans ører til deres rop.
- 17** Herrens åsyn er imot dem som gjør ondt, for å utrydde minnet om dem fra jorden.
- 18** De rettferdige roper og Herren hører, av alle deres trengsler frir han dem ut.
- 19** Herren er nær hos dem som har et nedbrutt hjerte, og han frelser dem som har en knust ånd.
- 20** Mange er den rettferdiges ulykker, men Herren frir ham fra dem alle.
- 21** Han tar vare på alle hans ben, ikke ett av dem blir brutt.
- 22** Ulykke dreper den ugudelige, og de som hater den rettferdige, dømmes skyldige.
- 23** Herren forløser sine tjeneres sjel. Ingen av dem som tar sin tilflukt til ham, dømmes skyldig.

Salmene 35

La dem som tenker ut ondt imot meg, vike tilbake med skam

- 1** Av David. Trett, Herre, med dem som tretter med meg! Strid mot dem som strider mot meg!
- 2** Grip skjold og verge, reis deg til hjelp for meg!
- 3** Dra spydet fram og steng veien for mine forfølgere! Si til min sjel: Jeg er din frelse!
- 4** La dem få skam og vanære, de som står meg etter livet! La dem som tenker ut ondt imot meg, vike tilbake med skam.
- 5** La dem bli som agner for vinden! Må Herrens engel støte dem bort!
- 6** La deres vei bli mørk og glatt! Må Herrens engel forfølge dem!
- 7** For uten grunn har de hemmelig gjort i stand sin garngrav for meg, uten grunn har de gravd en fallgrav for mitt liv.
- 8** La ødeleggelse uventet komme over ham! La ham selv bli fanget i garnet som han hemmelig har satt ut, la ham falle i det til sin ødeleggelse.
- 9** Min sjel skal glede seg i Herren, fryde seg i hans frelse.
- 10** Alle mine ben skal si: Hvem er som du, Herre? Du som frir den elendige fra den som er for sterk for ham, som frir den elendige og fattige fra den som plyndrer ham.
- 11** Urettferdige vitner reiser seg, de spør meg om ting jeg ikke vet.

- 12** De gjengjelder meg godt med ondt. Min sjel er forlatt.
- 13** Og jeg, jeg kledde meg i sørgeklær da de var syke. Jeg plaget min sjel med faste, min bønn vendte tilbake til min barm!
- 14** Jeg gikk omkring som om det var min venn, min bror. Jeg gikk nedbøyd i sørgeklær lik en som sørger over sin mor.
- 15** Men når jeg snubler, gleder de seg og flokker seg sammen. Usle mennesker flokker seg om meg uten at jeg vet om det, de river i meg uten opphold.
- 16** Lik skamløse som spotter for et stykke brød, skjærer de tenner imot meg.
- 17** Herre, hvor lenge vil du se på? Fri min sjel fra deres herjinger, mitt eneste fra de unge løvene.
- 18** Jeg vil prise deg i en stor forsamling, love deg der hvor det er mye folk.
- 19** La ikke dem som uten grunn er mine fiender, glede seg over meg. La ikke dem som hater meg uten årsak, blunke med øyet.
- 20** For de taler ikke fred, men tenker ut svik mot de stille i landet.
- 21** De lukker sin munn vidt opp mot meg og sier: Ha-ha! våre øyne har sett det!
- 22** Du ser det, Herre, ti ikke! Herre, vær ikke langt borte fra meg!
- 23** Våkne opp og bli våken for å gi meg rett, min Gud og Herre, for å føre min sak!
- 24** Døm meg etter din rettferdighet, Herre, min Gud! La dem ikke glede seg over meg!
- 25** La dem ikke si i sitt hjerte: Ha-ha! som vi ønsket! La dem ikke si: Vi har oppslukt ham!
- 26** La alle dem som gleder seg over min ulykke, få vanære og bli til skamme! La dem som opphøyer seg over meg, bli kledd i skam og skjensel.
- 27** La dem juble og glede seg, som unner meg min rett. La dem alltid si: Høylovet være Herren, som unner sin tjener at det går ham vell!
- 28** Da skal min tunge love din rettferdighet og prise deg hele dagen.

Salmene 36

Hos deg er livets kilde

- 1** Til sangmesteren. Av Herrens tjener, av David.
- 2** Synden taler til den ugudelige i hans hjertes innerste. Det er ingen frykt for Gud hos ham.
- 3** For en smigrer ham i hans øyne ved å finne hans synd, ved å hate ham.

- ⁴ Hans munns ord er urett og svik, han har sluttet å gå klokt fram, å gjøre godt.
- ⁵ På sitt leie tenker han ut urett, han stiller seg på en vei som ikke er god. Han hater ikke det onde.
- ⁶ Herre, til himmelen når din miskunnhet, din trofasthet til skyene.
- ⁷ Din rettferdighet er som mektige fjell, dine dommer er et stort dyp. Mennesker og dyr frelser du, Herre!
- ⁸ Hvor dyrebar er din miskunnhet, Gud! Menneskenes barn søker ly i dine vingers skygge.
- ⁹ De blir rikelig mett av det gode i ditt hus, og av dine gleders strøm gir du dem å drikke.
- ¹⁰ For hos deg er livets kilde. I ditt lys ser vi lys.
- ¹¹ La din miskunnhet vare ved for dem som kjenner deg, og din rettferdighet for de oppriktige av hjertet.
- ¹² La ikke de stoltes fot få trå meg ned, og la ikke de ugudeliges hånd jage meg bort!
- ¹³ Der faller de som gjør urett! De blir støtt ned og kan ikke reise seg.

Salmene 37

Velt din vei over på Herren

- ¹ Av David. La ikke din vrede opptennes over de onde, misunn ikke dem som gjør urett.
- ² For som gresset blir de hurtig skåret av, og som grønne vekster visner de ned.
- ³ Sett din lit til Herren og gjør godt. Bo i landet, og legg vinn på trofasthet.
- ⁴ Gled deg i Herren! Så skal han gi deg det ditt hjerte trakter etter.
- ⁵ Velt din vei over på Herren og stol på ham! Han skal gjøre det.
- ⁶ Han skal la din rettferdighet bryte fram som lyset og din rett som lyset midt på dagen.
- ⁷ Vær stille for Herren og vent på ham! La ikke din vrede opptennes over den som har lykke på sin vei, over den mannen som setter i verk onde planer.
- ⁸ Avstå fra vrede og la harme fare! La ikke din vrede opptennes, det fører bare til det som ondt er.
- ⁹ For de som gjør ondt, skal utryddes, men de som venter på Herren, skal arve landet.

- 10 Om en liten stund, så er den ugudelige ikke mer. Ser du etter på hans sted, så er han borte.
- 11 Men de nedbøyde skal arve landet og glede seg over rik fred.
- 12 Den ugudelige pønsker på ondt imot den rettferdige og skjærer tenner mot ham.
- 13 Herren ler av ham, for han ser at hans dag kommer.
- 14 De onde drar sverdet og spenner sin bue for å felle den elendige og fattige, for å drepe dem som vandrer oppriktig.
- 15 Deres sverd skal komme i deres eget hjerte, og deres buer skal brytes i stykker.
- 16 Bedre det lille som de rettferdige har, enn mange ugudeliges rikdom.
- 17 For de ugudeliges armer skal brytes, men Herren støtter de rettferdige.
- 18 Herren kjenner de ulasteliges dager, deres arv skal bli til evig tid.
- 19 De skal ikke bli til skamme i den onde tid, i hungerens dager skal de bli mette.
- 20 For de gudløse går til grunne. Herrens fiender vil bli som blomsterprakten på marken - de blir borte, de forsvinner som røk.
- 21 Den ugudelige låner og betaler ikke, men den rettferdige forbarmer seg og gir.
- 22 For de Herren velsigner, skal arve landet, men de han forbanner, skal utryddes.
- 23 Herren gjør en manns gange stø, og han har velbehag i hans vei.
- 24 Når han snubler, faller han ikke til jorden, for Herren støtter hans hånd.
- 25 Jeg har vært ung og blitt gammel, men jeg har ikke sett den rettferdige forlatt eller hans avkom lete etter brød.
- 26 Hele dagen er han barmhjertig og låner ut, og hans etterkommere blir til velsignelse.
- 27 Vik fra ondt og gjør godt! Da skal du bo trygt for evig.
- 28 For Herren elsker det som er rett. Han forlater ikke sine fromme. Til evig tid blir de bevart. Men de ugudeliges etterslekt blir utryddet.
- 29 De rettferdige skal arve landet og få bo i det for evig.
- 30 Den rettferdiges munn taler visdom, og hans tunge sier det som rett er.
- 31 Hans Guds lov er i hans hjerte, hans trinn vakler ikke.

- ³² Den ugudelige lurar på den rettferdige og søker å drepe ham.
- ³³ Herren overgir ham ikke i hans hånd, og lar ham ikke bli dømt når han blir stilt for retten.
- ³⁴ Vent på Herren og ta vare på hans vei! Så skal han opphøye deg til å arve landet. Du skal se at de ugudelige blir utryddet.
- ³⁵ Jeg så en ugudelig tyrann, han utbredte seg som et grønt tre i sin egen jordbunn.
- ³⁶ Men han forsvant, og se, han var ikke mer. Jeg lette etter ham, men han var ikke å finne.
- ³⁷ Gi akt på de ulastelige, og se på den som er oppriktig! For fredens mann har fremtid.
- ³⁸ Men overtrederne går til grunne alle sammen, og de ugudeliges fremtid skal avskjæres.
- ³⁹ De rettferdiges frelse er fra Herren - deres sterke vern i nødens tid.
- ⁴⁰ Og Herren hjelper dem og redder dem. Han frir dem fra de onde og frelser dem, for de tar sin tilflukt til ham.

Salmene 38

Herre, straff meg ikke i din vrede

- ¹ En salme av David. Til påminning.
- ² Herre, straff meg ikke i din vrede, og tukt meg ikke i din brennende harme.
- ³ For dine piler har rammet meg og din hånd ligger tungt på meg.
- ⁴ Det er ikke noe friskt i min kropp for din vredes skyld, det er ingen fred i mine ben for min synds skyld.
- ⁵ For mine misgjerninger stiger over mitt hode, de er som en stor byrde, de er altfor tunge for meg.
- ⁶ Jeg har stinkende sår, det renner verk av dem for min dårskaps skyld.
- ⁷ Jeg er krocket og fullstendig nedbøyd, hele dagen går jeg i sørgeklær.
- ⁸ Mine lender er fulle av brann, og det er intet friskt i min kropp.
- ⁹ Jeg er kald og stiv og aldeles knust. Fordi mitt hjerte stønner, må jeg skrike ut.
- ¹⁰ Herre, for ditt åsyn er all min lengsel, mitt sukk er ikke skjult for deg.
- ¹¹ Mitt hjerte slår heftig, min kraft svinner, og mine øynes lys, selv det er borte for meg.

- ¹² Mine kjære og mine venner holder seg på avstand fra min plage, og mine nærmeste står langt borte.
- ¹³ De som står meg etter livet, setter snarer, og de som søker min ulykke, taler om ødeleggelse. På svik tenker de hele dagen.
- ¹⁴ Men jeg er lik en døv, jeg hører ikke, lik en stum som ikke åpner munnen.
- ¹⁵ Ja, jeg er lik en mann som ikke hører, og som ikke har gjenmæle i sin munn.
- ¹⁶ For til deg, Herre, står mitt håp. Du vil svare, Herre, min Gud.
- ¹⁷ For jeg sier: De vil ellers glede seg over meg! Når min fot vakler, vil de opphøye seg over meg.
- ¹⁸ For jeg er nær ved å falle, min smerte står alltid for meg.
- ¹⁹ Ja, jeg bekjenner min misgjerning, jeg sørger over min synd.
- ²⁰ Mine fiender er livskraftige og sterke, og mange er de som hater meg uten grunn.
- ²¹ De som gjengjelder godt med ondt, er imot meg, fordi jeg jager etter det gode.
- ²² Gå ikke fra meg, Herre! Min Gud, vær ikke langt borte fra meg!
- ²³ Skynd deg å hjelpe meg, Herre, min frelse!

Salmene 39

La meg få vite hvor forgjengelig jeg er

- ¹ Til sangmesteren. Til Jedutun. En salme av David.
- ² Jeg sa: Jeg vil vokte mine veier så jeg ikke synder med tungen. Jeg vil legge munnkurv på min munn, så lenge den ugudelige ennå er for mine øyne.
- ³ Jeg ble stum og stille. Også det gode tidde jeg med, men min smerte ble bare verre.
- ⁴ Mitt hjerte var hett i meg. Ved at jeg grublet, ble ild opptent. - Jeg talte med min tunge:
- ⁵ Herre, la meg få vite min ende, hvor mange mine dager skal bli! La meg få vite hvor forgjengelig jeg er.
- ⁶ Se, som en håndsbredd har du satt mine dager, min livstid er som intet for deg. Sannelig, bare tomhet er hvert menneske, hvor fast han enn står. Sela.
- ⁷ Som et skyggebilde vandrer mannen, han hisser seg opp til ingen nytte. Han hoper opp, men vet ikke hvem som skal samle det inn.
- ⁸ Og nå, hva venter jeg på, Herre? Mitt håp står til deg.

- ⁹ Frels meg fra alle mine overtredelser, gjør meg ikke til spott for dåren.
- ¹⁰ Jeg tier og åpner ikke min munn, for det er du som har gjort det.
- ¹¹ Ta din plage bort fra meg. Jeg blir til intet når du slår med din hånd.
- ¹² Tukter du en mann med straff for misgjerning, da fortærer du hans herlighet, som møll fortærer. Hvert menneske er bare tomhet. Sela.
- ¹³ Hør min bønn, Herre! Vend øret til mitt rop, og ti ikke til min gråt! For jeg er en gjest hos deg, en fremmed som alle mine fedre.
- ¹⁴ Ta ditt blikk fra meg, så jeg kan få gleden tilbake før jeg går bort og ikke er mer.

Salmene 40

Han dro meg opp av fordervelsens grav

- ¹ Til sangmesteren. Av David. En salme.
- ² Jeg ventet, ja ventet på Herren. Da bøyde han seg til meg og hørte mitt rop.
- ³ Han dro meg opp av fordervelsens grav, av den dype gjørmen. Han satte mine føtter på en klippe, han gjorde mine trinn faste.
- ⁴ Han la i min munn en ny sang, en lovsang for vår Gud. Mange skal se det og frykte, og sette sin lit til Herren.
- ⁵ Salig er den mannen som setter sin lit til Herren, som ikke akter på de overmodige og dem som gir seg av med løgn.
- ⁶ Herre, min Gud! Mange er de under du har gjort, og mange er dine tanker for oss! Ingen kan lignedes med deg. Vil jeg kunngjøre dem og tale om dem, er de flere enn at de kan telles.
- ⁷ Slaktoffer og matoffer har du ikke lyst til - du har boret mine ører - brennoffer og syndoffer krever du ikke.
- ⁸ Da sa jeg: Se, jeg kommer, i bokrullen er det skrevet om meg.
- ⁹ Å gjøre din vilje, min Gud, er min lyst, og din lov er i mitt hjerte.
- ¹⁰ Jeg bar fram godt budskap om rettferdighet i en stor forsamling. Se, jeg lukket ikke mine lepper. Herre, du vet det.
- ¹¹ Jeg holdt ikke din rettferdighet skjult i mitt hjerte, jeg har kunngjort din trofasthet og din frelse. Jeg skjulte ikke din miskunnhet og din sannhet for en stor forsamling.
- ¹² Du, Herre, vil ikke holde tilbake din barmhjertighet for meg. Din miskunnhet og din sannhet vil alltid bevare meg.

13 For trengsler uten tall omgir meg, mine misgjerninger har grepet meg, så jeg ikke kan se. De er flere enn hårene på mitt hode, og mitt hjerte har sviktet meg.

14 La det behage deg, Herre, å fri meg ut! Herre, skynd deg å hjelpe meg!

15 La alle dem som står meg etter livet og vil rive det bort, bli til skam og spott! La dem som ønsker ulykke over meg, vike tilbake og bli til skamme.

16 La dem som sier til meg: Ha-ha! - bli forferdet på grunn av sin egen skam.

17 La alle dem som søker deg, fryde og glede seg i deg! La dem som elsker din frelse, alltid si: Høylovet være Herren!

18 Jeg er elendig og fattig, men Herren vil tenke på meg. Du er min hjelp og min frelser! Min Gud, dryg ikke!

Salmene 41

På den onde dagen skal Herren fri ham ut

1 Til sangmesteren. En salme av David.

2 Salig er den som akter på den hjelpeløse! På den onde dagen skal Herren fri ham ut.

3 Herren vil verne ham og holde ham i live. Han skal prises lykkelig i landet, og du skal visselig ikke overgi ham til hans fienders mordlyst.

4 Herren skal støtte ham på sykesengen. Du forvandler hele hans leie under hans sykdom.

5 Jeg sier: Herre, vær meg nådig! Helbred min sjel! For jeg har syndet mot deg.

6 Mine fiender taler ondt om meg: Når skal han dø og hans navn gå til grunne?

7 Og kommer det en for å se til meg, taler han falske ord. Hans hjerte samler seg ondskap. Han går ut og taler om det.

8 Alle de som hater meg, hvisker sammen imot meg. Det som skader meg, tenker de ut mot meg.

9 Fordervelse er øst ut over ham - han ligger der og står ikke opp mer.

10 Også den mannen som jeg levde i fred med, som jeg stolte på, han som åt mitt brød, har løftet opp sin hæl imot meg.

11 Men du, Herre, vær meg nådig og hjelp meg opp! Så vil jeg gjengjelde dem!

12 På dette kjenner jeg at du har behag i meg: At min fiende ikke får triumfere over meg.

13 Du holder meg oppe i min uskyld, og du setter meg for ditt åsyn for evig.

14 Lovet være Herren, Israels Gud, fra evighet til evighet! Amen, amen.

Salmene 42

Som en hjort skriker etter rennende bekker

1 Til sangmesteren. En læresalme. Av Korahs barn.

2 Som en hjort skriker etter rennende bekker, slik skriker min sjel etter deg, Gud.

3 Min sjel tørster etter Gud, etter den levende Gud. Når skal jeg komme og tre fram for Guds åsyn?

4 Mine tårer er min mat dag og natt, fordi man hele dagen sier til meg: Hvor er din Gud?

5 Dette må jeg minnes og utøse min sjel i meg - hvordan jeg dro fram i den store skaren, vandret med den til Guds hus med fryderop og lovsangs lyd, en høytidsskare.

6 Hvorfor er du nedbøyd, min sjel, og bruser i meg? Vent på Gud! For ennå skal jeg prise ham for frelse fra hans åsyn.

7 Min Gud! Min sjel er nedbøyd i meg. Derfor kommer jeg deg i hu fra Jordans land og Hermons høyder, fra det lille fjellet.

8 Dyp kaller på dyp ved lyden av dine fossefall. Alle dine brenninger og dine bølger går over meg.

9 Om dagen sender Herren sin miskunnhet, og om natten er hans sang hos meg, bønn til mitt livs Gud.

10 Jeg må si til Gud, min klippe: Hvorfor har du glemt meg? Hvorfor skal jeg gå i sørgeklær mens fienden undertrykker meg?

11 Det er som om mine ben ble knust, når mine fiender håner meg, når de hele dagen sier til meg: Hvor er din Gud?

12 Hvorfor er du nedbøyd, min sjel? Hvorfor bruser du i meg? Sett ditt håp til Gud! Jeg skal ennå prise ham, mitt åsyns frelse og min Gud.

Salmene 43

Send ditt lys og din sannhet

1 Tilkjenn meg min rett, Gud! Før min sak mot et folk uten barmhjertighet, og frels meg fra falske og urettferdige menn!

2 For du er min styrkes Gud. Hvorfor har du forkastet meg? Hvorfor skal jeg gå i sørgeklær mens fienden undertrykker meg?

3 Send ditt lys og din sannhet, la dem lede meg! La dem føre meg til ditt hellige berg og til dine boliger.

⁴ Så kan jeg komme til Guds alter, til min fryds og gledes Gud. Jeg kan prise deg til sitar, Gud, min Gud.

⁵ Hvorfor er du nedbøyd, min sjel? Hvorfor bruser du i meg? Sett ditt håp til Gud! Jeg skal ennå prise ham, mitt åsyns frelse og min Gud.

Salmene 44

Gud, påby at Jakob skal frelses

¹ Til sangmesteren. Av Korahs barn. En læresalme.

² Gud, med våre ører har vi hørt - våre fedre har fortalt oss om den gjerning du gjorde i deres dager, i gamle dager.

³ Du drev hedningene ut med din hånd, men våre fedre plantet du. Du ødela folkeslag, men våre fedre lot du utbre seg.

⁴ For ikke ved sitt sverd inntok de landet, og deres arm frelste dem ikke, men din høyre hånd og din arm og ditt åsyns lys. For du hadde behag i dem.

⁵ Du er min konge, Gud! Påby at Jakob skal frelses!

⁶ Ved deg skal vi støte ned våre fiender. I ditt navn skal vi trå ned dem som reiser seg imot oss.

⁷ For jeg stoler ikke på min bue, og mitt sverd frelser meg ikke.

⁸ Men du har frelst oss fra våre fiender, og de som hater oss, har du gjort til skamme.

⁹ Vi roser oss av Gud hele dagen, vi priser ditt navn til evig tid! Sela.

¹⁰ Likevel har du forkastet oss og har latt oss bli til skamme. Du drar ikke ut med våre hærer.

¹¹ Du lar oss vike tilbake for fienden, og de som hater oss, tar seg bytte.

¹² Du prisgir oss som slaktefe, du sprer oss blant folkeslagene.

¹³ Du selger ditt folk uten å få noe for det. Du setter ikke prisen på dem høyt.

¹⁴ Du gjør oss til hån for våre naboer, til spott og spe for dem som bor omkring oss.

¹⁵ Du gjør oss til et ordspråk blant hedningene, de rister på hodet av oss blant folkene.

¹⁶ Hele dagen står min skam for mine øyne, og vanære dekker mitt ansikt

¹⁷ når jeg hører spotterens røst og den som håner oss, når jeg ser fienden og den som vil ha hevn.

¹⁸ Alt dette er kommet over oss, enda vi ikke har glemt deg og ikke har sveket din pakt.

- ¹⁹ Vårt hjerte vek ikke tilbake, og våre skritt bøye ikke av fra din vei.
- ²⁰ Likevel har du knust oss der hvor sjakalene bor, og dekket oss med dødsskygge.
- ²¹ Dersom vi hadde glemt vår Guds navn, og bredt ut våre hender til en fremmed gud,
- ²² ville Gud da ikke finne det ut? Han kjenner jo hjertets skjulte tanker.
- ²³ Men for din skyld drepes vi hele dagen, vi er regnet som slaktefår.
- ²⁴ Våkn opp! Hvorfor sover du, Herre? Våkn opp, forkast oss ikke for evig tid!
- ²⁵ Hvorfor skjuler du ditt åsyn? Hvorfor glemmer du vår nød og vår trengsel?
- ²⁶ For vår sjel er nedbøyd i støvet, vårt legeme er nedtrykt til jorden.
- ²⁷ Reis deg til hjelp for oss! Forløs oss for din miskunnhets skyld.

Salmene 45

Min sang er om en konge

- ¹ Til sangmesteren. Etter Liljer. Av Korahs barn. En læresalme. En sang om kjærlighet.
- ² Mitt hjerte strømmer over av vakre ord. Jeg sier: Min sang er om en konge. Min tunge er en hurtigskrivners griffel.
- ³ Du er den fagreste av alle menneskenes barn, nåde er utgytt på dine lepper. Derfor har Gud velsignet deg for evig.
- ⁴ Spenn sverdet om livet, du mektige, med din høyhet og din herlighet!
- ⁵ Dra seierrik fram i din herlighet, for sannhets skyld og for rettferdig mildhet! Din høyre hånd skal lære deg fryktinngytende storverk.
- ⁶ Dine piler er skarpe - folkene faller under deg - de trenger inn i hjertet på kongens fiender.
- ⁷ Din trone, Gud, står fast for evig og alltid, rettvishets kongestav er ditt rikes kongestav.
- ⁸ Du elsker rettferd og hater ondskap, derfor, Gud, har din Gud salvet deg med gledens olje fremfor dine medbrødre.
- ⁹ Av myrra og aloë og kassia dufter hele din kledning. Fra elfenbensslott fryder deg strengespill.
- ¹⁰ Kongedøtre er blant dine utvalgte, dronningen står ved din høyre hånd i gull fra Ofir.
- ¹¹ Hør, datter! Gi akt og vend ditt øre til: Glem ditt folk og din fars hus,

¹² og la kongen ha sin lyst i din skjønnhet. For han er din herre og du skal falle ned for ham.

¹³ Og Tyrus' datter søker din gunst med gaver - de rike blant folket.

¹⁴ Overmåte herlig er kongedatteren der inne. Hennes kledning er gjennomvevd med gull.

¹⁵ I fargerike klær blir hun ledet fram til kongen. Jomfruer, hennes venninner, følger henne, de føres fram for deg.

¹⁶ De ledes fram med fryd og jubel, de går inn i kongens slott.

¹⁷ I dine fedres sted skal dine sønner tre inn. Du skal sette dem til fyrster på hele jorden.

¹⁸ Jeg vil minne om ditt navn blant alle slekter. Derfor skal folkene prise deg evig og alltid.

Salmene 46

Gud er vår faste borg

¹ Til sangmesteren. Av Korahs barn. Etter Alamot. En sang.

² Gud er vår tilflukt og vår styrke, en hjelp i trengsler, funnet overmåte stor.

³ Derfor frykter vi ikke om jorden vakler, om fjell skakes i havets hjerte,

⁴ om dets bølger bryter og bruser, og om fjell skjelver ved dets overmot. Sela.

⁵ En strøm - dens bekker gleder Guds by, Den Høyestes hellige bolig.

⁶ Gud er midt i den, den skal ikke rokkes. Gud hjelper den når morgenen bryter fram.

⁷ Folkeslag bruste, riker ble rokket. Han lot sin røst lyde, og jorden smeltet.

⁸ Herren, hærskares Gud er med oss. Jakobs Gud er vår faste borg. Sela.

⁹ Kom og se Herrens gjerninger, som har voldt ødeleggelse på jorden!

¹⁰ Han gjør ende på krigene over hele jorden, bryter buen i stykker og hogger spydet av. Vognene brenner han opp med ild.

¹¹ Hold opp, og kjenn at jeg er Gud! Jeg er opphøyet blant folkene, opphøyet på jorden.

¹² Herren, hærskares Gud er med oss. Jakobs Gud er vår faste borg. Sela.

Salmene 47

Gud for opp under jubelrop

¹ Til sangmesteren. Av Korahs barn. En salme.

- ² Klapp i hendene, alle folk! Juble for Gud med fryderop!
- ³ For Herren, Den Høyeste, er forferdelig, en stor konge over all jorden.
- ⁴ Han legger folk under oss, folkeslag under våre føtter.
- ⁵ Han utvelger vår arvedel til oss, en herlighet for Jakob, som han elsker. Sela.
- ⁶ Gud for opp under jubelrop, Herren under lyd fra horn.
- ⁷ Lovsyng Gud, lovsyng! Lovsyng vår konge, lovsyng!
- ⁸ For Gud er all jordens konge, syng en sang med visdom!
- ⁹ Gud er konge over folkene, Gud har satt seg på sin hellige trone.
- ¹⁰ Folkenes fyrster samler seg med folket til Abrahams Gud. For skjoldene på jorden hører Gud til, han er høyt opphøyet.

Salmene 48

Denne Gud er vår Gud for evig og alltid

- ¹ En sang. En salme. Av Korahs barn.
- ² Stor er Herren! Høyt er han lovprist i vår Guds by, på hans hellige berg.
- ³ Fagert reiser det seg, en glede for all jorden er Sions berg - det ytterste Norden, den store kongens by.
- ⁴ Gud er i dens borger, han er blitt kjent som et sterkt vern.
- ⁵ For se, kongene samlet seg, de dro fram i fylking.
- ⁶ De så - da ble de forferdet. De ble slått av skrekk, de flyktet i hast.
- ⁷ Der ble de grepet av skjelvende redsel, av angst som hos en fødende kvinne.
- ⁸ Ved østavind knuste du Tarsis-skip.
- ⁹ Likesom vi før har hørt, så har vi nå sett det i Herrens, hærskares Guds by, i vår Guds by. Gud gjør den fast til evig tid. Sela.
- ¹⁰ Vi grunner på din miskunnhet, Gud, midt i ditt tempel.
- ¹¹ Gud, som ditt navn er, slik er din pris til jordens ender. Din høyre hånd er full av rettferdighet.
- ¹² Sions berg gleder seg, Judas døtre fryder seg på grunn av dine dommer.
- ¹³ Gå omkring Sion, vandre rundt om det, tell alle tårnene!
- ¹⁴ Gi akt på festningsvollene og vandre gjennom dets borger, så dere kan fortelle om det til den kommende slekt.

15 For denne Gud er vår Gud for evig og alltid. Han skal føre oss ut over døden.

Salmene 49

Gud vil ta meg til seg

1 Til sangmesteren. Av Korahs barn. En salme.

2 Hør dette, alle folk! Vend øret til, alle dere som bor i verden,

3 både lav og høy, rik og fattig, alle sammen!

4 Min munn skal tale visdom, mitt hjertes tanke er forstand.

5 Jeg vil bøye mitt øre til visdomsord. Jeg vil åpne min munn med gåtefull tale til sitaren.

6 Hvorfor skal jeg frykte i de onde dagene, når mine forfølgeres ondskap omgir meg?

7 De setter sin lit til sitt gods, og roser seg av sin store rikdom.

8 En mann kan ikke utløse en bror, han kan ikke gi Gud løsepenger for ham

9 - for utløsning av deres sjel er for dyr, og han må avstå fra det til evig tid -

10 så han skulle forbli til evig tid og ikke se graven.

11 Nei, han ser den. De vise dør, dåren og den uforstandige omkommer alle sammen og etterlater sitt gods til andre.

12 De tenker i sitt hjerte at deres hus skal stå til evig tid, deres boliger for alle slekter. De kaller opp sine jorder etter sine navn.

13 Men et menneske i all sin herlighet blir ikke stående, han er lik dyrene som ødelegges.

14 Slik går det med dem som er fylt av selvtillit, og med dem som følger etter dem og har behag i deres ord. Sela.

15 Som en saueflokk føres de ned i dødsriket, og døden er deres hyrde. De oppriktige skal herske over dem når morgenen bryter fram. Deres skikkelse blir ødelagt av dødsriket, de er borte fra sin bolig.

16 Men Gud skal forløse min sjel fra dødsrikets vold, for han vil ta meg til seg. Sela.

17 Frykt ikke når en mann blir rik, når herligheten blir stor i hans hus!

18 For han skal ikke ta noe med seg når han dør, hans herlighet vil ikke fare ned etter ham.

19 Selv om han, mens han lever, lykkønsker sin sjel - om de priser deg lykkelig fordi du gjør det godt for deg selv,

²⁰ så skal du likevel gå til dine fedres slekter. De ser ikke lyset for evig.

²¹ Et menneske i herlighet, som ikke har forstand, er lik dyrene, som går til grunne.

Salmene 50

Fra Sion, skjønnhetens krone, stråler Gud fram

¹ En salme av Asaf. Den Allmektige, Gud Herren, taler og kaller på jorden fra solens oppgang til dens nedgang.

² Fra Sion, skjønnhetens krone, stråler Gud fram.

³ Vår Gud kommer og skal ikke tie. Ild fortærer foran ham, og omkring ham stormer det sterkt.

⁴ Han kaller på himmelen der oppe, og på jorden, for å dømme sitt folk:

⁵ Samle mine fromme til meg, de som har inngått pakt med meg ved offer!

⁶ Og himlene forkynner hans rettferdighet, for Gud er selv den som skal dømme. Sela.

⁷ Hør, mitt folk, jeg vil tale! Israel, jeg vil vitne for deg: Jeg er Gud, din Gud!

⁸ Jeg vil ikke irettesette deg for dine slaktoffers skyld - dine brennoffer er alltid for meg.

⁹ Jeg tar ikke okser fra ditt hus eller bukker fra innhegningene dine.

¹⁰ For meg tilhører alle dyr i skogen, dyrene på fjellene i tusentall.

¹¹ Jeg kjenner alle fjellenes fugler, og alt som rører seg på marken, er mitt.

¹² Om jeg var sulten, ville jeg ikke si det til deg, for min er jorden og alt som fyller den.

¹³ Mon jeg skulle ete oksers kjøtt og drikke bukkers blod?

¹⁴ Gi Gud takk som offer, og gi Den Høyeste det du har lovt,

¹⁵ og kall på meg på nødens dag, så vil jeg fri deg ut, og du skal prise meg.

¹⁶ Men til den ugudelige sier Gud: Hva har du med å fortelle om mine lover og ta min pakt i din munn?

¹⁷ Du hater jo tukt og kaster mine ord bak deg.

¹⁸ Når du ser en tyv, slår du gjerne lag med ham, og med ekteskapsbrytere gjør du felles sak.

¹⁹ Din munn slipper du løs med ondt, og din tunge spinner svik.

²⁰ Du sitter og taler mot din bror, du baktaler din mors sønn.

²¹ Dette har du gjort, og jeg har tidd. Du tenkte jeg var som du. Men jeg vil straffe deg og stille det fram for dine øyne.

²² Legg merke til dette, dere som glemmer Gud. Ellers vil jeg rive i stykker, og det er ingen som redder!

²³ Den som gir takk som offer, ærer meg. Og den som går den rette vei, ham vil jeg la se Guds frelse.

Salmene 51

Vær meg nådig, Gud

¹ Til sangmesteren. En salme av David,

² da profeten Natan var kommet til ham, etter at han var gått inn til Batseba.

³ Vær meg nådig, Gud, i din miskunnhet! Utslett mine overtredelser etter din store barmhjertighet!

⁴ Vask meg vel, så jeg blir fri for misgjerning, og rens meg fra min synd!

⁵ For mine overtredelser kjenner jeg, og min synd står alltid for meg.

⁶ Mot deg alene har jeg syndet, det som er ondt i dine øyne, har jeg gjort - for at du skal være rettferdig når du taler, være ren når du dømmer.

⁷ Se, jeg er født i misgjerning, og min mor har unnfanget meg i synd.

⁸ Se, du har lyst til sannhet i det innerste av hjertet! Så lær meg da visdom i hjertets dyp.

⁹ Rens meg fra synd med isop så jeg blir ren! Vask meg så jeg blir hvitere enn snø!

¹⁰ La meg høre fryd og glede, la de ben som du har knust, fryde seg.

¹¹ Skjul ditt åsyn for mine synder, og utslett alle mine misgjerninger!

¹² Gud, skap i meg et rent hjerte, og forny en stadig ånd inne i meg!

¹³ Kast meg ikke bort fra ditt åsyn! Ta ikke din Hellige Ånd fra meg!

¹⁴ Gi meg igjen din frelses fryd, og hold meg oppe med en villig ånd!

¹⁵ Så vil jeg lære overtredere dine veier, og syndere skal omvende seg til deg.

¹⁶ Fri meg fra blodskyld, Gud, min frelses Gud! Så skal min tunge juble over din rettferdighet.

¹⁷ Herre, lat opp mine lepper! Så skal min munn kunngjøre din pris.

¹⁸ For du har ikke lyst til slaktoffer, ellers ville jeg gi deg det. I brennoffer har du ikke behag.

¹⁹ Offer for Gud er en nedbrutt ånd. Et nedbrutt og knust hjerte vil du, Gud, ikke forakte.

²⁰ Gjør vel imot Sion i din nåde, bygg Jerusalems murer!

²¹ Da skal du ha behag i rettferdighets offer, i brennoffer og heloffer. Da skal de ofre okser på ditt alter.

Salmene 52

Jeg setter min lit til Guds miskunnhet

¹ Til sangmesteren. En læresalme. Av David,

² da edomitten Doeg kom og fortalte Saul at David var kommet til Akimeleks hus.

³ Hvorfor roser du deg av ondskap, du mektige mann? Guds miskunnhet varer hele dagen.

⁴ På undergang tenker din tunge, lik en kvasset rakekniv - du som farer med svik.

⁵ Du elsker ondt istedenfor godt, løgn istedenfor å tale det som rett er. Sela.

⁶ Du elsker hvert ord som volder ødeleggelse, du svikefulle tunge!

⁷ Gud skal da også bryte deg ned for evig tid. Han skal gripe deg og rive deg ut av teltet og rykke deg opp av de levendes land. Sela.

⁸ De rettferdige skal se det og frykte. De skal le av ham og si:

⁹ Se, det er den mannen som ikke holdt Gud for sitt sterke vern, men satte sin lit til sin store rikdom, som ble sterk ved å ødelegge.

¹⁰ Men jeg er som et grønt oljetre i Guds hus. Jeg setter min lit til Guds miskunnhet for evig og alltid.

¹¹ Jeg vil prise deg for evig, fordi du har gjort det. For dine frommes åsyn vil jeg vente på ditt navn, fordi det er godt.

Salmene 53

Dåren sier i sitt hjerte: Det er ingen Gud

¹ Til sangmesteren. Etter Mahalat. En læresalme. Av David.

² Dåren sier i sitt hjerte: Det er ingen Gud. Ond og avskyelig er deres ferd, det er ikke noen som gjør godt.

³ Gud skuer ned fra himmelen på menneskenes barn for å se om det er noen forstandige, noen som søker Gud.

⁴ De er alle veket av, alle sammen fordervet. Det er ingen som gjør godt, ikke en eneste.

⁵ Forstår de da ingen ting, disse som gjør urett, disse som eter mitt folk som de eter brød. På Gud kaller de ikke.

⁶ Da ble de grepet av stor redsel, de som ikke kjente redsel. De leirer seg imot deg, men Gud vil spre deres ben. Du gjør dem til skamme, for Gud har forkastet dem.

⁷ Å, om det ville komme frelse for Israel fra Sion! Når Gud gjør ende på sitt folks fangenskap, da skal Jakob fryde seg, Israel glede seg.

Salmene 54

Gud, frels meg ved ditt navn!

¹ Til sangmesteren. Med strengespill. En læresalme av David,

² den gang mennene fra Sif kom og sa til Saul: David holder seg skjult hos oss.

³ Gud, frels meg ved ditt navn! Hjelp meg til min rett ved din kraft!

⁴ Gud, hør min bønn, vend øret til min munns ord!

⁵ For fremmede har reist seg mot meg, voldsmenn står meg etter livet. De har ikke Gud for øye. Sela.

⁶ Se, Gud er min hjelper! Herren er den som holder min sjel oppe.

⁷ Det onde skal falle tilbake på dem som lurar på meg. Utrydd dem i din trofasthet.

⁸ Med villig hjerte vil jeg ofre til deg. Jeg vil prise ditt navn, Herre, for det er godt.

⁹ For av all nød frir han meg ut, og mitt øye kan se med triumf på mine fiender.

Salmene 55

Kast på Herren det som er lagt på deg

¹ Til sangmesteren. Med strengespill. En læresalme. Av David.

² Gud, vend øret til min bønn! Skjul deg ikke for min inderlige begjæring!

³ Hør på meg og svar meg! Mine sorgfulle tanker farer hit og dit, og jeg må stønne,

⁴ for fiendens røst, for den ugudeliges undertrykkelse. For de velter elendighet over meg, og i vrede forfølger de meg.

- ⁵ Mitt hjerte bever i mitt bryst, og dødens redsler er falt på meg.
- ⁶ Frykt og beven kommer over meg, jeg skjelder av forferdelse.
- ⁷ Og jeg sier: Å, om jeg hadde vinger som duen! Da ville jeg fly bort og finne meg et sted å bo.
- ⁸ Se, jeg ville flykte langt bort, jeg ville bosette meg i ørkenen. Sela.
- ⁹ Jeg ville skynde meg og søke et tilfluktssted for den voldsomme vind, for stormen.
- ¹⁰ Forvirr dem, Herre! Kløv deres tungemål! For jeg ser vold og kiv i byen.
- ¹¹ Dag og natt går de omkring den oppe på murene, og ondskap og ulykke er inne i byen.
- ¹² Fordervelse er der inne, undertrykkelse og svik viker ikke fra dens torg.
- ¹³ For det er ikke en fiende som håner meg - det kunne jeg bære. Heller ikke er det en som hater meg, som opphøyer seg over meg - da ville jeg gjemme meg for ham.
- ¹⁴ Nei, det er du, du som var min likemann, min venn og min kjenning,
- ¹⁵ - vi som hadde fortrolig samfunn med hverandre, da vi vandret i høytidsskaren opp til Guds hus.
- ¹⁶ La ødeleggelse komme over dem! La dem fare levende ned i dødsriket! For ondskap hersker i deres bolig, i deres hjerte.
- ¹⁷ Jeg vil rope til Gud, og Herren skal frelse meg.
- ¹⁸ Kveld og morgen og midt på dagen vil jeg klage og sukke, så hører han min røst.
- ¹⁹ Han forløser meg i fred fra striden som er reist imot meg, for mange er de som omringer meg.
- ²⁰ Gud skal høre meg og svare dem! Han sitter jo på tronen fra eldgammel tid. Sela. De vil ikke bli annerledes, de frykter ikke Gud.
- ²¹ Han legger hånd på dem som har fred med ham. Han vanhelliger sin pakt.
- ²² Hans munns ord er glattere enn smør, men i sitt hjerte tenker han på strid. Hans ord er bløtere enn olje, likevel er de dragne sverd.
- ²³ Kast på Herren det som som er lagt på deg, han skal holde deg oppe. Han skal aldri i evighet la den rettferdige røkkes.
- ²⁴ Og du, Gud, skal støte dem ned i gravens dyp. Blødtørstige og falske menn skal ikke nå det halve av sine dager. Men jeg setter min lit til deg.

Salmene 56

Hva skulle et menneske kunne gjøre meg?

- 1** Til sangmesteren. Etter «Duen i fjerne terebinter». Av David. En gyllen sang da filistrene grep ham i Gat.
- 2** Vær meg nådig, Gud! For mennesker vil sluke meg. Hele dagen trenger de inn på meg med krig.
- 3** Mine fiender vil sluke meg hele dagen, for mange er de som strider mot meg i overmot.
- 4** På den dagen når jeg frykter, setter jeg min lit til deg.
- 5** Ved Gud priser jeg hans ord! Til Gud setter jeg min lit, jeg frykter ikke. Hva skulle et menneske kunne gjøre meg?
- 6** Hele dagen vrenger de på mine ord. Alle deres tanker er imot meg til det onde.
- 7** De slår seg sammen, de lurar, de vokter på mine skritt, for de står meg etter livet.
- 8** Skulle de unnsnippe til tross for sin ondskap? Støt folkeslag ned i vrede, Gud!
- 9** Hvor ofte jeg har flyktet, det har du talt. Mine tårer er gjemt i din flaske. Står ikke de i din bok?
- 10** Så skal mine fiender bli slått på flukt på den dagen jeg roper. Dette vet jeg, at Gud er med meg.
- 11** Ved Gud priser jeg Ordet! Ved Herren priser jeg Ordet!
- 12** Til Gud setter jeg min lit, jeg frykter ikke. Hva skulle et menneske kunne gjøre meg?
- 13** Jeg har løfter på meg til deg, Gud. Jeg vil betale deg med takkoffer.
- 14** For du har fridd min sjel fra døden, ja, mine føtter fra fall, så jeg kan vandre for Guds åsyn i de levendes lys.

Salmene 57

Gud, vis din herlighet over all jorden

- 1** Til sangmesteren. «Ødelegg ikke». Av David. En gyllen sang, da han flyktet for Saul i hulen
- 2** Vær meg nådig, Gud! Vær meg nådig! For min sjel tar sin tilflukt til deg, og i dine vingers skygge finner jeg ly inntil ødeleggelsen er dratt forbi.
- 3** Jeg roper til Gud, Den Høyeste, til Gud, som fullfører sin gjerning for meg.
- 4** Han sender hjelp fra himmelen og frelser meg, når den som vil oppsluke meg, håner. Sela. Gud sender sin miskunnhet og sin trofasthet.

- ⁵ Min sjel er midt iblant løver. Jeg må ligge blant dem som spruter ild, menneskebarn som har tenner lik spyd og piler, og tunge som et skarpt sverd.
- ⁶ Vis deg høy over himmelen, Gud, din herlighet over hele jorden!
- ⁷ De setter ut garn for mine skritt. Min sjel er nedbøyd. De graver en fallgrav for meg, men de faller selv midt i den. Sela.
- ⁸ Mitt hjerte er rolig, Gud, mitt hjerte er rolig. Jeg vil synge og lovprise.
- ⁹ Våkn opp, min ære! Våkn opp, harpe og sitar! Jeg vil vekke morgenrøden.
- ¹⁰ Jeg vil prise deg blant folkene, Herre. Jeg vil lovsynge deg blant folkeslagene.
- ¹¹ For din miskunnhet er stor inntil himmelen, og din trofasthet inntil skyene.
- ¹² Vis deg høy over himmelen, Gud, din herlighet over all jorden!

Salmene 58

Det er Gud som dømmer på jorden

- ¹ Til sangmesteren. «Ødelegg ikke». Av David. En gyllen sang.
- ² Menneskebarn! Taler dere rettferdig når dere tier stille? Dømmer dere da på rett vis?
- ³ Nei, i hjertet gjør dere all slags urett, dere baner vei for den vold hendene skal gjøre på jorden.
- ⁴ De ugudelige er frafalne siden de satt på mors fang. De som taler løgn, farer vill fra mors liv.
- ⁵ Giften i dem er som slangegift. De er lik en døv slange, som stopper sitt øre til,
- ⁶ så den ikke hører på slangetemmernes røst, han som kan kunsten å mane.
- ⁷ Gud, slå tennene inn i deres munn! Knus de unge løvenes kinntenner, Herre!
- ⁸ La dem forgå likesom vann som renner bort! Legger noen sine piler på buen, da la dem mangle odd!
- ⁹ La dem bli lik sneglen som løses opp i slim der den kryper, lik en kvinnes ufullbårne foster, som ikke har sett solen.
- ¹⁰ Før gryten kjenner tornekvistene, skal han blåse dem bort, enten de er friske eller i brann.
- ¹¹ Den rettferdige skal glede seg når han ser gjengjeldelsen, han skal vaske sine føtter i den ugudeliges blod.
- ¹² Og menneskene skal si: Sannelig, den rettferdige får sin lønn! Det er sannelig en Gud som dømmer på jorden!

Salmene 59

Fri meg fra mine fiender, min Gud

- ¹ Til sangmesteren. «Ødelegg ikke». Av David. En gyllen sang, da Saul sendte folk som vokter på huset for å drepe ham.
- ² Fri meg fra mine fiender, min Gud! Vern meg mot dem som reiser seg mot meg!
- ³ Fri meg fra dem som gjør urett, og frels meg fra blodtørstige menn!
- ⁴ For se, de lurte på min sjel. Sterke menn slår seg sammen mot meg - ikke på grunn av noen misgjerning eller synd hos meg, Herre.
- ⁵ Uten at det er noen skyld hos meg, stormer de fram og gjør seg klar til strid. Våkne opp! Kom til meg - og se!
- ⁶ Du Herre, hærskares Gud, Israels Gud! Våkne opp for å besøke alle hedninger! Vær ikke nådig mot noen av dem som kler seg i falsket! Sela.
- ⁷ De kommer igjen om kvelden, hyler som hunder og løper omkring i byen.
- ⁸ Se, det går en strøm av ord ut av deres munn, det er sverd på deres lepper. Hvem hører vel det?
- ⁹ Men du, Herre, lær av dem, du spotter alle folkeslag.
- ¹⁰ Mot hans makt vil jeg vente på deg, for Gud er min borg.
- ¹¹ Min Gud vil møte meg med sin miskunnhet. Gud vil la meg se med glede på mine fiender.
- ¹² Slå dem ikke i hjel, for at mitt folk ikke skal glemme det! Bruk din makt og la dem flakke omkring, og sturt dem ned, Herre, du vårt skjold!
- ¹³ Ordene på deres lepper er synd i deres munn. La dem bli fanget i sitt overmote på grunn av den forbannelse og løgn som de fører i sin munn!
- ¹⁴ Gjør ende på dem i din vrede! Gjør ende på dem, så de ikke mer er til, så de kan kjenne at Gud er den som hersker i Jakob like til jordens ender. Sela.
- ¹⁵ De kommer igjen om kvelden, hyler som hunder og løper omkring i byen.
- ¹⁶ De farer omkring for å finne noe å ete. Blir de ikke mette, knurrer de.
- ¹⁷ Men jeg vil synge om din styrke, jeg vil juble om morgenen over din miskunnhet. For du er blitt min borg og min tilflukt den dagen jeg er i nød.
- ¹⁸ Min styrke! Jeg vil synge for deg, for Gud er min borg, min miskunnhets Gud.

Salmene 60

Gi oss hjelp mot fienden

- ¹ Til sangmesteren. Etter «Vitnesbyrdets lilje». En gyllen sang. Av David - til lærdom -
- ² da han var i strid med arameerne fra Mesopotamia og med arameerne fra Soba, og Joab dro tilbake og slo edomittene i Saltdalen, tolv tusen.
- ³ Gud, du har forkastet oss, du har slått oss! Du var vred. Å, forny oss igjen!
- ⁴ Du har ristet jorden, du har fått den til å revne. Leg dens skade, for den vakler!
- ⁵ Du har latt ditt folk se harde ting, du har gitt oss vin å drikke så vi ravet.
- ⁶ Du har gitt dem som frykter deg, en merkestang til å løfte opp foran buen. Sela.
- ⁷ Hjelp oss nå med din høyre hånd og bønnhør oss, for at de du elsker, må bli frelst.
- ⁸ Gud har talt i sin hellighet: Jeg vil fryde meg, jeg vil utskifte Sikem og måle opp Sukkots dal.
- ⁹ Meg tilhører Gilead og meg tilhører Manasse. Efra'im er et vern for mitt hode, og Juda er min herskerstav.
- ¹⁰ Moab er mitt vaskefat, på Edom kaster jeg min sko. Bryt ut i jubel over meg, Filisterland!
- ¹¹ Hvem vil føre meg inn i den befestede byen? Hvem leder meg inn til Edom?
- ¹² Er det ikke du, Gud? Du som forkastet oss og ikke dro ut med våre hærer, Gud!
- ¹³ Gi oss hjelp mot fienden, for menneskehjelp er forgjeves!
- ¹⁴ Ved Gud skal vi gjøre storverk, og han skal trække ned våre fiender.

Salmene 61

Før meg opp på en klippe som er for høy for meg

- ¹ Til sangmesteren. Med strengespill. Av David.
- ² Hør mitt klagerop, Gud, gi akt på min bønn!
- ³ Fra jordens ende roper jeg til deg, for mitt hjerte mister sin kraft. Før meg opp på en klippe som er for høy for meg.
- ⁴ For du har vært min tilflukt, et sterkt tårn mot fienden.
- ⁵ La meg bo i ditt telt i all evighet, la meg finne ly i dine vingers skjul! Sela.
- ⁶ Du har jo hørt mine løfter, Gud, du har gitt meg arv med dem som frykter ditt navn.

- ⁷ Du vil legge dager til kongens dager, hans år skal være som slekt etter slekt.
- ⁸ Til evig tid skal han trone for Guds åsyn. Sett miskunnhet og trofasthet til å bevare ham!
- ⁹ Så skal jeg evig lovsynge ditt navn, for at jeg kan innfri mine løfter dag etter dag.

Salmene 62

Bare i håp til Gud vær stille, min sjel

- ¹ Til sangmesteren. For Jedutun. En salme av David.
- ² Bare i håp til Gud er min sjel stille, fra ham kommer min frelse.
- ³ Han alene er min klippe og min frelse, min borg, jeg skal ikke rokkes meget.
- ⁴ Hvor lenge vil dere alle storme løs på en mann, bryte ham ned som en mur som heller, et gjerde som brytes ned?
- ⁵ De rådslår bare om å styrte ham ned fra hans høyhet. De har sin lyst i løgn. Med sin munn velsigner de, men i sitt hjerte forbanner de. Sela.
- ⁶ Bare i håp til Gud vær stille, min sjel, for fra ham kommer mitt håp.
- ⁷ Han alene er min klippe og min frelse, min borg. Jeg skal ikke rokkes.
- ⁸ Hos Gud er min frelse og min ære, min sterke klippe, min tilflukt er i Gud.
- ⁹ Sett deres lit til ham til enhver tid, dere folk! Utøs deres hjerte for hans åsyn! Gud er vår tilflukt. Sela.
- ¹⁰ Bare tomhet er menneskenes barn, bare løgn er mannens sønner. I vektskålen stiger de til værs, de er tomhet alle sammen.
- ¹¹ Fest ikke lit til vold, og sett ikke fåfengt håp til røvet gods! Når rikdommen vokser, så la ikke hjertet feste seg ved det!
- ¹² Én gang har Gud talt, ja, to ganger har jeg hørt det: Styrke hører Gud til.
- ¹³ Herre, miskunnhet er hos deg, for du lønner enhver etter hans gjerning.

Salmene 63

Gud! Din miskunnhet er bedre enn livet

- ¹ En salme av David, da han var i Juda ørken.
- ² Gud! Du er min Gud! Tidlig søker jeg deg. Min sjel tørster etter deg, mitt kjød lengter etter deg i et tørt og uttørket land, hvor det ikke er vann.
- ³ Slik har jeg skuert deg i helligdommen, da jeg så din makt og din herlighet.
- ⁴ For din miskunnhet er bedre enn livet. Mine lepper priser deg.

- ⁵ Slik vil jeg love deg hele mitt liv, i ditt navn vil jeg oppløfte mine hender.
- ⁶ Min sjel skal bli mett som med fete retter. Med jublende lepper skal min munn lovprise deg.
- ⁷ Når jeg kommer deg i hu på mitt leie, tenker jeg på deg gjennom nattevaktene.
- ⁸ For du har vært min hjelp, og under dine vingers skygge jubler jeg.
- ⁹ Min sjel henger fast ved deg, din høyre hånd holder meg oppe.
- ¹⁰ Men disse som søker etter min sjel for å ødelegge den, skal gå ned til jordens dyp.
- ¹¹ De skal gis sverdet i vold, de skal bli til rov for sjakaler.
- ¹² Men kongen skal glede seg i Gud. Hver den som sverger ved ham, skal prise seg lykkelig, for løgneres munn skal bli lukket.

Salmene 64

Gud, bevar mitt liv for fiendens skremsel

- ¹ Til sangmesteren. En salme av David.
- ² Gud! Hør min røst når jeg klager! Bevar mitt liv for fiendens skremsel!
- ³ Skjul meg for de ondes hemmelige råd, for den larmende hopen av ugjerningsmenn.
- ⁴ De gjør sin tunge skarp som et sverd, på buen legger de sin pil - det bitre ord -
- ⁵ for å skyte i smug på den uskyldige. Plutselig skyter de på ham, uten å frykte.
- ⁶ Sin onde rådslutning gjør de fast. De taler om hvordan de vil legge skjulte snarer, de sier: Hvem ser dem?
- ⁷ De tenker ut ugjerninger: Vi er ferdige, planen er uttenkt! - Ja, dype er menneskenes tanker og hjerter.
- ⁸ Da skyter Gud sin pil mot dem, plutselig blir de såret.
- ⁹ Deres tunge får dem til å snuble. Alle de som ser dem, rister på hodet.
- ¹⁰ Og alle mennesker blir forferdet. De forkynner Guds gjerning, og de forstår hans verk.
- ¹¹ Den rettferdige gleder seg i Herren og tar sin tilflukt til ham. Alle de oppriktige av hjertet priser seg lykkelige.

Salmene 65

Salig er den du utvelger og lar komme nær

- ¹ Til sangmesteren. En salme av David. En sang.
- ² Gud, i stillhet priser de deg på Sion. De gir deg det de har lovt.
- ³ Du som hører bønner, til deg kommer alt kjød.
- ⁴ Når mine misgjerninger er blitt meg for tunge, da utsletter du våre overtreidelser.
- ⁵ Salig er den du utvelger og lar komme nær, så han bor i dine forgårder. Vi skal bli mett med de gode ting i ditt hus, ditt hellige tempel.
- ⁶ Med forferdelige gjerninger bønnhører du oss i rettferdighet, du vår frelses Gud. Du er en tilflukt for alle jordens ender og for havet langt borte.
- ⁷ Han grunnfestet fjellene med sin kraft, ombundet med velde.
- ⁸ Han stiller de brusende hav, deres bølgers brus og folkenes larm.
- ⁹ Og de som bor ved jordens ender, frykter for dine tegn. Du skaper jubel der hvor morgen og kveld bryter fram.
- ¹⁰ Du har gjestet jorden og gitt den overflod, gjort den overmåte rik. Guds bekk er full av vann. Du skaffer dem korn, for slik legger du alt til rette.
- ¹¹ Du vannet dens furer, du jevnet dens plogskjær, du bløtte den opp med regnskurer, velsignet dens grøde.
- ¹² Du har kronet året med din godhet, og dine fotspor drypper av overflod.
- ¹³ Ødemarkens beiter drypper, og haugene binder om seg med jubel.
- ¹⁴ Markene er kledd med sauer, og dalene er dekket med korn. Folk jubler av glede og synger.

Salmene 66

Si til Gud: Hvor forferdelige er dine gjerninger

- ¹ Til sangmesteren. En sang. En salme. Rop med fryd for Gud, all jorden!
- ² Syng ut hans navns ære! Gi ham ære og lovprisning!
- ³ Si til Gud: Hvor forferdelige er dine gjerninger! På grunn av din store makt skal dine fiender hykle for deg.
- ⁴ All jorden skal tilbe deg og lovsynge deg. De skal lovsynge ditt navn. Sela.
- ⁵ Kom og se Guds gjerninger! Forferdelige er hans gjerninger mot menneskenes barn.
- ⁶ Han gjorde havet om til tørt land. Gjennom elven gikk de til fots. Der gledet vi oss i ham.

- ⁷ Han hersker for evig med velde. Hans øyne gir akt på hedningene. De gjenstridige må ikke opphøye seg. Sela.
- ⁸ Dere folkeslag, lov vår Gud og forkynn hans pris med høy røst!
- ⁹ Han er den som holdt vår sjel i live og ikke lot vår fot vakle.
- ¹⁰ For du prøvde oss, Gud. Du rensset oss, likesom de renser sølv.
- ¹¹ Du førte oss inn i et garn, du la en tung bør på våre hofter.
- ¹² Du lot mennesker fare fram over vårt hode, vi måtte gå gjennom ild og vann. Men du førte oss ut og ga oss overflod.
- ¹³ Jeg vil gå inn i ditt hus med brennoffer, jeg vil gi deg det jeg har lovt,
- ¹⁴ det som kom over mine lepper, og som min munn talte da jeg var i nød.
- ¹⁵ Jeg ofrer brennoffer av gjøfe til deg sammen med røken av værer, og jeg vil ofre okser og bukker. Sela.
- ¹⁶ Kom og hør, alle dere som frykter Gud! Jeg vil fortelle hva han har gjort mot min sjel.
- ¹⁷ Til ham ropte jeg med min munn, på min tunge var det lovsang.
- ¹⁸ Dersom jeg hadde urett for øye i mitt hjerte, så ville Herren ikke høre.
- ¹⁹ Men Gud har sannelig hørt! Han har aktet på mitt bønnerop.
- ²⁰ Lovet være Gud, som ikke avviste min bønn og ikke tok sin miskunnhet fra meg!

Salmene 67

Gud, vær oss nådig og velsigne oss

- ¹ Til sangmesteren. Med strengespill. En salme. En sang.
- ² Gud, vær oss nådig og velsign oss; han la sitt åsyn lyse hos oss! - Sela -
- ³ så din vei blir kjent på jorden, din frelse blant alle hedninger.
- ⁴ Folkene skal prise deg, Gud! Folkene skal prise deg, alle sammen.
- ⁵ Folkeslag skal fryde seg og juble. For du dømmer folkene med rettferd, og folkeslagene på jorden leder du. Sela.
- ⁶ Folkene skal prise deg, Gud! Folkene skal prise deg, alle sammen.
- ⁷ Landet har gitt sin grøde. Gud, vår Gud, vil velsigne oss.
- ⁸ Gud vil velsigne oss, og alle jordens ender skal frykte ham.

Salmene 68

Gud reiser seg, hans fiender blir spredt

- 1** Til sangmesteren. Av David. En salme. En sang.
- 2** Gud reiser seg, hans fiender blir spredt. De som hater ham, flykter for hans åsyn.
- 3** Likesom røk drives bort, slik driver du dem bort. Likesom voks smelter for ild, slik forgår de ugudelige for Guds åsyn.
- 4** Men de rettferdige gleder seg, de jubler for Guds åsyn og fryder seg med glede.
- 5** Syng for Gud, lovsyng hans navn! Gjør vei for ham som farer fram gjennom ødemarkene. Herren er hans navn, juble for hans åsyn!
- 6** Farløses far og enkers dommer er Gud i sin hellige borg.
- 7** Gud gir de enslige hus, han fører fanger ut til lykke. Bare de gjenstridige bor i et tørt land.
- 8** Gud, da du dro ut foran ditt folk, da du skred fram gjennom ørkenen, - Sela -
- 9** da bevet jorden, og himlene dryppet for Guds åsyn - Sinai bevet for Gud, Israels Gud.
- 10** Et rikelig regn spredte du ut, Gud. Din arv, som var så utmattet, styrket du.
- 11** Ditt folk bosatte seg i landet. I din godhet gjorde du det i stand for den elendige, Gud!
- 12** Herren gir sitt ord, og stor er skaren av kvinner som kommer med gledesbudskap.
- 13** Hærkongene flykter, de flykter! Og hun som sitter hjemme, deler byttet.
- 14** Når dere hviler mellom innhegningene, er det som en dues vinger, som er dekket med sølv, og dens vingefjær har gulletts grønnlige glans.
- 15** Når Den Allmektige sprer konger der, faller det snø på Salmon.
- 16** Et Guds fjell er Basans fjell, et fjell med mange tinder er Basans fjell.
- 17** Dere fjell med mange tinder! Hvorfor ser dere skjevt til det fjellet som Gud finner behag i å bo på? Herren skal bo der til evig tid.
- 18** Guds vogner er to ganger ti tusen, tusen og atter tusen. Herren kommer fra Sinai til helligdommen.
- 19** Du for opp i det høye, bortførte fanger, tok gaver blant menneskene, også blant de gjenstridige, for å bo der, Herre Gud!
- 20** Lovet være Herren dag etter dag! Legger man byrde på oss, så er Gud vår frelser. Sela.

- 21** Gud er for oss en Gud til frelse, og hos Herren Herren er det utganger fra døden.
- 22** Ja, Gud knuser sine fienders hode, den hårrike isse på ham som vandrer i sin syndeskyld.
- 23** Herren sier: Jeg henter dem fra Basan, jeg henter dem tilbake fra havets dyp,
- 24** for at du må vaske dine føtter i blod, og dine hunders tunge få sin del av fiendene.
- 25** De ser dine seierstog, Gud - min Guds, min konges seierstog inn i helligdommen.
- 26** Foran går sangere, deretter harpespillere, midt blant jomfruer som slår på tromme.
- 27** Lovpris Gud i forsamlingene! Lovpris Herren, dere som er av Israels kilde.
- 28** Der er Benjamin, den yngste, som hersker over dem. Der er Judas fyrster med sin skare, Sebulons fyrster, Naftalis fyrster.
- 29** Vis din styrke, Gud! Vis deg mektig, som du før har gjort for oss!
- 30** På grunn av ditt tempel i Jerusalem skal konger komme til deg med gaver.
- 31** Refs dyret i sivet! - stuteflokken med folke-kalvene! De kaster seg ned for deg med sølvstykker. Han sprer folkene som har lyst til strid.
- 32** Veldige menn skal komme fra Egypt. Etiopia skal i hast rekke ut sine hender til Gud.
- 33** Dere jordens riker! Syng for Gud, lovsyng Herren! Sela.
- 34** For han er den som farer fram over himlenes himler, de eldgamle! Se, han lar sin røst høre, en mektig røst.
- 35** Gi Gud makt! Over Israel er hans høyhet, og hans makt i skyene.
- 36** Forferdelig er du, Gud, fra dine helligdommer! Israels Gud er den som gir sitt folk makt og styrke. Lovet være Gud!

Salmene 69

Skjul ikke ditt åsyn for din tjener, for jeg er i nød

- 1** Til sangmesteren. Etter «Liljer». Av David.
- 2** Frels meg, Gud! For vannene er kommet inn til sjelen.
- 3** Jeg er sunket ned i bunnløs gjørme, hvor det ikke er fotfeste. Jeg er kommet i dype vann, og strømmen slår over meg.

- ⁴ Jeg har ropt meg trett. Min strupe brenner, og mine øyne tæres bort mens jeg venter på min Gud.
- ⁵ Flere enn hårene på mitt hode er de som hater meg uten årsak. Tallrike er de som vil ødelegge meg, mine fiender uten grunn. Det jeg ikke har røvet, må jeg nå gi tilbake.
- ⁶ Gud, du kjenner min dårskap. Min syndeskyld er ikke skjult for deg.
- ⁷ La dem ikke bli til skamme på grunn av meg, de som venter på deg, Herre Herre, hærskares Gud! La dem ikke bli til spott på grunn av meg, de som søker deg, Israels Gud!
- ⁸ For din skyld bærer jeg vanære. Skam dekker mitt åsyn.
- ⁹ Jeg er blitt en fremmed for mine brødre og en utlending for min mors barn.
- ¹⁰ For nidkjærhet for ditt hus har fortært meg, og hån fra dem som håner deg, er falt på meg.
- ¹¹ Min sjel gråt mens jeg fastet, og det ble jeg spottet for.
- ¹² Jeg kledde meg i sekk, og så ble jeg til et ordtak for dem.
- ¹³ De som sitter i porten, snakker om meg. De som drikker sterk drikk, synger om meg.
- ¹⁴ Men til deg, Herre, kommer jeg med min bønn i nådens tid. Gud, for din store miskunnhets skyld, svar meg med din frelsende trofasthet.
- ¹⁵ Redd meg ut av gjørmen og la meg ikke synke, la meg bli reddet fra dem som hater meg, og fra de dype vann!
- ¹⁶ La ikke vannstrømmen slå over meg og dypet sluke meg, la ikke brønnen lukke sitt gap over meg!
- ¹⁷ Svar meg, Herre, for din miskunnhet er god! Vend deg til meg, i din store barmhjertighet!
- ¹⁸ Skjul ikke ditt åsyn for din tjener, for jeg er i nød. Skynd deg å svare meg!
- ¹⁹ Kom nær til min sjel og forløs den, frels meg fra mine fiender!
- ²⁰ Du kjenner den spott jeg må tåle, min skam og min vanære. Alle mine motstandere er for ditt åsyn.
- ²¹ Spott har brutt mitt hjerte, så jeg er syk. Jeg ventet på medynk, men det var ingen, på trøstere, men jeg fant ikke noen.
- ²² De ga meg galle å ete, og for min tørst ga de meg eddik å drikke.
- ²³ La deres bord bli til en felle, til en snare for dem som er trygge!
- ²⁴ La deres øyne bli mørke, så de ikke kan se! La deres hofter alltid vakle!

- 25** Øs din harme ut over dem, og la din brennende vrede nå dem!
- 26** La deres leir bli øde, la det ikke være noen som bor i deres telt!
- 27** For ham som du har slått, forfølger de. De forteller med glede om hvor vondt de har det, de som du har såret.
- 28** Legg skyld til deres skyld, og la dem ikke komme til din rettferdighet.
- 29** La dem bli utslettet av de levendes bok, og la dem ikke bli innskrevet med de rettferdige!
- 30** Men jeg er elendig og full av pine. La din frelse, Gud, føre meg opp på et trygt sted!
- 31** Jeg vil prise Guds navn med sang, og opphøye ham med lovprisning.
- 32** Det skal behage Herren bedre enn okser, en ung okse med horn og klover.
- 33** Når de nedbøyde ser det, skal de glede seg. Dere som søker Gud, må deres hjerte leve!
- 34** For Herren hører på de fattige, og han forakter ikke sine fanger.
- 35** Himmell og jord skal prise ham, havet og alt det som rører seg i det.
- 36** For Gud skal frelse Sion og bygge byene i Juda, og de skal bo der og eie Sion.
- 37** Hans tjeneres ætt skal arve det, og de som elsker hans navn, skal bo der.

Salmene 70

Gud, skynd deg og fri meg!

- 1** Til sangmesteren. Av David. Til påminning.
- 2** Gud, skynd deg og fri meg! Herre, skynd deg å hjelpe meg!
- 3** La dem som står meg etter livet, bli til skam og spott! La dem som ønsker ulykke over meg, vike tilbake og bli til skamme!
- 4** La dem som sier: Ha - ha! - vende tilbake på grunn av sin egen skam.
- 5** La alle dem som søker deg, fryde og glede seg i deg! La dem som elsker din frelse, alltid si: Høylovet være Gud!
- 6** Jeg er elendig og fattig. Gud, skynd deg til meg! Du er min hjelp og min frelser. Herre, dryg ikke!

Salmene 71

Forlat meg ikke når min kraft forgår!

- 1** Til deg, Herre, setter jeg min lit. La meg aldri i evighet bli til skamme!

- ² Fri meg og redd meg ved din rettferdighet! Vend ditt øre til meg og frels meg!
- ³ Vær meg en klippe hvor jeg kan bo, dit jeg alltid kan gå! Du har sagt at du vil frelse meg, for du er min klippe og min festning.
- ⁴ Min Gud, fri meg ut av den ugudeliges hånd, av den urettferdiges og undertrykkerens hånd!
- ⁵ For du er mitt håp, Herre Herre. Du er min tillit fra min ungdom av.
- ⁶ På deg har jeg støttet meg fra fødselen av. Du er den som dro meg ut av min mors liv. Om deg vil jeg alltid synge min lovsang.
- ⁷ Som et under har jeg vært for mange. Du er min sterke tilflukt.
- ⁸ Min munn er full av din pris, hele dagen av din herlighet.
- ⁹ Forkast meg ikke i alderdommens tid, forlat meg ikke når min kraft forgår!
- ¹⁰ For mine fiender snakker om meg, de som lurer på min sjel, rådslår sammen.
- ¹¹ De sier: Gud har forlatt ham! Forfølg ham og grip ham, for det er ingen som redder!
- ¹² Gud, vær ikke langt borte fra meg! Min Gud, skynd deg å hjelpe meg!
- ¹³ La dem som står meg etter livet, bli til skamme og gå til grunne! La dem som søker min ulykke, bli kledd i skam og spott!
- ¹⁴ Men jeg vil alltid håpe, og til all din pris vil jeg legge ny pris.
- ¹⁵ Min munn skal fortelle om din rettferdighet, hele dagen om dine frelsesgjerninger, for jeg vet ikke tall på dem!
- ¹⁶ Jeg vil gå i Herren Herrens veldige kraft. Jeg vil prise din rettferdighet, din alene.
- ¹⁷ Gud, du har undervist meg fra min ungdom av, og til nå kunngjør jeg dine undergjerninger.
- ¹⁸ Forlat meg da ikke inntil alderdommen og de grå hår, Gud - inntil jeg får kunngjort din arm for etterslekten, din kraft for hver den som skal komme.
- ¹⁹ Din rettferdighet, Gud, når til det høye. Du har gjort store ting, Gud, hvem er som du?
- ²⁰ Du er den som har latt oss se mange trengsler, og ulykker lot du oss se. Du vil gjenopplive oss og føre oss opp igjen fra jordens dyp.
- ²¹ Du vil øke min storhet og vende om og trøste meg.
- ²² Så vil jeg prise deg med harpespill - din trofasthet, min Gud! Jeg vil lovsynge deg til sitar, du Israels Hellige!

²³ Mine lepper skal juble, for jeg vil lovsynge deg, - og min sjel, som du har forløst.

²⁴ Hele dagen skal min tunge tale om din rettferdighet. For de som ønsker ulykke over meg, er blitt til spott, de er blitt til skamme.

Salmene 72

Gi kongen (Messias) din rettferdighet!

¹ Av Salomo. Gud, gi kongen din rettferdighet, og kongesønnen din rett,

² så han kan dømme ditt folk med rettferdighet, og dine elendige med rett.

³ Fjellene skal bringe fred til folket, og haugene rettferdighet.

⁴ Han skal dømme rett for de elendige blant folket. Han skal frelse den fattiges barn og knuse undertrykkeren.

⁵ De skal frykte deg så lenge solen er til, og så lenge månen skinner, fra slekt til slekt.

⁶ Han skal komme ned som regn på en nyslått eng, lik en regnskur, som væter jorden.

⁷ I hans dager skal den rettferdige blomstre. Stor fred skal råde, inntil månen ikke er mer.

⁸ Han skal herske fra hav til hav, fra elven inntil jordens ender.

⁹ For hans åsyn skal de som bor i ørkenen, bøye kne. Hans fiender skal slikke støv.

¹⁰ Kongene fra Tarsis og de fjerne kyster skal komme med gaver, kongene fra Sjeba og Seba skal bære fram skatt.

¹¹ Alle konger skal falle ned for ham, alle hedninger skal tjene ham.

¹² For han skal frelse den fattige som roper, den elendige som ingen hjelper har.

¹³ Han skal spare den hjelpeløse og fattige, og frelse de fattiges sjeler.

¹⁴ Han skal forløse deres sjel fra undertrykkelse og fra vold. Deres blod skal være dyrt i hans øyne.

¹⁵ De skal leve og gi ham av Sjebas gull. De skal alltid be for ham, hele dagen skal de love ham.

¹⁶ Det skal være overflod av korn i landet på fjelltoppene, dets frukt skal bølge som Libanon. Det skal blomstre opp folk av byene som gresset på jorden.

¹⁷ Hans navn skal bli til evig tid. Så lenge solen skinner, skal hans navn skyte friske skudd. De skal velsigne seg ved ham, og alle hedninger skal prise ham salig.

¹⁸ Lovet være Gud Herren, Israels Gud. Han er den eneste som gjør undergjerninger.

¹⁹ Hans herlige navn være lovet til evig tid! All jorden er full av hans herlighet! Amen, amen.

²⁰ Ende på Davids, Isaïs sønns bønner.

Salmene 73

Du leder meg ved ditt råd, og deretter tar du meg opp i herlighet

¹ En salme av Asaf. Bare god er Gud mot Israel, mot de rene av hjertet.

² Men jeg - nær hadde mine føtter snublet, på lite nær var mine trinn glidd ut.

³ For jeg ble harm over de hovmodige, da jeg så at det gikk de ugudelige vel.

⁴ For de er fri for lidelser inntil sin død, og kroppen deres er velnært.

⁵ De er uten menneskers plage og slites ikke som andre mennesker.

⁶ Derfor er overmot deres halskjede, de hyller seg i vold som en kledning.

⁷ Deres øyne står ut av fedme, hjertets tanker bryter fram.

⁸ De håner og taler ondskapsfullt om undertrykkelse, med overlegne ord taler de.

⁹ De løfter sin munn mot himmelen, og deres tunge farer fram på jorden.

¹⁰ Derfor får de sitt folk til å vende seg om til dem. Vann i overflod suger de i seg.

¹¹ De sier: Hvordan skulle Gud vite noe? Er det vel kunnskap hos Den Høyeste?

¹² Se, dette er de ugudelige. Evig trygge vokser de i velmakt.

¹³ Ja, forgjeves har jeg rensset mitt hjerte og vasket mine hender i uskyld.

¹⁴ Likevel ble jeg plaget hele dagen. Hver morgen kom til meg med tukt.

¹⁵ Dersom jeg hadde sagt: Slik vil jeg tale! - se, da hadde jeg vært troløs mot dine barns slekt.

¹⁶ Jeg tenkte etter for å forstå dette. Det var en plage i mine øyne

¹⁷ - inntil jeg gikk inn i Guds helligdommer og ga akt på hvordan det går dem til slutt.

- 18** Ja, på glatte steder setter du dem. Du lot dem falle, så de gikk til grunne.
- 19** Hvor de ble ødelagt i et øyeblikk! De gikk under og tok ende med forferdelse.
- 20** Likesom en akter en drøm for intet når en har våknet, slik akter du, Herre, deres skyggebilder for intet når du våkner opp.
- 21** Når mitt hjerte var bittert, og det stakk meg i mine nyrer,
- 22** da var jeg ufornuftig og forsto ingenting. Som et dyr var jeg imot deg.
- 23** Men jeg blir alltid hos deg, du har grepet min høyre hånd.
- 24** Du leder meg ved ditt råd, og deretter tar du meg opp i herlighet.
- 25** Hvem har jeg ellers i himmelen? Når jeg bare har deg, begjærer jeg ikke noe på jorden.
- 26** Om enn mitt kjød og mitt hjerte svikter, så er Gud mitt hjertes klippe og min del for evig.
- 27** For se, de som holder seg borte fra deg, går til grunne. Du utrydder hver den som faller fra deg i hor.
- 28** Men for meg er det godt å holde meg nær til Gud. Jeg tar min tilflukt til Herren Herren for å fortelle alle dine gjerninger.

Salmene 74

Gud, hvorfor har du forkastet oss til evig tid?

- 1** En læresalme av Asaf. Gud, hvorfor har du forkastet oss for evig tid? Hvorfor ryker din vrede mot den hjord du før?
- 2** Kom i hu din menighet, som du vant deg i gammel tid, som du gjenløste til å være ditt eiendomsfolk, dette Sions berg, hvor du tok bolig!
- 3** Løft opp dine fottrinn til de evige grushauger! Alt har fienden ødelagt i helligdommen.
- 4** Dine motstandere har brølt midt i ditt forsamlingshus. Sine egne tegn har de satt opp til tegn.
- 5** Det var et syn som når økser løftes i tykke skogen.
- 6** Og alt det som fantes av billedverk, slo de i stykker med øks og hammer.
- 7** De har satt ild på din helligdom, helt til grunnen har de vanhelliget stedet hvor ditt navn bor.
- 8** De sa i sitt hjerte: Vi vil knuse dem alle! - De har brent opp alle Guds forsamlingshus i landet.

- ⁹ Våre egne tegn ser vi ikke. Det finnes ikke noen profet mer, ikke noen hos oss som vet hvor lenge dette skal vare.
- ¹⁰ Hvor lenge, Gud, skal motstanderen håne? Skal fienden forakte ditt navn til evig tid?
- ¹¹ Hvorfor drar du din hånd, din høyre hånd tilbake? Ta den ut av din barm og ødelegg!
- ¹² Gud er jo min konge fra gammel tid, han som skaper frelse på den vide jord.
- ¹³ Du er den som skilte havet med din styrke, som knuste dragenes hoder på vannene.
- ¹⁴ Du slo i stykker Leviatans hoder, du ga dem til føde for ørkenens folk.
- ¹⁵ Kilde og bekk lot du bryte fram, du tørket ut evige strømmer.
- ¹⁶ Deg tilhører dagen, og din er natten. Du har skapt himmellysene og solen.
- ¹⁷ Du fastsatte alle jordens grenser. Sommer og vinter - du har dannet dem.
- ¹⁸ Husk dette: Fienden har hånet Herren! Et narraktig folk har foraktet ditt navn!
- ¹⁹ Overgi ikke din turteldue til villdyr! Glem ikke for evig dine elendiges forsamling!
- ²⁰ Se til pakten! For i hver avkrok av landet er det fullt av steder hvor det øves vold.
- ²¹ La ikke den undertrykte gå bort med skam. La den elendige og fattige prise ditt navn!
- ²² Reis deg, Gud! Før din sak, kom i hu at dåren håner deg hele dagen!
- ²³ Glem ikke dine fienders røst, larmen som alltid stiger opp fra dine motstandere!

Salmene 75

Gud er den som dømmer

- ¹ Til sangmesteren. «Ødelegg ikke». En salme av Asaf. En sang.
- ² Vi priser deg, Gud, vi priser deg! For nær er ditt navn, og dine undergjerninger blir kunngjort.
- ³ Jeg vil gripe den fastsatte tid. Jeg vil dømme med rettferdighet.
- ⁴ Om jorden vakler, og alle de som bor på den, så har likevel jeg satt dens grunnstøtter fast. Sela.
- ⁵ Jeg sier til dårene: Vær ikke overmodige! - og til de ugudelige: Løft ikke horn!

- ⁶ Løft ikke deres horn i det høye! Tal ikke frekt med stiv nakke!
- ⁷ For ikke fra øst og ikke fra vest, og heller ikke fra berglandets ørken kommer vår oppreisning.
- ⁸ Nei, Gud er den som dømmer. Den ene fornedrer han, og den andre opphøyer han.
- ⁹ For i Herrens hånd er det et beger med skummende vin. Det er fullt av krydret vin, og han skjenker av det. Ja sannelig, de ugudelige på jorden skal drikke den, bunnfallet av den skal de drikke.
- ¹⁰ Men jeg, for evig vil jeg forkynne. Jeg vil lovsynge Jakobs Gud.
- ¹¹ Alle de ugudeliges horn vil jeg hogge av, men den rettferdiges horn skal bli opphøyet.

Salmene 76

Guds navn er stort i Israel

- ¹ Til sangmesteren. Med strengespill. En salme av Asaf. En sang.
- ² Gud er kjent i Juda, hans navn er stort i Israel.
- ³ Hans hytte er reist i Salem, hans bolig er på Sion.
- ⁴ Der brøt han i stykker buens lyn, skjold og sverd og krig. Sela.
- ⁵ Strålende er du, herligere enn røverfjellene.
- ⁶ Mennene med det sterke hjertet er blitt et rov. De sover sin søvn, og ingen av de mektige mennene fant sine hender.
- ⁷ Ved din trussel, Jakobs Gud, falt både vogn og hest i dyp søvn.
- ⁸ Alle må frykte deg! Hvem kan bli stående for ditt åsyn når du blir vred?
- ⁹ Fra himmelen lot du dom bli hørt. Jorden fryktet og ble stille,
- ¹⁰ da Gud reiste seg til dom for å frelse alle nedbøyde på jorden. Sela.
- ¹¹ For menneskers vrede blir til pris for deg. Du binder om deg med en større vrede.
- ¹² Gi løfter, og la Herren deres Gud få det som dere har lovt. Alle de som er omkring ham, skal komme med gaver til Den Forferdelige.
- ¹³ Han kuer fyrstenes stolte ånd, han er den som kongene på jorden må frykte.

Salmene 77

Den dag jeg er i nød, søker jeg Herren

- 1** Til sangmesteren. For Jedutun. Av Asaf. En salme.
- 2** Min røst løfter seg til Gud, og jeg vil rope. Min røst løfter seg til Gud, og han vil vende øret til meg.
- 3** Den dag jeg er i nød, søker jeg Herren. Min hånd er utrakt om natten og blir ikke trett, min sjel vil ikke la seg trøste.
- 4** Jeg kommer Gud i hu og sukker. Jeg grubler, min ånd mister sin kraft. Sela.
- 5** Du holder mine øyne åpne i nattevaktene. Jeg er urolig og taler ikke.
- 6** Jeg tenker på gamle dager, på år langt tilbake.
- 7** Jeg minnes min sang om natten. Jeg grubler i mitt hjerte, min ånd ransaker.
- 8** Vil Herren forkaste i all evighet? Vil han aldri mer vise sin nåde?
- 9** Er det for all tid slutt med hans miskunnhet? Er hans ord blitt til intet for slekt etter slekt?
- 10** Har Gud glemt å være nådig? Har han i vrede lukket til for sin barmhjertighet? Sela.
- 11** Da sa jeg: Det er min plage - men jeg vil minnes år fra Den Høyestes høyre hånd.
- 12** Ja, jeg minnes Herrens gjerninger, jeg minnes de undrene du gjorde før.
- 13** Jeg vil tenke på alt ditt verk, og på dine store gjerninger vil jeg grunne.
- 14** Gud! Din vei er i hellighet. Hvem er en gud så stor som Gud?
- 15** Du er den Gud som gjør under. Du har kunngjort din styrke blant folkene.
- 16** Du har forløst ditt folk med velde, Jakobs og Josefs barn. Sela.
- 17** Vannene så deg, Gud, vannene så deg og bevet, ja, avgrunnene skalv.
- 18** Skyene øste ut vann, himlene lot sin røst høre. Ja, dine piler fløy til alle kanter.
- 19** Din tordens røst lød i stormvirvelen, lyn lyste opp jordens krets. Jorden bevet og skalv.
- 20** Gjennom havet gikk din vei, dine stier gjennom store vann, og dine fotspor ble ikke kjent.
- 21** Du førte ditt folk som en hjord ved Moses' og Arons hånd.

Salmene 78

Han har reist et vitnesbyrd i Jakob

- ¹ En læresalme av Asaf. Lytt, mitt folk, til min lære! Vend øret til min munns ord!
- ² Jeg vil åpne min munn med billedspråk, jeg vil la det strømme fram gåtefulle ord fra gammel tid.
- ³ Det vi har hørt og vet, det våre fedre har fortalt oss,
- ⁴ det vil vi ikke skjule for deres barn. For den kommende slekt vil vi kunngjøre Herrens pris og hans styrke og de undergjerningene som han har gjort.
- ⁵ Han har reist et vitnesbyrd i Jakob og satt en lov i Israel, som han bød våre fedre å kunngjøre for sine barn,
- ⁶ for at den kommende slekt, de barna som skulle bli født, skulle lære å kjenne dem, så de igjen kunne stå fram og fortelle dem for sine barn.
- ⁷ Slik skulle de sette sitt håp til Gud og ikke glemme Guds gjerninger, men holde hans bud.
- ⁸ De skulle ikke bli som sine fedre, en oppsetsig og gjenstridig slekt, en slekt som ikke gjorde hjertet fast, og som ikke var trofast mot Gud i sin ånd.
- ⁹ Efra'ims sønner, væpnede bueskyttere, vendte om på stridens dag.
- ¹⁰ De holdt ikke Guds pakt og ville ikke vandre i hans lov.
- ¹¹ De glemte hans store gjerninger og de undrene som han hadde latt dem se.
- ¹² For fedrenes øyne hadde han gjort under i landet Egypt, på Soans mark.
- ¹³ Han kløvde havet og lot dem gå gjennom det, han lot vannet stå som en voll.
- ¹⁴ Han ledet dem ved skyen om dagen, og hele natten ved lysende ild.
- ¹⁵ Han kløvde klipper i ørkenen og ga dem å drikke som av store vanddyp.
- ¹⁶ Han lot bekker springe fram av klippen og vann flyte ned som strømmer.
- ¹⁷ Men de fortsatte å synde mot ham, og var stadig gjenstridige mot Den Høyeste i ørkenen.
- ¹⁸ De fristet Gud i sitt hjerte, så de krevde slik mat som de hadde lyst på.
- ¹⁹ Og de talte mot Gud, de sa: Kan vel Gud dekke bord i ørkenen?
- ²⁰ Se, han har slått klippen så vann vellet fram og bekker strømmet over. Men kan han også gi brød? Kan han skaffe kjøtt til sitt folk?
- ²¹ Da Herren hørte det, ble han harm. Ild ble opptent mot Jakob, og vrede reiste seg mot Israel,
- ²² fordi de ikke trodde på Gud og ikke stolte på hans frelse.

- ²³ Han ga skyene der oppe befaling og åpnet himmelens dører.
- ²⁴ Han lot manna regne over dem til føde, og ga dem korn fra himmelen.
- ²⁵ Mennesker spiste englebrød, han sendte dem mat så de ble mette.
- ²⁶ Han lot østavinden fare ut på himmelen, og førte sønnavinden fram ved sin styrke.
- ²⁷ Han lot kjøtt regne ned over dem som støv, vingede fugler som havets sand.
- ²⁸ Midt i leiren lot han dem falle, rundt omkring deres boliger.
- ²⁹ De åt og ble mer enn mette. Det de lystet etter, ga han dem.
- ³⁰ De hadde ennå ikke vendt seg fra sin lyst, ennå var maten i deres munn -
- ³¹ da reiste Guds vrede seg mot dem. Han drepte de kraftigste blant dem, Israels utvalgte menn slo han ned.
- ³² Til tross for alt dette fortsatte de å synde, og de trodde ikke på hans undergjerninger.
- ³³ Derfor lot han dagene deres svinne bort i tomhet, og deres år i forferdelse.
- ³⁴ Når han drepte noen, søkte de ham. Da vendte de om og søkte Gud.
- ³⁵ De kom i hu at Gud var deres klippe, og Den Høyeste Gud deres gjengløser.
- ³⁶ Men de bedro ham med sine ord og løy for ham med sin tunge.
- ³⁷ Deres hjerte hang ikke fast ved ham, de var ikke tro mot hans pakt.
- ³⁸ Men han er barmhjertig. Han tilgir misgjerning og ødelegger ikke. Mange ganger vendte han sin vrede bort og lot ikke all sin harme bryte fram.
- ³⁹ Han kom i hu at de var kjød, et åndepust som farer av sted og ikke kommer tilbake.
- ⁴⁰ Hvor ofte de var gjenstridige mot ham i ørkenen! De gjorde ham sorg i ødemarken.
- ⁴¹ De fristet Gud på ny og krenket Israels Hellige.
- ⁴² De mintes ikke hans hånd den dagen han forløste dem fra fienden,
- ⁴³ da han gjorde sine tegn i Egypt og sine under på Soans mark.
- ⁴⁴ Han gjorde elvene deres til blod, de kunne ikke drikke av bekkene.
- ⁴⁵ Han sendte blodtørstige fluer som fortærte dem, og frosk som plaget dem.
- ⁴⁶ Han ga deres grøde til gnageren og deres avling til gresshoppen.
- ⁴⁷ Han slo deres vintrær med hagl og deres morbærtrær med haglsteiner.

- 48 Deres fe overga han til hagl og deres buskaper til lynild.
- 49 Han sendte mot dem sin brennende vrede - harme, forbitrelse og trengsel, en skare av engler som brakte ulykke.
- 50 Han ga sin vrede fritt løp mot dem. Han sparte ikke deres sjel for døden, men overga deres liv til pesten.
- 51 Han slo alle førstefødte i Egypt, mannskraftens førstegrøde i Kams telt.
- 52 Og han lot sitt folk bryte opp som en saueflokk, han førte dem som en hjord i ørkenen.
- 53 Han ledet dem trygt, og de fryktet ikke. Men havet dekket deres fiender.
- 54 Han førte dem til sitt hellige landemerke, til det berget hans høyre hånd hadde vunnet.
- 55 Han drev hedningene ut for deres øyne, og deres land skiftet han ut som arv til sitt folk, og han lot Israels stammer bo i deres telt.
- 56 Men de fristet Gud, Den Høyeste. De var gjenstridige mot ham, og de aktet ikke på hans vitnesbyrd.
- 57 De falt fra og var troløse som sine fedre. De ble upålitelige, likesom en bue som svikter.
- 58 De vakte hans harme med sine offerhauger og gjorde ham nidkjær med sine utskårne bilder.
- 59 Gud hørte det og ble vred, han fikk avsky for Israel.
- 60 Og han forlot sin bolig i Sjilo, det telt han hadde slått opp blant menneskene.
- 61 Han overga sin styrke til fangenskap og sin herlighet i fiendens hånd.
- 62 Han overga sitt folk til sverdet og ble harm på sin arv.
- 63 Ild fortærte dets unge menn, og jomfruene fikk ingen bryllupssang.
- 64 Dets prester falt for sverdet, og dets enker fikk ikke holde sørgehøytid.
- 65 Da våknet Herren som av en søvn, lik en stridsmann som våkner fra vinen.
- 66 Han slo sine motstandere tilbake, og førte evig skam over dem.
- 67 Han forkastet Josefs telt og utvalgte ikke Efra'ims stamme.
- 68 Men han utvalgte Judas stamme, Sions berg, som han elsket.
- 69 Han bygde sin helligdom lik høye fjell, lik jorden, som han har grunnfestet for evig tid.
- 70 Han utvalgte David, sin tjener, og tok ham fra sauekveen.

⁷¹ Han gjette sauene som ga melk, men han satte ham til hyrde for Jakob, sitt folk, for Israel, sin arv.

⁷² Og han gjette dem med oppriktig hjerte og førte dem med kyndig hånd.

Salmene 79

Hvor lenge, Herre? Vil du være vred evindelig?

¹ En salme av Asaf. Gud! Hedninger har trengt inn i din arv. Ditt hellige tempel har de gjort urent. De har gjort Jerusalem til grushauger.

² Likene av dine tjenere har de gitt til føde for himmelens fugler. Kjøttet av dine hellige har de gitt til villdyrene på jorden.

³ De har utøst deres blod som vann rundt omkring Jerusalem, og det var ingen som la dem i graven.

⁴ Vi er blitt til skam for våre naboer, til spott og hån for dem som er omkring oss.

⁵ Hvor lenge, Herre? Vil du være vred for evig? Hvor lenge skal din nidkjærhet brenne som ild?

⁶ Øs din vrede ut over hedningene som ikke kjenner deg, og over de rikene som ikke påkaller ditt navn!

⁷ For de har fortært Jakob og lagt hans bolig øde.

⁸ Tilregn oss ikke våre forfedres misgjerninger! La din miskunn snart komme oss i møte, for vi er langt nede!

⁹ Hjelp oss, vår frelses Gud, til ditt navns ære! Fri oss og tilgi våre synder for ditt navns skyld.

¹⁰ Hvorfor skal hedningene si: Hvor er deres Gud? La det skje for våre øyne og la det bli kjent blant hedningene at dine tjeneres blod som er utøst, blir hevnet.

¹¹ La den fangnes sukk komme for ditt åsyn! La dødens barn bli i live, etter din arms styrke.

¹² Gi våre naboer igjen sjufold i deres fang, for den hån som de har hånet deg med, Herre!

¹³ Og vi, ditt folk og den hjord du før, vi vil love deg til evig tid. Fra slekt til slekt vil vi forkynne din pris.

Salmene 80

Gud, hærskaernes Gud, omvend oss

¹ Til sangmesteren. Etter «Liljer». Et vitnesbyrd av Asaf. En salme.

- ² Israels hyrde! Vend øret til, du som fører Josef som en hjord! Du som troner over kjerubene, åpenbar deg i herlighet!
- ³ Vekk opp din kraft for Efra'im og Benjamin og Manasse. Kom og frels oss!
- ⁴ Gud, omvend oss, og la ditt åsyn lyse, så vi blir frelst!
- ⁵ Herre, hærskares Gud, hvor lenge vil du la din vrede ryke mot ditt folk som ber til deg?
- ⁶ Du har gitt dem tårebrød å ete og tårer å drikke i fullt mål.
- ⁷ Du gjør oss til et stridsemne for våre naboer, og våre fiender spotter oss.
- ⁸ Gud, hærskares Gud, omvend oss, og la ditt åsyn lyse, så vi blir frelst!
- ⁹ Et vintre tok du opp fra Egypt, du drev ut hedningefolk og plantet det.
- ¹⁰ Du ryddet grunn for det, og det festet rot og fylte landet.
- ¹¹ Fjell ble skjult av dets skygge, og Guds sedrer av dets greiner.
- ¹² Det strakte ut sine greiner til havet og sine skudd bort imot elven.
- ¹³ Hvorfor har du revet ned dets gjerde, så alle de som går forbi på veien, plukker av det?
- ¹⁴ Svinet fra skogen gnager på det, og krypet på marken eter av det.
- ¹⁵ Gud, hærskares Gud! Vend tilbake, vend blikket ned fra himmelen og se! Ta deg av dette vintreet!
- ¹⁶ Vern om det som din høyre hånd har plantet, om den sønnen som du har utvalgt deg.
- ¹⁷ Det er brent med ild, det er hogd ned. For ditt åsyns trussel går de under.
- ¹⁸ La din hånd være over den mannen som er ved din høyre hånd, over den menneskesønnen du har utvalgt deg,
- ¹⁹ så vil vi ikke vike fra deg. Gjør oss levende igjen, så vil vi påkalle ditt navn.
- ²⁰ Herre, hærskares Gud, omvend oss og la ditt åsyn lyse, så vi blir frelst!

Salmene 81

Å, om mitt folk ville høre på meg!

- ¹ Til sangmesteren. Etter Gittit. Av Asaf.
- ² Juble for vår Gud, vår styrke! Rop med glede for Jakobs Gud!
- ³ Stem i sang og la tamburinen lyde - vakker klang av sitar sammen med harpen!
- ⁴ Støt i horn på nymånedagen og ved fullmåne, på vår høytidsdag!

- ⁵ For det er en lov for Israel, en rett for Jakobs Gud.
- ⁶ Han satte det til et vitnesbyrd i Josef da han dro ut gjennom landet Egypt. - Jeg hørte en røst som jeg ikke kjente:
- ⁷ Jeg fridde hans skulder fra byrden, hans hender slapp fri fra bærekurven.
- ⁸ I nøden ropte du, og jeg fridde deg ut. Jeg svarte deg, skjult i tordenskyen, jeg prøvde deg ved Meriba-vannene. Sela.
- ⁹ Hør, mitt folk, jeg vil vitne for deg! Israel, å, om du ville høre på meg!
- ¹⁰ Det skal ikke være noen fremmed gud hos deg, og du skal ikke tilbe utlendingenes gud.
- ¹¹ Jeg er Herren din Gud, som førte deg opp fra landet Egypt. Lukk din munn vidt opp, og jeg vil fylle den!
- ¹² Men mitt folk hørte ikke min røst, og Israel ville ikke lyde meg.
- ¹³ Så lot jeg dem fare i sitt hjertes hardhet, for at de skulle vandre i sine egne onde råd.
- ¹⁴ Å, om mitt folk ville høre på meg, om Israel ville vandre på mine veier!
- ¹⁵ Snart skulle jeg da kue deres fiender og vende min hånd imot deres motstandere.
- ¹⁶ De som hater Herren, skulle smigre for ham, og deres onde tid skulle vare for evig.
- ¹⁷ Men deg ville jeg fø med den beste hveten, og jeg skulle mette deg med honning fra klippen.

Salmene 82

Midt iblant guder holder han dom

- ¹ En salme av Asaf. Gud står i Guds menighet, midt iblant guder holder han dom:
- ² Hvor lenge vil dere dømme urettferdig og holde med de ugudelige? Sela.
- ³ Vern den ringe og farløse, la den elendige og fattige få sin rett!
- ⁴ Redd den ringe og fattige, frels ham fra de ugudeliges hånd!
- ⁵ De skjønner intet, og de forstår ingenting. De vandrer i mørke. Alle jordens grunnvoller vakler.
- ⁶ Jeg har sagt: Dere er guder, dere er alle Den Høyestes sønner.
- ⁷ Men sannelig, som mennesker skal dere dø, og som en av fyrstene skal dere falle.

⁸ Reis deg, Gud! Hold dom over jorden! For alle hedningene er din eiendom.

Salmene 83

Gud, ti ikke! Vær ikke stille!

¹ En sang. En salme av Asaf.

² Gud, ti ikke! Vær ikke stille og hold deg ikke i ro, Gud!

³ For se, dine fiender larmer. De som hater deg, løfter hodet.

⁴ Med svik legger de hemmelige planer mot ditt folk, og de rådslår mot dem du verner.

⁵ De sier: Kom, la oss utslette dem, så de ikke mer er et folk, slik at ingen lenger minnes Israels navn!

⁶ For med ett hjerte rådslår de med hverandre, mot deg inngår de pakt -

⁷ Edoms telt og ismaelittene, Moab og hagrittene,

⁸ Gebal og Ammon og Amalek, Filisterland og de som bor i Tyrus.

⁹ Også Assur slutter seg til dem, de er blitt en arm for Lots barn. Sela.

¹⁰ Gjør med dem som med Midian, som med Sisera, som med Jabin ved bekken Kisjon!

¹¹ Ved En-Dor ble de ødelagt, de ble til møkk på marken.

¹² La det gå dem - deres fremste menn - som Oreb og som Se'eb! La det gå alle deres fyrster som Sebah og som Salmunna,

¹³ disse som sier: Vi vil ta Guds boliger til eie for oss selv!

¹⁴ Min Gud, gjør dem som en støvvirvel, som agner for vinden!

¹⁵ Som ilden brenner opp en skog og flammene setter fjell i brann,

¹⁶ slik må du jage dem med ditt uvær og skremme dem med din storm.

¹⁷ La skam dekke deres ansikt, Herre, så de søker ditt navn.

¹⁸ La dem bli til skamme og bli forferdet til evig tid, la dem bli vanæret og gå til grunne!

¹⁹ La dem kjenne at du alene, du som har navnet Herren, er Den Høyeste over all jorden!

Salmene 84

Salige er de som bor i ditt hus

¹ Til sangmesteren. Etter Gittit. Av Korahs barn. En salme.

- ² Hvor elskelige dine boliger er, Herre, hærskares Gud!
- ³ Min sjel lengter, ja, fortæres av lengsel etter Herrens forgårder. Mitt hjerte og mitt kjød roper med fryd til den levende Gud.
- ⁴ Spurven har jo funnet seg et hus, og svalen et rede hvor den har lagt sine unger - dine altere, Herre, hærskares Gud, min konge og min Gud!
- ⁵ Salige er de som bor i ditt hus, de skal stadig love deg. Sela.
- ⁶ Salig er det mennesket som har sin styrke i deg, de som har sitt hjerte vendt til de jevne veier.
- ⁷ Når de vandrer gjennom tåredalen, gjør de den til en kildevang, og tidlig regn dekker den med velsignelse.
- ⁸ De går fram fra kraft til kraft, de trer fram for Gud på Sion.
- ⁹ Herre, hærskares Gud, hør min bønn! Vend øret til, Jakobs Gud! Sela.
- ¹⁰ Gud, vårt skjold, se hit, vend blikket til din salvedes åsyn!
- ¹¹ For én dag i dine forgårder er bedre enn ellers tusen. Jeg vil heller stå ved dørterskelen i min Guds hus enn bo i ugudelighets telt.
- ¹² For Gud Herren er sol og skjold, Herren gir nåde og ære. Han nekter ikke dem noe godt som vandrer i uskyld.
- ¹³ Herre, hærskares Gud! Salig er det mennesket som setter sin lit til deg.

Salmene 85

Nåde og sannhet skal møte hverandre

- ¹ Til sangmesteren. Av Korahs barn. En salme.
- ² Herre, du har før vært nådig mot ditt land, du lot Jakobs fangenskap opphøre.
- ³ Ditt folks misgjerning tok du bort, du skjulte all deres synd. Sela.
- ⁴ All din harme tok du tilbake, du vendte om fra din brennende vrede.
- ⁵ Omvend oss, vår frelses Gud, og gjør din harme imot oss til intet!
- ⁶ Vil du for evig være vred på oss? Vil du la din vrede vare fra slekt til slekt?
- ⁷ Vil du ikke gjøre oss levende igjen, så ditt folk kan glede seg i deg?
- ⁸ Herre, la oss se din miskunnhet, og gi oss din frelse!
- ⁹ Jeg vil høre hva Gud Herren taler: Han forkynner fred for sitt folk og for sine fromme - bare de ikke vender tilbake til dårskap.

¹⁰ Ja, hans frelse er nær hos dem som frykter ham, for at herlighet skal bo i vårt land.

¹¹ Nåde og sannhet skal møte hverandre, rettferd og fred kysse hverandre.

¹² Sannhet skal vokse opp av jorden, og rettferd se ned fra himmelen.

¹³ Ja, Herren skal gi det som godt er, og vårt land gir sin grøde.

¹⁴ Rettferd skal gå fram foran ham og stadig følge i hans spor.

Salmene 86

Ingen er som du blant gudene, Herre!

¹ En bønn av David. Vend øret til, Herre, og svar meg, for jeg er elendig og fattig.

² Bevar min sjel, for jeg er from. Frels din tjener, du min Gud, han som setter sin lit til deg!

³ Vær meg nådig, Herre, for til deg roper jeg hele dagen.

⁴ Gled din tjeners sjel, for til deg, Herre, løfter jeg min sjel.

⁵ For du, Herre, er god og tilgir gjerne. Du er rik på miskunn mot alle dem som påkaller deg.

⁶ Vend øret, Herre, til min bønn! Gi akt på mine inderlige bønners røst!

⁷ På den dagen jeg er i nød, kaller jeg på deg, for du svarer meg.

⁸ Ingen er som du blant gudene, Herre, og intet er som dine gjerninger.

⁹ Alle hedningene, som du har skapt, skal komme og tilbe for ditt åsyn, Herre, og ære ditt navn.

¹⁰ For du er stor, du er den som gjør undergjerninger. Du alene er Gud.

¹¹ Lær meg, Herre, din vei! Jeg vil vandre i din sannhet. Gi meg et udelt hjerte til å frykte ditt navn!

¹² Jeg vil prise deg, Herre min Gud, av hele mitt hjerte, jeg vil ære ditt navn for evig.

¹³ For din miskunnhet er stor mot meg, og du har fridd min sjel av dødsrikets dyp.

¹⁴ Gud! Overmodige har reist seg imot meg, en flokk av voldsmenn står meg etter livet. De har ikke deg for øye.

¹⁵ Men du, Herre, er en barmhjertig og nådig Gud, langmodig og rik på nåde og sannhet.

¹⁶ Vend deg til meg og vær meg nådig! Gi din tjener din styrke, og frels din tjenestekvinnens sønn!

¹⁷ Gjør et tegn med meg til det gode, for at de som hater meg, kan se det og bli til skamme, fordi du, Herre, har hjulpet meg og trøstet meg.

Salmene 87

Om Sion skal det bli sagt: Hver og en er født der

¹ Av Korahs barn. En salme. En sang. Den byen han har grunnfestet, står på de hellige fjell.

² Herren elsker Sions porter fremfor alle Jakobs boliger.

³ Herlige ting er sagt om deg, du Guds by. Sela.

⁴ Jeg nevner Rahab og Babel blant dem som kjenner meg. Se, Filisterland og Tyrus sammen med Etiopia: Denne er født der.

⁵ Og om Sion skal det bli sagt: Hver og en er født der. Og han, Den Høyeste, gjør det fast.

⁶ Herren skal telle når folkene blir oppskrevet, og si: Denne er født der. Sela.

⁷ Og de som synger og spiller på fløyte, skal si: Alle mine kilder er i deg.

Salmene 88

Din vrede ligger tungt på meg

¹ En sang. En salme. Av Korahs barn. Til sangmesteren. Etter Mahalat. Leannot. En læresalme av Heman, esrahitten.

² Herre, min frelses Gud! Om dagen og om natten roper jeg til deg.

³ La min bønn komme fram for deg, vend øret til mitt klagerop!

⁴ For min sjel er mett av ulykker. Mitt liv er kommet nær til dødsriket.

⁵ Jeg regnes blant dem som farer ned i hulen, jeg er blitt som en mann uten kraft,

⁶ frigitt som en av de døde, lik de falne som ligger i graven. Du minnes dem ikke lenger, for de er skilt fra din hånd.

⁷ Du har lagt meg i den dypeste hule, på mørke steder, i avgrunner.

⁸ Din vrede ligger tungt på meg. Med alle dine bølger ydmyker du. Sela.

⁹ Du har tatt mine kjenninger fra meg, du har gjort meg motbydelig i deres øyne. Jeg er stengt inne og kommer ikke ut.

¹⁰ Mitt øye er sorgfullt av prøvelser, jeg har påkalt deg, Herre, hver dag. Jeg har rakt ut mine hender til deg.

- 11 Gjør du under for de døde? Står de døde opp og priser deg? Sela.
- 12 Fortelles det i graven om din miskunnhet, i avgrunnen om din trofasthet?
- 13 Skal dine under bli kjent i mørket, din rettferdighet i glemselens land?
- 14 Men til deg har jeg ropt, Herre, om morgenen kommer min bønn deg i møte.
- 15 Hvorfor, Herre, har du forkastet min sjel? Hvorfor skjuler du ditt ansikt for meg?
- 16 Elendig er jeg og døende fra ungdommen av. Jeg bærer dine redsler, jeg må fortvile.
- 17 Din vredes luer går over meg, dine redsler har tilintetgjort meg.
- 18 Hele dagen omgir de meg som vann, de omringer meg alle sammen.
- 19 Venn og neste har du tatt fra meg, det er bare mørket som kjenner meg.

Salmene 89

Om Herrens nådegjerninger vil jeg synge til evig tid

- 1 En læresalme av Etan, esrahitten.
- 2 Om Herrens nådegjerninger vil jeg synge til evig tid, med min munn vil jeg forkynde din trofasthet fra slekt til slekt.
- 3 For jeg sier: Miskunnhet står fast til evig tid. I himmelen grunnfester du din trofasthet.
- 4 Du sier: Jeg har gjort en pakt med min utvalgte, min tjener David har jeg gitt et løfte med ed:
- 5 Til evig tid vil jeg grunnfeste din ætt, jeg vil bygge din trone fra slekt til slekt. Sela.
- 6 Himlene priser din underfulle gjerning, Herre, og din trofasthet prises i de helliges forsamling.
- 7 For hvem i det høye kan lignedes med Herren? Hvem blant Guds sønner er Herren lik -
- 8 en Gud, forferdelig i de helliges hemmelige råd og fryktelig for alle dem som er omkring ham?
- 9 Herre, hærskares Gud, hvem er mektig som du, Herre? Og du omgir deg med trofasthet.
- 10 Du er den som hersker over havets overmot. Når dets bølger reiser seg, lar du dem legge seg.
- 11 Du har knust Rahab som en av de drepte. Med din styrkes arm har du spredt dine fiender.

- 12** Deg tilhører himlene, deg tilhører også jorden, verden og alt det som fyller den - du har grunnfestet dem.
- 13** Nord og sør - du har skapt dem. Tabor og Hermon jubler over ditt navn.
- 14** Du har en arm med velde! Sterk er din hånd, opphøyet er din høyre hånd.
- 15** Rettferd og rett er din trones grunnvoll. Nåde og sannhet går fram for ditt åsyn.
- 16** Salig er det folket som kjenner til jubel! Herre, i ditt åsyns lys skal de vandre.
- 17** I ditt navn skal de fryde seg hele dagen, og ved din rettferdighet blir de opphøyet.
- 18** For du er deres styrke og deres herlighet, ved din godhet opphøyer du vårt horn.
- 19** For Herren er vårt skjold, og Israels Hellige vår konge.
- 20** Du talte en gang i et syn til dine fromme og sa: Jeg har nedlagt hjelp hos en helt, jeg har opphøyet en utvalgt mann av folket.
- 21** Jeg har funnet David, min tjener, jeg har salvet ham med min hellige olje.
- 22** Min hånd skal alltid være med ham, min arm skal gi ham styrke.
- 23** Fienden skal ikke plage ham, den urettferdige skal ikke undertrykke ham.
- 24** Hans motstandere vil jeg knuse foran ham, og slå dem som hater ham.
- 25** Min trofasthet og min miskunn skal være med ham, og i mitt navn skal hans horn bli opphøyet.
- 26** Jeg vil la ham legge sin hånd på havet og sin høyre hånd på elvene.
- 27** Han skal rope til meg: Du er min far, min Gud og min frelses klippe.
- 28** Ja, jeg vil gjøre ham til den førstefødte, den høyeste for kongene på jorden.
- 29** Til evig tid vil jeg holde fast ved min miskunn mot ham, og min pakt skal stå fast for ham.
- 30** Jeg vil la hans ætt bli fast til evig tid og hans trone som himmelens dager.
- 31** Dersom hans barn forlater min lov og ikke vandrer etter mine bud,
- 32** dersom de krenker mine forskrifter og ikke holder mine befalinger,
- 33** da vil jeg hjemsøke deres synd med riset og deres misgjerning med slag.
- 34** Men min miskunn vil jeg ikke ta fra ham, og min trofasthet skal jeg ikke svikte.
- 35** Jeg vil ikke bryte min pakt og ikke endre det som gikk over mine lepper.

- 36 Ett har jeg sverget ved min hellighet, sannelig, for David vil jeg ikke lyve:
- 37 Hans ætt skal bli til evig tid, hans trone som solen for mitt åsyn.
- 38 Som månen skal den stå for evig, vitnet i det høye er trofast. Sela.
- 39 Men du har forkastet og forstøtt, du er blitt harm på din salvede.
- 40 Du har ristet av deg pakten med din tjener, du har vanhelliget hans krone ned i støvet.
- 41 Du har revet ned alle hans murer, du har lagt hans festninger i grus.
- 42 Alle de som går forbi på veien, har plyndret ham. Han er blitt til hån for sine naboer.
- 43 Du har opphøyet hans motstanderes høyre hånd, du har gledet alle hans fiender.
- 44 Du lot hans skarpe sverd vike, og lot ham ikke holde stand i striden.
- 45 Du har gjort ende på hans glans og kastet hans trone i støvet.
- 46 Du har forkortet hans ungdoms dager, du har dekket ham med skam. Sela.
- 47 Hvor lenge, Herre? Vil du skjule deg for evig? Hvor lenge skal din harme brenne som ild?
- 48 Kom i hu hvor kort mitt liv er, hvor forgjengelige du har skapt alle menneskenes barn!
- 49 Hvem er den mann som lever og ikke ser døden, som frir sin sjel fra dødsrikets vold? Sela.
- 50 Herre, hvor er dine nådegjerninger som du i din trofasthet lovte David med ed?
- 51 Herre, kom i hu dine tjeneres vanære! I mitt bryst må jeg bære spott fra mange folk.
- 52 Dine fiender håner, Herre, slik som de håner din salvedes fotspor!
- 53 Lovet være Herren til evig tid! Amen, ja amen.

Salmene 90

Lær oss å telle våre dager

- 1 En bønn av Moses, Guds mann. Herre! Du har vært en bolig for oss fra slekt til slekt.
- 2 Før fjellene ble født og du skapte jorden og jorderike - ja, fra evighet til evighet er du, Gud.
- 3 Du lar mennesket vende tilbake til støv og sier: Vend tilbake, menneskebarn!

- ⁴ For tusen år er i dine øyne som dagen i går når den farer forbi, som en vakt om natten.
- ⁵ Du driver dem bort som en flod, de blir som en søvn. Om morgenen er de som groende gress,
- ⁶ om morgenen blomstrer det og gror, om kvelden visner det og blir tørt.
- ⁷ For vi har gått til grunne ved din vrede, ved din harme har forferdelse grepet oss.
- ⁸ Du har satt våre misgjerninger for ditt åsyn, vår skjulte synd i ditt åsyns lys.
- ⁹ For alle våre dager er flyktet bort under din vrede, vi har levd våre år til ende som et sukk.
- ¹⁰ Vårt livs dager er sytti år, og når styrken er stor, åtti år. Dets stolthet er strev og tomhet. Hurtig farer de, vi flyr av sted.
- ¹¹ Hvem kjenner din vredes styrke og din harme, slik frykten for deg krever?
- ¹² Lær oss å telle våre dager, så vi kan få visdom i hjertet!
- ¹³ Vend tilbake, Herre! Hvor lenge? Ha medynk med dine tjenere!
- ¹⁴ Mett oss med din miskunn når morgenen kommer, så vil vi juble og være glade alle våre dager!
- ¹⁵ Gled oss like mange dager som du har plaget oss, og like mange år som vi har sett ulykke!
- ¹⁶ La din gjerning åpenbares for dine tjenere og din herlighet for deres barn.
- ¹⁷ Må Herrens, vår Guds velbehag være over oss! Må du fremme våre henders gjerning for oss, ja, fremme våre henders gjerning!

Salmene 91

Hans trofasthet er skjold og vern

- ¹ Den som sitter i Den Høystes ly, som bor i Den Allmektiges skygge,
- ² han sier til Herren: Min tilflukt og min borg, min Gud som jeg setter min lit til!
- ³ For han frir deg fra fuglefangerens snare, fra ødeleggende pest.
- ⁴ Med sine vingefjær dekker han deg, og under hans vinger finner du ly. Hans trofasthet er skjold og vern.
- ⁵ Du skal ikke frykte for nattens redsler, for pil som flyr om dagen,
- ⁶ for pest som går fram i mørket, for sott som ødelegger ved middagstid.
- ⁷ Om tusen faller ved din side og ti tusen ved din høyre hånd - til deg skal det ikke nå.

- ⁸ Du skal bare se det med dine øyne, se hvordan de ugudelige får sin lønn.
- ⁹ For du, Herre, er min tilflukt! Den Høyeste har du gjort til din bolig.
- ¹⁰ Intet ondt skal ramme deg, og ingen plage skal komme nær til ditt telt.
- ¹¹ For han skal gi sine engler befaling om deg, at de skal bevare deg på alle dine veier.
- ¹² De skal bære deg på hendene, så du ikke skal støte din fot på noen stein.
- ¹³ På løve og hoggorm skal du trå, du skal tråkke ned unge løver og slanger.
- ¹⁴ For han henger fast ved meg, og jeg vil redde ham. Jeg vil sette ham trygt på et høyt sted, for han kjenner mitt navn.
- ¹⁵ Han skal påkalle meg, og jeg vil svare ham. Jeg er med ham i nøden, jeg vil fri ham ut og ære ham.
- ¹⁶ Med et langt liv vil jeg mette ham og la ham skue min frelse.

Salmene 92

Du har gledet meg med ditt verk, Herre

- ¹ En salme. En sang for sabbatsdagen.
- ² Det er godt å prise Herren og lovsynge ditt navn, du Høyeste,
- ³ å kunngjøre din miskunnhet om morgenen og din trofasthet om nettene,
- ⁴ til tistrenget sitar og harpe, til tankefullt spill på sitar.
- ⁵ For du har gledet meg, Herre, med ditt verk. Jeg jubler over det dine hender har gjort.
- ⁶ Hvor store dine gjerninger er, Herre! Overmåte dype er dine tanker.
- ⁷ En ufornuftig mann kjenner det ikke, og en dåre forstår ikke dette.
- ⁸ Når de ugudelige spirer som gresset, når alle de som gjør urett, blomstrer, så er det til deres ødeleggelse for evig tid.
- ⁹ Men du, Herre, er høy til evig tid.
- ¹⁰ For se, dine fiender, Herre, ja se, dine fiender forgår! Alle de som gjør urett, blir spredt.
- ¹¹ Men du opphøyer mitt horn som villöksens! Jeg er overøst med frisk olje.
- ¹² Mitt øye ser med fryd på mine motstandere, mine ører hører med glede om de onde som står opp imot meg.
- ¹³ Den rettferdige spirer som palmen. Som en seder på Libanon vokser han.
- ¹⁴ De er plantet i Herrens hus, de blomstrer i vår Guds forgårder.

- 15 Ennå i høy alder skyter de friske skudd, de er frodige og grønne,
 16 for at de skal forkynne at Herren er rettviss, han, min klippe. Det er ingen urett i ham.

Salmene 93

Herren har kledd seg og ombundet seg med styrke

- 1 Herren regjerer, han har kledd seg i høyhet. Herren har kledd seg og ombundet seg med styrke. Ja, jorden står fast og rokkes ikke.
 2 Fast står din trone fra gammel tid, fra evighet er du.
 3 Strømmer har løftet opp, Herre, strømmer har løftet opp sin røst, strømmer har løftet opp sine brusende bølger.
 4 Herligere er Herren i det høye enn røsten av mange vann, havets mektige brenninger.
 5 Dine vitnesbyrd er fullt stadfestet. For ditt hus sømmer seg hellighet, Herre, til dagenes ende.

Salmene 94

Salig er den mann du tukter, Herre

- 1 Du hevners Gud! Herre, du hevners Gud, åpenbar deg i herlighet!
 2 Reis deg, du jordens dommer! La gjengjeldelse komme over de stolte!
 3 Hvor lenge skal de onde, Herre, hvor lenge skal de onde fryde seg?
 4 De spruter ut en strøm av ord, de fører frekk tale. Alle de som gjør urett, taler store ord.
 5 Ditt folk, Herre, knuser de, og din arv plager de.
 6 Enken og den fremmede slår de i hjel, farløse myrder de.
 7 Og de sier: Herren ser det ikke, Jakobs Gud gir ikke akt.
 8 Forstå da, dere uforstandige blant folket! Og dere dårer, når skal dere bli vise?
 9 Han som plantet øret, skulle han ikke høre? Han som skapte øyet, skulle han ikke se?
 10 Han som refser hedningene, skulle han ikke straffe - han som gir menneskene forstand?
 11 Herren kjenner menneskenes tanker, han vet at de bare er tomhet.
 12 Salig er den mannen som du tukter, Herre, den du gir lærdom av din lov,

- 13** for å gi ham ro for onde dager, inntil det blir gravd en grav for den ugudelige.
- 14** For Herren skal ikke forkaste sitt folk og ikke forlate sin arv.
- 15** For dommen skal vendes til rettferdighet, og alle de oppriktige av hjertet skal gi den medhold.
- 16** Hvem reiser seg for meg mot de onde? Hvem stiller seg fram for meg mot dem som gjør urett?
- 17** Dersom ikke Herren var min hjelp, ville min sjel snart bo i stillhetens land.
- 18** Om jeg måtte si: Min fot vakler! - da holder din miskunnhet meg oppe, Herre!
- 19** Når mine urolige tanker blir mange i mitt hjerte, da fryder din trøst min sjel.
- 20** Har vel fordervelsens domstol noe samfunn med deg, der hvor de skaper urett under skinn av rett?
- 21** Skarevis slår de seg sammen mot den rettferdige sjel. Ved deres dom blir det utgytt uskyldig blod.
- 22** Da blir Herren meg en borg, min Gud er min tilfluktsklippe.
- 23** Han lar deres urett komme tilbake over dem selv, han utrydder dem for deres ondskaps skyld. Ja, Herren vår Gud skal utrydde dem.

Salmene 95

La oss knele for Herren, vår Skaper

- 1** Kom, la oss juble for Herren! La oss rope med fryd for vår frelses klippe!
- 2** La oss tre fram for hans åsyn med pris, la oss juble for ham med salmer!
- 3** For Herren er en stor Gud, en stor konge over alle guder.
- 4** Han har jordens dyp i sin hånd, og fjelltoppene tilhører ham.
- 5** Det er han som eier havet, for han har skapt det, det tørre land har hans hender formet.
- 6** Kom, la oss tilbe og bøye kne, la oss knele for Herren, vår Skaper!
- 7** For han er vår Gud og vi er det folk han før, den hjord hans hånd leder. - Å, om dere i dag ville høre hans røst!
- 8** Forherd ikke deres hjerte, slik som ved Meriba, slik som på Massa-dagen i ørkenen!
- 9** Der fristet deres fedre meg. De satte meg på prøve, enda de hadde sett min gjerning.

¹⁰ I førti år hadde jeg avsky for denne ætten, og jeg sa: De er et folk som farer vill i sitt hjerte, de kjenner ikke mine veier.

¹¹ Så sverget jeg i min vrede: Sannelig, de skal ikke komme inn til min hvile.

Salmene 96

Syng for Herren en ny sang

¹ Syng for Herren en ny sang! Syng for Herren, all jorden!

² Syng for Herren, pris hans navn! Forkynn fra dag til dag hans frelse!

³ Fortell blant hedningene hans herlighet, blant alle folk hans undergjerninger!

⁴ For stor er Herren og høylovet, forferdelig er han over alle guder.

⁵ For alle folkenes guder er avguder, men Herren har skapt himmelen.

⁶ Høyhet og herlighet er for hans åsyn, styrke og prakt i hans helligdom.

⁷ Gi Herren, dere folkeslekter - gi Herren ære og makt!

⁸ Gi Herren hans navns ære, bær fram gaver og kom til hans forgårder!

⁹ Tilbe Herren i hellig skrud! Bev for hans åsyn, all jorden!

¹⁰ Si blant hedningene: Herren regjerer, og jorden står fast, den røkkes ikke, han dømmer folkene med rettvishet.

¹¹ La himmelen glede seg og jorden fryde seg, la havet bruse og alt det som fyller det!

¹² La marken fryde seg og alt det som er på den! Da jubler alle trær i skogen

¹³ for Herrens åsyn! For han kommer! Ja, han kommer for å dømme jorderike. Han skal dømme verden med rettferdighet og folkene med trofasthet.

Salmene 97

Du, Herre, er Den Høyeste over all jorden

¹ Herren regjerer! Jorden skal fryde seg, mange øyer skal glede seg.

² Skyer og mørke omgir ham. Rettferd og rett er hans trones grunnvoll.

³ Ild går foran ham, og den fortærer hans fiender rundt omkring.

⁴ Hans lyn opplyser jorderike. Jorden ser det og bever.

⁵ Fjellene smelter som voks for Herrens åsyn, for ham som er all jordens Herre.

⁶ Himlene forkynner hans rettferdighet, alle folkene ser hans herlighet.

⁷ Til skamme blir alle de som dyrker utskårne bilder, som roser seg av avguder. Fall ned for ham, alle guder!

⁸ Sion hører det og gleder seg. Judas døtre fryder seg over dine dommer, Herre!

⁹ For du, Herre, er Den Høyeste over all jorden. Du er høyt opphøyet over alle guder.

¹⁰ Dere som elsker Herren, hat det onde! Han bevarer sine frommes sjeler, han frir dem ut av de ugudeliges hånd.

¹¹ Lys er utsådd for den rettferdige, og glede for de oppriktige av hjertet.

¹² Gled dere i Herren, dere rettferdige, og pris minnet om hans hellighet.

Salmene 98

Herren har kunngjort sin frelse

¹ En salme. Syng for Herren en ny sang! For underfulle ting har han gjort. Hans høyre hånd og hans hellige arm har fullført frelse.

² Herren har kunngjort sin frelse, åpenbart sin rettferdighet for hedningene.

³ Han har kommet i hu sin miskunnhet og sin trofasthet mot Israels hus. Alle jordens ender har sett vår Guds frelse.

⁴ Rop med glede for Herren, all jorden! Bryt ut i jubel og lovsang!

⁵ Lovsyng Herren til sitar, til sitar og med sangens røst,

⁶ til toner fra trompeter og horn! Rop med fryd for kongens, Herrens åsyn!

⁷ La havet bruse og alt det som fyller det, jorderike og de som bor der!

⁸ La elvene klappe i hendene, la fjellene juble alle sammen

⁹ for Herrens åsyn! For han kommer for å dømme jorden. Han skal dømme jorderike med rettferd og folkene med rettvishet.

Salmene 99

Hellig er Herren vår Gud

¹ Herren regjerer, folkene bever. Han er den som troner over kjerubene, jorden skjelver.

² Stor er Herren på Sion, opphøyet er han over alle folkene.

³ De skal prise ditt navn, det store og forferdelige. Hellig er han.

⁴ Mektig er kongen, han elsker rettferd. Du har grunnfestet rettvishet, rett og rettferd har du gjort i Jakob.

- ⁵ Opphøy Herren, vår Gud, kast dere ned for hans fotskammel! Hellig er han.
- ⁶ Moses og Aron var blant hans prester, Samuel blant dem som påkalte hans navn. De ropte til Herren, og han svarte dem.
- ⁷ I en skystøtte talte han til dem, de holdt hans vitnesbyrd og den loven han ga dem.
- ⁸ Herre, vår Gud, du svarte dem. En tilgivende Gud var du for dem, men også en hevner over deres gjerninger.
- ⁹ Opphøy Herren, vår Gud, kast dere ned og tilbe på hans hellige berg! For hellig er Herren, vår Gud.

Salmene 100

Kjenn at Herren er Gud

- ¹ En salme til lovprisning. Rop med fryd for Herren, all jorden!
- ² Tjen Herren med glede, kom fram for hans åsyn med jubel!
- ³ Kjenn at Herren er Gud! Han har skapt oss, ikke vi selv, til sitt folk og til den hjord han før.
- ⁴ Gå inn gjennom hans porter med takkesang, inn i hans forgårder med lovsang. Takk ham og pris hans navn!
- ⁵ For Herren er god, hans miskunnhet varer til evig tid, og hans trofasthet fra slekt til slekt.

Salmene 101

Jeg vil gi akt på den rettskafnes vei

- ¹ Av David. En salme. Om miskunn og rett vil jeg synge. Deg, Herre, vil jeg lovsynge.
- ² Jeg vil gi akt på den rettskafnes vei. Når vil du komme til meg? I mitt hjertes uskyld vil jeg ferdes i mitt hus.
- ³ Jeg setter ikke noe fordervet for mine øyne. Uhederlige krokveier hater jeg, de skal ikke få henge ved meg.
- ⁴ Et falskt hjerte skal vike fra meg, det onde vil jeg ikke vite av.
- ⁵ Den som hemmelig baktaler sin neste, ham vil jeg utrydde. Den som har stolte øyne og et oppblåst hjerte, ham vil jeg ikke tåle.
- ⁶ Mine øyne ser etter de trofaste i landet, for at de kan bo hos meg. Den som ferdes på den rettskafnes vei, han skal tjene meg.
- ⁷ Ingen som farer med svik, skal bo i mitt hus. Den som taler løgn, skal ikke bli stående for mine øyne.

⁸ Hver morgen vil jeg gjøre ende på de ugudelige i landet, for å utrydde av Herrens by alle dem som gjør urett.

Salmene 102

Du vil reise deg, du vil forbarme deg over Sion

¹ Bønn av en elendig, når han tæres av lengsel og utøser sin sorg for Herrens åsyn.

² Herre, hør min bønn og la mitt rop nå fram til deg!

³ Skjul ikke ditt åsyn for meg den dagen jeg er i nød! Vend ditt øre til meg, skynd deg å svare meg den dagen jeg roper!

⁴ For mine dager er svunnet bort som i røk, mine ben brenner som ild.

⁵ Mitt hjerte er som solsvidd og visnet gress, for jeg har glemt å ete mitt brød.

⁶ Mens jeg sukker høylytt, er jeg blitt til bare skinn og ben.

⁷ Jeg ligner pelikanen i ørkenen, jeg er blitt som uglen på øde steder.

⁸ Jeg ligger våken, jeg er blitt som en enslig fugl på taket.

⁹ Mine fiender spotter meg hele dagen. De som raser mot meg, sverger ved meg.

¹⁰ For jeg eter aske som brød og blander min drikk med tårer,

¹¹ på grunn av din vrede og harme, for du har løftet meg opp og kastet meg bort.

¹² Mine dager svinner som skyggen, jeg visner bort som gress.

¹³ Men du, Herre, du troner til evig tid. Ditt minne varer fra slekt til slekt.

¹⁴ Du vil reise deg, du vil forbarme deg over Sion, for tiden er kommet til å være nådig, den fastsatte tiden er kommet.

¹⁵ For dine tjenere elsker steinene på Sion, og de har medynk med dets støv.

¹⁶ Hedningefolkene skal frykte Herrens navn, alle jordens konger din herlighet.

¹⁷ For Herren skal bygge Sion opp igjen, han skal åpenbare seg i sin herlighet.

¹⁸ Han skal vende seg til de hjelpeløses bønn, han vil ikke forakte deres bønn.

¹⁹ Dette er skrevet for den kommende slekt. Det folk som skal bli skapt, skal prise Herren.

²⁰ For han har skuet ned fra sin høye helligdom, fra himmelen ser han ned på jorden

²¹ for å høre fangens sukk, for å løse dødens barn,

- ²² for at de skal forkynne Herrens navn på Sion og hans pris i Jerusalem,
²³ når de samler seg, folkeslag og kongeriker, for å tjene Herren.
²⁴ Han har svekket min kraft på veien, han har forkortet mine dager.
²⁵ Jeg sa: Min Gud, ta meg ikke bort midt i mine dager! Dine år varer fra slekt til slekt.
²⁶ I gammel tid grunnfestet du jorden, og himlene er et verk av dine hender.
²⁷ De skal forgå, men du blir stående. De skal alle eldes som en kledning, som klær skifter du dem ut, og de blir skiftet ut.
²⁸ Men du er den samme, og dine år får ingen ende.
²⁹ Dine tjeneres barn skal bo i ro, deres ætt skal bestå for ditt åsyn.

Salmene 103

Min sjel, lov Herren

- ¹ Av David. Min sjel, lov Herren, og alt som i meg er, love hans hellige navn!
² Min sjel, lov Herren, og glem ikke alle hans velgjerninger!
³ Han som forlater all din misgjerning, som leger alle dine sykdommer.
⁴ Han som forløser ditt liv fra graven, som kroner deg med miskunnhet og barmhjertighet.
⁵ Han som metter din sjel med det som godt er, så du blir ung igjen likesom ørnen.
⁶ Herren handler rettferdig, han gir rett til alle undertrykte.
⁷ Han kunngjorde sine veier for Moses, sine gjerninger for Israels barn.
⁸ Herren er barmhjertig og nådig, langmodig og rik på miskunnhet.
⁹ Han går ikke alltid i rette, og gjemmer ikke på vrede for evig.
¹⁰ Han gjør ikke med oss etter våre synder, og gjengjelder oss ikke etter våre misgjerninger.
¹¹ For så høy som himmelen er over jorden, er hans miskunnhet mektig over dem som frykter ham.
¹² Så langt som øst er fra vest, lar han våre misgjerninger være langt fra oss.
¹³ Som en far forbarmer seg over sine barn, forbarmer Herren seg over dem som frykter ham.
¹⁴ For han vet hvordan vi er skapt, han kommer i hu at vi er støv.

15 Menneskets dager er som gresset, som blomsten på marken, slik blomstrer han.

16 Når vinden farer over ham, er han ikke mer, og hans sted kjenner ham ikke lenger.

17 Men Herrens miskunnhet er fra evighet til evighet over dem som frykter ham, og hans rettferdighet når til barnebarn,

18 for dem som holder hans pakt og dem som husker hans bud, så de gjør etter dem.

19 Herren har reist sin trone i himmelen, hans kongerike hersker over alt.

20 Lov Herren, dere hans engler, dere veldige i makt som fullbyrder hans ord, idet dere lyder hans ords røst!

21 Lov Herren, alle hans hærskarer, dere hans tjenere som gjør det han vil!

22 Lov Herren, alle hans gjerninger, på alle steder hvor han hersker! Min sjel, lov Herren!

Salmene 104

Han grunnfestet jorden på dens støtter

1 Min sjel, lov Herren! Overmåte stor er du, Herre min Gud, høyhet og herlighet har du ikledd deg.

2 Han hyller seg i lys som i en kappe, han spenner himmelen ut som et telt.

3 Han tømrer i vannene sine høye saler. Han gjør skyene til sin vogn, han farer fram på vindens vinger.

4 Han gjør vinder til sine engler, luende ild til sine tjenere.

5 Han grunnfestet jorden på dens støtter, den skal ikke rokkes i all evighet.

6 Du hadde dekket dem med dype vann som med en kappe, vannene sto over fjellene.

7 For din trussel flyktet de, for din tordenrøst for de hastig bort.

8 De steg opp til fjellene, de for ned i dalene, til det stedet du hadde fastsatt for dem.

9 En grense satte du, som de ikke skal overskride, de skal ikke vende tilbake for å dekke jorden.

10 Han lar kilder velle fram i dalene, mellom fjellene flyter de fram.

11 De gir alle markens dyr å drikke, villeslene slukker sin tørst.

12 Over dem har himmelens fugler sine reder, de synger mellom greinene.

- 13 Han vanner fjellene fra sine høye saler, av dine gjerningers frukt blir jorden mettet.
- 14 Han lar gresset gro for feet, og vekster som mennesket kan dyrke så de får brød fram av jorden.
- 15 Vin gleder menneskets hjerte, den gjør ansiktet mer skinnende enn olje, og brød styrker menneskets hjerte.
- 16 Herrens trær blir rikelig vannet, Libanons sedrer som han har plantet.
- 17 I dem bygger fuglene rede, i syressen har storken sitt hus.
- 18 De høye fjellene er for fjellgeitene, klippene er tilflukt for fjellgrevlingene.
- 19 Han gjorde månen til å fastsette tidene. Solen kjenner sin nedgangstid.
- 20 Du sender mørke, og det blir natt. Da kommer de fram, alle dyrene i skogen.
- 21 Unge løver brøler etter bytte, de krever sin føde av Gud.
- 22 Solen går opp, da lister de seg vekk og legger seg ned i sine huler.
- 23 Mennesket går ut til sin gjerning, for å gjøre sitt arbeid til det blir kveld.
- 24 Herre, hvor mange dine gjerninger er! Alle har du gjort med visdom, jorden er full av det du har skapt.
- 25 Der er havet, stort og vidt, med en talløs vrimmel av dyr, både små og store.
- 26 Der går skipene. Der er Leviatan, som du skapte til å leke seg der.
- 27 Alle venter de på deg, at du skal gi dem mat i rett tid.
- 28 Du gir dem, de sanker. Du åpner din hånd, de mettes med det gode.
- 29 Du skjuler ditt ansikt, de forferdes. Du drar tilbake deres livsånne, de dør og vender tilbake til støv.
- 30 Du sender din Ånd ut, de blir skapt, du gjør jordens skikkelse ny igjen.
- 31 Må Herrens ære vare ved til evig tid! Herren glede seg i sine gjerninger!
- 32 Han ser på jorden, og den bever. Han rører ved fjellene, og de ryker.
- 33 Jeg vil lovsynge Herren så lenge jeg lever, jeg vil synge for min Gud så lenge jeg er til.
- 34 Måtte min tale være til behag for ham! Jeg vil glede meg i Herren!
- 35 Men måtte syndere utryddes av jorden, og ugudelige ikke finnes mer! Min sjel, lov Herren! Halleluja!

Salmene 105

Kunngjør blant folkene Herrens store gjerninger

- ¹ Pris Herren, påkall hans navn! Kunngjør blant folkene hans store gjerninger!
- ² Syng for ham, lovsyng ham, tal om alle hans under!
- ³ Ros dere av hans hellige navn! La dem som søker Herren, glede seg i sitt hjerte.
- ⁴ Spør etter Herren og hans kraft, søk alltid hans åsyn!
- ⁵ Husk hans undergjerninger som han har gjort, hans under og hans munns dommer,
- ⁶ dere barn av Abraham, hans tjener, Jakobs barn, hans utvalgte.
- ⁷ Han er Herren vår Gud, hans dommer er over all jorden.
- ⁸ Til evig tid minnes han sin pakt, det ordet han fastsatte for tusen slekter,
- ⁹ hans pakt med Abraham og hans ed til Isak.
- ¹⁰ Han stadfestet den som en rett for Jakob, som en evig pakt for Israel.
- ¹¹ Han sa: Til deg gir jeg Kana'ans land til arv og eiendom.
- ¹² Da de var en liten flokk, få og fremmede der,
- ¹³ og vandret fra folk til folk, fra et rike til et annet folk,
- ¹⁴ da tillot han ikke noe menneske å gjøre vold imot dem, og han straffet konger for deres skyld:
- ¹⁵ Rør ikke ved mine salvede, og gjør ikke mine profeter noe ondt!
- ¹⁶ Han kalte hungersnød innover landet, han brøt i stykker hver brødstav.
- ¹⁷ Da sendte han en mann i forveien for dem, til trell ble Josef solgt.
- ¹⁸ De plaget hans føtter med lenker, hans sjel kom i jern,
- ¹⁹ inntil den tiden kom da hans ord slo til, da Herrens ord viste hans uskyld.
- ²⁰ Da sendte kongen bud og løslot ham, herskeren over folkeslag ga ham fri.
- ²¹ Han satte ham til herre over sitt hus og til styrer over alt det han eide,
- ²² for at han skulle binde kongens stormenn etter sin egen vilje og lære hans eldste visdom.
- ²³ Så kom Israel til Egypt, Jakob bodde som fremmed i Kams land.
- ²⁴ Og Gud lot sitt folk bli meget fruktbart, han gjorde det sterkere enn dets fiender.
- ²⁵ Han vendte deres hjerte til å hate hans folk, til å fare fram med svik mot hans tjenere.

- 26 Han sendte Moses, sin tjener, og Aron som han hadde utvalgt.
- 27 De gjorde Guds tegn iblant dem og undere i Kams land.
- 28 Han sendte mørke og gjorde det mørkt, og de var ikke gjenstridige mot hans ord.
- 29 Han gjorde deres vann til blod slik at fisken døde.
- 30 Det krydde av frosk i landet, til og med i kongenes saler.
- 31 Han talte, og det kom fluesvermer, mygg innenfor deres landegrenser.
- 32 Han ga dem hagl for regn, flammende ild i landet.
- 33 Han slo ned deres vintrær og deres fikentrær, og brøt ned trærne innenfor deres landegrenser.
- 34 Han talte, og det kom gresshopper og gnagere uten tall,
- 35 og de åt opp hver plante i landet, de åt opp grøden på marken.
- 36 Han slo alle førstefødte i landet, førstegrøden av all deres kraft.
- 37 Og han førte dem ut med sølv og gull, og det fantes ingen i hans stammer som snublet.
- 38 Egypt gledet seg da de dro ut, for frykt for dem var falt på folket.
- 39 Han bredte ut en sky til dekke og ild til å lyse om natten.
- 40 De ba, og han sendte vaktler og mettet dem med himmelbrød.
- 41 Han åpnet klippen, og det vellet fram vann. Det fløt som en strøm gjennom det tørre landet.
- 42 For han kom i hu sitt hellige ord til sin tjener Abraham,
- 43 og han førte sitt folk ut med glede, sine utvalgte med fryderop.
- 44 Han ga dem hedningefolks land. Det som folkeslag hadde arbeidet for, tok de til eie,
- 45 for at de skulle holde hans bud og ta vare på hans lover. Halleluja!

Salmene 106

Han frelste dem for sitt navns skyld

- 1 Halleluja! Pris Herren, for han er god, hans miskunnhet varer til evig tid.
- 2 Hvem kan fullt ut nevne Herrens veldige gjerninger eller forkynne all hans pris?
- 3 Salige er de som tar vare på det som rett er, den som gjør rettferdighet til enhver tid.

- ⁴ Kom meg i hu, Herre, i din nåde mot ditt folk. Kom til meg med din frelse,
- ⁵ så jeg kan se dine utvalgte lykke, glede meg med ditt folks glede, og prise meg lykkelig sammen med din arv.
- ⁶ Vi har syndet med våre fedre, vi har gjort ille og levd ugudelig.
- ⁷ Våre fedre i Egypt aktet ikke på dine undergjerninger. De husket ikke dine mange nådegjerninger, men var gjenstridige ved havet, ved Rødehavet.
- ⁸ Men han frelste dem for sitt navns skyld, for å gjøre kjent sin veldige kraft.
- ⁹ Han truet Rødehavet så det ble tørt. Han lot dem gå gjennom dypene som i en ørken.
- ¹⁰ Han frelste dem av hans hånd som hatet dem, og forløste dem fra fiendens makt.
- ¹¹ Vannet dekket deres motstandere, ikke én av dem ble tilbake.
- ¹² Da trodde de på hans ord, de sang hans pris.
- ¹³ Men snart glemte de hans gjerninger, de ventet ikke på hans råd,
- ¹⁴ men de ble grepet av ond lyst i ørkenen, de fristet Gud i ødemarken.
- ¹⁵ Da ga han dem det de ba om, men sendte tærende sykdom over deres liv.
- ¹⁶ Og de ble misunnelige på Moses i leiren, og på Aron, Herrens hellige.
- ¹⁷ Jorden åpnet seg og slukte Datan og skjulte Abirams hop.
- ¹⁸ En ild satte deres flokk i brann, flammen fortærte de ugudelige.
- ¹⁹ De gjorde en kalv ved Horeb og tilba et støpt bilde,
- ²⁰ og de byttet sin ære bort mot bildet av en okse som eter gress.
- ²¹ De glemte Gud, sin frelser, som hadde gjort store ting i Egypt,
- ²² undergjerninger i Kams land, forferdelige ting ved Rødehavet.
- ²³ Han sa at han ville ødelegge dem, men Moses, hans utvalgte, stilte seg i gapet for hans åsyn for å avvende hans vrede fra å ødelegge dem.
- ²⁴ Og de foraktet det herlige landet, de trodde ikke hans ord.
- ²⁵ De knurret i teltene, de hørte ikke på Herrens røst.
- ²⁶ Da løftet han sin hånd og sverget at han ville la dem falle i ørkenen,
- ²⁷ og kaste deres ætt ut blant folkene og spre dem i landene.
- ²⁸ De bandt seg til Ba'al-Peor og åt av det som var ofret til de døde.
- ²⁹ De opptente hans vrede ved sine gjerninger, og pest brøt ut iblant dem.

- 30 Da sto Pinehas fram og holdt dom, og pesten stanset.
- 31 Det ble regnet ham til rettferdighet fra slekt til slekt for evig tid.
- 32 Og de vakte vrede ved Meribas vann, det gikk Moses ille for deres skyld,
- 33 for de var gjenstridige mot hans Ånd, og han talte tankeløst med sine lepper.
- 34 De ødela ikke de folkene som Herren hadde talt til dem om,
- 35 men de blandet seg med hedningene og lærte deres gjerninger.
- 36 De dyrket avgudene deres, og de ble en snare for dem.
- 37 Og de ofret sine sønner og døtre til maktene.
- 38 De utøste uskyldig blod, sine sønners og døtres blod, som de ofret til Kana'ans avguder, og landet ble vanhelliget ved blod.
- 39 De ble urene ved sine gjerninger og drev hor ved sin atferd.
- 40 Da ble Herrens vrede opptent mot hans folk, og han fikk avsky for sin arv.
- 41 Han ga dem i hedningers hånd, og de som hatet dem, hersket over dem.
- 42 Deres fiender undertrykte dem, og de ble ydmyket under deres hånd.
- 43 Mange ganger fridde han dem ut, men de var gjenstridige i sine råd og sank dypere i sin synd.
- 44 Han så til dem når de var i nød, og han hørte deres klagerop.
- 45 Han var god mot dem og kom sin pakt i hu, det gjorde ham ondt i hans store miskunn.
- 46 Han lot dem finne barmhjertighet hos alle som hadde ført dem i fangenskap.
- 47 Frels oss, Herre vår Gud! Samle oss fra hedningene så vi kan prise ditt hellige navn, og rose oss av å prise deg!
- 48 Lovet være Herren, Israels Gud, fra evighet og til evighet! Og alt folket sier: Amen. Halleluja!

Salmene 107

Av deres trengsler fridde han dem ut

- 1 Pris Herren, for han er god, hans miskunnhet varer til evig tid!
- 2 Så skal de si, de som Herren har gjenløst, de som han har forløst av nødens hånd,
- 3 de som han har samlet fra landene, fra øst og fra vest, fra nord og fra havet.
- 4 De for vill i ødemarken, på ørkenstier, de fant ikke en by de kunne bo i.

- ⁵ De var sultne og tørste, deres sjel visnet i dem.
- ⁶ Da ropte de til Herren i sin nød, av deres trengsler fridde han dem ut.
- ⁷ Og han førte dem på rett vei, så de gikk til en by de kunne bo i.
- ⁸ De skal prise Herren for hans miskunn og for hans undergjerninger mot menneskenes barn.
- ⁹ For han mettet den tørstende sjel, han fylte den hungrende sjel med godt.
- ¹⁰ De satt i mørke og dødsskygge, bundet i elendighet og jern,
- ¹¹ fordi de hadde vært gjenstridige mot Guds ord og foraktet Den Høyestes råd.
- ¹² Derfor bøydde han deres hjerter ved lidelse, de snublet, det fantes ikke noen hjelper.
- ¹³ Da ropte de til Herren i sin nød, av deres trengsler frelste han dem.
- ¹⁴ Han førte dem ut av mørke og dødsskygge og rev i stykker deres bånd.
- ¹⁵ De skal prise Herren for hans miskunn og for hans undergjerninger mot menneskenes barn,
- ¹⁶ for han brøt i stykker porter av kobber og hogg ned bommer av jern.
- ¹⁷ De var dårer og ble plaget for sin syndige vei og for sine misgjerninger.
- ¹⁸ Deres sjel fikk avsky for all mat, de kom nær til dødens porter.
- ¹⁹ Da ropte de til Herren i sin nød, av deres trengsler frelste han dem.
- ²⁰ Han sendte sitt ord og helbredet dem, og reddet dem fra graven.
- ²¹ De skal prise Herren for hans miskunn og for hans undergjerninger mot menneskenes barn.
- ²² De skal bære fram takkoffer og fortelle med jubel om hans gjerninger.
- ²³ De som for ut på havet i skip, som drev handel på store vann,
- ²⁴ de så Herrens gjerninger og hans underverker på dypet.
- ²⁵ Han bød og lot det komme en stormvind som reiste store bølger.
- ²⁶ De for opp mot himmelen, de for ned i avgrunnene, deres sjel ble motløs i ulykken.
- ²⁷ De tumlet og ravet som en drukken mann, med all deres visdom var det forbi.
- ²⁸ Da ropte de til Herren i sin nød, og av deres trengsler førte han dem ut.
- ²⁹ Han gjorde stormen til havblikk, og fikk bølgene til å tie.

- ³⁰ De gledet seg over at bølgene la seg til ro, og han førte dem til den havnen de ønsket.
- ³¹ De skal prise Herren for hans miskunn og for hans undergjerninger mot menneskenes barn,
- ³² og de skal opphøye ham i folkets forsamling og prise ham der hvor de eldste sitter.
- ³³ Han gjorde elver til ørken og vannkilder til tørstende land.
- ³⁴ Fruktbar jord ble til saltland på grunn av deres ondskap som bodde der.
- ³⁵ Han gjorde ørkenen til en vannrik sjø og et tørt land til vannkilder.
- ³⁶ Han lot de sultne bo der, og de grunnla en by til å bo i.
- ³⁷ De sådde åkrer og plantet vingårder. De høstet inn rikelig grøde.
- ³⁸ Han velsignet dem så de ble meget tallrike. Han lot ikke buskapen deres minke.
- ³⁹ Så avtok de igjen i antall, og de ble nedbøyd ved trengsel, ulykke og sorg.
- ⁴⁰ Han utøste forakt over stormenn, og han lot dem fare vill i en ødemark uten veier.
- ⁴¹ Men han opphøyet den fattige av elendighet og gjorde familiene store som hjorder.
- ⁴² De oppriktige ser det og gleder seg, og all ondskap lukker sin munn.
- ⁴³ Den som er vis, la ham merke seg dette og akte på Herrens nådegjerninger!

Salmene 108

Vis deg høy over himlene, Gud!

- ¹ En sang. En salme av David.
- ² Mitt hjerte er rolig, Gud! Jeg vil synge og lovprise. Ja, det skal min ære.
- ³ Våkn opp, harpe og sitar! Jeg vil vekke morgenrøden.
- ⁴ Jeg vil prise deg blant folkene, Herre. Jeg vil lovsynge deg blant folkeslagene.
- ⁵ For stor over himmelen er din miskunnhet, og inntil skyene når din trofasthet.
- ⁶ Vis deg høy over himmelen, Gud! Vis din herlighet over all jorden!
- ⁷ Hjelp med din høyre hånd og bønnhør oss, for at de du elsker må bli frelst.

⁸ Gud har talt i sin hellighet: Jeg vil fryde meg, jeg vil skifte ut Sikem og måle opp Sukkots dal.

⁹ Meg tilhører Gilead, og meg tilhører Manasse, Efra'im er vern for mitt hode, og Juda er min herskerstav.

¹⁰ Moab er mitt vaskefat, på Edom kaster jeg min sko. Jeg roper høyt i triumf over Filisterland.

¹¹ Hvem vil føre meg til den faste byen? Hvem leder meg inn til Edom?

¹² Er det ikke du, Gud - du som forkastet oss, og ikke dro ut med våre hærer?

¹³ Gi oss hjelp mot fienden, for menneskehjelp er forgjeves!

¹⁴ Ved Gud skal vi gjøre storverk! Han skal trække ned våre fiender.

Salmene 109

De forbanner, men du velsigner

¹ Til sangmesteren. Av David. En salme. Min lovsangs Gud, vær ikke taus!

² For onde og falske menn har åpnet sin munn mot meg. De har talt mot meg med løgnens tunge.

³ Med hatefulle ord har de omringet meg, de har kjempet mot meg uten noen grunn.

⁴ Til lønn for min kjærlighet anklager de meg, men jeg er bare bønn.

⁵ De la ondt på meg til lønn for godt, og hat til lønn for min kjærlighet.

⁶ Sett en ugudelig til å råde over ham, og la en anklager stå ved hans høyre hånd!

⁷ Når han skal dømmes, la ham da gå ut som skyldig, og la hans bønn bli til synd.

⁸ La hans dager bli få, og la en annen få hans embete!

⁹ La hans barn bli farløse og hans hustru enke.

¹⁰ La hans barn flakke omkring og tigge, la dem gå som tiggere fra sine ødelagte hjem.

¹¹ La en ågerkar kaste garn ut etter alt det han eier, og fremmede røve frukten av hans arbeid!

¹² La det ikke være noen som viser miskunn mot ham, og la ingen forbarme seg over hans farløse barn!

¹³ La hans etterkommere bli utryddet, la deres navn bli utslettet i neste slektledd.

- 14** Må Herren minnes hans fedres misgjerning, og må hans mors synd ikke bli utslettet!
- 15** Må Herren alltid ha dem for øye, må han utrydde deres minne av jorden,
- 16** fordi han ikke husket å vise barmhjertighet, men forfulgte en mann som var fattig og elendig og bedrøvet i hjertet, og ville drepe ham.
- 17** Han elsket å forbanne, og forbannelse kom over ham. Han hadde ingen glede i å velsigne, og velsignelse ble langt borte fra ham.
- 18** Han kledde seg i forbannelse som sin kledning, og den trengte seg inn i hans legeme som vann og som olje i hans ben.
- 19** La den være for ham som en kappe han hyller seg i, som et belte han alltid binder om seg.
- 20** La dette være mine motstanderes lønn fra Herren, de som taler ondt imot min sjel.
- 21** Men du, Herre Herre, gjør vel imot meg for ditt navns skyld! Fordi din miskunnhet er god, så frels du meg!
- 22** For jeg er elendig og fattig, og mitt hjerte er såret i mitt indre.
- 23** Som kveldens skygge strekker seg ut, slik svinner jeg bort. Jeg feies vekk som en gresshoppe.
- 24** Mine knær vakler av faste, og kroppen tørker inn av mangel på fett.
- 25** Jeg er blitt til spott for dem, de ser meg og rister på hodet.
- 26** Hjelp meg, Herre min Gud! Frels meg etter din miskunnhet,
- 27** så de må kjenne at dette er din hånd, at du, Herre, har gjort det!
- 28** De forbanner, men du velsigner. Når de reiser seg, blir de til skamme, men din tjener gleder seg.
- 29** Mine motstandere skal kle seg i vanære og svøpe seg i sin skam som i en ytterkappe.
- 30** Med min munn vil jeg høyt prise Herren, midt iblant de mange vil jeg love ham.
- 31** For han står ved den fattiges høyre hånd for å frelse ham fra dem som dømmer hans sjel.

Salmene 110

Din makts kongestav skal Herren rekke ut fra Sion

- 1** Av David. En salme. Herren sa til min Herre: Sett deg ved min høyre hånd, til jeg får lagt dine fiender til skammel for dine føtter!

² Din makts kongestav skal Herren rekke ut fra Sion: Hersk midt iblant dine fiender!

³ Ditt folk møter villig fram på ditt veldes dag. I hellig skrud kommer din ungdom til deg, som dugg ut av morgenrødens skjød.

⁴ Herren har sverget, og han skal ikke angre det: Du er prest til evig tid etter Melkisedeks vis.

⁵ Herren er ved din høyre hånd, han knuser konger på sin vredes dag.

⁶ Han holder dom blant hedningefolkene. Han fyller opp med lik, han knuser hoder over hele jorden.

⁷ Av bekken drikker han på veien, derfor løfter han høyt sitt hode.

Salmene 111

Han har sendt sitt folk forløsning

¹ Halleluja! Jeg vil prise Herren av hele mitt hjerte i de oppriktiges råd og i menigheten.

² Store er Herrens gjerninger, søkt av alle dem som har lyst til dem.

³ Høyhet og herlighet er hans gjerning, og hans rettferdighet står fast til evig tid.

⁴ Han har sørget for at hans undergjerninger minnes. Herren er nådig og barmhjertig.

⁵ Han har gitt mat til dem som frykter ham. Til evig tid kommer han sin pakt i hu.

⁶ Han har vist sitt folk sine gjerningers kraft ved å gi dem hedningers arv.

⁷ Hans hendes gjerninger er sannhet og rett, alle hans bud er trofaste,

⁸ de er grunnfestet for all tid, for evighet, de er gjort i sannhet og rettvishet.

⁹ Han har sendt sitt folk forløsning, han har fastsatt sin pakt for evig. Hans navn er hellig og forferdelig.

¹⁰ Å frykte Herren er begynnelsen til visdom. God forstand har alle de som gjør etter hans bud. Hans pris varer til evig tid.

Salmene 112

Salig er den mann som frykter Herren

¹ Halleluja! Salig er den mann som frykter Herren, som har sin store glede i hans bud.

² Hans slekt skal bli mektig på jorden, de oppriktiges ætt blir velsignet.

- ³ Det er velstand og rikdom i hans hus, og hans rettferdighet står fast til evig tid.
- ⁴ Et lys går opp i mørket for de oppriktige, for den som er nådig og barmhjertig og rettferdig.
- ⁵ Lykkelig er den mann som forbarmer seg og låner ut, han fører sine saker med rettferdighet.
- ⁶ For han skal ikke rokkes til evig tid. Den rettferdige skal være i evig minne.
- ⁷ Han skal ikke frykte for onde nyheter, hans hjerte er fast, det setter sin lit til Herren.
- ⁸ Hans hjerte er trygt, han frykter ikke. Til sist skal han se med lyst på sine fiender.
- ⁹ Han har strødd ut, han har gitt de fattige. Hans rettferdighet står fast til evig tid, hans horn skal løftes høyt med ære.
- ¹⁰ Den ugudelige skal se det med harme, han skjærer tenner og tæres bort. Det de ugudelige ønsker, blir det ingenting av.

Salmene 113

Han som reiser den ringe av støvet

- ¹ Halleluja! Lovsyng, dere Herrens tjenere, pris Herrens navn!
- ² Herrens navn være lovet fra nå og til evig tid!
- ³ Fra solens oppgang til dens nedgang skal Herrens navn være lovet.
- ⁴ Herren er opphøyet over alle folk, over himmelen er hans herlighet.
- ⁵ Hvem er som Herren vår Gud, han som troner så høyt,
- ⁶ han som ser så dypt ned, i himmelen og på jorden?
- ⁷ Han som reiser den ringe av støvet, og løfter den fattige fra søppelhaugen
- ⁸ for å sette ham hos fyrster, hos sitt folks fyrster.
- ⁹ Han som lar den ufruktbare hustru bo i huset som lykkelig mor med sine barn! Halleluja!

Salmene 114

Da Israel dro ut av Egypt

- ¹ Da Israel dro ut av Egypt, da Jakobs ætt dro ut fra et folk med fremmed språk,
- ² da ble Juda hans helligdom, Israel hans rike.

- ³ Havet så det og flyktet. Jordan vendte om og løp tilbake.
- ⁴ Fjellene hoppet som værer og haugene som lam.
- ⁵ Hva har hendt deg, du hav, at du flykter? Du Jordan, hvorfor vender du om og løper tilbake?
- ⁶ Dere fjell, hvorfor hopper dere som værer? Hauger, hvorfor hopper dere som lam?
- ⁷ Du jord, bev for Herrens åsyn, for Jakobs Guds åsyn,
- ⁸ han som gjør klippen til en vannrik sjø, den harde stein til en vannkilde!

Salmene 115

Ikke oss, Herre, men ditt navn gi du ære

- ¹ Ikke oss, Herre, ikke oss, men ditt navn gi du ære for din miskunnhets og din trofasthets skyld!
- ² Hvorfor skal hedningene si: Hvor er nå deres Gud?
- ³ Vår Gud er jo i himmelen. Han gjør alt det han vil.
- ⁴ Deres avguder er sølv og gull, et verk av menneskehender.
- ⁵ De har munn, men taler ikke. De har øyne, men ser ikke.
- ⁶ De har ører, men hører ikke. De har nese, men lukter ikke.
- ⁷ Deres hender føler ikke, føttene deres går ikke, de har ingen røst i sin strupe.
- ⁸ Som de selv er, slik blir også de som lager dem, hver den som setter sin lit til dem.
- ⁹ Israel, stol på Herren! Han er hjelp og skjold for dem.
- ¹⁰ Arons hus, stol på Herren! Han er hjelp og skjold for dem.
- ¹¹ Dere som frykter Herren, stol på Herren! Han er hjelp og skjold for dem.
- ¹² Herren kommer oss i hu og velsigner oss. Han velsigner Israels hus, han velsigner Arons hus.
- ¹³ Han velsigner dem som frykter Herren, de små med de store.
- ¹⁴ Må Herren la dere øke i tall, både dere og deres barn!
- ¹⁵ Velsignet være dere av Herren, himmelens og jordens skaper!
- ¹⁶ Himmelen er Herrens himmel, men jorden har han gitt til menneskenes barn.

¹⁷ De døde priser ikke Herren, ingen av dem som farer ned i dødsrikets stillhet.

¹⁸ Men vi skal love Herren fra nå av og til evig tid. Halleluja!

Salmene 116

Jeg elsker Herren, for han hører min røst

¹ Jeg elsker Herren, for han hører min røst, mine inderlige bønner.

² For han har vendt øret til meg, og alle mine dager vil jeg påkalle ham.

³ Dødens rep hadde omspent meg, og dødsrikets redsler hadde funnet meg, nød og sorg fant jeg.

⁴ Men jeg påkalte Herrens navn: Å, Herre, frels min sjel!

⁵ Herren er nådig og rettferdig, vår Gud er barmhjertig.

⁶ Herren verner de enfoldige. Jeg var elendig, og han frelste meg.

⁷ Kom igjen til din ro, min sjel! For Herren har gjort vel imot deg.

⁸ For du fridde min sjel fra døden, mitt øye fra gråt, min fot fra fall.

⁹ Jeg skal vandre i Herrens åsyn i de levendes land.

¹⁰ Jeg trodde, for jeg talte. Jeg var ille plaget.

¹¹ Jeg sa i min angst: Hvert menneske er en løgner.

¹² Hvordan skal jeg gjengjelde Herren alle hans velgjerninger mot meg?

¹³ Jeg vil løfte frelsens beger og påkalle Herrens navn.

¹⁴ Mine løfter til Herren vil jeg holde, og det for hele hans folks øyne.

¹⁵ Dyrebar i Herrens øyne er hans frommes død.

¹⁶ Å Herre, jeg er jo din tjener! Jeg er din tjener, din tjenestekvinnens sønn. Du har løst mine bånd.

¹⁷ Jeg vil bære fram takkoffer til deg, og påkalle Herrens navn.

¹⁸ Mine løfter til Herren vil jeg holde, og det for hele hans folks øyne,

¹⁹ i forgårdene til Herrens hus, midt i deg, Jerusalem. Halleluja!

Salmene 117

Lov Herren, alle hedninger

¹ Lov Herren, alle hedninger! Pris ham, alle folk!

² For hans miskunnhet er mektig over oss, og Herrens trofasthet varer til evig tid. Halleluja!

Salmene 118

Herren er min styrke og lovsang, og han ble meg til frelse

- 1** Pris Herren, for han er god. Hans miskunnhet varer til evig tid.
- 2** Israel skal si: Hans miskunnhet varer til evig tid.
- 3** Arons hus skal si: Hans miskunnhet varer til evig tid.
- 4** De som frykter Herren, skal si: Hans miskunnhet varer til evig tid.
- 5** Ut av trengselen kalte jeg på Herren. Herren svarte meg og førte meg ut i fritt rom.
- 6** Herren er med meg, jeg frykter ikke. Hva skulle et menneske kunne gjøre meg?
- 7** Herren er med meg, han er den som hjelper meg, jeg kan rolig se på dem som hater meg.
- 8** Det er bedre å ta sin tilflukt til Herren enn å stole på mennesker.
- 9** Det er bedre å ta sin tilflukt til Herren enn å stole på fyrster.
- 10** Alle folkeslag omringer meg. I Herrens navn skal jeg hogge dem ned.
- 11** De omgir meg, ja, de omringer meg. I Herrens navn skal jeg hogge dem ned.
- 12** De omgir meg som bier, de slokner som ild i tornebusker. I Herrens navn skal jeg hogge dem ned.
- 13** Hardt støtte du meg for at jeg skulle falle, men Herren hjalp meg.
- 14** Herren er min styrke og lovsang, og han er blitt min frelse.
- 15** Det høres fryderop om frelse i de rettferdiges telt, Herrens høyre hånd gjør storverk.
- 16** Herrens høyre hånd opphøyer, Herrens høyre hånd gjør storverk.
- 17** Jeg skal ikke dø, men leve og fortelle om Herrens gjerninger.
- 18** Hardt tuktet Herren meg, men til døden overga han meg ikke.
- 19** Lukk opp rettferdighets porter for meg! Jeg vil gå inn gjennom dem, jeg vil prise Herren.
- 20** Dette er Herrens port, de rettferdige skal gå inn gjennom den.
- 21** Jeg vil prise deg fordi du svarte meg og ble meg til frelse.
- 22** Den stein som bygningsmennene forkastet, er blitt hovedhjørnestein.
- 23** Av Herren er dette gjort, det er underfullt i våre øyne.

- ²⁴ Dette er dagen som Herren har gjort, la oss fryde oss og glede oss på den!
- ²⁵ Å Herre, frels! Å Herre, la det lykkes!
- ²⁶ Velsignet være han som kommer i Herrens navn! Vi velsigner dere fra Herrens hus.
- ²⁷ Herren er Gud, han lot det bli lyst for oss. Bind høytidsofferet med rep like inn til alterhornene!
- ²⁸ Du er min Gud, og jeg vil love deg. Min Gud, jeg vil opphøye deg!
- ²⁹ Pris Herren, for han er god, hans miskunnhet varer til evig tid!

Salmene 119

alef

- ¹ Salige er de som går de oppriktiges vei, som vandrer i Herrens lov.
- ² Salige er de som tar vare på hans vitnesbyrd, som søker ham av hele sitt hjerte,
- ³ og ikke gjør urett, men vandrer på hans veier.
- ⁴ Du har gitt dine befalinger for at en skal holde dem nøye.
- ⁵ Å, at min ferd måtte bli stø, så jeg holder dine forskrifter!
- ⁶ Da skal jeg ikke bli til skamme, når jeg gir akt på alle dine bud.
- ⁷ I hjertets oppriktighet vil jeg prise deg når jeg lærer dine rettferdige dommer å kjenne.
- ⁸ Dine forskrifter vil jeg holde, du må ikke rent forlate meg!

bet

- ⁹ Hvordan skal den unge holde sin sti ren? Ved å holde seg etter ditt ord.
- ¹⁰ Jeg søker deg av hele mitt hjerte, la meg ikke fare vill fra dine bud!
- ¹¹ I mitt hjerte har jeg gjemt ditt ord for at jeg ikke skal synde mot deg.
- ¹² Lovet være du, Herre! Lær meg dine forskrifter.
- ¹³ Med mine lepper har jeg forkynt alle lover fra din munn.
- ¹⁴ Jeg har gledet meg over å vandre etter dine vitnesbyrd, som over all rikdom.
- ¹⁵ På dine befalinger vil jeg grunne, og tenke på dine stier.
- ¹⁶ Dine forskrifter er min lyst og glede, jeg glemmer ikke ditt ord.

gimel

- 17 Gjør vel imot din tjener, så jeg kan leve! Da vil jeg holde ditt ord.
 18 Opplat mine øyne, så jeg kan skue de underfulle ting i din lov!
 19 Jeg er en gjest på jorden, skjul ikke dine bud for meg!
 20 Min sjel er knust, så jeg lengter etter dine lover til enhver tid.
 21 Du har truet de overmodige, de forbannede, som farer vill fra dine bud.
 22 Ta skam og forakt bort fra meg! For jeg har tatt vare på dine vitnesbyrd.
 23 Selv om fyrster sitter og rådslår mot meg, grunner din tjener på dine forskrifter.
 24 Dine vitnesbyrd er også min lyst, de er mine rådgivere.

dalet

- 25 Min sjel er nedtrykt i støvet, hold meg i live etter ditt ord!
 26 Jeg fortalte om mine veier, og du svarte meg. Lær meg dine forskrifter!
 27 La meg forstå den veien du befaler å gå! Så vil jeg grunne på dine undergjerninger.
 28 Min sjel gråter av sorg, reis meg opp etter ditt ord!
 29 Vend løgnens vei bort fra meg, og unn meg din lov!
 30 Trofasthetens vei har jeg valgt, dine lover har jeg for øye.
 31 Jeg holder fast ved dine vitnesbyrd. Herre, la meg ikke bli til skamme!
 32 Dine buds vei vil jeg løpe. For du frir mitt hjerte fra angst.

he

- 33 Lær meg, Herre, dine forskrifters vei! Så vil jeg ta vare på dem inntil enden.
 34 Gi meg forstand, så vil jeg ta vare på din lov og holde den av hele mitt hjerte.
 35 Led meg fram på dine buds sti! For i dem har jeg min lyst.
 36 Bøy mitt hjerte til dine vitnesbyrd og ikke til urett vinning!
 37 Vend mine øyne bort fra å se etter tomhet! Hold meg i live på din vei!
 38 Stadfest ditt ord for din tjener, det som gir frykt for deg.
 39 Ta bort min vanære, som jeg frykter! For dine lover er gode.
 40 Se, jeg lengter etter dine befalinger. Hold meg i live ved din rettferd!

wáw

- 41 Herre, la din nåde komme til meg, din frelse etter ditt ord!

- 42 Jeg vil gi svar til dem som håner meg, for jeg setter min lit til ditt ord.
- 43 Ta da ikke sannhets ord bort fra min munn! For jeg venter på dine dommer.
- 44 Jeg vil holde din lov stadig, evig og alltid.
- 45 La meg vandre i fritt rom! For jeg spør etter dine befalinger.
- 46 Jeg vil tale om dine vitnesbyrd for konger, og skal ikke bli til skamme.
- 47 Jeg har min lyst i dine bud, jeg elsker dem.
- 48 Jeg løfter mine hender til dine bud, som jeg elsker. Jeg vil grunne på dine forskrifter.

zayin

- 49 Kom i hu ordet til din tjener, som du har gitt meg å håpe på!
- 50 Det er min trøst i min elendighet at ditt ord har holdt meg i live.
- 51 Meget har de overmodige spottet meg, fra din lov har jeg ikke veket av.
- 52 Jeg minnes dine evige dommer Herre, og jeg blir trøstet.
- 53 Brennende harme har grepet meg over de ugudelige, som forlater din lov.
- 54 Dine forskrifter er blitt mine lovsanger i min utlendighets hus.
- 55 Om natten minnes jeg ditt navn, Herre, og jeg holdt din lov.
- 56 Dette ble meg gitt - at jeg har tatt vare på dine befalinger.

het

- 57 Herren er min del, jeg har sagt at jeg vil holde dine ord.
- 58 Jeg bønnfalt deg av hele mitt hjerte: Vær meg nådig etter ditt ord!
- 59 Jeg tenkte på min ferd og vendte mine føtter til dine vitnesbyrd.
- 60 Jeg hastet og ventet ikke med å holde dine bud.
- 61 De ugudeliges snarer har omslynget meg, din lov har jeg ikke glemt.
- 62 Midt på natten står jeg opp for å prise deg for din rettferds lover.
- 63 Jeg holder meg til alle dem som frykter deg, og som holder dine befalinger.
- 64 Jorden er full av din miskunnhet, Herre. Lær meg dine forskrifter.

tet

- 65 Du har gjort vel imot din tjener, Herre, etter ditt ord.
- 66 Lær meg god forstand og kunnskap! For jeg tror på dine bud.
- 67 Før jeg ble ydmyket, for jeg vill, men nå holder jeg ditt ord.

68 Du er god, og du gjør godt. Lær meg dine forskrifter.

69 De overmodige har spunnet sammen løgn imot meg. Jeg holder meg til dine befalinger av hele mitt hjerte.

70 Deres hjerte er følelsesløst som en fettklump. Jeg har min lyst i din lov.

71 Det er godt for meg at jeg ble ydmyket, så jeg kunne lære dine forskrifter.

72 Din munns lov er bedre for meg enn tusen stykker gull og sølv.

jod

73 Dine hender har skapt meg og gjort meg. Gi meg forstand for at jeg må lære dine bud!

74 De som frykter deg, skal se meg og glede seg, for jeg venter på ditt ord.

75 Jeg vet, Herre, at dine dommer er rettferdige, og i trofasthet har du ydmyket meg.

76 La din miskunnhet være min trøst etter ditt ord til din tjener!

77 La din miskunnhet komme til meg for at jeg kan leve! For din lov er min lyst.

78 La de overmodige bli til skamme! For de har trykt meg ned med løgnens hjelp, men jeg grunner på dine befalinger.

79 La dem vende tilbake til meg, de som frykter deg og som kjenner dine vitnesbyrd!

80 La mitt hjerte være fullkomment i dine forskrifter, for at jeg ikke skal bli til skamme!

kaf

81 Min sjel tæres av lengsel etter din frelse, og jeg venter på ditt ord.

82 Mine øyne tæres av lengsel etter ditt ord, og jeg sier: Når vil du trøste meg?

83 For jeg er blitt som en skinnsekk i røk. Dine forskrifter glemmer jeg ikke.

84 Hvor mange er vel din tjeners dager? Når vil du holde dom over mine forfølgere?

85 De overmodige har gravd fallgraver for meg, de som ikke skikker seg etter din lov.

86 Alle dine bud er trofasthet. Med løgn forfølger de meg, hjelp meg!

87 På lite nær har de tilintetgjort meg i landet, men jeg har ikke forlatt dine befalinger.

88 Hold meg i live etter din miskunnhet! Så vil jeg ta vare på din munns vitnesbyrd.

lamed

- ⁸⁹ Til evig tid, Herre, står ditt ord fast i himmelen.
- ⁹⁰ Fra slekt til slekt varer din trofasthet. Du grunnfestet jorden, og den sto der.
- ⁹¹ Til å utføre dine dommer står de der ennå i dag, for alle ting er dine tjenere.
- ⁹² Dersom din lov ikke hadde vært min lyst, var jeg omkommet i min elendighet.
- ⁹³ Til evig tid skal jeg ikke glemme dine befalinger, for ved dem har du holdt meg i live.
- ⁹⁴ Din er jeg, frels meg! For jeg har søkt dine befalinger.
- ⁹⁵ De ugudelige har ventet på meg for å ødelegge meg. Jeg gir akt på dine vitnesbyrd.
- ⁹⁶ På all fullkommenhet har jeg sett en ende, men ditt bud strekker seg meget vidt.

mem

- ⁹⁷ Å, hvor høyt jeg elsker din lov! Hele dagen grunner jeg på den.
- ⁹⁸ Dine bud gjør meg visere enn mine fiender, for de er mine til evig tid.
- ⁹⁹ Jeg er blitt klokere enn alle mine lærere, for jeg grunner på dine vitnesbyrd.
- ¹⁰⁰ Jeg er mer forstandig enn de gamle, for jeg tar vare på dine befalinger.
- ¹⁰¹ Fra hver ond sti har jeg holdt mine føtter borte, for at jeg kunne holde ditt ord.
- ¹⁰² Fra dine lover har jeg ikke veket av, for du har lært meg.
- ¹⁰³ Hvor dine ord er søte for min gane, de er bedre enn honning for min munn!
- ¹⁰⁴ Av dine befalinger får jeg forstand, derfor hater jeg all løgnens sti.

nun

- ¹⁰⁵ Ditt ord er en lykt for min fot og et lys på min sti.
- ¹⁰⁶ Jeg har sverget, og jeg skal holde det: Å ta vare på din rettferdighets lover.
- ¹⁰⁷ Jeg er dypt nedbøyd, Herre, hold meg i live etter ditt ord!
- ¹⁰⁸ La min munns frivillige offer behage deg, Herre! Og lær meg dine lover!
- ¹⁰⁹ Jeg går alltid med livet i hendene, men din lov har jeg ikke glemt.
- ¹¹⁰ De ugudelige setter snare for meg, men jeg har ikke forvillet meg bort fra dine befalinger.
- ¹¹¹ Jeg har fått dine vitnesbyrd i evig eie, for de er mitt hjertes glede.

112 Jeg har bøyd mitt hjerte til å gjøre etter dine forskrifter for evig, inntil enden.

samek

113 Vinglete mennesker hater jeg, men din lov elsker jeg.

114 Du er mitt skjul og mitt skjold, jeg venter på ditt ord.

115 Vik fra meg, dere som gjør ondt, for jeg vil holde min Guds bud!

116 Hold meg oppe etter ditt ord, så jeg kan leve, og la meg ikke bli til skamme i mitt håp.

117 Støtt meg, så jeg kan bli frelst! Da vil jeg alltid se med lyst på dine forskrifter.

118 Du forkaster alle dem som farer vill fra dine forskrifter, for alt de sier er ondskap og løgn.

119 Du rydder vekk som slagg alle de ugudelige i landet. Derfor elsker jeg dine vitnesbyrd.

120 Min kropp skjelver av redsel for deg, og jeg frykter for dine dommer.

'ajin

121 Jeg har gjort rett og rettferdighet, du vil ikke overgi meg til undertrykkere.

122 Gå god for din tjener, så det kan gå ham vel! La ikke de overmodige undertrykke meg!

123 Mine øyne blir matte, slik speider jeg etter din frelse og etter ditt rettferdige ord.

124 Gjør med din tjener etter din miskunn, og lær meg dine forskrifter!

125 Jeg er din tjener. Lær meg, så jeg kan kjenne dine vitnesbyrd!

126 Det er tid for Herren til å gripe inn, de har brutt din lov.

127 Derfor elsker jeg dine bud mer enn gull, ja, mer enn fint gull.

128 Derfor holder jeg alle befalinger om alle ting for å være rette, jeg hater alle falske veier.

pe

129 Underfulle er dine vitnesbyrd. Derfor tar min sjel vare på dem.

130 Når dine ord åpner seg, gir de lys, de gir enfoldige forstand.

131 Jeg åpnet munnen og sukket av lengsel, for jeg stundet etter dine bud.

132 Vend deg til meg og vær meg nådig, som rett er mot dem som elsker ditt navn!

133 Gjør mine fottrinn faste ved ditt ord, og la ingen urett herske over meg!

134 Forløs meg fra menneskers vold, så vil jeg holde dine befalinger.

135 La ditt åsyn lyse for din tjener, og lær meg dine forskrifter!

136 Mine øyne flyter bort i vannstrømmer fordi din lov ikke blir fulgt.

sade

137 Du er rettferdig, Herre, og rettvise er dine dommer.

138 Du har fastsatt dine vitnesbyrd i rettferdighet og stor trofasthet.

139 Min nidkjærhet har fortært meg, fordi mine motstandere har glemt dine ord.

140 Ditt ord er lutret og rensset, og din tjener elsker det.

141 Jeg er liten og foraktet, jeg har ikke glemt dine befalinger.

142 Din rettferdighet er en evig rettferdighet, og din lov er sannhet.

143 Nød og trengsel fant meg, dine bud er min lyst.

144 Dine vitnesbyrd er rettferdige til evig tid. Lær meg, for at jeg kan leve.

qof

145 Jeg roper av hele mitt hjerte, svar meg, Herre! Jeg vil ta vare på dine forskrifter.

146 Jeg roper til deg, frels meg! Så vil jeg holde dine vitnesbyrd.

147 Jeg var oppe tidlig i morgengryet og ropte om hjelp. Jeg ventet på dine ord.

148 Mine øyne var våkne i nattevaktene, for at jeg kunne grunne på ditt ord.

149 Hør min røst etter din miskunnhet! Herre, hold meg i live etter dine lover!

150 Nå kommer de nær, de som er ivrige etter å gjøre ondt, de er kommet langt bort fra din lov.

151 Du er nær, Herre, og alle dine bud er sannhet.

152 For lenge siden har jeg forstått av dine vitnesbyrd at du har fastsatt dem for evig.

res

153 Se til min elendighet og fri meg ut! For jeg har ikke glemt din lov.

154 Før min sak og forløs meg, hold meg i live etter ditt ord!

155 Frelse er langt borte fra de ugudelige, for de søker ikke dine forskrifter.

156 Stor er din miskunnhet, Herre! Hold meg i live etter dine dommer!

157 Mine forfølgere og mine motstandere er mange. Jeg har ikke veket av fra dine vitnesbyrd.

158 Med avsky så jeg de troløse, de som ikke holdt ditt ord.

159 Se, hvor jeg har elsket dine befalinger! Herre, hold meg i live etter din miskunnhet!

160 Summen av ditt ord er sannhet, og til evig tid står all din rettferds lov fast.

sin

161 Stormenn forfulgte meg uten årsak, men mitt hjerte fryktet dine ord.

162 Jeg gleder meg over ditt ord som en som finner stort bytte.

163 Løgn har jeg hatet og avskydd, din lov har jeg elsket.

164 Sju ganger om dagen har jeg prist deg for dine rettferdige lover.

165 Stor fred har de som elsker din lov, og det er ikke noe anstøt for dem.

166 Jeg har ventet på din frelse, Herre, og jeg har holdt dine bud.

167 Min sjel har holdt dine vitnesbyrd, og jeg elsket dem høyt.

168 Jeg har holdt dine befalinger og dine vitnesbyrd, for alle mine veier er for ditt åsyn.

taw

169 La mitt klagerop komme nær ditt åsyn, Herre! Gi meg forstand etter ditt ord!

170 La min inderlige bønn komme for ditt åsyn! Frels meg etter ditt ord!

171 Mine lepper skal flyte over av lovsang, for du lærer meg dine forskrifter.

172 Min tunge skal synge om ditt ord, for alle dine bud er rettferd.

173 La din hånd komme meg til hjelp! For jeg har valgt dine befalinger.

174 Jeg lengter etter din frelse, Herre, og din lov er min lyst.

175 La min sjel leve og lovprise deg, og la dine dommer hjelpe meg!

176 Jeg har fart vill. Oppsøk din tjener som et tapt får! For jeg har ikke glemt dine bud.

Salmene 120

Herre, fri meg fra en falsk tunge

1 En sang ved festreisene. Til Herren ropte jeg i min nød, og han svarte meg.

2 Herre, fri meg fra en løgnaktig leppe, fra en falsk tunge!

3 Hva skal han gi deg, og hva mer vil han gi deg, du falske tunge?

⁴ Stridsmannens skarpe piler og slike glør som det blir når gyvelbusken brenner.

⁵ Ve meg, som må leve som fremmed blant Mesjek, og må bo ved Kedars telt.

⁶ Lenge nok har min sjel bodd hos dem som hater fred.

⁷ Jeg er bare fred, men når jeg taler, er de klare til krig.

Salmene 121

Herren er din vokter

¹ En sang ved festreisene. Jeg løfter mine øyne opp til fjellene: Hvor skal min hjelp komme fra?

² Min hjelp kommer fra Herren, himmelens og jordens skaper.

³ Han skal ikke la din fot vakle, din vokter skal ikke slumre.

⁴ Se, han slumrer ikke og sover ikke, Israels vokter.

⁵ Herren er din vokter, Herren er din skygge ved din høyre hånd.

⁶ Solen skal ikke stikke deg om dagen, heller ikke månen om natten.

⁷ Herren skal bevare deg fra alt ondt, han skal bevare din sjel.

⁸ Herren skal bevare din utgang og din inngang fra nå og til evig tid.

Salmene 122

Be om fred for Jerusalem

¹ En sang ved festreisene. Av David. Jeg gleder meg over dem som sier til meg: Vi vil gå til Herrens hus.

² Våre føtter står i dine porter, Jerusalem!

³ Jerusalem, du velbygde! Du er lik en by som er tett sammenføyd.

⁴ Dit drar stammene opp, Herrens stammer, som et vitnesbyrd for Israel, for å prise Herrens navn.

⁵ For der er dommerseter satt fram, troner for Davids hus.

⁶ Be om fred for Jerusalem! La det gå dem vel som elsker deg!

⁷ Må det råde fred innenfor dine murer, ro i dine saler!

⁸ For mine brødres og mine venners skyld vil jeg si: Fred være i deg!

⁹ Fordi Herren vår Guds hus er der, vil jeg søke ditt beste.

Salmene 123

Til deg løfter jeg mine øyne

¹ En sang ved festreisene. Til deg løfter jeg mine øyne, du som troner i himmelen!

² Se, likesom tjeneres øyne følger sine herrers hånd, likesom en tjenestepikes øyne følger sin frues hånd, slik følger våre øyne Herren vår Gud, til han blir oss nådig.

³ Vær oss nådig, Herre! Vær oss nådig! For vi er blitt mer enn mettet med forakt.

⁴ Vår sjel er blitt mer enn mettet med spott fra de trygge, med forakt fra de overmodige.

Salmene 124

Vår hjelp er i Herrens navn

¹ En sang ved festreisene. Av David. Hadde ikke Herren vært med oss - så kan Israel si -

² hadde ikke Herren vært med oss da mennesker sto opp imot oss,

³ så hadde de slukt oss levende da deres vrede brant imot oss.

⁴ Da hadde vannet skyllet over oss, strømmen hadde gått over vår sjel.

⁵ Da hadde de gått over vår sjel, de stolte vannene.

⁶ Lovet være Herren som ikke lot oss bli til rov for deres tenner.

⁷ Vår sjel er sluppet fri som en fugl av fuglefangerens snare, snaren er revet i stykker og vi er unnsuppet.

⁸ Vår hjelp er i Herrens navn, han som skapte himmel og jord.

Salmene 125

Herren hegner om sitt folk

¹ En sang ved festreisene. De som setter sin lit til Herren, er som Sions berg, som ikke rokkes, men står for evig.

² Rundt omkring Jerusalem er det fjell, og Herren hegner om sitt folk fra nå av og til evig tid.

³ For gudløshets kongestav skal ikke hvile på de rettferdiges arveland, for at ikke de rettferdige skal rekke ut sine hender etter urett.

⁴ Herre, gjør godt mot de gode, mot dem som er oppriktige i hjertet.

⁵ Men de som bøyer av til krokveier, skal Herren sende fra seg sammen med dem som gjør urett. Fred være over Israel!

Salmene 126

De som sår med gråt, skal høste med fryderop

- ¹ En sang ved festreisene. Da Herren lot Sions fanger vende tilbake, var vi som drømmende.
- ² Da fyltes vår munn med latter, vår tunge med jubel. Da sa de blant hedningene: Store ting har Herren gjort mot disse!
- ³ Store ting har Herren gjort mot oss, vi ble glade.
- ⁴ Herre, la våre fanger vende tilbake likesom bekker i sydlandet!
- ⁵ De som sår med gråt, skal høste med fryderop.
- ⁶ De går gråtende og bærer den sæden de sår ut, de kommer hjem med fryderop og bærer sine kornbånd.

Salmene 127

Dersom Herren ikke er med, er alt forgjeves

- ¹ En sang ved festreisene. Av Salomo. Dersom Herren ikke bygger huset, arbeider bygningsmennene forgjeves. Dersom Herren ikke vokter byen, våker vokteren forgjeves.
- ² Forgjeves står dere tidlig opp, setter dere sent ned, eter slitets brød. Det samme gir han sin venn mens han sover.
- ³ Se, barn er en gave fra Herren, livsfrukt er en lønn.
- ⁴ Som piler i en veldig krigers hånd er sønner en får i sin ungdom.
- ⁵ Lykkelig er den mann som har sitt kogger fullt av dem! De blir ikke til skamme når de taler med fiender i porten.

Salmene 128

Herren skal velsigne deg fra Sion

- ¹ En sang ved festreisene. Salig er hver den som frykter Herren, som vandrer på hans veier.
- ² Frukten av dine henders arbeid får du nyte. Salig er du, og det går deg vel.
- ³ Din hustru er som et fruktbart vintre der inne i ditt hus. Dine barn er som oljekvister rundt om ditt bord.
- ⁴ Se, slik blir den mann velsignet som frykter Herren.
- ⁵ Herren skal velsigne deg fra Sion. Med glede skal du se Jerusalems lykke alle ditt livs dager.
- ⁶ Og du skal se barn av dine barn. Fred være over Israel!

Salmene 129

De som hater Sion skal bli til skamme

- ¹ En sang ved festreisene. Mange ganger har de stridd mot meg helt fra jeg var ung - så kan Israel si.
- ² Mange ganger har de stridd mot meg helt fra jeg var ung, men de har ikke seiret over meg.
- ³ Plogmenn har pløyd min rygg, de har trukket lange furer.
- ⁴ Herren er rettferdig, han har hogd av de ugudeliges rep.
- ⁵ De skal bli til skamme og vike tilbake, alle de som hater Sion.
- ⁶ De skal bli lik gress på taket, som visner før en får rykket det opp.
- ⁷ Den som skjærer det, får ikke hånden full. Den som binder nek, fyller ikke sitt fang.
- ⁸ Og de som går forbi sier ikke: Herrens velsignelse være over dere, vi velsigner dere i Herrens navn!

Salmene 130

Av det dype kaller jeg på deg, Herre

- ¹ En sang ved festreisene. Av det dype kaller jeg på deg, Herre!
- ² Herre, hør min røst! La dine ører gi akt på mine inderlige bønners røst!
- ³ Dersom du, Herre, vil gjemme på misgjerninger, Herre, hvem kan da bli stående?
- ⁴ Men hos deg er tilgivelsen, for at vi skal frykte deg.
- ⁵ Jeg venter på Herren, min sjel venter. Jeg setter min lit til hans ord.
- ⁶ Min sjel venter på Herren, mer enn vektere på morgenen, vektere på morgenen.
- ⁷ Vent på Herren, Israel! For hos Herren er miskunnheten, og full forløsning er hos ham.
- ⁸ Han skal forløse Israel fra alle dets misgjerninger.

Salmene 131

Jeg har fått min sjel til å være stille og tie

- ¹ En sang ved festreisene. Av David. Herre! Mitt hjerte er ikke stolt, mine øyne er ikke overmodige. Jeg gir meg ikke av med ting som er for store og for underlige for meg.
- ² Sannelig, jeg har fått min sjel til å være stille og tie som et avvent barn hos sin mor. Som det avvente barnet er min sjel hos meg.

³ Vent på Herren, Israel, fra nå av og til evig tid!

Salmene 132

Herren har utkåret Sion

¹ En sang ved festreisene. Herre, kom David i hu for all hans fornedring!

² Han sverget Herren en ed, han ga Jakobs Veldige et løfte:

³ Jeg vil ikke gå inn i mitt hus, jeg vil ikke legge meg i min seng,

⁴ jeg vil ikke unne mine øyne søvn eller la øyelokkene hvile,

⁵ før jeg har funnet et sted for Herren, en bolig for Jakobs Veldige!

⁶ Se, vi hørte om den i Efrata, vi fant den i skogbygden.

⁷ Vi vil komme til hans bolig, vi vil tilbe for hans fotskammel.

⁸ Reis deg, Herre, og kom til ditt hvilested, du og din styrkes ark!

⁹ La dine prester kle seg i rettferd og dine fromme rope med fryd!

¹⁰ For din tjener Davids skyld, vis ikke din salvede bort!

¹¹ Herren har sverget David en ed i sannhet, han vil ikke gå fra den: Av ditt livs frukt vil jeg sette konger på din trone.

¹² Dersom dine sønner holder min pakt og mine vitnesbyrd, som jeg vil lære dem, da skal også deres sønner for all tid sitte på din trone.

¹³ For Herren har utkåret Sion, han ville ha det til bolig:

¹⁴ Dette er mitt hvilested for all tid. Her vil jeg bo, fordi jeg har lyst til det.

¹⁵ Hennes føde vil jeg storlig velsigne, hennes fattige vil jeg mette med brød.

¹⁶ Hennes prester vil jeg kle med frelse, hennes fromme skal rope med fryd.

¹⁷ Der vil jeg la et horn vokse opp for David, gjøre i stand en lampe for min salvede.

¹⁸ Hans fiender vil jeg kle i skam, men på ham skal hans krone stråle.

Salmene 133

Hvor godt det er at brødre bor sammen

¹ En sang ved festreisene. Av David. Se, hvor godt og hvor vakkert det er at brødre også bor sammen!

² Det er som den gode oljen på hodet, som flyter ned på skjegget, Arons skjegg - den flyter ned på kanten av hans kledning.

³ Det er som Hermon-dugg, som flyter ned på Sions berg. For der har Herren satt velsignelsen, liv til evig tid.

Salmene 134

Løft hendene og lov Herren

¹ En sang ved festreisene. Se, lov Herren, alle Herrens tjenere, dere som står i Herrens hus om nettene!

² Løft hendene opp til helligdommen og lov Herren!

³ Herren velsigne deg fra Sion, han som skapte himmel og jord.

Salmene 135

Pris Herren, for Herren er god

¹ Halleluja! Pris Herrens navn! Syng lovsang, dere Herrens tjenere,

² dere som står i Herrens hus, i forgårdene til vår Guds hus!

³ Pris Herren, for Herren er god. Lovsyng hans navn, for det er herlig.

⁴ For Herren har utvalgt Jakob, han har gjort Israel til sin eiendom.

⁵ Jeg vet at Herren er stor, vår Herre er større enn alle guder.

⁶ Herren gjør alt det han vil, i himmelen og på jorden, i havet og i alle dyp.

⁷ Han lar regnskyer stige opp fra jordens ende, han sender lyn med regnet, han fører vind ut av sine forrådshus.

⁸ Han slo de førstefødte i Egypt, både mennesker og fe.

⁹ Han sendte tegn og under midt i deg, Egypt, mot farao og mot alle hans tjenere.

¹⁰ Han slo mange hedningefolk og drepte mektige konger,

¹¹ Sihon, amorittenes konge, og Og, Basans konge, og alle Kana'ans kongeriker,

¹² og han ga landet deres til arv, han ga det som arv til Israel, sitt folk.

¹³ Herre, ditt navn blir til evig tid. Herre, ditt minne blir fra slekt til slekt.

¹⁴ For Herren skal dømme sitt folk, han skal miskunne seg over sine tjenere.

¹⁵ Hedningenes gudebilder er sølv og gull, et verk av menneskers hender.

¹⁶ De har munn, men taler ikke. De har øyne, men ser ikke.

¹⁷ De har ører, men hører ikke, og det er ikke ånde i deres munn.

18 Som de selv er, slik blir også de som lager dem, hver den som setter sin lit til dem.

19 Israels hus, lov Herren! Arons hus, lov Herren!

20 Levis hus, lov Herren! Dere som frykter Herren, lov Herren!

21 Lovet være Herren fra Sion, han som bor i Jerusalem! Halleluja!

Salmene 136

Guds miskunnhet varer til evig tid

1 Pris Herren, for han er god, hans miskunnhet varer til evig tid.

2 Pris gudenenes Gud, - for hans miskunnhet varer til evig tid.

3 Pris herrenes Herre, - for hans miskunnhet varer til evig tid,

4 ham som alene gjør store undergjerninger - for hans miskunnhet varer til evig tid,

5 ham som gjorde himmelen med forstand - for hans miskunnhet varer til evig tid,

6 ham som strakte jorden ut over vannet - for hans miskunnhet varer til evig tid,

7 ham som gjorde de store lysene - for hans miskunnhet varer til evig tid,

8 solen til å råde om dagen - for hans miskunnhet varer til evig tid,

9 månen og stjernene til å råde om natten - for hans miskunnhet varer til evig tid,

10 ham som slo egypterne i deres førstefødte - for hans miskunnhet varer til evig tid,

11 og førte Israel ut fra dem - for hans miskunnhet varer til evig tid,

12 med sterk hånd og med utrakt arm - for hans miskunnhet varer til evig tid,

13 ham som kløvde Rødehavet - for hans miskunnhet varer til evig tid,

14 og lot Israel gå midt igjennom det - for hans miskunnhet varer til evig tid,

15 og kastet farao og hans hær i Rødehavet - for hans miskunnhet varer til evig tid,

16 ham som førte sitt folk gjennom ørkenen - for hans miskunnhet varer til evig tid,

17 ham som slo store konger - for hans miskunnhet varer til evig tid,

18 og drepte herlige konger - for hans miskunnhet varer til evig tid,

- ¹⁹ Sihon, amorittenes konge - for hans miskunnhet varer til evig tid,
²⁰ og Og, Basans konge - for hans miskunnhet varer til evig tid,
²¹ og ga landet deres til arv - for hans miskunnhet varer til evig tid,
²² ga det som arv til Israel, sin tjener - for hans miskunnhet varer til evig tid,
²³ ham som kom oss i hu i vår fornedrelse - for hans miskunnhet varer til evig tid,
²⁴ og rev oss ut av våre fienders vold - for hans miskunnhet varer til evig tid,
²⁵ ham som gir føde til alt kjød - for hans miskunnhet varer til evig tid.
²⁶ Pris himmelens Gud - for hans miskunnhet varer til evig tid!

Salmene 137

Ved Babylons elver satt vi og gråt

- ¹ Ved Babylons elver, der satt vi og gråt når vi kom Sion i hu.
² På vidjene der hengte vi våre harper,
³ for der krevde våre fangevoktere sanger av oss. De som plaget oss, krevde at vi skulle være glade: Syng for oss av Sions sanger!
⁴ Hvordan skulle vi kunne synge Herrens sang på fremmed jord?
⁵ Glemmer jeg deg, Jerusalem, så la min høyre hånd glemme meg!
⁶ Må min tunge henge fast ved min gane om jeg ikke kommer deg i hu, om jeg ikke setter Jerusalem høyere enn min største glede!
⁷ Kom Jerusalems dag i hu, Herre, så du straffer Edoms barn, de som sa: Riv ned! Riv ned, like til grunnen i den!
⁸ Babels datter, du ødelagte! Salig er den som gir deg gjengjeld for den gjerning du gjorde mot oss.
⁹ Salig er den som griper og knuser dine spede barn mot klippen!

Salmene 138

Herren vil fullføre sin gjerning for meg

- ¹ Av David. Jeg vil prise deg av hele mitt hjerte! For gudenes øyne vil jeg lovsynge deg.
² Jeg vil kaste meg ned foran ditt hellige tempel. Jeg vil lovprise ditt navn for din nåde og din trofasthet. For du har gjort ditt ord større enn alt ditt navn.
³ Den dag jeg ropte, svarte du meg. Du gjorde meg frimodig, i min sjel kom det styrke.

- ⁴ Herre! Alle jordens konger skal prise deg når de får høre din munns ord.
- ⁵ De skal synge om Herrens veier. For Herrens ære er stor.
- ⁶ Herren er opphøyet. Han ser til den ringe, og den stolte kjenner han på lang avstand.
- ⁷ Om jeg vandrer midt igjennom trengsel, holder du meg i live. Mot mine fienders vrede rekker du ut din hånd, og du frelser meg ved din høyre hånd.
- ⁸ Herren vil fullføre sin gjerning for meg. Herre, evig varer din miskunnhet! Gi ikke opp dine henders gjerninger!

Ransak meg, Gud, og kjenn mitt hjerte!

Salmene 139

- ¹ Til sangmesteren. Av David. En salme. Herre, du ransaker meg og kjenner meg.
- ² Enten jeg sitter eller står opp, så vet du det. Langt bortefra forstår du min tanke.
- ³ Enten jeg går eller ligger, ser du det, du kjenner nøye alle mine veier.
- ⁴ For det er ikke et ord på min tunge - se, Herre, du vet det alt sammen.
- ⁵ Bakfra og forfra omgir du meg, du legger din hånd på meg.
- ⁶ Å forstå dette er for underlig for meg, det er for høyt, jeg makter det ikke.
- ⁷ Hvor skal jeg gå fra din Ånd, og hvor skal jeg flykte fra ditt åsyn?
- ⁸ Farer jeg opp til himmelen, så er du der. Og vil jeg rede mitt leie i dødsriket, se, da er du der.
- ⁹ Tar jeg morgenrødens vinger, og vil jeg bo ved havets ytterste grense,
- ¹⁰ så fører også der din hånd meg, og din høyre hånd holder meg fast.
- ¹¹ Og sier jeg: La mørket skjule meg, og lyset omkring meg bli natt -
- ¹² så gjør heller ikke mørket det mørkt for deg, natten lyser som dagen, og mørket er som lyset.
- ¹³ Du har skapt mine nyrer, du formet meg i mors liv.
- ¹⁴ Jeg priser deg fordi jeg er virket på forferdelig underfullt vis. Underfulle er dine gjerninger, det vet min sjel så vel.
- ¹⁵ Mine ben var ikke skjult for deg da jeg ble virket i lønndom, da jeg ble formet så kunstferdig i jordens dyp.
- ¹⁶ Da jeg bare var et foster, så dine øyne meg. I din bok ble de alle oppskrevet, de dagene som ble fastsatt da ikke én av dem var kommet.

- ¹⁷ Hvor dyrebare dine tanker er for meg, Gud! Hvor veldig er summen av dem!
- ¹⁸ Vil jeg telle dem, er de flere enn sand. Jeg våkner opp, og ennå er jeg hos deg.
- ¹⁹ Å Gud, om du ville drepe de onde! Dere blodtørstige menn, vik fra meg!
- ²⁰ Det er de som taler imot deg i ondskap og misbruker ditt navn til løgn, dine fiender.
- ²¹ Herre, skulle jeg ikke hate dem som hater deg, og avsky dem som reiser seg imot deg?
- ²² Jeg hater dem med et fullkomment hat, de er mine fiender.
- ²³ Ransak meg, Gud, og kjenn mitt hjerte! Prøv meg og kjenn mine mangfoldige tanker,
- ²⁴ se om jeg er på fortapelsens vei, og led meg på evighetens vei!

Salmene 140

Herren er min frelses styrke

- ¹ Til sangmesteren. En salme av David.
- ² Herre, fri meg fra onde mennesker, vakt meg for voldsmenn,
- ³ de som tenker ut ondt i hjertet, og hver dag samler seg til strid.
- ⁴ De kvesser sin tunge som en slange, ormegift er under deres lepper. Sela.
- ⁵ Bevar meg, Herre, for ugudeliges hender. Vakt meg for voldsmenn, som legger planer for å få mine føtter til fall!
- ⁶ De overmodige har satt skjulte feller for meg, de har spent ut rep og lagt ut garn ved siden av veien, og satt snarer for meg. Sela.
- ⁷ Jeg sier til Herren: Du er min Gud! Herre, vend øret til mine inderlige bønners røst!
- ⁸ Herren, Israels Gud, er min frelses styrke, du dekker mitt hode på våpengnyets dag.
- ⁹ Herre, gi ikke den ugudelige det han trakter etter, la ikke hans onde planer få fremgang! Da ville de opphøye seg. Sela.
- ¹⁰ La disse som omgir meg, få over sitt eget hode den ulykke deres lepper volder.
- ¹¹ Glødende kull skal ristes ut over dem, han skal styrte dem i dype huler, så de ikke skal reise seg igjen.
- ¹² En bakvasker skal ikke bli stående i landet. Med slag på slag skal en jage den mannen som gjør ugudelig vold.

¹³ Jeg vet at Herren gir den elendige rett, og fører saken for den fattige.

¹⁴ Ja, de rettferdige skal prise ditt navn, de oppriktige skal bo for ditt åsyn.

Salmene 141

La ikke mitt hjerte bli dratt til noe ondt

¹ En salme av David. Herre, jeg kaller på deg, skynd deg til meg! Vend øret til min røst når jeg roper til deg!

² La min bønn gjelde som røkoffer for ditt åsyn! La mine løftede hender gjelde som et aften-matoffer!

³ Herre, sett vakt for min munn! Vokt mine leppers dør!

⁴ La ikke mitt hjerte bli dratt til noe ondt, til å gjøre gudløs gjerning sammen med menn som gjør urett. La meg ikke ete av deres fine retter!

⁵ La en rettferdig slå meg i kjærlighet og tukte meg! Det er som olje på hodet, la ikke mitt hode vegre seg! For ennå setter jeg min bønn imot deres onde gjerninger.

⁶ Deres høvdingar skal bli styrtet ned fra klippen, de skal forstå at mine ord var gode.

⁷ Som når en pløyer og velter opp jorden, slik ligger våre ben spredt ved dødsrikets port.

⁸ For til deg, Herre Herre, ser mine øyne. Til deg tar jeg min tilflukt. Utøs ikke min sjel!

⁹ Bevar meg for fellen de har satt opp for meg, og for snarene til dem som gjør urett.

¹⁰ La de ugudelige falle i sine egne garn, mens jeg går trygt forbi.

Salmene 142

Jeg utøser min sorg for Herrens åsyn

¹ En læresalme av David, da han var i hulen. En bønn.

² Med min røst roper jeg høyt til Herren. Med min røst ber jeg ydmykt til Herren om nåde.

³ Jeg utøser min sorg for hans åsyn. Jeg gir min nød til kjenne for hans åsyn.

⁴ Når min ånd svikter i meg, kjenner du min sti. De har lagt skjulte snarer for meg på veien der jeg skal vandre.

⁵ Se til min høyre side, se etter: Det er ingen som kjennes ved meg. All tilflukt er blitt borte for meg. Det er ikke noen som spør etter min sjel.

⁶ Jeg roper til deg, Herre! Jeg sier: Du er min tilflukt, min lodd i de levendes land.

⁷ Gi akt på mitt klagerop, for jeg er i stor nød! Fri meg fra mine forfølgere, for de er blitt for sterke for meg!

⁸ Før meg ut av fengselet, så jeg kan prise ditt navn! De rettferdige skal samle seg omkring meg når du gjør vel imot meg.

Salmene 143

Gå ikke i rette med din tjener!

¹ En salme av David. Herre, hør min bønn! Vend øret til mine inderlige bønner. Svar meg i din trofasthet, i din rettferdighet!

² Gå ikke i rette med meg, din tjener! For ingen som lever, er rettferdig for ditt åsyn.

³ For fienden har forfulgt min sjel. Han har knust mitt liv og slått meg til jorden. Han har satt meg på mørke steder som de evig døde.

⁴ Og min ånd mister sin kraft i meg, mitt hjerte er forferdet inne i meg.

⁵ Jeg minnes de gamle dager. Jeg tenker på alt ditt verk, jeg grunner på dine henders gjerning.

⁶ Jeg rekker ut mine hender til deg, min sjel lengter etter deg som et uttørket land tørster etter regn. Sela.

⁷ Skynd deg å svare meg, Herre! Min ånd tæres bort. Skjul ikke ditt åsyn for meg, så jeg blir lik dem som farer ned i graven!

⁸ La meg få høre om din miskunnhet om morgenen, for til deg setter jeg min lit. Kunngjør meg den veien jeg skal vandre, for til deg løfter jeg min sjel.

⁹ Fri meg fra mine fiender, Herre! Hos deg søker jeg ly.

¹⁰ Lær meg å gjøre din vilje, for du er min Gud! Må din gode Ånd lede meg på jevnt land!

¹¹ For ditt navns skyld, Herre, vil du holde meg i live. I din rettferdighet vil du føre min sjel ut av trengselen.

¹² I din miskunn vil du utrydde mine fiender og ødelegge alle dem som plager min sjel, for jeg er din tjener.

Salmene 144

Gud! En ny sang vil jeg syngre for deg

¹ Av David. Lovet være Herren, min klippe, han som lærer opp mine hender til strid, mine fingrer til krig.

- ² Han er min miskunn og min festning, min borg og min redningsmann, mitt skjold og den jeg tar min tilflukt til. Han er den som legger mitt folk under meg.
- ³ Herre, hva er et menneske, at du kjenner ham, et menneskebarn at du akter på ham!
- ⁴ Et menneske er lik et åndepust, hans dager er lik en skygge som farer forbi.
- ⁵ Herre, bøy din himmel og far ned, rør ved fjellene så de ryker!
- ⁶ La lynet blinke og spre dem, send dine piler og skrem dem!
- ⁷ Rekk ut dine hender fra det høye, fri meg og frels meg ut av de store vann, fra fremmedes hånd,
- ⁸ fra dem som taler svik med sin munn. Deres høyre hånd er løgnens hånd.
- ⁹ Gud, en ny sang vil jeg synge for deg, med tistrenget harpe vil jeg lovsynge deg.
- ¹⁰ Du gir konger frelse. Du er den som redder David, din tjener, fra det onde sverd.
- ¹¹ Fri meg og frels meg fra fremmedes hånd, fra dem som taler svik med sin munn og har løgnens hånd som sin høyre hånd -
- ¹² slik at våre sønner skal ligne planter, høyvoksne i sin ungdom, og våre døtre være som hjørnestolper, hogd ut som til et slott.
- ¹³ La våre kornlagre være fulle så der er noe av alle slag å gi ut! La vårt småfe der ute øke i tusentall, ja, i titusen.
- ¹⁴ La vårt storfe bære uten uhell og uten tap. La det ikke være klageskrik på våre gater.
- ¹⁵ Salig er det folk som har det slik. Salig er det folk som har Herren til sin Gud.

Salmene 145

Hver dag vil jeg love deg!

- ¹ En lovsang av David. Jeg vil opphøye deg, min Gud, du som er kongen. Jeg vil love ditt navn for evig og alltid.
- ² Hver dag vil jeg love deg, jeg vil prise ditt navn evig og alltid.
- ³ Stor og høylovet er Herren, hans storhet er uransakelig.
- ⁴ En slekt skal lovprise dine gjerninger for den neste slekt, dine veldige gjerninger skal de forkynne.
- ⁵ Jeg vil grunne på din høye majestet og herlighet og på dine undergjerninger.

⁶ De skal tale om dine mektige og forferdelige gjerninger, dine store gjerninger vil jeg fortelle om.

⁷ Minneord om din store godhet skal de la strømme ut, de skal synge med fryd om din rettferdighet.

⁸ Herren er nådig og barmhjertig, langmodig og stor i miskunnhet.

⁹ Herren er god imot alle, og hans barmhjertighet er over alt han har skapt.

¹⁰ Alle dine gjerninger skal prise deg, Herre, og dine fromme skal love deg.

¹¹ Om ditt rikes herlighet skal de tale og fortelle om din veldige kraft,

¹² for å kunngjøre for menneskenes barn hans veldige kraft og hans rikes herlighet og ære.

¹³ Ditt rike er et rike for alle evigheter, og ditt herredømme varer gjennom alle slekter.

¹⁴ Herren støtter alle dem som faller, og reiser opp alle nedbøyde.

¹⁵ Alles øyne vokter på deg, og du gir dem deres føde i rett tid.

¹⁶ Du lukker opp din hånd og metter alt levende med det som er godt for dem.

¹⁷ Herren er rettferdig i alle sine veier og miskunnelig i alle sine gjerninger.

¹⁸ Herren er nær hos alle dem som kaller på ham, hos alle som kaller på ham i sannhet.

¹⁹ Herren vil oppfylle de gudfryktiges lengsel, han hører deres rop og frelser dem.

²⁰ Herren verner alle som elsker ham, men alle de onde vil han ødelegge.

²¹ Min munn skal uttale Herrens pris, og alt kjød skal love hans hellige navn for evig og alltid.

Salmene 146

Jeg vil lovsynge min Gud så lenge jeg er til

¹ Halleluja! Min sjel, lov Herren!

² Jeg vil prise Herren så lenge jeg lever, jeg vil lovsynge min Gud så lenge jeg er til.

³ Sett ikke lit til fyrster, til et menneskebarn som ikke kan frelse!

⁴ Farer hans ånd ut, så vender han tilbake til sin jord. Samme dag er det forbi med hans planer.

⁵ Salig er den som har Jakobs Gud til sin hjelp, og som setter sitt håp til Herren, sin Gud,

⁶ han som skapte himmel og jord, havet og alt som i dem er, han som er trofast til evig tid.

⁷ Han hjelper de undertrykte så de får rett, han gir de hungrende brød. Herren løser de bundne.

⁸ Herren åpner de blindes øyne, Herren reiser opp de nedbøyde, Herren elsker de rettferdige,

⁹ Herren bevarer de fremmede, farløse og enker holder han oppe, men de ugudeliges vei gjør han kroket.

¹⁰ Herren skal være konge til evig tid, din Gud fra slekt til slekt, Sion. Halleluja!

Salmene 147

Det er godt å lovsynge vår Gud

¹ Lov Herren! For det er godt å lovsynge vår Gud, det er herlig, lovsang sømmer seg.

² Herren bygger Jerusalem, de bortdrevne av Israel samler han.

³ Han helbreder dem som har et nedbrutt hjerte, og forbinder deres smertefulle sår.

⁴ Han fastsetter stjernenes tall, han gir dem alle navn.

⁵ Stor er vår Herre, han er rik på kraft, hans forstand er uten mål.

⁶ Herren holder de nedbøyde oppe, men de ugudelige bøyer han til jorden.

⁷ Svar Herren med takk, lovsyng vår Gud til sitar.

⁸ Han er den som dekker himmelen med skyer, som sørger for at jorden får regn, som lar gress spire fram på fjellene.

⁹ Dyrene gir han føde, ravnunger som skriker.

¹⁰ Han har ingen glede av hestens styrke, han har ikke behag i mannens ben.

¹¹ Herren har behag i dem som frykter ham, som venter på hans miskunn.

¹² Pris Herren, Jerusalem! Lov din Gud, Sion!

¹³ For han har gjort dine portbommer sterke, og han har velsignet dine barn inne hos deg.

¹⁴ Han er den som gir dine grenser fred. Han metter deg med den beste hvete.

¹⁵ Han er den som sender sitt budskap til jorden, hurtig løper hans ord.

¹⁶ Han er den som gir snø som ull, han som strør ut rim som aske.

- ¹⁷ Sine hagl kaster han ut som smuler, hvem kan stå seg mot hans kulde?
¹⁸ Han sender sitt ord og smelter dem, han lar sin vind blåse og vannet renner.
¹⁹ Han kunngjorde for Jakob sitt ord, for Israel sine bud og sine lover.
²⁰ Slik har han ikke gjort mot noe hedningefolk, hans lover kjenner de ikke.
 Halleluja!

Salmene 148

Lov Herren all skapning

- ¹ Halleluja! Lov Herren fra himmelen, lov ham i det høye!
² Lov ham, alle hans engler! Lov ham, hele hans hær!
³ Lov ham, sol og måne! Lov ham, alle lysende stjerner!
⁴ Lov ham, dere himlenes himler, og dere vann som er over himlene!
⁵ De skal love Herrens navn, for han bød, og de ble skapt.
⁶ Han satte dem på deres sted for all tid, for evig. Han ga en lov som ingen av dem bryter.
⁷ Lov Herren fra jorden, dere store sjødyr og alle dyp,
⁸ ild og hagl, snø og skodde, stormvinden som setter hans ord i verk,
⁹ dere fjell og alle hauger, frukttrær og alle sedrer,
¹⁰ dere ville dyr og alt fe, krypdyr og flyvende fugler,
¹¹ dere konger på jorden og alle folk, fyrster og alle jordens dommere,
¹² unge menn og jomfruer, gamle sammen med de unge!
¹³ De skal love Herrens navn, for hans navn alene er opphøyet. Hans herlighet er over jorden og himmelen.
¹⁴ Han har opphøyet et horn for sitt folk til en lovsang for alle sine fromme, for Israels barn, det folket som er ham nær. Halleluja!

Salmene 149

Herren pryder de nedbøyde med frelse

- ¹ Halleluja! Syng en ny sang for Herren, syng hans pris i de frommes forsamling!
² La Israel glede seg i sin skaper, og Sions barn fryde seg i sin konge!
³ De skal prise hans navn med dans, lovsynge ham til tamburin og sitar.
⁴ For Herren har behag i sitt folk, han pryder de nedbøyde med frelse.

- ⁵ De fromme skal fryde seg i herlighet. De skal juble på sitt leie.
- ⁶ Lovsang for Gud er i deres munn og et tveegget sverd i deres hånd,
- ⁷ for å fullbyrde hevn over hedningene, straff over folkene.
- ⁸ De skal binde deres konger med lenker og deres fornemme menn med jernbånd.
- ⁹ De skal fullbyrde over dem den dommen som er skrevet. Dette er til ære for alle hans fromme. Halleluja!

Salmene 150

Alt som har ånde, skal love Herren

- ¹ Halleluja! Lov Gud i hans helligdom, lov ham i hans mektige hvelving!
- ² Lov ham for hans mektige verk, lov ham etter hans storhets velde.
- ³ Lov ham med tone fra horn, lov ham med harpe og sitar!
- ⁴ Lov ham med tamburin og dans, lov ham med strengelek og fløyte!
- ⁵ Lov ham med tonende cymbler, lov ham med høyt klingende cymbler.
- ⁶ Alt som har ånde, skal love Herren! Halleluja!

Ordspråkene

Ordspråkene 1

Å frykte Herren er begynnelsen til visdom

- ¹ Ordspråk av Salomo, Davids sønn, Israels konge.
- ² Av dem kan en lære visdom og tukt og skjønne forstandige ord.
- ³ Av dem kan en motta tukt til klokskap og lære rettferdighet og rett og rettvishet.
- ⁴ De kan gi den enfoldige klokskap, de unge kunnskap og omtanke.
- ⁵ Den vise skal høre på dem og gå fram i lærdom, og den forstandige vinne evne til å leve rett.
- ⁶ Av dem kan en lære å forstå ordspråk og billedtale, vismenns ord og deres gåter.
- ⁷ Å frykte Herren er begynnelsen til kunnskap. Visdom og tukt blir foraktet av dårer.
- ⁸ Hør, min sønn, på din fars tilrettevisning, og forlat ikke din mors lære!
- ⁹ For de er en fager krans for ditt hode og kjeder om din hals.

Visdommen kaller til omvendelse

- ¹⁰ Min sønn! Når syndere lokker deg, da samtykk ikke!
- ¹¹ De sier: Kom med oss! Vi vil lure etter blod, sette feller for de uskyldige uten grunn.
- ¹² Vi vil sluke dem levende som dødsriket, helt og holdent, likesom det sluker dem som farer ned i graven.
- ¹³ Allslags kostbart gods vil vi finne, fylle våre hus med rov.
- ¹⁴ Du skal få kaste lodd med oss om dette, vi skal alle ha samme pengepung.
-
- ¹⁵ Min sønn, slå ikke følge med dem, hold din fot borte fra deres sti!
- ¹⁶ For deres føtter løper i hast til det onde, og de er snare til å utøse blod.
- ¹⁷ Til ingen nytte blir nettet utspent mens alle fuglene ser det.
- ¹⁸ Men disse lurar etter sitt eget blod, de setter feller for seg selv.
- ¹⁹ Slik går det hver den som søker urettferdig vinning - den tar livet av sine egne herrer.
- ²⁰ Visdommen roper høyt på gaten, den lar sin røst høre på torgene.

21 På hjørnet av larmfylte gater roper den, ved byens åpne porter taler den og sier:

22 Hvor lenge vil dere uforstandige elske uforstand, og spotterne ha lyst til spott og dårene hate kunnskap?

23 Vend om og gi akt på min tilrettevisning! Da vil jeg la min ånd velle fram for dere, jeg vil kunngjøre dere mine ord.

24 Fordi jeg ropte, og dere ikke ville høre, fordi jeg rakte ut min hånd, og ingen ga akt,

25 fordi dere foraktet alle mine råd og ikke ville vite av min tilrettevisning,

26 så vil også jeg le når ulykken rammer dere, jeg vil spotte når det kommer som dere gruer for,

27 når det dere gruer for, kommer som et uvær, og deres ulykke farer fram som en stormvind, når trengsel og nød kommer over dere.

28 Da skal de kalle på meg, men jeg svarer ikke. De skal søke meg, men ikke finne meg.

29 Fordi de hatet kunnskap og ikke ville frykte Herren,

30 fordi de ikke ville vite av mitt råd og foraktet all min tilrettevisning,

31 derfor skal de ete frukten av sine gjerninger, og av sine onde planer skal de mettes.

32 For de uforstandiges villfarelse dreper dem, og dårenes trygghet ødelegger dem.

33 Men den som hører på meg, skal bo trygt og leve i ro uten frykt for noe ondt.

Ordspråkene 2

Visdommen leder til det gode

1 Min sønn! Dersom du tar imot mine ord og gjemmer mine bud hos deg,

2 så du vender ditt øre til visdommen og bøyer ditt hjerte til klokskapen,

3 ja, dersom du roper etter innsikt og løfter din røst for å kalle på forstanden,

4 dersom du leter etter den som etter sølv og graver etter den som etter skjulte skatter,

5 da skal du forstå Herrens frykt og finne kunnskap om Gud.

6 For Herren er den som gir visdom, fra hans munn kommer kunnskap og forstand.

7 Han gjemmer frelse for de oppriktige, et skjold for dem som lever ustraffelig.

- ⁸ Han vokter rettens stier og bevarer sine frommes vei.
⁹ Da skal du forstå rettferdighet og rett og rettvishet, ja enhver god vei.
¹⁰ For visdom skal komme i ditt hjerte, og kunnskap skal glede din sjel.

Visdommen verner mot fristelse

- ¹¹ Omtanke skal holde vakt over deg, og forstand skal verne deg,
¹² for å fri deg fra den onde vei, fra menn som fører falsk tale,
¹³ fra dem som forlater de rette stier for å vandre på mørkets veier.
¹⁴ De gleder seg ved å gjøre ondt og jubler over alt som er galt og falskt.
¹⁵ De følger krokete stier og går seg vill på sine veier.
¹⁶ Visdommen skal fri deg fra annen manns hustru, fra fremmed kvinne, som taler glatte ord,
¹⁷ som har forlatt sin ungdoms venn og glemt sin Guds pakt.
¹⁸ For hennes hus synker ned i dødsriket, og hennes veier fører ned til de døde.
¹⁹ De som går inn til henne, kommer aldri tilbake og når aldri livets stier.
²⁰ Visdommen skal hjelpe deg til å vandre på de godes vei og holde deg på de rettferdiges stier.
²¹ For de oppriktige skal bo i landet, og de ulastelige bli værende der.
²² Men de ugudelige skal bli utryddet av landet, og de troløse skal bli rykket bort derfra.

Ordspråkene 3

Veiledning for den unge

- ¹ Min sønn! Glem ikke min lære, og la ditt hjerte ta vare på mine bud!
² For tallrike dager og mange leveår skal de gi deg, og fred og lykke.
³ La ikke kjærlighet og trofasthet vike fra deg, bind dem om din hals og skriv dem på ditt hjertes tavle!
⁴ Så skal du finne velvilje og få god forstand i Guds og menneskers øyne.
⁵ Sett din lit til Herren av hele ditt hjerte, og stol ikke på din forstand!
⁶ Kjenn ham på alle dine veier! Så skal han gjøre dine stier rette.
⁷ Vær ikke vis i egne øyne, frykt Herren og vik fra det onde!
⁸ Det skal være helsebot for din kropp og gi ny styrke til dine ben.

- ⁹ Vis Herren ære med gaver av ditt gods og med førstegrøden av hele din avling!
- ¹⁰ Så skal dine lagerhus fylles med overflod og dine pressekar flyte over av most.
- ¹¹ Min sønn! Forakt ikke Herrens tukt og vær ikke utålmodig når han refser deg!
- ¹² For den Herren elsker, den refser han, slik som en far gjør med den sønn han har kjær.
- ¹³ Salig er det menneske som har funnet visdom, det menneske som vinner forstand.
- ¹⁴ For det gir bedre vinning enn å vinne sølv, og bedre utbytte enn gull.
- ¹⁵ Den er mer verdifull enn perler, og alle dine skatter kan ikke lignes med den.
- ¹⁶ Langt liv har den i sin høyre hånd, rikdom og ære i sin venstre.
- ¹⁷ Dens veier er fagre veier, og alle dens stier er fred.
- ¹⁸ Den er et livsens tre for dem som griper den, lykkelig blir hver den som holder fast på den.
- ¹⁹ Herren grunnfestet jorden med visdom, han bygde himmelen med forstand.
- ²⁰ Ved sin kunnskap lot han de dype vann velle fram, og skyene drypper av dugg.
- ²¹ Min sønn! Bevar klokskap og omtanke, la dem ikke vike fra dine øyne!
- ²² Så skal de være liv for din sjel og pryd for din hals.
- ²³ Da skal du vandre din vei trygt og din fot skal ikke støte mot noe.
- ²⁴ Når du legger deg, skal du ikke frykte. Og når du har lagt deg, skal din søvn være søt.
- ²⁵ Du skal ikke engste deg for uventet skrekk, eller for uværet når det kommer over de ugudelige.
- ²⁶ For Herren skal være din tillit, og han skal bevare din fot så den ikke blir fanget.
- ²⁷ Nekt ikke de trengende din hjelp, når det står i din makt å gi den.
- ²⁸ Si ikke til din neste: Gå bort og kom igjen, jeg skal gi deg i morgen - så sant du kan gjøre det nå!
- ²⁹ Legg ikke opp onde planer mot din neste, når han bor hos deg og kjenner seg trygg!

³⁰ Trett ikke med et menneske uten grunn, når han ikke har gjort deg noe ondt!

³¹ Misunn ikke en volds mann, og velg ikke noen av alle hans veier!

³² For en falsk mann er avskyelig for Herren, men med de oppriktige har han fortrolig samfunn.

³³ Herrens forbannelse er over den ugudeliges hus, men de rettferdiges bolig velsigner han.

³⁴ Spotterne spotter han, men de ydmyke gir han nåde.

³⁵ De vise arver ære, men dårene får bare skam.

Ordspråkene 4

Visdom fører til lykke og velsignelse

¹ Mine barn, hør på en fars tilrettevisning og gi akt, så dere kan lære klokskap!

² For god lærdom gir jeg dere. Mine bud må dere ikke forlate.

³ For da jeg var sønn hjemme hos min far, da jeg var liten og min mors eneste barn,

⁴ da underviste han meg og sa til meg: La ditt hjerte holde fast ved mine ord! Hold mine bud, så skal du leve.

⁵ Kjøp visdom! Kjøp forstand! Glem ikke min munns ord og vend deg ikke bort fra dem!

⁶ Forlat ikke visdommen, så skal den vokte deg. Elsk den, så skal den være ditt vern.

⁷ Viktigst er visdommen. Kjøp visdom! Ja, kjøp forstand for alt ditt gods!

⁸ Sett visdommen høyt, så skal den opphøye deg. Den skal bringe deg ære når du favner den.

⁹ Den setter en fager krans på ditt hode, den skal rekke deg en herlig krone.

¹⁰ Hør, min sønn, og ta imot mine ord, så skal dine leveår bli mange.

¹¹ Jeg lærer deg visdommens vei og fører deg på rettvisshets stier.

¹² Når du går, skal ikke noe hindre dine skritt. Når du løper, skal du ikke snuble.

¹³ Hold fast ved min tilrettevisning, slipp den ikke! Bevar den, for den er ditt liv.

¹⁴ Slå ikke inn på de ugudeliges sti og følg ikke de ondes vei.

¹⁵ Sky den, følg den ikke, vik fra den og gå forbi!

- 16** For de får ikke sove uten at de har gjort noe ondt, de mister søvnen om de ikke har ført noen til fall.
- 17** For de eter ugudelighets brød og drikker voldsgjernings vin.
- 18** De rettferdiges sti er som et strålende lys, som blir klarere og klarere til det er høylys dag.
- 19** De ugudeliges vei er som det dype mørke, de vet ikke hva de snubler over.
- 20** Min sønn! Akt på mine ord, bøy ditt øre til min tale!
- 21** La dem ikke vike fra dine øyne, bevar dem dypt i ditt hjerte!
- 22** For de er liv for hver den som finner dem, og legedom for hele hans legeme.
- 23** Bevar ditt hjerte fremfor alt du bevarer, for livet utgår fra det.
- 24** Hold deg fra svikefulle ord, og la falske lepper være langt fra deg.
- 25** La dine øyne se bent fram og la dine øyelokk vende rett fram for deg.
- 26** Gi akt på den sti din fot skal gå, og la alle dine veier være rette.
- 27** Bøy ikke av til høyre eller til venstre, vend din fot fra det onde!

Ordspråkene 5

Ekteskapet er en velsignelse

- 1** Min sønn! Gi akt på min visdom, vend ditt øre til min forstand,
- 2** så du kan ta vare på kloke råd, og dine lepper kan bevare kunnskap!
- 3** For en fremmed kvinnes lepper drypper av honning, og glattere enn olje er hennes tunge.
- 4** Men til sist er hun besk som malurt, skarp som et tveegget sverd.
- 5** Hennes føtter går nedover til døden, til dødsriket fører hennes skritt.
- 6** Livets sti bryr hun seg ikke om, hennes veier går hit og dit, og hun vet det ikke.
- 7** Så hør nå på meg, mine barn, og vik ikke fra min munns ord!
- 8** La din vei være langt fra henne, og kom ikke nær døren til hennes hus,
- 9** for at du ikke skal gi andre din kraft og en grusom herre dine år.
- 10** For da vil fremmede mette seg av det du eier, og det du vant ved ditt strev, kommer i en annen manns hus.
- 11** Da må du stønne i din siste stund, når din kropp og ditt kjøtt tæres bort,

¹² og du må si: Hvordan kunne jeg hate tukt, og hvordan har mitt hjerte kunnet forakte tilrettevisning?

¹³ Jeg hørte ikke på dem som lærte meg, og vendte ikke mitt øre til dem som veiledet meg.

¹⁴ Nær var jeg kommet i den største ulykke midt i menigheten og i forsamlingen.

¹⁵ Drikk vann av din egen brønn, drikk rennende vann av din egen kilde!

¹⁶ Skulle vel dine kilder strøkke ut på gaten og dine bekker renne ut på torgene?

¹⁷ La dem være for deg alene og ikke for fremmede sammen med deg!

¹⁸ La din kilde være velsignet. Gled deg i din ungdoms hustru,

¹⁹ den elskelige hind, den yndefulle gasell! La hennes barm oppleve deg til enhver tid, og la hennes kjærlighet stadig beruse deg!

²⁰ Min sønn, hvorfor skulle du være beruset av attrå etter en annen manns hustru og favne en fremmed kvinnes barm?

²¹ For en manns veier ligger åpne for Herrens øyne, og han gir nøye akt på alle hans fotspor.

²² Den ugudelige fanges i sine egne misgjerninger, og han blir holdt fast av sin egen synds snarer.

²³ Han må dø, fordi han ikke lot seg tukte, og han går til grunne i sin store dårskap.

Ordspråkene 6

Advarsel mot tankeløse løfter

¹ Min sønn, har du borget for din neste, har du gitt en fremmed ditt håndslag,

² har du latt deg binde ved din munns ord, har du latt deg fange ved din munns ord -

³ så gjør slik, min sønn, og redd deg, siden du er kommet i din nestes hånd: Gå og kast deg ned for din neste og treng inn på ham!

⁴ Unn ikke dine øyne søvn eller dine øyelokk en blund!

⁵ Redd deg som en gasell av jegerens hånd og som en fugl av fuglefangerens hånd!

Advarsel mot dovenskap

⁶ Gå til mauren, du late, se dens veier og bli vis.

⁷ Enda den ikke har noen fyrste, oppsynsmann eller herre,

- ⁸ sørger den for mat om sommeren og samler inn føde om høsten.
- ⁹ Hvor lenge vil du ligge, du late? Når vil du stå opp av din søvn?
- ¹⁰ Bare sove litt til! Bare en liten blund! Bare folde hendene litt for å hvile!
- ¹¹ Da kommer armoden over deg som en landstryker, og nøden som en mann med skjold.

Advarsel mot den som har en falsk munn

- ¹² Et fordervet menneske, en ugjerningsmann er den som går omkring med en falsk munn.
- ¹³ Han blunker med øynene, han skraper med føttene, han gjør tegn med fingrene.
- ¹⁴ Han har svik i sitt hjerte. Alltid tenker han ut onde ting og får i gang tretter.
- ¹⁵ Derfor kommer ulykken brått over ham. I et øyeblikk blir han knust og kan ikke bli leget.
- ¹⁶ Seks ting er det Herren hater, sju er avskyelig for hans sjel:
- ¹⁷ Stolte øyne, falsk tunge, og hender som utøser uskyldig blod,
- ¹⁸ et hjerte som legger onde planer, føtter som haster til det som er ondt,
- ¹⁹ et falskt vitne som taler løgn, og den som voldrer strid mellom brødre.

Advarsel mot hor

- ²⁰ Min sønn, hold fast på din fars bud, og forlat ikke din mors lære!
- ²¹ Bind dem alltid til ditt hjerte, knytt dem fast om din hals!
- ²² Når du går, skal de lede deg. Når du ligger, skal de verne deg. Og når du våkner, skal de tale til deg.
- ²³ For budet er en lykt og læren et lys. Tilrettevisning og tukt er en vei til livet,
- ²⁴ slik at de bevarer deg fra en ond kvinne, fra en fremmed kvinnes glatte tunge.
- ²⁵ Ha ikke lyst til hennes skjønnhet i ditt hjerte, og la henne ikke fange deg med sine øyekast!
- ²⁶ For en horkvinne armer ut en mann til siste brødleiv, og annen manns hustru fanger en dyrebar sjel.
- ²⁷ Kan noen hente ild opp i sitt fang uten at hans klær brenner opp?
- ²⁸ Eller kan noen gå på glør uten at hans føtter blir svidd?
- ²⁹ Slik blir det med den som går inn til sin nestes hustru. Ingen som rører henne blir ustraffet.

- 30** Forakter ikke folk en tyv når han stjeler for å stille sin sult?
- 31** Og hvis han blir grepet, må han betale sjudobbelt, alt det gods han har i sitt hus, må han gi fra seg.
- 32** Den som bryter ekteskapet med en kvinne, er hjerteløs. Den som gjør det, ødelegger sin egen sjel.
- 33** Sår og skam får han, og hans vanære slettes aldri ut.
- 34** For nidkjær er mannens vrede, og han sparer ikke på hevners dag.
- 35** Han tar ikke imot bøter og lar seg ikke blidgjøre, selv om du byr ham store gaver.

Ordspråkene 7

Advarsel mot å innlate seg med horkvinner

- 1** Min sønn, ta vare på mine ord og oppbevar mine bud hos deg!
- 2** Ta vare på mine bud, så skal du leve, bevar min lære som din øyesten!
- 3** Bind dem fast til dine fingrer, skriv dem på ditt hjertes tavle!
- 4** Si til visdommen: Du er min søster! Kall forstanden din venninne,
- 5** for at de må bevare deg fra annen manns hustru, fra fremmede kvinner, som taler glatte ord.
- 6** For jeg så en gang ut av vinduet i mitt hus, gjennom gitteret så jeg ned.
- 7** Mens jeg betraktet de uerfarne, la jeg merke til blant ungdommen en uforstandig gutt.
- 8** Han gikk forbi på gaten ved hennes hjørne, og gikk der på veien ved hennes hus -
- 9** i skumringen, da dagen var til ende, i dyp natt og mørke.
- 10** Og se, en kvinne kommer ham i møte, i en horkvinnens klær, med listig hjerte.
- 11** Vill er hun og kåt. Hennes føtter er ikke i ro i hennes hus.
- 12** Snart er hun på gater, snart på torg. Ved hvert hjørne lurar hun.
- 13** Hun griper fatt i ham og kysser ham. Med frekt ansikt sier hun til ham:
- 14** Jeg har fredsofferets kjøtt hjemme hos meg, for i dag har jeg innfridd mine løfter.
- 15** Derfor gikk jeg ut for å møte deg, jeg gikk for å lete deg opp, og jeg fant deg.

- ¹⁶ Jeg har bredt tepper ut på min seng, fargerike tepper av egyptisk lin.
- ¹⁷ Jeg har strødd mitt leie med myrra, aloë og kanel.
- ¹⁸ Kom, la oss beruse oss i kjærlighet til morgenen gryr, fryde oss i elskov!
- ¹⁹ For min mann er ikke hjemme, han er på reise langt herfra.
- ²⁰ Pengepungen tok han med seg, først ved fullmåne kommer han hjem.
- ²¹ Hun fikk lokket ham med sine mange ord, med sine glatte lepper forførte hun ham.
- ²² Straks følger han henne - lik en okse som går til slakteren - lik dåren som føres bort i fotjern for å tuktes,
- ²³ til pilen kløver hans lever - lik fuglen som haster til snaren og ikke vet at det gjelder dens liv.
- ²⁴ Så hør nå på meg, barn, og akt på min munns ord!
- ²⁵ La ikke ditt hjerte vende seg til hennes veier, forvill deg ikke inn på hennes stier!
- ²⁶ For mange som har fått banesår, har hun felt, og tallrike er de hun har slått i hjel.
- ²⁷ Fra hennes hus går det veier til dødsriket, de fører ned til dødens mørke rom.

Ordspråkene 8

Visdommen ber alle om å lytte

- ¹ Hør, visdommen roper! Forstanden lar sin røst høre!
- ² Hun står på toppen av haugene ved veien, der hvor stiene møtes,
- ³ ved siden av portene, ved inngangen til byen, i inngangen til portene roper hun høyt:
- ⁴ Til dere, menn, roper jeg, min røst lyder til menneskenes barn.
- ⁵ Lær klokskap, dere enfoldige! Og dere uforstandige, lær forstand!
- ⁶ Hør! Om store ting taler jeg. Rettvise ord kommer fra mine lepper.
- ⁷ Min tunge taler sannhet: Ugudelighet er avskyelig for mine lepper.
- ⁸ Alle min munns ord er rette, det er ikke noe falskt eller vrangt i dem.
- ⁹ De er alle likefremme ord for den forstandige, og de er rette for dem som har funnet kunnskap.

- 10** Ta imot min formaning istedenfor sølv, og ta imot kunnskap fremfor utsøkt gull!
- 11** For visdom er bedre enn perler, ingen skatter kan lignes med den.
- 12** Jeg, visdommen, bor sammen med klokskap, jeg forstår å finne kloke råd.
- 13** Å frykte Herren er å hate det onde. Stolthet og overmot, dårlig ferd og en falsk munn hater jeg.
- 14** Meg tilhører råd og sann innsikt. Jeg er forstand, styrke hører meg til.
- 15** Ved meg regjerer kongene, og ved meg fastsetter fyrstene det som rett er.
- 16** Ved meg styrer herskerne og høvdingene, alle dommere på jorden.
- 17** Jeg elsker dem som elsker meg, og de som søker meg, skal finne meg.
- 18** Hos meg er rikdom og ære, gammelt arvegods og rettferdighet.
- 19** Min frukt er bedre enn gull, ja, det fineste gull. Den vinning jeg gir, er bedre enn det fineste sølv.
- 20** På rettferds vei vandrer jeg, midt på rettens stier.
- 21** Derfor gir jeg dem som elsker meg, sann rikdom til arv, jeg fyller forrådsrommene deres.

Visdommen har vært hos Gud fra evighet

- 22** Herren hadde meg i eie som begynnelsen av sin vei, før sine gjerninger i gammel tid.
- 23** Fra evighet er jeg blitt innsatt, fra begynnelsen, før jorden var til.
- 24** Da dypene ennå ikke fantes, ble jeg født - da det ennå ikke var kilder fylt med vann.
- 25** Før fjellene ble senket ned, ja før haugene ble jeg født,
- 26** før han hadde skapt jord og mark og jorderikes første muldklump.
- 27** Da han bygde himmelen, var jeg der, da han tegnet inn en hvelving over dypet,
- 28** da han festet skyene der oppe, da han bandt avgrunnens kilder,
- 29** da han satte grense for havet, så vannet ikke skulle gå lenger enn han bød, da han la jordens grunnvoller -
- 30** da var jeg hos ham som kunstner, jeg var hans glede dag etter dag, og jeg frydet meg alltid for hans åsyn.
- 31** Jeg frydet meg på hele hans vide jord, og min lyst hadde jeg i menneskenes barn.

Lykkelig er den som finner visdommen

- ³² Og nå, hør på meg, barn! Salige er de som følger mine veier.
- ³³ Hør på min formaning og bli vise, forakt den ikke!
- ³⁴ Salig er det menneske som hører på meg, så han våker ved mine dører dag etter dag og holder vakt ved mine dørstolper.
- ³⁵ For den som finner meg, finner livet og får nåde hos Herren.
- ³⁶ Men den som ikke finner meg, skader sin egen sjel. Alle de som hater meg, elsker døden.

Ordspråkene 9

Visdommens hus

- ¹ Visdommen har bygd sitt hus, hun har hogd til sine sju søyler.
- ² Hun har slaktet sitt slaktefe, blandet sin vin og dekket sitt bord.
- ³ Hun har sendt ut sine piker, hun roper oppe fra byens høyder:
- ⁴ Vend deg hit, du som er enfoldig! Til den som er uten forstand, sier hun:
- ⁵ Kom, et av mitt brød og drikk av den vin jeg har blandet!
- ⁶ Hold dere borte fra uforstandige mennesker, så skal dere leve! Gå rett fram på forstandens vei!

Spottere og ugudelige lar seg ikke veilede

- ⁷ Den som refser en spotter, henter seg selv vanære, og den som viser en ugudelig til rette, får skam av det.
- ⁸ Vis ikke spotteren til rette, for at han ikke skal hate deg! Tilrettevis den vise, så skal han elske deg.
- ⁹ Lær den vise, så blir han enda mer vis. Lær den rettferdige, så går han fram i lærdom.
- ¹⁰ Å frykte Herren er begynnelsen til visdom, og å kjenne Den Hellige er forstand.
- ¹¹ For ved meg skal dine dager bli mange, og leveår skal bli gitt deg i rikt mål.
- ¹² Er du vis, så er du vis til ditt eget gagn. Er du en spotter, skal du alene lide for det.
- ¹³ Dårskapen er en kåt kvinne, bare uforstand og uvitenhet.
- ¹⁴ Hun sitter foran døren til sitt hus, på en trone på en høyde i byen,
- ¹⁵ for å rope til dem som går forbi på veien, som vandrer rett fram på sine stier:

- ¹⁶ Vend deg hit, du som er enfoldig! Til den som er uten forstand, sier hun:
- ¹⁷ Stjålet vann er søtt, og brød som en spiser i smug, smaker herlig.
- ¹⁸ Men han vet ikke at der bor dødningene, at hennes gjester er i dødsrikets dyp.

Ordspråkene 10

Salomos ordspråk

- ¹ Salomos ordspråk. En vis sønn gleder sin far, men en uforstandig sønn er sin mors sorg.
- ² Ugudelighets skatter gagnar ikke, men rettferdighet frir fra døden.
- ³ Herren lar ikke den rettferdige sulte, men de ugudeliges ønske støter han bort.
- ⁴ Den som arbeider med lat hånd, blir fattig, Men den flittiges hånd gjør rik.
- ⁵ En klok sønn samler om sommeren, en dårlig sønn sover i høsttiden.
- ⁶ Velsignelser kommer over den rettferdiges hode, men vold skjuler de ugudeliges munn.
- ⁷ Den rettferdiges minne lever i velsignelse, men de ugudeliges navn råtner bort.
- ⁸ Den som har visdom i hjertet, tar imot budene. Men den som har dårens lepper, går til grunne.
- ⁹ Den som vandrer uklanderlig, vandrer trygt. Den som går krokveier, blir oppdaget.
- ¹⁰ Den som blunker med øyet, volder smerte. Og den som har dårens lepper, skal gå til grunne.
- ¹¹ Den rettferdiges munn er en livsens kilde, men de ugudeliges lepper dekker over vold.
- ¹² Hat vekker trette, men kjærlighet dekker over alle overtredelser.
- ¹³ På den forstandiges lepper finnes visdom, men stokken er for den uforstandiges rygg.
- ¹⁴ De vise gjemmer på kunnskap, men dårens munn fremmer ødeleggelse.
- ¹⁵ Rikmanns gods er hans faste borg, de fattiges armod er deres ødeleggelse.
- ¹⁶ Det som den rettferdige vinner, blir ham til liv. Den ugudeliges inntekt leder ham til synd.
- ¹⁷ Den som akter på tukt, er på vei til livet. Men den som forakter tilrettevisning, vil gå seg vill.

¹⁸ Den som skjuler hat, har falske lepper. Den som farer med sladder, er en dåre.

¹⁹ Hvor det er mange ord, mangler det ikke på synd. Men den som holder sine lepper i tømme, er klok.

²⁰ Den rettferdiges tunge er som fineste sølv. De ugudeliges hjerte er ingen ting verd.

²¹ Den rettferdiges lepper gir næring til mange, men dårer dør, fordi de er uten forstand.

²² Det er Herrens velsignelse som gjør rik, og eget strev legger ikke noe til.

²³ Det er en lyst for dåren å gjøre skamløse gjerninger, men visdom er en glede for den forstandige mann.

²⁴ Det som den ugudelige er redd for, det skal komme over ham. Men de rettferdiges ønsker skal Gud oppfylle.

²⁵ Når en storm farer fram, så er den ugudelige ikke mer. Men den rettferdige har en evig grunnvoll.

²⁶ Som eddik for tennene og røk for øynene, slik er den late for den som sender ham.

²⁷ Herrens frykt forlenger livet, men de ugudeliges år forkortes.

²⁸ De rettferdige har glede i vente, men de ugudeliges håp går til grunne.

²⁹ Herrens vei er et vern for den ustraffelige, men den er ødeleggelse for dem som gjør urett.

³⁰ De rettferdige skal aldri rokkes, men de ugudelige skal ikke få bo i landet.

³¹ Den rettferdiges munn bærer visdoms frukt. Men den falske tunge skal skjæres av.

³² Den rettferdiges lepper forstår hva som er til behag, men de ugudeliges munn er bare falskhet.

Ordspråkene 11

¹ Falsk vekt er avskyelig for Herren, men fullvektige lodd er til behag for ham.

² Med overmot følger skam, men de ydmyke har visdom.

³ De oppriktiges rettsinn leder dem, men de troløses forventde sinn ødelegger dem.

⁴ Gods hjelper ikke på vredens dag, men rettferdighet frir fra døden.

⁵ Den ustraffeliges rettferdighet gjør hans vei jevn, men den ugudelige faller ved sin ugudelighet.

- ⁶ De oppriktiges rettferdighet frelser dem, men de troløse fanges av sitt eget begjær.
- ⁷ Når et ugudelig menneske dør, blir hans håp til intet. Det forgår, det de onde lengter etter.
- ⁸ Den rettferdige befries av trengsel, og den ugudelige kommer i hans sted.
- ⁹ Med munnen ødelegger den gudløse sin neste, men ved sin kunnskap blir de rettferdige befridd.
- ¹⁰ Når det går de rettferdige godt, jubler byen, og når de ugudelige omkommer, lyder fryderop.
- ¹¹ Ved de oppriktiges velsignelse blir en by opphøyet, men de ugudeliges munn bryter den ned.
- ¹² Den som er uten omdømme, taler foraktelig om sin neste, men en forstandig mann tier.
- ¹³ Den som går omkring og baktaler, åpenbarer hemmeligheter. Men den som er trofast i ånden, skjuler saken.
- ¹⁴ Uten styre faller et folk, men der det er mange rådgivere, er det frelse.
- ¹⁵ Ille går det den som borger for en fremmed, men den som nekter å gi håndslag, er sikker.
- ¹⁶ En elskelig kvinne vinner ære, voldsmenn vinner rikdom.
- ¹⁷ En barmhjertig mann gjør vel mot sin egen sjel, men en hardhjertet mann ødelegger seg selv.
- ¹⁸ Den ugudelige vinner en lønn som svikter, men den som sår rettferd, får en lønn som varer.
- ¹⁹ Slik er rettferdighet til liv, men den som jager etter ondt, volder sin egen død.
- ²⁰ Avskyelig for Herren er de som har et falskt hjerte, men de som vandrer oppriktig, er til velbehag for ham.
- ²¹ Sannelig, den onde blir ikke ustraffet, men de rettferdiges ætt slipper unna.
- ²² Som en gullring i et svinetryne er en vakker kvinne som er uten forstand.
- ²³ De rettferdiges lengsel er bare det som godt er. De ugudelige har vrede i vente.
- ²⁴ Den ene strør ut og får enda mer, den andre holder tilbake mer enn rett er, og det blir likevel bare fattigdom.
- ²⁵ Den som sprer velsignelse, skal trives. Og den som lesker andre, han blir selv forfrisket.

²⁶ Den som holder korn tilbake, han blir forbannet av folket. Men velsignelse kommer over den som selger korn.

²⁷ Den som ivrig søker det som godt er, han søker det som er til behag. Men den som jager etter ondt, over ham kommer det onde.

²⁸ Den som setter sin lit til sin rikdom, han skal falle. Men de rettferdige skal grønnnes som løvet.

²⁹ Den som setter sitt hus i ulage, skal arve vind. Og dåren blir en tjener for den vise.

³⁰ Den rettferdiges frukt er et livets tre. Den vise fanger sjeler.

³¹ Se, den rettferdige får sin lønn på jorden. Hvor mye mer da den ugudelige og synderen!

Ordspråkene 12

¹ Den som elsker tukt, elsker kunnskap. Men den som hater refselse, er dum.

² Den gode får nåde hos Herren, men den som farer med svik, blir fordømt.

³ Ugudelighet hjelper ikke noe menneske til å stå støtt. Men de rettferdiges rot blir ikke røknet.

⁴ En god kone er sin manns krone, men en dårlig er som råttighet i hans ben.

⁵ De rettferdige tenker bare på det som rett er, de ugudelige legger svikefulle planer.

⁶ Den ugudeliges ord er et bakhold til blodsutgytelse, men de oppriktiges munn frelser dem.

⁷ De ugudelige kastes over ende, og så er de ikke mer. Men de rettferdiges hus står fast.

⁸ En mann får ros for sin forstand, men den som har et forvendt hjerte, blir til forakt.

⁹ Bedre er en småkårsmann som arbeider for seg selv, enn en som vil være storkar, men ikke har brød.

¹⁰ Den rettferdige har omsorg for sin buskap, men den ugudeliges hjerte er hardt.

¹¹ Den som dyrker sin jord, skal ete seg mett på brød. Men den som jager etter tomme ting, er uten forstand.

¹² Den ugudelige begjærer det som er en snare for de onde. Men de rettferdige gir Gud fast rot.

- ¹³ I leppenes synd er en ondskapens snare. Men den rettferdige kommer ut av trengsel.
- ¹⁴ Av sin munns frukt mettes en mann med godt, og det et menneskes hender har gjort, det gjengjeldes ham.
- ¹⁵ Dårens vei er rett i hans egne øyne, men den som hører på råd, er vis.
- ¹⁶ Dårens vrede blir kjent samme dag, men den som skjuler krenkelser, er klok.
- ¹⁷ Den som sier sannheten, taler det som er rett, men et falskt vitne taler svik.
- ¹⁸ Tankeløs tale stikker som sverd, men de vises tunge helbreder.
- ¹⁹ Den som taler sant, blir stående for alltid, men løgneren bare et øyeblikk.
- ²⁰ De som smir ondt, har svik i sitt hjerte. Men de som råder til fred, får glede.
- ²¹ Det rammer ikke den rettferdige noe ondt, men de ugudelige får ulykke i fullt mål.
- ²² Falske lepper er avskyelig for Herren, men de som går ærlig fram, er ham til behag.
- ²³ Et klokt menneske skjuler det han vet, men dårenes hjerte roper ut sin dårskap.
- ²⁴ Den flittiges hånd kommer til å styre, men lathet blir trell.
- ²⁵ Bekymring i en manns hjerte tynger ham, men et godt ord gleder ham.
- ²⁶ Den rettferdige veileder sin neste, men de ugudeliges vei fører dem vill.
- ²⁷ Den late steker ikke sin fangst. Men den flittige får en kostelig skatt.
- ²⁸ På rettferdighets sti er det liv, det er en ryddet vei som ikke fører til døden.

Ordspråkene 13

- ¹ En klok sønn hører på sin fars tilrettevisning, men en spotter hører ikke på irettesettelse.
- ² Av sin munns frukt nyter en mann godt, men de troløses hu står til vold.
- ³ Den som vokter sin munn, bevarer sitt liv. Men den som lukker sine lepper vidt opp, for ham blir det til ulykke.
- ⁴ Den late krever og får ikke noe, men den flittige får sine ønsker oppfylt.
- ⁵ Den rettferdige hater løgnaktige ord, men den ugudelige handler ondt og skammelig.
- ⁶ Rettferdighet verner den som lever ustraffelig, men ugudelighet feller den som gjør synd.

- ⁷ Den ene opptrer som rikmann, men har ingenting. Den andre viser seg som en fattig mann og har mye gods.
- ⁸ En manns rikdom er løsepenger for hans liv, men den fattige er det ingen som truer.
- ⁹ De rettferdiges lys skinner klart, men de ugudeliges lampe slokner.
- ¹⁰ Hovmod volder bare trette, men hos dem som tar imot råd, er det visdom.
- ¹¹ Lettvunnet rikdom minker, men den som samler litt etter litt, øker sitt gods.
- ¹² Langvarig venting gjør hjertet sykt, men et oppfylt ønske er et livets tre.
- ¹³ Den som forakter ordet, ødelegger seg selv. Men den som frykter budet, han får lønn.
- ¹⁴ Den vises lære er en livets kilde, ved den slipper en fra dødens snarer.
- ¹⁵ Med god forstand vinner en menneskenes velvilje, men de troløses vei er hard.
- ¹⁶ Hver den som er klok, går fram med forstand, men en dåre stiller sin dårskap til skue.
- ¹⁷ Et ugudelig sendebud faller i ulykke, men det følger legedom med en trofast budbærer.
- ¹⁸ Armod og skam får den som ikke vil vite av tukt. Men den som akter på refselse, blir æret.
- ¹⁹ Et oppfylt ønske gjør sjelen godt, men det å holde seg fra ondt, er motbydelig for dårer.
- ²⁰ Søk omgang med de vise, og du skal bli vis. Men dårers venn går det ille.
- ²¹ Syndere forfølges av ulykke, men rettferdige lønnes med godt.
- ²² En god mann etterlater arv til barnebarn, men synderens gods er gjemt til den rettferdige.
- ²³ Den fattiges nybrott gir rikelig føde, men den går tapt når uretten rår.
- ²⁴ Den som sparer sitt ris, hater sin sønn. Men den som elsker ham, tukter ham tidlig.
- ²⁵ Den rettferdige eter og blir mett, men de ugudelige må gå med tom mage.

Ordspråkene 14

- ¹ Kvinnevisdom bygger sitt hus, men dårskap river det ned med sine hender.
- ² Den som vandrer i oppriktighet, frykter Herren. Men den som går krokveier, forakter ham.

- ³ I dårens munn er et ris for hans hovmod, men de vises lepper er deres vern.
- ⁴ Der hvor det ingen okser er, der er krybben tom. Men rikelig vinning kommer ved oksens kraft.
- ⁵ Trofast vitne lyver ikke, men den som taler løgn, er et falskt vitne.
- ⁶ Spotteren søker visdom, men finner den ikke. Men for den forstandige er kunnskap lett å vinne.
- ⁷ Hold deg borte fra en dåraktig mann, for du vil ikke finne kunnskaps ord på hans lepper.
- ⁸ Den klokes visdom er at han kjenner sin vei, men det er dårsers dårskap at de bedrar seg selv.
- ⁹ Dårer spottes av sitt eget skyldoffer, men blant de oppriktige råder Guds velbehag.
- ¹⁰ Hjertet kjenner sin egen bitre smerte, og i dets glede blander ingen fremmed seg inn.
- ¹¹ De ugudeliges hus skal ødelegges, men de oppriktiges telt skal blomstre.
- ¹² Det er en vei som synes rett for en mann, men enden på det er dødens veier.
- ¹³ Selv under latter har hjertet smerte, og enden på gleden er sorg.
- ¹⁴ Av sin ferd skal den frafalne bli mett, og en god mann holder seg borte fra ham.
- ¹⁵ Den enfoldige tror hvert ord, men den kloke gir akt på sine skritt.
- ¹⁶ Den vise frykter og holder seg borte fra det onde, men dåren er overmodig og trygg.
- ¹⁷ Den bråsinde handler dåraktig, og en listig mann blir hatet.
- ¹⁸ De godtroende har fått dårskap i arv, men de kloke krones med kunnskap.
- ¹⁹ De onde må bøye seg for de gode, og de ugudelige ved den rettferdiges porter.
- ²⁰ Selv av sin venn blir den fattige hatet, men mange er de som elsker en rik.
- ²¹ Den som forakter sin neste, synder. Men salig er den som har medynk med arminger.
- ²² Skulle de ikke fare vill, de som tenker ut det som er ondt? Men de som tenker godt, møter miskunn og trofasthet.
- ²³ Ethvert strevsomt arbeid gir vinning, men tomt snakk fører bare til tap.
- ²⁴ De vises rikdom er deres krone. Dårenes dårskap er og blir dårskap.

- ²⁵ Et sanndru vitne frelser liv, men den som taler løgn, er full av svik.
- ²⁶ Den som frykter Herren, har et sterkt vern, og for hans barn skal Herren være en tilflukt.
- ²⁷ Å frykte Herren er en livets kilde, så en slipper fra dødens snarer.
- ²⁸ Mye folk er kongens ære, men mangel på folk er fyrstens fall.
- ²⁹ Den langmodige har stor forstand, men den bråsinde viser stor dårskap.
- ³⁰ Et fredfylt hjerte gir legemet liv, men hissighet er råttethet i benene.
- ³¹ Den som undertrykker en arming, håner hans skaper. Men den som har medynk med den fattige, ærer Skaperen.
- ³² Den ugudelige kastes ned av sin egen ondskap, men den rettferdige er frimodig i døden.
- ³³ I den forstandiges hjerte holder visdommen seg stille, men i dårenes indre gir den seg til kjenne.
- ³⁴ Rettferdighet opphøyer et folk, men synden er folkenes vanære.
- ³⁵ En klok tjener vinner kongens velvilje, men over en dårlig tjener kommer hans vrede.

Ordspråkene 15

- ¹ Mildt svar demper harme, men et sårende ord vekker vrede.
- ² De vises tunge gir god kunnskap, men dårenes munn lar det strømme ut dårskap.
- ³ Herrens øyne når alle steder, de ser både etter onde og etter gode.
- ⁴ En sindig tunge er et livets tre, men en falsk tunge sårer hjertet.
- ⁵ Dåren forakter sin fars tukt, men den som akter på tilrettevisning, er klok.
- ⁶ I en rettferdig manns hus er det mye gods, men det den ugudelige tjener, blir til plage for ham.
- ⁷ De vises lepper strør ut kunnskap, men dårenes hjerte er ikke rett.
- ⁸ De ugudeliges offer er vemmelig for Herren, men de oppriktiges bønn er til behag for ham.
- ⁹ Den ugudeliges vei er motbydelig for Herren, men han elsker den som jager etter rettferdighet.
- ¹⁰ Hard straff rammer den som forlater den rette sti. Den som hater tilrettevisning, skal dø.

- 11 Dødsriket og avgrunnen ligger åpne for Herren, hvor mye mer da menneskenes hjerter!
- 12 En spotter liker ikke å bli irettesatt, til de vise går han ikke.
- 13 Et glad hjerte gjør ansiktet lyst, men hjertesorg bryter ånden ned.
- 14 Den forstandiges hjerte søker kunnskap, men dårers munn farer bare med dårskap.
- 15 Alle den ulykkeliges dager er onde, men et glad hjerte er et stadig gjestebud.
- 16 Bedre er lite med Herrens frykt enn en stor skatt med uro.
- 17 Bedre er en rett grønt med kjærlighet enn en fet okse med hat.
- 18 En hissig mann vekker strid, men den langmodige stiller trette.
- 19 Den lates vei er som en tornehekk, men de oppriktige har en ryddet vei.
- 20 En vis sønn gleder sin far, men et uforstandig menneske forakter sin mor.
- 21 Dårskap er en glede for den som er uten forstand, men den forstandige går rett fram.
- 22 Planer blir til intet uten rådslagning, men der det er mange rådgivere, har de fremgang.
- 23 En mann gleder seg når hans munn kan gi svar. Hvor godt er et ord i rette tid!
- 24 Den forstandige går livets vei oppover for å unngå dødsriket der nede.
- 25 De hovmodiges hus river Herren ned, men han lar enkens merkesteiner stå fast.
- 26 Den ondes tanker er motbydelige for Herren, men milde ord er rene.
- 27 Den som jager etter vinning, setter sitt hus i ulage, men den som hater bestikkelse, skal leve.
- 28 Den rettferdiges hjerte tenker på hvordan en skal svare, men den ugudeliges munn lar onde ting strømme ut.
- 29 Herren er langt borte fra de ugudelige, men de rettferdiges bønn hører han.
- 30 Øynenes lys gleder hjertet. Et godt budskap gir marg i ben.
- 31 Den som åpner sitt øre for tilrettevisning til livet, holder seg gjerne blant de vise.
- 32 Den som ikke vil vite av tukt, forakter sin egen sjel. Men den som hører på tilrettevisning, vinner forstand.

³³ Herrens frykt er tukt til visdom, og ydmykhet går forut for ære.

Ordspråkene 16

- ¹ Hjertets planer hører mennesket til, men tungens svar kommer fra Herren.
- ² Alle en manns veier er rene i hans egne øyne, men Herren veier åndene.
- ³ Legg dine gjerninger på Herren, så skal dine planer ha fremgang.
- ⁴ Alt har Herren gjort til sin hensikt, også den ugudelige til ulykkens dag.
- ⁵ Hver hovmodig mann er avskyelig for Herren, en slik mann blir så visst ikke straffet.
- ⁶ Ved kjærlighet og trofasthet blir misgjerning sonet. Ved frykt for Herren holder en seg fra det onde.
- ⁷ Når Herren har behag i en manns ferd, da gjør han det slik at selv hans fiender holder fred med ham.
- ⁸ Bedre er lite med rettferdighet enn stor vinning med urett.
- ⁹ Menneskets hjerte tenker ut sin vei, men Herren styrer hans gang.
- ¹⁰ Guddomsord er på kongens lepper, hans munn skal ikke forsynde seg når han dømmer.
- ¹¹ Rett vekt og rette vektskåler hører Herren til. Alle vektsteiner i pungen er hans verk.
- ¹² Ugudelige gjerninger er avskyelige for konger, for ved rettferdighet blir tronen trygget.
- ¹³ Rettferdige lepper er til behag for konger, og den som taler det som rett er, elsker de.
- ¹⁴ En konges vrede er dødens bud, men en vis mann stiller vreden.
- ¹⁵ I lyset fra kongens åsyn er det liv, og hans velvilje er som en sky med senregn.
- ¹⁶ Å vinne visdom - hvor mye bedre er det ikke enn gull! Og å vinne forstand er mer verdt enn sølv.
- ¹⁷ De oppriktiges kongevei er å holde seg fra det onde. Den som akter på sin vei, bevarer sitt liv.
- ¹⁸ Forut for undergang går overmot, og forut for fall en hovmodig ånd.
- ¹⁹ Det er bedre å være ydmyk sammen med dem som er i nød, enn å dele bytte med de overmodige.

- ²⁰ Den som akter på ordet, skal finne lykke. Og den som setter sin lit til Herren, er salig.
- ²¹ Den som er vis i hjertet, blir kalt forstandig, og gode ord fremmer lærdom.
- ²² Klokskap er en livets kilde for dem som eier den, men dårskap er straffen for dårer.
- ²³ Den vises hjerte gjør hans munn forstandig og legger mer og mer lærdom på hans lepper.
- ²⁴ Milde ord er som en strøm av honning, søte for sjelen og en legedom for kroppen.
- ²⁵ Det er en vei som synes rett for en mann, men enden på det er dødens veier.
- ²⁶ Arbeiderens sult arbeider for ham, for hans munn driver ham fram.
- ²⁷ Et fordervet menneske graver en ulykkens grav, og på hans lepper er det som en fortærende ild.
- ²⁸ En falsk mann volder trette, og den som baktaler, skiller venn fra venn.
- ²⁹ En voldsmann lurar sin neste og fører ham inn på en vei som ikke er god.
- ³⁰ Den som lukker øynene for å tenke på svik, og den som kniper leppene sammen, han setter det onde i verk.
- ³¹ Grå hår er en fager krone, den finnes på rettferdighets vei.
- ³² Den langmodige er bedre enn en veldig helt, og den som styrer sitt sinn, er bedre enn den som inntar en by.
- ³³ Loddet blir ristet i kappens fold, men avgjørelsen kommer alltid fra Herren.

Ordspråkene 17

- ¹ Bedre et stykke tørt brød med ro og fred enn et hus fullt av slakt med trette.
- ² En klok tjener får råde over en sønn som er årsak til vanære, og blant brødrene får han del i arven.
- ³ Smeltedigel for sølv og ovn for gull, men den som prøver hjertene, er Herren.
- ⁴ Den onde gir akt på ondskaps leppe, løgneren lytter til ødeleggelsens tunge.
- ⁵ Den som spotter den fattige, håner hans skaper. Den som gleder seg over ulykke, skal ikke bli ustraffet.
- ⁶ Barnebarn er de gamles krone, og barns pryde er deres fedre.
- ⁷ Det sømmer seg ikke for dåren å tale store ord, og enda mindre for den høybårne å tale løgn.

- ⁸ En gave er en edelstein i dens øyne som får den. Hvor den kommer, gjør den lykke.
- ⁹ Den som dekker over overtredelse, søker kjærlighet. Men den som riper opp en sak, skiller venn fra venn.
- ¹⁰ Skjenn virker bedre på den forstandige enn hundre slag på dåren.
- ¹¹ En ond mann er bare ute etter ugagn, men en ubarmhjertig engel sendes imot ham.
- ¹² Bedre for en mann å møte en bjørn som ungene er tatt fra, enn å møte en dåre i hans dårskap.
- ¹³ Den som gjengjelder godt med ondt, fra hans hus skal ulykken ikke vike bort.
- ¹⁴ Å begynne trette er som å åpne opp for vann. La så tretten fare, før den bryter løs.
- ¹⁵ Den som frikjenner en ugudelig, og den som domfeller en rettferdig, de er begge to avskyelige for Herren.
- ¹⁶ Hva hjelper penger i dårens hånd til å kjøpe visdom, siden han er uten forstand?
- ¹⁷ En venn elsker alltid, og en bror fødes til hjelp i nød.
- ¹⁸ Et menneske som ikke har forstand, gir håndslag og borger for sin neste.
- ¹⁹ Den som elsker trette, elsker synd. Den som gjør sin dør høy, søker sin egen undergang.
- ²⁰ Den som er falsk i hjertet, finner ikke noe som er godt. Og den som er vrang i sin tale, faller i ulykke.
- ²¹ Den som har en narr til sønn, får sorg av ham. En dåres far har ingen glede.
- ²² Et glad hjerte gir god legedom, men en motløs ånd tar marginen fra benene.
- ²³ Den ugudelige tar gaver ut av brystlommen for å bøye rettens gang.
- ²⁴ Den forstandige har visdommen for øye, men dårens øyne er ved jordens ende.
- ²⁵ En uforstandig sønn er til bedrøvelse for sin far og til bitter sorg for henne som fødte ham.
- ²⁶ Å bøtelegge den rettferdige er ikke godt. Å slå edle menn er tvert imot all rett.
- ²⁷ Den som er sparsom med sine ord, er klok. Den kaldsindige er en forstandig mann.

²⁸ Også dåren aktes for klok når han tier, for vis når han holder sine lepper lukket.

Ordspråkene 18

¹ Den egensindige følger bare sin egen lyst, og ypper til strid mot all sunn visdom.

² Dåren bryr seg ikke om å være forstandig, han vil bare vise hva han tenker i sitt hjerte.

³ Når den ugudelige kommer, kommer også forakt, og med skammen følger spott.

⁴ Ordene i en manns munn er som dype vann, visdommens kilde er som en bekk som veller fram.

⁵ Det er ille å gi den skyldige medhold, å skyve den rettferdige til side i retten.

⁶ Dårens lepper volder trette, og hans munn roper etter pryl.

⁷ Dårens munn er til ulykke for ham selv, og hans lepper er en snare for hans liv.

⁸ Baktalerens ord er som lekke retter, og de trenger ned i menneskets indre.

⁹ Den som er lat i sin gjerning, er også en bror til ødeleggeren.

¹⁰ Herrens navn er et fast tårn, til det løper den rettferdige og blir berget.

¹¹ Den rikes gods er hans festning, som en høy mur i hans egen tanke.

¹² Forut for fall opphøyer en manns hjerte seg, men ydmykhet går forut for ære.

¹³ Når en svarer før han hører, da blir det til dårskap og skam for ham.

¹⁴ En manns ånd kan holde ham oppe i hans sykdom, men hvem kan bære en motløs ånd?

¹⁵ Den forstandiges hjerte kjøper kunnskap, og de vises øre søker kunnskap.

¹⁶ Et menneskes gave gir ham rom og fører ham fram for store herrer.

¹⁷ Den som taler først i en rettssak, synes å ha rett. Men så kommer motparten og gransker hans ord.

¹⁸ Loddet gjør ende på trette og skiller mellom mektige.

¹⁹ En bror som en har gjort urett mot, er vanskeligere å vinne enn en festning. Å trette med ham er som en bom for en borg.

²⁰ Med frukten av en manns munn blir hans mage mett, med sine leppers grøde blir han mett.

²¹ Død og liv er i tungens vold, og hver den som gjerne bruker den, skal ete dens frukt.

²² Den som har funnet en hustru, har funnet lykke, og har fått en god gave fra Herren.

²³ Den fattige kommer med ydmyke bønner, men den rike svarer med harde ord.

²⁴ En mann med mange venner går det ille. Men det finnes venner som henger fastere ved en enn en bror.

Ordspråkene 19

¹ Bedre er en fattig som vandrer i ustraffelighet, enn en mann med falske lepper, som er en dåre.

² Også den som ikke bruker omtanke, går det ille, og den som er snar på foten, synder.

³ Menneskets egen dårskap ødelegger hans vei, og hans hjerte raser mot Herren.

⁴ Rikdom skaper mange venner, den fattige blir skilt fra sin venn.

⁵ Et falskt vitne skal ikke bli ustraffet, og den som taler løgn, skal ikke komme unna.

⁶ Mange smigrer for den gavmilde, og alle er venner med den som er rundhåndet.

⁷ Alle den fattiges brødre hater ham. Enda mer holder hans venner seg borte fra ham. Han jager etter ord som ikke er å finne.

⁸ Den som vinner forstand, elsker sitt liv. Den som holder fast ved visdom, finner lykke.

⁹ Et falskt vitne skal ikke bli ustraffet, og den som taler løgn, skal omkomme.

¹⁰ Det sømmer seg ikke for en dåre å leve i overflod. Enda mindre sømmer det seg for en trell å herske over fyrster.

¹¹ Et menneskes klokskap gjør ham langmodig, og det er en ære at han overser krenkelser.

¹² En konges vrede er som løvens brøl, men hans velvilje er som dugg på gress.

¹³ En uforstandig sønn er bare til ulykke for sin far, og en kvinnes tretter er et stadig takdrypp.

¹⁴ Hus og gods er en arv fra fedre, men en forstandig hustru er en gave fra Herren.

- ¹⁵ Dovenskap senker en i dyp søvn, og den late skal sulte.
- ¹⁶ Den som holder budet, holder seg selv i live. Den som ikke akter på sin ferd, skal miste sitt liv.
- ¹⁷ Den som forbarmer seg over den fattige, låner til Herren, og Herren skal gjengjelde ham hans velgjerning.
- ¹⁸ Tukt din sønn, for det er ennå håp, men la deg ikke drive til å drepe ham!
- ¹⁹ Den som lar sin vrede bli stor, bør bøte. For dersom du hjelper ham, må du gjøre det igjen og igjen.
- ²⁰ Hør på råd og ta imot tukt, så du kan bli vis til slutt.
- ²¹ Det er mange tanker i en manns hjerte, men Herrens råd skal stå fast.
- ²² Et menneskes ønske er miskunn. En fattig er lykkeligere enn en mann som lyver.
- ²³ Herrens frykt fører til liv, og mett får en gå til hvile uten å bli besøkt av ulykke.
- ²⁴ Den late stikker sin hånd i fatet, men fører den ikke engang tilbake til sin munn.
- ²⁵ Slå spotteren, så vil den uforstandige bli klok. Vis den forstandige til rette, så vil han komme til innsikt og kunnskap.
- ²⁶ Den som bruker vold mot sin far og jager sin mor bort, er en dårlig, en skamløs sønn.
- ²⁷ Min sønn, hold opp med å høre på formaning, når du likevel bare forviller deg bort fra kunnskaps ord.
- ²⁸ Et fordervet vitne spotter det som er rett, og de gudløses munn sluker urett.
- ²⁹ Straff er fastsatt for spottere og pryl for dårenes rygg.

Ordspråkene 20

- ¹ Vinen er en spotter, sterk drikk fører til bråk, og hver den som raver av den, blir ikke vis.
- ² Den redsel en konge vekker, er som løvens brøl. Den som gjør ham vred, spiller sitt liv.
- ³ Det er en ære for en mann at han holder seg borte fra trette, men enhver dåre ypper strid.
- ⁴ Den late vil ikke pløye om høsten, derfor søker han forgjeves etter grøde i skurden.

- ⁵ Tankene i en manns hjerte er et dypt vann, men en forstandig mann kan dra det opp.
- ⁶ Mange mennesker roper høyt, hver om sin kjærlighet. Men hvem finner vel en trofast mann?
- ⁷ Den rettferdige vandrer uklanderlig. Lykkelige er hans barn etter ham.
- ⁸ En konge som sitter på sitt dommersete, sikter og skiller ut alt ondt med sine øyne.
- ⁹ Hvem kan si: Jeg har rensset mitt hjerte, jeg er fri fra min synd?
- ¹⁰ To slags vektsteiner og to slags mål - begge deler er avskyelig for Herren.
- ¹¹ En ung gutt viser ved sine gjerninger om hans ferd vil bli ren og rett.
- ¹² Øret som hører, og øyet som ser - Herren har skapt dem begge to.
- ¹³ Elsk ikke søvn, for at du ikke skal bli fattig. Lukk dine øyne opp, så får du brød nok å ete.
- ¹⁴ Dårlig, dårlig! sier kjøperen. Men når han går bort, roser han seg.
- ¹⁵ Det fins gull og perler i mengde, men lepper som taler kunnskap, er en kostelig ting.
- ¹⁶ Ta hans klær, for han har borget for en annen! Ta pant av ham for fremmedes skyld!
- ¹⁷ Brød som er vunnet ved svik, smaker mannen søtt, men siden blir hans munn full av småstein.
- ¹⁸ Planer får fremgang ved rådslagning. Søk veiledning også når du fører krig.
- ¹⁹ Den som går omkring som baktaler, åpenbarer hemmeligheter. Ha ikke noe å gjøre med den som er åpenmunnet.
- ²⁰ Den som forbanner sin far og sin mor, hans lampe skal slokne i belgmørke.
- ²¹ En arv som en fra først av har revet til seg, blir til sist uten velsignelse.
- ²² Si ikke: Jeg vil gjengjelde med ondt! Vent på Herren, og han skal frelse deg!
- ²³ To slags vektsteiner er avskyelig for Herren, og falsk vekt er noe ondt.
- ²⁴ Herren styrer mannens skritt. Hvordan skulle et menneske skjønne sin vei?
- ²⁵ Det er farlig for et menneske at han i tankeløshet vier noe til Gud og først etterpå overveier sine løfter.
- ²⁶ En vis konge skiller ut de ugudelige og lar hjulet gå over dem.

²⁷ Menneskets ånd er en Herrens lampe. Den ransaker alle kamrene i hans indre.

²⁸ Miskunn og sannferdighet er en vakt om kongen. Han støtter sin trone ved miskunn.

²⁹ De unges pryd er deres kraft, de gamles ære er de grå hår.

³⁰ Skrammer og sår renser bort det onde, slag renser hjertets indre.

Ordspråkene 21

¹ Kongens hjerte er som bekker i Herrens hånd, han bøyer det dit han vil.

² Alle en manns veier er rette i hans egne øyne, men Herren veier hjertene.

³ Å gjøre rett og skjell er mer verd for Herren enn offer.

⁴ Stolte øyne og overmodig hjerte - de ugudeliges lampe blir dem til synd.

⁵ Den flittiges tanker fører bare til vinning, men hastverk bare til tap.

⁶ Den rikdommen en vinner ved svekefull tunge, er et pust som blir borte i luften, og den fører til døden.

⁷ De ugudeliges vold skal rive dem selv bort, fordi de ikke ville gjøre det som er rett.

⁸ Skyldtyngtet mann går krokete veier, men den rene går rett fram.

⁹ Bedre å bo i et hjørne på taket enn med trettekjær kvinne i felles hus.

¹⁰ Den ugudeliges sjel har lyst til det onde. Hans neste finner ikke barmhjertighet hos ham.

¹¹ Når du straffer en spotter, blir den uforstandige vis. Når du lærer en vis, tar han imot kunnskap.

¹² Den Rettferdige gir akt på den ugudeliges hus, han styrter de ugudelige i ulykke.

¹³ Den som lukker sitt øre for den fattiges skrik, han skal selv rope, men ikke få svar.

¹⁴ En gave i det skjulte stiller vrede, og en hemmelig foræring stiller stor harme.

¹⁵ Det er en glede for den rettferdige å gjøre rett, men en gru for dem som gjør urett.

¹⁶ Det menneske som forviller seg bort fra klokskapens vei, han havner blant dødninger.

- ¹⁷ Fattig blir den mann som elsker forlystelser. Den som elsker vin og olje, blir ikke rik.
- ¹⁸ Den ugudelige blir løsepenge for den rettferdige, og den troløse kommer i de oppriktiges sted.
- ¹⁹ Bedre å bo i et øde land enn hos en arg og trettekjær kvinne.
- ²⁰ Kostbare skatter og olje er det i den vises bolig, men dåren gjør ende på det.
- ²¹ Den som jager etter rettferdighet og miskunn, han skal finne liv, rettferdighet og ære.
- ²² Den vise inntar de veldiges by og river ned det vern som den hadde satt sin lit til.
- ²³ Den som vokter sin munn og sin tunge, frir sitt liv fra trengsler.
- ²⁴ Den som er frekk og oppblåst, kalles en spotter. Han farer fram i ustyrlig overmot.
- ²⁵ Den lates ønske dreper ham, fordi hans hender nekter å arbeide.
- ²⁶ Hele dagen går han med ønsker og begjær, men den rettferdige gir og sparer ikke.
- ²⁷ De ugudeliges offer er en vemmelse, og enda mer når de bærer det fram og har ondt i sinne.
- ²⁸ Et løgnaktig vitne skal omkomme, men en mann som hører etter, skal alltid få tale.
- ²⁹ En ugudelig mann viser et frekt ansikt, men den oppriktige gjør sin vei sikker.
- ³⁰ Det finnes ingen visdom og ingen forstand og ingen planer som kan settes opp mot Herren.
- ³¹ Hesten blir gjort ferdig til stridens dag, men seieren hører Herren til.

Ordspråkene 22

- ¹ Et godt navn er mer verd enn stor rikdom. Å være avholdt er bedre enn sølv og gull.
- ² Rik og fattig møtes, Herren har skapt dem alle.
- ³ Den kloke ser ulykken komme og skjuler seg, men de ufornuftige går på og får bøte.
- ⁴ Lønn for ydmykhet og gudsfrykt er rikdom og ære og liv.

- ⁵ Torner og snarer er det på den svikeyfulles vei. Den som vil berge sitt liv, holder seg borte fra dem.
- ⁶ Lær den unge den veien han skal gå! Så viker han ikke fra den når han blir gammel.
- ⁷ Den rike hersker over de fattige, og låntakeren blir långiverens trell.
- ⁸ Den som sår urett, skal høste ondt, og med hans vredes ris skal det være forbi.
- ⁹ Den som har et godt hjerte, blir velsignet, fordi han ga den fattige av sitt brød.
- ¹⁰ Jag spotteren bort! Så følger tretten med, og kiv og skam hører opp.
- ¹¹ Den som elsker hjertets renhet og taler vennlig, han har kongen til venn.
- ¹² Herrens øyne holder vakt om den forstandige, men han gjør den troløses ord til intet.
- ¹³ Den late sier: Det er en løve der ute, jeg kunne bli drept midt på gaten!
- ¹⁴ Fremmed kvinnes munn er en dyp grav, den Herren er vred på, faller i den.
- ¹⁵ Dårskap er bundet fast til den unges hjerte, tukdens ris driver den bort.
- ¹⁶ Å undertrykke den fattige tjener bare til å øke hans gods. Å gi til den rike volder ham bare tap.
- ¹⁷ Vend ditt øre til og hør på vismenns ord! Bøy ditt hjerte til min kunnskap!
- ¹⁸ For det er godt at du bevarer dem i ditt indre og alltid har dem på leppene.
- ¹⁹ For at du skal sette din lit til Herren, lærer jeg deg i dag - nettopp deg!
- ²⁰ Har jeg ikke skrevet til deg kjernespråk med råd og kunnskap?
- ²¹ Det er for å kunngjøre deg det som er rett, sannhets ord, så du kan svare dem som sender deg, med sanne ord.
- ²² Ran ikke en fattig, fordi han er fattig, og knus ikke en elendig i porten.
- ²³ For Herren skal føre deres sak, og han skal ta livet fra deres ransmenn.
- ²⁴ Hold deg ikke til venns med en som er snar til vrede, og gi deg ikke i lag med en hastig mann,
- ²⁵ for at du ikke skal lære deg til å gå på hans veier og få satt en snare for ditt liv.
- ²⁶ Vær ikke blant dem som gir håndslag, som borger for gjeld!
- ²⁷ Når du ikke har noe å betale med, hvorfor skal de da ta din seng bort under deg?

²⁸ Flytt ikke de gamle grensesteinene som dine fedre har satt!

²⁹ Ser du en mann som er dyktig i sin gjerning? Han kan komme til å tjene konger. Han kommer ikke til å tjene småfolk.

Ordspråkene 23

¹ Når du sitter til bords med en fyrste, da skal du gi nøye akt på hvem du har for deg.

² Sett en kniv på din strupe, hvis du er grådig.

³ Ha ikke lyst på hans fine retter, for det er mat som kan svike.

⁴ Strev ikke for å bli rik. Avstå fra din egen visdom.

⁵ Når du vender dine øyne mot rikdommen, så er den borte. For den gjør seg vinger, lik en ørn som flyr mot himmelen.

⁶ Et ikke den misunneliges brød, og ha ikke lyst til hans fine mat.

⁷ For som han tenker i sin sjel, slik er han. Han sier til deg: Et og drikk! Men hans hjerte er ikke med deg.

⁸ Den matbiten som du har spist, den vil du spy ut, og du har spilt dine vakre ord!

⁹ Tal ikke for dårens ører, for han forakter dine forstandige ord!

¹⁰ Flytt ikke de gamle grensesteinene, og kom ikke inn på farløses marker!

¹¹ For deres løser er sterk, han skal føre deres sak mot deg.

¹² Bøy ditt hjerte til tukt og dine ører til kunnskaps ord!

¹³ La ikke den unge være uten tukt. Når du slår ham med riset, skal han ikke dø.

¹⁴ Du slår ham med riset, men du frelser hans sjel fra dødsriket.

¹⁵ Min sønn! Er ditt hjerte vist, så skal også mitt hjerte glede seg.

¹⁶ Jeg skal juble i mitt indre når dine lepper taler det som er rett.

¹⁷ La ikke ditt hjerte være nidkjært mot syndere, men alltid nidkjært for Herrens frykt!

¹⁸ Sannelig, det er en fremtid for deg, og ditt håp skal ikke bli til intet.

¹⁹ Min sønn, hør og bli vis og la ditt hjerte gå bent fram på veien.

²⁰ Vær ikke blant dem som fyller seg med vin, blant dem som fråtser i kjøtt!

²¹ For drankeren og fråtseren blir fattig, og søvnighet kler mannen i filler.

²² Hør på din far, som ga deg livet, og forakt ikke din mor når hun er blitt gammel!

²³ Kjøp sannhet og selg den ikke! Kjøp visdom og tukt og forstand.

²⁴ Den rettferdiges far skal juble. Den som får en vis sønn, skal glede seg over ham.

²⁵ La din far og din mor glede seg, la henne juble, hun som fødte deg.

²⁶ Min sønn! Gi meg ditt hjerte, og la dine øyne ha lyst til mine veier!

²⁷ For horkvinnen er en dyp grav, og den fremmede kvinne en trang brønn.

²⁸ Ja, hun ligger på lur som en røver. Hun øker tallet på de troløse blant menneskene.

²⁹ Hvem roper akk, hvem roper ve? Hvem har trette og klage? Hvem har sår for ingen ting? Hvem har røde øyne?

³⁰ De som sitter lenge oppe ved vinen, de som kommer for å smake på den krydrede drikk.

³¹ Se ikke til vinen, hvor rød den er, hvordan den perler i begeret, hvor lett den går ned!

³² Til sist biter den som en slange og hogger som en hoggorm.

³³ Da vil dine øyne se merkelige syner, og ditt hjerte snakke tull og tøys.

³⁴ Du blir lik en som sover midt ute på havet, lik en som sover i toppen av en mast.

³⁵ De slo meg, men det gjorde ikke vondt. De banket meg, men jeg kjente det ikke. Når skal jeg våkne? Jeg vil se å få tak i enda mer!

Ordspråkene 24

¹ Vær ikke misunnelig på onde mennesker, og ha ikke lyst til å være sammen med dem.

² For deres hjerte tenker bare på å ødelegge, og deres lepper taler bare om ulykke.

³ Ved visdom blir huset bygd, og ved forstand blir det trygget.

⁴ Ved kunnskap fylles rommene med all slags kostbart og herlig gods.

⁵ En vis mann er sterk, og en kyndig mann øker sin kraft.

⁶ For du skal søke veiledning når du fører krig! Der det er mange rådgivere, er det redning.

⁷ Visdom er for høy for dåren. I byporten lukker han ikke sin munn opp.

- ⁸ Den som tenker ut onde planer, blir kalt en renkesmed.
- ⁹ Dårskaps råd er synd, og en spotter er avskyelig blant folk.
- ¹⁰ Viser du deg motløs på trengselens dag, så er din kraft liten.
- ¹¹ Frels dem som hentes til døden, og de som vakler hen for å drepes - måtte du kunne holde dem tilbake!
- ¹² Om du sier: Se, vi visste ikke noe om det! - skulle ikke han skjønne det, han som prøver hjertene? Og han som vokter din sjel, skulle ikke han vite det, og skulle ikke han gjengjelde et menneske etter dets gjerninger?
- ¹³ Min sønn, et honning, for den er god, og fin honning er søt for din gane.
- ¹⁴ Akt visdommen like så gagnlig for din sjel! Har du funnet den, så er det en fremtid for deg, og ditt håp skal ikke bli til intet.
- ¹⁵ Ligg ikke på lur som en ugudelig, på den rettferdiges bolig, ødelegg ikke hans hjem!
- ¹⁶ For sju ganger faller den rettferdige og står opp igjen, men de ugudelige kastes over ende når ulykken kommer.
- ¹⁷ Når din fiende faller, må du ikke glede deg, og når han snubler, må ikke ditt hjerte fryde seg,
- ¹⁸ for at ikke Herren skal se det og mislike det, så han vender sin vrede fra ham.
- ¹⁹ La ikke din vrede bli opptent over de onde, bli ikke misunnelig på de ugudelige!
- ²⁰ For de onde har ingen fremtid, de ugudeliges lampe slokner.
- ²¹ Frykt Herren, min sønn, og kongen! Folk som setter seg opp mot dem, må du ikke ha noe å gjøre med.
- ²² For ulykken kommer brått over dem, ødeleggelsen fra dem begge - hvem kjenner den?
- ²³ Også disse ordspråkene er av vismenn: Dommeren bør ikke gjøre forskjell på folk.
- ²⁴ Den som sier til den skyldige: Du er uskyldig! - ham vil folkeslagene forbanne, ham vil folkene ønske ondt over.
- ²⁵ Men de som straffer den skyldige, skal det gå vel, og lykke og velsignelse skal komme over dem.
- ²⁶ Å gi et ærlig svar er som et kyss på leppene.
- ²⁷ Fullfør din gjerning der ute og gjør den ferdig på marken! Siden kan du bygge ditt hus.

28 Vær ikke vitne mot din neste uten grunn! Eller skulle du gjøre svik med dine lepper?

29 Si ikke: Som han har gjort mot meg, slik vil jeg gjøre mot ham, jeg vil gjengjelde enhver etter hans gjerninger.

30 Jeg kom gående forbi en lat manns mark, et uforstandig menneskes vingård.

31 Se, den var helt overgrodd med tistler. Nesler skjulte grunnen, og steingjerdet rundt den var revet ned.

32 Og jeg, jeg la merke til dette, jeg så det og tok lærdom av det:

33 Bare sove litt til! Bare en liten blund! Bare folde hendene litt for å hvile!

34 Så kommer armoden over deg som en landstryker, og nøden som en mann med skjold.

Ordspråkene 25

Flere ordspråk av Salomo

1 Også dette er Salomos ordspråk, som Judas konge Hiskias menn har samlet:

2 Det er Guds ære å skjule en sak, men kongers ære å granske en sak.

3 Himmелens høyde, jordens dybde og kongers hjerter er uransakelige.

4 Skill slagget fra sølvet, så får gullsmeden et kar ut av det!

5 Før den ugudelige bort fra kongens åsyn, så blir hans trone trygget ved rettferdighet.

6 Brisk deg ikke for kongens åsyn, og still deg ikke på de stores plass!

7 For det er bedre at de sier til deg: Kom her opp! - enn at du blir flyttet ned for en stormann, som du hadde sett.

8 Gi deg ikke for hastig i strid med noen, for hva vil du gjøre til slutt når motparten vinner saken til skam for deg?

9 Før din sak mot din motpart, men åpenbar ikke en annen manns hemmelighet,

10 for at ikke den som hører det, skal skjelle deg ut, og ditt dårlige rykte vare ved!

11 Som epler av gull i skåler av sølv er et ord talt i rette tid.

12 Som en ring av gull, som et smykke av fint gull er en vismann som taler refsende ord for et hørende øre.

- 13 Som kjøleende snø i høstonna er et pålitelig sendebud for den som sender ham, han forfrisker sin herres sjel.
- 14 Som skyer og vind uten regn er den mann som skryter av at han vil gi, men ikke holder ord.
- 15 Med tålmodighet blir en fyrste overtalt, og en mild tunge knuser ben.
- 16 Har du funnet honning, så spis bare det du trenger av den, for at du ikke skal bli lei av den og spy den ut!
- 17 Sett sjelden din fot i din venns hus, for at han ikke skal bli lei av deg og hate deg!
- 18 Som en hammer og et sverd og en kvass pil er en mann som fører falskt vitnesbyrd mot sin neste.
- 19 Som en skjør tann og en vaklende fot er tillit til den troløse på nødens dag.
- 20 Lik den som legger sine klær av på en vinterdag, lik eddik på pottaske er den som synger viser for et sorgfullt hjerte.
- 21 Sulter din fiende, så gi ham brød å ete. Tørster han, så gi ham vann å drikke!
- 22 For da sanker du glødende kull på hans hode, og Herren skal gjengjelde deg det.
- 23 Nordavind føder regn, og en tunge som hvisker i hemmelighet, volder sinte ansikter.
- 24 Bedre å bo i et hjørne på taket enn med trettekjær kvinne i felles hus.
- 25 Som friskt vann for den trette sjel, er gode nyheter fra et fjernt land.
- 26 Som en grumset kilde og en utskjemt brønn er en rettferdig mann som gir etter for en ugudelig.
- 27 Å ete for mye honning er ikke godt, og det er ikke ærefullt å søke sin egen ære.
- 28 Som en ødelagt by med nedrevet mur er en mann som ikke kan styre sitt sinn.

Ordspråkene 26

- 1 Som snø om sommeren og som regn i høsttiden, slik passer det med ære for en dåre.
- 2 Som spurven i fart, som svalen i flukt, slik er det med en uforskyldt forbannelse - den rammer ikke.
- 3 Svepe for hesten, tømme for eselet, og riset for dårenes rygg!

- ⁴ Svar ikke dåren etter hans dårskap, for at ikke også du selv skal bli ham lik!
- ⁵ Svar dåren etter hans dårskap, for at han ikke skal bli vis i egne øyne!
- ⁶ Den som sender bud med en dåre, han hogger føttene av seg. Han må tåle hard medfart.
- ⁷ Visne henger benene på den lamme, likeså ordspråk i munnen på dårer.
- ⁸ Lik den som legger stein i slyngen, er den som gir en dåre ære.
- ⁹ Som en torn i hånden på en drukken mann, slik er et ordspråk i dårenes munn.
- ¹⁰ Mesteren kan forme alle ting, men den som leier en dåre, er lik den som leier en som går forbi.
- ¹¹ Lik hunden som vender tilbake til sitt eget spy, er en dåre som gjentar sin dårskap.
- ¹² Ser du en mann som er vis i egne øyne - det er mer håp for dåren enn for ham.
- ¹³ Den late sier: Det er en løve på veien, en løve i gatene!
- ¹⁴ Døren dreier på sin hengsle, den late snur seg på sitt leie.
- ¹⁵ Den late stikker sin hånd i fatet, han gidder ikke føre den tilbake til sin munn.
- ¹⁶ Den late er mer vis i egne øyne enn sju som svarer med forstand.
- ¹⁷ Lik den som griper fatt i øret på en hund som løper forbi, er den som lar seg egge til vrede over en trette som ikke vedkommer ham.
- ¹⁸ Lik en gal mann som kaster ut brannpiler og skyter og dreper,
- ¹⁹ er en mann som har sveket sin venn, og så sier: Jeg spøkte jo bare!
- ²⁰ Når det er forbi med veden, slokner ilden. Og når baktaleren er borte, stilner tretten.
- ²¹ Som kull blir til glør, og som ved nærer ild, slik vekkes strid av en trettekjær mann.
- ²² Baktalerens ord er som lekre retter, og de trenger ned i menneskets indre.
- ²³ Som sølvbelegg på et leirkar er ildnende lepper sammen med et ondt hjerte.
- ²⁴ Med sine lepper skaper den hatefulle seg til, men i sitt indre gjemmer han svik.
- ²⁵ Når han gjør sin røst blid, så tro ham ikke! For det er sju slags avskyeligheter i hans hjerte.

²⁶ Den hatefulle skjuler seg i svik, men hans ondskap blir åpenbart i forsamlingen.

²⁷ Den som graver en grav, skal falle i den. Den som velter opp en stein, på ham skal den rulle tilbake.

²⁸ En løgnaktig tunge hater dem som den har knust, og en falsk munn volder fall.

Ordspråkene 27

¹ Ros deg ikke av dagen i morgen, for du vet ikke hva dagen vil bringe!

² La en annen rose deg og ikke din egen munn, en fremmed og ikke dine egne lepper!

³ Steinen er tung, og sanden veier mye. Men dårens harme er tyngre enn begge.

⁴ Sinne er fælt, og harme er en flom. Men hvem kan stå seg mot misunnelse?

⁵ Åpenlys irrettesettelse er bedre enn kjærlighet som holdes skjult.

⁶ Trofaste er vennens slag. Troløse er fiendens kyss.

⁷ Den mette vraker honning, men for den sultne er alt bittert søtt.

⁸ Lik en spurv som flyr omkring langt borte fra sitt rede, er en mann som vanker om borte fra sitt hjem.

⁹ Olje og røkelse gleder hjertet, og en venn er kjær ved sine oppriktige råd.

¹⁰ Forlat ikke din venn og din fars venn. Gå ikke til din brors hus den dagen du er i nød. En granne nær ved er bedre enn en bror langt borte.

¹¹ Min sønn, vær vis og gled mitt hjerte, så jeg kan svare dem som håner meg.

¹² Den kloke ser ulykken komme og skjuler seg, men de ufornuftige går på og får bøte.

¹³ Ta hans klær, for han har gått i borgen for en annen! Ta pant av ham for en fremmed kvinnes skyld!

¹⁴ Den som velsigner sin venn med høy røst tidlig om morgenen, ham skal det bli regnet som en forbannelse.

¹⁵ Stadig takdrypp på en regnværsdag og en trettekjær kvinne ligner hverandre.

¹⁶ Den som vil holde henne tilbake, holder på vind, og hans høyre hånd griper i olje.

¹⁷ Jern skjerpes ved jern, og en mann slipes ved å omgås andre.

- 18** Den som passer sitt fikentre, får ete dets frukt. Den som tar vare på sin herre, vinner ære.
- 19** Likesom ansikt speiler seg mot ansikt i vannet, slik finner det ene menneske sitt hjerte igjen hos det andre.
- 20** Dødsriket og avgrunnen blir ikke mette, og menneskenes øyne blir heller ikke mette.
- 21** Smeltedigel for sølv og ovn for gull, og en mann prøves etter det han roser.
- 22** Om du knuser dåren i morteren med en støter sammen med grynene, så viker hans dårskap likevel ikke fra ham.
- 23** Du bør vite nøye hvordan sauene dine ser ut. Ha omsorg for din buskap!
- 24** For gods varer ikke til evig tid, og en krone ikke gjennom alle slekter.
- 25** Når høyet er borte, og håen kommer til syne, og fjellgresset samles inn,
- 26** da har du lam til klær og bukker til å kjøpe åker for,
- 27** og du har geitemelk nok til mat for deg og ditt hus og til livsopphold for dine piker.

Ordspråkene 28

- 1** De ugudelige flykter uten at noen forfølger dem, men de rettferdige er trygge som ungløven.
- 2** På grunn av et lands frafall blir fyrstene mange, men på grunn av en forstandig mann som eier kunnskap, blir retten stående.
- 3** En fattig mann som undertrykker de svake, er som et regn som skyller bort kornet, så det ikke blir brød.
- 4** De som ikke følger loven, roser de ugudelige. Men de som holder loven, går til kamp mot dem.
- 5** Onde mennesker skjønner ikke det som er rett, men de som søker Herren, skjønner alt.
- 6** Bedre å være en fattig som vandrer i ustraffelighet, enn en falsk som vandrer på to veier, selv om han er rik.
- 7** Den som følger loven, er en forstandig sønn. Men den som holder vennskap med svirebrødre, fører skam over sin far.
- 8** Den som øker sitt gods ved rente og åger, han samler til den som forbarmer seg over de fattige.
- 9** Om en vender sitt øre bort og ikke vil høre loven, da er til og med hans bønn en motbydelighet.

- 10** Den som fører de oppriktige vill på en ond vei, skal falle i sin egen grav. Men de ustraffelige skal arve det som er godt.
- 11** En rik mann er vis i egne øyne, men en fattig som er forstandig, gjennomskuer ham.
- 12** Når de rettferdige jubler, er alt herlighet og glede. Men når de ugudelige kommer seg opp, må en lete etter folk.
- 13** Den som skjuler sine overtredelser, har ingen lykke. Men den som bekjenner dem og vender seg fra dem, finner miskunnhet.
- 14** Salig er det menneske som alltid frykter. Men den som forherder sitt hjerte, kommer i ulykke.
- 15** Lik en brølende løve, lik en omfarende bjørn, slik er en ugudelig hersker over et fattig folk.
- 16** En fyrste som er fattig på forstand, er rik på vold. Den som hater urettferdig vinning, skal leve lenge.
- 17** Et menneske som trykkes av blodskyld, er på flukt mot sin grav. La ingen holde ham tilbake.
- 18** Den som lever ustraffelig, skal bli frelst. Men den falske som vandrer på to veier, skal falle på den ene av dem.
- 19** Den som dyrker sin jord, mettes med brød. Men den som jager etter tomme ting, mettes med armod.
- 20** En trofast mann får rik velsignelse. Men den som løper etter å bli rik, han blir ikke ustraffet.
- 21** Å gjøre forskjell på folk er ikke rett. Men mang en mann forsynder seg for en brødbit.
- 22** En mann med ondt øye haster urolig etter rikdom, og han vet ikke at han kommer til å lide nød.
- 23** Den som irrettesetter et menneske, skal siden finne mer velvilje enn den som smigrer med sin tunge.
- 24** Den som plyndrer sin far og sin mor og sier: Det er ingen synd! - han er stallbror til ødeleggeren.
- 25** Den grådige vekker trette, men den som setter sin lit til Herren, skal trives.
- 26** Den som setter sin lit til sin forstand, han er en dåre. Men den som vandrer i visdom, han blir frelst.
- 27** Den som gir til den fattige, skal ikke lide nød, men den som lukker sine øyne, får mange forbannelser.

²⁸ Når de ugudelige kommer seg opp, gjemmer folk seg, men når de omkommer, da har de rettferdige fremgang.

Ordspråkene 29

¹ En mann som ofte er straffet og likevel gjør sin nakke stiv, vil i et øyeblikk bli brutt ned, og det er ingen legedom.

² Når de rettferdige kommer til makten, gleder folket seg. Men når en ugudelig mann hersker, sukker folket.

³ En mann som elsker visdom, gleder sin far, men den som holder vennskap med horkvinner, sløser bort sitt gods.

⁴ En konge trygger sitt land ved rett, men en mann som tar imot bestikkelser, bryter det ned.

⁵ En mann som smigrer for sin neste, setter opp et garn for hans fot.

⁶ En ond manns misgjerning er en snare for ham, men den rettferdige skal juble og glede seg.

⁷ Den rettferdige tar seg av småfolks sak. Den ugudelige skjønner seg ikke på noe.

⁸ Spottere egger opp byen, men vismenn stiller vreden.

⁹ Når en vismann har ordskifte med en dåre, så blir dåren enten opphisset eller han ler, og det blir ingen ro.

¹⁰ De blodtørstige hater den som er rettskaffen, men de rettsindige søker å redde hans liv.

¹¹ Alt sitt sinne lar dåren strømme ut, men den vise holder vreden tilbake og stiller den.

¹² Når en hersker akter på løgnens ord, blir alle hans tjenere ugudelige.

¹³ Den fattige og den som undertrykker ham, skal møtes. Herren gir begge øyne deres lys.

¹⁴ En konge som dømmer småfolk rettferdig, hans trone står fast for alle tider.

¹⁵ Ris og tuktt gir visdom, men en gutt som er overlatt til seg selv, gjør sin mor skam.

¹⁶ Når de ugudelige blir mange, øker synden. Men de rettferdige skal glede seg når de ser at de faller.

¹⁷ Tuktt din sønn, så skal han gi deg ro og bringe glede til din sjel!

¹⁸ Uten åpenbaring blir folket tøylesløst. Men lykkelig er den som holder loven.

- ¹⁹ Ved ord lar en trell seg ikke tukte, for han skjønner dem nok, men adlyder dem ikke.
- ²⁰ Har du sett en mann som forhaster seg i sine ord - det er mer håp for dåren enn for ham.
- ²¹ Om en skjemmer bort sin trell fra ungdommen av, vil han til sist være din arving.
- ²² Den som er snar til vrede, vekker trette. En hastig mann gjør ofte det som er ondt.
- ²³ Et menneskes stolthet fører ham til fall, men den ydmyke vinner ære.
- ²⁴ Den som deler med en tyv, hater sitt liv. Han hører oppropet til ed og gir likevel ingen opplysning.
- ²⁵ Menneskefrykt fører i snare, men den som setter sin lit til Herren, han blir berget.
- ²⁶ Mange søker en herskers gunst, men fra Herren kommer en manns rett.
- ²⁷ En urettferdig mann er avskyelig for de rettferdige. Og avskyelig for den ugudelige er den som lever rett.

Ordspråkene 30

Vismannen Agurs ord

- ¹ Ord og utsagn av Agur, Jakes sønn. Slik talte mannen til Itiel, til Itiel og Ukkal:
- ² Jeg er for ufornuftig til å kalles en mann! Et menneskes forstand har jeg ikke!
- ³ Jeg har ikke lært visdom og har ikke kunnskap om Den Hellige.
- ⁴ Hvem har steget opp til himmelen, og hvem for ned? Hvem samlet vinden i sine hender? Hvem bandt vannet inn i et klede? Hvem fastsatte jordens grenser? Hva er hans navn? Og hva er hans Sønns navn? Du vet det jo!
- ⁵ Alt Guds ord er rent. Han er et skjold for dem som tar sin tilflukt til ham.
- ⁶ Legg ikke noe til hans ord, for at han ikke skal straffe deg, og du stå som en løgner!
- ⁷ To ting ber jeg deg om, nekt meg dem ikke, før jeg dør:
- ⁸ La falskhet og løgnens ord være langt borte fra meg! Gi meg ikke armod, og heller ikke rikdom! La meg ete mitt tilmålte brød,
- ⁹ for at jeg ikke skal fornekte deg når jeg blir mett, og si: Hvem er Herren? - og ikke, når jeg blir fattig, stjele og forbanne min Guds navn.

- 10** Baktal ikke en tjener for hans herre, for at han ikke skal forbanne deg, og du dra skyld over deg.
- 11** Det finnes en ætt som forbanner sin far og ikke velsigner sin mor,
- 12** en ætt som er ren i egne øyne, men ikke har vasket av seg sin egen skitt,
- 13** en ætt - hvor stolte er ikke dens øyne, og dens øyelokk, hvor hever de seg ikke! -
- 14** en ætt som har sverd til tenner og kniver til jeksler, som eter arminger ut av landet og fattige ut av menneskenes tall.
- 15** Blodiglen har to døtre: Gi! - og Gi! - Det er tre som aldri blir mette, fire som aldri sier: Nok!
- 16** Det er dødsriket og det ufruktbare morsliv, det er jorden, som aldri blir mett av vann, og ilden, som aldri sier: Nok!
- 17** Et øye som spotter far og forakter lydighet mot mor, det skal ravnene ved bekken hakke ut, og ørneunger skal ete det.
- 18** Det er tre ting som er for underlige for meg, og fire som jeg ikke skjønner:
- 19** Ørnens vei på himmelen, ormens vei over steinen, skipets vei på havet, og mannens vei til en jomfru.
- 20** Slik opptrer hun som bryter ekteskapet: Hun eter og tørker seg om munnen og sier: Jeg har ikke gjort noe ondt!
- 21** Under tre skjelver jorden, og under fire kan den ikke holde ut:
- 22** Under en trell når han blir konge, og en dåre når han blir mett av brød,
- 23** under en forsmådd kvinne når hun blir gift, og en tjenestepike når hun arver sin frue.
- 24** Det er fire som er små på jorden og likevel visest blant de vise:
- 25** Maurene er ikke noe sterkt folk, og enda samler de sin føde om sommeren.
- 26** Fjellgrevlingene er ikke noe kraftig folk, og enda bygger de sitt hus i klippen.
- 27** Gresshoppene har ingen konge, og enda drar de alle ut, skare etter skare.
- 28** Firfislen kan du gripe med hendene, og likevel finnes den i kongelige palasser.
- 29** Det er tre som skrider vakkert fram, og fire som har en staselig gange:
- 30** Løven, som er en helt blant dyrene, og som ikke vender om for noen,
- 31** hesten med rem under buken, bukken, og en konge i spissen for sitt folk.

³² Har du vært så uforstandig at du har opphøyet deg, eller har du tenkt på ondt, da legg hånden på din munn!

³³ For trykk på melk gir smør, og trykk på nese gir blod, og trykk på vrede gir trette.

Ordspråkene 31

Kong Lemuels ord

¹ Kong Lemuels ord, den lærdom som hans mor innprentet ham:

² Hva skal jeg si til deg, min sønn, du mitt livs sønn, du mine løfters sønn?

³ Gi ikke kvinner din kraft, og gå ikke på veier som fører til ødeleggelse for konger!

⁴ Det sømmer seg ikke for konger, Lemuel, det sømmer seg ikke for konger å drikke vin, heller ikke for fyrster å drikke sterk drikk,

⁵ for at de ikke skal drikke og glemme hva som er lov, og forvende retten for arminger.

⁶ Gi sterk drikk til den som er sin undergang nær, og vin til den som er bedrøvet i sjelen!

⁷ La ham få drikke, så han glemmer sin fattigdom og ikke lenger minnes sin plage!

⁸ Lukk opp din munn for den stumme! Tal saken for alle dem som er nær ved å forgå!

⁹ Lukk opp din munn, døm rettferdig og hjelp armingen og den fattige til hans rett!

En god kone

¹⁰ En god kone - hvem finner henne? Langt mer enn perler er hun verd.

¹¹ Hennes manns hjerte stoler på henne, og på vinning skorter det ikke.

¹² Hun gjør ham godt og intet ondt alle sitt livs dager.

¹³ Hun sørger for ull og lin, og hennes hender arbeider med lyst.

¹⁴ Hun er som en kjøpmanns skip, hun henter sitt brød langveis fra.

¹⁵ Hun står opp mens det ennå er natt, og gir sine husfolk brød og sine piker deres arbeid for dagen.

¹⁶ Hun tenker på en mark og får tak i den! For det hun tjener med sine hender, planter hun en vingård.

¹⁷ Hun binder opp om seg med kraft og gjør sine armer sterke.

- 18 Hun merker at det går godt med hennes arbeid, hennes lampe slukkes ikke om natten.
- 19 Hun legger sine hender på rokken, og hennes fingrer tar fatt på teinen.
- 20 Hun åpner sin hånd for den trengende og rekker ut sine hender til den fattige.
- 21 Hun frykter ikke snøen for sitt hus, for hele hennes hus er kledd i skarlagensfarget ull.
- 22 Hun gjør seg tepper, fint lin og purpur er hennes kledning.
- 23 Hennes mann er kjent i byens porter, der han sitter sammen med landets eldste.
- 24 Hun lager skjorter og selger dem, og belter leverer hun til kjøpmannen.
- 25 Kraft og verdighet er hennes klær, og hun ler av den kommende tid.
- 26 Hun åpner sin munn med visdom, og kjærlig formaning er på hennes tunge.
- 27 Hun holder øye med hvordan det går til i hennes hus, og dovenskaps brød eter hun ikke.
- 28 Hennes sønner står opp og priser henne lykkelig. Hennes mann står opp og roser henne:
- 29 Mange dyktige kvinner finnes, men du overgår dem alle!
- 30 Ynde svikter og skjønnhet forgår, men en kvinne som frykter Herren, hun skal roses.
- 31 Gi henne av hennes arbeids frukt, hennes gjerninger skal prise henne i byens porter.

Predikeren

Predikeren 1

Alt er tomhet

- 1** Ord av Forkynneren, sønn av David, konge i Jerusalem.
- 2** Tomhet og atter tomhet, sier Forkynneren, tomhet og atter tomhet! Alt er tomhet.
- 3** Hva vinning har mennesket av alt sitt strev, som han plager seg med under solen?
- 4** Slekt går, og slekt kommer, men jorden står alltid ved lag.
- 5** Solen går opp, og solen går ned, og skynder seg tilbake til stedet der den går opp.
- 6** Vinden blåser mot sør, så dreier den mot nord. Den vender og snur seg under sin gang og begynner så igjen sitt løp.
- 7** Alle bekker renner ut i havet, men havet blir ikke fullt. Til det stedet som bekkene går, dit går de alltid igjen.
- 8** Alle ting strever seg trett, mer enn noen kan si. Øyet blir ikke mett av å se, og øret blir ikke fullt av å høre.
- 9** Det som har vært, er det som skal bli. Det som er hendt, er det som skal hende. Det er intet nytt under solen.
- 10** Blir det sagt om noe: Se, dette er nytt! - så har det vært til for lenge siden, i svunne tider som var før oss.
- 11** Ingen minnes dem som før har levd, heller ikke vil de som siden skal komme, leve i minnet hos dem som kommer etter dem.

Rikdommens tomhet

- 12** Jeg, Forkynneren, var konge over Israel i Jerusalem.
- 13** Jeg vendte mitt hjerte til å ransake og utforske med visdom alt det som hender under himmelen. Det er en ond plage, som Gud har gitt menneskenes barn å plage seg med.
- 14** Jeg så alt det som ble gjort under solen, og se, alt sammen var tomhet og jag etter vind.
- 15** Det som er kroket, kan ikke bli rett. Det som mangler, kan ingen regne med.
- 16** Jeg talte med meg selv i mitt indre og sa: Se, jeg er blitt større og rikere i visdom enn alle som har hersket over Jerusalem før meg. Mitt hjerte har skuet stor visdom og kunnskap.

¹⁷ Jeg vendte mitt hjerte til å kjenne visdommen og forstå dårskap og uforstand. Men jeg skjønnte at også dette var jag etter vind.

¹⁸ For med stor visdom følger stor gremmelse. Den som øker kunnskap, øker smerte.

Predikeren 2

Nytelse og rikdom er tomhet

¹ Jeg sa til mitt hjerte: Vel, jeg vil prøve deg med glede! Nyt det som godt er! - Men se, også det var tomhet.

² Til latteren sa jeg: Du er gal! Og til gleden: Hva gagn gjør du?

³ Jeg tenkte i mitt indre på å la legemet forfriske seg med vin, mens jeg likevel lot hjertet lede meg med visdom - jeg tenkte på å holde fast på dårskap til jeg fikk se hva som var godt for menneskenes barn å gjøre under himmelen alle deres levedager.

⁴ Jeg utførte store arbeider. Jeg bygde meg hus, jeg plantet meg vingårder,

⁵ jeg gjorde meg hager og parker og plantet i dem alle slags frukttrær,

⁶ jeg gjorde meg vanndammer til å vanne en skog av voksende trær.

⁷ Jeg kjøpte meg treller og trellkvinner. Jeg hadde tjenestefolk som var født i mitt hus. Jeg fikk meg også stor buskap, både stort og smått, mer enn alle som hadde vært før meg i Jerusalem.

⁸ Jeg samlet meg også sølv og gull og kostbare skatter som kom fra fremmede konger og land. Jeg fikk meg sangere og sangerinner og det som er menneskenes lyst: en hustru og flere.

⁹ Jeg ble større og mektigere enn alle som hadde vært før meg i Jerusalem. Og min visdom hadde ikke forlatt meg.

¹⁰ Alt øynene mine hadde lyst til, lot jeg dem få. Jeg nektet ikke mitt hjerte noen glede. Hjertet hadde glede av alt mitt strev, dette var det jeg hadde igjen for alt mitt strev.

¹¹ Men når jeg så på alt det som mine hender hadde gjort, og på den plage det hadde kostet meg, da så jeg at alt sammen var tomhet og jag etter vind. Det er ikke noen vinning å nå under solen.

Også visdommen tar en gang slutt

¹² Så ga jeg meg til å se på visdom og på galskap og dårskap. For hva vil det menneske gjøre som kommer etter kongen? Det samme som andre har gjort for lenge siden.

¹³ Da så jeg at visdommen har samme fortrinn fremfor dårskapen som lyset har fremfor mørket.

- ¹⁴ Den vise har øyne i hodet, men dåren vandrer i mørket. Men jeg skjønte også at det går den ene som den andre.
- ¹⁵ Da sa jeg i mitt hjerte: Slik som det går dåren, slik vil det også gå meg. Hva skal da all min visdom tjene til? Og jeg sa i mitt hjerte: Også dette er tomhet.
- ¹⁶ For minnet om den vise vil like så lite vare til evig tid som minnet om dåren. I kommende dager vil jo alt sammen for lengst være glemt. Må ikke den vise dø like så vel som dåren?
- ¹⁷ Da fikk jeg avsky for livet. Det var ondt i mine øyne, alt det som skjer under solen. For alt sammen er tomhet og jag etter vind.
- ¹⁸ Og jeg avskydde alt mitt strev, det som jeg hadde plaget meg med under solen. For jeg skulle etterlate det til dem som kommer etter meg.
- ¹⁹ Hvem vet om det blir en vis eller en dåre? Og enda skal han råde over alt det jeg har vunnet ved mitt strev og min visdom under solen. Også det er tomhet.
- ²⁰ Da ble jeg fortvilet i mitt hjerte over alt strevet som jeg hadde plaget meg med under solen.
- ²¹ For er det et menneske som har gjort sitt arbeid med visdom og kunnskap og dyktighet, så må han likevel gi det fra seg som arv til en som ikke har hatt noe bry med det. Også dette er tomhet og et stort onde.
- ²² Hva har mennesket igjen for all sin plage og for sitt hjertes streben, som han har gjort seg umak med under solen?
- ²³ Alle hans dager er jo fulle av smerte, og alt hans strev er bare gremmelse. Selv om natten har hans hjerte ikke ro. Også dette er tomhet.
- ²⁴ Er det da ikke det beste for mennesket at han kan ete og drikke og unne seg gode dager til gjengjeld for sitt strev? Jeg så at også dette kommer fra Guds hånd.
- ²⁵ For hvem kunne ete og hvem kunne nyte mer enn jeg?
- ²⁶ Det menneske som tekkes Gud, gir han visdom og kunnskap og glede. Men synderen gir han den umaken å sanke og samle for å gi det til den som behager Gud. Også dette er tomhet og jag etter vind.

Predikeren 3

Alt har sin tid

- ¹ Alt har sin tid, og en tid er det satt for alt det som skjer under himmelen.
- ² Det er en tid til å fødes og en tid til å dø, en tid til å plante og en tid til å rykke opp det som er plantet,

- ³ en tid til å drepe og en tid til å lege, en tid til å rive ned og en tid til å bygge opp,
- ⁴ en tid til å gråte og en tid til å le, en tid til å klage og en tid til å danse,
- ⁵ en tid til å kaste bort steiner og en tid til å samle steiner, en tid til å ta i favn og en tid til å holde seg fra favntak,
- ⁶ en tid til å søke og en tid til å tape, en tid til å gjemme og en tid til å kaste,
- ⁷ en tid til å rive i stykker og en tid til å sy sammen, en tid til å tie og en tid til å tale,
- ⁸ en tid til å elske og en tid til å hate, en tid til krig og en tid til fred.
- ⁹ Hva vinning har den som arbeider, av det strevet han har med det?
- ¹⁰ Jeg så den plage som Gud har gitt menneskenes barn å plage seg med.
- ¹¹ Alt har Gud gjort vakkert i sin tid. Også evigheten har han lagt i deres hjerte, men likevel kan mennesket ikke forstå det verk Gud gjør, fra begynnelsen til enden.
- ¹² Jeg skjønnte at de ikke har noe annet gode enn å glede seg og nyte godene i livet.
- ¹³ Men når et menneske, hvem det så er, får ete og drikke og unne seg gode dager til gjengjeld for alt sitt strev, så er også det en Guds gave.
- ¹⁴ Jeg forsto at alt det Gud gjør, det varer evig. Ingen kan legge noe til, og ingen kan ta noe fra. Slik har Gud gjort for at vi skal frykte ham.
- ¹⁵ Det som er, det var allerede før, og det som skal bli, det har også vært før. Gud søker fram igjen det som svant.

Livet er et ustanselig kretsløp

- ¹⁶ Videre så jeg under solen: På dommersetet satt gudløsheten. Der rettferdighet skulle råde, der rådde gudløshet.
- ¹⁷ Da sa jeg i mitt hjerte: Gud skal dømme den rettferdige så vel som den gudløse. Hos ham er det fastsatt en tid for alt som skal skje og for alt som gjøres.
- ¹⁸ Jeg sa i mitt hjerte: Dette skjer for menneskenes barns skyld, for at Gud kan prøve dem, og de kan se at de i seg selv ikke er annet enn dyr.
- ¹⁹ For det går menneskenes barn som det går dyrene, den samme skjebnen rammer dem. Den ene dør, og det gjør også den andre. Én livsånde har de alle. Mennesket har ikke noe fortrinn fremfor dyret. For alt er tomhet.
- ²⁰ De farer alle til ett sted - de er alle blitt til av støv, og de vender alle tilbake til støvet.

²¹ Hvem vet om menneskenes ånd stiger opp, og om dyrets ånd farer ned til jorden?

²² Og jeg så at det ikke er noe bedre for mennesket enn at han gleder seg ved sitt arbeid. Det er det gode som blir ham til del. For hvem lar ham få se det som skal komme etter ham?

Predikeren 4

Livet er fullt av vold og undertrykkelse

¹ Videre så jeg alle de voldsgjerninger som skjer under solen. Jeg så de undertryktes gråt - og det var ingen som trøstet dem. Jeg så voldsmenn bruke makt mot dem, og det var ingen som trøstet dem.

² Da priste jeg de døde. De som allerede hadde fått dø, var lykkelige fremfor de levende, de som ennå var i live.

³ Men fremfor dem begge priste jeg lykkelig den som ennå ikke er til, som ikke har sett de onde gjerninger som skjer under solen.

⁴ Og jeg så at alt strev og all dyktighet i arbeid har sin grunn i at den enes ærgjerrighet er større enn den andres. Også det er tomhet og jag etter vind.

⁵ Dåren legger hendene i fanget og tærer på sitt eget kjøtt.

Bedre å være fattig og vis enn mektig og ugudelig

⁶ Bedre er en håndfull ro enn begge never fulle av strev og jag etter vind.

⁷ Enda mer tomhet ble jeg var under solen:

⁸ En mann kan stå helt alene og ikke ha noen med seg, verken sønn eller bror. Likevel er det ingen ende på alt hans strev, og hans øyne blir ikke mett av rikdom. Men hvem strever jeg for når jeg nekter meg selv det som godt er? Også det er tomhet, en ond plage er det.

⁹ Bedre å være to enn én, for de har god lønn for sitt strev.

¹⁰ Om de faller, kan den ene reise den andre opp. Men stakkars den som er alene! Faller han, har han ingen til å reise seg opp.

¹¹ Likeså er det når to ligger sammen, så de blir varme. Men hvordan kan den som ligger alene, bli varm?

¹² Om noen kan vinne over den som er alene, så kan to holde stand mot ham. Tredobbel tråd kan ikke så lett slites av.

¹³ Bedre å være en fattig og vis ungdom enn en gammel dåre av en konge, som ikke lenger har vett til å la seg advare.

¹⁴ Den ene kommer ut fra fengselet og blir konge, enda han var født i fattigdom mens den andre var konge.

15 Jeg så alle de levende som ferdes under solen, følge med den unge mannen, han den nye, som skulle tre i den gamles sted.

16 Det var ingen ende på alt det folk han var fører for. Likevel har etterkommerne ingen glede av ham. For også dette er tomhet og jag etter vind.

17 Vokt din fot når du går til Guds hus! Kom dit for å høre! Det er bedre enn når dårene bærer fram offer, for de vet ikke at de gjør ondt.

Predikeren 5

Om sindighet og klokskap i ord og løfter

1 Vær ikke for snar med din munn, og la ikke ditt hjerte forhaste seg med å bære fram et ord for Guds åsyn! For Gud er i himmelen og du på jorden, la derfor dine ord være få!

2 For av mye strev og kav kommer drømmer, og med mange ord følger dårlig tale.

3 Når du gjør Gud et løfte, så dryg ikke med å holde det, for han har ikke behag i dårer! Hold det du lover!

4 Bedre er det at du ikke lover, enn at du lover og ikke holder det.

5 La ikke din munn føre synd over ditt legeme og si ikke til Guds sendebud: Det var av vanvare jeg gjorde det! - Hvorfor skal Gud harmes over din tale og ødelegge dine henders verk?

6 For der det er mange drømmer, er det også stor tomhet, likeså der det er mange ord. Frykt heller Gud!

Gud holder øye med dem som undertrykker de fattige

7 Om du ser at den fattige undertrykkes, og at rett og rettferdighet blir trådt under fot i landet, så undre deg ikke over den tingen! For den som er høytstående, har en høyere til å vokte på seg, og en Høyeste vokter på dem begge.

8 Tross alt dette er det til gagn for et land at det har en konge som sørger for at landet dyrkes.

Rikdom er bare tomhet

9 Den som elsker penger, blir ikke mett av penger. Og den som elsker rikdom, får aldri nok. Også det er tomhet.

10 Jo mer gods, dess flere til å fortære det! Og hva gagn har eieren av det, annet enn at han får se det?

11 Arbeiderens søvn er søt, enten han spiser lite eller mye. Men den rikes metthet lar ham ikke få sove.

¹² Det er et stort onde, som jeg har sett under solen: rikdom gjemt av sin eier til hans egen ulykke.

¹³ Går så denne rikdommen tapt ved et uhell, og han har fått en sønn, så blir det ikke noe tilbake for ham.

¹⁴ Som han kom ut av mors liv, skal han igjen gå bort, naken som han kom. Ingenting av det han strever for, kan han ta med seg.

¹⁵ Også dette er et stort onde: Nøyaktig som han kom, skal han gå bort. Hva vinning har han da av at han strever etter vind?

¹⁶ Dessuten spiser han alle sine dager sitt brød i mørket, sorgfull og syk og harm er han.

¹⁷ Se, dette er det jeg har funnet godt og vakkert: å ete og drikke og gjøre seg til gode til gjengjeld for alt det strev som en plager seg med under solen, alle de levedager Gud gir. Det er det gode som blir ham til del.

¹⁸ Når Gud gir et menneske rikdom og skatter og setter ham i stand til å nyte godt av det og ta det som blir ham til del, og glede seg i sitt strev, så er det en Guds gave.

¹⁹ For da vil han ikke tenke så meget på sine levedager, fordi Gud svarer ham med å gi ham glede i hjertet.

Predikeren 6

Om livets tomhet

¹ Det er en ulykke jeg har sett under solen, som hviler tungt på mennesket:

² Gud gir en mann rikdom og skatter og ære, så han for sin del ikke mangler noe han ønsker. Men Gud setter ham ikke i stand til å nyte godt av det. En fremmed mann får nyte av det. Dette er tomhet og en ond lidelse.

³ Om en mann får hundre barn og lever i mange år, så tallet på hans levedager blir stort, men hans sjel ikke mettes av det gode og han heller ikke får noen gravferd, da sier jeg: Et ufullbåret foster er bedre stilt enn han.

⁴ For det kommer med tomhet og går bort i mørke, og med mørket blir dets navn skjult.

⁵ Det har verken sett eller kjent solen. Det har mer ro enn han.

⁶ Og om han så hadde levd tusen år to ganger, men ikke fått nyte noe godt - går ikke alt til ett sted?

⁷ Alt menneskets strev er for munnen, og likevel får han aldri stilt sin trang.

⁸ Hva fortrinn har den vise fremfor dåren? Hva hjelper det en stakkar om han vet hvordan han skal skikke seg blant de levende?

⁹ Bedre er det at øynene stanser ved det en har, enn at sjelen farer urolig om. Også det er tomhet og jag etter vind.

¹⁰ Alt som er til, er for lenge siden nevnt ved navn. Det er kjent hva et menneske skal bli. Han kan ikke gå i rette med den som er sterkere enn han.

¹¹ Det er mange ord som bare øker tomheten - hva gagn har mennesket av det?

¹² Hvem vet hva som gagnar et menneske i livet, i alle hans tomme levedager - dem han tilbringer som en skygge? Og hvem kan si et menneske hva som skal hende under solen etter hans tid?

Predikeren 7

Den sanne visdom gir lys

¹ Bedre et godt navn enn god olje. Bedre dødsdagen enn fødselsdagen.

² Bedre er det å gå til sørgehus enn til gjestebud. For i sørgehuset ender hvert menneskes liv, og den som lever, skal legge seg det på hjertet.

³ Bedre er sorg enn latter, for et sørgmodig ansikt kan gjøre hjertet vel.

⁴ De vises hjerte er i sorgens hus, mens dårenes hjerte er i gledens hus.

⁵ Bedre er det å høre skjenn av en vis enn å høre sang av dårer.

⁶ For som tornene spraker under gryten, slik er det når dåren ler. Også dette er tomhet.

⁷ Utpressing gjør den vise til dåre, og bestikkelse ødelegger hjertet.

⁸ Bedre er slutten på en ting enn begynnelsen, bedre å være tålmodig enn overmodig.

⁹ Vær ikke for hastig i din ånd til å bli vred, for vreden bor i dårers barm.

¹⁰ Si ikke: Hva kommer det av at de gamle dager var bedre enn de som nå er? For det er ikke av visdom du spør om det.

¹¹ Visdom er jevngod med arvegods, ja, enda bedre for den som ser solen.

¹² For å være i visdommens skygge, er som å være i skyggen av rikdom. Men kunnskapens fortrinn er at visdommen holder sin eier i live.

¹³ Se på Guds verk! Hvem kan gjøre rett det som han har gjort krocket?

¹⁴ På en god dag skal du være ved godt mot, og på en ond dag skal du tenke på at Gud har gjort den også, like så vel som den andre, for at mennesket ikke skal finne ut noe om det som kommer etter.

¹⁵ Alt dette har jeg sett i mitt tomme liv: Mang en rettferdig går til grunne tross sin rettferd, og mang en ugudelig lever lenge tross sin ondskap.

- 16** Vær ikke altfor rettferdig og te deg ikke overvettets vis! Hvorfor vil du ødelegge deg selv?
- 17** Vær ikke altfor urettferdig og vær ikke en dåre! Hvorfor vil du dø før tiden?
- 18** Det er godt at du holder fast ved det ene, men du skal heller ikke slippe det andre. For den som frykter Gud, finner en vei ut av alt dette.
- 19** Visdommen er et sterkere vern for den vise enn ti mektige menn i en by.
- 20** Det finnes ikke et rettferdig menneske på jorden som bare gjør godt og aldri syndet.
- 21** Bry deg heller ikke om alt det folk sier, ellers kunne du få høre din tjener forbanne deg!
- 22** For du vet jo med deg selv at også du mang en gang har forbannet andre.
- 23** Alt dette har jeg prøvd med visdom. Jeg sa: Jeg vil vinne visdom, men den er ennå langt borte fra meg.
- 24** Det som er langt borte og dypt, dypt skjult - hvem kan finne det?
- 25** Jeg vendte mitt hjerte til å vinne kunnskap, til å granske og søke etter visdom og forklaring. Jeg ville forstå at ugudelighet er dårskap, og at dårskapen er galskap.
- 26** Jeg fant noe som er bitrere enn døden: Den kvinne hvis hjerte er en snare. Hennes hender er lenker. Den som behager Gud, slipper fra henne, men synderen blir fanget av henne.
- 27** Se, dette fant jeg ut, sier Forkynneren. Jeg la det ene til det andre for å finne hovedsummen.
- 28** Det som jeg stadig har søkt, men ikke har funnet, er dette: én mann har jeg funnet blant tusen, men en kvinne har jeg ikke funnet blant dem alle!
- 29** Se, dette er det eneste jeg har funnet ut: Gud skapte mennesket som det skulle være, men de har mange underlige ting for seg.

Predikeren 8

Vær lydig mot Gud og kongen

- 1** Hvem er som den vise, og hvem forstår å tyde tingene? Visdommen gjør menneskets ansikt lyst, og det harde uttrykket hans forvandles.
- 2** Jeg sier: Rett deg etter kongens bud, gjør det på grunn av den eden du har sverget ved Gud.
- 3** Vær ikke for snar til å forlate ham, og vær ikke med på noe som er ondt! For han gjør alt det han vil.
- 4** Kongens ord er mektig, og hvem tør si til ham: Hva gjør du?

⁵ Den som holder budet, skal ikke lide noe ondt. Den vises hjerte skal få kjenne tid og dom.

⁶ For alle ting har sin tid og sin dom. Hvert menneskes onde gjerning kommer til å hvile tungt på ham.

⁷ Han vet ikke hva som skal hende. Hvem kan si ham hvordan det vil gå?

⁸ Et menneske har ikke herredømme over vinden, så han kan holde den tilbake. Heller ikke har noen makt over dødsdagen. Det er ingen fritakelse i krig, slik kan heller ikke ugudelighet frelse sin mann.

⁹ Alt dette har jeg sett. Jeg har gitt akt på alt det som hender under solen, i en tid da det ene mennesket hersket over det andre og voldte ham ulykke.

¹⁰ Videre så jeg at ugudelige ble jordfestet og kom til hvile, men at de som hadde gjort rett, måtte dra bort fra Den Helliges bolig, og ble glemt i byen. Også dette er tomhet.

¹¹ Fordi dommen over den onde gjerning ikke fullbyrdes straks, derfor svulmer hjertet i menneskenes barm, så de drister seg til å gjøre det som er ondt.

¹² Hundre ganger gjør synderen det som ondt er, og likevel lever han lenge. Likevel vet jeg jo at det skal gå de gudfryktige vel, de som frykter Gud,

¹³ men at det ikke skal gå den ugudelige vel, han er lik skyggen, han skal ikke leve lenge, fordi han ikke frykter Gud.

¹⁴ Det er noe tomt som hender på jorden: at det går noen rettferdige som om de hadde handlet slik ugudelige gjør, og at det går noen ugudelige som om de hadde gjort rettferdige menneskers gjerninger. Jeg sier at også dette er tomhet.

¹⁵ Så priste jeg da gleden. Mennesket har ikke noe annet godt under solen enn å ete og drikke og være glad. Dette følger ham under hans strev i de levedager som Gud har gitt ham under solen.

¹⁶ Jeg vendte mitt hjerte til å lære visdom å kjenne, og jeg så på det strev og kav folk har her på jorden - verken dag eller natt får de søvn på sine øyne.

¹⁷ Da så jeg at det er slik med alt Guds verk at menneskene ikke kan utgrunne det som hender under solen. Hvor meget et menneske så strever med å granske det, kan han likevel ikke utgrunne det. Og selv om han sier at han nok skal forstå det, er han likevel ikke i stand til å finne det ut.

Predikeren 9

Om livets usikkerhet og om visdommens betydning

¹ Alt dette har jeg tatt meg til hjertet, og jeg har forsøkt å forklare at de rettferdige og de vise og deres gjerninger er i Guds hånd. Men ikke noe menneske vet om det er kjærlighet eller hat som venter ham.

- ² For det samme skjer dem alle. Det samme hender med den rettferdige som med den ugudelige, med den gode og rene som med den urene, med den som ofrer som med den som ikke ofrer. Det går med den gode som med synderen, med den som sverger som med den som er redd for å sverge.
- ³ Det er en ond ting ved alt det som hender under solen, at det går alle på samme vis. Menneskenes hjerte er fullt av det som er ondt, og det er uforstand i deres hjerte så lenge de lever. Siden går de av sted til de døde.
- ⁴ For hvem er det vel som slipper? Det er håp for dem som lever. En levende hund er bedre enn en død løve.
- ⁵ For de levende vet at de skal dø. Men de døde vet ikke noen ting, de får ikke lenger noen lønn, for minnet om dem er glemt.
- ⁶ Det er for lenge siden forbi med både deres kjærlighet og deres hat og deres ærgjerrighet, i all evighet har de ikke mer noen del i alt det som hender under solen.
- ⁷ Så et da ditt brød med glede og drikk din vin vel til mote! For Gud har for lenge siden godkjent det du gjør.
- ⁸ La klærne dine alltid være hvite, og la det ikke mangle olje på hodet ditt!
- ⁹ Nyt livet med en kone som du elsker, alle dager i ditt tomme liv, som Herren har gitt deg under solen - alle dine tomme dager! For det er din del i livet, i ditt strev som du plager deg med under solen.
- ¹⁰ Alt det din hånd er i stand til å gjøre, gjør det med all din kraft! For det finnes verken gjerning eller planer eller kunnskap eller visdom i dødsriket, dit du går.
- ¹¹ Videre så jeg under solen at det ikke er sikkert at de som er lette på foten, vinner løpet, eller at heltene seirer i krigen, eller at de vise kan få seg brød, eller at de forstandige kan vinne rikdom, eller at de kloke vinner gunst. For tid og hendelser møter dem alle.
- ¹² Menneskene kjenner like så lite sin tid som fiskene som fanges i det onde garnet, eller fuglene som blir fanget i snaren. Likesom de, fanges også menneskenes barn i en ond tid, når den plutselig kommer over dem.
- ¹³ Denne visdom så jeg også under solen, og den syntes stor for meg:
- ¹⁴ Det var en liten by, og i den var det noen få menn. Så kom det en stor konge og omringet byen og bygde store voller mot den.
- ¹⁵ Men i byen var det en fattig vismann, og han berget byen ved sin visdom. Men det var ikke et menneske som mintes denne fattige mannen.
- ¹⁶ Da sa jeg: Visdom er bedre enn styrke. Men den fattiges visdom er foraktet. Folk hører ikke på hans ord.
- ¹⁷ De vises ord som høres i ro, er bedre enn rop fra en hersker blant dårene.

18 Visdom er bedre enn krigsvåpen. Men én synder kan ødelegge mye godt.

Predikeren 10

Litt dårskap kan ødelegge for den største visdom

1 Døde fluer får salveblanderens salve til å lukte ille og gjære. Et lite grann dårskap veier mer enn visdom og ære.

2 Den vises hjerte er vendt til høyre, men dårens hjerte er vendt til venstre.

3 Hvor som helst dåren ferdes, mangler han forstand. Han lar alle merke at han er en dåre.

4 Om herskerens vrede reiser seg mot deg, så forlat ikke din post! Sindighet holder nede store synder.

5 Det er et onde som jeg har sett under solen, et feilgrep fra den som har makten:

6 Dårskapen sitter i mange høye stillinger, mens fornemme folk må sitte lavt.

7 Jeg har sett tjenere ri på hester og fyrster gå til fots som tjenere.

8 Den som graver en grav, kan falle i den. Og den som river et gjerde, kan bli bitt av en orm.

9 Den som bryter stein, kan få skade av det. Den som hogger ved, kan komme i fare ved det.

10 Når øksen er sløv, og han ikke har slipt eggen, så må han bruke dess større kraft. Men visdom er en fordel som gir resultat.

11 Hvis ormen biter før besvergelsen, har besvergeren ingen nytte av sin tunge.

12 Velgjørende er ord fra den vises munn, men dårens lepper ødelegger ham selv.

13 De første ordene fra dårens munn er dårskap, og slutten på hans tale er ond galskap.

14 Dåren taler mange ord, enda mennesket ikke vet hva som skal hende. Hvem sier ham hva som skal hende etter hans tid?

15 Dårens strev tretter ham fordi han ikke vet veien til byen.

16 Ve deg, du land, når din konge er et barn og dine fyrster holder festmåltid om morgenen!

17 Lykkelig, du land, som har en konge av edel byrd og fyrster som holder måltid i sømmelig tid, som menn og ikke som drikkebrødre!

18 Når latskapen råder, synker bjelkene sammen. Lar en hendene henge, så drypper det inne i huset.

19 For å more seg holder de gjestebud, og vinen legger glede over livet. Alt dette kan en få for penger.

20 Ikke engang i dine tanker må du forbanne kongen. Selv ikke i ditt sengekammer må du forbanne den rike. For himmelens fugler bærer lyden av sted, vingede skapninger melder dine ord.

Predikeren 11

Gjør det gode

1 Kast ditt brød på vannet, for i tidens løp skal du finne det igjen.

2 Del ut til sju, ja, til åtte. For du vet ikke hvilken ulykke som kan hende på jorden.

3 Når skyene blir fulle av regn, tømmer de det ut over jorden. Som treet faller, slik blir det liggende, enten det er mot sør eller mot nord.

Vær flittig i arbeidet

4 Den som stadig akter på vinden, kommer ikke til å så, og den som stadig ser på skyene, kommer ikke til å høste.

5 Like lite som du vet hva vei vinden farer, eller hvordan benene blir dannet i mors liv, like lite vet du hva Gud vil gjøre, han som gjør det alt sammen.

6 Så ut din sæd om morgenen, og la ikke hånden hvile når det lir mot kveld. For du vet ikke hva som vil lykkes, det ene eller det andre, eller om begge deler er gode.

Gled deg i din ungdom

7 Lyset er herlig! Det er godt for øynene å få se solen.

8 Om et menneske lever i mange år, skal han glede seg i dem alle, og huske de mørke dagene, for de blir mange. Alt som skal komme, er tomhet.

9 Gled deg i din ungdom, du unge! La ditt hjerte være vel til mote i din ungdoms dager. Vandre på ditt hjertes veier og etter det dine øyne ser. Men vit: for alt dette vil Gud føre deg fram for dommen.

10 Få vekk gremmelse fra hjertet og hold alt ondt borte fra legemet! For ungdom og morgenrøde er tomhet.

Predikeren 12

Tenk på din skaper i din ungdoms dager

1 Tenk på din skaper i din ungdoms dager, før de onde dagene kommer, og det lir mot de årene da du må si: Jeg har ingen glede av dem,

² før solen og lyset og månen og stjernene fordunkles, og skyene kommer igjen etter regnet.

³ Da skjelver husets voktere. De sterke menn blir bøyd. De som maler på kvernen, stanser arbeidet, fordi de er blitt for få. Og det mørkner for dem som ser ut gjennom vinduene.

⁴ Begge dørene til gaten blir stengt, mens kvernduren blir svak. En står opp når fuglene kvitrer, men alle sangmøyene er lavmælte.

⁵ En frykter for hver bakke, det lurder skremsler ved veien. Mandeltreet blomstrer, gresshoppen sleper seg fram, kapersen mister sin kraft. For mennesket drar bort til sin evige bolig - de sørgende går allerede og venter på gaten.

⁶ Tenk på din skaper før sølvsnoen slites over, og gullskålen slås i stykker, og krukken brytes i stykker ved kilden, og hjulet knuses og faller ned i brønnen,

⁷ før støvet vender tilbake til jorden og blir som det var før, og ånden vender tilbake til Gud, som ga den.

Frykt Gud og hold hans bud

⁸ Tomhet og atter tomhet, sier Forkynneren. Alt er tomhet!

⁹ For øvrig er å si at Forkynneren var en vismann, og at han også lærte folket kunnskap. Han grunnet og gransket, og han laget mange ordspråk.

¹⁰ Forkynneren søkte å finne velgjørende ord, og her er skrevet det som riktig er, sannhets ord.

¹¹ De vises ord er som brodder. Visdomsspråk som er samlet, sitter fast som nagler. De er gitt av den ene og samme hyrde.

¹² For øvrig: la deg advare, min sønn! Det er ingen ende på all bokskrivingen. Mye gransking tretter legemet.

¹³ Slutten på det hele, etter at alt er hørt, er dette: Frykt Gud og hold hans bud! Det er noe som gjelder alle mennesker.

¹⁴ For hver gjerning vil Gud føre fram for dommen over alt som er skjult, enten det er godt eller ondt.

Salomos høysang

Salomos høysang 1

Jeg vil prise din kjærlighet

- ¹ Høysangen av Salomo.
- ² Å, ville han bare kysse meg med kyss av sin munn! For din kjærlighet er bedre enn vin.
- ³ Nydelig er duften av dine salver, ditt navn er en utgytt salve. Derfor elsker jomfruene deg.
- ⁴ Ta meg med deg! La oss skynde oss! Kongen har ført meg inn i sine kamre. Vi vil fryde og glede oss i deg, vi vil prise din kjærlighet mer enn vin. Med rette elsker de deg.
- ⁵ Sort er jeg, men yndig, dere Jerusalems døtre - som Kedars telter, som Salomos telttepper.
- ⁶ Stirr ikke på meg, fordi jeg er så mørk, fordi solen har brent meg! Min mors sønner ble harme på meg, de satte meg til å vokte vingårdene. Min egen vingård har jeg ikke voktet.
- ⁷ Si meg, du som min sjel elsker: Hvor vokter du hjorden? Hvor lar du den hvile om middagen? Hvorfor skal jeg være som en tilsløret kvinne som går omkring ved dine venners flokker?

Den vakreste

- ⁸ Vet du det ikke, du vakreste blant kvinner, så følg sauenes spor og vakt dine kje ved gjeterhyttene!
- ⁹ Med hestene foran faraos vogner vil jeg ligne deg, min kjæreste!
- ¹⁰ Fagre er dine kinn mellom kjedene, din hals i perleradene.
- ¹¹ Gullkjeder vil vi lage til deg med sølvprikker på.
- ¹² Så lenge kongen satt ved sitt bord, ga min nardussalve sin duft.
- ¹³ Min elskede er for meg en myrrapose som hviler mellom mine bryster.
- ¹⁴ Min elskede er for meg en blomsterklase fra hennabusken i En-Gedis vingårder.
- ¹⁵ Hvor vakker du er, min kjæreste, hvor vakker du er! Dine øyne er som duer.
- ¹⁶ Hvor vakker du er, min elskede, hvor vakker du er! Og vårt leie er grønt.
- ¹⁷ Sedrer er bjelkene i vårt hus, syresser er tak og loft.

Salomos høysang 2

Jeg er syk av kjærlighet

- 1 Jeg er Sarons blomst, dalenes lilje.
- 2 Som en lilje blant torner, slik er min kjæreste blant de unge kvinnene.
- 3 Som et epletre blant skogens trær, slik er min elskede blant de unge menn. Å sitte i hans skygge er min lyst, hans frukt er søt for min gane.
- 4 Han har ført meg til vinhuset, og hans banner over meg er kjærlighet.
- 5 Styrk meg med druekaker, forfrisk meg med epler! For jeg er syk av kjærlighet.
- 6 Hans venstre hånd er under mitt hode, og hans høyre hånd favner meg.
- 7 Jeg ber dere inderlig, dere Jerusalems døtre, ved gasellene eller ved hindene på marken, at dere ikke vekker og ikke egger kjærligheten før den selv vill!
- 8 Hør, der er min elskede! Se, der kommer han springende over fjellene, hoppende over haugene.
- 9 Min elskede ligner en gasell eller en ung hjort. Se, der står han bak vår vegg. Han kikker inn gjennom gluggen, han gløtter inn gjennom gitteret.
- 10 Min elskede tar til orde og sier til meg: Stå opp, min kjæreste, du min vakre, og kom ut!
- 11 For se, nå er vinteren omme. Regnet er dratt forbi og er borte.
- 12 Blomstene kommer til syne på marken. Sangens tid er inne, og turtelduens røst har latt seg høre i vårt land.
- 13 Fikentreets frukter tar til å rødme, og vintrærnes blomster dufter. Stå opp og kom, min kjæreste! Du min fagre, så kom da!
- 14 Min due i klippens kløfter, i fjelltindens ly! La meg se din skikkelse, la meg høre din røst! For din røst er blid og din skikkelse er fager.
- 15 Fang revene for oss, de små revene som ødelegger vingårdene! Våre vingårder står jo i blomst.
- 16 Min elskede er min, og jeg er hans, han som vokter sin hjord blant liljene.
- 17 Innen dagen blir sval og skyggene flyr - vend om, min elskede, lik en gasell eller en ung hjort på de forrevne fjellene!

Salomos høysang 3

Jeg vil lete etter ham som min sjel elsker

- 1 På mitt leie lette jeg om natten etter ham som min sjel elsker. Jeg lette etter ham, men jeg fant ham ikke.

² Jeg vil stå opp og gå omkring i byen, på gatene og på torgene. Jeg vil lete etter ham som min sjel elsker. Jeg lette etter ham, men jeg fant ham ikke.

³ Vekterne, som går omkring i byen, møtte meg. Har dere sett ham som min sjel elsker?

⁴ Ikke før var jeg gått fra dem, så fant jeg ham som min sjel elsker. Jeg grep fatt i ham, og jeg slipper ham ikke før jeg har ført ham til min mors hus, til hennes kammer som har født meg.

⁵ Jeg ber dere inderlig, dere Jerusalems døtre, ved gasellene eller ved hindene på marken, at dere ikke vekker og ikke egger kjærligheten, før den selv vill!

Brudgommen ser henne komme

⁶ Hvem er hun som kommer opp fra ørkenen, som røkstøtter, omduftet av myrra og virak, av alle kremmerens krydder?

⁷ Se, det er Salomos bærestol med seksti krigsmenn omkring, av Israels krigsmenn.

⁸ Alle er de væpnet med sverd, oppøvd i krig, hver med sverdet ved lend til vern mot nattens redsler.

⁹ En bærestol laget kong Salomo seg av Libanons trær.

¹⁰ Dens stolper laget han av sølv, dens ryggstø av gull, dens sete av purpur. Innvendig er den smykket i kjærlighet av Jerusalems døtre.

¹¹ Gå ut, dere Sions døtre, og se på kong Salomo med den kronen hans mor har kronet ham med på hans bryllupsdag, på hans hjertegledes dag!

Salomos høysang 4

Hvor vakker du er, min kjæreste

¹ Hvor vakker du er, min kjæreste! Hvor vakker du er! Dine øyne er duer bak ditt slør. Ditt hår er som en flokk av geiter som leirer seg nedover Gilead-fjellet.

² Dine tenner er som en flokk av nyklipte sauer som stiger opp av badet. Alle har de tvillinger, og ingen blant dem er uten lam.

³ Dine lepper er som en skarlagensnor, og din munn er yndig. Som et stykke granateple er din tinning bak ditt slør.

⁴ Din hals er som Davids tårn, bygd til våpenhus. Tusen skjold henger på det, alle krigsmennenes skjold.

⁵ Dine bryster er som tvillinger av en gasell som beiter mellom liljer.

⁶ Når dagen blir sval og skyggene flyr, vil jeg gå til Myrra-åsen og til Virakhaugen.

⁷ Alt er vakkert ved deg, min kjæreste. Det er ikke noen lyte på deg.

⁸ Kom med meg fra Libanon, min brud! Kom med meg fra Libanon! Se ut fra Amanas topp, fra toppen av Senir og Hermon, fra løvenes bosteder, fra panternes fjell!

⁹ Du har vunnet mitt hjerte, min søster, min brud! Du har vunnet mitt hjerte med et eneste øyekast, med en av kjedene om din hals.

¹⁰ Hvor fager din kjærlighet er, min søster, min brud! Hvor mye bedre er ikke din kjærlighet enn vin. Og duften av dine salver er bedre enn alle velluktende urter.

¹¹ Av honning drypper dine lepper, min brud! Honning og melk er under din tunge, og duften av klærne dine er som duften av Libanon.

¹² En lukket hage er min søster, min brud - et avstengt oppkomme, en forseglet kilde.

¹³ Du skyter opp som en lysthage av granatepletrær med sin kostbare frukt, som hennabusker sammen med narder

¹⁴ og safran, kalmus og kanel sammen med alle slags viraktrær, myrra og aloétrær sammen med alle de beste velluktende urter.

¹⁵ En kilde i hagene er du, en brønn med levende vann og strømmer fra Libanon.

¹⁶ Våkn opp, nordavind! Kom, sønnavind! Blås gjennom min hage, så dens duft kan strømme ut! Å, om min elskede ville komme til sin hage og spise dens kostbare frukt!

Salomos høysang 5

¹ Jeg er kommet til min hage, min søster, min brud! Jeg har plukket min myrra og mitt krydder. Jeg har spist min honningkake og min honning. Jeg har drukket min vin og min melk. Venner, et og drikk! Drikk dere glade, mine kjære!

Min elskede er borte

² Jeg sover, men mitt hjerte våker. Da høres min elskedes røst - han banker på: Lukk opp for meg, min søster, min kjæreste, min due, du fullkomne! For mitt hode er fullt av dugg, mine lokker av nattens dråper.

³ Jeg har tatt av meg kappen, skulle jeg ta den på igjen? Jeg har vasket mine føtter, skulle jeg da skitne dem til?

- ⁴ Min elskede rakte sin hånd inn gjennom luken. Da ble mitt hjerte rørt for hans skyld.
- ⁵ Jeg sto opp for å åpne for min elskede - mine hender dryppet av myrra, mine fingrer av flytende myrra, som vætte håndtaket på låsen.
- ⁶ Jeg lukket opp for min elskede, men min elskede hadde vendt om og gått bort. Min sjel var ute av seg selv over hans ord. Jeg lette etter ham, men jeg fant ham ikke. Jeg ropte på ham, men han svarte meg ikke.
- ⁷ Vekterne som går omkring i byen, møtte meg. De slo meg, de ga meg sår, de tok sløret fra meg - vekterne på murene.
- ⁸ Jeg ber dere inderlig, dere Jerusalems døtre: Om dere finner min elskede, hva skal dere si ham? At jeg er syk av kjærlighet.
- ⁹ Hva er din elskede fremfor andre elskede, du vakreste blant kvinner? Hva er din elskede fremfor andre elskede, siden du ber oss så inderlig?
- ¹⁰ Min elskede er hvit og rød, utmerket fremfor ti tusen.
- ¹¹ Hans hode er som det fineste gull. Hans lokker er kruset, svarte som raven.
- ¹² Hans øyne er som duer ved rennende bekker. De bader seg i melk, de er innsatt som edelsteiner.
- ¹³ Hans kinn er som velluktende blomstersenger, som det vokser krydderurter i. Hans lepper er som liljer, de drypper av flytende myrra.
- ¹⁴ Hans hender er gullringer med innlagte krysolitter. Hans midje er et kunstverk av elfenben, dekket med safirer.
- ¹⁵ Hans ben er marmorstøtter, som står på fotstykker av fineste gull. Hans skikkelse er som Libanon, utsøkt som sedrene.
- ¹⁶ Hans munn er sødme, og alt ved ham er tiltrekkende. Slik er min elskede, slik er min venn, Jerusalems døtre!

Salomos høysang 6

- ¹ Hvor er din elskede gått, du vakreste blant kvinner? Hvor har din elskede tatt veien, så vi kan lete etter ham sammen med deg?
- ² Min elskede er gått ned til sin hage, til de duftende blomstersengene, for å vokte sin hjord i hagene og for å sanke liljer.
- ³ Jeg tilhører min elskede, og min elskede er min, han som vokter sin hjord mellom liljene.

Brudgommen taler om hvor vakker hun er fremfor alle andre

- ⁴ Du er vakker som Tirså, min kjæreste, skjønn som Jerusalem, skremmende som hærskarer med sine banner.
- ⁵ Vend dine øyne bort fra meg, for de overvelder meg! Ditt hår er som en flokk geiter som leirer seg nedover Gilead.
- ⁶ Dine tenner er som en flokk sauer som stiger opp av badet. Alle har de tvillinger, og ingen blant dem er uten lam.
- ⁷ Som et stykke granateple er din tinning bak ditt slør.
- ⁸ Seksti dronninger er det og åtti medhustruer og jomfruer uten tall.
- ⁹ Men én er min due, min fullkomne, hun som er sin mors eneste, hennes utkårede som fødte henne. Unge kvinner så henne og priste henne lykkelig. Dronninger og medhustruer så henne og hyllet henne.
- ¹⁰ Hvem er hun som stråler fram som morgenrøden, vakker som månen, ren som solen, skremmende som hærskarer med sine banner?
- ¹¹ Jeg gikk ned i nøttehagen for å se at det spirte i dalen, for å se om vintreet hadde satt skudd, om granatepletrærne sto i blomst.
- ¹² Før jeg visste av det, førte min sjel meg opp på mitt edle folks vogner.
- ¹³ Vend om! Vend om, Sjulammit! Vend om! Vend om, så vi får se deg! Hvorfor vil dere se på Sjulammit? En dans som i Mahanajim!

Salomos høysang 7

Brudens vakre skikkelse

- ¹ Hvor vakkert du skrider fram i dine sko, du høvdingdatter! Dine hofters rundinger er som smykker, et verk av kunstnerhånd.
- ² Ditt liv er som et rundt beger, måtte det aldri være uten vin! Din midje er som en hvetedyng, omhegnet av liljer.
- ³ Dine bryster er som to rådyrkalver, tvillinger av en gasell.
- ⁴ Din hals er som elfenbenstårnet. Dine øyne som vanddammene i Hesjbon ved Batrabbims port. Din nese er som Libanon-tårnet, som speider mot Damaskus.
- ⁵ Ditt hode hever seg likesom Karmel. Ditt bølgende hår er som purpur, kongen er fanget i dine lokker.
- ⁶ Hvor fager og hvor herlig du er, du kjærlighet i all din fryd.
- ⁷ Med din ranke vekst ligner du en palme, og dine bryster er som druer.
- ⁸ Jeg sier: Jeg vil stige opp i palmetreet, ta fatt i dets greiner. Måtte dine bryster være som vintreets druer, din ånde som duften av epler,

⁹ din munn som edel vin! - Den som glir lett ned for min elskede, som flyter lett over leppene hos dem som sover.

¹⁰ Jeg hører min elskede til, og til meg står hans hu.

¹¹ Kom, min elskede! La oss gå ut på marken, la oss bli natten over i landsbyene!

¹² La oss gå tidlig til vingårdene. La oss se om vintreet har satt skudd, om blomstene er sprunget ut, om granatepletrærne blomstrer! Der vil jeg gi deg min kjærlighet.

¹³ Alrunene dufter, og over våre dører er alle slags utsøkte frukter, både nye og gamle. Min elskede, jeg har gjemt dem til deg.

Salomos høysang 8

Mange vann kan ikke slokke kjærligheten

¹ Å, om du var for meg som en bror, om du hadde diet min mors bryst! Når jeg da fant deg der ute, skulle jeg kysse deg, og ingen ville forakte meg for det.

² Jeg skulle lede deg, jeg skulle føre deg til min mors hus. Du skulle lære meg. Jeg skulle skjenke deg den krydrede vinen, mosten av mitt granatepletre.

³ Hans venstre hånd er under mitt hode, og hans høyre hånd favner meg.

⁴ Jeg ber dere inderlig, Jerusalems døtre: Hvorfor vil dere vekke, og hvorfor vil dere egge kjærligheten, før den selv vil?

⁵ Hvem er hun som kommer opp fra ørkenen og støtter seg på sin elskede? - Under epletreet vekket jeg deg. Der ble din mor forløst med deg, der ble hun forløst, hun som fødte deg.

⁶ Sett meg som et segl på ditt hjerte, som et segl på din arm. For sterk som døden er kjærligheten, hard som dødsriket er dens lidenskap. Dens glød er som ildens glød, en Herrens flamme.

⁷ Mange vann kan ikke slokke kjærligheten, og strømmen kan ikke overskylle den. Om noen ville gi alt han har i sitt hus for kjærligheten, ville han bare bli foraktet.

⁸ Vi har en liten søster, og hun har ennå ikke bryster. Hva skal vi gjøre med vår søster når den tiden kommer at hun får beilere?

⁹ Er hun en mur, vil vi bygge tinder av sølv på den. Er hun en dør, vil vi stenge den med en sederplanke.

¹⁰ Jeg var en mur, og mine bryster som tårn. Da vant jeg yndest for hans øyne og fikk fred.

¹¹ En vingård hadde Salomo i Ba'al-Hamon. Han overga vingården til voktere. Hver skulle gi tusen sekel sølv for dens frukt.

12 Over min vingård råder jeg selv. De tusen seklene tilhører deg, Salomo, og to hundre dem som vokter hagens frukt.

13 Du som bor i hagene! Venner lytter til din røst, la meg høre den!

14 Fly, min elskede! Vær som en gasell eller en ung hjort på fjell med duftende urter!

Jesaja

Jesaja 1

Herren klager over Judas frafall

- 1** Dette er de synene som Jesaja, sønn av Amos, så om Juda og Jerusalem i de dager da Ussia, Jotam, Akas og Hiskia var konger i Juda.
- 2** Hør, dere himler, og lytt til, du jord! For Herren taler: Barn har jeg oppfostret og opphøyet, men de har satt seg opp mot meg.
- 3** En okse kjenner sin eier, og et esel sin herres krybbe. Men Israel kjenner ingen ting, mitt folk har ikke forstått noe.
- 4** Ve det syndige folket, et folk tyngt av misgjerning, ætlinger av ugjerningsmenn, vanartede barn! De har forlatt Herren, de har foraktet Israels Hellige, er veket fra ham.
- 5** Hvorfor vil dere bli slått enda mer? Hvorfor vil dere øke deres frafall? Hvert hode er sykt, og hvert hjerte er svakt.
- 6** Fra fotsåle til hode er ingenting helt. Her er bare sår, skrammer og åpne sår. De er ikke klempt ut og ikke forbundet og ikke oppbløtt med olje.
- 7** Landet er en ørken, byene er oppbrent med ild. Like for øynene på dere eter fremmede opp deres jord. En ørken er det, som når fremmede har herjet.
- 8** Bare Sions datter er blitt igjen, som en løvhytte i en vingård, som en vakthytte på en agurkmark, som en beleiret by.
- 9** Hadde ikke Herren, hærskares Gud, latt det bli tilbake en liten rest av oss, da var vi som Sodoma, da lignet vi Gomorra.

Falsk gudsdyrkelse gagnar ikke

- 10** Hør Herrens ord, dere Sodoma-fyrster! Lytt til vår Guds lov, du Gomorra-folk!
- 11** Hva skal jeg med alle deres mange slakteroffer? sier Herren. Jeg er mett av brennoffer av værere og av fett fra gjøkalver. Blod av okser og lam og bukker har jeg ikke lyst til.
- 12** Når dere kommer for å vise dere for mitt åsyn, hvem har da krevd at dere skal trække ned mine tempelforgårder?
- 13** Kom ikke mer fram med unyttig matoffer! Det er en motbydelig røkelse for meg. Nymåne og sabbat, festforsamling - jeg tåler ikke høytid og urett sammen.
- 14** Deres nymåner og fester - min sjel hater dem. De er blitt en byrde for meg, jeg er trett av å bære dem.

15 Og når dere brer ut hendene, skjuler jeg mine øyne for dere. Hvor mye dere så ber, hører jeg ikke. Deres hender er fulle av blod.

Kom og la oss gå i rette med hverandre

16 Rens dere! Vask dere! Ta deres onde gjerninger bort fra mine øyne! Hold opp med å gjøre det som er ondt!

17 Lær å gjøre det gode, legg vinn på det som er rett. Vis voldsmannen på rett vei. Hjelp den farløse til hans rett, før enkens sak!

18 Kom og la oss gå i rette med hverandre, sier Herren. Om deres synder er som purpur, skal de bli hvite som snø, om de er røde som skarlagen, skal de bli som den hvite ull.

19 Dersom dere er villige og hører, skal dere ete landets gode ting.

20 Men er dere uvillige og gjenstridige, skal dere bli fortært av sverdet. For Herrens munn har talt.

Herrens vrede skal bli til lutring og dom

21 Å, at den er blitt en horkvinne, den trofaste byen! Full var den av rett, rettferd bodde der, og nå - mordere!

22 Ditt sølv er blitt til slagg. Din vin er oppblandet med vann.

23 Dine førere er opprørere. De holder lag med tyver. Alle sammen elsker de bestikkelse og jager etter gaver. Den farløse hjelper de ikke til hans rett, og enkens sak tar de seg ikke av.

24 Derfor sier Herren Herren, hærskares Gud, Israels Veldige: Ve! Jeg vil stille min harme på mine motstandere og ta hevn over mine fiender.

25 Og jeg vil igjen ta meg av deg. Jeg vil smelte ut ditt slagg som med lutsalt og skille ut alt ditt bly.

26 Så vil jeg igjen gi deg slike dommere som i den første tiden, og rådgivere som i begynnelsen. Deretter skal du kalles rettferdighetens by, en trofast by.

27 Sion skal bli forløst ved rett, og de omvendte der ved rettferdighet.

28 Men undergang skal ramme alle overtreidere og syndere, og de som forlater Herren, skal omkomme.

29 For de skal få skam av de eikene som dere er så glad i. Dere skal bli til skamme ved de hagene som dere har valgt dere.

30 For dere skal bli som en eik med visne blad og som en hage uten vann.

31 Den sterke skal bli til stry, og hans verk til en gnist, og de skal begge brenne sammen uten at det er noen som slokker.

Jesaja 2

I de siste dager skal hedningene søke til Sion

- ¹ Det ordet som Jesaja, sønn av Amos, mottok i et syn om Juda og Jerusalem:
- ² Det skal skje i de siste dager, da skal fjellet der Herrens hus står, være grunnfestet på toppen av fjellene og høyt hevet over alle høyder. Og alle hedningefolk skal strømme til det.
- ³ Mange folkeslag skal gå av sted og si: Kom, la oss gå opp til Herrens berg, til Jakobs Guds hus, så han kan lære oss sine veier, og vi vandre på hans stier! For fra Sion skal lov utgå, og Herrens ord fra Jerusalem.
- ⁴ Han skal dømme mellom hedningefolkene og skifte rett for mange folkeslag. De skal smi sine sverd om til hakker og sine spyd til vingårdskniver. Et folk skal ikke lenger løfte sverd mot et annet, og de skal ikke lenger lære å føre krig.

Israel tar etter hedningenes synder

- ⁵ Jakobs hus! Kom, la oss vandre i Herrens lys!
- ⁶ Du har forkastet ditt folk, Jakobs hus, fordi de er fulle av Østerlands kunster og spår av skyene som filistrene, og gir håndslag til fremmede.
- ⁷ Landet deres ble fullt av sølv og gull, og det er ingen ende på rikdommene. Landet ble fullt av hester, og det er ingen ende på deres vogner.
- ⁸ Landet deres ble fullt av avguder, de tilber sine henders verk, det deres fingrer har laget.

Herren har satt en dag til dom over alt stolt

- ⁹ Og mennesket blir bøyd, og mannen ydmyket - tilgi dem ikke!
- ¹⁰ Gå inn i fjellet og gjem deg i støvet for Herrens gru og for hans høyhets herlighet!
- ¹¹ Menneskets stolte øyne blir ydmyket. Menneskets stolthet blir bøyd, og Herren alene er høy på den dagen.
- ¹² For Herren, hærskares Gud, har satt en dag til dom over alt stolt og høyt og over alt opphøyet, så det blir ydmyket,
- ¹³ både over alle Libanons sedrer, de høye og opphøye, og over alle eikene i Basan,
- ¹⁴ og over alle høye fjell og over alle stolte høyder,
- ¹⁵ og over hvert høyt tårn og over hver fast mur,
- ¹⁶ og over alle Tarsis-skip og over alle praktfulle skuter.
- ¹⁷ Og menneskets overmot blir bøyd, og menneskets stolthet blir ydmyket, og Herren alene er høy på den dagen.

18 Og avgudene - med dem er det helt forbi.

19 Folk skal gå inn i fjellhulene og i jordens kløfter for Herrens gru og for hans høyhets herlighet, når han reiser seg for å forferde jorden.

20 På den dagen skal menneskene kaste sine guder av sølv og gull, som de har laget for å tilbe dem, bort til muldvarpene og flaggermusene,

21 og gå inn i fjellkløftene og i berghulene for Herrens gru og for hans høyhets herlighet, når han reiser seg for å forferde jorden.

22 Hold da opp med å stole på mennesket, som bare har en pust i sin nese. Hva er han å akte for?

Jesaja 3

Dom over Jerusalems menn

1 For se, Herren, hærskares Herre, tar bort fra Jerusalem og Juda støtte og stav, hver støtte av brød og hver støtte av vann,

2 helt og krigsmann, dommer og profet, spåmann og eldste,

3 høvedsmann over femti og hver høyt aktet mann, rådsherre og dyktig håndverker og kyndig åndemaner.

4 Jeg vil sette gutter til styrere over dem, og viltre barn skal herske over dem.

5 Blant folket skal den ene undertrykke den andre, hver mann sin neste. Den unge skal sette seg opp mot den gamle, den æreløse mot den som er høyt aktet.

6 Når en da tar fatt på en annen i hans fars hus og sier: Du har en kappe, du skal være vår høvding, og denne ruinen skal være under din hånd! -

7 så skal han samme dag svare og si: Jeg vil ikke være lege! I mitt hus er det ikke brød og ingen klær! Dere skal ikke sette meg til høvding over folket!

8 For Jerusalem snubler, og Juda faller, fordi deres tunge og deres gjerninger er mot Herren. De trosser hans herlighets øyne.

9 Uttrykket i ansiktene deres vitner mot dem. Om sin synd taler de åpent som folket i Sodoma, de skjuler den ikke. Ve deres sjeler, for de volder seg selv ulykke!

10 Si at det går den rettferdige godt! For han skal ete frukten av sine gjerninger.

11 Ve den ugudelige! Det skal gå ham ille. For det hans hender har gjort, skal bli gjort mot ham selv.

12 Mitt folks herskere er barn, og kvinner råder over det. Mitt folk! Dine førere er forførere. Den veien du skal gå, har de ødelagt.

13 Herren trer fram for å føre sak, og han står der for å dømme folkene.

14 Herren går til sak mot sitt folks eldste og dets stormenn: Dere har plyndret vingården! Dere har rov fra de fattige i husene hos dere!

15 Hvordan kan dere trække mitt folk ned og knuse de fattiges ansikter? sier Herren Herren, hærskares Gud.

Dom over Jerusalems kvinner

16 Og Herren sa: Fordi Sions døtre er overmodige og går med kneisende nakke, lar øynene løpe omkring, går og tripper og klirrer med sine fotringer,

17 derfor skal Herren gjøre hodet skurvet på Sions døtre, og Herren skal avdekke deres nakenhet.

18 På den dagen skal Herren ta bort de prektige fotringene og solene og halvmånene,

19 øredobbene og kjedene og slørene,

20 hodepryden og fotkjedene og beltene og lukteflaskene og tryllesmykkene,

21 signetringene og neseringene,

22 høytidsklærne og kåpene og de store tørklærne og pungene,

23 speilene og de fine linklærne og hodeplaggene og sjalene.

24 Og det skal skje: Istedenfor balsam skal det være stank, istedenfor belte skal det være rep, istedenfor kunstig krusede krøller skal det være skallet hode, og istedenfor vid kappe skal det være trang sekk, brennemerke istedenfor skjønnhet.

25 Dine menn skal falle for sverdet, og dine helter i krigen.

26 Hennes porter klager og sørger, utplyndret sitter hun på jorden.

Jesaja 4

1 På den dagen skal sju kvinner ta fatt i én mann og si: Vårt eget brød vil vi ete, og våre egne klær vil vi kle oss i. La oss bare kalles med ditt navn, ta bort vår vanære!

Herrens spire (Messias) er Guds folks sanne herlighet

2 På den dagen skal Herrens spire være til pryd og herlighet, og landets frukt til stolthet og til pryd for de unnskomne av Israel.

3 Og det skal skje: Den som er tilbake på Sion og som blir spart i Jerusalem, skal kalles hellig - hver den som er innskrevet til livet i Jerusalem -

4 når Herren får vasket bort Sions døtres urenhet, og når han får skylt bort Jerusalems blodskyld fra hennes midte ved doms ånd og renselses ånd.

⁵ Over hvert sted på Sions berg og over hennes forsamlinger skal Herren skape en sky og en røk om dagen og en glans av luende ild om natten. For over alt herlig er det et dekke.

⁶ Der skal være en hytte til skygge mot heten om dagen og et tilfluktssted, et skjul mot vannskyll og regn.

Jesaja 5

En sang om Herrens vingård

¹ Jeg vil synge om min elskede, synge min venns sang om hans vingård. Min venn hadde en vingård på en fruktbar haug.

² Han gravde den om og rensset den for stein og plantet edle vintrær i den. Han bygde et vaktårn midt i den, og han hogg også ut en vinpresse i den. Og han ventet at den skulle bære gode druer, men den bar ville.

³ Og nå, dere Jerusalems innbyggere og Judas menn: Døm mellom meg og min vingård!

⁴ Hva var det mer å gjøre med min vingård, som jeg ikke alt hadde gjort med den? Hvorfor bar den ville druer når jeg ventet at den skulle bære gode?

⁵ Så vil jeg nå la dere vite hva jeg vil gjøre med min vingård: Jeg vil ta bort gjerdet, så den blir avgnagd. Jeg vil rive ned muren, så den blir nedtråkket.

⁶ Og jeg vil la den ligge øde. Den skal ikke skjæres og ikke hakkes, men torn og tistel skal skyte opp. Jeg vil befale skyene at de ikke skal la regn falle på den.

⁷ For Herrens, hærskares Guds vingård er Israels hus. Og Judas menn er hans kjæreste plantering. Han ventet rett, men se, der er blodsutgytelse. Han ventet rettferdighet, men se, der er skrik.

Dommen over Jerusalems synd

⁸ Ve dere som legger hus til hus og mark til mark, til det ikke er mer plass igjen, så dere blir boende alene i landet.

⁹ I mine ører lyder det fra Herren, hærskares Gud: Sannelig, mange hus skal bli øde, store og gode hus skal stå tomme.

¹⁰ For en vingård på ti dagers plogland skal gi en bat, og en homer såkorn skal gi en efa.

¹¹ Ve dem som står tidlig opp om morgenen og jager etter sterk drikk, som sitter langt utover kvelden, glødende av vin!

¹² Sitar og harpe, tamburin og fløyte og vin har de i sine drikkelag. Men Herrens verk ser de ikke. De har ikke øye for hans henders gjerning.

- 13 Derfor blir mitt folk bortført uforvarende. Folkets stormenn lider sult, og mengden brenner av tørst.
- 14 Derfor blir dødsriket enda mer grådig og spiler sin munn vidt opp. Og ned farer både folkets stormenn og hele mengden som bråker og ler.
- 15 Og mennesket blir bøyd, og mannen ydmyket, og de overmodiges øyne blir ydmyket.
- 16 Men høy blir Herren, hærskares Gud, ved dommen. Og Den Hellige Gud viser seg hellig ved rettferdighet.
- 17 Lam skal beite der som på sin egen mark, og de rikes jord blir lagt øde og fortært av fremmede.
- 18 Ve dem som drar på misgjerning med løgnens tau og på synden som med vognrep,
- 19 de som sier: La ham skynde seg, la ham haste med sin gjerning, så vi kan få se den! La det nærme seg, det råd som Israels Hellige har tatt, la det komme, så vi kan lære det å kjenne!
- 20 Ve dem som kaller det onde godt og det gode ondt, som gjør mørke til lys og lys til mørke, som gjør bittert til søtt og søtt til bittert!
- 21 Ve dem som er vise i egne øyne og forstandige i egne tanker!
- 22 Ve dem som er helter til å drikke vin og dyktige til å blande sterk drikk,
- 23 de som for gave gir rett til den som har urett, og tar retten fra de rettferdige!
- 24 Derfor, som ilden fortærer halm, og høy synker sammen i luen, slik skal deres rot råtne, og deres blomst fare opp som støv. For de har forkastet Herrens, hærskares Guds lov og foraktet Israels Helliges ord.
- 25 Derfor blir Herrens vrede opptent mot hans folk. Han rekker ut sin hånd mot det og slår det, så fjellene bever. Lik ligger som avfall midt på gaten. Men med alt dette vender hans vrede ikke tilbake, og ennå er hans hånd rakt ut.
- 26 Han løfter et banner for hedningefolkene langt borte og plystrer fienden hit fra jordens ende. Og se, hastig og lett kommer han.
- 27 Ingen av dem er trett, og ingen snubler, ingen blunder eller sover. Beltet om hoftene går ikke opp, og ingen skorem blir revet i stykker.
- 28 Fiendens piler er kvasset, og alle hans buer er spent. Hestenes hover er som flintestein, og hans vognhjul er som stormvinden.
- 29 Hans brøl er som løvinnens, han brøler som de unge løvene og brummer og griper sitt rov og bærer det bort, og det er ingen som redder.
- 30 På den dagen bruser det over Juda, slik som havet bruser. Skuer en til jorden, se, da er det mørke og trengsel. Lyset er formørket av tunge skyer.

Jesaja 6

Jesaja møter Herren i hans hellighet

- ¹ I det året da kong Ussia døde, så jeg Herren sitte på en høy, opphøyet trone, og slepet av hans kåpe fylte templet.
- ² Serafer sto omkring ham. Seks vinger hadde hver. Med to dekket han ansiktet, med to dekket han føttene, og med to fløy han.
- ³ Og den ene ropte til den andre og sa: Hellig, hellig, hellig er Herren, hærskares Gud! All jorden er full av hans herlighet.
- ⁴ Dørpostenes fester bevet ved røsten av dem som ropte, og huset ble fylt med røk.
- ⁵ Da sa jeg: Ve meg! Jeg er fortapt, for jeg er en mann med urene lepper, og jeg bor midt iblant et folk med urene lepper. Og mine øyne har sett kongen, Herren, hærskares Gud.
- ⁶ Da fløy en av serafene bort til meg. Han hadde en glødende stein i hånden. Med en tang hadde han tatt den fra alteret.
- ⁷ Og han rørte ved min munn med den og sa: Se, denne har rørt ved dine lepper, din misgjerning er tatt bort, og din synd er sonet.
- ⁸ Da hørte jeg Herrens røst: Hvem skal jeg sende, og hvem vil gå for oss? Da sa jeg: Se, her er jeg, send meg!

Herren dømmer folket til forherdelse og undergang

- ⁹ Og han sa: Gå av sted og si til dette folket: Hør og hør, men forstå ikke! Se og se, men skjønn ikke!
- ¹⁰ Gjør hjertet sløvt i dette folket, gjør ørene tunghørte og klin øynene til, for at de ikke skal se med øynene og høre med ørene, og slik at hjertet ikke skal forstå og omvende seg, så det kan bli leget.
- ¹¹ Da spurte jeg: Hvor lenge, Herre? Og han sa: Til byene er ødelagt og folketomme, og husene uten mennesker, og landet er ødelagt og blitt til en ørken.
- ¹² Herren skal drive menneskene langt bort, og tomheten blir stor i landet.
- ¹³ Om det ennå er en tiendedel igjen i det, så skal også den bli fortært. Men likesom det blir en stubb igjen av terebinten og eiken når en feller dem, slik skal en hellig sæd være den stubb som blir igjen av folket.

Jesaja 7

Kongene i Israel og Syria skal ikke kunne vinne over Juda

- ¹ Det skjedde i de dager da Akas, Jotams sønn og Ussias sønnesønn, var konge i Juda, at Syrias konge Resin og Pekah, Remaljas sønn, Israels konge,

dro opp mot Jerusalem for å føre krig mot byen. Men han kunne ikke komme seg til å angripe den.

² Og det ble meldt til Davids hus: Syrerne har slått seg ned i Efra'im. Da skalv kongens hjerte og hans folks hjerte, likesom trærne i skogen skjelder for vinden.

³ Men Herren sa til Jesaja: Gå av sted, du og din sønn Sjeas sønn, og møt Akas ved enden av vannledningen fra den øvre dammen, ved landeveien til Vaskervollen!

⁴ Og du skal si til ham: Ta deg i vare og hold deg i ro! Frykt ikke og mist ikke motet for disse to stumpene av rykende branner, for Resins og Syrias og Remaljas sønns brennende vrede!

⁵ Fordi Syria, Efra'im og Remaljas sønn har lagt opp onde råd mot deg og sagt:

⁶ Vi vil dra opp mot Juda og skremme det og bryte inn og ta det til eie, og vi vil sette Tabe'els sønn til konge over det -

⁷ derfor sier Herren Herren: Det skal ikke lykkes og ikke skje!

⁸ For Syrias hode er Damaskus, og Damaskus' hode er Resin, og om sekstifem år skal Efra'im være knust, så det ikke er et folk lenger.

⁹ Og Efra'ims hode er Samaria, og Samarias hode er Remaljas sønn. Vil dere ikke tro, skal dere ikke holde stand.

Løftet om Immanuel-tegnet

¹⁰ Og Herren ble ved å tale til Akas og sa:

¹¹ Krev et tegn av Herren din Gud! Krev det i det dype eller i det høye der oppe!

¹² Men Akas svarte: Jeg vil ikke kreve noe og ikke friste Herren.

¹³ Da sa profeten: Hør da, dere av Davids hus! Er det for lite for dere å trette mennesker siden dere også tretter min Gud?

¹⁴ Derfor skal Herren selv gi dere et tegn: Se, jomfruen skal bli med barn, hun skal føde en sønn og gi ham navnet Immanuel.

¹⁵ Rømme og honning skal han ete ved den tid han skjønner å forkaste det onde og velge det gode.

¹⁶ For før gutten skjønner å forkaste det onde og velge det gode, skal landet til de to kongene du gruer for, ligge øde.

¹⁷ Herren skal la dager komme over deg og over ditt folk og over din fars hus, dager som det ikke har vært maken til fra den dag Efra'im skilte seg fra Juda - Assurs konge.

18 Og det skal skje på den tiden at Herren skal plystre til fluen lengst borte ved kanalene i Egypt og til bien i Assurs land.

19 De skal komme og slå seg ned alle sammen i de øde dalene og i fjellkløftene og i alle tornebuskene og på alle beitemarkene.

20 På den tiden skal Herren med en rakekniv som han har leid på den andre siden av elven, med Assurs konge, rake av alt håret både på hodet og nedentil, ja, også skjegget skal den ta bort.

21 På den tiden skal en mann holde en kvige og to sauer,

22 og de skal gi så mye melk at han kan ete rømme. For rømme og honning skal hver den ete som blir tilbake i landet.

23 Og det skal bli slik på den tiden at hvor det nå er tusen vintrær, verd tusen sekel sølv, der skal det overalt bare vokse torn og tistel.

24 Med pil og bue skal folk gå dit, for hele landet skal bli til torn og tistel.

25 Og i alle de liene hvor de nå bruker hakken, skal du ikke komme av frykt for torn og tistel. De skal være til å slippe okser på og til å bli tråkket ned av sauer.

Jesaja 8

Dom over Damaskus og Samaria

1 Og Herren sa til meg: Ta deg en stor tavle og skriv på den med alminnelig skrift: Snart bytte, rov i hast!

2 Og jeg vil ta meg sikre vitner, presten Uria og Sakarja, Jeberekjas sønn.

3 Siden gikk jeg inn til profetinnen, og hun ble med barn og fødte en sønn. Og Herren sa til meg: Kall ham Maher-Sjalal Hasj-Bas!

4 Før gutten har vett til å rope far og mor, skal de bære rikdommene i Damaskus og byttet fra Samaria fram for Assurs konge.

Assyria skal oversvømme både Israel og Juda, men Juda skal vernes

5 Og Herren ble ved å tale til meg og sa:

6 Fordi dette folket forakter Sjiloas vann, de som renner så stille, og gleder seg ved Resin og Remaljas sønn,

7 se, derfor fører Herren over dem elvens vann, de mektige og store - Assurs konge og all hans herlighet. Og elven stiger over alle sine løp og går over alle sine bredder.

8 Den trenger inn i Juda, skyller over og velter fram og når folk like til halsen. Dens utspente vinger fyller ditt land, så vidt som det er, Immanu-El!

⁹ Larm, dere folkeslag! Dere skal bli forferdet. Og hør, alle jordens land langt borte! Rust dere! Dere skal bli forferdet. Ja, rust dere! Dere skal bli forferdet.

¹⁰ Legg opp råd! Det skal bli gjort til intet. Tal et ord! Det skal ikke skje. For med oss er Gud.

¹¹ For så sa Herren til meg da hans hånd grep meg med makt, og han advarte meg mot å vandre på den veien som dette folket går:

¹² Dere skal ikke kalle alt det sammensvergelse som dette folket kaller sammensvergelse. Og det som dette folket frykter, skal ikke dere frykte eller engste dere for.

¹³ Herren, hærskares Gud, ham skal dere holde hellig, og han skal være deres frykt, han skal være deres redsel.

¹⁴ Han skal bli til en helligdom og til en snublestein og en anstøtsklippe for begge Israels hus, til en snare og et rep for Jerusalems innbyggere.

Søk Herrens ord, ikke dødningemanerne

¹⁵ Og mange blant dem skal snuble, de skal falle og skamslå seg, og de skal falle i snaren og bli fanget.

¹⁶ Bind vitnesbyrdet inn, forsegl ordet i mine disipler!

¹⁷ Jeg vil vente på Herren, som nå skjuler sitt åsyn for Jakobs hus. Jeg vil vente på ham.

¹⁸ Se, jeg og de barna Herren har gitt meg, er til tegn og forbilder i Israel fra Herren, hærskares Gud, som bor på Sions berg.

¹⁹ Når noen sier til dere: Søk til dødningemanerne og spåmennene, som hvisker og mumler! - da skal dere svare: Skal ikke et folk søke til sin Gud? Skal en søke til de døde på vegne av de levende?

²⁰ Til ordet og til vitnesbyrdet! - Dersom de ikke taler i samsvar med dette ordet, så er det ingen morgenrøde for dem.

²¹ Da skal de dra gjennom landet hardt plaget og sultne. Og når de sulter, blir de harme og forbanner sin konge og sin Gud. De skal vende sine øyne mot det høye,

²² og de skal se ned mot jorden, men se, det er trengsel og mørke, angstfullt mørke. De er støtt ut i natten.

Jesaja 9

Det folk som vandrer i mørket, skal se et stort lys

¹ Men det skal ikke alltid være mørke i det landet hvor det nå er trengsel. Tidligere førte Herren vanære over Sebulons land og over Naftalis land, men i

fremtiden skal han føre ære over det - over veien ved havet, landet på den andre siden av Jordan, hedningenes Galilea.

² Det folket som vandrer i mørket, skal se et stort lys. De som sitter i dødsskyggens land, over dem skal lyset stråle.

³ Det folket som du før ikke ga stor glede, lar du bli tallrikt. De gleder seg for ditt åsyn, slik en gleder seg om høsten, slik en jubler når de deler hærfang.

⁴ For åket som tynget det, og stokken på dets skulder, driverens stav, har du brutt i stykker, som på Midians dag.

Fredsfyrsten

⁵ For hver krigssko som er båret i slagtummelen, og hvert klesplagg som er tilsølt med blod, skal brennes opp og bli til føde for ilden.

⁶ For et barn er oss født, en sønn er oss gitt. Herredømmet er på hans skulder, og han skal få navnet Under, Rådgiver, Veldig Gud, Evig Far, Fredsfyrste.

⁷ Så skal herredømmet bli stort og freden bli uten ende over Davids trone og over hans kongerike. Det skal bli gjort fast og holdt oppe ved rett og rettferdighet, fra nå av og til evig tid. Herrens, hærskares Guds nidkjærhet skal gjøre dette.

Domsord mot Israel

⁸ Et ord har Herren sendt mot Jakob, og det skal slå ned i Israel.

⁹ Hele folket skal merke det, Efra'im og Samarias innbyggere. I stolthet og hjertets overmot sier de:

¹⁰ Murstein er falt, men med hogne steiner vil vi bygge opp igjen! Morbærtrær er hogd ned, men sedertrær vil vi sette i stedet.

¹¹ Derfor gir Herren Resins motstandere makt over det. Han oppegger dets fiender,

¹² syrerne forfra og filistrene bakfra, og de eter Israel med full munn. Men med alt dette vender hans vrede ikke tilbake, ennå er hans hånd rakt ut.

¹³ Men folket vender ikke om til ham som slår det, de søker ikke Herren, hærskares Gud.

¹⁴ Derfor hogger Herren av Israel både hode og hale, både palmegrein og siv, alt på én dag.

¹⁵ Eldste og aktet mann er hodet, og en profet som lærer løgn, er halen.

¹⁶ Dette folkets førere er forførere, og de av folket som lar seg føre, er fortapt.

¹⁷ Derfor gleder ikke Herren seg over dets unge menn. Han forbarmer seg ikke over dets farløse og enker. For de er alle sammen gudløse og gjør det

onde, og hver munn taler dårskap. Men med alt dette vender hans vrede ikke tilbake, ennå er hans hånd rakt ut.

¹⁸ For ugudeligheten brenner som ild. Den fortærer torn og tistel, og den setter fyr på den tykkeste skogen, så den virvler høyt opp i røk.

¹⁹ Ved Herrens, hærskares Guds vrede er landet satt i brann, og folket blir til føde for ilden. Ingen sparer sin bror.

²⁰ De biter til høyre og sulter likevel. De eter til venstre og blir ikke mette. Hver eter kjøttet av sin egen arm.

²¹ Manasse eter Efra'im og Efra'im eter Manasse. Begge til sammen er de mot Juda. Men med alt dette vender Herrens vrede ikke tilbake, ennå er hans hånd rakt ut.

Jesaja 10

Assyria er Herrens vredes ris

¹ Ve dem som gir urettferdige lover og utsteder fordervelige skrivelser.

² Slik driver de småfolk bort fra domstolen og raner retten fra de fattige i mitt folk, og de gjør enker til sitt bytte og plyndrer de farløse.

³ Hva vil dere gjøre på hjemsøkelsens dag? Ødeleggelsen kommer fra det fjerne. Hvem vil dere flykte til for å få hjelp? Og hvor vil dere gjøre av skattene deres?

⁴ Den som ikke synker i kne blant fangene, skal falle blant de drepte. Men med alt dette vender hans vrede ikke tilbake, ennå er hans hånd rakt ut.

⁵ Ve Assur, min vredes ris! Min harme er staven han har i sin hånd.

⁶ Mot et gudløst folk sender jeg ham. Mot et folk jeg er vred på, byr jeg ham å fare for å røve og plyndre og trække det ned som avfall i gatene.

⁷ Men slik mener ikke han, og i sitt hjerte tenker han ikke slik. Nei, han har lyst til å ødelegge, til å utrydde mange folk.

⁸ For han sier: Er ikke mine høvdinger konger alle sammen?

⁹ Er det ikke gått Kalno som Karkemis? Er det ikke gått Hamat som Arpad? Er det ikke gått Samaria som Damaskus?

¹⁰ Min hånd har jo nådd de andre gudenes riker, enda deres utskårne bilder overgikk Jerusalems og Samarias.

¹¹ Skulle jeg da ikke kunne gjøre det samme med Jerusalem og dets gudebilder som jeg har gjort med Samaria og dets guder?

12 Men når Herren har fullført hele sin gjerning på Sions berg og i Jerusalem, da vil jeg besøke Assurs konge for følgene av hans hjertes overmot og trossen i hans stolte øyne.

13 For han sier: Ved min hånds kraft har jeg gjort det og ved min visdom, for jeg er forstandig. Jeg har flyttet folkeslags grenser, og skattene deres har jeg plyndret. I mitt velde støtte jeg ned dem som satt i høysetet.

14 Min hånd grep etter folkenes gods som etter et fuglerede. Som en sanker forlatte egg, har jeg sanket alle land på jorden, og det var ingen som rørte en vinge eller åpnet sitt nebb og pep.

15 Roser vel øksen seg mot den som hogger med den, eller gjør sagen seg stor mot den som drar den? Akkurat som om staven skulle svinge den som løfter den, eller som om kjeppen skulle løfte den som ikke er av tre!

16 Derfor skal Herren Herren, hærskaenes Gud, sende tærende sott blant hans kraftfulle menn. Og under hans herlighet skal det brenne et bål som en luende ild.

17 Israels lys skal bli til en ild, og dets Hellige til en lue. Den skal brenne og fortære hans torn og tistel, alt på én dag.

18 Han skal gjøre ende på herligheten i hans skog og hans fruktbare mark, både rubb og stubb. Det skal gå som når en syk visner bort.

19 De trærne som blir spart av hans skog, skal lett kunne telles, et barn skal kunne skrive dem opp.

Israels rest

20 På den tiden skal Israels rest og de som er sluppet unna av Jakobs hus, ikke fortsette å støtte seg på ham som slo det. Men de skal støtte seg på Herren, Israels Hellige.

21 En rest skal omvende seg, en rest av Jakob, til den veldige Gud.

22 For om ditt folk, Israel, er som havets sand, skal bare en rest av det omvende seg. Tilintetgjørelse er fast besluttet, en flom av rettferdighet.

23 For tilintetgjørelse og fast besluttet dom fullbyrder Herren Herren, hærskaenes Gud, over hele jorden.

Herren skal dømme Assyria

24 Derfor, så sier Herren Herren, hærskaenes Gud: Du mitt folk som bor i Sion, frykt ikke for Assur, når han slår deg med kjeppen og løfter sin stav over deg, slik som de gjorde i Egypt!

25 Bare en liten stund til, så er min harme til ende, og min vrede vender seg til å ødelegge dem.

²⁶ Og Herren, hærskares Gud, skal svinge en svepe over ham, som da han slo Midian ved Orebs klippe. Og hans stav skal være rakt ut over havet, han skal løfte den som han gjorde i Egypt.

²⁷ På den tiden skal hans byrde bli tatt bort fra din skulder, og hans åk fra din hals, for åket brister på grunn av fedmen.

²⁸ Han kommer over Ajat, drar fram gjennom Migron. I Mikmas lar han sine forsyninger bli igjen.

²⁹ De drar gjennom skaret, og sier: I Geba vil vi bli natten over. Rama bever, Sauls Gibeon flykter.

³⁰ Skrik høyt, du Gallims datter! Gi akt, Laisja! Arme Anatot!

³¹ Madmena flykter, Gebims innbyggere bringer sitt gods i sikkerhet.

³² Alt samme dag står han i Nob. Da svinger han sin hånd mot Sions datters berg, mot Jerusalems høyde.

³³ Se, Herren Herren, hærskares Gud, hogger av de løvrike greinene med skremmende kraft. De ranke, kneisende trærne hogges ned, og de høye blir lave.

³⁴ Den tette skogen hogges ned med øks, Libanon faller for Den Veldige.

Jesaja 11

Messias skal spire fram av Guds folks nedhugde tre

¹ Men en kvist skal skyte fram av Isaïs stubb, og et skudd fra hans røtter skal bære frukt.

² Og Herrens Ånd skal hvile over ham - visdoms og forstands Ånd, råds og styrkes Ånd, den Ånd som gir kunnskap om Herren og frykt for ham.

³ Han skal ha sitt velbehag i frykten for Herren. Han skal ikke dømme etter det hans øyne ser, og ikke skifte rett etter det hans ører hører,

⁴ men han skal dømme de små i samfunnet med rettferdighet og skifte rett med rettvishet for de nedbøyde på jorden. Han skal slå jorden med sin munns ris og drepe den ugudelige med pust fra sine lepper.

⁵ Rettferdighet skal være beltet han har om livet, og trofasthet beltet om hans hofter.

⁶ Da skal ulven bo sammen med lammet, og leoparden legge seg hos kjeet. Kalven og den unge løven og gjøfeet skal holde seg sammen, og en liten gutt skal gjete dem.

⁷ Ku og bjørn skal beite sammen, og deres unger legger seg ned sammen. Løven skal ete halm som oksen.

⁸ Diebarnet skal leke ved hoggormens hule, og det avvente barn skal rekke sin hånd ut over basiliskens hull.

⁹ Ingen skal gjøre noe ondt og ingen ødelegge noe på hele mitt hellige berg. For jorden er full av Herrens kunnskap, likesom vannet dekker havets bunn.

Messias og hans rike

¹⁰ På den tiden skal hedningefolkene søke til Isais rot, som står som et banner for folkeslag. Og hans bolig skal være herlighet.

¹¹ På den tiden skal Herren enda en gang rekke ut sin hånd for å vinne tilbake resten av sitt folk, de som blir berget fra Assyria og Egypt og Patros og Etiopia og Elam og Sinear og Hamat og havets øyer.

¹² Han skal løfte et banner for folkene, han skal samle de fordrevne av Israel og sanke de spredte av Juda fra jordens fire hjørner.

¹³ Da skal Efra'ims misunnelse vike, og de som overfaller Juda, skal bli utryddet. Efra'im skal ikke misunne Juda og Juda ikke overfalle Efra'im.

¹⁴ De skal slå ned på filistrenes skulder mot vest. Sammen skal de plyndre Østens barn. På Edom og Moab skal de legge hånd, og Ammons barn skal lyde dem.

¹⁵ Herren skal slå havbukten ved Egypt med bann og svinge sin hånd over elven med sin sterke storm. Han skal kløve den til sju bekker, så en kan gå over den med sko.

¹⁶ Det skal være en ryddet vei for resten av hans folk, de som blir reddet fra Assyria, likesom det var for Israel den dagen de dro opp fra landet Egypt.

Jesaja 12

Lovsangen i Messias' dager

¹ På den dagen skal du si: Jeg takker deg, Herre! For du var vred på meg, men din vrede hørte opp, og du trøstet meg.

² Se, Gud er min frelse! Jeg er trygg og frykter ikke. For Herren Herren er min styrke og lovsang. Han ble meg til frelse.

³ Dere skal øse vann med glede av frelsens kilder.

⁴ Og dere skal si på den dagen: Takk Herren! Påkall hans navn! Kunngjør hans gjerninger blant folkene, forkynn at hans navn er opphøyet!

⁵ Syng Herrens pris, for herlige ting har han gjort! La hele jorden få vite det!

⁶ Rop høyt og juble, dere som bor på Sion! Stor er Israels Hellige midt iblant dere!

Jesaja 13

Domsord fra Herren mot Babel

- 1** Utsagn om Babel, som Jesaja, Amos' sønn, mottok i et syn.
- 2** Reis et banner på et nakent fjell. Rop høyt til dem, vink med hånden så de kan dra inn gjennom storfolkets porter!
- 3** Jeg har samlet mine vigslende menn og kalt mine helter til å tjene min vrede - mine stolte, jublende skarer.
- 4** Hør! Larm på fjellene som av et stort folk. Hør! Brak av kongeriker, av folkeslag som samler seg. Herren, hærskares Gud, mønstrer sin krigshær.
- 5** De kommer fra et land langt borte, fra himmelens ende, Herren og hans vredes redskaper, for å ødelegge hele jorden.
- 6** Skrik og jamre dere! For Herrens dag er nær. Den kommer som en ødeleggelse fra Den Allmektige.
- 7** Derfor blir alle hender slappe, og hvert menneskehjerte smelter.
- 8** De blir slått med skrekk. Veer og smerter griper dem, de vrir seg som en fødende kvinne. Fulle av redsel ser de på hverandre, ansiktene blusser som ild.
- 9** Se, Herrens dag kommer, fryktelig og full av harme og brennende vrede, for å legge jorden øde og utrydde synderne fra den.
- 10** For himmelens stjerner og dens strålende stjernebilder skal ikke la sitt lys skinne. Solen er mørk når den går opp, og månen skinner ikke.
- 11** Jeg vil hjemsøke jorden for dens ondskap og de ugudelige for deres synd. Jeg vil gjøre ende på de overmodiges stolthet og kue voldsmenns tross.
- 12** Jeg vil gjøre folk sjeldnere enn fint gull og mennesker sjeldnere enn gull fra Ofir.
- 13** Derfor vil jeg ryste himmelen, og jorden skal skjelve og fare opp fra sitt sted ved Herrens, hærskares Guds harme og på hans brennende vredes dag.
- 14** Og det skal skje: Som en jaget gasell, likesom sauer som ingen samler, skal de vende seg, hver til sitt folk, og flykte hver til sitt land.
- 15** Hver den som blir funnet, skal bli gjennomboret. Og hver den som blir grepet, skal falle for sverdet.
- 16** Deres små barn skal bli knust for deres øyne. Deres hus skal bli plyndret, og deres kvinner bli skjendet.
- 17** Se, jeg egger mederne mot dem, de som ikke akter sølv og ikke har lyst til gull.

¹⁸ Deres buer feller guttene. Over fosteret i mors liv forbarmer de seg ikke, med barn har deres øye ingen medynk.

¹⁹ Og med Babel, rikenes smykke, kaldeernes stolte pryd, skal det gå som da Gud omstyrtet Sodoma og Gomorra.

²⁰ Hun skal aldri mer reise seg igjen. Ingen skal bo der fra slekt til slekt. Ingen araber skal slå opp sitt telt der, og gjeterne lar ikke buskapen ligge der.

²¹ Men ørkenens dyr skal hvile der. Husene skal være fulle av ugler, strutser skal bo der, og raggete demoner skal hoppe omkring der.

²² Ville hunder skal tute i dets forlatte borger, sjakaler i vellystens slott. Snart kommer hennes tid, og hennes dager blir ikke mange.

Jesaja 14

Dommen over Babylons konge

¹ For Herren skal forbarme seg over Jakob og igjen utvelge Israel. Han skal bosette dem i deres land. Og fremmede skal slå seg sammen med dem og holde seg til Jakobs hus.

² Folkeslag skal ta dem og føre dem hjem igjen. Og Israels hus skal få dem i eie i Herrens land og gjøre dem til trelle og trelkvinner. De skal få til fanger dem som holdt dem i fangenskap, og de skal herske over sine herrer.

³ På den dagen skal Herren gi deg ro for ditt strev og din angst og for den harde trelldommen som ble lagt på deg.

⁴ Da skal du stemme i denne spottesangen over Babels konge, og si: Se, hvilken ende det har tatt med undertrykkeren, hvordan det har tatt ende med hans ville overmot.

⁵ Herren har brutt i stykker de ugudeliges stav, herskernes spir,

⁶ som slo folkeferd i harme med slag på slag, som underkuet folkeslag i vrede og forfulgte dem uten skånsel.

⁷ Hele jorden har nå fått hvile og ro. De bryter ut i jubelrop.

⁸ Også syressene gleder seg over deg, Libanons sedrer: Siden du falt og ble liggende, stiger ingen som feller trær, opp til oss.

⁹ Dødsriket der nede kommer i uro for din skyld, når det skal ta imot deg. For din skyld vekker det opp dødninger, alle jordens fyrster. Det får alle folkenes konger til å stå opp fra sine troner.

¹⁰ De tar til orde og sier til deg: Også du er blitt kraftløs som vi! Du er blitt lik oss.

¹¹ Nedstøtt til dødsriket er din herlighet, dine harpers klang. Under deg er det redet et leie av ormer, og ditt dekke er makk.

12 Hvor du er falt ned fra himmelen, du strålende stjerne, du morgenrødens sønn! Hvor du er felt til jorden, du som slo ned folkeslag!

13 Det var du som sa i ditt hjerte: Til himmelen vil jeg stige opp, høyt over Guds stjerner vil jeg reise min trone. Jeg vil ta sete på tingfjellet i det ytterste nord.

14 Jeg vil stige opp over skyenes topper, jeg vil gjøre meg lik Den Høyeste.

15 Nei, til dødsriket skal du støtes ned, til hulens dypeste bunn.

16 De som ser deg, skal stirre på deg, undres over deg og si: Er dette den mannen som fikk jorden til å beve, kongeriker til å skjelve,

17 som gjorde verden til en ørken og rev ned dens byer, og som ikke slapp sine fanger hjem?

18 Alle folkenes konger, alle sammen, de ligger med ære, hver i sitt hus.

19 Men du er slengt bort, langt fra din grav, lik en foraktet kvist. Du ligger dekket av drepte, av dem som er gjennomboret av sverd og kastet ned i en steingrav - lik et nedtråkket åtsel.

20 Du skal ikke bli gravlagt som de, for ditt land har du ødelagt, ditt folk har du myrdet. Ugjerningsmenns avkom skal aldri mer nevnes.

21 Gjør klar til et blodbad på hans sønner for deres fedres misgjerning! De skal ikke få reise seg og ta jorden i eie og fylle jorderike med byer.

Det Gud har tenkt, skal skje

22 Jeg vil reise meg mot dem, sier Herren, hærskares Gud. Jeg vil utrydde av Babel både navn og levning, både barn og barnebarn, sier Herren.

23 Jeg vil gjøre det til et tilholdssted for pinnsvin og fylle det med vannpytter. Jeg vil feie det bort med ødeleggelsens feiekost, sier Herren, hærskares Gud.

24 Herren, hærskares Gud, har sverget og sagt: Sannelig, som jeg har tenkt, så skal det skje. Og det jeg har besluttet, det skal stå fast.

25 Jeg vil knuse Assur i mitt land og trække ham ned på mine fjell. Hans åk skal tas av dem, og hans byrde skal løftes fra deres skulder.

26 Dette er det råd som er tatt om all jorden, og dette er den hånd som er rakt ut over alle folkene.

27 For Herren, hærskares Gud, har besluttet det, og hvem gjør det til intet? Hans hånd er det som er utrakt, og hvem kan vende den bort?

Filistrene skal bli rammet av Guds dom

28 I kong Akas' dødsår kom dette utsagnet:

²⁹ Gled deg ikke, hele du Filisterland, fordi den staven som slo deg, er brutt i stykker! For av ormens rot skal en basilisk komme fram, og dens frukt er en flyvende serafslange.

³⁰ De ringeste blant de ringe skal finne rikelig føde, og de fattige skal hvile i trygghet. Jeg vil drepe din rot ved sult, og din rest skal han slå i hjel.

³¹ Hyl, du port! Skrik, du by! Skjelv, hele du Filisterland! For fra Norden kommer en røk, og blant fiendens skarer er det ingen som ligger etter.

³² Hva skal vi da svare hedningefolkets sendebud? At Herren har grunnfestet Sion, og at der skal de elendige i hans folk finne ly.

Jesaja 15

Domsord mot Moab

¹ Utsagn om Moab. Ja, på en natt blir Ar-Moab ødelagt, gjort til intet. Ja, på en natt blir Kir-Moab ødelagt, gjort til intet.

² De stiger opp til huset og til Dibon på offerhaugene for å gråte. På Nebo og på Medeba skal Moab hyle. Hvert hode er skallet, hvert skjegg raket av.

³ På gatene binder de sekk om seg. På takene og torgene skal alle hyle og la tårene strømme.

⁴ Hesjbon og El'ale skriker så det høres helt til Jahas. Derfor klager Moabs krigsmenn, Moabs sjel skjelver.

⁵ Mitt hjerte klager over Moab. Dets flyktninger kommer helt til Soar og til Eglat-Sjelisjia. Gråtende går de oppover bakken til Luhit, på veien til Horonajim løfter de klagerop over ødeleggelsen.

⁶ Nimrims vann blir til ørkener, gresset tørker bort, vekstene visner, det finnes ikke et grønt strå lenger.

⁷ Derfor bærer de det som de har samlet sammen, sitt oppsparte gods, over Vidjebekken.

⁸ Ja, klagerop lyder rundt omkring i Moabs land. Helt til Eglajim når jammerskriket, til Be'er-Elim når skriket,

⁹ for vannene i Dimon er fulle av blod. Ja, jeg vil la enda mer komme over Dimon - en løve skal overfalle de unnskomne av Moab, resten av landet.

Jesaja 16

¹ Send landsherren de lammene han skal ha, fra Sela gjennom ørkenen til Sions datters berg!

² Som flaksende fugler, som unger skremt opp fra redet, skal Moabs døtre være ved Arnons vadesteder.

³ Gi råd! Finn en utvei for oss! La din skygge være midt på dagen som om det var natt! Skjul de fordrevne, forråd ikke flyktningene!

⁴ La mine fordrevne barn få herberge hos deg, Moab, vær et skjul mot ødeleggeren! For det er slutt med voldsmannen, ødeleggelsen får ende, undertrykkerne blir borte fra landet.

⁵ Så skal tronen bli grunnfestet ved miskunn, og i troskap skal en fyrste sitte på den i Davids telt, en som søker rett og fremmer rettferdighet.

⁶ Vi har hørt om Moabs veldige overmot, om hans stolthet, hans overmot og hans frekkhet, og hans tomme skryt.

⁷ Derfor skal Moab klage over Moab, alle skal klage. Over Kir-Haresets druekaker skal dere sukke i dyp sorg.

⁸ For Hesjbons marker er visnet, og Sibmas vintre. De edle rankene som vokste der, slo folkenes herrer til jorden. De nådde helt til Jaser og bredte seg ut i ørkenen, kvistene på det strakte seg ut over havet.

⁹ Derfor gråter jeg med Jaser over Sibmas vintre. Jeg vanner deg med mine tårer, Hesjbon, og deg El'ale! For over din frukthøst og over din kornhøst lyder krigsrop.

¹⁰ Gled og fryd blir tatt bort fra frukthagene, og i vingårdene høres ingen gledessang, intet jubelrop. Ingen trækker vin i pressekarene. Fryderopet gjør jeg ende på.

¹¹ Derfor bruser mitt indre for Moab som en sitar, og mitt hjerte for Kir-Heres.

¹² Når Moab har møtt fram på offerhaugen og har trettet seg ut der, og de går inn til sin helligdom for å be, da oppnår de ingenting.

¹³ Dette er det ordet som Herren før har talt mot Moab.

¹⁴ Men nå taler Herren og sier: Innen tre år, slik som en dagarbeider regner årene, skal Moabs herlighet være fornedret sammen med hele dets store folkemengde. Det som blir spart, skal være ganske lite og maktesløst.

Jesaja 17

Domsord mot Damaskus og Israel

¹ Utsagn om Damaskus. Se, Damaskus skal opphøre å være en by og bli til en ruinhaug.

² Aroers byer blir forlatt. De blir overlatt til flokker av fe som legger seg til ro der, og det er ingen som skremmer dem.

³ Det skal være slutt med festninger i Efra'im og med kongedømmet i Damaskus og med resten av Syria. Det skal gå med dem som med Israels barns herlighet, sier Herren, hærskares Gud.

⁴ På den tiden skal Jakobs herlighet bli ringe, og folkets fete kropp skal tæres bort.

⁵ Det skal gå som når en griper om det stående kornet, og hans arm skjærer aksene. Det skal gå som når en sanker aks i Refa'im-dalen.

⁶ Bare en etterhøst skal bli tilbake der, som når en slår ned oliven: To-tre bær øverst i toppen, og fire-fem på greinene av frukttreet, sier Herren, Israels Gud.

⁷ På den tiden skal mennesket vende sitt blikk til sin skaper, og hans øyne skal se opp til Israels Hellige.

⁸ Han skal ikke vende sitt blikk til de altrene som hans hender har gjort, og ikke se på det hans fingrer har laget, verken på Astarte-støttene eller på solstøttene.

⁹ på den tiden skal Israels befestede byer bli som de forlatte stedene i skogen og på høydene, de som ble forlatt da Israels barn kom, og landet skal bli til en ørken.

¹⁰ For du glemte din frelses Gud, og din styrkes klippe mintes du ikke. Derfor planter du herlige hager og setter fremmede ranker i dem.

¹¹ Den dagen du planter, setter du gjerde om den. Om morgenen får du din plantering til å blomstre. Men avlingen blir borte på sykdommens dag, og smerten er ulegelig.

¹² Ve! Det bruser av mange folk! Det bruser som havet. Det larmer av folkeslag! Det larmer som mektige vann larmer.

¹³ Ja, det larmer av folkeslag som mange vann larmer. Men han truer dem, og de flykter langt bort. De blir jaget av sted som agner for vinden oppe på fjellene og som en støvvirvel for stormen.

¹⁴ Ved kveldstid, se, da er det forferdelse. Før morgenen er de ikke mer til. Slik går det med dem som plyndrer oss, dette skal de få som raner oss.

Jesaja 18

Utsagn om Etiopia

¹ Ve deg, du land med hvinende vinger bortenfor Etiopias strømmer,

² du som sender bud over havet, og sender dem i sivbåter over vannene! Gå av sted, dere raske sendebud, til det ranke folket med glinsende hud. Gå til et folk som er fryktet vidt omkring, et mektig folk som trækker andre ned, og som bor i et land som er gjennomskåret av elver.

³ Alle dere som bor i verden, dere jordens innbyggere: Når det løftes banner på fjellene, da se til! Og når det støtes i horn, da hør etter!

⁴ For så sa Herren til meg: Jeg vil holde meg stille og betrakte det fra min bolig når heten brenner på en solskinnsdag, når tåken dugger i høsttidens hete.

⁵ For før høsttiden, når blomstringen er over og blomsten holder på å bli til en modnende drue, da skjærer han rankene av med hagekniver, og kvistene hogger han av og fører dem bort.

⁶ De blir alle sammen overlatt til fjellenes rovfugler og til landets ville dyr. Rovfuglene skal holde til der om sommeren, og alle landets villdyr om vinteren.

⁷ på den tiden skal det bæres fram gaver til Herren, hærskaenes Gud, fra det ranke folket med glinsende hud, fra det folket som er fryktet vidt omkring, det mektige folket som trækker andre ned, det folket som bor i et land som blir gjennomskåret av elver - til det stedet hvor Herrens, hærskaenes Guds navn bor, til Sions berg.

Jesaja 19

Domsord om Egypt

¹ Utsagn om Egypt. Se, Herren farer fram på en lett sky og kommer til Egypt. Og avgudene i Egypt bever for hans åsyn, egypternes hjerter smelter inne i dem.

² Jeg vil egge egypter mot egypter, så de skal kjempe hver mot sin bror og hver mot sin neste, by mot by, rike mot rike.

³ Egypternes ånd skal svikte i deres indre. Deres planer vil jeg gjøre til intet. De skal søke til sine avguder og trollmenn og dødningemanere og spåmenn.

⁴ Jeg vil overgi Egypt i en hard herres hånd. En streng konge skal herske over dem, sier Herren Herren, hærskaenes Gud.

⁵ Vannet i Nilen blir borte, og elven blir tørr, helt uttørret.

⁶ Elvene stinker, kanalene i Egypt minker og blir tørre, og rør og siv visner.

⁷ Gresset ved Nil-bredden dør, og alt åkerland langs elven tørker bort. Det blir spredt av vinden og er ikke mer.

⁸ Fiskerne klager. Alle de som kaster krok i strømmen, sørger, og de som setter garn i vannet, er motløse.

⁹ De som arbeider med heklet lin, blir til skamme, også de som vever fint hvitt tøy.

¹⁰ Landets grunnpilarer er knust. Alle som arbeider for lønn, er sorgfulle til sinns.

- 11** Bare dårer er Soans høvdinger. De viseste blant faraos rådgivere gir uforstandige råd. Hvordan kan dere si til farao: Jeg er en ætling av vismenn, en ætling av fortidens konger?
- 12** Hvor er de da, dine vismenn, så de kunne forkynne for deg, så de kunne forstå hva Herren, hærskaenes Gud, har besluttet om Egypt?
- 13** Soans høvdinger er blitt dårer, Nofs høvdinger er blitt narret, og overhodene for stammene har ført Egypt vill.
- 14** Herren har i deres indre utøst en svimmelhets-ånd. De har ført Egypt vill i all dets gjerning, som en drukken mann tumler forvillet om i sitt spy.
- 15** Ikke noen gjerning skal lykkes for Egypt, enten det er hode eller hale, palmegrein eller siv som gjør den.
- 16** På den tiden skal Egypt være som kvinner. Det skal skjelve og frykte for den løftede hånd, som Herren, hærskaenes Gud, rister over dem.
- 17** Og Juda land skal være en redsel for Egypt. Så ofte noen nevner det for dem, skal de skjelve for det råd som Herren, hærskaenes Gud, har fattet mot det.

Velsignelse over Egypt, Assyria og Israel

- 18** På den tiden skal det være fem byer i landet Egypt som taler Kana'ans tungemål og sverger troskap til Herren, hærskaenes Gud. En av dem skal kalles Ir-Haheres.
- 19** På den tiden skal det være et alter for Herren midt i landet Egypt og en støtte for Herren ved dets grense.
- 20** Det skal være til et tegn og et vitne i landet Egypt for Herren, hærskaenes Gud. Når de roper til Herren over undertrykkerne, skal han sende dem en frelser og stridsmann og fri dem ut.
- 21** Herren skal gi seg til kjenne for Egypt, og egypterne skal kjenne Herren på den tiden. De skal bære fram slakteroffer og matoffer, de skal gjøre løfter til Herren og holde dem.
- 22** Herren skal slå Egypt. Han skal slå, men også lege. De skal vende om til Herren, og han skal bønnhøre dem og lege dem.
- 23** På den tiden skal det være en ryddet vei fra Egypt til Assyria. Assyrierne skal komme til Egypt, og egypterne til Assyria. Og egypterne skal tjene Herren sammen med assyrierne.
- 24** På den tiden skal Israel være den tredje med Egypt og med Assyria, en velsignelse midt på jorden,
- 25** fordi Herren, hærskaenes Gud, har velsignet det og sagt: Velsignet være mitt folk Egypt og mine henders verk Assyria og min arv Israel!

Jesaja 20

Assyria skal seire over Egypt og Etiopia

- ¹ I det året da Tartan kom til Asjdod, dit assyrerkongen Sargon hadde sendt ham, og han kjempet mot byen og inntok den,
- ² på den tiden talte Herren ved Jesaja, Amos' sønn, og sa: Du skal løse sekkeplagget av dine hofter og dra skoen av din fot! Og han gjorde det. Han gikk naken og barbent.
- ³ Da sa Herren: Likesom min tjener Jesaja har gått naken og barbent og nå i tre år har vært et tegn og et varsel om Egypt og Etiopia,
- ⁴ slik skal kongen i Assyria føre bort fangene fra Egypt og de landflyktige fra Etiopia - de unge og de gamle, nakne og barbente og med bar bak, til vanære for Egypt.
- ⁵ Da skal folk bli forferdet og ha skam av Etiopia, som de satte sitt håp til, og av Egypt, som de var stolte av.
- ⁶ Og de som bor her i kystlandet på den tiden, skal si: Se, slik er det gått med dem vi satte vårt håp til, dem vi tok vår tilflukt til for å få hjelp, for å bli fridd fra kongen i Assyria. Hvordan skal da vi komme unna?

Jesaja 21

Babel skal bli ødelagt

- ¹ Utsagn om Havørkenen. Som stormvinder farer fram i Sydlandet, kommer det fra ørkenen, fra det forferdelige landet.
- ² Et hardt syn er blitt kunngjort meg: Den svikefulle sviker og røveren herjer. Dra opp, Elam! Treng på, Media! Hvert sukk gjør jeg ende på.
- ³ Derfor er mine hofter fulle av smerte, veer har grepet meg, som en fødende kvinne. Jeg er forvirret ved det jeg hører, jeg er forferdet ved det jeg ser.
- ⁴ Mitt sinn er forvirret, redsel har forferdet meg. Kveldsskumringen som var min glede, har han gjort til redsel for meg.
- ⁵ De dekker bordet, vakten våker, de eter og drikker. Opp, høvdinger! Smør skjoldene!
- ⁶ For så sa Herren til meg: Gå og still vaktmannen ut! Det han ser, skal han melde.
- ⁷ Ser han et tog av ryttere, par etter par, et tog av esler, et tog av kameler, da skal han gi akt, gi nøye akt.
- ⁸ Da roper han som en løve: Herre, på vakt står jeg alltid om dagen! På min post er jeg stilt hver natt!

⁹ Men se der! Der kommer et tog av ridende menn, av rytterpar! - Og han tok til orde og sa: Falt, falt er Babel! Alle gudebildene i byen har han knust og kastet til jorden.

¹⁰ Du mitt knuste, mitt gjennomtreskede folk! Det jeg har hørt av Herren, hærskares Gud, Israels Gud, har jeg kunngjort for dere.

Vekter! Hvor langt på natt?

¹¹ Utsagn om Duma. Til meg roper de fra Se'ir: Vekter! Hvor langt på natt? Vekter! Hvor langt på natt?

¹² Vekteren svarer: Det kommer morgen, men også natt. Vil dere spørre, så spør. Kom tilbake igjen!

Arabias fiender kommer

¹³ Utsagn mot Arabia. I skogen i Arabia skal dere overnatte, dere karavaner av dedanitter!

¹⁴ De bringer vann ut til de tørste. De som bor i Temas land, drar de flyktende i møte med brød.

¹⁵ For de flykter for sverdet, for det dragne sverdet og den spente buen og for krigens trykk.

¹⁶ For så har Herren sagt til meg: Om et år, slik som en dagarbeider regner året, skal det være forbi med all Kedars herlighet.

¹⁷ Ikke mange av Kedar-heltenes buer blir spart. For Herren, Israels Gud, har talt.

Jesaja 22

Profeti om Jerusalem

¹ Utsagn om Syne-dalen. Hva er nå på ferde hos deg, siden alt ditt folk har steget opp på takene?

² Du by full av larm og ståk! Du jublende by! Dine drepte er ikke drept med sverd og ikke falt i krig.

³ Dine høvdinger har alle sammen flyktet bort, uten bue er de fanget. Alle som fantes i deg, er fanget, enda de hadde flyktet langt bort.

⁴ Derfor sier jeg: Se bort fra meg! Jeg må gråte bittert. Treng ikke inn på meg for å trøste meg over mitt folks undergang!

⁵ For Herren Herren, hærskares Gud, har en dag med forferdelse og nedtramping og forvirring i Synedalen. Murer brytes ned, og skrik lyder opp imot fjellet.

⁶ Elam bærer kogger, drar fram med stridsmenn på vogner og med ryttere. Kir har tatt dekket av sitt skjold.

⁷ Dine herligste daler blir fylt med vogner, og rytterne stiller seg opp mot portene.

⁸ Han har tatt bort Judas vern, og på den dagen ser du deg om etter rustningene i skoghuset.

⁹ Dere ser at Davids by har mange revner, og dere samler vannet i den nedre dammen.

¹⁰ Dere teller husene i Jerusalem, og dere river dem ned for å styrke muren.

¹¹ Dere graver en grav mellom begge murene for vannet fra den gamle dammen. Men dere ser ikke opp til ham som gjorde dette. Ham som uttenkte det for lang tid siden, ser dere ikke.

¹² Herren Herren, hærskares Gud, kaller dere den dagen til gråt og veklage og til å rake hodet og binde sekk om dere.

¹³ Men se, her er fryd og glede. De slakter okser, de slakter sauer, de eter kjøtt og drikker vin: La oss ete og drikke, for i morgen dør vi.

¹⁴ Men i mine ører lyder Herrens, hærskares Guds åpenbaring: Sannelig, denne misgjerningen skal dere ikke få sonet så lenge dere lever, sier Herren Herren, hærskares Gud.

Eljakim skal ta Sjebnas plass

¹⁵ Så sier Herren Herren, hærskares Gud: Gå inn til denne slottsforvalteren Sjebna, han som står for huset, og si:

¹⁶ Hva har du her, og hvem har du her, siden du her har hogd deg ut en grav? Du hogger deg ut en grav i høyden, huler deg ut en bolig i berget.

¹⁷ Se, Herren skal slenge deg bort, ja, slenge deg bort, du sterke mann! Han skal rulle deg sammen,

¹⁸ han skal nøste deg til et nøste og kaste deg som en ball bort til et vidstrakt land. Dit skal du komme, der skal du dø, og dit skal dine herlige vogner, du skamfleck for din herres hus!

¹⁹ Jeg vil støte deg bort fra din post, og fra din plass skal en kaste deg ned.

²⁰ På den dagen vil jeg kalle min tjener Eljakim, Hilkias sønn,

²¹ jeg vil kle ham i din kappe og binde ditt belte om ham og gi din makt i hans hånd. Han skal være en far for Jerusalems innbyggere og for Judas hus.

²² Jeg vil legge nøkkelen til Davids hus på hans skulder. Han skal lukke opp og ingen lukke igjen, og lukke igjen og ingen lukke opp.

²³ Jeg vil feste ham som en nagle på et sikkert sted. Han skal bli et æressete for sin fars hus.

²⁴ De skal henge på ham hele tyngden av hans fars hus, de edle og de ville skuddene, alle de små karene, både fatene og alle krukkene.

²⁵ På den dagen skal den løsne, den naglen som var festet på et sikkert sted, sier Herren, hærskares Gud. Den skal hogges av og falle ned, og den byrden som hang på den, skal bli ødelagt. For Herren har talt.

Jesaja 23

Tyrus skal miste sin makt og høyhet

¹ Utsagn om Tyrus. Jamre dere nå, Tarsis-skip, for byen er ødelagt, så der ikke mer er hus eller havn. Fra Kittims land blir det kunngjort for dem.

² Bli stille, dere som bor ved kysten, dere som Sidons sjøfarende kjøpmenn gjorde rike!

³ Av Sikors sæd, av Nilens høst, som ble ført fram over det store hav, gjorde det seg vinning. Det var et marked for folkene.

⁴ Skam deg, Sidon! For havet, havets festning sier: Jeg har ikke hatt fødselsveer, heller ikke født, heller ikke oppdradd unge menn eller fostret jomfruer.

⁵ Når de får høre om dette i Egypt, skal de skjelve ved ryktet om Tyrus.

⁶ Far over til Tarsis, jamre dere, dere som bor ved kysten!

⁷ Er dette deres jublende by, som ble til i gammel tid, som førte sitt folk på raske føtter til fjerne land, der de kunne bo?

⁸ Hvem har besluttet dette mot Tyrus - hun som delte ut kroner, mens hennes kjøpmenn var fyrster og hennes kremmere stormenn på jorden?

⁹ Herren, hærskares Gud, har besluttet det for å vanhellige all stolt prakt, for å vanære alle jordens store.

¹⁰ Bred deg ut over ditt land som Nilen, du Tarsis' datter! Det er ikke lenger noe bånd som binder.

¹¹ Han har rakt ut sin hånd over havet, han har fått kongeriker til å skjelve. Herren har gitt befaling om å ødelegge Kana'ans faste borger.

¹² Han sa: Du skal ikke lenger juble, du undertrykte jomfru, Sidons datter! Bryt opp, dra over til Kittim! Heller ikke der skal du finne ro.

¹³ Se, kaldeernes land - dette folket som før ikke var til, for Assur hadde gjort landet deres til en bolig for ørkenens dyr - de reiser sine beleiringstårn, de omstyrter Tyrus' palasser og gjør det til en ruinhaug.

¹⁴ Jamre dere nå, Tarsis-skip! For ødelagt er deres faste borg.

15 På den tiden skal Tyrus bli glemt i sytti år, så lenge som én konges dager. Når sytti år er til ende, skal det gå Tyrus som det heter i visen om horkvinnen:

16 Ta din sitar, gå omkring i byen, du glemte horkvinne! Spill det beste du kan, syng vise på vise, så folk kan huske deg!

17 Når de sytti årene er til ende, skal Herren ta seg av Tyrus. Det skal igjen få ta imot horelønn, og det skal drive hor med alle verdens riker over den vide jord.

18 Men dets vinning og dets horelønn skal være helliget til Herren. Den skal ikke legges opp og ikke gjemmes. For de som bor for Herrens åsyn, skal få dets vinning og bruke den til å ete seg mette og kle seg i prektige klær.

Jesaja 24

Ødeleggelse skal ramme hele jorden

1 Se, Herren tømmer jorden og legger den øde. Han snur opp-ned på dens overflate og sprer dem som bor på den.

2 Da går det presten som folket, herren som trelle, fruene som trellekvinne, selgeren som kjøperen, lån-takeren som långiveren, ågerkaren som hans skyldner.

3 Tømmes, ja, tømmes skal jorden, og plyndres, ja, plyndres. For Herren har talt dette ordet.

4 Jorden sørger og visner bort. Jorderike sykner og visner bort. De ypperste av dem som bor på jorden, sykner bort.

5 Jorden er vanhelliget under dem som bor på den. For de har krenket lovene, overtrådt budet, brutt den evige pakten.

6 Derfor fortærer forbannelse jorden, og de som bor på den, må bære sin skyld. Derfor brenner de som bor på jorden, og det blir bare få mennesker igjen.

7 Mosten visner, vintreet sykner bort. Alle de som før var så hjerteglade, sukker nå.

8 Det er forbi med gleden ved tamburinenes lyd. Det er slutt med larmen av dem som jubler. Det er forbi med gleden ved sitarens klang.

9 De synger ikke lenger mens de drikker vin. Besk er den sterke drikk for dem som drikker den.

10 Nedbrutt er den øde byen. Stengt er hvert hus, så ingen kan gå inn.

11 På gatene lyder klagerop over vinen. All glede er borte, landets fryd er blitt landflyktig.

12 Tilbake i byen er bare ødeleggelse, og porten er slått i stumper og stykker.

13 For det skal gå slik til blant folkene på jorden som når oliven blir slått ned, som ved etterhøsten, når vinhøsten er forbi.

14 De skal oppløfte sin røst og rope med fryd. Over Herrens herlighet jubler de i Vesten.

15 Derfor, dere som bor i Østens land: Gi Herren ære! Dere som bor på havets øyer og kyster: Ær Herrens, Israels Guds navn!

16 Fra jordens utkanter hører vi lovsanger: Ære være Den Rettferdige! - Men jeg sier: Jeg forgår! Jeg forgår, ve meg! De svikefulle sviker, ja, de svikefulle sviker og røver.

17 Gru og grav og garn over deg, du som bor på jorden!

18 Det skal skje at den som flykter for den grufulle larmen, skal falle i graven. Og den som kommer opp av graven, skal fanges i garnet. For slusene i det høye er åpnet, og jordens grunnvoller skjelver.

19 Jorden brister, ja, den brister. Jorden revner, ja, den revner. Jorden rystes, ja, den rystes.

20 Jorden skal rave som en drukken mann og svinge hit og dit som en vakthytte. Dens misgjerning skal tyngre på den, den skal falle og ikke reise seg mer.

21 På den tiden skal Herren hjemsøke himmelens hær i det høye og jordens konger nede på jorden.

22 De skal samles sammen som fanger i hulen og settes fast i fengselet. Og etter lang tid skal de få sin straff.

23 Månen skal blyges, og solen skamme seg. For Herren, hærskares Gud, er konge på Sions berg og i Jerusalem. Og Guds herlighet skal stå for hans eldstes øyne.

Jesaja 25

Herren er vern for den hjelpeløse

1 Herre, du er min Gud. Jeg vil opphøye deg, jeg vil prise ditt navn, for du har gjort underverk. Dine råd fra gammel tid er sannhet og trofasthet.

2 For du har gjort en by til en steinrøys, en befestet by til en grushaug. Du har ødelagt de fremmedes palasser, så det ikke er noen by lenger. De skal aldri mer bli bygd opp igjen.

3 Derfor skal et sterkt folk ære deg, men de ville hedningenes by skal frykte deg.

⁴ For du har vært et vern for den hjelpeløse, et vern for den fattige i hans trengsel, et ly mot regnskyll, en skygge mot hete. Når voldsmenn fnyser, er det som regnskyll mot en vegg.

⁵ Som du demper heten i et tørt land, slik demper du de fremmedes bråk. Som hete dempes ved skyggen av en sky, slik dempes voldsmennenes sang.

Frelsens herlighet i de siste dager

⁶ Herren, hærskares Gud, skal på dette fjellet gjøre et gjestebud for alle folk, et gjestebud med fete retter, et gjestebud med gammel vin - med fete, margfulle retter og med klaret, gammel vin.

⁷ På dette fjellet skal han tilintetgjøre det sløret som tilslører alle folkene, og det dekket som dekker alle hedningefolkene.

⁸ Han skal oppsluke døden for evig. Og Herren Herren skal tørke tårene av alle ansikter. Sitt folks vanære skal han ta bort fra hele jorden. For Herren har talt.

⁹ På den tiden skal de si: Se, der er vår Gud, ham som vi ventet på, at han skulle frelse oss. Dette er Herren som vi ventet på. La oss fryde og glede oss i hans frelse.

¹⁰ For Herrens hånd skal hvile på dette fjellet. Men Moab skal bli tråkket ned i sitt eget land, likesom halm blir tråkket ned i gjødselvann.

¹¹ Moab skal bre ut sine hender der, likesom svømmeren brer ut sine hender for å svømme. Men Herren skal kue dets stolthet til tross for kunstgrebene dets hender utfører.

¹² Og den høye festningen med dine murer skal han rive ned, omstyrte, jevne med jorden, så den ligger i støvet.

Jesaja 26

Guds folks lovsang til Herren

¹ På den dagen skal denne sangen synges i Juda land: En sterk by har vi, frelse setter han til mur og vern.

² Lukk opp portene, så et rettferdig folk kan gå inn, et folk som holder fast ved sin troskap.

³ Den som har et grunnfestet sinn, ham lar du alltid ha fred, for til deg setter han sin lit.

⁴ Sett deres lit til Herren til alle tider! For i Herren Herren har vi en evig klippe.

⁵ For han har støtt ned dem som bodde i det høye, den kneisende byen. Han støtte den ned, ja, støtte den ned til jorden, slo den ned i støvet.

⁶ Den ble trådt under føtter, under de hjelpeløses føtter, de fattiges fottrinn.

Herren skal hjelpe sitt folk

- ⁷ Den rettferdiges sti er jevn. Du jevner den rettferdiges vei.
- ⁸ På dine dommers vei, Herre, ventet vi deg også. Til ditt navn og ditt minne sto vår sjels lengsel.
- ⁹ Med min sjel lengtet jeg etter deg om natten, og med min ånd søkte jeg deg. For når dine dommer går over jorden, lærer jordboerne rettferdighet.
- ¹⁰ Dersom den ugudelige får nåde, så lærer han ikke rettferdighet. I rettvishets land gjør han urett, og han ser ikke Herrens høyhet.
- ¹¹ Herre! Høyt oppløftet var din hånd, men de så det ikke. De fikk se din nidkjærhet for folket og ble til skamme. Ja, ild fortærte dine fiender.
- ¹² Herre! Du skal hjelpe oss til fred. Alt det vi har gjort, har du utrettet for oss.
- ¹³ Herre vår Gud! Andre herrer enn du har hersket over oss. Ved deg alene priser vi ditt navn.
- ¹⁴ Døde blir ikke levende, dødninger står ikke opp. Derfor hjemsøker og ødelegger du dem og gjør hvert minne om dem til intet.
- ¹⁵ Du gir folket vekst, Herre! Du gir folket vekst og viser din herlighet. Du flytter alle landets grenser langt ut.
- ¹⁶ Herre, i nøden søkte de deg, de sendte opp stille bønner da din tuktt kom over dem.
- ¹⁷ Likesom en kvinne i barnsnød vrir seg og skriker i sine veer når hun skal føde, slik gikk det oss for ditt åsyn, Herre.
- ¹⁸ Vi var svangre, vi vred oss. Men da vi fødte, var det bare vind. Frelse ga vi ikke landet, og ingen ble født til å bo på jorden.
- ¹⁹ Dine døde skal bli levende. Mine lik skal stå opp. Våkn opp og juble, dere som bor i støvet! For dugg over grønne urter er din dugg, og jorden gir døde tilbake til livet.
- ²⁰ Mitt folk, kom inn i dine kamre og lukk dørene etter deg! Skjul deg et lite øyeblikk, inntil vreden går over!
- ²¹ For se, Herren går ut fra sin bolig for å hjemsøke dem som bor på jorden for deres misgjerning. Jorden skal la det blod som er utøst på den, komme for dagen, og ikke mer dekke sine drepte.

Jesaja 27

Herrens tuktt og Israels omvendelse

- 1** På den tiden skal Herren med sitt sverd, det harde og store og sterke, besøke Leviatan, den raske dragen, og Leviatan, den buktende dragen, og han skal drepe uhyret som er i havet.
- 2** På den tiden skal de si: Der er en edel vingård, syng om den!
- 3** Jeg, Herren, er dens vokter. Hvert øyeblikk vanner jeg den. For at ikke noen skal skade den, vokter jeg den dag og natt.
- 4** Vrede har jeg ikke mot den. Hadde jeg torner og tistler mot meg i krig, da ville jeg gå løs på dem og brenne dem opp alle sammen -
- 5** dersom de da ikke skulle søke vern hos meg og slutte fred med meg, ja, slutte fred med meg.
- 6** I kommende dager skal Jakob skyte røtter, Israel blomstre og få skudd, og de skal fylle jorderike med frukt.
- 7** Har vel Herren slått Israel så hardt som han slo den som slo ham? Eller ble han drept slik som hans fiender ble drept?
- 8** Med måte gikk du i rette med folket da du jaget det fra deg. Herren drev det bort med sitt harde vær på østavindens dag.
- 9** Derfor blir Jakobs misgjerning utsonet. Og det at hans synd blir tatt bort, gir full frukt når alle altersteiner blir knust som kalksteiner, og Astarte-bilder og solstøtter ikke reiser seg mer.
- 10** For den befestede byen ligger forlatt, en folketom bolig, øde som ørkenen. Kalver beiter der. Der hviler de og eter dens kvister.
- 11** Når dens greiner blir tørre, brytes de av. Kvinner kommer og gjør opp ild med dem. For dette er ikke noe forstandig folk. Derfor forbarmer dets skaper seg ikke over det, og han som dannet det, er ikke nådig mot det.
- 12** Det skal skje på den tiden at Herren skal slå frukten av trærne, like fra Storelven til Egypterbekken, og dere, Israels barn, dere skal bli sanket opp én for én.
- 13** Og det skal skje på den tiden at de skal blåse i et stort horn. Da skal de komme, de fortapte i Assurs land og de fordrevne i landet Egypt, og de skal tilbe Herren på det hellige berg i Jerusalem.

Jesaja 28

Ve over Efra'im og Juda

- 1** Ve den stolte kransen om hodet på drankerne i Efra'im, og den visnende blomsten, hans fagre prydd som troner over den fete dalen, der de ligger drukne av vin.

- ² Se, Herren sender en som er sterk og veldig, lik en haglskur, en ødeleggende storm. Som en flom av mektige, overskyllende vann slår han alt til jorden med makt.
- ³ Med føtter skal den trampes ned, den stolte kransen om hodet til Efra'ims drankere.
- ⁴ Og den visnende blomsten, hans fagre prydd som troner over den fruktbare dalen - med den skal det gå som med en fiken, som er moden før sommeren er inne: Når noen ser den, sluker han den, så snart han har fått den i hånden.
- ⁵ På den tiden skal Herren, hærskares Gud, være en fager krans og en herlig krone for resten av sitt folk.
- ⁶ Han skal være en rettferds ånd for den som sitter til doms, og styrke for dem som driver krigen tilbake til porten.
- ⁷ Men også de som er her, raver av vin og tumler av sterk drikk. Prest og profet raver av sterk drikk, er overveldet av vin, tumler av sterk drikk. De raver i sine syner, vakler i sine dommer.
- ⁸ For alle bord er fulle av vemmelig spy, det finnes ikke en ren flekk.
- ⁹ Hvem vil han lære kunnskap, og hvem vil han få til å forstå sitt budskap? Er det barn som nettopp er avvent fra melken, som nettopp er tatt bort fra brystet?
- ¹⁰ For bud på bud, bud på bud, regel på regel, regel på regel, litt her, litt der.
- ¹¹ Ja, ved folk med stammende lepper og på et annet tungemål skal han tale til dette folket.
- ¹² Det var han som sa til dem: Dette er ro, unn den utmattede ro, og dette er hvile. Men de ville ikke høre.
- ¹³ Så skal da Herrens ord bli dem bud på bud, bud på bud, regel på regel, regel på regel, litt her, litt der, så de skal gå og falle baklengs og bli knust og bundet og fanget.
- ¹⁴ Derfor hør Herrens ord, dere spottere, dere som hersker over folket her i Jerusalem!
- ¹⁵ Fordi dere sier: Vi har gjort en pakt med døden og et forbund med dødsriket. Når den susende svepen farer fram, skal den ikke nå oss. For vi har gjort løgn til vår tilflukt og svik til vårt skjul -
- ¹⁶ derfor sier Herren Herren: Se, jeg har lagt i Sion en grunnstein, en prøvet stein, en kostbar, fast hjørnestein. Den som tror, haster ikke.

Herrens dom kommer

17 Og jeg vil gjøre rett til målesnor og rettferdighet til lodd. Hagl skal rive bort løgnens tilflukt, og gjemmestedet skal vannene skylle bort.

18 Den pakten dere har med døden, skal slettes ut, og deres forbund med dødsriket skal ikke stå fast. Når den susende svepen farer fram, skal dere bli tråkket ned.

19 Hver gang den farer fram, skal den rive dere bort. For morgen etter morgen skal den fare fram, både dag og natt. Og det skal bare være til redsel å forstå budskapet.

20 Ja, sengen er for kort til å strekke seg ut i, og teppet er for smalt til å svøpe seg i.

21 For Herren skal reise seg likesom ved Perasim-fjellet, som i dalen ved Gibeon skal han bli vred. Han gjør sin gjerning, en underlig gjerning. Han utretter sitt arbeid, et uhørt arbeid.

22 Og nå, spott ikke, for at ikke deres bånd skal bli strammet! For om tilintetgjørelse og fast besluttet straffedom over hele jorden har jeg hørt fra Herren Herren, hærskares Gud.

23 Vend øret til og hør min røst, gi akt og hør min tale!

24 Når bonden vil så, holder han da alltid på med å pløye og vende og harve jorden?

25 Når han har jevnet åkeren, sprer han ikke da ut dill og karve og sår hvete i rader og bygg på avmerket sted og spelt i kanten?

26 Hans Gud har vist ham den rette måten, han lærte ham det.

27 For en tresker ikke dill med treskeslede, en ruller heller ikke vognhjul over karve. Men med stav banker en ut dill, og karve med kjepp.

28 Blir vel brødkornet knust? Nei, en holder ikke på med å treske det for alltid. Når en driver sine vognhjul og sine hester over det, knuser en det ikke.

29 Også dette kommer fra Herren, hærskares Gud. Han er underfull i råd, stor i visdom.

Jesaja 29

Trengsel og utfrielse for Jerusalem

1 Ve Ariel! Ariel, du by hvor David slo leir! Legg år til år, la høytidene gå sin rundgang.

2 Da vil jeg gjøre det trangt for Ariel, og det skal være sorg og jammer. Men så skal det bli meg et virkelig Ariel.

3 Jeg vil slå leir rundt omkring deg, og jeg vil beleire deg med bolverk og bygge voller mot deg.

⁴ Du skal bli fornedret, du skal tale fra jorden. Fra støvet skal du mumle fram dine ord. Din røst skal lyde fra jorden likesom fra en dødningemaner, fra støvet skal din tale bli hvisket fram.

⁵ Men så skal dine fienders mengde bli som fint støv, og voldsmennenes flokk som fykende agner. Det skal skje i et øyeblikk, med ett slag.

⁶ Fra Herren, hærskares Gud, skal det komme en hjemsøkelse med larm og brak og veldige drønn, med virvelvind og storm og fortærende ildslue.

⁷ Som en drøm, som et syn om natten, blir de borte, den store mengden av hedningefolk som kjemper mot Ariel, alle de som angriper byen og borgen, og som trenger inn på den.

⁸ Det skal gå som når den sultne drømmer og synes at han spiser: Når han våkner, er han tom. Og som når den tørste drømmer og synes at han drikker: Når han våkner, se, da er han matt, og hans sjel blir maktesløs. Slik skal det gå med alle de mange hedningefolk som kjemper mot Sions berg.

Folket er forblindet

⁹ Stirr på hverandre og bli forvirret! Stirr dere blinde, og vær blinde! Dere er drukne, men ikke av vin. Dere raver, men ikke av sterk drikk.

¹⁰ For Herren har utøst over dere en dyp søvnens ånd. Han har tillukket deres øyne - profetene. Og han har tildekket deres hoder - seerne.

¹¹ Slik er synet av alt dette blitt for dere som ordene i en forseglet bok. Gir en den til en som skjønner skrift, og sier: Les dette! - så sier han: Jeg kan ikke, for den er forseglet.

¹² Eller en rekker boken til en som ikke skjønner skrift, og sier: Les dette! - så sier han: Jeg skjønner ikke skrift.

¹³ Og Herren sier: Fordi dette folket holder seg nær til meg med munnen og ærer meg med leppene, men hjertet er langt borte fra meg, og deres frykt for meg er et menneskebud som de har lært,

¹⁴ se, derfor vil jeg fremdeles gå underlig fram mot dette folket, underlig og forunderlig. Deres vismenns visdom skal forgå, og deres forstandige menns forstand skal skjule seg.

¹⁵ Ve dem som vil skjule i det dype for Herren det de har fore, de som gjør sine gjerninger i mørke, og som sier: Hvem ser oss, og hvem kjenner oss?

¹⁶ Hvor bakvendte dere er! - Skal pottemakeren aktes lik leiren, slik at verket kan si om håndverkeren: Han har ikke laget meg! - og det som er dannet, kan si om ham som laget det: Han skjønner det ikke?

Herren skal ta seg av de fattige og elendige

¹⁷ Ennå bare en liten stund, så skal Libanon bli til fruktbar mark, og den fruktbare mark skal bli aktet som skog.

¹⁸ På den dagen skal de døve høre bokens ord. Ut fra mulm og mørke skal de blindes øyne se.

¹⁹ De nedbøyde skal igjen glede seg i Herren, og de fattige blant menneskene skal fryde seg i Israels Hellige.

²⁰ For det er forbi med voldsmannen, og det er ute med spotteren, og utryddet blir alle de som er på utkikk etter urett,

²¹ de som gjør et menneske til synder for et ords skyld og legger snarer for den som hevder retten på tungen, og som ved løgn bøyer retten for den rettferdige.

²² Derfor sier Herren så til Jakobs hus, Herren som forløste Abraham: Nå skal Jakob ikke bli til skamme! Nå skal hans ansikt ikke blekne!

²³ For når han og hans barn ser mine henders gjerning midt iblant seg, da skal de hellige mitt navn. De skal hellige Jakobs Hellige, og Israels Gud skal de frykte.

²⁴ De skal lære forstand, de som for vill i sin ånd. Og de som knurrer skal ta imot lærdom.

Jesaja 30

Egypt skal ikke bli til hjelp

¹ Ve de gjenstridige barn, sier Herren. De følger planer som ikke er fra meg, og inngår avtale uten min Ånd. Slik legger de synd til synd.

² De drar ned til Egypt, uten at de har rådspurt meg, for å finne vern hos farao og søke ly i Egypts skygge!

³ Men faraos vern skal bli dere til skam, og det ly dere søker i Egypts skygge, skal bli til vanære.

⁴ Israels høvdinger er kommet til Soan, og deres sendebud kommer helt til Hanes.

⁵ Alle blir de til skamme ved et folk som ikke gagnar dem. Det er ikke til hjelp og ikke til gagn, men bare til skam og vanære.

⁶ Utsagn om dyrene i Sydlandet. Gjennom et land med nød og trengsel, der løve og løvinne, hoggorm og flyvende serafslange har sitt hjem, fører de sitt gods på eslers rygg og sine skatter på kamelers pukler til et folk som ikke gagnar dem.

⁷ Den hjelpen Egypt vil gi, er aldeles tom og meningsløs. Derfor kaller jeg det: Storskryteren som sitter stille.

⁸ Gå nå inn, skriv det opp på en tavle i deres påsyn og tegn det opp i en bok, så det kan være for kommende dager, for alltid, til evig tid!

⁹ For det er et gjenstridig folk, løgnaktige barn, barn som ikke vil høre Herrens lov.

¹⁰ De sier til seerne: Dere skal ikke se! - og til profetene: Dere skal ikke skue for oss det som rett er! Tal smigrende ord til oss, se synkvervinger!

¹¹ Vik av fra veien, bøyy av fra stien! Få Israels Hellige bort fra vårt ansikt!

¹² Derfor sier Israels Hellige: Fordi dere har forkastet dette ordet og satt deres lit til vold og krokveier og støttet dere på slikt,

¹³ derfor skal denne misgjerningen bli for dere som et falleferdig stykke av en høy mur som skyver seg mer og mer fram, inntil muren med ett, i et øyeblikk, styrter sam-men og knuses.

¹⁴ Den blir knust som en knuser et leirkar, som en slår i stykker uten skånsel, så det blant stykkene ikke finnes et skår til å hente ild med fra gruen eller øse vann med av brønnen.

I tillit til Herren ligger hjelpen

¹⁵ For så sa Herren Herren, Israels Hellige: Dersom dere vender om og holder dere i ro, skal dere bli frelst. I stillhet og i tillit skal deres styrke være. Men dere ville ikke.

¹⁶ Dere sa: Nei, på hester vil vi fly! - derfor skal dere flykte, og: På rappføtte dyr vil vi ri - derfor skal deres forfølgere være rappe.

¹⁷ Tusen skal flykte for en trussel fra én mann. Når bare fem mann truer, skal dere flykte inntil resten av dere er lik en flaggstang på toppen av et fjell og et banner på en haug.

¹⁸ Likevel lengter Herren etter å være nådig mot dere. Derfor reiser han seg for å vise dere miskunn. For Herren er en rettens Gud. Salige er de som venter på ham!

¹⁹ For du folk som bor på Sion, i Jerusalem, du skal ikke lenger gråte. Han vil være deg nådig når du roper. Når han hører det, svarer han deg.

²⁰ Herren skal gi dere nødens brød og trengselens vann, men da skal dine lærere ikke mer skjule seg, men dine øyne skal se dine lærere.

²¹ Når du viker av til høyre eller til venstre, skal dine ører høre et ord lyde bak deg: Dette er veien, gå på den!

²² Sølvplatene på dine utskårne bilder og gullplatene på ditt støpte bilde skal du da akte for urene. Du skal kaste det bort som et urent klesplagg. Ut med deg, skal du si til det.

²³ Da skal han gi regn for såkornet du sår i jorden. Han skal gi brød av jordens grøde, og det skal være kraftig og saftig. Din buskap skal på den dagen beite på en vid eng.

²⁴ Oksene og eslene som arbeider på jorden, skal ete saltet blandingsfôr, som blir kastet med skuffe og kasteskovl.

²⁵ På hvert høyt fjell og på hver høy bakke skal det være bekker, strømmer av vann, på den store slaktingens dag, når tårnene faller.

²⁶ Månens lys skal bli som solens lys, og solens lys skal bli sju ganger klarere, som lyset for sju dager, på den dagen når Herren leger sitt folks skade og forbinder såret av det slaget det fikk.

Dom over Assur

²⁷ Se, Herrens navn kommer fra det fjerne. Brennende er hans vrede, og tung er røken som stiger opp. Hans lepper er fulle av harme, og hans tunge er som fortærende ild.

²⁸ Hans pust er som en overskyllende elv som når like til halsen. Han vil sikte hedningefolkene i ødeleggelsens såld og legge et bisschen i folkenes munn til å lede dem vill.

²⁹ Da skal det lyde sang hos dere som i den natten når høytiden blir innviet. Det skal være hjertens glede, som når de går med fløytespill opp til Herrens berg, til Israels klippe.

³⁰ Og Herren skal la sin veldige røst høre og vise sin arm når den farer ned i brennende harme og fortærende ild, storm og regnskyll og hagl.

³¹ For ved Herrens røst skal Assur bli forferdet, når han slår med kjeppen.

³² Og hver gang den staven som Herren etter sitt råd lar falle på ham, farer ned, skal det skje under klang av tamburiner og sitarer. Gang på gang skal han løfte sin arm og kjempe mot ham.

³³ For et ildsted er laget i stand for lenge siden. Også for kongen er det laget i stand, dypt og vidt. Bålet har ild og ved i mengde. Som en svovelstrøm tenner Herrens ånde det i brann.

Jesaja 31

Stol på Herren i stedet for på kjød

¹ Ve dem som farer ned til Egypt etter hjelp! De setter sin lit til hester og stoler på vogner fordi de er mange, og på hestfolk fordi de er så tallrike. Men de vender ikke sine øyne til Israels Hellige og søker ikke Herren.

² Men også han er vis! Han lar ulykke komme, og sine ord tar han ikke tilbake. Han reiser seg mot de ondes hus og mot deres hjelp som gjør urett.

³ Egypterne er mennesker og ikke Gud. Deres hester er kjøtt og ikke ånd. Herren skal rekke ut sin hånd, hjelperen skal snuble, og den som har fått hjelp, skal falle, de skal omkomme alle sammen.

Herren skal stride for Jerusalem

⁴ For så sa Herren til meg: Likesom en løve, en ung løve, knurrer over sitt bytte, om så en hel flokk gjeterer kalles sammen mot den, og ikke blir skremt av deres skrik og ikke blir redd for den støy de gjør, slik skal Herren, hærskares Gud, fare ned for å stride på Sions berg og på Jerusalems høyde.

⁵ Som fuglene brer ut sine vinger, slik skal Herren, hærskares Gud, verne Jerusalem - verne og frelse, gå forbi og redde.

⁶ Vend om til ham som dere er falt fra så dypt, dere Israels barn!

⁷ For på den tiden skal hver av dere forkaste sine sølvguder og gullguder, som deres hender har laget for dere selv til å synde med.

⁸ Assur skal falle for et sverd som ikke er en manns, han skal bli fortært av et sverd som ikke er et menneskes. Han skal rømme for sverdet, og hans unge menn skal bli treller.

⁹ Hans klippe skal rømme i redsel, og hans fyrster skal skremmes bort fra sitt banner, sier Herren, han som har sin ild i Sion og sin ovn i Jerusalem.

Jesaja 32

En rettfærdig konge (Messias)

¹ Se, med rettfærdighet skal kongen regjere, og stormenn skal styre etter rett.

² En mann skal være som et skjulested for været og et ly mot regnskyll, som bekker i ørkenen, som skyggen av et veldig fjell i et tørstende land.

³ Da skal de seendes øyne ikke være blinde, og de hørendes ører skal være lydhøre.

⁴ De lettsindiges hjerte skal forstå og skjønne. De stammendes tunge skal ha lett for å tale klart.

⁵ Dåren skal ikke lenger kalles edel, og den svikefulle skal ikke kalles fornem.

⁶ For dåren taler dårskap. Hans hjerte finner på urett for å utføre det som er ondt, for å tale forventede ting om Herren, for å la den sultne være uten mat og la den tørste mangle drikke.

⁷ Den svikefulles våpen er onde. Han legger listige råd for å føre de nedbøyde i ulykke ved falske ord, selv når den fattige taler det som rett er.

⁸ Men den edle har edle tanker, og han holder fast ved det som er edelt.

Advarsel mot sorgløs selvtillit

⁹ Dere sorgløse kvinner, stå opp, hør min røst! Dere trygge døtre, vend ørene til min tale!

¹⁰ Om et år og noen dager skal dere beve, dere trygge! For det er slutt med all vinhøst, frukthøsten kommer ikke.

¹¹ Bli forferdet, dere sorgløse! Bev, dere trygge! Kle dere nakne og bind sekk om hoftene!

¹² De slår seg for brystet og klager over de fagre markene, over det fruktbare vintreet.

¹³ På mitt folks jord skyter torner og tistler opp, ja, over alle glade hus i den jublende byen.

¹⁴ For palasset er forlatt, folkesvermen i byen er borte. Haug og vaktårn er blitt til huler for evige tider, til glede for villesler, til beite for buskap -

¹⁵ inntil Ånden blir utøst over oss fra det høye, og ørkenen blir til fruktbar mark, og fruktbar mark aktes for skog.

¹⁶ Rett skal bo i ørkenen, og rettferdighet skal ha sitt hjem på den fruktbare marken.

¹⁷ Rettferdighetens verk skal være fred. Og rettferdighetens frukt skal være ro og trygghet til evig tid.

¹⁸ Mitt folk skal bo i fredens bolig og i trygghetens telter og på sorgfrie hvilesteder.

¹⁹ Men det skal hagle når skogen styrter ned. Og dypt skal byen trykkes ned.

²⁰ Lykkelige er dere som sår ved alle vann, som slipper oxen og eselet på frifot!

Jesaja 33

Ve over assyrerne

¹ Ve deg, du ødelegger, som selv ikke er blitt ødelagt, du røver som ingen har røvet noe fra! Når du er ferdig med å ødelegge, skal du bli ødelagt. Når du har sluttet med å røve, skal andre røve fra deg.

² Herre, vær oss nådig! Vi venter på deg. Vær vår arm hver morgen, ja, vår frelse i nødens tid!

³ For tordenrøsten flyr folkene. Når du reiser deg, blir hedningene spredt.

⁴ Deres bytte skal sankes, likesom skaveren sanker. Som gresshoppene springer, springer de etter det.

⁵ Opphøyet er Herren, for han bor i det høye. Han fyller Sion med rett og rettferdighet.

⁶ Det skal komme trygge tider for deg, en fylde av frelse, av visdom og kunnskap. Herrens frykt skal være Sions skatt.

⁷ Se, deres løvehelter skriker der ute, fredsbudene gråter sårt.

⁸ Allfarveiene er øde, det er ingen veifarende mer. Han har brutt pakten, foraktet byene, ikke aktet noe menneske.

⁹ Landet visner og sykner bort. Libanon står skamfull og visner. Saron er som en ødemark. Basan og Karmel rister løvet av.

¹⁰ Nå vil jeg stå opp, sier Herren. Nå vil jeg reise meg, nå vil jeg ikke lenger bli sittende.

¹¹ Dere skal være svangre med strå og føde halm. Deres egen pust er en ild som skal fortære dere.

¹² Folkeslag skal bli brent til kalk, de skal bli som avskårne tornekvister som brennes opp med ild.

Israels konge (Messias) skal bli sett i sin makt og herlighet

¹³ Hør dere som er langt borte, hva jeg har gjort! Kjenn min styrke, dere som er nær!

¹⁴ Syndere bever på Sion, skjelving har grepet de gudløse: Hvem kan bo ved en fortærende ild? Hvem kan bo ved evige bål?

¹⁵ Den som vandrer i rettferdighet og taler det som rett er, som forakter det som vinnes ved urett og vold, som rister sine hender så han ikke rører ved bestikkelser, som stopper ørene igjen for ikke å høre på blodråd, og som lukker øynene for ikke å se på det som ondt er,

¹⁶ han skal bo på høye steder. Fjellfestninger er hans borg. Sitt brød skal han få, vannet skal ikke slippe opp for ham.

¹⁷ Dine øyne skal skue Kongen i hans herlighet, de skal se et vidstrakt land.

¹⁸ Ditt hjerte skal tenke tilbake på redselen: Hvor er han som skrev opp? Hvor er han som veide pengene? Hvor er han som talte tårnene?

¹⁹ Det ville folket skal du ikke se mer, folket med det vanskelige språket som en ikke skjønner, med den stammende tungen som en ikke forstår.

²⁰ Se på Sion, byen med våre høytidsstevner! Dine øyne skal se Jerusalem som en trygg bolig, som et telt som ikke flyttes, hvor teltpælene aldri rykkes opp og snorene aldri brister.

²¹ Men der skal vi ha Herren, Den Veldige, i stedet for brede elver og strømmer. Ingen skute rodd med årer skal gå der, intet mektig krigsskip skal fare der.

²² For Herren er vår dommer, Herren er vår lovgiver, Herren er vår konge, han skal frelse oss.

²³ Slappe henger dine tau, de støtter ikke masten, de holder ikke seglet utspent. Da deles røvet bytte i mengde, selv de lamme røver og plyndrer.

²⁴ Og ingen innbygger skal si: Jeg er syk! Det folket som bor der, har fått sin synd forlatt.

Jesaja 34

Domsord mot hedningefolkene, og over Edom

¹ Kom hit, dere hedningefolk, og hør! Dere folkeslag, gi akt! La jorden og alt som fyller den, høre det, jorderike og alt som gror der!

² For Herrens vrede er over alle hedningefolkene, hans harme er over hele deres hær. Han slår dem med bann, overgir dem til å slaktes ned.

³ De som blir drept, skal slenges bort, stanken fra likene skal stige opp, og fjellene skal flyte av deres blod.

⁴ Hele himmelens hær skal smuldre bort. Himmelen blir rullet sammen som en bokrull, og all dens hær skal visne og falle ned, som bladet faller av vintreet og det visne løvet av fikentreet.

⁵ For mitt sverd er blitt drukket i himmelen. Se, det skal fare ned over Edom til dom, over det folket jeg har slått med bann.

⁶ Herrens sverd er fullt av blod, tilsmurt med fett, med blod av lam og bukker, med nyrefett av værer. For en offerslakting holder Herren i Bosra og en stor slakting i Edoms land.

⁷ Sammen med dem skal villokser styrte, stuter sammen med sterke okser, og deres land skal bli drukket av blod, deres jord gjødd med fett.

⁸ For det kommer en hevners dag fra Herren, et gjengjeldelsens år for Sions sak.

⁹ Edoms bekker skal bli til bek, og dets jord til svovel. Dets land skal bli til brennende bek.

¹⁰ Verken natt eller dag skal det slokne, til evig tid skal røken av det stige opp. Fra slekt til slekt skal det ligge øde, aldri i evighet drar noen gjennom det.

¹¹ Pelikan og pinnsvin skal eie det, hubro og ravn skal bo i det. Han skal strekke ødeleggelsens målesnor og tilintetgjørelsens lodd ut over det.

¹² Det er ingen stormenn der, som kan utrope noen til konge, og med alle høvdingene er det forbi.

¹³ Torner skal skyte opp i dets palasser, nesler og tistler i dets festninger. Det skal være en bolig for sjakaler, et sted for strutser.

¹⁴ Ville hunder og andre ørkendyr skal møtes der. Raggete demoner skal rope til hverandre. Ja, der slår Lilit seg til ro og finner seg et hvilested.

¹⁵ Der bygger pilormen rede og legger egg og klekker ut unger og samler dem i sin skygge. Ja, der flokker gribbene seg sammen.

¹⁶ Se etter i Herrens bok og les! Ikke ett av disse dyrene skal mangle, det ene skal ikke savne det andre. For hans munn byr det, og hans Ånd samler dem.

¹⁷ Han kaster lodd for dem, og hans hånd tildeler dem det med målesnor. Til evig tid skal de eie det, fra slekt til slekt skal de bo i det.

Jesaja 35

Frelsens herlighet når Messias kommer

¹ Ørkenen og det øde land skal glede seg. Ødemarken skal juble og blomstre som en lilje.

² Den skal blomstre og juble, ja, juble og synge med fryd. Libanons herlighet er gitt den, Karmels og Sarons prakt. De skal se Herrens herlighet, vår Guds prakt.

³ Styrk de slappe hender, og gjør de vaklende knær sterke!

⁴ Si til de urolige hjerter: Vær frimodige, frykt ikke! Se, der er deres Gud! Hevnen kommer, Guds gjengjeldelse. Han kommer selv og frelser dere.

⁵ Da skal de blindes øyne åpnes, og de døves ører lukkes opp.

⁶ Da skal den lamme springe som en hjort, og den stummes tunge juble. For kilder bryter fram i ørkenen, og bekker i ødemarken.

⁷ Det glødende sandhavet skal bli til en sjø, det tørste land til vannrike kilder. På det stedet hvor sjakalene hvilte, er det vekst av siv og rør.

⁸ Det skal være en ryddet vei, og den skal kalles den hellige veien. Ingen uren skal gå på den, men den hører hans folk til. Ingen veifarende, ikke engang dårer, skal fare vill.

⁹ Der skal ingen løve være, intet rovdyr skal komme opp på den, de skal ikke finnes der. Men de gjenløste skal ferdes der.

¹⁰ Herrens forløste skal vende tilbake og komme til Sion med frydesang. Evig glede er det over deres hode. Fryd og glede skal de nå, sorg og sukk skal fly.

Jesaja 36

Assyrias konge Sankerib spotter Herren og kong Hiskia

¹ I kong Hiskias fjortende år dro kongen i Assyria, Sankerib, opp mot alle Judas befestede byer og inntok dem.

- ² Kongen i Assyria sendte Rabsjake med en stor hær fra Lakisj til Jerusalem mot kong Hiskia. Han stanset ved vannledningen fra den øvre dammen, ved landeveien til Vaskervollen.
- ³ Da gikk slottshøvdingen Eljakim, Hilkias sønn, ut til ham sammen med statsskriveren Sjebna og historieskriveren Joah, Asafs sønn.
- ⁴ Og Rabsjake sa til dem: Si til Hiskia: Så sier den store kongen, kongen i Assyria: Hva er det for en trygghet som er kommet over deg?
- ⁵ Vil du si at tomme ord er innsikt og styrke nok til krig! - Hvem er det du da setter din lit til, siden du har gjort opprør mot meg?
- ⁶ Nå vel, du setter din lit til Egypt, denne knekkede rørstaven! Når en støtter seg på den, går den inn i hånden hans og gjennomborer den. Slik er kongen i Egypt, farao, for alle dem som setter sin lit til ham.
- ⁷ Men sier du til meg: Vi setter vår lit til Herren vår Gud! - er det da ikke hans offerhauger og altere Hiskia har tatt bort da han sa til Juda og Jerusalem: På dette alteret skal dere tilbe?
- ⁸ Men gjør nå et veddemål med min herre, kongen i Assyria: Jeg vil gi deg to tusen hester om du kan få deg folk til å ri på dem!
- ⁹ Hvordan skulle du da kunne drive tilbake en eneste stattholder, en av min herres ringeste tjenere? Derfor setter du din lit til Egypt og håper å få vogner og hestfolk derfra.
- ¹⁰ Mener du da at jeg har dratt opp mot dette landet for å ødelegge det, uten at Herren har villet det? Nei, Herren har selv sagt til meg: Dra opp mot dette landet og ødelegg det!
- ¹¹ Da sa Eljakim og Sjebna og Joah til Rabsjake: Tal til dine tjenere på arameisk, for vi forstår det språket. Tal ikke til oss på jødisk, så folket som står på muren, hører det!
- ¹² Men Rabsjake svarte: Er det til din herre og til deg min herre har sendt meg for å tale disse ordene? Er det ikke til de mennene som sitter på muren og må ete sin egen skitt og drikke sitt eget vann likesom dere selv?
- ¹³ Og Rabsjake trådte fram og ropte med høy røst på jødisk og sa: Hør den store kongens, den assyriske kongens ord!
- ¹⁴ Så sier kongen: La ikke Hiskia få narret dere! For han makter ikke å redde dere.
- ¹⁵ Og la ikke Hiskia få dere til å feste lit til Herren, idet han sier: Herren vil redde oss, og denne byen skal ikke bli gitt i assyrerkongens hånd.

16 Hør ikke på Hiskia! For så sier kongen i Assyria: Gjør fred med meg og kom ut til meg! Så skal enhver av dere få ete av sitt eget vintre og av sitt eget fikentre og drikke vannet av sin egen brønn,

17 til jeg kommer og henter dere til et land som ligner deres eget land, et land med korn og most, et land med brød og vingårder.

18 La ikke Hiskia lokke dere og si: Herren vil redde oss! Har vel noen av folkenes guder reddet sitt land fra assyrerkongens hånd?

19 Hvor er Hamats og Arpads guder? Hvor er Sefarvajims guder? Har vel Samarias guder reddet det av min hånd?

20 Hvem er det blant alle disse lands guder som har reddet sitt land av min hånd, så Herren skulle redde Jerusalem av min hånd?

21 Men de tidde og svarte ham ikke ett ord. For kongens befaling lød så: Dere skal ikke svare ham.

22 Så kom slottshøvdingen Eljakim, Hilkias sønn, og statsskriveren Sjebna og historieskriveren Joah, Asafs sønn, til Hiskia med flerrede klær og meldte ham det Rabsjake hadde sagt.

Jesaja 37

Herren trøster Hiskia

1 Da kong Hiskia hørte det, flerret han klærne sine og kledde seg i sekk og gikk inn i Herrens hus.

2 Han sendte slottshøvdingen Eljakim og statsskriveren Sjebna og de eldste blant prestene, kledd i sekk, til profeten Jesaja, Amos' sønn.

3 Og de sa til ham: Så sier Hiskia: Dette er en dag med trengsel og straff og vanære. Barnet er kommet til modermunnen, men det er ingen kraft til å føde.

4 Kanskje Herren din Gud vil høre det Rabsjake har sagt, han som kongen i Assyria, hans herre, har sendt for å håne den levende Gud - så han straffer ham for de ordene Herren din Gud har hørt. Send nå opp en bønn for den resten som ennå er igjen!

5 Da kong Hiskias tjenere kom til Jesaja,

6 sa Jesaja til dem: Dette skal dere si til deres herre: Så sier Herren: Frykt ikke for de ordene du hørte, de som assyrerkongens tjenere hånte meg med!

7 Se, nå gir jeg ham et slikt sinn at han vender tilbake til sitt land på grunn av et rykte han hører. Der i hans eget land vil jeg la ham falle for sverd.

Hiskia legger Sankeribs brev fram for Herren

8 Da Rabsjake var vendt tilbake, fant han assyrerkongen i ferd med å angripe Libna. For han hadde hørt at han hadde brutt opp fra Lakisj.

⁹ Da fikk kongen melding om at Tirhaka, kongen i Etiopia, hadde dratt ut for å kjempe mot ham. Da han hørte det, sendte han bud til Hiskia og sa:

¹⁰ Så skal dere si til Judas konge Hiskia: La ikke din Gud, som du setter din lit til, få narret deg, så du tenker som så: Jerusalem skal ikke gis i assyrierkongens hånd.

¹¹ Du har hørt det kongene i Assyria har gjort med alle landene, hvordan de har ødelagt dem, og så skulle du bli reddet?

¹² Har vel folkenes guder frelst dem som mine fedre ødela - Gosan og Karan og Resjef og Edens barn i Telassar?

¹³ Hvor er nå Hamats konge og Arpads konge og byen Sefarvajims konge, Henas og Ivvas konger?

¹⁴ Da Hiskia hadde mottatt brevet av sendebudene og lest det, gikk han opp til Herrens hus. Der bredte Hiskia brevet ut for Herrens åsyn.

¹⁵ Og Hiskia ba til Herren og sa:

¹⁶ Herre, hærskares Gud, Israels Gud, du som troner over kjerubene! Du alene er Gud for alle jordens riker, du har skapt himmelen og jorden.

¹⁷ Herre, vend ditt øre til og hør! Herre, lukk opp dine øyne og se! Hør alle de ordene som Sankerib har sendt for å håne den levende Gud!

¹⁸ Det er sant, Herre, at kongene i Assyria har ødelagt alle folkene og deres land.

¹⁹ De har kastet gudene deres i ilden, for de er ikke guder, men et verk av menneskehender, tre og stein, derfor kunne de gjøre dem til intet.

²⁰ Men frels oss nå, Herre vår Gud. Frels oss av hans hånd, så alle jordens riker må kjenne at du er Herren, bare du!

²¹ Da sendte Jesaja, Amos' sønn, bud til Hiskia og sa: Så sier Herren, Israels Gud: Fordi du har bedt til meg mot kongen i Assyria, Sankerib,

²² så lyder det ordet Herren har talt om ham slik: Jomfruen, Sions datter, forakter deg, spotter deg! Jerusalems datter rister på hodet av deg!

²³ Hvem er det du har hånet og spottet, og hvem er det du har løftet din røst imot? Du har løftet dine øyne til det høye, mot Israels Hellige.

²⁴ Ved dine tjenere har du hånet Herren og sagt: Med mine mange vogner dro jeg opp på fjellenes tinder, til Libanons øverste topper, og jeg hogger ned dets høyeste sedrer, dets herlige syresser, og jeg trenger fram til dets øverste høyde, dets frodige skog.

²⁵ Jeg gravde brønner og drakk av dem, og jeg tørket ut strømmene i Egypt med mine fotsåler.

²⁶ Har du ikke hørt det? Fra fjerne tider har jeg gjort det, fra fortidens dager har jeg laget det slik. Nå har jeg latt det komme, så du har fått makt til å ødelegge befestede byer og gjøre dem til ruinhauger.

²⁷ Deres innbyggere ble maktesløse. De ble forferdet og skamfulle. De ble som gresset på marken og som grønne vekster, som gresset på takene og som korn som er avsvidd før det er fullvokst.

²⁸ Enten du sitter eller du går ut og inn, så vet jeg det, og jeg vet at du raser mot meg.

²⁹ Fordi du raser mot meg, og din overmodige trygghet har nådd opp til mine ører, så vil jeg legge min ring i din nese og mitt bissel mellom dine lepper og føre deg tilbake den veien du kom.

³⁰ Og dette skal du ha til tegn: I år skal dere ete det kornet som vokser av seg selv, neste år det som skyter opp fra roten, men i det tredje året skal dere så og høste og plante vingårder og ete deres frukt.

³¹ Og den resten som har sluppet unna av Judas hus, skal skyte dypere rot nedentil og bære frukt oventil.

³² For fra Jerusalem skal det komme fram en levning og fra Sions berg en rest som har sluppet unna. Herrens, hæskarenes Guds nidkjærhet skal gjøre dette.

³³ Derfor sier Herren så om kongen i Assyria: Han skal ikke komme inn i denne byen og ikke skyte en pil inn i den. Han skal ikke rykke fram mot den med skjold og ikke kaste opp voll mot den.

³⁴ Den veien han kom, skal han vende tilbake, og inn i denne byen skal han ikke komme, sier Herren.

³⁵ Jeg vil verne denne byen og frelse den, for min skyld og for min tjener Davids skyld.

Sankeribs nederlag

³⁶ Og Herrens engel gikk ut og slo ett hundre og åttifem tusen mann i assyrernes leir. Da folk sto opp om morgenen, fikk de se dem alle ligge der som døde kropp.

³⁷ Da brøt kongen i Assyria, Sankerib, opp og dro bort og vendte hjem igjen, og siden holdt han seg i ro i Ninive.

³⁸ Men en gang da han tilba i sin gud Nisroks hus, slo hans sønner Adrammelek og Sareser ham i hjel med sverd. De kom seg unna og flyktet til Ararats land. Og hans sønn Asarhaddon ble konge etter ham.

Jesaja 38

Hiskia blir dødssyk, men Herren lover å gi ham femten år til

¹ På den tiden ble Hiskia dødssyk. Da kom profeten Jesaja, Amos' sønn, inn til ham og sa til ham: Så sier Herren: Beskikk ditt hus! For du skal dø og ikke leve lenger.

² Da vendte Hiskia ansiktet mot veggen og ba til Herren.

³ Og han sa: Å, Herre! kom i hu at jeg har vandret for ditt åsyn i troskap og med helt hjerte og gjort det som er godt i dine øyne! - Og Hiskia gråt høyt.

⁴ Da kom Herrens ord til Jesaja, og det lød så:

⁵ Gå og si til Hiskia: Så sier Herren, din far Davids Gud: Jeg har hørt din bønn, jeg har sett dine tårer. Se, jeg legger femten år til din alder.

⁶ Jeg vil redde deg og denne byen av assyrerkongens hånd, og jeg vil verne denne byen.

⁷ Dette skal du ha til tegn fra Herren på at Herren vil holde det han nå har lovt:

⁸ Se, jeg vil la skyggen gå tilbake så mange trinn som den har flyttet seg med solen på Akas' trapp, ti trinn. Så gikk solen tilbake ti av de trinnene den hadde gått ned.

Hiskia priser Herren for helbredelsen

⁹ En sang skrevet av Judas konge Hiskia da han hadde vært syk, men hadde kommet seg igjen etter sykdommen:

¹⁰ Jeg sa: I min beste alder må jeg gå bort gjennom dødsrikets porter. Jeg er blitt berøvet resten av mine år.

¹¹ Jeg sa: Jeg skal ikke skue Herren Herren i de levendes land, og jeg skal ikke se menneskene mer når jeg er hos dem som bor i dødens stillhet.

¹² Min bolig blir rykket opp og ført bort fra meg som en gjeters telt. Jeg har rullet mitt liv sammen lik en vever, fra trådendene skjærer han meg av. Fra dag til natt gjør du ende på meg.

¹³ Jeg holdt meg stille til om morgenen. Som en løve knuser han alle mine ben. Fra dag til natt gjør du ende på meg.

¹⁴ Som en svale, som en trane, slik klynket jeg, jeg kurret som en due. Matte så mine øyne mot det høye: Herre! Jeg er redd, gå i borgen for meg!

¹⁵ Hva skal jeg si? Han har både sagt meg det, og han har gjort det. Stille vil jeg vandre alle mine år på grunn av min sjels bitre smerte.

¹⁶ Herre! Ved dem lever mennesket, og ved dem blir alt min ånds liv oppholdt. Du vil helbrede meg og la meg leve!

¹⁷ Se, til fred ble meg det bitre, ja, det bitre. I kjærlighet dro du min sjel ut fra ødeleggelsens grav. For du kastet alle mine synder bak din rygg.

¹⁸ For ikke priser dødsriket deg, ikke lover døden deg. Ikke venter de som farer ned i graven på din trofasthet.

¹⁹ De levende, de levende, de priser deg, som jeg gjør i dag. En far lærer sine barn om din trofasthet.

²⁰ Herren står ferdig til å frelse meg. På mine strengeleker vil vi spille alle vårt livs dager i Herrens hus.

²¹ Jesaja sa at de skulle hente en fikenkake og legge den på byllen, så han kunne leve.

²² Hiskia sa: Hva skal jeg ha til tegn på at jeg skal gå opp til Herrens hus?

Jesaja 39

Sendebudene fra Babels konge

¹ På den tiden sendte Merodak Baladan, Baladans sønn, kongen i Babel, brev og gaver til Hiskia, da han hørte at han hadde vært syk og var blitt frisk igjen.

² Hiskia gledet seg over dem og lot dem få se sitt skattkammer, sølvet og gullet og krydderiene og den kostbare oljen og hele sitt våpenhus og alt det som fantes i skattkamrene hans. Det var ikke den ting Hiskia ikke lot dem få se i sitt hus og i hele sitt rike.

Jesajas profeti om Jerusalems skatter

³ Da kom profeten Jesaja til kong Hiskia og sa til ham: Hva sa disse mennene, og hvorfra kommer de til deg? Hiskia svarte: De er kommet til meg fra et land langt borte, fra Babel.

⁴ Og han sa: Hva fikk de se i ditt hus? Hiskia svarte: Alt det som er i mitt hus, har de fått se. Det var ikke den ting jeg ikke lot dem få se i mine skattkamre.

⁵ Da sa Jesaja til Hiskia: Hør Herrens, hærskares Guds ord:

⁶ Se, de dager kommer da alt det som er i ditt hus, og alle de skatter dine fedre har samlet helt til denne dag, skal føres bort til Babel. Det skal ikke bli noen ting tilbake, sier Herren.

⁷ Og blant dine sønner som skal stamme fra deg, som du skal være far til, skal det være noen som blir tatt til hoffmenn i palasset hos kongen i Babel.

⁸ Da sa Hiskia til Jesaja: Det Herrens ord som du har talt, er godt. Så sa han: Det skal jo være fred og trygghet i mine dager.

Jesaja 40

Herren trøster sitt folk

¹ Trøst, trøst mitt folk! sier deres Gud.

² Tal vennlig til Jerusalem og rop til henne at hennes strid er endt, at hennes skyld er betalt, at hun av Herrens hånd har fått dobbelt for alle sine synder.

³ Hør, det er en som roper: Rydd i ørkenen vei for Herren! Gjør i ødemarken en jevn vei for vår Gud!

⁴ Hver dal skal heves, og hvert fjell og hver haug skal senkes, det bakkete skal bli til slette, og hamrene til flatt land.

⁵ Herrens herlighet skal åpenbares, og alt kjød skal sammen se at Herrens munn har talt.

⁶ Hør, det er en som sier: Rop! Og en annen svarer: Hva skal jeg rope? - Alt kjød er gress, og all dets herlighet som blomst på marken.

⁷ Gresset blir tørt, blomsten visner når Herrens ånde blåser på det. Ja, sannelig, folket er gress.

⁸ Gresset blir tørt, blomsten visner. Men vår Guds ord står fast til evig tid.

Hvem vil dere ligne Gud med

⁹ Stig opp på et høyt fjell, du Sions gledesbud! Oppløft din røst med kraft, du Jerusalems gledesbud! Rop høyt, frykt ikke! Si til Judas byer: Se, der er deres Gud!

¹⁰ Se, Herren Herren kommer med velde, og hans arm råder. Se, hans lønn er med ham, og hans gjengjeldelse går foran ham.

¹¹ Som en hyrde skal han vokte sin hjord. I sin arm skal han samle lammene, og ved sin barm skal han bære dem. De får som har lam, skal han lede.

¹² Hvem har målt vannene med sin hule hånd og målt ut himmelen med sine utspente fingrer og samlet jordens muld i skjepp og veid fjell på vekt og hauger i vektskåler?

¹³ Hvem har målt Herrens Ånd, og hvem lærer ham som hans rådgiver?

¹⁴ Hvem har han rådført seg med, så han ga ham forstand og opplyste ham om den rette veien, og ga ham kunnskap og lærte ham å kjenne visdommens vei?

¹⁵ Se, folkeslag er som en dråpe i et spann, som et støvgrann i en vektskål er de aktet. Se, øyene er som det fine støvet han lar fare til værs.

¹⁶ Libanon forslår ikke til brensel, og dets dyr forslår ikke til brennoffer.

¹⁷ Alle folkene er som intet for ham, som ingenting og bare tomhet er de aktet av ham.

¹⁸ Hvem vil dere da ligne Gud med? Hva for et bilde vil dere sette ved siden av ham?

¹⁹ Gudebildet er støpt av en mester, en gullsmed kler det med gull, og han støper sølvkjeder til det.

²⁰ Den som ikke har råd til en slik gave, han velger tre som ikke råtner. Han søker seg en kyndig mester for at han skal få i stand et bilde som står støtt.

²¹ Skjønner dere ikke? Hører dere ikke? Er det ikke kunngjort for dere fra først av? Har dere ikke forstått jordens grunnvoller?

²² Han er jo den som troner over den vide jord. Og de som bor på den, er som gresshopper. Han er den som bredte ut himmelen som et tynt teppe og utspente den som et telt til å bo i.

²³ Han gjør fyrster til intet, jordens dommere til ingenting.

²⁴ Knappt er de plantet, knapt er de sådd, knapt har deres stamme slått rot i jorden, før han har blåst på dem så de ble tørre, og en storm fører dem bort som strå.

²⁵ Hvem vil dere da ligne meg med, så jeg skulle være ham lik? sier Den Hellige.

²⁶ Løft øynene mot det høye og se: Hvem har skapt alt dette? Han er den som fører deres hær ut i fastsatt tall, og som kaller dem alle ved navn. På grunn av hans veldige kraft og hans mektige styrke savnes ikke én.

De som venter på Herren, får ny kraft

²⁷ Hvorfor vil du si, Jakob, og tale slik, Israel: Min vei er skjult for Herren, og min Gud bryr seg ikke om min rett?

²⁸ Vet du det ikke, eller har du ikke hørt det? Herren er den evige Gud som skapte jordens ender. Han blir ikke trett, han blir ikke utmattet, hans forstand er uransakelig.

²⁹ Han gir den trette kraft, og den som ingen krefter har, gir han stor styrke.

³⁰ Gutter blir trette og utmattet, og unge menn snubler.

³¹ Men de som venter på Herren, får ny kraft. De løfter vingene som ørner. De løper og blir ikke utmattet, de går og blir ikke trette.

Jesaja 41

Herren skal sende en konge som seirer over alle folkeslag

¹ Ti stille og hør på meg, dere fjerne kyster! Og folkene, la dem iføre seg ny kraft, la dem komme hit og så tale! La oss sammen tre fram for retten!

² Hvem reiste opp en fra Østen i rettferdighet og kalte ham til sin fot? Han gir folkeslag i hans vold og lar ham herske over konger. Han gjør deres sverd til støv, deres bue til strå som føres bort av vinden.

³ Han forfølger dem, drar fram i trygghet på en sti hvor han før ikke kom med sine føtter.

⁴ Hvem utrettet og gjorde dette? - Han som kalte slektene fram fra begynnelsen. Jeg, Herren, er den første, og hos de siste er jeg også.

⁵ Fjerne kyster ser det og frykter, jordens ender bever. De rykker fram og kommer.

⁶ Den ene hjelper den andre, og til sin bror sier han: Vær frimodig!

⁷ Treskjæreren setter mot i gullsmeden, og han som glatter med hammeren, oppmuntrer ham som hamrer på ambolten. Og han sier om loddingen: Den er god! Han fester bildet med spiker, for at det kan stå støtt.

Ha tillit til Herren

⁸ Og du Israel, min tjener! Jakob, som jeg utvalgte, ætling av min venn Abraham!

⁹ Jeg tok deg ved hånden og hentet deg fra jordens ender og kalte deg fra dens ytterste kanter. Og jeg sa til deg: Du er min tjener! Jeg har utvalgt deg og ikke forkastet deg!

¹⁰ Frykt ikke, for jeg er med deg! Se deg ikke engstelig om, for jeg er din Gud! Jeg styrker deg og hjelper deg og holder deg oppe med min rettferds høyre hånd.

¹¹ Se, de skal bli til spott og skam, alle de som harmes på deg. De skal bli til intet og gå til grunne, de menn som tretter med deg.

¹² Du skal søke dem og ikke finne dem, de menn som krangler med deg. De skal bli til intet og til ingenting, de menn som fører krig mot deg.

¹³ For jeg er Herren din Gud, som holder deg fast ved din høyre hånd, og som sier til deg: Frykt ikke! Jeg hjelper deg.

¹⁴ Frykt ikke, Jakob, du usle makk, du Israels lille flokk! Jeg hjelper deg, sier Herren. Din gjeløser er Israels Hellige.

¹⁵ Se, jeg gjør deg til en skarp, ny treskevogn med mange tagger. Du skal treske fjell og knuse dem, og hauger skal du gjøre til agner.

¹⁶ Du skal kaste dem med skovl, så vinden fører dem bort, og stormen skal spre dem. Men du skal fryde deg i Herren, rose deg av Israels Hellige.

¹⁷ De elendige og fattige leter etter vann, men det er ikke noe. Deres tunge brenner av tørst. Jeg, Herren, jeg vil svare dem. Jeg, Israels Gud, jeg vil ikke forlate dem.

¹⁸ Jeg vil la elver velle fram på bare hauger og kilder midt i daler. Jeg vil gjøre en ørken til en sjø og et tørt land til vannrike kilder.

19 Jeg vil la sedrer, akasier, myrter og oljetrær vokse fram i ørkenen. Jeg vil la sypress, lønn og buksbom gro sammen i ødemarken -

20 så alle skal se og kjenne og legge seg på hjertet og forstå at Herrens hånd har gjort dette, og Israels Hellige har skapt det.

Avgudene er intet, og deres gjerninger er ingenting

21 Kom hit med deres sak, sier Herren. Kom fram med deres bevisgrunner, sier Jakobs konge.

22 La dem komme fram med dem og kunngjøre for oss det som skal hende! Fortell oss om de tidligere ting, så vi kan legge merke til det og lære utfallet å kjenne! Eller la oss få høre de ting som skal skje!

23 Kunngjør hva som skal komme heretter, så vi kan vite at dere er guder! Ja, gjør noe godt eller noe ondt, så vi med forundring kan se det alle sammen!

24 Se, dere er intet, og deres gjerning er ingenting! Motbydelig er den som velger dere.

25 Jeg vakte ham fra Norden - og han kom, fra solens oppgang kom han som skal påkalle mitt navn. Han skal trampe på fyrster som om de var leire, lik en pottemaker som elter leire.

26 Hvem har kunngjort dette fra begynnelsen, så vi kunne vite det? - fra før, så vi kunne si: Han har rett! Ingen har kunngjort noe, ingen har forkynt noe, ingen har hørt dere si noe.

27 Jeg er den første som sier til Sion: Se, se, der er de! - og som sender Jerusalem et gledesbud.

28 Jeg ser meg om, men der er ingen. Ingen av dem kan gi råd, så jeg kunne spørre dem, og de gi meg svar.

29 Se dem alle! Deres gjerninger er ingenting verd. Deres støpte bilder er vind og tomhet.

Jesaja 42

Den første sangen om Herrens tjener (Messias)

1 Se, min tjener, som jeg støtter, min utvalgte, som min sjel har velbehag i! Jeg legger min Ånd på ham, han skal føre rett ut til hedningefolkene.

2 Han skal ikke skrike og ikke rope, og han skal ikke la sin røst høre på gaten.

3 Det knekkede rør skal han ikke knuse, og den rykende veke skal han ikke slukke. I sannhet skal han føre retten ut til dem.

4 Han skal ikke bli utmattet, og hans kraft skal ikke bli knekket før han får grunnlagt retten på jorden. Og på hans lov venter fjerne kyster.

⁵ Så sier Gud Herren, som skapte himmelen og utspente den, som bredte ut jorden med det som gror på den, han som gir åndepust til folket som bor på den, og ånd til dem som ferdes på den:

⁶ Jeg, Herren, har kalt deg i rettferd og tatt deg ved hånden. Jeg vil verne deg og gjøre deg til en pakt for folket, til et lys for hedningene,

⁷ for at du skal åpne blinde øyne, føre de bundne ut av fangehullet og føre dem som sitter i mørke, ut av fengselet.

⁸ Jeg er Herren, det er mitt navn. Jeg gir ikke noen annen min ære eller de utskårne bilder min pris.

⁹ De ting som er forkynt tidligere, se, de er kommet. Og nå forkynner jeg nye ting. Før de spirer fram, lar jeg dere høre om dem.

Israels lovsang til Herren

¹⁰ Syng en ny sang for Herren, syng hans pris fra jordens ende - dere som farer ut på havet, og alt som fyller det, fjerne kyster og dere som bor der!

¹¹ Ørkenen og dens byer skal oppløfte røsten, de landsbyene hvor Kedar bor. De som bor på fjellet, skal juble, fra fjelltoppene skal de rope høyt.

¹² De skal gi Herren ære og forkynne hans pris på fjerne kyster.

¹³ Herren skal dra ut som en kjempe, som en krigsmann skal han egge sin harme. Han skal rope høyt, ja skrike. Mot sine fiender skal han vise sin makt.

¹⁴ Jeg har tidd fra eldgammel tid. Jeg talte ikke, jeg holdt meg tilbake. Nå vil jeg skrike som den fødende kvinne, jeg vil puste og fnyse.

¹⁵ Jeg vil legge fjell og hauger øde og la alle deres vekster tørke bort, jeg vil gjøre elver til land og tørke ut sjøer.

¹⁶ Blinde vil jeg føre på en vei de ikke kjenner. På stier de ikke visste om, vil jeg la dem ferdes. Mørke steder foran dem vil jeg gjøre til lys og bakker til sletteland. Dette er de ting jeg vil gjøre, jeg vil for visst ikke la det være.

¹⁷ De skal vike tilbake og bli fullstendig til skamme, de som satte sin lit til utskårne bilder, som sier til støpte bilder: Dere er våre guder!

Israel er blind og døv, og er selv skyld i at det ble straffet

¹⁸ Dere døve, hør! Og dere blinde, lukk øynene opp og se!

¹⁹ Hvem er blind uten min tjener og døv som den budbæreren jeg sender? Hvem er blind som min fortrolige venn, blind som Herrens tjener?

²⁰ Du har sett mye, men du tar ikke vare på det. Han har åpne ører, men han hører ikke.

²¹ Det er Herrens vilje å gjøre loven stor og herlig for sin rettferdighets skyld.

²² Men det er et røvet og plyndret folk. De ligger alle sammen bundet i huler og gjemt i fengsler. De ble røvet, og ingen reddet dem. De ble plyndret, og ingen sa: Gi tilbake!

²³ Hvem iblant dere vil heretter vende øret til dette, gi akt og høre på det?

²⁴ Hvem har overgitt Jakob til plyndring og Israel til røvere? Var det ikke Herren, han som vi syndet imot? På hans veier ville de ikke gå, og de ville ikke høre på hans lov.

²⁵ Så utøste han over dem sin brennende vrede og en veldig krig. Den satte dem i brann rundt omkring, men de forsto det ikke. Den brente dem, men de la det ikke på hjertet.

Jesaja 43

Herrens uforanderlige kjærlighet til Israel

¹ Og nå, så sier Herren, som skapte deg, Jakob, som dannet deg, Israel: Frykt ikke! Jeg har gjenløst deg, kalt deg ved navn, du er min.

² Når du går gjennom vann, er jeg med deg, og gjennom elver, skal de ikke overskylle deg. Når du går gjennom ild, skal du ikke svies, og luen skal ikke brenne deg.

³ For jeg er Herren din Gud, Israels Hellige, din frelser. Jeg gir Egypt til løsepenge for deg, Etiopia og Seba gir jeg i ditt sted.

⁴ Fordi du er dyrebar i mine øyne, fordi du er aktet høyt og jeg elsker deg, gir jeg mennesker i ditt sted og folkeslag i stedet for ditt liv.

⁵ Frykt ikke! Jeg er med deg. Fra Østen vil jeg la din ætt komme, og fra Vesten vil jeg samle deg.

⁶ Jeg vil si til Norden: Gi dem hit! - og til Syden: Hold dem ikke tilbake! La mine sønner komme fra det fjerne og mine døtre fra jordens ende,

⁷ hver den som nevnes med mitt navn, og som jeg har skapt til min ære, som jeg har dannet og gjort.

⁸ Før fram et folk som er blindt, enda de har øyne, og de som er døve, enda de har ører!

⁹ La alle hedningefolk samle seg, alle folkeslag komme sammen! Hvem blant dem er det som kunngjør slikt! La dem si oss hva de tidligere har spådd! La dem føre fram sine vitner, så de kan få rett! La dem høre og si: Det er sannhet!

¹⁰ Dere er mine vitner, sier Herren, og min tjener, som jeg har utvalgt, for at dere skal kjenne det og tro meg og forstå at jeg er Gud. Før meg er ingen gud blitt til, og etter meg skal det ingen komme.

11 Jeg, jeg er Herren, og uten meg er det ingen frelser.

12 Jeg er den som forutsa dette, jeg frelste, og jeg kunngjorde det. Det var ingen fremmed gud blant dere. Dere er mine vitner, sier Herren, og jeg er Gud.

13 Ja, fra dag ble til, er jeg det. Ingen befri fra min hånd. Jeg gjør en gerning, og hvem gjør den ugjort?

Herrens frelse fra Babels herredømme

14 Så sier Herren, han som gjenløser dere, Israels Hellige: For deres skyld sender jeg bud til Babel og lar dem alle sammen flykte nedover elven. Jeg lar kaldeerne flykte på de skipene som var deres lyst.

15 Jeg er Herren, deres Hellige, Israels skaper, deres konge.

16 Så sier Herren, han som gjorde vei i havet og sti i veldige vann,

17 han som lot vogner og hester, hær og krigsmakt dra ut - alle sammen ligger de der, de står ikke opp, de er slokt, som en veke sloknet de - :

18 Kom ikke i hu de forrige ting, akt ikke på fortiden!

19 Se, jeg gjør noe nytt! Nå skal det spire fram. Skal dere ikke kjenne det? Ja, jeg vil gjøre vei i ørkenen, strømmer i ødemarken.

20 Markens ville dyr, sjakaler og strutser, skal ære meg fordi jeg gir vann i ørkenen, strømmer i ødemarken, så mitt folk, mine utvalgte, kan drikke.

21 Det folket jeg har dannet meg, skal forkynne min pris.

22 Men du har ikke påkalt meg, Jakob, så du gjorde deg umak for meg, Israel!

23 Du har ikke brakt meg brennofferlam og ikke æret meg med dine slaktoffer. Jeg har ikke trettet deg med matoffer og ikke voldt deg strev med virak.

24 Du har ikke kjøpt kalmus-krydder til meg for sølv og ikke mettet meg med dine slaktoffers fett. Du har bare trelbundet meg med dine synder, og plaget meg med dine misgjerninger.

25 Jeg, jeg er den som utsletter dine misgjerninger for min skyld, og dine synder kommer jeg ikke i hu.

26 Minn meg, la oss gå i rette med hverandre! Fortell du, så du kan få rett!

27 Din første far syndet, og dine talsmenn falt fra meg.

28 Så vanhelliget jeg de hellige høvdingene, jeg overga Jakob til bann og Israel til spott.

Jesaja 44

Herren vil utgyte sin Ånd

- ¹ Men hør nå, Jakob, min tjener, og Israel, som jeg har utvalgt!
- ² Så sier Herren, som skapte deg og dannet deg fra mors liv, som hjelper deg: Frykt ikke, min tjener Jakob, Jesurun, som jeg har utvalgt!
- ³ For jeg vil øse vann over det tørste og strømmen over det tørre. Jeg vil utgyte min Ånd over din ætt og min velsignelse over din etterslekt.
- ⁴ De skal vokse opp som gress blant vann, som piletrær ved bekkene.
- ⁵ Én skal si: Jeg hører Herren til! En annen skal kalle seg ved Jakobs navn. En tredje skal skrive med sin hånd: Jeg hører Herren til! - og Israel skal han bruke som hedersnavn.

Uten Herren er det ingen Gud

- ⁶ Så sier Herren, Israels konge og gjeløser, Herren, hærskares Gud: Jeg er den første, og jeg er den siste, og uten meg er det ingen Gud.
- ⁷ Hvem er som jeg? La ham kunngjøre det, la ham legge fram for meg det som har hendt helt siden jeg skapte oldtidens ætt. Og det som skal komme i fremtiden - la dem kunngjøre det!
- ⁸ Frykt ikke og forferdes ikke! Har jeg ikke for lenge siden latt deg høre det og forkynt det for deg? Dere er mine vitner. Er det noen Gud uten meg? - Det er ingen klippe, jeg kjenner ingen.
- ⁹ De som former utskårne bilder, er ingenting. Deres kjære guder er til ingen nytte. De som gir dem vitnesbyrd, ser ikke og skjønner ikke, derfor skal de bli til skamme.
- ¹⁰ Hvem har formet en gud og har støpt et bilde? Til ingen nytte er det.
- ¹¹ Se, alle de som holder seg til det, skal bli til skamme. Mestrene selv er jo mennesker. La dem samle seg alle sammen, la dem tre fram! De skal alle bli grepet av frykt, og de skal bli til skamme alle sammen.
- ¹² Smeden bruker meiselen og arbeider ved kullilden. Han former bildet med hammer, han arbeider på det med sin kraftige arm. Han blir sulten og kraftløs under arbeidet, han drikker ikke vann og blir slapp.
- ¹³ Treskjæreren spenner ut en målesnor, risser av med en stift, bearbeider treet med kniv og risser av med passer, og han lager det til som bildet av en mann, som en prektig menneskeskikkelse, til å bo i et hus.
- ¹⁴ Han feller sedertrær, han tar steineik eller eik, velger seg ut ett blant skogens trær. Han planter furu, og regnet får den til å vokse.
- ¹⁵ Så tjener treet mennesket til brensel. Han tar av det og varmer seg med det. Han fyrer også og baker brød med det. Han tilvirker også en gud av det, som han tilber. Han tilvirker et utskåret bilde av det, som han faller ned for.

16 Halvdelen av det brenner han opp med ild. Med den ene halvdelen lager han til det kjøttet han skal ete, han steker en stek og metter seg. Han varmer seg også og sier: Å! Jeg er blitt varm, jeg kjenner ilden!

17 Resten av det gjør han til en gud, til sitt utskårne bilde. Han faller ned for det og tilber det. Han ber til det og sier: Frels meg, for du er min gud!

18 De skjønner ingenting og forstår ingenting. For han har klint deres øyne til, så de ikke ser. Han har forherdet deres hjerter, så de ikke forstår.

19 Han tar seg det ikke til hjertet, og han har ikke klokskap og forstand nok til å si: Halvdelen av det har jeg brent opp med ild, jeg har også bakt brød over glørne på det, jeg steker kjøtt og eter - skulle jeg gjøre resten av det til en motbydelighet, skulle jeg falle ned for en trekubbe?

20 Han nærer seg på aske. Et bedratt hjerte har ført ham vill, og han redder ikke sin sjel. Han sier ikke: Er det ikke løgn det jeg har i min høyre hånd?

Herren vil utføre sitt verk for Israel

21 Kom dette i hu, Jakob, og Israel! For du er min tjener. Jeg har dannet deg, du er min tjener, Israel, du skal ikke bli glemt av meg!

22 Jeg utsletter dine overtredelser som en tåke og dine synder som en sky. Vend om til meg, for jeg gjenløser deg!

23 Rop av jubel, dere himler! For Herren utfører sitt verk. Rop med fryd, dere jordens dybder! Bryt ut i jubel, dere fjell, du skog og hvert tre i deg! For Herren gjenløser Jakob, og på Israel vil han åpenbare sin herlighet.

24 Så sier Herren, din gjenløser, han som dannet deg fra mors liv: Jeg er Herren, som gjør alle ting. Jeg utspente himmelen alene, og bredte ut jorden uten hjelp fra noen.

25 Jeg gjør pratmakernes tegn til intet og spåmennene til dårer. Jeg driver de vise tilbake og gjør deres visdom til dårskap.

26 Jeg stadfester min tjeners ord og fullbyrder mine sendebuds råd. Jeg sier om Jerusalem: Der skal bo folk! - og om byene i Juda: De skal bygges opp igjen, jeg vil reise opp deres ruiner.

27 Jeg sier til dypet: Bli tørt! Dine strømmer vil jeg tørke ut!

28 Og det er jeg som sier om Kyros: Han er min hyrde. Han skal fullføre alt som er meg til behag. Han skal si til Jerusalem: Du skal bygges opp igjen! - og til templet: Du skal bli grunnlagt!

Jesaja 45

Kyros skal få seier og bygge Jerusalem opp igjen

- ¹ Så sier Herren til Kyros, sin salvede, han som jeg holder i hans høyre hånd for å kaste hedningefolk ned for ham, for å løse beltet fra kongers lender, og åpne dører for ham, for at ingen porter skal holdes stengt:
- ² Jeg vil gå fram foran deg, og bakker vil jeg jevne. Dører av kobber vil jeg sprengje, og bomber av jern vil jeg hogge i stykker.
- ³ Jeg vil gi deg rikdommer i mørket og skatter som er gjemt på mørke steder, så du kan vite at jeg er Herren, som kalte deg ved navn, Israels Gud.
- ⁴ For Jakobs, min tjeners skyld, og for Israels, min utvalgte skyld, kalte jeg deg ved navn. Jeg ga deg hedersnavn, enda du ikke kjente meg.
- ⁵ Jeg er Herren, og det er ingen annen. Uten meg er det ingen Gud. Jeg bandt beltet om deg, enda du ikke kjente meg,
- ⁶ for at de både i øst og i vest skal vite at det er ingen uten meg. Jeg er Herren, og det er ingen annen.
- ⁷ Det er jeg som er lysets opphav og mørkets skaper, som gir lykken og skaper ulykken. Jeg, Herren, gjør alt dette.
- ⁸ Dere himler, la det regne ovenfra, la det strøomme rettferdighet ned fra skyene! La jorden åpne seg så den kan bære frelse som frukt, og sammen med den skal den la rettferdighet spire fram. Jeg, Herren, skaper dette.
- ⁹ Ve den som tretter med sin skaper - et skår blant andre potteskår av jord! Kan leiren si til ham som former den: Hva gjør du? Kan ditt verk si om deg: Han har ingen hender!
- ¹⁰ Ve den som sier til en far: Hva er det du avler? - eller til en kvinne: Hva er det du føder?
- ¹¹ Så sier Herren, Israels Hellige, han som skapte det: Spør meg om de kommende ting! La meg dra omsorg for mine barn og for mine henders verk.
- ¹² Jeg har gjort jorden, og menneskene på den har jeg skapt. Mine hender er det som har utspent himmelen, og hele dens hær har jeg latt stå fram.
- ¹³ Jeg har oppvakt ham i rettferd, og alle hans veier vil jeg jevne. Han skal bygge opp min by og løslate mitt bortførte folk, uten betaling og ikke for gave, sier Herren, hærskares Gud.

Israel blir frelst ved Herren med en evig frelse

- ¹⁴ Så sier Herren: Egypts formue og Etiopias vinning og sabeerne, de høyvokste menn, skal komme til deg. Og deg skal de tilhøre, deg skal de følge, i lenker skal de gå, og for deg skal de kaste seg ned, deg skal de bønnfalle: Bare hos deg er Gud, og det er ingen annen, ingen annen Gud.
- ¹⁵ Sannelig, du er en Gud som skjuler seg, du Israels Gud, du frelser!

16 De blir alle sammen til spott og skam. De går alle sammen bort med vanære, de som skjærer ut avgudsbilder.

17 Israel blir frelst ved Herren med en evig frelse. Dere skal i all evighet ikke bli til spott og skam.

18 For så sier Herren, som skapte himmelen, han som er Gud, han som dannet jorden og gjorde den, han som grunnfestet den, han som ikke skapte den til å være øde, men dannet den til bolig for folk: Jeg er Herren, og det er ingen annen.

19 Ikke i det skjulte har jeg talt, ikke på et sted i et mørkt land. Jeg har ikke sagt til Jakobs ætt: Søk meg uten nytte! Jeg, Herren, taler rettferdighet, forkynner det som rett er.

20 Samle dere og kom, tre fram alle sammen, dere som er sluppet unna hedningefolkene! De vet ingenting, de som bærer sine trebilder og ber til en gud som ikke kan frelse.

21 Meld og si fra! Ja, la dem rådslå alle sammen! Hvem har kunngjort dette fra gammel tid, forkynt det for lenge siden? Var det ikke jeg, Herren? Og det er ingen annen Gud enn jeg, en rettferdig Gud og en frelser - ingen uten meg.

22 Vend dere til meg og bli frelst, alle jordens ender! For jeg er Gud, og ingen annen.

23 Ved meg selv har jeg sverget, et sannhetsord er gått ut av min munn, et ord som ikke skal vende tilbake: For meg skal hvert kne bøye seg, hver tunge skal sverge meg troskap.

24 De skal si om meg: Bare i Herren er det rettferdighet og styrke. Til ham skal de komme, og til skamme skal de bli alle som brenner av harme mot ham.

25 Ved Herren skal hele Israels ætt bli rettferdig og rose seg, hele Israels ætt.

Jesaja 46

Herren er Gud, og ingen annen

1 Bel synker sammen. Nebo faller om. Deres bilder blir overgitt til dyr og fe. De som dere bar, legges som en byrde på de trette dyrene.

2 De faller om, segner alle sammen, de kan ikke redde byrden, og selv går de bort i fangenskap.

3 Hør på meg, dere av Jakobs hus og alle dere som er blitt igjen av Israels hus, dere som er lagt på meg fra fødselen av, som jeg har båret fra mors liv!

4 Like til deres alderdom er jeg den samme, og til dere får grå hår, vil jeg bære dere. Jeg har gjort det, og jeg vil fremdeles løfte dere, jeg vil bære og redde dere.

⁵ Hvem vil dere ligne meg med og stille meg sammen med? Hvem vil dere sammenligne meg med, så vi skulle være like?

⁶ De øser gull ut av pungen og veier sølv på vekten. De leier en gullsmed som skal gjøre det til en gud, så de kan falle ned og tilbe.

⁷ De løfter ham opp, de bærer ham på skulderen og setter ham på hans plass, og han står der og flytter seg ikke fra stedet. Om noen roper til ham, svarer han ikke, og han redder ham ikke av nød.

⁸ Husk dette og vær faste! Ta det til hjertet, dere overtreidere!

⁹ Kom i hu de første ting, fra evighet! Jeg er Gud, og ingen annen. Jeg er Gud, og det er ingen som jeg,

¹⁰ jeg som fra begynnelsen forkynner enden, og fra eldgamle tider det som ikke er skjedd. Det er jeg som sier: Mitt råd skal bli fullbyrdet, og alt det jeg vil, det gjør jeg.

¹¹ Det er jeg som kaller en rovfugl fra Østen, fra et land langt borte en mann som skal fullbyrde mitt råd. Jeg har både sagt det og vil la det komme. Jeg har tenkt det, jeg vil også gjøre det.

¹² Hør på meg, dere stolte hjerter, dere som er langt borte fra rettferdighet!

¹³ Jeg lar min rettferdighet komme nær, den er ikke langt borte, og min frelse dryger ikke. Jeg gir frelse i Sion og min herlighet til Israel.

Jesaja 47

Babel skal miste sin makt og herlighet

¹ Stig ned og sett deg i støvet, du jomfru, Babels datter! Sett deg på jorden uten trone, du kaldeernes datter! For de skal ikke mer kalle deg den fine og kjælnne.

² Ta fatt på kvernen og mal mel! Slå opp ditt slør, løft slepet opp, gjør benet bart, vad over elver!

³ Din nakenhet skal bli avdekket, og din skam skal bli sett. Hevn vil jeg ta og ikke spare noe menneske.

⁴ Vår gjenløser - hans navn er Herren, hærskaenes Gud, Israels Hellige.

⁵ Sitt taus og gå inn i mørket, du kaldeernes datter! For de skal ikke mer kalle deg rikenes dronning.

⁶ Jeg var vred på mitt folk, jeg vanhelliget min arv og ga dem i din hånd. Du viste dem ikke barmhjertighet. Selv på oldingen lot du ditt åk tyngre hardt.

⁷ Og du sa: Til evig tid skal jeg være dronning! Du la deg ikke dette på hjertet og tenkte ikke på hva enden skulle bli.

8 Så hør nå dette, du som lever i dine lyster, som sitter så trygg, du som sier i ditt hjerte: Jeg og ingen annen! Jeg skal ikke sitte som enke og ikke vite hva det er å være barnløs!

9 Men begge disse tingene skal komme over deg i et øyeblikk, på én dag, både barnløshet og enkestand. I fullt mål kommer de over deg tross dine mangfoldige trolldomskunster, tross dine mange besvergelses.

10 Du stolte på din ondskap. Du sa: Det er ingen som ser meg! Din visdom og din kunnskap har forført deg, så du sa i ditt hjerte: Jeg og ingen annen!

11 Så skal det da komme over deg en ulykke som du ikke kan mane bort. En ødeleggelse skal ramme deg, som du ikke skal make å avvende med noe sonoffer. En undergang som du ikke vet om, skal komme brått over deg.

12 Stå fram med dine besvergelses og med dine mangfoldige trolldomskunster, som du har gjort deg besvær med fra din ungdom av! Kanskje du kunne hjelpe deg med dem, kanskje du kunne skremme ulykken bort!

13 Du har trettet deg ut med dine mange råd. La dem stå fram og frelse deg, de som har inndelt himmelen, stjernekipperne, de som hver måned kunngjør de ting som skal komme over deg!

14 Se, de er som halm, ilden brenner dem opp, de kan ikke redde sitt eget liv fra flammens makt. Det er ingen glør å varme seg ved, ingen ild å sitte omkring.

15 Slik går det for deg med dem som du har strevd for. De som drev handel med deg fra din ungdom av, de farer hit og dit, hver til sin kant. Det er ingen som frelser deg.

Jesaja 48

Forstå at Herren, ikke avgudene, er Gud

1 Hør dette, Jakobs hus, dere som kalles ved Israels navn og er runnet av Judas kilde, dere som sverger ved Herrens navn og priser Israels Gud, men ikke i sannhet og rettskaffenhet!

2 For etter den hellige byen kaller de seg, og på Israels Gud stoler de, på ham som heter Herren, herskarenes Gud.

3 De forrige ting har jeg forkynt for lenge siden, de gikk ut av min munn, og jeg kunngjorde dem. Brått satte jeg dem i verk, og de kom.

4 Fordi jeg visste at du er hard, og din nakke en jernsene, og din panne av kobber,

5 så forkynte jeg deg det for lenge siden. Før det kom, kunngjorde jeg det for deg, for at du ikke skulle si: Mitt gudebilde har gjort det! Mitt utskårne bilde og mitt støpte bilde har styrt det slik!

⁶ Du har hørt det. Nå kan du se det alt sammen! Og dere, må dere ikke bekjenne det? Fra nå av kunngjør jeg noe nytt for deg, skjulte ting, som du ikke har visst om.

⁷ Nå først er det skapt, og ikke for lenge siden. Før i dag hadde du ikke hørt det, for at du ikke skulle si: Det visste jeg!

⁸ Du har ikke hørt det eller fått vite det, heller ikke er ditt øre for lenge siden blitt åpnet. For jeg visste at du er troløs og er blitt kalt en overtreder fra mors liv av.

⁹ For mitt navns skyld er jeg langmodig. Og for min æres skyld legger jeg bånd på meg og skåner deg, så du ikke skal bli utryddet.

¹⁰ Se, jeg renser deg, men ikke som sølv. Jeg prøver deg i lidelsens ovn.

¹¹ For min skyld, for min skyld gjør jeg det. For hvordan skulle jeg kunne la mitt navn bli vanhelliget? Og min ære gir jeg ikke til noen annen.

Herren har sendt profeten med et nytt budskap

¹² Hør på meg, Jakob, og du Israel, som jeg har kalt! Jeg er Gud, jeg er den første, jeg er også den siste.

¹³ Min hånd har grunnfestet jorden, og min høyre hånd har utspent himmelen. Jeg kaller på dem, da står de der begge.

¹⁴ Samle dere alle sammen og hør: Hvem iblant dem har forkynt dette? - Han som Herren elsker, skal fullbyrde hans vilje mot Babel og vise hans makt mot kaldeerne.

¹⁵ Jeg, jeg har talt. Jeg har også kalt ham, jeg har latt ham komme, og han har lykke på sin ferd.

¹⁶ Kom nær til meg, hør dette! Fra begynnelsen av har jeg ikke talt i det skjulte. Fra den tid det kom, var jeg der. Og nå har Herren Herren sendt meg og sin Ånd.

¹⁷ Så sier Herren, din gjenløser, Israels Hellige: Jeg er Herren din Gud, som lærer deg å gjøre det som er deg til gagn, som fører deg på den veien du skal gå.

¹⁸ Å, bare du ville akte på mine bud! Da skulle din fred bli som floden, og din rettferdighet som havets bølger.

¹⁹ Da skulle din ætt bli som sanden, og din etterslekt som sandkornene. Dens navn skulle ikke utryddes og ikke bli utslettet for mitt åsyn.

²⁰ Dra ut av Babel, flykt fra kaldeerne! Forkynn dette, fortell det med jubelrøst, utbre det helt til jordens ende, si: Herren har gjenløst sin tjener Jakob!

²¹ De lider ingen tørst. Gjennom ørkenen fører han dem, vann av klippen lar han renne for dem. Han kløver klippen, og det flyter vann.

²² Det er ingen fred, sier Herren, for de ugudelige.

Jesaja 49

Den andre sangen om Herrens tjener (Messias)

¹ Hør på meg, fjerne kyster, og gi akt, dere folk i det fjerne! Herren har kalt meg fra mors liv av, han har nevnt mitt navn fra min mors skjød.

² Han har gjort min munn til et skarpt sverd og skjult meg i sin hånds skygge. Han har gjort meg til en blank pil og gjemt meg i sitt koger.

³ Han sa til meg: Du er min tjener, du er Israel, på deg vil jeg åpenbare min herlighet.

⁴ Men jeg sa: Forgjeves har jeg arbeidet meg trett, og til ingen nytte har jeg fortært min kraft. Men min rett er likevel hos Herren, og min lønn er hos min Gud.

⁵ Og nå sier Herren, som fra mors liv har dannet meg til sin tjener, for å føre Jakob tilbake til ham og samle Israel for ham - og jeg er æret i Herrens øyne, og min Gud er blitt min styrke -

⁶ han sier: Det er for lite at du er min tjener til å gjenreise Jakobs stammer og føre den frelste rest av Israel tilbake. Så vil jeg da gjøre deg til et lys for hedningefolkene, for at min frelse må nå til jordens ende.

Herren vil forløse sitt folk

⁷ Så sier Herren, Israels gjeløser, Israels Hellige, til ham som er foraktet av hver sjel, til ham som er avskydd av folkene, ham som er herskeres tjener: Konger skal se det og reise seg, fyrster skal se det og kaste seg ned, for Herrens skyld, som er trofast, for Israels Helliges skyld, som utvalgte deg.

⁸ Så sier Herren: På den tiden som behager meg, bønnhører jeg deg, og på frelsens dag hjelper jeg deg. Jeg vil bevare deg og gjøre deg til en pakt for folket, for at du skal gjenreise landet og utskifte de øde arvedeler,

⁹ og si til de fangne: Gå ut! - til dem som er i mørket: Kom fram! På veiene skal de beite, og på alle de bare haugene skal det være beitemark for dem.

¹⁰ De skal ikke sulte og ikke tørste. Verken det glødende sandhavet eller solen skal skade dem. For han som forbarmer seg over dem, skal føre dem og lede dem til kildevell.

¹¹ Jeg vil gjøre alle mine fjell til veier, og mine ryddede veier skal bygges høyere.

- 12** Se, de kommer langt borte fra, noen fra nord og noen fra vest og noen fra Sinims land.
- 13** Juble, dere himler! Fryd deg, du jord! Dere fjell, bryt ut i frydesang! For Herren trøster sitt folk, han forbarmer seg over sine elendige.
- 14** Sion sa: Herren har forlatt meg, Herren har glemt meg.
- 15** Glemmer vel en kvinne sitt diende barn, så hun ikke forbarmer seg over sitt livs sønn? Om også de glemmer, så glemmer ikke jeg deg.
- 16** Se, i begge mine hender har jeg tegnet deg, dine murer står alltid for meg.
- 17** Dine barn kommer i hast. De som brøt deg ned og ødela deg, de skal dra bort fra deg.
- 18** Løft dine øyne og se deg omkring! De samler seg alle sammen, de kommer til deg. Så sant jeg lever, sier Herren, du skal iføre deg dem alle sammen som et smykke og binde dem om deg lik bruden.
- 19** For dine ruiner og dine øde steder og ditt herjede land - sannelig, nå skal du være for trang for innbyggerne, og de som ville ødelegge deg, skal være langt borte.
- 20** Ennå skal du få høre barna fra din barnløshets dager si: Plassen er for trang for meg, flytt deg, så jeg kan få bo her!
- 21** Og du skal si i ditt hjerte: Hvem har født meg disse barna? Jeg var jo barnløs og ufruktbar, landflyktig og jaget bort. Og hvem har fostret disse? Jeg var jo enslig tilbake. Hvor var da disse?
- 22** Så sier Herren Herren: Se, jeg vil løfte min hånd til hedningene og reise mitt banner for folkene. De skal komme med dine sønner ved barmen, og dine døtre skal de bære på skulderen.
- 23** Konger skal være dine fosterfedre, og deres dronninger dine ammer. De skal kaste seg på sitt ansikt til jorden for deg, og dine føtters støv skal de slikke. Du skal kjenne at jeg er Herren, og at de som venter på meg, ikke skal bli til skamme.
- 24** Kan vel noen ta hærfanget fra en kjempe, eller kan fangene slippe fra dem som de med rette tilhører?
- 25** Ja! For så sier Herren: Både skal fangene bli tatt fra kjempen, og voldsmannens hærfang skal slippe unna. Jeg vil gå i rette med din motpart, og dine barn vil jeg frelse.
- 26** Jeg vil la dine undertrykkere ete sitt eget kjøtt, og av sitt eget blod skal de bli drukne som av druemost. Alt kjød skal kjenne at jeg, Herren, er din frelser, og Jakobs Veldige din gjenløser.

Jesaja 50

Herren har ikke forkastet sitt folk

1 Så sier Herren: Hvor er deres mors skilsmissebrev, som jeg har jaget henne bort med? Eller hvem av dem som har noe å kreve av meg, har jeg solgt dere til? Nei, for deres misgjerningers skyld er dere blitt solgt, og for deres overtredelsers skyld er deres mor blitt jaget bort.

2 Hvorfor var det ingen til stede da jeg kom? Hvorfor var det ingen som svarte da jeg ropte? Er min hånd for kort til å forløse, eller er det ingen kraft hos meg til å frelse? Se, ved min trussel tørker jeg ut havet. Jeg gjør elver til en ørken, så fiskene i dem stinker fordi der ikke er vann, og de dør av tørst.

3 Jeg kler himmelen i sort og innhyller den i sørgedrakt.

Den tredje sangen om Herrens tjener (Messias)

4 Herren Herren har gitt meg en disippeltunge, så jeg skal kunne styrke den trette med mine ord. Han vekker mitt øre hver morgen, han vekker det for at jeg skal høre som disipler hører.

5 Herren Herren har åpnet mitt øre, og jeg var ikke gjenstridig, jeg vek ikke tilbake.

6 Min rygg bød jeg fram til dem som slo, og mine kinner til dem som rykket meg i skjegget. Mitt ansikt skjulte jeg ikke for hån og spytt.

7 Men Herren Herren vil hjelpe meg. Derfor blir jeg ikke til skamme. Derfor har jeg gjort mitt ansikt hardt som stein. Jeg vet at jeg ikke skal bli skuffet.

8 Han er nær, han som hjelper meg til min rett. Hvem vil stride mot meg? La oss stå fram sammen! Hvem er min motpart? La ham komme hit til meg!

9 Se, Herren Herren vil hjelpe meg. Hvem er den som vil domfelle meg? Se, de skal alle sammen eldes som et klede, møll skal fortære dem.

Bare Herren kan en stole på

10 Hvem blant dere frykter Herren og hører på hans tjeners røst? Når han vandrer i mørke, og intet lys skinner for ham, skal han sette sin lit til Herrens navn og stole på sin Gud!

11 Se, alle dere som tenner ild, som væpner dere med brannpiler, gå selv inn i luen av deres ild og blant de brannpilene dere har tent! - Fra min hånd skal dette skje dere. I pine skal dere komme til å ligge.

Jesaja 51

Herren trøster Sion

1 Hør på meg, dere som jager etter rettferdighet, dere som søker Herren! Se på fjellet som dere er hogd ut av, og på den brønnen som dere er gravd ut av!

² Se på Abraham, deres far, og på Sara, som fødte dere! For da han ennå bare var én, kalte jeg ham, og jeg velsignet ham og gjorde hans ætt stor.

³ For Herren trøster Sion, trøster hennes ruiner og gjør ørkenen der lik Eden og ødemarken lik Herrens hage. Fryd og glede skal finnes der, takk og lovsang.

⁴ Hør på meg, mitt folk! Vend øret til meg, du min menighet! For lov skal gå ut fra meg, og min rett vil jeg sette til et lys for folkene.

⁵ Min rettferdighet er nær, min frelse bryter fram. Mine armer skal hjelpe folkene til rett. Til meg skal fjerne kyster sette sitt håp, og de skal vente på min arm.

⁶ Løft deres øyne til himmelen, og se på jorden her nede! For himmelen skal forsvinne som røk, og jorden skal eldes som et klede. De som bor på den, skal dø som mygg. Men min frelse skal vare til evig tid, og min rettferdighet skal ikke brytes.

⁷ Hør på meg, dere som kjenner rettferdighet, du folk som har min lov i ditt hjerte! Frykt ikke for menneskers hån, og vær ikke redd for deres spottende ord.

⁸ For møll skal fortære dem som et klesplagg, og makk skal fortære dem som ull. Men min rettferdighet skal vare til evig tid, og min frelse fra slekt til slekt.

⁹ Våkn opp, våkn opp, kle deg i styrke, du Herrens arm! Våkn opp som i eldgamle dager, som i tidligste tider! Var det ikke du som felte Rahab, som gjennomboret havuhyret?

¹⁰ Var det ikke du som tørket ut havet, vannet i det store dypet, som gjorde havets bunn til en vei, så de gjenløste kunne gå over?

¹¹ Så skal Herrens forløste vende tilbake og komme til Sion med frydesang. Evig glede er det over deres hode. Fryd og glede skal de nå, sorg og sukk skal flykte.

¹² Jeg, jeg er den som trøster dere. Hvem er du, at du frykter for et menneske som skal dø, for et menneskebarn som skal bli lik gress,

¹³ og at du glemmer Herren, din skaper, som utspente himmelen og grunnfestet jorden - at du alltid hele dagen engster deg for undertrykkerens vrede, når han legger pilen til rette for å ødelegge? For hvor er undertrykkerens vrede?

¹⁴ Snart skal den som ligger i lenker, bli løst! Han skal ikke dø og gå i graven. Han skal ikke mangle sitt brød.

¹⁵ Jeg er Herren din Gud, som rører opp havet så dets bølger bruser. Herren, hærskares Gud, er hans navn.

16 Jeg la mine ord i din munn og dekket deg med min hånds skygge for å plante himmelen og grunnfeste jorden, og for å si til Sion: Du er mitt folk!

17 Våkn opp, våkn opp, stå opp, Jerusalem! - du som av Herrens hånd har fått hans vredes beger å drikke. Det store tumlebegeret har du drukket ut til siste dråpe.

18 Av alle de barna hun har født, har hun ingen som leder henne. Av alle de sønnene hun har fostret, er det ingen som tar henne ved hånden.

19 To ting var det som rammet deg - hvem viser medynk over deg? - ødeleggelse og undergang, sult og sverd. Hvordan skal jeg trøste deg?

20 Dine barn lå avmektige på alle gatehjørner som en hjort i garnet. De var fylt av Herrens brennende vrede, av din Guds trusler.

21 Så hør dette, du arme! Du som er drukken, men ikke av vin.

22 Så sier Herren, din Herre, din Gud, som fører sitt folks sak: Se, jeg har tatt tumlebegeret ut av din hånd. Mitt store vredesbeger skal du ikke mer drikke av.

23 Jeg gir det i dine undertrykkes hånd, de som sa til deg: Bøy deg ned, så vi kan gå over deg! Så gjorde du din rygg lik jorden, til en gate for dem som gikk over den.

Jesaja 52

Herren vil fri sitt folk fra undertrykkelsen under Babel

1 Våkn opp, våkn opp, kle deg i din styrke, Sion! Ta på deg ditt høytidsskrud, Jerusalem, du hellige by! For de uomskårne eller urene skal ikke komme inn i deg igjen.

2 Ryst støvet av deg, stå opp, ta sete, Jerusalem! Gjør deg løs fra båndene om din hals, du fangne Sions datter!

3 For så sier Herren: For intet ble dere solgt, og uten penger skal dere bli gjenløst.

4 Ja, så sier Herren Herren: I sin første tid dro mitt folk ned til Egypt for å bo der som fremmed, og siden undertrykte Assur det uten noen rett.

5 Og nå, hva skal jeg gjøre her? sier Herren. For mitt folk er ført bort for intet, dets herskere brøler, sier Herren. Hele dagen igjennom blir mitt navn spottet.

6 Derfor skal mitt folk lære å kjenne mitt navn. Ja, på den dagen skal de lære å kjenne at jeg er den som sier: Se, her er jeg!

7 Hvor fagre er på fjellene hans føtter som kommer med gledesbud, som forkynner fred, som bærer godt budskap, som forkynner frelse, som sier til Sion: Din Gud regjerer!

⁸ Hør! Dine vektere løfter røsten, de jubler alle sammen. For like for sine øyne ser de at Herren vender tilbake til Sion.

⁹ Bryt ut i jubel alle sammen, dere Jerusalems ruiner! For Herren trøster sitt folk, han gjenløser Jerusalem.

¹⁰ Herren avdekker sin hellige arm for alle folkenes øyne, og alle jordens ender får se vår Guds frelse.

Dra ut fra Babel!

¹¹ Bryt opp, bryt opp! Dra ut derfra! Rør ikke ved noe urent! Dra ut derfra! Rens dere, dere som bærer Herrens kar!

¹² For dere skal ikke dra ut i hast og ikke fare bort som flyktninger. For Herren går foran dere, og Israels Gud danner baktroppen.

Den fjerde sangen om Herrens lidende tjener (Messias)

¹³ Se, min tjener skal gå fram med visdom. Han skal bli oppløftet og opphøyet og være meget høy.

¹⁴ Likesom mange var forundret over deg - så ille tilredt var han at han ikke så ut som et menneske, og hans skikkelse ikke var som andre menneskebarn -

¹⁵ slik skal han bestenke mange folkeslag. Konger skal lukke sin munn for ham. For det som ikke var fortalt dem, det har de sett, og det de ikke hadde hørt, det har de forstått.

Jesaja 53

¹ Hvem trodde det budskapet vi hørte? Og for hvem ble Herrens arm åpenbart?

² Han skjøt opp som en kvist for hans åsyn, som fra en rot i tørr jord. Han hadde ingen skikkelse og ingen herlighet. Vi så ham, men han hadde ikke et utseende så vi kunne ha vår lyst i ham.

³ Foraktet var han og forlatt av mennesker, en smertenes mann, vel kjent med sykdom. Han var som en som folk skjuler sitt åsyn for, foraktet, og vi aktet ham for intet.

⁴ Sannelig, våre sykdommer har han tatt på seg, og våre piner har han båret. Men vi aktet ham for plaget, slått av Gud og gjort elendig.

⁵ Men han ble såret for våre overtredelser, knust for våre misgjerninger. Straffen lå på ham, for at vi skulle ha fred, og ved hans sår har vi fått legedom.

⁶ Vi for alle vill som får, vi vendte oss hver til sin vei. Men Herren lot den skyld som lå på oss alle, ramme ham.

⁷ Han ble mishandlet, og han ble plaget, men han opplot ikke sin munn, lik et lam som føres bort for å slaktes, og lik et får som tier når de klipper det. Han opplot ikke sin munn.

⁸ Ved trengsel og ved dom ble han revet bort. Men hvem tenkte i hans tid at når han ble utryddet av de levendes land, så var det for mitt folks misgjernings skyld plagen traff ham?

⁹ De ga ham hans grav blant ugudelige, men hos en rik var han i sin død, fordi han ingen urett hadde gjort, og det ikke var svik i hans munn.

¹⁰ Men det behaget Herren å knuse ham. Han slo ham med sykdom. Når du gjør hans sjel til et skyldoffer, skulle han se etterkommere og leve lenge, og Herrens vilje skulle ha fremgang ved hans hånd.

¹¹ Fordi hans sjel har hatt møye, skal han se det og mettes. Ved at de kjenner ham, skal den rettferdige, min tjener, rettferdiggjøre de mange, og deres misgjerninger skal han bære.

¹² Derfor vil jeg gi ham de mange til del, og sterke skal han få til bytte, fordi han uttømte sin sjel til døden og ble regnet blant overtreidere - han som bar manges synd, og han ba for overtreidere.

Jesaja 54

Din skaper er din ektemann

¹ Rop med fryd, du ufruktbare, du som ikke fødte! Bryt ut i fryderop og jubel, du som ikke var i barnsnød! For den forlatte kvinne har flere barn enn hun som har mann, sier Herren.

² Utvid plassen for ditt telt, og la dem spenne ut teppene til din bolig, hold ikke igjen! Strekk dine snorer langt ut, og gjør dine teltplugger faste!

³ For du skal bre deg ut både til høyre og til venstre, og din ætt skal ta hedningefolk i eie og bygge opp igjen ødelagte byer.

⁴ Frykt ikke, du skal ikke bli skuffet, og vær ikke skamfull, du skal ikke bli til skamme! Din ungdoms skam skal du glemme, og din enkestands vanære skal du ikke lenger minnes.

⁵ For din skaper er din ektemann, Herren, hærskares Gud, er hans navn. Og Israels Hellige er din gjenløser, all jordens Gud kalles han.

⁶ For Herren kaller deg som en forlatt kvinne med sorg i hjertet. En ungdomshustru - skulle hun forkastes? sier din Gud.

Herrens fredspakt skal ikke rokkes

⁷ Et lite øyeblikk forlot jeg deg, men med stor barmhjertighet vil jeg samle deg.

⁸ Da min vrede strømmet over, skjulte jeg mitt åsyn for deg et øyeblikk, men med evig miskunnhet forbarmer jeg meg over deg, sier Herren, din gjeløser.

⁹ For som Noahs flom er dette for meg. Likesom jeg sverget at Noahs flom ikke mer skal gå over jorden, slik har jeg nå sverget at jeg ikke vil være vred på deg eller skjenne på deg.

¹⁰ For fjellene kan vel vike, og haugene rokkes, men min miskunnhet skal ikke vike fra deg, og min fredspakt skal ikke rokkes, sier Herren, han som forbarmer seg over deg.

¹¹ Du arming, du som er herjet bort av storm, du som ingen trøst har funnet! Se, jeg legger dine byggesteiner i spydglans, og bygger grunnmuren din med safirer.

¹² Dine murtinder gjør jeg av rubiner, dine porter av karfunkelsteiner, og hele din ringmur av dyre steiner.

¹³ Alle dine barn skal være lært av Herren, og dine barns fred skal være stor.

¹⁴ Ved rettferdighet skal du bli grunnfestet. Vær langt fra angst, for du skal ikke ha noe å frykte, og fra redsel, for den skal ikke komme nær til deg!

¹⁵ Se, om de slår seg sammen mot deg, så er det ikke fra meg. De som slår seg sammen mot deg, skal falle i striden mot deg.

¹⁶ Se, jeg skaper smeden som puster i kullilden og lager et våpen for sin gjerning. Jeg skaper også en ødelegger til å skade.

¹⁷ Ingen av de våpen som blir smidd mot deg, skal ha fremgang, og hver tunge som går i rette med deg, skal du få domfelt. Dette er arven til Herrens tjenere, og deres rettferdighet er fra meg, sier Herren.

Jesaja 55

Herren vil gi den nåde som ble lovt David

¹ Nå vel, alle dere som tørster, kom til vannene! Og dere som ingen penger har, kom, kjøp og et, ja kom, kjøp uten penger og uten betaling vin og melk!

² Hvorfor veier dere ut penger for det som ikke er brød og deres fortjeneste for det som ikke kan mette? Hør på meg! Så skal dere ete det gode, og deres sjel skal glede seg over de fete retter.

³ Vend øret hit og kom til meg! Hør! Så skal deres sjel leve. Og jeg vil opprette en evig pakt med dere, og gi dere Davids rike nåde, den visse.

⁴ Se, til et vitne for folkeslag har jeg satt ham, til en fyrste og en hersker over folkeslag.

⁵ Se, folk du ikke kjenner, skal du kalle. Hedningefolk som ikke kjenner deg, skal løpe til deg, for Herrens, din Guds skyld og for Israels Helliges skyld. For han herliggjør deg.

Herrens tanker er høyere enn våre

⁶ Søk Herren mens han er å finne, kall på ham den stund han er nær!

⁷ Den ugudelige må forlate sin vei og den urettferdige sine tanker og omvende seg til Herren, så skal han forbarme seg over ham, og til vår Gud, for han vil gjerne forlate alt.

⁸ For mine tanker er ikke deres tanker, og deres veier er ikke mine veier, sier Herren.

⁹ For som himmelen er høyere enn jorden, slik er mine veier høyere enn deres veier, og mine tanker høyere enn deres tanker.

¹⁰ Ja, likesom regnet og snøen faller ned fra himmelen og ikke vender tilbake dit, men vannet jorden og får den til å bære og gro, så den gir såkorn til såmannen og brød til den som eter,

¹¹ slik skal mitt ord være, det som går ut av min munn. Det skal ikke vende tomt tilbake til meg, men det skal gjøre det jeg vil, og ha fremgang med alt som jeg sender det til.

¹² For med glede skal dere dra ut, og i fred skal dere føres fram. Fjellene og haugene skal bryte ut i fryderop for deres ansikt, og alle markens trær skal klappe i hendene.

¹³ I stedet for tornebusker skal det vokse opp sypresser, i stedet for nesler skal det vokse opp myrter. Det skal være til et navn for Herren, til et evig tegn som ikke skal bli utslettet.

Jesaja 56

Herrens frelse kommer snart

¹ Så sier Herren: Akt på det som er rett, og gjør rettferdighet! For min frelse kommer snart, og snart skal min rettferdighet åpenbares.

² Salig er det menneske som gjør dette, det menneskebarn som holder fast ved det - som holder sabbaten, så han ikke vanhelliger den, og som akter på sin hånd, så den ikke gjør noe ondt.

³ Den fremmede som holder seg til Herren, må ikke si: Herren vil visst skille meg fra sitt folk! Og den som er gjeldet, må ikke si: Se, jeg er et tørt tre!

⁴ For så sier Herren: De gjeldinger som vil holde mine sabbater og velge det som jeg har behag i, og holde fast ved min pakt,

⁵ dem vil jeg i mitt hus og innenfor mine murer gi et minne og et navn som er bedre enn sønner og døtre. Et evig navn vil jeg gi dem, som ikke skal slettes ut.

⁶ Og de fremmede som holder seg til Herren for å tjene ham og for å elske Herrens navn, og for å være hans tjenere, alle de som holder sabbaten, så de ikke vanhelliger den, og som holder fast ved min pakt,

⁷ dem vil jeg føre til mitt hellige berg og la dem glede seg i mitt bønnehus. Deres brennoffer og slaktoffer skal være til behag på mitt alter. For mitt hus skal kalles et bønnens hus for alle folk.

⁸ Så sier Herren Herren, han som samler de fordrevne av Israel: Enda flere vil jeg samle til ham, i tillegg til dem som allerede er samlet til ham.

Israels ledere er blinde

⁹ Alle dere markens dyr! Kom og et, alle dyr i skogen!

¹⁰ Israels vektere er blinde alle sammen, de vet ingenting. Alle sammen er de stumme hunder, som ikke kan gjøre. De ligger og drømmer og liker å sove.

¹¹ Ja, grådige hunder er de, de blir aldri mette. De er hyrder som ikke har forstand. Alle sammen har de vendt seg til sin egen vei, hver til sin egen vinning, fra den første til den siste.

¹² Kom, jeg vil hente vin! La oss drikke sterk drikk! Og som denne dagen er, skal dagen i morgen være, herlig over all måte!

Jesaja 57

Profeten refser de ugudelige israelitter

¹ Den rettferdige omkommer, og det er ikke noen som legger seg det på hjertet. Fromme menn blir rykket bort uten at noen forstår det. For den rettferdige blir rykket bort før ulykken kommer.

² Han går inn til fred. De hviler på sine leier, alle de som går sin vei rett fram.

³ Men kom hit, dere barn av trollkvinnen, dere yngel av en ekteskapsbryter og horkvinne!

⁴ Hvem er det dere gjør dere lystige over? Hvem er det dere lukker munnen opp imot og rekker tunge til? Er dere ikke selv overtredelsens yngel, løgnens avkom?

⁵ Dere er opptent av lyst ved terebintene, under hvert grønt tre. Dere slakter barn i dalene, under kløfter i fjellene.

⁶ De glatte steiner i bekken er din del. Ja, de skal bli din lodd. Også for dem øste du ut drikkoffer og bar fram matoffer - skulle jeg si meg tilfreds med dette?

⁷ På høye, mektige fjell redet du ditt leie. Også der steg du opp for å ofre slaktoffer.

⁸ Og bak døren og dørstolpene satte du ditt minnetegn. Du vendte deg bort fra meg. Du kledde deg naken og steg opp, gjorde ditt leie bredt og tinget deg lønn av dem. Du elsket å ligge med dem, du så deres nakenhet.

⁹ Du dro til kongen med olje, og du kom med mange velluktende salver. Du sendte dine bud langt bort, og du steg dypt ned, like til dødsriket.

¹⁰ På din lange reise ble du trett. Likevel sa du ikke: Jeg gir tapt! Du fant ny livskraft for din hånd, derfor ble du ikke svak.

¹¹ Hvem var du redd for, og hvem fryktet du for, siden du ga deg over til løgnen og ikke husket meg og ikke la deg det på hjertet? Er det ikke slik: Jeg har tidd helt fra eldgammel tid, derfor fryktet du ikke for meg?

¹² Jeg vil kunngjøre din rettferdighet og dine gjerninger, og de skal ikke gagne deg.

¹³ Når du skriker, så la din gudedeflokk redde deg! Nei, en vind skal løfte dem opp alle sammen, et vindpust skal feie dem bort. Men den som tar sin tilflukt til meg, han skal arve landet og ta mitt hellige berg i eie.

De som har ydmyket seg for Herren, vil han velsigne

¹⁴ Det skal bli sagt: Bygg, bygg, rydd vei! Ta hvert anstøt bort fra mitt folks vei!

¹⁵ For så sier Den Høye, Den Opphøyede, han som troner for evig, han som bærer navnet Hellig: I det høye og hellige bor jeg, og hos den som er knust og nedbøyd i ånden, for å gjøre levende de nedbøydets ånd og gjøre de knuste hjerter levende.

¹⁶ For ikke til evig tid går jeg i rette, og ikke for alle tider er jeg vred. For da måtte ånden visne for mitt åsyn, de sjeler som jeg har skapt.

¹⁷ På grunn av Israels syndige begjær ble jeg harm og slo ham. Jeg skjulte mitt åsyn og var vred, og han gikk bortvendt på sitt eget hjertes vei.

¹⁸ Hans veier har jeg sett, og jeg vil lege ham. Jeg vil lede ham og gi ham og hans sørgende trøst.

¹⁹ Herren skaper leppers grøde. Fred, fred for fjern og nær, sier han. Og jeg vil lege ham.

²⁰ Men de ugudelige er som det opprørte hav. Det kan ikke være stille, og bølgene skyller opp gjørme og mudder.

²¹ Det er ingen fred for de ugudelige, sier min Gud.

Jesaja 58

Rett faste er å vise barmhjertighet

¹ Rop av strupen, spar ikke! Oppløft din røst som et horn og forkynn for mitt folk dets overtredelse og for Jakobs hus dets synder!

² Meg spør de dag for dag, de krever å få vite mine veier. Som om de var et folk som har gjort rettferdighet og ikke forlatt sin Guds lov, krever de av meg rettferdige dommer. De vil at Gud skal komme nær til dem.

³ Hvorfor faster vi, og du ser det ikke? Hvorfor plager vi vår sjel, og du akter ikke på det? - Se, på den dagen dere faster, gjør dere som dere lyster og utbytter arbeidsfolkene deres.

⁴ Se, for å trette og strides faster dere, for å slå med ugudelighets neve. Dere faster ikke slik nå at deres røst kan bli hørt i det høye.

⁵ Er dette den fasten jeg finner behag i, en dag når et menneske plager sin sjel? At en bøyer sitt hode som et siv og reder sin seng i sekk og aske - kaller du det en faste og en dag som behager Herren?

⁶ Er ikke dette den fasten jeg finner behag i, at dere løser ugudelighets lenker, sprenger åkets bånd, slipper undertrykte fri og bryter hvert et åk?

⁷ Er det ikke dette at du bryter ditt brød til den som sulter, og lar hjemløse stakkarer komme i hus - når du ser en naken, at du da kler ham, og at du ikke drar deg bort fra dem som er av ditt eget kjøtt og blod?

Herren hører den oppriktiges bønner

⁸ Da skal ditt lys bryte fram som morgenrøden, og din legedom snart spire fram. Din rettferdighet skal gå fram for ditt åsyn, og Herrens herlighet skal danne din baktropp.

⁹ Da skal du påkalle Herren, og han skal svare. Da skal du rope, og han skal si: Se, her er jeg! Når du får bort hvert åk iblant deg og lar være å peke fingrer og tale ondt,

¹⁰ når du tar fram til den sultne det som du selv har lyst til, og metter den lidende sjel, da skal ditt lys opprinne i mørket, og din natt skal bli som midt på dagen.

¹¹ Herren skal lede deg hele tiden. Han skal mette deg midt i ødemarken, og dine ben skal han styrke. Du skal bli som en vannrik hage, som et kildevell der vannet aldri svikter.

¹² Sønner av deg skal bygge opp igjen ruinene fra gammel tid. Grunnvoller som har ligget der fra slekt til slekt, skal du gjenreise. Og de skal kalle deg den som murer igjen murbrudd og setter veier i stand, så folk kan bo i landet.

¹³ Når du holder din fot tilbake på sabbaten, så du ikke driver ditt yrke på min hellige dag, og du kaller sabbaten en lyst, kaller Herrens hellige dag ærverdig, og du ærer den, så du ikke går dine egne veier, ikke gjør din gjerning eller fører tomt snakk -

¹⁴ da skal du glede deg i Herren, og jeg vil la deg fare fram over landets høyder og la deg nyte Jakobs, din fars arv. For Herrens munn har talt.

Jesaja 59

Folkets synder skiller dem fra Herrens velsignelser

¹ Se, Herrens hånd er ikke for kort til å frelse, og hans øre er ikke tunghørt så han ikke kan høre.

² Men deres misgjerninger skiller mellom dere og deres Gud, og deres synder har skjult hans åsyn for dere, så han ikke hører.

³ For deres hender er flekket av blod, og deres fingrer av misgjerning. Deres lepper taler løgn, og deres tunge mumler fram svikefulle ord.

⁴ Det er ingen som spør etter rettferdighet, og ingen som fører rettssak på ærlig vis. De setter sin lit til usannhet og taler løgn, de har unnfanget ulykke og føder elendighet.

⁵ Basilisk-egg klekker de ut, og spindelvev vever de. Den som eter av deres egg, må dø, og trykkes et i stykker, bryter det fram en hoggorm.

⁶ Deres vev blir ikke til klær, og en kan ikke dekke seg med deres gjerninger. Deres gjerninger er ondskaps gjerninger, og det er voldsverk i deres hender.

⁷ Deres føtter haster til det onde og er raske til å utøse uskyldig blod. Deres tanker er ondskaps tanker. Det er ødeleggelse og undergang på deres veier.

⁸ Fredens vei kjenner de ikke, og det er ingen rett i deres spor. Sine stier gjør de krokete. Hver den som ferdes der, vet ikke av fred.

⁹ Derfor er retten langt borte fra oss, og rettferdigheten når oss ikke. Vi venter på lys, og se, det er mørke. Vi venter på solskinn, og vi må ferdes i dypeste natt.

¹⁰ Vi famler som de blinde etter en vegg, vi famler lik folk som ingen øyne har. Vi snubler ved høylys dag som om det var i skumringen. Midt iblant friske er vi som døde.

¹¹ Vi brummer som bjørner alle sammen, og vi kurrer som duer. Vi venter på retten, og den kommer ikke, på frelsen, men den er langt borte fra oss.

¹² For du ser at våre overtredelser er mange, og våre synder vitner mot oss. Våre overtredelser har vi for våre øyne, og våre misgjerninger kjenner vi:

¹³ Vi er falt fra Herren og har fornektet ham, vi har gått bort fra vår Gud. Vi har talt om undertrykkelse og frafall. Vi har unnfanget løgnens ord i våre hjerter og sagt dem ut.

¹⁴ Derfor er retten blitt holdt tilbake, og rettferdigheten står langt borte. Sannheten har snublet på tingstedet, og det rette kan ikke finne inngang.

¹⁵ Sannheten ble borte. Den som holdt seg fra det onde, ble plyndret. Herren så det, og det var ondt i hans øyne at det ikke var noen rett.

¹⁶ Han så at ingen trådte fram, og han undret seg over at ingen førte hans sak. Da hjalp hans arm ham, og hans rettferdighet støttet ham.

¹⁷ Han kledde seg i rettferdighet som en brynje, og frelsens hjelm satte han på sitt hode. Han kledde seg i hevners klær og svøpte seg i nidkjærhet som i en ytterkappe.

¹⁸ Etter deres gjerninger vil han gjengjelde dem, med vrede over sine motstandere, med hevn over sine fiender. Fjerne kyster vil han gjengjelde det de har gjort.

En frelser skal komme for dem som omvender seg

¹⁹ I Vesterland skal de frykte Herrens navn, og i Østerland hans herlighet. Når fienden kommer som en flod, skal Herrens Ånd drive ham tilbake.

²⁰ Det skal komme en gjengløser for Sion og for dem som omvender seg fra overtredelse i Jakob, sier Herren.

²¹ Og dette er den pakten som jeg gjør med dem, sier Herren: Min Ånd, som er over deg, og mine ord, som jeg har lagt i din munn, de skal ikke vike fra din munn eller fra dine barns munn eller fra dine barnebarns munn, sier Herren, fra nå av og til evig tid.

Jesaja 60

Herrens lys skal skinne i Jerusalem

¹ Stå opp, bli lys! For ditt lys kommer, og Herrens herlighet går opp over deg.

² Se, mørke dekker jorden, og det er belgmørke over folkene. Men over deg skal Herren oppgå, og over deg skal hans herlighet åpenbare seg.

³ Folkeslag skal vandre til ditt lys, og konger til den glans som er gått opp over deg.

⁴ Løft dine øyne og se deg omkring! De samler seg alle sammen, de kommer til deg. Dine sønner skal komme fra det fjerne, og dine døtre skal bæres på armen.

⁵ Da skal du se det og stråle av glede, og ditt hjerte skal banke og utvide seg. For havets rikdom skal vende seg til deg, folkenes gods skal komme til deg.

⁶ Et mylder av kameler skal dekke deg, Midians og Efas kamelføll. Alle sammen skal de komme fra Sjeba. Gull og virak skal de føre til deg, og Herrens pris skal de forkynne.

⁷ Alle Kedars sauer skal samles til deg, Nebajots værer skal tjene deg. De skal ofres på mitt alter til velbehag for meg, og min herlighets hus vil jeg herliggjøre.

⁸ Hvem er disse som kommer flyvende som skyer, som duer til sine dueslag?

⁹ Jo, fjerne kyster venter på meg. Fremst seiler Tarsis-skipene og fører dine barn hit fra det fjerne, deres sølv og gull kommer med dem - for Herrens, din Guds navns skyld, for Israels Helliges skyld, for han herliggjør deg.

Sønner av dem som har plaget deg, skal bøye seg for deg

¹⁰ Fremmede skal bygge dine murer, og deres konger skal tjene deg. I min harme har jeg slått deg, men i min nåde har jeg igjen forbarmet meg over deg.

¹¹ Dine porter skal holdes åpne hele tiden, verken dag eller natt skal de lukkes, så folkenes gods må bli ført inn til deg, og deres konger bli brakt med som fanger.

¹² For det folk og det rike som ikke vil tjene deg, skal gå til grunne, og folkeslag skal bli lagt øde.

¹³ Libanons herlighet skal komme til deg, både syress og lønn og buksbom, for å pryde det stedet der min helligdom er. Det sted hvor mine føtter står, vil jeg herliggjøre.

¹⁴ Sønner av dem som har plaget deg, skal komme og bøye seg for deg. Alle de som har foraktet deg, skal kaste seg ned for dine føtter. De skal kalle deg Herrens by, Israels Helliges Sion.

¹⁵ Istedenfor at du var forlatt og hatet, så det ikke var noen som dro igjennom deg, vil jeg gjøre deg til en evig herlighet, en fryd for slekt etter slekt.

¹⁶ Du skal die folkenes melk, ja, kongers bryst skal du die. Og du skal kjenne at jeg, Herren, er din frelser, og Jakobs Veldige din gjelner.

Herren skal være et evig lys for deg

¹⁷ Istedenfor kobber vil jeg gi gull, istedenfor jern vil jeg gi sølv, istedenfor tre gir jeg deg kobber og jern istedenfor stein. Jeg vil gjøre fred til din øvrighet og rettferdighet til din styrer.

¹⁸ Det skal ikke mer høres om vold i ditt land, ikke om hærfang og ødeleggelse innenfor dine grenser. Du skal kalle frelsen dine murer og lovsangen dine porter.

¹⁹ Solen skal ikke mer være ditt lys om dagen, og månen skal ikke skinne og lyse for deg. Men Herren skal være et evig lys for deg, og din Gud skal være din herlighet.

²⁰ Din sol skal ikke mer gå ned, og din måne skal ikke miste sitt skinn. For Herren skal være et evig lys for deg, og dine sorgedager skal være til ende.

²¹ Og hele ditt folk skal være rettferdig. Til evig tid skal de eie landet. De er jo en kvist som jeg har plantet, et verk av mine hender til min ære.

²² Den minste skal bli til tusen, og den ringeste til et veldig folk. Jeg, Herren, jeg vil la det skje hastig i sin tid.

Jesaja 61

Et nådens år fra Herren og en hevners dag fra vår Gud

¹ Herren Herrens Ånd er over meg, fordi Herren har salvet meg til å forkynne et godt budskap for de fattige. Han har sendt meg til å forbinde dem som har et nedbrutt hjerte, til å utrope frihet for de fangne og frigjørelse for de bundne,

² til å utrope et nådens år fra Herren og en hevners dag fra vår Gud, til å trøste alle sørgende,

³ til å gi de sørgende i Sion hodepyrd istedenfor aske, gledes olje istedenfor sorg, lovprisnings drakt istedenfor en avmektig ånd. De skal kalles rettferdighetens terebinter, Herrens plantning til hans ære.

⁴ De skal bygge opp igjen det som ble ødelagt i eldgammel tid, gjenreise det som har ligget øde fra de første slekter. De skal fornye ødelagte byer, det som har ligget øde fra slekt til slekt.

⁵ Fremmede skal stå og gjete sauene for dere, og utlendinger skal være deres åkerdyrkere og vingårdsmenn.

⁶ Men dere, dere skal kalles Herrens prester, vår Guds tjenere skal de kalle dere. Folkenes gods skal dere ete, og deres herlighet skal gå over til dere.

⁷ Dere skal få dobbel gjengjeld for deres skam, og de som led vanære, skal nå juble over sin lodd. Derfor skal de få dobbel lodd i sitt land, evig glede skal bli dem til del.

⁸ For jeg, Herren, elsker rett og hater ran og urettferdighet. Trofast vil jeg gi dem deres lønn, og en evig pakt vil jeg slutte med dem.

⁹ Deres ætt skal bli kjent blant folkene, og deres etterkommere blant folkeslagene. Alle som ser dem, skal kjenne at de er en ætt som Herren har velsignet.

Gleden i Herren

¹⁰ Jeg vil glede meg i Herren, min sjel skal fryde seg i min Gud. For han har kledd meg i frelsens drakt, i rettferdighetens kappe har han svøpt meg - lik brudgommen, som setter på seg en lue prektig som prestens, og lik bruden, som pryder seg med sine smykker.

¹¹ For som jorden lar sine spirer skyte fram, og som en hage lar sine vekster spire, slik skal Herren Herren la rettferdighet og lovsang spire fram for alle folkenes åsyn.

Jesaja 62

Se, din frelse kommer

- ¹ For Sions skyld vil jeg ikke tie, og for Jerusalems skyld vil jeg ikke være stille, før hennes rettferdighet går fram som en stråleglans, og hennes frelse som et brennende bluss.
- ² Folkene skal se din rettferdighet, og alle konger din herlighet. Du skal kalles med et nytt navn, som Herrens munn skal nevne.
- ³ Og du skal være en prektig krone i Herrens hånd og et kongelig hodesmykke i din Guds hånd.
- ⁴ Du skal ikke mer kalles den forlatte, og ditt land skal ikke mer kalles en ødemark. Men du skal kalles min lyst, og ditt land skal kalles ektehustru. For Herren har sin lyst i deg, og ditt land skal bli tatt til ekte.
- ⁵ Som en ung mann tar en jomfru til ekte, slik skal dine barn ta deg til ekte. Og som en brudgom gleder seg over sin brud, skal din Gud glede seg over deg.
- ⁶ På dine murer, Jerusalem, setter jeg vektere. Aldri skal de tie, ikke hele dagen og ikke hele natten. Dere som minner Herren, unn dere ingen ro!
- ⁷ Og gi ham ikke ro før han bygger Jerusalem opp igjen, og før han gjør henne til en lovsang på jorden!
- ⁸ Herren har sverget ved sin høyre hånd og ved sin veldige arm: Jeg vil ikke mer gi dine fiender ditt korn å ete, heller ikke skal fremmede drikke din most, som du har hatt strev med.
- ⁹ Men de som høster kornet, skal ete det og prise Herren, og de som samler inn mosten, skal drikke den i forgårdene til min helligdom.
- ¹⁰ Dra inn! Dra inn gjennom portene, rydd veien for folket! Bygg, bygg veien, rens den for stein, løft et banner for folkene!
- ¹¹ Se, Herren lar det lyde til jordens ende: Si til Sions datter: Se, din frelse kommer! Se, hans lønn er med ham, og hans gjengjeldelse går foran ham.
- ¹² Og de skal kalles det hellige folk, Herrens gjengløste. Og du selv skal kalles den søkte, den by som ikke er forlatt.

Jesaja 63

Herren straffet Edom

- ¹ Hvem er han som kommer fra Edom, i røde klær fra Bosra, så prektig i sin kledning der han skrider fram i sin store kraft? - Det er jeg, jeg som taler rettferdighet, som er mektig til å frelse.
- ² Hvorfor er din kledning så rød, lik klærne til han som trækker vinpressen?

³ Pressekaret har jeg tråkket, jeg alene, og av folkene var det ingen med meg. Så tråkket jeg på dem i min vrede og trampet dem i stykker i min harme. Da sprutet deres blod på mine klær, og hele min kledning fikk jeg tilsølt.

⁴ For hevners dag var i mitt hjerte, og mitt gjenløsningsår var kommet.

⁵ Jeg så meg om, men det var ingen som hjalp. Jeg undret meg, men det var ingen som støttet meg. Da hjalp min arm meg, og min harme støttet meg.

⁶ Jeg tråkket ned folkeslag i min vrede og gjorde dem drukne i min harme. Jeg lot deres blod renne ned på jorden.

Israel bekjenner sine synder

⁷ Herrens miskunn vil jeg forkynne, de gjerninger som vi priser ham for, etter alt det Herren har gjort mot oss - hans store godhet mot Israels hus, som han viste dem etter sin barmhjertighet og etter sin store miskunn.

⁸ Han sa: Ja, de er mitt folk, de er barn som ikke vil svike. Og han ble en frelser for dem.

⁹ I all deres trengsel var det ingen trengsel, og hans åsyns engel frelste dem. I sin kjærlighet og sin store mildhet gjenløste han dem, og han tok dem opp og bar dem alle den gamle tids dager.

¹⁰ Men de, de var gjenstridige og gjorde hans Hellige Ånd sorg. Da skiftet han sinn og ble deres fiende, han selv stred mot dem.

¹¹ Da tenkte hans folk på de gamle dager, på Moses: Hvor er han som førte dem opp fra havet med ham som var hyrde for hjorden? Hvor er han som ga sin Hellige Ånd midt iblant dem,

¹² han som lot sin herlige arm gå fram ved Moses' høyre side, som kløvde vannene for deres åsyn for å gjøre seg et evig navn,

¹³ han som førte dem gjennom dypene som en hest gjennom ørkenen, så de ikke snublet?

¹⁴ Likesom feet går ned i dalen, førte Herrens Ånd dem til hvile. Slik ledet du ditt folk for å skape deg et herlig navn.

Israel ber om befrielse fra undertrykkelse

¹⁵ Sku ned fra himmelen, se ut fra din hellige og herlige bolig! Hvor er din nidkjærhet og ditt velde? Ditt hjertes medynk og din miskunn holder seg tilbake fra meg.

¹⁶ Du er vår far. Abraham vet jo ikke om oss, og Israel kjenner oss ikke. Du, Herre, er vår far, vår gjenløser fra eldgammel tid er ditt navn.

¹⁷ Hvorfor lar du oss fare vill fra dine veier, Herre? Hvorfor forherder du vårt hjerte, så vi ikke frykter deg? Vend om for dine tjeneres skyld, for de stammenes skyld som er din arv!

18 En liten stund har ditt hellige folk hatt landet i eie. Våre motstandere har tråkket ned din helligdom.

19 Vi er blitt som de du aldri har hersket over, som de ditt navn ikke har vært nevnt over.

Jesaja 64

1 Gi du ville flerre himmelen og fare ned, så fjellene skalv for ditt åsyn, som når ilden setter tørre kvister i brann og får vannet til å koke - for å kunngjøre ditt navn for dine motstandere, så folkene skalv for ditt åsyn,

2 når du gjorde forferdelige ting som vi ikke ventet, når du for ned, og fjellene skalv for ditt åsyn!

3 Fra gammel tid har jo ingen spurt eller hørt, og intet øye sett noen annen gud enn deg gjøre slikt for dem som venter på ham.

4 Du kommer dem i møte som gjør rettferdighet med glede, de som minnes deg på dine veier. Se, du ble vred, for vi syndet. Slik var det fra gammel tid, og kan vi da bli frelst?

Israel bekjenner sine synder, og ber Herren gjenreise Jerusalem

5 Vi ble som den urene alle sammen. All vår rettferdighet ble som et urent klesplagg. Som løvet visnet vi alle sammen, og som vinden førte våre misgjerninger oss bort.

6 Og det er ingen som påkaller ditt navn, som manner seg opp til å holde fast ved deg. For du har skjult ditt åsyn for oss og overlatt oss til å tæres bort i våre misgjerningers vold.

7 Men nå, Herre! Du er vår far. Vi er leire, og du er den som former oss, et verk av din hånd er vi alle sammen.

8 Herre, vær ikke så over all måte vred og kom ikke i hu misgjerninger til evig tid! Men tenk på at vi alle sammen er ditt folk!

9 Dine hellige byer er blitt en ørken. Sion er blitt en ørken, Jerusalem en ødemark.

10 Vårt hellige og herlige hus, hvor våre fedre lovet deg, er blitt oppbrent av ild, og alt som var vår lyst, er blitt til ruiner.

11 Vil du tross dette holde deg tilbake, Herre? Vil du tie og trykke oss så tungt?

Jesaja 65

Herren vil frelse, men straffer avgudsdyrkelse

1 Jeg bød meg fram for dem som ikke spurte. Jeg var å finne for dem som ikke søkte meg. Jeg sa til et hedningefolk som ikke var kalt ved mitt navn: Se, her er jeg, her er jeg!

- ² Hele dagen bredte jeg ut mine hender til et gjenstridig folk, som går på den veien som ikke er god, og følger sine egne tanker,
- ³ til et folk som stadig krenker meg rett opp i ansiktet, som ofrer i hagene og brenner røkelse på teglsteinene,
- ⁴ som sitter i gravene og overnatter i avkrokene, som eter svinekjøtt og har sine kar fulle av avskyelig suppe,
- ⁵ som sier: Hold deg unna, kom ikke nær meg, for jeg er hellig for deg! - Disse er en røk i min nese, en ild som brenner hele dagen.
- ⁶ Se, det står skrevet for mitt åsyn: Jeg vil ikke tie før jeg får betalt det, ja, betalt det i deres fang,
- ⁷ både deres egne misgjerninger og fedrenes misgjerninger, sier Herren, at de brente røkelse på fjellene og hånte meg på haugene. Deres lønn vil jeg først av alt måle opp i deres fang.
- ⁸ Så sier Herren: Som folk sier når de finner saft i druen: Ødelegg den ikke, for det er en velsignelse i den! - slik vil jeg gjøre for mine tjeneres skyld og ikke ødelegge hele folket.
- ⁹ Men jeg vil la en ætt komme av Jakob, og av Juda en arving til mine fjell. Mine utvalgte skal arve landet, og mine tjenere skal bo der.
- ¹⁰ Saron skal bli til en beitemark for småfe, og Akors dal til et hvilested for storfe, til gagn for mitt folk, som søker meg.
- ¹¹ Men dere som går bort fra Herren, som glemmer mitt hellige berg, som dekker bord for Gad, og som fyller begeret med krydret vin for Meni,
- ¹² dere vil jeg overgi til sverdet. Dere skal alle sammen måtte bøye dere ned for å slaktes, fordi jeg kalte, og dere svarte ikke, fordi jeg talte, og dere hørte ikke, men gjorde det som var ondt i mine øyne, og valgte det jeg ikke hadde behag i.
- ¹³ Derfor sier Herren Herren: Se, mine tjenere skal ete, men dere skal sulte. Se, mine tjenere skal drikke, men dere skal tørste. Se, mine tjenere skal glede seg, men dere skal stå der med skammen.
- ¹⁴ Se, mine tjenere skal juble av hjertens lyst, men dere skal skrike av hjertets pine og hyle i fortvilelse.
- ¹⁵ Og navnet deres skal dere etterlate til en ed for mine utvalgte, og Herren Herren skal drepe deg. Men sine tjenere skal han kalle med et annet navn,
- ¹⁶ så den som velsigner seg på jorden, skal velsigne seg i den trofaste Gud, og den som sverger på jorden, skal sverge ved den trofaste Gud. For de tidligere trengsler er glemt og skjult for mine øyne.

En ny himmel og en ny jord

17 For se, jeg skaper en ny himmel og en ny jord. Og de første ting skal ikke minnes, ingen skal lenger komme dem i hu.

18 Ja, gled og fryd dere til evig tid over det jeg skaper! For se, jeg skaper Jerusalem til jubel og hennes folk til fryd.

19 Og jeg vil juble over Jerusalem og fryde meg i mitt folk. Gråt eller skrik skal ikke lenger høres der.

20 Det skal ikke lenger finnes noe spedbarn som bare lever få dager, eller en gammel mann som ikke fyller sine dagers mål. Nei, en ung mann skal den være som dør hundre år gammel, og hundre år gammel skal den synder bli som forbannes.

21 De skal bygge hus og bo i dem og plante vingårder og ete deres frukt.

22 Ikke skal de bygge og en annen bo, ikke skal de plante og en annen ete. Nei, som treets dager skal mitt folks dager være, og mine utvalgte skal selv få nyte frukten av sine henders gjerning.

23 De skal ikke gjøre seg strev forgjeves og ikke føde barn til en brå død. For de er en ætt som er velsignet av Herren, og de får ha sine etterkommere hos seg.

24 Og det skal skje: Før de roper, skal jeg svare, mens de ennå taler, skal jeg høre.

25 Ulven og lammet skal beite sammen, løven skal ete halm som oksen, og ormen får støv til mat. Ingen skal gjøre noe ondt og ingen skal ødelegge noe på hele mitt hellige berg, sier Herren.

Jesaja 66

Frelse og fortapelse

1 Så sier Herren: Himmelen er min trone, og jorden er en skammel for mine føtter. Hva slags hus kunne dere bygge meg, og hvor skulle det finnes et hvilested for meg?

2 Alt dette har jo min hånd gjort, og slik ble alt dette til, sier Herren. Men den jeg vil se til, det er den elendige, og den som har en nedbrutt ånd og er forferdet over mitt ord.

3 Den som slakter en okse, er som den som dreper en mann. Den som ofrer et lam, er som den som bryter nakken på en hund. Den som ofrer matoffer, er som den som ofrer svineblod. Den som bærer fram påminningsoffer av virak, er som den som priser avguder. Likesom de har valgt sine egne veier, og deres sjel har behag i deres avskyelige gudebilder,

⁴ så vil jeg velge å gjøre ondt imot dem. Det de er redde for, vil jeg la komme over dem. For jeg ropte, men ingen svarte, jeg talte, men de hørte ikke, de gjorde det som var ondt i mine øyne, og valgte det jeg ikke hadde behag i.

⁵ Hør Herrens ord, dere som er forferdet over hans ord! Deres brødre som hater dere, som støter dere fra seg for mitt navns skyld, de sier: La Herren vise sin herlighet, så vi kan få se at dere blir glade! - Men de skal bli til skamme.

⁶ Hør! Larm fra byen! En røst fra templet, Herrens røst, han som gjengjelder sine fiender det de har gjort!

⁷ Før hun var i barnsnød, har hun født. Før veene kom over henne, har hun født et guttebarn til verden.

⁸ Hvem har hørt slikt? Hvem har sett slike ting? Kommer et land til verden på én dag, eller blir et folk født på én gang? For Sion har vært i barnsnød, og med det samme har hun født sine sønner.

⁹ Skulle jeg åpne morslivet og ikke la barnet bli født? sier Herren. Eller skulle jeg som lar barnet bli født, lukke morslivet igjen? sier din Gud.

¹⁰ Gled dere med Jerusalem og juble over henne, alle dere som elsker henne! Fryd dere, ja, fryd dere med henne, alle dere som sørger over henne!

¹¹ Så skal dere få die og bli mett av hennes lindrende bryst, suge og glede dere ved hennes store herlighet.

¹² For så sier Herren: Se, jeg lar fred komme over henne som en flod og hedningenes herlighet som en overstrømmende bekk. Og dere skal få die, på armen skal dere bli båret, og på fanget skal dere bli kjærtegnet.

¹³ Som en mor trøster sitt barn, slik vil jeg trøste dere. I Jerusalem skal dere få trøst.

¹⁴ Dere skal se det, og deres hjerte skal fryde seg. Deres ben skal bli frodige som gresset. Det skal kjennes at Herrens hånd er med hans tjenere. Men han skal bli vred på sine fiender.

¹⁵ For se, Herren skal komme i ild, og hans vogner skal være som stormvind. Han kommer for å gjøre gjengjeld i sin glødende vrede og med truende flammer.

¹⁶ For med ild skal Herren holde dom og med sitt sverd skal han slå alt kjød. Mange skal det bli som Herren slår i hjel.

¹⁷ De som helliger og renser seg for å gå til hagene etter en som er midt iblant dem, de som eter svinekjøtt og avskyelige dyr, til og med mus, de skal omkomme alle sammen, sier Herren.

18 Og jeg, jeg gjør deres gjerninger og tanker til intet. Den tid kommer da jeg samler alle folk og tungemål, og de skal komme og se min herlighet.

19 Jeg vil gjøre et tegn på dem og sende noen av de unnskomne blant dem til hedningefolkene, til Tarsis, Pul og Lud, bueskytterne, til Tubal og Javan, til de fjerne kyster som ikke har hørt gjetordet om meg og ikke sett min herlighet. Og de skal kunngjøre min herlighet blant hedningefolkene.

20 Fra alle hedningefolkene skal de komme med alle deres brødre til matoffer for Herren, på hester, på vogner, i bærestoler, på muldyr og på raske kameler, og de skal føre dem opp på mitt hellige berg i Jerusalem, sier Herren, slik som Israels barn bærer matofferet i rene kar til Herrens hus.

21 Også av dem vil jeg ta meg noen til prester og til levitter, sier Herren.

22 For likesom den nye himmelen og den nye jorden, som jeg skaper, blir stående til evig tid for mitt åsyn, sier Herren, slik skal også deres ætt og det navn dere har, bli stående til evig tid.

23 Og det skal skje: Nymåne etter nymåne og sabbat etter sabbat skal alt kjød komme for å tilbe for mitt åsyn, sier Herren.

24 Og de skal gå ut og se på de døde kroppene av de menn som har syndet mot meg, for deres orm skal ikke dø, og deres ild skal ikke slukkes, og de skal være en gru for alt kjød.

Jeremia

Jeremia 1

Herren kaller Jeremia til profet

- ¹ Ord av Jeremia, sønn av Hilkia, en av prestene i Anatot i Benjamins land.
- ² Herrens ord kom til ham i de dager da Josjia, Amons sønn, var konge i Juda, i det trettende året av hans regjering,
- ³ og siden i de dager da Jojakim, Josjias sønn, var konge i Juda, og helt til slutten av Judas konge Sidkias, Josjias sønns ellefte år, da Jerusalems innbyggere ble bortført i den femte måneden.
- ⁴ Herrens ord kom til meg, og det lød så:
- ⁵ Før jeg dannet deg i mors liv, kjente jeg deg, og før du kom ut av mors skjød, helliget jeg deg. Jeg satte deg til en profet for folkene.
- ⁶ Men jeg sa: Å, Herre Herre! Se, jeg forstår meg ikke på å tale, for jeg er ung.
- ⁷ Da sa Herren til meg: Si ikke: Jeg er ung! Du skal gå til alle dem jeg sender deg til, og alt det jeg befaler deg, skal du tale.
- ⁸ Frykt ikke for dem, for jeg er med deg og vil redde deg, sier Herren.
- ⁹ Og Herren rakte ut sin hånd og rørte ved min munn. Og Herren sa til meg: Se, jeg legger mine ord i din munn.
- ¹⁰ Se, jeg setter deg i dag over folkene og over rikene til å rykke opp og rive ned, til å ødelegge og bryte ned, til å bygge og til å plante.

Herren stadfester kallet ved to syner

- ¹¹ Og Herrens ord kom til meg. Det lød så: Hva ser du, Jeremia? Jeg svarte: Jeg ser en stav av det våkne treet.
- ¹² Da sa Herren til meg: Du så rett. For jeg vil våke over mitt ord, så jeg fullbyrder det.
- ¹³ Og Herrens ord kom til meg for andre gang: Hva ser du? Jeg svarte: Jeg ser en kokende gryte, og den er vendt hit fra nord.
- ¹⁴ Og Herren sa til meg: Fra nord skal ulykken slippes løs over alle landets innbyggere.
- ¹⁵ For se, jeg kaller på alle folkestammer i rikene mot nord, sier Herren. De skal komme og sette hver sin stol ved inngangen til Jerusalems porter og mot alle dets murer rundt omkring og mot alle byene i Juda.

¹⁶ Og jeg vil avsi mine dommer over dem på grunn av all deres ondskap, fordi de forlot meg og brente røkelse for andre guder og tilba sine egne henders verk.

¹⁷ Men du skal binde opp om deg og stå opp og tale til dem alt det jeg befaler deg. Vær ikke redd for dem, så jeg ikke skal gjøre deg redd for dem!

¹⁸ Og se, jeg gjør deg i dag til en fast borg og til en jernstøtte og til en kobbermur mot hele landet - mot Judas konger, mot dets høvdinge, mot dets prester og mot folket i landet.

¹⁹ De skal kjempe mot deg, men ikke få overhånd over deg. For jeg er med deg, sier Herren. Jeg vil redde deg.

Jeremia 2

Herren klager over folkets frafall

¹ Og Herrens ord kom til meg, og det lød så:

² Gå av sted og rop ut for Jerusalems ører og si: Så sier Herren: Jeg minnes din ungdoms hengivenhet, dine forlovelsesdagers kjærlighet, hvordan du fulgte meg i ørkenen, i et land hvor ingen sår.

³ Hellig var Israel for Herren, hans førstegrøde. Alle som ville fortære ham, måtte bøte. Ulykke kom over dem, sier Herren.

⁴ Hør Herrens ord, Jakobs hus og alle ætter av Israels hus!

⁵ Så sier Herren: Hva urett har deres fedre funnet hos meg, siden de gikk langt bort fra meg og fulgte de tomme guder og selv ble tomme?

⁶ De sa ikke: Hvor er Herren, som førte oss opp fra landet Egypt, som ledet oss i ørkenen, i et land med ødemarker, fullt av kløfter, et land med tørke og dødsskygge, et land der ingen mann har ferdes, og ikke noe menneske har bodd?

⁷ Og jeg førte dere inn i et land med fruktbare marker, så dere fikk ete av dets frukt og dets gode ting. Men da dere kom inn, gjorde dere mitt land urent, og min arv til en motbydelighet.

⁸ Prestene sa ikke: Hvor er Herren? De som syslet med loven, kjente meg ikke. Hyrdene falt fra meg. Profetene spådde ved Ba'al og fulgte dem som ikke kan hjelpe.

⁹ Derfor fortsetter jeg å gå i rette med dere, sier Herren. Ja, med deres barnebarn vil jeg gå i rette.

¹⁰ Dra over til kitteernes øyer og se. Send bud til Kedar og gi nøye akt. Se om noe slikt er skjedd!

- 11** Har vel et hedningefolk byttet bort sine guder, enda de ikke er guder? Men mitt folk har byttet bort sin ære mot det som ikke kan hjelpe.
- 12** Bli forferdet, dere himler, over dette! Skjelv av skrekk, sier Herren.
- 13** For to onde ting har mitt folk gjort: Meg har de forlatt, kilden med det levende vann, og de har hogd seg ut brønner, sprukne brønner som ikke holder vann.
- 14** Er Israel en trell? Er han født som trell? Hvorfor er han blitt røvet?
- 15** Unge løver brølte mot ham. De lot sin røst høre, og de gjorde hans land til en ørken. Hans byer ble brent ned, så ingen bor i dem.
- 16** Også Memfis' og Tahpenes' barn gjorde ditt hode skallet.
- 17** Har du ikke gjort deg selv alt dette, fordi du forlot Herren din Gud den tid han ville lede deg på veien?
- 18** Og nå, hvorfor tar du veien til Egypt for å drikke Sikors vann? Og hvorfor tar du veien til Assyria for å drikke elvens vann?
- 19** Din egen ondskap tukter deg, og ditt frafall straffer deg. Kjenn da og se hvor ondt og bittert det er at du forlater Herren din Gud, og at du ikke lenger frykter meg, sier Herren Herren, hærskares Gud.

Herren vil straffe folket

- 20** Fra gammel tid brøt du ditt åk og rev i stykker dine bånd. Du sa: Jeg vil ikke tjene. Men på hver høy bakke og under hvert grønt tre la du deg ned og drev hor.
- 21** Jeg hadde plantet deg som et edelt vintre, helt igjennom av ekte sæd. Hvordan er du da blitt omskapt for meg til et uekte, vilt vintre?
- 22** Om du så ville rense deg med pottaske og bruke mye lut, så skulle likevel din misgjerning være skitten for mitt åsyn, sier Herren Herren.
- 23** Hvordan kan du si: Jeg er ikke blitt uren, jeg har ikke gått etter Ba'alene? Se på din vei i dalen! Forstå hva du har gjort, du lette kamelhoppe som løper hit og dit!
- 24** Lik et villesel som er vant til ørkenen, snapper hun etter været i sin sjels begjær. Hvem kan dempe hennes brunst? Alle de som søker henne, slipper å løpe seg trett! I hennes måned finner de henne.
- 25** La ikke din fot bli bar og din strupe bli tørst! Men du sier: Det nytter ikke! Nei! Jeg elsker fremmede, og etter dem vil jeg gå.
- 26** Likesom en tyv må skamme seg når han blir grepet, slik må Israels hus skamme seg, de selv, deres konger, deres høvdinger, deres prester og deres profeter.

27 For de sier til treet: Du er min far! - og til steinen: Du har født meg! De har vendt ryggen til meg og ikke ansiktet. Men når ulykken kommer, sier de: Reis deg og hjelp oss!

28 Hvor er da dine guder som du laget deg? La dem reise seg, om de kan hjelpe deg når ulykken kommer! For så mange som dine byer er, så mange er dine guder blitt, Juda!

29 Hvorfor tretter dere med meg? Dere er alle sammen falt fra meg, sier Herren.

30 Forgjeves slo jeg deres barn, de tok ikke imot tukt. Deres eget sverd fortærte profetene som en herjende løve.

31 Du onde slekt! Gi akt på Herrens ord! Har jeg vært en ørken for Israel eller et belgmørkt land? Hvorfor sier mitt folk: Vi går hvor vi vil! Vi vil ikke lenger komme til deg.

32 Mon en jomfru glemmer sitt smykke, en brud sitt belte? Men mitt folk har glemt meg i dager uten tall.

33 Hvor dyktig du styrer din vei til elskov! Slik har du også lært dårlige kvinner dine veier.

34 Blod av fattige sjeler er funnet på kappeflikene dine. Du grep dem ikke i innbrudd. Men til tross for alt dette

35 sier du likevel: Jeg er uskyldig, hans vrede har for visst vendt seg fra meg! - Se, jeg vil gå i rette med deg fordi du sier: Jeg har ikke syndet.

36 Hvorfor farer du så meget omkring og skifter din vei? Også ved Egypt skal du bli til skamme, slik som du ble til skamme ved Assyria.

37 Også derfra skal du gå ut med hendene på hodet. For Herren har forkastet dem du setter din lit til, og du skal ikke ha noen lykke med dem.

Jeremia 3

Landet er blitt urent

1 Det heter: Når en mann lar sin kone fare, og hun går fra ham og blir en annen manns kone, kan han da komme tilbake til henne igjen? Ville ikke da landet bli vanhelliget? Og du, du har drevet hor med mange venner og skulle enda komme tilbake til meg igjen? sier Herren.

2 Løft dine øyne til de nakne haugene og se: Finnes det noe sted hvor du ikke er blitt vanæret? Ved veiene satt du og ventet på dem, som en araber i ørkenen. Og du vanhelliget landet ved ditt hor og din ondskap.

3 Derfor ble regnbygene holdt tilbake, og senregnet falt ikke. Men du hadde en horkvinnes panne, du ville ikke skamme deg.

- ⁴ Har du ikke nettopp nå ropt til meg: Min far, du er min ungdoms venn!
- ⁵ Mon han vil holde fast ved sin vrede for alltid eller bevare sin harme til evig tid? Se, slik talte du, og enda gjorde du alt det onde du bare kunne.
- ⁶ Herren sa til meg i kong Josjias dager: Har du sett hva Israel, den frafalne kvinnen, har gjort? Hun gikk opp på hvert høyt fjell og inn under hvert grønt tre og drev hor der.
- ⁷ Og jeg sa: Når hun har gjort alt dette, vil hun vende tilbake til meg. Men hun vendte ikke tilbake. Og det så hennes søster Juda, den troløse.
- ⁸ Jeg så at enda jeg hadde latt den frafalne, Israel, fare og gitt henne hennes skilsmissebrev, fordi hun hadde brutt ekteskapet, fryktet likevel ikke hennes søster Juda, den troløse, men gikk av sted og drev hor hun også.
- ⁹ Med sitt frekke horeliv vanhelliget hun landet. Hun brøt ekteskapet med stein og med tre.
- ¹⁰ Enda vendte hennes troløse søster Juda ikke tilbake til meg av hele sitt hjerte, men hun bare hyklet, sier Herren.
- ¹¹ Og Herren sa til meg: Den frafalne, Israel, har vist seg mer rettferdig enn den troløse, Juda.

Herren ber Israel vende om

- ¹² Gå av sted og rop ut disse ordene mot nord og si: Vend tilbake, Israel, du frafalne, sier Herren. Jeg vil ikke se på dere i vrede. For jeg er nådig, sier Herren, jeg vil ikke være vred til evig tid.
- ¹³ Bare erkjenn din misgjerning, at du er falt fra Herren din Gud. På forskjellige veier løp du om til de fremmede guder, inn under hvert grønt tre, og på min røst har dere ikke hørt, sier Herren.
- ¹⁴ Vend tilbake, frafalne barn! sier Herren. For jeg er deres herre. Jeg vil ta dere, én av en by og to av en ætt, og føre dere til Sion.
- ¹⁵ Og jeg vil gi dere hyrder etter mitt hjerte. De skal vokte dere med forstand og visdom.
- ¹⁶ Når dere blir et stort og tallrikt folk i landet i de dager, sier Herren, da skal de ikke lenger tale om Herrens paktsark eller tenke på den. De skal ikke minnes den og ikke savne den, og det skal ikke lenger bli laget noen slik ark.
- ¹⁷ På den tiden skal de kalle Jerusalem Herrens trone. Og alle folkene skal samle seg der, til Herrens navn i Jerusalem. De skal ikke mer følge sitt onde, harde hjerte.
- ¹⁸ I de dager skal Judas hus gå til Israels hus. De skal komme sammen fra landet i nord til det landet jeg ga deres fedre til arv.

¹⁹ Og jeg, jeg sa: Hvor høyt vil jeg ikke sette deg blant barna og gi deg et fagert land, den herligste arv blant folkene! Og jeg sa videre: Dere skal rope til meg: Min far! og ikke vende dere bort fra meg.

²⁰ Men sannelig, som en kvinne er troløs mot sin venn, slik har dere vært troløse mot meg, Israels hus! sier Herren.

²¹ En røst høres på de nakne haugene, Israels barns gråt og bønner. For de har gått på onde veier, de har glemt Herren sin Gud.

²² Vend tilbake, frafalne barn! Jeg vil lege deres frafall. - Se, vi kommer til deg, for du er Herren vår Gud.

²³ Sannelig, det er til ingen nytte at dere larmer på haugene. Sannelig, i Herren vår Gud er Israels frelse!

²⁴ Men den skammelige avgudsdyrkelsen har fortært frukten av våre fedres arbeid helt fra vår ungdom av, deres småfe og storfe, deres sønner og døtre.

²⁵ La oss ligge i vår vanære, og la vår skam dekke oss! For mot Herren vår Gud har vi syndet, vi og våre fedre, fra vi var unge og til denne dag. Vi har ikke hørt på Herrens, vår Guds røst.

Jeremia 4

¹ Dersom du vil vende om, Israel, så vend tilbake til meg, sier Herren. Og dersom du tar dine styggedommer bort fra mitt åsyn, skal du ikke vanke hjemløs om.

² Dersom du sverger: Så sant Herren lever! - i sannhet, med rett og rettferdighet, da skal hedningefolk velsigne seg i ham og rose seg av ham.

³ For så sier Herren til Judas menn og til Jerusalem: Bryt dere nytt land og så ikke blant torner!

Profeten forutsier invasjon fra en fryktelig fiende

⁴ Omskjær dere for Herren og ta bort hjertets forhud, Judas menn og Jerusalems innbyggere! Ellers skal min harme fare ut som ild og brenne, uten at noen slokker, for deres onde gjerningers skyld.

⁵ Forkynn det i Juda og kunngjør det i Jerusalem og si: Blås i horn i landet! Rop ut med full røst og si: Samle dere og la oss gå inn i de befestede byene!

⁶ Løft opp banner bort imot Sion, flytt bort, stans ikke! Jeg lar ulykke komme fra nord og stor ødeleggelse.

⁷ En løve har reist seg fra sitt kratt, han som ødelegger folkene, har brutt opp, har dratt ut fra sitt hjem for å gjøre ditt land til en ørken. Dine byer skal ødelegges, så ingen bor der.

⁸ Derfor, bind opp om dere med sekk, klag og skrik! For Herrens brennende vrede har ikke vendt seg fra oss.

⁹ På den dagen, sier Herren, skal kongens forstand og høvdingenes forstand svikte, og prestene skal forferdes og profetene bli fylt av redsel.

¹⁰ Da sa jeg: Å, Herre Herre! Sannelig, ille har du sveket dette folket og Jerusalem, da du sa: Dere skal få fred! Og nå er sverdet trengt inn i sjelen.

¹¹ På den tiden skal det bli sagt til dette folket og til Jerusalem: En brennende vind fra de nakne haugene i ørkenen blåser mot mitt folks datter. Det er ikke en vind til å kaste eller rense korn med.

¹² Nei, en sterkere vind lar jeg komme. Nå vil også jeg avsi dom over dem.

¹³ Se, som skyer drar han opp, og som stormvind er hans vogner. Hans hester er lettere enn ørner. Ve oss, vi er ødelagt.

¹⁴ Rens ondskaperen ut av ditt hjerte, Jerusalem, så du kan bli frelst! Hvor lenge skal dine syndige tanker bo i ditt indre?

¹⁵ For en røst kommer med melding fra Dan og varsler ondt fra Efra'ims fjell.

¹⁶ Forkynn det for folkene, kunngjør det for Jerusalem: En beleiringshær kommer fra det fjerne land, og de lar sin røst høre mot byene i Juda.

¹⁷ Som vaktmenn på en åker beleirer de henne på alle kanter. For hun har vært gjenstridig mot meg, sier Herren.

¹⁸ Din egen ferd og dine egne gjerninger har ført dette over deg. Dette er frukten av din ondskap, at det er bittert, at det når like til ditt hjerte.

Profeten klager over ødeleggelsen som nå kommer

¹⁹ Mitt indre, mitt indre! Jeg skjelver av angst! Å, mitt hjertes vegger! Mitt hjerte bruser i meg, jeg kan ikke tie! For hornets klang, krigsskrik har du hørt, min sjell!

²⁰ Ødeleggelse på ødeleggelse roper de om. Hele landet er ødelagt. Brått er mine telt ødelagt, i et øyeblikk mine teltduker.

²¹ Hvor lenge skal jeg se banneret? Hvor lenge skal jeg høre hornets klang?

²² Uklokt er mitt folk, meg kjenner de ikke. De er uvettige barn, og uforstandige er de. De er kloke til å gjøre ondt, men å gjøre det gode skjønner de ikke.

²³ Jeg så jorden, og se, den var øde og tom. Jeg så opp til himmelen, og dens lys var borte.

²⁴ Jeg så fjellene, og se, de bevet, og alle haugene skalv.

²⁵ Jeg så, og se, det var ikke noe menneske mer, alle himmelens fugler var fløyet bort.

²⁶ Jeg så, og se, det fruktbare landet var en ørken. Alle dets byer var brutt ned av Herren, av hans brennende vrede.

²⁷ For så sier Herren: Hele landet skal bli til ørken. Men jeg vil ikke gjøre helt ende på det.

²⁸ Derfor skal jorden sørge, og himmelen der oppe skal mørkne til, for jeg har talt det og villet det slik. Jeg angrer det ikke og tar det ikke tilbake.

²⁹ Alle byer er på flukt for larmen av ryttere og bueskyttere. De går inn i skogene og stiger opp på fjellene. Alle byene er forlatt, det er ingen som bor i dem.

³⁰ Og du, når du blir ødelagt, hva vil du da gjøre? Om du kler deg i purpur, om du pryder deg med gullstas, om du gjør dine øyne store med sminke, så gjør du deg yndig til ingen nytte. Dine elskere forsmår deg, de vil ta ditt liv.

³¹ Jeg hører et rop som av en kvinne i barnsnød, et angstskrik som fra en kvinne når hun føder sitt første barn. Det er Sions datter som roper. Hun stønner, hun strekker hendene ut og sier: Ve meg! Min sjel synker maktløs ned i morderes hender.

Jeremia 5

Herren må straffe folket på grunn av Israels troløshet

¹ Gå omkring i gatene i Jerusalem og se etter og gi akt. Let på torgene om dere finner noen, om det er noen som gjør rett, som legger vekt på redelighet! Så vil jeg tilgi byen.

² Om de sier: Så sant Herren lever! - så sverger de likevel falskt.

³ Herre! Dine øyne ser etter trofasthet. Du slo dem, men de kjente ingen smerte. Du gjorde ende på dem, men de ville ikke ta imot tukt. De gjorde sitt ansikt hardere enn stein. De ville ikke vende om.

⁴ Da sa jeg: Det er bare fattigfolk. De er uforstandige, for de kjenner ikke Herrens vei, sin Guds rett.

⁵ Jeg vil nå gå til storfolk og tale med dem. For de kjenner Herrens vei, sin Guds rett. Men nettopp de har alle sammen brutt åket og revet i stykker båndene.

⁶ Derfor skal løven fra skogen slå dem, ulven fra villmarkene ødelegge dem. Leoparden lurar utenfor byene, hver den som går ut av dem, skal bli revet i stykker. For mange er deres overtredelser, tallrike deres frafall.

⁷ Hvorfor skulle jeg tilgi deg? Dine barn har forlatt meg og sverget ved guder som ikke er guder. Jeg mettet dem, men de brøt ekteskapet og flokket seg i horkvinnens hus.

- ⁸ Som velnærte hester er de tidlig på ferde. De vrinsker, hver etter sin nestes kone.
- ⁹ Skulle jeg ikke straffe slikt? sier Herren. Eller skulle min sjel ikke hevne seg på et folk som dette?
- ¹⁰ Stig opp på dets murer og ødelegg. Men gjør ikke helt ende på det! Ta bort vinrankene, de hører ikke Herren til!
- ¹¹ For Israels hus og Judas hus har båret seg troløst at mot meg, sier Herren.
- ¹² De har fornektet Herren og sagt: Han er ikke til! Det skal ikke komme noen ulykke over oss, sverd og hunger skal vi ikke se.
- ¹³ Profetene skal bli til vind, for Herrens ord er ikke i dem. Det skal gå dem som de selv sier.
- ¹⁴ Derfor sier Herren, hærskares Gud: Fordi dere taler slike ord, se, så gjør jeg mine ord i din munn til en ild og dette folk til ved, og ilden skal fortære dem.
- ¹⁵ Se, jeg lar et folk fra det fjerne komme over dere, Israels hus, sier Herren. Et kraftig folk er det, et folk fra eldgammel tid, et folk med et tungemål du ikke kjenner, og en tale du ikke forstår.
- ¹⁶ Deres kogger er som en åpen grav, de er alle sammen kjemper.
- ¹⁷ De skal fortære din høst og ditt brød, de skal fortære dine sønner og dine døtre. De skal fortære ditt småfe og storfe. De skal fortære ditt vintre og fikentre. Dine befestede byer som du setter din lit til, skal de bryte ned med sverd.
- ¹⁸ Men selv i de dager, sier Herren, vil jeg ikke gjøre helt ende på dere.
- ¹⁹ Når de da sier: Hvorfor har Herren vår Gud gjort alt dette mot oss? - da skal du si til dem: Likesom dere forlot meg og tjente fremmede guder i deres eget land, slik skal dere også tjene fremmede herrer i et land som ikke er deres.
- ²⁰ Forkynn dette i Jakobs hus og kunngjør det i Juda og si:
- ²¹ Hør dette, du uvettige og uforstandige folk, som har øyne, men ikke ser, som har ører, men ikke hører!
- ²² Vil dere ikke frykte meg, sier Herren, vil dere ikke skjelve for mitt åsyn? Jeg som har satt sanden til grense for havet, til en evig demning som det ikke kan komme over. Om så bølgene raser, makter de ingenting. Om de bruser, kan de ikke komme over den.
- ²³ Men dette folket har et trossig og gjenstridig hjerte. De har veket fra ham og er gått bort.

²⁴ De har ikke sagt i sitt hjerte: La oss frykte Herren vår Gud, som gir regn i rette tid, både tidligregn og senregn, han som holder ved lag for oss den ordningen han har fastsatt for de ukene vi kan høste i.

²⁵ Deres misgjerninger har gjort at alt dette er kommet i ulage for dere. Deres synder har holdt det gode borte fra dere.

²⁶ For det finnes ugudelige blant mitt folk. De legger seg på lur, likesom fuglefangere dukker seg ned. De setter ut snarer og fanger mennesker.

²⁷ Som et bur er fullt av fugler, slik er deres hus fulle av svik. Derfor er de blitt store og rike.

²⁸ De er blitt fete, de glinser, de strømmer over av ondt. De dømmer ikke rett i noen sak, ikke i den farløses sak så de fremmer den. Og fattigfolk hjelper de ikke til å få sin rett.

²⁹ Skulle jeg ikke straffe slikt, sier Herren. Skulle min sjel ikke hevne seg på et folk som dette?

³⁰ Forferdelige og avskyelige ting skjer i landet.

³¹ Profetene profeterer løgn, og prestene styrer etter deres råd, og mitt folk vil gjerne ha det slik. Men hva vil dere gjøre når enden på dette kommer?

Jeremia 6

Jerusalem skal bli ødelagt på grunn av sin ugudelighet

¹ Flykt bort, Benjamins barn, ut av Jerusalem! Blås i horn i Tekoa og reis opp et tegn over Bet-Hakkerem! For ulykke truer fra nord med stor ødeleggelse.

² Sions datter, den fagre og forkjælte, gjør jeg til intet.

³ Til henne skal gjeterne komme med sine flokker. De slår opp telt rundt omkring henne, de beiter av hver sitt stykke.

⁴ Innvi dere til krig mot henne! Stå opp og la oss dra opp om middagen! Ve oss! For dagen heller, og kveldens skygger blir lange.

⁵ Stå opp og la oss dra opp om natten og la oss ødelegge hennes palasser!

⁶ For så sier Herren, hærskares Gud: Fell trær og kast opp en voll mot Jerusalem! Det er byen som skal hjemsøkes. Den er full av undertrykkelse.

⁷ Som en brønn lar vannet strømme ut, slik lar den sin ondskap strømme ut. Vold og ødeleggelse høres i den, sår og slag er alltid for mitt åsyn.

⁸ La deg advare, så min sjel ikke skal vende seg fra deg, Jerusalem, så jeg ikke skal gjøre deg til en ørken, til ubyggd land!

⁹ Så sier Herren, hærskares Gud: En etterhøst skal de holde på det som er blitt tilbake av Israel, likesom på et vintre. Rekk hånden ut til vinrankene igjen og igjen, lik en som plukker vindruer.

¹⁰ Hvem skal jeg tale til og vitne for, så de hører? Se, deres øre er uomskåret, så de ikke kan høre. Se, Herrens ord er blitt til spott blant dem, de har ingen glede i det.

¹¹ Men jeg er fylt av Herrens vrede. Jeg er trett av å holde den tilbake. Øs den ut over barnet på gaten og over de unge menns fortrolige krets! Ja, både mann og kvinne skal rammes, både den gamle og den eldgamle.

¹² Deres hus skal gå over til andre, likeså deres marker og deres koner. For jeg vil rekke ut min hånd mot landets innbyggere, sier Herren.

¹³ For alle sammen, både små og store, søker urettferdig vinning. Både profet og prest farer med svik.

¹⁴ De leger mitt folks skade på lettferdig vis, idet de sier: Fred! Fred! Og det er ingen fred.

¹⁵ De skal bli til skamme, for de har gjort avskyelige ting. De skammer seg ikke, og vet ikke hva det er å rødme av skam. Derfor skal de falle blant dem som faller. På den tiden jeg hjemsøker dem, skal de snuble, sier Herren.

¹⁶ Så sa Herren: Stå på veiene og se til. Spør etter de gamle stier. Spør hvor veien går til det gode, og vandre på den! Så skal dere finne hvile for deres sjeler. Men de sa: Vi vil ikke vandre på den.

¹⁷ Jeg satte vektere over dere og sa: Gi akt på hornets klang! Men de sa: Vi vil ikke gi akt.

¹⁸ Derfor hør, dere hedningefolk, og vit, du menighet, hva som skjer iblant dem.

¹⁹ Hør, du jord! Se, jeg lar ulykke komme over dette folket, som en frukt av deres onde råd. For de har ikke gitt akt på mine ord, og de har forkastet min lov.

²⁰ Hva skal jeg med virak fra Sjeba og med den beste kalmus fra et fjernt land? Brennofrene deres er ikke til velbehag for meg, og slaktofrene vil jeg ikke ha.

²¹ Derfor sier Herren: Se, jeg setter støttesteiner for dette folket, og både fedre og barn skal snuble over dem. Granne med granne skal omkomme.

Et grusomt folk kommer fra nord

²² Så sier Herren: Se, et folk kommer fra landet i nord, et stort folk skal bryte opp fra jordens ytterste ende.

²³ Bue og spyd holder de i hånden. De er grusomme og skåner ingen. Deres røst bruser som havet. På hester kommer de ridende, rustet som krigsmenn går de mot deg, Sions datter!

²⁴ Vi har hørt ryktet om det, våre hender er blitt kraftløse. Angst har grepet oss, smerter som hos en fødende kvinne.

²⁵ Gå ikke ut på marken og vandre ikke på veien! For fienden har sverd, det er redsel på alle kanter.

²⁶ Mitt folks datter! Bind opp om deg med sekk og velt deg i aske! Hold sorg som over det eneste barnet, bitter veklage! Brått kommer ødeleggeren over oss.

²⁷ Jeg har satt deg til å prøve mitt folk, som en prøver gull, for at du skal kjenne og prøve deres vei.

²⁸ De er alle sammen stridige opprørere. De går omkring som baktalere. De er kobber og jern. De gjør alle det som er til skade.

²⁹ Blåsebelgen blåser, men blyet er like uberørt. Forgjeves har de smeltet og smeltet, og de onde er ikke skilt ut.

³⁰ De kalles vraket sølv, for Herren har vraket dem.

Jeremia 7

Jeremia taler til folket

¹ Dette er det ordet som kom til Jeremia fra Herren:

² Still deg i porten til Herrens hus og rop ut dette ordet og si: Hør Herrens ord, hele Juda, dere som går inn gjennom disse portene for å tilbe Herren.

³ Så sier Herren, hærskares Gud, Israels Gud: Bedre deres veier og deres gjerninger! Så vil jeg la dere bo på dette stedet.

⁴ Fest ikke lit til løgnaktige ord, når folk sier: Her er Herrens tempel, Herrens tempel, Herrens tempel!

⁵ Men dersom dere bedrer deres veier og deres gjerninger, dersom dere skifter rett mellom mann og mann,

⁶ ikke undertrykker den fremmede, den farløse og enken, og ikke utøser uskyldig blod på dette stedet og ikke følger andre guder til ulykke for dere selv,

⁷ da vil jeg la dere bo på dette stedet, i det landet jeg ga deres fedre, fra evighet til evighet.

⁸ Se, dere fester lit til løgnaktige ord - til ingen nytte.

- ⁹ Hva så? Dere stjeler, slår i hjel, bryter ekteskapet, sverger falskt og brenner røkelse for Ba'al og følger andre guder, som dere ikke kjenner.
- ¹⁰ Og så kommer dere og står fram for mitt åsyn i dette huset som er kalt ved mitt navn, og sier: Vi er frelst! - og så vil dere fremdeles gjøre alle disse motbydelige tingene!
- ¹¹ Er da dette huset som er kalt med mitt navn, blitt en røverhule i deres øyne? Se, også jeg har sett det, sier Herren.
- ¹² Gå til min bolig som var i Sjilo, der jeg lot mitt navn bo i den første tiden. Se hva jeg har gjort med det på grunn av mitt folk Israels ondskap.
- ¹³ Og nå, fordi dere har gjort alle disse gjerninger, sier Herren, enda jeg talte til dere tidlig og sent, men dere hørte ikke, og jeg kalte på dere, men dere svarte ikke,
- ¹⁴ så vil jeg gjøre med det huset som er kalt med mitt navn, og som dere setter deres lit til, og med det stedet som jeg ga dere og deres fedre, slik som jeg har gjort med Sjilo.
- ¹⁵ Jeg vil kaste dere bort fra mitt åsyn, slik som jeg har kastet bort alle deres brødre, hele Efra'ims ætt.
- ¹⁶ Og du, du skal ikke be for dette folket og ikke bære fram klage og bønn for det og ikke trenge inn på meg, for jeg hører deg ikke.
- ¹⁷ Ser du ikke hva de gjør i byene i Juda og på Jerusalems gater?
- ¹⁸ Barna sanker ved, fedrene tenner opp ild, kvinnene elter deig for å lage kaker for himmelens dronning. De utøser drikkoffer for andre guder, for å vekke min vrede.
- ¹⁹ Men er det meg de krenker? sier Herren. Mon ikke seg selv, så deres ansikter skal rødme av skam?
- ²⁰ Derfor sier Herren Herren: Se, min vrede og min harme blir utøst over dette stedet, over menneskene og dyrene, over markens trær og jordens frukt, og den skal brenne og ikke sløkkes.
- ²¹ Så sier Herren, hærskares Gud, Israels Gud: Legg bare deres brennoffer til deres slaktoffer og et kjøtt!
- ²² For den dagen jeg førte deres fedre ut av landet Egypt, talte jeg ikke til dem om brennoffer og slaktoffer, jeg ga dem ikke befaling om det.
- ²³ Men dette var det budet jeg ga dem: Hør på min røst! Så vil jeg være deres Gud, og dere skal være mitt folk. Dere skal vandre på alle de veier jeg befaler dere, så skal det gå dere vel.
- ²⁴ Men de hørte ikke og vendte ikke øret til meg. De fulgte sine egne tanker, sitt onde, harde hjerte. De vendte ryggen, ikke ansiktet til meg.

25 Like fra den dagen deres fedre dro ut av landet Egypt, helt til denne dag, sendte jeg daglig til dere alle mine tjenere profetene, tidlig og sent.

26 Men de hørte ikke på meg og vendte ikke øret til meg. De gjorde nakken hard, de bar seg verre at enn sine fedre.

27 Og du skal tale til dem alle disse ordene, men de skal ikke høre på deg. Du skal rope til dem, men de skal ikke svare deg.

28 Du skal si til dem: Dette er det folket som ikke har hørt på Herrens, sin Guds røst og ikke tatt imot tukt. Redeligheten er gått til grunne og er utryddet av deres munn.

29 Klipp av deg håret og kast det bort og stem i en klagesang på de nakne haugene! For Herren har forkastet og støtt fra seg den ætten som han er vred på.

30 For Judas barn har gjort det som er ondt i mine øyne, sier Herren. De har satt sine styggedommer i det huset som er kalt ved mitt navn, og gjort det urent.

31 De har bygd Tofet-haugene i Hinnoms sønns dal for å brenne sine sønner og sine døtre i ilden, noe som jeg ikke har pålagt dem, og som ikke er oppkommet i mitt hjerte.

32 Se, derfor skal dager komme, sier Herren, da en ikke mer skal si Tofet eller Hinnoms sønns dal, men Drapsdalen. Og de skal begrave folk i Tofet, fordi det ikke er plass andre steder.

33 Og dette folkets døde kroppar skal bli til føde for himmelens fugler og for jordens dyr, uten at noen skremmer dem bort.

34 Jeg lar fryds røst og gledes røst, brudgoms røst og bruds røst bli borte i byene i Juda og på Jerusalems gater, for landet skal bli til ørken.

Jeremia 8

1 På den tiden, sier Herren, skal de ta Judas kongers ben og dets høvdingers ben og prestenes ben og profetenes ben og Jerusalems innbyggers ben ut av gravene.

2 Og de skal bre dem ut for solen og månen og hele himmelens hær, som de elsket og dyrket, og som de fulgte og ba om råd og tilba. De skal ikke samles og ikke begraves. Til gjødsel utover marken skal de bli.

3 Og de skal velge døden fremfor livet, alle de som blir igjen av denne onde ætten, på alle de steder som jeg driver dem bort til, sier Herren, hærskares Gud.

Folkets frafall skyldes den falske forkynnelsen

⁴ Du skal si til dem: Så sier Herren: Hvis noen faller, står de da ikke opp igjen? Går noen bort, vender de da ikke tilbake igjen?

⁵ Hvorfor er folket her i Jerusalem falt fra med et evig frafall? De holder fast ved sitt svik og vil ikke vende tilbake.

⁶ Jeg lyttet og hørte etter. Det som ikke er rett, det taler de. Det er ingen som angrr sin ondskap og sier: Hva har jeg gjort! Alle sammen stormer fram som en hest styrter av sted i krigen.

⁷ Selv storken under himmelen kjenner sine tider, og turtelduen og svalen og tranen passer tiden når de skal komme. Men mitt folk kjenner ikke Herrens lov.

⁸ Hvordan kan dere si: Vi er vise, og Herrens lov har vi hos oss? Sannelig, se, til løgn har de skriftlærdes løgnpenn gjort den.

⁹ De vise blir til skamme, de blir forferdet, og ulykken rammer dem. Se, Herrens ord har de forkastet. Hvor skulle de da ha visdom fra?

¹⁰ Derfor vil jeg gi deres hustruer til andre, deres marker til nye eiermenn. For både små og store søker alle sammen urettferdig vinning. Både profeter og prester farer med løgn,

¹¹ og de leger mitt folks skade på lettferdig vis, idet de sier: Fred! Fred! Og det er ingen fred.

¹² De skal bli til skamme, for avskyelige ting har de gjort. De skammer seg ikke, og vet ikke hva det er å rødme av skam. Derfor skal de falle blant dem som faller. På den tiden de blir hjemsøkt, skal de snuble, sier Herren.

¹³ Jeg vil høste dem inn, sier Herren. Det er ingen druer på vintreet og ingen fikener på fikentreet, og bladene er visne. Og jeg vil overgi dem til folk som kommer mot dem.

Folket klager over ødeleggelsen

¹⁴ Hvorfor sitter vi stille? Samle dere og la oss gå inn i de befestede byene og gå til grunne der! For Herren vår Gud vil la oss gå til grunne og gi oss beskt vann å drikke fordi vi har syndet mot Herren.

¹⁵ Vi venter på fred, og det kommer intet godt, på legedoms tid, og se, det kommer forferdelse.

¹⁶ Helt fra Dan kan vi høre lyden av hans fnysende hester. Når hans hingster vrinsker, skjelder hele landet. De kommer og fortærer landet og alt som er i det, byen og dem som bor i den.

¹⁷ For se, jeg sender ormer iblant dere, basilisker som ingen besvergelse hjelper mot, og de skal bite dere, sier Herren.

Profeten klager over at folket går til grunne

¹⁸ Å, måtte jeg få lindring i min sorg! Mitt hjerte er sykt i meg.

¹⁹ Se, mitt folks skrik lyder fra et land langt borte: Er Herren da ikke i Sion? Eller er hennes konge ikke der? - Hvorfor har de vakt min harme med sine utskårne bilder, med fremmede lands falske guder?

²⁰ Innhøstingen er forbi, sommeren er til ende, men vi er ikke frelst.

²¹ Jeg er knust fordi mitt folk er knust. Jeg går i sørgeklær, forferdelse har grepet meg.

²² Er det da ingen balsam i Gilead? Eller er det ingen lege der? Hvorfor er det ikke noen helbredelse for mitt folks datter?

Jeremia 9

¹ Å, om mitt hode var vann, og mitt øye en tårekilde! Da ville jeg dag og natt gråte over de drepte blant mitt folk.

Profeten skildrer frafallet

² Å, om jeg i ørkenen hadde et herberge for veifarende! Da ville jeg forlate mitt folk og gå bort fra dem. For de er alle sammen ekteskapsbrytere, en bande av troløse.

³ De spenner sin tunge som en bue til løgn. Ikke på redelig vis er de blitt sterke i landet, men fra ondt til ondt er de gått fram. Og meg kjenner de ikke, sier Herren.

⁴ Vakt dere, hver for sin venn, og stol ikke på noen bror! For hver bror er en listig bedrager, og hver venn går omkring og baktaler.

⁵ De bruker svik, hver mot sin venn, og sannhet taler de ikke. De har lært opp sin tunge til å tale løgn. De har trettet seg ut med å gjøre urett.

⁶ Du bor midt i svik. I sin svik vil de ikke kjenne meg, sier Herren.

Straffen må komme, - Jerusalem skal bli en ruinhaug

⁷ Derfor sier Herren, hærskares Gud: Se, jeg vil smelte dem og prøve dem. For hvordan skulle jeg gjøre annet, slik som mitt folks datter er?

⁸ Deres tunge er en drepende pil, den taler svik. Med sin munn taler de vennlig til sin neste, og i sitt hjerte legger de snare for ham.

⁹ Skulle jeg ikke hjemsøke dem for dette? sier Herren. Skulle min sjel ikke hevne seg på et folk som dette?

¹⁰ Over fjellene vil jeg oppløfte gråt og klage, og en klagesang over beitemarkene i ørkenen. For de er oppbrent, så ikke noen ferdes der, det høres ikke lyd av kveg der. Både himmelens fugler og dyrene har flyktet og dratt bort.

11 Jeg vil gjøre Jerusalem til en steinrøys, til en bolig for sjakaler, og byene i Juda vil jeg gjøre til en ørken, så ingen bor i dem.

Folket har forlatt Herrens ord

12 Den mann som er vis, han skal skjønne dette. Og den som Herrens munn har talt til, han skal forkynne det: Hvorfor er landet gått til grunne? Hvorfor er det oppbrent som ørkenen, så det ikke er noen som ferdes der?

13 Herren sa: Fordi de forlot min lov, som jeg la fram for dem, og ikke hørte på min røst og ikke fulgte den,

14 men fulgte sitt harde hjerte, og fulgte Ba'alene, slik som deres fedre hadde lært dem,

15 derfor sier Herren, hæskarenes Gud, Israels Gud: Se, jeg gir dette folket malurt å ete og beskt vann å drikke.

16 Jeg vil spre dem blant hedningefolk som de ikke kjente, verken de eller deres fedre. Og jeg vil sende sverdet etter dem, til jeg får gjort ende på dem.

17 Så sier Herren, hæskarenes Gud: Gi akt og kall på klagekvinnene at de skal komme, og send bud på de kyndige kvinnene at de skal

18 skynde seg å komme og oppløfte en klagesang over oss, så våre øyne kan renne med gråt og våre øyelokk flyte med vann!

19 For en klagerøst høres fra Sion: Hvor vi er ødelagt! Vi er blitt dypt vanæret. Vi har måttet forlate landet fordi de har brutt ned våre boliger.

20 Ja, dere kvinner, hør Herrens ord, og la øret gi akt på det hans munn taler. Lær deres døtre klagesang, la den ene lære den andre sørgesang:

21 Døden steg opp i våre vinduer, kom inn i våre palasser, den rev bort de små barna på gatene, de unge mennene på torgene.

22 Si: Så sier Herren: Menneskenes døde kroppar skal ligge som gjødsel på marken og som kornbånd etter høstfolkene, og det er ingen som samler dem.

23 Så sier Herren: Den vise skal ikke rose seg av sin visdom, den sterke skal ikke rose seg av sin styrke, og den rike skal ikke rose seg av sin rikdom!

24 Men den som vil rose seg, la ham rose seg av at han er forstandig og kjenner meg, at jeg er Herren, som gjør miskunn, rett og rettferdighet på jorden. For i det har jeg velbehag, sier Herren.

25 Se, dager kommer, sier Herren, da jeg vil besøke alle uomskårne som er uomskårne,

26 Egypt og Juda og Edom og Ammons barn og Moab og alle med rundklipt hår som bor i ørkenen. For alle hedningefolkene er uomskårne, og hele Israels hus er uomskåret på hjertet.

Jeremia 10

Avgudene er døde bilder

- 1** Hør det ordet Herren har talt til dere, Israels hus!
- 2** Så sier Herren: Venn dere ikke til hedningenes vei. Vær ikke redd for himmelens tegn, fordi hedningene er redde for dem!
- 3** For folkenes skikker er tomhet. De feller et tre i skogen, og treskjærereren lager det til med øks.
- 4** Med sølv og gull pryder de det. Med spiker og hammer fester de det, så det ikke skal falle.
- 5** Som en dreiet søyle er de ting som blir laget, og de kan ikke tale. De må bæres, for de kan ikke gå! Frykt ikke for dem! For de kan ikke gjøre ondt, og det står heller ikke i deres makt å gjøre godt.
- 6** Det er ingen som du, Herre! Stor er du, stort og mektig er ditt navn.
- 7** Hvem skulle ikke frykte deg, du folkenes konge! Det sømmer seg. For blant alle folkenes vismenn og i alle deres riker er det ingen som du.
- 8** Alle sammen er de ufornuftige, de er dårer. Guder av tre lærer bare tomhet.
- 9** Hamret sølv blir innført fra Tarsis, og gull fra Ufas, et verk av treskjærerens og av gullsmedens hender. Blått og rødt purpur er deres kledning, et verk av kunstforstandige menn er de alle sammen.
- 10** Men Herren er Gud i sannhet. Han er en levende Gud og en evig konge. Jorden skjelver for hans vrede. Hedningefolkene kan ikke utholde hans harme.
- 11** Så skal dere si til dem: De guder som ikke har skapt himmelen og jorden, de skal bli borte fra jorden og ikke finnes under himmelen.
- 12** Han er den som skapte jorden ved sin kraft, som grunnfestet jorderike ved sin visdom og spente ut himmelen ved sin forstand.
- 13** Når han lar det tordne, bruser vannene i himmelen. Han lar skyer stige opp fra jordens ender, sender lyn med regn og fører vind ut av sine lagerrom.
- 14** Hvert menneske blir ufornuftig, uten forstand, hver gullsmed har skam av det utskårne bildet. For hans støpte bilder er løgn, det er ingen ånd i dem.
- 15** De er tomhet, et verk som vekker spott. Den tid de blir krevd til regnskap, skal de gå til grunne.
- 16** Slik er ikke han som er Jakobs del. For han er den som har skapt alle ting. Og Israel er den ætt som er hans arv. Herren, hærskares Gud, er hans navn.

Folket skal bli bortført

- 17** Sank ditt gods sammen, dra ut av landet, du som bor i beleirede byer!
- 18** For så sier Herren: Se, jeg vil slynge landets innbyggere bort denne gang, og jeg vil gi dem trengsel så de skal kjenne det.
- 19** Ve meg for et slag jeg har fått! Mitt sår er ulegelig! Men jeg sier: Ja, dette er en plage, og jeg må bære den.
- 20** Mitt telt er ødelagt, og alle mine snorer er slitt av. Mine barn er gått bort fra meg og er ikke mer. Det er ingen som slår opp mitt telt lenger eller henger opp mine tepper.
- 21** For hyrdene var uforstandige og søkte ikke Herren. Derfor gikk de ikke klokt fram, og hele hjorden ble spredt.
- 22** Det lyder et budskap! Se, det kommer, en stor larm fra landet i nord. Og byene i Juda skal gjøres til en ørken, til en bolig for sjakaler.
- 23** Jeg vet, Herre, at et menneske ikke selv råder for sin vei, at det ikke står til vandringsmannen å styre sin gang.
- 24** Tukt meg, Herre, men med måte, ikke i din vrede, for at du ikke skal gjøre rent slutt på meg!
- 25** Øs din harme ut over hedningene, som ikke kjenner deg, og over de ætter som ikke påkaller ditt navn! For de har fortært Jakob, fortært ham og gjort ende på ham, og ødelagt hans hjemland.

Jeremia 11

Folket har brutt pakt med Gud

- 1** Dette er det ordet som kom til Jeremia fra Herren:
- 2** Hør denne paktens ord og tal til Judas menn og til Jerusalems innbyggere!
- 3** Du skal si til dem: Så sier Herren, Israels Gud: Forbannet være den mann som ikke hører denne paktens ord,
- 4** den som jeg bød deres fedre å holde den dagen jeg førte dem ut av landet Egypt, av jernovnen, da jeg sa: Hør på min røst og gjør disse ting i ett og alt slik som jeg byr dere. Så skal dere være mitt folk, og jeg vil være deres Gud.
- 5** Så kan jeg holde det løftet jeg ga deres fedre med en ed, at jeg ville gi dem et land som flyter med melk og honning, slik som en kan se det på denne dag. Og jeg svarte: Amen, Herre!
- 6** Og Herren sa til meg: Rop ut alle disse ordene i Judas byer og på Jerusalems gater og si: Hør denne paktens ord og gjør etter dem!
- 7** For jeg vitnet for deres fedre den dagen jeg førte dem ut fra landet Egypt, og helt til denne dag, tidlig og sent, og sa: Hør på min røst!

⁸ Men de hørte ikke og vendte ikke øret til. De fulgte hver sitt onde, harde hjerte. Så lot jeg komme over dem alle denne paktens ord, som jeg hadde befalt dem å holde, men som de ikke hadde holdt.

⁹ Og Herren sa til meg: Det er avslørt en sammensvergelse blant Judas menn og blant Jerusalems innbyggere.

¹⁰ De har vendt tilbake til sine forfedres misgjerninger, de som ikke ville høre mitt ord, og de har fulgt andre guder og dyrket dem. Israels hus og Judas hus har brutt den pakten jeg sluttet med deres fedre.

¹¹ Derfor sier Herren: Se, jeg fører en ulykke over dem, som de ikke kan komme unna. Og når de roper til meg, vil jeg ikke høre på dem.

¹² Og byene i Juda og Jerusalems innbyggere skal gå av sted og rope til de gudene som de brenner røkelse for. Men de kan ikke frelse dem når ulykken kommer.

¹³ Så mange som dine byer er, så mange er dine guder, Juda! Og så mange som Jerusalems gater er, så mange altere har dere reist for den skammelige avguden, alter til å brenne røkelse på for Ba'al.

¹⁴ Du skal ikke be for dette folket og ikke løfte opp klagerop og bønn for dem. For jeg hører ikke når de roper til meg i sin nød.

¹⁵ Hva har min elskede å gjøre i mitt hus, hun som har gjort så mange skammelige gjerninger? Kan det hellige offerkjøttet ta bort det onde fra deg, slik at du kunne juble?

¹⁶ Herren kalte deg et grønt oljetre, prydet med fager frukt. Men til lyden av en mektig storm vil han tenne ild på det, så greinene blir ødelagt.

¹⁷ Herren, hærskares Gud, som plantet deg, har forkynt ulykke over deg på grunn av den ondskap som Israels hus og Judas hus har gjort mot seg selv, da de vakte min harme ved å brenne røkelse for Ba'al.

Folket truer profeten

¹⁸ Herren lot meg få vite det, og jeg vet det. For du lot meg se deres gjerninger.

¹⁹ Jeg var som et ydmykt lam som føres bort for å slaktes. Jeg visste ikke at de hadde tenkt ut onde råd mot meg og sagt: La oss ødelegge treet med dets frukt og utrydde ham av de levendes land, så ingen lenger kommer hans navn i hu!

²⁰ Men Herren, hærskares Gud, er en rettferdig dommer, han prøver nyrer og hjerte. Jeg skal se din hevn over dem. For jeg har lagt min sak fram for deg.

²¹ Derfor sier Herren så om Anatots menn, som står deg etter livet og sier: Du skal ikke profetere i Herrens navn, for da skal du dø for vår hånd,

²² - derfor sier Herren, hærskares Gud: Se, jeg vil besøke dem. Deres unge menn skal dø ved sverd, deres sønner og døtre skal dø av sult,

²³ og de skal ikke ha noen igjen av dem. For jeg fører ulykke over Anatots menn i det året de blir besøkt.

Jeremia 12

Profetens spørsmål

¹ Herre, når jeg tretter med deg, har du alltid rett! Likevel må jeg gå i rette med deg: Hvorfor går det de ugudelige vel? Hvorfor har alle de troløse ingen sorger?

² Du har plantet dem, og de har slått rot. De vokser opp og bærer frukt. Du er nær i deres munn, men langt borte fra deres hjerte.

³ Men du, Herre, du kjenner meg. Du ser meg og prøver mitt hjertelag mot deg. - Ta dem bort som sauer til å slaktes, og innvi dem til en drapsdag!

⁴ Hvor lenge skal landet visne og alle markens vekster tørke bort? På grunn av innbyggernes ondskap, er dyr og fugler revet bort. Og de sier: Han ser ikke hvordan det vil gå oss til slutt!

Herrens svar

⁵ Når du løper sammen med fotgjengere, og de gjør deg trett, hvordan vil du da løpe om kapp med hester? Du kjenner deg nok trygg i et fredelig land, men hva vil du gjøre i krattskogen ved Jordan?

⁶ For selv dine brødre og din fars hus - selv de er troløse mot deg. Selv de roper etter deg av full hals. Tro dem ikke når de taler fagre ord til deg!

⁷ Jeg har forlatt mitt hus og forkastet min arv. Jeg har gitt min sjels elskede i hennes fienders hånd.

⁸ Min arv er blitt mot meg som en løve i skogen, den har hevet sin røst mot meg. Derfor hater jeg den.

⁹ Er min arv en spraglet rovfugl? Det er jo rovfugler rundt omkring den! - Gå av sted og samle alle markens dyr, la dem komme hit og ete!

¹⁰ Gjetere i mengdevis ødelegger min vingård. De trækker ned min arvedel. De gjør min herlige arvedel til en øde ørken.

¹¹ De gjør den til en ødemark. Sørgende og øde ligger den omkring meg. Ødelagt er hele landet, men det er ingen som legger seg på hjertet.

12 Over alle snaue høyder i ørkenen kommer ødeleggere. For Herren har et sverd som fortærer fra den ene enden av landet til den andre. Det finnes ikke fred for noen.

13 De sår hvete, men høster torner. De tretter seg ut, men har ikke gagn av det. På grunn av Herrens brennende vrede skal de bare ha skam av det de høster.

14 Så sier Herren om alle de onde naboene, som forgriper seg på den arven han har gitt sitt folk Israel til eie: Se, jeg rykker dem opp av deres land, Judas hus vil jeg rykke opp midt iblant dem.

15 Men når jeg har rykket dem opp, da vil jeg igjen forbarme meg over dem og la dem vende tilbake, hver til sin arv og hver til sitt land.

16 Dersom de da lærer mitt folks veier, lærer å sverge ved mitt navn: Så sant Herren lever! - likesom de har lært mitt folk å sverge ved Ba'al, da skal de bli bygget opp igjen midt iblant mitt folk.

17 Men vil de ikke høre, da vil jeg rykke det folket opp og tilintetgjøre det, sier Herren.

Jeremia 13

Belte av lin

1 Så sa Herren til meg: Gå og kjøp deg et belte av lin og legg det om hoftene. Men la det ikke komme i vann!

2 Og jeg kjøpte beltet etter Herrens ord og la det om hoftene.

3 Og Herrens ord kom til meg annen gang, og det lød så:

4 Ta det beltet du kjøpte, det som du har om hoftene, og stå opp, gå til Eufrat og gjem det der i en bergkløft!

5 Og jeg gikk og skjulte det ved Eufrat, som Herren hadde befalt meg.

6 Lang tid etter sa Herren til meg: Stå opp, gå til Eufrat og hent det beltet som jeg befalte deg å gjemme der.

7 Jeg gikk til Eufrat og gravde opp beltet og tok det med fra det stedet hvor jeg hadde gjemt det. Og se, beltet var ødelagt, det dugde ikke til noe.

8 Da kom Herrens ord til meg:

9 Så sier Herren: Slik vil jeg gjøre ende på Judas og Jerusalems store overmot.

10 Dette onde folket, som ikke vil høre på mine ord, som følger sitt harde hjerte og går etter andre guder for å dyrke og tilbe dem, det skal bli lik dette beltet som ikke duger til noe!

11 For likesom beltet fester seg til en manns hofter, slik festet jeg hele Israels hus og hele Judas hus til meg, sier Herren, for at det skulle være mitt folk og være til ære og pris og pryd for meg. Men de hørte ikke.

Knust som vinkrucker

12 Du skal tale dette ordet til dem: Så sier Herren, Israels Gud: Hver vinkrukke blir fylt med vin. Og de skal si til deg: Vet vi da ikke at hver vinkrukke blir fylt med vin?

13 Da skal du si til dem: Så sier Herren: Se, jeg fyller alle dette landets innbyggere så de blir drukne, både kongene som sitter på Davids trone, og prestene og profetene og alle Jerusalems innbyggere.

14 Og jeg vil knuse dem, den ene mot den andre, alle sammen, fedrene og barna, sier Herren. Jeg vil ikke skåne og ikke spare og ikke forbarme meg, så jeg lar være å ødelegge dem.

Vend om, ellers kommer straffen

15 Hør og gi akt, vær ikke overmodige! For Herren taler.

16 Gi Herren deres Gud ære før han lar det bli mørkt, og før deres føtter snubler på de mørke fjellene! Dere venter på lys, og han gjør det til dødsskygge, han lar det bli belgmørke!

17 Men vil dere ikke høre på dette, da skal min sjel gråte i det skjulte over slikt overmot. Jeg skal gråte så bitre tårer renner fra mitt øye, fordi Herrens hjord blir ført bort i fangenskap.

18 Si til kongen og til kongens mor: Sett dere ned i det lave! For den prektige kronen er falt av hodet på dere.

19 Byene i Sydlandet er lukket, og det er ingen som lukker opp. Hele Juda er bortført, det er bortført til siste mann.

20 Løft øynene og se dem som kommer fra Norden! Hvor er nå den hjorden som var gitt deg, de fine sauene dine?

21 Hva vil du si når han setter dine fortrolige venner til høvdinger over deg, dem som du selv har lært opp til det? Skulle ikke veer gripe deg, som en fødende kvinne?

22 Da vil du si i ditt hjerte: Hvorfor har dette hendt meg? - For dine mange misgjerningers skyld er kanten på din kjole løftet opp, dine hæler blottet med vold.

23 Kan en etiopier skifte hud, eller en leopard sine flekker? Da kan også dere gjøre godt, dere som er vant til å gjøre ondt.

24 Så vil jeg da spre dem som strå, som farer av sted for ørkenens vind.

25 Dette er din lodd, din tilmålte del fra meg, sier Herren, fordi du har glemt meg og satt din lit til løgn.

26 Så vil da også jeg løfte kanten av din kjole opp over ditt ansikt, så din skam blir synlig.

27 Din utroskap og din vrinsking, ditt vellystige hor på haugene ute på marken, ja, dine styggedommer har jeg sett. Ve deg, Jerusalem! Hvor lenge vil det ikke ennå vare før du blir ren!

Jeremia 14

Tørke har rammet landet

1 Dette er Herrens ord som kom til Jeremia om tørken:

2 Juda sørger, og porter smuldrer. De sitter i sørgeklær på jorden, og Jerusalems klageskrik stiger opp.

3 De fornemme blant dem sender sine tjenere etter vann. De kommer til brønnene, men finner ikke vann. De kommer tilbake med tomme spann. De blir skuffet og nedslått og dekker sitt hode.

4 Jorden slår sprekker fordi det ikke kommer regn i landet, og bøndene blir til skamme, og dekker hodet.

5 Selv hinden på marken forlater sine nyfødte unger fordi det ikke er gress.

6 Villesler står på nakne hauger, de snapper etter været som sjakaler. Deres øyne er matte fordi det ikke er gress.

7 Om våre misgjerninger vitner mot oss, Herre, så vis oss likevel nåde for ditt navns skyld! For våre overtredelser er mange, mot deg har vi syndet.

8 Du Israels håp, dets frelser i nødens tid! Hvorfor vil du være som en fremmed i landet, lik en veifarende mann som tar av fra veien bare for å overnatte?

9 Hvorfor vil du være som en forstumlet mann, lik en kjempe som ikke makter å hjelpe? Du bor jo midt iblant oss, Herre, og vi er kalt ved ditt navn. Gå ikke fra oss!

De falske profetene

10 Så sier Herren om dette folket: Slik liker de å vanke omkring, de holder ikke sine føtter tilbake. Herren har ikke behag i dem. Nå vil han komme deres misgjerning i hu og hjemsøke dem for deres synder.

11 Herren sa til meg: Du skal ikke be om noe godt for dette folket!

12 Når de faster, hører jeg ikke på deres rop. Når de ofrer brennoffer og matoffer, har jeg ikke behag i dem. Men ved sverd og ved hungersnød og ved pest vil jeg gjøre ende på dem.

13 Da sa jeg: Å, Herre Herre! Profetene sier jo til dem: Dere skal ikke se sverd, og hungersnød skal ikke ramme dere, men jeg vil gi dere varig fred på dette stedet!

14 Men Herren sa til meg: Løgn profeterer profetene i mitt navn. Jeg har ikke sendt dem og ikke gitt dem befaling og ikke talt til dem. Løgnsyner og falske profetier og tom tale og sitt hjertes svik profeterer de for dere.

15 Derfor sier Herren så om de profetene som taler i hans navn uten at han har sendt dem, de som sier at sverd og hungersnød ikke skal komme over dette landet: Ved sverd og ved hungersnød skal disse profetene bli utryddet.

16 Og folket som de profeterer for, skal ligge slengt omkring på Jerusalems gater for hunger og sverd, uten at det er noen til å begrave dem, - de selv, deres koner, deres sønner og deres døtre. Jeg vil øse deres egen ondskap ut over dem.

Jeremia ber Herren spare dem for straffen

17 Dette ordet skal du tale til dem: Mine øyne renner over med tårer natt og dag og holder ikke opp. For jomfruen, mitt folks datter, har fått et svært slag, et ulegelig sår.

18 Går jeg ut på marken, se, der ligger folk som er slått i hjel ved sverd. Går jeg inn i byen, se, der er sultens kvaler. For både profet og prest må dra til et land som de ikke kjenner.

19 Har du da fullstendig forkastet Juda, eller kjenner din sjel avsky for Sion? Hvorfor har du slått oss, så det ikke er noen legedom for oss? Vi venter på fred, og det kommer ikke noe godt, på legedoms tid, og se, det kommer forferdelse.

20 Vi kjenner, Herre, vår ugudelighet, våre fedres misgjerning, at vi har syndet mot deg.

21 Forakt oss ikke! For ditt navns skyld, akt ikke din herlighets trone ringe! Kom i hu, og bryt ikke din pakt med oss!

22 Er det blant hedningenes falske guder noen som kan gi regn? Eller er det himmelen som gir regnbyger? Er det ikke du, Herre vår Gud? Vi venter på deg, for du har gjort alle disse ting.

Jeremia 15

Herren vil ikke høre forbønn

1 Herren sa til meg: Om så Moses og Samuel sto for mitt åsyn, skulle min sjel likevel ikke vende seg til dette folket. Driv dem bort fra mitt åsyn, la dem fare!

2 Og når de sier til deg: Hvor skal vi gå hen? - da skal du svare dem: Så sier Herren: Den som hører døden til, til døden! Den som hører sverdet til, til

sverdet! Den som hører hungeren til, til hungeren! Den som hører fangenskapet til, til fangenskapet!

³ Jeg vil hjemsøke dem med fire forskjellige ting, sier Herren: Sverdet til å drepe dem, hundene til å slepe dem bort, himmelens fugler og jordens dyr til å ete og ødelegge dem.

⁴ Jeg vil gjøre dem til skremsel for alle jordens riker på grunn av det som Judas konge Manasse, Hiskias sønn, gjorde i Jerusalem.

⁵ For hvem vil ynkes over deg, Jerusalem? Hvem vil ha medlidenhet med deg, og hvem vil komme til deg og spørre om det går deg vel?

⁶ Du har forlatt meg, sier Herren. Du gikk bort fra meg. Så rekker jeg da min hånd ut mot deg og ødelegger deg. Jeg er trett av å vise medynk.

⁷ Jeg kaster dem med kasteskivl ut gjennom landets porter. Jeg gjør mitt folk barnløst. Jeg ødelegger det, fordi det ikke vendte om fra sine veier.

⁸ Deres enker blir mer tallrike enn havets sand. Over mødrene til deres unge menn lar jeg en ødelegger komme ved høylys dag. Jeg lar angst og forferdelse falle brått over dem.

⁹ Selv den mor som har født sju sønner, sykner bort og trekker sitt siste sukk. Hennes sol går ned mens det ennå er dag. Hun blir til spott og skam. Og resten av dem vil jeg overgi til deres fienders sverd, sier Herren.

Jeremia klager igjen over sin nød og ensomhet

¹⁰ Ve meg, min mor, at du fødte meg - meg som alle i landet strider mot og tretter med! Jeg har ikke lånt dem noe, og de har ikke lånt meg noe, og enda forbanner hver mann meg!

¹¹ Herren sa: For visst vil jeg fri deg ut, så det går deg vel! For visst vil jeg la dine fiender bønnfalle deg i ulykkens og nødens tid.

¹² Kan vel jern brytes, jern fra Norden, og kobber?

¹³ Ditt gods og dine skatter vil jeg overgi til plyndring - uten betaling, på grunn av alle de synder du har gjort i hele ditt land.

¹⁴ Så vil jeg la deg trelle for dine fiender i et land som du ikke kjenner. For en ild er opptent i min vrede, mot dere skal den brenne.

¹⁵ Du vet det, Herre! Kom meg i hu og se til meg og la meg få hevn over dem som forfølger meg! Rykk meg ikke bort mens du er langmodig mot dem! Tenk på at jeg blir hånet for din skyld!

¹⁶ Jeg fant dine ord, og jeg åt dem. Og dine ord var til fryd for meg og til glede for mitt hjerte. For jeg er kalt ved ditt navn, Herre, hærskares Gud!

¹⁷ Jeg har ikke sittet i de lystiges lag og jublet. Grepet av din hånd har jeg sittet ensom, for du fylte meg med harme.

¹⁸ Hvorfor er min smerte evig, og mitt sår ulegelig? Det vil ikke la seg lege. Du er jo blitt for meg som en sviktende bekk, som vann en ikke kan stole på.

¹⁹ Derfor sier Herren: Hvis du vender om, så vil jeg la deg komme tilbake og stå for mitt åsyn. Hvis du skiller det edle ut fra det uedle, skal du være som min munn. De skal igjen vende om til deg, men du skal ikke vende om til dem.

²⁰ Jeg vil gjøre deg til en fast kobbermur mot dette folket. De skal stride mot deg, men ikke få overhånd over deg. For jeg er med deg og vil frelse deg og redde deg, sier Herren.

²¹ Jeg vil redde deg av de ondes hånd, og jeg vil løse deg ut av voldsmenns grep.

Jeremia 16

Herren åpenbarer sin plan

¹ Herrens ord kom til meg, og det lød så:

² Du skal ikke ta deg en hustru, og du skal ikke ha sønner og døtre på dette stedet.

³ For så sier Herren om de sønner og døtre som blir født på dette stedet, og om deres mødre som føder dem, og om deres fedre som avler dem i dette landet:

⁴ En smertefull død skal de dø. Ingen skal gråte over dem, og ingen skal begrave dem. Til gjødsel på marken skal de bli. Ved sverd og hungersnød skal de omkomme. Og deres lik skal bli til føde for himmelens fugler og for jordens dyr.

⁵ For så sier Herren: Gå ikke inn i sørgehus, og gå ikke av sted for å holde klage over en død, og vis ikke medynk med dem! For jeg har tatt min fred bort fra dette folket, sier Herren, min miskunnhet og barmhjertighet.

⁶ De skal dø, både store og små, i dette landet. De skal ikke bli begravet, ingen skal holde klage over dem eller skjære seg i kjøttet eller rake håret av seg for deres skyld.

⁷ Ingen skal bryte brød til dem for å trøste dem i sorgen over en avdød. Og ingen skal gi noen et trøstens beger å drikke når han har mistet far eller mor.

⁸ I gjestebuds hus skal du heller ikke gå inn for å sitte hos dem og ete og drikke.

⁹ For så sier Herren, hærskares Gud, Israels Gud: Se, for deres øyne og i deres dager lar jeg fryds røst og gledes røst, brudgoms røst og bruds røst bli borte på dette stedet.

10 Når du da forkynner dette folket alle disse ordene, og de sier til deg: Hvorfor har Herren varslet all denne store ulykken over oss, hva er vår misgjerning, hva er vår synd som vi har gjort mot Herren vår Gud?

11 - da skal du si til dem: Deres fedre forlot meg, sier Herren, og fulgte andre guder og dyrket dem og tilba dem, de forlot meg og holdt ikke min lov.

12 Og dere har gjort mer ondt enn deres fedre, dere som følger deres onde, harde hjerte uten å høre på meg.

13 Derfor vil jeg kaste dere ut av dette landet, bort til et land dere ikke har kjent, verken dere eller deres fedre. Der skal dere dyrke andre guder dag og natt, fordi jeg ikke vil gi dere nåde.

14 Se, derfor skal dager komme, sier Herren, da det ikke mer skal bli sagt: Så sant Herren lever, han som førte Israels barn opp fra landet Egypt!

15 - men det skal bli sagt: Så sant Herren lever, han som førte Israels barn opp fra landet i nord og fra alle de landene som han hadde drevet dem bort til. Og jeg vil føre dem tilbake til deres land, det som jeg ga deres fedre.

16 Se, jeg sender bud etter mange fiskere, sier Herren, og de skal fiske dem. Deretter sender jeg bud etter mange jegere, og de skal jage dem bort fra hvert fjell og fra hver haug og fra bergkløftene.

17 For mine øyne er rettet mot alle deres veier. De er ikke skjult for mitt åsyn, og deres misgjerning er ikke gjemt for mine øyne.

18 Først vil jeg da gjengjelde deres misgjerning og deres synd dobbelt, fordi de har vanhelliget mitt land med sine vemmelige avguders døde kroppar og fylt min arvedel med sin motbydelighet.

19 Herre, min styrke og mitt sterke vern og min tilflukt på nødens dag! Til deg skal hedningefolk komme fra jordens ender og si: Bare løgn fikk våre fedre i arv, falske guder som ikke kunne hjelpe.

20 Skal et menneske gjøre seg guder? De er jo ikke guder.

21 Se, derfor lar jeg dem denne gang kjenne, ja, jeg lar dem kjenne min hånd og min styrke, og de skal vite at mitt navn er Herren.

Jeremia 17

Judas synd. Folket skal føres bort og tjene fiendene

1 Judas synd er skrevet med en jerngriffel, med en diamantspiss er den inngravert på deres hjertes tavle og på deres alteres horn.

2 Deres barn vil alltid minnes deres altere og deres Astarte-bilder med de grønne trærne og på de høye bakkene.

³ Du mitt fjell i landet! Ditt gods, alle dine skatter vil jeg overgi til plyndring, likeså dine hauger, til straff for den synd som er gjort i hele ditt land.

⁴ På grunn av din egen skyld, skal du miste din arv som jeg ga deg. Og jeg vil la deg tjene dine fiender i et land du ikke kjenner. En ild har dere opptent i min vrede, den skal brenne til evig tid.

⁵ Så sier Herren: Forbannet er den mann som setter sin lit til mennesker og holder kjød for sin arm, som vender sitt hjerte fra Herren.

⁶ Han er som en busk i ødemarken og får ikke se at det kommer noe godt. Men han skal bo på avsvidde steder i ørkenen, i et saltland der ingen bor.

⁷ Velsignet er den mann som stoler på Herren, og lar Herren være sin tillit.

⁸ Han skal bli lik et tre som er plantet ved vann og skyter røttene ut ved en bekk. Det frykter ikke når heten kommer. Alltid har det grønne blad. Det sørger ikke i tørre år og holder ikke opp med å bære frukt.

⁹ Svikefullt er hjertet, mer enn noe annet, ubotelig sykt er det. Hvem kjenner det?

¹⁰ Jeg, Herren, ransaker hjerter og prøver nyrer. Jeg gir enhver etter hans ferd, etter frukten av hans gjerninger.

¹¹ Lik en raphøne som ruger egg den ikke selv har lagt, er den som vinner rikdom, men ikke med rett. Midt i sine dager skal han forlate den, og til sist skal han vise seg å være en dåre.

¹² En herlighetens trone, høyt opphøyet fra begynnelsen av, er vår helligdoms sted.

¹³ Herre, du Israels håp! Alle de som forlater deg, skal bli til skamme. De som viker fra deg, skal skrives i støvet. For de har forlatt kilden med det levende vann, Herren.

Profeten ber i sin nød til Herren

¹⁴ Leg meg, Herre, så blir jeg lagt! Frels meg, så blir jeg frelst! For du er min lovsang.

¹⁵ Se, de sier til meg: Hvor blir det av Herrens ord? La det komme!

¹⁶ Men jeg har ikke nektet å følge deg og være hyrde. Heller ikke har jeg ønsket en ubotelig ulykkes dag, du vet det. Det som kom fra mine lepper, det kjente du.

¹⁷ Vær ikke til forferdelse for meg! Du er min tilflukt på ulykkens dag.

¹⁸ La mine forfølgere bli til skamme, og la ikke meg bli til skamme! La dem bli forferdet, og ikke meg! La ulykkens dag komme over dem, og knus dem med dobbelt knusende slag!

Dere skal holde sabbatsdagen hellig

- 19** Så sa Herren til meg: Gå og still deg i folkets port, som Judas konger går inn og ut gjennom, og i alle Jerusalems porter!
- 20** Og du skal si til dem: Hør Herrens ord, Judas konger og hele Juda og alle Jerusalems innbyggere, dere som går inn gjennom disse portene!
- 21** Så sier Herren: Ta dere i vare så sant dere har livet kjær! Bær ikke noen byrde og før ikke noen byrde inn gjennom Jerusalems porter på sabbatsdagen!
- 22** Dere skal ikke bære noen byrde ut av deres hus og ikke gjøre noe arbeid på sabbatsdagen. Men dere skal holde sabbatsdagen hellig, som jeg befalte deres fedre.
- 23** Men de hørte ikke og vendte ikke øret til. De gjorde nakken stiv, så de ikke hørte og ikke tok imot tukt.
- 24** Men hvis dere hører på meg, sier Herren, så dere ikke lar noen byrde komme gjennom portene i denne byen på sabbatsdagen, men holder sabbatsdagen hellig og ikke gjør noe arbeid på den dagen,
- 25** da skal konger og fyrster som sitter på Davids trone, dra inn gjennom portene i denne byen på vogner og hester, de selv og deres fyrster, Judas menn og Jerusalems innbyggere. Da skal denne byen bli stående til evig tid.
- 26** Og de skal komme fra byene i Juda og fra landet omkring Jerusalem, fra Benjamins land og fra lavlandet og fra fjellbygdene og fra sydlandet, og de skal bære fram brennoffer og slaktoffer og matoffer og virak, og de skal bære fram takkoffer i Herrens hus.
- 27** Men dersom dere ikke hører mitt ord om å holde sabbatsdagen hellig og om ikke å bære noen byrde inn gjennom Jerusalems porter på sabbatsdagen, da vil jeg tenne ild på portene, og den skal fortære Jerusalems palasser og ikke slokne.

Jeremia 18

I pottemakerens hus

- 1** Dette er det ordet som kom til Jeremia fra Herren:
- 2** Stå opp og gå ned til pottemakerens hus, der vil jeg la deg høre mine ord.
- 3** Jeg gikk da ned til pottemakerens hus. Og se, han gjorde sitt arbeid på dreieskiven.
- 4** Og det karet som han gjorde av leire, ble mislykket i pottemakerens hånd. Da gjorde han det om igjen til et annet kar, slik han ville ha det.
- 5** Og Herrens ord kom til meg, det lød så:

⁶ Skulle ikke jeg kunne gjøre med dere, Israels hus, som denne pottemakeren? sier Herren. Se, som leiren er i pottemakerens hånd, slik er dere i min hånd, Israels hus!

⁷ En gang taler jeg om et folk og et rike, og sier at jeg vil rykke opp og rive ned og ødelegge.

⁸ Men dersom det folket som jeg har talt om, omvender seg fra sin ondskap, da angrer jeg det onde som jeg hadde tenkt å gjøre mot det.

⁹ Og en annen gang taler jeg om et folk og et rike, at jeg vil bygge og plante.

¹⁰ Men dersom de gjør det som er ondt i mine øyne, og ikke hører på min røst, da angrer jeg det gode som jeg hadde tenkt å gjøre.

Folket vil følge sine egne tanker

¹¹ Så si nå til Judas menn og til Jerusalems innbyggere: Så sier Herren: Se, jeg danner ulykke for dere og tenker ut en plan mot dere. Omvend dere, hver fra sin onde vei, og bedre deres veier og deres gjerninger!

¹² Men de sier: Du taler forgjeves! Våre egne tanker vil vi følge, og enhver av oss vil følge sitt onde, harde hjerte.

¹³ Derfor sier Herren: Spør blant hedningefolkene: Hvem har hørt slikt? Grufulle ting har jomfruen Israel gjort.

¹⁴ Mon Libanons snø går bort på det høye fjellet? Eller vil det kjølige, rennende vannet fra fremmed land tørke bort?

¹⁵ Men mitt folk har glemt meg. Det brenner røkelse for de falske gudene. De førte dem til fall på deres veier, de gamle veiene, så de gikk på stier, på uryddede veier,

¹⁶ slik gjorde de sitt land til et skremsel, til en evig spott. Hver den som går forbi, skal forferdes og riste på hodet.

¹⁷ Som østavinden vil jeg spre dem for deres fienders ansikt. Med nakken og ikke med ansiktet vil jeg se på dem på den dagen ulykken kommer.

Profeten ber Herren straffe folket

¹⁸ Da sa de: Kom og la oss tenke ut onde planer mot Jeremia! For presten har jo loven, den vise har råd, og profeten har ord fra Gud. Kom, la oss slå ham med tungen og ikke akte på noe av hans ord!

¹⁹ Gi akt på meg, Herre! Hør hva mine fiender sier!

²⁰ Skal en gjengjelde godt med ondt? De har gravd en grav for mitt liv. Kom i hu at jeg sto for ditt åsyn og talte godt for dem for å vende din vrede bort fra dem!

²¹ Gi derfor deres barn til sulten. Gi dem i sverdets vold! La deres koner bli barnløse og enker, og la deres menn bli drept av pesten! La deres ungdom bli slått i hjel av sverdet i krigen!

²² La skrik bli hørt fra deres hus når du lar en fiendes kare komme brått over dem! For de har gravd en grav for å fange meg og lagt skjulte snarer for mine føtter.

²³ Men du, Herre, kjenner alle deres planer om å drepe meg. Forlat dem ikke deres misgjerning og utslett ikke deres synd for ditt åsyn, men styr dem ned for ditt åsyn! Straff dem på din vredes tid!

Jeremia 19

Herren vil knuse Jerusalem, som en knuser en leirkrukke

¹ Så sa Herren: Gå og kjøp en leirkrukke hos pottemakeren, og ta med deg noen av folkets eldste og av prestenes eldste.

² Gå så ut til Hinnoms sønns dal, som er utenfor Potteskår-porten, og rop der ut de ordene jeg vil tale til deg!

³ Du skal si: Hør Herrens ord, dere Judas konger og Jerusalems innbyggere! Så sier Herren, hærs karenes Gud, Israels Gud: Se, jeg fører ulykke over dette stedet, så det skal ringe for ørene på hver den som hører om det,

⁴ fordi de forlot meg og ikke aktet dette stedet hellig. De brente røkelse der for andre guder, som de ikke kjente, verken de eller deres fedre eller Judas konger. Og de fylte dette stedet med uskyldiges blod.

⁵ De bygde offerhauger for Ba'al for å brenne sine sønner i ilden til brennoffer for Ba'al, noe som jeg ikke har påbudt og ikke har talt om, og som ikke er oppkommet i mitt hjerte.

⁶ Se, derfor skal dager komme, sier Herren, da en ikke lenger skal kalle dette stedet Tofet eller Hinnoms sønns dal, men Drapsdalen.

⁷ Og på dette stedet vil jeg gjøre Judas og Jerusalems planer til intet. Jeg vil la dem falle for fienders sverd og for de menns hånd som står dem etter livet. Jeg vil gi deres døde kroppar til føde for himmelens fugler og for jordens dyr.

⁸ Denne byen vil jeg gjøre til et skremsel og en spott. Hver den som går forbi, skal bli forferdet og spotte over alle dens plager.

⁹ Jeg vil la dem ete sine sønners og døtres kjøtt, og de skal ete hverandres kjøtt, under den trengsel og nød som deres fiender og de som står dem etter livet, fører over dem.

¹⁰ Så skal du knuse krukken for øynene på de mennene som går med deg.

¹¹ Og du skal si til dem: Så sier Herren, hærs karenes Gud: Slik vil jeg knuse dette folket og denne byen, som en knuser et pottemakerkar, som ikke kan

gjøres i stand igjen. I Tofet skal de begrave folk fordi det ellers ikke er plass til å begrave.

¹² Slik vil jeg gjøre med dette stedet, sier Herren, og med dets innbyggere. Jeg vil gjøre denne byen lik Tofet.

¹³ Og husene i Jerusalem og Judas kongers hus, de urene, skal bli som Tofet - alle de husene hvor en har brent røkelse på taket for hele himmelens hær og utøst drikkoffer for andre guder.

¹⁴ Jeremia kom fra Tofet, dit Herren hadde sendt ham for å profetere, og han sto fram i forgården til Herrens hus og sa til hele folket:

¹⁵ Så sier Herren, hærskares Gud, Israels Gud: Se, jeg lar komme over denne byen og over alle de byene som hører til den, alt det onde jeg har talt imot den. For de har gjort nakken stiv, så de ikke hører på mine ord.

Jeremia 20

Presten Pasjhur kaster Jeremia i fengsel

¹ Presten Pasjhur, Immers sønn, som var øverste tilsynsmann i Herrens hus, hørte Jeremia tale disse ordene.

² Og Pasjhur slo profeten Jeremia og satte ham i stokken i den øvre Benjamins-porten i Herrens hus.

³ Dagen etter slapp Pasjhur Jeremia løs fra fengselet. Da sa Jeremia til ham: Herren har ikke kalt deg Pasjhur, men han har gitt deg navnet Magor Missabib.

⁴ For så sier Herren: Se, jeg gjør deg til en redsel for deg selv og for alle dine venner. De skal falle for sine fienders sverd, og dine øyne skal se det. Hele Juda vil jeg gi i Babels konges hånd, og han skal føre dem til Babel som fanger og slå dem med sverd.

⁵ Jeg vil gi alt godset i denne byen og all dens eiendom og alle dens kostbarheter og alle Judas kongers skatter i fiendenes hånd. De skal røve dem og ta dem og føre dem til Babel.

⁶ Og du, Pasjhur, og alle som bor i ditt hus, dere skal vandre bort i fangenskap. Til Babel skal du komme, der skal du dø, og der skal du bli begravet - du og alle dine venner, som du har spådd løgn for.

Profeten klager over forfølgelsen

⁷ Herre! Du overtalte meg, og jeg lot meg overtale. Du ble for sterk for meg og fikk overhånd. Jeg er blitt til latter hele dagen, hver mann spotter meg.

⁸ For så ofte jeg taler, må jeg skrike! Jeg må rope om vold og ødeleggelse. For Herrens ord er blitt meg til hån og til spott hele dagen.

⁹ Jeg tenkte: Jeg vil ikke lenger huske ham og ikke tale mer i hans navn! Men da ble det i mitt hjerte som en brennende ild, innestengt i mine ben. Jeg trettet meg ut med å tåle det, men jeg maktet det ikke.

¹⁰ For jeg hørte mange baktale meg - redsel fra alle kanter. De sa: Meld ham! Vi vil melde ham! Alle de menn som jeg levde i fred med, lurte på om jeg skulle falle. De sa: Kanskje han lar seg lokke, så vi kan få ham i vår makt og ta hevn over ham.

¹¹ Men Herren er med meg som en veldig kjempe. Derfor skal mine forfølgere snuble og ikke få overtaket. De skal få stor skam fordi de ikke for fram med visdom - en evig vanære, som aldri blir glemt.

¹² Herre, hærskares Gud, du som prøver den rettferdige, og som ser nyrer og hjerte, la meg se din hevn over dem, for jeg har lagt min sak fram for deg.

¹³ Syng for Herren, lov Herren! For han har fridd den fattige sjel ut av ugjerningsmenns hånd.

Forbannet være den dagen jeg ble født

¹⁴ Forbannet være den dagen jeg ble født! Den dagen min mor fødte meg, la den ikke være velsignet!

¹⁵ Forbannet være den mannen som kom til min far med den meldingen: Du har fått en sønn! - det var en stor glede for ham.

¹⁶ La det gå med den mannen som med de byene Herren ødela uten skånsel. La ham høre skrik om morgenen og krigsrop ved middagstid,

¹⁷ fordi han ikke drepte meg i mors liv, så min mor ble min grav, og hennes liv fruktsommelig til evig tid.

¹⁸ Hvorfor kom jeg da ut av min mors liv for å se plage og sorg og ende mine dager i skam?

Jeremia 21

Dom over Jerusalem

¹ Dette er det ordet som kom til Jeremia fra Herren, da kong Sidkia sendte Pasjhur, Malkias sønn, og presten Sefanja, Ma'asejas sønn, til ham og sa:

² Spør Herren for oss! For Babels konge Nebukadnesar går til krig mot oss. Kanskje Herren vil handle med oss i samsvar med alle sine undergjerninger, så fienden drar bort fra oss.

³ Da sa Jeremia til dem: Så skal dere si til Sidkia:

⁴ Så sier Herren, Israels Gud: Se, jeg vender om de krigsvåpen som dere har i hånden, og som dere kjemper med utenfor muren mot Babels konge og mot kaldeerne, som har beleiret dere, og jeg vil samle dem midt i denne byen.

⁵ Jeg vil selv kjempe mot dere med utrakt hånd og med sterk arm og med vrede og harme og stor forbitrelse.

⁶ Jeg vil slå denne byens innbyggere, både mennesker og dyr. De skal dø i en voldsom pest.

⁷ Deretter, sier Herren, vil jeg gi Sidkia, Judas konge, og hans tjenere og folket - de som er blitt igjen i denne byen etter pesten og sverdet og hungersnøden - i Babels konge Nebukadnesars hånd og i deres fienders hånd, og i deres hånd som står dem etter livet. Han skal slå dem med sverdets egg, han skal ikke spare dem og ikke skåne og ikke forbarme seg.

⁸ Og til dette folket skal du si: Så sier Herren: Se, jeg legger fram for dere livets vei og dødens vei.

⁹ Den som blir igjen i denne byen, skal dø ved sverd og ved hunger og ved pest. Men den som drar ut av byen og går over til kaldeerne, som har beleiret dere, skal bli i live. Han skal få sitt liv til krigsbytte.

¹⁰ For jeg har vendt mitt åsyn mot denne byen til det onde og ikke til det gode, sier Herren. I Babel-kongens hånd skal den bli gitt, og han skal brenne den opp med ild.

¹¹ Og til Judas konges hus skal du si: Hør Herrens ord, du Davids hus!

¹² Så sier Herren: Døm rettferdig hver morgen, og fri den som er plyndret, ut av undertrykkerens hånd, for at ikke min harme skal fare ut som ild og brenne uten at noen slokker, for deres onde gjerningers skyld!

¹³ Så sier Herren: Se, jeg kommer over deg, du som bor i dalen, du som bor på berget på sletten - dere som sier: Hvem kan komme ned og overfalle oss, og hvem kan komme inn i våre boliger?

¹⁴ Jeg vil hjemsøke dere etter frukten av deres gjerninger, sier Herren. Jeg vil tenne ild på byens skog, og den skal fortære alt rundt omkring den.

Jeremia 22

Budskap til kongehuset

¹ Så sa Herren: Gå ned til Judas konges hus og tal der dette ordet:

² Hør Herrens ord, du Judas konge som sitter på Davids trone, du selv og dine tjenere og ditt folk, dere som går inn gjennom disse portene!

³ Så sier Herren: Gjør rett og rettferdighet! Fri dem som blir plyndret, ut av undertrykkerens hånd! Gjør ikke urett og vold mot den fremmede, den farløse og enken! Utøs ikke uskyldig blod på dette stedet!

⁴ For dersom dere gjør etter dette ordet, så skal konger som sitter på Davids trone, dra inn gjennom portene til dette huset på vogner og hester, kongen selv og hans tjenere og hans folk.

- ⁵ Men dersom dere ikke hører på disse ordene, da sverger jeg ved meg selv, sier Herren, at dette huset skal bli ødelagt.
- ⁶ For så sier Herren om Judas konges hus: Et Gilead er du for meg, en Libanons topp. Men sannelig, jeg vil gjøre deg til en ørken, til byer som ingen bor i.
- ⁷ Jeg vil innvie ødeleggere mot deg, hver med sine våpen, og de skal hogge ned dine herligste sedrer og kaste dem på ilden.
- ⁸ Mange folkeslag skal gå forbi denne byen og si til hverandre: Hvorfor har Herren gjort slik med denne store byen?
- ⁹ Og de skal svare: Fordi de forlot Herrens, sin Guds pakt og tilba andre guder og dyrket dem.
- ¹⁰ Gråt ikke over en død og klag ikke over ham! Gråt over ham som er dratt bort! For han skal ikke komme tilbake og se sitt fødeland.
- ¹¹ For så sier Herren om Judas konge Sjallum, Josjias sønn, som ble konge etter sin far Josja, og som dro bort fra dette stedet: Han skal ikke komme tilbake hit.
- ¹² Men på det stedet som de har ført ham til i fangenskap, der skal han dø. Dette landet skal han ikke mer få se.
- ¹³ Ve ham som bygger sitt hus med urettferdighet og sine saler med urett, han som lar sin neste trelle for ingenting og ikke gir ham lønn for arbeidet,
- ¹⁴ han som sier: Jeg vil bygge meg et rommelig hus og luftige saler! - og som hogger ut vinduer på det og paneler det med sedertre og maler det rødt.
- ¹⁵ Er du konge fordi du overgår andre i å bygge av sedertre? Din far - mon han ikke åt og drakk og gjorde rett og rettferdighet? Da gikk det ham vel.
- ¹⁶ Han hjalp den elendige og fattige til hans rett. Da gikk det ham vel. Er ikke dette å kjenne meg? sier Herren.
- ¹⁷ Men dine øyne og ditt hjerte er ikke rettet på annet enn på vinning og på å utøse den uskyldiges blod og på å bruke vold og undertrykkelse.
- ¹⁸ Derfor sier Herren så om Judas konge Jojakim, Josjias sønn: De skal ikke holde sørgehøytid over ham og rope: Ve, min bror! Ve, min søster! De skal ikke holde sørgehøytid over ham og rope: Ve, herre! Ve, hans herlighet!
- ¹⁹ Men som de begraver et esel, slik skal han begraves. De skal slepe ham bort og slenge ham vekk langt fra Jerusalems porter.
- ²⁰ Stig opp på Libanon og skrik, la din røst lyde i Basan og skrik fra Abarim! For alle dine elskere er knust.

- 21** Jeg talte til deg da du levde i trygghet. Men du sa: Jeg vil ikke høre! Dette var din ferd fra din ungdom av at du ikke hørte på min røst.
- 22** Alle dine førere skal vinden bortføre. Dine elskere må gå i fangenskap. Ja, da skal du bli vanæret og bli til skamme på grunn av all din ondskap.
- 23** Du som bor på Libanon, du som har ditt rede i sedrene - hvor du vil stønne når smerter kommer over deg, veer som hos en kvinne i barnsnød!
- 24** Så sant jeg lever, sier Herren, selv om du Konja, Jojakims sønn, Judas konge, var en signetring på min høyre hånd, så ville jeg rive deg av.
- 25** Jeg vil gi deg i deres hånd som står deg etter livet, og i deres hånd som du gruer for, i Babels konge Nebukadnesars hånd og i kaldeernes hånd.
- 26** Jeg vil kaste deg og din mor som fødte deg, bort til et annet land, hvor dere ikke ble født, og der skal dere dø.
- 27** Men det landet de stunder etter å komme tilbake til, til det skal de ikke komme tilbake.
- 28** Er han da en foraktet, knust leirkrukke, denne mannen Konja? Er han et kar som ingen bryr seg om? Hvorfor er de blitt kastet bort, han og hans ætt, og slengt bort til et land de ikke kjente?
- 29** Land! land! land! Hør Herrens ord!
- 30** Så sier Herren: Skriv denne mannen opp som barnløs, som en mann som ingen lykke har i sine levedager! For ingen av hans ætt skal få den lykke å sitte på Davids trone og herske over Juda.

Jeremia 23

En konge av Davids ætt (Messias)

- 1** Ve de hyrdene som ødelegger og sprer den hjorden jeg vokter, sier Herren.
- 2** Derfor sier Herren, Israels Gud, om de hyrdene som røkter mitt folk: Dere har spredt mine får og jagd dem bort og ikke sett etter dem. Se, jeg hjemsøker dere for deres onde gjerninger, sier Herren.
- 3** Jeg vil selv samle resten av mine får fra alle de landene jeg har drevet dem bort til, og jeg vil føre dem tilbake til deres egne beitemarker. Der skal de være fruktbare og bli mange.
- 4** Jeg vil sette hyrder over dem, og de skal røkte dem. De skal ikke frykte mer og ikke bli skremt, og ingen av dem skal savnes, sier Herren.
- 5** Se, dager kommer, sier Herren, da jeg vil la det stå fram for David en rettferdig spire. Han skal regjere som konge og gå fram med visdom og gjøre rett og rettferdighet i landet.

⁶ I hans dager skal Juda bli frelst, og Israel bo trygt. Dette er det navnet som han skal kalles med: Herren, vår rettferdighet.

⁷ Se, derfor skal dager komme, sier Herren, da en ikke mer skal si: Så sant Herren lever, han som førte Israels barn opp fra landet Egypt!

⁸ - men: Så sant Herren lever, som førte Israels hus og ætt og lot dem komme fra et land i nord og fra alle de landene jeg hadde drevet dem bort til! Og de skal bo i landet sitt.

Profeten fordømmer de falske profetene

⁹ Om profetene: Mitt hjerte er knust i mitt indre, alle mine ben skjelver. Jeg er som en drukken mann, en mann som vinen har overveldet, for Herrens skyld og for hans hellige ords skyld.

¹⁰ For landet er fullt av ekteskapsbrytere. På grunn av forbannelsen visner landet, for dens skyld er beitemarkene i ørkenen avsvidd. Deres løp er ondt, og deres styrke er urett.

¹¹ Både profet og prest er gudløse. Endog i mitt hus har jeg funnet deres ondskap, sier Herren.

¹² Derfor skal deres vei bli som glatte steder i mørket. De skal støtes over ende og falle der. For jeg lar ulykke komme over dem i det året når de blir hjemsøkt, sier Herren.

¹³ Hos Samarias profeter har jeg sett dårskap. De profeterte ved Ba'al og førte mitt folk Israel vill.

¹⁴ Men også hos Jerusalems profeter har jeg sett grufulle ting. De bryter ekteskapet og farer med løgn. Og de styrker de ondes hender, så ingen av dem vender om fra sin ondskap. De er alle sammen blitt for meg som Sodoma, og dets innbyggere som Gomorra.

¹⁵ Derfor sier Herren, hærskares Gud, om profetene: Se, jeg gir dem malurt å ete og beskt vann å drikke. For fra profetene i Jerusalem har gudløshet gått ut over hele landet.

¹⁶ Så sier Herren, hærskares Gud: Hør ikke på disse profetenes ord når de profeterer for dere! De fyller dere med tomme innbilninger. De bærer fram sitt eget hjertes syner, ikke ord fra Herrens munn.

¹⁷ Igjen og igjen sier de til dem som forakter meg: Herren har sagt: Dere skal ha fred! Og til hver den som følger sitt harde hjerte, sier de: Det skal ikke komme ulykke over dere.

¹⁸ Men hvem av dem har stått i Herrens fortrolige råd, slik at han så og hørte hans ord? Hvem har gitt akt på mitt ord og hørt det?

- 19** Se, Herrens storm, hans vrede farer ut, en virvlende stormvind. Den virvler over hodet på de ugudelige.
- 20** Herrens vrede skal ikke vende tilbake før han har utført og fullbyrdet sitt hjertes tanker. I de siste dager skal dere forstå det helt.
- 21** Jeg har ikke sendt profetene, likevel løp de. Jeg har ikke talt til dem, likevel profeterte de.
- 22** Hadde de stått i mitt fortrolige råd, ville de la mitt folk høre mine ord og føre dem tilbake fra deres onde vei og fra deres onde gjerninger.
- 23** Er jeg en Gud bare nær ved, sier Herren, og ikke en Gud langt borte?
- 24** Eller kan noen gjemme seg på hemmelige steder så jeg ikke kan se ham? sier Herren. Fyller jeg ikke himmelen og jorden? sier Herren.
- 25** Jeg har hørt hva de har sagt, de profetene som profeterer løgn i mitt navn og sier: Jeg har drømt! Jeg har drømt!
- 26** Hvor lenge skal dette fortsette i hjertet til disse løgnprofetene som bærer fram sitt eget hjertes svik?
- 27** Tenker de på å få mitt folk til å glemme mitt navn ved de drømmene som de forteller hverandre, slik som deres fedre glemte mitt navn for Ba'als skyld?
- 28** Den profet som har en drøm, han får fortelle en drøm. Men den som har mitt ord, la ham trofast tale mitt ord! Hva har halmen å gjøre med kornet? sier Herren.
- 29** Er ikke mitt ord som en ild, sier Herren, lik en hammer som knuser berg?
- 30** Se, derfor kommer jeg over de profetene som stjeler mine ord fra hverandre, sier Herren.
- 31** Se, jeg kommer over de profetene som bruker sin tunge og sier: Så sier Herren!
- 32** Se, jeg kommer over dem som bærer fram løgndrømmer, sier Herren, som forteller dem og fører mitt folk vill ved sine løgner og ved sitt skryt. Jeg har ikke sendt dem og ikke gitt dem befaling, og de gjør ikke dette folket noe gagn, sier Herren.
- 33** Og når dette folket eller en profet eller en prest spør deg: Hva er «Herrens byrde»? - da skal du si til dem hva byrden er - og jeg vil kaste dere bort, sier Herren.
- 34** Den profeten og den presten og den av folket som sier: "Herrens byrde", - den mannen og hans hus vil jeg hjemsøke.
- 35** Slik skal dere si hver til sin neste og hver til sin bror: Hva har Herren svart? Hva har Herren talt?

³⁶ Men «Herrens byrde» skal dere ikke nevne mer. For hver manns eget ord skal være hans byrde, fordi dere har forvansket den levende Guds, Herrens, hærskares Guds, vår Guds ord.

³⁷ Slik skal du si til profeten: Hva har Herren svart deg? Hva har Herren talt?

³⁸ Men dersom dere sier «Herrens byrde», da sier Herren så: Fordi dere bruker dette ordet «Herrens byrde», enda jeg sendte bud og sa: Dere skal ikke si «Herrens byrde»,

³⁹ se, derfor vil jeg helt glemme dere og kaste dere og den byen jeg ga dere og deres fedre, bort fra mitt åsyn.

⁴⁰ Og jeg vil legge på dere en evig skam og en evig vanære, som aldri skal bli glemt.

Jeremia 24

To kurver med fikener

¹ Herren lot meg se dette synet: To kurver med fiken var stilt opp foran Herrens helligdom. Det var etter at Babels konge Nebukadnesar hadde bortført Judas konge Jekonja, Jojakims sønn, og Judas høvdinger og tømmermennene og smedene fra Jerusalem og ført dem til Babel.

² I den ene kurven var det meget gode fikener, slik som tidligfiken er, men i den andre kurven var det meget dårlige fikener, så dårlige at de kunne ikke spises.

³ Og Herren sa til meg: Hva ser du, Jeremia? Jeg svarte: Fikener. De gode fikenene er meget gode, og de dårlige er meget dårlige, de er så dårlige at de ikke kan spises.

⁴ Da kom Herrens ord til meg, og det lød så:

⁵ Så sier Herren, Israels Gud: Som en gjør med disse gode fikenene, slik vil jeg se med velbehag på de bortførte av Juda, dem som jeg har sendt bort fra dette stedet til kaldeernes land.

⁶ Jeg vil rette mine øyne mot dem med velbehag og føre dem tilbake til dette landet. Jeg vil bygge dem opp og ikke bryte dem ned, jeg vil plante dem og ikke rykke dem opp.

⁷ Jeg vil gi dem hjerte til å kjenne at jeg er Herren. De skal være mitt folk, og jeg vil være deres Gud. For de skal vende om til meg av hele sitt hjerte.

⁸ Og som en gjør med dårlige fikener, som er så dårlige at de ikke kan spises - ja, så sier Herren: slik vil jeg gjøre med Judas konge Sidkia og hans høvdinger og dem som er blitt igjen i Jerusalem, dem som er blitt igjen i dette landet, og dem som bor i landet Egypt.

⁹ Jeg vil gjøre dem til et illevarslende skremsel for alle jordens riker, til hån og til et ordspråk, til spott og til forbannelse på alle de stedene jeg driver dem bort til.

¹⁰ Jeg vil sende sverd, hungersnød og pest iblant dem til de blir helt utryddet av det landet jeg ga dem og deres fedre.

Jeremia 25

Jeremia har talt Herrens ord til folket i tjuetre år uten at de har hørt på ham

¹ Dette er det ordet som kom til Jeremia om hele Judas folk. Det kom i Judas konge Jojakims, Josjias sønns fjerde år, det er Babels konge Nebukadnesars første år.

² Og profeten Jeremia talte dette ordet til hele Judas folk og til alle Jerusalems innbyggere:

³ Fra Judas konge Josjia, Amos sønns trettende år og like til denne dag, nå i tjuetre år, er Herrens ord kommet til meg. Jeg har talt til dere tidlig og sent, men dere hørte ikke.

⁴ Herren sendte til dere alle sine tjenere, profetene, tidlig og sent. Men dere hørte ikke, og dere vendte ikke øret til for å høre.

⁵ Han sa: Vend om, hver fra sin onde vei, og fra deres onde gjerninger! Så skal dere få bo i det landet Herren ga dere og deres fedre, fra evighet og til evighet.

⁶ Følg ikke andre guder, så dere dyrker dem og tilber dem! Vekk ikke min harme ved deres egne hendes verk, så jeg ikke skal gjøre dere noe ondt!

⁷ Men dere hørte ikke på meg, sier Herren. Dere vakte min harme ved deres egne hendes verk, til ulykke for dere selv.

Nebukadnesar skal føre dem til fangenskap i sytti år

⁸ Derfor sier Herren, hærskares Gud: Fordi dere ikke har hørt på mine ord,

⁹ se, så sender jeg bud og henter alle Nordens folkeslag, sier Herren. Jeg sender bud til Babels konge Nebukadnesar, min tjener, og jeg lar dem komme over dette landet og over dets innbyggere og over alle folkeslagene her omkring. Jeg slår dem med bann og gjør dem til en forferdelse og til en spott, og deres land gjør jeg til evige ørkener.

¹⁰ Jeg lar fryds røst og gledes røst, brudgoms røst og bruds røst, lyd av kvern og lys av lampe bli borte hos dem.

¹¹ Hele dette landet skal bli til en ørken, til en ødemark, og disse folkeslagene skal tjene Babels konge i sytti år.

Herren skal straffe Babel

- 12** Men når sytti år er til ende, vil jeg besøke kongen i Babel og folket der, sier Herren, på grunn av deres misgjerninger. Og kaldeernes land vil jeg gjøre øde for evig.
- 13** Alt det jeg har talt om dette landet, lar jeg komme over det - alt det som er skrevet i denne boken, det som Jeremia har profetert om alle folkeslagene.
- 14** For mange folkeslag og store konger skal gjøre også dem til treller. Jeg vil gjengjelde dem etter deres gjerning og etter deres hendes verk.
- 15** For så sa Herren, Israels Gud, til meg: Ta av min hånd dette begeret fylt med min vredes vin, og gi alle de folkene jeg sender deg til, å drikke av det.
- 16** De skal drikke og rave og te seg som gale på grunn av det sverdet jeg sender blant dem.
- 17** Jeg tok da begeret av Herrens hånd, og jeg lot alle de folkene som Herren hadde sendt meg til, drikke av det:
- 18** Jerusalem og byene i Juda og dets konger og dets høvdinger, for å gjøre dem til en ørken, til en ødemark, til en spott og til en forbannelse, slik som det er på denne dag,
- 19** farao, kongen i Egypt, og hans tjenere og hans høvdinger og hele hans folk
- 20** og alle hans fremmede undersåtter og alle kongene i landet Us og alle kongene i filistrenes land, i Asjkelon og Gasa og Ekron og det som er tilbake av Asjdod,
- 21** og Edom og Moab og Ammons barn
- 22** og alle Tyrus' konger og alle Sidons konger og kongene over kystlandet på den andre siden av havet,
- 23** og Dedan og Tema og Bus og alle med rundklipt hår
- 24** og alle Arabias konger og alle kongene over de fremmede folk som bor i ørkenen,
- 25** og alle Simris konger og alle Elams konger og alle Medias konger
- 26** og alle Nordens konger, nær og fjern, den ene med den andre, og alle verdens riker utover hele jorden. Etter alle disse skal også Sjesaks konge drikke av det.
- 27** Og du skal si til dem: Så sier Herren, hærskares Gud, Israels Gud: Drikk og bli drukne og spy og fall og reis dere ikke mer på grunn av det sverdet jeg sender blant dere.
- 28** Men dersom de ikke vil ta begeret av din hånd og drikke, da skal du si til dem: Så sier Herren, hærskares Gud: Drikke skal dere!

²⁹ For se, den byen som er kalt med mitt navn, har jeg latt ulykken ramme først, og så skulle dere bli ustraffet? Nei, dere skal ikke bli ustraffet! For sverd kaller jeg hit over alle dem som bor på jorden, sier Herren, hærskares Gud.

Herrens dom over alle folk på jorden

³⁰ Alt dette skal du profetere for dem og si til dem: Herren skal brøle fra det høye og la sin røst høre fra sin hellige bolig. Ja, brøle skal han over sin beitemark. Han skal løfte et rop lik dem som trækker vinpressen, over alle dem som bor på jorden.

³¹ Lyden når til jordens ende. For Herren har strid med folkene, han går i rette med alt kjød. De ugudelige overgir han til sverdet, sier Herren.

³² Så sier Herren, hærskares Gud: Se, ulykke går ut fra folk til folk. En svær storm reiser seg fra jordens ytterste ende.

³³ De som Herren har drept, skal på den dagen ligge fra jordens ene ende til den andre. Ingen skal gråte over dem, ingen skal samle dem opp og begrave dem, til gjødsel utover jorden skal de bli.

³⁴ Hyl, gjeterere! Skrik og velt dere i støvet, dere som er de gjeveste av flokken! For tiden er kommet da dere skal slaktes. Jeg vil spre dere, og dere skal falle som et kostbart kar.

³⁵ Gjeterne skal ikke mer ha noe tilfluktssted, og de gjeveste av flokken skal ikke finne redning.

³⁶ Hør hvordan gjeterne skriker og de gjeveste i flokken hyler! For Herren ødelegger beitet for dem,

³⁷ de fredelige engene blir lagt øde av Herrens brennende vrede.

³⁸ Som en ung løve går han fram fra sitt skjul. Ja, deres land blir til en ødemark ved hans veldige sverd og hans brennende vrede.

Jeremia 26

Jeremia taler i templet

¹ I begynnelsen av Judas konge Jojakims, Josjias sønns regjering, kom dette ordet fra Herren:

² Så sier Herren: Stå fram i forgården til Herrens hus. Tal til alle Judas byer, som kommer for å tilbe i Herrens hus, alle de ordene jeg har befalt deg å tale til dem! Utelat ikke et eneste ord!

³ Kanskje de vil høre og vende om, hver fra sin onde vei. Så vil jeg angre det onde jeg tenker på å gjøre mot dem for deres onde gjerningers skyld.

⁴ Du skal si til dem: Så sier Herren: Dersom dere ikke vil høre på meg, så dere følger den lov som jeg har gitt dere,

⁵ så dere hører på mine tjenere profetenes ord, dem som jeg sender til dere både tidlig og sent, uten at dere hører,

⁶ da vil jeg gjøre med dette huset som med Sjiilo, og denne byen vil jeg gjøre til en forbannelse for alle jordens folkeslag.

Jeremia blir grepet og anklaget, men blir reddet

⁷ Prestene og profetene og hele folket hørte Jeremia tale disse ordene i Herrens hus.

⁸ Da Jeremia var ferdig med å tale alt det Herren hadde befalt ham å tale til hele folket, grep de ham, prestene og profetene og hele folket, og de sa: Du skal dø!

⁹ Hvorfor har du profetert i Herrens navn og sagt: Det skal gå med dette huset som med Sjiilo! Og denne byen skal bli øde, uten innbyggere! - Og hele folket samlet seg mot Jeremia i Herrens hus.

¹⁰ Da Judas høvdingene hørte dette, gikk de fra kongens hus opp til Herrens hus, og de satte seg i inngangen til Herrens nye port.

¹¹ Prestene og profetene sa til høvdingene og til alt folket: Denne mannen fortjener en dødsdom! For han har profetert mot denne byen, slik som dere har hørt med egne ører.

¹² Da sa Jeremia til alle høvdingene og til hele folket: Herren har sendt meg for å profetere mot dette huset og mot denne byen alt det dere har hørt.

¹³ Så bedre nå deres veier og deres gjerninger og hør på Herrens, deres Guds røst! Så skal Herren angre det onde han har talt mot dere.

¹⁴ Og jeg, se, jeg er i deres hånd. Gjør med meg slik som godt og rett er i deres øyne!

¹⁵ Men det skal dere vite at dersom dere dreper meg, da fører dere uskyldig blod over dere selv og over denne byen og dens innbyggere, for Herren har i sannhet sendt meg til dere for at jeg skulle tale alle disse ordene for deres ører.

¹⁶ Da sa høvdingene og hele folket til prestene og profetene: Denne mannen fortjener ikke noen dødsdom. For han har talt til oss i Herrens, vår Guds navn.

¹⁷ Og noen av landets eldste sto opp og sa til hele folkesamlingen:

¹⁸ Mika fra Moresjet profeterte i Judas konge Hiskias dager og sa til hele Judas folk: Så sier Herren, hærskares Gud: Sion skal pløyes som en åker, og Jerusalem skal bli til grushauger og tempelberget til skogbakker.

¹⁹ Men Judas konge Hiskia og hele Juda - drepte de ham vel for dette? Fryktet han ikke Herren og bønnfalt ham, så Herren angret det onde han hadde talt mot dem? Og vi er i ferd med å føre en stor ulykke over oss selv!

²⁰ Det var også en annen mann som profeterte i Herrens navn, Uria, Sjemajas sønn, fra Kirjat-Jearim. Han profeterte mot denne byen og dette landet nøyaktig som Jeremia gjorde.

²¹ Kong Jojakim og alle hans krigsmenn og alle høvdingene hørte hans ord, og kongen søkte å drepe ham. Men Uria fikk høre det og ble redd, og han flyktet og kom til Egypt.

²² Da sendte kong Jojakim noen menn til Egypt - Elnatan, Akbors sønn, og noen andre menn med ham,

²³ og de hentet Uria fra Egypt og førte ham til kong Jojakim. Han lot ham drepe med sverd og kastet liket hans ut på fattigfolks gravplass.

²⁴ Men Akikam, Sjafans sønn, holdt sin hånd over Jeremia, så han ikke ble overgitt i folkets hånd for å bli drept.

Jeremia 27

Båndet og åket på Jeremias nakke

¹ I begynnelsen av Judas konge Sidkias, Josjias sønns regjering, kom dette ordet til Jeremia fra Herren:

² Så sa Herren til meg: Lag deg bånd og åk, og legg dem på nakken din!

³ Så skal du sende dem til Edoms konge og til Moabs konge og til Ammons barns konge og til Tyrus' konge og til Sidons konge med de sendemennene som kommer til Jerusalem til Sidkia, Judas konge.

⁴ Du skal befale dem å si til sine herrer: Så sier Herren, hærskares Gud, Israels Gud: Så skal dere si til deres herrer:

⁵ Jeg har skapt jorden, menneskene og dyrene som er på jorden, ved min store kraft og ved min utrakte arm, og jeg gir den til ham som er den rette i mine øyne.

⁶ Nå har jeg gitt alle disse landene i min tjener Nebukadnesars, Babel-kongens hånd. Også markens dyr har jeg gitt ham for at de skal tjene ham.

⁷ Og alle folkeslag skal tjene ham og hans sønn og hans sønnesønn, inntil tiden kommer også for hans land. Da skal mange folkeslag og store konger gjøre ham til trell.

⁸ Det folket og det riket som ikke vil tjene ham, Nebukadnesar, Babels konge, og som ikke vil bøye nakken under Babel-kongens åk, det folket vil jeg hjemsøke med sverd og hungersnød og pest, sier Herren, til jeg får gjort ende på dem ved hans hånd.

⁹ Så skal dere ikke høre på deres profeter og spåmenn og på deres drømmere og varseltydere og trollmenn, som sier til dere: Dere kommer ikke til å tjene Babels konge!

10 For det er løgn de profeterer for dere, slik at jeg må flytte dere fra deres land og drive dere bort, og dere må gå til grunne.

11 Men det folket som bøyer sin nakke under Babel-kongens åk og tjener ham, det vil jeg la bli i ro i sitt land, sier Herren, og det skal få dyrke landet og bo i det.

12 Til Judas konge Sidkia talte jeg de samme ord og sa: Bøy nakken under Babel-kongens åk og tjen ham og hans folk, så skal dere leve.

13 Hvorfor vil dere dø, du og ditt folk, ved sverd, hunger og pest, slik som Herren har talt om det folket som ikke vil tjene Babels konge?

14 Hør ikke på de profetene som sier til dere: Dere skal ikke komme til å tjene Babels konge! For det er løgn de profeterer for dere.

15 Jeg har ikke sendt dem, sier Herren, men de profeterer løgn i mitt navn. Derfor må jeg drive dere bort, og dere må gå til grunne, dere og de profetene som profeterer for dere.

16 Til prestene og til hele dette folket talte jeg og sa: Så sier Herren: Hør ikke på profetene når de profeterer for dere og sier: Se, karene fra Herrens hus skal føres tilbake fra Babel nå snart! For det er løgn de profeterer for dere.

17 Hør ikke på dem, tjen Babels konge, så skal dere leve. Hvorfor skal denne byen bli til en ørken?

18 Men dersom de er profeter, og dersom Herrens ord er hos dem, så la dem be Herren, hærskares Gud, at de karene som er blitt igjen i Herrens hus og i Judas konges hus og i Jerusalem, ikke må komme til Babel!

19 For så sier Herren, hærskares Gud, om søylene og kobberhavet og fotstykkene og de andre tingene som er blitt igjen i denne byen,

20 de som Babels konge Nebukadnesar ikke tok med seg da han bortførte Judas konge Jekonja, Jojakims sønn, fra Jerusalem til Babel sammen med alt storfolket i Juda og Jerusalem -

21 så sier Herren, hærskares Gud, Israels Gud, om de karene som er blitt igjen i Herrens hus og i Judas konges hus og i Jerusalem:

22 Til Babel skal de bli ført, og der skal de være til den dagen når jeg ser etter dem, sier Herren, og fører dem opp og lar dem komme tilbake til dette stedet.

Jeremia 28

Kampen mellom Jeremia og profeten Hananja

1 I det samme året, i begynnelsen av Judas konge Sidkias regjering, i det fjerde året, i den femte måneden, sa Hananja, Assurs sønn, profeten fra Gibeon, til meg i Herrens hus mens prestene og alt folket hørte på:

² Så sier Herren, hærskares Gud, Israels Gud: Jeg vil bryte i stykker Babel-kongens åk!

³ Om to år fører jeg tilbake til dette stedet alle de karene i Herrens hus som Babels konge Nebukadnesar tok fra dette stedet og førte til Babel.

⁴ Og Judas konge Jekonja, Jojakims sønn, og alle de bortførte fra Juda som er kommet til Babel, fører jeg tilbake til dette stedet, sier Herren. For jeg vil bryte Babel-kongens åk.

⁵ Da sa profeten Jeremia til profeten Hananja så prestene og alt folket som sto i Herrens hus, hørte det -

⁶ profeten Jeremia sa: Amen! Måtte Herren gjøre det! Måtte Herren oppfylle de ordene som du profeterte, så han fører karene fra Herrens hus og alle de bortførte tilbake fra Babel til dette stedet!

⁷ Men hør nå dette ordet som jeg taler for dine og for alt folkets ører:

⁸ De profetene som har vært før meg og før deg fra gammel tid, de profeterte mot mange land og mot store riker om krig og ulykke og pest.

⁹ Men når en profet profeterer om fred, og hans ord går i oppfyllelse, da kan alle se at han er en profet som Herren i sannhet har sendt.

¹⁰ Da tok profeten Hananja åket av profeten Jeremias nakke og brøt det i stykker.

¹¹ Og Hananja sa i alt folkets nærvær: Så sier Herren: Slik vil jeg om to år bryte i stykker Babel-kongen Nebukadnesars åk og ta det av alle folkeslags nakke! - Da gikk profeten Jeremia sin vei.

¹² Men etter at profeten Hananja hadde brutt i stykker åket og tatt det av profeten Jeremias nakke, kom Herrens ord til Jeremia, og det lød så:

¹³ Gå og si til Hananja: Så sier Herren: Et åk av tre har du brutt i stykker, men i stedet for det har du laget et åk av jern.

¹⁴ For så sier Herren, hærskares Gud, Israels Gud: Et åk av jern har jeg lagt på alle disse folkeslagenes nakke, for at de skal tjene Babels konge Nebukadnesar. Og de skal tjene ham. Også markens dyr har jeg gitt ham.

¹⁵ Da sa profeten Jeremia til profeten Hananja: Hør nå, Hananja! Herren har ikke sendt deg, og du har fått dette folket til å sette sin lit til løgn.

¹⁶ Derfor sier Herren så: Se, nå sender jeg deg bort fra jorden! I dette året skal du dø, fordi du har forkynt frafall fra Herren.

¹⁷ Og profeten Hananja døde i det samme året, i den sjuende måneden.

Jeremia 29

Jeremias brev til de bortførte i Babel

- 1 Dette er ordene i brevet som profeten Jeremia sendte fra Jerusalem til dem som var igjen av de eldste blant de bortførte, og til prestene og profetene og hele det folket som Nebukadnesar hadde bortført fra Jerusalem til Babel.
- 2 Det var etter at kong Jekonja og kongens mor og hoffmennene, Judas og Jerusalems høvdinger, og håndverkerne og smedene var dratt bort fra Jerusalem.
- 3 Han sendte brevet med Elasa, Sjafans sønn, og Gemarja, Hilkias sønn, som Judas konge Sidkia sendte til Babel, til Babels konge Nebukadnesar, og det lød så:
- 4 Så sier Herren, hærskares Gud, Israels Gud, til alle dem som jeg har ført bort fra Jerusalem til Babel:
- 5 Bygg hus og bo i dem! Plant hager og spis deres frukt!
- 6 Ta dere koner og få sønner og døtre. Og ta koner til deres sønner og gift bort deres døtre, så de kan føde sønner og døtre. Bli tallrike der, og bli ikke færre!
- 7 Søk den byens velferd som jeg har bortført dere til, og be for den til Herren! For når det går den vel, så går det dere vel.
- 8 For så sier Herren, hærskares Gud, Israels Gud: La dere ikke narre av profetene og spåmennene som er hos dere! Lytt heller ikke til de drømmene som dere selv har!
- 9 For løgn profeterer de for dere i mitt navn. Jeg har ikke sendt dem, sier Herren.
- 10 For så sier Herren: Når sytti år er gått for Babel, vil jeg se til dere og oppfylle for dere mitt gode ord, at jeg vil føre dere tilbake til dette stedet.
- 11 For jeg vet de tanker jeg tenker om dere, sier Herren. Det er fredstanker og ikke tanker til ulykke. Jeg vil gi dere fremtid og håp.
- 12 Og dere skal påkalle meg og gå av sted og be til meg, og jeg vil høre på dere.
- 13 Dere skal søke meg, og dere skal finne meg når dere søker meg av hele deres hjerte.
- 14 Jeg vil la meg finne av dere, sier Herren. Jeg vil gjøre ende på deres fangenskap og samle dere fra alle de folkene og alle de stedene som jeg har drevet dere bort til, sier Herren, og jeg vil føre dere tilbake til det stedet som jeg førte dere bort fra.
- 15 Dere sier: Herren har latt profeter stå fram for oss i Babel!
- 16 Så sier Herren om kongen som sitter på Davids trone, og om alt folket som bor i denne byen, deres brødre, som ikke har dratt ut med dere blant de bortførte -

17 så sier Herren, hærskares Gud: Se, jeg sender sverd, hunger og pest blant dem og gjør med dem som en gjør med dårlige fikener, som er så dårlige at de ikke kan spises.

18 Jeg vil forfølge dem med sverd og hunger og pest, og jeg vil la dem bli mishandlet av alle jordens riker og gjøre dem til en forbannelse og et skremsel, til spott og hån blant alle de folkeslagene som jeg driver dem bort til,

19 fordi de ikke hørte på mine ord, sier Herren, da jeg sendte mine tjenere profetene til dem, tidlig og sent. Men dere ville ikke høre, sier Herren.

20 Men hør nå Herrens ord, alle dere bortførte som jeg har sendt fra Jerusalem til Babel!

21 Så sier Herren, hærskares Gud, Israels Gud, om Akab, Kolajas sønn, og om Sidkia, Ma'asejas sønn, som profeterer løgn for dere i hans navn: Se, jeg gir dem i Babel-kongen Nebukadnesars hånd, og han skal drepe dem for øynene på dere.

22 Fra dem skal alle Judas bortførte som er i Babel, hente en forbannelse og si: Måtte Herren gjøre med deg som med Sidkia og med Akab, som Babels konge stekte i ilden!

23 For de gjorde en skjendig gjerning i Israel. De brøt ekteskapet med hverandres koner og talte løgnaktige ord i mitt navn, noe jeg ikke hadde befalt dem. Jeg vet det og er vitne, sier Herren.

24 Og til nehelamitten Sjemaja skal du si:

25 Så sier Herren, hærskares Gud, Israels Gud: Du har sendt brev i ditt eget navn til folket i Jerusalem og til presten Sefanja, Ma'asejas sønn, og til alle prestene og sagt:

26 Herren har satt deg til prest i presten Jojadas sted, for at det skal være tilsynsmenn i Herrens hus over alle som er fra vettet og gir seg av med å profetere, så du kan legge dem i blokk og halsjern.

27 Hvorfor har du ikke refset Jeremia fra Anatot, som gir seg av med å profetere for dere?

28 For han har sendt brev til oss i Babel og sagt: Det vil vare lenge. Bygg hus og bo i dem! Plant hager og spis deres frukt!

29 Og presten Sefanja leste opp dette brevet for profeten Jeremia.

30 Da kom Herrens ord til Jeremia, og det lød så:

31 Send bud til alle de bortførte og si: Så sier Herren om nehelamitten Sjemaja: Fordi Sjemaja har profetert for dere uten at jeg har sendt ham, og har fått dere til å feste lit til løgn,

³² derfor sier Herren: Se, jeg straffer nehelamitten Sjemaja og hans ætt. Ingen av hans ætt skal få bo blant dette folket, og han skal ikke få se det gode jeg gjør mot mitt folk, sier Herren. For han har forkynt frafall fra Herren.

Jeremia 30

Skriv alle de ordene jeg har talt til deg, i en bok

¹ Dette er det ordet som kom til Jeremia fra Herren:

² Så sier Herren, Israels Gud: Skriv alle de ordene jeg har talt til deg, i en bok!

³ For se, dager kommer, sier Herren, da jeg gjør ende på mitt folks, Israels og Judas fangenskap, sier Herren, og fører dem tilbake til det landet jeg ga deres fedre, så de kan ta det i eie.

En stor trengsel skal komme, men Herren skal redde

⁴ Og dette er de ordene Herren har talt om Israel og Juda:

⁵ Så sier Herren: Vi hørte et rop av skrekk, det er frykt og ingen fred.

⁶ Spør og se etter om en mann føder! Hvorfor ser jeg hver mann med hendene på sine hofter, lik en fødende kvinne? Og hvorfor er alle ansikter blitt så bleke?

⁷ Ve! Stor er den dagen, det er ingen som den. En trengselstid er det for Jakob. Men han skal bli frelst fra den.

⁸ Og det skal skje på den dagen, sier Herren, hærskares Gud, da vil jeg bryte hans åk og ta det av din nakke. Dine bånd vil jeg rive i stykker, og fremmede skal ikke lenger holde deg i trelldom.

⁹ Og de skal tjene Herren sin Gud og David sin konge, som jeg vil oppreise for dem.

¹⁰ Frykt ikke, du min tjener Jakob, sier Herren. Vær ikke redd, Israel! For se, jeg frelser deg fra det fjerne landet og din ætt fra det landet hvor den er i fangenskap. Og Jakob skal vende tilbake og leve i ro og være trygg, ingen skal forferde ham.

¹¹ For jeg er med deg, sier Herren, og jeg vil frelse deg. Jeg vil gjøre ende på alle de folkene som jeg har spredt deg iblant. Bare deg vil jeg ikke gjøre ende på. Jeg vil tukte deg med måte. Men helt ustraffet vil jeg ikke la deg være.

Herren vil gjøre slutt på sitt folks fangenskap

¹² For så sier Herren: Ubotelig er din skade, ulegelig ditt sår.

¹³ Ingen tar seg av din sak, så han klemmer ditt sår ut. Legedom, plaster finnes ikke for deg.

14 Alle dine elskere har glemt deg, de spør ikke etter deg. For jeg har slått deg som en fiende slår, som den grusomme tukter, fordi din misgjerning var stor og dine synder tallrike.

15 Hvorfor skriker du over din skade, over at din smerte er ubotelig? Fordi din misgjerning er stor og dine synder tallrike, har jeg gjort dette mot deg.

16 Derfor skal alle de som fortærer deg, bli fortært. Alle dine fiender skal dra bort i fangenskap, alle sammen. De som plyndrer deg, skal bli plyndret. Og alle dem som raner deg, vil jeg gjøre til rov.

17 For jeg vil gi deg helsen tilbake og lege dine sår, sier Herren. Fordi de kaller deg den bortdrevne, Sion, som ingen spør etter,

18 derfor sier Herren: Se, jeg gjør ende på fangenskapet for Jakobs telt og forbarmer meg over hans boliger. Byen skal bygges på sin haug, og palasset skal stå på sitt rette sted.

19 Det skal lyde lovsang fra dem, rop fra glade mennesker. Jeg vil gjøre dem tallrike, og de skal ikke bli færre. Jeg vil ære dem, og de skal ikke bli aktet ringe.

20 Hans sønner skal være som i gammel tid, og hans menighet skal stå fast for mitt åsyn. Jeg vil straffe alle dem som undertrykker ham.

21 Hans Herlige skal være av hans egen ætt, og hans Hersker skal utgå av hans eget folk. Jeg vil la ham komme nær, for hvem ville ellers våge sitt liv og komme meg nær? sier Herren.

22 Dere skal være mitt folk, og jeg vil være deres Gud.

23 Se, Herrens storm, hans vrede farer ut, en rivende stormvind. Den virvler over hodet på de ugudelige.

24 Herrens brennende vrede skal ikke vende tilbake før han har utført og fullbyrdet sitt hjertes tanker. I de siste dager skal dere forstå det.

Jeremia 31

Han som spredte Israel og Juda, skal samle dem

1 På den tiden, sier Herren, vil jeg være alle Israels ætters Gud, og de skal være mitt folk.

2 Så sier Herren: Det folk som er unnkomet fra sverdet, har funnet nåde i ørkenen. Jeg vil gå og føre Israel til ro.

3 Fra det fjerne har Herren åpenbart seg for meg: Ja, med evig kjærlighet har jeg elsket deg. Derfor har jeg latt min miskunn mot deg vare ved.

- ⁴ Enda en gang vil jeg bygge deg, og du skal bli bygd opp igjen, du jomfru, Israel! Enda en gang skal du pryde deg med dine tamburiner og gå ut i dansen med de glade.
- ⁵ Enda en gang skal du plante vingårder på Samarias fjell. De som planter dem, skal også ta dem i bruk.
- ⁶ For det kommer en dag da vektere skal rope på Efra'ims fjell: Stå opp og la oss dra opp til Sion, til Herren vår Gud!
- ⁷ For så sier Herren: Juble over Jakob med glede og rop med fryd over det første blant folkene! La lovsang lyde og si: Herre, frels ditt folk, dem som er igjen av Israel!
- ⁸ Se, jeg fører dem fra landet i nord og samler dem fra jordens ytterste ende. Blant dem er det både blinde og halte, både svangre og fødende. Som en stor skare skal de komme tilbake hit.
- ⁹ Med gråt skal de komme og med ydmyke bønner, og jeg vil lede dem. Jeg vil føre dem til rennende bekker på en jevn vei, hvor de ikke skal snuble. For jeg skal være en far for Israel, og Efra'im er min førstefødte.
- ¹⁰ Hør Herrens ord, alle folk! Forkynn det til de fjerne kyster og si: Han som spredte Israel, skal samle det og vokte det, som en hyrde vokter sin flokk.
- ¹¹ For Herren har forløst Jakob og gjenløst ham av hans hånd som er sterkere enn ham selv.
- ¹² Og de skal komme og synge med fryd på Sions berg. De skal stråle av glede over Herrens gode ting, over korn og most og olje og unge får og okser. Deres sjel skal være som en vannrik hage, de skal ikke lide nød lenger.
- ¹³ Da skal jomfruer glede seg i dans. Unge og gamle skal glede seg sammen. Jeg vil vende deres klage til fryd og trøste dem og glede dem som sørget.
- ¹⁴ Jeg vil la prestene ha fete retter i overflod, og mitt folk skal mettes med mine gode ting, sier Herren.
- ¹⁵ Så sier Herren: En røst høres i Rama, klage og bitter gråt. Rakel gråter over sine barn. Hun vil ikke la seg trøste over sine barn, for de er ikke mer til.
- ¹⁶ Så sier Herren: Hold opp med å gråte, og la ikke øynene felle tårer mer! Du skal få lønn for ditt arbeid, sier Herren. De skal vende tilbake fra fiendens land.
- ¹⁷ Det er håp for din fremtid, sier Herren. Barna skal vende tilbake til sitt land.
- ¹⁸ Jeg har hørt Efra'im klage: Du har tuktet meg. Ja, jeg ble tuktet som en utemmet kalv. Omvend meg du, så blir jeg omvendt! Du er jo Herren min Gud.

19 For etter at jeg har vendt meg bort fra deg, angrer jeg. Og etter at jeg har fått forstand, slår jeg meg på hoften. Jeg ble skamfull og ydmyket, for jeg bærer min ungdoms skam.

20 Er da Efra'im min dyrebare sønn og mitt kjæreste barn, siden jeg fortsatt kommer ham i hu, enda jeg så ofte har talt imot ham? Derfor røres mitt hjerte av medynk med ham, jeg må forbarme meg over ham, sier Herren.

21 Reis deg varder, sett deg merkesteiner, gi akt på hovedveien, den veien du gikk! Vend tilbake, du jomfru, Israel, vend tilbake til dine byer her!

22 Hvor lenge vil du vanke omkring, du frafalne datter? For Herren skaper noe nytt på jorden: En kvinne skal omslutte en mektig mann.

23 Så sier Herren, hærskares Gud, Israels Gud: Enda en gang skal de si så i Juda land og i byene der, når jeg gjør ende på deres fangenskap: Herren velsigne deg, du rettferdighetens bolig, du hellige berg!

24 Og Juda med alle sine byer skal bo der sammen som jordbrukere og hyrder som streifer omkring.

25 For jeg vil styrke den trette sjel, og hver sjel som sulter vil jeg mette.

26 Ved dette våknet jeg og så meg om, og jeg fant at min søvn hadde vært god.

Herren vil opprette en ny pakt

27 Se, dager kommer, sier Herren, da jeg vil tilså Israels land og Judas land med menneskers sæd og med dyrs sæd.

28 Og likesom jeg har våket over dem for å rykke dem opp og for å rive og bryte ned og ødelegge og plage dem, slik vil jeg også våke over dem for å bygge og plante, sier Herren.

29 I de dager skal de ikke mer si: Fedrene spiste sure druer, og barna fikk vonde tenner.

30 Men enhver skal dø for sin egen misgjernings skyld. Hvert menneske som eter sure druer, han skal selv få vonde tenner.

31 Se, dager kommer, sier Herren, da jeg vil opprette en ny pakt med Israels hus og med Judas hus.

32 Den skal ikke være som den pakten jeg opprettet med deres fedre på den dagen da jeg tok dem ved hånden og førte dem ut av landet Egypt, den pakten med meg som de brøt, enda jeg var deres ektemann, sier Herren.

33 Men dette er den pakten jeg vil opprette med Israels hus etter de dager, sier Herren: Jeg vil gi min lov i deres sinn og skrive den i deres hjerte. Jeg vil være deres Gud, og de skal være mitt folk.

³⁴ De skal ikke lenger lære hver sin neste og hver sin bror og si: Kjenn Herren! For de skal alle kjenne meg, både små og store, sier Herren. For jeg vil forlate deres misgjerning og ikke lenger minnes deres synd.

³⁵ Så sier Herren, som satte solen til å lyse om dagen, og lover for månen og stjernene, så de lyser om natten, han som opprører havet så dets bølger bruser - Herren, hærskaenes Gud, er hans navn:

³⁶ Dersom disse lovene ikke lenger står ved makt for mitt åsyn, sier Herren, da skal også Israels ætt opphøre å være et folk for mitt åsyn alle dager.

³⁷ Så sier Herren: Dersom himmelen kan måles der oppe, og jordens grunnvoller utforskes der nede, da vil også jeg forkaste hele Israels ætt for alt det de har gjort, sier Herren.

³⁸ Se, dager kommer, sier Herren, da byen skal bygges for Herren, fra Hananels tårn like til Hjørneporten.

³⁹ Og målesnoren skal gå videre rett fram over Gareb-haugen, og så skal den vende seg til Goa.

⁴⁰ Hele dalen med de døde kroppene og asken, alle markene like til Kedrons bekk, til hjørnet ved Heste-porten mot øst, skal være hellige for Herren. Der skal aldri mer rykkes noe opp eller brytes noe ned.

Jeremia 32

Jeremia kjøper etter Herrens befaling en eiendom

¹ Dette er det ordet som kom til Jeremia fra Herren i Judas konge Sidkias tiende år, det er Nebukadnesars attende år.

² Den gang holdt Babel-kongens hær Jerusalem beleiret, og profeten Jeremia var innestengt i vaktgården i Juda-kongens hus.

³ Der hadde Judas konge Sidkia stengt ham inne og sagt: Hvorfor profeterer du og sier: Så sier Herren: Se, jeg gir denne byen i Babel-kongens hånd, og han skal innta den.

⁴ Judas konge Sidkia skal ikke unngå av kaldeernes hånd. Han skal overgis i Babel-kongens hånd, og han skal tale med ham munn til munn og se ham øye til øye.

⁵ Han skal føre Sidkia til Babel, og der skal han være til jeg tar meg av ham, sier Herren. Når dere kjemper mot kaldeerne, skal dere ikke ha lykken med dere.

⁶ Og Jeremia sa: Herrens ord er kommet til meg, og det lød så:

⁷ Se, Hanamel, sønn av din onkel Sjallum, kommer til deg og sier: Kjøp min mark i Anatot! For du har innløsningsrett, så du kan kjøpe den.

⁸ Og Hanamel, min onkels sønn, kom til meg i vaktgården etter Herrens ord og sa: Kjøp min mark i Anatot, i Benjamins land! For du har odelsretten, og du har rett til å løse den inn. Kjøp den! - Da forsto jeg at det var Herrens ord.

⁹ Og jeg kjøpte marken av Hanamel, min onkels sønn, i Anatot, og jeg veide ut sølvet til ham, sytten sekel sølv.

¹⁰ Jeg skrev det i et brev og forseglet det og tok vitner, og jeg veide sølvet i vektskåler.

¹¹ Så tok jeg kjøpebrevet, både det forseglede med avtalen og vilkårene, og det åpne,

¹² og jeg ga kjøpebrevet til Baruk, sønn av Nerija, sønn av Mahseja, i nærvær av min slektning Hanamel og de vitnene som hadde skrevet sine navn i kjøpebrevet, alle de jødene som satt i vaktgården.

¹³ Og i deres nærvær ga jeg Baruk dette pålegget:

¹⁴ Så sier Herren, hærskares Gud, Israels Gud: Ta disse brevene, dette forseglede kjøpebrevet og dette åpne brevet, og legg dem i et leirkar, så de kan holde seg i lang tid!

¹⁵ For så sier Herren, hærskares Gud, Israels Gud: Enda en gang skal det kjøpes hus og marker og vingårder i dette landet.

Jeremia ber Herren om en forklaring

¹⁶ Da jeg hadde overgitt kjøpebrevet til Baruk, Nerijas sønn, ba jeg til Herren og sa:

¹⁷ Å, Herre Herre! Se, du er den som har skapt himmelen og jorden ved din store kraft og ved din utrakte arm. Ingen ting er for vanskelig for deg.

¹⁸ Du gjør miskunn gjennom tusen ledd og gjengjelder fedrenes misgjerning på deres barn etter dem, du store, du veldige Gud, som har navnet Herren, hærskares Gud.

¹⁹ Du er stor i råd og mektig i gjerning. Dine øyne er opplatt over alle menneskebarns veier for å gi enhver etter hans ferd og etter frukten av hans gjerninger.

²⁰ Det var du som gjorde tegn og under i landet Egypt og helt til denne dag, både med Israel og med andre mennesker, og gjorde deg et navn, slik vi kan se det på denne dag.

²¹ Du førte ditt folk Israel ut av landet Egypt ved tegn og under, og med sterk hånd og utrakt arm og med stor forferdelse,

²² og du ga dem dette landet som du med ed hadde lovt å gi deres fedre, et land som flyter med melk og honning.

23 De kom og tok det i eie, men de hørte ikke på din røst og levde ikke etter dine lover. Alt det du hadde pålagt dem å gjøre, gjorde de ikke. Så har du da latt all denne ulykke komme over dem.

24 Se, fiendens voller er nådd helt fram til byen, så de kan innta den. Ved sverd, hunger og pest er byen gitt i hendene på kaldeerne, som kjemper mot den. Det som du har talt om, er skjedd. Du kan selv se det.

25 Og likevel, enda byen er gitt i kaldeernes hånd, har du, Herre Herre, sagt til meg: Kjøp marken for penger og ta vitner på det!

Herren svarer

26 Da kom Herrens ord til Jeremia, og det lød så:

27 Se, jeg er Herren, alt kjøds Gud. Skulle noen ting være for vanskelig for meg?

28 Derfor sier Herren: Se, jeg gir denne byen i kaldeernes hånd og i Babel-kongen Nebukadnesars hånd, og han skal innta den.

29 Og kaldeerne, som kjemper mot denne byen, skal komme og tenne ild på den, de skal brenne opp de husene hvor de brente røkelse for Ba'al på taket og utøste drikkoffer for andre guder for å vekke min harme.

30 Helt fra sin ungdom av har Israels barn og Judas barn bare gjort det som er ondt i mine øyne. Israels barn har ikke gjort annet enn å vekke min harme ved sine egne henders verk, sier Herren.

31 For denne byen har vært meg til vrede og harme helt fra den dag da de bygde den, og til denne dag, så jeg må ta den bort fra mitt åsyn

32 for all den ondskap som Israels barn og Judas barn har gjort for å vekke min harme - de, deres konger, deres høvdinge, deres prester og deres profeter, Judas menn og Jerusalems innbyggere.

33 De vendte ryggen og ikke ansiktet til meg. Jeg lærte dem tidlig og sent, men de hørte ikke på meg og tok ikke imot tukt.

34 Men de satte sine avskyelige ting i det huset som er kalt med mitt navn, og gjorde det urent.

35 De bygde offerhaugene for Ba'al i Hinnoms sønns dal for å la sine sønner og døtre gå gjennom ilden for Molok, enda jeg ikke hadde pålagt dem det, og det ikke var oppkommet i mitt hjerte at de skulle gjøre denne vemmelige gjerning. Slik fikk de Juda til å synde.

36 Og nå, denne byen som dere sier er gitt i Babel-kongens hånd med sverd og hunger og pest - om denne byen sier derfor Herren, Israels Gud:

³⁷ Se, jeg samler dem fra alle de landene som jeg drev dem bort til i min vrede og harme og min store forbitrelse, og jeg vil føre dem tilbake til dette stedet og la dem bo trygt.

³⁸ De skal være mitt folk, og jeg vil være deres Gud.

³⁹ Jeg vil gi dem ett hjerte og lære dem én vei til å frykte meg alle dager, så det må gå dem vel, dem og deres barn etter dem.

⁴⁰ Jeg vil opprette en evig pakt med dem, at jeg ikke vil dra meg tilbake fra dem, men gjøre vel mot dem. Og frykt for meg vil jeg legge i deres hjerte, så de ikke skal gå bort fra meg.

⁴¹ Jeg vil glede meg over dem og gjøre vel mot dem, og jeg vil plante dem i dette landet i trofasthet, av hele mitt hjerte og av hele min sjel.

⁴² For så sier Herren: Likesom jeg har latt alle disse store ulykkene komme over dette folket, slik vil jeg også la alt det gode komme over dem, som jeg har lovt dem.

⁴³ Det skal igjen bli kjøpt marker i dette landet som dere sier er blitt en ørken, uten mennesker og dyr, overgitt i kaldeernes hånd.

⁴⁴ De skal kjøpe marker for penger og skrive kjøpebrev og forsegle dem og ta vitner, i Benjamins land og i landet omkring Jerusalem og i Judas byer, både byene i fjellbygdene og byene i lavlandet og byene i sydlandet. For jeg vil føre tilbake deres fangne, sier Herren.

Jeremia 33

Jerusalem skal bli ødelagt, men siden skal det gjenreises

¹ Herrens ord kom til Jeremia for andre gang mens han satt fengslet i vaktgården, og det lød så:

² Så sier Herren, som skapte jorden, Herren, som formet og grunnfestet den - Herren er hans navn:

³ Rop til meg, og jeg vil svare deg, jeg vil forkynne deg store og ufattelige ting, ting som du ikke kjenner.

⁴ For så sier Herren, Israels Gud, om husene i denne byen og om husene til Judas konge, som er revet ned til forsvar mot fiendens voller og sverd:

⁵ De kommer for å kjempe mot kaldeerne. Men det blir bare å fylle husene med døde kroppar av de mennene som jeg slår i min vrede og harme, og som ved sin store ondskap har voldt at jeg har skjult mitt åsyn for denne byen.

⁶ Se, jeg gir dem helse og legedom, og helbreder dem, og jeg vil la dem se en overflod av fred og trygghet.

⁷ Jeg vil gjøre ende på Judas fangenskap og Israels fangenskap, og jeg vil bygge dem opp som i den første tiden.

⁸ Jeg vil rense dem fra all deres misgjerning, som de har forsyndet seg med mot meg. Og jeg vil tilgi alle deres misgjerninger som de har gjort mot meg, da de forbrøt seg mot meg.

⁹ Og byen skal være meg til et gledesnavn, til pris og pryd for alle jordens folkeslag, når de får høre om alt det gode jeg gjør mot den. De skal skjelve og beve når de får se alt det gode og all den fred jeg gir den.

¹⁰ Så sier Herren: På dette stedet som dere sier er ødelagt, uten mennesker og uten dyr - her i Judas byer og på Jerusalems gater, som ligger øde, uten mennesker og uten innbyggere og uten dyr, skal det enda en gang høres

¹¹ fryds røst og gledes røst, brudgoms røst og bruds røst, rop av dem som sier: Lov Herren, hærskares Gud, for Herren er god, hans miskunnhet varer evinnelig! - og som bærer fram takkoffer i Herrens hus. For jeg vil gjøre ende på fangenskapet, så landet blir som i den første tiden, sier Herren.

¹² Så sier Herren, hærskares Gud: Enda en gang skal det på dette stedet som er øde, uten mennesker og uten dyr, og i alle dets byer, være et tilhold for gjeterne som lar buskapen hvile der.

¹³ I byene i fjellbygdene, i byene i lavlandet og i byene i sydlandet og i Benjamins land og i landet omkring Jerusalem og i Judas byer skal sauene enda en gang gå forbi den som teller dem, sier Herren.

Juda skal bli frelst og Jerusalem bo trygt

¹⁴ Se, dager kommer, sier Herren, da jeg vil oppfylle det gode ord jeg har talt om Israels hus og Judas hus.

¹⁵ I de dager og på den tid vil jeg la spire fram for David en rettferdig spire, og han skal gjøre rett og rettferdighet i landet.

¹⁶ I de dager skal Juda bli frelst og Jerusalem bo trygt, og dette er det navn hun skal kalles med: Herren, vår rettferdighet.

¹⁷ For så sier Herren: Det skal aldri mangle en mann av Davids ætt som skal sitte på Israels trone.

¹⁸ Og av de levittiske prestenes ætt skal det aldri mangle en mann for mitt åsyn som ofrer brennoffer og brenner matoffer og bærer fram slaktoffer alle dager.

¹⁹ Og Herrens ord kom til Jeremia, og det lød så:

²⁰ Så sier Herren: Dersom dere kan bryte min pakt med dagen og min pakt med natten, så det ikke blir dag og natt i sin tid,

²¹ da skal også min pakt med min tjener David bli brutt, så han ikke får noen sønn som blir konge og sitter på hans trone, og min pakt med mine tjenere de levittiske prestene.

²² Likesom himmelens hær ikke kan telles og havets sand ikke kan måles, slik vil jeg gjøre min tjener Davids ætt og levittene som tjener meg, tallrike.

²³ Og Herrens ord kom til Jeremia, og det lød så:

²⁴ Har du ikke lagt merke til hva dette folket har talt og sagt: De to slektene som Herren hadde utvalgt, dem forkastet han? Og mitt folk forakter de, så det ikke mer er noe folk i deres øyne.

²⁵ Så sier Herren: Dersom jeg ikke har opprettet min pakt med dag og natt, og ikke gitt lover for himmel og jord,

²⁶ så vil jeg også forkaste Jakobs og min tjener Davids ætt, så jeg ikke av hans etterkommere tar noen til å herske over Abrahams, Isaks og Jakobs ætt. For jeg vil gjøre ende på deres fangenskap og forbarme meg over dem.

Jeremia 34

Jerusalem skal bli inntatt av Nebukadnesar og brent

¹ Dette er det ordet som kom til Jeremia fra Herren mens Babels konge Nebukadnesar kjempet mot Jerusalem og alle dets byer, han sammen med hele hans hær og alle jordens riker som sto under hans herredømme, og alle folkeslagene:

² Så sier Herren, Israels Gud: Gå og tal til Judas konge Sidkia og si til ham: Så sier Herren: Se, jeg gir denne byen i Babel-kongens hånd, og han skal brenne den opp med ild.

³ Du selv skal ikke slippe unna hans hånd, men du skal bli grepet og gitt i hans hånd. Dine øyne skal se Babel-kongens øyne, og hans munn skal tale med din munn, og til Babel skal du komme.

⁴ Men hør Herrens ord, Sidkia, Judas konge! Så sier Herren om deg: Du skal ikke dø for sverd.

⁵ I fred skal du dø. Og likesom de brente bål til ære for dine fedre, de tidligere konger, de som var før deg, slik skal de også brenne for deg. De skal holde sørgehøytid over deg og rope: Ve, Herre! For et ord har jeg talt, sier Herren.

⁶ Og profeten Jeremia talte alle disse ordene til Judas konge Sidkia i Jerusalem

⁷ mens Babel-kongens hær kjempet mot Jerusalem og mot alle Judas byer som ennå var igjen, Lakisj og Aseka. For det var de befestede byene som ennå var igjen av Judas byer.

Avtalen om de hebraiske trellene

- ⁸ Dette er det ordet som kom til Jeremia fra Herren etter at kong Sidkia hadde gjort en pakt med alt folket i Jerusalem om å rope ut frihet,
- ⁹ så at enhver skulle gi sin trell og sin trellekvinne fri, om de var hebreere, så ikke noen skulle holde sin jødiske bror i trelldom.
- ¹⁰ Da adlød alle høvdingene og alt folket som hadde inngått denne pakten at enhver skulle gi sin trell og sin trellekvinne fri og ikke mer holde dem i trelldom. De adlød og lot dem gå.
- ¹¹ Men siden gjorde de det om igjen. De tok tilbake de trellene og trellekvinnene som de hadde gitt fri, og tvang dem til å være treller og trellekvinner igjen.
- ¹² Da kom Herrens ord til Jeremia. Herren sa:
- ¹³ Så sier Herren, Israels Gud: Jeg opprettet en pakt med deres fedre den dagen da jeg førte dem ut av landet Egypt, av trellehuset, og jeg sa:
- ¹⁴ I det sjuende året skal dere gi fri hver sin bror som har solgt seg til deg, om han er hebreer. Han skal tjene deg i seks år, og så skal du la ham gå fri fra deg. Men deres fedre hørte ikke på meg og vendte ikke øret til.
- ¹⁵ Men nå hadde dere snudd om og gjort det som er rett i mine øyne, ved å rope ut frihet, hver for sin neste. Dere hadde opprettet en pakt for mitt åsyn i det huset som er kalt med mitt navn.
- ¹⁶ Men så snudde dere om igjen og vanhelliget mitt navn og tok tilbake hver sin trell og hver sin trellekvinne, som dere hadde gitt fri, så de kunne råde over seg selv. Dere tvang dem til å være treller og trellekvinner igjen.
- ¹⁷ Derfor sier Herren så: Dere har ikke hørt på meg og ropt ut frihet, hver for sin bror og hver for sin neste. Se, jeg roper ut frihet for dere, sier Herren, så dere blir overgitt til sverdet, pesten og hungeren. Og jeg gjør dere til et skremsel for alle jordens riker.
- ¹⁸ Og de mennene som overtrådte min pakt, som ikke holdt ordene i den pakten som de opprettet for mitt åsyn, da de skar paktskalven i to stykker og så gikk mellom stykkene av den,
- ¹⁹ Judas høvdinge og Jerusalems høvdinge, hoffmennene og prestene og hele landets folk, som gikk mellom stykkene av kalven,
- ²⁰ - dem vil jeg gi i fiendenes hånd og i deres hånd som står dem etter livet. Deres døde kroppar skal være til føde for himmelens fugler og for jordens dyr.
- ²¹ Og Judas konge Sidkia og hans høvdinge vil jeg gi i deres fienders hånd og i deres hånd som står dem etter livet, i hendene på Babel-kongens hær, som nå har dratt bort fra dere.

²² Se, jeg byr, sier Herren, at de skal vende tilbake til denne byen. De skal kjempe mot den og innta den og brenne den opp med ild. Og byene i Juda vil jeg gjøre til en ørken, der ingen bor.

Jeremia 35

Rekabittene vil ikke drikke vin

¹ Dette er det ordet som kom til Jeremia fra Herren i Judas konge Jojakims, Josjias sønns dager:

² Gå til rekabittenes slekt og tal til dem og før dem inn i Herrens hus, i et av rommene, og gi dem vin å drikke!

³ Og jeg tok Ja'asanja, sønn av Jirmeja, sønn av Habasinja, og hans brødre og alle hans sønner og hele rekabittenes slekt,

⁴ og jeg førte dem inn i Herrens hus, i det rommet som tilhørte sønnene til Guds mann Hanan, Jigdaljas sønn, og som lå ved siden av høvdingenes rom, over dørwokteren Ma'asejas, Sjallums sønns rom.

⁵ Og jeg satte fulle vinfat og vinbegre fram for rekabittenes slekt, og jeg sa til dem: Drikk vin!

⁶ Men de sa: Vi vil ikke drikke vin. For vår far Jonadab, Rekabs sønn, har gitt oss dette budet: Dere skal aldri drikke vin, verken dere eller deres barn,

⁷ og dere skal ikke bygge hus og ikke så korn og ikke plante vingård eller eie noe slikt. Men i telt skal dere bo alle deres dager, så dere kan leve lenge i det landet dere bor i som fremmede.

⁸ Og vi adlød vår far Jonadab, Rekabs sønn, i alt han bød oss - at vi aldri skulle drikke vin, verken vi eller våre koner eller våre sønner eller våre døtre,

⁹ og ikke bygge oss hus til å bo i og ikke ha vingård eller åker og ikke så korn.

¹⁰ Og vi bodde i telt og var lydige og gjorde alt som vår far Jonadab hadde pålagt oss.

¹¹ Men da Babels konge Nebukadnesar dro opp mot landet, da sa vi: Kom og la oss dra inn i Jerusalem, så vi kan slippe unna kaldeernes og syrernes hærer! Så tok vi bolig i Jerusalem.

Hva folket kan lære av rekabittene

¹² Da kom Herrens ord til Jeremia, og det lød så:

¹³ Så sier Herren, hærskares Gud, Israels Gud: Gå og si til Judas menn og til Jerusalems innbyggere: Vil dere ikke ta imot tukt og lyde mine ord? sier Herren.

14 Jonadabs, Rekabs sønns bud er blitt holdt, de han ga sine barn, at de ikke skulle drikke vin. Til denne dag har de ikke drukket vin, men adlydt sin fars bud. Og jeg har talt til dere tidlig og sent, men dere har ikke adlydt meg.

15 Jeg sendte til dere alle mine tjenere, profetene, tidlig og sent, og sa: Vend om, hver fra sin onde vei, og bedre deres gjerninger og følg ikke andre guder for å tjene dem! Så skal dere få bo i det landet jeg har gitt dere og deres fedre. Men dere vendte ikke øret til og adlød meg ikke.

16 Ja, Jonadabs, Rekabs sønns barn har holdt de budene som deres far ga dem. Men dette folket har ikke adlydt meg.

17 Derfor sier Herren, hærskares Gud, Israels Gud: Se, jeg lar komme over Juda og over alle Jerusalems innbyggere all den ulykke jeg har truet dem med, fordi de ikke ville høre når jeg talte til dem, og ikke svarte når jeg kalte på dem.

18 Men til rekabittenes slekt sa Jeremia: Så sier Herren, hærskares Gud, Israels Gud: Fordi dere har adlydt deres far Jonadabs ord og holdt alle hans bud og i alt gjort som han bød dere,

19 derfor sier Herren, hærskares Gud, Israels Gud: Det skal aldri mangle en mann av Jonadabs, Rekabs sønns ætt, som skal stå for mitt åsyn.

Jeremia 36

Profeten skriver Herrens ord i en bokrull

1 I Judas konge Jojakims, Josjias sønns fjerde år kom dette ordet til Jeremia fra Herren:

2 Ta deg en bokrull og skriv i den alle de ordene jeg har talt til deg om Israel og Juda og alle hedningefolkene fra den dagen da jeg først talte til deg, fra Josjias dager og til denne dagen!

3 Kanskje Judas hus vil merke seg all den ulykke jeg tenker å gjøre dem, så de kan vende om, hver fra sin onde vei, og jeg kan tilgi dem deres misgjerning og deres synd.

4 Da kalte Jeremia til seg Baruk, Nerijas sønn, og Baruk skrev etter Jeremias diktat alle de ordene som Herren hadde talt til ham, i en bokrull.

5 Og Jeremia talte til Baruk og sa: Jeg er forhindret, jeg kan ikke gå til Herrens hus!

6 Men gå du dit, og les opp for folket i Herrens hus på en fastedag Herrens ord av rullen som du har skrevet etter min diktat! Også for hele Juda, som kommer fra sine byer, skal du lese den.

⁷ Kanskje de vil legge sin ydmyke bønn fram for Herrens åsyn og vende om, hver fra sin onde vei. For stor er den vrede og harme som Herren har uttalt over dette folket.

⁸ Og Baruk, Nerijas sønn, gjorde alt som profeten Jeremia hadde pålagt ham. Han leste opp Herrens ord av boken i Herrens hus.

⁹ I Judas konge Jojakims, Josjias sønns femte år, i den niende måneden, ble det ropt ut at alt folket i Jerusalem og alt folket som var kommet fra Judas byer til Jerusalem, skulle faste for Herrens åsyn.

¹⁰ Da leste Baruk opp fra boken Jeremias ord i Herrens hus, mens hele folket hørte på. Det gjorde han i statsskriveren Gemarjas, Sjafans sønns rom i den øvre forgården, ved inngangen til den nye porten i Herrens hus.

Bokrullen blir opplest for kongen

¹¹ Da Mikaja, sønn av Gemarja, sønn av Sjafan, hørte alle Herrens ord bli lest opp av boken,

¹² gikk han ned til kongens hus, til statsskriverens rom, og der fant han alle høvdingene sittende: statsskriveren Elisjama og Delaja, Sjemajas sønn, og Elnatan, Akbors sønn, og Gemarja, Sjafans sønn, og Sidkia, Hananjas sønn, og alle de andre høvdingene.

¹³ Og Mikaja fortalte om alle de ordene han hadde hørt da Baruk leste opp av boken for folket.

¹⁴ Da sendte alle høvdingene Jehudi, sønn av Netanja, sønn av Sjelemja, sønn av Kusji, til Baruk og sa: Ta med deg rullen som du leste av for folket, og kom hit! Og Baruk, Nerijas sønn, tok rullen med seg og kom til dem.

¹⁵ De sa til ham: Sett deg ned og les den for oss! Og Baruk leste den for dem.

¹⁶ Da de hørte alle ordene, vendte de seg forferdet til hverandre, og de sa til Baruk: Vi må melde alt dette til kongen.

¹⁷ Så spurte de Baruk: Fortell oss hvordan du skrev alle disse ordene. Var det han som dikterte?

¹⁸ Baruk svarte: Han dikterte meg alle disse ordene, og jeg skrev dem i boken med blekk.

¹⁹ Da sa høvdingene til Baruk: Gå og gjem deg, du og Jeremia, og la ingen vite hvor dere er!

Bokrullen brennes

²⁰ Så gikk de inn til kongen i forgården, men rullen la de ned i statsskriveren Elisjamas rom. Og de fortalte alt dette til kongen.

²¹ Da sendte kongen Jehudi av sted for å hente rullen, og han hentet den fra statsskriveren Elisjamas rom. Jehudi leste den opp for kongen og alle høvdingene som sto hos kongen.

²² Kongen satt i vinterhuset, for det var den niende måneden, og det brant ild i et fyrfat foran ham.

²³ Hver gang Jehudi hadde lest opp tre eller fire blad, skar kongen dem av med en pennekniv og kastet dem på ilden i fyrfatet, til hele rullen var oppbrent av ilden i fyrfatet.

²⁴ Og de var ikke forferdet og de flerret ikke klærne sine, verken kongen eller noen av hans tjenere som hørte alle disse ordene.

²⁵ Skjønt Elnatan og Delaja og Gemarja inntrengende ba kongen at han ikke skulle brenne rullen, hørte han ikke på dem.

²⁶ Så befalte kongen Jerahme'el, kongesønnen, og Seraja, Asriels sønn, og Sjelemja, Abde'els sønn, at de skulle gripe skriveren Baruk og profeten Jeremia. Men Herren skjulte dem.

Jeremia skriver en ny bokrull

²⁷ Etter at kongen hadde brent opp rullen med de ordene Baruk hadde skrevet etter Jeremias diktat, kom Herrens ord til Jeremia:

²⁸ Ta deg en annen rull og skriv i den de samme ordene, de som sto i den forrige rullen, som Judas konge Jojakim brente opp!

²⁹ Og til Judas konge Jojakim skal du si: Så sier Herren: Du brente denne rullen og sa: Hvorfor skrev du i den at Babels konge skal komme og ødelegge dette landet og utrydde mennesker og dyr?

³⁰ Derfor sier Herren så om Judas konge Jojakim: Han skal ikke ha noen ætling som skal sitte på Davids trone, og hans døde kropp skal ligge slengt bort, utsatt for heten om dagen og for kulden om natten.

³¹ Jeg vil straffe ham og hans ætt og hans tjenere for deres misgjerning, og jeg vil la komme over dem og over Jerusalems innbyggere og over Judas menn all den ulykke jeg har forkynt dem, fordi de ikke ville høre.

³² Så tok Jeremia en annen rull og ga den til skriveren Baruk, Nerijas sønn, og han skrev i den etter diktat alle ord i den boken som Judas konge Jojakim hadde brent i ilden. Og mange lignende ord ble tilføyet.

Jeremia 37

Sidkia ber Jeremia om forbønn

¹ Sidkia, Josjias sønn, ble konge etter Konja, Jojakims sønn. For Babels konge Nebukadnesar hadde satt ham til konge i Juda land.

² Men han og hans tjenere og landets folk hørte ikke på Herrens ord, som han talte ved profeten Jeremia.

³ Kong Sidkia sendte Jehukal, Sjelemjas sønn, og presten Sefanja, Ma'asejas sønn, til profeten Jeremia for å si: Be for oss til Herren vår Gud!

⁴ Jeremia gikk den gang inn og ut blant folket. De hadde ennå ikke satt ham i fengsel.

⁵ Faraos hær var da dratt ut fra Egypt, og da kaldeerne, som holdt Jerusalem beleiret, fikk høre dette, dro de bort fra Jerusalem.

⁶ Da kom Herrens ord til profeten Jeremia, og det lød så:

⁷ Så sier Herren, Israels Gud: Dette skal dere si til Judas konge, som sendte dere til meg for å spørre meg: Se, faraos hær, som har dratt ut for å komme dere til hjelp, skal vende tilbake til sitt land, til Egypt.

⁸ Og kaldeerne skal komme tilbake og kjempe mot denne byen. De skal innta den og brenne den opp med ild.

⁹ Så sier Herren: Dere må ikke narre dere selv og si: Kaldeerne skal ganske sikkert dra bort fra oss! For de skal ikke dra bort.

¹⁰ Selv om dere så slo hele kaldeernes hær som kjemper mot dere, og det bare ble noen hardt sårede tilbake blant dem, så skulle disse stå opp, hver i sitt telt, og brenne denne byen opp med ild.

Jeremia settes i fengsel

¹¹ Da kaldeernes hær var dratt bort fra Jerusalem på grunn av faraos hær,

¹² gikk Jeremia ut av Jerusalem midt iblant folket for å gå til Benjamins land og hente sin arvedel.

¹³ Da han var i Benjamin-porten, sto der en høvedsmann for vakten ved navn Jerija, sønn av Sjelemja, sønn av Hananja. Han grep fatt i profeten Jeremia og sa: Du vil gå over til kaldeerne!

¹⁴ Da sa Jeremia: Det er løgn! Jeg vil ikke gå over til kaldeerne. Men Jerija hørte ikke på Jeremia, han grep ham og førte ham til høvdingene.

¹⁵ Da ble høvdingene harme på Jeremia og slo ham, og de satte ham i fangehuset, i statsskriveren Jonatans hus. Det hadde de gjort til fengsel.

¹⁶ Da Jeremia var kommet i fangehullet, i kjelleren, og hadde sittet der i mange dager,

¹⁷ sendte kong Sidkia bud og lot ham hente. Kongen spurte ham i hemmelighet i sitt hus og sa: Er det noe ord fra Herren? Jeremia svarte: Ja, det er. Og så sa han: Du skal bli gitt i Babel-kongens hånd.

¹⁸ Deretter sa Jeremia til kong Sidkia: Hva har jeg syndet mot deg og dine tjenere og dette folket, siden dere har satt meg i fengsel?

¹⁹ Og hvor er nå deres profeter, de som profeterte for dere og sa: Babels konge skal ikke komme over dere og over dette landet?

²⁰ Og hør nå, herre konge! La min ydmyke bønn bæres fram for ditt ansikt og send meg ikke tilbake til statsskriveren Jonatans hus, for at jeg ikke skal dø der!

²¹ På kong Sidkias bud holdt de Jeremia i varetekt i vaktgården og ga ham et brød hver dag fra bakerens gate, inntil alt brødet i byen var slutt. Og Jeremia ble sittende i vaktgården.

Jeremia 38

Jeremia blir kastet i en brønn

¹ Men Sefatja, Mattans sønn, og Gedalja, Pasjhurs sønn, og Jukal, Sjelemjas sønn, og Pasjhur, Malkias sønn, hørte de ordene som Jeremia talte til folket:

² Så sier Herren: Den som blir i denne byen, skal dø ved sverd, ved hunger og ved pest. Men den som går ut til kaldeerne, skal bli i live, han skal få livet som krigsbytte og få leve.

³ Så sier Herren: Denne byen skal for visst gis i hendene på Babel-kongens hær, og han skal innta den.

⁴ Da sa høvdingene til kongen: La denne mannen drepe! For når han taler slike ord til de stridsmennene som er blitt igjen i byen, og til hele folket, da tar han motet fra dem! Denne mannen søker ikke folkets vel, han søker dets ulykke.

⁵ Da sa kong Sidkia: Se, han er i deres hånd. For kongen makter ikke noe mot dere.

⁶ Da tok de Jeremia og kastet ham i kongesønnen Malkias brønn, som var i vaktgården. De firte Jeremia ned med rep. I brønnen var det ikke vann, bare gjørme, og Jeremia sank ned i gjørmen.

⁷ Men etiopieren Ebed-Melek, en gjelding som tjente i kongens hus, hørte at de hadde kastet Jeremia i brønnen. Kongen satt da i Benjamin-porten.

⁸ Så gikk Ebed-Melek ut av kongens hus og talte til kongen og sa:

⁹ Herre konge! Disse mennene har gjort ille i alt det de har gjort mot profeten Jeremia. De har kastet ham i brønnen, og der dør han av sult, for det er ikke mer brød i byen.

¹⁰ Da befalte kongen etiopieren Ebed-Melek: Ta tretti mann med deg og dra profeten Jeremia opp av brønnen før han dør!

11 Og Ebed-Melek tok mennene med seg og gikk inn i kongens hus, ned i rommet under skattkammeret. Der tok han noen gamle filler og slitte klær, og firte dem ned til Jeremia i brønnen med rep.

12 Og etiopieren Ebed-Melek sa til Jeremia: Legg fillene og klærne under armene dine, under repene! Og Jeremia gjorde så.

13 Så dro de Jeremia opp med repene og fikk ham opp av brønnen. Og Jeremia ble i vaktgården.

Kong Sidkia spør Jeremia om råd

14 Deretter sendte kong Sidkia bud og hentet profeten Jeremia til seg i den tredje inngangen til Herrens hus. Og kongen sa til Jeremia: Jeg vil spørre deg om noe, skjul ingenting for meg!

15 Jeremia sa til Sidkia: Om jeg sier deg det, vil du da ikke la meg drepe? Og om jeg gir deg råd, vil du ikke høre på meg!

16 Da sverget kong Sidkia i hemmelighet en ed til Jeremia og sa: Så sant Herren lever, han som har gitt oss livet, vil jeg ikke drepe deg og ikke overgi deg til disse mennene som står deg etter livet.

17 Da sa Jeremia til Sidkia: Så sier Herren, hærskares Gud, Israels Gud: Dersom du går ut til Babel-kongens høvdinger, så skal du leve, og denne byen skal ikke bli brent opp med ild. Du skal få leve, du og ditt hus.

18 Men dersom du ikke overgir deg til Babel-kongens høvdinger, så skal denne byen bli gitt i kaldeernes hånd. De skal brenne den opp med ild, og du skal ikke slippe ut av deres hender.

19 Men kong Sidkia sa til Jeremia: Jeg er redd for de jødene som er gått over til kaldeerne, for jeg kan bli overgitt i deres hånd, og så vil de mishandle meg.

20 Men Jeremia sa: Du skal ikke bli overgitt til dem. Hør bare på Herrens røst i det som jeg taler til deg, så vil det nå gå deg vel, og du får leve!

21 Men nekter du å overgi deg, da er dette det ordet Herren har latt meg se:

22 Se, alle de kvinnene som er blitt tilbake i Judas konges hus, skal bli ført ut til Babel-kongens høvdinger, og de skal si: Dine gode venner har narret deg og fått makt over deg. Da dine føtter sank ned i gjørmen, trakk de seg tilbake.

23 Og alle dine koner og dine barn skal bli ført ut til kaldeerne, og du skal ikke slippe ut av deres hender. Men Babel-kongens hånd skal gripe deg, og for din skyld skal denne byen bli brent opp med ild.

24 Da sa Sidkia til Jeremia: La ikke noen få vite om denne samtalen, ellers skal du dø!

²⁵ Hvis høvdingene får høre at jeg har talt med deg, så kommer de til deg og sier: Fortell oss hva du har sagt til kongen! Skjul det ikke for oss, ellers dreper vi deg! Hva har kongen sagt til deg?

²⁶ Da skal du si til dem: Jeg bar min ydmyke bønn fram for kongens åsyn. Jeg ba at han ikke måtte føre meg tilbake til Jonatans hus for å dø der.

²⁷ Da alle høvdingene kom til Jeremia og spurte ham, svarte han dem nøyaktig som kongen hadde befalt. Og de tidde og lot ham være i fred, for saken var ikke blitt kjent.

²⁸ Jeremia ble i vaktgården helt til den dagen da Jerusalem ble inntatt.

Jeremia 39

Jerusalem blir inntatt

¹ I Judas konge Sidkias niende år, i den tiende måneden, kom Babels konge Nebukadnesar og hele hans hær til Jerusalem og beleiret byen.

² I Sidkias ellefte år, i den fjerde måneden, på den niende dagen i måneden, brøt de inn i byen.

³ Da kom alle Babel-kongens stormenn inn og satte seg i Midtporten. Det var Nergal-Sareser, Samgar-Nebu, Sarsekim, den øverste hoffmannen, Nergal-Sareser, den øverste av magerne, og alle de andre stormennene hos Babels konge.

⁴ Men da Judas konge Sidkia og alle krigsmennene så dem, flyktet de og dro om natten ut av byen på veien til kongens hage gjennom porten mellom begge murene. Kongen tok veien ut til ødemarken.

⁵ Og kaldeernes hær satte etter dem og nådde Sidkia igjen på Jerikos ødemarker. De tok ham og førte ham opp til Babels konge Nebukadnesar i Ribla i Hamat-landet, og han avsa dom over ham.

⁶ Babels konge drepte Sidkias sønner i Ribla for hans øyne. Likeså drepte Babels konge alle stormennene i Juda.

⁷ Han lot Sidkia blinde, og han lot ham binde med to kobberlenker for å føre ham til Babel.

⁸ Kongens hus og de husene som hørte folket til, brente kaldeerne opp med ild, og Jerusalems murer rev de ned.

⁹ Resten av folket, de som var blitt tilbake i byen, og overløperne som var gått over til ham, og resten av folket, de som var blitt tilbake, dem bortførte Nebusaradan, høvdingen over livvakten, til Babel.

¹⁰ Bare noen fattigfolk, som ikke hadde eiendom, lot Nebusaradan, høvdingen over livvakten, bli tilbake i Juda land. På samme tid ga han dem vingårder og åkrer.

Jeremia blir satt fri

11 Og Babels konge Nebukadnesar ga Nebusaradan, høvdingen over livvakten, befaling om Jeremia og sa:

12 Ta ham og la ditt øye våke over ham og gjør ham ikke noe ondt! Gjør med ham slik som han selv sier til deg!

13 Da sendte Nebusaradan, høvdingen over livvakten, og Nebusjasban, den øverste av hoffmennene, og Nergal-Sareser, den øverste av magerne, og alle Babel-kongens stormenn,

14 - de sendte bud og tok Jeremia ut av vaktgården, og de overlot ham til Gedalja, sønn av Akikam, Sjafans sønn, for at han skulle føre ham ut til sitt hus. Og han ble boende der blant folket.

15 Men til Jeremia var Herrens ord kommet da han satt fast i vaktgården, og det lød så:

16 Gå og si til etiopieren Ebed-Melek: Så sier Herren, hærskaresnes Gud, Israels Gud: Se, jeg lar mine ord komme over denne byen til det onde og ikke til det gode, og de skal bli oppfylt for dine øyne på den dagen.

17 Men jeg vil redde deg på den dagen, sier Herren, og du skal ikke bli overgitt til de mennene som du gruer for.

18 For jeg vil la deg unnkomme, og du skal ikke falle for sverdet, men du skal få livet til krigsbytte, fordi du satte din lit til meg, sier Herren.

Jeremia 40

Jeremia hos Gedalja

1 Dette er det ordet som kom til Jeremia fra Herren etter at Nebusaradan, høvdingen over livvakten, hadde løslatt ham fra Rama. Han hentet ham mens han var bundet med lenker midt iblant alle de fangene fra Jerusalem og Juda som ble bortført til Babel.

2 Høvdingen over livvakten hentet Jeremia og sa til ham: Herren din Gud har forkynt denne ulykken over dette stedet.

3 Og Herren lot det komme og gjorde som han hadde sagt. For dere hadde syndet mot Herren og ikke hørt på hans røst, og så kom dette over dere.

4 Se, nå har jeg i dag løst deg av lenkene om din hånd. Er det godt i dine øyne å komme med meg til Babel, så kom, og jeg vil la mitt øye våke over deg. Men er det ikke godt i dine øyne å komme med meg til Babel, så la det være! Se, hele landet ligger for deg. Du kan gå dit hvor det er godt og rett i dine øyne.

5 Da han ennå ikke vendte seg til noen kant, sa han: Så vend tilbake til Gedalja, sønn av Akikam, Sjafans sønn, som Babels konge har satt over Judas byer. Bli hos ham midt iblant folket, eller gå hvor som helst det er rett i

dine øyne å gå! Og høvdingen over livvakten ga ham mat og gaver og lot ham fare.

⁶ Og Jeremia kom til Gedalja, Akikams sønn, i Mispa. Han ble hos ham midt iblant folket, blant dem som var igjen i landet.

⁷ Da alle hærførerne, som var ute på landsbygden, de og deres menn, hørte at Babels konge hadde satt Gedalja, Akikams sønn, til å styre landet, og at han hadde overgitt til hans oppsyn menn og kvinner og små barn og dem av folket i landet som ikke var blitt bortført til Babel,

⁸ da kom de til Gedalja i Mispa, både Ismael, Netanjas sønn, og Johanan og Jonatan, Kareahs sønner, og Seraja, Tanhumets sønn, og sønnene til Ofai fra Netofa og Jesanja, ma'akatittens sønn, de og deres menn.

⁹ Og Gedalja, sønn av Akikam, Sjafans sønn, sverget dem og deres menn en ed og sa: Frykt ikke for å tjene kaldeerne! Bli i landet og tjen Babels konge! Så skal det gå dere vel.

¹⁰ Se, jeg blir boende i Mispa for å ta imot de kaldeerne som kommer til oss. Men dere skal samle vin og frukt og olje og fylle karene deres. Bli boende i de byene som dere har tatt til eie.

¹¹ Også alle de jødene som var i Moab og blant Ammons barn og i Edom, og de som var i alle andre land, hørte at Babels konge hadde latt en rest av folket bli tilbake i Juda, og at han hadde satt Gedalja, sønn av Akikam, Sjafans sønn, over dem.

¹² Alle disse jødene vendte tilbake fra alle de stedene som de var drevet bort til, og kom til Juda land, til Gedalja i Mispa. Og de samlet vin og frukt i stor mengde.

¹³ Men Johanan, Kareahs sønn, og alle hærførerne, som var ute på landsbygden, kom til Gedalja i Mispa,

¹⁴ og de sa til ham: Vet du at Ba'alis, Ammons barns konge, har sendt Ismael, Netanjas sønn, for å slå deg i hjel? Men Gedalja, Akikams sønn, trodde dem ikke.

¹⁵ Johanan, Kareahs sønn, sa i hemmelighet til Gedalja i Mispa: La meg gå av sted og slå i hjel Ismael, Netanjas sønn, uten at noen får vite det! Hvorfor skal han slå deg i hjel, slik at hele Juda, som har samlet seg om deg, skal bli spredt, og den rest som er blitt tilbake av Juda, gå til grunne?

¹⁶ Men Gedalja, Akikams sønn, sa til Johanan, Kareahs sønn: Gjør ikke det. For det er løgn det du sier om Ismael.

Jeremia 41

Opprør mot Gedalja

- ¹ Men i den sjuende måneden kom Ismael, sønn av Netanja, Elisjamas sønn, en mann av kongelig ætt, en av kongens stormenn, og ti menn med ham til Gedalja, Akikams sønn, i Mispa. De holdt måltid sammen der i Mispa.
- ² Og Ismael, Netanjas sønn, og de ti mennene som var med ham, sto opp og slo Gedalja, sønn av Akikam, Sjafans sønn, i hjel med sverd. Han drepte ham som Babels konge hadde satt til å styre landet.
- ³ Også alle de jødene som var hos Gedalja i Mispa, og de kaldeerne som fantes der, krigsmennene, slo Ismael i hjel.
- ⁴ Den andre dagen etter at han hadde drept Gedalja, og før noen ennå visste det,
- ⁵ kom det menn fra Sikem, fra Sjilo og Samaria, åtti menn med avraket skjegg og flerrede klær og med flenger i kjøttet, og de hadde med seg matoffer og virak for å bære det til Herrens hus.
- ⁶ Ismael, Netanjas sønn, gikk dem i møte fra Mispa, og han gikk og gråt. Da han traff dem, sa han til dem: Kom med til Gedalja, Akikams sønn!
- ⁷ Da de var kommet inn i byen, tok Ismael, Netanjas sønn, og de mennene han hadde med seg, og slo dem i hjel og kastet dem ned i brønnen.
- ⁸ Men blant dem var det ti menn som sa til Ismael: Ikke drep oss! For vi har skjulte forråd ute på marken, hvete og bygg og olje og honning. Da lot han dem være og drepte dem ikke sammen med de andre.
- ⁹ Brønnen hvor Ismael kastet likene av alle de mennene som han hadde slått i hjel i tillegg til Gedalja, var den samme som kong Asa hadde bygd under krigen mot Israels konge Basja. Den fylte Ismael, Netanjas sønn, med drepte menn.
- ¹⁰ Og Ismael bortførte som fanger resten av folket i Mispa, kongens døtre og alt folket som var blitt tilbake i Mispa, og som høvdingen over livvakten, Nebusaradan, hadde overgitt til Gedalja, Akikams sønn. Dem bortførte Ismael, Netanjas sønn, som fanger. Han gikk av sted for å dra over til Ammons barn.
- ¹¹ Men da Johanan, Kareahs sønn, og alle hærførerne som var med ham, hørte om alt det onde som Ismael, Netanjas sønn, hadde gjort,
- ¹² tok de alle sine menn og gikk av sted for å kjempe mot Ismael, Netanjas sønn. De fant ham ved det store vannet i Gibeon.
- ¹³ Da alt folket som var hos Ismael, så Johanan, Kareahs sønn, og alle hærførerne som var med ham, ble de glade.
- ¹⁴ Og alt folket som Ismael hadde bortført som fanger fra Mispa, vendte om og gikk tilbake til Johanan, Kareahs sønn.

¹⁵ Men Ismael, Netanjas sønn, slapp unna fra Johanan med åtte menn, og han dro bort til Ammons barn.

¹⁶ Johanan, Kareahs sønn, og alle hærførerne som fulgte ham, tok da med seg resten av folket som Ismael hadde ført bort fra Mispa etter drapet på Gedalja, Akikams sønn. Det var både krigsmenn og kvinner og små barn og hoffmenn, som han hadde ført tilbake fra Gibeon.

¹⁷ Og de dro av sted og stanset i Kimhams herberge ved Betlehem for å dra videre og komme til Egypt.

¹⁸ De flyktet for kaldeerne, for de var redde for dem, fordi Ismael, Netanjas sønn, hadde drept Gedalja, Akikams sønn, som Babels konge hadde satt til å styre landet.

Jeremia 42

Jeremia advarer mot å flykte til Egypt

¹ Da kom alle hærførerne, både Johanan, Kareahs sønn, og Jesanja, Hosajas sønn, og alt folket, både små og store,

² og de sa til profeten Jeremia: La oss bære fram en ydmyk bønn til deg. Be for oss til Herren din Gud, for denne resten av folket - for vi er bare noen få igjen av de mange, slik som du selv ser oss her.

³ Be at Herren din Gud vil la oss få vite hvilken vei vi skal gå, og hva vi skal gjøre.

⁴ Profeten Jeremia sa til dem: Jeg skal gjøre det. Jeg vil be til Herren deres Gud slik dere ber om, og hvert ord Herren svarer dere, skal jeg forkynne dere. Jeg skal ikke holde et eneste ord skjult for dere.

⁵ Da sa de til Jeremia: Herren skal være et sant og trofast vitne imot oss, dersom vi ikke gjør etter hvert ord som Herren din Gud sender deg til oss med!

⁶ Enten det er godt eller ondt, vil vi lyde Herrens, vår Guds røst, han som vi sender deg til, for at det må gå oss vel, når vi lyder Herrens, vår Guds røst.

⁷ Ti dager senere kom Herrens ord til Jeremia.

⁸ Han kalte til seg Johanan, Kareahs sønn, og alle hærførerne som var med ham, og alt folket, både små og store,

⁹ og han sa til dem: Så sier Herren, Israels Gud, som dere sendte meg til for å bære fram deres ydmyke bønn for hans åsyn:

¹⁰ Dersom dere blir i dette landet, så vil jeg bygge dere opp og ikke bryte dere ned, jeg vil plante dere og ikke rykke dere opp. For jeg angrer det onde jeg har gjort dere.

11 Frykt ikke for Babels konge, som dere nå er redde for. Frykt ikke for ham, sier Herren. For jeg er med dere og vil frelse dere og fri dere av hans hånd.

12 Jeg vil vise barmhjertighet mot dere, slik at han forbarmer seg over dere og lar dere vende tilbake til deres land.

13 Men dersom dere sier: Vi vil ikke bli i dette landet! - og ikke lyder Herrens, deres Guds røst,

14 men sier: Nei, vi vil gå til landet Egypt, så vi kan slippe å se krig og høre hornets klang og hungre etter brød, og der vil vi bli,

15 - så hør nå Herrens ord, dere som er igjen av Juda: Så sier Herren, hærskares Gud, Israels Gud: Dersom dere setter dere fore å dra til Egypt, og dere drar dit for å bo der,

16 da skal sverdet som dere frykter for, nå dere der i landet Egypt, og sulten som dere frykter for, skal følge dere i hælene der i Egypt, og der skal dere dø.

17 Alle de menn som har satt seg fore å dra til Egypt for å bo der, skal dø ved sverd, hunger og pest, og ingen av dem skal bli igjen og slippe fra den ulykken som jeg lar komme over dem.

18 For så sier Herren, hærskares Gud, Israels Gud: Likesom min vrede og harme ble utøst over Jerusalems innbyggere, slik skal min harme bli utøst over dere når dere kommer til Egypt. Dere skal bli til en ed og til en forferdelse og en forbannelse og til spott, og dere skal ikke få se dette stedet igjen.

19 Herren har talt til dere, dere som er blitt igjen av Juda: Dra ikke til Egypt! Dere skal vite at jeg har advart dere i dag.

20 For dere narrer dere selv og setter livet på spill. Dere har jo selv sendt meg til Herren deres Gud og sagt: Be for oss til Herren vår Gud og forkynn oss alt det Herren vår Gud sier, og vi vil gjøre det.

21 Jeg har forkynt dere det i dag. Men dere har ikke hørt på Herrens, deres Guds røst, og på alt det som han sendte meg for å si dere.

22 Så skal dere nå vite at dere skal dø ved sverd, hunger og pest på det stedet som dere inderlig lengter etter å komme til for å bo der.

Jeremia 43

Jeremia blir ført til Egypt

1 Men da Jeremia var ferdig med å tale til hele folket alle Herrens, deres Guds ord, som Herren deres Gud hadde sendt ham til dem med - alle disse ordene,

2 da sa Asarja, Hosajas sønn, og Johanan, Kareahs sønn, og alle de overmodige mennene, til Jeremia: Du taler løgn! Herren vår Gud har ikke sendt deg og sagt: Dere skal ikke dra til Egypt for å bo der.

³ Men Baruk, Nerijas sønn, egger deg opp mot oss, for at vi skal bli gitt i kaldeernes hånd, så de kan drepe oss eller føre oss bort til Babel.

⁴ Og Johanan, Kareahs sønn, og alle hærførerne og alt folket ville ikke høre på Herrens røst og bli i Juda land.

⁵ Men Johanan, Kareahs sønn, og alle hærførerne tok alle dem som var blitt igjen av Juda, de som var kommet tilbake fra alle de hedningefolkene som de var blitt drevet bort til, for å bo i Juda land,

⁶ mennene og kvinnene og de små barna og kongens døtre og hver sjel som høvdingen over livvakten, Nebusaradan, hadde latt bli igjen hos Gedalja, sønn av Akikam, Sjafans sønn, og likeså profeten Jeremia og Baruk, Nerijas sønn,

⁷ og de dro av sted til landet Egypt, for de hørte ikke på Herrens røst. Så kom de fram til Tahpanhes.

⁸ Og Herrens ord kom til Jeremia i Tahpanhes, og det lød så:

⁹ Ta noen store steiner i hånden og gjem dem i mursteinsgulvet foran inngangen til faraos hus i Tahpanhes, og la noen menn fra Juda se på det!

¹⁰ Og du skal si til dem: Så sier Herren, hærskares Gud, Israels Gud: Se, jeg sender bud og henter min tjener Nebukadnesar, Babels konge, og setter hans trone oppå disse steinene som jeg har gjemt, og han skal bre ut sin tronehimmel over dem.

¹¹ Han skal komme og slå landet Egypt. Den som hører døden til, blir overgitt til døden. Den som hører fangenskapet til, blir overgitt til fangenskapet. Og den som hører sverdet til, blir overgitt til sverdet.

¹² Jeg vil sette ild på gudetemplene i Egypt, og han skal brenne dem opp og føre gudene bort. Han skal svøpe seg i landet Egypt, likesom en hyrde svøper seg i sin kappe, og siden skal han dra bort i fred.

¹³ Han skal knuse støttene i Bet-Sjemesj i landet Egypt, og templene i Egypt skal han brenne opp med ild.

Jeremia 44

Jeremia fordømmer jødernes avgudsdyrkelse i Egypt

¹ Dette er det ordet som kom til Jeremia om alle de jødene som bodde i landet Egypt, dem som bodde i Migdol og i Tahpanhes og i Memfis og i landet Patros:

² Så sier Herren, hærskares Gud, Israels Gud: Dere har sett all den ulykke jeg har latt komme over Jerusalem og over alle Judas byer. Se, nå ligger de i ruiner, og det er ingen som bor i dem,

- ³ på grunn av det onde som de gjorde, så de vakte min harme, da de gikk av sted og brente røkelse og dyrket andre guder, som verken de eller dere eller fedrene deres har kjent.
- ⁴ Jeg sendte alle mine tjenere, profetene, til dere tidlig og sent og sa: Gjør ikke denne motbydelige ting som jeg hater!
- ⁵ Men de hørte ikke og la ikke øret til, så de vendte om fra sin ondskap og holdt opp med å brenne røkelse for andre guder.
- ⁶ Da ble min harme og vrede utøst, og den brant i Judas byer og på Jerusalems gater, og de ble til de ødslige ruinene som en kan se på denne dag.
- ⁷ Og nå sier Herren, hærskares Gud, Israels Gud: Hvorfor gjør dere så stor en ondskap mot dere selv, så mann og kvinne, barn og diebarn blir utryddet av Judas folk, så det ikke blir noen rest igjen av dere?
- ⁸ Hvorfor vekker dere min harme ved deres hendes gjerninger, ved å brenne røkelse for andre guder i landet Egypt, dit dere har dratt for å bo? Dere vil ødelegge dere selv, og bli til en forbannelse og til spott blant alle jordens folkeslag.
- ⁹ Har dere glemt deres fedres onde gjerninger og Judas kongers onde gjerninger og dets kvinners onde gjerninger og deres egne onde gjerninger, og deres kvinners onde gjerninger, det de gjorde i Juda land og på Jerusalems gater?
- ¹⁰ Til denne dag er de ikke blitt ydmyket. De frykter ikke og lever ikke etter min lov og mine bud, som jeg har lagt fram for dere og fedrene deres.
- ¹¹ Derfor sier Herren, hærskares Gud, Israels Gud: Se, jeg vender mitt åsyn mot dere til det onde, og jeg vil utrydde hele Juda.
- ¹² Jeg vil ta dem som er blitt igjen av Juda, de som satte seg fore å dra til landet Egypt for å bo der, og de skal alle omkomme, i landet Egypt skal de falle. Ved sverd og ved hunger skal de omkomme. Både små og store skal dø ved sverd og ved hunger, og de skal bli til en ed, til en forferdelse og en forbannelse og til spott.
- ¹³ Jeg vil besøke dem som bor i landet Egypt, slik som jeg besøkte Jerusalem med sverd, med hunger og med pest.
- ¹⁴ Av dem som er blitt tilbake av Juda, av dem som er kommet for å bo der i landet Egypt, skal ingen slippe unna og ingen bli igjen. Ingen kommer tilbake til Juda land, som de stunder etter å komme tilbake til for å bo der. For ingen skal komme tilbake igjen, uten noen få flyktninger.

15 Men alle de mennene som visste at deres kvinner brente røkelse for andre guder, og alle kvinnene som sto der i en stor flokk, og hele folket som bodde i landet Egypt, i Patros, de svarte Jeremia og sa:

16 Vi vil ikke høre på deg i det du har talt til oss i Herrens navn,

17 men vi vil gjøre alt det som vi har lovt med vår munn. Vi vil brenne røkelse for Himmeldronningen og utøse drikkoffer for henne, slik som vi har gjort, vi og våre fedre, våre konger og våre høvdinger, i Judas byer og på Jerusalems gater. Da ble vi mett med brød, og det gikk oss vel, og ingen ulykke rammet oss.

18 Men fra den tid vi holdt opp med å brenne røkelse for Himmeldronningen og utøse drikkoffer for henne, har vi manglet alt. Og ved sverd og hunger er vi omkommet.

19 Når vi brente røkelse for Himmeldronningen og utøste drikkoffer for henne, mon det da var uten våre menns vitende og vilje at vi laget kake for henne og dyrket henne og utøste drikkoffer for henne?

20 Da sa Jeremia til hele folket, til mennene og til kvinnene og til alt folket som hadde svart ham:

21 Når dere brente røkelse i Judas byer og på Jerusalems gater, dere og fedrene deres, kongene og høvdingene og landets folk, har ikke Herren husket det, så det gikk ham til hjertet?

22 Herren kunne ikke tåle det lenger for deres onde gjerningers skyld, på grunn av de motbydelige gjerningene som dere gjorde. Og så ble deres land til en ruin og en ødemark og en forbannelse, så ingen bor der, slik en kan se det på denne dag.

23 Fordi dere brente røkelse og syndet mot Herren og ikke hørte på Herrens røst og ikke levde etter hans lov og bud og vitnesbyrd, derfor rammet denne ulykken dere, som en kan se det på denne dag.

24 Og Jeremia sa til hele folket og til alle kvinnene: Hør Herrens ord, alle dere av Juda som er i landet Egypt!

25 Så sier Herren, hæskarenes Gud, Israels Gud: Dere og deres kvinner, dere talte med munnen og fullbyrdet det med hendene, og dere sa: Vi vil holde de løftene som vi har gjort: å brenne røkelse for Himmeldronningen og utøse drikkoffer for henne. Hold bare de løftene dere har gitt, og gjør som dere har lovt!

26 Hør derfor Herrens ord, alle dere av Juda som bor i landet Egypt: Se, jeg har sverget ved mitt store navn, sier Herren: Sannelig, mitt navn skal ikke mer nevnes i noen jødisk manns munn i hele landet Egypt, så han sier: Så sant Herren Herren lever!

²⁷ Se, jeg våker over dem til det onde og ikke til det gode. Og hver mann av Juda som er i landet Egypt, skal omkomme ved sverd og ved sult, inntil de er tilintetgjort.

²⁸ De som slipper unna sverdet, skal vende tilbake fra landet Egypt til Juda land, en liten flokk, og alle de som er blitt igjen av Juda, som er kommet til landet Egypt for å bo der, skal få merke hvilket ord som skal stå ved makt, mitt eller deres.

²⁹ Dette skal dere ha til tegn på at jeg vil besøke dere på dette stedet, sier Herren, så dere skal vite at mine ord om dere skal stå ved makt til ulykke for dere:

³⁰ Så sier Herren: Se, jeg gir kongen i Egypt, farao Hofra, i hans fienders hånd og i deres hånd som står ham etter livet, likesom jeg har gitt Judas konge Sidkia i Babels konge Nebukadnesars hånd, som var hans fiende og sto ham etter livet.

Jeremia 45

Herrens løfte til Baruk

¹ Dette er det ordet profeten Jeremia talte til Baruk, Nerijas sønn, da han etter Jeremias diktat skrev disse ordene i en bok, i Judas konge Jojakims, Josjias sønns fjerde år:

² Så sier Herren, Israels Gud, om deg, Baruk:

³ Du sa: Ve meg! For Herren har lagt sorg til min smerte. Jeg er trett av å sukke og finner ikke ro.

⁴ Dette skal du si til ham: Så sier Herren: Se, det jeg har bygd, det bryter jeg ned, og det jeg har plantet, det rykker jeg opp, og slik går det med hele jorden.

⁵ Og du, ønsker du store ting? Gjør ikke det! For se, jeg lar ulykke komme over alt kjød, sier Herren. Men jeg vil gi deg livet til krigsbytte på alle de steder hvor du går hen.

Jeremia 46

Profetord om Egypt

¹ Dette er Herrens ord som kom til profeten Jeremia om hedningefolkene.

² Om Egypt. Om egypterkongen farao Nekos hær, som sto ved elven Eufrat, ved Karkemis, og som Babels konge Nebukadnesar slo i Judas konge Jojakims, Josjias sønns fjerde år:

³ Sett skjoldene i stand, de små og de store, og rykk fram til striden!

⁴ Spenn hestene for! Stig til hest, ryttere! Still dere opp med hjelmer på! Gjør spydene blanke, ta brynjene på!

- ⁵ Hvorfor ser jeg dem trekke seg redde tilbake? Deres kjemper blir slått og tar flukten uten å se seg tilbake. Redsel rår på alle kanter, sier Herren.
- ⁶ Den som er lett på foten, skal ikke klare å rømme, og kjempen skal ikke slippe unna. Mot nord, ved bredden av elven Eufrat, snubler de og faller.
- ⁷ Hvem er det som stiger lik Nilen, som elver med brusende vann?
- ⁸ Egypt stiger opp som Nilen, som elver med brusende vann. Det sier: Jeg vil stige opp og dekke landene, jeg vil ødelegge byer og dem som bor i dem.
- ⁹ Far fram, hester! Ras av sted, vogner! Kjempene skal rykke ut, etiopiere og libyere som fører skjold, og menn fra Lydia, som bærer og spenner buen.
- ¹⁰ Men den dagen er en hevners dag for Herren Herren, hærskares Gud, en dag til hevn over hans fiender. Sverdet skal fortære og bli mett og drukkent av deres blod. For en offerslakting holder Herren Herren, hærskares Gud, i landet i nord ved elven Eufrat.
- ¹¹ Dra opp til Gilead og hent balsam, du unge jomfru Egypt! Til ingen nytte bruker du mange slags legemidler, det finnes ikke legedom for deg.
- ¹² Folkeslag hører om din skam, og ditt skrik fyller jorden. For den ene stridsmannen snubler over den andre, de faller begge to.
- ¹³ Dette er det ordet Herren talte til profeten Jeremia om at Babels konge skulle komme og slå landet Egypt:
- ¹⁴ Kunngjør det i Egypt, la det høres i Migdol og la det høres i Memfis og i Tahpanhes! Si: Still deg fram og gjør deg ferdig! For sverdet har fortært alt rundt omkring deg.
- ¹⁵ Hvorfor er din sterke styrtet til jorden? Han holdt ikke stand, for Herren støtte ham ned.
- ¹⁶ Han får mange til å snuble. Ja, den ene faller over den andre, og de sier: Opp! La oss vende tilbake til vårt folk og vårt fedreland, bort fra det herjende sverdet!
- ¹⁷ De skal kalle farao, kongen i Egypt: Den store larmen, som lar den fastsatte tid gå forbi.
- ¹⁸ Så sant jeg lever, sier Kongen, han som heter Herren, hærskares Gud: Som Tabor blant fjellene og som Karmel ved havet er han som kommer.
- ¹⁹ Rust deg ut til å gå i landflyktighet, du datter som bor i Egypt! For Memfis skal bli til en ørken og bli ødelagt, så ingen bor der.
- ²⁰ En vakker kvige er Egypt - kleggen fra nord kommer, den kommer.

²¹ Også de leide krigsmenn som de har med seg, de som er lik gjøkalver, også de vender om og flykter alle sammen. De holder ikke stand, for deres ulykkesdag er kommet over dem, straffens tid.

²² Lyden av Egypt er lik lyden av en slange som hveser. Med en hær drar de fram, og med økser kommer de mot henne som hogstmenn.

²³ De hogger ned hennes skog, sier Herren. For den er ugjennomtrengelig. De er flere enn gresshoppene, det er ikke tall på dem.

²⁴ Egypts datter blir til skamme, hun blir gitt i hendene på folket fra nord.

²⁵ Herren, hærskaenes Gud, Israels Gud, sier: Se, jeg hjemsøker Amon fra No og farao og Egypt og dets guder og dets konger, både farao og dem som setter sin lit til ham,

²⁶ og jeg overgir dem til dem som står dem etter livet, til Babels konge Nebukadnesar og hans tjenere. Men deretter skal landet bli bebodd som i gamle dager, sier Herren.

Profetord om Israel

²⁷ Men frykt ikke, du min tjener Jakob! Vær ikke redd, Israel! For se, jeg frelser deg fra det fjerne landet og din ætt fra landet hvor de er i fangenskap. Jakob skal vende tilbake og ha ro og være trygg, og ingen skal forferde ham.

²⁸ Frykt ikke, min tjener Jakob! sier Herren. For jeg er med deg. Jeg vil gjøre ende på alle de folkene som jeg har drevet deg bort til, men deg vil jeg ikke gjøre ende på. Jeg vil tukte deg med måte, men helt ustraffet vil jeg ikke la deg være.

Jeremia 47

Profetord om filistrenes land

¹ Dette er Herrens ord som kom til profeten Jeremia om filistrene, før farao slo Gasa.

² Så sier Herren: Se, vann stiger opp fra nord, og det blir til en flommende elv. Det flommer ut over landene og alt som er i dem, byene og de som bor der. Menneskene skriker, og alle som bor på jorden, jamrer seg.

³ Når de hører drønnet av hans sterke hesters hovslag, når hans vogner ramler, når hans hjul dunderer, da ser ikke fedrene seg om etter barna, deres hender er som lamslått,

⁴ for dagen er kommet til å ødelegge alle filistrene, til å utrydde alle som er unnsuppet, og som kunne hjelpe Tyrus og Sidon. For Herren ødelegger filistrene, de som er blitt igjen fra øya Kaftor.

⁵ Gasa har raket av seg håret, Asjkelon er blitt stum av skrekk. Du som er blitt igjen i lavlandet, hvor lenge vil du skjære i ditt kjøtt?

⁶Ve! Du Herrens sverd, hvor lenge vil du være urolig? Trekk deg tilbake til sliren, hvil deg og vær stille!

⁷Hvordan skulle du kunne holde deg i ro, når Herren har gitt deg befaling? Til Asjkelon og til havets strand, dit har han sendt det.

Jeremia 48

Domsord mot Moab

¹Om Moab. Så sier Herren, hærskaernes Gud, Israels Gud: Ve over Nebo, for det er ødelagt. Kirjatajim er blitt til skamme, det er inntatt. Festningen er blitt til skamme og er slått med redsel.

²Med Moabs ry er det forbi. I Hesjbon legger de opp onde planer mot det: Kom, la oss utrydde det, så det ikke mer er et folk! Også du Madmen er blitt brakt til taushet, sverdet skal forfølge deg.

³Det lyder skrik fra Horonajim: herjing og stor ødeleggelse!

⁴Moab er ødelagt, dets barn setter i å skrike.

⁵Gråtende går de oppover bakken til Luhut. På veien ned til Horonajim høres angstfulle klagerop over ødeleggelsen.

⁶Flykt, redd livet! Dere blir som en tørr busk i ørkenen!

⁷Fordi du satte din lit til ditt gods og dine skatter, skal også du bli hærtatt. Kamosj skal gå i fangenskap, både hans prester og hans høvdinger, alle sammen.

⁸En ødelegger skal komme over hver by, og ingen by skal slippe unna. Dalen skal gå til grunne og sletten skal bli ødelagt, som Herren har sagt.

⁹Gi Moab vinger! For i flyvende fart skal det dra ut, dets byer skal bli til en ørken, så ingen bor i dem.

¹⁰Forbannet være den som gjør Herrens gjerning med lathet. Forbannet være den som holder sitt sverd fra blod!

¹¹Moab har levd i ro fra sin ungdom av. Han har ligget stille som vin på sin berme og er ikke blitt tappet om fra kar til kar, han er ikke gått i fangenskap. Derfor har han beholdt sin smak, og hans duft er ikke forandret.

¹²Se, derfor skal dager komme, sier Herren, da jeg sender vintappere, og de skal legge ham på hell og tømme hans kar og knuse hans krukker.

¹³Da skal Moab ha skam av Kamosj, likesom Israels hus hadde skam av Betel, som de satte sin lit til.

¹⁴Hvordan kan dere si: Vi er krigere og tapre krigsmenn?

- 15** Moab blir ødelagt, de stiger opp i hans byer. Hans utvalgte unge menn stiger ned for å slaktes, sier Kongen, han som har navnet Herren, hærskares Gud.
- 16** Moabs undergang er nær, og hans ulykke kommer hastig.
- 17** Ha medynk med ham, alle dere som bor rundt omkring ham, og alle dere som kjenner hans navn! Si: Hvor knekket det er blitt, det sterke spiret, den herlige kongestaven!
- 18** Stig ned fra din herlighet og sett deg i et tørt land, du Dibons datter som bor i byen! For Moabs ødelegger stiger opp imot deg, han ødelegger dine festninger.
- 19** Still deg ved veien og se ut, du som bor i Aroer! Spør de flyktende og unnsiktede, si: Hva har hendt?
- 20** Moab er blitt til skamme, for han er knust. Hyl og skrik! Kunngjør ved Arnon at Moab er ødelagt!
- 21** Dommen er kommet over slettelandet, over Holon og over Jahsa og over Mofa'at
- 22** og over Dibon og over Nebo og over Bet-Diblatajim
- 23** og over Kirjatajim og over Bet-Gamul og over Bet-Meon
- 24** og over Kerijot og over Bosra og over alle byene i Moabs land, fjern og nær.
- 25** Moabs horn er avhogd, og hans arm er brukket, sier Herren.
- 26** Gjør ham drukken, fordi han har opphøyet seg mot Herren! Moab skal velte seg i sitt spy og bli til latter, han også.
- 27** Eller var ikke Israel til latter for deg? Eller er han grepet blant tyver, siden du rister på hodet hver gang du taler om ham?
- 28** Flykt fra byene og bo på fjellet, Moabs innbyggere. Bli lik duen som bygger rede ved kanten av en gapende kløft!
- 29** Vi har hørt om Moabs overmot, om hans storaktighet, hans hovmod, hans oppblåsthet og hans stolte hjerte.
- 30** Jeg kjenner hans overmot, sier Herren, og hans tomme skryt. Tomhet er det de har gjort.
- 31** Derfor jamrer jeg over Moab, over hele Moab klager jeg. Jeg må sukke over mennene i Kir-Heres.
- 32** Som Jaser gråter, gråter jeg over deg, du Sibmas vintre! Dine kvister gikk ut over havet, de nådde like til Jasers hav. Det kommer en ødelegger over din frukthøst og din vinhøst.

33 Glede og fryd blir borte fra den fruktbare marken og fra Moabs land. Jeg gjør ende på vinen i pressekarene. Ingen skal trå pressen med fryderop. Det lyder rop som ikke er fryderop.

34 Det lyder skrik fra Hesjbon til El'ale, ja helt til Jahas, fra Soar til Horonajim og til Eglat-Sjelisjia. For også Nimrims vann blir til ørkener.

35 Jeg utrydder av Moab, sier Herren, hver den som stiger opp på en haug og brenner røkelse for sine guder.

36 Derfor klager mitt hjerte likesom fløyter over Moab. Mitt hjerte klager likesom fløyter over mennene i Kir-Heres, for den rikdom de har samlet, er gått til grunne.

37 Hvert hode er snauraket og hvert skjegg er klippet av. På alle hender er det flenger og om hoftene er det sekk.

38 På alle Moabs hustak og på hans gater er hele folket bare veklage. For jeg har knust Moab lik et kar som ingen bryr seg om, sier Herren.

39 Hvor forferdet han er, og hvor de hyler! Se hvordan Moab vender ryggen til! Hvor han er blitt til skamme! Moab blir til latter og til en forferdelse for alle dem som bor rundt omkring ham.

40 For så sier Herren: Se, han flyr som en ørn og brer vingene ut over Moab.

41 Byene blir inntatt, borgene blir stormet. På den dagen blir Moabs kjemper til mote som en kvinne i barnsnød.

42 Moab blir ødelagt, og er ikke lenger et folk, fordi han har opphøyet seg mot Herren.

43 Gru og grav og garn over deg, du Moabs innbygger, sier Herren.

44 Den som flykter for det grufulle, skal falle ned i graven, og den som kommer seg opp av graven, skal bli fanget i garnet. For jeg lar hjemsøkelsens år komme over Moab, sier Herren.

45 I Hesjbons skygge står flyktninger uten kraft. For det farer ild ut fra Hesjbon og en lue fra Sihon, den fortærer Moabs kinn og ufredsættens isse.

46 Ve deg, Moab! Fortapt er Kamosjs folk. Dine sønner blir ført bort i fengsel og dine døtre i fangenskap.

47 Men i de siste dager vil jeg gjøre ende på Moabs fangenskap, sier Herren. Her ender dommen over Moab.

Jeremia 49

Domsord mot Ammon

¹ Om Ammons barn. Så sier Herren: Har Israel ingen barn, eller har han ingen arving? Hvorfor har deres konge tatt Gad i eie, og hans folk bosatt seg i dets byer?

² Se, derfor skal dager komme, sier Herren, da jeg lar hærrop bli hørt mot Rabba i Ammons land, og det skal bli til en ødselig ruinhaug. Dets døtre skal brennes opp med ild, og Israel skal ta sine eiere til eie, sier Herren.

³ Hyl, Hesjbon! For Ai er ødelagt. Skrik, dere Rabbas døtre! Bind sekk om dere, jamre dere og løp omkring ved innhegningene! For deres konge går i fangenskap, hans prester og høvdinger, alle sammen.

⁴ Hvorfor roser du deg av dine daler, av din dals overflod, du frafalne datter, som setter din lit til dine skatter og sier: Hvem kan gjøre meg noe?

⁵ Se, jeg lar frykt komme over deg fra alle dem som bor rundt omkring deg, sier Herren Herren, hærskaenes Gud. Dere skal bli drevet bort, hver til sin kant, uten at noen samler dem som flykter.

⁶ Men deretter vil jeg gjøre ende på Ammons barns fangenskap, sier Herren.

Domsord mot Edom

⁷ Om Edom. Så sier Herren, hærskaenes Gud: Er det ikke mer noen visdom i Teman? Finnes det ikke lenger råd hos de forstandige? Er deres visdom uttømt?

⁸ Flykt, snu om! Skjul dere dypt nede, dere Dedans innbyggere! For jeg lar Esaus ulykke komme over ham, den tid når jeg hjemsøker ham.

⁹ Om vinhøstere kommer over deg, så vil de ikke spare noen etterhøst. Om tyver kommer om natten, så vil de ødelegge til de har nok.

¹⁰ For jeg kler Esau naken, jeg avdekker hans skjulesteder. Og vil han skjule seg, så kan han det ikke. Hans barn og hans brødre og hans naboer blir ødelagt, og han er ikke mer.

¹¹ Du kan gå fra dine farløse! Jeg vil holde dem i live, og dine enker kan stole på meg.

¹² For så sier Herren: Se, de som ikke er skyldige til å drikke begeret, de skal drikke, og så skulle du bli ustraffet? Nei, du skal ikke bli ustraffet, drikke skal du.

¹³ For jeg har sverget ved meg selv, sier Herren, at Bosra skal bli til et skremsel, til spott, til en ørken og til en forbannelse, og alle hennes byer skal bli til evige ruinhauger.

¹⁴ En tidende har jeg hørt fra Herren, et bud er sendt ut blant folkene: Samle dere og dra imot henne, stå opp til krig!

¹⁵ For se, jeg gjør deg liten blant folkene, foraktet blant menneskene.

16 Den skrekken som sto av deg, og ditt hjertes overmot, har dåret deg, du som bor i fjellkløfter, du som holder til oppe på høydene. Om du bygger ditt rede høyt som ørnen, så vil jeg styrte deg ned derfra, sier Herren.

17 Edom skal bli til et skremsel. Hver den som går forbi det, skal bli forferdet og spotte over alle dets plager.

18 Det skal gå som da Sodoma og Gomorra og dets nabobyer ble lagt i grus, sier Herren, ingen mann skal bo der, og intet menneske skal oppholde seg der.

19 Se, han stiger opp som en løve fra krattskogen ved Jordan, til engene som alltid er grønne. For i et øyeblikk vil jeg jage Edoms folk bort derfra. Den som er utvalgt, ham vil jeg sette over det. For hvem er som jeg, hvem vil stevne meg, og hvem er den hyrde som kan stå for mitt åsyn?

20 Hør derfor det rådet som Herren har lagt mot Edom, og de tankene som han har tenkt mot Temans innbyggere: Sannelig, de skal bli slept bort, de små lammene! Sannelig, deres beitemark skal bli forferdet over dem.

21 Ved braket av deres fall bever jorden. Det lyder skrik som høres helt til Rødehavet.

22 Se, en ørn farer opp og flyr og brer sine vinger ut over Bosra. Edoms kjemper blir på den dagen til mote som en kvinne i barnsnød.

Domsord mot Damaskus

23 Om Damaskus. Hamat og Arpad er blitt til skamme, for de har hørt en ond melding, de forgår av angst. I havet er det uro, det kan ikke være stille.

24 Damaskus er motløs, hun vender seg til flukt, forferdelse har grepet henne. Angst og veer har grepet henne som den fødende kvinne.

25 Hvor hun er forlatt, den lovpriste byen, min gledes by!

26 Derfor skal hennes unge menn falle på gatene, og alle krigsmennene skal tilintetgjøres på den dagen, sier Herren, hæskarenes Gud.

27 Jeg vil sette ild på Damaskus' mur, og den skal fortære Benhadads palasser.

Domsord mot Kedar og Hasors riker

28 Om Kedar og om Hasors riker, som Babels konge Nebukadnesar overvant. Så sier Herren: Stå opp, dra opp mot Kedar og ødelegg Østens barn!

29 Deres telt og deres småfe skal de ta. Deres telttepper og alle deres redskaper og deres kameler skal de føre bort med seg, og de skal rope til dem: Redsel på alle kanter!

30 Flykt, dra langt bort, skjul dere dypt nede, dere som bor i Hasor, sier Herren. For Babels konge Nebukadnesar har lagt planer mot dere og tenkt ut ondt imot dere.

31 Stå opp, dra opp mot et rolig folk, som bor trygt, sier Herren. De har verken port eller bom, de bor for seg selv.

32 Deres kameler skal bli til rov, og deres store buskap skal bli til hærfang. Og jeg vil spre dem for alle vinder, dem med rundklipt hår, og fra alle kanter vil jeg la ulykke komme over dem, sier Herren.

33 Hasor skal bli til bolig for sjakaler, en ørken til evig tid. Ingen mann skal bo der, og intet menneske oppholde seg der.

Domsord mot Elam

34 Dette er Herrens ord som kom til profeten Jeremia om Elam, i begynnelsen av Judas konge Sidkias regjering:

35 Så sier Herren, hærskares Gud: Se, jeg knekker Elams bue, deres beste våpen.

36 Jeg vil la fire vinder fra himmelens fire hjørner komme over Elam og spre dem for alle disse vindene. Det skal ikke være noe folk som de bortdrevne fra Elam ikke kommer til.

37 Jeg vil gjøre Elam redd for sine fiender og for dem som står dem etter livet. Og jeg vil la ulykke komme over dem, min brennende vrede, sier Herren. Jeg vil la sverdet forfølge dem, til jeg får gjort ende på dem.

38 Og jeg vil sette min trone i Elam, jeg vil utrydde konge og høvdinger der, sier Herren.

39 Men i de siste dager, da vil jeg gjøre ende på Elams fangenskap, sier Herren.

Jeremia 50

Domsord mot Babel

1 Dette er det ordet Herren talte om Babel, kaldeernes land, ved profeten Jeremia.

2 Forkynn det blant folkene og kunngjør det, løft opp et banner. Kunngjør det, skjul det ikke, si: Babel er inntatt, Bel er blitt til skamme, Marduk er blitt forferdet, hennes gudebilder er blitt til skamme, hennes motbydelige avguder er forferdet!

3 For et folk drar opp imot henne fra nord. Det gjør hennes land til en ørken, og det er ingen som bor der. Både mennesker og dyr flykter og drar bort.

- ⁴ I de dager og på den tid, sier Herren, skal Israels barn komme, de og Judas barn sammen. De skal gå og gråte, og Herren sin Gud skal de søke.
- ⁵ De skal spørre etter veien til Sion, hit er deres åsyn vendt: Kom og gi dere til Herren ved en evig pakt, som ikke blir glemt!
- ⁶ Fortapte får var mitt folk. Deres hyrder hadde ført dem vill, til fjellene hadde de drevet dem bort. Fra fjell til haug gikk de, de glemte sitt hvilested.
- ⁷ Alle som traff dem, fortærte dem. Og deres fiender sa: Vi skal ikke bøte for det - for de har jo syndet mot Herren, rettferdighetens bolig, og mot sine fedres håp, Herren.
- ⁸ Flykt ut av Babel og dra bort fra kaldeernes land, gå som bukker foran buskapen!
- ⁹ For se, jeg vekker og fører opp mot Babel en skare av store folkeslag fra landet i nord. De skal stille seg opp mot byen, og innta den. Deres piler kommer som fra en prøvet kjempe, ingen vender tilbake med uforrettet sak.
- ¹⁰ Kaldea skal bli til rov. Alle som plyndrer det, skal bli mette, sier Herren.
- ¹¹ Fordi dere jubler og er glade, dere som plyndrer min arv, fordi dere hopper som en treskende kvige og vrinsker som sterke hester,
- ¹² skal deres mor bli storlig til skamme, hun som fødte dere, skal skjemmes. Se, hun blir den siste blant folkene, en ørken, et tørt land og en øde mark.
- ¹³ På grunn av Herrens vrede skal det aldri bo folk der igjen, det hele skal bli til en ørken. Hver den som går forbi Babel, skal bli forferdet og spotte over alle hennes plager.
- ¹⁴ Still dere opp mot Babel rundt omkring, alle dere som spenner bue! Skyt på henne, spar ikke på pilene! For mot Herren har hun syndet.
- ¹⁵ Oppløft hærskrig mot henne rundt omkring! Hun har overgitt seg, hennes grunnvoller er falt, hennes murer er brutt ned. For det er Herrens hevn. Hevn dere på henne! Gjør mot henne slik hun har gjort!
- ¹⁶ Utrydd av Babel både såmann og den som fører sigden i høstens tid! Når sverdet herjer, skal de vende seg hver til sitt folk og flykte hver til sitt land.
- ¹⁷ Et bortdrevet lam er Israel, løver har jaget det bort. Først åt Assurs konge det, og nå sist har Babels konge Nebukadnesar knust dets ben.
- ¹⁸ Derfor sier Herren, hærskares Gud, Israels Gud: Se, jeg hjemsøker Babels konge og hans land, likesom jeg har hjemsøkt Assurs konge.
- ¹⁹ Og jeg vil føre Israel tilbake til dets beitemarker, det skal beite på Karmel og i Basan, og på Efra'ims fjell og i Gilead skal det ete seg mett.

20 I de dager og på den tid, sier Herren, skal de lete etter Israels misgjerning, men den skal ikke være til, og etter Judas synder, men de skal ikke finnes, for jeg vil tilgi dem som jeg lar bli tilbake.

21 Dra opp mot Meratajims land og mot Pekods innbyggere! Forfølg dem, ødelegg dem og slå dem med bann, sier Herren, og gjør i alle deler som jeg har befalt deg!

22 Det er larm av krig i landet og stor ødeleggelse.

23 Hvor den er blitt knekket og knust den hammeren som slo hele jorden! Hvor Babel er blitt til et skremsel blant folkene!

24 Jeg stilte snare for deg, og du ble fanget, Babel, uten at du visste det. Du ble funnet og grepet. For du hadde gått til strid mot Herren.

25 Herren har åpnet sitt rustningskammer og tatt fram sin vredes våpen. For Herren Herren, hærskares Gud, har et arbeid fore i kaldeernes land.

26 Kom mot henne fra alle kanter! Åpne hennes kornkamre, dyng opp som korndynger det som finnes der, og slå henne med bann! La det ikke bli noe igjen!

27 Drep alle hennes okser, la dem stige ned for å slaktes! Ve over dem! For deres dag er kommet, straffens tid.

28 Hør! De er flyktet og har kommet seg unna fra Babels land for å kunngjøre i Sion Herrens, vår Guds hevn, hevnen for hans tempel!

29 Kall skytterne sammen mot Babel, alle dem som spenner bue! Slå leir mot henne rundt omkring, la ingen slippe unna! Betal henne etter hennes gjerninger, gjør mot henne i alle deler som hun selv har gjort! For hun har opphøyet seg mot Herren, mot Israels Hellige.

30 Derfor skal hennes unge menn falle på hennes gater, og alle hennes krigsmenn skal bli tilintetgjort på den dagen, sier Herren.

31 Se, jeg kommer over deg, Sadon, sier Herren Herren, hærskares Gud. For din dag er kommet, den tid når jeg straffer deg.

32 Sadon skal snuble og falle uten å ha noen som reiser ham opp. Og jeg vil sette ild på hans byer, den skal fortære alt rundt omkring ham.

33 Så sier Herren, hærskares Gud: Både Israels barn og Judas barn er undertrykt, og alle de som har ført dem i fangenskap, holder dem fast, de nekter å la dem fare.

34 Deres gjenløser er sterk, Herren, hærskares Gud, er hans navn. Han skal sannelig føre deres sak og la jorden få ro, men volde Babels innbyggere uro.

35 Sverd over kaldeerne, sier Herren - over Babels innbyggere, over hennes høvdinger og over hennes vismenn!

36 Sverd over løgnerne! De skal stå der som dårer. Sverd over hennes kjemper! De skal bli forferdet.

37 Sverd over hennes hester og over hennes vogner og over alle de fremmede stridsmenn blant dem! De skal bli til kvinner. Sverd over hennes skatter! De skal bli røvet.

38 Tørke over hennes vann! De skal tørkes ut. For det er et land med avgudsbilder, med sine gruelige avgudsbilder ter de seg som gale.

39 Derfor skal ørkenens dyr bo der sammen med ville hunder, og strutser skal bo i det. Det skal aldri mer reise seg igjen, slekt etter slekt skal ingen bo der.

40 Det skal gå som da Gud la Sodoma og Gomorra og dets nabobyer i grus, sier Herren. Ingen mann skal bo der, og intet menneske skal oppholde seg der.

41 Se, det kommer et folk fra nord, et stort folk. Og mange konger skal stå fram fra jordens ytterste ende.

42 Bue og spyd holder de i hånden. De er grusomme og skåner ingen. Deres røst bruser som havet. På hester kommer de ridende, rustet som en krigsmann mot deg, Babels datter!

43 Babels konge har hørt ryktet om dem, og hans hender er blitt kraftløse. Angst har grepet ham, smerter som den fødende kvinnes.

44 Se, han stiger opp som en løve fra Jordans krattskog til engene som alltid er grønne. For i et øyeblikk vil jeg jage dem bort derfra. Den som er utvalgt, ham vil jeg sette over henne. For hvem er som jeg, og hvem vil stevne meg, og hvem er den hyrde som kan bli stående for mitt åsyn?

45 Hør derfor det rådet som Herren har lagt mot Babel, og de tankene som han har tenkt mot kaldeernes land. Sannelig, de skal bli slept bort, de små lammene! Sannelig, deres beitemark skal bli forferdet over dem.

46 Jorden skjelver ved ropet: Babel er inntatt! Og det høres skrik blant folkene.

Jeremia 51

Babel skal bli straffet når Herren sender fiender mot byen

1 Så sier Herren: Se, jeg vekker et ødeleggende vær over Babel og over innbyggerne i Leb-Kamai.

2 Jeg sender treskefolk mot Babel. De skal treske henne som en renser korn, og tømme hennes land. For de skal falle over henne fra alle kanter på ulykkens dag.

3 La ikke bueskytteren spenne sin bue og ta brynjen på seg. Spar ikke hennes unge menn, slå hele hennes hær med bann!

- ⁴ Drepte menn skal falle i kaldeernes land, gjennomborede menn på gatene.
- ⁵ For Israel og Juda er ikke blitt enker, forlatt av sin Gud, Herren, hærskares Gud, enda deres land er fullt av skyld mot Israels Hellige.
- ⁶ Flykt ut av Babel, hver mann må redde sitt liv! Se til at dere ikke omkommer på grunn av Babels misgjerning! En hevners tid er det for Herren. Han gjengjelder Babel det som hun har gjort.
- ⁷ Babel var et gullbeger i Herrens hånd, som gjorde hele jorden drukken. Folkene drakk av hennes vin, derfor bar folkene seg at som gale.
- ⁸ Med ett er Babel falt og er blitt knust. Gråt over henne, hent balsam for hennes smerte! Kanskje hun kunne leges.
- ⁹ Vi har prøvd å lege Babel, men hun lot seg ikke lege. Forlat henne, så vi kan gå hver til sitt land! For dommen over henne når til himmelen og hever seg til skyene.
- ¹⁰ Herren har latt vår rettferdige sak komme fram i dagen. Kom, la oss fortelle i Sion om Herrens, vår Guds gjerning!
- ¹¹ Gjør pilene kvasse, grip skjoldene! Herren har vekket mederkongens ånd. For mot Babel er hans tanke rettet, han vil ødelegge henne. Det er Herrens hevn, hevnen for hans tempel.
- ¹² Løft banner mot Babels murer! Hold sterk vakt, sett ut vaktposter, legg bakhold! For Herren har tenkt ut og setter i verk det som han har talt mot Babels innbyggere.
- ¹³ Du som bor ved store vann, du som er rik på skatter! Din ende er kommet, målet for din vinning er fullt.
- ¹⁴ Herren, hærskares Gud, har sverget ved seg selv: Sannelig, jeg vil fylle deg med mennesker, talløse som en gresshoppesverm, de skal oppløfte frydeskrik over deg.
- ¹⁵ Han er den som skapte jorden ved sin kraft, som grunnfestet jorderike ved sin visdom og utspente himmelen ved sin forstand.
- ¹⁶ Når han løfter sin røst, lar han vannene i himmelen bruse. Han lar skyer stige opp fra jordens ende, han sender lyn med regn og fører vind ut av sine lagerrom.
- ¹⁷ Hvert menneske er ufornuftig, uten forstand. Hver gullsmed har skam av sine utskårne bilder, hans støpte bilder er løgn, det er ingen ånd i dem.
- ¹⁸ De er tomhet, et verk som vekker spott. Når tiden kommer da de blir hjemsoekt, skal de gå til grunne.

- ¹⁹ Han som er Jakobs del, han er ikke lik dem! For han er den som har skapt alle ting og den ætt som er hans arv. Herren, hærskares Gud, er hans navn.
- ²⁰ Du er min hammer, mitt krigsvåpen. Med deg knuser jeg folkeslag, og med deg ødelegger jeg kongeriker.
- ²¹ Med deg knuser jeg hest og rytter, og med deg knuser jeg vogn og kusk.
- ²² Med deg knuser jeg mann og kvinne, og med deg knuser jeg gammel og ung, yngling og jomfru.
- ²³ Med deg knuser jeg hyrde og hjord. Med deg knuser jeg pløyeren og hans okser. Og med deg knuser jeg stattholdere og landshøvdinge.
- ²⁴ For øynene på dere gjengjelder jeg Babel og Kaldeas innbyggere all den ondskap de har gjort mot Sion, sier Herren.
- ²⁵ Se, jeg kommer over deg, du ødeleggende fjell, sier Herren, du som ødelegger hele jorden. Jeg vil rekke ut min hånd mot deg og velte deg ned fra fjellknausene og gjøre deg til et utbrent berg.
- ²⁶ Fra deg skal ingen ta stein til hjørne eller stein til grunnvoll. Men til evige ørkener skal du bli, sier Herren.
- ²⁷ Løft banner i landet, støt i horn blant folkene. Innvi folkeslag til kamp mot henne! Kall sammen mot henne Ararats, Minnis og Asjkenas' riker. Innsett høvedsmenn mot henne, før hester fram som stribete gresshopper!
- ²⁸ Innvi folkeslag til kamp mot henne, kongene i Media, dets stattholdere og alle dets landshøvdinge og hele det landet han råder over!
- ²⁹ Da skjelver jorden og bever. For Herrens tanker mot Babel blir fullbyrdet: Å gjøre Babels land til en ørken, så ingen bor der.
- ³⁰ Babels kjemper har holdt opp å stride. De sitter stille i borgene. Deres kraft er borte, de er blitt som kvinner. Det er satt ild på byens boliger, dens bommer er sprengt.
- ³¹ Den ene løper renner mot den andre og ett sendebud møter et annet når de skal melde Babels konge at hans by er inntatt fra alle kanter.
- ³² Vadestedene er i fiendens vold, vandammene uttørket med ild, og krigsmennene er forferdet.
- ³³ For så sier Herren, hærskares Gud, Israels Gud: Babels datter er som en treskeplass når den blir stampet hard. Ennå en liten stund, så kommer høstens tid for henne.
- ³⁴ Babels konge Nebukadnesar har fortært oss, har ødelagt oss, har satt oss bort som et tomt kar, har oppslukt oss som et sjøhyre, har fylt sin buk med min kostelige mat. Han har drevet oss bort.

35 Den urett og vold jeg har lidd i mitt kjøtt, måtte den komme over Babel! - sier Sions innbyggere. Mitt blod, måtte det komme over Kaldeas innbyggere! - så skal Jerusalem si.

36 Derfor sier Herren så: Se, jeg fører din sak og hevner deg. Jeg vil tørke ut hennes hav og gjøre hennes kilde tørr.

37 Babel skal bli til steinrøyser, en bolig for sjakaler, til et skremsel og til spott, så ingen bor der.

38 De brøler alle sammen som unge løver, de brummer som løveunger.

39 Når de er blitt hete, vil jeg gjøre et drikkelag for dem og gjøre dem drukne, for at de skal juble og så falle i en evig søvn og ikke våkne opp, sier Herren.

40 Jeg vil føre dem ned som lam for å slaktes, som værere og geitebukker.

41 Se, Sjesak er blitt hærtatt, all jordens pris er blitt inntatt! Hvor Babel er blitt til et skremsel blant folkene!

42 Havet er steget opp over Babel, hun er skjult av dets brusende bølger.

43 Hennes byer er blitt til en ørken, et tørt land og en øde mark, et land som ingen bor i, og som intet menneske drar gjennom.

44 Jeg hjemsøker Bel i Babel og drar det han har slukt, ut av hans munn. Folkeslag skal ikke lenger strømme til ham. Også Babels mur er falt.

Israel skal dra ut av Babel

45 Dra ut av henne, mitt folk! Hver mann må redde sitt liv - for Herrens brennende vrede.

46 Vær ikke motløse og redde for de ryktene som høres i landet, selv om det i det ene året kommer ett rykte, og deretter i et annet år et annet rykte, og om det råder vold i landet, om hersker reiser seg mot hersker.

47 Se, derfor skal dager komme da jeg hjemsøker Babels utskårne bilder. Hele hennes land skal bli til skamme, og alle hennes menn skal bli drept og falle.

48 Himmelen og jord og alt som i dem er, skal juble over Babel. For fra nord skal ødeleggerne komme over henne, sier Herren.

49 Babel skal falle, på grunn av alle dem av Israel som er slått i hjel! Også Babels innbyggere skal falle, på grunn av dem som er slått i hjel over hele jorden!

50 Dere som er unnskommen fra sverdet: dra bort, stans ikke! Kom Herren i hu fra det fjerne land og minnes Jerusalem!

51 Vi er blitt til skamme. Vi måtte høre hånsord. Skam dekket vårt ansikt, for fremmede var kommet inn i helligdommene i Herrens hus.

52 Se, derfor skal dager komme, sier Herren, da jeg hjemsøker hennes utskårne bilder. Og i hele landet skal sårede menn stønne.

53 Om så Babel vil stige opp til himmelen, og om hun vil gjøre sin høye festning utilgjengelig, så skal likevel ødeleggere fra meg komme over henne, sier Herren.

54 Skrik lyder fra Babel, det er stor ødeleggelse i kaldeernes land.

55 For Herren ødelegger Babel og gjør ende på all støyen i byen. Deres bølger skal bruse som store vann, deres larmende røst skal la seg høre.

56 For det kommer en ødelegger over Babel. Hennes kjemper blir fanget, deres buer blir knekket. For Herren er en hevners Gud, han skal gjengjelde helt og fullt.

57 Jeg vil gjøre hennes høvdinger og vismenn, hennes stattholdere og landshøvdinger og kjemper drukne, og de skal falle i en evig søvn og ikke våkne, sier Kongen, han som har navnet Herren, hærskares Gud.

58 Så sier Herren, hærskares Gud: Babels brede mur skal rives til grunnen. Og hennes høye porter skal brennes opp med ild. Folkeslag har slitt for ingenting, og folkeferd har arbeidet seg trett med det som brenner opp.

Boken om Babels ulykker

59 Dette er det bud som profeten Jeremia ga Seraja, sønn av Nerija, Mahsejas sønn, da han dro til Babel sammen med Judas konge Sidkia i det fjerde året av hans regjering - Seraja var den som sørget for herbergene.

60 Jeremia skrev opp i en bok all den ulykke som skulle komme over Babel, alle disse ordene som er skrevet om Babel.

61 Og Jeremia sa til Seraja: Når du kommer til Babel, da se til at du leser opp alle disse ordene!

62 Og du skal si: Herre! Du har talt mot dette stedet og sagt at du vil ødelegge det, så det ikke skal være noen som bor der, verken mennesker eller dyr, men at det skal bli til evige ørkener.

63 Og når du er ferdig med å lese opp denne boken, skal du binde en stein til den og kaste den ut i Eufrat,

64 og du skal si: Slik skal Babel synke og ikke komme opp igjen, på grunn av den ulykke som jeg lar komme over henne. Avmektige skal de ligge der. - Her ender Jeremias ord.

Jeremia 52

Kong Sidkias frafall

- ¹ Sidkia var tjueen år gammel da han ble konge, og han regjerte elleve år i Jerusalem. Hans mor het Hamutal, datter av Jirmeja, og var fra Libna.
- ² Han gjorde det som var ondt i Herrens øyne, slik som Jojakim hadde gjort.
- ³ På grunn av Herrens vrede gikk det slik med Jerusalem og Juda, inntil han kastet dem bort fra sitt åsyn. Og Sidkia falt fra kongen i Babel.
- ⁴ I hans niende regjeringsår, i den tiende måneden, på den tiende dagen i måneden, dro kongen i Babel, Nebukadnesar, med hele sin hær mot Jerusalem. De beleiret byen, og de bygde en voll rundt omkring den.
- ⁵ De holdt byen beleiret like til kong Sidkias ellefte år.
- ⁶ I den fjerde måneden, på den niende dagen i måneden, var hungersnøden så stor i byen at landets folk ikke hadde noe å ete.
- ⁷ Da ble bymuren gjennombrutt, og alle krigsmennene flyktet og dro ut av byen om natten gjennom porten mellom begge murene ved kongens hage, mens kaldeerne lå leiret mot byen rundt omkring. De tok veien til ødemarken.
- ⁸ Men kaldeernes hær satte etter kongen, og den nådde Sidkia igjen på Jerikos ødemarker. Hele hans hær spredte seg og forlot ham.
- ⁹ De grep kongen og førte ham opp til Babels konge i Ribla i Hamat-landet. Der avsa han dom over ham.
- ¹⁰ Babels konge drepte Sidkias sønner for hans øyne. Også alle Judas høvdinge drepte han i Ribla.
- ¹¹ Babels konge lot Sidkia blinde, og han lot ham binde med to kobberlenker og førte ham til Babel, og han holdt ham i fengsel til hans dødsdag.
- ¹² I den femte måneden, på den tiende dagen i måneden, det var Babels konge Nebukadnesars nittende år, kom Nebusaradan, høvdingen over livvakten, og en av de høyeste menn hos kongen i Babel, til Jerusalem.
- ¹³ Han brente opp Herrens hus og kongens hus, og alle Jerusalems hus - alle stormennenes hus brente han opp med ild.
- ¹⁴ Og hele den hær av kaldeere som høvdingen over livvakten hadde med seg, rev ned alle murene omkring Jerusalem.
- ¹⁵ Nebusaradan, høvdingen over livvakten, bortførte noen av de fattigste av folket og resten av folket, dem som var blitt tilbake i byen, og overløperne som var gått over til kongen i Babel, og de siste av håndverkerne.
- ¹⁶ Bare noen av de fattigste i landet lot Nebusaradan, høvdingen over livvakten, bli tilbake som vingårdsmenn og jordbrukere.
- ¹⁷ Kaldeerne slo i stykker kobbersøylene i Herrens hus og fotstykkene og kobberhavet i Herrens hus og førte alt kobberet av dem til Babel.

18 De tok også askebøttene og ildskuffene og knivene og bollene til å stenke blod med og røkelsesskålene og alle kobberkarene som hadde vært brukt til tjenesten.

19 Også skålene og fyrfatene og bollene til å stenke blod med og askebøttene og lysestakene og røkelses-skålene og begrene, alt som var av gull, og alt som var av sølv, det tok høvdingen over livvakten.

20 De to søylene, havet og de tolv kobberoksene, som var under fotstykkene som kong Salomo hadde laget for Herrens hus - i alle disse tingene var kobberet ikke til å veie.

21 Om søylene er å si at den ene søylen var atten alen høy, og en tråd på tolv alen nådde omkring den. Den var fire fingrer tykk, og hul.

22 Det var et søylehode av kobber på den, og det ene søylehodet var fem alen høyt. Og det var nettverk og granatepler på søylehodet rundt omkring, alt sammen av kobber. Likedan var det med den andre søylen, som også hadde granatepler.

23 Det var nittiseks granatepler på utsiden. I alt var det hundre granatepler på flettverket.

24 Høvdingen over livvakten tok ypperstepresten Seraja og Sefanja, den nestøverste presten, og de tre dørvokterne,

25 og fra byen tok han en hoffmann som var høvedsmann over stridsmennene, og sju menn som ennå fantes i byen av dem som stadig hadde adgang til kongen, og skriveren hos hærføreren, han som skrev ut landets folk til krigstjeneste, og seksti menn av landets folk som fantes i byen -

26 dem tok Nebusaradan, høvdingen over livvakten, og førte dem til Babels konge i Ribla.

27 Og Babels konge slo dem i hjel i Ribla i Hamat-landet. Slik ble Juda bortført fra sitt land.

Tallet på dem som Nebukadnesar bortførte

28 Dette er tallet på dem som Nebukadnesar bortførte: I det sjuende året tre tusen og tjuetre jøder.

29 I Nebukadnesars attende år åtte hundre og trettito sjeler fra Jerusalem.

30 I Nebukadnesars tjuetredje år bortførte Nebusaradan, høvdingen over livvakten, sju hundre og førtifem sjeler av jødene. Det var i alt fire tusen seks hundre sjeler.

Judas konge Jojakin blir satt fri

31 I det trettisjuende året etter at Judas konge Jojakin var bortført, i den tolvte måneden, på den tjuefemte dagen i måneden, tok kongen i Babel, Evil-

Merodak, i det året han ble konge, Judas konge Jojakin til nåde og førte ham ut av fengselet.

³² Han talte vennlig med ham og satte hans stol høyere oppe enn de andre kongene som var hos ham i Babel.

³³ Han la av seg fangedrakten og åt stadig ved hans bord, så lenge han levde.

³⁴ Det han trengte til livets opphold, fikk han alltid fra Babels konge, dag for dag, så lenge han levde, helt til sin død.

Klagesangene

Klagesangene 1

Sion rekker ut sine hender i nød

- 1** Hvor ensom hun sitter, byen som var full av folk! Hun er blitt som en enke, hun som var den store blant folkene. Fyrstinnen blant landene er blitt en trell!
- 2** Hun gråter sårt om natten, tårene renner på hennes kinn. Hun har ingen trøster blant alle sine elskere. Alle hennes venner har vært troløse mot henne, de er blitt hennes fiender.
- 3** I landflyktighet er Juda vandret bort etter trengsel og tung trelldom. Nå bor hun blant folkene og har ikke funnet ro. Forfølgerne har innhentet henne midt i trengslene.
- 4** Veiene til Sion sørger fordi ingen kommer til høytidene. Alle byportene er ødelagt, prestene sukker. Jomfruene er sorgfulle, og selv er hun bitterlig bedrøvet.
- 5** Hennes motstandere er blitt herrer. Hennes fiender er trygge, for Herren har lagt sorg på henne for hennes mange overtredelsers skyld. Hennes små barn har fienden ført i fangenskap.
- 6** All prakt er blitt borte for Sions datter. Hennes stormenn ble lik hjorter som ikke finner beite, de gikk der uten kraft foran ham som drev dem.
- 7** I sin nød og landflyktighet husker Jerusalem all den herlighet som hun hadde fra gamle dager. Da hennes folk falt for fiendens hånd, og hun ingen hjelper hadde, da så fienden henne, og de spottet fordi det var ute med henne.
- 8** Grovt har Jerusalem syndet, derfor er hun blitt til en styggedom. Alle de som æret henne, forakter henne, for de så hennes nakenhet. Hun selv sukket og vendte seg bort.
- 9** Hennes urenheter hang ved skjortene hennes. Hun tenkte ikke på hva ende det ville ta med henne. Da sank hun på underlig vis, og det var ingen som trøstet henne. Herre, se min nød, for fienden triumferer!
- 10** Fienden rakte hånden ut etter alle hennes kostbare ting. Hun så at hedninger kom inn i hennes helligdom, de som du bød ikke skulle komme inn i din menighet.
- 11** Hele hennes folk sukker og leter etter brød. De bytter sine kostbare ting bort for mat, for å oppholde livet. Se, Herre, se hvor foraktet jeg er blitt!
- 12** Går det dere ikke til hjertet, alle dere som går forbi på veien? Sku og se om det finnes en smerte lik den smerten som er voldt meg, den som Herren har bedrøvet meg med på sin brennende vredes dag!

13 Fra det høye sendte han ild i mine ben og lot den råde. Han spente ut garn for mine føtter, han støtte meg tilbake, han gjorde meg elendig, syk hele dagen.

14 Mine overtredelser er festet på meg som et åk. Ved hans hånd er de knyttet sammen og lagt på min nakke. Han har brutt min kraft. Herren har gitt meg i hendene på dem som jeg ikke kan stå meg imot.

15 Herren forkastet alle de kjempene som fantes hos meg. Han kalte sammen en folkeskare mot meg for å knuse mine unge menn. Herren har tråkket jomfruen, Judas datter, som i en vinpresse.

16 Over dette gråter jeg. Mitt øye, mitt øye flyter bort i vann. Langt borte fra meg er trøsteren som omvender min sjel. Mine barn er ødelagt, for fienden fikk overhånd.

17 Sion rekker ut sine hender, hun har ingen trøster. Herren har kalt sammen mot Jakob hans fiender rundt omkring. Jerusalem er blitt til en uren ting blant dem.

18 Herren er rettferdig, for jeg var gjenstridig mot hans bud. Hør, alle folk! Se min smerte! Mine jomfruer og mine unge menn er gått i fangenskap.

19 Jeg ropte på mine elskere, men de svek meg. Mine prester og mine eldste oppga ånden i byen da de lette etter mat for å overleve.

20 Se, Herre, jeg er i trengsel! Det gjærer i mitt indre, hjertet vender seg i mitt bryst. For jeg har vært gjenstridig. Utenfor har sverdet gjort meg barnløs. Innenfor er det som døden.

21 De hørte at jeg sukket, det var ingen som trøstet meg. Alle mine fiender hørte om min ulykke, de gledet seg over at du har gjort det. Men du lar det komme en dag som du har forkynt, og da skal de bli som jeg.

22 La all deres ondskap komme for ditt åsyn. Gjør mot dem som du har gjort mot meg for alle mine overtredelsers skyld! For mine sukk er mange, og mitt hjerte er sykt.

Klagesangene 2

Herren er blitt som en fiende

1 Å, hvor Herren i sin vrede har hyllet Sions datter i mørke skyer! Han har kastet Israels pryd fra himmelen til jorden. På sin vredes dag kom han ikke sin fotskammel i hu.

2 Uten skånsel har Herren tilintetgjort alle Jakobs boliger. I sin vrede har han brutt ned Judas datters festninger, kastet dem til jorden. Han har vanæret riket og dets stormenn.

³ I brennende vrede har han hogd av hvert horn i Israel. For fiendens åsyn har han dratt sin høyre hånd tilbake. Han har satt Jakob i brann lik en flammende ild som fortærer rundt omkring.

⁴ Han har spent sin bue som en fiende, stilt seg med sin høyre hånd som en motstander og drept alt som var en lyst for vårt øye. I Sions datters telt har han utøst sin vrede som ild.

⁵ Herren er blitt som en fiende. Han har tilintetgjort Israel, tilintetgjort alle dets palasser, ødelagt dets festninger og hopet opp sorg på sorg over Judas datter.

⁶ Han har plyndret sin hytte som om det var en hage. Han har ødelagt sitt forsamlingssted. Herren har latt høytid og sabbat bli glemt i Sion. I sin vrede og harme har han vanæret både konge og prest.

⁷ Herren har forkastet sitt alter, forsmådd sin helligdom. Han har overgitt palassenes murer i fiendens vold. De lot sin røst høre i Herrens hus som på en høytidsdag.

⁸ Herren besluttet å ødelegge Sions datters mur. Han strakte ut målesnoren, han dro ikke sin hånd tilbake fra herjing, og han lot voller og murer sørge. Forfalne ligger de der.

⁹ Byportene er sunket i jorden, han har ødelagt og sprengt bommene. Kongen og høvdingene bor blant hedningene, så det ikke finnes noen lov. Heller ikke har hennes profeter fått noe syn fra Herren.

¹⁰ Sions datters eldste sitter tause på jorden. De har strødd støv på hodet, bundet om seg med sekk. Jerusalems jomfruer har senket sitt hode til jorden.

¹¹ Mine øyne er tæret bort av tårer, det gjærer i meg. Mitt indre er utøst på jorden, fordi mitt folks datter er ødelagt, fordi de små barn og spedbarn faller om på byens gater.

¹² De roper til sine mødre: Hvor er korn og vin? - De faller om på byens gater lik sårede, og oppgir ånden ved sine mødres barm.

¹³ Hva skal jeg vitne for deg? Hva skal jeg ligne deg med, du Jerusalems datter? Hva skal jeg sammenligne deg med, så jeg kunne trøste deg, du jomfru, Sions datter? For stor som havet er din skade, hvem kan lege deg?

De falske profetene

¹⁴ Dine profeter har skuet tomme og dårlige ting for deg. De åpenbarte ikke din misgjerning for å hindre ditt fangenskap, men de forkynte deg tomme og villedende spådommer.

¹⁵ Alle de som går forbi på veien, slår hendene sammen over deg. De spotter og rister på hodet over Jerusalems datter: Er dette den byen de kalte skjønnhetens krone, all jordens glede?

Fienden spotter

16 Alle dine fiender spiler opp munnen mot deg, de spotter og skjærer tenner. De sier: Vi har ødelagt henne! Ja, dette er den dagen vi har ventet på. Vi har opplevd den, vi har sett den.

17 Herren har gjort det han hadde tenkt. Han har oppfylt sitt ord som han hadde forkynt fra gamle dager. Han har brutt ned uten skånsel. Han lot fienden glede seg over deg, han løftet dine motstanderes horn.

18 Rop av hjertet til Herren! - Du Sions datters mur! La tårer renne som bekker dag og natt. Unn deg ingen hvile, la ikke ditt øye ha ro!

19 Stå opp, rop høyt om natten, når nattevaktene begynner! Utøs ditt hjerte som vann for Herrens åsyn! Løft dine hender til ham for dine barns liv, de som faller om av sult på alle gatehjørner!

20 Se, Herre, se! Hvem har du gjort slik med? Skal kvinner ete sin livsfrukt, de spedede barn som bæres på armen? Skal prest og profet bli slått i hjel i Herrens helligdom?

21 Ung og gammel ligger på jorden i gatene. Mine jomfruer og mine unge menn er falt for sverdet. Du slo i hjel på din vredes dag, du slaktet uten skånsel.

22 Som du samler folket på en høytidsdag, slik kalte du sammen redsler over meg fra alle kanter. På Herrens vredes dag var det ingen som slapp unna eller ble reddet. Dem som jeg varsomt bar på armene og fostret, dem ødela min fiende.

Klagesangene 3

Jeremia klager på sitt folks vegne

1 Jeg er en mann som har sett elendighet under hans vredes ris.

2 Han har ledet meg, og han lot meg vandre i mørke og ikke i lys.

3 Sannelig, han har vendt seg mot meg, han vender sin hånd mot meg hele dagen.

4 Han lot mitt kjøtt og min hud tæres bort, og han knuste mine ben.

5 Han bygde en mur mot meg og omringet meg med bitterhet og trengsel.

6 På mørke steder lot han meg bo, lik dem som døde for lenge siden.

7 Han murte igjen for meg, så jeg ikke kan komme ut. Han gjorde mine lenker tunge.

8 Om jeg så ropte og skrek, slipper han ikke min bønn inn på seg.

9 Han stengte mine veier med hogne steiner, mine stier gjorde han krokete.

- 10 Som en bjørn i bakhold, som en løve i sitt skjulested, slik var han mot meg.
 11 Mine veier gjorde han til avveier. Han rev meg i stykker og ødela meg.
 12 Han spente sin bue og stilte meg opp som mål for sin pil.
 13 Han lot sitt koggers sønner fare inn i mine nyrer.
 14 Jeg er blitt til latter for hele mitt folk, til en spottesang for dem hele dagen.
 15 Han mettet meg med bitre urter, han ga meg rikelig malurt å drikke.
 16 Han knuste mine tenner, han ga meg småstein å ete, han trykte meg ned i asken.
 17 Du forkastet meg og tok bort min fred. Jeg glemte det som godt er.
 18 Jeg sa: Det er forbi med min kraft og mitt håp til Herren.
 19 Husk min elendighet og min landflyktighet - malurt og galle!
 20 Min sjel må stadig tenke på det, og er nedbøyd i meg.

Herrens barmhjertighet

- 21 Dette vil jeg ta meg til hjertet, derfor vil jeg håpe:
 22 Herrens miskunn er det at det ikke er forbi med oss. Hans barmhjertighet har ennå ikke tatt slutt.
 23 Den er ny hver morgen, din trofasthet er stor.
 24 Herren er min del, sier min sjel. Derfor håper jeg på ham.
 25 Herren er god mot den som venter på ham, mot den sjel som søker ham.
 26 Det er godt at en er stille og venter på Herrens frelse.
 27 Det er godt for en mann at han bærer åk i sin ungdom,
 28 at han sitter alene og tier, når han legger byrder på ham,
 29 at han trykker sin munn i støvet og sier: Kanskje det ennå er håp -
 30 at han vender sitt kinn til den som slår ham, lar seg mette med vanære.
 31 For Herren forkaster ikke til evig tid,
 32 men om han bedrøver, så forbarmer han seg igjen etter sin rike miskunn.
 33 For det er ikke av hjertet han plager eller bedrøver menneskenes barn.
 34 Når noen knuser alle jordens fanger under sine føtter,
 35 når de bøyer mannens rett for Den Høyestes åsyn
 36 eller gjør en mann urett i hans sak - mon Herren ikke ser det?

37 Hvem talte så det skjedde, uten at Herren bød det?

38 Er det ikke fra Den Høyestes munn både de onde og de gode ting utgår?

La oss ransake våre veier

39 Hvorfor klager et menneske som lever? La hver klage over sin egen synd!

40 La oss ransake våre veier og granske dem, og la oss vende om til Herren!

41 La oss løfte vårt hjerte og våre hender til Gud i himmelen!

42 Vi har syndet og vært gjenstridige, du har ikke tilgitt.

43 Du innhyllet deg i vrede og forfulgte oss. Du slo i hjel, du sparte ikke.

44 Du innhyllet deg i skyer, så ingen bønn trengte igjennom.

45 Du gjorde oss til skrap og utskudd blant folkene.

46 Alle våre fiender har åpnet sin munn mot oss.

47 Gru og grav er blitt oss til del, ødeleggelse og undergang.

48 Bekker av tårer renner fra mitt øye fordi mitt folks datter er gått til grunne.

49 Mitt øye renner og har ikke ro, det får ingen hvile,

50 før Herrens øye ser ned fra himmelen.

51 Mitt øye volder min sjel smerte på grunn av min bys døtre.

52 Hardt jaget de meg som en fugl, de som var mine fiender uten årsak.

53 De ville gjøre ende på mitt liv. De ville kaste meg i brønnen, og de kastet stein på meg.

54 Vannene strømmet over mitt hode. Jeg sa: Jeg er fortapt!

Jeg påkalte ditt navn, Herre

55 Jeg påkalte ditt navn, Herre, fra den dypeste brønn.

56 Du hørte min røst. Lukk ikke ditt øre for mitt rop om hjelp!

57 Du var nær den dagen jeg kalte på deg. Du sa: Frykt ikke!

58 Herre, du har ført min sjels sak, du har frelst mitt liv.

59 Herre, du har sett den urett jeg har lidd. Døm i min sak!

60 Du har sett deres hevngjerrighet, alle deres onde råd mot meg.

61 Du har hørt deres hån, Herre, alle deres onde planer mot meg,

62 og alt det mine motstandere taler og tenker mot meg hele dagen.

⁶³ Akt på dem når de sitter, og når de står opp! De synger spottesanger om meg.

⁶⁴ Du vil gjøre gjengjeld mot dem, Herre, etter deres henders gjerning.

⁶⁵ Du vil gi dem harde hjerter. Din forbannelse skal komme over dem.

⁶⁶ Du vil forfølge dem i vrede og ødelegge dem, så de ikke mer finnes under Herrens himmel.

Klagesangene 4

Større straff enn over Sodoma

¹ Å, hvor matt gullet er blitt, det edleste gull forandret! De hellige steiner ligger strødd omkring ved alle gatehjørner!

² Sions barn, de dyrebare! Like i verd med det fineste gull. Hvor de er blitt aktet som leirkrukker, et verk av en pottemakers hender.

³ Selv sjakaler rekker juret fram, de lar ungene suge. Men mitt folks datter er blitt grusom som strutsen i ørkenen.

⁴ Spedbarnets tunge henger fast ved ganen av tørst. Små barn ber om brød, det er ingen som deler ut til dem.

⁵ De som spiste fine retter, ligger skrekkslagne på gatene. De som ble båret på skarlagen, ble kastet på søppelhauger.

⁶ Så ble straffen over mitt folks datter større enn straffen over Sodoma, som ble lagt i grus i et øyeblikk, uten at hender ble løftet mot det.

⁷ Hennes høvdinger var renere enn snø, hvitere enn melk. De var rødere på kroppen enn koraller. De så ut som safir.

⁸ Nå ser de svartere ut enn sot. De blir ikke kjent på gatene. Huden henger ved deres ben, den er blitt tørr som tre.

⁹ Lykkeligere var de som ble drept ved sverd, enn de som ble drept ved sult, de som tærtes bort og gikk til grunne av mangel på mat fra markene.

¹⁰ Ømhjertede kvinner kokte selv sine egne barn. De tjente dem til føde da mitt folks datter gikk til grunne.

¹¹ Herren lot sin harme få fritt løp. Han utøste sin brennende vrede og tente en ild i Sion, og den fortærte hennes grunnvoller.

¹² Jordens konger og alle som bodde i verden, trodde ikke at noen motstander og fiende skulle komme inn gjennom Jerusalems porter.

¹³ Men det skjedde likevel, for hennes profeter hadde syndet, og hennes prester førte skyld over seg, da de utøste rettferdiges blod i byen.

14 De streifet omkring på gatene som blinde, tilsølt med blod, så ingen kunne røre ved deres klær.

15 Vik bort! Uren! ropte folk til dem. Vik bort! Vik bort! Rør ikke ved oss! De har flyktet og vanker omkring. Det blir sagt blant folkene: Her får de ikke være lenger!

16 Herrens åsyn har spredt dem, han ser ikke mer til dem. Prester aktet de ikke, og over gamle forbarmet de seg ikke.

17 Våre øyne sviktet oss mens vi forgjeves stirret etter hjelp. På vårt vakttårn speidet vi etter et folk som ikke kunne frelse oss.

18 De lurte på våre skritt, så vi ikke kunne gå på gatene. Vår ende var kommet nær. Vår tid var omme, ja, vår siste stund var kommet.

19 Våre forfølgere var raskere enn himmelens ørner. På fjellene forfulgte de oss, i ørkenen lurte de på oss.

20 Vår livsånde, Herrens salvede, ble fanget i deres fallgraver. Det var om ham vi sa: I hans skygge vil vi leve blant folkene.

21 Fryd deg og gled deg bare, Edoms datter, du som bor i landet Us! Også til deg skal et beger komme. Du skal bli drukken og kle deg naken.

22 Din straff er fullbyrdet, Sions datter! Han vil ikke mer bortføre deg. Men Edoms datter: Han vil hjemsøke deg for din misgjerning, han vil åpenbare dine synder.

Klagesangene 5

Herre, vend oss igjen til deg

1 Husk Herre, det som har hendt oss. Se hit og se hvordan vi blir hånet!

2 Vår arv er gått over til fremmede, våre hus til utlendinger.

3 Vi er blitt farløse, har ingen far. Våre mødre er som enker.

4 Vi må kjøpe vannet vi drikker. Veden må vi betale.

5 Våre forfølgere er på nakken av oss. Vi er trette, vi får ingen hvile.

6 Vi ga vår hånd til Egypt og til Assyria, for å bli mett med brød.

7 Våre fedre har syndet, de er ikke mer. Vi bærer straffen for deres misgjerninger.

8 Treller hersker over oss, ingen frir oss ut av deres hånd.

9 Med fare for livet henter vi vårt brød, truet av sverdet i ørkenen.

10 Vår hud brenner som en ovn fordi sulten piner oss.

11 Kvinner har de krenket i Sion, jomfruer i Judas byer.

- 12 De grep stormenn og hengte dem, de hadde ingen aktelse for de gamle.
- 13 Unge menn måtte bære kvernen, og gutter segnet under vedbøren.
- 14 De gamle sitter ikke mer i porten, de unge menn er ikke mer ved sin strengelek.
- 15 Det er forbi med vårt hjertes glede. Dansen har veket plassen for sorg.
- 16 Kronen er falt av vårt hode. Ve oss, vi har syndet!
- 17 Derfor er vårt hjerte sykt, derfor er våre øyne blitt dimme,
- 18 for Sions berg ligger øde, rever løper omkring på det.
- 19 Du, Herre, troner til evig tid. Din trone blir fra slekt til slekt.
- 20 Hvorfor skulle du glemme oss for evig, forlate oss for så lang en tid?
- 21 Herre, vend oss igjen til deg, så vi kan komme tilbake! Forny våre dager, så de blir som før i tiden!
- 22 Eller har du rent forkastet oss? Er du blitt så brennende vred på oss?

Esekiel

Esekiel 1

Esekiel får se Herrens herlighet

- 1** Det skjedde i det trettiende året, i den fjerde måneden, på den femte dagen i måneden, mens jeg var blant de bortførte ved elven Kebar, at himmelen åpnet seg, og jeg så syner fra Gud.
- 2** På den femte dagen i måneden, det var det femte året etter at kong Jojakin var blitt bortført,
- 3** da kom Herrens ord til presten Esekiel, Busis sønn, i kaldeernes land ved elven Kebar. Herrens hånd kom over ham der.
- 4** Og jeg så, og se: Et stormvær kom fra nord, en stor sky med stadig flammende ild. En strålende glans omga den, og midt i den, midt i ilden, viste det seg noe som så ut som blankt metall.
- 5** Midt i ilden viste det seg noe som lignet fire livsvesener. De så slik ut: De hadde et menneskes skikkelse,
- 6** og hvert av dem hadde fire ansikter og hvert av dem fire vinger.
- 7** Deres ben var rette, og føttene var som kloven på en kalv, de blinket som skinnende kobber.
- 8** De hadde menneskehender under vingene på alle fire sider, og alle fire hadde ansikter og vinger.
- 9** Deres vinger rørte ved hverandre. De vendte seg ikke når de gikk. Hvert av dem gikk rett fram.
- 10** Ansiktene så slik ut: Alle hadde et menneskeansikt. Alle fire hadde et løveansikt på høyre side, og på venstre side hadde alle fire et okseansikt. Alle fire hadde også et ørneansikt.
- 11** Slik var deres ansikter. De øverste vingene var utstrakt slik at to og to livsvesener rørte ved hverandre, og to vinger dekket deres legemer.
- 12** Hvert av dem gikk rett fram. Dit hvor Ånden ville gå, gikk de. De vendte seg ikke når de gikk.
- 13** Livsvesenenes utseende var likt glør, som brant som fakler. Ilden for omkring mellom livsvesenene. Den hadde en strålende glans, og det gikk lyn ut av ilden.
- 14** Og livsvesenene for fram og tilbake likesom lynglimt.
- 15** Jeg så livsvesenene, og se, det var et hjul på jorden ved siden av hvert av livsvesenene, og de vendte ut mot fire sider.

16 Hjulene så ut som om de var gjort av noe som lignet krysolitt. De var alle fire lik hverandre, og det så ut som om de var gjort slik at det ene hjulet var inne i det andre.

17 De gikk til alle fire sider, og de vendte seg ikke når de gikk.

18 Hjulringene var høye og fryktinngytende. De var fulle av øyne rundt omkring på alle fire hjulene.

19 Når livsvesenene gikk, så gikk hjulene ved siden av dem. Og når livsvesenene hevet seg opp fra jorden, så hevet også hjulene seg.

20 Dit hvor Ånden ville gå, gikk de, nettopp dit hvor Ånden ville gå. Og hjulene hevet seg ved siden av dem, for livsvesenenes ånd var i hjulene.

21 Når livsvesenene gikk, så gikk også de. Og når de sto, så sto også de. Og når de hevet seg opp fra jorden, så hevet hjulene seg ved siden av dem, for livsvesenenes ånd var i hjulene.

22 Over livsvesenenes hoder var det noe som lignet en hvelving, som blendende krystall å se til, utspent over hodene på dem.

23 Under hvelvingen sto vingene rett ut, så de rørte ved hverandre. Hvert av dem hadde på begge sider to vinger som dekket deres legemer.

24 Når de gikk, hørte jeg lyden av vingene deres. Det var som lyden av store vann, som Den Allmektiges røst, en larm som larmen av en leir. Når de sto, senket de sine vinger.

25 Det lød en røst over hvelvingen som var over hodet på dem. Når de sto, senket de sine vinger.

26 Og over hvelvingen som var over deres hode, var det noe som så ut til å være av safirsten, og som lignet en trone. Og på det som lignet en trone, var det en skikkelse, som et menneske å se til.

27 Fra det som syntes å være hoftene og oppover, så jeg noe som lignet blankt metall, som ild å se til, med en ring av lys omkring. Fra det som syntes å være hoftene og nedover, så jeg noe som lignet ild. Den var omgitt av strålende glans.

28 Som synet av buen i skyen på en regnværsdag, slik var synet av glansen rundt omkring. Slik så Herrens herlighet ut, slik den viste seg for meg. Og da jeg så det, falt jeg på mitt ansikt. Og jeg hørte røsten av en som talte.

Esekiel 2

Esekiel kalles til profet

1 Og han sa til meg: Menneskesønn! Stå opp på dine føtter, så jeg kan tale med deg!

² Og da han talte til meg, kom Ånden inn i meg. Han fikk meg til å stå på mine føtter, og jeg hørte på ham som talte til meg.

³ Han sa til meg: Menneskesønn! Jeg sender deg til Israels barn, til hedningene, til opprørerne som har gjort opprør mot meg. De og deres fedre har vært troløse mot meg helt til denne dag.

⁴ Til barna med de frekke ansiktene og harde hjertene sender jeg deg. Og du skal si til dem: Så sier Herren Herren.

⁵ Enten de hører eller lar det være - for en gjenstridig ætt er de - så skal de vite at en profet har vært midt iblant dem.

⁶ Men du, menneskesønn, frykt ikke for dem, og frykt ikke for deres ord! For nesler og torner er du omgitt av, og mellom skorpioner bor du. Frykt ikke for deres ord og bli ikke forferdet for deres åsyn! For en gjenstridig ætt er de.

⁷ Du skal tale mine ord til dem enten de hører eller lar det være. For gjenstridige er de.

Herren vil gi Esekiel det han skal forkynne

⁸ Men du, menneskesønn, hør på det jeg taler til deg! Vær ikke gjenstridig som denne gjenstridige ætten! Lukk opp din munn og et det som jeg gir deg!

⁹ Og jeg så, og se: En hånd var rakt ut til meg, og i den var det en bokrull.

¹⁰ Og han bredte den ut foran meg. Det var skrevet på den både på fremsiden og på baksiden. Det var klagesanger og sukk og ve-rop som var skrevet på den.

Esekiel 3

Israels hus vil ikke høre

¹ Og han sa til meg: Menneskesønn! Et det du finner her! Et denne bokrullen, og gå av sted og tal til Israels hus!

² Da åpnet jeg min munn, og han ga meg denne rullen å ete.

³ Og han sa til meg: Menneskesønn! Mett din buk og fyll dine innvoller med denne bokrullen som jeg gir deg! Og jeg åt, og i min munn var den søt som honning.

⁴ Og han sa til meg: Menneskesønn! Gå til Israels hus og tal til dem med mine ord!

⁵ For du blir ikke sendt til et folk med vanskelig språk og tungt mæle, men til Israels hus,

⁶ ikke til mange folk med vanskelig språk og tungt mæle, med ord du ikke forstår. Sannelig, om jeg sendte deg til dem, skulle de høre på deg.

⁷ Men Israels hus vil ikke høre på deg, for de vil ikke høre på meg. For hele Israels hus har harde panner og forherdede hjerter.

⁸ Se, jeg gjør ditt ansikt hardt mot deres ansikt og din panne hard mot deres panne.

⁹ Som en diamant, hardere enn flint, gjør jeg din panne. Du skal ikke frykte for dem og ikke være redd for deres ansikt. For en gjenstridig ætt er de.

¹⁰ Og han sa til meg: Menneskesønn! Alle de ordene som jeg taler til deg, skal du ta inn i ditt hjerte og høre med dine ører.

¹¹ Og gå til de bortførte, til ditt folks barn, og tal til dem og si: Så sier Herren Herren - enten de hører eller lar det være!

Profeten er vekter for Israels hus

¹² Ånden kom da og løftet meg opp, og jeg hørte bak meg lyden av en stor larm: Lovet være Herrens herlighet fra det stedet hvor han er!

¹³ Jeg hørte lyden av livsvesenenes vinger, som rørte ved hverandre, og lyden av hjulene ved siden av dem og lyden av en mektig larm.

¹⁴ Ånden løftet meg opp og tok meg med, og jeg for av sted, bitter og harmful i min ånd. Og Herrens hånd var sterk over meg.

¹⁵ Og jeg kom til de bortførte i Tel-Aviv, de som bodde ved elven Kebar, og hvor de ellers bodde. Jeg satt der i sju dager blant dem og stirret fram for meg.

¹⁶ Men da sju dager var gått, kom Herrens ord til meg, og det lød slik:

¹⁷ Menneskesønn! Til vekter har jeg satt deg for Israels hus. Når du hører et ord av min munn, skal du advare dem fra meg.

¹⁸ Når jeg sier til den ugudelige: Du skal visselig dø! - og du ikke advarer ham, ikke taler og advarer den ugudelige for hans ugudelige ferd for å holde ham i live, da skal han, den ugudelige, dø for sin misgjernings skyld, men hans blod vil jeg kreve av din hånd.

¹⁹ Men når du har advart den ugudelige, og han ikke omvender seg fra sin ugudelighet og fra sin ugudelige ferd, da skal han dø for sin misgjernings skyld, men du har reddet din sjel.

²⁰ Og når en rettferdig vender seg bort fra sin rettferdighet og gjør urett, så legger jeg en anstøtsstein i hans vei - han skal dø. Når du ikke har advart ham, skal han dø i sin synd. De rettferdige gjerningene som han har gjort, skal ikke minnes. Men hans blod vil jeg kreve av din hånd.

²¹ Men når du har advart den rettferdige om at han, den rettferdige, ikke skal synde, og han da ikke synder, da skal han visselig leve, fordi han lot seg advare. Og du har reddet din sjel.

Profeten skal bli målløs

²² Og Herrens hånd kom over meg der, og han sa til meg: Stå opp og gå ut i dalen! Der vil jeg tale med deg.

²³ Da sto jeg opp og gikk ut i dalen. Og se, der sto Herrens herlighet, lik den herlighet jeg hadde sett ved elven Kebar. Og jeg falt på mitt ansikt.

²⁴ Ånden kom da i meg og fikk meg til å stå på mine føtter. Han talte med meg og sa til meg: Gå og steng deg inne i ditt hus!

²⁵ Og du, menneskesønn! Se, de skal legge rep om deg og binde deg med dem, så du ikke kommer ut iblant dem.

²⁶ Jeg vil la tungen henge fast ved din gane, så du blir målløs og ikke blir i stand til å refse dem. For en gjenstridig ætt er de.

²⁷ Men når jeg taler med deg, vil jeg åpne din munn, og du skal si til dem: Så sier Herren Herren: Den som vil høre, han får høre! Den som vil la det være, han får la det være! For en gjenstridig ætt er de.

Esekiel 4

Jerusalem skal bli kringsatt

¹ Og du menneskesønn, ta deg en murstein og legg den fremfor deg. Og du skal risse opp på den en by, Jerusalem.

² Reis bolverk mot den og bygg skanser mot den og kast opp en voll mot den og still opp leirer mot den og sett murbrekkere opp mot den, rundt omkring!

³ Ta deg så en jernpanne og sett den som en jernvegg mellom deg og byen og vend ansiktet mot den, så den blir beleiret, og du beleirer den. Dette skal være et tegn for Israels hus.

Jerusalem skal straffes ved trelldom

⁴ Så skal du legge deg på din venstre side og legge Israels-folkets misgjerninger på den! I så mange dager som du ligger på den siden, skal du bære deres misgjerning.

⁵ Deres misgjerningsår gjør jeg til like mange dager for deg, tre hundre og nitti dager. Så lenge skal du bære Israels-folkets misgjerning.

⁶ Når du så er kommet til ende med dem, skal du annen gang legge deg ned, du skal legge deg på din høyre side og bære Juda-folkets misgjerning. I førti dager, én dag for hvert år, vil jeg la deg bære den.

⁷ Og du skal vende ditt ansikt og din nakne arm mot det beleirede Jerusalem og profetere mot det.

⁸ Se, jeg legger rep om deg, så du ikke kan snu deg fra den ene siden til den andre før det er kommet til ende med de dagene du skal holde byen beleiret.

Jerusalem skal sulte

⁹ Så skal du ta hvete og bygg og bønner og linser og hirse og spelt og legge dem i ett kar og bake deg brød av dem! I så mange dager som du ligger på din ene side, i tre hundre og nitti dager, skal du ete det.

¹⁰ Og den maten som du eter, skal være etter vekt, tjue sekel til hver dag. Til bestemte tider skal du ete den.

¹¹ Det vannet du drikker, skal også være etter mål, sjettedelen av en hin. Til bestemte tider skal du drikke det.

¹² Som en byggkake skal du ete det. Du skal steke det for deres øyne med menneskemøkk.

¹³ Og Herren sa: Slik skal Israels barn ete sitt brød urent blant de folkene som jeg vil drive dem bort til.

¹⁴ Da sa jeg: Å, HerreHerre! Se, min sjel er ikke blitt uren, og noe selvdødt eller noe som er revet i stykker, har jeg ikke spist fra min ungdom like til nå. Det er ikke kommet urent kjøtt i min munn.

¹⁵ Da sa han til meg: Vel, jeg vil la deg ta kumøkk i stedet for menneskemøkk, så du kan steke ditt brød over den.

¹⁶ Og han sa til meg: Menneskesønn! Se, jeg bryter i stykker brødetts stav i Jerusalem, og de skal ete brød etter vekt og med bekymring, og drikke vann etter mål og med forferdelse.

¹⁷ De skal lide mangel på brød og vann. Og de skal bli slått av redsel, den ene med den andre, og visne bort i sin misgjerning.

Esekiel 5

Dom og straff på grunn av ugudelighet

¹ Menneskesønn, ta deg et skarpt sverd! Bruk det som rakekniv og far over hode og skjegg med det. Ta deg så en skålvekt og del både hår og skjegg.

² En tredjedel skal du brenne opp midt i byen, når beleiringsdagene er over. En tredjedel skal du hogge i med sverdet rundt omkring byen. Og en tredjedel skal du spre for vinden. Med draget sverd vil jeg forfølge dem.

³ Men noen få hår skal du ta unna, og dem skal du knytte inn i flikene på kappen din.

⁴ Av dem skal du igjen ta noen og kaste dem midt i ilden og brenne dem opp. Derfra skal det gå ut ild til hele Israels hus.

⁵ Så sier Herren Herren: Dette Jerusalem satte jeg midt iblant hedningefolkene og la land rundt omkring henne.

⁶ Men hun var gjenstridig mot mine lover, så hun var mer ugudelig enn hedningefolkene. Og hun var gjenstridig mot mine bud, så hun var mer ugudelig enn landene rundt omkring henne. For hun forkastet mine lover og fulgte ikke mine bud.

⁷ Derfor sier Herren Herren: Dere har rast verre enn folkeslagene rundt omkring dere. Dere har ikke fulgt mine bud og ikke gjort etter mine lover. Dere har ikke engang levd etter de lovene som folkene rundt omkring dere har.

⁸ Derfor sier Herren Herren: Se, jeg, ja jeg, kommer over deg! Og jeg vil holde dom over deg for folkenes øyne.

⁹ Jeg vil gjøre med deg det jeg ikke før har gjort og aldri mer vil gjøre maken til - for alle dine motbydeligheters skyld.

¹⁰ Derfor skal foreldre ete sine barn hos deg, og barn ete sine foreldre. Jeg vil holde dom over deg og spre alt som blir igjen av deg, for alle vinder.

¹¹ Derfor, så sant jeg lever, sier Herren Herren: Sannelig, fordi du har gjort min helligdom uren med alle dine vemmelige avguder og alle dine motbydeligheter, så vil også jeg vende mitt øye bort fra deg uten skånsel og ikke spare deg.

¹² Tredjedelen av deg skal dø av pest og fortæres av sult midt i deg. Tredjedelen skal falle for sverd rundt omkring deg. Tredjedelen vil jeg spre for alle vinder og forfølge med draget sverd.

¹³ Og min vrede skal bli tømt ut. Jeg vil stille min harme på dem og ta hevn. De skal kjenne at jeg, Herren, har talt i min nidkjærhet, når jeg uttømmer min harme på dem.

¹⁴ Jeg vil gjøre deg til en ruinhaug og til en spott blant folkene som bor rundt omkring deg, for øynene på hver den som går forbi.

¹⁵ Du skal bli til spott og hån, til en advarsel og en forferdelse for folkene som bor rundt omkring deg, når jeg holder dom over deg med vrede og harme og harmfull tukt. Jeg, Herren, har talt.

¹⁶ Jeg sender inn iblant dem sultens onde piler, som er til ødeleggelse. Dem sender jeg for å ødelegge dere. Jeg hoper opp sult over dere og bryter i stykker brøddets stav.

¹⁷ Jeg vil sende sult over dere, og ville dyr. De skal gjøre deg barnløs. Pest og blod skal gå over deg. Sverd vil jeg la komme over deg. Jeg, Herren, har talt.

Esekiel 6

Forkynn Herrens dom!

¹ Herrens ord kom til meg, og det lød så:

² Menneskesønn! Vend ansiktet mot Israels fjell og profeter mot dem.

³ Du skal si: Dere Israels fjell! Hør Herren Herrens ord! Så sier Herren Herren, til fjellene og haugene, til bekkene og dalene: Se, jeg lar sverd komme over dere og gjør offerhaugene til intet.

⁴ Deres altere skal bli ødelagt og deres solstøtter bli knust. Jeg vil la dem av dere som blir drept, falle for deres motbydelige avguders åsyn.

⁵ Jeg vil legge Israels barns døde kroppar for deres motbydelige avguders ansikt og spre deres ben rundt omkring altrene.

⁶ Hvor dere så bor, skal byene ødelegges og offerhaugene bli forlatt - for at deres altere må bli ødelagt og forlatt, deres motbydelige avguder knust og gjort til intet, deres solstøtter nedhogd og deres henders verk bli utslettet.

⁷ Drepte menn skal falle midt iblant dere, og dere skal kjenne at jeg er Herren.

⁸ Men jeg vil la en rest bli igjen, så noen av dere unngår sverdet ute blant folkene, når dere blir spredt omkring i landene.

⁹ Og de av dere som slipper unna, skal komme meg i hu blant folkene, hvor de er i fangenskap, når jeg har knust deres horehjerter som var veket fra meg, og deres øyne som i hor fulgte deres motbydelige avguder. De skal vemmes ved seg selv for de onde gjerningers skyld som de har gjort - for alle sine vemmelige gjerninger.

¹⁰ Og de skal kjenne at jeg er Herren. Det er ikke for ingen ting jeg har talt om å føre denne ulykken over dem.

¹¹ Så sier Herren Herren: Slå hendene sammen og stamp med foten og rop akk og ve over alle de onde motbydeligheter i Israels hus. For de skal falle for sverdet, for hunger og for pest.

¹² Den som er langt borte, skal dø av pest. Den som er nær, skal falle for sverdet. Den som er igjen og er berget, skal dø av hunger. Og jeg vil uttømme min harme på dem.

¹³ Dere skal kjenne at jeg er Herren, når deres drepte menn ligger midt iblant deres motbydelige avguder, rundt omkring deres altere, på hver høy bakke, på alle fjelltoppene og under hvert grønt tre og hver løvrik terebinte, på alle de stedene hvor de lot en velbehagelig duft stige opp for alle sine motbydelige avguder.

¹⁴ Jeg vil rekke ut min hånd mot dem og gjøre landet til en ørken og et øde verre enn Dibra-ørkenen, hvor de så bor. Og de skal kjenne at jeg er Herren.

Esekiel 7

Snart vil Herren utøse sin harme

¹ Herrens ord kom til meg, og det lød så:

- ² Du menneskesønn! Så sier Herren Herren til Israels land: Enden kommer! Enden kommer over landets fire hjørner.
- ³ Nå kommer enden over deg, og jeg vil sende min vrede mot deg og dømme deg etter din ferd. Jeg vil la deg bøte for alle dine avskyelige gjerninger.
- ⁴ Jeg vil ikke vise skånsel mot deg og ikke spare deg. Men jeg vil la deg bøte for din ferd. Din avskyelige gjerning skal komme over deg selv. Og dere skal kjenne at jeg er Herren.
- ⁵ Så sier Herren Herren: Ulykke, en ulykke uten like! Se, den kommer!
- ⁶ Det kommer en ende. Enden kommer. Den våkner opp og kommer til deg. Se, den kommer.
- ⁷ Nå kommer turen til deg, du som bor i landet! Tiden kommer, dagen er nær. Krigslarm er det og ikke fryderop på fjellene.
- ⁸ Nå, om en liten stund, vil jeg utøse min harme over deg og uttømme min vrede på deg og dømme deg etter din ferd. Jeg vil la deg bøte for alle dine avskyelige gjerninger.
- ⁹ Jeg vil ikke vise skånsel og ikke spare deg. Etter din ferd vil jeg gjengjelde deg. Dine avskyelige gjerninger skal komme over deg selv, og dere skal kjenne at jeg, Herren, slår.
- ¹⁰ Se, dagen er der! Se, det kommer! Nå begynner det, riset blomstrer, hovmodet gror.
- ¹¹ Vold reiser seg til et ris over ugudeligheten. Ingenting blir igjen av dem, ingenting av deres støyende flokk og larmende mengde, intet herlig blir tilbake iblant dem.
- ¹² Tiden kommer, dagen er nær. Kjøperen skal ikke være glad, og selgeren skal ikke gremme seg! For det kommer brennende vrede over hele deres hop.
- ¹³ Selgeren skal ikke få igjen det han har solgt, selv om han er i live. For spådommen mot hele deres hop skal ikke tas tilbake. For sin misgjernings skyld skal ingen kunne trygge sitt liv.
- ¹⁴ De støter i trompet og gjør alt ferdig, men ingen drar ut til strid. For min harme er vendt mot hele deres hop.
- ¹⁵ Sverdet utenfor, pesten og hungeren innenfor. Den som er ute på marken, skal dø ved sverdet. Og den som er inne i byen, ham skal sult og pest fortære.
- ¹⁶ Om noen av dem kommer unna, skal de alle være på fjellene som kurrende duer i dalene, hver for sin misgjernings skyld.
- ¹⁷ Alle hender skal synke, og alle knær skal bli som vann.

18 De skal binde sekk om seg. Redsel skal legge seg over dem. Alle ansikter skal dekkes av skam, og alle deres hoder skal være skallet.

19 Sitt sølv skal de kaste på gatene, og sitt gull skal de akte for urent. Deres sølv og deres gull skal ikke kunne berge dem på Herrens vredes dag. De skal ikke kunne mette seg eller fylle sin buk med det. For det har vært en årsak til misgjerning for dem.

20 Sine prektige smykker som de laget av det, har de brukt til forfengeligheit. Sine motbydelige bilder, sine avskyelige avguder har de laget av det. Derfor gjør jeg det til urenhet for dem.

21 Jeg vil gi det i de fremmedes hånd som rov og til de ugudelige på jorden, og de skal vanhellige det.

22 Jeg vil vende mitt åsyn bort fra dem, og de skal vanhellige min helligdom. Røvere skal komme inn over den og vanhellige den.

23 Gjør lenken ferdig! For landet er fullt av blod-dommer, og byen er full av vold.

24 Jeg vil la de verste av hedningene komme. De skal ta deres hus i eie. Jeg vil gjøre ende på de frekkes stolthet. Deres helligdommer skal bli vanhelliget.

25 Det skal komme redsel, og de skal søke frelse, men det er ingen å finne.

26 Ulykke på ulykke skal komme. Rykte på rykte skal oppstå. De skal søke etter syn hos profeten, og lov skal ikke være å finne hos presten eller råd hos de gamle.

27 Kongen skal sørge. Høvdingen skal kle seg i forferdelse. Hendene på landets folk skal skjelve. Etter deres ferd vil jeg gjøre med dem, og med deres dommer vil jeg dømme dem. Og de skal kjenne at jeg er Herren.

Esekiel 8

Avgudsdyrkelse i Jerusalems tempel

1 Det skjedde i det sjette året, i den sjette måneden, på den femte dagen i måneden, mens jeg satt i mitt hus, og Judas eldste satt foran meg, at Herren Herrens hånd kom over meg der.

2 Og jeg så, og se: Det var noe som var som en ild å se til. Fra det som var å se av hans hofter og nedover, var alt som ild. Og fra hans hofter og oppover var det som en glans å se til, som skinnet av blankt metall.

3 Han rakte ut noe som lignet en hånd, og tok meg ved en lokk av håret på hodet mitt. Og Ånden løftet meg opp mellom jorden og himmelen og førte meg i syner fra Gud til Jerusalem, til inngangen av den indre forgårdens port, som vender mot nord. Det var der nidkjærhetsbildet sto, det som vakte Guds nidkjærhet.

- ⁴ Da så jeg Israels Guds herlighet, likesom i det synet jeg hadde sett i dalen.
- ⁵ Han sa til meg: Menneskesønn, løft dine øyne mot nord! Jeg løftet mine øyne mot nord og fikk se nidkjærhetsbildet nord for alterporten ved inngangen.
- ⁶ Han sa til meg: Menneskesønn! Ser du hva disse gjør? Store motbydeligheter er det Israels hus gjør her, så jeg må dra langt bort fra min helligdom. Men du skal ennå få se flere store vemmeligheter.
- ⁷ Han førte meg til inngangen av forgården. Og jeg så, og se, det var et hull i veggen.
- ⁸ Han sa til meg: Menneskesønn, bryt igjennom veggen! Og jeg brøt igjennom veggen og fikk se en dør.
- ⁹ Han sa til meg: Gå inn og se den motbydelige gjerning som de gjør der!
- ¹⁰ Jeg gikk inn og så, og se, der var alle slags bilder av stygge kryp og firføtte dyr og alle Israels folks motbydelige avguder, inngravd på veggene rundt omkring.
- ¹¹ Foran dem sto sytti menn av de eldste i Israels folk, og Ja'asanja, Sjafans sønn, sto midt iblant dem. Hver av dem hadde et røkelseskar i hånden, og det steg opp duft av røkelsesskyen.
- ¹² Han sa til meg: Har du sett, menneskesønn, hva de eldste i Israels folk gjør i mørket, hver i det rommet hvor han har sitt bilde? For de sier: Herren ser oss ikke, Herren har forlatt landet.
- ¹³ Og han sa til meg: Ennå skal du få se flere store motbydelige gjerninger som de driver med.
- ¹⁴ Han førte meg til inngangen av porten til Herrens hus, den porten som vender mot nord. Og se, der satt kvinnene og gråt over Tammus.
- ¹⁵ Han sa til meg: Har du sett det, menneskesønn? Ennå skal du få se flere motbydeligheter, større enn disse.
- ¹⁶ Og han førte meg inn i den indre forgården til Herrens hus. Og se, ved inngangen til Herrens tempel, mellom forhallen og alteret, var det omkring tjuefem menn som vendte ryggen mot Herrens tempel og ansiktet mot øst. De bøyde seg mot øst for solen.
- ¹⁷ Han sa til meg: Har du sett det, menneskesønn? Var det ikke nok for Judas hus å gjøre de motbydelige gjerninger de her har gjort, siden de også har fylt opp landet med vold og igjen vakt min harme? Se hvordan de nå holder kvisten opp til nesen.
- ¹⁸ Derfor vil da også jeg la min harme råde. Jeg vil ikke vise skånsel og ikke spare dem. Om de roper for mine ører med høy røst, vil jeg ikke høre dem.

Esekiel 9

Straffen over Jerusalem

- 1** Jeg hørte ham rope med høy røst og si: Kom hit med straffedom over byen, hver med sitt ødeleggelsesvåpen i sin hånd!
- 2** Og se, det kom seks menn på veien gjennom den øvre porten, som vender mot nord, hver med sitt ødeleggelsesvåpen i sin hånd. Midt iblant dem var det en mann som var kledd i linklær og hadde skriveredskaper i beltet. De kom inn og stilte seg ved kobberalteret.
- 3** Israels Guds herlighet hevet seg opp fra kjerubene, som den hvilte på, og flyttet seg til husets dørterskel. Han ropte til den mannen som var kledd i linklærne og hadde skrivesakene i sitt belte.
- 4** Herren sa til ham: Gå midt igjennom byen, midt igjennom Jerusalem, og sett et tegn i pannen på de mennene som sukker og jamrer over alle de motbydelige ting som skjer der.
- 5** Og til de andre hørte jeg ham si: Gå igjennom byen etter ham og slå ned! Vis ikke skånsel og spar ingen!
- 6** Gamle folk, unge menn og jomfruer, spedbarn og kvinner skal dere hogge ned for fote. Men dere må ikke røre noen av dem som tegnet er på. Dere skal begynne fra helligdommen. Og de begynte med de gamle mennene som sto foran huset.
- 7** Han sa til dem: Gjør huset urent og fyll forgårdene med drepte! Dra ut! Og de dro ut og slo ned folket i byen.
- 8** Mens de dro ut for å slå dem ned, og jeg ble tilbake, falt jeg på mitt ansikt og ropte: Å, Herre Herre! Vil du ødelegge alt som er igjen av Israel, når du utøser din harme over Jerusalem?
- 9** Han sa til meg: Israels og Judas folks misgjerning er over all måte stor. Landet er fullt av blodskyld, byen er full av urettferdige dommer. For de sier: Herren har forlatt landet, Herren ser det ikke.
- 10** Derfor vil heller ikke jeg vise skånsel og ikke spare dem. Jeg vil la deres gjerninger komme over deres eget hode.
- 11** Og se, den mannen som var kledd i linklærne og hadde skrivesakene i beltet, kom tilbake og meldte: Jeg har gjort som du befalte meg.

Esekiel 10

Herrens herlighet forlater templet

- 1** Og jeg så, og se: På den hvelvingen som var over kjerubenes hode, var det noe som syntes å være en safirsten, og noe som lignet en trone, kom til syne over dem.

- ² Han sa til den mannen som var kledd i linklærne: Gå inn mellom hjulene, inn under kjerubene, og fyll dine hender med glør av dem som er mellom kjerubene, og strø dem ut over byen! Og han gikk inn mens jeg så på det.
- ³ Kjerubene sto på høyre side av huset da mannen gikk inn, og skyen fylte den indre forgården.
- ⁴ Og Herrens herlighet løftet seg opp fra kjerubene og flyttet seg til husets dørterskel. Og huset ble fylt av skyen, og forgården ble full av glansen fra Herrens herlighet.
- ⁵ Lyden av kjerubenes vinger hørtes helt til den ytre forgården, likesom røsten av Den Allmektige Gud når han taler.
- ⁶ Da han nå bød mannen som var kledd i linklærne: Ta av den ilden som er mellom hjulene, mellom kjerubene! - da gikk han inn og stilte seg ved siden av hjulet.
- ⁷ Den ene kjeruben rakte ut sin hånd fra kjerubene til ilden som var mellom kjerubene, og tok av den og la i hendene på ham som var kledd i linklærne. Han tok den og gikk ut.
- ⁸ Under vingene på kjerubene kunne en se noe som lignet en menneskehånd.
- ⁹ Og jeg så, og se: det var fire hjul ved siden av kjerubene, ett hjul ved hver kjerub, og hjulene var å se til som krysolitt.
- ¹⁰ I utseende var de alle fire helt lik hverandre. Det var som om det ene hjulet var inne i det andre.
- ¹¹ Når de gikk, gikk de til alle fire sider. De vendte seg ikke når de gikk, men til den kanten som den forreste var vendt imot, dit gikk de. De vendte seg ikke når de gikk.
- ¹² Hele deres legeme, ryggen, hendene, vingene og hjulene var fulle av øyne rundt omkring - alle deres fire hjul.
- ¹³ Jeg hørte hjulene ble kalt virvel.
- ¹⁴ Hver av dem hadde fire ansikter. Det første var et kjerubansikt, det andre et menneskeansikt, det tredje et løveansikt og det fjerde et ørneansikt.
- ¹⁵ Og kjerubene løftet seg. Det var de livsvesenene jeg hadde sett ved elven Kebar.
- ¹⁶ Når kjerubene gikk, da gikk hjulene ved siden av dem. Når kjerubene løftet vingene for å heve seg opp fra jorden, skilte hjulene seg ikke fra dem.
- ¹⁷ Når kjerubene sto, da sto også de, og når kjerubene hevet seg, hevet de seg med dem. For livsvesenenes ånd var i dem.

¹⁸ Herrens herlighet flyttet seg bort fra husets dørterskel og ble stående over kjerubene.

¹⁹ Jeg så hvordan kjerubene løftet vingene og hevet seg fra jorden da de gikk ut, og hjulene ved siden av dem. De ble stående ved inngangen til den østre porten i Herrens hus, og Israels Guds herlighet var der oppe over dem.

²⁰ Det var de livsvesenene jeg hadde sett under Israels Gud ved elven Kebar, og jeg skjønnte at det var kjeruber.

²¹ Hver av dem hadde fire ansikter og fire vinger, og noe som lignet menneskehender, var det under deres vinger.

²² Deres ansikter var lik de ansiktene jeg hadde sett ved elven Kebar. Slik så de ut, og slik var de. Hver av dem gikk rett fram.

Esekiel 11

Herrens dom over onde rådgivere

¹ Nå løftet Ånden meg opp og førte meg til den østre porten i Herrens hus, den som vender mot øst. Ved inngangen til porten så jeg tjuefem menn, og midt iblant dem Ja'asanja, Assurs sønn, og Pelatja, Benajas sønn, som var høvdinger blant folket.

² Og Herren sa til meg: Menneskesønn! Dette er de menn som tenker ut urett og gir onde råd i denne byen.

³ Det er de som sier: Det blir ikke så snart tale om å bygge hus! Byen er gryten, og vi er kjøttet.

⁴ Derfor skal du profetere mot dem! Profeter, menneskesønn!

⁵ Og Herrens Ånd kom over meg, og han sa til meg at jeg skulle si: Så sier Herren: Slik har dere sagt, dere av Israels hus, og de tankene som stiger opp i deres ånd, dem kjenner jeg.

⁶ Mange er de som dere har drept i denne byen. Dere har fylt gatene med drepte.

⁷ Derfor sier Herren Herren: De som dere har drept og latt ligge midt i byen, de er kjøttet, og den er gryten. Men jeg skal føre dere ut av den.

⁸ Dere frykter for sverdet, og sverdet vil jeg la komme over dere, sier Herren Herren.

⁹ Jeg vil føre dere ut av byen og gi dere i fremmedes hånd, og jeg vil holde dom over dere.

¹⁰ For sverd skal dere falle. Ved Israels grense vil jeg dømme dere, og dere skal kjenne at jeg er Herren.

11 Byen skal ikke være en gryte for dere, og dere skal ikke være kjøttet i den! Ved Israels grense vil jeg dømme dere.

12 Og dere skal få kjenne at jeg er Herren. Mine bud har dere ikke fulgt, og mine lover har dere ikke holdt. Men dere har holdt dere etter de hedningefolkenes lover som bor rundt omkring dere.

Herren vil igjen samle Israel fra folkene

13 Mens jeg holdt på å profetere, døde Pelatja, Benajas sønn. Jeg falt på mitt ansikt og ropte med høy røst og sa: Å, Herre Herre! Vil du helt gjøre ende på det som er igjen av Israel?

14 Og Herrens ord kom til meg, og det lød så:

15 Menneskesønn! Dine brødre, dine brødre, dine nære frender og hele Israels hus, hele folket - til dem er det Jerusalems innbyggere sier: Hold dere langt borte fra Herren! Landet er gitt oss til eiendom.

16 Derfor skal du si: Så sier Herren Herren: Da jeg lot dem fare langt bort blant hedningefolkene, da jeg spredte dem i landene, ble jeg en kort tid en helligdom for dem i de landene de var kommet til.

17 Derfor skal du si: Så sier Herren Herren: Jeg vil samle dere fra folkene og sanke dere fra de landene som dere er spredt i, og jeg vil gi dere Israels land.

18 Når de kommer dit, da skal de få bort derfra alle de vemmelige avgudene og motbydelighetene som finnes der.

19 Og jeg vil gi dem ett hjerte, og en ny ånd vil jeg gi i deres indre. Jeg vil ta bort steinhjertet av deres kjød og gi dem et kjødhjerte,

20 så de skal følge mine bud og holde mine lover og leve etter dem. De skal være mitt folk, og jeg vil være deres Gud.

21 Men de som i sitt hjerte følger sine motbydelige avguder og vemmeligheter, deres gjerninger vil jeg la komme over deres eget hode, sier Herren Herren.

Herrens herlighet forlater byen

22 Da løftet kjerubene sine vinger, og hjulene fulgte med, og Israels Guds herlighet var oppe over dem.

23 Herrens herlighet steg opp fra byen. Den ble stående på det berget som er øst for byen.

24 Ånden løftet meg opp, og førte meg i synet ved Guds Ånd til Kaldea, til de bortførte. Og synet jeg hadde sett, steg opp fra meg.

25 Jeg talte til de bortførte alle de ordene som Herren hadde latt meg se.

Esekiel 12

Sidkia og Jerusalems folk skal føres i fangenskap

- ¹ Herrens ord kom til meg, og det lød så:
- ² Menneskesønn! Du bor midt iblant den gjenstridige ætten, som har øyne å se med, men ikke ser, og ører å høre med, men ikke hører. For en gjenstridig ætt er de.
- ³ Og du, menneskesønn, rust deg ut til å gå i landflyktighet og dra ut om dagen rett for øynene på dem! Dra fra det stedet hvor du bor, til et annet sted rett for øynene på dem! Kanskje de da vil komme til å se. For en gjenstridig ætt er de.
- ⁴ De tingene du kan få med deg, skal du bære ut om dagen rett for øynene på dem, som om du skulle gå i landflyktighet. Selv skal du ta ut om kvelden rett for øynene på dem, likesom de som går i landflyktighet.
- ⁵ Bryt deg et hull i veggen rett for øynene på dem, og bær dine ting ut gjennom den!
- ⁶ Rett for øynene på dem skal du ta det på skulderen. I mørket skal du bære det ut. Ansiktet ditt skal du dekke til, så du ikke ser landet. For jeg har satt deg til et varselstegn for Israels hus.
- ⁷ Jeg gjorde slik som det var sagt meg: Jeg bar mine ting ut om dagen, som om jeg skulle gå i landflyktighet. Om kvelden brøt jeg meg med hånden et hull i veggen. I mørket bar jeg mine ting ut. På skulderen tok jeg dem midt for deres øyne.
- ⁸ Og Herrens ord kom til meg morgenen etter, og det lød så:
- ⁹ Menneskesønn! Har ikke Israels hus, den gjenstridige ætten, sagt til deg: Hva gjør du?
- ¹⁰ Si til dem: Så sier Herren Herren: Dette profetiske ordet gjelder fyrsten i Jerusalem og alt Israels hus som er der inne.
- ¹¹ Si: Jeg er et varselstegn for dere. Likesom jeg har gjort, så skal det bli gjort med dem. I landflyktighet, i fangenskap skal de gå.
- ¹² Fyrsten som er iblant dem, skal ta sine ting på skulderen i mørket og dra ut. De skal bryte et hull i muren og føre ham ut gjennom den. Han skal dekke ansiktet, for at han ikke skal se landet med sine øyne.
- ¹³ Jeg vil utspenne mitt garn over ham, og han skal bli fanget i mitt nett. Og jeg vil føre ham til Babel i kaldeernes land. Men det skal han ikke se. Og der skal han dø.
- ¹⁴ Alle som er omkring ham, hans hjelpere og alle hans krigsskarer, vil jeg spre for alle vinder. Og jeg vil forfølge dem med løftet sverd.
- ¹⁵ De skal kjenne at jeg er Herren, når jeg sprer dem blant folkene og strør dem ut i landene.

16 Bare noen få av dem vil jeg la bli igjen etter sverdet og hungeren og pesten, for at de skal fortelle om alle deres motbydelige gjerninger blant de folkene de kommer til. Og de skal kjenne at jeg er Herren.

17 Herrens ord kom til meg, og det lød så:

18 Menneskesønn! Ditt brød skal du ete skjelvende, og ditt vann skal du drikke bevende og med frykt.

19 Du skal si til landets folk: Så sier Herren Herren om Jerusalems innbyggere i Israels land: Sitt brød skal de ete med frykt, og sitt vann skal de drikke med forferdelse, fordi deres land skal bli tømt for alt som er i det, på grunn av de voldsgjerningene som alle dets innbyggere har gjort.

20 De byene som det nå bor folk i, skal legges øde, og landet skal bli en ørken. Og dere skal kjenne at jeg er Herren.

Det ord Herren har talt, skal snart skje

21 Og Herrens ord kom til meg, og det lød så:

22 Menneskesønn! Hva er dette for et ord dere fører i munnen i Israels land, når dere sier: Tiden blir lang, og hvert syn blir til intet?

23 Derfor skal du si til dem: Så sier Herren Herren: Jeg vil gjøre ende på dette ordet som de fører i munnen, så de ikke mer skal bruke det i Israel. Men si til dem: Nå er tiden nær da ordene i hvert syn skal bli oppfylt!

24 For det skal ikke mer være noe tomt syn eller noen forførende spådom i Israels hus.

25 For jeg, Herren, taler det ord jeg taler, og det skal skje. Det skal ikke lenger utsettes. For i deres dager, du gjenstridige ætt, taler jeg et ord og setter det i verk, sier Herren Herren.

26 Og Herrens ord kom til meg, og det lød så:

27 Menneskesønn! Se, Israels hus sier: Det syn han skuer, oppfylles først om mange dager, det er fjerne tider han profeterer om.

28 Derfor skal du si til dem: Så sier Herren Herren: Ingen ting av alt det jeg har sagt, skal utsettes lenger. Det ord jeg taler, det skal skje, sier Herren Herren.

Esekiel 13

Dom over falske profeter

1 Og Herrens ord kom til meg, og det lød så:

2 Menneskesønn! Profeter mot Israels profeter, som gir seg av med å spå, og si til dem som spår etter sitt eget hjerte: Hør Herrens ord!

- ³ Så sier Herren Herren: Ve over de dårlige profeter, som følger sin egen ånd og syner som de ikke har sett!
- ⁴ Som rever blant ruiner er dine profeter, Israel!
- ⁵ Dere er ikke steget opp i murbruddene og har ikke bygd noen mur om Israels hus, så de kunne holde stand i striden på Herrens dag.
- ⁶ Deres syner var tomhet, og deres spådommer løgn, de som sier: Så sier Herren! - enda Herren ikke har sendt dem. Og så håper de på at deres ord skal bli stadfestet.
- ⁷ Er det ikke tomme syner dere har skuet, og løgnaktige spådommer dere har uttalt? Dere sier: Så sier Herren! - enda jeg ikke har talt.
- ⁸ Derfor sier Herren Herren: Fordi dere taler tomhet og skuer løgn, se, derfor vil jeg komme over dere, sier Herren Herren.
- ⁹ Min hånd skal være mot de profeter som skuer tomhet og spår løgn. I mitt folks råd skal de ikke være. I Israels folks bok skal de ikke skrives. Til Israels land skal de ikke komme. Og dere skal kjenne at jeg er Herren Herren,
- ¹⁰ fordi, ja, fordi de har ført mitt folk vill og sagt: Fred! - enda det ikke er noen fred. Når folket bygger en vegg, se, da stryker de den over med kalk.
- ¹¹ Si til kalkstrykerne at den vil falle. Det kommer et regnskyll - og dere haglsteiner skal falle! - og et stormvær skal bryte inn.
- ¹² Når så veggen er falt, vil det da ikke bli sagt til dere: Hvor er kalken som dere strøk på den?
- ¹³ Derfor sier Herren Herren så: Ja, jeg vil i min harme la et stormvær bryte inn, og i min vrede la det komme et regnskyll, og i min harme haglsteiner, så alt blir ødelagt.
- ¹⁴ Jeg vil rive ned veggen som dere har strøket over med kalk, og la den styrte til jorden, så dens grunnvoll blir lagt bar. Når byen faller, skal dere omkomme midt i den. Og dere skal kjenne at jeg er Herren.
- ¹⁵ Jeg vil tømme min harme på veggen og på dem som strøk den over med kalk, og jeg vil si til dere: Veggen finnes ikke mer, heller ikke de som strøk den over,
- ¹⁶ Israels profeter, som spådde om Jerusalem og skuet fredssyner for henne, enda det ikke er noen fred, sier Herren Herren.
- ¹⁷ Og du, menneskesønn! Vend ditt ansikt mot ditt folks døtre, som profeterer etter sitt eget hjerte, og profeter mot dem
- ¹⁸ og si: Så sier Herren Herren: Ve de kvinnene som syr dekker over alle ledd på hendene og gjør hetter til hodet på folk etter størrelsen, for å fange sjeler! Mitt folks sjeler fanger dere, og deres egne sjeler holder dere i live.

¹⁹ Dere vanhelliger meg hos mitt folk for noen håndfull bygg og for noen stykker brød. Slik dreper dere sjeler som ikke skal dø, og slik holder dere sjeler i live som ikke skulle leve. Dere lyver for mitt folk, som gjerne hører på løgn.

²⁰ Derfor sier Herren Herren: Se, jeg vil ta fatt i de bindene som dere fanger sjelene med likesom fugler, og jeg vil rive dem ut av armene på dere. Og de sjelene som dere fanger, dem vil jeg la slippe fri som fugler.

²¹ Jeg vil rive i stykker deres hetter og fri mitt folk av deres hånd. De skal ikke mer være et bytte i deres hånd. Og dere skal kjenne at jeg er Herren.

²² Ved løgn gjør dere den rettferdiges hjerte motløst, uten at jeg har bedrøvet ham, og dere styrker den ugudeliges hender, så han ikke vender om fra sin onde vei, så jeg kan la ham leve.

²³ Derfor skal dere ikke mer skue tomhet eller spå falske spådommer. Jeg vil fri mitt folk av deres hånd. Og dere skal kjenne at jeg er Herren.

Esekiel 14

Dom over avgudsdyrkere

¹ Det kom til meg noen av Israels eldste, og de satte seg foran meg.

² Da kom Herrens ord til meg, og det lød så:

³ Menneskesønn! Disse mennene har gitt sine motbydelige avguder rom i sitt hjerte. Og det som for dem er en fristelse til synd, har de satt for sine øyne. Skulle jeg la meg spørre av dem?

⁴ Tal derfor med dem og si til dem: Så sier Herren Herren: Hver den av Israels hus som gir sine motbydelige avguder rom i sitt hjerte og setter det som er ham en fristelse til synd, for sine øyne, og så kommer til profeten, ham vil jeg, Herren, selv svare for hans mange motbydelige avguders skyld.

⁵ Jeg vil gripe Israels hus i deres hjerte, fordi de alle har veket bort fra meg med sine motbydelige avguder.

⁶ Si derfor til Israels hus: Så sier Herren Herren: Vend om og vend dere bort fra alle deres væmmelige avguder og vend deres åsyn bort fra alle deres motbydeligheter!

⁷ For hver den av Israels hus og av de fremmede som bor i Israel, som skiller seg fra meg og gir sine motbydelige avguder rom i sitt hjerte og setter det som er ham en fristelse til synd, for sine øyne, og så kommer til profeten for å spørre meg - ham vil jeg, Herren, selv svare på min vis.

⁸ Jeg vil sette mitt åsyn mot den mannen og ødelegge ham, så han blir til et tegn og til et ordspråk. Jeg vil utrydde ham av mitt folk. Og dere skal kjenne at jeg er Herren.

⁹ Om profeten lar seg lokke og taler et ord, da er det jeg, Herren, som har lokket denne profeten, og jeg vil rekke ut min hånd mot ham og utslette ham fra mitt folk Israel.

¹⁰ De skal lide for sin misgjerning. Som det er med spørrerens misgjerning, så skal det være med profetens misgjerning,

¹¹ for at Israels hus ikke mer skal forville seg bort fra meg og ikke mer gjøre seg uren med alle sine overtredelser. Men de skal være mitt folk, og jeg skal være deres Gud, sier Herren Herren.

Noah, Daniel og Job

¹² Og Herrens ord kom til meg, og det lød så:

¹³ Menneskesønn! Når et land synder mot meg og gjør seg skyldig i troløshet, og jeg rekker ut min hånd mot det og bryter i stykker brødets stav for det og sender hungersnød over det og utrydder både folk og fe av det,

¹⁴ og selv om da disse tre mennene, Noah, Daniel og Job, var der i landet, da skulle de ved sin rettferdighet bare kunne berge sitt eget liv, sier Herren Herren.

¹⁵ Om jeg lot ville dyr fare gjennom landet, og de gjorde det folketomt, og det ble til en ørken, så ingen kunne dra gjennom det på grunn av de ville dyrene,

¹⁶ da skulle, så sant jeg lever, sier Herren Herren, disse tre mennene, om de var der, verken kunne berge sønner eller døtre. Bare de selv skulle bli berget, men landet skulle bli en ørken.

¹⁷ Eller om jeg lot sverd komme over dette landet og sa: Sverd skal fare gjennom landet! - og jeg utryddet både folk og fe av det,

¹⁸ og disse tre mennene var der i landet, da skulle de, så sant jeg lever, sier Herren Herren, ikke kunne berge sønner eller døtre, bare de selv skulle bli berget.

¹⁹ Eller om jeg sendte pest i dette landet, og utøste min harme over det med blod for å utrydde både folk og fe av det,

²⁰ og Noah, Daniel og Job var der i landet, da skulle de, så sant jeg lever, sier Herren Herren, verken kunne berge sønn eller datter. Bare sitt eget liv skulle de berge ved sin rettferdighet.

²¹ For så sier Herren Herren: Hvor mye mer når jeg sender mine fire onde straffedommer: sverd, hungersnød, ville dyr og pest, over Jerusalem for å utrydde både folk og fe!

²² Likevel skal noen unngå og bli igjen der, noen sønner og døtre, som blir bortført. De skal komme ut til dere, og dere skal se deres ferd og deres

gjerninger, og dere skal bli trøstet etter den ulykke jeg lot komme over Jerusalem, etter alt det jeg lot komme over byen.

²³ De skal trøste dere når dere ser deres ferd og deres gjerninger. Og dere skal kjenne at jeg ikke uten årsak har gjort noe av alt det jeg har gjort mot byen, sier Herren Herren.

Esekiel 15

Et vilt vintre duger ikke

¹ Herrens ord kom til meg, og det lød så:

² Menneskesønn! Hva er vintreet fremfor andre trær, et vintreskudd som er vokst opp blant skogens trær?

³ Tar en vel ved av det for å bruke den til emne? Eller lager noen en nagle av den til å henge noe redskap på?

⁴ Nei, en gir den til føde for ilden. Ilden fortærer begge endene, og midten blir svidd. Duger den vel da som emne til noe arbeid?

⁵ Mens den ennå var hel, ble den ikke brukt som emne til noe arbeid. Hvor meget mindre når ilden har fortært den, og den er blitt svidd! Kan den vel ennå brukes til å gjøre noe arbeid med?

⁶ Derfor sier Herren Herren så: Som det går med veden av vintreet blant skogens trær, den som jeg gir til føde for ilden, slik gjør jeg med Jerusalems innbyggere.

⁷ Jeg vil sette mitt åsyn mot dem. De har sluppet ut av ilden, men ilden skal fortære dem. Og dere skal kjenne at jeg er Herren, når jeg setter mitt åsyn mot dem.

⁸ Jeg vil gjøre landet til en ørken, fordi de har gjort seg skyldige i troløshet, sier Herren Herren.

Esekiel 16

Herren fant Juda og tok seg av henne

¹ Herren ord kom til meg, og det lød så:

² Menneskesønn! Tal til Jerusalem så hun kjenner sine avskyelige gjerninger.

³ Si: Så sier Herren Herren til Jerusalem: Ditt opphav og din avstamning er fra kana'aneernes land. En amoritt var din far, og en hetittkvinne din mor.

⁴ Og med din fødsel gikk det slik til: Den dagen du ble født, ble din navlestreng ikke avskåret, og du ble ikke vasket ren med vann og ikke inngnidd med salt og ikke svøpt i svøp.

⁵ Det var ikke noe øye som hadde medynk med deg, så de gjorde noe slikt med deg og forbarmet seg over deg. Men du ble kastet ut på marken, fordi de fikk avsky for deg den dagen du ble født.

⁶ Da gikk jeg forbi deg og så deg sprelle i ditt blod, og jeg sa til deg: Du som ligger der i ditt blod: lev! Ja, jeg sa til deg: Du som ligger der i ditt blod: lev!

⁷ Jeg gjorde deg til mange tusen som vekstene på marken. Du vokste og ble stor og nådde den høyeste skjønnhet. Brystene ble faste, og ditt hår vokste. Men du var naken og bar.

⁸ Da gikk jeg forbi deg og så deg. Og se, din tid var kommet, elskovens tid. Jeg bredte min kappe over deg og skjulte din nakenhet. Og jeg tilsverget deg troskap og sluttet pakt med deg, sier Herren Herren, og du ble min.

⁹ Jeg vasket deg med vann og skylte blodet av deg og salvet deg med olje.

¹⁰ Jeg kledde deg med fargerike klær og hadde på deg sko av takasskinn, og jeg bandt fint lin om deg og hyllet deg i silke.

¹¹ Jeg prydet deg med smykker, og jeg la armbånd om dine hender og et kjede om din hals.

¹² Jeg satte en ring i din nese og ringer i dine ører og en prektig krone på ditt hode.

¹³ Så smykket du deg med gull og sølv, og din kledning var av fint lin og silke og brodert tøy. Fint mel og honning og olje fikk du spise, og du ble overmåte fager og vel skikket til å være dronning.

¹⁴ Ditt navn kom ut blant folkene på grunn av din skjønnhet. For den var fullkommen på grunn av de herlige prydelserne som jeg hadde kledd deg i, sier Herren Herren.

Juda har sveket Herren

¹⁵ Men du stolte på din skjønnhet og drev hor i tillit til ditt store navn. Du utøste ditt hor over hver den som gikk forbi, han fikk nyte din skjønnhet.

¹⁶ Du tok dine klær og gjorde deg brokete telt på offerhaugene og drev hor der. Slikt må ikke hende og ikke skje.

¹⁷ Du tok dine prektige smykker, mitt gull og mitt sølv, som jeg hadde gitt deg, og gjorde deg mannfolkbilder og drev hor med dem.

¹⁸ Du tok dine fargerike klær og dekket dem med, og min olje og min røkelse satte du fram for dem.

¹⁹ Mitt brød, som jeg hadde gitt deg, det fine melet og oljen og honningen som jeg ga deg å spise, det satte du fram for dem til en velbehagelig duft. Så vidt gikk det, sier Herren Herren.

- 20** Du tok dine sønner og dine døtre, som du hadde født meg, og ofret dem til mat for dem. Var det ikke nok at du drev hor,
- 21** siden du slaktet mine barn? Du ga dem bort og lot dem gå gjennom ilden for dem.
- 22** Ved alle dine avskyelige gjerninger og ditt hor mintes du ikke din ungdoms dager, da du var naken og bar og lå og sprellet i ditt blod.
- 23** Etter all denne ondskap - ve, ve deg! - sier Herren Herren -
- 24** bygde du deg en hvelving og gjorde deg en offerhaug i hver gate.
- 25** Ved hvert veiskjell bygde du din offerhaug. Du vanæret din skjønnhet, bredte dine føtter ut for hver den som gikk forbi, og du drev stadig hor.
- 26** Du drev hor med Egypts sønner, dine kraftige naboer. Og du drev stadig hor, så du vakte min harme.
- 27** Og se, jeg rakte ut min hånd mot deg og tok bort det som var tiltenkt deg. Jeg lot dem som hatet deg, få gjøre med deg som de lystet - filistrenes døtre, som skammet seg over din utuktige ferd.
- 28** Du drev hor med Assurs sønner, fordi du ikke hadde fått nok. Du drev hor med dem, og ble enda ikke mett.
- 29** Du drev stadig hor, helt bort til kremmerlandet Kaldea. Men heller ikke da ble du mett.
- 30** Hvor vissent ditt hjerte var! sier Herren Herren. Du gjorde alt dette, slikt som bare en skamløs horkvinne gjør.
- 31** Du bygde din hvelving ved hvert veiskjell og din offerhaug på hver gate. Men du var ikke som andre horkvinner, for du ville ikke ha horelønn.
- 32** Du bryter ekteskapet som tar imot fremmede istedenfor din mann!
- 33** Alle horkvinner gir de lønn, men du ga alle dine elskere dine gaver og kjøpte dem til å komme til deg fra alle kanter og drive hor med deg.
- 34** Og med deg skjedde det motsatte av det som skjer med andre kvinner: Du drev hor uten at noen løp etter deg, og du ga horelønn uten selv å få det. Slik ble du det motsatte av andre.
- 35** Hør derfor Herrens ord, du horkvinne!
- 36** Så sier Herren Herren: Fordi du har ødslet med din urenhet og avdekket din nakenhet, når du drev hor med dine elskere, og for alle dine motbydelige avguders skyld og for dine barns blods skyld, som du ga dem,
- 37** se, derfor samler jeg alle dine elskere, som likte deg så godt, og alle dem du elsket, og likeså alle dem du hatet - jeg vil samle dem mot deg fra alle kanter og avdekke din nakenhet for dem, så de får se hele din nakenhet.

38 Jeg vil dømme deg slik de kvinnene blir dømt som bryter ekteskapet og utøser blod. Jeg vil gjøre deg til bare blod ved min harme og nidkjærhet.

39 Jeg vil gi deg i deres hånd, og de skal rive din hvelving og bryte ned dine offerhauger, og dra klærne dine av deg, og ta dine prektige smykker og la deg ligge der naken og bar.

40 De skal føre en folkeskare fram mot deg og steine deg og hogge deg i stykker med sine sverd.

41 De skal brenne opp dine hus med ild og holde dom over deg for mange kvinners øyne. Jeg vil gjøre ende på ditt horeliv, og du skal ikke mer kunne gi horelønn.

42 Slik vil jeg stille min harme på deg. Og så skal min nidkjærhet vike fra deg, og jeg vil holde meg rolig og ikke være vred lenger.

43 Fordi du ikke husket din ungdoms dager, men krenket meg ved alt dette, se, derfor vil også jeg la dine gjerninger komme over ditt eget hode, sier Herren Herren. For har du ikke lagt skam til alle dine motbydelige gjerninger?

Verre enn Samaria og Sodoma

44 Se, alle som lager ordspråk, skal bruke dette ordspråket om deg: Som moren, så datteren.

45 Du er din mors datter, hun som foraktet sin mann og sine barn. Og du er dine søstres søster, de som foraktet sine menn og sine barn. En hetittkvinne er deres mor, og en amoritt deres far.

46 Din store søster er Samaria med sine døtre, hun som bor ved din venstre side. Og din yngre søster, som bor ved din høyre side, er Sodoma og hennes døtre.

47 Du gikk ikke på deres veier og gjorde ikke etter deres motbydelige gjerninger. Men bare en liten stund - så gjorde du det verre enn de, på alle dine veier.

48 Så sant jeg lever, sier Herren Herren: Sodoma, din søster, med sine døtre har ikke gjort som du og dine døtre har gjort.

49 Se, dette er Sodomas, din søsters misgjerning: Overmot. Overflod av brød og trygg ro hadde hun og hennes døtre. Men den elendige og fattige hjalp hun ikke.

50 De opphøyet seg og gjorde det som var en vemmelse for mitt åsyn, og jeg drev dem bort, så snart jeg så det.

51 Heller ikke Samaria har syndet halvparten så mye som du. Du gjorde mange flere avskyelige gjerninger enn de, og dine søstre er rettferdigere enn du på grunn av alt det avskyelige som du har gjort.

52 Bær da også du din skam, du som har dømt til beste for dine søstre! For dine synders skyld, fordi du har båret deg mer avskyelig at enn de, er de rettferdigere enn du. Så skam deg da, også du, og bær din skam, siden du rettferdiggjør dine søstre!

53 Men jeg vil gjøre ende på deres fangenskap, Sodomas og hennes døtres fangenskap, Samarias og hennes døtres fangenskap, dine fangnes fangenskap midt iblant dem,

54 for at du skal bære din skam og bli skamfull over alt det du har gjort, idet du trøster dem.

55 Dine søstre, Sodoma og hennes døtre, skal komme tilbake til sin tidligere tilstand. Og Samaria og hennes døtre skal komme tilbake til sin tidligere tilstand. Og du og dine døtre, dere skal komme tilbake til deres tidligere tilstand.

56 Var ikke Sodoma, din søster, et omkvede i din munn på ditt overmots dag,

57 før din ondskap kom for dagen? - Det var likedan på den tiden du ble hånet av Syrias døtre og alle dem som bodde rundt omkring deg, og av filistrenes døtre, som foraktet deg på alle kanter.

58 Du skal bære straffen for din utukt og dine avskyelige gjerninger, sier Herren.

En evig pakt

59 For så sier Herren Herren: Jeg vil gjøre mot deg etter det du har gjort, du som foraktet eden og brøt pakten.

60 Og så vil jeg komme i hu min pakt med deg i din ungdoms dager, og jeg vil opprette en evig pakt med deg.

61 Du skal huske din ferd og skamme deg, når du tar imot dine søstre, både dem som er større enn du, og dem som er mindre enn du. Jeg gir deg dem til døtre, enda de ikke hører med til din pakt.

62 Jeg vil opprette min pakt med deg, og du skal kjenne at jeg er Herren,

63 for at du skal minnes din ferd og skamme deg, og ikke mer opplate din munn for din skams skyld, når jeg tilgir deg alt det du har gjort, sier Herren Herren.

Esekiel 17

Ørnen og vintreet

1 Herrens ord kom til meg, og det lød så:

2 Menneskesønn! Sett fram en gåte for Israels hus og tal til dem i en lignelse.

³ Du skal si: Så sier Herren Herren: Den store ørnen med store vinger og lange vingefjær, med full fjærham og brokete farger, kom til Libanon og tok bort toppen av sederen.

⁴ Den brøt av den øverste kvisten og førte den til kjøpmannslandet og satte den i kremmerbyen.

⁵ Så tok den et skudd av landets vekster og satte det i dyrket mark. Den plantet det på et sted hvor det var mye vann. Den satte det likesom et piletre.

⁶ Det vokste opp og ble til et vintre som bredte seg vidt ut, men var lavt av vekst, for at dets ranker skulle vende seg til ørnen, og dets røtter være under den. Det ble til et vintre som satte greiner og skjøt løvrige kvister.

⁷ Men det var en annen stor ørn med store vinger og mange fjær, og se, vintreet bøyd sine røtter bort imot den. Fra det jordstykket det var plantet i, strakte det sine ranker bort til den, for at den skulle vanne det.

⁸ Det var plantet på en god mark, på et sted hvor det var mye vann, så det kunne skyte greiner og bære frukt og bli et herlig vintre.

⁹ Si: Så sier Herren Herren: Skal det trives? Skal han ikke rykke røttene opp og rive frukten av, så alle dets spirende blad tørker bort? Det trengs ikke stor styrke og mye folk til å rive det opp med rot.

¹⁰ Se, det er plantet. Skal det trives? Skal det ikke tørke bort, tørke helt bort, så snart østavinden rører ved det? I den jorden hvor det vokser, skal det tørke bort.

¹¹ Og Herrens ord kom til meg, og det lød så:

¹² Si til den gjenstridige ætten: Vet dere ikke hva dette er? Si: Se, Babels konge kom til Jerusalem og tok kongen og høvdingene og førte dem til seg i Babel.

¹³ Han tok en av kongeætten og gjorde en pakt med ham og tok ham i ed, og de mektige i landet tok han med seg,

¹⁴ for at det skulle være et uanselig kongerike og ikke opphøye seg, men holde pakten med ham og bli stående.

¹⁵ Men han falt fra ham og sendte sine bud til Egypt, for at de skulle gi ham hester og mye folk. Skal han ha fremgang? Skal den som gjør slikt, slippe unna? Skal han kunne bryte en pakt og slippe unna?

¹⁶ Så sant jeg lever, sier Herren Herren: Han skal dø i Babel, i landet til den kongen som gjorde ham til konge, for han foraktet eden han ga ham, og brøt pakten han sluttet med ham.

¹⁷ Farao skal ikke komme ham til hjelp i krigen med en stor hær og mye folk, når det blir kastet opp en voll og bygd skanser for å utrydde mange liv.

18 Han foraktet eden og brøt pakten, enda han hadde gitt hånden på det. Alt dette har han gjort, han skal ikke slippe unna.

19 Derfor sier Herren Herren: Så sant jeg lever, eden som han sverget ved meg, men likevel foraktet, og pakten som han gjorde ved meg, og likevel brøt, den vil jeg for visst la komme over hans hode.

20 Jeg vil strekke ut mitt garn over ham, og han skal fanges i mitt nett. Jeg vil føre ham til Babel og gå i rette med ham der, for den troløshet som han har vist mot meg.

21 Alle flyktningene fra alle hans krigsskarer skal falle for sverdet, og de som blir igjen, skal bli spredt for alle vinder. Og dere skal kjenne at jeg, Herren, har talt.

En kvist av sederens topp (Messias)

22 Så sier Herren Herren: Da vil jeg ta en kvist av den høyeste sederens topp og plante den. Fra dens øverste kvister vil jeg bryte av et fint skudd, og jeg vil plante det på et høyt, høyt fjell.

23 På Israels høye fjell vil jeg plante det, og det skal skyte greiner og bære frukt og bli til en herlig seder. Og alle slags fugler, alt som har vinger, skal bo under det. I skyggen av dets greiner skal de bo.

24 Alle markens trær skal kjenne at jeg, Herren, har gjort et høyt tre lavt og et lavt tre høyt, et friskt tre tørt og et tørt tre grønt. Jeg, Herren, har sagt det, og jeg skal gjøre det.

Esekiel 18

Enhver straffes for sin egen synd

1 Herrens ord kom til meg, og det lød så:

2 Hvordan kan dere bruke dette ordtaket i Israels land: Fedrene eter sure druer, og barna får såre tenner?

3 Så sant jeg lever, sier Herren Herren, dere skal ikke mer bruke dette ordtaket i Israel.

4 Se, alle sjeler hører meg til, både farens sjel og sønnens sjel. De tilhører meg. Den som synder, skal dø.

5 Når en mann er rettferdig og gjør rett og rettferdighet -

6 han eter ikke på fjellene og løfter ikke sine øyne til Israels folks motbydelige avguder, han krenker ikke sin nestes hustru og nærmer seg ikke en kvinne når hun er uren,

7 han undertrykker ingen, han lar skyldneren få sitt pant igjen, han raner ikke og røver ikke, men gir sultne brød og dekker den nakne med klær,

8 han låner ikke ut mot rente og tar ikke overmål, han holder sin hånd tilbake fra urett, han dømmer rett dom mann og mann imellom,

9 han følger mine bud og holder mine lover, så han gjør det som rett og godt er - han er rettferdig, han skal for visst leve, sier Herren Herren.

10 Men dersom han får en sønn som blir en volds mann, som utøser blod og gjør noe som helst av dette,

11 ikke i noe av dette bærer han seg rett at, til og med eter han på fjellene og krenker sin nestes hustru,

12 han undertrykker den elendige og fattige, han raner og røver, han gir ikke pantet tilbake, han løfter sine øyne til avgudsbildene, og gjør det som motbydelig er,

13 han låner ut mot rente og tar overmål - skulle så han få leve? Nei, han skal ikke få leve! Alle disse motbydelige gjerningene har han gjort, han skal visselig dø, hans blod skal komme over ham.

14 Men får så han igjen en sønn som ser alle de syndene som hans far gjør - ser dem og ikke gjør etter dem -

15 han eter ikke på fjellene og løfter ikke sine øyne til Israels folks avguder, han krenker ikke sin nestes hustru,

16 undertrykker ikke noen, tar ikke pant, raner og røver ikke, men gir den sultne brød og dekker den nakne med klær,

17 forgriper seg ikke på den elendige, tar ikke rente eller overmål, men gjør etter mine lover og følger mine bud - da skal ikke han dø for sin fars misgjernings skyld, han skal sannelig få leve.

18 Men hans far, som har gjort voldsgjerninger, ranet og røvet fra sin bror og gjort det som ikke er godt blant sitt folk, se, han skal dø for sin misgjernings skyld.

19 Men dere sier: Hvorfor skal ikke sønnen bære farens misgjerning? - Sønnen har jo gjort rett og rettferdighet, alle mine bud har han holdt og gjort etter dem. Han skal sannelig leve.

20 Den som synder, skal dø. En sønn skal ikke bære sin fars misgjerning, og en far skal ikke bære sin sønns misgjerning. Den rettferdiges rettferdighet skal hvile over ham, og den ugudeliges ugudelighet skal hvile over ham.

Formaning til omvendelse

21 Men når den ugudelige vender om fra alle de syndene han har gjort, og holder alle mine bud og gjør rett og rettferdighet, da skal han visselig leve - han skal ikke dø.

²² Ingen av de overtredelsene han har gjort, skal tilregnes ham. For den rettferdighets skyld som han har gjort, skal han leve.

²³ Skulle jeg ha behag i den ugudeliges død? sier Herren Herren. - Mon ikke heller i at han vender om fra sin vei og lever?

²⁴ Men når en rettferdig vender om fra sin rettferdighet og gjør urett, gjør etter alle de avskyelige gjerningene som den ugudelige gjør, skulle han da få leve? Ingen av de rettferdige gjerningene som han har gjort, skal tilregnes ham. For den troløshet han har vist, og for den synd han har gjort, skal han dø.

²⁵ Og dere sier: Herrens vei er ikke rett! - Hør, du Israels hus! Er ikke min vei rett? Er det ikke deres veier som ikke er rette?

²⁶ Når en rettferdig vender om fra sin rettferdighet og gjør urett, så skal han dø til straff for det. For den urett som han gjør, skal han dø.

²⁷ Og når en ugudelig vender om fra sin ugudelige ferd og gjør rett og rettferdighet, da skal han berge sitt liv.

²⁸ Han så og vendte om fra alle de overtredelser han hadde gjort. Han skal visselig leve - han skal ikke dø.

²⁹ Men Israels hus sier: Herrens vei er ikke rett! - Er ikke mine veier rette, Israels hus? Er det ikke deres veier som ikke er rette?

³⁰ Derfor vil jeg dømme dere, Israels hus, hver etter hans veier, sier Herren Herren. Omvend dere og vend dere bort fra alle deres overtredelser, for at ikke noen misgjerning skal bli dere til fall!

³¹ Kast fra dere alle deres overtredelser, som dere har gjort dere skyldige i! Få dere et nytt hjerte og en ny ånd! Hvorfor vil dere dø, Israels hus?

³² For jeg har ikke behag i at noen skal dø, sier Herren Herren. Så omvend dere da, så skal dere leve!

Esekiel 19

Klagesang over Israels fyrster

¹ Og du, stem i en klagesang over Israels fyrster.

² Du skal si: Hva er din mor? En løvinne! Mellom løver hvilte hun, blant unge løver fikk hun sine løveunger.

³ Hun oppfostret en av sine unger. Han ble en ung løve, og han lærte å rane og røve, han åt mennesker.

⁴ Men hedningefolk fikk høre om ham. Han ble fanget i deres grav, og de førte ham med neseringer til landet Egypt.

⁵ Da hun så at hun hadde ventet forgjeves, at hennes håp var gått til grunne, tok hun en annen av sine unger og gjorde ham til en ung løve.

⁶ Han gikk omkring blant løver. Han ble en ung løve, han lærte å rane og røve, han åt mennesker.

⁷ Han voldtok deres enker og ødela deres byer. Landet og alt som fantes der, ble forferdet ved lyden av hans brøl.

⁸ Da satte folkene fra landskapene rundt omkring sitt garn opp imot ham og spente det ut over ham. Han ble fanget i den graven de hadde gravd.

⁹ Så satte de ham med krok i nesen i et bur og førte ham til kongen i Babel. Der satte de ham i en fast borg, for at hans røst ikke mer skulle høres på Israels fjell.

¹⁰ Mens du levde i ro, var din mor som et vintre plantet ved vann. Fruktbart og fullt av greiner var det, fordi det hadde mye vann.

¹¹ Og det fikk sterke greiner, tjenlige til herskerspir. Det hevet seg høyt opp mellom skyene, og var lett å få øye på, på grunn av sin høyde og sine mange ranker.

¹² Da ble det rykket opp i harme og kastet til jorden, og østavinden tørket bort dets frukt. De sterke greinene ble revet av og tørket bort. Ild fortærte dem.

¹³ Og nå er det plantet i ørkenen, i et tørt og tørstende land.

¹⁴ Det gikk ild ut fra en av dets greiner. Den fortærte dets frukt, og det er ikke mer noen sterk grein på det til herskerspir. Dette er en klagesang, og til en klagesang skal det bli.

Esekiel 20

Herrens omsorg og Israels svik

¹ I det sjuende året, i den femte måneden, på den tiende dagen i måneden, kom noen av Israels eldste for å spørre Herren. De satte seg foran meg.

² Da kom Herrens ord til meg, og det lød så:

³ Menneskesønn! Tal med Israels eldste og si til dem: Så sier Herren Herren: Er dere kommet for å spørre meg? Så sant jeg lever, lar jeg meg ikke spørre av dere, sier Herren Herren.

⁴ Vil du dømme dem, vil du dømme, menneskesønn? Kunngjør dem deres fedres motbydelige gjerninger!

⁵ Si til dem: Så sier Herren Herren: På den dagen da jeg utvalgte Israel og løftet min hånd for ætlingene av Jakobs hus og ga meg til kjenne for dem i landet Egypt, da jeg løftet min hånd for dem og sa: Jeg er Herren deres Gud -

⁶ på den dagen løftet jeg min hånd og lovte dem med ed at jeg skulle føre dem ut av landet Egypt til et land som jeg hadde utsøkt for dem, et land som flyter med melk og honning, det fagreste av alle land.

7 Og jeg sa til dem: La hver av dere kaste bort de styggedommene hans øyne henger ved! Gjør dere ikke urene med Egypts motbydelige avguder! Jeg er Herren deres Gud.

8 Men de var gjenstridige mot meg og ville ikke høre på meg. De kastet ikke bort de styggedommene som deres øyne hang ved, og forlot ikke Egypts motbydelige avguder. Da sa jeg at jeg ville utøse min harme over dem, fullbyrde min vrede på dem midt i landet Egypt.

9 Men det jeg gjorde, det gjorde jeg for mitt navns skyld. Jeg gjorde det for at mitt navn ikke skulle bli vanhelliget for øynene på det folket som de bodde iblant. For deres øyne hadde jeg jo gitt meg til kjenne for dem for å føre dem ut av landet Egypt.

10 Og jeg førte dem ut av landet Egypt og lot dem dra inn i ørkenen.

11 Jeg ga dem mine bud og kunngjorde dem mine lover. For det menneske som holder dem, skal leve ved dem.

12 Også mine sabbater ga jeg dem, så de skulle være til et tegn mellom meg og dem, for at de skulle vite at jeg er Herren, som helliger dem.

13 Men Israels hus var gjenstridig mot meg i ørkenen. De fulgte ikke mine bud og forkastet mine lover, enda det mennesket som holder dem, får leve ved dem. Og mine sabbater vanhelliget de grovt. Da sa jeg at jeg ville utøse min harme over dem i ørkenen og gjøre ende på dem.

14 Men det jeg gjorde, det gjorde jeg for mitt navns skyld. Jeg gjorde det for at det ikke skulle bli vanhelliget for de folks øyne som hadde sett at jeg førte dem ut.

15 Men jeg løftet også min hånd for dem i ørkenen og sverget at jeg ikke ville la dem komme inn i det landet som jeg hadde gitt dem, det landet som flyter med melk og honning, det fagreste av alle land.

16 For de forkastet mine lover og fulgte ikke mine bud og vanhelliget mine sabbater. For deres hjerte fulgte deres motbydelige avguder.

17 Men jeg viste dem skånsel og ødela dem ikke. Jeg gjorde ikke helt ende på dem i ørkenen.

18 Jeg sa til deres barn i ørkenen: Følg ikke deres fedres bud og hold ikke deres lover og gjør dere ikke urene ved deres motbydelige avguder!

19 Jeg er Herren deres Gud. Følg mine bud og hold mine lover og gjør etter dem!

20 Hold mine sabbater hellige! De skal være til et tegn mellom meg og dere, for at dere skal vite at jeg, Herren, er deres Gud.

²¹ Men barna var gjenstridige mot meg. De fulgte ikke mine bud og holdt ikke mine lover, så de gjorde etter dem, enda det mennesket som holder dem, får leve ved dem. Mine sabbater vanhelliget de. Da sa jeg at jeg ville utøse min harme over dem, fullbyrde min vrede på dem i ørkenen.

²² Men jeg dro min hånd tilbake og gjorde det jeg gjorde, for mitt navns skyld, for at det ikke skulle bli vanhelliget for de folks øyne som hadde sett at jeg førte dem ut.

²³ Men jeg løftet også min hånd for dem i ørkenen og sverget at jeg ville spre dem blant hedningefolkene og strø dem ut i landene,

²⁴ fordi de ikke holdt mine lover, men forkastet mine bud og vanhelliget mine sabbater, og fordi deres øyne fulgte deres fedres motbydelige avguder.

²⁵ Derfor ga jeg dem også bud som ikke var gode, og lover som de ikke kunne leve ved.

²⁶ Jeg lot dem bli urene ved sine offergaver. De lot alt som åpner morsliv, gå gjennom ilden, så jeg kunne ødelegge dem, for at de skulle kjenne at jeg er Herren.

²⁷ Derfor skal du tale til Israels hus, menneskesønn, og si til dem: Så sier Herren Herren: Også dermed hante deres fedre meg, at de viste troløshet mot meg.

²⁸ Jeg førte dem inn i det landet som jeg med løftet hånd hadde sverget å ville gi dem. Men så snart de så en høy bakke eller et løvrikt tre, ofret de sine slaktoffer der og bar fram sine harmelige offergaver. Dit kom de med sin søte offerduft, og der utøste de sine drikkoffer.

²⁹ Da sa jeg til dem: Hva er disse offerhaugene, siden dere søker til dem? - Og likevel kalles de offerhauger den dag i dag.

³⁰ Si derfor til Israels hus: Så sier Herren Herren: Hva? Dere gjør dere urene på samme vis som deres fedre og driver hor med deres motbydelige avguder.

³¹ Dere bærer fram deres gaver og lar deres barn gå gjennom ilden, og dere gjør dere ennå den dag i dag urene ved alle deres motbydelige avguder. Og jeg skulle la meg spørre av dere, Israels hus? Så sant jeg lever, sier Herren Herren, jeg lar meg ikke spørre av dere.

Herrens straff og Israels omvendelse

³² Aldri skal det skje, det som kommer dere i sinne når dere sier: Vi vil være som hedningene, som folkene rundt om i landene! Vi vil dyrke tre og stein.

³³ Så sant jeg lever, sier Herren Herren, jeg vil regjere over dere med sterk hånd og med utrakt arm og med utøst harme.

34 Jeg vil føre dere ut fra de folkene og samle dere fra de landene som dere nå er spredt i, med sterk hånd og med utrakt arm og med utøst harme.

35 Jeg vil føre dere til folkenes ørken, og der vil jeg gå i rette med dere, ansikt til ansikt.

36 Likesom jeg gikk i rette med deres fedre i ørkenen ved landet Egypt, slik vil jeg gå i rette med dere, sier Herren Herren.

37 Jeg vil la dere gå forbi under hyrdestaven, og jeg vil føre dere inn i paktens bånd.

38 Jeg vil skille ut fra dere de gjenstridige og dem som er falt fra meg. Fra deres utlendighets land vil jeg føre dem ut, men til Israels land skal ingen av dem komme, og dere skal kjenne at jeg er Herren.

39 Og dere, Israels hus! Så sier Herren Herren: Gå av sted, dyrk hver sine motbydelige avguder! Men siden skal dere sannelig høre på meg og ikke mer vanhellige mitt hellige navn ved deres gaver og ved deres motbydelige avguder.

40 For på mitt hellige berg, på Israels hellige berg, sier Herren Herren, der skal hele Israels hus, alle som er i landet, tjene meg. Der vil jeg ha behag i dem, og der vil jeg spørre etter deres offergaver og etter den førstegrøde som dere bærer fram av alt det dere helliger.

41 For den behagelige duftens skyld vil jeg ha velbehag i dere, når jeg fører dere ut fra de folkene og samler dere fra de landene som dere nå er spredt i. Og jeg åpenbarer min hellighet på dere for alle hedningefolkenes øyne.

42 Dere skal kjenne at jeg er Herren, når jeg fører dere til Israels land, til det landet som jeg med løftet hånd har sverget å gi deres fedre.

43 Der skal dere minnes deres ferd og alle de gjerningene som dere har gjort dere urene med, og dere skal vemmes ved dere selv for alle de onde gjerningene som dere har gjort.

44 Dere skal kjenne at jeg er Herren, når jeg gjør slik med dere, for mitt navns skyld og ikke etter deres onde ferd og deres skamløse gjerninger, Israels hus, sier Herren Herren.

Ødeleggelse som ved en skogbrann

45 Og Herrens ord kom til meg, og det lød så:

46 Menneskesønn! Vend ditt ansikt mot sør, og prek mot Syden og profeter mot skoglandet i sør.

47 Og si til Sydens skog: Hør Herrens ord! Så sier Herren Herren: Se, jeg tenner ild i deg, og den skal fortære hvert friskt tre og hvert tørt tre i deg. Den flammende ilden skal ikke slokne, men svi alle ansikter fra sør til nord.

⁴⁸ Og alt kjød skal se at jeg, Herren, har tent den. Den skal ikke slokne.

⁴⁹ Da sa jeg: Å, Herre Herre! De sier om meg: Han taler jo bare i lignelser!

Esekiel 21

Ødeleggelsen skal komme

¹ Da kom Herrens ord til meg, og det lød så:

² Menneskesønn! Vend ditt ansikt mot Jerusalem og prek mot helligdommene og profeter mot Israels land!

³ Si til Israels land: Så sier Herren: Se, jeg kommer over deg og drar mitt sverd av sliren, og jeg vil utrydde både rettferdige og ugudelige i deg.

⁴ Fordi jeg vil utrydde både rettferdige og ugudelige i deg, derfor skal mitt sverd fare ut av sliren mot alt kjød, fra sør til nord.

⁵ Og alt kjød skal kjenne at jeg, Herren, har dratt mitt sverd av sliren. Det skal ikke mer vende tilbake.

⁶ Men du, menneskesønn, skal stønne som om hoftene dine skulle briste. I sår verk skal du sukke for deres øyne.

⁷ Når de da sier til deg: Hvorfor sukker du? - da skal du svare: Over en melding! For den kommer, og da skal hvert hjerte smelte og alle hender synke og hver ånd bli sløv og alle knær bli som vann. Se, det kommer, det skal skje, sier Herren Herren.

⁸ Og Herrens ord kom til meg, og det lød så:

⁹ Menneskesønn! Profeter og si: Så sier Herren: Si: Et sverd! Et sverd er kvasset, og slipt er det også!

¹⁰ Til å slakte er det kvasset, til å lyne er det slipt. Eller skulle vi glede oss, du min sønns stamme, du som forakter alt tre?

¹¹ Det skulle slipes for å tas i hånd. Det er kvasset dette sverdet, og det er slipt for å bli gitt i en drapsmanns hånd.

¹² Skrik og hyl, menneskesønn! For det kommer over mitt folk, det kommer over alle Israels fyrster. De blir overgitt til sverdet sammen med mitt folk. Derfor slå deg på hoften!

¹³ En prøvelse er for hånden, og hva skulle den ramme om ikke den stammen som forakter tukt? sier Herren Herren.

¹⁴ Og du, menneskesønn, profeter og slå hendene sammen! Dobbelt, ja tredobbelt kommer sverdet, det sverdet som slår mange i hjel, dette sverdet som slår den store i hjel, det som truer dem på alle kanter.

15 For at hjertene skal smelte og anstøtene bli mange, setter jeg et blinkende sverd mot alle dets porter. Å, det er laget for å lyne, skjerpet for å slakte.

16 Ta deg sammen og hogg til høyre! Vend deg og hogg til venstre! Dit hvor din egg er bestemt!

17 Også jeg vil slå hendene sammen og stille min harme. Jeg, Herren, har talt.

Babylons konge vil gå mot Jerusalem

18 Og Herrens ord kom til meg, og det lød så:

19 Og du, menneskesønn, gjør deg to veier, som Babel-kongens sverd kan fare fram på! Fra ett land skal de begge gå ut, og du skal risse en hånd - risse den ved begynnelsen av veien til hver by!

20 En vei skal du gjøre som sverdet kan fare fram på til Rabba i ammonittenes land, og en til Juda, inn til Jerusalem, den befestede byen.

21 For Babels konge står på veiskillet, ved begynnelsen av de to veiene. Han står der for å la seg spå. Han rister pilene, han spør husgudene, han ser på leveren.

22 I sin høyre hånd får han loddet: Jerusalem! Der skal han stille opp murbrekkere, åpne munnen til krigsskrik, løfte røsten med hærrop - stille opp murbrekkere mot portene, kaste opp en voll og bygge skanser.

23 Men dette er i deres øyne bare en tom spådom. De har jo de helligste eder. Men Herren minner om deres misgjerning, for at de skal bli tatt til fange.

24 Derfor sier Herren Herren: Fordi dere selv minner om deres misgjerning, slik at deres overtredelser åpenbares, så deres synder viser seg i alt dere gjør - fordi jeg slik blir minnet om dere, skal dere bli tatt med makt.

Straffen over Israels fyrste

25 Du dødsdømte, du ugudelige, du Israels fyrste, din dag er kommet når den misgjerningen er skjedd som fører til undergang!

26 Så sier Herren Herren: Ta luen bort og løft kronen av! Det som nå er, skal ikke være mer. Det lave skal opphøyes, og det høye skal fornedres.

27 Jeg vil vende opp ned, opp ned, opp ned på det som er. Heller ikke med dette skal det bli, inntil han kommer som retten tilhører, og jeg gir ham den.

Straffen over ammonittene

28 Og du, menneskesønn, profeter og si: Så sier Herren Herren om Ammons barn og om deres hånsord: Du skal si: Du sverd, du sverd er dratt, slipt til å slakte, til å fortære, til å lyne

²⁹ mens de skuer falske syner om deg og spår løgn om deg - og du skal legges på halsen til de dødsdømte ugudelige. Deres dag er kommet når den misgjerningen er skjedd som fører til undergang.

³⁰ Stikk sverdet i sliren igjen! På det stedet hvor du ble skapt, i det landet hvor du er opprunnet, der vil jeg dømme deg.

³¹ Jeg vil utøse min harme over deg, min vredes ild vil jeg la lue mot deg. Jeg vil gi deg i ville menneskers hånd, de som er mestere i å ødelegge.

³² Du skal bli til føde for ilden, ditt blod skal bli utøst i ditt land, ingen skal lenger minnes deg. For jeg, Herren, har sagt det.

Esekiel 22

Jerusalems innbyggere har syndet

¹ Herrens ord kom til meg, og det lød så:

² Og du, menneskesønn! Vil du dømme, vil du dømme blodbyen? Kunngjør dem deres fedres motbydelige gjerninger!

³ Du skal si: Så sier Herren Herren: Du by som har utøst dine innbyggers blod, for at din tid skal komme! Du har gjort deg motbydelige avguder, og slik er du blitt uren.

⁴ Ved det blodet som du har utøst, er du blitt skyldig. Og ved de motbydelige avgudene som du har laget, er du blitt uren. Du har fått dine dager til å nærme seg og har nådd dine år. Derfor gjør jeg deg til hån for folkene og til spott for alle landene.

⁵ De landene som er nær, og de som er langt borte fra deg, skal spotte deg, du med ditt utskjemte navn og din store forvirring!

⁶ Se, Israels høvdinger som er i deg, brukte alle sin arm til å utøse blod.

⁷ Far og mor ble ringaktet hos deg. Mot den fremmede ble det brukt vold hos deg. Den farløse og enken ble undertrykt hos deg.

⁸ Mine helligdommer foraktet du, mine sabbater vanhelliget du.

⁹ Baktalere sto fram hos deg for å utøse blod. På dine fjell ble det spist avgudsoffer. Skammelige ting blir gjort hos deg.

¹⁰ Farens nakenhet ble blottet hos deg. En kvinne som var uren i sin månedlige svakhet, ble krenket hos deg.

¹¹ Én gjorde avskyelige ting med sin nestes hustru, en annen skjendet sin svigerdatter, en tredje krenket sin søster, sin fars datter.

¹² Gaver tok de hos deg for å utøse blod, rente og overmål tok du, og mot din neste gjorde du urett og vold. Og meg glemte du, sier Herren Herren.

13 Men se, jeg har slått mine hender sammen over den urettferdige vinning du har samlet deg, og over det blod du har utøst midt i deg.

14 Skal ditt hjerte holde stand eller dine hender ha sin styrke i de dager når jeg vil ha med deg å gjøre? Jeg, Herren, har sagt det, og jeg skal gjøre det.

15 Jeg vil spre deg blant folkene og strø deg omkring i landene, og jeg vil ta bort fra deg all din urenhet.

16 Du skal bli vanhelliget ved din egen skyld for folkenes øyne, og du skal kjenne at jeg er Herren.

Jerusalem i smelteovnen

17 Herrens ord kom til meg, og det lød så:

18 Menneskesønn! Israels hus er blitt meg til slagg. De er alle sammen som kobber og tinn og jern og bly i en ovn. Sølvslagg er de blitt.

19 Derfor sier Herren Herren: Fordi dere alle er blitt til slagg, se, derfor vil jeg samle dere sammen i Jerusalem.

20 Likesom en samler sølv og kobber og jern og bly og tinn i en ovn og blåser ild på det for å smelte det, slik vil jeg samle dere i min vrede og min harme og legge dere i ovnen og smelte dere.

21 Ja, jeg vil samle dere og blåse på dere med min vredes ild, og dere skal smeltes i den.

22 Som sølv smeltes i en ovn, slik skal dere smeltes i den. Og dere skal kjenne at jeg, Herren, har utøst min harme over dere.

Folket gjør ingen forskjell mellom hellig og vanhellig

23 Herrens ord kom til meg, og det lød så:

24 Menneskesønn! Si til henne: Du er et land som ikke er rensset, som ikke har fått skyllregn på vredens dag.

25 De profetene det har midt iblant seg, er en flokk av sammensvorne. De er lik en brølende løve, som raner og røver. De fortærer menneskeliv, de tar gods og kostbarheter. De gjør mange til enker der.

26 Prestene der gjør vold på min lov og vanhelliger mine helligdommer. De gjør ingen forskjell mellom hellig og vanhellig, og de lærer ikke folk å skjelne mellom urent og rent. De lukker øynene for mine sabbater, og jeg blir vanhelliget midt iblant dem.

27 Stormennene iblant dem er lik ulver, som raner og røver. De utøser blod, de ødelegger menneskeliv for å samle urettferdig vinning.

28 Dets profeter stryker over med kalk for dem. De skuer tomhet og spår dem løgn og sier: Så sier Herren Herren - enda Herren ikke har talt.

²⁹ Folket i landet gjør voldsverk og raner og røver. Den elendige og fattige undertrykker de, og mot den fremmede gjør de voldsverk uten lov og rett.

³⁰ Jeg lette blant dem etter en mann som ville mure opp en mur og stille seg i gapet for mitt åsyn til vern for landet, så jeg ikke skulle ødelegge det. Men jeg fant ingen.

³¹ Så utøser jeg da min vrede over dem. Ved min harmes ild gjør jeg ende på dem. Deres gjerninger lar jeg komme over deres eget hode, sier Herren Herren.

Esekiel 23

De to usedelige søstre

¹ Herrens ord kom til meg, og det lød så:

² Menneskesønn! Det var to kvinner, døtre av én mor.

³ De drev hor i Egypt, i sin ungdom drev de hor. Der trykket de deres bryster, der kjente de på deres jomfruelige barm.

⁴ Deres navn var: Ohola, den eldste, og Oholiba, hennes søster. Og de ble mine og fødte sønner og døtre. Om deres navn er å si: Ohola er Samaria, og Oholiba er Jerusalem.

Den eldre søsteren (Samaria)

⁵ Ohola drev hor og var utro mot meg. Hun ble opptent av elskov til sine elskere, til assyrerne, som hadde nærmet seg til henne.

⁶ De var kledd i blått purpur, fyrster og herrer, alle sammen fagre unge menn, ryttere på sine hester.

⁷ Hun holdt seg til dem i hor, til alle de fremste av Assurs sønner. Hun gjorde seg uren med alle dem som hun ble opptent av elskov til - med alle deres avguder.

⁸ Hun holdt ikke opp med det horelivet hun hadde begynt med i Egypt. For de hadde ligget hos henne i hennes ungdom, og de hadde kjent på hennes jomfruelige barm, og de hadde utøst sitt hor over henne.

⁹ Derfor ga jeg henne i hennes elskeres hånd, i Assurs sønners hånd, som hun var opptent av elskov til.

¹⁰ De blottet hennes nakenhet. De tok hennes sønner og døtre og slo henne selv i hjel med sverdet. Hun ble illgjeten blant kvinnene, og de holdt dom over henne.

Den yngre søsteren (Juda)

¹¹ Hennes søster Oholiba så dette, og hun drev det verre med sin elskov enn hun, og verre med sitt hor enn hennes søster hadde gjort.

12 Hun ble opptent av lyst til Assurs sønner, stattholdere og landshøvdinge, som hadde nærmet seg til henne. De var prektig kledd, ryttere på sine hester, alle sammen fagre unge menn.

13 Jeg så at hun var blitt uren. En og samme vei gikk de begge.

14 Men hun drev sitt hor videre. Da hun så menn avbildet på veggen, bilder av kaldeerne malt med rødt,

15 ombundet med belte om hoftene, med nedhengende fargede luer på sine hoder, alle sammen å se til som vognkjempere, en avbildning av Babels sønner, de som er født i Kaldea,

16 da fikk hun lyst på dem, så snart hun så dem med sine øyne. Og hun sendte bud til dem i Kaldea.

17 Og Babels sønner kom til henne, til elskovs samleie, og gjorde henne uren med sitt hor. Men da hun var blitt uren ved dem, vendte hennes sjel seg bort fra dem.

18 Da hun drev sitt hor så åpenlyst og avdekket sin nakenhet, vendte min sjel seg bort fra henne, likesom min sjel hadde vendt seg bort fra hennes søster.

19 Men hun drev sitt hor enda videre. Hun husket sin ungdoms dager, da hun drev hor i landet Egypt.

20 Og hun ble opptent av elskov til horkarene der - deres kjøtt var som eslers kjøtt, og deres utflod som hesters utflod.

21 Så vendte du deg igjen til din ungdoms utukt, da egypterne kjente på din barm for dine unge brysters skyld.

22 Derfor, Oholiba, sier Herren Herren: Se, jeg egger dine elskere mot deg, dem som din sjel har vendt seg bort fra, og jeg lar dem komme over deg fra alle kanter.

Herrens dom over Juda

23 Babels sønner og alle kaldeerne, Pekod og Sjoa og Koa, og sammen med dem alle Assurs sønner, fagre unge menn, stattholdere og landshøvdinge alle sammen, vognkjempere, navngjetne menn, alle sammen ridende på hester:

24 De skal komme over deg med krigsmakt, vogner og hjul, og med en skare av folkeslag. Store skjold og små skjold og hjelmer skal de stille mot deg på alle kanter. Jeg vil overlate dommen til dem. Og de skal dømme deg med sine dommer.

25 Jeg vil vise min nidkjærhet mot deg, og de skal fare fram mot deg i harme. Nesen og ørene skal de skjære av deg. De som blir tilbake av deg, skal falle

for sverdet. De skal ta dine sønner og døtre, og de som blir tilbake av deg, skal bli fortært av ilden.

²⁶ De skal dra klærne av deg og ta dine prektige smykker.

²⁷ Slik vil jeg gjøre ende på din vellyst og ditt horeliv som begynte i landet Egypt, og du skal ikke lenger løfte dine øyne til dem og ikke lenger minnes Egypt.

²⁸ For så sier Herren Herren: Se, jeg gir deg i deres hånd som du hater, i deres hånd som din sjel har vendt seg bort fra.

²⁹ Og de skal fare fram mot deg i hat og ta alt det du har vunnet ved ditt strev. De skal la deg bli tilbake naken og bar, og ditt horelivs nakenhet og din vellyst og ditt hor skal bli avdekket.

³⁰ Dette skal de gjøre med deg fordi du i hor har løpt etter hedningefolk, fordi du har gjort deg uren ved deres motbydelige avguder.

³¹ På din søsters vei har du gått. Derfor rekker jeg deg det samme begeret som hun måtte tømme.

³² Så sier Herren Herren: Din søsters beger skal du drikke, det dype og vide. Du skal bli til latter og spott - begeret rommer meget.

³³ Du skal bli full av rus og av sorg, et ødeleggelsens og herjingens beger er din søster Samarias beger.

³⁴ Du skal drikke det ut til siste dråpe, du skal gnage på skårene av det og rive i stykker dine bryster. For jeg har talt, sier Herren Herren.

³⁵ Derfor sier Herren Herren: Fordi du glemte meg og kastet meg bak din rygg, så bær da også du straffen for din vellyst og ditt hor!

Begge «søstre» får den samme straffen

³⁶ Og Herren sa til meg: Menneskesønn! Vil du dømme Ohola og Oholiba? Forkynn deres avskyelige gjerninger!

³⁷ For de har brutt ekteskapet, og det er blod på deres hender. Med sine motbydelige avguder har de begått ekteskapsbrudd. Ja, selv sine barn, som de hadde født meg, har de latt gå gjennom ilden for dem, for at de skulle ete dem.

³⁸ Også dette gjorde de mot meg: Den samme dagen gjorde de min helligdom uren og vanhelliget mine sabbater.

³⁹ Når de hadde slaktet mine barn for sine motbydelige avguder, kom de samme dag i min helligdom og vanhelliget den. Se, slik gjorde de i mitt hus.

⁴⁰ Ja, de sendte også bud etter menn som skulle komme langveis fra. Det ble skikket sendebud til dem. Og se, de kom, de som du hadde badet deg for, og sminket dine øyne for, og smykket deg med prydelser for.

⁴¹ Du satt på et prektig leie, et bord sto dekket foran det, og min røkelse og min olje hadde du satt på bordet.

⁴² Lyden av en sorgløs mengde hørtes der inne. Til de menn av folkehopen som var der, ble det hentet drikkebrødre fra ørkenen. De satte armbånd på deres hender og prektige kroner på deres hoder.

⁴³ Da sa jeg om den utslitte horkvinnen: Nå driver de riktig hor med henne, ja, med henne!

⁴⁴ De gikk inn til henne som folk går inn til en horkvinne. Slik gikk de inn til Ohola og Oholiba, de vellystige kvinnene.

⁴⁵ Men rettferdige menn skal dømme dem slik kvinner som bryter ekteskapet og utøser blod blir dømt. For ekteskapsbrytere er de, og blod er det på deres hender.

⁴⁶ For så sier Herren Herren: Jeg vil føre en folkeskare fram mot dem og overgi dem til mishandling og hat.

⁴⁷ Folkeskaren skal steine dem og hogge dem i stykker med sine sverd. Deres sønner og døtre skal de slå i hjel, og deres hus skal de brenne opp med ild.

⁴⁸ Slik vil jeg gjøre ende på utukten i landet. Og alle kvinner skal la seg advare og ikke drive slik utukt som dere.

⁴⁹ Den utukt dere har drevet skal legges på dere selv. Dere skal bære straffen for deres synder med deres motbydelige avguder. Og dere skal kjenne at jeg er Herren Herren.

Esekiel 24

Ve over blodbyen!

¹ Herrens ord kom til meg i det niende året, i den tiende måneden, på den tiende dagen i måneden, og det lød så:

² Menneskesønn! Skriv opp for deg navnet på denne dagen, nettopp denne dagen! Babels konge har leiret seg mot Jerusalem nettopp på denne dagen.

³ Og sett fram en lignelse for dette gjenstridige folket og si til dem: Så sier Herren Herren: Sett gryten på, sett den på og øs så vann i den!

⁴ Legg kjøttstykkene sammen i den, alle gode stykker, lår og bog! Fyll den med de beste benene!

⁵ Ta det beste av småfeet, og legg så et bål under den for å koke benene! La det koke til gags! Benene koker allerede i den.

⁶ Derfor sier Herren Herren: Ve blodbyen! Den rustne gryten, som rusten ikke er gått av! Ta stykke for stykke ut av den! Det blir ikke kastet lodd om det.

⁷ For det blodet den har utøst, er ennå i den. Den har helt det ut på nakne berget, den har ikke øst det ut på jorden, så mulden kunne dekke over det.

⁸ For å la min harme ha fritt løp, for å ta hevn, lot jeg dens blod komme på nakne berget, så det ikke skulle bli skjult.

⁹ Derfor sier Herren Herren: Ve blodbyen! Også jeg vil gjøre bålet stort.

¹⁰ Legg mye ved på, tenn opp ilden! La kjøttet bli mørt og suppen koke inn, så benene blir svidd.

¹¹ La den bli stående tom på glørne, for at den kan bli het, og kobberet bli glødende, og urenheten smeltes bort og rusten fortæres!

¹² Trettende arbeid har den voldt meg, og likevel er ikke all rusten gått av den. I ilden med rusten!

¹³ Din urenhet er en skam. Jeg har rensset deg, men du er ikke blitt ren, derfor skal du ikke mer bli fri din urenhet før jeg får stilt min harme på deg.

¹⁴ Jeg, Herren, har talt. Det kommer, jeg vil gjøre det! Jeg lar det ikke være og sparer ikke og angrer ikke. Etter din ferd og dine gjerninger skal du bli dømt, sier Herren Herren.

Esekiels sorg

¹⁵ Og Herrens ord kom til meg, og det lød så:

¹⁶ Menneskesønn! Se, jeg tar dine øynes lyst fra deg ved en brå død. Men du skal ikke klage og ikke gråte, og dine tårer skal ikke renne.

¹⁷ Sukk i stillhet og hold ikke sørgefest som etter en død! Bind din lue på deg og ta skoene på dine føtter, og dekk ikke skjegget til, og spis ikke mat som folk sender deg!

¹⁸ Så talte jeg til folket om morgenen, og min hustru døde om kvelden. Og morgenen etter gjorde jeg som det var blitt sagt meg.

¹⁹ Da sa folket til meg: Vil du ikke si oss hva det betyr at du gjør dette?

²⁰ Jeg svarte dem: Herrens ord kom til meg, og det lød så:

²¹ Si til Israels hus: Så sier Herren Herren: Se, jeg vanhelliger min helligdom, deres herlige stolthet, deres øynes lyst og deres sjels lengsel. Og deres sønner og døtre, som dere har latt bli tilbake, skal falle for sverdet.

²² Da skal dere gjøre som jeg har gjort: Dere skal ikke dekke skjegget, og den maten som folk sender dere, skal dere ikke spise.

²³ Luer skal dere ha på hodet og sko på føttene. Dere skal ikke klage og ikke gråte. Men dere skal visne bort i deres misgjerninger og sukke med hverandre.

²⁴ Esekiel skal være et tegn for dere. Nøyaktig som han har gjort, skal dere gjøre. Når det kommer, da skal dere kjenne at jeg er Herren Herren.

²⁵ Og du, menneskesønn! På den dagen når jeg tar deres vern, deres herlige fryd, deres øynes lyst og deres sjels lengsel, deres sønner og døtre, fra dem,

²⁶ på den dagen skal det komme flyktninger til deg og forkynne det.

²⁷ Den dagen skal din munn åpnes, når flyktningene er kommet. Da skal du tale og ikke mer være målløs. Du skal være til et tegn for dem, og de skal kjenne at jeg er Herren.

Esekiel 25

Herrens dom over ammonittene

¹ Herrens ord kom til meg, og det lød så:

² Menneskesønn! Vend ditt ansikt mot Ammons barn og profeter mot dem!

³ Si til Ammons barn: Hør dette ordet fra Herren Herren! Så sier Herren Herren: Fordi du ropte: Ha, ha! over min helligdom, som er blitt vanhelliget, og over Israels land, som er blitt ødelagt, og over Judas hus, som er ført bort i fangenskap,

⁴ se, derfor vil jeg la Østens sønner få deg til eie. De skal slå opp sine teltleirer i deg og sette opp sine boliger i deg. De skal ete din frukt og drikke din melk.

⁵ Jeg vil gjøre Rabba til beitemark for kameler og Ammons barns land til hvileplass for småfe. Og dere skal kjenne at jeg er Herren.

⁶ For så sier Herren Herren: Fordi du klappet i hendene og stampet med føttene og gledet deg med dyp forakt av hele ditt hjerte over Israels land,

⁷ se, derfor rekker jeg min hånd ut mot deg og gir deg til føde for folkene. Jeg utrydder deg av folkene og utsletter deg av landene. Jeg vil tilintetgjøre deg. Og du skal kjenne at jeg er Herren.

Herrens dom over moabittene

⁸ Så sier Herren Herren: Fordi Moab og Se'ir sa: Se, det er gått med Judas hus som med alle de andre folkene,

⁹ se, derfor vil jeg åpne Moabs side helt fra byene, fra dets byer på alle kanter, den fagreste delen av landet, Bet-Jesjimot, Ba'al-Meon og like til Kirjatajim,

¹⁰ så Østens sønner kan slippe inn. Slik gjør jeg også med Ammons barns land, som jeg gir dem til eie, for at Ammons barns land ikke lenger skal huskes blant folkene.

¹¹ Jeg vil holde dom over Moab, så de skal kjenne at jeg er Herren.

Herrens dom over edomittene

12 Så sier Herren Herren: Fordi Edom tok hevn over Judas hus og førte skyld over seg ved å hevne seg på dem,

13 derfor, sier Herren Herren: Jeg vil rekke min hånd ut mot Edom og utrydde der både folk og fe. Jeg vil gjøre det til en ørken helt fra Teman. Like til Dedan skal de falle for sverdet.

14 Jeg vil fullbyrde min hevn på Edom ved mitt folk Israels hånd. De skal gjøre med Edom etter min vrede og harme, og de skal få kjenne min hevn, sier Herren Herren.

Herrens dom over filistrene

15 Så sier Herren Herren: Fordi filistrene tok hevn, fordi de hevnet seg med forakt av hele sitt hjerte for å ødelegge på grunn av eldgammelt fiendskap,

16 derfor sier Herren Herren: Se, jeg rekker ut min hånd mot filistrene og utrydder kreterne og utsletter det som er igjen ved havets strand.

17 Jeg vil ta stor hevn over dem og tukte dem i min vrede. Og de skal kjenne at jeg er Herren, når jeg lar min hevn ramme dem.

Esekiel 26

Tyrus skal bli ødelagt av Nebukadnesar

1 I det ellefte året, på den første dagen i måneden, kom Herrens ord til meg, og det lød så:

2 Menneskesønn! Fordi Tyrus sier om Jerusalem: Ha, ha! Den er brutt i stykker, denne folkenes port! Den er flyttet til meg, jeg blir rik, men den er ødelagt!

3 - derfor sier Herren Herren: Se, jeg kommer over deg, Tyrus. Jeg fører mange folk fram mot deg, likesom havet fører sine bølger fram.

4 De skal ødelegge Tyrus' murer og rive ned hennes tårn. Jeg vil feie matjorden bort av henne og gjøre henne til et nakent berg.

5 Hun skal bli til en tørkeplass for fiskegarn ute ved havet. For jeg har talt, sier Herren Herren, og hun skal bli til hærfang for folkene.

6 Og hennes døtre på fastlandet skal bli slått i hjel med sverd, og hun skal kjenne at jeg er Herren.

7 For så sier Herren Herren: Se, jeg lar Nebukadnesar, Babels konge, kongenes konge, komme mot Tyrus fra Norden med hester og vogner og ryttere og med en hær og mye folk.

8 Dine døtre på fastlandet skal han slå i hjel med sverdet, og han skal bygge skanser mot deg og kaste en voll opp mot deg og reise skjoldtak mot deg.

⁹ Sin murbrekker skal han sette mot dine murer, og dine tårn skal han bryte ned med sine våpen.

¹⁰ Hans hester er så mange at støvet av dem skal dekke deg. For larmen av ryttere og hjul og vogner skal dine murer beve, når han drar inn gjennom dine porter, som en drar inn i en hærtatt by.

¹¹ Med sine hesters hover skal han trampe ned alle dine gater. Ditt folk skal han slå i hjel med sverd, og dine sterke søyler skal synke til jorden.

¹² De skal røve ditt gods og rane dine varer og bryte ned dine murer og rive ned dine herlige hus og kaste dine steiner og ditt treverk og ditt støv ut i vannet.

¹³ Jeg gjør slutt på dine larmende sanger. Lyden av dine sitarer skal ikke høres mer.

¹⁴ Jeg vil gjøre deg til et nakent berg. Du skal bli til en tørkeplass for fiskegarn. Du skal aldri bli bygd opp igjen. For jeg, Herren, har talt, sier Herren Herren.

¹⁵ Så sier Herren Herren til Tyrus: Se, kystene skal beve ved braket av ditt fall, ved de såredes stønn og ved de mange mord midt i deg.

¹⁶ Alle havets fyrster skal stige ned fra sine troner og legge av seg sine ytterkapper og ta av seg sine fargerike klær. De skal kle seg i redsel, sitte på jorden og engstes hvert øyeblikk og fylles med skrekk når de ser deg.

¹⁷ De skal stemme i en klagesang over deg og si til deg: Hvordan er du gått til grunne? Du som hadde dine innbyggere fra havene, du, den lovpriste byen, som var så mektig på havet? Både du og dine innbyggere, som utbredte redsel for deg blant alle som bodde der?

¹⁸ Nå gripes kystlandene av redsel på den dagen du faller - kystlandene ved havet forferdes over den ende du fikk.

¹⁹ For så sier Herren Herren: Jeg gjør deg til en ødelagt by, lik de byene som det ikke lenger bor folk i. Jeg lar dypets vann stige opp over deg, så vannmassene skjuler deg.

²⁰ Jeg lar deg fare ned likesom de som farer ned i graven, til fortidens folk. Jeg lar deg bo i dødsrikets land, i ruiner fra eldgammel tid, likesom de som farer ned til graven, for at ingen mer skal bo i deg. Men jeg vil gjøre herlige ting i de levendes land.

²¹ Til en forferdelse vil jeg gjøre deg, og du skal ikke mer være til. De skal lete etter deg, men aldri i evighet finne deg, sier Herren Herren.

Esekiel 27

Klagesang over Tyrus

¹ Herrens ord kom til meg, og det lød så:

- ² Og du, menneskesønn! Stem i en klagesang over Tyrus!
- ³ Si til Tyrus, som bor ved havets innløp, som handler med folkene på mange kyster: Så sier Herren Herren: Tyrus! du sier: Jeg er fullkommen i skjønnhet!
- ⁴ Midt i havet er dine grenser. Dine bygningsmenn gjorde din skjønnhet fullkommen.
- ⁵ Av syresser fra Senir bygde de plankeverket hos deg. Sedrer fra Libanon hentet de for å gjøre mast på deg.
- ⁶ Av eiketrær fra Basan laget de dine årer. Dine rorbenker laget de av elfenben, innlagt i buksbom fra Kittims øyer.
- ⁷ Fint fargerikt lin fra Egypt var det du foldet ut som ditt flagg. Blå og rød purpur fra Elisja-kysten var ditt soltelt.
- ⁸ Folk fra Sidon og Arvad var dine rorskarer. De kloke menn som fantes hos deg, Tyrus, var dine styrmenn.
- ⁹ Gebals eldste og dets kloke menn var hos deg og bøtte dine skader. Alle havets skip og sjøfolk var hos deg og handlet med deg.
- ¹⁰ Menn fra Persia og Lud og Put gjorde krigstjeneste i din hær. Skjold og hjelm hengte de opp i deg, de ga deg glans.
- ¹¹ Arvads sønner sto med din egen hær på dine murer rundt omkring, og djerne menn på dine tårn. Sine skjold hengte de opp rundt omkring på dine murer. De gjorde din skjønnhet fullkommen.
- ¹² Tarsis handlet med deg fordi du var rik på all slags gods. Med sølv, jern, tinn og bly betalte de dine varer.
- ¹³ Javan, Tubal og Mesjek drev handel med deg. Med mennesker og kobberkar betalte de dine varer.
- ¹⁴ Togarma-folket betalte dine varer med vognhester og ridehester og muldyr.
- ¹⁵ Dedans sønner drev handel med deg. Mange kystland mottok varer av din hånd, elfenben og ibenholt ga de deg til betaling.
- ¹⁶ Syria handlet med deg fordi du var rik på alle slags kunstarbeider, med karfunkler, purpur og fargerikt tøy og fint lin og koraller og rubiner betalte de dine varer.
- ¹⁷ Juda og Israels land drev handel med deg. Med hvete fra Minnit og søte kaker og honning og olje og balsam betalte de dine varer.
- ¹⁸ Damaskus handlet med deg fordi du var rik på alle slags kunstarbeider, på all slags gods. De kom med vin fra Helbon og hvit ull.
- ¹⁹ Vedan og Javan fra Usal betalte dine varer, så skinnende jern, kassia og kalmus kom i din handel.

- ²⁰ Dedan handlet med deg med dekkener til å ri på.
- ²¹ Arabia og alle Kedars fyrster mottok varer av din hånd. Med lam og værer og bukker handlet de med deg.
- ²² Sjebas og Ramas kjøpmenn drev handel med deg. Med beste slag av allslags velluktende urter og med allslags kostbare steiner og gull betalte de dine varer.
- ²³ Karan og Kanne og Eden, Sjebas kjøpmenn, Assur og Kilmad handlet med deg.
- ²⁴ De handlet med deg med prektige klær, med kapper av purpurfargede og broderte tøyer og med hele skatter av tvunnet, mangefarget garn, med tvunne og sterke snorer på ditt marked.
- ²⁵ Tarsis-skip var dine karavaner. De drev din handel, og du ble fylt og overmåte rik, der du lå midt ute i havet.
- ²⁶ På store vann førte dine rorskarer deg ut - østavinden knuser deg midt i havet.
- ²⁷ Ditt gods og dine varer, din handel, dine sjøfolk og dine styrmenn, de som bøter dine skader, og de som driver din handel, alle de krigsmenn du har hos deg, og hele det mannskapet du har om bord, skal falle midt ute i havet på den dagen du faller.
- ²⁸ Ved lyden av dine styrmenns skrik skal dine marker beve.
- ²⁹ De skal stige ut av sine skip, alle de som sitter ved årene, sjøfolkene og alle styrmenn på havet. De skal gå i land.
- ³⁰ De skal bryte ut i jammerrop over deg. De skal kaste støv på sine hoder og velte seg i asken.
- ³¹ De skal rake seg skallet for din skyld og binde sekk om seg. Og de skal gråte over deg i bitter sorg, med bitter veklage.
- ³² I sin jammer skal de stemme i en klagesang over deg og si: Hvem er lik Tyrus, den byen som nå er blitt taus, der den ligger midt ute i havet?
- ³³ Da dine varer kom inn fra havene, mettet du mange folkeslag. Med alt ditt gods og alle dine varer gjorde du jordens konger rike.
- ³⁴ Nå, da du er knust og er sunket i havets dyp, er dine varer og hele ditt mannskap gått til bunns med deg.
- ³⁵ Alle de som bor i kystlandene, skal bli forferdet over deg, og deres konger skal gyse med redsel i sine ansikter.
- ³⁶ Kjøpmennene rundt om blant folkene skal spotte over deg. En redsel er du blitt, og du er blitt borte - for evig tid.

Esekiel 28

Dom over kongen i Tyrus

- 1** Herrens ord kom til meg, og det lød så:
- 2** Menneskesønn! Si til fyrsten i Tyrus; Så sier Herren Herren: Ditt hjerte opphøyer seg, og du sier: Jeg er en gud! Jeg sitter på et gudesete midt ute i havet! - Men du er et menneske og ikke en gud. Likevel setter du ditt hjerte likt med en guds hjerte.
- 3** Ja, du er visere enn Daniel, intet skjult er dunkelt for deg.
- 4** Ved din visdom og forstand har du vunnet deg rikdom og samlet gull og sølv i dine skattkamre.
- 5** Ved din store klokskap i handel har du økt din rikdom, og ditt hjerte opphøyet seg for din rikdoms skyld.
- 6** Derfor sier Herren Herren: Fordi du har satt ditt hjerte likt med en guds hjerte,
- 7** se, derfor lar jeg fremmede komme over deg, de grusomste blant folkene. De skal dra sine sverd mot din strålende visdom og vanhellige din glans.
- 8** I graven skal de støte deg ned, og du skal dø en voldsom død, midt ute i havet.
- 9** Vil du vel da si til din banemann: Jeg er en gud! - enda du er et menneske og ikke en gud, du som er i din drapsmanns vold?
- 10** Som de uomskårne dør, skal du dø ved fremmedes hånd. For jeg har talt, sier Herren Herren.

Klagesang over kongen i Tyrus

- 11** Og Herrens ord kom til meg, og det lød så:
- 12** Menneskesønn! Stem i en klagesang over Tyrus' konge, og si til ham: Så sier Herren Herren: Du var seglet på den velordnede bygning, full av visdom og fullkommen i skjønnhet!
- 13** I Eden, Guds hage, bodde du. Kostbare steiner dekket deg: karneol, topas, diamant, krysolitt, onyks, jaspis, safir, karfunkel og smaragd, og gull. Tamburiner og fløyter var i fullt arbeid hos deg. Den dagen du ble skapt, sto de rede.
- 14** Du var en salvet kjerub med dekkende vinger, og jeg satte deg på Guds hellige fjell. Der gikk du omkring blant skinnende steiner.
- 15** Ustraffelig var du i din ferd fra den dagen du ble skapt, til det ble funnet urettferdighet hos deg.

16 Ved din store handel ble ditt indre fylt med urett, og du syndet. Så vanhelliget jeg deg og drev deg bort fra Guds fjell. Jeg gjorde deg til intet, du salvede kjerub, så du ikke mer fikk være blant de skinnende steiner.

17 Ditt hjerte opphøyet seg for din skjønnhets skyld. Du ødela din visdom på grunn av din glans. Jeg kastet deg til jorden, jeg la deg ned for kongers ansikt, slik at de kunne se på deg med lyst.

18 Ved dine mange misgjerninger, ved din urettferdige handel, vanhelliget du dine helligdommer. Derfor lar jeg ild gå ut fra deg, og den skal fortære deg. Jeg gjør deg til aske på jorden for alle deres øyne som ser deg.

19 Alle de som kjente deg blant folkene, er forferdet over deg. En redsel er du blitt, og du er blitt borte - for evig tid.

Dom over Sidon

20 Og Herrens ord kom til meg, og det lød så:

21 Menneskesønn! Vend ditt ansikt mot Sidon og profeter mot henne.

22 Du skal si: Så sier Herren Herren: Se, jeg kommer over deg, Sidon, og jeg vil herliggjøre meg på deg. De skal kjenne at jeg er Herren, når jeg holder dom over byen og helliger meg på den.

23 Jeg vil sende pest og blod over den på dens gater. Drepte menn skal falle der for et sverd som kommer over den fra alle kanter. Og de skal kjenne at jeg er Herren.

Israel skal føres tilbake til sitt land

24 Det skal ikke mer være noen stikkende torn eller brennende tistel for Israels hus blant alle dem som bor rundt omkring dem, og som forakter dem. De skal kjenne at jeg er Herren Herren.

25 Så sier Herren Herren: Når jeg samler Israels hus fra de folkene som de er spredt blant, da vil jeg hellige meg på dem for folkenes øyne. Og de skal bo i sitt land, det som jeg ga min tjener Jakob.

26 De skal bo trygt der og bygge hus og plante vingårder. De skal bo trygt, mens jeg holder dom over alle dem som bor rundt omkring dem, og som forakter dem. Og de skal kjenne at jeg, Herren, er deres Gud.

Esekiel 29

Domsord over Egypt

1 I det tiende året, i den tiende måneden, på den tolvte dagen i måneden, kom Herrens ord til meg, og det lød så:

2 Menneskesønn! Vend ditt ansikt mot farao, kongen i Egypt, og pro-feter mot ham og mot hele Egypt!

- ³ Tal og si: Så sier Herren Herren: Se, jeg kommer over deg, farao, konge i Egypt, du det store sjøuhyre, som ligger midt i dine elver, og som sier: Min elv tilhører meg, jeg har selv skapt den!
- ⁴ Jeg vil legge kroker i kjevene på deg og la fiskene i dine elver henge fast i dine skjell, og jeg vil dra deg opp av dine elver, både deg og fiskene i dine elver, som henger fast i dine skjell.
- ⁵ Jeg vil kaste deg ut i ørkenen, både deg og alle fiskene i dine elver. På marken skal du falle. Du skal ikke samles og ikke sankes. Jeg gir deg til føde for jordens dyr og himmelens fugler.
- ⁶ Alle som bor i Egypt skal kjenne at jeg er Herren, fordi de har vært en rørstav for Israels hus.
- ⁷ Når de tar deg i hånden, så knekkes du og kløver hånden på dem alle. Og når de støtter seg på deg, brytes du i stykker og får hoftene på dem alle til å vakle.
- ⁸ Derfor sier Herren Herren: Se, jeg lar sverd komme over deg, og jeg vil utrydde både folk og fe hos deg.
- ⁹ Landet Egypt skal bli til en ørken, et øde land. Og de skal kjenne at jeg er Herren, fordi han sa: Elven hører meg til, jeg har skapt den!
- ¹⁰ Se, derfor kommer jeg over deg og dine elver. Og jeg vil gjøre landet Egypt til en øde ørken, full av grusdynger, fra Migdol til Syene og like til Etiopias grense.
- ¹¹ Ingen menneskefot skal fare fram der, og ingen fefot skal fare fram der, og det skal ikke reise seg igjen på førti år.
- ¹² Jeg vil gjøre landet Egypt til en ørken blant ødelagte land. Dets byer skal ligge øde blant ødelagte byer i førti år. Og jeg vil spre egypterne blant folkene og spre dem ut i landene.
- ¹³ For så sier Herren Herren: Når førti år er gått, vil jeg samle egypterne fra de folkene som de var spredt iblant.
- ¹⁴ Jeg vil gjøre ende på Egypts fangenskap og føre dem tilbake til landet Patros, det landet som de stammer fra. Der skal de være et uanselig kongerike.
- ¹⁵ Det skal være ringere enn andre kongeriker og ikke mer opphøye seg over folkene. Jeg vil gjøre dem fåtallige, så de ikke skal herske over folkene.
- ¹⁶ For Israels hus skal det ikke mer være en tilflukt, som minner meg om deres misgjerning, når de vender seg til dem. Og de skal kjenne at jeg er Herren Herren.

Egypt skal gis til Nebukadnesar

¹⁷ I det tjuesjuende året, i den første måneden, på den første dagen i måneden, kom Herrens ord til meg, og det lød så:

¹⁸ Menneskesønn! Nebukadnesar, Babels konge, har latt sin hær utføre et svært arbeid mot Tyrus. Hvert hode er skallet og hver skulder slitt. Men lønn har han og hans hær ikke fått av Tyrus for det arbeidet han har gjort for det.

¹⁹ Derfor sier Herren Herren: Se, jeg gir landet Egypt til Nebukadnesar, Babels konge. Han skal føre bort dets rikdom og rane og røve alt det som er å rane og røve. Det skal hans hær ha til lønn.

²⁰ Som lønn for det arbeidet han har utført, gir jeg ham landet Egypt. For de har arbeidet for meg, sier Herren Herren.

²¹ Den samme dagen vil jeg la et horn vokse opp for Israels hus, og jeg vil gi deg en opplatt munn midt iblant dem. Og de skal kjenne at jeg er Herren.

Esekiel 30

Egyptas støtter skal falle

¹ Og Herrens ord kom til meg, og det lød så:

² Menneskesønn! Profeter og si: Så sier Herren Herren: Jamre dere! Ve oss, for en dag!

³ For nær er dagen! Ja, nær er Herrens dag! En dag med skyer, en dommens tid for folkene skal den være.

⁴ Det skal komme et sverd mot Egypt. Etiopia skal vri seg i angst, når drepte menn faller i Egypt. Hennes rikdom skal føres bort, og hennes grunnvoller skal brytes ned.

⁵ Etiopiere og folk fra Put og Lud og alt blandingsfolket og kubeere og forbundslandets sønner skal sammen med dem falle for sverdet.

⁶ Så sier Herren: Egyptas støtter skal falle, hennes stolte makt skal synke sammen. Fra Migdol til Syene skal de falle for sverdet der, sier Herren Herren.

⁷ Det skal ligge øde blant ødelagte land, og dets byer skal ligge blant ødelagte byer.

⁸ Og de skal kjenne at jeg er Herren, når jeg setter ild på Egypt, og alle hennes hjelpere blir knust.

⁹ Den dagen skal sendebud fra meg dra ut på skip for å forferde Etiopia i dets trygghet. Det skal vri seg i angst, som på Egypts dag. For se, den kommer!

¹⁰ Så sier Herren Herren: Jeg vil gjøre ende på Egyptas larmende hop ved Nebukadnesar, Babels konge.

11 Han og hans folk med ham, de grusomste blant folkene, skal føres dit for å ødelegge landet. De skal dra sine sverd mot Egypt og fylle landet med drepte menn.

12 Jeg vil la elvene tørkes ut, og selge landet i onde menneskers hånd. Jeg vil ødelegge landet og alt som er i det, ved fremmedes hånd. Jeg, Herren, har talt.

Herren vil holde dom over Egypt

13 Så sier Herren Herren: Jeg vil tilintetgjøre de motbydelige avgudene og utrydde de falske gudene i Memfis. Det skal aldri mer oppstå noen fyrste i landet Egypt, og jeg vil la det falle frykt over landet Egypt.

14 Jeg vil ødelegge Patros og sette ild på Soan, og jeg vil holde dom over No.

15 Jeg vil utøse min harme over Sin, Egypts sterke vern. Jeg vil utrydde den larmende hopen i No.

16 Jeg vil sette ild på Egypt. Sin skal skjelve og beve. No skal bli inntatt. Memfis skal bli overfalt av fiender ved høylys dag.

17 Avens og Pibesets unge menn skal falle for sverdet, og de selv skal gå i fangenskap.

18 I Taphanhes skal dagen bli mørk, når jeg der bryter i stykker Egypts åk, og det er ute med dets stolte makt. Selv skal det dekkles av en sky, og dets døtre skal gå i fangenskap.

19 Jeg vil holde dom over Egypt. Og de skal kjenne at jeg er Herren.

20 I det ellevte året, i den første måneden, på den sjuende dagen i måneden, kom Herrens ord til meg, og det lød så:

21 Menneskesønn! Jeg har brutt i stykker egypterkongen faraos arm. Og se, den er ikke blitt forbundet. Ingen har brukt legemidler eller lagt forbindelse på, så den kunne bli sterk nok til å gripe sverdet.

22 Derfor sier Herren Herren: Se, jeg kommer over farao, kongen i Egypt, og jeg vil brette i stykker hans armer, både den sterke og den som er brukket, og jeg vil la sverdet falle ut av hans hånd.

23 Jeg vil spre egypterne blant folkene og strø dem ut i landene.

24 Jeg vil styrke Babel-kongens armer og legge mitt sverd i hans hånd. Men faraos armer vil jeg brette. Han skal ligge og stønne for hans ansikt, som en hardt såret mann stønner.

25 Jeg vil gjøre Babel-kongens armer sterke, men faraos armer skal synke. Og de skal kjenne at jeg er Herren, når jeg legger mitt sverd i Babel-kongens hånd, og han rekker det ut mot landet Egypt.

26 Jeg vil spre egypterne blant folkene og strø dem ut i landene. Og de skal kjenne at jeg er Herren.

Esekiel 31

Budskap til farao

1 I det ellevte året, i den tredje måneden, på den første dagen i måneden, kom Herrens ord til meg, og det lød så:

2 Menneskesønn! Si til farao, kongen i Egypt, og til hans larmende hop: Hvem er du lik i din storhet?

3 Se, Assur var en seder på Libanon med vakre greiner, en skyggefull skog og høy av vekst, og hans krone nådde opp mellom skyene.

4 Vannet gjorde ham stor, vanddypet gjorde ham høy. Elven gikk rundt om det stedet hvor han var plantet, og sendte sine vannløp ut til alle markens trær.

5 Derfor ble han høyere av vekst enn alle markens trær. Han fikk mange greiner og lange kvister, fordi det var så rikelig med vann der han bredte seg ut.

6 På hans kvister bygde alle himmelens fugler rede, og under hans greiner fødte alle markens dyr sine unger. I hans skygge bodde alle de forskjellige folkeslag.

7 Han var fager i sin storhet, med sine lange greiner. For ved hans rot var det rikelig med vann.

8 Sedrene i Guds hage stilte ikke ham i skyggen. Sypresser var ikke å ligne med hans kvister, og lønnetrær var ikke som hans greiner. Ikke noe tre i Guds hage var å ligne med ham i skjønnhet.

9 Vakker hadde jeg gjort ham i hans rikdom på greiner, og alle Edens trær i Guds hage misunte ham.

10 Derfor, så sier Herren Herren: Fordi han er blitt så høy av vekst og har strakt sin krone opp mellom skyene, og han er blitt overmodig fordi han er blitt så høy,

11 så gir jeg ham i hendene på folkenes hersker, så han kan gjøre med ham som han vil. For hans ugudelighets skyld drev jeg ham ut.

12 Og fremmede, de grusomste blant folkene, hogg ham ned og lot ham ligge. På fjellene og i alle daler falt hans kvister. Og hans greiner ble brukket ved alle landets bekker. Alle jordens folk steg ned fra hans skygge og lot ham ligge.

13 På hans falne stamme slo alle himmelens fugler seg ned, og alle markens dyr var ved hans greiner,

14 for at ingen trær som vokser ved vann, skal bli overmodige av sin vekst og strekke sin krone opp mellom skyene, og for at de sterkeste av dem, alle de som suger vann i seg, ikke skal stå der i sin høyde. For de er alle sammen overgitt til døden og må ned til dødsrikets land, blant menneskenes barn, til dem som har fart ned i graven.

15 Så sier Herren Herren: Den dagen han for ned til dødsriket, lot jeg vanddypet sørge. Jeg dekket det til for hans skyld. Jeg stanset dets strømmen, og mange vann ble holdt tilbake. Jeg kledde Libanon i sort for hans skyld, for alle markens trær tørket bort for hans skyld.

16 Ved braket av hans fall fikk jeg folkeslag til å skjelve, da jeg lot ham fare ned i dødsriket sammen med dem som farer ned i graven. Da ble de trøstet i dødsrikets land alle Edens trær, de beste og fagreste på Libanon, alle de som hadde suget vann til seg.

17 Også de for sammen med ham ned i dødsriket, til dem som var drept med sverdet. For som hans arm hadde de sittet i hans skygge midt iblant folkene.

18 Hvem er da du lik i herlighet og storhet blant Edens trær? - Så skal du da bli støtt ned sammen med Edens trær til dødsrikets land. Midt blant uomskårne skal du ligge, sammen med dem som er drept med sverdet. Slik skal det gå farao og hele hans larmende hop, sier Herren Herren.

Esekiel 32

En klagesang over farao

1 I det tolvte året, i den tolvte måneden, på den første dagen i måneden, kom Herrens ord til meg, og det lød så:

2 Menneskesønn! Stem i en klagesang over farao, kongen i Egypt, og si til ham: Du ville være en ung løve blant folkene, og så var du som sjøhyret i havet. Du for fram i dine elver og gjorde vannet grumset med føttene og gjorde elvene mudret.

3 Så sier Herren Herren: Derfor vil jeg spenne mitt garn over deg ved skarer av mange folk, og de skal dra deg opp i min not.

4 Jeg vil kaste deg på land og slenge deg bort på marken, og jeg vil la alle himmelens fugler slå ned på deg, og dyrene på hele jorden mette seg med deg.

5 Jeg vil kaste ditt kjøtt opp på fjellene og fylle dalene med din store kropp.

6 Jeg vil vanne landet med strømmen av ditt blod helt opp til fjellene, og bekkeleiene skal fylles med deg.

7 Når jeg slokker deg, vil jeg dekke himmelen og kle dens stjerner i sort. Solen vil jeg dekke til med skyer, og månen skal ikke la sitt lys skinne.

⁸ Alle skinnende lys på himmelen vil jeg kle i sort for din skyld, og jeg vil legge mørke over ditt land, sier Herren Herren.

⁹ Jeg vil vekke sorg i mange folkeslags hjerter, når jeg lar meldingen om din undergang komme ut blant folkene, i land som du ikke kjenner.

¹⁰ Jeg vil gjøre mange folk forferdet over deg, og deres konger skal gyse av redsel over deg, når jeg svinger mitt sverd for øynene på dem, og de skal beve hvert øyeblikk, hver for sitt liv, på den dagen du faller.

¹¹ For så sier Herren Herren: Babel-kongens sverd skal komme over deg.

¹² Jeg vil la hele din hop falle for kjempers sverd - de er alle sammen de grusomste blant folkene. De skal ødelegge det som Egypt er stolt av, og hele dets larmende hop skal bli tilintetgjort.

¹³ Jeg vil utrydde alt kveget, som har beitet ved de mange vann. Ingen menneskefot skal mer gjøre dem grumset, og ingen klov skal mer gjøre dem grumset.

¹⁴ Da vil jeg la vannene bli klare og elvene flyte som olje, sier Herren Herren,

¹⁵ når jeg gjør landet Egypt til en ørken, så landet ligger øde og tomt, og jeg slår ned alle dem som bor der. De skal kjenne at jeg er Herren.

¹⁶ Dette er en klagesang, og den skal bli sunget, folkenes døtre skal synge den. Om Egypt og hele den larmende hopen der skal de synge den, sier Herren Herren.

¹⁷ I det tolvte året, på den femtende dagen i måneden, kom Herrens ord til meg, og det lød så:

¹⁸ Menneskesønn! Syng en gravsang over den larmende hopen i Egypt og la den fare ned. Hun og mektige folkeslags døtre skal fare ned til jordens lavere deler sammen med dem som farer ned i graven.

¹⁹ Overgår du noen i skjønnhet? Far ned og legg deg hos de uomskårne!

²⁰ Midt blant dem som er drept med sverdet, skal de falle. Sverdet er dratt. De drar av sted med henne og med alle hennes skarer!

²¹ Kjempenes høvdinger taler midt ut fra dødsriket om farao og hans hjelpere: De har fart ned, de ligger der, de uomskårne, drept med sverdet.

²² Der er Assur og hele hans skare, rundt om ham er hans graver. Alle sammen er drept, falt for sverdet.

²³ Hans graver er lagt i hulens dypeste bunn, og hans skare er rundt omkring hans grav. Alle sammen er drept, falt for sverdet, de som utbredte redsel i de levendes land.

²⁴ Der er Elam og hele hans hop rundt omkring hans grav. Alle sammen er drept, falt for sverdet. Som uomskårne for de ned til dødsrikets land. De hadde utbredt redsel for seg i de levendes land, og de bar sin skam sammen med dem som farer ned i graven.

²⁵ Midt blant drepte menn er det redet et leie for ham med hele hans hop. Rundt omkring ham er hans graver. Alle sammen er uomskårne, drept med sverdet, fordi redsel for dem var utbredt i de levendes land. Og de bar sin skam sammen med dem som farer ned i graven. Midt blant drepte menn ble han lagt.

²⁶ Der er Mesjek-Tubal og hele hans hop. Rundt omkring ham er hans graver. Alle sammen er uomskårne, drept med sverdet, fordi de hadde utbredt redsel for seg i de levendes land.

²⁷ Skulle de da ikke ligge hos kjemper, hos dem som er falt blant de uomskårne, som for ned til dødsriket med sine krigsvåpen, og deres sverd ble lagt under deres hoder? Deres misgjerning tyngtet på deres ben, for som kjemper var de til redsel i de levendes land.

²⁸ Og du, midt iblant uomskårne skal du være knust og ligge hos dem som er drept med sverdet.

²⁹ Dit er Edom kommet, hans konger og alle hans fyrster, som tross sitt velde er lagt sammen med dem som er drept med sverdet. De skal ligge hos uomskårne og hos dem som farer ned i graven.

³⁰ Dit er Nordens fyrster kommet alle sammen, og alle sidonierne, som for ned med de drepte og ble til skamme tross den redsel folk hadde hatt for dem for deres veldes skyld. De ligger uomskårne hos dem som var drept med sverdet. De bar sin skam sammen med dem som farer ned i graven.

³¹ Farao skal se dem, og han skal trøste seg over hele sin larmende hop. Drept med sverdet er farao og hele hans hær, sier Herren Herren.

³² For jeg lot ham spre skrekk i de levendes land, men han skal legges midt iblant de uomskårne, hos dem som er drept med sverdet, farao selv og hele hans larmende hop, sier Herren Herren.

Esekiel 33

Esekiels kall til å være vekter for Israel

¹ Herrens ord kom til meg, og det lød så:

² Menneskesønn! Tal til ditt folks barn og si til dem: Når jeg lar sverdet komme over et land, og landets folk tar ut blant seg en mann og setter ham til vekter for seg,

³ og han ser sverdet komme over landet og blåser i hornet og advarer folket,

⁴ men den som hører hornets klang, ikke lar seg advare, og sverdet kommer og tar ham bort, da skal hans blod komme over hans eget hode.

⁵ Han hørte hornets klang, men lot seg ikke advare. Hans blod skal komme over ham selv. Men hadde han latt seg advare, så hadde han berget sitt liv.

⁶ Men når vekteren ser sverdet komme og ikke blåser i hornet, og folket ikke blir advart, og sverdet kommer og tar bort noen av dem, da blir han tatt bort for sin misgjernings skyld, men hans blod vil jeg kreve av vekterens hånd.

⁷ Og du, menneskesønn! Til vekter har jeg satt deg for Israels hus. Når du hører et ord av min munn, skal du advare dem fra meg.

⁸ Når jeg sier til den ugudelige: Du ugudelige, du skal visselig dø! - og du ikke taler og advarer den ugudelige for hans ferd, da skal han, den ugudelige, dø for sin misgjernings skyld. Men hans blod vil jeg kreve av din hånd.

⁹ Men når du har advart den ugudelige for hans ferd, at han skal vende om fra den, men han ikke vender om fra sin ferd, da skal han dø for sin misgjernings skyld, men du har reddet din sjel.

Den som omvender seg, skal leve

¹⁰ Og du, menneskesønn! Si til Israels hus: Slik sier dere: Våre overtredelser og synder tynger på oss, og for deres skyld visner vi bort. Hvordan kan vi da leve?

¹¹ Si til dem: Så sant jeg lever, sier Herren Herren: Jeg har ikke behag i den ugudeliges død, men i at den ugudelige vender om fra sin ferd og lever. Vend om, vend om fra deres onde veier! Hvorfor vil dere dø, Israels hus?

¹² Og du, menneskesønn! Si til ditt folks barn: Den rettferdiges rettferdighet skal ikke frelse ham på den dagen han synder, og den ugudelige skal ikke omkomme for sin ugudelighets skyld på den dagen han vender om fra sin ugudelighet, og den rettferdige skal ikke kunne leve ved sin rettferdighet på den dagen han synder.

¹³ Når jeg sier om den rettferdige: Han skal visselig leve! - og han setter sin lit til sin rettferdighet og gjør urett, da skal ingen av hans rettferdige gjerninger tilregnes ham, men for den uretts skyld som han har gjort, for den skal han dø.

¹⁴ Og når jeg sier til den ugudelige: Du skal visselig dø! - og han vender om fra sin synd og gjør rett og rettferdighet,

¹⁵ så han, den ugudelige, gir pant tilbake, godtgjør det han har røvet, følger livets bud, så han ikke gjør urett, da skal han visselig leve, han skal ikke dø.

¹⁶ Ingen av de syndene som han har gjort, skal tilregnes ham. Rett og rettferdighet har han gjort, han skal visselig leve.

17 Og ditt folks barn sier: Herrens vei er ikke rett! - Men det er deres egen vei som ikke er rett.

18 Når den rettferdige vender om fra sin rettferdighet og gjør urett, da skal han dø.

19 Og når den ugudelige vender om fra sin ugudelighet og gjør rett og rettferdighet, da skal han leve.

20 Og enda sier dere: Herrens vei er ikke rett! Jeg vil dømme dere, Israels hus, hver etter hans ferd.

Jerusalem er tatt

21 I det tolvte året etter at vi var bortført, i den tiende måneden, på den femte dagen i måneden, kom det en flyktning fra Jerusalem til meg og sa: Byen er inntatt!

22 Og Herrens hånd var over meg om kvelden, før flyktningen kom, og han åpnet min munn, før han kom til meg om morgenen. Min munn ble åpnet og jeg var ikke lenger målløs.

23 Og Herrens ord kom til meg, og det lød så:

24 Menneskesønn! De som bor blant grushaugene der borte i Israels land, sier så: Abraham var bare én, og han fikk landet i eie. Vi er mange, vi har fått landet til eiendom.

25 Si derfor til dem: Så sier Herren Herren: Dere eter kjøtt med blodet i og løfter deres øyne til deres motbydelige avguder og utøser blod - og dere skulle eie landet?

26 Dere setter deres lit til sverdet! Dere gjør avskyelige ting, og krenker hverandres koner - og dere skulle eie landet?

27 Så skal du si til dem: Så sier Herren Herren: Så sant jeg lever, de som bor langs grushaugene, skal visselig falle for sverdet. Og den som er ute på marken, ham gir jeg til føde for de ville dyr. Og de som er i fjellborgene og i hulene, skal dø av pest.

28 Jeg vil gjøre landet til en ørken, en ødemark, og det skal være ute med dets stolte makt. Fjellene i Israel skal ligge øde, så ingen ferdes der.

29 Og de skal kjenne at jeg er Herren, når jeg gjør landet til en ørken, en ødemark, på grunn av alt det avskyelige som de har gjort.

30 Og du, menneskesønn! Ditt folks barn taler sammen om deg ved veggene og i husdørene, og alle sier de til hverandre: Kom og hør hva det er for et ord som kommer fra Herren!

31 Så kommer de til deg i store skarer. De setter seg foran deg som mitt folk og hører dine ord, men de lever ikke etter dem. Med sin munn taler de mye om kjærlighet. Men deres hjerte har lyst til urettferdig vinning.

32 Se, du er for dem som en som synger kjærlighetsviser, en som har vakker røst og er dyktig til å spille på et instrument. De hører dine ord, men de lever ikke etter dem.

33 Men når det kommer - og komme skal det, da skal de kjenne at en profet har vært midt iblant dem.

Esekiel 34

Israels dårlige hyrder

1 Herrens ord kom til meg, og det lød så:

2 Menneskesønn! Profeter mot Israels hyrder. Profeter og si til dem, til hyrdene: Så sier Herren Herren: Ve Israels hyrder, som røkter seg selv! Er det ikke hjorden hyrdene skal røkte?

3 Dere eter fett, og dere kler dere med ullen. Det fete slakter dere, hjorden røkter dere ikke.

4 Det svake har dere ikke styrket, det syke har dere ikke lagt. Det som er brutt ned har dere ikke forbundet, det bortdrevne har dere ikke ført tilbake, og det fortapte har dere ikke oppsøkt. Men med vold og med hardhet har dere hersket over dem.

5 Slik ble de spredt, fordi de ikke hadde noen hyrde. De ble til rov for alle markens ville dyr, og ble spredt.

6 Så farer min hjord vill. På alle fjell og på hver høy bakke og over hele landet er min hjord spredt. Det er ingen som spør, og ingen som leter etter dem.

7 Hør derfor Herrens ord, dere hyrder!

8 Så sant jeg lever, sier Herren Herren: Sannelig, siden min hjord er blitt til rov, og den er blitt til føde for alle markens villdyr, da den var uten hyrde, og mine hyrder ikke spurte etter min hjord, men hyrdene røktet seg selv og ikke røktet min hjord -

9 derfor, dere hyrder, hør Herrens ord!

10 Så sier Herren Herren: Se, jeg kommer over hyrdene og vil kreve min hjord av deres hånd og la dem slutte å røkte hjorden, så hyrdene ikke mer skal røkte seg selv. Jeg vil redde min hjord av deres munn, så de ikke skal være til føde for dem.

Herren vil selv være hyrde

11 For så sier Herren Herren: Se, jeg kommer og vil spørre etter min hjord og se til dem.

12 Som en hyrde ser til sin hjord på den dagen han er iblant sine spredte får, slik vil jeg se til mine får og redde dem fra alle de stedene hvor de ble spredt den dagen det var skyer og skodde.

13 Jeg vil føre dem ut fra folkene og samle dem fra landene og føre dem til deres eget land. Og jeg vil røkte dem på Israels fjell, i dalene og på alle de stedene i landet hvor de bor.

14 På en god beitemark vil jeg la dem beite, på Israels høye fjell skal deres havnegang være. Der skal de hvile på en god havnegang, og på en fet beitemark skal de beite på Israels fjell.

15 Jeg vil selv være hyrde for min hjord og selv la den hvile, sier Herren Herren.

16 De fortapte vil jeg oppsøke, og de bortdrevne vil jeg føre tilbake, og de nedbrutte vil jeg forbinde, og de syke vil jeg styrke. Men det fete og det sterke vil jeg ødelegge. Jeg vil røkte dem slik som rett er.

17 Og dere, min hjord! Så sier Herren Herren: Se, jeg dømmer mellom får og får, mellom værere og bukker.

18 Er det ikke nok med at dere får beite på den beste beitemarken, siden dere trår ned resten av beitemarken med føttene? Er det ikke nok at dere får drikke det klare vannet, siden dere gjør resten grumset med føttene?

19 Og min hjord - skal den ete det som dere har trampet ned med føttene, og drikke det som er gjort grumset med føttene?

20 Derfor sier Herren Herren så til dem: Se, jeg kommer og vil dømme mellom de fete og de magre fårene.

21 Fordi dere støter alle de svake bort med side og bog, og stanger dem med hornene, til dere får spredt dem og drevet dem ut,

22 så vil jeg frelse min hjord, og de skal ikke mer være til rov. Og jeg vil dømme mellom får og får.

En konge av Davids hus (Messias)

23 Jeg vil oppreise én hyrde over dem, og han skal røkte dem - min tjener David. Han skal røkte dem. Han skal være deres hyrde.

24 Og jeg, Herren, vil være deres Gud, og min tjener David skal være fyrste blant dem. Jeg, Herren, har talt.

25 Jeg vil gjøre en fredspakt med dem og utrydde villdyrene av landet. De skal bo trygt i ørkenen og sove i skogene.

²⁶ Jeg vil gjøre dem og landet omkring min haug til en velsignelse. Jeg vil sende regn i rette tid, velsignelsens regnstrømmer skal det være.

²⁷ Markens trær skal gi sin frukt, og jorden skal gi sin grøde, og de skal bo trygt i sitt land. De skal kjenne at jeg er Herren, når jeg bryter stengene på deres åk og frir dem av hendene på dem som holdt dem i trelldom.

²⁸ De skal ikke mer være et rov for folkene, og jordens villdyr skal ikke fortære dem. De skal bo trygt, og ingen skal skremme dem.

²⁹ Og jeg vil skaffe dem en fruktbar jord som det står ry av. De skal ikke mer bli revet bort av sult i landet og ikke mer bære spott fra folkene.

³⁰ Og de skal kjenne at jeg, Herren deres Gud, er med dem, og at de, Israels hus, er mitt folk, sier Herren Herren,

³¹ og at dere, min hjord, den hjord jeg før, dere er mennesker. Jeg er deres Gud, sier Herren Herren.

Esekiel 35

Domsord mot Edom

¹ Herrens ord kom til meg, og det lød så:

² Menneskesønn! Vend ditt ansikt mot Se'ir-fjellet og profeter mot det!

³ Du skal si til det: Så sier Herren Herren: Se, jeg kommer over deg, du Se'ir-fjell, og jeg vil rekke ut min hånd mot deg og gjøre deg til en ørken, en ødemark.

⁴ Dine byer vil jeg gjøre til ruinhauger, og du selv skal bli til en ørken. Og du skal kjenne at jeg er Herren.

⁵ Fordi du bærer på et evig fiendskap og overga Israels barn i sverdets vold - i deres ulykkes tid, da den misgjerningen skjedde som førte til undergang,

⁶ derfor, så sant jeg lever, sier Herren Herren, vil jeg gjøre deg til blod, og blod skal forfølge deg. Fordi du ikke hatet blod, skal blod forfølge deg.

⁷ Jeg vil gjøre Se'ir-fjellet til en ørken, en ødemark, og utrydde av det både den som drar fram, og den som drar tilbake.

⁸ Jeg vil fylle fjellene der med drepte menn. På dine hauger og i dine daler og i alle dine bekker skal det falle menn som er drept ved sverd.

⁹ Til evige ørkener vil jeg gjøre deg, og dine byer skal ikke reise seg igjen. Dere skal kjenne at jeg er Herren.

¹⁰ Fordi du sa: De to folkene og de to landene skal bli mine, vi vil ta dem i eie, enda Herren har vært der,

11 - derfor vil jeg, så sant jeg lever, sier Herren Herren, gjøre med deg etter min vrede og etter den misunnelse du har lagt for dagen i ditt hat mot dem. Jeg skal bli kjent blant dem når jeg dømmer deg.

12 Og du skal kjenne at jeg, Herren, har hørt alle de spottordene som du har talt mot Israels fjell, da du sa: De er ødelagt, vi har fått dem for å livnære oss!

13 Dere talte overmodig mot meg med deres munn og brukte mange ord mot meg. Jeg har nok hørt det.

14 Så sier Herren Herren: Mens hele jorden gleder seg, vil jeg legge deg øde.

15 Fordi du gledet deg da Israels hus' arv ble ødelagt, så vil jeg gjøre det samme med deg. En ørken skal Se'ir-fjellet og hele Edom bli. Og de skal kjenne at jeg er Herren.

Esekiel 36

Herren vil føre Israel tilbake

1 Og du, menneskesønn! Profeter om Israels fjell og si: Hør Herrens ord, dere Israels fjell!

2 Så sier Herren Herren: Fordi fienden ropte: Ha, ha! over dere og sa: De evige hauger er blitt vår eiendom!

3 - derfor skal du profetere og si: Så sier Herren Herren: Fordi, ja, fordi de ødelegger og lengter etter å sluke dere fra alle kanter, så dere kan bli andre folks eiendom, og fordi dere er kommet på tunger og lepper og i ondt rykte blant folk,

4 derfor, dere Israels fjell, hør ordet fra Herren Herren! Så sier Herren Herren til fjellene og haugene, til bekkene og dalene og til de øde grushaugene og de forlatte byene, som er blitt til rov og til spott for de andre folkene, som bor rundt omkring,

5 derfor sier Herren Herren: Sannelig, i min brennende nidkjærhet har jeg talt mot de andre folkene og mot hele Edom, som har gjort mitt land til sin eiendom med hjertens glede og med inderlig forakt, for å drive ut dem som bor der, og plyndre det.

6 Derfor skal du profetere om Israels land og si til fjellene og haugene, til bekkene og dalene: Så sier Herren Herren: Se, jeg har talt i min nidkjærhet og i min harme: Fordi dere har båret folkenes spott,

7 derfor sier Herren Herren: Jeg har løftet min hånd og sverget: Sannelig, de folkene som bor rundt omkring dere, de skal selv lide spott.

8 Men dere, Israels fjell, dere skal strekke ut deres greiner og bære frukt for mitt folk Israel. For det skal snart komme.

⁹ For se, jeg kommer til dere. Jeg vil vende meg til dere, og dere skal bli dyrket og tilsådd.

¹⁰ Og jeg vil føre mange mennesker opp på dere, hele Israels hus. I byene skal det igjen bo folk, og ruinene skal bygges opp igjen.

¹¹ Jeg vil føre en mengde mennesker og kveg opp på dere, og de skal øke og være fruktbare. Jeg vil la det bo folk på dere som i gammel tid og gjøre enda mer vel mot dere enn i den første tiden. Og dere skal kjenne at jeg er Herren.

¹² Jeg vil la mennesker, mitt folk Israel, ferdes på dere. De skal ta deg i eie, og du skal være deres arv. Og du skal aldri mer gjøre dem barnløse.

¹³ Så sier Herren Herren: Fordi de sier til deg: Du er en menneskeeter! Du har gjort dine folk barnløse!

¹⁴ - derfor skal du aldri mer ete mennesker og ikke mer føre dine folk til fall, sier Herren Herren.

¹⁵ Jeg vil ikke mer la deg høre folkenes spott, og folkeslagenes vanære skal du ikke bære lenger. Dine egne folk skal du ikke mer føre til fall, sier Herren Herren.

Herren vil gi Israel et nytt hjerte

¹⁶ Og Herrens ord kom til meg, og det lød så:

¹⁷ Menneskesønn! Israels hus bodde i sitt land, og de gjorde det urent ved sin ferd og sine gjerninger. Som en kvinnes månedlige urenhet var deres ferd for mitt åsyn.

¹⁸ Da utøste jeg min harme over dem på grunn av det blod som de hadde utøst over landet, og fordi de hadde gjort det urent med sine motbydelige avguder.

¹⁹ Jeg spredte dem blant folkene, og de ble spredt omkring i landene. Etter deres ferd og deres gjerninger dømte jeg dem.

²⁰ Da de kom til de folkene som de kom til, vanhelliget de mitt hellige navn, og det ble sagt om dem: Dette er Herrens folk, og likevel måtte de dra ut av hans land!

²¹ Det gjorde meg ondt for mitt hellige navn, som Israels hus hadde vanhelliget blant de folkene som de var kommet til.

²² Derfor skal du si til Israels hus: Så sier Herren Herren: Ikke for deres skyld, Israels hus, gjør jeg det, men for mitt hellige navns skyld, det som dere har vanhelliget blant de folkene som dere er kommet til.

²³ Jeg vil hellige mitt store navn, som er blitt vanhelliget blant folkene, det som dere har vanhelliget blant dem. Og folkene skal kjenne at jeg er Herren, sier Herren Herren, når jeg helliger meg på dere for deres øyne.

- 24** Jeg vil hente dere fra folkene og samle dere fra alle landene, og jeg vil la dere komme til deres eget land.
- 25** Og jeg vil stenke rent vann på dere, så dere skal bli rene. Fra alle deres urenheter og fra alle deres motbydelige avguder vil jeg rense dere.
- 26** Jeg vil gi dere et nytt hjerte, og en ny ånd vil jeg gi i dere. Jeg vil ta bort steinhjertet av deres kjød og gi dere et kjødhjerte.
- 27** Min Ånd vil jeg gi inne i dere, og jeg vil gjøre det så at dere følger mine bud og holder mine lover og gjør etter dem.
- 28** Dere skal bo i det landet jeg ga deres fedre. Dere skal være mitt folk, og jeg vil være deres Gud.
- 29** Jeg vil fri dere fra alle deres urenheter. Så vil jeg kalle på kornet og gjøre grøden rik, hungersnød skal ikke komme over dere.
- 30** Jeg vil øke trærnes frukt og markens grøde, så dere ikke mer skal lide hån blant hedningefolkene på grunn av sult.
- 31** Da skal dere minnes deres onde ferd og deres gjerninger som ikke var gode. Og dere skal vemmes ved dere selv for deres misgjerninger og for deres avskyelige gjerninger.
- 32** Ikke for deres skyld gjør jeg det, sier Herren Herren, det skal dere vite! Dere skulle skjemmes og skamme dere over deres ferd, Israels hus!
- 33** Så sier Herren Herren: Den dagen jeg renser dere fra alle deres misgjerninger, vil jeg igjen la det bo folk i byene, og ruinene skal bygges opp igjen.
- 34** Det landet som var lagt øde, skal bli dyrket, det som lå der som en ørken for øynene på hver mann som gikk forbi.
- 35** Da skal de si: Dette landet som var lagt øde, er blitt som Edens hage. Og de byene som var herjet og ødelagt og revet ned, er gjenreist og har fått murer.
- 36** Og de folkene som blir igjen rundt omkring dere, skal kjenne at jeg, Herren, har bygd opp igjen det som var revet ned, og plantet det landet som var ødelagt. Jeg, Herren, har sagt det, og jeg skal gjøre det.
- 37** Så sier Herren Herren: Også i dette vil jeg bønnhøre Israels hus, så jeg gjør det for dem: Jeg vil gjøre det så rikt på folk som en saueflokk.
- 38** Som en hellig hjord, som Jerusalems hjord på dets høytider, slik skal de ødelagte byene bli fulle av menneskeskarer. Og de skal kjenne at jeg er Herren.

Esekiel 37

En dal full av tørre ben

- 1** Herrens hånd kom over meg og førte meg ved Herrens Ånd ut og satte meg ned midt i dalen. Den var full av ben.
- 2** Han førte meg rundt omkring dem, og se, de lå der i store mengder utover dalen, og de var helt tørre.
- 3** Han sa til meg: Menneskesønn! Skal disse benene bli levende? Jeg svarte: Herre Herre, du vet det!
- 4** Da sa han til meg: Profeter om disse benene og si til dem: Dere tørre ben, hør Herrens ord!
- 5** Så sier Herren Herren til disse benene: Se, jeg lar det komme ånd i dere, og dere skal bli levende.
- 6** Jeg vil legge sener på dere og la det komme kjøtt på dere og dekke dere med hud og gi ånd i dere, og dere skal bli levende. Og dere skal kjenne at jeg er Herren.
- 7** Og jeg profeterte slik som det var befalt meg. Mens jeg profeterte, hørtes det en sterk lyd. Det ble en larm, og benene nærmet seg til hverandre, hvert ben til sitt ben.
- 8** Og jeg så, og se: det kom sener og kjøtt på dem, og utenpå ble de dekket av hud. Men ånd var det ikke i dem.
- 9** Da sa han til meg: Profeter og tal til Ånden! Profeter, menneskesønn, og si til Ånden: Så sier Herren Herren: Kom, du Ånd, fra de fire vinder og blås på disse drepte mennene, så de kan bli levende!
- 10** Jeg profeterte slik som han hadde befalt meg. Og Ånden kom i dem, og de ble levende og sto opp på sine føtter - en meget, meget stor hær.
- 11** Og han sa til meg: Menneskesønn! Disse benene er hele Israels hus. Se, de sier: Våre ben er tørket inn, og vårt håp er gått til grunne. Vi er fortapt.
- 12** Profeter derfor og si til dem: Så sier Herren Herren: Se, jeg åpner deres graver, og lar dere, mitt folk, stige opp av gravene, og jeg fører dere til Israels land.
- 13** Og dere skal kjenne at jeg er Herren, når jeg åpner deres graver og lar dere, mitt folk, stige opp av gravene.
- 14** Og jeg vil gi min Ånd i dere, og dere skal bli levende. Og jeg vil bosette dere i deres land. Dere skal kjenne at jeg, Herren, har sagt det, og at jeg også vil gjøre det, sier Herren.

Israel og Juda under én konge (Messias)

- 15** Herrens ord kom til meg, og det lød så:

16 Og du, menneskesønn! Ta deg en stav og skriv på den: For Juda og for Israels barn, hans medbrødre! Og ta deg en annen stav og skriv på den: For Josef - en stav for Efra'im og hele Israels hus, hans medbrødre!

17 Og sett dem sammen, den ene til den andre, til én stav, så de blir til ett i din hånd!

18 Og når ditt folks barn sier til deg: Vil du ikke la oss få vite hva du mener med dette?

19 - da skal du si til dem: Så sier Herren Herren: Se, jeg tar Josefs stav, som er i Efra'ims hånd, og Israels stammer, hans medbrødre, og jeg legger dem til Judas stav og gjør dem til én stav, så de blir til ett i min hånd.

20 De stavene du skriver på, skal du holde i din hånd for deres øyne.

21 Si så til dem: Så sier Herren Herren: Se, jeg henter Israels barn fra de folkene som de dro bort til, og jeg vil samle dem fra alle kanter og føre dem til deres eget land.

22 Jeg vil gjøre dem til ett folk i landet, på Israels fjell, og én konge skal være konge for dem alle. De skal ikke mer være to folk og ikke mer dele seg i to riker.

23 De skal ikke mer gjøre seg urene med sine motbydelige avguder og med sine styggedommer eller med noen av sine misgjerninger. Jeg vil frelse dem fra alle deres bosteder, der de syndet, og gjøre dem rene. De skal være mitt folk, og jeg vil være deres Gud.

24 Min tjener David skal være konge over dem, og én hyrde skal det være for dem alle. Mine lover skal de følge, og mine bud skal de holde og leve etter dem.

25 De skal bo i det landet jeg ga min tjener Jakob, det som deres fedre bodde i. De skal bo i det, de og deres barn og deres barnebarn, til evig tid. Og David, min tjener, skal være deres fyrste for evig.

26 Og jeg vil slutte en fredspakt med dem - en evig pakt med dem skal det være. Jeg vil bosette dem i mitt land og la dem bli tallrike, og jeg vil sette min helligdom midt iblant dem for evig tid.

27 Min bolig skal være over dem, jeg vil være deres Gud, og de skal være mitt folk.

28 Og folkene skal kjenne at jeg er Herren, som helliger Israel, når min helligdom blir midt iblant dem til evig tid.

Esekiel 38

Gog i Magogs land skal angripe Israel

1 Herrens ord kom til meg, og det lød så:

- ² Menneskesønn! Vend ditt ansikt mot Gog i Magogs land, fyrsten over Ros, Mesjek og Tubal, og profeter imot ham!
- ³ Du skal si: Så sier Herren Herren: Se, jeg er imot deg, Gog, fyrste over Ros, Mesjek og Tubal!
- ⁴ Jeg vil vende deg om og legge kroker i dine kjever og føre deg ut med hele din hær, hester og ryttere, alle sammen prektig kledd, en stor skare med store og små skjold, alle sammen med sverd i hånd.
- ⁵ Persia, Etiopia og Libya er med dem, alle sammen med skjold og hjelm.
- ⁶ Gomer og alle dets skarer, Togarma-folket i det ytterste Norden og alle dets skarer, mange folkeslag er med deg.
- ⁷ Rust deg og gjør alt ferdig, du og alle dine skarer, som har samlet seg hos deg. Du skal være deres vokter.
- ⁸ Når lang tid er gått, skal du bli mønstret. Ved årenes ende skal du komme til et land som er frigjort fra sverdet. Dets folk er samlet fra mange folkeslag, opp på Israels fjell, som stadig hadde ligget øde. Men nå er det ført ut fra folkene, og de bor der trygt alle sammen.
- ⁹ Dit skal du dra opp. Som en storm skal du komme, som en sky skal du være til å skjule landet, du og alle dine skarer og mange folkeslag med deg.
- ¹⁰ Så sier Herren Herren: På den dagen skal tanker stige opp i ditt hjerte, og du skal tenke ut en ond plan
- ¹¹ og si: Jeg vil dra opp mot et land med åpne byer. Jeg vil komme over fredelige folk, som bor trygt, som alle sammen bor uten murer og verken har bom eller porter -
- ¹² for å rane og røve og ta hærfang, for å vende din hånd mot ruiner som er bygd opp igjen, og mot et folk som er sanket sammen fra folkene, som har samlet seg fe og gods, som bor på jordens navle.
- ¹³ Sjeba og Dedan og kjøpmennene fra Tarsis og alle deres unge løver skal si til deg: Kommer du for å rane og røve? Har du samlet dine skarer for å vinne hærfang, for å føre bort sølv og gull, for å ta fe og gods, for å vinne et stort bytte?
- ¹⁴ Derfor skal du profetere, menneskesønn, og si til Gog: Så sier Herren Herren: Se, på den tid når mitt folk Israel bor trygt, skulle du da ikke vite det?
- ¹⁵ Da skal du komme fra ditt land, fra det ytterste Norden, du og mange folkeslag med deg, alle sammen ridende på hester, en stor skare og en tallrik hær.

16 Og du skal dra opp mot mitt folk Israel som en sky og skjule landet. I de siste dager skal det skje. Da lar jeg deg komme over mitt land, for at folkene skal lære meg å kjenne, når jeg for deres øyne helliger meg på deg, Gog!

17 Så sier Herren Herren: Er det deg jeg har talt om i eldgamle dager ved mine tjenere, Israels profeter, de som spådde i de dager, år etter år, at jeg ville la deg komme over dem?

18 Men på den samme dagen, den dagen Gog kommer over Israels land, sier Herren Herren, da skal min harme stige opp i mitt åsyn.

19 Og i min nidkjærhet, i min brennende vrede sier jeg: Sannelig, på den samme dagen skal det komme et stort jordskjelv over Israels land.

20 Havets fisker og himmelens fugler og markens dyr og alt det kryp som rører seg på jorden, og alle mennesker som bor på jorden, skal skjelve for mitt åsyn. Fjellene skal ramle og bergveggene styrte ned, og hver en mur skal falle til jorden.

21 Og jeg vil kalle på sverdet mot ham på alle mine fjell, sier Herren Herren. Den enes sverd skal vendes mot den andre. Og de skal kjenne at jeg er Herren.

22 Jeg vil gå i rette med ham med pest og med blod, og med et skyllregn og haglsteiner. Ild og svovel vil jeg la regne ned over ham og hans skarer og over de mange folkeslag som er med ham.

23 Og jeg vil åpenbare min storhet og min hellighet og gi meg til kjenne for mange folks øyne, og de skal kjenne at jeg er Herren.

Esekiel 39

Dom over Gog

1 Og du, menneskesønn! Profeter mot Gog og si: Så sier Herren Herren: Se, jeg er imot deg, Gog, fyrste over Ros, Mesjek og Tubal!

2 Og jeg vil vende deg om og drive deg fram og føre deg opp fra det ytterste Norden og la deg komme over Israels fjell.

3 Jeg vil slå din bue ut av din venstre hånd og la dine piler falle ut av din høyre hånd.

4 På Israels fjell skal du falle, du og alle dine skarer og de folkeslagene som er med deg. Jeg gir deg til føde for all slags rovfugler og for markens ville dyr.

5 På marken skal du falle. For jeg har talt, sier Herren Herren.

6 Og jeg vil sende ild mot Magog og mot dem som bor trygt på øyene, og de skal kjenne at jeg er Herren.

7 Jeg vil kunngjøre mitt hellige navn blant mitt folk Israel og ikke mer la mitt hellige navn bli vanhelliget. Og folkene skal kjenne at jeg er Herren, hellig i Israel.

8 Se, det kommer! Det skjer, sier Herren Herren. Det er dagen som jeg har talt om.

9 Da skal de som bor i Israels byer, gå ut og gjøre opp ild og holde den ved like med rustninger og små og store skjold, med buer og piler og staver og spyd, og de skal holde ilden ved like med det i sju år.

10 De skal ikke hente ved fra marken og ikke hogge i skogene, men med rustningene skal de holde ilden ved like. De skal røve fra dem som har røvet fra dem, og plyndre dem som har plyndret dem, sier Herren Herren.

11 På den dagen vil jeg gi Gog et gravsted i Israel, de veifarendes dal øst for havet. Og det skal stenge veien for de veifarende. Der skal de begrave Gog og hele hans hop, og de skal kalle den Gog-hopens dal.

12 I sju måneder skal Israels hus holde på med å begrave dem for å rense landet.

13 Alt folket i landet skal være med på å begrave dem. Og det skal bli til ære for dem på den dagen jeg åpenbarer min herlighet, sier Herren Herren.

14 De skal utvelge noen menn som stadig skal dra gjennom landet, og andre som sammen med dem som drar gjennom landet, skal begrave alle som er blitt liggende igjen på marken rundt om i landet, for å rense det. Når sju måneder er til ende, skal de gjennomse det,

15 og når noen av dem som drar gjennom landet, på sin ferd ser et menneskeben, da skal de sette opp et merke der, til de som skal begrave, får begravd det i Gog-hopens dal.

16 Der skal også en by ha navnet Hamona. Slik skal de rense landet.

17 Og du, menneskesønn: Så sier Herren Herren: Si til alle slags fugler og til alle markens villdyr: Samle dere og kom, samle dere fra alle kanter til det slaktofferet som jeg slakter for dere, et stort slaktoffer på Israels fjell. Dere skal ete kjøtt og drikke blod.

18 Kjempers kjøtt skal dere ete, og blod av jordens fyrster skal dere drikke, værere, lam og bukker og okser, alle sammen gjødd i Basan.

19 Dere skal ete fett til dere blir mette, og drikke blod til dere blir drukne, av det slaktofferet som jeg slakter for dere.

20 Dere skal bli mette ved mitt bord med ridehester og vognhester, med kjemper og alle slags krigsmenn, sier Herren Herren.

²¹ Jeg vil åpenbare min herlighet blant folkene, og alle folkene skal se den dom som jeg har holdt, og min hånd som jeg har lagt på dem.

²² Og Israels hus skal kjenne at jeg er Herren deres Gud, fra den dagen og i fremtiden.

²³ Folkene skal skjønne at det var for sin misgjernings skyld Israels hus ble bortført. Det var fordi de hadde vært troløse mot meg, så jeg skjulte mitt åsyn for dem og ga dem i deres fienders hånd. Og de falt for sverdet alle sammen.

²⁴ Dette gjorde jeg med dem på grunn av deres urenheter og deres overtredelser, og jeg skjulte mitt åsyn for dem.

Herren vil gi sitt folk fred

²⁵ Derfor sier Herren Herren: Nå vil jeg gjøre ende på Jakobs fangenskap og forbarme meg over hele Israels hus, og jeg vil vise meg nidkjær for mitt hellige navn.

²⁶ De skal bære sin skam og all den troløshet de har vist mot meg, når de bor trygt i sitt land, og ingen forferder dem.

²⁷ Når jeg fører dem tilbake fra folkene og samler dem fra deres fienders land og helliger meg på dem for mange folks øyne,

²⁸ da skal de kjenne at jeg er Herren deres Gud. For jeg har bortført dem til folkene, men igjen samlet dem til deres land, og jeg lar ikke noen av dem bli tilbake.

²⁹ Jeg vil ikke mer skjule mitt åsyn for dem, for jeg vil utgyte min Ånd over Israels hus, sier Herren Herren.

Esekiel 40

Det nye templet

¹ I det tjuefemte året etter at de var bortført, i begynnelsen av året, på den tiende dagen i måneden, i det fjortende året etter at byen var inntatt, nettopp på denne dagen kom Herrens hånd over meg, og han førte meg dit.

² I syner fra Gud førte han meg til Israels land og satte meg ned på et meget høyt fjell, og på det var det likesom en oppbygd by i sør.

³ Han førte meg dit, og se, der var det en mann som var som kobber å se til. Han hadde en linsnor og en målestang i hånden, og han sto i porten.

⁴ Mannen talte til meg og sa: Menneskesønn! Se med dine øyne og hør med dine ører og gi akt på alt det jeg vil la deg se! For du er ført hit, for at jeg skal la deg se det. Forkynn Israels hus alt det du ser!

Muren med porten mot øst

⁵ Og se, på utsiden var det en mur omkring huset. Målestangen som mannen hadde i hånden, var seks alen lang, hver alen regnet til en vanlig alen og en håndbredd. Og han målte murens bredde, som var én stang, og dens høyde var én stang.

⁶ Så kom han til den porten på forsiden som vendte mot øst. Han steg opp på dens trinn og målte portens terskel: Den var én stang i bredden - det var den første terskelen, og den var én stang i bredden.

⁷ Hver vaktstue var én stang i lengden og én stang i bredden, og mellom dem var det fem alen. Portens terskel ved portens forhall på den indre siden var én stang.

⁸ Og han målte portens forhall på den indre siden, den var én stang.

⁹ Han målte portens forhall, den var åtte alen, og dens pilarer var to alen. Portens forhall lå på innsiden.

¹⁰ Vaktstuene i porten mot øst var tre på hver side. Alle tre var like store, og pilarene på begge sider var også like store.

¹¹ Han målte bredden av portåpningen, den var ti alen, og portens lengde var tretten alen.

¹² Foran vaktstuene var det et rom på én alen, og på den andre siden likeså et rom på én alen, og hver vaktstue var seks alen på den ene og seks alen på den andre siden.

¹³ Han målte porten fra taket på den ene vaktstuen til taket på den andre, og bredden var tjuefem alen, dør midt imot dør.

¹⁴ Han laget pilarene seksti alen høye, og tett inntil pilarene lå forgården, rundt omkring porten.

¹⁵ Fra forsiden av inngangsporten til forsiden av den indre portens forhall var det femti alen.

¹⁶ Det var vinduer med fast gitter på vaktstuene og på deres pilarer på innsiden mot porten rundt omkring og likeså på hallene. Det var vinduer rundt omkring på innsiden, og på pilarene var det palmer.

Den ytre forgården og portene

¹⁷ Så førte han meg til den ytre forgården. Og se, det var flere rom og et steingulv rundt om i forgården. Det var tretti rom på steingulvet.

¹⁸ Steingulvet var ved siden av portene, og det var like langt som portene. Det var det nedre steingulvet.

¹⁹ Han målte bredden fra forsiden av den nedre porten til den ytre forsiden av den indre forgården. Det var hundre alen mot øst og mot nord.

20 Så målte han lengden og bredden av den porten som hadde forsiden vendt mot nord, og som hørte til den ytre forgården.

21 Den hadde tre vaktstuer på hver side, og dens pilarer og haller var like store som de i den første porten. Den var femti alen lang og tjuefem alen bred.

22 Vinduene og hallene og palmene var like store som i den porten som hadde forsiden vendt mot øst. På sju trinn steg en opp i den, og dens haller lå foran dem.

23 Porten til den indre forgården lå midt imot porten som vendte mot nord og mot øst, og han målte hundre alen fra port til port.

24 Så førte han meg mot sør, og se, der var det en port som vendte mot sør. Han målte dens pilarer og haller, de var like store som de andre.

25 Det var vinduer på den og på dens haller rundt omkring, likesom de andre vinduene. Den var femti alen lang og tjuefem alen bred.

26 Dens trapper hadde sju trinn, og dens haller lå foran den. På dens pilarer var det palmer, én på hver side.

27 Det var en port til den indre forgården mot sør, og fra denne porten til porten mot sør, målte han hundre alen.

Den indre forgården og portene, kamrene og offerbordene

28 Så førte han meg til den indre forgården gjennom porten mot sør. Og han målte porten mot sør, den var like stor som de andre.

29 Dens vaktstuer og pilarer og haller var like store som de andre, og det var vinduer på den og på dens haller rundt omkring. Den var femti alen lang og tjuefem alen bred.

30 Det var haller rundt omkring, tjuefem alen lange og fem alen brede.

31 Hallene vendte ut mot den ytre forgården. Det var palmer på pilarene, og trappene hadde åtte trinn.

32 Så førte han meg til den indre forgården mot øst, og han målte porten, den var like stor som de andre.

33 Dens vaktstuer og pilarer og haller var like store som de andre. Og det var vinduer på den og på dens haller rundt omkring. Den var femti alen lang og tjuefem alen bred.

34 Hallene vendte ut mot den ytre forgården. Det var palmer på pilarene på begge sider, og trappene hadde åtte trinn.

35 Så førte han meg til nordporten, og han målte den. Den var like stor som de andre.

³⁶ Likeså målte han vaktstuene, og pilarene og hallene. Det var vinduer på begge sider. Porten var femti alen lang og tjuefem alen bred.

³⁷ Pilarene vendte mot den ytre forgården. Det var palmer på pilarene på begge sider. Og trappene hadde åtte trinn.

³⁸ Det var et rom med dør i pilarene ved portene. Der skulle de skylle brennofferet.

³⁹ I portens forhall sto det to bord på hver side til å slakte brennofferet og syndofferet og skyldofferet på.

⁴⁰ Ved den ytre sideveggen, når en steg opp i inngangen til porten mot nord, sto det to bord, og ved den andre sideveggen på portens forhall sto det også to bord -

⁴¹ fire bord ved hver sidevegg ved porten, til sammen åtte bord. På dem skulle de slakte.

⁴² Det var fire bord til brennofferet. De var av hogne steiner, halvannen alen lange og halvannen alen brede og én alen høye. På dem skulle de legge de redskapene som de skulle slakte brennofferet og slaktofferet med.

⁴³ Dobbelte knagger, én hånd brede, var festet på huset rundt omkring. Og på bordene skulle offerkjøttet legges.

⁴⁴ Utenfor den indre porten var det flere rom for sangerne i den indre forgården, ett ved siden av nordporten, vendt mot sør, og et annet ved siden av østporten, vendt mot nord.

⁴⁵ Han talte til meg og sa: Dette rommet, som har forsiden vendt mot sør, er for de prestene som tar vare på det som er å utføre ved huset.

⁴⁶ Men det rommet som har forsiden vendt mot nord, er for de prestene som tar vare på det som er å ivareta ved alteret. Det er Sadoks sønner, de av Levis sønner som trer nær til Herren for å tjene ham.

⁴⁷ Og han målte forgården, den var hundre alen lang og hundre alen bred i firkant. Og alteret sto foran huset.

Forhallen til templet

⁴⁸ Så førte han meg til husets forhall og målte forhallens pilarer. De var fem alen på den ene og fem alen på den andre siden, og portens bredde var tre alen på hver side.

⁴⁹ Forhallen var tjue alen lang og elleve alen bred, og den hadde trinn som førte opp til den. Ved pilarene sto der søyler, én på hver side.

Esekiel 41

Esekiel beskriver det indre av templet

- 1 Så førte han meg til Det hellige, og han målte pilarene. De var seks alen brede på den ene og seks alen brede på den andre siden - det var bredden på teltet.
- 2 Døren var ti alen bred, og sideveggene ved døren var fem alen på hver side. Han målte lengden på Det hellige, den var førti alen, og bredden var tjue alen.
- 3 Så gikk han inn i det indre rommet, og målte pilarene ved døren. De var to alen. Døren var seks alen, og bredden på døren var sju alen.
- 4 Han målte lengden på dette rommet, den var tjue alen, og bredden var tjue alen, like mot templet. Han sa til meg: Dette er Det aller helligste.
- 5 Så målte han husveggen. Den var seks alen, og bredden på siderommene var fire alen, rundt omkring hele huset.
- 6 Siderommene lå, det ene over det andre i tre etasjer, tretti i hver etasje. De nådde til den veggen som huset hadde mot siderommene rundt omkring, så de var festet. Men de var ikke festet til husets vegg.
- 7 Bredden på siderommene økte rundt omkring jo høyere opp en kom. For bygningen omkring huset gikk høyere og høyere opp rundt omkring huset. Derfor var bredden mot huset større øverst. Fra den nederste etasjen steg en opp i den øverste gjennom den midterste.
- 8 Jeg så at huset hadde en forhøyning rundt omkring. Siderommenes grunnvoller var en hel stang, seks alen til kanten.
- 9 Bredden av den veggen som siderommene hadde utad, var fem alen. Den frie plassen mellom husets siderom
- 10 og de andre rommene hadde en bredde av tjue alen rundt omkring hele huset.
- 11 Siderommenes dører vendte ut mot den frie plassen, én dør mot nord og én dør mot sør. Og bredden av den frie plassen var fem alen rundt omkring.
- 12 Den bygningen som lå mot den avstengte plassen på vestsiden, var sytti alen bred. Bygningens vegg var fem alen i bredde rundt omkring, og dens lengde var nitti alen.
- 13 Så målte han huset. Det var hundre alen langt, og den avstengte plassen og bygningen med dens vegger var hundre alen i lengde.
- 14 Bredden av husets forside og den avstengte plassen mot øst var hundre alen.
- 15 Han målte lengden av bygningen mot den avstengte plassen, den bygningen som lå på baksiden, og svalgangene på begge sider. Det var hundre alen. Likeså det indre templet og forgårdens haller.

16 Dørtersklene og vinduene med fast gitter og svalgangene rundt omkring i tre høyder - ovenfor dørterskelen var det et panel av tre rundt omkring, og jorden nådde opp til vinduene, og vinduene var dekket -

17 og rommet over dørene og rommet inn til det indre huset og utad og på hele veggen rundt omkring, innvendig og utvendig, alt var etter mål.

18 Det var laget kjeruber og palmer, én palme mellom to kjeruber, og kjerubene hadde to ansikter.

19 Et menneskes ansikt mot palmen på den ene siden og en ung løves ansikt mot palmen på den andre siden. Slik var det gjort på hele huset rundt omkring.

20 Fra jorden til ovenfor døren var det laget kjeruber og palmer, på templets vegg.

21 Templet hadde firkantede dørstolper, og fremsiden på helligdommen hadde samme utseende.

22 Alteret var av tre. Det var tre alen høyt og to alen langt, og det hadde sine hjørner. Langsiden og veggene var av tre. Han talte til meg og sa: Dette er bordet som står for Herrens åsyn.

23 Templet og helligdommen hadde to dører.

24 Dørene hadde to fløyer, to bevegelige dørføløyer. Den ene døren hadde to fløyer og likeså den andre.

25 På disse, på templets dører, var det laget kjeruber og palmer, likesom de som var gjort på veggene. Det var en tverrbjelke av tre foran forhallen utad.

26 Det var vinduer med fast gitter og palmer på forhallens sidevegger, på begge sidene, og i husets siderom og på tverrbjelkene.

Esekiel 42

Rommene som skiller mellom den ytre og den indre forgården

1 Så førte han meg ut til den ytre forgården på veien mot nord, og deretter førte han meg til de rommene som lå midt imot den avstengte plassen og midt imot bygningen i nord,

2 til langsiden, som målte hundre alen, med inngang mot nord, og bredden var femti alen.

3 Ut mot den tjue alen brede plassen som hørte til den indre forgården, og ut mot steingulvet i den ytre forgården var det svalgang mot svalgang i tre høyder.

4 Foran rommene var det en gang på ti alens bredde til det indre, en vei på én alen, og deres dører vendte mot nord.

- ⁵ De øverste rommene var mindre enn de andre, for svalgangene tok mer plass fra dem enn fra de nederste og de midterste i bygningen.
- ⁶ For de lå i tre høyder, men hadde ingen søyler, slik som forgårdene hadde. Derfor ble de øverste rommene mindre enn i de nederste og midterste, fra jorden og oppover.
- ⁷ En mur som var utenfor, langsmed rommene, mot den ytre forgården, gikk foran rommene. Den var femti alen lang.
- ⁸ For lengden av de rommene som lå mot den ytre forgården, var femti alen, men mot templet hundre alen.
- ⁹ Nedenfor disse rommene var inngangen fra øst, når en gikk inn i dem fra den ytre forgården.
- ¹⁰ Der hvor forgårdens mur mot øst var bredest, foran den avstengte plassen og foran bygningen, lå det også noen rom,
- ¹¹ og foran dem var det en vei. De så likedan ut som de som lå mot nord, og var av samme lengde og bredde som de. De hadde alle sine utganger og sine innretninger som de, og som dørene på dem,
- ¹² slik var også dørene på de rommene som lå mot sør. Det var en dør ved begynnelsen av veien, veien foran den tilsvarende muren, veien mot øst, hvor en gikk inn til dem.
- ¹³ Så sa han til meg: Rommene mot nord og mot sør, som ligger mot den avstengte plassen, de er hellige rom. Prestene, som står Herren nær, skal ete det høyhellige der. Og der skal de legge det høyhellige, både matofferet og syndofferet og skyldofferet. For det er et hellig sted.
- ¹⁴ Når prestene går inn, skal de ikke gå ut igjen fra helligdommen i den ytre forgården før de har lagt av seg de klærne som de gjør tjeneste i. For de er hellige. De skal ta på seg andre klær og så nærme seg til den plassen som er for folket.
- ¹⁵ Da han var ferdig med målingen i det indre huset, førte han meg ut gjennom den porten som har forsiden vendt mot øst. Og han målte området der.
- ¹⁶ Han målte østsiden med målestangen. Den var fem hundre stenger etter målestangen rundt omkring.
- ¹⁷ Han målte nordsiden, og den var fem hundre stenger etter målestangen rundt omkring.
- ¹⁸ Også sørsiden målte han, og den var fem hundre stenger etter målestangen.
- ¹⁹ Så gikk han omkring til vestsiden og målte fem hundre stenger etter målestangen.

20 På alle fire sider målte han det. Det hadde en mur rundt omkring, fem hundre stenger lang og fem hundre bred, til å skille mellom det hellige og det som ikke var hellig.

Esekiel 43

Herrens herlighet drar inn i templet

1 Så førte han meg til porten, den porten som vendte mot øst.

2 Og se, Israels Guds herlighet kom fra øst. Lyden av den var som lyden av store vann, og jorden lyste av hans herlighet.

3 Det var å se til som det synet jeg før hadde sett, som det synet jeg så da jeg kom for å ødelegge byen. Synene var som det synet jeg hadde sett ved elven Kebar, og jeg falt ned på mitt ansikt.

4 Herrens herlighet dro inn i huset gjennom den porten som vendte mot øst.

5 Og Ånden løftet meg opp og førte meg inn i den indre forgården. Og se, Herrens herlighet fylte huset.

6 Jeg hørte en som talte til meg ut fra huset, mens en mann sto ved siden av meg.

7 Han sa til meg: Menneskesønn! Dette er stedet for min trone, det stedet hvor mine føtter skal stå. Der vil jeg bo blant Israels barn til evig tid. Og Israels hus skal ikke mer gjøre mitt hellige navn urent, verken de eller deres konger, med sitt horeliv og med sine kongers døde kropp og med sine offerhauger,

8 slik som de gjorde da de satte sin terskel ved min terskel og sin dørstolpe ved siden av min dørstolpe, så bare veggen var imellom meg og dem, og de gjorde mitt hellige navn urent med de motbydelige tingene som de for med, så jeg måtte gjøre ende på dem i min vrede.

9 Nå skal de fjerne sitt horeliv og sine kongers døde kropp langt bort fra meg. Da vil jeg bo iblant dem til evig tid.

10 Du menneskesønn! Tal til Israels folk om dette huset, så de må skamme seg over sine misgjerninger og se hvordan templet er ordnet.

11 Og når de skammer seg over alt det de har gjort, da skal du kunngjøre dem husets ytre og dets innredning, dets utganger og innganger, hele dets form og alle forskriftene om det - hele dets utseende og alle lovene om det. Skriv det opp for deres øyne, så de må gi akt på hele bygningen og alle forskriftene om huset og gjøre etter dem.

Loven om templet og innredningen

12 Dette er loven om huset: På toppen av fjellet skal hele området rundt det være høyhellig. Se, dette er loven om huset.

13 Og dette er alterets mål i alen - hver alen regnet til en alminnelig alen og en håndsbredd: Der skal være et fotstykke, én alen høyt og én alen bredt, og kantlisten på randen av det skal være et spann rundt omkring. Dette er alterets underlag.

14 Fra fotstykket på jorden til den nederste avsatsen skal det være to alen, og bredden skal være én alen. Fra den lille avsatsen til den store skal det være fire alen, og bredden skal være én alen.

15 Ildstedet skal være fire alen høyt, og fra ildstedet skal det stå fire horn i været.

16 Ildstedet skal være tolv alen langt og tolv bredt, slik at det danner en firkant.

17 Avsatsen skal være fjorten alen lang og fjorten alen bred, med fire like lange sider. Kantlisten omkring den skal være en halv alen. Fotstykket til den skal være én alen rundt omkring, og trappene skal vende mot øst.

18 Og han sa til meg: Menneskesønn! Så sier Herren Herren: Dette er forskriftene om alteret på den dagen det blir laget, så en kan ofre brennoffer og stenke blod på det.

19 Du skal gi de levittiske prestene, de som er av Sadoks ætt, som står meg nær og tjener meg, en ung okse til syndoffer, sier Herren Herren.

20 Du skal ta noe av dens blod og stryke på dets fire horn og på avsatsens fire hjørner og på kantlisten rundt omkring, og du skal rense det fra synd og gjøre soning for det.

21 Så skal du ta syndofferoksen, og den skal brennes på det foreskrevne stedet i huset, utenfor helligdommen.

22 Den andre dagen skal du ofre en geitebukk uten lyte til syndoffer, og de skal rense alteret fra synd, slik som de renset det med oxen.

23 Når du er ferdig med å rense det, skal du ofre en ung okse uten lyte og en vær uten lyte av småfeet.

24 Og du skal føre dem fram for Herrens åsyn, og prestene skal strø salt på dem og ofre dem til brennoffer for Herren.

25 I sju dager skal du ofre en bukk til syndoffer hver dag, og en ung okse og en vær av småfeet, begge uten lyte, skal ofres.

26 I sju dager skal de gjøre soning for alteret og rense det og innvie det.

27 Og når disse dagene er til ende, da skal prestene på den åttende dagen og alltid senere ofre deres brennoffer og fredsoffer på alteret, og jeg vil ha behag i dere, sier Herren Herren.

Esekiel 44

Templets østport

¹ Så førte han meg tilbake mot helligdommens ytre port, som vendte mot øst. Den var lukket.

² Og Herren sa til meg: Denne porten skal være lukket, den skal ikke åpnes, og ingen skal gå inn gjennom den. For Herren Israels Gud har gått inn gjennom den. Derfor skal den være lukket.

³ Men fyrsten skal, fordi han er fyrste, ha lov til å sitte der og holde måltid for Herrens åsyn. Han skal gå inn gjennom portens forhall, og samme vei skal han gå ut.

Intet urent må komme inn i helligdommen

⁴ Så førte han meg gjennom nordporten til plassen foran huset, og jeg så, og se, Herrens herlighet fylte Herrens hus. Og jeg falt ned på mitt ansikt.

⁵ Og Herren sa til meg: Menneskesønn! Gi akt og se med dine øyne og hør med dine ører alt det jeg sier deg om alle forskriftene og alle lovene om Herrens hus. Og du skal legge nøye merke til inngangen til huset og alle utgangene fra helligdommen.

⁶ Du skal si til de gjenstridige, til Israels hus: Så sier Herren Herren: Det får nå være nok med alle deres motbydelige gjerninger, Israels hus,

⁷ at dere har latt fremmede med uomskåret hjerte og uomskåret kjød komme inn i min helligdom og være der, så mitt hus ble vanhelliget, mens dere bar fram min mat, fett og blod, og slik brøt min pakt, for ikke å nevne alle deres andre avskyeligheter.

⁸ Dere tok ikke vare på det som var å ivareta i mine helligdommer. Men dere satte andre i stedet for dere til å ta vare på det jeg ville ha ivaretatt i min helligdom.

⁹ Så sier Herren Herren: Ingen fremmed med uomskåret hjerte og uomskåret kjød skal komme inn i min helligdom, ingen av alle de fremmede som bor blant Israels barn.

Bare Sadoks sønner skal være prester

¹⁰ Ja, også de levittene som gikk bort fra meg da Israel for vill og forvillet seg bort fra meg etter sine motbydelige avguder, de skal bære sin misgjerning.

¹¹ De skal være tjenere i min helligdom, oppsynsmenn ved husets porter og tjenere i huset. De skal slakte brennofferet og slaktofferet for folket, og de skal stå for deres ansikt og tjene dem.

¹² Fordi de tjente dem for deres motbydelige avguders åsyn og var en fristelse til synd for Israels hus, derfor har jeg løftet min hånd imot dem, sier Herren Herren, og de skal bære sin misgjerning.

13 De skal ikke nærme seg til meg for å tjene meg som prester, eller for å nærme seg til noen av mine hellige ting - de høyhellige. Men de skal bære skammen for de motbydeligheter som de har gjort seg skyldige i.

14 Jeg vil sette dem til å ta vare på det som er å ivareta i huset, med alt arbeidet der og alt som der skal gjøres.

15 Men de levittiske prestene, Sadoks sønner, som tok vare på det som var å ivareta i min helligdom, da Israels barn forvillet seg bort fra meg, de skal tre nær til meg for å tjene meg, og de skal stå for mitt åsyn og bære fram for meg fett og blod, sier Herren Herren.

16 De skal gå inn i min helligdom, og de skal tre nær til mitt bord for å tjene meg, og de skal ta vare på det jeg vil ha ivaretatt.

Om prestenes tjenester

17 Når de går inn gjennom portene til den indre forgården, da skal de kle seg i linklær. Det skal ikke komme ull på dem når de tjener i portene til den indre forgården eller i huset.

18 De skal ha luer av lin på hodet og benklær av lin om hoftene. De skal ikke binde om seg med noe som gjør at de svetter.

19 Når de går ut i den ytre forgården, til folket i den ytre forgården, skal de ta av seg de klærne som de har forrettet tjeneste i, og legge dem ned i de hellige rommene. Og de skal ta på seg andre klær og ikke gjøre folket hellig med sine klær.

20 De skal ikke rake hodet og heller ikke la håret vokse fritt, de skal klippe sitt hodehår.

21 Vin skal ingen av prestene drikke når de går inn i den indre forgården.

22 En enke eller en kvinne som hennes mann har skilt seg fra, skal de ikke ta til kone, men bare jomfruer av Israels ætt. Men de kan ta en enke som er enke etter en prest.

23 De skal lære mitt folk å skjelne mellom hellig og vanhellig og forklare dem forskjellen mellom urent og rent.

24 I rettssaker skal de stå fram og dømme, etter mine forskrifter skal de dømme i dem. Mine lover og bud skal de holde på alle mine høytider, og mine sabbater skal de holde hellige.

25 Ingen av dem må gå inn til et lik, så han blir uren. Bare når det gjelder far eller mor eller sønn eller datter eller bror eller en søster som ikke har tilhørt noen mann, kan de gjøre seg urene.

26 Når han så er blitt ren igjen, skal de telle sju dager for ham.

27 Den dagen han går inn i helligdommen, inn i den indre forgården, for å tjene i helligdommen, skal han ofre sitt syndoffer, sier Herren Herren.

28 Deres arvedel skal være den at jeg er deres arv. Noen eiendom skal dere ikke gi dem i Israel. Jeg er deres eiendom.

29 Matofferet og syndofferet og skyldofferet skal de ete, og alt bannlyst i Israel skal høre dem til.

30 De første fruktene av all førstegrøde av alle slag og hver offergave av alle slag, av alle offergaver, skal tilhøre prestene. Og det første av brøddeigen skal dere gi presten, så velsignelse må komme over ditt hus.

31 Selvdøde eller istykkerrevne fugler eller dyr skal prestene ikke ete.

Esekiel 45

Utskifting av landet

1 Når dere skifter ut landet ved loddkasting, skal dere avgi en gave til Herren, et hellig stykke av landet, tjuefem tusen stenger langt og ti tusen bredt. Det skal være hellig så langt det rekker på alle kanter.

2 Av det skal det tas til helligdommen fem hundre stenger i lengde og fem hundre i bredde, i firkant til alle sider, og femti alen til en fri plass for den rundt omkring.

3 Slik skal du, etter dette målet, måle tjuefem tusen stenger i lengde og ti tusen i bredde. Der skal helligdommen, det høyhellige, være.

4 Det er en hellig del av landet. Den skal tilhøre prestene, helligdommens tjenere, som nærmer seg for å tjene Herren. Det skal være til hustomter for dem og en hellig plass for helligdommen.

5 Og tjuefem tusen stenger i lengde og ti tusen i bredde skal tilhøre levittene, husets tjenere. Her kan de ha byer å bo i.

6 Som eiendom for byen skal dere avgi fem tusen stenger i bredde og tjuefem tusen i lengde, ved siden av helligdommens lodd. Det skal tilhøre hele Israels hus.

7 Fyrsten skal ha landet på begge sider av helligdommens område og av byens eiendom, langsmed helligdommens område og byens eiendom, dels på vestsiden, mot vest, og dels på østsiden, mot øst, og i lengde svarende til én av stammenes områder fra vestgrensen til østgrensen.

8 Dette skal han ha som sitt land, som sin eiendom i Israel, og mine fyrster skal ikke mer undertrykke mitt folk, men overlate landet til Israels hus etter deres stammer.

Om rett mål og vekt

⁹ Så sier Herren Herren: Nå får det være nok, dere Israels fyrster! Få bort vold og ødeleggelse og gjør rett og rettferdighet. Hold opp med å drive mitt folk fra gård og grunn, sier Herren Herren.

¹⁰ Rette vektskåler og rett efa og rett bat skal dere ha.

¹¹ En efa og en bat skal ha samme mål, så en bat er tiendedelen av en homer, og en efa tiendedelen av en homer. Etter homeren skal deres mål rette seg.

¹² En sekel skal være tjue gera. En mine skal hos dere være tjue sekel, tjuefem sekel, femten sekel.

Om offergaver

¹³ Dette er den offergaven dere skal gi: en sjettedels efa av en homer hvete, og likeså skal dere gi en sjettedels efa av en homer bygg.

¹⁴ Den fastsatte avgift av olje, av en bat olje, er en tiendedels bat av en kor - det går ti bat på en homer, for en homer er ti bat -

¹⁵ og av småfeet ett lam av to hundre fra Israels vannrike beitemark til matoffer og til brennoffer og fredsoffer til å gjøre soning for dem, sier Herren Herren.

¹⁶ Alt folket i landet skal være skyldig til å yte denne offergaven til fyrsten i Israel.

¹⁷ Fyrsten skal ha plikt til å ofre brennoffer og matoffer og drikkoffer på festene og nymånedagene og sabbatene, på alle Israels høytider. Han skal ofre syndofferet og matofferet og brennofferet og fredsofrene for å gjøre soning for Israels hus.

Om høytider

¹⁸ Så sier Herren Herren: I den første måneden, på den første dagen i måneden, skal du ta en ung okse uten lyte, og du skal rense helligdommen for synd.

¹⁹ Presten skal ta noe av syndofferets blod og stryke på husets dørstolper og på de fire hjørnene av alterets avsats og på dørstolpene i porten til den indre forgården.

²⁰ Likeså skal du gjøre på den sjuende dagen i måneden for deres skyld som har syndet av vanvare eller uvitenhet, og slik skal dere gjøre soning for huset.

²¹ I den første måneden, på den fjortende dagen i måneden, skal dere holde påske. Da skal dere ete usyret brød i sju dager.

²² På den dagen skal fyrsten ofre en okse til syndoffer for seg og for alt folket i landet.

²³ På festens sju dager skal han ofre Herren et brennoffer, sju okser uten lyte og sju værere uten lyte hver dag i de sju dagene, og som syndoffer en geitebukk hver dag.

²⁴ Som matoffer skal han ofre en efa til hver okse og en efa til hver vær og en hin olje til hver efa.

²⁵ I den sjuende måneden, på den femtende dagen i måneden, på festen, skal han ofre lignende offer i sju dager, både syndofferet og brennofferet, både matofferet og oljen.

Esekiel 46

Om sabbaten og nymånedagen

¹ Så sier Herren Herren: Porten til den indre forgården, den som vender mot øst, skal være lukket de seks arbeidsdagene. Men på sabbatens dag skal den åpnes, og likeså på nymånedagen.

² Og fyrsten skal da gå inn gjennom forhallen i porten utenfra og stå ved portens dørstolpe. Prestene skal ofre hans brennoffer og hans fredsoffer, og han skal tilbe på portens terskel og så gå ut igjen. Men porten skal ikke lukkes før om kvelden.

³ Folket i landet skal på sabbatene og nymånedagene tilbe for Herrens åsyn ved inngangen til denne porten.

⁴ Brennofferet som fyrsten skal ofre til Herren på sabbatens dag, skal være seks lam uten lyte og en vær uten lyte,

⁵ og som matoffer en efa til væren, og som matoffer til lammene så mye som han finner for godt å gi, og en hin olje til hver efa,

⁶ og på nymånedagen en ung okse uten lyte og seks lam og en vær. Uten lyte skal de være.

⁷ Som matoffer skal han ofre en efa til oxen og en efa til væren, og til lammene så mye som han har råd til, og en hin olje til hver efa.

Om fyrsten og hans tjeneste

⁸ Når fyrsten går inn, skal han gå inn gjennom forhallen i porten, og samme vei skal han gå ut igjen.

⁹ Men når folket i landet går inn for Herrens åsyn på høytidene, skal den som går inn gjennom nordporten for å tilbe, gå ut gjennom sørporten, og den som går inn gjennom sørporten, skal gå ut gjennom porten mot nord. Han skal ikke vende tilbake gjennom den porten som han gikk inn gjennom, men de skal gå ut rett fram for seg.

¹⁰ Fyrsten skal gå inn blant de andre, når de går inn. Og når de går ut, skal de gå ut sammen.

11 På festene og høytidene skal matofferet være en efa til hver okse og en efa til hver vær, og til lammene så mye som han finner for godt å gi, og en hin olje til hver efa.

12 Når fyrsten vil ofre et frivillig offer - et brennoffer eller fredsoffer som frivillig offer til Herren, da skal de åpne for ham den porten som vender mot øst, og han skal ofre sitt brennoffer og sine fredsoffer slik som han gjør det på sabbatens dag. Så skal han gå ut igjen, og når han er gått ut, skal porten lukkes.

13 Som brennoffer til Herren skal du hver dag ofre et årsgammelt lam uten lyte, hver morgen skal du ofre det.

14 Og som matoffer til det skal du hver morgen ofre en sjettedels efa og en tredjedels hin olje til å væte melet med. Det er et matoffer for Herren - forskrifter som skal gjelde evig, for all tid.

15 Slik skal de hver morgen ofre lammet og matofferet og oljen. Det skal være et stadig brennoffer.

16 Så sier Herren Herren: Når fyrsten gir noen av sine sønner en gave, så er det hans arv. Det skal tilhøre hans sønner, det er deres arv og eie.

17 Men når han gir en gave av sin arv til en av sine tjenere, så skal det tilhøre ham inntil frihetsåret, men så skal det komme tilbake til fyrsten. Bare hans sønner skal hans arv tilhøre.

18 Fyrsten må ikke ta noe av folkets arv, så han driver dem bort fra deres eiendom. Av sin egen eiendom skal han la sine sønner arve, så mitt folk ikke skal bli spredt ved å miste sine eiendommer.

Steder hvor offeret skal kokes

19 Så førte han meg gjennom den inngangen som var ved siden av porten, til de hellige rommene som var bestemt for prestene, og som vendte mot nord. Og se, der var en plass ytterst mot vest.

20 Og han sa til meg: Dette er den plassen hvor prestene skal koke skyldofferet og syndofferet, og hvor de skal bake matofferet, så de ikke behøver å bære det ut i den ytre forgården og derved hellige folket.

21 Så lot han meg gå ut i den ytre forgården, og førte meg omkring til forgårdens fire hjørner. Og se, det var en mindre gård i hvert hjørne av forgården.

22 I forgårdens fire hjørner var det lukkede gårder, førti alen lange og tretti alen brede. De fire gårdene i hjørnene hadde samme mål.

23 Og det gikk en ring av mur rundt om dem, rundt om alle fire, og det var laget kokesteder under de oppmurte ringene rundt om.

²⁴ Han sa til meg: Dette er de kokehusene hvor husets tjenere skal koke folkets slakteroffer.

Esekiel 47

Elven fra templet

¹ Så førte han meg tilbake til husets inngang. Og se, det kom vann ut under husets dørterskel mot øst, for forsiden av huset vendte mot øst. Og vannet rant ned fra høyre siden av huset, sør for alteret.

² Så lot han meg gå ut gjennom nordporten og førte meg omkring utenfor, til den ytre porten, til den porten som vender mot øst. Og se, det vellet vann fram fra den høyre siden.

³ Mannen gikk nå mot øst med en målesnor i hånden og målte tusen alen. Så lot han meg vade gjennom vannet, og det nådde meg til anklene.

⁴ Igjen målte han tusen alen og lot meg vade gjennom vannet. Da nådde vannet meg til knærne. Igjen målte han tusen alen og lot meg vade gjennom vann som nådde til hoftene.

⁵ Så målte han igjen tusen alen. Da var det en elv som jeg ikke kunne vade igjennom. For vannet var så høyt at en måtte svømme der - det var en elv som ikke lot seg vade.

⁶ Og han sa til meg: Har du sett det, menneskesønn? Og han førte meg tilbake igjen langs elvebredden.

⁷ Da jeg vendte tilbake, se, da sto det på elvebredden en stor mengde trær på begge sider.

⁸ Og han sa til meg: Dette vannet renner til østbygdene og videre ned til ødemarken og faller så i havet. Og når det ledes ut i havet, blir vannet der sunt.

⁹ Alle levende skapninger, som det vrirler av overalt hvor dobbeltbekken kommer, skal leve. Og fiskene skal bli meget tallrike. For når dette vannet kommer dit, blir det sunnhet og liv overalt hvor elven kommer.

¹⁰ Og det skal stå fiskere ved havet fra En-Gedi til En-Eglajim. Det skal være et sted til å kaste fiskegarn ut. Det skal finnes fisk av forskjellig slag i stor mengde, som i det store havet.

¹¹ Men myrene og sumpene der skal ikke bli sunne. De skal bare være til å utvinne salt av.

¹² På begge elvebreddene skal det vokse opp alle slags frukttrær. Bladene på dem skal ikke visne, og frukten skal ikke høre opp. Hver måned skal de bære ny frukt. For vannet til dem går ut fra helligdommen. Og deres frukt skal være til mat, og deres blad til legedom.

Grensene for Det hellige land

- 13** Så sier Herren Herren: Dette er de grensene som de skal skifte ut landet etter, til arv for Israels tolv stammer. Josef skal ha to deler.
- 14** Dere skal ta det i arv, den ene som den andre, fordi jeg har løftet min hånd og sverget å gi deres fedre det. Slik skal dette landet tilfalle dere som arv.
- 15** Dette skal være landets grenser: Mot nord fra det store havet på veien til Hetlon i retning av Sedad,
- 16** Hamat, Berota, Sibrajim, som ligger mellom Damaskus' grense og Hamats grense - det mellomste Hasar, som ligger bortimot Havrans grense.
- 17** Slik skal grensen gå fra havet til Hasar-Enon ved Damaskus' grense og videre enda lenger mot nord opp til Hamats grense. Dette er nordsiden.
- 18** På østsiden: Jordan, mellom Havran og Damaskus og mellom Gilead og Israels land. Fra nordgrensen til det østlige havet skal dere måle. Dette er østsiden.
- 19** På sørsiden - mot sør - skal grensen gå fra Tamar til Meribots vann ved Kadesj, til Egypterbekken, ut til det store havet. Dette er sørsiden - grensen mot sør.
- 20** Og på vestsiden skal det store havet være grensen og gå fra sørgrensen til midt imot Hamat. Dette er vestsiden.
- 21** Dette landet skal dere dele mellom dere etter Israels stammer.
- 22** Dere skal skifte det ut til arv for dere og de fremmede som bor blant dere, og som har fått barn blant dere. De skal være for dere som de innfødte blant Israels barn. De skal få arv sammen med dere blant Israels stammer.
- 23** I den stammen hvor den fremmede bor, der skal dere gi ham hans arv, sier Herren Herren.

Esekiel 48

Landet skal fordeles mellom stammene

- 1** Dette er stammenes navn: Fra nordenden langs Hetlon-veien til bortimot Hamat og Hasar-Enon ved Damaskus' grense, mot nord, ved siden av Hamat, der skal Dan ha landet, fra østsiden til havet - Dan én lodd.
- 2** Langsmed Dans grense, fra østsiden til vestsiden, Asjer én lodd.
- 3** Langsmed Asjers grense, fra østsiden til vestsiden, Naftali én lodd.
- 4** Langsmed Naftalis grense, fra østsiden til vestsiden, Manasse én lodd.
- 5** Langsmed Manasses grense, fra østsiden til vestsiden, Efra'im én lodd.
- 6** Langsmed Efra'ims grense, fra østsiden til vestsiden, Ruben én lodd.

- ⁷ Langsmed Rubens grense, fra østsiden til vestsiden, Juda én lodd.
- ⁸ Og langsmed Judas grense, fra østsiden til vestsiden, skal det området ligge som dere skal avgi som gave til Herren. Det skal være tjuefem tusen stenger i bredde, og i lengde som én av stammeloddene, fra østsiden til vestsiden, og midt i det skal helligdommen være.
- ⁹ Det området som dere skal avgi til Herren som gave, skal være tjuefem tusen stenger langt og ti tusen bredt.
- ¹⁰ Av denne hellige gaven skal et stykke tilhøre prestene, i nord tjuefem tusen stenger, i vest ti tusen i bredde, i øst ti tusen i bredde, og i sør tjuefem tusen i lengde. Og midt i det skal Herrens helligdom være.
- ¹¹ Prestene, de som er helliget blant Sadoks sønner, som tok vare på det jeg ville ha utført, og som ikke forvillet seg den gang Israels barn for vill, slik som levittene forvillet seg,
- ¹² dem skal det tilhøre som en del av det landområdet som skal avgis til Herren, som et høyhellig stykke langsmed levittenes område.
- ¹³ Levittene skal ved siden av prestenes grense ha tjuefem tusen stenger i lengde og ti tusen i bredde. Lengden skal i alt være tjuefem tusen stenger, og bredden ti tusen.
- ¹⁴ De skal ikke selge eller bytte bort noe av det, og denne førstegrøden av landet skal ikke gå over til andre. For den er helliget til Herren.
- ¹⁵ De fem tusen stengene som er til overs av bredden, langsmed de tjuefem tusen, skal ikke være hellig land. Det skal være til bruk for byen, til hus og til jorder, og midt i det skal byen være.
- ¹⁶ Og dette skal være dens mål: Nordsiden skal være fire tusen fem hundre stenger, og sørsiden fire tusen fem hundre, og østsiden fire tusen fem hundre, og vestsiden fire tusen fem hundre.
- ¹⁷ Og byen skal ha jordstykker, i nord to hundre og femti stenger og i sør to hundre og femti og i øst to hundre og femti og i vest to hundre og femti.
- ¹⁸ Det som er til overs av lengden, langsmed den hellige gaven, ti tusen stenger mot øst og ti tusen mot vest, det skal være langsmed den hellige gaven, og grøden av det skal være til mat for byens arbeidere.
- ¹⁹ Byens arbeidere, alle av Israels stammer, skal dyrke det.
- ²⁰ Hele gaven skal være tjuefem tusen stenger i lengde og tjuefem tusen i bredde. En fjerdedel i forhold til den hellige gaven skal dere avgi til byens eiendom.
- ²¹ Fyrsten skal ha det som er til overs på begge sider av den hellige gaven og av byens eiendom, langsmed den tjuefem tusen stenger brede lodd til den

østre grensen og mot vest langsmed de tjuefem tusen stengene til den vestre grensen, ved siden av stammeloddene. Det skal tilhøre fyrsten, og den hellige gaven og husets helligdom skal være midt imellom.

22 Det som ligger mellom Judas grense og Benjamins grense, med levittenes eiendom og byens eiendom i midten, det skal tilhøre fyrsten.

23 Så kommer de andre stammene: Fra østsiden til vestsiden skal Benjamin ha én lodd.

24 Og langsmed Benjamins grense, fra østsiden til vestsiden, Simeon én lodd.

25 Og langsmed Simeons grense, fra østsiden til vestsiden, Issakar én lodd.

26 Og langsmed Issakars grense, fra østsiden til vestsiden, Sebulon én lodd.

27 Og langsmed Sebulons grense, fra østsiden til vestsiden, Gad én lodd.

28 Og langsmed Gads grense, på sørsiden, skal grensen mot sør gå fra Tamar til Meribas vann ved Kadesj, og like til bekken og det store havet.

29 Dette er det landet som dere skal skifte ut til Israels stammer av arven, og dette er deres lodder, sier Herren Herren.

Byens porter

30 Dette er byens yttergrenser: På nordsiden skal en måle fire tusen fem hundre stenger.

31 Og byens porter skal oppkalles etter Israels stammer. Tre av dem skal ligge mot nord: Rubens port én, Judas port én, Levis port én.

32 På østsiden skal den måle fire tusen fem hundre stenger og ha tre porter: Josefs port én, Benjamins port én, Dans port én.

33 Sørsiden skal måle fire tusen fem hundre stenger og ha tre porter: Simeons port én, Issakars port én, Sebulons port én.

34 Vestsiden skal måle fire tusen fem hundre stenger og ha tre porter: Gads port én, Asjers port én, Naftalis port én.

35 Rundt omkring skal byen måle atten tusen stenger. Og byens navn skal fra den dagen være: Herren er der.

Daniel

Daniel 1

Daniel og hans venner i tjeneste hos Nebukadnesar

- 1** I Judas konge Jojakims tredje regjeringsår dro Nebukadnesar, kongen i Babel, til Jerusalem og beleiret byen.
- 2** Herren overga Judas konge Jojakim i hans hånd, likeså en del av karene i Guds hus. Nebukadnesar brakte karene til Sinears land, til sin guds hus, og han satte dem i sin guds skattkammer.
- 3** Kongen sa til Aspenas, sin øverste hoffmann, at han skulle ta med seg noen av Israels barn, både av kongeætten og av de ansette familiene,
- 4** unge gutter som var uten lyte, med vakkert utseende, som la for dagen forstand på allslags visdom og hadde evner til å vinne kunnskap og få innsikt i vitenskap, slike som var skikket til å tjene i kongens slott. Dem skulle han gi opplæring i kaldeernes skrift og språk.
- 5** Kongen fastsatte deres daglige tildeling av kongens fine mat og av vinen han drakk. I tre år skulle de få opplæring, og når denne tiden var til ende, skulle de stå i tjeneste hos kongen.
- 6** Blant dem var Daniel, Hananja, Misjael og Asarja, av Judas barn.
- 7** Den øverste hoffmannen ga dem nye navn. Daniel kalte han Beltsasar, Hananja ble kalt Sjadrak, Misjael ble kalt Mesjak, og Asarja fikk navnet Abed-Nego.
- 8** Men Daniel satte seg fore i sitt hjerte at han ikke ville gjøre seg uren med kongens fine mat og med vinen som han drakk. Han ba den øverste hoffmannen om at han måtte slippe å gjøre seg uren.
- 9** Og Gud lot Daniel finne velvilje og barmhjertighet hos den øverste hoffmannen.
- 10** Men den øverste hoffmannen sa til Daniel: Jeg er redd for min herre, kongen, som har bestemt hva dere skal spise og drikke. Hva om han skulle synes at dere ser dårligere ut enn de andre guttene på deres alder? Da ville dere føre skyld over mitt hode hos kongen.
- 11** Da sa Daniel til oppsynsmannen, som den øverste hoffmannen hadde satt over Daniel, Hananja, Misjael og Asarja:
- 12** Jeg ber deg, prøv dine tjenere i ti dager. La dem gi oss grønnsaker å spise og vann å drikke.
- 13** Så kan du siden se nærmere på vårt utseende og likeså de guttenes utseende som spiser kongens fine retter. Gjør så med dine tjenere etter det du da ser!

- 14** Han hørte da på dem i dette, og prøvde dem i ti dager.
- 15** Og da de ti dagene var gått, viste det seg at de så bedre ut, og at de var i bedre hold enn alle de guttene som hadde spist av kongens fine mat.
- 16** Så tok oppsynsmannen bort de fine matrettene og vinen som de skulle drikke, og ga dem grønnsaker.
- 17** Og Gud ga disse fire guttene kunnskap og forstand på allslags skrift og visdom. Daniel forsto seg også på alle slags syner og drømmer.
- 18** Da tiden kongen hadde fastsatt var til ende, og de skulle fremstilles for ham, førte den øverste hoffmannen dem inn for Nebukadnesar.
- 19** Kongen talte med dem. Og blant alle de unge guttene var det ingen som kunne måle seg med Daniel, Hananja, Misjael og Asarja. Så trådte de da i kongens tjeneste.
- 20** Og i enhver sak som krevde visdom og forstand, og som kongen spurte dem til råds i, fant han at de var ti ganger bedre enn alle de spåmenn og åndemanere som fantes i hele hans rike.
- 21** Daniel ble der helt til kong Kyros' første regjeringsår.

Daniel 2

Nebukadnesars drøm

- 1** I sitt andre regjeringsår hadde Nebukadnesar drømmer som gjorde hans ånd urolig, og han fikk ikke sove.
- 2** Kongen lot da kalle til seg spåmennene, åndemanerne, trollmennene og kaldeerne, for at de skulle fortelle kongen hva han hadde drømt. De kom og trådte fram for kongen.
- 3** Og kongen sa til dem: Jeg har hatt en drøm. Min ånd er rystet: Jeg vil vite hva jeg har drømt.
- 4** Kaldeerne sa da til kongen på arameisk: Kongen leve evig! Fortell dine tjenere drømmen, så skal vi gi deg tydningen.
- 5** Kongen svarte og sa til kaldeerne: Dette mitt ord står fast: Hvis dere ikke forteller meg drømmen og hva den betyr, så skal dere hogges i stykker og husene deres skal bli gjort til en skraphaug!
- 6** Men dersom dere kunngjør meg drømmen og tyder den for meg, da skal dere få rike gaver og stor ære av meg. Si meg derfor drømmen og tyd den for meg.
- 7** De svarte da for andre gang: Vil ikke kongen fortelle sine tjenere drømmen! Så skal vi si hva den betyr.

⁸ Kongen svarte: Jeg skjønner godt at dere prøver å vinne tid, fordi dere ser at mitt ord står fast.

⁹ Hvis dere ikke forteller meg drømmen, er det bare én dom for dere alle. Men dere er blitt enige om å fortelle meg en skammelig løgn, i håp om at tidene skal forandre seg. Fortell meg derfor drømmen, så vet jeg at dere også kan si meg hva den betyr!

¹⁰ Kaldeerne svarte kongen: Det er ikke et menneske på jorden som kan si kongen det han vil vite. Aldri har noen konge, hvor stor og mektig han enn var, krevd noe slikt av en spåmann eller åndemaner eller kaldeer.

¹¹ Det kongen krever, er altfor vanskelig. Det er ingen andre enn gudene som kan kunngjøre kongen det han vil vite, og de har ikke sin bolig blant menneskene.

¹² På grunn av dette ble kongen harm, meget vred, og han befalte at alle Babels vismenn skulle drepes.

Daniel forteller drømmen

¹³ Da befalingen om å drepe vismennene var utsendt, lette de også etter Daniel og hans venner for å drepe dem.

¹⁴ Daniel vendte seg da med kloke og forstandige ord til Arjok, høvdingen for kongens livvakt, som var dratt ut for å drepe Babels vismenn.

¹⁵ Han tok til orde og spurte Arjok, kongens høvedsmann: Hvorfor har kongen gitt denne strenge befalingen? Arjok fortalte så Daniel hvordan det hadde seg.

¹⁶ Da gikk Daniel inn og ba kongen at han ville gi ham en frist, så han kunne kunngjøre tydningen for kongen.

¹⁷ Deretter gikk Daniel hjem og fortalte sine venner Hananja, Misjael og Asarja, det som var hendt,

¹⁸ for at de skulle be himmelens Gud at han i sin barmhjertighet ville åpenbare denne hemmeligheten, så ikke Daniel og hans venner skulle bli drept sammen med Babels andre vismenn.

¹⁹ Da ble hemmeligheten åpenbart for Daniel i et syn om natten. Og Daniel pristet himmelens Gud.

²⁰ Daniel tok til orde og sa: Lovet være Guds navn fra evighet og til evighet! For visdommen og styrken hører ham til.

²¹ Han omskifter tider og stunder. Han avsetter konger og innsetter konger. Han gir de vise visdom og de forstandige forstand.

²² Han åpenbarer det dype og skjulte. Han vet hva som er i mørket, og hos ham bor lyset.

23 Jeg takker og priser deg, mine fedres Gud, fordi du har gitt meg visdom og styrke. Nå har du gjort kjent for meg det vi ba deg om, det kongen vil vite, har du kunngjort oss.

24 Så gikk Daniel til Arjok, som kongen hadde gitt befaling om å drepe Babels vismenn. Han kom og sa til ham: Drep ikke Babels vismenn! Før meg inn til kongen! Så vil jeg kunngjøre tydningen for kongen.

25 Arjok førte da i hast Daniel inn for kongen og sa til ham: Jeg har funnet en mann blant de bortførte fra Juda som vil kunngjøre tydningen for kongen.

26 Kongen tok til orde og spurte Daniel, som hadde fått navnet Beltsasar: Er du i stand til å kunngjøre meg den drømmen jeg har hatt, og dens tydning?

27 Daniel svarte kongen: Den hemmeligheten som kongen har spurt om, makter ingen vismenn, åndemanere, spåmenn eller tegntydere å kunngjøre for kongen.

28 Men det er en Gud i himmelen som åpenbarer hemmeligheter. Han har kunngjort kong Nebukadnesar hva som skal skje i de siste dager. Dette er drømmen og synene du hadde i ditt indre mens du hvilte på ditt leie:

29 Da du lå på ditt leie, konge, steg det opp hos deg tanker om hva som skal skje i fremtiden. Han som åpenbarer hemmeligheter, kunngjorde deg hva som skal skje.

30 For meg er denne hemmeligheten blitt åpenbart, ikke fordi jeg eier noen visdom fremfor alle andre som lever, men for at tydningen skulle bli kunngjort for kongen, og du skulle få vite ditt hjertes tanker.

31 Konge, du så i synet en veldig billedstøtte. Det var en meget stor billedstøtte, og den skinte med strålende glans. Den sto like foran deg og var et fryktinngytende syn.

32 Billedstøttens hode var av fint gull, brystet og armene av sølv, buken og hoftene av kobber,

33 benene av jern, føttene dels av jern, dels av leire.

34 Mens du sto og så på, ble en stein revet løs, men ikke med hender. Den traff billedstøtten på føttene, som var av jern og leire, og knuste dem.

35 Da knustes på én gang både jernet og leiren, kobberet, sølvet og gullet. Det ble som agner fra treskeplassene om sommeren, vinden tok det så det ikke fantes spor etter det. Men steinen som rammet billedstøtten, ble til et stort fjell som fylte hele jorden.

Daniel tyder drømmen

36 Det var drømmen. Nå skal vi si kongen hva den betyr.

37 Konge, du er kongenes konge, som himmelens Gud har gitt riket og makten og styrken og æren!

38 Menneskenes barn, overalt hvor de bor, markens dyr og himmelens fugler - alle har han gitt i din hånd og gjort deg til herre over dem. Du er hodet av gull.

39 Men etter deg skal det oppstå et annet rike, ringere enn ditt, og så et tredje rike, av kobber, som skal herske over hele jorden.

40 Deretter skal det komme et fjerde rike, som skal være sterkt som jern. Likesom jernet knuser og slår alt i stykker, skal dette riket, som knusende jern, slå i stykker og knuse alle de andre rikene.

41 Men når du så at føttene og tærne var dels av pottemakerleire, dels av jern, så betyr det at riket skal være et delt rike. Det skal ha noe av jernets styrke i seg, ettersom du så at jern var blandet med leiren.

42 Og det at tærne på føttene var dels av jern, dels av leire, det betyr at riket for en del skal være sterkt og for en del svakt.

43 Og når du så at jernet var blandet med leire, så betyr det at de skal blande seg med hverandre ved giftermål. Men de vil likevel ikke holde sammen, likesom jern ikke blander seg med leire.

44 Og i disse kongenes dager vil himmelens Gud opprette et rike som i all evighet ikke skal ødelegges. Dette riket skal ikke bli overgitt til noe annet folk. Det skal knuse og gjøre ende på alle de andre rikene, men selv skal det stå fast i evighet.

45 Du så jo at en stein ble revet løs fra fjellet, men ikke av menneskehender. Og den knuste jernet, kobberet, leiren, sølvet og gullet. - Den store Gud har nå kunngjort kongen det som heretter skal skje. Sann er drømmen, og troverdig er tydingen av den.

Nebukadnesar hyller Daniel

46 Da falt kong Nebukadnesar på sitt ansikt og hyllet Daniel, og han bød at de skulle bære fram for ham offer og røkelse.

47 Og kongen tok til orde og sa til Daniel: I sannhet, deres Gud er guden Gud og kongenes Herre! Han er en som åpenbarer hemmeligheter, siden du har kunnet åpenbare denne hemmeligheten.

48 Deretter gjorde kongen Daniel til en stor mann. Han ga ham mange rike gaver. Og han satte ham til herre over landskapet Babylon og til øverste leder for alle Babels vismenn.

49 Daniel ba kongen, og han satte Sjadrak, Mesjak og Abed-Nego til å styre landskapet Babel. Daniel selv ble ved kongens hoff.

Daniel 3

Daniels tre venner i ildovnen

- 1** Kong Nebukadnesar laget en billedstøtte av gull, seksti alen høy og seks alen bred, og stilte den opp i Duradalen i landskapet Babel.
- 2** Så sendte kong Nebukadnesar bud til satrapene, stattholderne og landshøvdingene, rådgiverne, skattmestrene, de lovkyndige, dommerne og alle provinsenes styresmenn, og innkalte dem til innvielsen av billedstøtten som kongen hadde reist.
- 3** Da kom satrapene, stattholderne og landshøvdingene, rådgiverne, skattmestrene, de lovkyndige, dommerne og alle provinsenes styresmenn. De samlet seg til innvielsen av den billedstøtten kong Nebukadnesar hadde reist, og trådte fram for den billedstøtten han hadde stilt opp.
- 4** Og herolden ropte med høy røst: La nå denne befalingen være kunngjort for dere, folk og stammer og tungemål:
- 5** Så snart dere hører lyden av horn, fløyte, sitar, harpe, lutt, sekkepipe og alle andre slags musikkinstrumenter, skal dere falle ned og tilbe gullbildet som kong Nebukadnesar har stilt opp.
- 6** Den som ikke faller ned og tilber, skal i samme stund kastes midt inn i den brennende ildovnen.
- 7** Så snart nå alle folkene hørte lyden av horn, fløyte, sitar, harpe, lutt og alle andre slags musikkinstrumenter, falt alle folk, stammer og tungemål ned og tilba det gullbildet kong Nebukadnesar hadde stilt opp.
- 8** Men straks etter sto noen kaldeiske menn fram og klaget på jødene.
- 9** De tok til orde og sa til kong Nebukadnesar: Kongen leve evig!
- 10** Konge, du har gitt befaling om at hvert menneske som hørte lyden av horn, fløyte, sitar, harpe, lutt, sekkepipe og alle andre slags musikkinstrumenter, skulle falle ned og tilbe gullbildet,
- 11** og at den som ikke falt ned og tilba, skulle kastes i den brennede ildovnen.
- 12** Men nå er her noen jødiske menn som du har satt til å styre landskapet Babel: Sjadrak, Mesjak og Abed-Nego. Disse mennene har ikke aktet på ditt bud, konge! De dyrker ikke dine guder, og det gullbildet du har stilt opp, tilber de ikke.
- 13** Da ble Nebukadnesar oppbrakt og vred, og bød at Sjadrak, Mesjak og Abed-Nego skulle bringes til ham. Så ble disse mennene ført fram for kongen.
- 14** Nebukadnesar tok til orde og sa til dem: Er det med forsett, Sjadrak, Mesjak og Abed-Nego, at dere ikke dyrker min gud og ikke tilber gullbildet jeg har stilt opp?

15 Nåvel, dersom dere, når dere hører lyden av horn, fløyte, sitar, harpe, lutt, sekkepipe og alle andre slags musikkinstrumenter, er rede til å falle ned og tilbe det bildet jeg har gjort, så er alt godt og vel. Men hvis dere ikke tilber det, så skal dere i samme stund kastes i den brennende ildovnen. Og hvem er den gud som kan frelse dere fra min hånd?

16 Sjadrak, Mesjak og Abed-Nego tok da til orde og sa til kongen: Nebukadnesar! Vi behøver ikke å svare et ord på dette.

17 Vår Gud, som vi tjener, han er mektig til å frelse oss. Av den brennende ildovnen og fra din hånd, konge, vil han frelse.

18 Men hvis ikke, så skal du vite, konge, at vi ikke vil dyrke dine guder eller tilbe det gullbildet du har stilt opp.

19 Da ble Nebukadnesar full av harme, og uttrykket i ansiktet hans forandret seg mot Sjadrak, Mesjak og Abed-Nego. Han ga befaling om at ovnen skulle gjøres sju ganger hetere enn vanlig.

20 Og han bød noen sterke menn i sin hær å binde Sjadrak, Mesjak og Abed-Nego og kaste dem inn i den brennende ildovnen.

21 Så ble de bundet i sine kapper, bukser, luer og andre klær og kastet i den brennende ildovnen.

22 Fordi kongens ord var så strengt, og ovnen var blitt så sterkt opphetet, ble de mennene som hadde ført Sjadrak, Mesjak og Abed-Nego dit opp, drept av ildsluen.

23 Men disse tre mennene, Sjadrak, Mesjak og Abed-Nego, ble kastet bundet midt inn i den brennende ildovnen.

Kongen ser en som ligner en gudesønn

24 Da ble kong Nebukadnesar forferdet og reiste seg brått opp. Han tok til orde og sa til sine rådsherrer: Kastet vi ikke tre menn bundet i ilden? De svarte kongen: Jo visst, konge!

25 Han tok da igjen til orde og sa: Men jeg ser fire menn som går løse omkring midt inne i ilden, og det er ingen skade å se på dem. Og den fjerde ser ut som en gudesønn.

26 Da gikk Nebukadnesar bort til døren i den brennende ildovnen og ropte: Sjadrak, Mesjak, Abed-Nego, dere tjenere for Den Høyeste Gud, kom ut! - Da kom Sjadrak, Mesjak og Abed-Nego ut av ilden.

27 Satrapene, stattholderne, landshøvdingene og kongens rådsherrer samlet seg da. De så at ilden ikke hadde hatt noen makt over disse mennenes legemer. Håret på deres hoder var ikke svidd, klærne deres var ikke skadet, og det luktet ikke brent av dem.

Kongen priser Gud

28 Da tok Nebukadnesar til orde og sa: Lovet være Sjadraks, Mesjaks og Abed-Negos Gud! Han sendte sin engel og frelste sine tjenere, som satte sin lit til ham og handlet mot kongens ord. De våget sitt liv for ikke å dyrke eller tilbe noen annen gud enn sin egen Gud.

29 Derfor gir jeg nå denne befalingen, at den som i sine ord forser seg mot Sjadraks, Mesjaks og Abed-Negos Gud - hva folk eller stamme eller tungemål han så tilhører - han skal hogges i stykker, og hans hus skal gjøres til en skraphaug. For det finnes ingen annen gud som makter å frelse slik.

30 Og kongen ga Sjadrak, Mesjak og Abed-Nego ære og makt i landskapet Babel.

Daniel 4

Nebukadnesars andre drøm

1 Kong Nebukadnesar til alle folk og stammer og tungemål som bor over hele jorden: Fred og fremgang for alle!

2 Jeg har funnet for godt å kunngjøre de tegn og under som Den Høyeste Gud har gjort mot meg.

3 Hvor store er hans tegn, hvor mektige hans under! Hans rike er et evig rike, og hans herredømme varer fra slekt til slekt.

4 Jeg, Nebukadnesar, levde i ro i mitt hus, jeg var frisk og vel til mote i mitt slott.

5 Da hadde jeg en drøm som gjorde meg redd. Mine tanker på mitt leie og synene i mitt indre skremte meg.

6 Jeg sendte da ut et påbud om at alle Babels vismenn skulle føres fram for meg for at de skulle la meg vite hvordan drømmen skulle tydes.

7 Da kom spåmennene, åndemanerne, kaldeerne og tegntyderne inn, og jeg fortalte dem drømmen, men de kunne ikke si meg hvordan den skulle tydes.

8 Til sist kom Daniel inn til meg, han som kalles Beltsasar etter navnet på min gud. I ham er Den Hellige Guds Ånd. Og jeg fortalte ham drømmen.

9 Beltsasar, du mester blant spåmennene! Jeg vet at Den Hellige Guds Ånd er i deg, og at ingen hemmelighet er for vanskelig for deg. Si meg nå de synene jeg har sett i drømme - si meg hvordan de skal tydes.

10 Dette var de synene jeg hadde i mitt indre mens jeg hvilte på mitt leie: Jeg så i mitt syn et tre som sto midt på jorden. Det var meget høyt.

11 Det var et stort og sterkt tre, så høyt at det nådde til himmelen, og det var synlig til jordens ende.

¹² Løvet var fagert og det bar rik frukt, så det ga føde til alle. Markens dyr fant skygge under det, himmelens fugler bodde i greinene, og alt som lever fikk sin føde av det.

¹³ I de synene jeg hadde i mitt indre mens jeg hvilte på mitt leie, så jeg en hellig vokter som steg ned fra himmelen.

¹⁴ Han ropte med høy røst, slik lød hans ord: Fell treet! Hogg greinene av, riv løvet av det og spre fruktene omkring! Dyrene som er under treet skal flykte, og fuglene i greinene skal fly bort.

¹⁵ Men la rotstubben stå igjen, la den stå der midt i gresset på marken i lenker av jern og kobber. Med himmelens dugg skal han vætes, han skal dele lodd med dyrene og ete jordens vekster.

¹⁶ Hans hjerte skal forandres så det ikke lenger er et menneskes hjerte, et dyrs hjerte skal han få. Og sju tider skal fare fram over ham.

¹⁷ Dette budskapet er etter vokternes råd, slik er de helliges avgjørelse i denne saken, for at alle som lever, skal sanne at Den Høyeste har makt over kongedømmet blant menneskene. Han gir det til den han vil, og setter den ringeste av menneskene til å råde over det.

¹⁸ Dette er drømmen som jeg, kong Nebukadnesar, har sett. Kunngjør meg nå, Beltsasar, hva den betyr. For ingen av mitt rikes vismenn kan si meg hva den betyr. Men du kan det, for Den Hellige Guds Ånd er i deg.

Daniel forklarer drømmen

¹⁹ Daniel, som hadde fått navnet Beltsasar, sto en stund slått av redsel, hans tanker forferdet ham. Da tok kongen til orde og sa: Beltsasar, la ikke drømmen og dens tydning skremme deg! Beltsasar svarte: Herre, måtte bare denne drømmen gjelde dem som hater deg og dens tydning dine fiender.

²⁰ Treet som du så, var stort og sterkt. Det var så høyt at det nådde til himmelen, og det var synlig over hele jorden.

²¹ Det hadde så fagert løv og bar så rik frukt at det ga føde til alle - markens dyr hadde tilhold under det, og himmelens fugler bodde i greinene.

²² Dette treet er du selv, konge. Du er stor og mektig, ditt velde har vokst så det når til himmelen, og ditt herredømme til jordens ende.

²³ Kongen så en hellig vokter komme ned fra himmelen og si: Fell treet og ødelegg det. La rotstubben stå igjen i jorden, men i lenker av jern og kobber, midt i gresset på marken. Med himmelens dugg skal han vætes og med markens dyr skal han dele sin lodd inntil sju tider er fart fram over ham.

²⁴ Dette er tydingen, konge, Den Høyestes rådslutning, som kommer over min herre kongen:

²⁵ Du skal bli utstøtt fra menneskene, og din bolig skal være blant markens dyr. Du skal ete gress likesom oksene, og med himmelens dugg skal du vætes. Sju tider skal gå fram over deg, inntil du sanner at Den Høyeste har makt over kongedømmet blant menneskene og gir det til den han vil.

²⁶ Men så ble det sagt at treets rotstubb skulle stå igjen. Det betyr at riket igjen skal være ditt fra den tid du sanner at Himmelen har makten.

²⁷ Konge! La derfor mitt råd være deg til behag: Løs deg fra dine synder ved rettferdighet, og fra dine misgjerninger ved barmhjertighet mot fattige. Så skal din lykke vare.

²⁸ Alt dette kom over kong Nebukadnesar.

²⁹ Tolv måneder senere gikk han en gang omkring på taket av det kongelige slott i Babel.

³⁰ Da tok han til orde og sa: Er ikke dette det store Babel, som jeg med min veldige makt har bygd til kongesete, til ære for min herlighet!

³¹ Før kongen ennå hadde talt ut, kom det brått en røst fra himmelen: Kong Nebukadnesar! Til deg lyder nå disse ordene: Riket er tatt fra deg!

³² Fra menneskene blir du utstøtt. Hos markens dyr skal din bolig være, og gress skal du ete som oksene. Sju tider skal gå fram over deg, inntil du sanner at Den Høyeste har makt over kongedømmet blant menneskene og gir det til den han vil.

³³ I samme stund ble dette ordet fullbyrdet på Nebukadnesar. Han ble utstøtt fra menneskene og åt gress likesom oksene. Av himmelens dugg ble hans kropp vætt, inntil hans hår vokste og ble som ørnefjær, og neglene ble som fugleklør.

³⁴ Da dagene var til ende, løftet jeg, Nebukadnesar, øynene mine til himmelen, og min forstand vendte tilbake. Jeg lovet Den Høyeste, og priste og æret ham som lever i evighet. Hans herredømme er et evig herredømme, og hans rike varer fra slekt til slekt.

³⁵ Alle som bor på jorden er for ingen ting å regne. Han gjør som han vil med himmelens hær og med dem som bor på jorden. Ingen kan hindre ham og si til ham: Hva gjør du?

³⁶ Så vendte på den tiden min forstand tilbake, og mitt kongedømmes ære, min herlighet og min prakt fikk jeg igjen. Mine rådsherrer og stormenn oppsøkte meg. På ny ble jeg innsatt i kongedømmet og fikk enda større makt enn før.

³⁷ Jeg, Nebukadnesar, priser og opphøyer og ærer nå himmelens konge, for alle hans gjerninger er sannhet og hans stier er rettferdighet. Og dem som ferdes i overmot, makter han å ydmyke.

Daniel 5

Skriften på veggen

- ¹ Kong Belsasar holdt et stort gjestebud for sine tusen stormenn, og drakk vin for deres øyne.
- ² Da vinen smakte Belsasar, befalte han at de skulle hente karene av sølv og gull som hans far Nebukadnesar hadde ført bort fra templet i Jerusalem, så kongen og hans stormenn, hans koner og medhustruer kunne drikke av dem.
- ³ De hentet da gullkarene som var ført bort fra templet, fra Guds hus i Jerusalem. Og kongen og hans stormenn, hans koner og medhustruer drakk av dem.
- ⁴ De drakk vin og priste sine guder av gull og sølv, av kobber, jern, tre og stein.
- ⁵ I samme stund kom det til syne fingrer av en menneskehånd, som skrev på den kalkede veggen i kongens slott, midt imot lysestaken. Og kongen så hånden som skrev.
- ⁶ Da skiftet kongen farge, og hans tanker skremte ham. Han ble slapp i hoftene, og knærne slo mot hverandre.
- ⁷ Og kongen ropte med høy røst at de skulle hente åndemanerne, kaldeerne og tegntyderne. Så tok han til orde og sa til Babels vismenn: Den mann som leser denne skriften og sier meg hva tydningen er, han skal bli kledd i purpur og få et gullkjede om halsen, og i makt skal han være den tredje i riket.
- ⁸ Alle kongens vismenn kom nå inn. Men de var ikke i stand til å lese skriften eller å gi kongen tydningen.
- ⁹ Da ble kong Belsasar meget forferdet og blek, og hans stormenn var helt rådløse.

Daniel tyder skriften

- ¹⁰ Dronningen fikk høre kongens og stormennenes ord, og kom inn i festsalen. Hun tok til orde og sa: Kongen leve evig! La ikke dine tanker skremme deg, og bli ikke blek!
- ¹¹ I ditt rike finnes det en mann som Den Hellige Guds Ånd bor i. I din fars dager ble det hos ham funnet opplysning og innsikt, og en visdom som gudenes visdom. Din far, kong Nebukadnesar, gjorde ham til leder for spåmennene, åndemanerne, kaldeerne og tegntyderne. Konge, slik opphøyet din far ham.
- ¹² For hos ham fantes det en høy ånd. Kunnskap og innsikt, evne til å tyde drømmer, løse gåter og oppklare vanskelige spørsmål ble funnet hos Daniel, han som kongen ga navnet Beltsasar. Send nå bud på Daniel! Han vil kunngjøre deg tydningen.

- 13 Så ble Daniel ført inn for kongen. Og kongen tok til orde og sa til ham: Er du den Daniel, en av de jødiske fangene som kongen, min far, førte hit fra Juda?
- 14 Jeg har hørt om deg at Guds Ånd er i deg, og at det hos deg er funnet opplysning og innsikt og høy visdom.
- 15 Nå er vismennene og åndemanerne blitt ført inn til meg for å lese denne skriften og kunngjøre meg tydningen. Men de er ikke i stand til å si meg hva den betyr.
- 16 Men jeg har hørt om deg at du kan gi tydninger og oppklare vanskelige spørsmål. Kan du nå lese denne skriften og la meg vite hva den betyr, så skal du bli kledd i purpur og få et gullkjede om halsen, og i makt skal du være den tredje i riket.
- 17 Da tok Daniel til orde og sa, der han sto for kongen: Dine gaver kan du selv beholde, og dine belønninger kan du gi til en annen! Men skriften skal jeg lese for kongen og fortelle ham hva den betyr.
- 18 Konge! Den Høyeste Gud ga Nebukadnesar, din far, riket og makten og æren og herligheten.
- 19 På grunn av den makt Gud hadde gitt ham, skalv og fryktet alle folk og stammer og tungemål for ham. Hvem han ville, slo han i hjel, hvem han ville, lot han leve, hvem han ville, opphøyet han og hvem han ville, fornedret han.
- 20 Men da hans hjerte opphøyet seg, og hans ånd ble stolt så han opptrådte overmodig, ble han nedstøtt fra sin kongetrone, og hans ære ble tatt fra ham.
- 21 Han ble utstøtt fra menneskenes barn. Hans hjerte ble som et dyrehjerte, og hos villeslene var hans bolig. Gress måtte han ete likesom oksene, og av himmelens dugg ble hans legeme vætt, inntil han sannet at Den Høyeste Gud råder over kongedømmet blant menneskene og gir det til hvem han vil.
- 22 Men du, Belsasar, hans sønn, har ikke ydmyket ditt hjerte, enda du visste alt dette.
- 23 Du har opphøyet deg mot himmelens Herre. Karene fra hans hus har de brakt deg. Du og dine stormenn og dine hustruer og medhustruer har drukket vin av dem, og du har prist dine guder av sølv og gull, kobber og jern, tre og stein - de som ikke ser og ikke hører og ikke har forstand. Men den Gud som har din livsånde i sin hånd, og som råder over alle dine veier, ham har du ikke æret.
- 24 Derfor ble denne hånden sendt fra ham og denne skriften skrevet.
- 25 Og dette er den skriften som ble skrevet her: mene, mene, tekel, ufarsin.
- 26 Dette er tydningen av ordene: Mene: Tellet har Gud ditt kongedømmes dager og gjort ende på det.

²⁷ Tekel: Veid er du på vektskål og funnet for lett.

²⁸ Peres: Delt er ditt rike og gitt til mederne og perserne.

²⁹ Da ga Belsasar sitt påbud, og de kledde Daniel i purpur og hengte et gullkjede om hans hals, og ropte ut at han i makt skulle være den tredje i riket.

³⁰ Men samme natt ble kaldeerkongen Belsasar drept.

Daniel 6

Daniel i løvehulen

¹ Mederen Darius overtok riket da han var sekstito år gammel.

² Darius besluttet å sette ett hundre og tjue satraper over riket. De skulle bo omkring i hele riket.

³ Over dem satte han tre riksråder, og Daniel var en av dem. For dem skulle satrapene gjøre regnskap, så kongen ikke skulle lide noe tap.

⁴ Daniel utmerket seg fremfor riksrådene og satrapene, fordi det var en høy ånd i ham. Derfor tenkte kongen på å sette ham over hele riket.

⁵ Da prøvde riksrådene og satrapene å finne noe å anklage Daniel for når det gjaldt riksstyret. Men de var ikke i stand til å finne noen skyld eller noen urett. For han var tro, og det fantes ingen forsømmelse eller forseelse hos ham.

⁶ Da sa disse mennene: Vi finner ikke noen grunn til anklage mot denne Daniel, om vi da ikke kunne finne noe å anklage ham for i hans gudsyndyrkelse.

⁷ Så stormet disse riksrådene og satrapene inn til kongen og sa til ham: Kong Darius leve evig!

⁸ Alle riksrådene i riket, stattholderne og satrapene, rådsherrene og landshøvdingene har rådslått om at det bør utstedes en kongelig forordning og gis et strengt påbud: Hver den som i løpet av tretti dager ber til noen gud eller til noe menneske, uten til deg, konge, skal kastes i løvehulen.

⁹ Konge, utsted nå et slikt påbud! La det bli satt opp skriftlig, så det etter medernes og persernes uforanderlige lov ikke kan tilbakekalles.

¹⁰ I samsvar med dette lot så kong Darius det bli satt opp et skriv med et slikt påbud.

¹¹ Så snart Daniel fikk vite at skrivet var sendt ut, gikk han inn i sitt hus. Der hadde han i sin sal åpne vinduer som vendte mot Jerusalem. Og tre ganger om dagen bøyde han sine knær med bønn og lovprisning for sin Guds åsyn, aldeles som han før hadde gjort.

¹² Da stormet disse mennene inn og fant Daniel mens han holdt på å be og bønnfalle sin Gud.

13 De gikk så fram for kongen og spurte, med tanke på kongens påbud: Har du ikke sendt ut en befaling om at hver den som i løpet av tretti dager ber til noen gud eller til noe menneske, uten til deg, konge, skal kastes i løvehulen? Kongen svarte: Det ordet står fast etter medernes og persernes uforanderlige lov.

14 Da tok de til orde og sa der de sto for kongen: Daniel, som er en av de bortførte fra Juda, har ikke aktet på deg, konge, eller på det påbudet du har sendt ut skriv om. Tre ganger om dagen ber han sin bønn.

15 Da kongen hørte dette, ble han dypt bedrøvet og tenkte i sitt hjerte på hvordan han kunne redde Daniel. Helt til solen gikk ned, gjorde han seg umak for å berge ham.

16 Da trengte disse mennene inn på kongen og sa til ham: Kongen må vite at den lov gjelder hos mederne og perserne, at ikke noe påbud og ingen forordning som kongen utsteder, kan forandres!

17 Kongen befalte da at de skulle hente Daniel og kaste ham i løvehulen. Og kongen tok til orde og sa til Daniel: Din Gud, som du stadig dyrker - måtte han frelse deg!

18 Så ble en stein ført fram og lagt over hulens åpning. Og kongen forseglet den med sitt eget og sine stormenns segl, så det ikke skulle kunne skje noen forandring i det som var gjort med Daniel.

Daniel blir reddet

19 Deretter gikk kongen hjem til sitt slott og fastet hele natten. Han lot ingen av sine medhustruer komme inn til seg. Og søvnen forsvant fra ham.

20 Tidlig om morgenen, så snart det lysnet, sto kongen opp og skyndte seg til løvehulen.

21 Da han kom nær til hulen, ropte han på Daniel med sorgfull røst. Han tok til orde og sa: Daniel, du den levende Guds tjener! Har din Gud, som du stadig dyrker, maktet å frelse deg fra løvene?

22 Da svarte Daniel: Kongen leve evig!

23 Min Gud sendte sin engel og lukket løvenes gap, så de ikke har gjort meg noen skade. For jeg er funnet uskyldig for ham. Og heller ikke mot deg, konge, har jeg gjort noe galt.

24 Kongen ble da overmåte glad og befalte at Daniel skulle dras opp av hulen. Og da Daniel var dratt opp av hulen, fantes det ingen skade på ham, fordi han hadde trodd på sin Gud.

Darius befaler at alle skal tilbe Daniels Gud

²⁵ Da befalte kongen at de mennene som hadde anklaget Daniel, skulle hentes. De ble kastet i løvehulen, sammen med sine koner og barn. Og før de nådde bunnen i hulen, kastet løvene seg over dem og knuste alle deres ben.

²⁶ Deretter skrev kong Darius til alle folk, ætter og tungemål som fantes på hele jorden: Fred og fremgang for alle!

²⁷ Jeg gir hermed det påbud at alle folk i hele mitt kongerikes område skal skjelve og frykte for Daniels Gud. For han er den levende Gud og blir i evighet. Hans rike ødelegges ikke, og hans herredømme varer inntil enden.

²⁸ Han frelser og befri, han gjør tegn og under i himmelen og på jorden - han som frelste Daniel fra løvenes vold.

²⁹ Daniel levde æret og lykkelig under Darius', det er perseren Kyros' regjering.

Daniel 7

De fire dyrene

¹ I Babels konge Belsasars første år hadde Daniel en drøm, og han så syner i sitt indre mens han lå på sitt leie. Siden skrev han ned drømmen og fortalte hovedinnholdet av den.

² Daniel fortalte: Jeg så i mitt syn om natten, og se - himmelens fire vinder satte det store hav i opprør.

³ Og fire store dyr steg opp av havet, alle var de forskjellige fra hverandre.

⁴ Det første var likt en løve og hadde ørnevinger. Mens jeg så på, ble vingene revet av, og det ble løftet fra jorden og reist på to føtter som et menneske. Og det fikk et menneskehjerte.

⁵ Og se, et annet dyr - det andre: Det var likt en bjørn og reiste seg på den ene siden. I gapet mellom tennene hadde det tre ribben. Og det ble sagt til det: Stå opp og et mye kjøtt!

⁶ Deretter så jeg i mitt syn et annet dyr, som lignet en leopard. Det hadde fire fuglevinger på ryggen, og fire hoder, og det fikk stor makt.

⁷ Etter dette fikk jeg i mine nattlige syner se et fjerde dyr, fryktelig og forferdelig og overmåte sterkt. Det hadde store tenner av jern og åt og knuste, og det som ble tilbake, tråkket det ned med føttene. Det var annerledes enn alle de dyrene som var før det, og det hadde ti horn.

⁸ Jeg ga nøye akt på hornene. Da fikk jeg se et annet lite horn som skjød opp mellom dem, og tre av de første hornene ble rykket opp for å gi plass til det. Og se, dette hornet hadde øyne som menneskeøyne, og en munn som talte store ord.

Menneskesønnens evige herredømme

⁹ Mens jeg så på, ble tronstoler satt fram, og en gammel av dager tok sete. Hans klær var hvite som snø, og håret på hans hode var som ren ull. Hans trone var ildsluer, og hjulene på den var flammende ild.

¹⁰ En strøm av ild fløt fram og gikk ut foran ham. Tusen ganger tusen tjente ham, og ti tusen ganger ti tusen sto foran ham. Retten ble satt, og bøker ble åpnet.

¹¹ Og jeg ble stående og se på grunn av lyden av de store ordene som hornet talte. Og mens jeg så, ble dyret drept, og kroppen ble ødelagt og kastet på ilden for å brennes.

¹² Også de andre dyrene ble fratatt sitt herredømme, men deres levetid ble forlenget for en fastsatt tid og stund.

¹³ Fremdeles så jeg i mine nattlige syner, og se - en som lignet en menneskesønn kom med himmelens skyer. Han kom bort til den gamle av dager og ble ført fram for ham.

¹⁴ Og det ble gitt ham herredømme, ære og rike, så at alle folk, ætter og tungemål, skulle tjene ham. Hans herredømme er et evig herredømme som ikke forgår, og hans rike er et rike som aldri går til grunne.

Daniels syner blir forklart

¹⁵ Jeg, Daniel, ble da urolig i min ånd, og synene i mitt indre forferdet meg.

¹⁶ Jeg gikk bort til en av dem som sto der, og ba ham gi meg en sikker forklaring på alt dette. Han svarte meg og lot meg få vite hva det skulle bety.

¹⁷ Disse store dyrene, fire i tallet, er fire konger som skal stige opp av jorden.

¹⁸ Men Den Høyestes hellige skal få riket og ha det i eie til evig tid, ja, i evigheters evighet.

¹⁹ Da ville jeg gjerne vite hva det fjerde dyret skulle bety, det som var annerledes enn alle de andre, et fryktelig dyr med tenner av jern, og klør av kobber, og som åt og knuste, og det som ble til overs, tråkket det ned med føttene.

²⁰ Jeg ønsket også å få rede på de ti hornene som dyret hadde på hodet, og det nye hornet som skjød opp og voldte at tre av de andre hornene falt av - det hornet som hadde øyne og en stortalende munn, det som var større å se til enn de andre.

²¹ Jeg så dette hornet føre krig mot de hellige og overvinne dem,

²² inntil den gamle av dager kom. Da ble dommen gitt til Den Høyestes hellige, og tiden kom da de hellige tok riket i eie.

²³ Slik lød hans ord: Det fjerde dyret vil bli et fjerde rike på jorden, et som er annerledes enn alle de andre rikene. Det skal sluke hele jorden, trække den ned og knuse den.

²⁴ De ti hornene betyr at det av dette riket skal oppstå ti konger. Og etter dem skal det oppstå en annen konge, som skal være annerledes enn de foregående. Han skal underkue tre konger.

²⁵ Han skal tale ord mot Den Høyeste og undertrykke Den Høyestes hellige, og tenke på å forandre tider og lov. Og de skal overgis i hans hånd for én tid og tider og en halv tid.

²⁶ Så blir retten satt, og herredømmet blir tatt fra ham for å bli ganske og aldeles tilintetgjort og ødelagt.

²⁷ Riket og herredømmet, og makten over rikene under himmelen, skal bli gitt til det folket som er Den Høyestes hellige. Hans rike skal være et evig rike, og alle makter skal tjene og adlyde ham.

²⁸ Her ender dette ordet. Jeg, Daniel, ble meget forferdet over mine tanker, og mitt ansikt skiftet farge. Men jeg gjemte alt dette i mitt hjerte.

Daniel 8

Væren og geitebukken

¹ I kong Belsasars tredje regjeringsår fikk jeg, Daniel, se et syn, et som kom etter det jeg før hadde sett.

² Jeg så i dette synet at jeg var i borgen Susan i landskapet Elam. Videre så jeg i synet at jeg var ved elven Ulai.

³ Jeg løftet mine øyne, og se - en vær sto foran elven. Den hadde to horn. Begge hornene var høye, men det ene var høyere enn det andre, og det høyeste vokste sist fram.

⁴ Jeg så væren stange mot vest og mot nord og mot sør. Ingen dyr kunne stå seg mot den, og ingen kunne berge noen fra dens vold. Den gjorde som den ville og ble stor og mektig.

⁵ Mens jeg så på dette, se, da kom det en geitebukk fra vest. Den for fram over hele jorden uten å komme nær marken. Og bukken hadde et veldig horn mellom øynene.

⁶ Den kom like bort til væren med de to hornene, den jeg så foran elven, og sprang imot den i sin voldsomme kraft.

⁷ Jeg så at den kom tett innpå væren og for løs på den i sinne. Den stanget til den og brakk begge hornene på den. Væren hadde ikke kraft til å stå seg mot den. Bukken kastet den til jorden og tråkket på den, og ingen kunne berge væren fra dens makt.

⁸ Geitebukken ble overmåte mektig. Men nettopp som den hadde nådd sin fulle styrke, ble det store hornet brukket av. I dets sted vokste det opp fire horn, store å se til. De vendte mot himmelens fire hjørner.

⁹ Fra ett av dem skjøt det fram et lite horn, som vokste seg overmåte stort mot sør og mot øst og mot det fagre land.

¹⁰ Det vokste helt opp til himmelens hær og kastet noen av hæren og av stjernene til jorden, og tråkket dem ned.

¹¹ Ja, helt til hærens fyrste hevet det seg. Det tok fra ham det stadige offer, og stedet for hans helligdom ble omstyrtet.

¹² Sammen med det stadige offer ble hæren overgitt til ødeleggelse for frafallets skyld. Og hornet kastet sannheten til jorden. Det hadde fremgang med alt det foretok seg.

¹³ Så hørte jeg en av de hellige tale. Og en annen hellig sa til ham som talte: Hvor lang tid gjelder synet om det stadige offer og det ødeleggende frafall - at både helligdom og hær overgis til å bli tråkket ned?

¹⁴ Og han sa til meg: To tusen tre hundre aftener og morgener, så skal helligdommen komme til sin rett igjen.

Engelen Gabriel tolker synet

¹⁵ Da jeg, Daniel, hadde sett dette synet og søkte å forstå det, se, da sto det med ett foran meg en skikkelse som så ut som en mann.

¹⁶ Og jeg hørte et menneskes røst mellom Ulais bredder. Han ropte: Gabriell! Forklar synet for ham!

¹⁷ Så kom han til det stedet hvor jeg sto. Og da han kom, ble jeg forferdet og falt på mitt ansikt. Han sa til meg: Gi akt, menneskebarn! For synet sikter til endens tid.

¹⁸ Mens han talte til meg, sank jeg sanseløs ned med ansiktet mot jorden. Men han rørte ved meg og reiste meg opp.

¹⁹ Og han sa: Se, jeg vil nå kunngjøre deg hva som skal skje i vredens siste tid. For synet sikter til den tiden som er fastsatt for enden.

²⁰ Væren som du så, den med de to horn, er kongene av Media og Persia.

²¹ Den raggete bukken er kongen av Grekenland, og det store hornet mellom dens øyne er den første kongen.

²² Når dette hornet ble brukket av, og det kom fire andre i dets sted, så betyr det at fire kongeriker skal oppstå av hans folk, men ikke med hans kraft.

²³ I den siste tid av deres herredømme, når overtrederne har fylt sine synders mål, skal det stå fram en konge med frekt ansikt og kyndig i onde råd.

²⁴ Hans makt skal bli stor, men ikke ved egen kraft. Han skal gjøre fryktelig stor skade og ha fremgang med alt det han foretar seg. Mektige fyrster og de helliges folk skal han ødelegge.

²⁵ Fordi han er klok, skal hans svikefulle fremferd lykkes for ham. Han skal opphøye seg i sitt hjerte. Mange skal han ødelegge i deres trygghet. Ja, mot fyrstenes fyrste skal han sette seg opp, men uten menneskehånd skal han bli knust.

²⁶ Synet om aftener og morgener, som det var tale om, er sannhet. Men gjem du synet, for det sikter til en fjern fremtid.

²⁷ Men jeg, Daniel, ble rent avmektig, og jeg ble syk i mange dager. Så sto jeg opp og gjorde min tjeneste hos kongen. Jeg var forferdet over synet, men det var ingen som forsto det.

Daniel 9

Daniel ber Herren om frelse for folket

¹ I Darius', Ahasverus' sønns første regjeringsår - han som var av medisk ætt og var blitt konge over kaldeerriket -

² i det første året av hans regjering gransket jeg, Daniel, i bøkene og la merke til tallet på de årene som Herren hadde talt om til profeten Jeremia - at han ville la fulle sytti år gå til ende mens Jerusalem lå i ruiner.

³ Da vendte jeg mitt ansikt til Gud Herren for å søke ham med bønn og ydmyke begjæringer, med faste i sekk og aske.

⁴ Jeg ba til Herren min Gud og bekjente og sa: Å Herre! Du store og forferdelige Gud, som holder din pakt og bevarer miskunn mot dem som elsker deg og holder dine bud!

⁵ Vi har syndet og gjort ille, vært ugudelige og satt oss opp mot deg. Vi har veket av fra dine bud og dine lover.

⁶ Vi hørte ikke på dine tjenere, profetene, som talte i ditt navn til våre konger, våre høvdinger og fedre og til alt folket i landet.

⁷ Du, Herre, er rettferdig, men vi må skamme oss. Slik er det på denne dag - Judas menn, Jerusalems innbyggere og hele Israel, både de som er nær, og de som er langt borte, i alle de landene som du har drevet dem bort til på grunn av den troløshet de hadde vist mot deg.

⁸ Herre! Vi må skamme oss, våre konger, våre fyrster og våre fedre, fordi vi har syndet mot deg.

⁹ Hos Herren vår Gud er barmhjertighet og tilgivelse. For vi har satt oss opp mot ham,

10 og vi hørte ikke på Herren vår Guds røst og fulgte ikke hans lover, som han satte fram for oss ved sine tjenere profetene.

11 Hele Israel har overtrådt din lov, er veket bort fra deg og hørte ikke på din røst. Derfor ble den forbannelsen han hadde sverget å sende, utøst over oss, den som står skrevet i Mose, Guds tjeners lov. For vi hadde syndet mot ham.

12 Han har stadfestet det ordet han har talt mot oss og mot våre dommere som dømte oss. Han førte over oss en ulykke så stor at det ikke under hele himmelen er hendt noe slikt som det som er skjedd i Jerusalem.

13 Etter det som står skrevet i Mose lov, kom all denne ulykke over oss. Men vi søkte ikke å mildne Herren vår Guds åsyn. Vi omvendte oss ikke fra våre misgjerninger og aktet ikke på din sannhet.

14 Derfor hadde Herren stadig ulykken for øye og lot den komme over oss. For Herren vår Gud er rettferdig i alt det han gjør, men vi hørte ikke på hans røst.

15 Og nå, Herre vår Gud, du som førte ditt folk ut av landet Egypt med sterk hånd og har vunnet deg et navn, som det er på denne dag! Vi har syndet og vært ugudelige.

16 Herre! Etter alle dine rettferdige gjerninger, la nå din vrede og harme vendes bort fra din by Jerusalem, ditt hellige berg! For på grunn av våre synder og våre fedres misgjerninger er Jerusalem og ditt folk blitt til spott for alle dem som bor omkring oss.

17 Hør nå, vår Gud, på din tjeners bønn og hans ydmyke begjæringer! La ditt åsyn lyse over din ødelagte helligdom - for din egen skyld, Herre!

18 Min Gud, vend ditt øre hit og hør! Åpne dine øyne og se våre ruiner og byen som er nevnt ved ditt navn! Ikke våre egne rettferdige gjerninger legger vi til grunn for våre ydmyke bønner som vi bærer fram for ditt åsyn, men din store barmhjertighet.

19 Herre, hør! Herre, tilgi! Herre, gi akt og gjør det, dryg ikke - for din egen skyld, min Gud! For din by og ditt folk er kalt med ditt navn.

De sytti ukene

20 Mens jeg ennå talte og ba og bekjente min egen og mitt folk Israels synd, og bar fram min bønn for min Guds hellige berg for Herrens, min Guds åsyn -

21 mens jeg ennå talte i bønnen, da kom Gabriel, den mannen som jeg før hadde sett i synet, og rørte ved meg i min store avmakt. Det var ved tiden for kveldsofferet.

22 Han lærte meg, talte til meg og sa: Daniel, nå er jeg kommet hit for å lære deg å forstå.

²³ Med det samme du begynte å bære fram dine ydmyke bønner, gikk det ut et ord, og nå er jeg kommet for å kunngjøre deg det. For du er høyt elsket. Så merk deg ordet og gi akt på synet.

²⁴ Sytti uker er tilmålt ditt folk og din hellige by til å innelukke frafallet og til å forsegle synder og til å dekke over misgjerning og til å føre fram en evig rettferdighet og til å besegle syn og profet og til å salve et Aller-helligste.

²⁵ Du skal vite og forstå: Fra den tiden et ord går ut om å gjenreise og bygge Jerusalem, inntil en Salvat, en Fyrste, står fram, skal det gå sju uker og sekstito uker. Det skal igjen settes i stand og bygges opp med gater og vollgraver, men under tidenes trengsel.

²⁶ Etter de sekstito ukene skal Den Salvete utryddes og intet ha. Byen og helligdommen skal bli ødelagt av folket til en fyrste som kommer - og slutten på det er oversvømmelse. Og inntil enden er det krig, ødeleggelse er fast besluttet.

²⁷ Han skal stadfeste en pakt med mange for én uke. Midt i uken skal han bringe matoffer og slaktoffer til å opphøre. På styggedommens vinger skal ødeleggeren komme, og det inntil tilintetgjørelse og fast besluttet straffedom strømmer ned over den som volder ødeleggelsen.

Daniel 10

Et nytt syn forferder Daniel

¹ I perserkongen Kyros' tredje år kom det i en åpenbaring et ord til Daniel, han som hadde fått navnet Beltsasar. Dette ordet er sant, og det varsler stor trengsel. Han merket seg ordet og ga akt på synet.

² På den tiden hadde jeg, Daniel, sørget i tre uker.

³ Fine retter åt jeg ikke. Kjøtt og vin kom ikke i min munn. Heller ikke salvet jeg meg før de tre ukene var til ende.

⁴ På den tjuenfjerde dagen i den første måneden sto jeg ved bredden av den store elven, det er Hiddekel.

⁵ Jeg løftet mine øyne, og se - der var en mann, kledd i linklær og med belte av gull fra Ufas om livet.

⁶ Hans legeme var som krysolitt, ansiktet skinte som lynet, hans øyne var som ildsluer, hans armer og ben var å se til som blankt kobber, og lyden av hans ord var som et veldig drønn.

⁷ Jeg, Daniel, var den eneste som så synet. De mennene som var med meg, så ikke synet, men en stor redsel falt på dem, og de flyktet og gjemte seg.

⁸ Så ble jeg alene tilbake. Og da jeg så dette store synet, ble jeg rent maktesløs. Jeg ble likblek i ansiktet, og mistet all min kraft.

⁹ Men jeg hørte lyden av hans ord. Og da jeg hørte lyden av hans ord, sank jeg sanseløs fremover med ansiktet mot jorden.

¹⁰ Se, da var det en hånd som rørte ved meg og hjalp meg opp, så jeg lå skjelvende på mine knær og hender.

¹¹ Og han sa til meg: Daniel, du høyt elskede mann! Gi akt på de ordene jeg vil tale til deg. Reis deg opp igjen, for nå er jeg sendt til deg. Da han talte slik til meg, reiste jeg meg skjelvende opp.

¹² Så sa han til meg: Frykt ikke, Daniel! For fra den første dagen du vendte ditt hjerte til å vinne forstand og til å ydmyke deg for din Guds åsyn, er dine ord blitt hørt. Og på grunn av dine ord er jeg kommet.

Profetier om Persias og Grekenlands fyrster

¹³ Perserrikets fyrste sto imot meg i tjueen dager. Men se, da kom Mikael, en av de fremste fyrstene, og hjalp meg, for jeg var holdt tilbake der hos kongene av Persia.

¹⁴ Nå er jeg kommet for å la deg få vite hva som skal hende ditt folk ved dagenes ende. For dette er igjen et syn om de dagene.

¹⁵ Da han talte slik til meg, bøyde jeg ansiktet mot jorden og sto målløs.

¹⁶ Og se, en som lignet et menneske, rørte ved mine lepper. Så åpnet jeg min munn og talte og sa til ham som sto foran meg: Herre, på grunn av synet er store smerter kommet over meg, og jeg har mistet all min kraft.

¹⁷ Hvordan skulle en slik som jeg, min herres tjener, kunne tale med en slik som min herre er? Hos meg finnes det fra nå av ingen kraft, og det er ikke ånde tilbake i meg.

¹⁸ Han som lignet et menneske, rørte ved meg igjen, og styrket meg. - Og han sa: Frykt ikke, du høyt elskede mann! Fred være med deg! Vær frimodig og sterk! Og som han talte med meg, fikk jeg styrke, og jeg sa: Tal, herre! For du har styrket meg.

¹⁹ Da sa han: Vet du hvorfor jeg er kommet til deg? Nå må jeg vende tilbake for å kjempe mot Persias fyrste. Når jeg er gått ut, se, da kommer Grekenlands fyrste.

²⁰ Men jeg vil kunngjøre deg hva som er skrevet i sannhetens bok. Det er ikke en eneste som står sterkt med meg mot disse, uten Mikael, han som er fyrste for dere.

Daniel 11

¹ Og jeg sto opp for å styrke og verne ham i mederen Darius' første år.

Kriger mellom Sydens og Nordens konger

- ² Nå vil jeg kunngjøre sannheten for deg: Se, ennå skal det komme tre konger over Persia, og den fjerde skal samle større rikdom enn dem alle. Når han har vunnet stor makt ved sin rikdom, skal han egge alle mot Grekenlands rike.
- ³ Så skal det oppstå en veldig konge, han skal herske med stor makt og gjøre som han vil.
- ⁴ Men så snart han har stått fram, skal hans rike brytes i stykker og deles etter de fire vindretninger under himmelen. Det skal ikke tilfalle hans etterkommere og ikke være så mektig som da han hersket - for hans rike skal bli revet opp og gå over til andre enn dem.
- ⁵ Og Sydens konge skal bli mektig. Men en av hans fyrster skal bli mektigere enn han og råde over et eget rike, han skal ha et stort herredømme.
- ⁶ Noen år etter skal de slutte forbund. En datter av Sydens konge skal komme til Nordens konge for å skape vennskap mellom dem. Men hun skal ikke lenge formå å utrette noe. Verken han eller datteren som skulle hjelpe ham, skal holde stand. Og da skal de bli overgitt, både de som brakte henne dit, han som avlet henne og han som fikk henne.
- ⁷ Men et av skuddene fra hennes røtter skal overta hans plass. Han skal dra mot fiendens hær og trenge inn i Nordens konges festninger og gjøre med dem som han vil, og ha overmakt.
- ⁸ Også deres guder, sammen med deres støpte bilder og kostbare kar av sølv og gull, fører han som bytte til Egypt. Siden holder han seg borte fra Nordens konge i noen år.
- ⁹ Så skal Nordens konge dra ut mot riket til Sydens konge, men han må vende tilbake til sitt land.
- ¹⁰ Og hans sønner skal ruste seg til strid og samle en veldig hær. Den skal dra inn i landet og oversvømme det og strømme igjennom. Så skal den komme igjen, og krigen skal føres helt fram til hans festning.
- ¹¹ Da skal Sydens konge bli harm, og han drar ut for å kjempe mot Nordens konge, som stiller en stor hær. Men den skal gis i hans hånd.
- ¹² Når denne hæren er blitt drevet bort, skal han bli overmodig. Han feller titusener, men får likevel ikke overmakten.
- ¹³ Nordens konge skal komme igjen og stille opp en hær som er større enn den første. Når noen år er gått, kommer han med en stor hær og stor utrustning.
- ¹⁴ I de tider gjør mange opprør mot Sydens konge. Voldsmenn av ditt eget folk skal også reise seg, så synet blir stadfestet, men de skal falle.

- 15** Nordens konge skal komme, kaste opp en voll og innta en sterkt befestet by. Sydens hærstyrker vil ikke holde stand, selv ikke hans utvalgte mannskap har kraft til å stå fast.
- 16** Den som rykker mot ham, skal gjøre som han vil, ingen kan stå seg mot ham. Han får fotfeste i det fagre land og fører ødeleggelse med seg.
- 17** Han skal sette seg fore å komme med hele sitt rikes makt, men er villig til å inngå forlik. En kvinne, sin egen datter, skal han gi ham for at hun skal volde ødeleggelse, men han skal ikke få det i stand, og det skal ikke lykkes for ham.
- 18** Så vender han seg mot kystlandene og skal innta mange av dem. Men en hærfører gjør ende på hans hån og lar hans hån falle tilbake på ham selv.
- 19** Da vender han seg mot festningene i sitt eget land. Men han snubler og faller og er ikke mer.
- 20** I hans sted skal det oppstå en som sender en skatteoppkrever gjennom det landet som er rikets pryd. Etter få dager skal han omkomme, men ikke ved vrede og ikke i krig.
- 21** I hans sted skal det oppstå et foraktelig menneske. Han har ikke fått overgitt kongedømmets ære, men han kommer uventet og tilegner seg kongedømmet ved list og svik.
- 22** De oversvømmede hærer skal skylles bort foran ham og bli tilintetgjort, likeså forbundsfyrsten.
- 23** Etter at han har inngått forbund med ham, farer han med svik. Han skal dra ut og vinne makten med få folk.
- 24** Uventet gjør han innfall i de mest fruktbare bygdene i landet. Og han skal gjøre ting som verken hans fedre eller hans fedres fedre har gjort. Hærfang og rov og gods skal han strø ut til sine folk. Mot befestede byer legger han opp onde råd. Og det vil vare en tid.
- 25** Sin makt og sitt mot skal han stille opp mot Sydens konge, og kommer med en stor hær. Også Sydens konge skal ruste seg til krig med en overmåte stor og sterk hær. Men han kan ikke holde stand, for det blir lagt opp onde planer mot ham.
- 26** De som spiser ved hans bord, skal ødelegge ham. Hans hær skal strømme fram, men det blir et stort mannefall.
- 27** Begge kongene har ondt i sinne, de sitter ved samme bord og taler løgn. Men det skal ikke lykkes, for ennå dryger det med enden, til den fastsatte tiden er inne.
- 28** Han skal vende tilbake til sitt land med mye gods. I sitt hjerte legger han opp planer mot den hellige pakt. Etter å ha satt dem i verk vender han tilbake til sitt land.

- ²⁹ Til fastsatt tid drar han igjen mot Syden, men denne siste gangen skal det ikke gå som første gang.
- ³⁰ For skip fra Kittim skal komme mot ham. Da blir han skremt og vender tilbake, og han lar sin vrede gå ut over den hellige pakt. Han kommer tilbake, og gir dem fortrinn som forlater den hellige pakt.
- ³¹ Hærer som han sender ut, skal komme og vanhellige helligdommen, den faste borg. De avskaffer det stadige offer og setter opp den ødeleggende styggedommen.
- ³² Dem som synder mot pakten, lokker han til frafall ved glatte ord. Men de av folket som kjenner sin Gud, skal stå fast og holde ut.
- ³³ De forstandige i folket skal lære mengden. Og de skal falle for sverd og bål, ved fangenskap og plyndring i mange dager.
- ³⁴ Mens de ligger under, skal de få en liten hjelp, men mange vil på hyklersk vis slå seg i lag med dem.
- ³⁵ Noen av de forstandige skal undertrykkes, så de kan bli lutret og rensset og gjort hvite til endens tid. For ennå dryger det med enden, til den fastsatte tiden er inne.
- ³⁶ Kongen skal gjøre som han vil. Han skal opphøye seg og heve seg over enhver gud, og mot gudenes Gud taler han forferdelige ord. Han skal ha fremgang inntil vreden er til ende. For det som er fastsatt, vil bli fullbyrdet.
- ³⁷ Guden som hans fedre dyrket, akter han ikke, heller ikke kvinnenens lyst eller noen annen gud akter han på, for han skal opphøye seg over alle.
- ³⁸ Men i stedet skal han ære festningenes gud. En gud som hans fedre ikke kjente, ærer han med gull og sølv, edle steiner og andre kostbare ting.
- ³⁹ Slik skal han gjøre i de sterkeste festningene ved den fremmede guden. Dem som vedkjenner seg denne guden, skal han vise stor ære. Han skal sette dem til å herske over mange, og han deler ut jord til dem som lønn.
- ⁴⁰ I endens tid skal Sydens konge støte sammen med ham. Nordens konge skal storme fram mot ham med vogner og hestfolk og mange skip. Han skal falle inn i landene, oversvømme dem og dra videre.
- ⁴¹ Han skal også falle inn i det fagre land. Mange vil falle. Men disse skal slippe unna hans hånd: Edom og Moab og de fremste av Ammons barn.
- ⁴² Han rekker ut sin hånd mot landene, landet Egypt skal ikke slippe unna.
- ⁴³ Han får makt over de skjulte skattene av gull og sølv, alle kostbarhetene i Egypt. Libyere og etiopiere skal følge hans fotspor.
- ⁴⁴ Da skal rykter fra Østen og Norden forferde ham. Han drar ut i stor harme for å ødelegge og utrydde mange.

⁴⁵ Han slår opp sine kongelige telt mellom havet og det fagre, hellige fjell. Men så går det mot slutten med ham, og det er ingen som hjelper ham.

Daniel 12

Guds utvalgte folk skal bli frelst gjennom trengselen

¹ På den tiden skal Mikael stå fram, den store fyrsten som verner om ditt folks barn. Det skal komme en trengselstid som det ikke har vært fra den dagen noe folkeslag ble til og til den tiden. Men på den tiden skal alle de av ditt folk bli frelst som finnes oppskrevet i boken.

² Og de mange som sover i jordens muld, skal våkne opp, noen til evig liv, noen til skam og evig avsky.

³ Da skal de forstandige skinne som himmelhvelvingen skinner, og de som har ført mange til rettferdighet, skal skinne som stjernene, evig og alltid.

Gjem disse ordene og forsegl boken inntil endens tid

⁴ Og du, Daniel: Gjem disse ordene og forsegl boken inntil endens tid. Mange skal granske den, og kunnskapen skal bli stor.

⁵ Da så jeg, Daniel, og se - to andre sto der, en på den ene elvebredden og en på den andre elvebredden.

⁶ En av dem sa til mannen som var kledd i linklær, og som sto over elvens vann: Hvor lenge varer det før disse underfulle tingene er til ende?

⁷ Og jeg hørte hva mannen sa, han som var kledd i hvite linklær og sto over elvens vann. Han løftet sin høyre hånd og sin venstre hånd opp mot himmelen og sverget ved ham som lever i evighet: Én tid og tider og en halv tid. Og når det hellige folks makt er fullstendig knust, skal alle disse tingene fullendes.

⁸ Jeg hørte det, men forsto det ikke. Og jeg sa: Herre! Hva blir utgangen på disse tingene?

⁹ Og han sa: Gå bort, Daniel! For disse ordene skal være skjult og forseglet inntil endens tid.

¹⁰ Mange skal rense seg og gjøre seg hvite og bli prøvd, men de ugudelige skal fortsette å være ugudelige. Og ingen ugudelig skal forstå det, men de forstandige skal forstå.

¹¹ Fra den tid det stadige offer blir avskaffet og den ødeleggende styggedommen blir stilt opp, skal det gå ett tusen to hundre og nitti dager.

¹² Salig er den som venter og når fram til tusen tre hundre og trettifem dager.

¹³ Men gå du til din ende! Du skal hvile og stå opp til din lodd ved dages ende.

Hosea

Hosea 1

Hoseas giftemål

- ¹ Dette er Herrens ord som kom til Hosea, Be'eri's sønn, i de dager da Ussia, Jotam, Akas og Hiskia var konger i Juda, og da Jeroboam, Joasjs sønn, var konge i Israel.
- ² Da Herren begynte å tale til Hosea, sa Herren til ham: Gå og få deg en horkvinne og horebarn! For landet driver hor og følger ikke Herren.
- ³ Da gikk han og tok til ekte Gomer, Diblajims datter, og hun ble med barn og fødte ham en sønn.
- ⁴ Og Herren sa til ham: Kall ham Jisre'el! For om kort tid vil jeg hjemmsøke Israels blodskyld på Jehus hus og gjøre ende på kongedømmet i Israels hus.
- ⁵ Det skal skje på den dagen at jeg bryter Israels bue i Jisre'els dal.
- ⁶ Hun ble igjen med barn og fødte en datter, og han sa til ham: Kall henne Lo-Ruhama! For jeg vil ikke mer miskunne meg over Israels hus, så jeg skulle tilgi dem.
- ⁷ Men over Judas hus vil jeg miskunne meg. Jeg vil frelse dem ved Herren deres Gud. Jeg vil ikke frelse dem ved bue eller sverd eller krig, ved hester eller ryttere.
- ⁸ Da hun hadde avvent Lo-Ruhama, ble hun igjen med barn og fødte en sønn.
- ⁹ Og han sa: Kall ham Lo-Ammi! For dere er ikke mitt folk, og jeg vil ikke være JEG ER for dere.

Israel skal få nåde

- ¹⁰ Men likevel skal tallet på Israels barn bli som havets sand, som ikke lar seg måle eller telle. Og det skal skje: På det stedet hvor det ble sagt til dem: Dere er ikke mitt folk! - skal det bli sagt til dem: Den levende Guds barn!
- ¹¹ Og Judas barn og Israels barn skal fylke seg sammen og ta seg én høvding og dra opp over landet. For stor er Jisre'els dag.

Hosea 2

Herren vil straffe Israel for den avgudsdyrkelsen det har drevet

- ¹ Si da til brødrene deres: Ammi! Og til søstrene: Ruhama!
- ² Strid mot deres mor! Gå i strid med henne! For hun er ikke min kone, og jeg er ikke hennes mann. Få henne til å ta bort sine horeminer fra ansiktet og sine utroskaps tegn mellom brystene,

³ for at jeg ikke skal kle henne naken og stille henne fram som hun var den dagen hun ble født, og gjøre henne lik en ørken, et tørt land, og la henne dø av tørst!

⁴ Og hennes barn vil jeg ikke miskunne meg over, for de er horebarn.

⁵ For deres mor har drevet hor, hun som fødte dem har båret seg skammelig at - hun sa: Jeg vil gå etter mine elskere, de som gir meg brød og vann, ull og lin, olje og vin.

⁶ Se, derfor stenger jeg veien for deg med torner. Jeg reiser en mur foran henne, så hun ikke finner sine stier.

⁷ Når hun løper etter sine elskere, skal hun ikke nå dem. Når hun søker dem, skal hun ikke finne dem. Da skal hun si: Jeg vil vende tilbake til min første mann. For den gang hadde jeg det bedre enn nå.

⁸ Hun skjønte ikke at det var jeg som ga henne kornet og mosten og oljen, og at det var jeg som ga henne sølv og gull i mengdevis - som de brukte til Ba'al.

⁹ Derfor vil jeg ta tilbake mitt korn i skurdtiden, og min most i frukthøstens tid. Jeg vil ta bort min ull og mitt lin, som tjener til å skjule hennes nakenhet.

¹⁰ Ja, nå vil jeg blotte hennes skam for hennes elskeres øyne, og ingen skal rive henne ut av min hånd.

¹¹ Jeg vil gjøre ende på all hennes glede, hennes fester, hennes nymåner og sabbater og alle hennes høytider.

¹² Jeg vil ødelegge hennes vintre og hennes fikentre, som hun har talt om og sagt: De er min horelønn, som mine elskere har gitt meg! Og jeg vil gjøre dem til skog, og markens dyr skal ete dem.

¹³ Jeg vil straffe henne for de dagene da hun brente røkelse for Ba'alene og prydet seg med nesering og halssmykke og gikk etter sine elskere, men glemte meg, sier Herren.

Herren elsker sitt troløse folk

¹⁴ Se, derfor vil jeg lokke henne og føre henne ut i ørkenen og tale vennlig til henne,

¹⁵ og så snart hun kommer derfra, vil jeg gi henne vingårdene tilbake og gjøre Akors dal til en håpets dør for henne. Hun skal takke der, som i sin ungdoms dager, som den dagen hun dro opp fra landet Egypt.

¹⁶ Og det skal skje på den dagen, sier Herren, at du skal rope: Min mann! Du skal ikke mer rope til meg: Min Ba'al!

¹⁷ Jeg vil ta Ba'alenes navn bort fra hennes munn, og de skal ikke mer nevnes ved navn.

18 På den dagen vil jeg gjøre en pakt for dem med markens dyr og med himmelens fugler og med jordens kryp. Bue og sverd og krig vil jeg ødelegge og utrydde av landet. Jeg vil la dem bo i trygghet.

19 Jeg vil forlove meg med deg for evig tid. Jeg vil forlove meg med deg i rettferdighet og rett, i miskunnhet og barmhjertighet.

20 Og jeg vil forlove meg med deg i troskap, og du skal kjenne Herren.

21 Det skal skje på den dagen at jeg vil bønnhøre, sier Herren. Jeg vil bønnhøre himmelen, og den skal bønnhøre jorden.

22 Jorden skal bønnhøre kornet og mosten og oljen, og de skal bønnhøre Jisre'el.

23 Jeg vil plante henne for meg i landet. Jeg vil miskunne meg over Lo-Ruhama, og jeg vil si til Lo-Ammi: Du er mitt folk! - og det skal svare: Min Gud!

Hosea 3

Herren vil for en tid ikke ha samfunn med sitt folk

1 Og Herren sa til meg: Gå igjen bort og elsk en kvinne som er elsket av sin venn og likevel bryter ekteskapet, likesom Herren elsker Israels barn, men de vender seg til andre guder og elsker rosinkaker!

2 Da kjøpte jeg meg en slik kvinne for femten sekel sølv og en homer bygg og en letek bygg.

3 Og jeg sa til henne: I mange dager skal du få sitte alene her hos meg. Du skal ikke få drive hor. Du skal ikke ha med noen mann å gjøre. På samme vis skal jeg bære meg at mot deg.

4 For i mange dager skal Israels barn sitte uten konge og fyrste, uten offer og billedstøtte, uten efod og husguder.

5 Deretter skal Israels barn vende om og søke Herren sin Gud og David, sin konge. Bevende skal de søke Herren og hans gaver i de siste dager.

Hosea 4

Herren refser Israel

1 Hør Herrens ord, dere Israels barn! For Herren har sak med dem som bor i landet, fordi det ingen sannhet og ingen kjærlighet og ingen gudskunnskap finnes i landet.

2 De sverger og lyver, myrder og stjeler og bryter ekteskapet. De farer fram med vold, og mord følger på mord.

3 Derfor skal landet sørge, og alle som bor der, skal tæres bort, både markens dyr og himmelens fugler, ja, også havets fisker skal utryddes.

- ⁴ Likevel må ingen gå i rette med noen eller refse ham. For ditt folk er lik dem som tretter med en prest.
- ⁵ Du skal omkomme om dagen, og profeten skal omkomme med deg om natten, og jeg vil tilintetgjøre din mor.
- ⁶ Mitt folk går til grunne fordi det ikke har kunnskap. Fordi du har forkastet kunnskapen, forkaster jeg deg, så du ikke skal tjene meg som prest. Du glemte din Guds lov, derfor vil også jeg glemme dine barn.
- ⁷ Jo flere de ble, dess mer syndet de mot meg. Deres ære vil jeg skifte om til skam.
- ⁸ De lever av mitt folks synd, og lengter etter deres misgjerning.
- ⁹ Derfor skal det gå med presten som med folket. Jeg vil straffe ham for hans ferd og gi ham gjengjeld for hans gjerninger.
- ¹⁰ De skal ete og ikke bli mette. De skal drive hor og ikke utbre seg. For de har holdt opp å akte på Herren.
- ¹¹ Hor og vin og most tar forstanden bort.
- ¹² Mitt folk spør sitt trestykke til råds, og dets kjepp gir det svar. For en horeånd har ført dem vill, så de driver hor og går bort fra sin Gud.
- ¹³ På fjelltoppene ofrer de, og på haugene brenner de røkelse under eiketrær og popler og terebinter, fordi skyggen der er god. Derfor driver døtrene deres hor, og deres svigerdøtre gjør seg skyldige i ekteskapsbrudd.
- ¹⁴ Jeg vil ikke besøke deres døtre for deres hor, eller deres svigerdøtre for deres ekteskapsbrudd. For mennene går selv avsides med horkvinnene og ofrer med tempelhorene. Slik går et uforstandig folk til grunne.

Profeten formaner Juda

- ¹⁵ Selv om du, Israel, driver hor, så må ikke Juda gjøre seg skyldig i slikt! Gå ikke til Gilgal og dra ikke opp til Bet-Aven og sverg ikke: Så sant Herren lever!
- ¹⁶ For Israel er som en ustyrlig ku. Vil Herren da la dem beite som lam på vide marker?
- ¹⁷ Efra'im er bundet til avgudsbilder. La ham fare!
- ¹⁸ Rusen deres er forbi. Vilt har skjoldene deres horet. Voldsomt har de elsket det som skammelig er.
- ¹⁹ Et stormvær griper dem med sine vinger, og de skal bli til skamme med sine offer.

Hosea 5

Israel og Juda skal straffes for sin avgudsdyrkelse

- ¹ Hør dette, dere prester! Gi akt, du Israels hus! Og du kongehus, vend øret til! For dommen gjelder dere. For en snare har dere vært på Mispa og et utspent nett på Tabor.
- ² Deres opprørere er falt dypt i synd. Men jeg skal tukte dem alle.
- ³ Jeg kjenner Efra'im, og Israel er ikke skjult for meg. For nå har du drevet hor, Efra'im! Israel er blitt urent.
- ⁴ Deres gjerninger hindrer dem fra å vende om til sin Gud. For de har en horeånd i sitt indre, og Herren kjenner de ikke.
- ⁵ Israels stolthet skal vitne mot ham like i ansiktet. Israel og Efra'im skal omkomme for sin misgjernings skyld, og også Juda skal omkomme med dem.
- ⁶ De skal gå med sine sauer og okser for å søke Herren, men ikke finne ham. Han har dratt seg bort fra dem.
- ⁷ De har båret seg troløst at mot Herren, for de har født uekte barn. Nå skal nymånen fortære både dem og alt det de eier.
- ⁸ La hornet lyde i Gibeaa, og trompeten i Rama! Blås alarm i Bet-Aven! Fienden er etter deg, Benjamin!
- ⁹ Efra'im skal bli til en ørken på straffens dag. Blant Israels stammer har jeg kunngjort det som sikkert vil skje.
- ¹⁰ Judas fyrster er blitt lik dem som flytter grensesteiner. Over dem vil jeg utøse min harme som vann.
- ¹¹ Efra'im blir undertrykt, knust ved dom. For han fant for godt å følge menneskers bud.
- ¹² Og jeg er som møll for Efra'im og som råttighet for Judas hus.
- ¹³ Da Efra'im så sin sykdom og Juda sitt sår, da gikk Efra'im til Assur og sendte bud til kong Jareb. Men han skal ikke kunne helbrede dere, og deres sår skal ikke bli lagt.
- ¹⁴ For jeg er som en løve mot Efra'im og som en ung løve mot Judas hus. Jeg river i stykker og går min vei. Jeg sleper byttet bort, og det er ingen som frelser.
- ¹⁵ Jeg vil gå min vei, jeg vil vende tilbake til mitt sted, inntil de erkjenner seg skyldige og søker mitt åsyn. I sin trengsel skal de søke meg med alvor.

Hosea 6

Mangel på sann kjærlighet og gudskunnskap

- ¹ Kom, la oss vende om til Herren! For det er han som har revet i stykker, men han vil også lege oss. Han slo, men han vil også forbinde oss.

- ² Han vil gjøre oss levende etter to dager. På den tredje dagen vil han reise oss opp, og vi skal leve for hans åsyn.
- ³ Så la oss lære å kjenne Herren! La oss søke med iver å lære ham å kjenne! Hans oppgang er så viss som morgenrøden, og han kommer til oss som regnet, som et senregn som væter jorden.
- ⁴ Hva skal jeg gjøre med deg, Efra'im? Hva skal jeg gjøre med deg, Juda? For deres kjærlighet er som en morgensky, lik duggen som tidlig går bort.
- ⁵ Derfor har jeg hogd løs på dem ved profetene, drept dem ved min munns ord. Dommene over deg for ut som lyn.
- ⁶ For jeg har lyst til kjærlighet og ikke til slaktoffer, til gudskunnskap mer enn til brennoffer.
- ⁷ Men de har brutt pakten, likesom Adam. Der har de vært troløse mot meg.
- ⁸ Gilead er en by med ugjerningsmenn, full av blodspor.
- ⁹ Lik en røverskare som lurar på folk, er hele presteflokken. De myrder på veien til Sikem. Ja, skammelige ting har de gjort.
- ¹⁰ I Israels hus har jeg sett grufulle ting. Der er Efra'im hengitt til hor, der er Israel blitt urent.
- ¹¹ Også for deg, Juda, er det fastsatt en høst, når jeg gjør ende på mitt folks fangenskap.

Hosea 7

Herren vil lege, men folket farer med svik

- ¹ Når jeg vil lege Israel, da åpenbares Efra'ims misgjerning og Samarias ondskap. For de farer med svik. Tyver bryter seg inn, og røverskarer plyndrer utenfor.
- ² De tenker ikke på at jeg husker all deres ondskap. Nå har deres gjerninger omringet dem, de er kommet for mitt åsyn.
- ³ De gleder kongen med sin ondskap, og høvdingene med sine løgner.
- ⁴ Alle sammen er de ekteskapsbrytere. De ligner en ovn som bakeren har hetet opp. Han holder bare opp med å fyre fra deigen eltes til den er syret.
- ⁵ På vår konges dag drikker fyrstene seg syke av den hete vinen. Han rekker spottere hånden.
- ⁶ De gjør sitt hjerte så hett som en ovn mens de ligger på lur. Hele natten sover deres vrede, men om morgenen brenner den som luende ild.
- ⁷ Alle sammen blir de hete som en ovn og fortærer sine dommere. Alle deres konger er falt. Det er ingen iblant dem som kaller på meg.

Israel stoler ikke på Herren

- 8** Efra'im blander seg med folkene. Efra'im er blitt en kake som ikke er vendt.
- 9** Fremmede har fortært hans kraft, men han vet det ikke. Hans hår er alt gråsprenget, men han vet det ikke.
- 10** Israels stolthet vitner mot ham like i hans ansikt. Men han vender ikke om til Herren sin Gud og søker ham ikke tross alt dette.
- 11** Efra'im er blitt som en enfoldig due, uten forstand. De kaller på Egypt, de går til Assur.
- 12** Så snart de går, vil jeg spenne nettet mitt over dem. Jeg drar dem ned som himmelens fugler. Jeg vil tukte dem, som det allerede er forkynt for deres menighet.
- 13** Ve dem, at de flyktet bort fra meg! Ødeleggelse over dem, fordi de er falt fra meg! Jeg ville forløse dem, men de talte løgn mot meg.
- 14** De roper ikke til meg fra hjertet, men de ligger og hylr på sitt leie. De trenger seg sammen for å få korn og most, men de vender seg bort fra meg.
- 15** Det er jeg som har lært dem opp, og som har styrket deres armer. Men mot meg har de ondt i sinne.
- 16** De vender seg, men ikke mot det høye. De er blitt som en sviktende bue. Deres høvdinger faller for sverdet for sin rasende tunges skyld. Dette blir for dem til spott i landet Egypt.

Hosea 8

Israel fortsetter sin avgudsdyrkelse

- 1** Sett hornet for munnen! - Som en ørn kommer fienden over Herrens hus, fordi de har brutt pakten med meg og syndet mot min lov.
- 2** De skal rope til meg: Min Gud! Vi israelitter kjenner deg!
- 3** Israel har støtt det gode fra seg. Fienden skal forfølge ham.
- 4** De har valgt seg konger som ikke kom fra meg. De valgte høvdinger uten at jeg visste om det. Av sitt sølv og gull har de gjort seg avgudsbilder, så de skulle bli utryddet.
- 5** Motbydelig er din kalv, Samaria! Min vrede er opptent mot dem. Hvor lenge skal renhet være umulig å finne?
- 6** Et verk av Israel er den. En kunstner har gjort den. Den er ikke noen gud. Ja, til splinter skal den bli, Samarias kalv!
- 7** For de sår vind og skal høste storm. Deres korn får ikke aks, deres grøde gir ikke føde. Om den gir noe, skal fremmede sluke det.

- 8** Israel er oppslukt. Nå er de blant folkene lik et kar som ingen bryr seg om.
- 9** De dro opp til Assur lik et villesel som går sine egne veier. Efra'im kjøper seg elskere.
- 10** Men om de så kjøpslår med folkene, vil jeg nå samle dem dit, og de skal begynne å bli færre under storkongens byrder.
- 11** Fordi Efra'im har gjort seg så mange altere til å synde med, er de blitt ham altere til synd.
- 12** Om jeg skriver ham mine lover i tusentall, så blir de likevel aktet for noe fremmed.
- 13** Som offergaver til meg ofrer de kjøtt som de selv eter. Herren har ikke behag i dem. Nå vil han minnes deres misgjerninger og straffe dem for deres synder - de skal vende tilbake til Egypt.
- 14** Israel glemte sin skaper. Han bygde seg palasser, Juda bygde seg mange befestede byer. Men jeg vil sende ild mot hans byer, og den skal fortære palassene.

Hosea 9

Straffens dager er kommet

- 1** Gled deg ikke, Israel! Juble ikke, likesom folkene! For du har forlatt din Gud i hor. Du har elsket horelønn på hvert sted hvor de tresker korn.
- 2** Treskeplassen og vinpressen skal ikke kunne fø dem, mosten skal slå feil for dem.
- 3** De skal ikke bli boende i Herrens land. Men Efra'im skal vende tilbake til Egypt, i Assur skal de ete det som er urent.
- 4** De skal ikke ofre vin til drikkoffer for Herren, og deres slaktoffer skal ikke behage ham. Som sorgens brød skal det være for dem. Alle som spiser det, skal bli urene. For sitt brød har de for seg selv, det kommer ikke i Herrens hus.
- 5** Hva vil dere gjøre på høytidsdagen, på Herrens festdag?
- 6** For de drar bort for ødeleggelsens skyld. Egypt skal samle dem, Memfis begrave dem. Deres sølvsmykker skal nesler ta i eie. Torner skal vokse i deres telt.
- 7** Kommet er straffedommens dager! Kommet er gjengjeldelsens dager! Israel skal få merke det: En dåre er profeten, vanvittig er Åndens mann! - fordi din misgjerning er så stor og ditt fiendskap så sterkt.
- 8** Profeten er en vokter for Gud over Efra'im. Profeten er en fuglefangersnare på alle sine veier, og det er fiendskap i hans Guds hus.

⁹ De er sunket dypt i fordervelse, som i Gibeas dager. Han vil minnes deres misgjerning, han vil hemsøke deres synder.

¹⁰ Som druer i ørkenen fant jeg Israel, som den tidligste frukt på et fikentre i dets første tid så jeg deres fedre. Men da de kom til Ba'al-Peor, viet de seg til avgudsdyrkelse og ble avskyelige likesom den de elsket.

¹¹ Efra'ims herlighet skal fly bort som en fugl. Ingen fødsel, intet fruktsommelig morsliv, ingen unnfangelse!

¹² Ja, selv om de fostrer fram sine barn, vil jeg gjøre dem barnløse, så ikke noe menneske blir tilbake. Ve dem når jeg forlater dem!

¹³ Efra'im er, som jeg har sett, plantet på en eng som Tyrus. Men Efra'im må føre sine barn ut til bøddelen.

¹⁴ Gi dem, Herre! - Ja, hva skal du gi dem? Gi dem morsliv som føder i utide, og bryster som er uttørket.

¹⁵ All deres ondskap er samlet i Gilgal. Ja, der har jeg fattet hat til dem. For deres onde gjerningers skyld vil jeg drive dem ut av mitt hus. Jeg vil ikke elske dem mer. Alle deres førere er opprørere.

¹⁶ Efra'im er slått ned. Deres rot er blitt tørr. Frukt skal de ikke bære. Om de så føder, vil jeg drepe deres dyre livsfrukt.

¹⁷ Min Gud skal forkaste dem, fordi de ikke har hørt på ham. De skal vanke om blant folkene som flyktninger.

Hosea 10

Israel har lønnet Herrens godhet med avgudsdyrkelse

¹ Israel er et frodig vintre, som bærer frukt. Jo mer frukt han fikk, dess flere altere bygde han. Jo bedre det gikk med landet hans, dess vakrere billedstøtter gjorde han seg.

² Deres hjerte er delt. Nå skal de bøte. Han skal bryte ned deres altere og ødelegge billedstøttene.

³ Ja, nå skal de si: Vi har ingen konge! For vi har ikke fryktet Herren - og kongen, hva kan vel han gjøre for oss?

⁴ De har talt tomme ord, sverget falskt, inngått forbund. Og retten skyter opp som giftige vekster på markens furer.

⁵ For Bet-Avens kalv er Samarias innbyggere i angst. Ja, dens folk sørger over den, og dens avgudsprester skjelder for den - for dens herlighet, fordi den er ført bort fra dem.

⁶ Også den skal bli ført til Assur, som en gave til kong Jareb. Skam skal Efra'im høste. Israel skal bli til skamme over sine planer.

- ⁷ Samarias konge skal bli borte som en treflis på vannet.
- ⁸ Avens offerhauger, Israels synd, skal tilintetgjøres. Torner og tistler skal skyte opp på deres altere. De skal si til fjellene: Skjul oss! - og til haugene: Fall over oss!
- ⁹ Fra Gibeas dager har du syndet, Israel! De har bare fortsatt. Skal ikke krigen mot de onde nå dem i Gibeas?
- ¹⁰ Jeg vil tukte dem når jeg så ønsker. Folkeslag skal samles imot dem, når jeg tukter dem for deres dobbelte synd.
- ¹¹ Efra'im er en temmet kvige, som gjerne vil treske. Men jeg legger et åk på hennes fagre hals. Jeg vil spenne Efra'im for, Juda skal pløye, Jakob skal harve.
- ¹² Så dere en sæd, som rettferdigheten krever! Få dere en høst etter kjærlighetens bud! Bryt dere nytt land! For nå er det tiden til å søke Herren, til han kommer og lar rettferdighet regne over dere.
- ¹³ Dere har pløyd ugudelighet, dere har høstet urett. Dere har spist løgnens frukt. For du har satt din lit til din ferd og til dine mange helter.
- ¹⁴ Derfor skal det reise seg krigslarm blant dine stammer. Alle dine festninger skal bli ødelagt, likesom Sjalman ødela Bet-Arbel på stridens dag, da både mor og barn ble knust.
- ¹⁵ Slik skal han gjøre med deg, Betel, for din store ondskaps skyld! Når det lysner til dag, er det ute med - ja, helt ute med Israels konge.

Hosea 11

Fremdeles elsker Herren Israel

- ¹ Da Israel var ung, hadde jeg ham kjær. Fra Egypt kalte jeg min sønn.
- ² Jo mer de kalte på dem, dess mer gikk de bort fra dem. De ofrer til Ba'alene og brenner røkelse for de utskårne bildene.
- ³ Og det var da jeg som lærte Efra'im å gå og tok dem på mine armer. Men de skjønte ikke at jeg helbredet dem.
- ⁴ Med menneskebånd dro jeg dem, med kjærlighetens rep. Jeg var for dem som de som letter åket over kjevene, og jeg ga ham føde.
- ⁵ Han skal ikke vende tilbake til landet Egypt, men Assur skal være hans konge. For de ville ikke vende om.
- ⁶ Sverdet skal fare om i hans byer og tilintetgjøre hans bommer og ete om seg - for deres onde råds skyld.
- ⁷ For mitt folk henger fast ved sitt frafall fra meg. Selv om de kaller på Den Høyeste, vil han ikke reise dem opp.

⁸ Hvordan skal jeg kunne oppgi deg, Efra'im? Hvordan skal jeg kunne gi deg til pris, Israel? Hvordan skal jeg kunne gi deg opp som Adma, gjøre med deg som med Sebojim? Mitt hjerte vender seg i meg, all min medynk våkner.

⁹ Jeg vil ikke fullbyrde min brennende vrede, jeg vil ikke igjen ødelegge Efra'im. For jeg er Gud og ikke et menneske, Den Hellige i din midte. Jeg kommer ikke med glødende harme.

¹⁰ De skal følge Herren. Han skal brøle som en løve. Ja, han skal brøle. Og bevende skal hans barn komme fra havet.

¹¹ Bevende skal de komme som en fugl fra Egypt, som en due fra Assurs land, og jeg vil la dem bo i sine hus, sier Herren.

Hosea 12

Efra'im har omringet meg med løgn

¹ Efra'im har omringet meg med løgn, og Israels hus med svik. Juda er ennå gjenstridig mot Gud, mot Den Hellige, han som er trofast.

² Efra'im lengter etter vind, han jager etter østavær. Hele dagen dynger han opp løgn og ødeleggelse. De inngår pakt med Assur, de fører olje til Egypt.

³ Herren har trette med Juda. Han skal hjemsøke Jakob for hans ferd og betale ham etter hans gjerninger.

⁴ I mors liv holdt han sin bror i hælen, og i sin manndomskraft kjempet han med Gud.

⁵ Han kjempet med engelen og vant, han gråt og ba om nåde. I Betel møtte han ham, der talte han med oss.

⁶ Og Herren, hærskares Gud - Herren er det navnet han skal kalles med.

⁷ Og du - til din Gud skal du vende om. Hold fast ved miskunnhet og rett, og vent stadig på din Gud!

⁸ I kremmerfolkets hånd er det falsk vekt. Det er hans lyst å gjøre urett.

⁹ Og Efra'im sier: Ja, jeg er blitt rik, jeg har vunnet meg gods. Men i alt mitt strev skal ingen kunne finne noen urett, noen synd.

¹⁰ Men jeg er Herren din Gud fra landet Egypt. Jeg vil ennå la deg bo i telt likesom i høytidsdagene.

¹¹ Jeg har talt til profetene, og har latt dem se syner i mengde. Og gjennom profetene har jeg talt i lignelser.

¹² Er Gilead fullt av misgjerninger, så skal de også bli helt til intet. Har de ofret okser i Gilgal, så skal også deres altere bli som steinrøyser langsmed markens furer.

13 Jakob flyktet til Arams land, Israel tjente for å vinne en hustru - for å vinne en hustru vaktet han sauer.

14 Men ved en profet førte Herren Israel opp fra Egypt, og ved en profet vaktet han det.

15 Efra'im har vakt bitter harme. Derfor skal hans Herre la hans blodskyld komme over ham, og hans hån skal han gjengjelde ham.

Hosea 13

Efra'im har vakt Herrens vrede

1 Når Efra'im talte, ble alle redde. Han raget høyt opp i Israel. Da førte han skyld over seg ved å dyrke Ba'al, og døde.

2 Og nå blir de ved å synde og gjøre seg støpte bilder av sitt sølv, avguder etter sin egen forstand, alle sammen håndverkeres arbeid. Folk sier om dem: De ofrer mennesker og kysser kalver!

3 Derfor skal de bli som en morgensky, lik duggen som tidlig sviner bort, lik agner som vinden fører bort fra treskeplassen, og som røk fra skorsteinen.

4 Men jeg er Herren din Gud fra landet Egypt. Noen annen Gud enn meg kjenner du ikke. Noen annen frelser finnes det ikke.

5 Det var jeg som sørget for deg i ørkenen, i det brennhete landet.

6 Fordi beitet deres var godt, ble de mette. Og da de ble mette, opphøyet de seg i sitt hjerte, så de glemte meg.

7 Da ble jeg mot dem som en løve. Som en leopard lurte jeg ved veien.

8 Jeg vil møte dem som en bjørn som ungene er tatt fra, og rive opp brystet deres. Jeg vil fortære dem som en løvinne. Markens ville dyr skal slite dem i stykker.

9 Israel, det er blitt til din ødeleggelse at du har satt deg opp mot meg, jeg som er din hjelp.

10 Hvor er da din konge, at han skulle kunne frelse deg i alle dine byer? Og hvor er dine dommere, de du talte om da du sa: Gi meg en konge og høvdinger?

11 Jeg gir deg en konge i min vrede, og tar ham bort igjen i min harme.

12 Efra'ims misgjerning er samlet opp, hans synd er tatt vare på.

13 Veer som hos den fødende kvinne skal komme over ham. Han er en uforstandig sønn. Når tiden er der, kommer han ikke fram fra mors liv.

14 Av dødsrikets vold vil jeg frelse dem ut. Fra døden vil jeg forløse dem. Død, hvor er din pest? Dødsrike, hvor er din sott? - Anger er skjult for mine øyne.

15 For han bærer frukt, der han står blant sine brødre. Men det kommer en østavind, et Herrens vær, som drar opp fra ørkenen. Brønnen blir tom, og kilden tørkes ut. Den røver hele skattkammeret med alle dets kostbare ting.

Hosea 14

Vend om, Israel

1 Samaria skal bøte fordi det har vært gjenstridig mot sin Gud. For sverdet skal de falle. Deres små barn skal bli knust, og de kvinnene som er med barn, skal skjæres opp.

2 Vend om, Israel, til Herren din Gud! For du er falt ved din misgjerning.

3 Kom med ord og vend om til Herren! Si til ham: Forlat all misgjerning og ta imot det gode vi kan yte - så skal vi gi deg våre leppers offergaver!

4 Assur skal ikke hjelpe oss! På hester vil vi ikke ride! Vi vil ikke mer si til våre henders verk: Vår Gud! - For det er hos deg den farløse finner miskunn.

5 Jeg vil lege deres frafall. Jeg vil elske dem av hjertet, for min vrede har vendt seg fra dem.

6 Jeg vil være som dugg for Israel. Han skal blomstre som en lilje, og han skal slå røtter som skogen på Libanon.

7 Hans skudd skal bre seg vidt utover. Hans løv skal skinne som oljetreet, og han skal dufte som Libanon.

8 De som sitter i hans skygge, skal igjen dyrke korn og blomstre som vintreet. Minnet om ham skal være som Libanons vin.

9 Efra'im! Hva har jeg mer med avguder å gjøre? Jeg vil bønnhøre ham og se til ham. Jeg er som en grønn sypress, din frukt kommer fra meg.

10 Hvem er vis, så han skjønner dette, forstandig, så han merker seg det? For Herrens veier er rette. De rettferdige ferdes på dem, men overtrederne snubler der.

Joel

Joel 1

Gresshopper ødelegger landet

- ¹ Herrens ord som kom til Joel, Petuels sønn.
- ² Hør dette, dere gamle! Lytt, alle som bor i landet! Har slikt skjedd i deres dager eller i deres fedres dager?
- ³ Fortell deres barn om det. De skal fortelle det til sine barn, og deres barn igjen til en kommende slekt.
- ⁴ Det gnageren har levnet, åt vrimlerin opp. Det vrimlerin levnet, åt slikkeren opp. Det slikkeren levnet, åt ødeleggeren opp.
- ⁵ Våkn opp, dere drukne, og gråt! Jamre dere, alle vindrikkere, fordi mosten er revet bort fra munnen deres!
- ⁶ For et folk er dratt opp mot mitt land, mektig og talløst. Dets tenner er løvetenner, det har jeksler som en løvinne.
- ⁷ Mine vintrær har de ødelagt, mine fikentrær har de knekket - de er avplukket og bare, deres greiner er hvite.

Søk Herren med bønn og faste

- ⁸ Klag som en jomfru som bærer sørgedrakt for sin ungdoms brudgom!
- ⁹ Matoffer og drikkoffer er revet bort fra Herrens hus. Prestene, Herrens tjenere, sørger.
- ¹⁰ Marken er lagt øde, jorden sørger. For kornet er ødelagt, mosten er tørket inn, oljen er svunnet bort.
- ¹¹ Bøndene er skuffet, vindyrkerne klager. For hvete og bygg, markens grøde, er gått tapt.
- ¹² Vintreet er tørket, fikentreet er visnet, granatepletreet og palmen og epletreet, hvert tre på marken er tørket bort. Ja, all fryd er forsvunnet fra menneskenes barn.
- ¹³ Kle dere i sørgeklær og klag, dere prester! Skrik, dere som gjør tjeneste ved alteret! Gå inn og sitt hele natten i sørgedrakt, dere min Guds tjenere! For matoffer og drikkoffer blir holdt tilbake fra deres Guds hus.
- ¹⁴ Tillys en hellig faste, utrop en høytidssamling. Samle de eldste, ja, alle som bor i landet, til Herrens, deres Guds hus, og rop til Herren!
- ¹⁵ Ve oss, for en dag! For nær er Herrens dag. Den kommer med ødeleggelse fra Den Allmektige.
- ¹⁶ Er ikke maten blitt borte for våre øyne, glede og fryd fra vår Guds hus?

17 Såkornet er tørket bort under mulden som dekker det. Forrådshusene er ødelagt. Låvene er revet ned, for kornet er utskjemt.

18 Hvor buskapen rauter! Bølingene streifer skremt omkring, for det finnes ikke beite. Også saueflokken må lide.

19 Til deg, Herre, roper jeg! For ild har fortært beitene i ødemarken, flammer har forbrent alle markens trær.

20 Også markens ville dyr stønner opp til deg, for bekkene er uttørket. Og ild har fortært beitene i ødemarken.

Joel 2

Herrens dag er nær

1 Blås i horn på Sion! Blås alarm på mitt hellige berg! La alle som er i landet beve. For Herrens dag kommer - den er nær.

2 En dag med mørke og mulm, en dag med skyer og skodde som folder seg ut over fjellene som morgenrøde - et stort og mektig folk. Det har ikke hatt sin like i svunnen tid, og skal heller ikke få sin like i år som kommer, fra slekt til slekt.

3 Foran dem fortærer ild, etter dem brenner flammen. Som Edens hage er landet foran dem, bakom er det en øde ørken. Ingen slipper unna dem.

4 De er å se til som hester, som ryttere farer de av sted.

5 Som larm av vogner lyder det når de hopper over fjelltoppene, det lyder som når flammene fortærer halm. De er et sterkt folk, rustet til krig.

6 Folkeslag skjelver for dem. Alle ansikter blir blussende røde.

7 Som helter løper de av sted. Som krigsmenn stiger de opp på murene. Hver av dem drar fram sin vei og bøyer ikke av fra sine stier.

8 De trenger ikke hverandre til side, de går fram hver på sin egen vei. Mellom kastespyd styrter de fram og stanser ikke i sitt løp.

9 De farer omkring i byen, de løper på muren. De trenger inn i husene, som tyver stiger de inn gjennom vinduene.

10 Foran dem skjelver jorden, og himmelen rister. Sol og måne sortner og stjernene slutter å skinne.

11 Herren lar sin røst høre foran sin fylking. For hans hær er veldig stor, og sterk er den som fullbyrder hans ord. Stor og forferdelig er Herrens dag - hvem kan utholde den?

Riv hjertet i stykker, ikke klærne

12 Men selv nå, sier Herren, vend om til meg av hele deres hjerte, med faste og gråt og klage.

13 Riv hjertet i stykker, ikke klærne! Vend om til Herren deres Gud! For han er nådig og barmhjertig, langmodig og rik på miskunn, og han angre det onde.

14 Hvem vet? Han kunne vende om og angre, og la en velsignelse bli igjen etter seg, til matoffer og drikkoffer for Herren deres Gud.

15 Blås i horn på Sion! Lys ut en hellig faste! Rop ut en høytidssamling!

16 Samle folket, innvi forsamlingen! Kall de gamle sammen! Samle de små barna, også de som dier mors bryst! La brudgommen gå ut av sitt rom og bruden av sitt kammer!

17 Mellom forhallen og alteret skal prestene, Herrens tjenere, stå gråtende og si: Herre, spar ditt folk! Overgi ikke din arv til vanære, så hedninger får herske over den! Hvorfor skal de si blant folkene: Hvor er deres Gud?

Herren vil spare sitt folk

18 Da blir Herren nidkjær for sitt land, og han sparer sitt folk.

19 Og Herren svarer og sier til sitt folk: Se, jeg sender dere korn og most og olje så dere blir mette. Og jeg vil ikke mer overgi dere til vanære blant hedningene.

20 Fienden fra Norden vil jeg drive langt bort fra dere, og jage ham til et tørt og øde land - hans fortropp til havet i øst, hans baktropp til havet i vest. Stank skal stige opp fra ham, en motbydelig lukt. Altfor store ting har han satt seg fore.

21 Frykt ikke, du åkerjord! Fryd deg og vær glad! For store ting har Herren gjort.

22 Frykt ikke, dere markens dyr! For beitene i ødemarken grønnes. Trærne bærer frukt, fikentreet og vintreet gir av sin rikdom.

23 Og dere Sions barn, fryd og gled dere i Herren deres Gud! For han gir dere læreren til rettferdighet, og så sender han regn ned til dere, tidligregn og senregn, som før.

24 Treskeplassene blir fulle av korn, og pressekarene flyter over av most og olje.

25 Jeg godtgjør dere de årene da vrimlerin åt opp alt - og slikkeren og ødeleggeren og gnageren, min store hær, som jeg sendte mot dere.

26 Dere skal ete og bli mette og prise Herrens, deres Guds navn, han som har handlet så underfullt med dere. Og mitt folk skal aldri i evighet bli til skamme.

²⁷ Og dere skal kjenne at jeg bor midt i Israel. Jeg er Herren deres Gud, og ingen annen. Og mitt folk skal aldri i evighet bli til skamme.

Joel 3

Herren vil utgyte sin Ånd over alt kjød

¹ Og deretter skal det skje at jeg vil utgyte min Ånd over alt kjød. Deres sønner og døtre skal tale profetiske ord. Deres gamle menn skal ha drømmer, og deres unge menn skal se syner.

² Ja, også over treller og trellkvinner vil jeg utgyte min Ånd i de dager.

Den som påkaller Herrens navn skal bli frelst

³ Og jeg vil gjøre underfulle tegn på himmelen og på jorden: blod og ild og røksøyler.

⁴ Solen skal forvandles til mørke og månen til blod, før Herrens dag kommer, den store og forferdelige.

⁵ Og det skal skje: Hver den som påkaller Herrens navn, skal bli frelst. For på Sions berg og i Jerusalem skal det være en flokk som har sluppet unna, slik som Herren har sagt. Og blant de overlevende skal de være som Herren kaller.

Dommen over Herrens fiender

⁶ For se, i de dager og på den tid, når jeg gjør ende på Judas og Jerusalems fangenskap,

⁷ da vil jeg samle alle hedningefolk og føre dem ned til Josjafats dal. Der vil jeg holde rettergang med dem på grunn av Israel, mitt folk og min arv, fordi de spredte dem blant hedningefolkene og delte mitt land.

⁸ De kastet lodd om mitt folk. De ga en gutt for en horkvinne. De solgte en pike for vin - og den drakk de opp.

⁹ Og dere, Tyrus og Sidon og alle Filisterlands bygder! Hva vil dere meg? Er det noe dere vil gjengjelde meg, eller vil dere gjøre meg noe? Snart, i hast, skal jeg la deres gjerninger falle tilbake på deres eget hode.

¹⁰ Dere tok mitt sølv og gull, og førte mine dyreste skatter bort til deres templer.

¹¹ Judas barn og Jerusalems barn solgte dere til grekerne for å få dem langt bort fra sitt land.

¹² Se, jeg kaller dem til oppbrudd fra hvert sted som dere har solgt dem til. Og det som dere har gjort, lar jeg komme tilbake på deres eget hode.

¹³ Deres sønner og døtre vil jeg selge til Judas barn, og de skal selge dem til sabeerne, et folk som bor langt borte, for Herren har talt.

14 Rop dette ut blant hedningefolkene: Rust dere til en hellig krig! Kall på krigsheltene! La alle stridsmenn stige fram og dra ut!

15 Smi plogskjærene om til sverd og vingårdsknivene til spyd! Han som er veik, skal si: Jeg er en helt!

16 Skynd dere og kom, alle hedningefolk fra alle kanter, samle dere! - Herre, la dine mektige helter stige ned!

17 Hedningefolkene skal våkne opp og dra til Josjafats dal. For der vil jeg sitte og dømme alle hedningefolk fra alle kanter.

18 Send sigden ut, for høsten er moden! Kom og tråkk vinpressen, for den er full, pressekarene flyter over - deres ondskap er stor.

19 Skare på skare samler seg i avgjørelsens dal. For nær er Herrens dag i avgjørelsens dal.

20 Sol og måne sortner, og stjernene slutter å skinne.

Herren skal samle sitt folk i Jerusalem

21 Herren skal brøle fra Sion, han lar sin røst høre fra Jerusalem. Himmel og jord skal skjelve. Men Herren er en tilflukt for sitt folk og et vern for Israels barn.

22 Dere skal kjenne at jeg er Herren deres Gud, som bor på Sion, mitt hellige berg. Og Jerusalem skal være et hellig sted. Fremmede skal aldri mer trenge inn der.

23 Det skal skje på den dagen at fjellene skal dryppe av most, og haugene skal flyte over av melk. Alle bekker i Juda renner fulle av vann, og en kilde veller fram fra Herrens hus og vanner Sjittims dal.

24 Egypt skal bli til en ødemark og Edom til en øde ørken, på grunn av deres voldsverk mot Judas barn. For i deres land har de utøst uskyldig blod.

25 Men det skal bo folk i Juda til evig tid, og i Jerusalem fra slekt til slekt.

26 Jeg vil hevne deres blod, det som jeg ikke før har hevnet. Og Herren bor på Sion.

Amos

Amos 1

Herren skal dømme Israels naboer

- 1** De ordene som Amos, en av gjeterne fra Tekoa, mottok i sine syner om Israel. Det var i de dager da Ussia var konge i Juda, og Jeroboam, Joasjs sønn, konge i Israel, to år før jordskjelvet.
- 2** Han sa: Herren skal brøle fra Sion og la sin røst høre fra Jerusalem. Hyrdenes beitemarker skal sørge, og Karmels topp skal tørke bort.
- 3** Så sier Herren: For tre misgjerninger av Damaskus, ja, for fire vil jeg ikke ta det tilbake, fordi de tresket Gilead med treskesleder av jern.
- 4** Jeg vil sende ild mot Hasaels hus, og den skal fortære Benhadads palasser.
- 5** Jeg vil bryte ned Damaskus' portbom og utrydde dem som bor i Avens dal, og den som bærer konge-staven i Bet-Eden. Syrias folk skal bli bortført til Kir, sier Herren.
- 6** Så sier Herren: For tre misgjerninger av Gasa, ja, for fire vil jeg ikke ta det tilbake - fordi de bortførte alt folket som fanger og overga dem til Edom.
- 7** Jeg vil sende ild mot Gasas murer, og den skal fortære dets palasser.
- 8** Jeg vil utrydde dem som bor i Asjdod, og den som bærer kongestaven i Asjkelon. Jeg vil vende min hånd mot Ekron, og det som er igjen av filistrene, skal gå til grunne, sier Herren Herren.
- 9** Så sier Herren: For tre misgjerninger av Tyrus, ja, for fire vil jeg ikke ta det tilbake - fordi de overga alt folket som fanger til Edom og ikke kom brødres pakt i hu.
- 10** Jeg vil sende ild mot Tyrus' murer, og den skal fortære dets palasser.
- 11** Så sier Herren: For tre misgjerninger av Edom, ja, for fire vil jeg ikke ta det tilbake - fordi han forfulgte sin bror med sverd og kvalte sin barmhjertighet, fordi hans vrede stadig rev i stykker, og han alltid holdt fast ved sin harme.
- 12** Jeg vil sende ild mot Teman, og den skal fortære Bosras palasser.
- 13** Så sier Herren: For tre misgjerninger av Ammons barn, ja, for fire vil jeg ikke ta det tilbake - fordi de skar opp de kvinner som var med barn i Gilead, for å utvide sitt landområde.
- 14** Jeg vil stikke ild på Rabbas murer, og den skal fortære dets palasser, under hærsrik på kampens dag, i storm på uværsdagen.
- 15** Og deres konge skal føres bort som fange, både han og hans høvding, sier Herren.

Amos 2

¹ Så sier Herren: For tre misgjerninger av Moab, ja, for fire vil jeg ikke ta det tilbake - fordi de brente Edom-kongens ben til kalk.

² Men jeg vil sende ild mot Moab, og den skal fortære Kerijots palasser. Og Moab skal dø under stor larm, under hærskrig, under hornenes klang.

³ Jeg vil utrydde av landet han som styrer der, og alle høvdingene vil jeg drepe sammen med ham, sier Herren.

Dom over Juda

⁴ Så sier Herren: For tre misgjerninger av Juda, ja, for fire vil jeg ikke ta det tilbake - fordi de foraktet Herrens lov og ikke holdt hans bud, og løgngudene, som deres fedre hadde fulgt, førte dem vill.

⁵ Jeg vil sende ild mot Juda, og den skal fortære Jerusalems palasser.

Dom over Israel

⁶ Så sier Herren: For tre misgjerninger av Israel, ja, for fire vil jeg ikke ta det tilbake - fordi de selger den uskyldige for penger og den fattige for et par sko.

⁷ De trækker den hjelpeløses hode i støvet og bøyer retten for de undertrykte. En mann og hans far går til samme pike, så de vanhelliger mitt hellige navn.

⁸ På pantsatte klær strekker de seg ved hvert alter, og vin som de har tatt som bøter, drikker de i sin Guds hus.

⁹ Det var da enda jeg som utryddet amorittene for dem, de som var høye som sedertrær og sterke som eiketrær, jeg ødela deres frukt oventil og røttene nedentil.

¹⁰ Det var jeg som førte dere opp fra landet Egypt, og jeg ledet dere i ørkenen i førti år, for at dere skulle få amorittenes land til eiendom.

¹¹ Jeg reiste opp noen av deres sønner til profeter, og noen av deres unge menn til nasireere. Er det ikke så, dere Israels barn? sier Herren.

¹² Men dere fikk nasireerne til å drikke vin, og dere befalte profetene og sa: Profeter ikke!

¹³ Se, jeg vil trykke dere ned, likesom en vogn full av kornbånd trykker allting ned.

¹⁴ Den raske skal ikke finne noe tilfluktssted, og den sterke skal ikke kunne gjøre bruk av sin kraft, og helten skal ikke kunne berge sitt liv.

¹⁵ Bueskytteren skal ikke holde stand, den som er lett på foten, skal ikke berge seg, heller ikke rytteren på sin hest.

¹⁶ Den modigste blant heltene skal flykte naken på den dagen, sier Herren.

Amos 3

Profeten har kall fra Herren

- ¹ Hør dette ordet som Herren har talt mot dere, Israels barn - mot hele den ætten jeg har ført opp fra landet Egypt:
- ² Bare dere ville jeg kjennes ved blant alle jordens ætter. Derfor vil jeg besøke dere for alle deres misgjerninger.
- ³ Går vel to sammen uten at de har avtalt det med hverandre?
- ⁴ Brøler vel løven i skogen uten at den har funnet noe rov? Lar vel ungløven sin røst høre fra sin hule uten at den har fanget noe?
- ⁵ Faller vel fuglen i en snare på marken uten at det er satt noen snare for den? Spretter vel snaren opp fra marken uten at den fanger noe?
- ⁶ Eller blåser noen i horn i en by uten at folket skjelver? Eller skjer det vel en ulykke i en by uten at Herren har gjort det?
- ⁷ For Herren Herren gjør ikke noe uten at han har åpenbart sine skjulte råd for sine tjenere profetene.
- ⁸ Når løven brøler, hvem skulle ikke da bli redd? Når Herren Herren taler, hvem skulle ikke da profetere?

Samaria er dømt

- ⁹ Rop ut i palassene i Asjdod og i palassene i landet Egypt og si: Samle dere på Samaria-fjellene og se hvor stor forvirring det er i byen, og hvor mye undertrykkelse det finnes der!
- ¹⁰ De vet ikke å gjøre det som rett er, sier Herren, de som dynger opp vold og ødeleggelse i sine palasser.
- ¹¹ Derfor sier Herren Herren: Fiender skal komme og omringe hele landet. De skal rive ned dine forsvarsverker, og dine palasser skal bli plyndret.
- ¹² Så sier Herren: Likesom en gjeter berger to leggben eller en øreflipp av løvens gap, slik skal Israels barn berges, de som sitter i Samaria i sofakroken og på silkedivaner.
- ¹³ Hør og vitne mot Jakobs hus, sier Herren Herren, hærskares Gud:
- ¹⁴ På den dagen jeg besøker Israel for dets misgjerninger, da vil jeg besøke Betels altere, så alterhornene blir avhogd og faller til jorden.
- ¹⁵ Jeg vil slå i stykker både vinterhusene og sommerhusene, og elfenbenshusene skal gå til grunne, og mange hus bli revet ned, sier Herren.

Amos 4

¹ Hør dette ordet, dere Basan-kyr på Samarias fjell! Dere som undertrykker de hjelpeløse, som knuser de fattige, som sier til deres menn: Kom med vin, så vi får drikke!

² Herren Herren har sverget ved sin hellighet: Se, dager kommer over dere da dere skal slepes bort med haker, og den siste rest av dere med fiskekroker.

³ Dere skal gå ut gjennom bruddene i muren, hver rett fram for seg, og dere skal bli slengt bort til Hermon, sier Herren.

Herren straffet Israel

⁴ Gå til Betel og synd! Gå til Gilgal og synd til gagns! Bær hver morgen fram deres slakteroffer, hver tredje dag deres tiender,

⁵ la røk av syret brød stige opp som takkoffer, og tillys frivillige offer og kunngjør det! For slik vil dere jo gjerne ha det, dere Israels barn, sier Herren Herren.

⁶ Jeg lot dere gå med tom munn i alle deres byer og lot dere mangle brød i alle deres hjem. Men dere har ikke omvendt dere til meg, sier Herren.

⁷ Jeg har holdt tilbake regnet for dere da det ennå var tre måneder igjen til høsten. Jeg lot det regne over én by, men ikke over en annen. Ett jordstykke fikk regn, og et annet jordstykke tørket bort, fordi det ikke kom regn på det.

⁸ To og tre byer ravet av sted til én og samme by for å drikke vann, men fikk ikke nok. Men dere har ikke omvendt dere til meg, sier Herren.

⁹ Jeg har slått dere med kornsot og rust, gresshoppene åt opp deres mange hager og vingårder og fikentrær og oljetrær. Men dere har ikke omvendt dere til meg, sier Herren.

¹⁰ Jeg har sendt pest blant dere som i Egypt. Jeg har drept deres unge menn med sverdet og latt deres hester bli hærfang. Jeg lot stanken fra deres hær stige opp i nesen på dere. Men dere har ikke omvendt dere til meg, sier Herren.

¹¹ Jeg har omstyrtet byer iblant dere, slik som Gud ødela Sodoma og Gomorra, og dere ble som en brann revet ut av ilden. Men dere har ikke omvendt dere til meg, sier Herren.

Gjør deg rede til å møte din Gud!

¹² Derfor vil jeg gjøre dette med deg, Israel. Og fordi jeg vil gjøre slik med deg, Israel: Gjør deg rede til å møte din Gud!

¹³ For se, han som danner fjellene og skaper vinden og åpenbarer sine tanker for mennesket, han som gjør morgenrøden til mørke og farer fram over jordens høyder - Herren, hærskares Gud, er hans navn.

Amos 5

En klagesang over Israel

- 1** Hør dette ordet, en klagesang som jeg istemmer over dere, Israels hus!
- 2** Hun er falt, hun skal aldri reise seg mer, jomfruen Israel. Hun ligger forlatt på sin egen grunn, det er ingen som reiser henne opp.
- 3** For så sier Herren Herren: Den byen som tusen drar ut av, skal ha hundre igjen, og den byen som hundre drar ut av, skal ha ti igjen, i Israels hus.

Kall til omvendelse

- 4** For så sier Herren til Israels hus: Søk meg, så skal dere leve!
- 5** Søk ikke til Betel, og kom ikke til Gilgal, og dra ikke over til Be'er-Sjeba! For Gilgal skal bli ført i fangenskap, og Betel bli til intet.
- 6** Søk Herren, så skal dere leve! Ellers skal han komme over Josefs hus som en ild, og den skal fortære, og Betel skal ikke ha noen til å slokke.
- 7** De gjør retten om til malurt og kaster rettferdigheten til jorden!
- 8** Han som har skapt Sjustjernen og Orion og lar dødsskygge bli til morgen og gjør dagen mørk som natten, han som kaller på havets vannmasser og øser dem ut over jorden - Herren er hans navn!
- 9** Han er den som lar ødeleggelse lyne fram mot den sterke og fører ødeleggelse over den faste borg!
- 10** På tinget hater de den som hevder retten, og de avskyr den som taler sannhet.
- 11** Dere trækker ned den hjelpeløse og tar avgift i korn av ham. Derfor skal dere ikke få bo i de husene av hoggen stein som dere selv har bygd, og ikke få drikke vin fra de herlige vingårdene som dere selv har plantet.
- 12** For jeg kjenner til de mange overtredelser og tallrike synder dere har gjort. Dere forfølger den rettferdige, tar imot bestikkelser og bøyer retten for de fattige på tinget.
- 13** Derfor, den som er klok, han tier i denne tid, for det er en ond tid.
- 14** Søk det gode og ikke det onde, så dere får leve. Da skal Herren, hærskares Gud, være med dere, slik som dere har sagt.
- 15** Hat det onde og elsk det gode, og la retten stå fast på tinget! Kanskje Herren, hærskares Gud, da vil være nådig mot Josefs rest.
- 16** Derfor sier Herren, hærskares Gud, Herren: På alle torg skal det høres klagerop, og på alle gater skal de rope: Ve, ve! Bonden skal kalles til sørgehøytid, og til dem som er kyndige i sørgekvad, skal de si: Syng en sørgeang!

17 I alle vingårder skal det høres klagerop. For jeg skrider fram midt iblant dere, sier Herren.

18 Ve dem som lengter etter Herrens dag! Hva vil dere med Herrens dag? Den er mørke og ikke lys.

19 Det er som når en flykter for en løve, men støter på en bjørn, og når han kommer hjem og støtter seg til veggen med hånden, blir han bitt av en orm.

20 Ja, Herrens dag er mørke og ikke lys, belgmørk og uten lysskjær.

21 Jeg hater og forakter de høytidene dere feirer, og festene dere holder, byr meg imot.

22 For om dere ofrer meg brennoffer og matoffer, finner jeg ikke behag i dem, jeg ser ikke på deres fredsoffer av gjøkalver.

23 La meg slippe dine larmende sanger! Jeg vil ikke høre på ditt harpespill.

24 Men retten skal komme veltende som vann, og rettferdigheten som en alltid strømmende bekk.

25 Bar dere fram for meg slaktoffer og matoffer i ørkenen i de førti årene, Israels hus?

26 Nei, dere bar teltet til kongen deres og fotstykket til avgudsbildene, deres guds stjerne, som dere hadde laget.

27 Jeg vil føre dere bort i fangenskap, langt bortenfor Damaskus, sier han som har navnet Herren, hærskares Gud.

Amos 6

Samaria lever i overflod, vold og urett, - uten frykt for Herrens dom

1 Ve de trygge på Sion og de sorgløse på Samarias fjell - de gjeveste i det fremste av folkene, de som Israels hus pleier å vende seg til!

2 Dra over til Kalne og se, gå videre til det store Hamat, og stig ned til Gat i Filisterland! Er dere bedre enn disse rikene, eller har dere et større land enn de? -

3 dere som jager den onde dag langt bort og flytter urettens herresete nær til dere!

4 Dere som ligger på elfenbensbenker og dovner dere på divaner, som spiser lam av buskapen og kalver fra fjøset,

5 som improviserer til harpens toner og finner opp nye instrumenter, likesom David,

6 som drikker vin av skåler og salver dere med den fineste olje, men ikke sørger over Josefs skade.

Herren vil overgi byen til et annet folk

- ⁷ Derfor skal de nå vandre ut av landet fremst blant dem som føres bort, og det skal være slutt med skrålet fra dem som dovner seg.
- ⁸ Herren Herren har sverget ved seg selv, sier Herren, hærskares Gud: Jeg avskyr Jakobs stolthet og hater hans palasser. Jeg vil overgi byen og alt det som er i den.
- ⁹ Om det er ti menn tilbake i et hus, da skal de dø.
- ¹⁰ En manns nærmeste slektning, som skal brenne ham, skal ta ham og bære benene ut av huset. Han skal si til den som er i husets innerste krok: Er det ennå noen hos deg? Og han skal svare: Nei, ingen! Da skal han si: Hysj! Herrens navn må ikke nevnes!
- ¹¹ For se, Herren befaler, og han slår det store huset så det synker i grus, og det lille huset så det revner.
- ¹² Springer vel hestene oppetter fjellet, eller pløyer noen der med okser? - siden dere har gjort retten om til gift og rettferdighetens frukt til malurt.
- ¹³ Dere gleder dere over det som ingenting er, og dere sier: Har vi ikke vunnet makt ved vår egen styrke?
- ¹⁴ Se, jeg reiser opp et folk mot dere, Israels hus, sier Herren, hærskares Gud. De skal undertrykke dere fra Hamat-veien og like til bekken i ødemarken.

Amos 7

Tre syner som varsler undergang

- ¹ Dette synet lot Herren Herren meg se: Det var en som skapte gresshopper da håen begynte å skyte opp. Det var håen etter kongens slått.
- ² Og da de vel hadde ett opp alle planter i landet, da sa jeg: Herre Herre, tilgi! Hvordan skal Jakob kunne bli i live, han som er så liten?
- ³ Da angret Herren det. Det skal ikke skje, sa Herren.
- ⁴ Så lot Herren Herren meg se dette synet: Herren Herren kalte på ilden til straff. Den fortærte de store vandypene, og den holdt på å fortære hans arvedel.
- ⁵ Da sa jeg: Herre Herre, hold opp! Hvordan skal Jakob kunne bli i live, han som er så liten?
- ⁶ Da angret Herren det. Heller ikke det skal skje, sa Herren Herren.
- ⁷ Så lot han meg se dette synet: Herren sto på en loddrett mur, og i hånden hadde han et blylodd.

⁸ Og Herren sa til meg: Hva ser du, Amos? Jeg svarte: Et blylodd. Da sa Herren: Se, jeg vil bruke et blylodd blant mitt folk Israel. Jeg vil ikke lenger bære over med dets synd.

⁹ Isaks offerhauger skal ødelegges, og Israels helligdommer synke i grus. Jeg vil reise meg med sverdet mot Jeroboams hus.

Presten i Betel anklager Amos hos kongen

¹⁰ Da sendte Amasja, presten i Betel, bud til Jeroboam, Israels konge, med disse ordene: Amos har fått i stand en sammensvergelse mot deg midt i Israels hus. Landet kan ikke tåle alt det han sier!

¹¹ For så har Amos sagt: Jeroboam skal dø for sverdet, og Israel skal bli bortført fra sitt land.

¹² Og Amasja sa til Amos: Gå din vei, du seer! Fly til Juda land og et ditt brøder. Der kan du profetere!

¹³ Men i Betel skal du ikke mer holde på å profetere, for det er en kongelig helligdom og et rikstempel.

¹⁴ Da tok Amos til orde og svarte Amasja: Jeg er ikke noen profet, heller ikke disippel av noen profet. Jeg er bare en gjeter, og jeg dyrker morbærfiken.

¹⁵ Men Herren tok meg fra buskapen, og Herren sa til meg: Gå og vær profet for mitt folk Israel!

¹⁶ Så hør nå Herrens ord! Du sier: Du skal ikke profetere mot Israel og ikke tale mot Isaks hus.

¹⁷ Derfor sier Herren: Din kone skal drive hor i byen, dine sønner og døtre skal falle for sverdet, din jord skal deles med målesnor, du selv skal dø i et urent land, og Israel skal bli bortført fra sitt land.

Amos 8

Et nytt syn: en korg med moden frukt

¹ Så lot Herren Herren meg se dette synet: Det sto en korg med moden frukt der.

² Og han sa: Hva ser du, Amos? Jeg svarte: En korg med moden frukt. Da sa Herren til meg: Enden er kommet for mitt folk Israel. Jeg vil ikke lenger bære over med dets synd.

³ Palassets sanger skal bli til klageskrik på den dagen, sier Herren Herren. Der ligger lik i mengde, overalt kastes de til side i stillhet.

Israels dom er nær

⁴ Hør dette, dere som trækker på den fattige og gjør ende på de undertrykte i landet.

⁵ Dere sier: Når er nymånedagen slutt, så vi kan selge korn? Og sabbaten, så vi kan åpne kornbodene - og gjøre efaen liten og sekelen stor og forfalske vekten

⁶ og kjøpe de hjelpeløse for penger og den fattige for et par sko og selge lettkorn?

⁷ Herren har sverget ved Jakobs stolthet: Jeg skal aldri glemme alt det de har gjort.

⁸ Må ikke jorden skjelve av den grunn, og må de ikke sørge, alle de som bor på den? Må ikke hele jorden heve seg som Nilen, stige og falle som elven i Egypt?

⁹ Det skal skje på den dagen, sier Herren Herren, at jeg vil la solen gå ned om middagen og gjøre det mørkt på jorden ved høylys dag.

¹⁰ Jeg skal omskifte de høytidene dere har til sorg og alle sangene deres til klage. Jeg vil legge sekk om alle hofter og la hvert hode bli skallet. Jeg vil gjøre det slik som når en sørger over sin eneste sønn. Jeg vil la enden bli som en ulykkes dag.

¹¹ Se, dager kommer, sier Herren Herren, da jeg sender hunger i landet, ikke hunger etter brød og ikke tørst etter vann, men etter å høre Herrens ord.

¹² Da skal de flakke om fra hav til hav, fra nord til øst. De skal flakke omkring og søke etter Herrens ord, men de skal ikke finne det.

¹³ På den dagen skal fagre jomfruer og unge menn falle om av tørst.

¹⁴ De som sverger ved Samarias synd og sier: Så sant din gud lever, Dan! Og så sant han lever, han som de dyrker i Be'er-Sjeba! - de skal falle og ikke reise seg mer.

Amos 9

Ødeleggelsen ingen kan unnslippe

¹ Jeg så Herren stå ved alteret, og han sa: Slå til søylehodene, så dørtersklene skjelver! Knus dem, så de faller ned over hodet på dem alle! Den siste rest av dem vil jeg drepe med sverdet. Ingen av dem skal kunne flykte, ingen av dem komme unna.

² Om de bryter seg inn i dødsriket, så skal min hånd hente dem derfra. Og om de farer opp til himmelen, skal jeg styrte dem ned derfra.

³ Om de skjuler seg på Karmels topp, skal jeg lete dem opp og hente dem derfra. Og om de gjemmer seg for mine øyne på havets bunn, skal jeg kalle ormen fram, og den skal bite dem.

⁴ Om de blir ført i fangenskap av fiender, skal jeg befale sverdet å slå dem i hjel der. Jeg skal la mitt øye hvile på dem, til det onde og ikke til det gode.

⁵ Og Herren Herren, hærskaernes Gud, han rører ved jorden. Da smelter den, og da sørger alle de som bor på den. Hele jorden hever seg som Nilen og faller som elven i Egypt.

⁶ Han har bygd sine høye saler i himmelen og grunnfestet sin hvelving over jorden. Han kaller på havets vannmasser og øser dem ut over jorden. Herren er hans navn.

⁷ Så sier Herren: Dere Israels barn, er dere mer verd for meg enn etiopiernes barn? Har jeg ikke ført Israel opp fra landet Egypt og filistrene fra Kaftor og syrerne fra Kir?

⁸ Se, Herren Herrens øyne er vendt mot dette syndige riket, og jeg vil utslette det av jorden. Men jeg vil ikke helt utslette Jakobs hus, sier Herren.

⁹ For se, jeg befaler at Israels ætt skal ristes blant alle folkeslag, likesom en rister med et såld, og ikke et korn faller til jorden.

¹⁰ For sverd skal de dø, alle syndere blant mitt folk, de som sier: Ulykken skal ikke nå oss eller komme over oss!

Herren vil gjenreise Davids falne hytte

¹¹ På den dagen vil jeg reise opp igjen Davids falne hytte. Jeg vil mure igjen dens revner og reise opp det som er nedbrutt av den. Jeg vil bygge den opp igjen som i gamle dager,

¹² slik at de får ta i eie det som er tilbake av Edom, og alle de hedningefolkene som kalles ved mitt navn, sier Herren, han som gjør dette.

¹³ Se, dager kommer, sier Herren, da den som pløyer, skal nå igjen den som høster, og den som trækker vindruer, skal nå igjen den som kaster ut sæden, og fjellene skal dryppe av most, og alle haugene skal flyte over.

¹⁴ Og jeg vil gjøre ende på mitt folk Israels fangenskap. De skal bygge opp igjen de ødelagte byene og bo der og plante vingårder og drikke deres vin, og de skal dyrke opp hager og ete deres frukt.

¹⁵ Jeg vil plante dem i deres land, og de skal aldri mer bli rykket opp av sitt land, det som jeg har gitt dem, sier Herren din Gud.

Obadja

Obadja 1

Dommen over Edom

- 1** Obadjas syn. Så sier Herren Herren om Edom: En tidende har vi hørt fra Herren, et bud er sendt ut blant hedningefolkene: Stå opp, la oss reise oss til kamp mot Edom.
- 2** Se, jeg vil gjøre deg liten blant hedningefolkene. Du skal bli dypt foraktet.
- 3** Ditt hjertes overmot har bedratt deg, du som bor i fjellkløfter, i din høye bolig. Du som sier i ditt hjerte: Hvem vil styrte meg ned til jorden?
- 4** Om du bygger høyt som ørnen, om du setter ditt rede blant stjerner, så vil jeg styrte deg ned derfra, sier Herren.
- 5** Om tyver kom til deg, eller røvere om natten - å, hvor du blir tilintetgjort! - ville de da stjele mer enn de trengte? Om det kom til deg folk som ville høste din vin, ville de da ikke la det bli en etterhøst tilbake?
- 6** Men hvor blir ikke Esau ransaket, hans skjulte skatter oppsøkt!
- 7** Dine forbundsfeller driver deg like til grensen, de du hadde fred med, sviker deg og får overhånd over deg. De menn som spiser ditt brød, setter snare for deg. - Det er ingen forstand hos ham!
- 8** Skal jeg ikke på den dagen, sier Herren, gjøre ende på alle vismenn i Edom og all forstand på Esaus berg?
- 9** Dine kjemper, Teman, skal bli motløse, så hver mann blir drept og utryddet på Esaus berg.
- 10** For ditt voldsverk mot Jakob, din bror, skal skam dekke deg. Du skal bli utryddet til evig tid.
- 11** Den dagen da du sto på avstand, den dagen da fremmede førte bort hans gods, da utlendinger gikk inn i hans porter og kastet lodd om Jerusalem - da var også du som en av dem.
- 12** Se ikke med skadefryd på din brors dag, på hans ulykkes dag. Gled deg ikke over Judas barn den dag de går til grunne. Lukk ikke din munn så vidt opp på trengselens dag.
- 13** Dra ikke inn gjennom mitt folks port den dagen de er i nød. Se ikke også du med skadefryd på deres ulykke den dagen de er i nød. Legg ikke hånd på deres gods den dagen de er i nød.
- 14** Stå ikke ved veiskillet for å hogge ned dem av mitt folk som er sluppet unna. Overgi ikke dets flyktninger til fienden på trengselens dag.

15 For Herrens dag er nær over alle folkene. Som du har gjort, skal det gjøres med deg. Dine gjerninger skal komme tilbake på ditt eget hode.

16 For likesom dere har drukket på mitt hellige berg, skal alle folkene drikke uten opphold. De skal drikke i fulle drag og bli som om de aldri hadde vært til.

En hellig flokk på Sions berg

17 Men på Sions berg skal det være en flokk som har sluppet unna. Det skal være hellig, og Jakobs hus skal ta sine eiendommer i besittelse.

18 Jakobs hus skal bli en ild og Josefs hus en flamme. Og Esaus hus skal bli til halm, og de skal sette ild på det og fortære det. Det skal ikke bli noen tilbake av Esaus hus, for Herren har talt.

19 De som bor i Sydlandet, skal ta Esaus berg i eie. De som bor i lavlandet, skal ta filistrenes land, og de skal ta Efra'ims land og Samarias land i eie, og Benjamin skal ta Gilead.

20 De bortførte av denne Israels hær skal ta kana'aneernes land helt til Sarepta. Og de bortførte fra Jerusalem, de som er i Sefarad, skal ta Sydlandets byer i eie.

21 Redningsmenn skal dra opp på Sions berg og dømme Esaus berg. Og riket hører Herren til.

Jonas

Jonas 1

Jona blir sendt til Ninive, men flykter

- 1** Herrens ord kom til Jona, Amittais sønn, og det lød så:
- 2** Stå opp, gå til Ninive, den store byen, og rop ut imot den. For deres ondskap er steget opp og kommet for mitt åsyn.
- 3** Men Jona sto opp for å flykte til Tarsis, bort fra Herrens åsyn. Han dro ned til Jaffa og fant der et skip som skulle til Tarsis. Så betalte han for reisen og gikk ombord for å fare med dem til Tarsis, bort fra Herrens åsyn.
- 4** Men Herren sendte en sterk vind ut over havet. Det ble en stor storm på havet, og skipet holdt på å bli knust.
- 5** Da ble sjømennene redde. De ropte hver på sin gud. For å lette skipet kastet de lasten ut i havet. Men Jona var gått ned i skipets nederste rom og lå i dyp søvn.
- 6** Skipsføreren gikk da til ham og sa: Hvordan kan du sove så fast? Stå opp og rop til din Gud! Kanskje han vil tenke på oss, så vi ikke går under.
- 7** Og sjøfolkene sa til hverandre: Kom, la oss kaste lodd, så vi kan få vite hvem som er skyld i at denne ulykken har rammet oss! Så kastet de lodd, og loddet falt på Jona.
- 8** Da sa de til ham: Si oss hvem som er skyld i at denne ulykken har rammet oss? Hva er ditt ærend, og hvor kommer du fra? Hvilket land kommer du fra, og hva folk tilhører du?
- 9** Han svarte: Jeg er en hebreer, og jeg dyrker Herren, himmelens Gud, han som skapte havet og det tørre land.
- 10** Da ble mennene grepet av stor redsel og sa til ham: Hva er det du har gjort! - For de visste at han flyktet bort fra Herrens åsyn. Det hadde han fortalt dem.
- 11** Og de sa til ham: Hva skal vi gjøre med deg, så havet kan legge seg for oss? - For havet ble mer og mer opprørt.
- 12** Han sa da til dem: Ta meg og kast meg i havet! Så vil havet legge seg for dere. For jeg vet at det er for min skyld at denne stormen er kommet over dere.
- 13** Sjøfolkene prøvde å ro tilbake til land, men de maktet det ikke. For sjøen slo bare sterkere og sterkere mot dem.
- 14** Da ropte de til Herren og sa: Å Herre! La oss ikke gå under fordi denne mannen skal dø, og la ikke uskyldig blod komme over oss! For du, Herre, har gjort som du ville.

¹⁵ Så tok de Jona og kastet ham i havet. Da holdt havet opp med å rase.

¹⁶ Mennene ble da grepet av stor frykt for Herren, og de bar fram offer for Herren, og ga løfter.

Jonas 2

Jona i fiskens buk

¹ Men Herren lot en stor fisk komme og sluke Jona. Og Jona var tre dager og tre netter i fiskens buk.

² Jona ba til Herren sin Gud fra fiskens buk.

³ Han sa: Jeg kalte på Herren i min nød, og han svarte meg. Fra dødsrikets dyp ropte jeg, du hørte min røst.

⁴ Du kastet meg i dypet, midt i havet. Strømmen omga meg, alle dine brenninger og bølger slo over meg.

⁵ Jeg sa: Jeg er støtt bort fra dine øyne. Men jeg vil igjen se opp til ditt hellige tempel.

⁶ Vannene omsluttet meg like til sjelen. Dypet omga meg, tang innhyllet mitt hode.

⁷ Til fjellenes grunn sank jeg ned, jordens bommer lukket seg etter meg for evig. Men, Herre min Gud, du førte mitt liv opp av graven.

⁸ Da min sjel visnet i meg, kom jeg Herren i hu, og min bønn nådde opp til deg, til ditt hellige tempel.

⁹ De som dyrker tomme avguder, de forlater sin miskunnhet.

¹⁰ Men jeg vil ofre til deg med takksigelsens røst. Det jeg har lovt, vil jeg holde. Frelsen hører Herren til.

¹¹ Da talte Herren til fisken, og den spydde Jona opp på det tørre land.

Jonas 3

Jona går til Ninive

¹ Og Herrens ord kom til Jona for andre gang, og det lød så:

² Stå opp, gå til Ninive, den store byen, og rop ut i den det budskapet jeg taler til deg.

³ Og Jona sto opp og gikk til Ninive, som Herren hadde sagt. Ninive var en stor by for Gud, tre dagsreiser lang.

⁴ Jona gikk en dagsreise inn i byen og ropte: Om førti dager skal Ninive bli ødelagt.

Ninives innbyggere omvender seg

⁵ Da trodde folket i Ninive på Gud. De ropte ut en faste og kledde seg i sekk, både store og små.

⁶ Da saken kom Ninives konge for øre, sto han opp fra sin trone og la kappen av seg. Og han svøpte seg i sekk og satte seg i støvet.

⁷ Han lot rope ut i Ninive: Etter påbud av kongen og hans stormenn, skal verken mennesker eller dyr, storfe eller småfe, spise noen ting! De skal ikke smake mat og ikke drikke vann.

⁸ Men de skal svøpe seg i sekk, både mennesker og dyr. De skal rope til Gud av all makt, og vende om, hver fra sin onde vei og fra den urett som henger ved deres hender.

⁹ Hvem vet? Gud kunne da vende om og angre det. Han kunne vende om fra sin brennende vrede, så vi ikke går til grunne.

¹⁰ Da nå Gud så det de gjorde, at de vendte om fra sin onde vei, da angret han det onde han hadde sagt at han ville gjøre mot dem. Og han gjorde det ikke.

Jonas 4

Jonas harme og Guds nåde

¹ Men dette syntes Jona meget ille om, og han ble harm.

² Han ba til Herren og sa: Å Herre! Var det ikke det jeg sa da jeg ennå var i mitt hjemland! Derfor flyktet jeg til Tarsis så fort jeg kunne. For jeg visste at du er en nådig og barmhjertig Gud, langmodig og rik på miskunn, så du angre det onde.

³ Så ta nå, Herre, mitt liv! For jeg vil heller dø enn leve.

⁴ Men Herren sa: Er det med rette du er så harm?

⁵ Jona var gått ut av byen, og hadde satt seg østafor den. Der hadde han laget seg en løvhytte og satt i skyggen under den for å se hvordan det gikk med byen.

⁶ Da lot Herren Gud et kikajontre vokse opp over Jona for å skygge over hodet hans, så han kunne bli fri fra sitt mismot. Og Jona hadde stor glede av kikajontreet.

⁷ Men dagen etter, da morgenen brøt fram, lot Gud det komme en orm, som stakk kikajontreet så det visnet.

⁸ Og da solen sto opp, sendte Gud en het østavind. Og solen stakk Jona i hodet så han var helt forkommen. Da ønsket han seg døden, og sa: Jeg vil heller dø enn leve!

⁹ Men Gud sa til Jona: Er det med rette du er så harm for kikajontreets skyld? Han svarte: Ja, med rette, jeg er så harm at jeg kunne dø.

¹⁰ Da sa Herren: Du har medynk med kikajontreet, som du ikke har hatt noe strev med og ikke har fått til å vokse - det ble til på en natt og ødelagt på en natt.

¹¹ Skulle da ikke jeg ha medynk med Ninive, den store byen, hvor det er mer enn tolv ganger ti tusen mennesker som ikke vet forskjell på høyre og venstre - og dertil en mengde dyr!

Mika

Mika 1

Dommen over Samaria og Jerusalem

- 1** Dette er Herrens ord som kom til Mika fra Moresjet i de dager da Jotam, Akas og Hiskia var konger i Juda, det som han fikk se om Samaria og Jerusalem.
- 2** Hør, alle dere folkeslag! Gi akt, du jord med alt som er på deg! La Herren Herren være vitne mot dere, Herren fra sitt hellige tempel!
- 3** For se, Herren går ut fra sin bolig. Han stiger ned og farer fram over jordens høyder.
- 4** Fjellene smelter under ham, og dalene revner - som voks for ilden, som vann når det øses ut over et stup.
- 5** På grunn av Jakobs frafall skjer alt dette, for de syndene Israels hus har gjort. Men hva er Jakobs frafall? Er et ikke Samaria? Og Judas offerhauger? Er det ikke Jerusalem?
- 6** Så vil jeg da gjøre Samaria til en ruin på marken, til et sted hvor en kan plante vinhager. Jeg vil velte steinene ned i dalen slik at grunnvollene blir synlige.
- 7** Alle de utskårne bildene skal slås i stykker, og alle horegavene skal brennes opp med ild. Alle avgudsbildene vil jeg ødelegge. For av horelønn har hun samlet dem, og til horelønn skal de igjen bli.
- 8** Over dette vil jeg klage og hyle, jeg vil gå barbert og naken. Jeg vil oppløfte klageskrik som sjakalene og jamre meg som strutsene.
- 9** For hennes sår er ulegelige. Ulykken er kommet like til Juda, den har nådd like til mitt folks port, til Jerusalem.
- 10** Forkynn det ikke i Gat, gråt ikke der! Velt dere i støvet, dere i Bet-Leafra!
- 11** Dra bort i nakenhet og vanære, dere som bor i Sjafir! Sa'anans innbyggere våger seg ikke ut. Bet-Haesels klageskrik gjør det umulig for dere å bli der.
- 12** For Marots innbyggere venter engstelig på bedre tider. For ulykke er fart ned fra Herren, like til Jerusalems port.
- 13** Spenn traveren for vognen, dere innbyggere av Lakisj! Syndens opphav var du for Sions datter, for hos deg ble Israels overtredelser funnet.
- 14** Derfor skal du gi avskjedsgave til Moresjet-Gat. Husene i Aksib blir som en sviaktende bekk for Israels konger.
- 15** Enda en gang skal jeg la en erobrer komme mot dere, Maresjas innbyggere! Til Adullam skal Israels herlighet komme.

16 Gjør deg skallet, klipp håret vekk for dine barns skyld, de som var din lyst! Gjør ditt hode så skallet som gribbens, for de er ført bort fra deg.

Mika 2

Rikfolk undertrykker de fattige

1 Ve dem som tenker ut urett og emner på ondt mens de ligger på sitt leie! Så snart morgenen gryr, setter de det i verk, fordi det står i deres makt.

2 De attrår marker og røver dem. De attrår hus og tar dem. De gjør vold mot mannen og hans hus, mot bonden og hans arvedel.

Herrens straff vil komme

3 Derfor sier Herren så: Se, jeg tenker ut ondt over denne slekten, ulykker som dere ikke skal kunne riste av nakken. Dere skal ikke kunne gå med høyreist hode, for det blir en ond tid.

4 På den dagen skal folk istemme en spotteviser over dere og synge en klagesang. De skal si: Det er forbi, vi er rent ødelagt! Mitt folks arvedel skifter han ut til andre. Se, hvordan han tar den fra meg! Han deler ut våre jorder til frafalne.

5 Derfor skal du ikke ha noen som drar målesnor over noen jordlodd i Herrens menighet.

6 Prek ikke! Slik preker de. De må ikke preke om slikt, det blir ingen ende på skjellsord.

7 Hva sier du, Jakobs hus! Mon Herren er snar til vrede? Eller er det slik han pleier å gå fram? Er ikke mine ord gode mot dem som vandrer ærlig?

8 Men for lenge siden har mitt folk reist seg som min fiende. Dere drar kappen av folk som går trygge forbi og er fredelig sinnet, som vender hjem fra krigen.

9 Mitt folks kvinner driver dere ut av de hjemmene som var deres lyst. Fra deres små barn tar dere for alltid bort den pryd jeg har gitt dem.

10 Stå opp og dra bort! For dette er ikke noe hvilested, for deres urenhets skyld som volder fordervelse, svær fordervelse.

11 Om noen kom med tomt snakk og svik og løgn og sa: Jeg vil preke for deg om vin og om sterk drikk! - han skulle være en predikant for dette folket.

En gang skal Herren samle sitt folk, og gå foran dem

12 Jeg vil samle deg, Jakob, samle dere så mange som dere er. Jeg vil samle Israels rest. Jeg vil føre dem sammen som sauer i en innhegning, som en hjord til sitt beite, en larmende hop av mennesker.

13 Veibryteren går foran dem. De bryter igjennom og drar fram gjennom porten og går ut av den. Deres konge drar fram foran dem, og Herren er i spissen for dem.

Mika 3

Høvdinger og dommere gjør urett

1 Jeg sa: Hør, Jakobs høvdinger og dommere for Israels hus! Er det ikke deres sak å vite hva som er rett?

2 Dere hater det gode og elsker det onde, dere flår huden av dem og kjøttet av benene på dem.

3 Dere eter mitt folks kjøtt og river huden av dem og knuser deres ben og brer dem ut likesom i en gryte og som kjøttet i en panne.

4 Da skal de rope til Herren, men han skal ikke svare dem. Han skal skjule sitt åsyn for dem på den tiden for deres onde gjerningers skyld.

De falske profetene fører folket vill

5 Så sier Herren om de profetene som fører mitt folk vill, som roper når de har noe å tygge med sine tenner: Fred! Men mot dem som ikke gir dem noe i munnen, roper de ut en hellig krig.

6 Derfor skal det bli natt for dere uten syner og mørke uten spådom. Solen skal gå ned over profetene, og dagen bli svart over dem.

7 Seerne skal skamme seg, og spåmennene blyges. De skal legge hånden på munnen alle sammen, for det kommer ikke noe svar fra Gud.

8 Men jeg, jeg er full av kraft ved Herrens Ånd og full av rett og styrke til å vitne for Jakob om hans overtredelse og for Israel om hans synd.

9 Hør dette, dere høvdinger over Jakobs hus og dere dommere for Israels hus, dere som avskyr retten og gjør kroket alt det som er bent,

10 dere som bygger Sion med blod og Jerusalem med urett!

11 Hennes høvdinger dømmer for gaver, hennes prester lærer for betaling, og hennes profeter spår for penger. Og enda stoler de på Herren og sier: Er ikke Herren midt iblant oss? Det kommer ingen ulykke over oss.

12 Men for deres skyld skal Sion pløyes som en åker, og Jerusalem skal bli til ruinhauger, og tempelberget til skogkledde åser.

Mika 4

En dag skal Herren være konge på Sions berg

¹ Men det skal skje i de siste dager, da skal fjellet der Herrens hus står, være grunnfestet på toppen av fjellene, og høyt hevet skal det være over alle høyder. Og folkeslag skal strømme opp på det.

² Mange hedningefolk skal gå av sted og si: Kom, la oss gå opp til Herrens berg og til Jakobs Guds hus, så han kan lære oss sine veier, og vi ferdes på hans stier! For fra Sion skal lov utgå, og Herrens ord fra Jerusalem.

³ Han skal dømme mellom mange folkeslag og skifte rett for veldige hedningefolk helt til de fjerneste land. De skal smi sine sverd om til hakker og sine spyd til vingårdskniver. Folk skal ikke lenger løfte sverd mot hverandre og ikke mer lære å føre krig.

⁴ Men de skal sitte hver under sitt vintre og sitt fikentre, og ingen skal skremme dem. For Herrens, hæskarenes Guds munn har talt.

⁵ For alle folkene vandrer hver i sin guds navn, men vi vandrer i Herrens, vår Guds navn evig og alltid.

Davids kongedømme skal gjenopprettes

⁶ På den dagen, sier Herren, vil jeg samle de haltende og sanke sammen de bortdrevne og dem jeg har fart ille med.

⁷ Jeg vil la de haltende bli i live som en rest og gjøre de bortdrevne til et mektig folk. Og Herren skal være konge over dem på Sions berg fra nå og til evig tid.

⁸ Du hjordens tårn, du Sions datters haug! Til deg skal det nå, ja, det skal komme det forrige herredømmet, kongedømmet over Jerusalems datter.

Israels fangenskap og frelse

⁹ Hvorfor skriker du nå så høyt? Er det da ingen konge hos deg, eller er din rådgiver omkommet, siden veer har grepet deg som den fødende kvinnes?

¹⁰ Vri deg og jamre deg, Sions datter, som en fødende kvinne! For nå må du dra ut av byen og bo ute på marken, og du skal komme like til Babel. Der skal du bli utfridd, der skal Herren løse deg ut av dine fienders grep.

¹¹ Nå har mange folkeslag samlet seg mot deg, og de sier: Måtte hun bli vanhelliget, så våre øyne kan se med lyst på Sion!

¹² Men de kjenner ikke Herrens tanker og forstår ikke hans råd, at han har samlet dem som kornbånd til treskeplassen.

¹³ Stå opp og tresk, du Sions datter! For ditt horn vil jeg gjøre til jern, og dine klover vil jeg gjøre til kobber, og du skal knuse mange folk, og jeg vil vie deres bytte til Herren og deres gods til hele jordens herre.

¹⁴ Nå samler du deg i skare, du beleirede datter! Voller har de kastet opp mot oss. Med staven slår de Israels dommer på kinnbenet.

Mika 5

Messias skal komme fra Betlehem

¹ Men du Betlehem, Efrata, som er liten til å være blant Judas tusener! Fra deg skal det utgå for meg en som skal være hersker over Israel. Hans utgang er fra gammel tid, fra evighets dager.

² Derfor skal han overgi dem inntil den tid når hun som skal føde, har født. De som blir igjen av hans brødre, skal vende tilbake sammen med Israels barn.

³ Han skal stå og vokte sin hjord i Herrens kraft, i Herrens, sin Guds navns høyhet. De skal sitte i ro, for nå skal han være stor like til jordens ender.

⁴ Han skal være fred. Når Assur kommer inn i vårt land, og når han trer inn i våre palasser, så reiser vi mot ham sju hyrder, ja, åtte fyrster.

⁵ De skal herje Assurs land med sverd og Nimrods land i dets porter. Og han skal frelse fra Assur når han kommer i vårt land, og når han trer inn over våre grenser.

Israel skal være til velsignelse og dom

⁶ Jakobs rest skal være midt iblant mange folk som dugg fra Herren, som en regnskur på urter, som ikke venter på noen og ikke håper på menneskenes barn.

⁷ Jakobs rest skal være blant hedningefolkene, midt iblant mange folk, som en løve blant skogens dyr, som en ungløve blant sauehjorder, som trår ned og river i stykker der hvor den farer fram, og det er ingen som redder.

⁸ Må din hånd være høy over dine motstandere! Måtte alle dine fiender bli utryddet!

Herren skal utrydde ugudelighet

⁹ Og det skal skje på den dagen, sier Herren, at jeg vil utrydde alle de hester du har, og tilintetgjøre dine vogner.

¹⁰ Jeg vil utrydde byene i ditt land og bryte ned alle dine festninger.

¹¹ Jeg vil utrydde all trolldom hos deg, og folk som spår av skyene, skal ikke lenger finnes hos deg.

¹² Jeg vil utrydde dine utskårne bilder og dine billedstøtter av ditt land, og du skal ikke mer tilbe dine egne henders verk.

¹³ Jeg vil rive opp Astarte-bildene i ditt land og ødelegge dine byer.

¹⁴ Og jeg vil i vrede og harme ta hevn over de hedningefolkene som ikke ville høre.

Mika 6

Herren anklager Israel

- 1** Hør nå hva Herren sier: Reis deg, før din sak for fjellene, og la haugene høre din røst!
- 2** Hør, dere fjell, Herrens anklage, og dere jordens faste grunnvoller! For Herren har sak med sitt folk, og med Israel går han i rette.
- 3** Mitt folk, hva har jeg gjort deg, og hva er det jeg har trettet deg ut med? Svar meg!
- 4** For jeg førte deg opp fra landet Egypt og løste deg ut av trellehuset. Jeg sendte Moses, Aron og Mirjam til førere for deg.
- 5** Mitt folk! Husk den planen som Balak, Moabs konge, hadde lagt, og det svaret som Bileam, Beors sønn, ga ham - det som hendte på veien fra Sjittim til Gilgal, så du kan forstå Herrens rettferdige gjerninger!
- 6** Hva skal jeg komme fram for Herren med, bøye meg ned for Gud i det høye? Skal jeg komme fram for ham med brennoffer, med årsgamle kalver?
- 7** Vil Herren ha behag i tusener av værere, i titusener av oljebekker? Skal jeg gi min førstefødte for min overtredelse, mitt livs frukt som syndoffer for min sjel?
- 8** Han har sagt deg, menneske, hva som er godt. Og hva krever Herren av deg uten at du skal gjøre rett og gjerne vise kjærlighet og vandre ydmykt med din Gud?

Herren vil fastsette straffen

- 9** Herrens røst roper til byen, og etter visdom ser ditt navn. Hør straffen og hvem som har fastsatt den!
- 10** Finnes det ennå i den ugudeliges hus skatter som han har vunnet ved ugudelighet, og en for knapp efa, en forbannet?
- 11** Kan jeg være ren med ugudelighets vektskåler og med falske vektsteiner i pungen?
- 12** Du by med rikmenn fulle av urett, med innbyggere som taler løgn og har en svikefull tunge i munnen!
- 13** Så vil jeg slå deg så det svir, ødelegge deg for dine synders skyld.
- 14** Du skal ete, men ikke bli mett. Du skal være tom i ditt indre. Du gjemmer unna, men du berger ingen ting, og det du berger, vil jeg overgi til sverdet.
- 15** Du skal så, men ikke høste. Du skal presse oljebær, men ikke salve deg med olje. Du skal presse druer, men ikke drikke vin.
- 16** For de har aktet nøye på Omris forskrifter og alt det som Akabs hus har gjort, og fulgt deres vedtekter. Derfor vil jeg gjøre deg til et øde sted og dine innbyggere til spott, og mitt folks vanære skal dere bære.

Mika 7

Det finnes bare ondt i folkelivet

- ¹ Ve meg! For det er gått meg som når sommerfrukten er innsamlet, som når ettersankingen etter vinhøsten er til ende: Det er ingen drue å spise, ingen tidlig fiken som jeg har lyst på.
- ² Den fromme er blitt borte fra jorden. Det finnes ikke en ærlig mann blant menneskene. Alle sammen ligger på lur etter blod, hver mann vil fange sin neste i garnet.
- ³ Med begge hender arbeider de på å få det onde til å synes godt. Fyrsten krever, og dommeren er villig mot betaling, og stormannen sier hva han ønsker, og slik vrir de det til.
- ⁴ Den beste av dem er som en tornebusk, den ærligste verre enn en tornehekk. Dine vekteres dag kommer, da du blir hjemsøkt. Da blir de rådville.
- ⁵ Tro ikke på noen som står deg nær, sett ikke lit til noen venn! Vokt din munns dører for henne som ligger ved din barm.
- ⁶ For en sønn forakter sin far, en datter setter seg opp mot sin mor, en svigerdatter mot sin svigermor, og en manns husfolk er hans fiender.

Profeten venter på Guds frelse

- ⁷ Men jeg vil skue ut etter Herren, vente på min frelses Gud. Min Gud vil høre meg.
- ⁸ Gled dere ikke over meg, mine fiender! Når jeg er falt, står jeg opp igjen. Om jeg sitter i mørket, er Herren lys for meg.
- ⁹ Herrens vrede vil jeg bære, for jeg har syndet mot ham - inntil han fører min sak og hjelper meg til min rett. Han skal føre meg ut i lyset. Jeg skal se med fryd på hans rettferdighet.
- ¹⁰ Og mine fiender skal se det. Skam skal dekke dem som sier til meg: Hvor er han, Herren din Gud? Mine øyne skal se med fryd på dem, for da skal de bli tråkket ned som avfall på gatene.

Jerusalem skal bygges opp igjen

- ¹¹ Det kommer en dag da dine murer skal bygges opp igjen. Den dagen skal dine grenser flyttes langt ut.
- ¹² På den dagen skal de komme til deg helt fra Assur og fra byene i Egypt, og fra Egypt like til elven og fra hav til hav og fra fjell til fjell.
- ¹³ Men jorden skal bli øde for sine innbyggers skyld, for deres gjerningers skyld.

Herren har lyst til miskunnhet

14 Vokt ditt folk med din stav, den hjorden som er din arv, som bor for seg selv i en skog midt i et fruktbart land. La dem beite i Basan og Gilead, som i gamle dager!

15 Som i de dager da du dro ut av landet Egypt, vil jeg la deg få se underfulle ting.

16 Hedningefolk skal se det og bli til skamme tross alt sitt velde. De skal legge hånden på sin munn, deres ører skal bli døve.

17 De skal slikke støv som ormen, som jordens kryp. De skal gå bevende fram fra sine borger. Til Herren vår Gud skal de komme skjelvende og frykte for deg.

18 Hvem er en Gud som du, en Gud som tar bort misgjerning og går overtredelse forbi for dem som er tilbake av hans arv? Han holder ikke til evig tid fast ved sin vrede, for han har lyst til miskunnhet.

19 Han skal igjen forbarme seg over oss, han skal trå våre misgjerninger under føtter. Du skal kaste alle deres synder i havets dyp.

20 Du skal vise Jakob trofasthet, Abraham miskunnhet, slik du med ed lovte våre fedre i de tidligste dager.

Nahum

Nahum 1

Herrens vrede mot Ninive

- ¹ Utsagn om Ninive, en bok om elkositten Nahums syn.
- ² En nidkjær og hevrende Gud er Herren. En hevner er Herren, full av harme. En hevner er Herren mot sine motstandere, en som gjemmer på vrede mot sine fiender.
- ³ Herren er langmodig. Men han er stor i kraft, og han lar ikke den skyldige være ustraffet. I virvelvind og storm går hans vei, skyer er støvet under hans føtter.
- ⁴ Han truer havet og tørker det ut. Han tørker ut alle elver. Basan og Karmel visner, Libanons blomst visner.
- ⁵ Fjellene skjelver for ham og haugene smelter. Jorden bever for hans åsyn, jorderike og alle de som bor der.
- ⁶ Hvem holder stand mot hans harme? Hvem holder ut hans brennende vrede? Hans harme strømmer fram som en ild, og fjellene styrter sammen for ham.
- ⁷ Herren er god, et vern på trengselens dag. Han kjenner dem som tar sin tilflukt til ham.
- ⁸ Men med en ødeleggende flom skal han gjøre til intet grunnen hun står på, og mørket skal forfølge hans fiender.
- ⁹ Hva er det dere pønser på mot Herren? Han skal gjøre fullstendig ende på dere, trengselen skal ikke komme to ganger!
- ¹⁰ Er de så sammenflettet som torner, og så fulle som deres drukkenskap kan gjøre dem, så blir de like fullt fortært som tørr halm.

Et godt budskap til Jerusalem

- ¹¹ Fra deg gikk det ut en som tenkte ut ondt mot Herren, en som la fordervede råd.
- ¹² Så sier Herren: selv om de er fulle av styrke og mange i tall, så skal de likevel bli slått ned - og borte er de. Har jeg plaget deg, så vil jeg ikke plage deg mer!
- ¹³ Nå vil jeg bryte det åket han la på deg og rive i stykker dine lenker.
- ¹⁴ Men om deg har Herren gitt denne befalingen: Det skal ikke mer bli født noen som bærer ditt navn. Jeg vil utrydde både utskårne og støpte gudebilder fra din guds hus. Jeg vil gjøre i stand en grav til deg, for du er funnet for lett.

Nahum 2

¹ Se på fjellene hans føtter som bringer godt budskap - som forkynner fred! - Hold dine høytider, Juda, innfri dine løfter! For aldri mer skal den fordervede gå igjennom ditt land, han er helt tilintetgjort.

Ninive blir beleiret, inntatt og plyndret

² Det drar opp mot deg en som vil spre deg til alle kanter. Hold vakt i borgen! Se ut på veien! Spenn beltet om livet, samle all din kraft.

³ Herren vil føre tilbake Jakobs høyhet og Israels høyhet. For ransmenn har plyndret dem og ødelagt deres vintrær.

⁴ Hans stridskjemper har røde skjold, krigsmennene er kledd i skarlagen, vognene er kledd i flammende stål den dagen han stiller dem opp, og spydene svinges.

⁵ På gatene raser vognene av sted, over torgene farer de i susende fart. De ser ut som fakler, de farer fram og tilbake som lyn.

⁶ Han kaller på sine stormenn, men de snubler under sin gang, de haster av sted til bymuren, men skjoldtaket er satt opp.

⁷ Portene ut mot elven blir åpnet, palasset forgår av angst.

⁸ Hun blir stilt fram, hun blir avkledd og ført bort. Hennes piker klager, kurrer som duer og slår seg for brystet.

⁹ Ninive har alle sine dager vært som en dam full av vann. Men nå flykter de. Stans, stans! Men ingen vender om.

¹⁰ Røv sølv! Røv gull! For her er ingen ende på skattene, en overflod av alle slags kostbare ting.

¹¹ Tomt! tømt! uttømt! - forferdede hjerter og vaklende knær. Alle hofter skjelver. Hvert ansikt er blussende rødt.

¹² Hvor er løvens bolig? - stedet hvor ungløvene fortærte sitt bytte, hvor løven og løvinnen holdt til, og løveungen. Der var det ingen som skremte dem.

¹³ Løven røvet til dens unger hadde fått nok, den drepte for sine løvinner. Den fylte sine huler med rov, sin bolig med det den hadde revet i stykker.

¹⁴ Se, jeg kommer over deg, sier Herren, hærskares Gud. Jeg vil brenne dine vogner, så de går opp i røk. Dine ungløver skal sverdet fortære. Jeg vil utrydde ditt rov fra jorden, og dine sendebuds røst skal aldri mer bli hørt.

Nahum 3

Ve Ninive, blodbyen!

- ¹ Ve blodbyen! - helt igjennom full av løgn og vold. Aldri holder den opp med å røve.
- ² Svepesmell og larmende hjul, galopperende hester og hoppende vogner,
- ³ fremstormende ryttere, lynende sverd og blinkende spyd, drepte i mengde og dynger av lik. Det er ingen ende på døde kroppar - en snubler over deres døde kroppar.
- ⁴ Dette er gjengjeldelse for alt det horeri hun drev, hun den vakre trolldommens mester. Hun solgte folkeslag ved sitt hor, hele stammer ved sine trolldomskunster.
- ⁵ Se, jeg kommer over deg, sier Herren, hæskarenes Gud. Jeg vil dra ditt skjørt opp over ditt ansikt og blotte deg, jeg vil vise folkeslagene din nakenhet og rikene din skam.
- ⁶ Jeg vil kaste avskyelig smuss på deg og vanære deg og gjøre deg til et skuespill.
- ⁷ Og det skal skje at hver den som ser deg, skal flykte bort fra deg og si: Ødelagt er Ninive! Hvem har medynk med henne? Hvor skal jeg finne trøstere for deg?
- ⁸ Er vel du bedre enn No-Amon, som lå ved Nilens strømmar, omgitt av vann - som hadde sjøen til festningsvoll og vannene til bymur?
- ⁹ Etiopia og Egypt var hennes styrke, ja, i overflod. Put og Libya var blant hennes hjelpere.
- ¹⁰ Likevel ble hun bortført og måtte gå i fangenskap. Også hennes småbarn ble knust på alle gatehjørner. Det ble kastet lodd om hennes ærede menn, og alle hennes stormenn ble lagt i lenker.
- ¹¹ Også du skal bli drukken så du må skjule deg. Også du skal søke vern mot fienden.
- ¹² Alle dine festninger er som fikentrær med tidlig moden frukt - rister en dem, så faller frukten ned i munnen på dem som vil ete dem.
- ¹³ Se, krigsfolket som er hos deg, er som kvinner. Portene i ditt land skal bli åpnet for fienden. Ild skal fortære dine portbommer.
- ¹⁴ Øs opp vann til å ha mens du er beleiret! Gjør festningene dine sterke! Tråkk mørtel og stamp leire, sett i stand teglovnene!
- ¹⁵ Der skal ilden fortære deg, sverdet utrydde deg, ete deg opp slik gresshopper fortærer - ja, om dere er mange som gresshoppelarver, tallrike som en gresshoppesverm!
- ¹⁶ Dine kjøpmenn er flere enn himmelens stjerner. Gresshoppene bredte ut sine vinger og fløy bort.

17 Dine stormenn er som gresshopper. Dine høvdinger ligner en gresshoppesverm som slår seg ned på murene en kald dag. Solen går opp, de flyr bort, og ingen vet hvor det blir av dem.

18 Dine høvdinger faller i søvn, Assurs konge! Dine stormenn har lagt seg til ro. Ditt folk er spredt på fjellene, og det er ingen som samler dem.

19 Det er ingen lindring for din skade, ulegelig er ditt sår. Alle som hører tidenden om deg, skal klappe i hendene over deg. For hvem har ikke lidd under din endeløse ondskap?

Habakuk

Habakuk 1

Profeten klager til Herren over det onde

- ¹ Dette er det utsagnet som profeten Habakkuk fikk se.
- ² Hvor lenge, Herre, skal jeg rope uten at du hører! Jeg klager for deg over vold, og du frelser ikke.
- ³ Hvorfor lar du meg se urett, og hvordan kan du selv se på slik elendighet? Ødeleggelse og vold har jeg for mine øyne. Det kommer strid og oppstår trette.
- ⁴ Derfor er loven maktesløs, og retten kommer aldri fram. For ugudelige omringer den rettferdige, derfor blir retten forvrengt.

Herrens svar

- ⁵ Se dere omkring blant folkene. Se og bli forferdet, ja, forferdet! For en gjerning gjør jeg i deres dager, dere vil ikke tro det når den blir fortalt.
- ⁶ For se, jeg lar kaldeerne reise seg, det ville og voldsomme folket, som farer fram så vidt som jorden når, for å ta i eie boliger som ikke tilhører dem.
- ⁷ Fryktelige og forferdelige er de. Fra seg selv henter de sin rett og sin høyhet.
- ⁸ Deres hester er raskere enn leoparder og skarpere til å springe enn ulver om kvelden. Deres ryttere sprenger fram, deres ryttere kommer langt bortefra, de flyr som en ørn når den styrter seg over sitt rov.
- ⁹ Alle kommer de for å gjøre voldsverk. De stirrer stridslystne fremover. De samler fanger som sand.
- ¹⁰ De spotter konger, og fyrster er til latter for dem. De ler av hver festning. De dynger jord opp mot den og inntar den.
- ¹¹ Så stryker de av sted som en vind og farer fram og drar skyld over seg. Deres kraft er deres gud.

Profeten ber for folket

- ¹² Er du ikke fra gammel tid Herren min Gud, min Hellige? Vi skal ikke dø. Herre, du har satt dem til å fullbyrde dom. Du vår klippe! Du har gitt dem fullmakt til å straffe.
- ¹³ Du som har rene øyne, så du ikke kan se på det onde og ikke er i stand til å skue elendighet! Hvorfor ser du på troløse? Hvorfor tier du når den ugudelige tilintetgjør den som er mer rettferdig enn han?
- ¹⁴ Du har jo gjort med menneskene som med havets fisker, som med krypet, som ingen herre har!

¹⁵ De drar dem alle opp med krok, samler dem i sin not og sanker dem i sitt garn. Derfor gleder de seg og jubler.

¹⁶ Derfor ofrer de til sin not og brenner røkelse for sitt garn. For de gir dem deres fete lodd og deres kraftige mat.

¹⁷ Skal de da alltid få tømme sin not og uten skånsel gjøre ende på folkeslag?

Habakuk 2

Budskap fra Herren

¹ På min vaktpost vil jeg stå og stille meg på varden. Jeg vil skue ut for å se hva han vil tale til meg, og hva jeg skal få til svar på mitt klagemål.

² Og Herren svarte meg og sa: Skriv synet opp og skriv det tydelig på tavlene, så det er lett å lese det!

³ For ennå må synet vente på sin tid. Men det haster mot enden og lyver ikke. Om det dryger, så vent på det! For komme skal det, det skal ikke utebli.

Den rettferdige skal leve ved sin tro

⁴ Se, oppblåst og uærlig er hans sjel i ham. Men den rettferdige skal leve ved sin tro.

⁵ Så er og vinen troløs. En hovmodig mann - han skal ikke bli boende i ro. Han har oppspilt sitt grådige svelg likesom dødsriket. Han er som døden og blir ikke mettet, han har sanket til seg alle folk og samlet til seg alle folkeslag.

Ve den som grunnlegger en by med urett!

⁶ Skal ikke alle disse synge nidviser og spottesanger om ham? De skal lage gåter om ham og si: Ve den som dynger opp ting som ikke hører ham til! Hvor lenge? Ve den som lesser på seg pantegods!

⁷ Skal de ikke brått reise seg de som skal pine deg? Skal de ikke våkne de som skal jage deg opp, så du blir et rov for dem?

⁸ For du har plyndret mange folkeslag. Slik skal alle som blir igjen av folkene, plyndre deg for din blodskyld mot menneskene og for dine voldsverk mot jorden, mot byen og alle dem som bor i den.

⁹ Ve den som jager etter skammelig vinning for sitt hus, for å bygge sitt rede i høyden, for å redde seg fra ulykkens hånd!

¹⁰ Du har lagt opp råd som blir til skam for ditt hus, lagt planer om å gjøre ende på mange folk, og dermed har du syndet mot deg selv.

¹¹ For steinen i veggen skal skrike, og bjelken i treverket skal svare den.

¹² Ve den som bygger en by med blod og grunnlegger en by med urett!

13 Se, kommer det ikke fra Herren, hærskares Gud, at folk sliter seg ut for ilden, og folkeslag tretter seg ut for ingenting?

14 For jorden skal fylles med kunnskap om Herrens herlighet, likesom vannet dekker havets bunn.

15 Ve den som gir sin neste å drikke av din vredes skål, ja, drikker dem drukne, for å se på deres nakenhet!

16 Du blir mett med skam og ikke med ære. Drikk også du og vis din forhud fram! Begeret i Herrens høyre hånd skal i sin tid komme til deg, og dyp skam skal skjule din ære.

17 For ditt voldsverk mot Libanon og ødeleggelsen av dyrene, som skremte dem, skal komme over deg for din blodskyld mot menneskene og for dine voldsverk mot landet, mot byen og alle dem som bor i den.

18 Hva gagn gjør et utskåret bilde, selv om en mester har skåret det? Eller hva gagn gjør et støpt bilde, en lærer i løgn, selv om dets mester satte sin lit til det da han laget stumme avguder?

19 Ve den som sier til en stokk: Våk opp! - til en målløs stein: Stå opp! Skulle den være lærer? Den er jo overtrukket med gull og sølv, og det finnes ikke ånd i den.

20 Men Herren er i sitt hellige tempel. Vær stille for hans åsyn, all jorden!

Habakuk 3

Profeten ber - og hyller Herren

1 En bønn av profeten Habakkuk. Etter Sijjonot.

2 Herre, jeg har hørt budskapet om deg, jeg er forferdet. Herre, din gjerning - kall den til live i vår egen tid! Ja, kunngjør den i vår egen tid! I din vrede, kom i hu å forbarme deg!

3 Gud kommer fra Teman, Den Hellige fra Paran-fjellet. Sela. Hans prakt dekker himmelen, og jorden er full av hans herlighet.

4 En glans som solens lys bryter fram, stråler omgir ham, og i dem er hans makt skjult.

5 Pest går fram for hans åsyn, og sott følger i hans fottrinn.

6 Han stiger fram og rister jorden. Han ser opp og får folkene til å skjelve. De evige fjell sprenges i stykker. De eldgamle hauger synker sammen. Hans gange er som i eldgammel tid.

7 Jeg ser Kusjans telter i sorg, teltdukene i Midians land bever.

8 Harmes du, Herre, på elvene? Er din vrede opptent mot dem, eller din harme mot havet, siden du farer fram på dine hester, på dine seierrike vogner?

⁹ Bar og naken er din bue - dine eder til stammene, ditt ord! - Sela. Du kløver jorden for elvene.

¹⁰ Fjellene ser deg og bever. Vannstrømmer styrter fram. Avgrunnen lar sin røst høre, den løfter sine hender mot det høye.

¹¹ Sol og måne står stille i sin bolig for lyset av dine piler, som farer fram, for glansen av ditt lynende spyd.

¹² I harme skrider du fram over jorden, i vrede trår du folkene ned.

¹³ Du drar ut til frelse for ditt folk, til frelse for din salvede. Du knuser taket på den ugudeliges hus. Du avdekker grunnvollen like til halsen. Sela.

¹⁴ Du gjennomborer med hans eget spyd hodene på hans krigere, som stormer fram for å spre meg. Deres glede er å ete opp en arming i lønndom.

¹⁵ Du farer gjennom havet med dine hester, gjennom en skummende brenning av store vann.

Forferdelse over ødeleggelsen - glede i Herren

¹⁶ Jeg hørte det. Da bevet mitt indre, ved lyden dirret mine lepper. Det kom råttethet i mine ben. Jeg bever hvor jeg står, fordi jeg rolig må vente på nødens dag, vente på at han drar opp mot folket, han som skal angripe det.

¹⁷ Fikentreet springer ikke ut, og vintrærne bærer ikke. Oljetreets frukt slår feil, og markene gir ingen føde. Han har utryddet sauene av innhegningen, og det finnes ikke fe i fjøsene.

¹⁸ Men jeg vil fryde meg i Herren, jeg vil juble i min frelses Gud.

¹⁹ Herren Herren er min kraft. Han gir meg føtter som en hind og lar meg skride fram over mine høyder. Til sangmesteren, med min strengelek.

Sefanias

Sefanias 1

Hard straff over Juda og Jerusalem

- 1** Dette er Herrens ord som kom til Sefanja, sønn av Kusji, sønn av Gedalja, sønn av Amarja, sønn av Hiskia, i de dager da Josja, Amons sønn, var konge i Juda.
- 2** Jeg river bort, ja, jeg river alt bort fra jorden, sier Herren.
- 3** Jeg river bort mennesker og dyr, jeg river bort fuglene i luften og fiskene i havet, alt det som volder anstøt, sammen med de ugudelige. Jeg vil utrydde menneskene av jorden, sier Herren.
- 4** Jeg vil rekke min hånd ut mot Juda og mot alle Jerusalems innbyggere. Jeg vil utrydde fra dette stedet alt som er igjen av Ba'al, avgudsprestenes navn sammen med prestene.
- 5** Jeg utrydder dem som tilber himmelens hær oppe på takene, dem som tilber Herren og sverger ham troskap, men på samme tid sverger ved Milkom,
- 6** dem som har vendt seg bort fra Herren, og som ikke har søkt Herren og ikke spurt etter ham.

Vær stille - Herrens dag er nær

- 7** Vær stille for Herren, Israels Gud! For Herrens dag er nær. Herren har gjort i stand til en offerslaktning, han har innviet sine gjester.
- 8** På Herrens slaktofferdag vil jeg straffe høvdingene og kongens sønner og alle som kler seg i utenlandske klær.
- 9** Og jeg vil på den dagen hjemsøke hver den som hopper over dørterskelen, dem som fyller sin Herres hus med vold og svik.
- 10** På den dagen, sier Herren, skal det høres skrik fra Fiskeporten og hyl fra byens andre del og stort brak fra haugene.
- 11** Hyl, dere som bor i Morteren! For hele kremmerfolket er utslettet. Alle som veier sølv, er utryddet.
- 12** På den samme tid vil jeg ransake Jerusalem med lykter, og jeg vil hjemsøke de mennene som ligger på sin berme og sier i sitt hjerte: Herren gjør verken godt eller ondt!
- 13** Deres gods skal bli til rov, og deres hus ødelegges. De skal bygge hus, men ikke bo i dem, plante vingårder, men ikke drikke vin fra dem.
- 14** Nær er Herrens dag, den store. Den er nær og kommer med stor hast. Hør! Det er Herrens dag! Full av angst skriker da kjempen.

¹⁵ En vredens dag er den dagen, en dag med nød og trengsel, en dag med omveltning og ødeleggelse, en dag med mørke og mulm, en dag med skyer og skodde,

¹⁶ en dag med klang av horn og hærskrig mot de befestede byene og de høye murtindene.

¹⁷ Da vil jeg sette slik angst i menneskene at de går der som blinde, fordi de har syndet mot Herren. Deres blod skal utøses som støv, og deres kjøtt som møkk.

¹⁸ Verken deres sølv eller deres gull skal kunne berge dem på Herrens vredes dag. Ved hans nidkjærhets ild skal hele jorden bli fortært. For han vil gjøre ende, ja, brått gjøre ende på alle dem som bor på jorden.

Sefanias 2

Søk Herren i dypt alvor

¹ Kom sammen, kom sammen du folk som ikke kjenner skam!

² Gjør det, før Guds råd føder - som agner farer dagen fram - før Herrens brennende vrede kommer over dere, før Herrens vredes dag kommer over dere!

³ Søk Herren, alle dere nedbøyde i landet, som holder hans lov! Søk rettferdighet, søk ydmykhet! Kanskje dere blir skjult på Herrens vredes dag.

Herren vil dømme folkeslagene

⁴ For Gasa skal bli forlatt, og Asjkelon skal bli en ørken. Asjdods folk skal jages ut midt på dagen, og Ekron skal rykkes opp med rot.

⁵ Ve dem som bor i bygdene ute ved havet, kreterfolket! Herrens ord kommer over deg, Kana'an, du filistrenes land. Jeg vil ødelegge deg så ingen skal bo i deg.

⁶ Og bygdene ute ved havet skal bli til beitemarker og enger for gjeterne, og til innhegninger for sauer og geiter.

⁷ Det skal bli en bygd for dem som blir igjen av Judas hus. Der skal de ha sitt beite. I husene i Asjkelon skal de hvile om kvelden. For Herren deres Gud skal se til dem og gjøre ende på deres fangenskap.

⁸ Jeg har hørt Moabs spott og Ammons barns hånsord, da de spottet mitt folk og bar seg overmodig at mot dets land.

⁹ Derfor, så sant jeg lever, sier Herren, hæskarenes Gud, Israels Gud, skal det gå Moab som Sodoma og Ammons barn som Gomorra: De skal bli overgrodd av nesler, og en saltgruve og en ørken til evig tid. Resten av mitt folk skal plyndre dem. De som blir igjen av mitt folk, skal ta dem i eie.

¹⁰ Slik skal det gå dem for deres overmots skyld, fordi de hånte og bar seg overmodig at mot Herrens, hærskares Guds folk.

¹¹ Forferdelig skal Herren vise seg mot dem. Han skal tilintetgjøre alle jordens guder, og alle hedningenes fjerne kyster skal tilbe ham, hvert folk på sitt sted.

¹² Også dere etiopiere blir gjennomboret av mitt sverd.

¹³ Han rekker sin hånd ut mot Norden og ødelegger Assur og gjør Ninive til et øde sted, tørt som en ørken.

¹⁴ Der skal flokker hvile, alle slags ville dyr. Både pelikaner og hegrer skal overnatte på søylehodene der. Fuglesang høres i vinduene, grus ligger på dørterskelen, for sederpanelet er revet av.

¹⁵ Dette er den jublende byen, som bodde så trygt, som sa i sitt hjerte: Jeg og ingen annen! Hvor er den blitt til en ørken, et leie for ville dyr! Hver den som går forbi, blåser av den og rister hånlig med hånden.

Sefanias 3

Jerusalem gjør det onde og må straffes

¹ Ve den gjenstridige og urene, byen som er full av vold!

² Den hører ikke på noen og tar ikke imot tukt. Den setter ikke sin lit til Herren, den holder seg ikke nær til sin Gud.

³ Høvdingene i den er brølende løver. Dommerne er som ulver om kvelden, de gjemmer ikke noe til om morgenen.

⁴ Dens profeter er storskrytere, troløse menn. Dens prester vanhelliger det som er hellig, de gjør vold på loven.

⁵ Herren råder der med rettferd, han gjør ikke urett. Hver morgen lar han sin dom komme fram for lyset, det slår ikke feil. Men den urettferdige kjenner ikke til skam.

⁶ Jeg har utryddet hedningefolk. Deres murtinder er ødelagt. Jeg har gjort deres gater øde, så ingen går gjennom dem. Deres byer er herjet, så det ikke finnes folk, det bor ikke noen der.

⁷ Jeg sa: Bare du vil frykte meg, ta imot tukt! Da skal din bolig ikke bli utryddet, ikke noe skje av det som jeg har besluttet mot deg. Men dess tidligere gikk de i gang med å gjøre ondt.

⁸ Derfor, vent på meg, sier Herren, på den dagen jeg reiser meg for å ta hærfang! For min dom er at jeg samler hedningefolk, sanker riker sammen, utøser min harme over dem, all min brennende vrede. For ved min nidkjærhets ild skal hele jorden bli fortært.

⁹ Da vil jeg gi folkene nye, rene lepper, så de påkaller Herrens navn og tjener ham med ett sinn.

Herren vil frelse Israels rest

¹⁰ Fra landet bortenfor Etiopias elver skal de føre mine tilbedere, mitt spredte folk, som offergave til meg.

¹¹ På den dagen skal du ikke mer skamme deg over alle de gjerningene som du forbrøt deg med mot meg. For da vil jeg rydde bort hos deg dem som jubler så stolt, og du skal ikke mer opphøye deg selv på mitt hellige berg.

¹² Men jeg vil la det bli tilbake hos deg et bøyet og ringe folk, og de skal ta sin tilflukt til Herrens navn.

¹³ Israels rest skal ikke gjøre urett. De skal ikke tale løgn, og det skal ikke finnes en svikefull tunge i deres munn. For de skal finne føde og leve i ro, og ingen skal forferde dem.

¹⁴ Rop med fryd, Sions datter! Rop høyt, Israel! Gled deg og fryd deg av fullt hjerte, Jerusalems datter!

¹⁵ Herren har tatt bort dine straffedommer, han har ryddet bort din fiende. Israels konge, Herren, er i din midte, du skal ikke mer se noe ondt.

¹⁶ På den dagen skal det bli sagt til Jerusalem: Frykt ikke, Sion! La ikke hendene synke!

¹⁷ Herren din Gud er i din midte, en helt som frelser. Han fryder seg over deg med glede, han tier i sin kjærlighet, han jubler over deg med fryderop.

¹⁸ Dem som sørger for høytidens skyld, samler jeg. De er fra deg, vanære tynger på dem.

¹⁹ Se, jeg skal på den tiden ha med alle dem å gjøre som plaget deg, og jeg vil frelse det haltende og sanke det bortdrevne, og jeg vil gjøre dem til pris og til ry over hele jorden, hvor de er blitt så vanæret.

²⁰ På den tiden vil jeg føre dere hit. På den tiden vil jeg sanke dere. For jeg vil gjøre dere til ry og til pris blant alle jordens folk, når jeg gjør ende på fangenskapet for deres øyne, sier Herren.

Haggai

Haggai 1

Herrens hus ligger i ruiner!

¹ I kong Darius' andre regjeringsår, i den sjette måneden, på den første dagen i måneden, kom Herrens ord ved profeten Haggai til Serubabel, Sjealtiels sønn, stattholder over Juda, og til Josva, Jehosadaks sønn, ypperstepresten, og det lød så:

² Så sier Herren, hærskaenes Gud: Dette folket sier: Tiden til å bygge Herrens hus er ennå ikke kommet.

³ Da kom Herrens ord ved profeten Haggai:

⁴ Er det tid for dere til å bo i bordkledde hus, mens dette huset ligger i ruiner?

Herrens velsignelse er borte

⁵ Nå sier Herren, hærskaenes Gud: Legg merke til hvordan det går dere!

⁶ Dere sår mye, men høster lite i hus. Dere spiser, men blir ikke mette. Dere drikker, men slukker ikke tørsten. Dere kler dere, men ingen blir varm. Og den som tjener for lønn, får lønnen i en pung med hull i.

Gå i gang med å bygge opp templet!

⁷ Så sier Herren, hærskaenes Gud: Legg merke til hvordan det går dere!

⁸ Gå opp i fjellet og hent tømmer! Bygg huset! Så vil jeg ha behag i det og herliggjøre meg, sier Herren.

⁹ Dere venter mye, men se, det blir til lite. Og når dere bærer det i hus, blåser jeg det bort. Hvorfor? sier Herren, hærskaenes Gud. Fordi mitt hus ligger i ruiner, mens dere har det travelt hver med sitt hus.

¹⁰ Derfor har himmelen over dere holdt duggen tilbake, og jorden kan ikke gi sin grøde.

¹¹ Jeg har kalt tørke hit over landet og fjellene, over kornet og mosten og oljen, over alt som jorden bærer, over folk og fe og over alt arbeid dere gjør med hendene.

¹² Serubabel, Sjealtiels sønn, og Josva, Jehosadaks sønn, ypperstepresten, sammen med resten av folket, hørte da på Herrens, sin Guds røst og på profeten Haggais ord, fordi Herren deres Gud hadde sendt ham. Og folket fryktet Herren.

¹³ Da sa Haggai, Herrens sendebud, i Herrens ærend til folket: Jeg er med dere, sier Herren.

¹⁴ Og Herren vakte slik iver hos Serubabel, Sjealtiels sønn, stattholderen over Juda, og hos Josva, Jehosadaks sønn, ypperstepresten, og hos resten av folket, at de kom og arbeidet på huset til Herren sin Gud, hærskaresnes Gud.

¹⁵ Det var på den tjuefjerde dagen i måneden, i den sjette måneden i kong Darius' andre år.

Haggai 2

Profeten oppmuntret de som bygger

¹ I den sjuende måneden, på den tjueførste dagen i måneden, kom Herrens ord ved profeten Haggai, og det lød så:

² Si til Serubabel, Sjealtiels sønn, stattholderen over Juda, og til Josva, Jehosadaks sønn, ypperstepresten, og til resten av folket:

³ Er det ennå noen igjen av dere som har sett dette huset i dets første herlighet? Og hva synes dere om det nå? Er det ikke som ingen ting i deres øyne?

⁴ Men vær nå frimodig, Serubabel! sier Herren. Vær frimodig, Josva, Jehosadaks sønn, du som er yppersteprest! Vær frimodig, alt folk i landet, sier Herren, og arbeid! For jeg er med dere, sier Herren, hærskaresnes Gud.

⁵ Det paktens ord jeg ga dere da dere dro ut av Egypt, skal stå fast. Min Ånd skal bo iblant dere. Frykt ikke!

⁶ For så sier Herren, hærskaresnes Gud: Enda en gang, om en liten stund, vil jeg ryste himmelen og jorden, havet og det tørre land.

⁷ Jeg vil ryste alle folkene, slik at alle folkenes lengsel skal komme, og jeg vil fylle dette huset med herlighet, sier Herren, hærskaresnes Gud.

⁸ Sølv er mitt, og gullet er mitt! sier Herren, hærskaresnes Gud.

Herren vil velsigne

⁹ Dette siste huset skal få en større herlighet enn den det første hadde, sier Herren, hærskaresnes Gud. Og på dette stedet vil jeg gi fred, sier Herren, hærskaresnes Gud.

¹⁰ På den tjuefjerde dagen i den niende måneden i Darius' andre regjeringsår, kom Herrens ord ved profeten Haggai, og det lød så:

¹¹ Så sier Herren, hærskaresnes Gud: Spør nå prestene hva loven sier:

¹² Om noen bærer hellig kjøtt i fliken av kappen sin, og kappefliken kommer i berøring med brød eller kokt mat eller vin eller olje eller annen mat, blir da dette hellig? - Prestene svarte: Nei.

¹³ Så sa Haggai: Men om en som er blitt uren ved lik, kommer nær noe av dette, blir det da urent? - Prestene svarte: Ja, det blir urent.

14 Da tok Haggai til orde og sa: Slik er det med dette folket. Slik er det med disse menneskene i mine øyne, sier Herren, og slik er det med all deres henders gjerning. Det de ofrer der, det er urent.

15 Men legg dere nå på hjertet og gi akt på tiden fra denne dagen og tilbake, før det ble lagt stein på stein i Herrens tempel.

16 Kom noen den gang til en haug med kornbånd som han tenkte skulle gi tjue mål, så ble det bare ti. Kom noen til pressekaret for å øse opp femti spann, så ble det bare tjue.

17 Jeg slo dere med kornsot og rust, med hagl over alt deres henders arbeid. Men dere vendte dere ikke til meg, sier Herren.

18 Legg nå merke til tiden fra denne dagen og fremover, fra den tjuefjerde dagen i den niende måneden like til den dagen da grunnen til Herrens tempel ble lagt. Legg merke til dette:

19 Er det ennå såkorn i kornboden? Ennå har verken vintreet eller fikentreet eller granatepletreet eller oljetreet gitt frukt. Men fra i dag av vil jeg velsigne.

20 For andre gang kom Herrens ord til Haggai den tjuefjerde dagen i måneden, og det lød så:

21 Si til Serubabel, stattholderen over Juda: Jeg vil ryste himmelen og jorden.

22 Jeg vil omstyrte kongerikers troner og gjøre til intet hedningerikenes makt. Jeg vil velte vognene og dem som kjører dem, og hestene skal styrte, og de som rider på dem. Den ene skal falle på den andres sverd.

23 På den dagen, sier Herren, hærskares Gud, vil jeg ta deg, Serubabel, Sjealtiels sønn, min tjener - sier Herren - og gjøre deg til en signetring. For deg har jeg utvalgt, sier Herren, hærskares Gud.

Sakarias

Sakarias 1

Vend om til meg, sier Herren

¹ I den åttende måneden i Darius' andre regjeringsår kom Herrens ord til profeten Sakarja, sønn av Berekja, sønn av Iddo, og det lød så:

² Stor var Herrens vrede mot deres fedre.

³ Og du skal si til dem: Så sier Herren, hærskaresnes Gud: Vend om til meg, sier Herren, hærskaresnes Gud, så vil jeg vende om til dere, sier Herren, hærskaresnes Gud.

⁴ Vær ikke lik deres fedre, som de tidligere profeter formante med disse ordene: Så sier Herren, hærskaresnes Gud: Vend om fra deres onde veier og deres onde gjerninger! - Men de hørte ikke og aktet ikke på meg, sier Herren.

⁵ Deres fedre, hvor er de? Og profetene, kan de leve til evig tid?

⁶ Men mine ord og mine råd, som jeg bød mine tjenere profetene å forkynne, har ikke de nådd deres fedre? Så måtte de vende om og si: Som Herren, hærskaresnes Gud, hadde i sinne å gjøre med oss etter våre veier og gjerninger, slik har han gjort med oss!

Jeg så en mann som red på en rød hest

⁷ På den tjuelfjerde dagen i den ellefte måneden, det er måneden sebat, i Darius' andre år, kom Herrens ord til profeten Sakarja, sønn av Berekja, sønn av Iddo, og det lød så:

⁸ Jeg hadde et syn om natten: Jeg så en mann som red på en rød hest. Han stanset blant myrtetrærne i dalbunnen. Bak ham var det røde, blakke og hvite hester.

⁹ Da sa jeg: Hva er dette, herre? Og engelen som talte med meg, sa til meg: Jeg vil la deg se hva dette er.

¹⁰ Da tok mannen som hadde stanset blant myrtetrærne, til orde og sa: Dette er de som Herren har sendt ut for å fare omkring på jorden.

¹¹ Og de svarte Herrens engel, som sto blant myrtetrærne, og sa: Vi har dratt omkring på jorden og sett at hele jorden er rolig og stille.

¹² Da tok Herrens engel til orde og sa: Herre, hærskaresnes Gud! Hvor lenge skal det vare før du forbarmer deg over Jerusalem og Judas byer, som du har vært vred på nå i sytti år?

¹³ Og Herren svarte engelen som talte med meg, med gode og trøstefulle ord.

¹⁴ Og engelen som talte med meg, sa til meg: Rop ut disse ordene: Jeg er meget nidkjær for Jerusalem og Sion!

15 Og jeg er meget vred på de trygge hedningefolkene. For jeg var bare litt vred, men de hjalp med til ulykken.

16 Derfor sier Herren så: Jeg vender meg igjen til Jerusalem med miskunn. Mitt hus skal bygges der, sier Herren, hærskares Gud. Og målesnoren skal strekkes ut over Jerusalem.

17 Rop igjen og si: Så sier Herren, hærskares Gud: Enda en gang skal mine byer flyte over av det som godt er. Herren skal enda en gang trøste Sion og enda en gang utvelge Jerusalem.

Sakarias 2

Verdensrikene skal gå under

1 Jeg løftet mine øyne og fikk se fire horn.

2 Da spurte jeg engelen som talte med meg: Hva er dette? Og han sa til meg: Dette er de horn som har spredt Juda, Israel og Jerusalem.

3 Så lot Herren meg se fire smeder.

4 Da spurte jeg: Hva kommer disse her for? Han svarte: Hornene har spredt Juda, slik at ingen våget å løfte hodet. Og nå er disse kommet for å forferde dem og slå av hornene på de hedningefolkene som løftet horn mot Juda land for å spre folket.

Jerusalem skal bli stor og være vernet av Herren

5 Så løftet jeg mine øyne og fikk se en mann som hadde en målesnor i hånden.

6 Jeg spurte ham: Hvor skal du hen? Han svarte: Jeg skal til Jerusalem for å måle byen og se hvor bred og hvor lang den skal være.

7 Og se, engelen som talte med meg, kom fram, og en annen engel kom mot ham.

8 Og han sa til ham: Løp av sted og si til den unge mannen der: Jerusalem skal ligge fritt og åpent, fordi det bor slik en mengde mennesker og fe der.

9 Og jeg, sier Herren, vil være en ildmur rundt omkring byen. Og jeg vil åpenbare min herlighet der.

10 Hør! Hør! Fly bort fra Nordens land, sier Herren. For jeg har spredt dere for himmelens fire vinder, sier Herren.

11 Hør! Sion, berg deg unna, du som bor hos Babels datter!

12 For så sier Herren, hærskares Gud: For sin æres skyld har han sendt meg til hedningefolkene som plyndret dere. For den som rører ved dere, rører ved hans øyesten.

13 For se, jeg løfter min hånd mot dem. De skal bli til et rov for dem som nå treller for dem. Og dere skal kjenne at Herren, hærskaresnes Gud, har sendt meg.

Herren vil bo hos sitt folk

14 Fryd deg høylig og gled deg, du Sions datter! For se, jeg kommer og vil bo hos deg, sier Herren.

15 Og mange hedningefolk skal gi seg til Herren på den dagen og bli mitt folk. Jeg vil bo hos deg, og du skal kjenne at Herren, hærskaresnes Gud, har sendt meg til deg.

16 Herren skal ta Juda til eie som sin arvedel på den hellige jordgrunnen. Han skal enda en gang utvelge Jerusalem.

17 Vær stille, alt kjød, for Herrens åsyn! For han har reist seg og er gått ut av sin hellige bolig.

Sakarias 3

Josva foran Herrens engel

1 Så lot han meg se Josva, ypperstepresten, som sto foran Herrens engel, og Satan som sto ved hans høyre side for å anklage ham.

2 Men Herren sa til Satan: Herren refse deg, Satan! Herren refse deg, han som har utvalgt Jerusalem! Er ikke denne mannen her en rykende brann, revet ut av ilden?

3 Men Josva var kledd i skitne klær der han sto for engelens åsyn.

4 Og engelen tok til orde og sa til dem som sto foran ham: Ta de skitne klærne av ham! Og til ham selv sa han: Se, jeg tar din misgjerning bort fra deg og kler deg i høytidsklær.

5 Da sa jeg: Sett en ren lue på hans hode! Og de satte den rene luen på hodet hans og hadde på ham andre klær mens Herrens engel sto der.

6 Da vitnet Herrens engel for Josva og sa:

7 Så sier Herren, hærskaresnes Gud: Hvis du går på mine veier og holder mine bud, da skal du også få styre mitt hus og vokte mine forgårder, og jeg vil gi deg adgang sammen med dem som står her.

8 Hør nå, Josva, du yppersteprest! Du og dine venner, som sitter her foran deg, dere er varselsmenn. For se, jeg lar min tjener Spire komme.

9 For se, den steinen jeg har lagt foran Josva - på denne ene steinen er sju øyne rettet! Se, jeg skjærer ut på den de tegnene den skal ha, sier Herren, hærskaresnes Gud. Og jeg tar dette landets misgjerning bort på én dag.

¹⁰ På den dagen, sier Herren, hærskares Gud, skal dere innby hverandre til gjestebud under vintreet og fikentreet.

Sakarias 4

En lysestake av gull - og to oljetrær

¹ Engelen som talte med meg, kom så tilbake og vekket meg som når en mann vekkes av sin søvn.

² Og han sa til meg: Hva ser du? Jeg svarte: Jeg ser en lysestake som er helt igjennom av gull. På toppen har den et oljekar, og den har sju lamper med sju rør til hver av lampene som er på den.

³ Og to oljetrær står ved siden av den, ett på høyre og ett på venstre side av oljekaret.

⁴ Og jeg tok til orde og sa til engelen som talte med meg: Hva er dette, herre?

⁵ Engelen som talte med meg, svarte: Vet du ikke hva dette er? Jeg sa: Nei, herre!

⁶ Da tok han til orde og sa til meg: Dette er Herrens ord til Serubabel: Ikke ved makt og ikke ved kraft, men ved min Ånd, sier Herren, hærskares Gud.

⁷ Hvem er du, du store fjell som reiser deg foran Serubabel? Bli til en slette! Han skal føre toppsteinen fram under høye rop: Nåde, nåde være med den!

⁸ Og Herrens ord kom til meg, og det lød så:

⁹ Serubabels hender har grunnlagt dette huset, og hans hender skal fullføre det. Og du skal kjenne at Herren, hærskares Gud, har sendt meg til dere.

¹⁰ For hvem har foraktet den lille begynnelses dag? Med glede ser de blyloddet i Serubabels hånd, disse sju Herrens øyne som farer omkring over hele jorden.

¹¹ Da tok jeg til orde og sa til ham: Hva er disse to oljetrærne på høyre og venstre side av lysestaken?

¹² Og jeg tok annen gang til orde og sa til ham: Hva er de to oljegrainene tett ved de to gullrørene som gullet strømmer ut av?

¹³ Da sa han til meg: Vet du ikke hva disse er? Jeg svarte: Nei, herre!

¹⁴ Da sa han: Det er de to salvet med olje som står hos all jordens herre.

Sakarias 5

En flyvende bokrull

¹ Så løftet jeg igjen mine øyne og fikk se en flyvende bokrull.

² Og han sa til meg: Hva ser du? Jeg svarte: Jeg ser en flyvende bokrull, som er tjue alen lang og ti alen bred.

³ Da sa han til meg: Dette er den forbannelse som går ut over hele landet. Etter det som står på den ene siden av bokrullen, skal hver den som stjeler, bli utryddet. Og etter det som står på den andre siden, skal hver den som sverger falskt, bli utryddet.

⁴ Jeg har latt den gå ut, sier Herren, hærskaens Gud. Den skal gå inn i tyvens hus og den skal gå inn i huset til den som sverger falskt ved mitt navn, og den skal bli i hans hus og fortære det, både treverket og steinene.

En kvinne som satt i efaen

⁵ Engelen som talte med meg, kom så fram, og han sa til meg: Løft dine øyne og se hva det er, dette som kommer fram der!

⁶ Jeg spurte: Hva er det? Han svarte: Det er en efa som kommer fram der. Og han sa: Slik skal det se ut med dem i hele landet.

⁷ Da ble et blylokk løftet opp, og det viste seg en kvinne som satt i efaen.

⁸ Og han sa: Dette er ugudeligheten. Så støtte han henne ned i efaen og slo blylokket til over åpningen.

⁹ Deretter løftet jeg mine øyne og fikk se to kvinner som kom fram. Og vinden fylte deres vinger, for de hadde vinger som storkevinger. De løftet efaen opp, så den svevet mellom jorden og himmelen.

¹⁰ Da sa jeg til engelen som talte med meg: Hvor skal de hen med efaen?

¹¹ Han svarte: De skal til Sinears land for å bygge et hus for henne der. Og når det er ferdig, skal hun settes ned der på sitt sted.

Sakarias 6

Fire vogner mellom to kobberfjell

¹ Så løftet jeg igjen mine øyne og fikk se fire vogner som kom fram mellom to fjell. Og fjellene var kobberfjell.

² For den første vognen var det røde hester. For den andre vognen var det svarte hester.

³ For den tredje vognen var det hvite hester. Og for den fjerde vognen var det flekkete, sterke hester.

⁴ Da tok jeg til orde og sa til engelen som talte med meg: Hva er dette, herre?

⁵ Engelen svarte: Dette er himmelens fire vinder, som nå farer ut etter at de har fremstilt seg for all jordens herre.

⁶ Vognen som er forspent med de svarte hestene, dro ut mot Nordens land, og de hvite dro ut etter dem. De flekkete hestene dro ut mot Sydens land.

⁷ Og de sterkeste hestene dro ut. De ønsket å få dra omkring på jorden, og han sa: Gå! Dra omkring på jorden! - Og de dro omkring på jorden.

⁸ Så ropte han høyt på meg og sa til meg: Se, de som drar ut mot Nordens land, de stiller min Ånd til ro i Nordens land.

En gullkrone for ypperstepresten

⁹ Og Herrens ord kom til meg, og det lød så:

¹⁰ Ta imot gavene fra de bortførte, fra Heldai, Tobia og Jedaja - gå selv på denne dag inn i Josjias, Sefanjas sønns hus - for dit er de kommet fra Babel -

¹¹ og ta imot sølv og gull av dem og lag kroner og sett dem på Josvas, Jehosadaks sønns, yppersteprestens hode!

¹² Og si til ham: Så sier Herren, hærskares Gud: Se, det skal komme en mann som heter Spire. Han skal spire fram av sin rot, og han skal bygge Herrens tempel.

¹³ Ja, han skal bygge Herrens tempel. Han skal vinne herlighet og sitte og herske på sin kongetrone, og han skal være prest der han sitter på sin trone, og freds råd skal det være mellom dem begge.

¹⁴ Kronene skal være til et minne i Herrens tempel om Helem og Tobia og Jedaja og Hen, Sefanjas sønn.

¹⁵ Langt bortefra skal de komme og bygge på Herrens tempel. Og dere skal kjenne at Herren, hærskares Gud, har sendt meg til dere. Dette skal skje dersom dere hører på Herrens, deres Guds røst.

Sakarias 7

Herren spør etter rettferdighet og barmhjertighet

¹ I kong Darius' fjerde år, kom Herrens ord til Sakarja på den fjerde dagen i den niende måneden, i måneden kislev.

² For Betel hadde sendt Sareser og Regem-Melek og hans menn for å bønnfalle Herren

³ og spørre prestene i Herrens, hærskares Guds hus og profetene: Skal vi gråte og faste i den femte måneden, som vi nå har gjort i så mange år?

⁴ Da kom Herrens, hærskares Guds ord til meg, og det lød så:

⁵ Si til alt folket i landet og til prestene: Når dere har fastet og klaget i den femte og i den sjuenede måneden, og det nå i sytti år, er det da for min skyld dere har fastet?

⁶ Og når dere spiser og drikker, er det da ikke dere selv som spiser, og dere selv som drikker?

⁷ Minnes dere ikke de ordene Herren lot utrope ved de tidligere profeter, da Jerusalem lå der i ro og fred med sine byer rundt om, og likeså sydlandet og lavlandet?

⁸ Og Herrens ord kom til Sakarja, og det lød så:

⁹ Så sa Herren, hærskaenes Gud: Døm rettferdige dommer og vis miskunn og barmhjertighet mot hverandre.

¹⁰ Undertrykk ikke enker og farløse, fremmede og arminger, og tenk ikke ut ondt mot hverandre i deres hjerte!

¹¹ Men de ville ikke akte på det. I sin gjenstridighet satte de skulderen imot. Sine ører gjorde de døve, så de ikke hørte.

¹² Sitt hjerte gjorde de hardt som en diamant, så de ikke hørte på loven og de ordene Herren, hærskaenes Gud, sendte ved sin Ånd gjennom de tidligere profeter. Derfor kom det en stor vrede fra Herren, hærskaenes Gud.

¹³ Og likesom han ropte, og de ikke hørte, slik, sa Herren, hærskaenes Gud, skal de rope, og jeg vil ikke høre.

¹⁴ Jeg spredte dem som i en stormvind blant alle hedningefolkene som de ikke kjente. Og landet skal ligge øde etter dem, så ingen drar fram eller tilbake der. Og slik gjorde de det herlige landet til en ørken.

Sakarias 8

Herren skal føre fangene tilbake til Sion

¹ Herrens, hærskaenes Guds ord kom, og det lød så:

² Så sier Herren, hærskaenes Gud: Jeg er meget nidkjær for Sion. Ja, med stor harme er jeg nidkjær for henne.

³ Så sier Herren: Jeg vender tilbake til Sion og vil bo i Jerusalem. Og Jerusalem skal kalles den trofaste by. Og Herrens, hærskaenes Guds berg, skal kalles det hellige berg.

⁴ Så sier Herren, hærskaenes Gud: Enda en gang skal gamle menn og kvinner sitte på torgene i Jerusalem, hver med sin stav i hånden for sin høye alders skyld.

⁵ Og torgene i byen skal være fulle av gutter og jenter, som leker på torgene.

⁶ Så sier Herren, hærskaenes Gud: Om dette kan være umulig i deres øyne som er blitt igjen av dette folket i de dager, mon det da også skulle være umulig i mine øyne? sier Herren, hærskaenes Gud.

⁷ Så sier Herren, hærskaerenes Gud: Se, jeg frelser mitt folk fra de land der solen går opp, og fra de land der den går ned.

⁸ Og jeg lar dem komme hit, og de skal bo i Jerusalem. De skal være mitt folk, og jeg vil være deres Gud i sannhet og rettferdighet.

⁹ Så sier Herren, hærskaerenes Gud: La hendene være sterke, dere som i denne tiden hører disse ordene av de profetenes munn, som talte på den dagen da grunnen ble lagt til Herrens, hærskaerenes Guds hus, templet som skulle bygges!

¹⁰ For før den tid hadde verken mennesker eller dyr noen lønn for sitt strev. Og ingen hadde fred for fienden, enten han dro ut eller han dro inn. For jeg slapp alle mennesker løs mot hverandre.

¹¹ Men nå vil jeg ikke være som i tidligere dager mot dem som er blitt igjen av dette folket, sier Herren, hærskaerenes Gud.

¹² Nå skal såkornet være fredet. Vintreet skal gi sin frukt. Jorden skal gi sin grøde. Himmelen skal gi sin dugg, og jeg villar dem som er blitt tilbake av dette folket, få alt dette til eie.

¹³ Og det skal skje at likesom dere var en forbannelse blant folkeslagene, du Judas hus og du Israels hus, så vil jeg nå frelse dere, så dere skal bli en velsignelse. Frykt ikke! La hendene være sterke.

¹⁴ For så sier Herren, hærskaerenes Gud: Likesom jeg satte meg fore å gjøre dere ondt da deres fedre vakte min vrede, sier Herren, hærskaerenes Gud, og jeg ikke angret det,

¹⁵ slik har jeg i disse dager satt meg fore å gjøre vel mot Jerusalem og Judas hus. Frykt ikke!

Fastedagene skal bli festdager

¹⁶ Dette er det dere skal gjøre: Tal sannhet med hverandre. Døm rettferdige dommer på tingen, dommer som skaper fred.

¹⁷ Tenk ikke ut ondt mot hverandre i hjertene. Elsk ikke falsk ed. For alt dette hater jeg, sier Herren.

¹⁸ Og Herrens, hærskaerenes Guds ord kom til meg, og det lød så:

¹⁹ Så sier Herren, hærskaerenes Gud: Fasten i den fjerde måneden og i den femte og i den sjuende og i den tiende måneden skal bli til fryd og glede og til glade høytider for Judas hus. Elsk sannhet og fred!

²⁰ Så sier Herren, hærskaerenes Gud: Enda en gang skal det skje at hele folkeslag og mange byers innbyggere skal komme hit.

²¹ Innbyggerne i den ene byen skal gå til den andre og si: La oss gå av sted for å bønnfalle Herren og for å søke ham, Herren, hærskares Gud! - Jeg vil gå! Jeg òg!

²² Og mange folkeslag og tallrike hedningefolk skal komme for å søke Herren, hærskares Gud, i Jerusalem, og bønnfalle Herren.

²³ Så sier Herren, hærskares Gud: I de dager skal det skje at ti menn av alle hedningefolkenes tungemål skal gripe fatt i kappefliken til en jødisk mann og si: Vi vil gå med dere, for vi har hørt at Gud er med dere!

Sakarias 9

Herren skal straffe Israels naboland

¹ Dette utsagnet er Herrens ord mot Hadraks land, og i Damaskus slår det seg ned - når menneskene og alle Israels stammer vender sitt øye til Herren.

² Ordet gjelder også Hamat, som grenser til det, og Tyrus og Sidon, fordi de er så kloke der!

³ Tyrus bygde seg en festning, og dynget opp sølv som støv og fint gull som avfall på gatene.

⁴ Se, Herren skal la fremmede få det til eie og styrte dets murer i havet, og selv skal det fortæres av ild.

⁵ Asjkelon ser det og frykter, Gasa vrir seg i angst, likeså Ekron, fordi dets håp er blitt til skamme. Gasa skal miste sin konge, og i Asjkelon skal ingen bo.

⁶ I Asjdod skal det bo et blandingsfolk, og jeg vil utrydde filistrenes stolthet.

⁷ Jeg vil ta offerblodet ut av deres munn og det motbydelige offerkjøttet bort fra deres tenner. Da skal det også av dem bli igjen en rest for vår Gud, og de skal være som fyrster i Juda. Ekron skal være som en jebusitt.

Herren skal verne Israel

⁸ Jeg vil slå leir til vern for mitt hus mot krigshærer som kommer og går. Ingen voldsherre skal mer komme over dem. For nå ser jeg med egne øyne hvordan det er.

⁹ Rop med fryd, Sions datter! Rop høyt, Jerusalems datter! Se, din konge kommer til deg. Rettferdig er han og full av frelse, ydmyk er han og rir på et esel, på den unge eselfolen.

¹⁰ Og jeg vil utrydde vognene i Efra'im og hestene i Jerusalem. Alle krigsbuer skal avskaffes, og han skal tale fred til hedningene. Hans herredømme skal nå fra hav til hav og fra elven til jordens ender.

¹¹ For ditt paktsblods skyld vil jeg også fri dine fanger ut av brønnen som det ikke er vann i.

12 Vend tilbake til festningen, dere fanger som har håp! Også i dag forkynner jeg at jeg vil gi dere dobbelt igjen.

13 For jeg spenner Juda som min bue og legger Efra'im på buen. Jeg egger dine sønner, Sion, mot dine sønner, Javan. Jeg gjør deg lik en kjempes sverd.

14 Og Herren skal åpenbare seg over dem. Hans pil skal fare ut som lynet. Herren Herren skal blåse i hornet og fare fram i stormen fra sør.

15 Herren, hærskares Gud, skal verne dem. De skal sluke sine fiender. De skal trå slyngesteinene under føtter. De skal drikke og larme som av vin. De skal fylles som en skål, som alterets hjørner.

Herren skal frelse sitt folk

16 Herren deres Gud skal frelse dem på den dagen. Han skal frelse sitt folk som en hjord. For de er som edelsteiner i en krone og stråler over hans land.

17 Hvor herlig er det ikke, og hvor fagert! Av dets korn skal unge menn og av dets vin skal jomfruer blomstre opp.

Sakarias 10

Herren kan hjelpe, ikke avgudene

1 Be Herren om regn i senregnets tid! Herren sender lynstråler, og regnskyll skal han gi dem, så hver mann får grøde på sin mark.

2 For husgudene talte usant, og spåmennene skuet løgn. Tomme drømmer forkynnte de, og den trøsten de ga, var intet verd. Derfor måtte folket dra av sted som sauer og lide ondt, fordi det ikke var noen hyrde.

Herren vil frelse Juda og Israel

3 Mot hyrdene er min vrede opptent, og bukkene vil jeg hjemsøke. For Herren, hærskares Gud, ser til sin hjord, Judas hus, og gjør den lik sin stolte stridshest.

4 Fra det skal hjørnesteinene komme, fra det naglene, fra det krigsbuene - fra det skal alle herskere utgå.

5 De skal være lik kjemper som trækker sine fiender ned i krigen som avfall på gatene. Ja, stride skal de, for Herren er med dem. Og de som rir på hester, skal bli til skamme.

6 Jeg vil styrke Judas hus og frelse Josefs hus og føre dem hjem. For jeg forbarmer meg over dem, og de skal være som om jeg aldri hadde forkastet dem. For jeg er Herren deres Gud og vil bønnhøre dem.

7 Efra'ims menn skal være lik kjemper, og deres hjerter skal bli glade som av vin. Deres barn skal se det og glede seg, deres hjerter skal fryde seg i Herren.

⁸ Jeg vil plystre på dem og samle dem, for jeg har forløst dem. De skal bli tallrike, som de før har vært.

⁹ Jeg vil så dem ut blant folkene. Men i de fjerne land skal de komme meg i hu. De skal leve med sine barn og komme tilbake.

¹⁰ Jeg vil føre dem tilbake fra landet Egypt og samle dem fra Assur og føre dem til Gileads land og til Libanon, og der skal det ikke bli rom nok for dem.

¹¹ Han skal dra fram gjennom havet, gjennom farer, og slå ned bølgene i havet. Alle Nilens dyp skal tørkes ut. Assurs stolthet skal støtes ned. Kongespiret skal vike fra Egypt.

¹² Jeg vil gjøre dem sterke i Herren, og i hans navn skal de gå fram, sier Herren.

Sakarias 11

Libanon skal ødelegges

¹ Lukk opp dine porter, Libanon, så ilden kan fortære dine sedrer!

² Jamre deg, du syppress, fordi sederen er falt, fordi de herlige trærne er ødelagt! Jamre dere, Basans eiketrær, fordi den utilgjengelige skogen er felt!

³ Hør hvor gjeterne jamrer fordi deres herlighet er ødelagt! Hør hvor de unge løvene brøler fordi Jordans tette skog er ødelagt.

En god og tre dårlige hyrder

⁴ Så sa Herren min Gud: Røkt slaktefårene!

⁵ De som kjøper dem, slakter dem uten å bøte for det. Og de som selger dem, sier: Lovet være Herren, nå blir jeg rik! - Og deres hyrder sparer dem ikke.

⁶ For jeg vil ikke lenger spare landets innbyggere, sier Herren. Men jeg vil overgi menneskene i hverandres hender og i hendene på deres konge. De skal herje landet, og jeg vil ikke redde noen av deres hånd.

⁷ Så røktet jeg slaktefårene, ja, også de usleste av fårene. Jeg tok meg to staver, den ene kalte jeg godhet, og den andre kalte jeg samband. Og jeg røktet fårene.

⁸ Jeg gjorde de tre hyrdene til intet i én måned. Jeg ble lei av dem, og de likte heller ikke meg.

⁹ Og jeg sa: Jeg vil ikke røkte dere lenger! Det som er nær ved å dø, får dø. Det som er nær ved å bli tilintetgjort, får bli tilintetgjort. Og de som blir igjen, får fortære hverandre.

¹⁰ Så tok jeg min stav, godhet, og brøt den i stykker for å gjøre til intet den pakten som jeg hadde gjort med alle folkeslagene.

11 Den ble gjort til intet på den dagen. Og slik skjønte de usleste av fårene, de som aktet på meg, at det var Herrens ord.

12 Deretter sa jeg til dem: Om dere så synes, så gi meg min lønn, men hvis ikke, så la det være! Så veide de opp til meg min lønn, tretti sølvpengere.

13 Da sa Herren til meg: Kast dem bort til pottemakeren, den herlige pris som jeg er aktet verd av dem! Og jeg tok de tretti sølvpengene og kastet dem inn i Herrens hus til pottemakeren.

14 Så brøt jeg i stykker den andre staven, samband, for å gjøre brorskapet mellom Juda og Israel til intet.

15 Og Herren sa til meg: Ta deg igjen en stav - en dårlig hyrdes stav!

16 For se, jeg lar en hyrde stå fram i landet, en som ikke ser til dem som er nær ved å ommkomme, og ikke leter etter det som er kommet bort, og ikke leger det som har fått skade, og ikke sørger for det som holder seg oppe, men eter kjøttet av de fete og til og med river klovene av dem.

17 Ve den dårlige hyrden, som forlater fårene! Sverd over hans arm og over hans høyre øye! Hans arm skal visne bort, og hans høyre øye skal utsløkkes.

Sakarias 12

Herren vil ødelegge Jerusalems fiender

1 Dette utsagnet er Herrens ord om Israel. Så sier Herren, som utspente himmelen og grunnfestet jorden og dannet menneskets ånd i hans indre:

2 Se, jeg gjør Jerusalem til en tumleskål for alle folkeslagene rundt omkring. Når Jerusalem blir beleiret, skal det også gå ut over Juda.

3 Det skal skje på den dagen at jeg vil gjøre Jerusalem til en løftestein for alle folkene. Alle som løfter på den, skal såre seg selv. Ja, alle jordens hedningefolk skal samle seg mot det.

4 På den dagen, sier Herren, vil jeg slå hver hest med skyhet og dens rytter med vanvidd. Men over Judas hus vil jeg opplate mine øyne, og alle folkenes hester vil jeg slå med blindhet.

5 Judas stammehøvdinge skal si i sitt hjerte: Jerusalems innbyggere har styrke ved Herren, hærskares Gud, deres Gud!

6 På den dagen vil jeg gjøre Judas stammehøvdinge lik et fyrfat mellom vedtrær og et ildbluss blant kornbånd. De skal fortære alle folkene rundt omkring, til høyre og til venstre. Og Jerusalemfolket skal fremdeles bo på sitt sted, i Jerusalem.

7 Herren skal frelse Judas telter først, for at ikke Davids hus og Jerusalems innbyggere skal ha større herlighet enn Juda.

8 På den dagen skal Herren verne Jerusalems innbyggere. Den iblant dem som snubler, skal på den dagen være som David. Og Davids hus skal være som Gud, som Herrens engel foran dem.

9 På den dagen vil jeg søke å ødelegge alle de hedningefolkene som drar opp mot Jerusalem.

Herrens folk skal skue opp til ham som de har gjennomstunget

10 Men over Davids hus og over Jerusalems innbyggere vil jeg utgyte nådens og bønnens Ånd, og da skal de skue opp til meg som de har gjennomstunget. Og de skal sørge over ham som en sørger over sin enbårne sønn, og klage sårt over ham slik som en klager over sin førstefødte.

11 På den dagen skal sorgen bli stor i Jerusalem, som sorgen over ulykken i Hadadrimmon i Megiddons dal.

12 Og landet skal sørge, hver slekt for seg: Davids hus' slekt for seg og deres kvinner for seg, Natans hus' slekt for seg og deres kvinner for seg,

13 Levis hus' slekt for seg og deres kvinner for seg, sjime'ittenes slekt for seg og deres kvinner for seg,

14 likeså de andre slektene, hver slekt for seg og deres kvinner for seg.

Sakarias 13

En kilde til renselse fra all synd

1 På den dagen skal det være en åpent kilde for Davids hus og for Jerusalems innbyggere mot synd og urenheter.

2 Og det skal skje på den dagen, sier Herren, hærskares Gud, at jeg vil utrydde avgudenes navn av landet, og de skal ikke lenger minnes. Også profetene og den urene ånd vil jeg få bort fra landet.

3 Om noen heretter står fram som profet, da skal hans far og mor, hans egne foreldre, si til ham: Du skal ikke leve, for du har talt løgn i Herrens navn! - Og hans far og mor, hans egne foreldre, skal gjennomføre ham mens han profeterer.

4 På den dagen skal alle profetene skamme seg over sine syner når de vil profetere, og de skal ikke kle seg i en lodden kappe for å lyve.

5 Men han skal si: Jeg er ikke noen profet! Jeg er en jorddyrker, for det var en som kjøpte meg til trell i min ungdom.

6 Og om noen spør ham: Hva er det for sår du har på kroppen? - da skal han svare: Det er sår jeg har fått i mine elskeres hus.

Gud vil slå hyrden, og fårene skal spres

⁷ Sverd! Våkn opp mot min hyrde, mot den mann som er min neste! sier Herren, hærskares Gud. Slå hyrden, og fårene skal spres. Og jeg vil igjen ta meg av de små.

⁸ I hele landet, sier Herren, skal to tredjedeler utryddes og omkomme, bare en tredjedel skal bli spart.

⁹ Og denne tredjedelen vil jeg la gå gjennom ilden og rense den, som en renser sølv, og prøve den, som en prøver gull. De skal påkalle mitt navn, og jeg vil bønnhøre dem. Jeg vil si: De er mitt folk! - og de skal si: Herren er min Gud!

Sakarias 14

Se, det kommer en Herrens dag

¹ Se, det kommer en Herrens dag, da det hærfanget som er tatt fra deg, skal skiftes ut i din midte.

² For jeg vil samle alle hedningefolkene til krig mot Jerusalem. Byen skal bli inntatt, husene plyndret, og kvinnene bli skjendet. Halvdelen av byen skal måtte gå i landflyktighet, men resten av folket skal ikke bli utryddet av byen.

³ For Herren skal dra ut og stride mot disse hedningefolkene, som han før har stridd på kampens dag.

⁴ På den dagen skal hans føtter stå på Oljeberget, som ligger midt imot Jerusalem i øst. Og Oljeberget skal revne tvert over mot øst og vest, så det blir en stor dal. Den ene halvdelen av fjellet viker mot nord, og den andre halvdelen mot sør.

⁵ Og dere skal flykte til dalen mellom mine fjell. For dalen mellom fjellene skal nå like til Asel. Dere skal flykte som dere flyktet for jordskjelvet i Judas konge Ussias dager. Da skal Herren min Gud komme, og alle hellige med deg, min Gud!

⁶ På den dagen skal lyset bli borte, de herlige himmellys skal bli formørket.

⁷ Det skal komme en dag - Herren kjenner den - det skal verken være dag eller natt, men mot kveldstid, da skal det bli lys.

⁸ På den dagen skal levende vann strøme ut fra Jerusalem, den ene halvdelen til havet i øst og den andre halvdelen til havet i vest. Både sommer og vinter skal det være slik.

⁹ Da skal Herren bli konge over hele jorden. På den dagen skal Herren være én og hans navn ett.

¹⁰ Hele landet, fra Geba til Rimmon sør for Jerusalem, skal bli til en slette. Og byen skal heve seg høyt og trone på sitt sted, like fra Benjamin-porten til det

stedet hvor den tidligere port var, til Hjørneporten, og fra Hananels tårn til kongens vinpresser.

11 Og folket skal bo der. Det skal aldri mer lyses bann over det. Jerusalem skal ligge der trygt.

12 Men Herren skal la denne plagen ramme alle de folkene som har kjempet mot Jerusalem: Han skal la kjøttet råtne på dem mens de står på sine føtter, og deres øyne skal råtne i sine huler, og tungen skal råtne i deres munn.

13 På den dagen skal Herren sende en stor redsel over dem, så de tar fatt på hverandre og løfter hånd mot hverandre.

14 Også Juda skal stride i Jerusalem. Fra alle kanter skal hedningefolkenes gods sankes sammen, gull og sølv og klær i stor mengde.

15 Den samme plagen skal også ramme hestene, muldyrene, kamelene, eslene og alle andre dyr i leirene.

16 Alle de som blir tilbake av alle de hedningefolkene som angrep Jerusalem, skal år etter år dra opp for å tilbe Kongen, Herren, hærskaenes Gud, og for å delta i løvhyttefesten.

17 Men om noen av jordens ætter ikke drar opp til Jerusalem for å tilbe Kongen, Herren, hærskaenes Gud, så skal det ikke komme regn hos dem.

18 Om egypterne ikke drar opp og ikke møter fram, da skal det ikke komme regn hos dem heller. Den samme plagen skal ramme dem, som Herren lar ramme de hedningefolkene som ikke drar opp for å delta i løvhyttefesten.

19 Slik skal den straffen være som rammer Egypt og alle de hedningefolkene som ikke drar opp for å delta i løvhyttefesten.

20 På den dagen skal det stå på hestenes bjeller: Helliget til Herren! Og grytene i Herrens hus skal være som offerskåler foran alteret.

21 Og hver gryte i Jerusalem og Juda skal være helliget til Herren, hærskaenes Gud. Alle de som ofrer, skal komme og ta av dem til å koke i. På den dagen skal det ikke mer være noen som driver handel i Herrens, hærskaenes Guds hus.

Malakias

Malakias 1

Herren elsker Jakob

- ¹ Dette utsagnet er Herrens ord til Israel ved Malaki.
- ² Jeg har elsket dere, sier Herren. Men dere sier: Hvordan har du vist oss din kjærlighet? - Var ikke Esau bror til Jakob, sier Herren. Likevel har jeg elsket Jakob,
- ³ men Esau hatet jeg, og jeg gjorde hans fjell til en ørken og hans arveland til bolig for ørkenens sjakaler.
- ⁴ Når Edom sier: Vi er knust, men vi skal bygge ruinene opp igjen! - da sier Herren, hærskares Gud: De kan bygge opp, men jeg skal rive ned. De skal kalles ugudelighetens land, det folket Herren er vred på til evig tid.
- ⁵ Dere skal se det med egne øyne, og dere skal si: Herren er stor over Israels grenser!

Prestene viser forakt mot Herrens lov

- ⁶ En sønn ærer sin far og en tjener sin herre. Er nå jeg far, hvor er da min ære? Og er jeg herre, hvor er da frykten for meg? sier Herren, hærskares Gud til dere prester - dere som forakter mitt navn. Men dere sier: Hvordan har vi vist forakt for ditt navn?
- ⁷ Ved å bære fram uren mat på mitt alter. Men dere sier: Hvordan har vi krenket din renhet? - Ved å si: Herrens bord er ingen ære verd!
- ⁸ Når dere kommer med et blindt dyr for å ofre det, er det da intet ondt i det? Og når dere bringer et dyr som halter eller er sykt, er det da ikke noe ondt i det? Kom med slike gaver til din stattholder! Tror du han vil være tilfreds med deg, eller ta nådig imot deg? sier Herren, hærskares Gud.
- ⁹ Og bønnfall nå Gud at han må være oss nådig! - Med egne hender har dere gjort dette, kan han da være nådig mot dere? sier Herren, hærskares Gud.
- ¹⁰ Om det bare var noen iblant dere som ville stenge tempeldørene, så dere ikke forgjeves tenner ild på mitt alter! Jeg har ikke behag i dere, sier Herren, hærskares Gud. Jeg har ikke lyst til offergaver fra deres hånd.
- ¹¹ Fra solens oppgang til dens nedgang skal mitt navn bli stort blant hedningefolkene. På hvert sted skal det brennes røkelse og bæres fram offergaver for mitt navn, rene offergaver. For mitt navn skal bli stort blant folkeslagene, sier Herren, hærskares Gud.
- ¹² Men dere vanhelliger mitt navn ved å si: Herrens bord er urent, og maten som gis til det, er lite verd.

13 Og dere sier: Å for et strev! - Dere blåser foraktelig av det, sier Herren, hærskares Gud. Og dere bærer fram slikt som er røvet, og dyr som er halte eller syke. Slikt bærer dere fram som offergave! Skulle slike gaver fra dere behage meg? sier Herren.

14 Forbannet være den som farer med svik, den som har hanndyr i sin buskap og gjør et løfte, men likevel ofrer et dyr som har lyte. For jeg er en stor konge, sier Herren, hærskares Gud, og mitt navn er fryktet blant folkeslagene.

Malakias 2

Herrens forbannelse over prestene

1 Og nå, dere prester! Nå kommer dette budet til dere:

2 Dersom dere ikke vil høre og ikke legge dere det på hjertet, så dere gir mitt navn ære, sier Herren, hærskares Gud, så vil jeg sende forbannelsen mot dere. Og jeg vil forbanne deres velsignelser. Ja, jeg har alt forbannet dem, fordi dere ikke legger dere dette på hjertet.

3 Se, jeg truer deres ætt. Jeg kaster møkk i ansiktet på dere, møkk av deres høytidsofre, og dere skal selv bli kastet opp i den.

4 Da skal dere kjenne at jeg har sendt dette budet til dere, for at min pakt med Levi skal stå fast, sier Herren, hærskares Gud.

5 Den pakten jeg hadde med ham, var liv og fred, det ga jeg ham for at han skulle frykte meg. Og han fryktet meg og hadde ærefrykt for mitt navn.

6 Sannhets lov var i hans munn, urett ble ikke funnet på hans lepper. I fred og ærlighet vandret han med meg, og mange omvendte han fra misgjerning.

7 For en prests lepper skal bevare kunnskap, lov skal hentes fra hans munn, for han er sendebud fra Herren, hærskares Gud.

8 Men dere har veket av fra veien og har fått mange til å støte an mot loven. Dere har fordervet Levi-pakten, sier Herren, hærskares Gud.

9 Derfor har jeg gjort dere foraktet og små for hele folket. For dere akter ikke på mine veier, men gjør forskjell på folk for loven.

Folket har sveket sine fedres pakt

10 Har vi ikke alle én far? Har ikke én Gud skapt oss? Hvorfor er vi da troløse mot hverandre, så vi vanhelliger våre fedres pakt?

11 Juda har handlet troløst, vemmelige ting har de gjort i Israel og i Jerusalem. Juda har vanhelliget Herrens helligdom, som Herren elsker, og har tatt en fremmed guds datter til ekte.

12 Hos den mann som gjør dette, vil Herren utrydde fra Jakobs telt alle de som våker og svarer, selv om de bærer fram offergaver til Herren, hærskares Gud.

13 Og dette er det andre dere gjør: Dere dekker Herrens alter med tårer, med gråt og sukk. Han vil ikke mer se på offergaven eller ta imot noe med glede av deres hånd.

14 Og dere sier: Hvorfor? - Fordi Herren har vært vitne mellom deg og din ungdoms hustru. Du har vært utro mot henne, enda hun er din ektefelle og din hustru som du har inngått pakt med.

15 Men har ikke en gjort det og er enda blitt i live? - Men hva gjorde denne ene? Han ville oppnå den ætt Gud hadde lovt ham. Men dere skal ta vare på deres liv. Mot din ungdoms hustru må du ikke være troløs.

16 For jeg hater skilsmisse, sier Herren, Israels Gud. Ved det dekker en sin kledning med vold, sier Herren, hærskares Gud. Så ta vare på deres liv og vær ikke troløse.

17 Dere har trettet Herren med deres ord. Men dere sier: Hva er det vi har trettet ham med? - Ved å si: Hver den som gjør ondt, er god i Herrens øyne, i slike har han velbehag! - eller: Hvor er Gud, han som dømmer?

Malakias 3

Herren vil sende et bud som skal rydde veien for Messias

1 Se, jeg sender min budbærer, han skal rydde vei foran meg. Brått skal han komme til sitt tempel, Herren som dere søker, paktens engel som dere inderlig lengter etter. Se, han kommer, sier Herren, hærskares Gud.

2 Men hvem kan utholde den dagen han kommer? Hvem kan bli stående når han åpenbarer seg? For han er som smelter-ild og som vasker-lut.

3 Han skal sitte og smelte og rense sølvet. Han skal rense Levis barn, lutre dem som sølv og gull. Og de skal bære fram for Herren offergaver i rettferdighet.

4 Da skal Judas og Jerusalems offergaver behage Herren, som i eldgamle dager, som i de tidligste år.

5 Jeg vil komme til dere og holde dom. Jeg skal være snar til å vitne mot trollmennene og ekteskapsbryterne og mot dem som sverger falskt, mot dem som holder tilbake dagarbeiderens lønn og undertrykker enken og den farløse, de som bøyer retten for den fremmede, og som ikke frykter meg, sier Herren, hærskares Gud.

6 Jeg, Herren, har ikke forandret meg, og dere, Jakobs barn, er ikke tilintetgjort.

Bær hele tienden inn i forrådshuset

⁷ Helt fra deres fedres dager har dere veket av fra mine lover og ikke holdt dem. Vend om til meg, så vil jeg vende meg til dere, sier Herren, hærskaernes Gud. Men dere sier: Hva skal vi vende om fra?

⁸ Skal et menneske rane fra Gud, siden dere raner fra meg? Men dere sier: Hva har vi røvet fra deg? - Tienden og de hellige gaver.

⁹ Forbannelsen har rammet dere, og fra meg røver dere, hele folket.

¹⁰ Bær hele tienden inn i forrådshuset, så det finnes mat i mitt hus. Prøv meg på denne måten, sier Herren, hærskaernes Gud, om jeg ikke vil åpne himmelens luker for dere og øse ut velsignelser over dere i rikelig mål!

¹¹ Jeg vil true eter-gresshoppen for deres skyld, så den ikke ødelegger markens grøde for dere. Og vintreet på marken skal ikke slå feil for dere, sier Herren, hærskaernes Gud.

¹² Da skal alle folkeslag prise dere lykkelige, for da skal deres land være et herlig land, sier Herren, hærskaernes Gud.

Herren vet alt, og på dommens dag vil han gjøre opp med alle

¹³ Deres ord har vært sterke mot meg, sier Herren. Men dere sier: Hva har vi sagt oss imellom?

¹⁴ Dere har sagt: Fåfengt er det å tjene Gud! Hva vinning har det gitt oss at vi har aktet på hans bud, at vi gikk i botsdrakt for Herrens, hærskaernes Guds skyld?

¹⁵ Nå vil vi prise de overmodige lykkelige! Ikke bare går det dem vel, disse som gjør det onde, men de frister Gud og slipper likevel fri.

¹⁶ Da talte de med hverandre, de som frykter Herren. Og Herren lyttet og hørte det. For hans åsyn ble det skrevet en minnebok for dem som frykter Herren og høyakter hans navn.

¹⁷ De skal være mine, sier Herren, hærskaernes Gud, min eiendom, den dagen jeg gjør mitt verk. Og jeg vil være mild mot dem, likesom en mann er mild mot sin sønn som tjener ham.

¹⁸ Da skal dere igjen se forskjell mellom den rettferdige og den ugudelige, mellom den som tjener Gud og den som ikke tjener ham.

Malakias 4

¹ For se, dagen kommer! Den brenner som en ovn. Da skal alle overmodige og hver den som gjør ondt, være som halm, og dagen som kommer skal sette dem i brann, sier Herren, hærskaernes Gud, så den ikke levner dem rot eller grein.

² Men for dere som frykter mitt navn, skal rettferdighetens sol gå opp med legedom under sine vinger. Og dere skal gå ut og springe som kalver når de slipper ut fra fjøset.

³ Da skal dere trække ned de ugudelige. De skal være som aske under fotsålene deres på den dagen jeg skaper, sier Herren, hærskaenes Gud.

Se, jeg sender profeten før Herrens dag kommer

⁴ Husk min tjeners, Mose lov, den jeg ga ham på Horeb for hele Israel, både lover og bud!

⁵ Se, jeg sender dere Elia, profeten, før Herrens dag kommer, den store og forferdelige.

⁶ Han skal vende fedrenes hjerte til barna, og barnas hjerte til deres fedre, så jeg ikke skal komme og slå landet med bann.

Nynorsk - All Bible

Matteus

Matteus 1

Jesu ættetavle

- ¹ Ættetavle for Jesus Messias, Davids sønn, Abrahams sønn:
- ² Abraham fikk sønnen Isak. Isak fikk Jakob. Jakob fikk Juda og hans brødre.
- ³ Juda fikk sønnene Peres og Serah med Tamar. Peres fikk Hesron. Hesron fikk Ram.
- ⁴ Ram fikk sønnen Aminadab. Aminadab fikk Nahson. Nahson fikk Salmon.
- ⁵ Salmon fikk sønnen Boas med Rahab. Boas fikk Obed med Rut. Obed fikk Isai.
- ⁶ Isai ble far til kong David. David fikk Salomo med Urias kone.
- ⁷ Salomo fikk sønnen Rehabeam. Rehabeam fikk Abia. Abia fikk Asa.
- ⁸ Asa fikk sønnen Josjafat. Josjafat fikk Joram. Joram fikk Ussia.
- ⁹ Ussia fikk sønnen Jotam. Jotam fikk Akas. Akas fikk Hiskia.
- ¹⁰ Hiskia fikk sønnen Manasse. Manasse fikk Amon. Amon fikk Josjia.
- ¹¹ Josjia fikk Jekonja og hans brødre på den tiden da folket ble bortført til Babylon.
- ¹² Etter bortførelsen til Babylon fikk Jekonja sønnen Sjealtiel. Sjealtiel fikk Serubabel.
- ¹³ Serubabel fikk sønnen Abiud. Abiud fikk Eljakim. Eljakim fikk Asor.
- ¹⁴ Asor fikk sønnen Sadok. Sadok fikk Akim. Akim fikk Eliud.
- ¹⁵ Eliud fikk sønnen Eleasar. Eleasar fikk Mattan. Mattan fikk Jakob.
- ¹⁶ Jakob ble far til Josef, Marias mann. Av henne ble Jesus født, han som kalles Messias.
- ¹⁷ Slik er det i alt fjorten slektledd fra Abraham til David, fjorten ledd fra David til bortførelsen til Babylon, og fjorten ledd fra bortførelsen til Babylon inntil Messias.

Jesus blir født

18 Med Jesu Kristi fødsel gikk det slik til: Hans mor, Maria, var forlovet med Josef. Men før de var kommet sammen, viste det seg at hun var med barn, ved Den Hellige Ånd.

19 Josef, hennes mann, var rettferdig, og ville ikke føre skam over henne. Han ville skille seg fra henne i stillhet.

20 Mens han nå tenkte på dette, se, da viste en Herrens engel seg for ham i en drøm og sa: Josef, Davids sønn! Frykt ikke for å ta Maria, din hustru, hjem til deg. For det som er unnfanget i henne, er av Den Hellige Ånd.

21 Hun skal føde en sønn, og du skal gi ham navnet Jesus, for han skal frelse sitt folk fra deres synder.

22 Alt dette skjedde for at det skulle bli oppfylt som Herren hadde sagt ved profeten:

23 Se, jomfruen skal bli med barn og føde en sønn, og de skal gi ham navnet Immanuel - det betyr: Med oss er Gud.

24 Da Josef var våknet av søvnen, gjorde han som Herrens engel hadde pålagt ham, og han førte sin hustru hjem til seg.

25 Men han levde ikke med henne før hun hadde født sin sønn. Og han ga ham navnet Jesus.

Matteus 2

Vismennene fra Østerland

1 Da Jesus var født i Betlehem i Judea, i kong Herodes'* dager, se, da kom noen vismenn fra Østerland til Jerusalem.

2 De sa: Hvor er den jødernes konge som er født nå? For vi så hans stjerne i Østen, og er kommet for å tilbe ham.

3 Da kong Herodes hørte det, ble han forferdet, og hele Jerusalem med ham.

4 Han samlet alle yppersteprestene og folkets skriftlærde og spurte dem ut om hvor Messias skulle bli født.

5 De sa til ham: I Betlehem i Judea, for så er skrevet ved profeten:

6 Du Betlehem i Juda land er slett ikke den ringeste blant fyrstene i Juda. For fra deg skal gå ut en høvding som skal være hyrde for mitt folk Israel.

7 Da kalte Herodes hemmelig vismennene til seg, og spurte dem nøye ut om tiden da stjernen hadde vist seg.

8 Så sendte han dem til Betlehem og sa: Gå av sted og spør nøye ut om barnet. Og når dere har funnet det, da meld fra til meg, for at også jeg kan komme og tilbe det.

⁹ Da de hadde hørt hva kongen sa, dro de av sted. Og se, stjernen som de hadde sett i Østen, gikk foran dem inntil den kom og ble stående over stedet der barnet var.

¹⁰ Og da de så stjernen, ble de over all måte glade.

¹¹ De gikk inn i huset, og fikk se barnet med Maria, dets mor, og de falt ned og tilba det. Så åpnet de skrinene sine og bar fram gaver til barnet: gull, røkelse og myrra.

¹² Men da de i en drøm ble varslet at de ikke skulle vende tilbake til Herodes, dro de en annen vei hjem til landet sitt.

Flukten til Egypt

¹³ Da de var dratt bort, se, da viser en Herrens engel seg for Josef i en drøm og sier: Stå opp, ta barnet og dets mor med deg og flykt til Egypt! Bli der til jeg sier fra til deg. For Herodes kommer til å lete etter barnet for å drepe det.

¹⁴ Han sto da opp, tok barnet og dets mor om natten, og dro av sted til Egypt.

¹⁵ Der ble han til Herodes var død, for at det skulle bli oppfylt som Herren hadde talt ved profeten: Fra Egypt kalte jeg min sønn.

Barnemordet i Betlehem

¹⁶ Da Herodes så at han var blitt narret av vismennene, ble han meget vred. Han sendte folk og lot drepe alle guttebarn i Betlehem og alle bygdene i omegnen, de som var to år eller yngre, i samsvar med det han hadde fått vite av vismennene om tiden.

¹⁷ Da ble det oppfylt som er talt ved profeten Jeremia, som sier:

¹⁸ En røst ble hørt i Rama, gråt og stor klage. Rakel gråt over sine barn og ville ikke la seg trøste, for de er ikke mer.

Fra Egypt tilbake til Israel

¹⁹ Men da Herodes var død, se, da viste en Herrens engel seg i en drøm for Josef i Egypt,

²⁰ og sa: Stå opp, ta med deg barnet og dets mor og dra til Israels land. For de som ville barnet til livs, er døde.

²¹ Og han sto opp, tok med seg barnet og dets mor, og kom til Israels land.

²² Men da han fikk høre at Arkelaus var blitt konge i Judea etter sin far Herodes, var han redd for å dra dit. Varslet av Gud i en drøm, dro han til områdene i Galilea.

²³ Da han kom dit, bosatte han seg i en by som heter Nasaret*, for at det skulle bli oppfylt som var talt ved profetene, at han skulle kalles en nasareer.

Matteus 3

Døperen Johannes' virksomhet

- 1** I de dager sto døperen Johannes fram og forkyste i Judeas ørken.
- 2** Han sa: Omvend dere, for himlenes rike er kommet nær!
- 3** Det er ham det er talt om av profeten Jesaja, som sier: Det er en røst av en som roper i ørkenen: Rydd Herrens vei, gjør hans stier rette!
- 4** Denne Johannes var kledd i en kappe av kamelhår og hadde et lærbelte om livet, og maten hans var gresshopper og vill honning.
- 5** Da dro folk fra Jerusalem og hele Judea og hele landet ved Jordan ut til ham
- 6** og ble døpt av ham i elven Jordan, idet de bekjente syndene sine.
- 7** Men da han fikk se mange fariseere og saddukeere komme til hans dåp, sa han til dem: Ormeyngel! Hvem lærte dere å flykte fra den kommende vrede?
- 8** Så bær da frukt som er omvendelsen verdig.
- 9** Og tro ikke at dere kan si ved dere selv: Vi har Abraham til far. For jeg sier dere: Gud kan reise opp barn for Abraham av disse steinene.
- 10** Øksen ligger allerede ved roten av trærne. Hvert tre som ikke bærer god frukt, blir hogd ned og kastet på ilden.
- 11** Jeg døper dere med vann til omvendelse. Men han som kommer etter meg, er sterkere enn jeg - jeg er ikke engang verdig til å bære skoene hans! Han skal døpe dere med Den Hellige Ånd og ild.
- 12** Han har sin kasteskovl i hånden og skal rense sin treskeplass. Hveten vil han samle i låven, men agnene skal han brenne opp med ild som ikke kan slukkes.

Jesus blir døpt

- 13** Da dro Jesus fra Galilea til Jordan og kom til Johannes for å bli døpt av ham.
- 14** Men Johannes nektet ham det, og sa: Jeg trenger å bli døpt av deg, og du kommer til meg!
- 15** Men Jesus svarte ham og sa: La det nå skje! For slik er det riktig av oss å fullføre all rettferdighet. Da lot han det skje.
- 16** Da Jesus var blitt døpt, steg han straks opp av vannet. Og se, himmelen åpnet seg for ham, og han så Guds Ånd stige ned som en due og komme over ham.
- 17** Og se, det lød en røst fra himmelen: Dette er min Sønn, den elskede! I ham har jeg velbehag.

Matteus 4

Jesus blir fristet

- 1** Da ble Jesus av Ånden ført ut i ørkenen for å fristes av djevelen.
- 2** Og da han hadde fastet i førti dager og førti netter, ble han til sist sulten.
- 3** Og fristeren kom til ham og sa: Er du Guds Sønn, så si at disse steinene skal bli til brød!
- 4** Men han svarte og sa: Det står skrevet: Mennesket lever ikke av brød alene, men av hvert ord som går ut av Guds munn.
- 5** Da tok djevelen ham med seg til den hellige by og stilte ham på templets øverste hjørne.
- 6** Og han sier til ham: Er du Guds Sønn, så kast deg ned! For det står skrevet: Han skal gi sine engler befaling om deg, og de skal bære deg på hendene, for at du ikke skal støte din fot mot noen stein.
- 7** Jesus sa til ham: Det står også skrevet: Du skal ikke friste Herren din Gud.
- 8** Igjen tok djevelen ham med opp på et meget høyt fjell, og viste ham alle verdens riker og deres herlighet.
- 9** Og han sa til ham: Alt dette vil jeg gi deg, dersom du vil falle ned og tilbe meg.
- 10** Da sa Jesus til ham: Bort fra meg, Satan! For det står skrevet: Herren din Gud skal du tilbe, og ham alene skal du tjene.
- 11** Da forlot djevelen ham, og se, engler kom og tjente ham.

Jesus begynner sin virksomhet

- 12** Da Jesus fikk høre at Johannes var blitt kastet i fengsel, dro han bort til Galilea.
- 13** Han forlot Nasaret og bosatte seg i Kapernaum, som ligger ved Galilea-sjøen, i Sebulons og Naftalis landområder,
- 14** for at det skulle bli oppfylt som er talt ved profeten Jesaja:
- 15** Sebulons land og Naftalis land ved veien mot sjøen, landet på andre siden av Jordan, hedningenes Galilea,
- 16** det folket som satt i mørke, har sett et stort lys, og for dem som satt i dødens land og skygge - for dem er et lys opprunnet.
- 17** Fra den tiden begynte Jesus å forkynne og si: Omvend dere, for himlenes rike er kommet nær!

Jesus kaller sine første disipler

18 Da han vandret langs Galilea-sjøen, fikk han se to brødre, Simon, som kalles Peter, og hans bror, Andreas. De var i ferd med å kaste not i sjøen, for de var fiskere.

19 Han sier til dem: Følg meg, så vil jeg gjøre dere til menneskefiskere.

20 De forlot da straks garna sine og fulgte ham.

21 På veien videre derfra fikk han se to andre brødre, Jakob, sønn av Sebedeus, og hans bror, Johannes. De satt i båten sammen med sin far Sebedeus, i ferd med å bøte garn, og han kalte dem.

22 Og de forlot straks båten og sin far og fulgte ham.

Jesus forkynner og helbreder

23 Jesus dro omkring i hele Galilea. Han lærte i deres synagoger, forkynte evangeliet om riket og helbredet alle slags sykdommer og plager blant folket.

24 Ryktet om ham kom ut over hele Syria. Og de førte til ham alle som hadde ondt og som led av forskjellige sykdommer og plager, både besatte, månesyke og lamme. Og han helbredet dem.

25 Og store folkemengder fulgte ham, fra Galilea, Dekapolis*, Jerusalem, Judea og bygdene på andre siden av Jordan.

Matteus 5

BERGPREKENEN

Saligprisningene

1 Da han så folket, gikk han opp i fjellet. Der satte han seg, og disiplene hans kom til ham.

2 Han tok til orde, lærte dem og sa:

3 Salige er de fattige i ånden, for himlenes rike er deres.

4 Salige er de som sørger, for de skal trøstes.

5 Salige er de nedbøyde, for de skal arve jorden.

6 Salige er de som hungrer og tørster etter rettferdigheten, for de skal mettes.

7 Salige er de barmhjertige, for de skal finne barmhjertighet.

8 Salige er de rene av hjertet, for de skal se Gud.

9 Salige er de som stifter fred, for de skal kalles Guds barn.

10 Salige er de som blir forfulgt for rettferdighets skyld, for himlenes rike er deres.

11 Ja, salige er dere når de spotter og forfølger dere og lyver allslags ondt på dere for min skyld.

12 Gled og fryd dere, for stor er den lønn dere har i himmelen. For slik forfulgte de profetene før dere.

Jordens salt og verdens lys

13 Dere er jordens salt! Men om saltet mister sin kraft, hva skal det da saltes med? Det duger ikke lenger til noe, uten til å kastes ut og tråkkes ned av menneskene.

14 Dere er verdens lys! En by som ligger på et fjell, kan ikke skjules.

15 Heller ikke tenner noen et lys og setter det under et kar, men i lysestaken. Da lyser det for alle som er i huset.

16 Slik skal dere la lyset deres skinne for menneskene, så de kan se de gode gjerningene dere gjør og prise deres Far i himmelen.

Jesus og loven

17 Dere må ikke tro at jeg er kommet for å oppheve loven eller profetene! Jeg er ikke kommet for å oppheve, men for å oppfylle.

18 For sannelig sier jeg dere: Før himmel og jord forgår, skal ikke den minste bokstav eller en eneste tøddel i loven forgå, før det er skjedd alt sammen.

19 Den som da bryter et eneste av disse minste budene, og lærer menneskene dette, han skal kalles den minste i himlenes rike. Men den som holder dem og lærer andre dem, han skal kalles stor i himlenes rike.

20 For jeg sier dere: Hvis ikke deres rettferdighet overgår de skriftlærdes og fariseernes, kommer dere aldri inn i himlenes rike.

Drap og vrede

21 Dere har hørt det er sagt til de gamle: Du skal ikke slå i hjel, men den som slår i hjel, skal være skyldig for domstolen.

22 Men jeg sier dere: Den som uten grunn harmes på sin bror, skal være skyldig for domstolen. Og den som sier til sin bror: Raka! skal være skyldig for Rådet. Og den som sier: Du dåre! skal være skyldig til helvetes ild.

23 Om du da bærer fram ditt offer til alteret, og der kommer til å tenke på at din bror har grunn til å klage på deg,

24 da la ditt offer ligge der foran alteret, og gå først bort og forlik deg med din bror. Kom så og bær fram ditt offer!

25 Skynd deg å være føyeelig overfor din motstander mens du ennå er med ham på veien! Ellers vil motstanderen overgi deg til dommeren, og dommeren overgi deg til vakten, og du bli kastet i fengsel.

26 Sannelig sier jeg deg: Du slipper ikke ut derfra før du har betalt til siste øre!

Hor og skilsmisse

27 Dere har hørt det er sagt: Du skal ikke bryte ekteskapet!

28 Men jeg sier dere: Hver den som ser på en kvinne for å begjære henne, har allerede brutt ekteskapet med henne i sitt hjerte.

29 Om ditt høyre øye frister deg til fall, da riv det ut og kast det fra deg! For det er bedre for deg at du mister ett av dine lemmer enn at hele ditt legeme blir kastet i helvete.

30 Og om din høyre hånd frister deg til fall, da hogg den av og kast den fra deg! For det er bedre for deg å miste ett av dine lemmer, enn at hele ditt legeme kommer i helvete.

31 Det er sagt: Den som skiller seg fra sin hustru, skal gi henne skilsmissebrev.

32 Men jeg sier dere: Hver den som skiller seg fra sin hustru av noen annen grunn enn hor, er årsak til at hun bryter ekteskapet. Og den som gifter seg med en fraskilt kvinne, bryter ekteskapet.

Ed og sannhet

33 Likeså har dere hørt det er sagt til de gamle: Du skal ikke sverge falsk ed, men holde for Herren dine eder.

34 Men jeg sier dere: Dere skal i det hele ikke sverge, verken ved himmelen, for den er Guds trone,

35 eller ved jorden, for den er hans fotskammel, eller ved Jerusalem - for det er den store konges by.

36 Heller ikke skal du sverge ved hodet ditt, for du kan ikke gjøre et eneste hår hvitt eller sort.

37 La deres tale være ja, ja - nei, nei! Det som er mer enn dette, er av det onde.

Om gjengjeldelse

38 Dere har hørt det er sagt: Øye for øye, og tann for tann!

39 Men jeg sier dere: Sett dere ikke imot den som gjør det onde mot dere. Om noen slår deg på høyre kinn, så vend også det andre til.

40 Vil noen føre sak mot deg for å ta din kappe, så la ham også få ytterplagget!

41 Og om noen tvinger deg til å følge ham én mil, da gå to med ham!

42 Gi til den som ber deg, og vend deg ikke bort fra den som vil låne av deg.

Kjærlighet til fiender

43 Dere har hørt det er sagt: Du skal elske din neste og hate din fiende!

⁴⁴ Men jeg sier dere: Elsk deres fiender, velsign dem som forbanner dere, gjør vel imot dem som hater dere, og be for dem som forfølger dere,

⁴⁵ for at dere kan være barn av deres Far i himmelen. For han lar sin sol gå opp over onde og gode, og lar det regne over rettferdige og urettferdige.

⁴⁶ Om dere nå elsker dem som elsker dere, hva lønn har dere da? Gjør ikke også tollerne det samme?

⁴⁷ Og om dere hilser bare på deres brødre, hva stort gjør dere da? Gjør ikke også tollerne det samme?

⁴⁸ Vær da fullkomne, likesom deres himmelske Far er fullkommen.

Matteus 6

Almisser

¹ Ta dere i vare så dere ikke gir deres almisser for øynene på folk, for å bli sett av dem. Da har dere ingen lønn hos deres Far i himmelen.

² Når du gir almisser, skal du ikke gjøre det kjent med basun, slik hyklerne gjør i synagogene og på gatene, for å bli æret av mennesker. Sannelig sier jeg dere: De har alt fått sin lønn!

³ Men når du gir almisser, da la ikke din venstre hånd vite hva den høyre gjør,

⁴ slik at din gave kan være i det skjulte. Og din Far, som ser i det skjulte, skal lønne deg i det åpenbare.

Bønn og faste - Fadervår

⁵ Og når dere ber, da vær ikke som hyklerne. De vil gjerne stå i synagogene og på gatehjørnene og be, for å vise seg for folk. Sannelig sier jeg dere: De har alt fått sin lønn!

⁶ Men du, når du ber, da gå inn i lønnkammeret ditt og lukk din dør, og be til din Far som er i lønndom. Og din Far, som ser i det skjulte, skal lønne deg i det åpenbare.

⁷ Når dere ber, skal dere ikke ramse opp mange ord likesom hedningene, for de tror at de blir bønnehørt når de bruker mange ord.

⁸ Vær ikke som dem! For deres Far vet hva dere trenger til før dere ber ham.

⁹ Slik skal dere da be: Fader vår, du som er i himmelen! Helliget vorde ditt navn.

¹⁰ Komme ditt rike. Skje din vilje, som i himmelen, så òg på jorden.

¹¹ Gi oss i dag vårt daglige brød.

¹² Og forlat oss vår skyld, som vi òg forlater våre skyldnere.

13 Og led oss ikke inn i fristelse, men fri oss fra det onde. For ditt er riket og makten og æren i evighet. Amen.

14 For dersom dere tilgir menneskene deres overtredelser, da skal også deres himmelske Far tilgi dere.

15 Men om dere ikke tilgir menneskene deres overtredelser, da skal heller ikke deres Far tilgi det dere har forbrutt.

16 Når dere faster, skal dere ikke gå med mørkt ansikt, slik hyklerne gjør. De gjør ansiktet sitt ukjennelig for å vise folk at de faster. Sannelig sier jeg dere: De har alt fått sin lønn.

17 Men du, når du faster, da salv ditt hode og vask ditt ansikt,

18 så ikke menneskene ser at du faster, men bare din Far som er i det skjulte. Og din Far, som ser i det skjulte, skal lønne deg.

De sanne verdier

19 Samle dere ikke skatter på jorden, hvor møll og rust tærer, og hvor tyver bryter inn og stjeler.

20 Men samle dere skatter i himmelen, der verken møll eller rust tærer, og tyver ikke bryter inn og stjeler.

21 For hvor din skatt er, der vil også hjertet ditt være.

Legemets lys

22 Øyet er legemets lys. Er ditt øye friskt, da vil hele ditt legeme være opplyst.

23 Men om ditt øye er sykt, da blir hele legemet mørkt. Er nå selve lyset i deg mørke, hvor dypt blir da mørket!

Gud og Mammon

24 Ingen kan tjene to herrer. For enten vil han hate den ene og elske den andre, eller han vil holde seg til den ene og forakte den andre. Dere kan ikke tjene både Gud og mammon*.

25 Derfor sier jeg dere: Vær ikke bekymret for livet, hva dere skal ete og hva dere skal drikke, heller ikke for legemet, hva dere skal kle dere med. Er ikke livet mer enn maten, og legemet mer enn klærne?

26 Se på fuglene under himmelen! Ikke sår de, ikke høster de, ikke samler de i hus, men deres* Far i himmelen gir dem føde. Er ikke dere langt mer verd enn de?

27 Hvem av dere kan vel med all sin bekymring legge en eneste alen til sin livslengde?

28 Og hvorfor er dere bekymret for klærne? Legg merke til liljene på marken, hvordan de vokser! De strever ikke og spinner ikke!

²⁹ Men jeg sier dere: Selv ikke Salomo i all sin prakt var kledd som en av dem.

³⁰ Men kler Gud slik gresset på marken, det som står i dag og i morgen kastes i ovnen, skal han da ikke mye mer kle dere - dere lite troende?

³¹ Vær derfor ikke bekymret og si: Hva skal vi ete? eller: Hva skal vi drikke? eller: Hva skal vi kle oss med?

³² For alt slikt søker hedningene etter. Men deres* himmelske Far vet at dere trenger alt dette.

³³ Søk da først Guds rike og hans rettferdighet, så skal dere få alt dette i tillegg!

³⁴ Vær da ikke bekymret for morgendagen. For morgendagen skal bekymre seg for seg selv. Hver dag har nok med sin egen plage.

Matteus 7

Om å dømme andre

¹ Døm ikke, for at dere ikke skal bli dømt!

² For med den dommen som dere dømmer, skal dere selv dømmes, og med det målet dere måler, skal dere selv bli tilmålt.

³ Hvorfor ser du flisen i din brors øye, men bjelken i ditt eget øye blir du ikke var?

⁴ Eller hvordan kan du si til din bror: La meg trekke flisen ut av øyet ditt! og se, det er en bjelke i ditt eget øye?

⁵ Du hykler! Dra først bjelken ut av ditt eget øye! Så kan du se å dra flisen ut av din brors øye.

⁶ Gi ikke hundene det hellige, og kast ikke deres perler for svin. De vil bare trække dem ned med føttene sine, og snu seg mot dere og rive dere i stykker.

Oppmuntring til å be

⁷ Be, så skal dere få. Let, så skal dere finne. Bank på, så skal det bli lukket opp for dere.

⁸ For hver den som ber, han får, den som leter, han finner, og den som banker på, skal det bli lukket opp for.

⁹ Eller er det vel et menneske iblant dere som vil gi sønnen sin en stein når han ber om brød,

¹⁰ eller gi ham en orm når han ber om en fisk?

¹¹ Når da dere, som er onde, vet å gi deres barn gode gaver, hvor mye mer skal da deres Far i himmelen gi gode gaver til dem som ber ham!

12 Derfor, alt dere vil at menneskene skal gjøre mot dere, gjør det også mot dem! For dette er loven og profetene.

Den trange porten

13 Gå inn gjennom den trange porten! For vid er den porten, og bred er den veien som fører til fortapelsen, og mange er de som går inn gjennom den.

14 For trang er den porten, og smal er den veien som fører til livet, og få er de som finner den.

Falske profeter, dårlig frukt

15 Vokt dere for de falske profetene! De kommer til dere i fåreham, men innvendig er de glupende ulver.

16 På fruktene skal dere kjenne dem. Sanker en vel druer av tornebusker, eller fiken av tistler?

17 Slik bærer hvert godt tre god frukt, men et dårlig tre bærer dårlig frukt.

18 Et godt tre kan ikke bære dårlig frukt, heller ikke kan et dårlig tre bære god frukt.

19 Hvert tre som ikke bærer god frukt, blir hogd ned og kastet på ilden.

20 Derfor skal dere kjenne dem på deres frukter.

21 Ikke enhver som sier til meg: Herre, Herre! skal komme inn i himlenes rike, men den som gjør min himmelske Fars vilje.

22 Mange skal si til meg på den dagen: Herre, Herre! har vi ikke profetert i ditt navn, drevet ut onde ånder i ditt navn og gjort mange kraftige gjerninger i ditt navn?

23 Men da skal jeg åpent si til dem: Jeg har aldri kjent dere. Vik bort fra meg, dere som gjorde mot loven!

Fjellgrunn eller sandgrunn

24 Derfor - hver den som hører disse mine ord og gjør etter dem, han blir lik en forstandig mann som bygde huset sitt på fjellgrunn.

25 Og regnet skylte ned, og flommen kom, og vindene blåste og kastet seg mot dette huset. Men det falt ikke, for det var grunnlagt på fjell.

26 Men den som hører disse mine ord og ikke gjør etter dem, han blir lik en uforstandig mann, som bygde huset sitt på sand.

27 Og regnet skylte ned og flommen kom, og vindene blåste og kastet seg mot dette huset. Og det falt, og fallet var stort.

28 Og det skjedde da Jesus hadde endt denne talen, da var folket slått med undring over hans lære.

²⁹ For han lærte dem som en som hadde myndighet, og ikke som deres skriftlærde.

Matteus 8

Jesus helbreder en spedalsk

¹ Da han gikk ned fra fjellet, fulgte mye folk ham.

² Og se, en spedalsk kom og falt ned for ham og sa: Herre! om du vil, så kan du gjøre meg ren.

³ Jesus rakte ut hånden, rørte ved ham og sa: Jeg vil, bli ren! Og straks ble mannen rensset for sin spedalskhets.

⁴ Og Jesus sa til ham: Se til at du ikke forteller det til noen, men gå og vis deg for presten, og bær fram det offeret som Moses har påbudt, til et vitnesbyrd for dem.

Den romerske høvedsmannen og hans tro

⁵ Da han gikk inn i Kapernaum, kom en høvedsmann til ham, ba ham

⁶ og sa: Herre, tjeneren min ligger verkbrudde hjemme og har store smerter.

⁷ Jesus sier til ham: Jeg skal komme og helbrede ham.

⁸ Men høvedsmannen svarte og sa: Herre, jeg er ikke verdig til at du går inn under mitt tak. Men si bare et ord, så blir gutten frisk.

⁹ For jeg er selv en mann som står under overordnede, og jeg har soldater under meg. Sier jeg til en av dem: Gå! så går han, og til en annen: Kom! så kommer han, og til min tjener: Gjør dette! så gjør han det.

¹⁰ Da Jesus hørte dette, undret han seg og sa til dem som fulgte ham: Sannelig sier jeg dere: Ikke hos noen i Israel har jeg funnet så stor tro!

¹¹ Men det sier jeg dere: Mange skal komme fra øst og vest og sitte til bords med Abraham, Isak og Jakob i himlenes rike,

¹² men rikets barn skal kastes ut i mørket utenfor. Der skal de gråte og skjære tenner.

¹³ Og Jesus sa til høvedsmannen: Gå hjem, det skal skje deg som du har trodd! Og tjeneren ble helbredet i samme stund.

Jesus helbreder Peters svigermor

¹⁴ Da Jesus kom inn i Peters hus, så han at hans svigermor lå til sengs og hadde feber.

¹⁵ Han rørte ved hennes hånd. Da forlot feberen henne, og hun sto opp og tjente ham.

16 Da det var blitt kveld, brakte de til ham mange som var besatt av onde ånder, og han drev åndene ut med et ord. Og alle som var syke, helbredet han,

17 for at det skulle bli oppfylt som er talt ved profeten Jesaja, som sier: Han tok på seg våre plager og bar våre sykdommer.

Å følge etter Jesus

18 Da Jesus så mye folk omkring seg, bød han disiplene å fare med ham over til den andre siden av sjøen.

19 Da kom en skriftlærd til ham og sa: Mester, jeg vil følge deg hvor du så går!

20 Jesus sier til ham: Revene har huler, og himmelens fugler har reder, men Menneskesønnen har ikke det han kan helle sitt hode til.

21 Men en annen, en av disiplene hans, sa til ham: Herre, la meg først få gå bort og begrave min far.

22 Men Jesus sa til ham: Følg du meg, og la de døde begrave sine døde.

Jesus stiller stormen

23 Så gikk han i båten, og disiplene fulgte ham.

24 Og se, det blåste opp en kraftig storm på sjøen, så båten ble skjult av bølgene. Men han sov.

25 Da gikk disiplene bort til ham og vekket ham og sa: Herre, frels oss! Vi går under!

26 Han svarte: Hvorfor er dere så redde, dere lite troende? Så reiste han seg og truet vindene og sjøen, og det ble blikkstilte.

27 Mennene undret seg og sa: Hva er dette for en, siden både vinden og sjøen adlyder ham?

To besatte menn

28 Da han var kommet over til den andre siden, til Gadarener-landet*, kom to besatte mot ham fra gravene. De var meget ville, så ingen kunne komme forbi på den veien.

29 Og se, de skrek ut: Hva har vi med deg å gjøre, du Guds Sønn? Er du kommet hit for å pine oss før tiden?

30 Nå gikk det en stor svineflokk og beitet et godt stykke fra dem.

31 Og de onde åndene bønnfalt ham og sa: Dersom du driver oss ut, så send oss inn i svineflokken!

32 Han sa til dem: Gå! Og de for ut av mennene og inn i svinene. Og se, hele flokken satte utfor stupet og ned i sjøen, og de omkom i vannet.

33 Men gjeterne tok flukten og dro inn til byen. Der fortalte de alt sammen, og hva som var hendt med de besatte.

34 Og se, hele byen kom ut for å møte Jesus, og da de så ham, bønnfalt de ham om å dra bort fra bygdene deres.

Matteus 9

Jesus helbreder en lam mann

1 Han gikk da om bord i båten og satte over sjøen og kom til sin egen by*.

2 Og se, de bar til ham en mann som var lam og lå på en bære. Da Jesus så deres tro, sa han til den lamme: Vær frimodig, sønn! Dine synder er deg forlatt!

3 Og se, noen av de skriftlærde sa ved seg selv: Denne spotter Gud!

4 Men Jesus så hva de tenkte, og sa: Hvorfor har dere onde tanker i hjertet?

5 Hva er lettest, å si: Dine synder er deg forlatt - eller å si: Stå opp og gå?

6 Men for at dere skal vite at Menneskesønnen har makt på jorden til å forlate synder - og nå taler han til den lamme: Stå opp, ta sengen din og gå hjem til ditt hus.

7 Og han reiste seg opp og gikk hjem til sitt hus.

8 Men da folket så det, ble de grepet av frykt, og de priste Gud som hadde gitt mennesker så stor en makt.

Jesus kaller Matteus

9 Da Jesus gikk videre derfra, så han en mann ved navn Matteus sitte på tollboden. Han sa til ham: Følg meg! Og han sto opp og fulgte ham.

10 Og det skjedde ved måltidet i hans hus, se, da kom mange tollere og syndere og spiste sammen med Jesus og disiplene hans.

11 Da fariseerne så det, sa de til disiplene hans: Hvorfor eter deres mester sammen med tollere og syndere?

12 Men da Jesus hørte det, sa han: Det er ikke de friske som trenger lege, men de som har ondt.

13 Gå bort og lær hva dette betyr: Barmhjertighet er det jeg vil ha, ikke offer! Jeg er ikke kommet for å kalle rettferdige, men for å kalle syndere.

Spørsmål om faste

14 Da kom Johannes' disipler til ham og sa: Hvorfor faster vi og fariseerne så mye, men disiplene dine faster ikke?

15 Og Jesus sa til dem: Kan vel brudesvennene sørge så lenge brudgommen er hos dem? Men de dager skal komme da brudgommen blir tatt fra dem, og da skal de faste.

16 Ingen setter en lapp av ukrympet tøy på et gammelt klesplagg, for da river en slik lapp med seg mer av plagget, og riften blir verre.

17 Heller ikke fyller en ny vin i gamle skinnsekker, for da vil sekkene revne, så vinen spilles, og sekkene blir ødelagt. Nei, ny vin fyller en i nye skinnsekker, da blir begge deler bevart.

Jairus' datter og kvinnen som rører ved Jesu klær

18 Mens han talte dette til dem, se, da kom en synagogeforstander og falt ned for ham og sa: Min datter er nettopp død, men kom og legg din hånd på henne, så vil hun leve.

19 Jesus sto opp og fulgte ham, og disiplene gikk med.

20 Og se, en kvinne som hadde lidd av blødninger i tolv år, kom bakfra og rørte ved minnedusken på kappen hans.

21 For hun sa ved seg selv: Om jeg bare får røre ved kappen hans, så blir jeg helbredet.

22 Men Jesus vendte seg om, og da han så henne, sa han: Vær frimodig, datter! Din tro har frelst deg. Og kvinnen ble frisk fra samme stund.

23 Og da Jesus kom til synagogeforstanderens hus og så fløytespillerne og den larmende hopen, sa han:

24 Gå bort! Piken er ikke død, hun sover. Men de bare lo av ham.

25 Men da folkehopen var drevet ut, gikk han inn og tok piken ved hånden, og hun reiste seg opp.

26 Og ryktet om dette spredte seg over hele landet der omkring.

To blinde og en besatt

27 Da Jesus gikk videre derfra, fulgte to blinde menn etter ham og ropte: Miskunn deg over oss, du Davids sønn!

28 Etter at han var kommet i hus, gikk de blinde inn til ham. Og han spurte dem: Tror dere at jeg kan gjøre dette? De svarer: Ja, Herre!

29 Da rørte han ved øynene deres og sa: Det skje dere etter deres tro!

30 Og øynene deres ble åpnet. Jesus talte strengt til dem og sa: Se til at ingen får vite dette.

31 Men de gikk ut og spredte ryktet om ham over hele landet der omkring.

32 Da disse var gått ut, se, da førte de til ham en stum mann som var besatt.

33 Og da den onde ånden var drevet ut, talte den stumme. Og folket undret seg og sa: Aldri har slikt vært sett i Israel.

34 Men fariseerne sa: Det er ved de onde ånders fyrste han driver de onde ånder ut.

Høsten er stor, men arbeiderne få

35 Og Jesus dro omkring i alle byene og landsbyene. Han lærte i synagogene deres og forkynte evangeliet om riket, og han helbredet all sykdom og alle plager.

36 Da han så folket, fikk han inderlig medynk med dem, for de var herjet og forkomne som får uten hyrde.

37 Da sa han til disiplene sine: Høsten er stor, men arbeiderne få.

38 Be derfor høstens herre at han vil drive arbeidere ut til sin høst!

Matteus 10

De tolv apostlene

1 Og han kalte til seg sine tolv disipler og ga dem makt over urene ånder, så de kunne drive dem ut, og til å helbrede alle slags sykdommer og plager.

2 Dette er de tolv apostlenes navn: Først Simon, han som kalles Peter, og hans bror Andreas. Jakob, sønn av Sebedeus, og hans bror Johannes.

3 Filip og Bartolomeus. Tomas og Matteus, tolleren. Jakob, sønn av Alfeus, og Lebbeus med tilnavnet Taddeus.

4 Simon Kananeus* og Judas Iskariot, han som forrødte ham.

Jesus sender ut de tolv

5 Disse tolv sendte Jesus ut og bød dem: Gå ikke på veien til hedningene, og gå ikke inn i noen av samaritanernes byer,

6 men gå heller til de tapte får av Israels hus!

7 Når dere går av sted, så forkynn: Himlenes rike er kommet nær!

8 Helbred syke, vekk opp døde, rens spedalske, driv ut onde ånder! For intet har dere fått det, for intet skal dere gi det.

9 Skaff dere ikke gull, sølv eller kobber til å ha i beltet.

10 Ta ikke sekk med på reisen, ikke to kapper, ikke sko eller stav. For arbeideren er sin føde verd.

11 Når dere kommer inn i en by eller landsby, så spør etter hvem som der er verdig. Der skal dere bli til dere drar bort.

12 Når dere kommer inn i et hus, så hils det med fred.

13 Om da huset er det verd, skal deres fred komme over det. Men om det ikke er det verd, da skal freden vende tilbake til dere selv.

14 Og er det noen som ikke tar imot dere og ikke hører deres ord, da gå ut av det huset eller den byen og rist støvet av føttene!

15 Sannelig sier jeg dere: Sodomas og Gomorras land skal få det tåleligere på dommens dag enn den byen!

Forfølgelser kommer, men frykt ikke

16 Se, jeg sender dere som får blant ulver. Vær da kloke som slanger og enfoldige som duer.

17 Men ta dere i vare for menneskene! For de skal overgi dere til domstolene og hudstryke dere i sine synagoger.

18 Og dere skal føres fram for landshøvdinge og konger for min skyld, til vitnesbyrd for dem og for hedningene.

19 Men når de overgir dere, vær da ikke bekymret for hvordan dere skal tale eller hva dere skal si. For det skal bli gitt dere i samme stund hva dere skal si.

20 For det er ikke dere som taler, men deres Fars Ånd taler i dere.

21 Bror skal overgi bror til døden, og en far sitt barn. Og barn skal reise seg mot foreldre og volde deres død.

22 Og dere skal bli hatet av alle for mitt navns skyld. Men den som holder ut til enden, han skal bli frelst.

23 Når de forfølger dere i én by, så flykt til en annen. For sannelig sier jeg dere: Dere skal ikke bli ferdig med byene i Israel før Menneskesønnen kommer!

24 En disippel står ikke over sin mester, heller ikke står en tjener over sin herre.

25 Det er nok for disippelen at han blir som sin mester, og for tjeneren å bli som sin herre. Har de kalt husherren Be'elsebul, hvor mye mer da hans husfolk!

26 Frykt da ikke for dem! For ingen ting er tildekket som ikke skal bli åpenbart, og ikke noe er skjult som ikke skal bli kjent.

27 Det jeg sier dere i mørket, tal det i lyset! Det som dere får hvisket i øret, forkynn det fra hustakene!

28 Frykt ikke for dem som dreper legemet, men ikke kan drepe sjelen. Frykt heller for ham som kan ødelegge både sjel og legeme i helvete!

29 Selges ikke to spurver for en skilling? Men uten deres Far faller ikke én av dem til jorden.

30 Men endog hårene dere har på hodet, er talt alle sammen.

31 Frykt derfor ikke! Dere er mer verd enn mange spurver.

Bekjenn Jesus for menneskene

32 Derfor, hver den som bekjenner meg for menneskene, ham skal også jeg kjennes ved for min Far i himmelen.

33 Men den som fornekte meg for menneskene, ham skal også jeg fornekte for min Far i himmelen.

Jesus er kommet for å sette skille

34 Dere må ikke tenke at jeg er kommet for å bringe fred på jorden. Jeg er ikke kommet for å bringe fred, men sverd.

35 Jeg er kommet for å sette skille mellom en mann og hans far, mellom en datter og hennes mor, mellom en svigerdatter og hennes svigermor,

36 og en manns husfolk skal bli hans fiender.

37 Den som elsker far eller mor mer enn meg, er meg ikke verd. Den som elsker sønn eller datter mer enn meg, er meg ikke verd.

38 Og den som ikke tar sitt kors og følger etter meg, er meg ikke verd.

39 Den som finner sitt liv, skal miste det. Men den som mister sitt liv for min skyld, skal finne det.

Den som tar imot dere, tar imot meg

40 Den som tar imot dere, tar imot meg. Og den som tar imot meg, tar imot ham som har sendt meg.

41 Den som tar imot en profet fordi han er profet, skal få en profets lønn. Og den som tar imot en rettferdig fordi han er rettferdig, skal få en rettferdig manns lønn.

42 Og den som gir én av disse små om så bare et beger kaldt vann fordi han er en disippel, sannelig sier jeg dere: Han skal ikke miste sin lønn!

Matteus 11

Jesus vitner om seg selv for døperens disipler

1 Og det skjedde da Jesus var ferdig med å gi sine tolv disipler disse forskriftene, da dro han derfra for å lære og forkynne i byene deres.

2 Da nå Johannes i fengselet fikk høre om Messias' gjerninger, sendte han bud med disiplene sine og spurte ham:

3 Er du den som skal komme, eller skal vi vente en annen?

4 Og Jesus svarte og sa til dem: Gå og fortell Johannes hva dere hører og ser:

⁵ Blinde ser og lamme går omkring, spedalske blir rensset og døve hører, døde står opp, og evangeliet forkynnes for fattige.

⁶ Og salig er den som ikke tar anstøt av meg.

Jesus vitner om døperen Johannes

⁷ Da disse var gått bort, begynte Jesus å tale til folket om Johannes: Hva gikk dere ut i ørkenen for å se? - et siv som svaier i vinden?

⁸ Eller hva gikk dere ut for å se? - en mann kledd i fine klær? Se, de som bærer fine klær, er i kongenes hus.

⁹ Men hva gikk dere da ut for å se? - en profet? Ja, jeg sier dere: endog mer enn en profet.

¹⁰ Det er om ham dette er skrevet: Se, jeg sender min budbærer foran deg, han skal rydde din vei for deg.

¹¹ Sannelig sier jeg dere: Noen større enn døperen Johannes er ikke reist opp blant dem som er født av kvinner. Men den minste i himlenes rike er større enn han.

¹² Men fra døperen Johannes' dager til nå trenger de seg inn i himlenes rike med makt, og de som trenger seg inn, river det til seg.

¹³ For alle profetene og loven, like til Johannes, profeterte.

¹⁴ Og om dere vil ta imot det: Han er den Elia som skal komme.

¹⁵ Den som har ører, han høre!

Jesus refser folkets vantro

¹⁶ Men hvem skal jeg ligne denne slekt med? Den ligner små barn som sitter på torgene og roper til sine lekekamerater:

¹⁷ Vi spilte på fløyte for dere, men dere ville ikke danse. Vi sang klagesanger, men dere ville ikke gråte!

¹⁸ For Johannes kom, han verken åt eller drakk, og de sier: Han er besatt av en ond ånd!

¹⁹ Menneskesønnen kom, han eter og drikker, og de sier: Se, for en storeter og vindrikker, tolleres og synderes venn! Men visdommen er rettferdiggjort av sine barn.

²⁰ Så begynte han å refse de byene hvor de fleste av hans kraftige gjerninger var gjort, fordi de ikke hadde omvendt seg.

²¹ Ve deg, Korasin! Ve deg, Betsaida! Dersom de mektige gjerningene som er gjort i dere, var blitt gjort i Tyrus og Sidon, da hadde de for lenge siden omvendt seg og kledd seg i sekk og aske.

22 Det sier jeg dere: Tyrus og Sidon skal få det tåleligere enn dere på dommens dag!

23 Og du Kapernaum, som er blitt opphøyet like til himmelen! Like til dødsriket skal du bli nedstøtt. For dersom de kraftige gjerningene som er gjort i deg, var gjort i Sodoma, da var den blitt stående til denne dag.

24 Det sier jeg dere: Sodomas land skal få det tåleligere enn du på dommens dag.

Jesus innbyr alle som har tunge byrder

25 På den tiden tok Jesus til orde og sa: Jeg priser deg, Far, himmelens og jordens herre, fordi du har skjult dette for vise og forstandige, men åpenbart det for umyndige.

26 Ja, Far, for slik skjedde det som var deg til behag.

27 Alt er overgitt til meg av min Far. Og ingen kjenner Sønnen uten Faderen, heller ikke kjenner noen Faderen uten Sønnen, og den som Sønnen vil åpenbare det for.

28 Kom til meg, alle som strever og har tungt å bære, og jeg vil gi dere hvile!

29 Ta mitt åk på dere og lær av meg, for jeg er nedbøyd og ydmyk av hjertet. Så skal dere finne hvile for deres sjeler.

30 For mitt åk er gagnlig, og min byrde er lett.

Matteus 12

Jesus og sabbaten

1 På den tiden gikk Jesus gjennom kornåkrene på en sabbat. Disiplene hans var sultne, og begynte å plukke aks og ete.

2 Men da fariseerne så det, sa de til ham: Se, disiplene dine gjør noe som det ikke er tillatt å gjøre på sabbaten.

3 Men han svarte: Har dere ikke lest hva David gjorde, da han var sulten, både han og de som var med ham,

4 hvordan han gikk inn i Guds hus og åt skuebrødene, som verken han selv eller de som var med ham, hadde lov til å ete, men bare prestene?

5 Eller har dere ikke lest i loven at prestene på sabbaten vanhelliger sabbaten i templet, og likevel er de uten skyld?

6 Jeg sier dere: Her er det som er større enn templet!

7 Hadde dere visst hva dette betyr: Jeg har behag i barmhjertighet, ikke i offer, så hadde dere ikke fordømt de uskyldige.

8 For Menneskesønnen er herre over sabbaten.

Mannen med en vissens hånd

- 9** Så gikk han videre og kom til synagogen deres.
- 10** Og se, der var en mann som hadde en vissens hånd. Og de spurte ham: Er det tillatt å helbrede på sabbaten? Det var for å få noe å anklage ham for.
- 11** Men han sa til dem: Hvem blant dere som har en sau, ville vel ikke gripe fatt i den og dra den opp, dersom den falt ned i en grøft på en sabbat?
- 12** Hvor mye mer verd er ikke et menneske enn en sau! Så er det da tillatt å gjøre godt på sabbaten.
- 13** Så sier han til mannen: Rekk hånden ut! Og han rakte den ut, og hånden ble frisk igjen som den andre.
- 14** Men fariseerne gikk ut og la planer mot ham om å få ryddet ham av veien.

Herrens utvalgte tjener

- 15** Men da Jesus fikk vite det, dro han bort derfra. Mange fulgte ham, og han helbredet dem alle.
- 16** Og han påla dem strengt at de ikke skulle gjøre ham kjent,
- 17** for at det skulle bli oppfylt som er talt ved profeten Jesaja, som sier:
- 18** Se, min tjener som jeg har utvalgt, ham som jeg elsker, som min sjel har behag i; jeg vil legge min Ånd på ham, og han skal forkynne rett for hedningefolkene.
- 19** Han skal ikke trette og ikke rope. Heller ikke skal noen høre hans røst på gatene.
- 20** Han skal ikke knuse et knekket siv, og ikke slokke en rykende veke, inntil han har ført retten fram til seier.
- 21** Og til hans navn skal hedningefolkene sette sitt håp.

Jesus og Be'elsebul

- 22** Deretter førte de til ham en besatt som var blind og stum. Jesus helbredet ham, slik at den stumme kunne både tale og se.
- 23** Hele folkemengden ble slått av undring og sa: Han skulle vel ikke være Davids-sønnen?
- 24** Men da fariseerne hørte det, sa de: Det er bare ved Be'elsebul, de onde ånders fyrste, at han driver de onde åndene ut.
- 25** Men Jesus visste hva de tenkte, og sa til dem: Hvert rike som ligger i strid med seg selv, blir lagt øde, og ingen by og ikke noe hjem som ligger i strid med seg selv, vil bli stående.

26 Dersom nå Satan driver Satan ut, da er han kommet i strid med seg selv. Hvordan kan da riket hans bli stående?

27 Og dersom det nå er ved Be'elsebuls hjelp jeg driver de onde åndene ut, ved hvem er det da deres egne sønner driver dem ut? Derfor skal de dømmes dere.

28 Men er det ved Guds Ånd jeg driver ut de onde åndene, da er jo Guds rike kommet til dere.

29 Eller hvordan kan noen gå inn i den sterkes hus og røve eiendelene hans, om han ikke først har bundet den sterke? Da først kan han plyndre huset hans.

30 Den som ikke er med meg, er mot meg, og den som ikke samler med meg, han sprer.

31 Derfor sier jeg dere: All synd og spott skal menneskene få forlatelse for, men spott mot Ånden skal ikke bli forlatt.

32 Den som taler et ord mot Menneskesønnen, skal få forlatelse. Men den som taler mot Den Hellige Ånd, skal ikke få forlatelse, verken i denne tidsalder eller i den som kommer.

Treet og frukten

33 La enten treet være godt og dets frukt god, eller la treet være dårlig og dets frukt dårlig. For på frukten skal treet kjennes.

34 Ormeyngel! Hvordan kan dere tale godt, dere som er onde? For det hjertet flyter over av, det taler munnen.

35 Et godt menneske bærer fram gode ting fra sitt gode forråd, og et ondt menneske bærer fram onde ting fra sitt onde forråd.

36 Men det sier jeg dere: Hvert unyttig ord som menneskene sier, skal de gjøre regnskap for på dommens dag.

37 For etter dine ord skal du bli kjent rettferdig, og etter dine ord skal du bli fordømt.

Jonas tegn

38 Noen av de skriftlærde og fariseerne svarte ham da og sa: Mester, vi vil gjerne se et tegn av deg.

39 Men han svarte og sa til dem: En ond og utro slekt krever tegn. Men tegn skal ikke gis den, uten profeten Jonas tegn.

40 For likesom Jona var tre dager og tre netter i storfiskens buk, slik skal Menneskesønnen være tre dager og tre netter i jordens hjerte.

41 Menn fra Ninive skal stå fram i dommen sammen med denne slekt og fordømme den. For de omvendte seg ved det som Jona forkyste - og se, her er mer enn Jona!

42 Dronningen fra Syden skal stå fram i dommen sammen med denne slekt og fordømme den. For hun kom fra de fjerneste strøk av jorden for å høre Salomos visdom - og se, her er mer enn Salomo!

Når den urene ånden kommer tilbake

43 Når den urene ånden har forlatt et menneske, flakker den om i tørre trakter og leter etter et hvilested, men finner det ikke.

44 Da sier den: Jeg vil vende tilbake til huset mitt som jeg gikk ut av. Når den så kommer dit, finner den det ledig, feid og pyntet.

45 Da går den bort og tar med seg sju andre ånder, verre enn den selv, og de flytter inn og bor der. Og for det mennesket blir det siste verre enn det første. Slik skal det også gå med denne onde slekt.

Jesu mor og brødre

46 Mens han ennå talte til folket, se, da sto hans mor og hans brødre utenfor og ville få ham i tale.

47 Og en sa til ham: Se, din mor og dine brødre står utenfor og vil få deg i tale!

48 Men han svarte den som sa det til ham: Hvem er min mor, og hvem er mine brødre?

49 Og han rakte hånden ut mot disiplene sine og sa: Se, det er min mor og mine brødre!

50 For den som gjør min himmelske Fars vilje, han er min bror og søster og mor.

Matteus 13

Lignelsen om såmannen

1 Samme dag gikk Jesus ut av huset og satte seg ved sjøen.

2 Det samlet seg mye folk omkring ham, så han steg ut i en båt og satte seg der. Og alt folket sto på stranden.

3 Han talte mye til dem i lignelser og sa: Se, en såmann gikk ut for å så.

4 Og da han sådde, falt noe ved veien, og fuglene kom og åt det opp.

5 Noe falt på steingrunn, hvor det ikke hadde mye jord. Det skjød straks opp fordi det ikke hadde dyp jord.

6 Men da solen steg opp, ble det avsvidd, og fordi det ikke hadde rot, visnet det.

- 7 Noe falt blant torner, og tornene vokste opp og kvalte det.
- 8 Men noe falt i god jord og bar frukt: noe hundre foll, noe seksti foll, og noe tretti foll.
- 9 Den som har ører, han høre!
- 10 Disiplene kom da til ham og sa: Hvorfor taler du til dem i lignelser?
- 11 Han svarte dem og sa: Fordi dere er det gitt å få kjenne himlenes rikes mysterier*, men dem er det ikke gitt.
- 12 For den som har, til ham skal det bli gitt, og han skal ha overflod. Men den som ikke har, skal bli fratatt endog det han har.
- 13 Derfor taler jeg til dem i lignelser. For de ser, og likevel ser de ikke. De hører, og likevel hører de ikke, og forstår ikke.
- 14 På dem blir Jesajas profeti oppfylt som sier: Dere skal høre og høre, men ikke forstå, se og se, men ikke skjelne.
- 15 For dette folks hjerte er blitt sløvt, og med ørene hører de tungt, og sine øyne har de lukket til, så de ikke skal se med øynene eller høre med ørene og forstå med hjertet, og omvende seg så jeg kunne få lege dem.
- 16 Men dere - salige er deres øyne fordi de ser, og deres ører fordi de hører.
- 17 Sannelig sier jeg dere: Mange profeter og rettferdige har lengtet etter å se det som dere ser, men fikk ikke se det, og å høre det som dere hører, men fikk ikke høre det.
- 18 Så hør da dere lignelsen om såmannen:
- 19 Hver den som hører ordet om riket og ikke forstår det, til ham kommer den onde og røver det som er sådd i hjertet. Dette er den som ble sådd ved veien.
- 20 Den som ble sådd på steingrunn, er den som straks tar imot ordet med glede når han hører det,
- 21 men han har ingen rot i seg, og holder ut bare en tid. Når det blir trengsel eller forfølgelse for ordets skyld, faller han straks fra.
- 22 Den som ble sådd blant torner, er den som hører ordet, men tidens bekymring og rikdommens bedrag kveler ordet, så det blir uten frukt.
- 23 Men den som ble sådd i den gode jord, det er den som hører ordet og forstår det. Han bærer frukt, og en gir hundre foll, en seksti foll, en tretti foll.

Ugresset i hveten

- 24 En annen lignelse fremsatte han for dem og sa: Himlenes rike kan lignedes med en mann som hadde sådd godt korn i åkeren sin.

25 Mens folkene sov, kom fienden hans og sådde ugress blant hveten, og gikk så bort.

26 Men da strået skjøt opp og satte aks, da kom også ugreset til syne.

27 Tjenerne gikk da til husbonden og sa: Herre, var det ikke godt korn du sådde i åkeren din? Hvor har den da ugreset fra?

28 Han sa til dem: Dette har en fiende gjort. Da spurte tjenerne ham: Vil du at vi skal gå og sanke det sammen?

29 Han sa: Nei, for da ville dere også komme til å rive opp hveten når dere sanker ugreset sammen.

30 La dem begge vokse sammen til høsten. Når det så er tid for innhøsting, vil jeg si til høstfolkene: Sank først ugreset sammen og bind det i bunter for å brenne det. Men hveten skal dere samle i låven min.

Sennepsfrøet og surdeigen

31 Han fremsatte en annen lignelse for dem og sa: Himlenes rike er likt et sennepsfrø som en mann tok og sådde i åkeren sin.

32 Det er mindre enn noe annet frø, men når det vokser opp, er det større enn hagevekstene og blir til et tre, slik at fuglene under himmelen kommer og bygger rede i greinene.

33 En annen lignelse fortalte han dem: Himlenes rike er likt en surdeig som en kvinne skjulte i tre kar mel, til alt var blitt gjennomsyret.

Jesus forklarer lignelsen om ugreset

34 Alt dette talte Jesus til folket i lignelser, og uten lignelser talte han ikke noe til dem,

35 for at det skulle bli oppfylt som er sagt ved profeten: Jeg vil åpne min munn i lignelser, jeg vil fremsi det som har vært skjult fra verdens grunnvoll ble lagt.

36 Deretter lot han folket dra bort, og gikk inn i huset. Og disiplene hans gikk til ham og sa: Forklar oss lignelsen om ugreset i åkeren.

37 Han svarte og sa: Den som sår det gode kornet, er Menneskesønnen.

38 Åkeren er verden. Det gode kornet er rikets barn. Ugreset er den ondes barn.

39 Fienden som sådde det, er djevelen. Høsten er enden på denne tidsalder. Høstfolkene er engler.

40 Likesom ugreset blir sanket sammen og oppbrent med ild, slik skal det gå ved enden på denne tidsalder.

41 Menneskesønnen skal sende ut sine engler, og de skal sanke ut av hans rike alt som volder anstøt, og de som lever i lovløshet.

⁴² Og de skal kaste dem i ildovnen. Der skal de gråte og skjære tenner.

⁴³ Da skal de rettferdige skinne som solen i sin Fars rike. Den som har ører, han høre!

Skatten i åkeren og perlen

⁴⁴ Himlenes rike er likt en skatt som var skjult i en åker. En mann fant den, og gjemte den igjen. I sin glede gikk han så bort og solgte alt han eide, og kjøpte åkeren.

⁴⁵ Igjen er himlenes rike likt en kjøpmann som søkte etter vakre perler.

⁴⁶ Da han så fant en meget verdifull perle, gikk han bort og solgte alt han eide, og kjøpte den.

Noten i havet

⁴⁷ Igjen er himlenes rike likt en not som kastes i havet og samler fisk av alle slag.

⁴⁸ Når den er full, drar fiskerne den opp på stranden. De setter seg ned og samler de gode fiskene i kar, men kaster ut de dårlige.

⁴⁹ Slik skal det skje ved verdens ende. Englene skal gå ut og skille de onde fra de rettferdige,

⁵⁰ og kaste dem i ildovnen. Der skal de gråte og skjære tenner.

⁵¹ Har dere forstått alt dette? De sier til ham: Ja!

⁵² Da sa han til dem: Derfor er hver skriftlærd som er opplært for himlenes rike, lik en husbond som bærer fram av sitt forråd, nytt og gammelt.

Jesus blir foraktet på hjemstedet sitt

⁵³ Og det skjedde da Jesus hadde endt disse lignelsene, da dro han bort derfra.

⁵⁴ Han kom til hjemstedet* sitt og lærte dem i synagogen deres, så de ble slått av undring og sa: Hvor har han slik visdom fra og slike kraftige gjerninger?

⁵⁵ Er han ikke tømmermannens sønn? Heter ikke hans mor Maria, og hans brødre Jakob og Josef og Simon og Judas?

⁵⁶ Og søstrene hans, er de ikke alle her hos oss? Hvor har han vel alt dette fra?

⁵⁷ Og de tok anstøt av ham. Men Jesus sa til dem: En profet blir ikke foraktet noe annet sted enn på sitt hjemsted og i sitt hus.

⁵⁸ Og han gjorde ikke mange kraftige gjerninger der, på grunn av deres vantro.

Matteus 14

Døperen Johannes' død

- 1 På den tiden fikk fjerdingsfyrsten Herodes* høre ryktet om Jesus.
- 2 Han sa da til sine tjenere: Dette er døperen Johannes. Han er stått opp fra de døde, og derfor virker disse kreftene i ham.
- 3 Herodes hadde nemlig latt Johannes gripe, han hadde lagt ham i lenker og kastet ham i fengsel på grunn av Herodias, som var hans bror Filips kone.
- 4 For Johannes hadde sagt til Herodes: Det er ikke tillatt for deg å ha henne.
- 5 Han ville helst ha drept ham, men fryktet for folket, for de holdt Johannes for en profet.
- 6 Men da Herodes feiret fødselsdagen sin, danset Herodias' datter for gjestene, og Herodes syntes godt om henne.
- 7 Derfor lovte han med ed å gi henne hva hun så ba om.
- 8 Da fikk moren henne til å si: Gi meg døperen Johannes' hode på et fat.
- 9 Kongen ble ille til mote, men på grunn av eden og av hensyn til gjestene, bød han at det skulle gis henne.
- 10 Han sendte folkene sine av sted og lot Johannes halshogge i fengselet.
- 11 Hans hode ble så båret inn på et fat og gitt til piken, og hun bar det til sin mor.
- 12 Men Johannes' disipler kom og tok hans legeme og begravde det. Så gikk de og fortalte det til Jesus.
- 13 Da Jesus hørte dette, dro han bort derfra i en båt til et øde sted, hvor han kunne være for seg selv. Men folk fikk vite det, og de fulgte etter ham til fots fra byene.

Jesus metter fem tusen

- 14 Og da han steg i land, fikk han se mye folk. Han kjente inderlig medynk med dem og helbredet de syke blant dem.
- 15 Men da det led mot kveld, kom disiplene til ham og sa: Stedet er øde, og det er alt sent på dagen. Send derfor folket fra deg, så de kan dra bort i landsbyene og kjøpe seg mat!
- 16 Jesus sa da til dem: De behøver ikke gå bort. Dere skal gi dem mat!
- 17 Men de sa til ham: Vi har ikke her noe annet enn fem brød og to fisker.
- 18 Da sa han: Bring dem hit til meg.
- 19 Så bød han folket å sette seg ned i gresset, og han tok de fem brødene og de to fiskene, så opp mot himmelen og ba velsignelsesbønnen*. Og han brøt brødene og ga dem til disiplene, og disiplene delte ut til folket.

20 Alle spiste og ble mette. Og de samlet opp stykkene som ble til overs - tolv kurver fulle.

21 Men de som hadde spist, var omkring fem tusen menn, utenom kvinner og barn.

Jesus går på vannet

22 Og straks nødde han disiplene til å gå i båten og dra i forveien for ham over til den andre siden, mens han sendte folket fra seg.

23 Da han hadde sendt folket fra seg, gikk han opp i fjellet for å være for seg selv og be. Og da kvelden kom, var han der alene.

24 Men båten var alt midt ute på sjøen, og den stampet hardt mot bølgene, for vinden var imot.

25 Men i den fjerde nattevakt kom han til dem, gående på sjøen.

26 Da disiplene fikk se ham der han gikk på sjøen, ble de slått av skrekk og sa: Det er et spøkelse! Og de skrek av redsel.

27 Men Jesus talte straks til dem og sa: Vær ved godt mot, det er meg. Frykt ikke!

28 Da svarte Peter ham og sa: Herre, er det deg, da byd meg å komme til deg på vannet!

29 Han sa: Kom! Og Peter steg ut av båten og gikk bortover vannet mot Jesus.

30 Men da han så det veldige uværet, ble han redd, og begynte å synke. Da ropte han: Herre, frels meg!

31 Jesus rakte straks hånden ut og grep tak i ham, og han sa til ham: Du lite troende! Hvorfor tvilte du?

32 Og da de steg opp i båten, la stormen seg.

33 Men de som var i båten, kom og falt ned for ham og sa: Sannelig, du er Guds Sønn!

Jesus helbreder i Gennesaret-landet

34 Da de var kommet over, la de til ved Gennesaret-landet.

35 Folk der på stedet kjente ham igjen, og de sendte bud rundt i hele omlandet, og førte til ham alle som hadde ondt.

36 Og de ba ham om at de bare måtte få røre ved minnedusken på kappen hans. Og alle som rørte ved ham, ble helbredet.

Matteus 15

De gamles forskrifter og Guds bud

- ¹ Da kom fariseere og skriftlærde fra Jerusalem til Jesus og sa:
- ² Hvorfor bryter disiplene dine de gamles forskrifter? De vasker jo ikke hendene når de holder måltid.
- ³ Men han svarte dem og sa: Og hvorfor bryter så dere Guds bud på grunn av deres egne forskrifter?
- ⁴ For Gud har påbudt og sagt: Hedre din far og din mor! - og: Den som bruker vondord mot far eller mor, skal visselig dø.
- ⁵ Men dere sier: Dersom noen sier til sin far eller mor: Det du skulle hatt av meg til hjelp, skal være en gave til templet!
- ⁶ - så trenger han slett ikke å hedre sin far eller sin mor. Dermed har dere gjort Guds bud ugyldig på grunn av deres egne forskrifter.
- ⁷ Hyklere! Rett profeterte Jesaja om dere da han sa:
- ⁸ Dette folket ærer meg med leppene, men deres hjerte er langt borte fra meg.
- ⁹ Men de dyrker meg forgjeves idet de kommer med lærdommer som er menneskebud.
- ¹⁰ Og han kalte folket til seg og sa til dem: Hør og forstå!
- ¹¹ Ikke det som kommer inn gjennom munnen, gjør mennesket urent, men det som går ut av munnen, det gjør mennesket urent.
- ¹² Da gikk disiplene hans til ham og sa: Vet du at fariseerne tok anstøt da de hørte dette ordet?
- ¹³ Men han svarte og sa: Hver plante som min himmelske Far ikke har plantet, skal bli rykket opp med rot.
- ¹⁴ La dem fare! De er blinde veiledere for blinde, og når en blind leder en blind, faller de begge i grøften.
- ¹⁵ Da svarte Peter og sa til ham: Forklar denne lignelsen for oss!
- ¹⁶ Men Jesus sa: Er dere ennå uten forstand, dere også?
- ¹⁷ Forstår dere ikke at alt som kommer inn gjennom munnen, går ned i magen og kastes ut den naturlige veien?
- ¹⁸ Men det som går ut av munnen, det kommer fra hjertet, og dette er det som gjør mennesket urent.
- ¹⁹ For fra hjertet kommer onde tanker, mord, hor, utukt, tyveri, falskt vitnesbyrd, spott.
- ²⁰ Disse tingene er det som gjør mennesket urent. Men å ete med uvaskede hender gjør ikke mennesket urent.

Den kana'aneiske kvinnen og hennes tro

- 21** Så brøt Jesus opp derfra, og dro bort til bygdene ved Tyrus og Sidon.
- 22** Og se, en kana'aneisk* kvinne fra disse traktene kom og ropte til ham og sa: Herre, du Davids sønn, miskunn deg over meg! Min datter plages ille av en ond ånd.
- 23** Men han svarte henne ikke et ord. Disiplene hans kom da og ba ham og sa: Vis henne bort, for hun går og roper etter oss!
- 24** Men han svarte og sa: Jeg er ikke utsendt til andre enn de fortapte får av Israels hus!
- 25** Da kom hun og falt ned for ham og sa: Herre, hjelp meg!
- 26** Han svarte og sa: Det er ikke pent å ta brødet fra barna og kaste det til de små hundene!
- 27** Men hun sa: Det er sant, Herre! Men de små hundene eter jo av smulene som faller fra bordet hos deres herrer.
- 28** Da sa Jesus til henne: Kvinne, din tro er stor! Det skal skje deg som du vil. Og datteren hennes ble helbredet fra samme stund.

Jesus metter fire tusen

- 29** På vei videre derfra gikk Jesus langs Galilea-sjøen, og han gikk opp i fjellet og satte seg der.
- 30** Og mye folk kom til ham. De hadde med seg lamme, blinde, vanføre, stumme og mange andre, og de la dem ved føttene hans, og han helbredet dem.
- 31** Og folket undret seg da de så at stumme talte, vanføre ble friske, lamme gikk og blinde så. Og de lovpriste Israels Gud.
- 32** Men Jesus kalte disiplene til seg og sa: Jeg har medynk med folket, for de har alt vært hos meg i tre dager, og har ikke noe å spise. Jeg vil ikke sende dem bort fastende, for da kunne de bli ganske utmattet på veien.
- 33** Disiplene sa til ham: Hvor skal vi få brød fra her i ødemarken til å mette så mange?
- 34** Og Jesus sa til dem: Hvor mange brød har dere? De sa: Sju - og noen få småfisker.
- 35** Da bød han folket å sette seg ned på marken.
- 36** Så tok han de sju brødene og fiskene, og da han hadde bedt takkebønn, brøt han dem og ga dem til disiplene, og disiplene ga til folket.
- 37** Og de spiste alle sammen og ble mette. Så tok de opp de stykkene som ble til overs - sju store kurver fulle.

38 Men de som hadde spist, var fire tusen menn, utenom kvinner og barn.

39 Og da han hadde sendt folket bort, steg han i båten, og kom til traktene ved Magadan.

Matteus 16

Jesus avviser dem som krever tegn

1 Fariseerne og saddukeerne kom til ham og fristet ham, og ba ham vise dem et tegn fra himmelen.

2 Men han svarte og sa til dem: Om kvelden sier dere: Det blir godvær, for himmelen er rød.

3 Og om morgenen: I dag blir det uvær, for himmelen er rød og mørk. Himmелens utseende vet dere å tyde, men tidenes tegn kan dere ikke tyde!

4 En ond og utro slekt krever tegn, men tegn skal ikke gis den, uten Jona-tegnet. Og han forlot dem og gikk bort.

Fariseernes og saddukeernes surdeig

5 Og da de kom over til den andre siden, hadde disiplene glemt å ta med brød.

6 Jesus sa til dem: Se til å ta dere i vare for fariseernes og saddukeernes surdeig.

7 Da tenkte de ved seg selv og sa: Det er fordi vi ikke har tatt med brød.

8 Men Jesus visste det, og sa: Dere lite troende! Hvorfor tenker dere ved dere selv at det er fordi dere ikke har tatt brød med?

9 Forstår dere ennå ikke? Husker dere ikke de fem brødene til de fem tusen, og hvor mange kurver dere tok opp,

10 eller de sju brødene til de fire tusen, og hvor mange store kurver dere da tok opp?

11 Dere må da skjønne at jeg ikke snakket til dere om brød! Men ta dere i vare for fariseernes og saddukeernes surdeig!

12 Da forsto de at han ikke hadde ment at de skulle ta seg i vare for surdeigen i brød, men for fariseernes og saddukeernes lære.

Peters store bekjennelse

13 Da Jesus var kommet til traktene ved Cæsarea Filippi, spurte han disiplene sine: Hvem sier folk at Menneskesønnen er?

14 De svarte: Noen sier døperen Johannes, andre Elia, andre igjen Jeremia eller en av profetene.

15 Han sier til dem: Men dere, hvem sier dere at jeg er?

- 16** Da svarte Simon Peter og sa: Du er Messias, den levende Guds Sønn.
- 17** Jesus svarte ham og sa: Salig er du, Simon, Jonas sønn! For det er ikke kjøtt og blod som har åpenbart dette for deg, men min Far i himmelen.
- 18** Jeg sier deg at du er Peter*, og på denne klippen vil jeg bygge min menighet, og dødsrikets porter skal ikke få makt over den.
- 19** Jeg vil gi deg nøklene til himlenes rike, og det du binder på jorden, skal være bundet i himmelen, og det du løser på jorden, skal være løst i himmelen.
- 20** Så bød han disiplene strengt at de ikke skulle si til noen at han var Messias.

Jesus forutsier sin død og oppstandelse

- 21** Fra den tiden begynte Jesus å gjøre det klart for disiplene sine at han måtte dra til Jerusalem, og at han skulle lide meget av de eldste og yppersteprestene og de skriftlærde, at han skulle bli slått i hjel, og at han skulle reises opp på den tredje dagen.
- 22** Da tok Peter ham til side og ga seg til å irettesette ham og sa: Gud fri deg, Herre! Dette må aldri skje deg!
- 23** Men han snudde seg og sa til Peter: Vik bak meg, Satan! Du er til anstøt for meg, for du har ikke sans for det som hører Gud til, men bare for det som hører menneskene til.
- 24** Da sa Jesus til disiplene sine: Om noen vil komme etter meg, da må han fornekte seg selv, ta sitt kors opp og følge meg.
- 25** For den som vil berge sitt liv, skal miste det. Men den som mister sitt liv for min skyld, skal finne det.
- 26** For hva gagnar det et menneske om han vinner hele verden, men tar skade på sin sjel? Eller hva kan et menneske gi til vederlag for sin sjel?
- 27** For Menneskesønnen skal komme i sin Fars herlighet med sine engler, og da skal han gi enhver igjen etter hans gjerning.
- 28** Sannelig sier jeg dere: Noen av dem som her står, skal ikke smake døden før de ser Menneskesønnen komme i sitt rike.

Matteus 17

Jesu herlighet åpenbares på fjellet

- 1** Seks dager etter tok Jesus med seg Peter, Jakob og hans bror Johannes, og førte dem opp på et høyt fjell, hvor de var for seg selv.
- 2** Og han ble forvandlet for øynene deres. Hans ansikt skinte som solen, og klærne hans ble hvite som lyset.

- ³ Og se, Moses og Elia viste seg for dem, og talte med ham.
- ⁴ Da tok Peter til orde og sa til Jesus: Herre, det er godt at vi er her! Om du vil, så skal jeg bygge tre hytter her, en til deg, en til Moses og en til Elia.
- ⁵ Ennå mens han talte, se, da kom en lysende sky og skygget over dem. Og se, det lød en røst ut fra skyen, som sa: Dette er min Sønn, den elskede! I ham har jeg velbehag: Hør ham!
- ⁶ Da disiplene hørte dette, falt de ned på sitt ansikt, fylt av frykt.
- ⁷ Og Jesus gikk bort og rørte ved dem og sa: Stå opp og frykt ikke!
- ⁸ Men da de så opp, så de ingen uten Jesus alene.
- ⁹ Og da de var på vei ned fra fjellet, bød Jesus dem og sa: Fortell ingen om dette synet før Menneskesønnen er reist opp fra de døde.
- ¹⁰ Og disiplene spurte ham og sa: Hvorfor sier da de skriftlærde at Elia først må komme?
- ¹¹ Han svarte: Elia kommer nok, og han skal sette alt i rette stand.
- ¹² Men jeg sier dere at Elia allerede er kommet, og de kjente ham ikke, men gjorde med ham det som de ville. Slik skal også Menneskesønnen lide under dem.
- ¹³ Da forsto disiplene at det var om døperen Johannes han talte til dem.

Den månesyke gutten

- ¹⁴ Da de var kommet til folkemengden, kom en mann fram til ham, falt på kne for ham
- ¹⁵ og sa: Herre, forbarm deg over sønnen min! Han er månesyk og lider ille, for ofte faller han i ilden og ofte i vannet.
- ¹⁶ Jeg brakte ham til disiplene dine, men de var ikke i stand til å helbrede ham.
- ¹⁷ Da svarte Jesus og sa: Å du vantro og fordervede slekt! Hvor lenge skal jeg være hos dere? Hvor lenge skal jeg tåle dere? Før ham hit til meg!
- ¹⁸ Og Jesus truet ham, og den onde ånden for ut av ham. Og gutten ble helbredet fra samme stund.
- ¹⁹ Da disiplene ble alene med Jesus, gikk de til ham og spurte: Hvorfor kunne ikke vi drive den ut?
- ²⁰ Han sa til dem: For deres vantro skyld! Sannelig sier jeg dere: Om dere har tro som et sennepsfrø, kan dere si til dette fjellet: Flytt deg herfra og dit! Og det skal flytte seg. Og ingen ting skal være umulig for dere.
- ²¹ Men dette slaget farer ikke ut uten ved bønn og faste.

Jesus forutsier på nytt sin død og oppstandelse

²² Mens de gikk omkring i Galilea, sa Jesus til dem: Menneskesønnen skal overgis i menneskers hender,

²³ og de skal slå ham i hjel, og på den tredje dagen skal han reises opp. Da ble de dypt bedrøvet.

Tempelskatt

²⁴ Da de kom til Kapernaum, gikk de som krevde inn tempelskatten, til Peter og sa: Betaler ikke deres mester tempelskatt?

²⁵ Han svarte: Jo! Men da han kom inn i huset, kom Jesus ham i forkjøpet og sa: Hva mener du, Simon? Hvem er det kongene på jorden krever toll eller skatt av? Er det av sine barn eller av fremmede?

²⁶ Han sa: Av de fremmede! Da sa Jesus: Så er altså barna fri!

²⁷ Men for at vi ikke skal støte dem, gå ned til sjøen og kast ut en fiskekrok, og ta den første fisken som kommer opp. Når du åpner munnen på den, vil du finne en stater. Ta den og gi dem for meg og for deg!

Matteus 18

Den største i himlenes rike

¹ I samme stund kom disiplene til Jesus og sa: Hvem er den største i himlenes rike?

² Han kalte da et lite barn til seg og stilte det midt iblant dem, og sa:

³ Sannelig sier jeg dere: Uten at dere omvender dere og blir som barn, kommer dere slett ikke inn i himlenes rike.

⁴ Den som gjør seg liten som dette barnet, han er den største i himlenes rike.

⁵ Og den som tar imot ett slikt lite barn for mitt navns skyld, tar imot meg.

⁶ Men den som forfører én av disse små som tror på meg, for ham var det bedre om en kvernstein ble hengt om halsen på ham og han ble senket i havets dyp.

⁷ Ve verden for forførelser! For forførelser må komme, men ve det mennesket som forførelsen kommer ved!

⁸ Om din hånd eller din fot frister deg til fall, da hogg den av og kast den fra deg! Det er bedre for deg å gå halt eller vanfør inn til livet, enn å ha begge hender eller begge føtter og bli kastet i den evige ild.

⁹ Og om ditt øye frister deg til fall, da riv det ut og kast det fra deg! Det er bedre for deg å gå enøyd inn til livet, enn å ha begge øyne og bli kastet i helvetes ild.

10 Se til at dere ikke forakter én av disse små! For jeg sier dere at deres engler i himmelen ser alltid min himmelske Fars åsyn.

11 For Menneskesønnen er kommet for å frelse det som var fortapt.

12 Hva mener dere? Dersom en mann har hundre sauer og én av dem går seg vill, forlater han ikke da de nittini i fjellet, og går av sted og leter etter den som har gått seg vill?

13 Og skulle han finne den, sannelig sier jeg dere: Han gleder seg mer over den ene enn over de nittini som ikke har gått seg vill.

14 Slik er det heller ikke deres* himmelske Fars vilje at en eneste av disse små skal gå fortapt.

Når din bror synder mot deg

15 Men om din bror synder mot deg, så gå og tal ham til rette, han og du alene. Hører han på deg, har du vunnet din bror.

16 Men hører han ikke, så ta med deg en eller to andre, for at enhver sak skal stå fast ved to eller tre vitners utsagn.

17 Men vil han ikke høre på dem, da si det til menigheten. Hører han heller ikke på menigheten, da skal han være for deg som en hedning og en toller!

18 Sannelig sier jeg dere: Alt dere binder på jorden, skal være bundet i himmelen, og alt dere løser på jorden, skal være løst i himmelen.

19 Igjen sier jeg dere: Alt det to av dere på jorden blir enige om å be om, skal de få av min Far i himmelen.

20 For hvor to eller tre er samlet i mitt navn, der er jeg midt iblant dem.

Den ubarmhjertige medtjeneren

21 Da gikk Peter til ham og sa: Herre, hvor mange ganger skal min bror kunne synde mot meg, og jeg tilgi ham - inntil sju ganger?

22 Jesus sa til ham: Ikke sju ganger, sier jeg deg, men sytti ganger sju!

23 Derfor er himlenes rike å ligne med en konge som ville gjøre opp regnskapet med tjenerne sine.

24 Da han begynte med oppgjøret, ble det ført fram for ham en som skyldte ti tusen talenter.

25 Men da han ikke hadde noe å betale med, bød hans herre at han skulle selges, han og hans kone og barn og alt han eide, og gjelden betales.

26 Tjeneren kastet seg da ned for ham og sa: Ha tålmodighet med meg, så skal jeg betale deg alt sammen!

27 Herren hadde da inderlig medynk med denne tjeneren, han løslot ham og etterga ham gjelden.

28 Men da tjeneren kom ut, møtte han en av medtjenerne sine som skyldte ham hundre denarer. Han grep fatt i ham, tok strupetak på ham og sa: Betal det du skylder!

29 Medtjeneren falt da ned for ham, bønnfalt ham og sa: Ha tålmodighet med meg, så skal jeg betale deg!

30 Men han ville ikke. Tvert imot, han gikk av sted og fikk kastet ham i fengsel, der skulle han sitte til han hadde betalt det han skyldte.

31 Men da medtjenerne hans så det som hendte, ble de svært bedrøvet, og de gikk og fortalte sin herre alt som var skjedd.

32 Da kalte hans herre ham for seg og sa til ham: Du onde tjener! Hele gjelden din etterga jeg deg, fordi du ba meg.

33 Burde da ikke også du vise barmhjertighet mot medtjeneren din, slik jeg viste barmhjertighet mot deg?

34 Og hans herre ble vred, og overga ham til dem som piner, inntil han betalte alt han skyldte.

35 Slik skal også min himmelske Far gjøre mot dere, om ikke hver og en av hjertet tilgir sin bror.

Matteus 19

Ekteskap og skilsmisse

1 Og det skjedde da Jesus hadde endt denne talen, da dro han bort fra Galilea og kom til de trakter av Judea som ligger på andre siden av Jordan.

2 Og mye folk fulgte ham, og han helbredet dem der.

3 Fariseerne kom da til ham for å friste ham, og de sa: Er det tillatt for en mann å skille seg fra sin kone av hvilken som helst grunn?

4 Han svarte og sa: Har dere ikke lest at han som skapte dem, fra begynnelsen skapte dem til mann og kvinne,

5 og sa: Derfor skal mannen forlate far og mor og holde seg til sin hustru, og de to skal være ett kjød?

6 Så er de ikke lenger to, men ett kjød. Derfor, det som Gud har sammenføyd, det skal et menneske ikke skille.

7 De sa til ham: Hvorfor har da Moses bestemt at en skulle gi ektefellen skilsmissebrev og skille seg fra henne?

8 Han sa til dem: Fordi dere har så hardt et hjerte, tillot Moses at dere skiller dere fra deres koner. Men fra begynnelsen av var det ikke slik.

9 Men jeg sier dere: Den som skiller seg fra sin hustru av noen annen grunn enn hor, og gifter seg med en annen, han begår ekteskapsbrudd. Og den som gifter seg med en fraskilt kvinne, han begår ekteskapsbrudd.

10 Disiplene sa til ham: Er mannens forhold til ektefellen slik, er det ikke godt å gifte seg!

11 Men han sa til dem: Ikke alle fatter dette ordet, bare de som det er gitt.

12 For det er gjeldinger som er født slik av mors liv. Og det er gjeldinger som er gjeldet av mennesker, og det er gjeldinger som har gjeldet seg selv for himlenes rikes skyld. Den som er i stand til å fatte dette, han fatte det!

Jesus velsigner de små barna

13 Så bar de små barn til ham for at han skulle legge hendene på dem og be, men disiplene truet dem.

14 Da sa Jesus: La de små barna være, og hindre dem ikke fra å komme til meg, for himlenes rike hører slike til.

15 Og han la sine hender på dem, og dro så bort derfra.

Den rike unge mannen

16 Og se, det kom en til ham og sa: Mester, hva godt skal jeg gjøre for å få evig liv?

17 Men han sa: Hvorfor spør du meg om det gode? Det er bare én som er god! Men vil du gå inn til livet, så hold budene!

18 Han sa til ham: Hvilke bud? Disse, sa Jesus: Du skal ikke slå i hjel! Du skal ikke bryte ekteskapet! Du skal ikke stjele! Du skal ikke vitne falskt!

19 Du skal hedre din far og din mor! Og du skal elske din neste som deg selv!

20 Den unge mannen sa da til ham: Alt dette har jeg holdt. Hva er det så jeg mangler?

21 Jesus sa til ham: Vil du være fullkommen, da gå og selg det du eier, og gi det til de fattige. Så skal du få en skatt i himmelen. Kom så og følg meg!

22 Men da den unge mannen hørte dette, gikk han bedrøvet bort, for han hadde stor rikdom.

Faren ved å være rik

23 Jesus sa til disiplene sine: Sannelig sier jeg dere: Det er vanskelig for en rik å komme inn i himlenes rike.

24 Igjen sier jeg dere: Det er lettere for en kamel å gå gjennom et nåløye, enn for en rik å komme inn i Guds rike.

25 Da disiplene hørte dette, ble de rent forferdet og sa: Hvem kan da bli frelst?

26 Men Jesus så på dem og sa til dem: For mennesker er dette umulig, men for Gud er alt mulig.

27 Da tok Peter til orde og sa til ham: Se, vi har forlatt alt og fulgt deg. Hva skal da vi få?

28 Jesus sa til dem: Sannelig sier jeg dere: I gjenfødselen - når Menneskesønnen sitter på sin herlighets trone - da skal også dere som har fulgt meg, sitte på tolv troner og dømme Israels tolv stammer.

29 Og hver den som har forlatt hus eller brødre eller søstre eller far eller mor eller barn eller åkrer for mitt navns skyld, skal få hundrefoll igjen, og arve evig liv!

30 Men mange som er de første, skal bli de siste, og de siste de første!

Matteus 20

Arbeiderne i vingården

1 For himlenes rike er likt en husbond som gikk ut tidlig om morgenen for å leie arbeidere til vingården sin.

2 Da han var blitt enig med arbeiderne om en denar for dagen, sendte han dem av sted til vingården.

3 Da han gikk ut ved den tredje time, så han andre stå ledige på torget.

4 Han sa til dem: Gå også dere bort til vingården, og det som rett er, vil jeg gi dere.

5 Og de gikk av sted. På ny gikk han ut ved den sjette og niende time, og gjorde likedan.

6 Og da han gikk ut ved den ellefte time, fant han noen stående der, og han sa til dem: Hvorfor står dere her ledige hele dagen?

7 De svarte ham: Fordi ingen har leid oss. Han sa til dem: Gå også dere bort til vingården.

8 Da det var blitt kveld, sa eieren av vingården til forvalteren: Kall arbeiderne fram og gi dem lønnen. Begynn med de siste og fortsett til de første.

9 De som var leid ved den ellefte time, kom da fram og fikk en denar hver.

10 Og da de første kom, trodde de at de skulle få mer, men også de fikk en denar hver.

11 Men da de hadde fått den, knurret de mot husbonden

12 og sa: Disse siste har bare arbeidet én time, og du stiller dem likt med oss, vi som har båret dagens byrde og hete!

13 Men han svarte en av dem og sa: Venn, jeg gjør deg ingen urett! Ble du ikke enig med meg om en denar?

14 Ta det som ditt er, og gå! Men jeg vil gi denne siste det samme som deg.

15 Har jeg ikke lov til å gjøre med mitt hva jeg vil? Eller er ditt øye ondt fordi jeg er god?

16 Slik skal de siste bli de første, og de første de siste. For mange er kalt, men få utvalgt.

Jesus forutsier sin død for tredje gang

17 På veien opp til Jerusalem tok Jesus de tolv disiplene til side, så de ble for seg selv, og sa til dem:

18 Se, vi går opp til Jerusalem, og Menneskesønnen skal bli overgitt til yppersteprestene og de skriftlærde, og de skal dømme ham til døden.

19 De skal overgi ham til hedningene, til å bli hånet og hudstrøket og korsfestet. Og på den tredje dagen skal han reises opp.

Formaning til ydmykhet

20 Så kom mor til Sebedeus-sønnene til ham med sønnene sine, og falt på kne for ham for å be ham om noe.

21 Han sa til henne: Hva vil du? Hun sa til ham: Si at disse to sønnene mine skal sitte hos deg i ditt rike, en ved din høyre side og en ved din venstre.

22 Men Jesus svarte og sa: Dere vet ikke hva dere ber om. Kan dere drikke det begeret jeg må drikke? De sier til ham: Det kan vi.

23 Han sier til dem: Mitt beger skal dere nok drikke. Men å sitte ved min høyre og min venstre side, det står det ikke til meg å gi, men det er for dem som det er beredt for av min Far.

24 Da de ti hørte dette, ble de harme på de to brødrene.

25 Men Jesus kalte dem til seg og sa: Dere vet at fyrstene hersker over folkene sine, og stormennene deres har makt over dem.

26 Slik skal det ikke være blant dere. Men den som vil være stor blant dere, han skal være de andres tjener,

27 og den som vil være den første blant dere, skal være de andres trell,

28 likesom Menneskesønnen ikke er kommet for å la seg tjene, men for selv å tjene og gi sitt liv til en løsepenge i manges sted.

To blinde ved Jeriko

- 29** Og da de dro ut fra Jeriko, fulgte mye folk etter ham.
- 30** Og se, to blinde satt der ved veien. Da de fikk høre at Jesus dro forbi, ropte de og sa: Herre, du Davids sønn, miskunn deg over oss!
- 31** Folket truet dem og sa at de skulle tie, men de ropte bare høyere: Herre, miskunn deg over oss, du Davids sønn!
- 32** Da stanset Jesus, og kalte dem til seg og sa: Hva vil dere jeg skal gjøre for dere?
- 33** De sa til ham: Herre, at øynene våre må bli åpnet!
- 34** Jesus ble grepet av medynk og rørte ved øynene deres. Straks fikk de synet sitt igjen, og de fulgte ham.

Matteus 21

Jesus rir inn i Jerusalem

- 1** Da de nærmet seg Jerusalem og kom til Betfage ved Oljeberget, sendte Jesus to disipler av sted
- 2** og sa til dem: Gå inn i landsbyen like foran dere. Der skal dere straks finne en eselhoppe som står bundet, og en fole sammen med den. Løs dem og lei dem hit til meg.
- 3** Hvis noen sier noe til dere, skal dere svare: Herren har bruk for dem! Da skal han straks sende dem.
- 4** Men dette skjedde for at det skulle bli oppfylt som var sagt ved profeten:
- 5** Si til Sions datter: Se, din konge kommer til deg, ydmyk, ridende på et esel - på trelldyrets fole.
- 6** Disiplene gikk da av sted og gjorde som Jesus hadde pålagt dem.
- 7** De hentet eselet og folen, og la kappene sine på dem, og han satte seg på dem.
- 8** Mange i den store folkemengden bredte kappene sine ut på veien, andre hogg greiner av trærne og strødde på veien.
- 9** Folkemengden som gikk foran, og de som fulgte etter, ropte og sa: Hosianna, Davids sønn! Velsignet være han som kommer i Herrens navn! Hosianna i det høyeste!
- 10** Og da han dro inn i Jerusalem, kom hele byen i bevegelse, og de spurte: Hvem er dette?
- 11** Og folket svarte: Dette er profeten Jesus fra Nasaret i Galilea.

Jesus renser templet

12 Og Jesus gikk inn i Guds tempel og drev ut alle dem som solgte og kjøpte der, og han veltet pengevekslernes bord og duekremmernes benker,

13 og han sa til dem: Det står skrevet: Mitt hus skal kalles et bønnens hus. Men dere gjør det til en røverhule!

14 I templet kom det blinde og lamme til ham, og han helbredet dem.

15 Men da yppersteprestene og de skriftlærde så de undergjerningene han gjorde, og barna som ropte i templet: Hosianna, Davids sønn! - da ble de harme.

16 Og de sa til ham: Hører du hva disse sier? Men Jesus sa til dem: Ja! Har dere aldri lest: Fra småbarns og diebarns munn har du beredt deg lovprisning?

17 Og han forlot dem og dro ut av byen til Betania, og der overnattet han.

Det ufruktbare fikentreet

18 Tidlig neste morgen, da han var på vei tilbake til byen, ble han sulten.

19 Han fikk da se et fikentre like ved veien og gikk bort til det. Men han fant ikke noe på det uten bare blad. Da sier han til det: Aldri i evighet skal det mer vokse frukt på deg! Og straks visnet fikentreet.

20 Da disiplene så dette, undret de seg og sa: Hvordan gikk det til at fikentreet straks visnet?

21 Jesus svarte og sa til dem: Sannelig sier jeg dere: Hvis dere har tro og ikke tviler, da skal dere ikke bare kunne gjøre slikt som dette med fikentreet. Men om dere så sier til dette fjellet: Løft deg opp og kast deg i havet! - så skal det skje.

22 Og alt dere ber om med tro i deres bønn, det skal dere få.

Jesu fullmakt

23 Da han var kommet inn i templet og lærte der, kom yppersteprestene og folkets eldste til ham og sa: Med hvilken myndighet gjør du dette? Og hvem har gitt deg en slik fullmakt?

24 Men Jesus svarte og sa til dem: Jeg vil også spørre dere om en ting. Svar meg på det, så skal jeg si dere hvilken myndighet jeg har til å gjøre dette.

25 Johannes' dåp, hvor var den fra? fra himmelen eller fra mennesker? Men da tenkte de med seg selv og sa til hverandre: Sier vi: fra himmelen! - da vil han si til oss: Hvorfor trodde dere ham da ikke?

26 Men svarer vi: Fra mennesker! - da frykter vi for folket, siden alle holder Johannes for en profet.

27 De svarte da Jesus og sa: Vi vet ikke! Og han sa til dem: Da sier heller ikke jeg dere med hvilken myndighet jeg gjør dette.

Lignelsen om de to sønnene

28 Men hva mener dere: En mann hadde to sønner, og han gikk til den ene og sa: Sønn, gå i dag og arbeid i vingården!

29 Han svarte: Jeg vil ikke! Men senere angret han det og gikk.

30 Faren gikk til den andre og sa det samme. Denne svarte: Ja, herre! - men han gikk ikke.

31 Hvem av disse to gjorde nå farens vilje? De svarer: Den første. Jesus sier til dem: Sannelig sier jeg dere: Tollere og horkvinner går før dere inn i Guds rike.

32 For Johannes kom til dere på rettferds vei, og dere trodde ham ikke. Men tollere og horkvinner, de trodde ham. Dere så det, men likevel angret dere heller ikke senere, så dere trodde ham.

Vingårdsmennene

33 Hør en annen lignelse: En husbond plantet en vingård og satte opp et gjerde omkring den, gravde ut en vinpresse i den og bygde et vaktårn. Så leide han den ut til noen vingårdsmenn og dro utenlands.

34 Da det led mot frukttiden, sendte han tjenerne sine til vingårdsmennene for å ta imot den frukten han skulle ha.

35 Men vingårdsmennene grep tjenerne hans - en slo de, en drepte de, en steinet de.

36 Han sendte da ut andre tjenere, flere enn de første, men de gjorde på samme måte med dem.

37 Til slutt sendte han sønnen sin til dem, og sa: De vil nok vise aktelse for sønnen min!

38 Men da vingårdsmennene så sønnen, sa de seg imellom: Dette er arvingen. Kom, la oss slå ham i hjel, så kan vi overta arven hans!

39 Og de grep ham, kastet ham ut av vingården og slo ham i hjel.

40 Når nå vingårdens herre kommer, hva skal han da gjøre med disse vingårdsmennene?

41 De sier til ham: Han skal brått ødelegge disse onde mennene, og vingården skal han leie ut til andre vingårdsmenn, som gir ham frukten i rett tid.

42 Da sa Jesus til dem: Har dere aldri lest i Skriftene: Steinen som bygningsmennene forkastet, den er blitt hjørnestein. Av Herren er dette gjort, og underfullt er det i våre øyne.

⁴³ Derfor sier jeg dere: Guds rike skal bli tatt fra dere, og bli gitt til et folk som bærer dets frukter.

⁴⁴ Og den som faller på denne steinen, skal knuses. Men den som steinen faller på, skal den smuldre til støv.

⁴⁵ Da yppersteprestene og fariseerne hørte hans lignelser, skjønte de at det var dem han talte om.

⁴⁶ Og de søkte å gripe ham, men fryktet for folket, for det holdt ham for en profet.

Matteus 22

Kongesønnens bryllup

¹ Jesus tok igjen til orde og talte til dem i lignelser. Han sa:

² Himlenes rike er å ligne med en konge som gjorde bryllup for sønnen sin.

³ Han sendte tjenerne sine ut for å kalle de innbudte til bryllupet. Men de ville ikke komme.

⁴ Da sendte han andre tjenere ut, og sa: Si til de innbudte: Se, jeg har gjort i stand mitt måltid, oksene og gjøfeet er slaktet, og alt er ferdig. Kom til bryllupet!

⁵ Men de brydde seg ikke om det og gikk sin vei, en til sin åker, og en til sin handel.

⁶ Men andre la hånd på tjenerne hans, de mishandlet dem og slo dem i hjel.

⁷ Da ble kongen harm, han sendte ut sine krigshærer og drepte disse morderne og satte ild på byen deres.

⁸ Så sa han til tjenerne sine: Bryllupsfesten er jo ferdig, men de innbudte var den ikke verd.

⁹ Gå derfor ut til veikryssene, og be inn til bryllupet alle som dere treffer på.

¹⁰ Så gikk da disse tjenerne ut på veiene og fikk sammen alle dem de fant, både onde og gode, og bryllupshuset ble fullt av gjester.

¹¹ Men da kongen gikk inn for å se gjestene, så han der en mann som ikke hadde bryllupsklær på.

¹² Han sier til ham: Venn, hvordan er du kommet inn her uten bryllupsklær? Men han tidde.

¹³ Da sa kongen til tjenerne: Bind hender og føtter på ham og kast ham ut i mørket utenfor! Der skal de gråte og skjære tenner.

¹⁴ For mange er kalt, men få er utvalgt.

Gud og keiseren

- 15** Da gikk fariseerne bort og rådslo om hvordan de kunne fange ham i ord.
- 16** De sendte disiplene sine til ham sammen med herodianerne, og lot dem si: Mester, vi vet at du er sannferdig, og du lærer Guds vei i sannhet. Du bryr deg ikke om hva noen sier, for du gjør ikke forskjell på folk.
- 17** Si oss hva du mener: Er det tillatt å gi keiseren skatt, eller er det ikke?
- 18** Men Jesus merket deres ondskap og sa: Hvorfor frister dere meg, dere hyklere?
- 19** Vis meg mynten som skatten betales med! De rakte ham en denar.
- 20** Og han sier til dem: Hvem har sitt bilde og sin påskrift her?
- 21** De sier til ham: Keiseren. Da sier han til dem: Gi da keiseren det som keiserens er, og Gud det som Guds er!
- 22** Da de hørte dette, undret de seg, og de forlot ham og gikk bort.

Oppstandelsen fra de døde

- 23** Samme dag kom noen saddukeere til ham, de som sier at det ikke er noen oppstandelse, og de spurte ham
- 24** og sa: Mester! Moses har sagt: Om en mann dør barnløs, skal hans bror gifte seg med hans kone og holde oppe slekten for sin bror.
- 25** Nå var det hos oss sju brødre. Den første giftet seg og døde. Og da han ikke hadde barn, etterlot han sin kone til broren.
- 26** På samme måte gikk det med den andre og den tredje, ja, med alle sju.
- 27** Men sist av alle døde også kvinnen.
- 28** Men i oppstandelsen, hvem av de sju skal da ha henne til kone? Alle har jo hatt henne.
- 29** Men Jesus svarte og sa til dem: Dere farer vill, fordi dere ikke kjenner Skriftene og heller ikke Guds kraft.
- 30** For i oppstandelsen verken tar de til ekte eller blir gitt til ekte, men de er som Guds engler i himmelen.
- 31** Men når det gjelder de dødes oppstandelse, har dere da ikke lest det som er talt til dere av Gud, som sier:
- 32** Jeg er Abrahams Gud og Isaks Gud og Jakobs Gud. Han er ikke de dødes Gud, men de levendes.
- 33** Folket som hørte dette, ble slått av undring over hans lære.

Det største budet i loven

34 Men da fariseerne hørte at han hadde stoppet munnen på saddukeerne, samlet de seg om ham.

35 Og en av dem, en lovlærd, fristet ham og sa:

36 Mester! Hvilket bud er det største i loven?

37 Han sa til ham: Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel og av all din forstand.

38 Dette er det største og første budet.

39 Men et annet er like stort: Du skal elske din neste som deg selv.

40 På disse to budene hviler hele loven og profetene.

Messias - Davids sønn og Guds Sønn

41 Men mens fariseerene var samlet, spurte Jesus dem:

42 Hva mener dere om Messias? Hvem er han sønn av? De sier til ham: Av David.

43 Han sier til dem: Hvordan kan da David i Ånden kalle ham Herre? Han sier jo:

44 Herren sa til min Herre: Sett deg ved min høyre hånd, til jeg får lagt dine fiender til skammel for dine føtter!

45 Når nå David kaller ham Herre, hvordan kan han da være hans sønn?

46 Og ingen var i stand til å svare ham et ord. Heller ikke våget noen å spørre ham mer fra den dagen.

Matteus 23

Straffetale over fariseerne og de skriftlærde

1 Da talte Jesus til folket og til disiplene sine

2 og sa: På Mose stol sitter de skriftlærde og fariseerne.

3 Alt som de sier til dere, skal dere derfor gjøre og holde. Men gjør ikke etter gjerningene deres. For de sier det, men de gjør det ikke.

4 De binder sammen tunge byrder og lesser dem på menneskenes skuldrer, men selv vil de ikke røre dem med en finger.

5 Alle sine gjerninger gjør de for å bli sett av menneskene. De gjør bønneremmene sine brede og sine minnedusker store.

6 De vil gjerne ha hedersplassene i gjestebudene og de fremste setene i synagogene,

7 få hilsninger på torgene og bli kalt rabbi av menneskene.

- 8 Men dere skal ikke la dere kalle rabbi, for én er deres mester, men dere er alle brødre.
- 9 Og dere skal ikke kalle noen på jorden far, for én er deres Far, han som er i himmelen.
- 10 La heller ikke noen kalle dere lærere, for én er deres lærer, Messias.
- 11 Men den største blant dere skal være tjener for de andre.
- 12 Den som opphøyer seg selv, skal fornedres, og den som fornedrer seg selv, skal opphøyes.
- 13 Ve dere, skriftlærde og fariseere, dere hyklere, som stenger himlenes rike for menneskene! Selv går dere ikke inn, og dem som er i ferd med å gå inn, tillater dere ikke å gå inn.
- 14 Ve dere, skriftlærde og fariseere, dere hyklere, som eter opp enkers hus, og for et syns skyld holder lange bønner. Derfor skal dere få dess strengere dom.
- 15 Ve dere, skriftlærde og fariseere, dere hyklere, som farer omkring over hav og land for å vinne en eneste tilhenger. Og når han er blitt det, gjør dere ham til et helvetes barn, to ganger verre enn dere selv!
- 16 Ve dere, blinde veiledere, som sier: Om noen sverger ved templet, så betyr det ingen ting, men sverger han ved gullet i templet, da er han bundet av eden.
- 17 Dårer og blinde! Hva er størst: Gullet, eller templet som helliger gullet?
- 18 Og: Det å sverge ved alteret er ingen ting, men den som sverger ved offergaven som ligger på alteret, han er bundet.
- 19 Dere blinde! Hva er størst: Gaven, eller alteret som helliger gaven?
- 20 Derfor, den som sverger ved alteret, han sverger ved det og ved alt det som ligger på det.
- 21 Og den som sverger ved templet, sverger både ved det og ved ham som bor i det.
- 22 Og den som sverger ved himmelen, han sverger ved Guds trone og ved ham som sitter på den.
- 23 Ve dere, skriftlærde og fariseere, dere hyklere, som gir tiende av mynte og anis og karve, men lar ugjort det som veier tyngre i loven: rettferd, barmhjertighet og troskap. Dette burde gjøres, og det andre ikke forsømmes.
- 24 Blinde veiledere! Dere avsiler myggen, men sluker kamelen!
- 25 Ve dere, skriftlærde og fariseere, dere hyklere, som gjør beger og fat rene utvendig, men innvendig er de fulle av rov og urenhet.

26 Du blinde fariseer! Rens først begeret og fatet innvendig, så at også det utvendige blir rent!

27 Ve dere, skriftlærde og fariseere, dere hyklere, som ligner kalkede graver som utvendig er vakre å se til, men innvendig er fulle av dødningeben og all slags urenhet.

28 Slik synes også dere i det ytre rettferdige for folk, men innvendig er dere fulle av hykleri og lovløshet.

29 Ve dere, skriftlærde og fariseere, dere hyklere, som bygger profetenes gravsteder og pryder minnesmerkene over de rettferdige,

30 og sier: Hadde vi levd i våre fedres dager, så hadde vi ikke vært medskyldige med dem i profetenes blod!

31 Slik vitner dere om dere selv at dere er barn av dem som slo profetene i hjel.

32 Så fyll da opp deres fedres mål!

33 Slanger! Ormeyngel! Hvordan skal dere unnfly dommen til helvete?

34 Derfor, se, jeg sender til dere profeter og vismenn og skriftlærde. Noen av dem skal dere drepe og korsfeste, andre skal dere hudstryke i synagogene deres og forfølge fra by til by.

35 Slik skal det komme over dere, alt det rettferdige blod som er blitt utøst på jorden, fra den rettferdige Abels blod like til blodet av Sakarja, Barakias sønn, han som dere slo i hjel mellom templet og alteret.

36 Sannelig sier jeg dere: Alt dette skal komme over denne slekten!

Jesus sørger over Jerusalem

37 Jerusalem, Jerusalem! Du som slår i hjel profetene og steiner dem som er sendt til deg! Hvor ofte jeg ville samle dine barn, som en høne samler kyllingene sine under vingene. Men dere ville ikke.

38 Se, huset deres skal bli liggende øde!

39 For jeg sier dere: Fra nå av skal dere ikke se meg før dere sier: Velsignet være han som kommer i Herrens navn!

Matteus 24

Jerusalems ødeleggelse og Jesu gjenkomst

1 Jesus forlot templet og gikk ut. Da kom disiplene hans for å vise ham tempelbygningene.

2 Men han svarte og sa til dem: Ser dere ikke alt dette? Sannelig sier jeg dere: Her skal ikke bli stein tilbake på stein som ikke skal brytes ned.

- ³ Da han satt på Oljeberget, og disiplene var alene med ham, kom de til ham og spurte: Si oss, når skal dette skje? Og hva skal være tegnet på ditt komme og på denne tidsalders ende?
- ⁴ Jesus svarte og sa til dem: Se til at ingen fører dere vill!
- ⁵ For mange skal komme i mitt navn og si: Jeg er Messias! Og de skal føre mange vill.
- ⁶ Dere vil høre om kriger og rykter om krig. Se til at dere ikke lar dere skremme. For alt dette må skje, men ennå er ikke enden kommet.
- ⁷ For folk skal reise seg mot folk, og rike mot rike, og det skal bli hunger og jordskjelv både her og der.
- ⁸ Men alt dette er begynnelsen på fødselsveene.
- ⁹ Da skal de overgi dere til trengsel og slå dere i hjel. Og dere skal hates av alle folkeslag for mitt navns skyld.
- ¹⁰ Mange skal da falle fra, og de skal angi hverandre og hate hverandre.
- ¹¹ Mange falske profeter skal stå fram, og de skal forføre mange.
- ¹² Og fordi lovløsheten tar overhånd, skal kjærligheten bli kald hos de fleste.
- ¹³ Men den som holder ut til enden, han skal bli frelst!
- ¹⁴ Og dette evangeliet om riket skal bli forkynt over hele jorden til et vitnesbyrd for alle folkeslag, og så skal enden komme.
- ¹⁵ Når dere da ser ødeleggelsens styggedom, som profeten Daniel har talt om, stå på det hellige sted - forstå det, enhver som leser! -
- ¹⁶ da må de som er i Judea, flykte opp i fjellene.
- ¹⁷ Den som er på taket, må ikke gå ned for å ta med seg noe i huset.
- ¹⁸ Og den som er ute på marken, må ikke vende hjem for å hente kappen sin.
- ¹⁹ Stakkars dem som er med barn og dem som gir die i de dager.
- ²⁰ Men be om at dere slipper å flykte om vinteren eller på sabbaten.
- ²¹ For da skal det bli en trengsel så stor som det ikke har vært fra verdens begynnelse til nå, og heller ikke mer skal bli!
- ²² Og dersom ikke de dagene ble forkortet, da ville ikke noe kjød bli frelst! Men for de utvalgte skyld skal de dagene bli forkortet.
- ²³ Om noen da sier til dere: Se, her er Messias, eller der, så tro det ikke!
- ²⁴ For falske messiaser og falske profeter skal stå fram og gjøre store tegn og under, for å føre også de utvalgte vill, om det var mulig.

25 Se, jeg har sagt dere det på forhånd.

26 Om de altså sier til dere: Se, han er ute i ørkenen! - så gå ikke dit ut. Eller: Han er i rommene der inne! - så tro det ikke.

27 For som lynet går ut fra øst og skinner like til vest, slik skal Menneskesønnens komme være.

28 Der hvor åtselet er, der skal gribbene samles.

29 Men straks etter de dagenes trengsel skal solen bli formørket og månen skal ikke gi sitt skinn. Stjernene skal falle ned fra himmelen, og himmelens krefter skal rokkes.

30 Da skal Menneskesønnens tegn vise seg på himmelen, og alle folk på jorden skal bryte ut i klagerop, og de skal se Menneskesønnen komme på himmelens skyer med kraft og stor herlighet.

31 Han skal sende ut sine engler med veldig basunklang, og de skal samle hans utvalgte fra de fire vindretninger, fra himmelens ene ende til den annen.

Lær av fikentreet

32 Lær en lignelse av fikentreet: Når greinene har fått sevje og bladene springer ut, da vet dere at sommeren er nær.

33 Slik skal dere også, når dere ser alt dette, vite at han er nær og står for døren.

34 Sannelig sier jeg dere: Denne slekt skal slett ikke forgå før alt dette skjer.

35 Himmel og jord skal forgå, men mine ord skal slett ikke forgå.

Våk, for dere vet ikke når Herren kommer

36 Men den dagen og timen kjenner ingen, ikke engang himmelens engler, men bare min Far.

37 Og som Noahs dager var, slik skal Menneskesønnens komme være.

38 For likesom de i dagene før vannflommen åt og drakk, tok til ekte og ga til ekte, helt til den dagen da Noah gikk inn i arken,

39 og de visste ikke av det før vannflommen kom og tok dem alle, slik skal det også være når Menneskesønnen kommer.

40 Da skal to menn være ute på marken, den ene blir tatt med, den andre blir latt tilbake.

41 To kvinner skal male sammen på kvernen, den ene blir tatt med, den andre blir latt tilbake.

42 Våk derfor! For dere vet ikke hva dag deres Herre kommer.

⁴³ Men det skjønner dere, at dersom husbonden visste hva for en nattevakt tyven kom i, så ville han våke og ikke la ham bryte inn i huset sitt.

⁴⁴ Vær derfor beredt, dere også! For Menneskesønnen kommer i den time dere ikke tenker.

⁴⁵ Hvem er da den tro og kloke tjener som hans herre har satt over tjenestefolkene sine for at han skal gi dem mat i rett tid?

⁴⁶ Salig er den tjeneren som hans herre finner i ferd med å gjøre dette, når han kommer!

⁴⁷ Sannelig sier jeg dere: Han skal sette ham over alt han eier!

⁴⁸ Men dersom den onde tjeneren sier i sitt hjerte: Det varer lenge før min herre kommer!

⁴⁹ og han så gir seg til å slå medtjenerne sine, og eter og drikker med drankere,

⁵⁰ da skal tjenerens herre komme en dag han ikke venter det, og en time han ikke tenker.

⁵¹ Og han skal hogge ham ned og gi ham hans del med hyklerne. Der skal de gråte og skjære tenner.

Matteus 25

Lignelsen om de fem kloke og fem dårlige jomfruene

¹ Da skal himlenes rike være å ligne med ti jomfruer som tok lampene sine og gikk ut for å møte brudgommen.

² Men fem av dem var uforstandige og fem kloke.

³ De uforstandige tok lampene sine, men de tok ikke olje med seg.

⁴ Men de kloke hadde også tatt med seg olje i kannene sammen med lampene sine.

⁵ Da det dro ut før brudgommen kom, slumret de alle inn og sov.

⁶ Men midt på natten lød det et rop: Se, brudgommen kommer! Gå ham i møte!

⁷ Da våknet alle jomfruene og gjorde lampene sine i stand.

⁸ Men de uforstandige sa til de kloke: Gi oss av deres olje, for lampene våre slokner!

⁹ Men de kloke svarte: Nei, det ville ikke bli nok både til oss og til dere. Gå heller til dem som selger og kjøp til dere selv.

10 Mens de var borte for å kjøpe, kom brudgommen. Og de som var rede, gikk inn med ham til bryllupsfesten. Og døren ble stengt.

11 Til sist kom da også de andre jomfruene, og de sa: Herre, herre, lukk opp for oss!

12 Men han svarte og sa: Sannelig sier jeg dere: Jeg kjenner dere ikke!

13 Våk derfor! For dere kjenner ikke dagen eller timen.

Lignelsen om talentene

14 For det er som med en mann som var i ferd med å dra utenlands. Han kalte til seg tjenerne sine og overlot dem eiendommen sin.

15 Til en ga han fem talenter, til en annen to, til en tredje én talent - hver av dem etter som de hadde evne til. Så dro han utenlands.

16 Han som hadde fått fem talenter, gikk straks bort og drev handel med dem, og tjente fem til.

17 Han som hadde fått to, gjorde det samme, og tjente to til.

18 Men han som hadde fått den ene talenten, gikk bort og gravde i jorden og gjemte sin herres penger.

19 Etter lang tid kom så disse tjenernes herre og holdt regnskap med dem.

20 Da kom han fram som hadde fått de fem talentene. Han hadde med seg fem talenter til, og sa: Herre, du ga meg fem talenter, se, jeg har tjent fem talenter til!

21 Hans herre sa til ham: Vel gjort, du gode og tro tjener! Du har vært tro over lite, jeg vil sette deg over meget. Gå inn til din herres glede!

22 Så kom han fram som hadde fått de to talentene, og sa: Herre, du ga meg to talenter, se, jeg har tjent to talenter til!

23 Og hans herre sa til ham: Vel gjort, du gode og tro tjener! Du har vært tro over lite, jeg vil sette deg over meget. Gå inn til din herres glede!

24 Men også han kom fram som hadde fått den ene talenten, og han sa: Herre, jeg visste at du er en hard mann, som høster der du ikke sådde, og sanker hvor du ikke strødde.

25 Derfor ble jeg redd. Jeg gikk og gjemte talenten din i jorden. Se, her har du ditt.

26 Men hans herre svarte og sa til ham: Du onde og late tjener! Du visste at jeg høster der jeg ikke sådde og sanker hvor jeg ikke strødde.

27 Da burde du ha overlatt pengene mine til utlånerne, så hadde jeg fått mitt igjen med renter når jeg kom.

- 28 Ta derfor fra ham talenten og gi den til ham som har de ti talentene.
- 29 For hver den som har, til ham skal det bli gitt, og han skal ha overflod. Men den som ikke har, skal bli fratatt selv det han har.
- 30 Og kast den unyttige tjeneren ut i mørket utenfor. Der skal de gråte og skjære tenner.

Dommen over alle folkeslag

- 31 Men når Menneskesønnen kommer i sin herlighet, og alle englene med ham, da skal han sitte på sin herlighets trone.
- 32 Og alle folkeslag skal samles fremfor ham. Han skal skille dem fra hverandre, likesom gjeteren skiller sauene fra geitene.
- 33 Han skal stille sauene ved sin høyre side, og geitene ved sin venstre.
- 34 Da skal kongen si til dem ved sin høyre side: Kom hit, dere som er velsignet av min Far! Arv det riket som er beredt for dere fra verdens grunnvoll ble lagt.
- 35 For jeg var sulten, og dere ga meg mat. Jeg var tørst, og dere ga meg å drikke. Jeg var fremmed, og dere tok imot meg.
- 36 Jeg var naken, og dere kledde meg. Jeg var syk, og dere så til meg. Jeg var i fengsel, og dere kom til meg.
- 37 Da skal de rettferdige svare ham og si: Herre, når så vi deg sulten og ga deg mat, eller tørst og ga deg å drikke?
- 38 Når så vi deg fremmed og tok imot deg, eller naken og ga deg klær?
- 39 Når så vi deg syk eller i fengsel og kom til deg?
- 40 Og kongen skal svare og si til dem: Sannelig sier jeg dere: Alt dere gjorde mot én av disse mine minste brødre, det gjorde dere mot meg.
- 41 Så skal han si til dem på venstre side: Gå bort fra meg, dere som er forbannet, til den evige ild, som er beredt for djevelen og englene hans.
- 42 For jeg var sulten, og dere ga meg ikke mat. Jeg var tørst, og dere ga meg ikke å drikke.
- 43 Jeg var fremmed, og dere tok ikke imot meg. Jeg var naken, og dere kledde meg ikke. Jeg var syk og i fengsel, og dere så ikke til meg.
- 44 Da skal de svare ham, også de, og si: Herre, når så vi deg sulten eller tørst eller fremmed eller naken eller syk eller i fengsel, og tjente deg ikke?
- 45 Da skal han svare dem og si: Sannelig sier jeg dere: Det dere ikke gjorde mot én av disse minste, det har dere heller ikke gjort mot meg.
- 46 Og disse skal gå bort til evig pine, men de rettferdige til evig liv.

Matteus 26

Planer om å drepe Jesus

- ¹ Og det skjedde da Jesus hadde endt hele denne talen, da sa han til disiplene sine:
- ² Dere vet at om to dager er det påske, og da skal Menneskesønnen overgis til å bli korsfestet.
- ³ Yppersteprestene og folkets eldste kom nå sammen i huset til ypperstepresten, som hette Kaifas.
- ⁴ De rådslo om å gripe Jesus med list og slå ham i hjel.
- ⁵ Men de sa: Ikke på høytiden, for at det ikke skal bli oppstyr blant folket.

Jesus blir salvet i Betania

- ⁶ Men da Jesus var i Betania, i Simon den spedalskes hus,
- ⁷ da kom en kvinne til ham med en alabastkrukke full av kostbar salve. Den helte hun ut over hans hode mens han lå til bords.
- ⁸ Men da disiplene så det, ble de harme og sa: Hva skal denne sløsingens tjene til?
- ⁹ Salven kunne jo vært solgt for mange penger og gitt til de fattige.
- ¹⁰ Men da Jesus merket det, sa han til dem: Hvorfor gjør dere det vanskelig for kvinnen? Det er en god gjerning hun har gjort mot meg!
- ¹¹ De fattige har dere alltid hos dere, men meg har dere ikke alltid.
- ¹² For da hun helte denne salven ut over mitt legeme, gjorde hun meg i stand til min gravferd.
- ¹³ Sannelig sier jeg dere: Hvor som helst i hele verden dette evangeliet blir forkynt, skal også det hun gjorde, fortelles til minne om henne.

Judas inngår avtale med yppersteprestene

- ¹⁴ Da gikk en av de tolv, han som hette Judas Iskariot, til yppersteprestene.
- ¹⁵ Og han sa: Hva vil dere gi meg for at jeg skal utlevere ham til dere? De veide da opp tretti sølvpenger til ham.
- ¹⁶ Fra da av søkte han anledning til å forråde ham.

Påskemåltidet med disiplene

- ¹⁷ På den første dagen av de usyrede brøds høytid kom disiplene til Jesus og sa til ham: Hvor vil du at vi skal gjøre i stand for deg til å ete påskelammet?
- ¹⁸ Han sa: Gå inn i byen til en mann der og si til ham: Mesteren sier: Min tid er nær. Hos deg vil jeg holde påskemåltid sammen med disiplene mine.

19 Disiplene gjorde som Jesus hadde pålagt dem, og gjorde i stand påskemåltidet.

20 Da det var blitt kveld, gikk han til bords med de tolv.

21 Mens de spiste, sa han: Sannelig sier jeg dere: En av dere skal forråde meg.

22 De ble da dypt bedrøvet, og den ene etter den andre begynte å si til ham: Det er vel ikke meg, Herre?

23 Men han svarte og sa: Den som dyppet hånden i fatet sammen med meg, han skal forråde meg.

24 Menneskesønnen går bort, som det er skrevet om ham. Men ve det mennesket som forråder Menneskesønnen. Det hadde vært godt for det mennesket om han aldri var født.

25 Men Judas, han som forrødte ham, tok til orde og sa: Det er vel ikke meg, rabbi? Han sier til ham: Du sa det.

Nattverden blir innstiftet

26 Mens de nå holdt måltid, tok Jesus et brød, ba velsignelsesbønnen* og brøt det, ga disiplene og sa: Ta, et! Dette er mitt legeme.

27 Og han tok et beger, takket, ga dem og sa: Drikk av det alle.

28 For dette er mitt blod, den nye pakts blod, som utgytes for mange til syndenes forlatelse.

29 Men jeg sier dere: Fra nå av skal jeg ikke drikke av denne vintreets frukt, før den dagen jeg drikker den ny med dere i min Fars rike.

Jesus forutsier Peters fornektelse

30 Og da de hadde sunget lovsangen*, gikk de ut til Oljeberget.

31 Da sier Jesus til dem: I denne natt kommer dere alle til å ta anstøt av meg, for det står skrevet: Jeg vil slå hyrden, og hjordens får skal bli spredt.

32 Men etter at jeg er blitt reist opp, skal jeg gå i forveien for dere til Galilea.

33 Men Peter svarte og sa til ham: Om så alle tar anstøt av deg, skal jeg aldri ta anstøt!

34 Jesus sa til ham: Sannelig sier jeg deg: I denne natt, før hanen galer, skal du fornekte meg tre ganger.

35 Peter sier til ham: Om jeg så måtte dø med deg, skal jeg så visst ikke fornekte deg! På samme måte talte alle disiplene.

Jesu bønn i Getsemane

36 Så kom Jesus med dem til et sted som heter Getsemane, og han sa til disiplene: Sett dere her, mens jeg går dit bort for å be!

37 Han tok med seg Peter og de to Sebedeus-sønnene, og sorg og angst kom over ham.

38 Da sier han til dem: Min sjel er bedrøvet inntil døden! Bli her og våk med meg.

39 Og han gikk et lite stykke fram, falt på sitt ansikt og ba: Far! Er det mulig, så la dette begeret gå meg forbi! Men ikke som jeg vil, bare som du vil.

40 Han kommer tilbake til disiplene og finner dem sovende. Og han sier til Peter: Så var dere da ikke i stand til å våke én time med meg!

41 Våk og be for at dere ikke må komme i fristelse! Ånden er villig, men kjødet er skrupelig.

42 Så gikk han bort og ba for andre gang: Min Far! Kan ikke dette begeret gå meg forbi uten at jeg må drikke det, da skje din vilje!

43 Da han kom tilbake, fant han dem igjen sovende, for øynene deres var tunge av søvn.

44 Og han lot dem være, og gikk igjen bort og ba for tredje gang med de samme ordene.

45 Deretter kom han tilbake til disiplene og sa til dem: Dere sover ennå og hviler dere? Se, timen er nær da Menneskesønnen skal overgis i synderes hender.

46 Stå opp, la oss gå. Se, han er nær som forråder meg.

Jesus blir tatt til fange

47 Og mens han ennå talte, se, da kom Judas, en av de tolv, og sammen med ham en stor flokk som var væpnet med sverd og stokker. De kom fra yppersteprestene og folkets eldste.

48 Han som forrødte ham, hadde gitt dem et tegn og sagt: Den jeg kysser, han er det. Grip ham!

49 Og han gikk straks bort til Jesus og sa: Vær hilset, rabbi! Og han kysset ham flere ganger.

50 Men Jesus sa til ham: Venn, hvorfor er du her? Da gikk de fram og la hånd på Jesus og tok ham til fange.

51 Og se, en av dem som var med Jesus, rakte ut hånden og dro sverdet. Han slo yppersteprestens tjener og hogg øret av ham.

52 Da sa Jesus til ham: Stikk sverdet ditt tilbake på plass. For alle som griper til sverd, skal falle for sverd.

53 Eller tror du ikke jeg kunne be min Far, og så ville han nå sende meg mer enn tolv legioner engler?

54 Men hvordan skulle da Skriftene bli oppfylt, at så må skje?

55 I samme stund sa Jesus til flokken: Dere har rykket ut som mot en røver med sverd og stokker for å gripe meg. Dag etter dag satt jeg i templet og lærte, men da grep dere meg ikke.

56 Men alt dette er skjedd for at profetenes skrifter skulle bli oppfylt. Da forlot alle disiplene ham og flyktet.

57 De som hadde grepet Jesus, førte ham nå til Kaifas, ypperstepresten. Der var de skriftlærde og de eldste samlet.

58 Men Peter fulgte etter ham på avstand til yppersteprestens gård. Der gikk han inn og satte seg med tjenerne for å se hvordan det ville ende.

59 Men yppersteprestene og hele Rådet søkte falskt vitnesbyrd mot Jesus, slik at de kunne få dømt ham til døden.

60 Men de fant ikke noe, enda mange falske vitner kom fram. Men til sist kom to fram og sa:

61 Denne mannen har sagt: Jeg kan bryte ned Guds tempel og bygge det opp igjen på tre dager!

62 Da sto ypperstepresten opp og sa til ham: Svarer du ingenting? Hva er det disse vitner imot deg?

63 Men Jesus tidde. Og ypperstepresten sa til ham: Jeg tar deg i ed ved den levende Gud at du skal si oss om du er Messias, Guds Sønn!

64 Jesus sier til ham: Du har sagt det! Men jeg sier dere: Fra nå av skal dere se Menneskesønnen sitte ved kraftens høyre hånd og komme på himmelens skyer.

65 Da flerret ypperstepresten klærne sine og sa: Han har spottet Gud! Hva skal vi nå med vitner? Se, nå har dere hørt gudsbespottelsen.

66 Hva mener dere? De svarte og sa: Han er skyldig til døden.

67 Da spyttet de ham i ansiktet og slo ham med knyttneven. Andre slo ham med stokker,

68 og de sa: Spå oss, Messias: Hvem var det som slo deg?

Peter fornekter Jesus

69 Men Peter satt utenfor på gårdsplassen. Da kom en tjenestepike bort til ham og sa: Også du var med Jesus fra Galilea.

70 Men han nektet så alle hørte det, og sa: Jeg skjønner ikke hva du snakker om!

71 Men da han gikk ut i portgangen, fikk en annen pike se ham og sa til dem som var der: Også denne var med Jesus fra Nasaret.

72 Og igjen nektet han med ed: Jeg kjenner ikke det mennesket!

73 Men litt etter kom de som sto der, bort til Peter og sa: Visst er du også en av dem! Målet ditt røper deg.

74 Da ga han seg til å forbanne seg og sverge: Jeg kjenner ikke det mennesket! Og straks gol hanen.

75 Da mintes Peter Jesu ord, at han hadde sagt til ham: Før hanen galer, skal du fornekte meg tre ganger. Og han gikk ut og gråt bittert.

Matteus 27

Jesus blir ført til Pilatus

1 Da det nå var blitt morgen, holdt alle yppersteprestene og folkets eldste råd mot Jesus, for å få ham dømt til døden.

2 Og de bandt ham, og førte ham bort og overga ham til landshøvdingen Pilatus.

Judas tar sitt eget liv

3 Da Judas, som forrådte ham, så at Jesus var blitt domfelt, angret han. Han kom tilbake til yppersteprestene og de eldste med de tretti sølvpengene,

4 og sa: Jeg har syndet da jeg forrådte uskyldig blod! Men de sa: Hva kommer det oss ved? Det blir din sak.

5 Da kastet han sølvpengene inn i templet, og gikk bort og hengte seg.

6 Men yppersteprestene tok sølvpengene og sa: Det er ikke tillatt å legge dem i tempelkisten, for det er blodpenger.

7 De rådslo da med hverandre, og kjøpte så pottemakerens åker for pengene, til gravsted for fremmede.

8 Derfor blir denne marken kalt Blodåkeren den dag i dag.

9 Da ble det oppfylt som var talt ved profeten Jeremia, som sier: Og de tok de tretti sølvpengene, den verdsattes verdi, ham som Israels barn lot verdsette,

10 og de ga dem for pottemakerens åker, slik Herren hadde påbudt meg.

Forhør hos Pilatus

11 Men Jesus ble stilt fram for landshøvdingen. Og landshøvdingen spurte ham: Er du jødernes konge? Jesus sa til ham: Du sier det!

12 Og mens yppersteprestene og de eldste anklaget ham, svarte han ingen ting.

13 Da sier Pilatus til ham: Hører du ikke alt det de vitner imot deg?

14 Men han svarte ham ikke på et eneste ord, så landshøvdingen ble meget forundret.

Jesus blir dømt til døden

15 Men på høytiden pleide landshøvdingen å gi en fange fri, den folket selv ville.

16 På denne tiden hadde de en beryktet fange som hette Barabbas.

17 Mens de nå var samlet, sa Pilatus til dem: Hvem vil dere at jeg skal gi dere fri, Barabbas eller Jesus, som blir kalt Messias?

18 For han visste at det var av misunnelse de hadde overgitt ham.

19 Men mens han satt på dommerstol, sendte hans kone bud til ham og lot si: Ha ikke noe å gjøre med denne rettferdige! For jeg har i natt lidd meget i drømme for hans skyld.

20 Men yppersteprestene og de eldste overtalte folket til å be om å få Barabbas frigitt, men Jesus drept.

21 Landshøvdingen tok da til orde og sa til dem: Hvem av de to vil dere at jeg skal gi dere fri? De svarte: Barabbas.

22 Pilatus sier til dem: Hva skal jeg da gjøre med Jesus, som kalles Messias? De sier alle: Korsfest ham!

23 Men han sa: Hva ondt har han da gjort? Men de ropte enda høyere og sa: Korsfest ham!

24 Pilatus så at ingen ting nyttet, men at oppstyret bare ble verre. Han tok da vann og toet sine hender mens folket så på, og sa: Jeg er uskyldig i denne rettferdige mannens blod. Dette får dere svare for.

25 Og hele flokken svarte og sa: Hans blod komme over oss og over våre barn!

26 Da ga han dem Barabbas fri, men lot Jesus hudstryke og overga ham til å korsfestes.

Soldatene spotter Jesus

27 Da tok landshøvdingens soldater Jesus med seg inn i borgen, og samlet hele vaktstyrken om ham.

28 De kledde av ham og la en skarlagenrød kappe om ham.

29 Og de flettet en krone av torner og satte på hodet hans, og ga ham en rørstav i høyre hånd. De falt på kne for ham og hånte ham og sa: Vær hilset, du jødernes konge!

30 Og de spyttet på ham, tok rørstaven og slo ham i hodet.

Jesus blir korsfestet

31 Etter at de slik hadde hånet ham, tok de kappen av ham og kledde ham i hans egne klær. Og de førte ham bort for å korsfeste ham.

32 Mens de var på vei ut, møtte de en mann fra Kyréne som hette Simon. Ham tvang de til å bære korset hans.

33 Og de kom til et sted som kalles Golgata - det betyr Hodeskalle-stedet.

34 De ga ham da vin blandet med galle, men da han hadde smakt det, ville han ikke drikke.

35 Da de hadde korsfestet ham, delte de klærne hans mellom seg ved loddkasting.

36 Og de satt der og holdt vakt over ham.

37 Over hodet hans hadde de festet en innskrift med klagemålet mot ham: Dette er Jesus, jødernes konge.

38 Da ble to røvere korsfestet sammen med ham, en på høyre side og en på venstre.

39 De som gikk forbi, spottet ham, ristet på hodet

40 og sa: Du som river ned templet og bygger det opp igjen på tre dager! Frels deg selv! Er du Guds Sønn, da stig ned av korset!

41 På samme måte spottet også yppersteprestene ham, sammen med de skriftlærde og de eldste, og sa:

42 Andre har han frelst, seg selv kan han ikke frelse! Han er Israels konge, la ham nå stige ned fra korset, så skal vi tro på ham!

43 Han har satt sin lit til Gud, la nå Gud fri ham om han har behag i ham. Han sa jo: Jeg er Guds Sønn.

44 Også røverne som var korsfestet sammen med ham, hånte ham på samme måte.

Jesus dør

45 Men fra den sjette time falt det et mørke over hele landet, like til den niende time.

46 Og ved den niende time ropte Jesus med høy røst: Eli, Eli, lama sabaktani? Det betyr: Min Gud, min Gud, hvorfor har du forlatt meg?

- 47 Da noen av dem som sto der, hørte det, sa de: Han roper på Elia!
- 48 Og straks løp en av dem til, tok en svamp og fylte den med vineddik. Han satte den på en rørstav og tilbød ham å drikke.
- 49 Men de andre sa: Vent, la oss se om Elia kommer for å frelse ham!
- 50 Men Jesus ropte igjen med høy røst og oppga ånden.
- 51 Og se, forhenget i templet revnet i to, ovenfra og ned. Og jorden skalv, og klippene revnet.
- 52 Gravene åpnet seg, og mange av legemene til de hellige som var sovnet inn, sto opp.
- 53 Etter Jesu oppstandelse gikk de ut av gravene, og kom inn i den hellige by og viste seg for mange.
- 54 Men da høvedsmannen og de som holdt vakt over Jesus sammen med ham, så jordskjelvet og det som skjedde, ble de grepet av redsel og sa: I sannhet, dette var Guds Sønn!
- 55 Mange kvinner som hadde fulgt Jesus fra Galilea og tjent ham, sto der på avstand og så på.
- 56 Blant dem var Maria Magdalena, Maria som var mor til Jakob og Joses, og mor til Sebedeus-sønnene.

Jesus blir begravet

- 57 Men da det var blitt kveld, kom en rik mann fra Arimatea, som het Josef. Han var også blitt en disippel av Jesus.
- 58 Han gikk til Pilatus og ba om å få Jesu legeme. Da befalte Pilatus at det skulle gis ham.
- 59 Josef tok da legemet og svøpte det i rent linklede,
- 60 og la det i sin nye grav, som han hadde hogd ut i berget. Så rullet han en stor stein for inngangen til graven, og gikk bort.
- 61 Men Maria Magdalena og den andre Maria var der og satt rett imot graven.

Vakt ved graven

- 62 Neste dag, som var dagen etter forberedelsesdagen, samlet yppersteprestene og fariseerne seg hos Pilatus.
- 63 De sa: Herre, vi kom til å minnes hva denne forførereren sa da han ennå levde: Etter tre dager blir jeg reist opp!
- 64 Gi derfor påbud om at det skal holdes vakt ved graven til den tredje dagen, så ikke disiplene hans skal komme og stjele ham, og så si til folket: Han er reist opp fra de døde! Da ville den siste forførelsen bli verre enn den første.

⁶⁵ Pilatus sa til dem: Her har dere vaktmannskap. Gå bort og vakt graven som best dere kan!

⁶⁶ De gikk da og sikret graven ved å forsegle steinen og sette ut vakter.

Matteus 28

Jesus står opp fra graven

¹ Etter sabbaten, da det lysnet mot første dag i uken, kom Maria Magdalena og den andre Maria for å se til graven.

² Og se, det ble et stort jordskjelv. For en Herrens engel steg ned fra himmelen, gikk fram og rullet steinen til side og satte seg på den.

³ Han var som lyn å se til, og klærne hans var hvite som snø.

⁴ De som holdt vakt, skalv av redsel for ham, og de ble som døde.

⁵ Men engelen tok til orde og sa til kvinnene: Frykt ikke! Jeg vet at dere søker Jesus, den korsfestede.

⁶ Han er ikke her, han er blitt reist opp, slik som han sa. Kom og se stedet hvor han lå!

⁷ Skynd dere nå av sted og si til disiplene hans: Han er reist opp fra de døde. Og se, han går i forveien for dere til Galilea, der skal dere se ham. Se, jeg har sagt dere dette!

⁸ De skyndte seg da bort fra graven med frykt og stor glede. De løp av sted for å fortelle det til disiplene hans.

⁹ Og se, Jesus kom i møte med dem, og sa: Vær hilset! De gikk da fram og omfavnet føttene hans og tilba ham.

¹⁰ Da sier Jesus til dem: Frykt ikke! Gå og si til mine brødre at de skal dra til Galilea. Der skal de se meg.

¹¹ Mens de ennå var på veien, se, da kom noen av vaktstyrken inn til byen og meldte fra til yppersteprestene om alt som var skjedd.

¹² Da kom disse sammen med de eldste til rådslagning, og de ga soldatene rikelig med penger

¹³ og sa: Dere skal si: Disiplene hans kom om natten og stjal ham mens vi sov.

¹⁴ Og skulle det komme landshøvdingen for øre, skal vi tale vel med ham så dere kan være trygge.

¹⁵ De tok imot pengene og gjorde som de fikk beskjed om. Og dette ryktet ble spredt blant jødene og har holdt seg til denne dag.

Misjonsbefalingen

16 Men de elleve disiplene dro til Galilea, til fjellet hvor Jesus hadde satt dem stevne.

17 Og da de fikk se ham, falt de ned og tilba ham. Men noen tvilte.

18 Og Jesus trådte fram, talte til dem og sa: Meg er gitt all makt i himmel og på jord!

19 Gå derfor ut og gjør alle folkeslag til disipler, idet dere døper dem til Faderens og Sønnens og Den Hellige Ånds navn,

20 og lærer dem å holde alt det jeg har befalt dere. Og se, jeg er med dere alle dager inntil verdens ende!

Markus

Markus 1

Johannes forkynner og døver

- 1** Begynnelsen til Jesu Kristi, Guds Sønns evangelium.
- 2** Som det står skrevet i profetene: Se, jeg sender min budbærer foran deg, han skal rydde din vei.
- 3** Det er en røst av en som roper i ørkenen: Rydd Herrens vei, gjør hans stier rette!
- 4** Slik sto døperen Johannes fram i ørkenlandet og forkyste omvendelses dåp til syndenes forlatelse.
- 5** Og hele Judea-landet og alle i Jerusalem dro ut til ham, og de ble døpt av ham i elven Jordan idet de bekjente sine synder.
- 6** Johannes gikk kledd i klær av kamelhår og hadde lærbelte om livet, og maten hans var gresshopper og vill honning.
- 7** Han forkyste og sa: Etter meg kommer han som er sterkere enn jeg - jeg er ikke engang verdig til å bøye meg ned og løse skoremme hans.
- 8** Jeg har døpt dere med vann, men han skal døpe dere med Den Hellige Ånd.

Jesus blir døpt og fristet

- 9** Og det skjedde i de dager at Jesus kom fra Nasaret i Galilea og ble døpt av Johannes i Jordan.
- 10** Straks han steg opp av vannet, så han himmelen åpne seg og Ånden komme ned over ham som en due.
- 11** Og det lød en røst fra himmelen: Du er min Sønn, den elskede, i deg har jeg velbehag.
- 12** Og straks drev Ånden ham ut i ørkenen.
- 13** Der i ørkenen var han i førti dager, og ble fristet av Satan. Han holdt til blant de ville dyr, og englene tjente ham.

Jesus begynner sin virksomhet

- 14** Men etter at Johannes var satt i fengsel, kom Jesus til Galilea og forkyste Guds evangelium.
- 15** Han sa: Tidens mål er fullt, og Guds rike er kommet nær. Omvend dere og tro på evangeliet!

16 Da han gikk langs Galilea-sjøen, fikk han se Simon og hans bror Andreas. De holdt på å kaste not i sjøen, for de var fiskere.

17 Jesus sa til dem: Følg meg, så vil jeg gjøre dere til menneskefiskere.

18 Og straks forlot de garna sine og fulgte ham.

19 Da han var kommet litt lenger fram, så han Jakob, sønn av Sebedeus, og hans bror Johannes. De satt i båten og bøtte garn.

20 Straks kalte han dem. Og de forlot sin far Sebedeus og leiefolkene i båten, og fulgte ham.

I Kapernaum

21 De gikk så inn i Kapernaum. Og på sabbaten gikk han straks inn i synagogen og lærte.

22 De var slått av undring over hans lære, for han lærte dem som en som hadde myndighet, og ikke som de skriftlærde.

23 Det var da i synagogen deres en mann med en uren ånd, og han skrek høyt

24 og sa: Hva har vi med deg å gjøre, Jesus fra Nasaret? Du er kommet for å ødelegge oss. Jeg vet hvem du er, du Guds Hellige!

25 Men Jesus truet den og sa: Ti stille, og far ut av ham!

26 Og den urene ånden rev og slet i ham, skrek med høy røst og for ut av ham.

27 Da ble alle forferdet, og de spurte hverandre: Hva er dette? En ny lære! Med myndighet befaler han til og med de onde åndene, og de adlyder ham.

28 Og ryktet om ham kom straks ut overalt der omkring i Galilea.

29 Straks de var kommet ut fra synagogen, gikk de inn i huset til Simon og Andreas, sammen med Jakob og Johannes.

30 Simons svigermor lå til sengs med feber, og straks talte de til ham om henne.

31 Han gikk bort til henne, grep hånden hennes og reiste henne opp. Og feberen forlot henne, og hun tjente dem.

32 Men da det var blitt kveld og solen var gått ned, brakte de til ham alle som var syke og de som var besatt av onde ånder.

33 Og hele byen var samlet utenfor døren.

Jesus forkynner i Galilea

34 Han helbredet mange som led av forskjellige slags sykdommer, og drev ut mange onde ånder. Men han tillot ikke åndene å tale, for de kjente ham.

35 Tidlig om morgenen, mens det ennå var ganske mørkt, sto han opp og gikk ut. Han dro bort til et øde sted og ba der.

36 Simon og de som var sammen med ham, skyndte seg etter ham.

37 Og de fant ham og sa til ham: Alle leter etter deg!

38 Han sier til dem: La oss gå andre steder - til småbyene her omkring, så jeg kan forkynne Ordet der også. For det er derfor jeg er kommet.

39 Så dro han omkring i hele Galilea og forkynnte i synagogene deres, og han drev ut de onde åndene.

Jesus renser en spedalsk

40 Da kom en spedalsk til ham. Han ba ham og falt på kne for ham og sa til ham: Om du vil, så kan du gjøre meg ren!

41 Jesus fikk medynk med ham, rakte ut hånden, rørte ved ham og sa: Jeg vil, bli ren!

42 Og straks forlot spedalskheten ham, og han var ren.

43 Men Jesus talte strengt til ham og sendte ham straks bort,

44 og sa til ham: Se til at du ikke sier dette til noen. Men gå og vis deg for presten og bær fram det renselsesofferet som Moses har påbudt, til et vitnesbyrd for dem.

45 Men han gikk ut og begynte å kunngjøre det og utbredte ryktet vidt og bredt. Derfor kunne Jesus ikke lenger gå åpenlyst inn i noen by. Han var utenfor, på øde steder, og folk kom til ham fra alle kanter.

Markus 2

En lam mann

1 Noen dager senere kom Jesus igjen til Kapernaum, og det ble kjent at han var hjemme.

2 Straks samlet det seg så mange mennesker at de ikke fikk plass, ikke engang ved døren. Og han talte Ordet til dem.

3 De kom da til ham med en som var lam, som ble båret av fire mann.

4 På grunn av folkemengden kunne de ikke få båret ham fram til Jesus. De brøt da opp taket over stedet der han var. Og da de hadde fått en åpning, firte de ned båret som den lamme lå på.

5 Da Jesus så deres tro, sa han til den lamme: Barn, syndene dine er deg forlatt!

6 Men noen av de skriftlærde satt der og tenkte i sitt hjerte:

7 Hvordan kan han tale slik? Han spotter Gud! Hvem kan forlate synder uten én, det er Gud?

8 Straks merket Jesus i sin ånd at de tenkte slik ved seg selv, og han sa til dem: Hvorfor tenker dere slik i deres hjerter?

9 Hva er lettest, å si til den lamme: Dine synder er deg forlatt! - eller å si: Stå opp, ta båren din og gå?

10 Men for at dere skal vite at Menneskesønnen har makt på jorden til å forlate synder - og nå taler han til den lamme -:

11 Jeg sier deg: Stå opp, ta båren din og gå hjem til ditt hus.

12 Og han sto opp, tok straks båren og gikk ut for øynene på dem alle, så alle ble ute av seg selv av undring. Og de priste Gud og sa: Slikt har vi aldri sett.

Jesus kaller Levi

13 Han gikk så ned til sjøen igjen. Hele folkemengden kom til ham, og han lærte dem.

14 Da han gikk videre, så han Levi, sønn av Alfeus, sitte på tollboden. Han sa til ham: Følg meg! Og han reiste seg og fulgte ham.

15 Og det skjedde da han lå til bords i hans hus, at også mange tollere og syndere spiste sammen med Jesus og disiplene hans - for de var mange, og de fulgte ham.

16 Men da de skriftlærde blant fariseerne så at han spiste sammen med tollere og syndere, sa de til disiplene hans: Han eter og drikker med tollere og syndere!

17 Da Jesus hørte det, sa han til dem: Det er ikke de friske som trenger lege, men de som har ondt. Jeg er ikke kommet for å kalle rettferdige, men syndere til omvendelse.

Spørsmål om faste

18 Johannes' disipler og fariseerne holdt faste, og noen kom og sa til ham: Hvorfor faster både Johannes' disipler og fariseernes disipler, men disiplene dine faster ikke?

19 Jesus sa til dem: Brudesvennene kan vel ikke faste når brudgommen er iblant dem? Så lenge de har brudgommen hos seg, kan de ikke faste.

20 Men de dager skal komme da brudgommen blir tatt fra dem, og da skal de faste, på den dagen.

21 Ingen syr en lapp av ukrympet tøy på et gammelt klesplagg. For da river den nye lappen med seg mer av det gamle, og riften blir verre.

22 Og ingen fyller ny vin i gamle skinnsekker. For da vil vinen sprengse sekkene, vinen vil spilles og sekkene ødelegges. Nei, ny vin i nye skinnsekker.

Spørsmål om sabbaten

23 Det skjedde at han på en sabbat gikk gjennom kornåkrene. Disiplene begynte da å plukke aks mens de gikk der.

24 Fariseerne sa til ham: Se, hvorfor gjør de det som ikke er tillatt på sabbaten?

25 Og han sa til dem: Har dere aldri lest hva David gjorde da han var i nød og sultet, han selv og de som var med ham,

26 hvordan han gikk inn i Guds hus, da Abjatar var yppersteprest, og åt skuebrødene, som ingen har lov til å ete uten prestene, og ga også dem som var med ham?

27 Og han sa til dem: Sabbaten ble til for menneskets skyld, og ikke mennesket for sabbatens skyld.

28 Så er da Menneskesønnen herre også over sabbaten.

Markus 3

Mannen med en visen hånd

1 Han gikk igjen inn i en synagoge. Der var det en mann som hadde en visen hånd.

2 De vocket nå på Jesus for å se om han ville helbrede mannen på sabbaten, så de kunne få noe å anklage ham for.

3 Han sier til mannen med den visne hånden: Reis deg og kom hit fram!

4 Så sa han til dem: Er det tillatt på sabbaten å gjøre godt eller å gjøre ondt, å berge liv eller å slå i hjel? Men de tidde.

5 Og han så omkring på dem med harme, full av sorg over deres forherdede hjerter. Så sier han til mannen: Rekk hånden ut! Han rakte den ut, og hånden hans ble frisk igjen.

6 Men fariseerne gikk ut, og sammen med herodianerne begynte de straks å holde rådslagning om hvordan de skulle få ryddet ham av veien.

Store folkemengder følger Jesus

7 Jesus dro så ned til sjøen sammen med disiplene sine, og en stor folkemengde fra hele Galilea fulgte ham.

8 Også fra Judea og Jerusalem, og fra Idumea, fra landet på den andre siden av Jordan og fra traktene omkring Tyrus og Sidon kom en stor mengde til ham, fordi de hadde hørt om alt det han gjorde.

⁹ Han sa til disiplene sine at en båt skulle holdes klar for ham på grunn av folket, for at de ikke skulle trenge seg inn på ham.

¹⁰ For han helbredet mange, så alle som hadde plager, trengte seg fram mot ham for å få røre ved ham.

¹¹ Og når de urene åndene så ham, falt de ned for ham, ropte og sa: Du er Guds Sønn!

¹² Men han bød dem strengt at de ikke skulle gjøre ham kjent.

De tolv apostlene

¹³ Han gikk så opp i fjellet. Der kalte han til seg dem han selv ville, og de kom til ham.

¹⁴ Han tok ut tolv som skulle være sammen med ham, og som han kunne sende ut for å forkynne

¹⁵ og ha makt til å helbrede sykdommer og drive ut onde ånder:

¹⁶ Simon, som han ga navnet Peter,

¹⁷ Jakob, sønn av Sebedeus, og Johannes, Jakobs bror - disse ga han tilnavnet Boanerges, det er tordensønner -

¹⁸ og Andreas og Filip og Bartolomeus og Matteus og Tomas og Jakob, sønn av Alfeus, og Taddeus og Simon Kananeus

¹⁹ og Judas Iskariot, han som forrødte ham.

Jesus og Be'elsebul

²⁰ De kom så hjem, og det samlet seg på nytt en mengde folk, så de ikke engang kunne få seg mat.

²¹ Da hans nærmeste hørte dette, dro de av sted for å ta hånd om ham, for de sa: Han er helt fra seg!

²² Men de skriftlærde som var kommet ned fra Jerusalem, sa: Han er besatt av Be'elsebul! Det er ved de onde ånders fyrste han driver de onde åndene ut.

²³ Han kalte dem da til seg og sa til dem i lignelser: Hvordan kan Satan drive Satan ut?

²⁴ Om et rike kommer i strid med seg selv, så kan det riket ikke bli stående.

²⁵ Og om et hus kommer i strid med seg selv, kan dette huset ikke bli stående.

²⁶ Dersom Satan har reist seg mot seg selv og er kommet i strid med seg selv, så kan han ikke bli stående. Da er det forbi med ham.

²⁷ Men ingen kan gå inn i den sterkes hus og røve det han eier, uten at han først har bundet den sterke. Da kan han plyndre hans hus.

Bespottelser mot Den Hellige Ånd

28 Sannelig sier jeg dere: Alle synder og all spott skal menneskenes barn få forlatelse for, hvor meget de så spotter.

29 Men den som spotter Den Hellige Ånd, han får i all evighet ikke forlatelse, men han er skyldig i en evig synd.

30 For de hadde sagt: Han er besatt av en uren ånd!

Jesu mor og brødre

31 Da kom Jesu mor og hans brødre. De ble stående utenfor, og sendte bud inn og ba ham komme ut.

32 Og folk satt omkring ham, og de sa til ham: Se, din mor og dine brødre er utenfor og spør etter deg.

33 Han svarte dem og sa: Hvem er min mor og mine brødre?

34 Og han så på dem som satt omkring ham, og sa: Se, her er min mor og mine brødre!

35 Den som gjør Guds vilje, han er min bror og søster og mor.

Markus 4

Lignelsen om såmannen

1 Han begynte igjen å lære ved sjøen. Det samlet seg mye folk om ham, så han steg ut i en båt og satt i den ute på sjøen. Hele folkemengden var der på land ved sjøen.

2 Han lærte dem mye i lignelser, og mens han lærte dem, sa han:

3 Hør! Se, en såmann gikk ut for å så.

4 Så skjedde det da han sådde, at noe falt ved veien, og fuglene kom og åt det opp.

5 Og noe falt på steingrunn, der det ikke var mye jord, og det skjøt straks opp, fordi det ikke hadde dyp jord.

6 Og da solen steg, ble det avsvidd, og fordi det ikke hadde rot, visnet det.

7 Og noe falt blant torner, og tornene vokste opp og kvalte det, så det ikke bar frukt.

8 Men noe falt i god jord og bar frukt. Det skjøt opp og vokste, og noe bar tretti, noe seksti, og noe hundre foll.

9 Og han sa: Den som har ører å høre med, han høre!

10 Da han var blitt alene, kom de tolv og de andre som var med ham, og spurte ham om lignelsene.

- 11 Han sa til dem: Til dere blir Guds rikes mysterium* gitt. Men til dem som er utenfor, blir alt sagt i lignelser,
- 12 for at de skal se og se og ikke skjelve, og høre og høre og ikke forstå, for at de ikke skal omvende seg og få forlatelse.
- 13 Og han sier til dem: Forstår dere ikke denne lignelsen? Hvordan skal dere da forstå alle lignelsene?
- 14 Såmannen sår ordet.
- 15 Men de ved veien er de som ordet blir sådd i, og når de har hørt det, kommer straks Satan og tar bort ordet som er sådd i dem.
- 16 Og på samme måte de som blir sådd på steingrunn. Det er de som straks tar imot ordet med glede når de får høre det.
- 17 De har ingen rot i seg og holder bare ut en tid. Når det kommer trengsel eller forfølgelse for ordets skyld, faller de straks fra.
- 18 Andre igjen er de som ble sådd blant torner. Det er de som hører ordet,
- 19 men verdens bekymringer, rikdommens bedrag og lyst til andre ting kommer inn og kveler ordet, så det blir uten frukt.
- 20 Men dette er de som ble sådd i den gode jord: de som hører ordet og tar imot det og bærer frukt: noen tretti foll, noen seksti foll, noen hundre foll.

Lignelsen om lyset

- 21 Og han sa til dem: Kommer vel lyset inn for å bli satt under et kar eller under sengen? Kommer det ikke for å bli satt i lysestaken?
- 22 Ingen ting er skjult som ikke skal bli åpenbart. Heller ikke er noe blitt gjemt, uten at det skal komme for dagen.
- 23 Om noen har ører å høre med, han høre!
- 24 Og han sa til dem: Gi akt på det dere hører! Med det mål dere selv måler med, skal dere bli tilmålt, og dere skal få enda mer.
- 25 For til den som har, skal det bli gitt. Men den som ikke har, skal bli fratatt endog det han har.

Såkornet

- 26 Og han sa: Med Guds rike er det som når en mann kaster såkornet i jorden.
- 27 Han sover og står opp, natt og dag, og kornet spirer og vokser seg høyt - hvordan det går til, vet han ikke.
- 28 Av seg selv bærer jorden grøde: først strå, så aks, så fullmodent korn i akset.

²⁹ Men når grøden er moden, sender han straks sigden ut, for høsten er kommet.

Sennepsfrøet

³⁰ Han sa: Hva skal vi ligne Guds rike med? Hva lignelse skal vi bruke om det?

³¹ Det er som sennepsfrøet. Når det blir sådd i jorden, er det mindre enn noe annet frø på jorden.

³² Og når det er sådd, vokser det opp og blir større enn alle hagevekster. Det skyter store greiner, slik at himmelens fugler kan bygge rede i skyggen av det.

³³ I mange slike lignelser talte han Ordet til dem, så mye de var i stand til å høre.

³⁴ Uten lignelser talte han ikke til dem. Men når han var alene med sine egne disipler, utla han for dem alt sammen.

Jesus stiller stormen

³⁵ Samme dag, da det var blitt kveld, sa han til dem: La oss sette over til andre siden av sjøen.

³⁶ Og de forlot folket og tok ham med seg i båten slik han var. Andre båter var også med ham.

³⁷ Da kom det en voldsom kastevind, og bølgene slo inn i båten så den holdt på å fylles.

³⁸ Men han selv lå og sov på en pute bak i båten. De vekker ham og sier til ham: Mester, bryr du deg ikke om at vi går under?

³⁹ Da reiste han seg, og han truet vinden og sa til sjøen: Ti, vær stille! Og vinden la seg, og det ble blick stille.

⁴⁰ Så sa han til dem: Hvorfor er dere så redde? Har dere ennå ikke tro?

⁴¹ De ble slått av stor frykt og sa seg imellom: Hvem er dette, siden både vinden og sjøen adlyder ham?

Markus 5

Den besatte i Gerasener-landet

¹ De kom så over til den andre siden av sjøen, til Gerasener-landet.

² Da han var steget ut av båten, kom det straks en mann mot ham fra gravene. Han var besatt av en uren ånd,

³ og hadde sitt tilhold i gravene. Ingen var lenger i stand til å binde ham, ikke engang med lenker.

- ⁴ For han var ofte blitt bundet med fotjern og lenker, men hadde revet lenkene av og hadde sprengt fotjernene, og ingen kunne rå med ham.
- ⁵ Hele tiden, natt og dag, for han omkring i gravene og fjellene, og han skrek og slo seg selv med steiner.
- ⁶ Da han nå så Jesus langt bortefra, kom han løpende og falt ned for ham.
- ⁷ Han ropte med høy røst og sa: Hva har jeg med deg å gjøre, Jesus, du Den Høyeste Guds Sønn? Jeg besverger deg ved Gud at du ikke må pine meg!
- ⁸ For han hadde sagt til ham: Du urene ånd, far ut av mannen!
- ⁹ Han spurte ham: Hva er ditt navn? og han svarte: Legion er navnet mitt, for vi er mange.
- ¹⁰ Og han bønnfalt ham om at han ikke måtte sende dem ut av bygden.
- ¹¹ Nå gikk det en stor svineflokk på beite der ved fjellet.
- ¹² De urene åndene ba ham og sa: Send oss i svinene, så vi kan fare inn i dem.
- ¹³ Han ga dem lov til det. Da for de urene åndene ut av mannen og inn i svinene. Og hele flokken av svin, omkring to tusen i tallet, styrtet seg utfor stupet, ned i sjøen, og de druknet i sjøen.
- ¹⁴ De som gjette dem, tok flukten, og de fortalte om dette i byen og i grendene. Folk kom da ut for å se hva som var skjedd.
- ¹⁵ Da de kom fram til Jesus, fikk de se den besatte sitte der påkledd og ved sans og samling, han som hadde vært besatt av legionen. Og de ble slått av frykt.
- ¹⁶ De som hadde sett det, fortalte dem hvordan det var gått til med den besatte, og hva som var skjedd med svinene.
- ¹⁷ Og de begynte å bønnfalle ham om å dra bort fra bygdene deres.
- ¹⁸ Da han gikk i båten, ba han som hadde vært besatt, om å få bli med ham.
- ¹⁹ Han lot ham ikke få lov til det, men sa til ham: Gå hjem til dine egne og fortell alt det Herren har gjort for deg, og at han har vist barmhjertighet mot deg.
- ²⁰ Han gikk da av sted og begynte å gjøre kjent i Dekapolis alt det Jesus hadde gjort for ham. Og alle undret seg.

Jairus' datter og kvinnen som rører ved Jesu klær

- ²¹ Og da Jesus var fart over med båten til den andre siden igjen, samlet mye folk seg om ham. Og han var ved sjøen.

- 22 Og en av synagogeforstanderne, ved navn Jairus, kommer dit. Da han får se Jesus, kaster han seg ned for hans føtter,
- 23 han ber ham inntrengende og sier: Datteren min ligger på det siste. Kom og legg hendene på henne, for at hun kan bli helbredet og leve!
- 24 Han gikk da med ham. En stor folkemengde fulgte med, og de trengte seg om ham.
- 25 Der var også en kvinne som hadde hatt blødninger i tolv år.
- 26 Hun hadde lidd meget under mange leger. Alt det hun eide, hadde hun brukt uten å bli hjulpet, det var heller blitt verre med henne.
- 27 Hun hadde hørt om Jesus, og kom nå bakfra i folkemengden og rørte ved kappen hans.
- 28 For hun sa: Kan jeg få røre, om så bare ved klærne hans, så blir jeg frisk.
- 29 Da stanset blødningen med en gang, og hun kjente i sitt legeme at hun var helbredet for sin plage.
- 30 Straks merket Jesus på seg selv at en kraft gikk ut fra ham. Han vendte seg om i folkemengden og sa: Hvem var det som rørte ved klærne mine?
- 31 Disiplene hans sa til ham: Du ser at folket trenger seg på deg, og så spør du: Hvem rørte ved meg?
- 32 Og han så seg omkring for å få øye på henne som hadde gjort dette.
- 33 Men kvinnen, som visste hva som var skjedd med henne, kom redd og skjelvende fram. Hun falt ned for ham og fortalte ham hele sannheten.
- 34 Han sa da til henne: Datter, din tro har frelst deg. Gå bort i fred, og vær helbredet fra din plage!
- 35 Mens han ennå talte, kom det noen fra synagogeforstanderens hus og sa: Din datter er død. Hvorfor bryr du Mesteren lenger?
- 36 Men Jesus hørte det som ble sagt, og sa til synagogeforstanderen: Frykt ikke, bare tro!
- 37 Han lot ingen følge med seg uten Peter og Jakob og Johannes, Jakobs bror.
- 38 De kommer så til synagogeforstanderens hus. Der ser han et stort oppstyr, folk som storgråter og jamrer høyt.
- 39 Idet han kommer inn, sier han til dem: Hvorfor larmer og gråter dere? Barnet er ikke død, hun sover.
- 40 Men de bare lo av ham. Han driver alle ut, tar med seg barnets far og mor og dem som er med ham, og går inn der barnet er.

⁴¹ Så tar han barnet ved hånden og sier til henne: Talita kumi! Det betyr: Pike, jeg sier deg: Stå opp!

⁴² Straks sto piken opp og gikk omkring, for hun var tolv år gammel. Og de ble helt ute av seg av undring.

⁴³ Han påla dem strengt at ingen måtte få vite dette, og sa at hun måtte få noe å spise.

Markus 6

Jesus blir foraktet i Nasaret

¹ Han gikk så bort derfra og kom til sitt hjemsted, og disiplene hans fulgte ham.

² Da det ble sabbat, begynte han å lære i synagogen. Mange som hørte ham, ble meget forundret, og sa: Hvor har han dette fra? Hva er det for en visdom som er gitt ham? Og slike kraftige gjerninger som skjer ved hans hender!

³ Er ikke dette tømmermannen, Marias sønn, bror til Jakob, Joses, Judas og Simon? Og er ikke søstrene hans her hos oss? - Og de tok anstøt av ham.

⁴ Jesus sa til dem: En profet blir ikke foraktet andre steder enn på sitt hjemsted, blant sine slektninger og i sitt eget hus.

⁵ Og han kunne ikke gjøre noen mektig gjerning der, unntatt at han la hendene på noen få syke og helbredet dem.

⁶ Og han undret seg over deres vantro. Han dro så rundt i landsbyene der omkring og lærte.

De tolv apostlene sendes ut

⁷ Han kalte de tolv til seg, og begynte å sende dem ut, to og to. Og han ga dem makt over de urene ånder.

⁸ Han påla dem at de ikke skulle ta med seg noe annet enn en stav på veien - ikke brød, ikke sekk, ikke kobberpenger i beltet.

⁹ De skulle ha sko på føttene, men ikke ha på seg to kapper.

¹⁰ Og han sa til dem: Når dere tar inn i et hus, så skal dere bo der til dere reiser fra stedet igjen.

¹¹ Er det et sted de ikke tar imot dere og ikke vil høre på dere, så dra derfra, og rist av dere støvet under føttene til et vitnesbyrd mot dem.

¹² De dro da ut og forkyste for folket at de skulle omvende seg.

¹³ Og de drev ut mange onde ånder, og salvet mange syke med olje og helbredet dem.

Døperen Johannes' død

- 14** Kong Herodes fikk også høre om ham, for hans navn var nå blitt kjent, og han sa: Døperen Johannes er stått opp fra de døde, derfor virker disse kreftene i ham.
- 15** Andre sa: Det er Elia. Andre igjen sa: Han er en profet, som en av profetene.
- 16** Men da Herodes hørte dette, sa han: Johannes, han som jeg halshogde, er stått opp fra de døde!
- 17** Herodes hadde sendt ut folk for å gripe Johannes, og han hadde latt ham binde og kaste i fengsel. Dette gjorde han på grunn av Herodias, hans bror Filips kone, for han hadde giftet seg med henne.
- 18** Johannes hadde nemlig sagt til Herodes: Det er ikke tillatt for deg å ha din brors kone.
- 19** Herodias hadde da lagt Johannes for hat og søkte å få ham drept, men hun kunne ikke få satt det igjennom.
- 20** For Herodes var redd for Johannes, da han visste at han var en rettferdig og hellig mann, og han holdt sin hånd over ham. Når han hørte på ham, kom han i tvil om mangt og meget, men han hørte ham gjerne.
- 21** Så kom det en laglig dag. På sin fødselsdag holdt Herodes et gjestebud for sine stormenn og krigshøvdinge, og for de fremste menn i Galilea.
- 22** Herodias' datter kom da inn og danset. Både Herodes og gjestene syntes godt om henne, og kongen sa til den unge piken: Be meg om hva du vil, så skal jeg gi deg det!
- 23** Han sverget på det og sa til henne: Hva du ber meg om, det skal jeg gi deg, om det så er halvdelen av riket mitt.
- 24** Hun gikk da ut og spurte sin mor: Hva skal jeg be om? Hun svarte: Om døperen Johannes' hode.
- 25** Straks skyndte hun seg inn til kongen, og hun ba ham og sa: Jeg vil at du nå med en gang skal gi meg døperen Johannes' hode på et fat!
- 26** Da ble kongen meget bedrøvet. Men på grunn av sine edere, og av hensyn til gjestene, ville han ikke avvise henne.
- 27** Kongen sendte da straks av sted en av livvakten med ordre om å hente hans hode. Han gikk da av sted og halshogde ham i fengselet.
- 28** Han bar så inn hodet på et fat og ga det til piken, og piken ga det til sin mor.
- 29** Da disiplene hans fikk høre dette, kom de og hentet hans legeme og la det i en grav.

Jesus metter fem tusen

- 30** Apostlene samlet seg igjen hos Jesus og fortalte ham alt det de hadde gjort, og hva de hadde lært folket.
- 31** Han sier da til dem: Kom med til et øde sted hvor vi kan være for oss selv, og hvil dere litt! For det var mange som kom og gikk, så de ikke engang fikk tid til å spise.
- 32** Så dro de bort med båten til et øde sted for å være for seg selv.
- 33** Men folket så dem dra bort, og mange kjente dem. Fra alle byene kom de nå løpende til fots, og de nådde fram før dem.
- 34** Da han steg i land, fikk han se mye folk. Han hadde inderlig medynk med dem, for de var som får uten hyrde. Og han begynte å lære dem meget.
- 35** Da det allerede var blitt sent på dagen, kom disiplene hans til ham og sa: Stedet er øde, og det er alt langt på dag.
- 36** Send folket fra deg, så de kan dra bort i bygdene og landsbyene her omkring og kjøpe seg noe å spise.
- 37** Men han svarte og sa til dem: Dere skal gi dem mat! De sier til ham: Skal vi gå av sted og kjøpe brød for to hundre denarer og gi dem å spise?
- 38** Han sier til dem: Hvor mange brød har dere? Gå og se etter. Da de hadde fått vite det, sa de: Fem brød og to fisker.
- 39** Han bød dem da å la alle sette seg i grupper i det grønne gresset.
- 40** De satte seg så ned, flokk ved flokk, noen på hundre, andre på femti.
- 41** Så tok han de fem brødene og de to fiskene, så opp mot himmelen og ba velsignelsesbønnen*. Så brøt han brødene og ga dem til disiplene for at de skulle gi til folket, og de to fiskene delte han ut til dem alle.
- 42** Og de spiste alle og ble mette.
- 43** Og de tok opp tolv fulle kurver med brødstykker og det som var igjen av fisken.
- 44** De som hadde spist av brødene, var fem tusen mann.

Jesus går på vannet

- 45** Straks nødde han disiplene sine til å gå i båten og dra i forveien over til den andre siden, til Betsaida, mens han selv sendte folket av sted.
- 46** Og da han hadde tatt avskjed med dem, gikk han opp i fjellet for å be.
- 47** Da kvelden kom, var båten midt ute på sjøen, og han var alene på land.
- 48** Han så at de slet hardt med å ro, for de hadde vinden imot. I den fjerde nattevakt kom han til dem vandrende på sjøen, og ville gå forbi dem.

⁴⁹ Men da de fikk se ham der han gikk på sjøen, trodde de at det var et spøkelse, og satte i et skrik.

⁵⁰ For de så ham alle og ble slått av skrekk. Men straks talte han til dem og sa: Vær frimodige! Det er meg, frykt ikke.

⁵¹ Han steg da opp i båten til dem, og stormen stilnet. Men de var helt ute av seg av forundring.

⁵² For de hadde ikke fått forstand av det som var skjedd med brødene, men deres hjerte var forherdet.

Mange blir helbredet i Gennesaret-landet

⁵³ Da de hadde krysset sjøen, la de til ved Gennesaret-landet, og fortøyde der.

⁵⁴ Og da de steg ut av båten, ble han straks gjenkjent.

⁵⁵ Folk løp omkring i hele nabolaget, og begynte å bære de syke i bårerne deres dit hvor de hørte at Jesus var.

⁵⁶ Hvor han kom, til landsbyer, byer eller bygder, la de sine syke ut på torgene. De ba ham at de måtte få røre, om så bare ved minnedusken på kappen hans. Og alle som rørte ved ham, ble helbredet.

Markus 7

De gamles forskrifter og Guds bud

¹ Fariseerne og noen av de skriftlærde som var kommet fra Jerusalem, samlet seg om ham.

² De fikk se at noen av disiplene hans spiste brødet med vanhellige, det vil si uvaskede hender.

³ Fariseerne og alle jødene spiser nemlig ikke før de har vasket hendene med en håndfull vann. Slik holder de fast ved de gamles forskrifter.

⁴ Og når de kommer fra torget, spiser de ikke før de har vasket seg. Også mange andre overleverte skikker holder de fast ved, som å vaske drikkekar, fat og kobberkjeler og benker.

⁵ Da spurte fariseerne og de skriftlærde ham: Hvorfor følger ikke disiplene dine de gamles forskrifter, men eter brødet med vanhellige hender?

⁶ Da sa han til dem: Rett profeterte Jesaja om dere, hyklere, slik det står skrevet: Dette folket ærer meg med leppene, men deres hjerte er langt borte fra meg.

⁷ Forgjeves dyrker de meg, for de lærer fra seg lærdommer som er menneskebud.

- 8** Dere forlater Guds bud og holder fast på menneskers forskrifter.
- 9** Og han sa til dem: Vakkert setter dere Guds bud til side for å holde deres egne forskrifter!
- 10** For Moses har sagt: Du skal hedre din far og din mor! og: Den som bruker vondord mot far eller mor, skal visselig dø.
- 11** Men dere sier: Dersom en mann sier til far eller mor: Det du skulle hatt til hjelp av meg, skal være en korban - det vil si en gave til templet,
- 12** da lar dere ham ikke lenger få gjøre noe for far eller mor.
- 13** Slik gjør dere Guds ord ugyldig med de forskriftene dere har gitt videre. Og mange lignende ting gjør dere.
- 14** Han kalte da igjen folket til seg, og han sa til dem: Hør på meg alle, og forstå!
- 15** Det er ikke noe utenfor mennesket som kan gjøre ham uren når det kommer inn i ham. Men det som går ut fra mennesket, det er det som gjør mennesket urent.
- 16** Om noen har ører å høre med, han høre!
- 17** Da han var kommet inn i et hus, bort fra folket, spurte disiplene ham om lignelsen.
- 18** Han sier til dem: Er dere også like uforstandige? Skjønner dere ikke at det som kommer inn i mennesket utenfra, ikke kan gjøre ham uren,
- 19** fordi det ikke kommer inn i hjertet, men går ned i magen og ut den naturlige veien, og slik blir all mat rensset.
- 20** Han la til: Det som kommer ut fra mennesket, det gjør mennesket urent.
- 21** For innenfra, fra menneskehjertet, er det de onde tankene kommer: utukt, tyveri, mord,
- 22** hor, griskhet, ondskap, svik, utskielser, ondt øye, spott, hovmod, uforstand.
- 23** Alt dette onde kommer innenfra og gjør mennesket urent.

Den kana'aneiske kvinnen

- 24** Han brøt så opp og dro bort derfra til bygdene ved Tyrus og Sidon. Der tok han inn i et hus, og ville ikke at noen skulle få vite det. Men det kunne ikke holdes skjult.
- 25** En kvinne der hadde en datter som var besatt av en uren ånd. Straks hun fikk høre om ham, kom hun inn og kastet seg ned for hans føtter.

26 Hun var en hedningekvinne, av syro-fønikisk ætt. Hun ba ham drive den onde ånden ut av datteren hennes.

27 Han sa til henne: La først barna bli mette, for det er ikke pent å ta brødet fra barna og kaste det til de små hundene!

28 Hun svarte og sa til ham: Ja, Herre, men de små hundene under bordet eter jo smulene etter barna!

29 Da sa han til henne: For dette ordets skyld - gå du hjem. Den onde ånden er fart ut av din datter.

30 Hun gikk da hjem til huset sitt og fant piken liggende på sengen, og den onde ånden var fart ut.

Den døvstumme

31 Da han dro bort igjen fra bygdene ved Tyrus, tok han veien gjennom Sidon til Galilea-sjøen, midt gjennom Dekapolis-landet.

32 De førte til ham en mann som var døv og hadde vanskelig for å tale, og de ba ham legge hånden på ham.

33 Han tok ham da med seg avsides, bort fra folket. Han stakk fingrene i ørene hans, spyttet og rørte ved tungen hans.

34 Han så opp mot himmelen, sukket, og sa til mannen: Effata! Det betyr: Lukk deg opp!

35 Straks ble ørene hans åpnet, og tungens bånd ble løst, slik at han talte rent.

36 Han bød dem at de ikke skulle fortelle dette til noen. Men jo mer han forbød dem det, dess mer gjorde de det kjent.

37 De var overmåte forundret og sa: Han har gjort alle ting vel! Han gjør det så at både de døve hører og de stumme taler.

Markus 8

Jesus metter fire tusen

1 På denne tiden skjedde det igjen at en stor folkemengde var samlet, og de hadde ikke noe å spise. Han kalte da disiplene til seg og sa:

2 Jeg har inderlig medynk med folket. For de har alt vært hos meg i tre dager, og de har ikke noe å spise.

3 Sender jeg dem hjem fastende, vil de bli utmattet på veien. Noen av dem er jo kommet langveis fra.

4 Hans disipler svarte ham: Hvor skulle noen få tak i nok brød til å mette alle disse her i ørkenen?

5 Han spurte dem: Hvor mange brød har dere? De svarte: Sju.

⁶ Da bød han folket å sette seg ned på marken. Han tok de sju brødene og holdt takkebønn. Så brøt han dem og ga til disiplene sine for at de skulle dele ut. Og de delte ut til folket.

⁷ De hadde også noen få småfisker. Han ba velsignelsesbønnen* og bød at også de skulle deles ut.

⁸ Alle spiste og ble mette, og de tok opp det som var til overs av brødstykkene, sju store kurver.

⁹ De var omkring fire tusen. Og han lot dem dra bort.

Krav om tegn

¹⁰ Straks etter gikk han i båten sammen med disiplene sine, og han kom til bygdene ved Dalmanuta.

¹¹ Da kom fariseerne ut og ga seg i ordstrid med ham. For å sette ham på prøve, krevde de et tegn fra himmelen av ham.

¹² Han sukket i sin ånd og sa: Hvorfor krever denne slekt tegn? Sannelig sier jeg dere: Ikke skal det bli gitt denne slekt noe tegn.

¹³ Og han forlot dem. Han steg igjen i båten og dro over til den andre siden.

Fariseernes surdeig

¹⁴ Men de hadde glemt å ta med brød, og hadde bare et eneste brød med seg i båten.

¹⁵ Da bød han dem og sa: Se til å ta dere i vare for fariseernes surdeig og for Herodes' surdeig!

¹⁶ Da sa de seg imellom: Dette sier han fordi vi ikke har tatt med brød.

¹⁷ Han merket det, og sa til dem: Hvorfor tenker dere at det var fordi dere ikke har brød med? Forstår eller skjønner dere ennå ingen ting? Har dere slike harde hjerter?

¹⁸ Har dere øyne, og ser ikke? Har dere ører, og hører ikke? Minnes dere ikke

¹⁹ da jeg brøt de fem brødene til de fem tusen, hvor mange kurver fulle av brødstykker dere da tok opp? De sier til ham: Tolv.

²⁰ Og da jeg brøt de sju brødene til de fire tusen, hvor mange store kurver fulle av stykker tok dere da opp? De sier: Sju.

²¹ Han sier til dem: Forstår dere ennå ikke?

Den blinde ved Betsaida

²² De kommer så til Betsaida. Og de fører til ham en blind mann og ber ham røre ved ham.

23 Han tok da den blinde ved hånden og førte ham utenfor landsbyen. Han spyttet i øynene hans og la hendene på ham. Så spurte han: Ser du noe?

24 Han så opp og sa: Jeg ser mennesker, for jeg ser noe likesom trær gå omkring.

25 Så la Jesus hendene på øynene hans igjen. Da så mannen klart og var helbredet, han kunne se alt tydelig.

26 Og han sendte ham hjem og sa: Du skal ikke gå inn i landsbyen eller fortelle det til noen i landsbyen.

Peters store bekjennelse

27 Så dro Jesus og disiplene ut til landsbyene ved Cæsarea Filippi. På veien spurte han disiplene sine og sa til dem: Hvem sier folk at jeg er?

28 De svarte ham og sa: Noen sier døperen Johannes, andre Elia, andre igjen en av profetene.

29 Og han spurte dem: Men dere, hvem sier dere at jeg er? Peter svarte og sa til ham: Du er Messias.

30 Han bød dem da strengt at de ikke skulle si dette om ham til noen.

Jesus forutsier sin død og oppstandelse

31 Og han begynte å lære dem at Menneskesønnen måtte lide meget og bli forkastet av de eldste, av yppersteprestene og de skriftlærde, at han skulle bli slått i hjel, og at han skulle stå opp etter tre dager.

32 Han talte åpent om dette. Peter tok ham da til side og begynte å irettesette ham.

33 Men han vendte seg til disiplene og så på dem, og han irettesatte Peter og sa: Vik bak meg, Satan! For du har ikke sans for det som hører Gud til, men bare for det som hører menneskene til.

Korset og selvfornektelsen

34 Så kalte han til seg folket sammen med disiplene sine, og han sa til dem: Den som vil følge etter meg, han må fornekte seg selv, ta sitt kors opp og følge meg.

35 For den som vil berge sitt liv, skal miste det. Men den som mister sitt liv for min skyld og for evangeliets skyld, skal berge det.

36 For hva gagnar det et menneske om han vinner hele verden, men tar skade på sin sjel?

37 For hva kan vel et menneske gi til vederlag for sin sjel?

38 For den som skammer seg over meg og mine ord i denne utro og syndige slekt, ham skal også Menneskesønnen skamme seg ved når han kommer i sin Fars herlighet med de hellige engler.

Markus 9

1 Og han sa til dem: Sannelig sier jeg dere: Noen av dem som står her, skal ikke smake døden før de ser at Guds rike er kommet med kraft!

Jesu herlighet åpenbares på fjellet

2 Seks dager etter tok Jesus med seg Peter, Jakob og Johannes og førte dem opp på et høyt fjell. Der var de for seg selv, helt alene. Og han ble forvandlet for øynene deres.

3 Hans klær ble så skinnende hvite at ingen på jorden som bleker klær, kan få dem så hvite.

4 Og Elia viste seg for dem sammen med Moses, og de samtalte med Jesus.

5 Da tok Peter til orde og sa til Jesus: Rabbi, det er godt at vi er her; la oss bygge tre hytter, en til deg, en til Moses og en til Elia!

6 Han visste ikke hva han skulle si, for de var slått av frykt.

7 Da kom det en sky og overskygget dem, og en røst lød ut fra skyen: Dette er min Sønn, den elskede. Hør ham!

8 Og med ett, da de så seg omkring, så de ikke lenger noen hos seg uten Jesus alene.

9 Og da de gikk ned fra fjellet, bød han dem at de ikke skulle fortelle noen hva de hadde sett, før Menneskesønnen var stått opp fra de døde.

10 De holdt fast ved dette ordet, og de talte med hverandre om hva det er å stå opp fra de døde.

Jesus taler om Elia

11 De spurte ham og sa: Hvorfor sier de skriftlærde at Elia må komme først?

12 Han svarte dem: Elia kommer først og setter alt i rette stand. Og hvordan står det skrevet om Menneskesønnen? At han skal lide meget og bli foraktet.

13 Men jeg sier dere: Elia er kommet, og de gjorde med ham alt det de ville, slik det står skrevet om ham.

Jesus helbreder en besatt gutt

14 Da de kom til disiplene, så de en stor folkemengde omkring dem og noen skriftlærde som var i ordstrid med dem.

15 Og straks alt folket fikk se ham, ble de forferdet, og de løp til og hilste ham.

16 Han spurte dem: Hva er det dere strides med dem om?

17 En i folkemengden svarte ham: Mester, jeg har ført til deg sønnen min, som er besatt av en stum ånd.

18 Når den tar tak i ham, sliter den i ham, han fråder og skjærer tenner og visner bort. Jeg sa til disiplene dine at de skulle drive den ut, men de var ikke i stand til det.

19 Han sa da til dem: Du vantro slekt! Hvor lenge skal jeg være hos dere? Hvor lenge skal jeg tåle dere? Før ham til meg!

20 De førte gutten til ham, og da han så Jesus, begynte straks ånden å rive og slite i gutten så han falt til jorden, veltet seg og frådnet.

21 Og han spurte hans far: Hvor lang tid har det vært slik med ham? Han svarte: Fra barndommen av.

22 Ofte har den kastet ham i ild og i vann for å gjøre ende på ham. Men om du kan gjøre noe, ha medynk med oss og hjelp oss.

23 Jesus sa til ham: Om du kan tro, alt er mulig for den som tror.

24 Straks ropte guttens far: Jeg tror! Hjelp min vantro!

25 Da Jesus så at folket stimlet sammen, truet han den urene ånden og sa til den: Du stumme og døve ånd, jeg befaler deg: Far ut av ham og gå aldri mer inn i ham!

26 Da skrek den høyt og slet hardt i ham og for ut av ham. Han lå som livløs, og mange sa: Han er død.

27 Men Jesus grep ham ved hånden og reiste ham opp, og han sto opp.

28 Da han var kommet inn i hus, spurte disiplene hans ham i enerom: Hvorfor kunne ikke vi drive den ut?

29 Han sa til dem: Dette slaget kan ikke bli drevet ut uten ved bønn og faste.

Jesus forutsier igjen sin død og oppstandelse

30 Da de dro bort derfra, gikk de gjennom Galilea, men han ville ikke at noen skulle få vite det.

31 For han lærte disiplene sine og sa til dem: Menneskesønnen skal overgis i menneskers hender, og de skal slå ham i hjel, og når han er ihjelslått, skal han stå opp tre dager etter.

32 Men de skjønnte ikke det han sa, og de våget ikke å spørre ham.

Formaning til ydmykhet

33 De kom så til Kapernaum, og da han var kommet inn i huset, spurte han dem: Hva var det dere snakket sammen om på veien?

34 Men de tidde, for på veien hadde de snakket med hverandre om hvem som var den største.

35 Da satte han seg ned, kalte de tolv til seg og sa til dem: Om noen vil være den første, han skal være den siste av alle, og alles tjener.

36 Så tok han et lite barn og stilte det midt iblant dem, og han tok det på armene og sa til dem:

37 Den som tar imot ett slikt lite barn for mitt navns skyld, tar imot meg. Og den som tar imot meg, tar ikke imot meg, men ham som sendte meg.

38 Johannes sa til ham: Mester! vi så en som ikke er i følge med oss, drive ut onde ånder i ditt navn, og vi forbød ham det fordi han ikke var i følge med oss.

39 Men Jesus sa: Forby ham det ikke! For ingen som gjør en kraftig gjerning i mitt navn, vil snart etter kunne tale ondt om meg.

40 For den som ikke er imot oss, er for oss.

41 For den som gir dere et beger vann å drikke i mitt navn, fordi dere hører Kristus til, sannelig sier jeg dere: Han skal slett ikke miste sin lønn.

Advarsel mot forførelse og fristelse

42 Men den som forfører én av disse små som tror på meg, for ham var det bedre om det var hengt en kvernstein om halsen hans og han var kastet i havet.

43 Om din hånd frister deg, da hogg den av! Det er bedre for deg at du går vanfør inn til livet, enn at du har dine to hender og går bort til helvete, til den usløkkelige ild,

44 hvor deres orm aldri dør og ilden ikke slukner.

45 Og om din fot frister deg til fall, så hogg den av! Det er bedre for deg at du går halt inn til livet enn at du har dine to føtter og blir kastet i helvete,

46 hvor deres orm aldri dør og ilden ikke slukner.

47 Og om ditt øye frister deg, da riv det ut! Det er bedre for deg at du går enøyd inn i Guds rike enn at du har to øyne og blir kastet i helvete,

48 hvor deres orm aldri dør og ilden ikke slukner.

49 For hver og en skal saltes med ild, og hvert offer skal saltes med salt.

50 Salt er en god ting. Men hvis saltet mister sin kraft, hva vil dere så salte det med? Ha salt i dere selv og hold fred med hverandre!

Markus 10

Ekteskap og skilsmisse

- 1 Så brøt han opp derfra og dro til bygdene i Judea og landet på andre siden av Jordan. Igjen samlet mengder av folk seg om ham, og igjen lærte han dem, som han pleide.
- 2 Noen fariseere kom da til ham, og for å friste ham, spurte de: Har en mann lov til å skille seg fra sin kone?
- 3 Han svarte og sa til dem: Hva har Moses foreskrevet dere?
- 4 De sa: Moses tillot å skrive et skilsmissebrev og skille seg fra henne.
- 5 Men Jesus sa til dem: Fordi dere har så hardt et hjerte, skrev han dette budet for dere.
- 6 Men fra skapningens begynnelse gjorde Gud dem til mann og kvinne.
- 7 Derfor skal mannen forlate sin far og sin mor og holde seg til sin hustru,
- 8 og de to skal være ett kjød. Så er de da ikke lenger to, men ett kjød.
- 9 Derfor, det som Gud har sammenføyd, det skal ikke et menneske skille.
- 10 Da de var kommet inn i huset, spurte disiplene ham igjen om dette.
- 11 Han sier til dem: Den som skiller seg fra sin hustru og gifter seg med en annen, begår ekteskapsbrudd mot henne.
- 12 Og dersom en kvinne skiller seg fra sin mann og gifter seg med en annen, så begår hun ekteskapsbrudd.

Jesus velsigner de små barna

- 13 Og de bar små barn til ham for at han skulle røre ved dem; men disiplene truet dem som bar dem.
- 14 Men da Jesus så det, ble han harm og sa til dem: La de små barna komme til meg, hindre dem ikke! For Guds rike hører slike til.
- 15 Sannelig sier jeg dere: Den som ikke tar imot Guds rike som et lite barn, skal slett ikke komme inn i det!
- 16 Og han tok dem på fanget og la hendene på dem og velsignet dem.

Den rike unge mannen

- 17 Og da han gikk ut på veien, kom en løpende og falt på kne for ham og spurte ham: Gode mester, hva skal jeg gjøre for å arve evig liv?
- 18 Men Jesus sa til ham: Hvorfor kaller du meg god? Ingen er god uten én, det er Gud.
- 19 Budene kjenner du: Du skal ikke slå i hjel. Du skal ikke bryte ekteskapet. Du skal ikke stjele. Du skal ikke vitne falskt. Du skal ikke bedra noen. Hedre din far og din mor.

20 Han sa til ham: Mester! Alt dette har jeg holdt fra jeg var ung.

21 Da så Jesus på ham og fikk ham kjær. Og han sa til ham: Én ting mangler du: Gå bort og selg alt du eier, og gi det til de fattige. Så skal du få en skatt i himmelen. Kom så og følg meg!

22 Men han ble trist til sinns for dette ordet og gikk bedrøvet bort, for han var meget rik.

Rikdommens fare

23 Jesus så seg omkring og sa til disiplene sine: Hvor vanskelig det vil være for dem som har rikdommer å komme inn i Guds rike!

24 Disiplene ble forferdet over hans ord. Men Jesus tok igjen til orde og sa: Barn, hvor vanskelig det er for dem som setter sin lit til sin rikdom, å komme inn i Guds rike!

25 Det er lettere for en kamel å gå gjennom et nåløye enn for en rik å komme inn i Guds rike!

26 Da ble de enda mer forferdet og sa til hverandre: Hvem kan da bli frelst?

27 Jesus så på dem og sa: For mennesker er det umulig, men ikke for Gud. For alt er mulig for Gud!

28 Peter tok da til orde og sa til ham: Se, vi har forlatt alt og fulgt deg.

29 Jesus svarte og sa: Sannelig sier jeg dere: Det er ingen som har forlatt hus eller brødre eller søstre eller mor eller far eller barn eller åkrer for min skyld og for evangeliets skyld,

30 uten at han skal få hundrefoll igjen: Her i tiden hus, brødre, søstre, mødre, barn og åkrer - sammen med forfølgelser - og i den kommende verden evig liv.

31 Men mange som er de første, skal bli de siste, og de siste de første!

Jesus forutsier på nytt sin lidelse

32 De var nå på vei opp til Jerusalem, og Jesus gikk foran dem. De var forferdet, og de som fulgte med, var redde. Han tok da igjen de tolv til side og begynte å tale til dem om det som skulle hende ham:

33 Se, vi drar opp til Jerusalem, og Menneskesønnen skal overgis til yppersteprestene og de skriftlærde. De skal dømme ham til døden og overgi ham til hedningene,

34 og de skal håne ham og spytte på ham, hudstryke ham og slå ham i hjel. Og etter tre dager skal han stå opp.

Sebedeus-sønnene - og formaning til ydmykhet

35 Jakob og Johannes, Sebedeus-sønnene, kom til ham og sa: Mester, vi vil at du skal gjøre for oss det vi ber deg om!

36 Han sa til dem: Hva vil dere så at jeg skal gjøre for dere?

37 De sa til ham: Gi oss at den ene av oss må sitte ved din høyre og den andre ved din venstre side i din herlighet!

38 Men Jesus sa til dem: Dere vet ikke hva dere ber om! Kan dere drikke det begeret jeg drikker eller døpes med den dåpen jeg blir døpt med?

39 De sa til ham: Det kan vi! Men Jesus sa til dem: Det begeret jeg drikker, skal dere få drikke, og den dåpen jeg døpes med, skal dere bli døpt med.

40 Men å sitte ved min høyre eller venstre side, det står ikke til meg å gi, men det gis til dem det er beredt for.

41 Da de ti hørte dette, ble de harme på Jakob og Johannes.

42 Men Jesus kalte dem til seg og sa til dem: Dere vet at de som gjelder for å være fyrster for folkene, hersker over dem, og deres stormenn bruker makt over dem.

43 Slik skal det ikke være blant dere, men den som vil være stor blant dere, skal være alles tjener.

44 Og den som vil være den første blant dere, skal være alles trell.

45 For Menneskesønnen er ikke kommet for å la seg tjene, men for selv å tjene og gi sitt liv som løsepenge i manges sted.

Den blinde Bartimeus

46 De kom så til Jeriko. Og da han dro ut fra Jeriko sammen med disiplene sine og en stor folkemengde, satt Timeus' sønn, Bartimeus, en blind tigger, ved veien.

47 Da han hørte at det var Jesus fra Nasaret, begynte han å rope: Jesus, du Davids sønn, miskunn deg over meg!

48 Mange truet ham for å få ham til å tie, men han ropte bare enda høyere: Du Davids sønn, miskunn deg over meg!

49 Jesus sto da stille og sa: Kall ham hit! Og de ropte på den blinde og sa til ham: Vær frimodig! Stå opp, han kaller på deg.

50 Han kastet kappen av seg, sprang opp og kom til Jesus.

51 Jesus tok så til orde og sa til ham: Hva vil du jeg skal gjøre for deg? Den blinde sa til ham: Rabbuni, at jeg må få synet igjen.

52 Jesus sa til ham: Gå bort, din tro har frelst deg! Og straks fikk han synet igjen, og fulgte ham på veien.

Markus 11

Jesus rir inn i Jerusalem

- 1 Da de nærmet seg Jerusalem og kom til Betfage og Betania ved Oljeberget, sendte han to av disiplene sine av sted, og sa til dem:
- 2 Gå bort til den landsbyen som ligger like foran dere. Straks dere kommer inn i den, skal dere finne en fole som står bundet, en som ennå ikke noe menneske har sittet på. Løs den og før den hit!
- 3 Og dersom noen sier til dere: Hvorfor gjør dere dette? - da skal dere si: Herren har bruk for den, og han sender den straks tilbake hit.
- 4 De gikk da av sted og fant folen bundet ved en dør ut mot gaten, og de løste den.
- 5 Noen av dem som sto der, sa da til dem: Hva er det dere gjør? Løser dere folen?
- 6 Men de svarte dem slik Jesus hadde sagt, og de lot dem få den.
- 7 Så førte de folen til Jesus. De la klærne sine på den, og han satte seg på den.
- 8 Mange bredte ut klærne sine på veien, andre strødde løvgreiner som de hogg på markene.
- 9 De som gikk foran, og de som fulgte etter, ropte: Hosianna! Velsignet være han som kommer i Herrens navn!
- 10 Velsignet være vår far Davids rike som kommer! Hosianna i det høyeste!
- 11 Og han gikk inn i Jerusalem, inn i templet. Der så han seg omkring overalt. Men da det allerede var sent på dagen, dro han ut til Betania sammen med de tolv.

Det ufruktbare fikentreet

- 12 Dagen etter, da de gikk ut fra Betania, ble han sulten.
- 13 Langt borte så han et fikentre med løv, og han gikk for å se om han kanskje kunne finne noe på det. Men da han kom bort til det, fant han ikke annet enn blad, for det var ikke fikentid.
- 14 Da tok han til orde og sa til det: Aldri i evighet skal noen mer ete frukt av deg! Og disiplene hans hørte dette.

Jesus renser templet

- 15 De kom så til Jerusalem. Og han gikk inn i templet og begynte å drive ut dem som solgte og kjøpte i templet, og han veltet pengevekslernes bord og duekremmernes benker.

16 Og han tillot ikke noen å bære redskap gjennom templet.

17 Og han lærte dem og sa: Står det ikke skrevet: Mitt hus skal kalles et bønnens hus for alle folk? Men dere har gjort det til en røverhule!

18 Dette fikk yppersteprestene og de skriftlærde høre, og de prøvde å finne råd til å få ryddet ham av veien. For de fryktet for ham, fordi hele folket var slått av undring over hans lære.

19 Da det ble kveld, dro han ut av byen.

Troens kraft og bønnens velsignelse

20 Tidlig om morgenen gikk de forbi fikentreet, og da så de at det var visnet fra roten av.

21 Da mintes Peter hva Jesus hadde sagt, og sa til ham: Rabbi! Se, fikentreet som du forbannet, er visnet!

22 Jesus svarte og sa til dem: Ha tro til Gud!

23 Sannelig sier jeg dere at den som sier til dette fjellet: Løft deg og kast deg i havet! - og ikke tviler i sitt hjerte, men tror at det han sier skal skje, for ham skal det skje.

24 Derfor sier jeg dere: Alt dere ber om i bønnen, tro bare at dere får det, så skal det bli gitt dere.

25 Og når dere står og ber, så tilgi om dere har noe imot noen, for at også deres Far i himmelen skal tilgi dere deres overtredelser.

26 Men om dere ikke tilgir, da skal heller ikke deres Far i himmelen tilgi dere overtredelsene deres.

Spørsmål om Jesu myndighet

27 De kom så igjen til Jerusalem. Og da han gikk omkring i templet, kom yppersteprestene og de skriftlærde og de eldste til ham,

28 og de sa: Med hvilken myndighet gjør du dette? Eller hvem ga deg denne fullmakten til å gjøre disse tingene?

29 Men Jesus sa til dem: Jeg vil også spørre dere om én ting. Svar meg på det, så skal jeg si dere med hvilken myndighet jeg gjør dette.

30 Johannes' dåp, var den fra himmelen eller fra mennesker? Svar meg!

31 De tenkte da ved seg selv og sa: Hvis vi sier: Fra himmelen, - så vil han si: Hvorfor trodde dere ham da ikke?

32 Eller skal vi si: Fra mennesker? Men de fryktet for folket. For alle mente om Johannes at han virkelig var en profet.

33 De svarte da Jesus: Vi vet ikke. Og Jesus sa til dem: Så sier heller ikke jeg dere med hvilken myndighet jeg gjør dette.

Markus 12

Lignelsen om vingårdsmennene

1 Han begynte så å tale til dem i lignelser: En mann plantet en vingård. Han satte opp et gjerde omkring den, gravde en vinpresse og bygde et vaktårn. Så leide han den ut til vingårdsmenn og dro utenlands.

2 Da tiden kom, sendte han en tjener til vingårdsmennene for å få sin del av vingårdens frukt hos dem.

3 Men de grep ham og slo ham og sendte ham tomhendt bort.

4 På nytt sendte han dem en annen tjener. Ham slo de i hodet og vanæret ham.

5 Han sendte også en annen, og ham slo de i hjel. Og slik med mange andre: Noen slo de og noen drepte de.

6 Nå hadde han bare sin eneste sønn igjen, som han elsket. Ham sendte han til sist til dem, idet han sa: De vil nok vise aktelse for min sønn!

7 Men disse vingårdsmennene sa til hverandre: Dette er arvingen. Kom, la oss slå ham i hjel, så blir arven vår.

8 Så grep de ham og slo ham i hjel og kastet ham ut av vingården.

9 Hva skal nå vingårdens herre gjøre? Han skal komme og gjøre ende på vingårdsmennene og overlate vingården til andre.

10 Har dere ikke lest dette i Skriften: Den steinen som bygningsmennene forkastet, den er blitt hjørnestein,

11 av Herren er dette gjort, og det er underfullt i våre øyne?

12 De søkte å gripe ham, men fryktet for folket. De skjønte nemlig at det var dem han hadde talt om i lignelsen. Og de forlot ham og gikk bort.

Gud og keiseren

13 Så sendte de til ham noen av fariseerne og herodianerne for å fange ham i ord.

14 De kom og sa til ham: Mester, vi vet at du er sannferdig. Du bryr deg ikke om hva noen sier, og gjør ikke forskjell på folk, men lærer Guds vei i sannhet. Si oss: Er det tillatt å gi keiseren skatt, eller ikke? Skal vi betale eller ikke betale?

15 Men han skjønte deres hykleri og sa til dem: Hvorfor frister dere meg? Kom hit med en denar så jeg får se på den!

16 De ga ham da en. Og han sier til dem: Hvem har sitt bilde og sin påskrift her? De sa til ham: Keiseren.

17 Og Jesus sa til dem: Gi keiseren det som keiserens er, og Gud det som Guds er! - Og de undret seg meget over ham.

Om oppstandelsen

18 Noen saddukeere kom så til ham - de som sier at det ikke er noen oppstandelse. De spurte ham og sa:

19 Mester! Moses har foreskrevet oss at dersom en mann dør og etterlater seg kone, men ingen barn, da skal hans bror gifte seg med enken og holde oppe slekten for sin bror.

20 Nå var det sju brødre. Den første tok seg en kone, men døde uten å etterlate seg barn.

21 Den andre tok henne da, men døde uten å etterlate seg barn, den tredje likeså.

22 Ingen av de sju etterlot seg barn. Sist av alle døde også kvinnen.

23 Men i oppstandelsen, når de står opp, hvem skal da ha henne til kone? Alle de sju har jo hatt henne til kone?

24 Jesus sa til dem: Er det ikke derfor dere farer vill, fordi dere ikke kjenner Skriftene og heller ikke Guds kraft?

25 For når de står opp fra de døde, verken tar de til ekte eller blir gitt til ekte, men de er som englene i himmelen.

26 Men når det gjelder de døde, at de reises opp, har dere ikke lest i Moseboken, i fortellingen om tornebusken, at Gud talte til ham og sa: Jeg er Abrahams Gud og Isaks Gud og Jakobs Gud!

27 Han er ikke de dødes Gud, men de levendes. Dere farer ganske vill.

Det største budet i loven

28 En av de skriftlærde, som hadde hørt på ordskiftet og forsto at Jesus hadde svart dem godt, kom da bort til ham og spurte: Hva er det første av alle budene?

29 Jesus svarte: Dette er det første av alle budene: Hør, Israel! Herren vår Gud, Herren er én,

30 og du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel og av all din fornuft og av all din makt. Dette er det første budet.

31 Det andre, som er like stort, er dette: Du skal elske din neste som deg selv! Det finnes ikke noe annet bud som er større enn disse.

32 Den skriftlærde sa til ham: Godt, Mester! Det er sant det du sier, at han er én, og at det ikke er noen annen uten ham.

33 Og det å elske ham av hele hjertet og av all forstand og av all makt, og å elske sin neste som seg selv, det er mer enn alle brennoffer og slaktoffer.

34 Da Jesus så at han svarte forstandig, sa han til ham: Du er ikke langt borte fra Guds rike! Og ingen våget å spørre ham mer.

Messias - Davids sønn og Guds Sønn

35 Mens Jesus lærte i templet, tok han til orde og sa: Hvordan kan de skriftlærde si at Messias er Davids sønn?

36 David har jo selv sagt i Den Hellige Ånd: Herren sa til min Herre: Sett deg ved min høyre hånd, til jeg får lagt dine fiender til skammel for dine føtter!

37 David selv kaller ham altså Herre. Hvordan kan han da være hans sønn? - Og den store folkemengden hørte ham gjerne.

Jesus advarer mot de skriftlærde

38 Mens han lærte dem, sa han: Ta dere i vare for de skriftlærde! De vil gjerne gå omkring i side kapper og bli hilst på torgene.

39 De vil gjerne ha de fremste seter i synagogene og hedersplassene i gjestebudene.

40 De eter opp enkers hus, og for syns skyld holder de lange bønner. De skal få dess hardere dom.

Den fattige enken og gaven hennes

41 Og Jesus satte seg rett imot tempelkisten, og så på hvordan folket la penger i kisten. Og mange rike ga mye.

42 Da kom det en fattig enke og la to skjerver - det er én øre.

43 Og han kalte til seg disiplene sine og sa til dem: Sannelig sier jeg dere: Denne fattige enken har gitt mer enn alle de andre som la i tempelkisten.

44 For de ga alle av sin overflod, men hun ga av sin fattigdom alt det hun eide, alt det hun hadde å leve av.

Markus 13

Templets ødeleggelse

1 Da han gikk ut av templet, sa en av disiplene hans til ham: Mester! Se for noen steiner og for noen bygninger!

2 Jesus svarte og sa til ham: Ser du disse store bygningene? Det skal ikke bli stein tilbake på stein som ikke skal bli brutt ned.

³ Og da han satt på Oljeberget rett imot templet, og de var alene, spurte Peter, Jakob, Johannes og Andreas ham:

⁴ Si oss: Når skal dette skje? Og hva er tegnet når alt dette skal fullbyrdes?

⁵ Jesus begynte å si til dem: Se til at ikke noen fører dere vill!

⁶ Mange skal komme i mitt navn og si: Det er meg! og de skal føre mange vill.

⁷ Men når dere hører krig og rykter om krig, da la dere ikke skremme! For dette må skje, men enden er ikke ennå.

⁸ For folk skal reise seg mot folk og rike mot rike. Det skal være jordskjelv mange steder, og det skal være hungersnød og opprør. Dette er begynnelsen til fødselsveene.

⁹ Men ta dere i vare! De skal overgi dere til domstolene, og dere skal bli hudstrøket i synagoger. Og dere skal bli fremstilt for landshøvdinge og konger for mitt navns skyld, til et vitnesbyrd for dem.

¹⁰ Og først må evangeliet forkynnes for alle folkeslag.

¹¹ Men når de fører dere fram og utleverer dere, vær da ikke på forhånd bekymret for hva dere skal si. Nei, tal det som blir gitt dere i samme stund! For det er ikke dere som taler, men Den Hellige Ånd.

¹² Bror skal overgi bror til døden, og en far sitt barn. Og barn skal reise seg mot foreldrene og volde deres død.

¹³ Og dere skal bli hatet av alle for mitt navns skyld. Men den som holder ut til enden, han skal bli frelst.

En stor trengsel

¹⁴ Men når dere ser ødeleggelsens styggedom stå der han ikke bør stå - den som leser, han forstå det! - da må de som er i Judea, flykte opp i fjellene.

¹⁵ Den som er på taket, må ikke stige ned i huset og ikke gå inn for å hente noe fra huset sitt.

¹⁶ Og den som er ute på markene, må ikke vende tilbake for å hente kappen sin.

¹⁷ Stakkars dem som er med barn og dem som gir die, i de dager!

¹⁸ Men be om at det ikke må skje om vinteren.

¹⁹ For i de dager skal det være så stor en trengsel som det ikke har vært inntil nå fra skapningens begynnelse, da Gud skapte verden, og heller ikke skal bli.

²⁰ Dersom Herren ikke forkortet de dagene, ble intet kjød frelst. Men for de utvalgte skyld, dem som han har utvalgt, har han forkortet de dagene.

²¹ Om noen da sier til dere: Se, her er Messias! eller: Se der! - så tro det ikke.

22 For falske messiaser og falske profeter skal stå fram. Og de skal gjøre tegn og under for å føre også de utvalgte vill, om det var mulig.

23 Men vær på vakt! Jeg har sagt dere alt på forhånd.

Menneskesønnen kommer

24 Men i de dager, etter denne trengsel, skal solen bli formørket og månen ikke gi sitt skinn.

25 Stjernene skal falle ned fra himmelen, og himmelkreftene skal rokkes.

26 Og da skal de se Menneskesønnen komme i skyene med stor kraft og herlighet.

27 Da skal han sende ut englene og samle sine utvalgte fra de fire vindretninger, fra jordens ende til himmelens ende.

Lignelsen om fikentreet

28 Lær en lignelse av fikentreet: Når greinene har fått sevje og bladene springer ut, da vet dere at sommeren er nær.

29 Slik skal dere også, når dere ser dette skje, vite at han er nær og står for døren.

30 Sannelig sier jeg dere: Denne slekt skal slett ikke forgå før alt dette skjer.

31 Himmel og jord skal forgå, men mine ord skal slett ikke forgå.

Ingen vet når tiden er der

32 Men denne dagen eller timen kjenner ingen, ikke engang englene i himmelen, ikke engang Sønnen, men bare Faderen.

33 Vær på vakt, våk! For dere vet ikke når tiden er der.

34 Det er likesom med en mann som dro utenlands. Han forlot sitt hus og overlot styret til tjenerne sine og satte enhver til hans gjerning, og dørwokteren befalte han å våke.

35 Våk derfor! For dere vet ikke når husets herre kommer, om det blir sent på kveld eller ved midnatt eller ved hanegal eller tidlig om morgenen -

36 for at han ikke skal finne dere sovende når han plutselig kommer!

37 Det jeg sier til dere, sier jeg til alle: Våk!

Markus 14

Planer om å drepe Jesus

1 Det var nå to dager til påsken og de usyrede brøds høytid. Og yppersteprestene og de skriftlærde søkte å finne råd for hvordan de kunne gripe ham med list og slå ham i hjel.

² For de sa: Ikke på høytiden, for at det ikke skal bli oppstyr blant folket.

Jesus blir salvet i Betania

³ Han var nå i Betania, i Simon den spedalskes hus. Og mens han lå til bords der, kom en kvinne som hadde en alabastkrukke med ekte, meget kostbar nardussalve. Hun brøt i stykker alabastkrukken og helte salven ut over hodet hans.

⁴ Men noen ble harme og sa seg imellom: Hva skal det tjene til å sløse bort salven slik?

⁵ Denne salven kunne jo ha vært solgt for mer enn tre hundre denarer og gitt til de fattige. Og de skjente på henne.

⁶ Men Jesus sa: La henne være! Hvorfor plager dere henne? Hun har gjort en god gjerning mot meg.

⁷ De fattige har dere alltid hos dere, og når dere vil, kan dere gjøre vel mot dem. Men meg har dere ikke alltid.

⁸ Hun gjorde det hun kunne. Hun har på forhånd salvet mitt legeme til gravferden.

⁹ Sannelig sier jeg dere: Hvor som helst i hele verden evangeliet blir forkynt, skal også det hun gjorde, fortelles til minne om henne.

Judas inngår avtale med yppersteprestene

¹⁰ Og Judas Iskariot, en av de tolv, gikk til yppersteprestene for å forråde ham til dem.

¹¹ Men da de hørte dette, ble de glade, og lovte å gi ham penger. Og han søkte et beleilig tidspunkt til å forråde ham.

Jesus eter påskelammet sammen med disiplene

¹² På den første dagen i de usyrede brøds høytid, da påskelammet ble slaktet, sa disiplene hans til ham: Hvor vil du vi skal gå og gjøre i stand, så du kan ete påskelammet?

¹³ Han sendte da to av disiplene sine av sted og sa til dem: Gå inn i byen, og der vil det komme imot dere en mann som bærer en krukke vann. Følg etter ham.

¹⁴ Og der hvor han går inn, skal dere si til husbonden: Mesteren sier: Hvor er et rom for meg, der jeg kan ete påskelammet med disiplene mine?

¹⁵ Han vil da vise dere et stort rom ovenpå, ferdig og fullt utstyrt. Der skal dere stille til for oss.

¹⁶ Disiplene gikk da av sted. De kom til byen og fant det slik han hadde sagt dem. De gjorde i stand påskelammet.

- 17 Da det var blitt kveld, kom han med de tolv.
- 18 Og mens de lå til bords og spiste, sa Jesus: Sannelig sier jeg dere: En av dere skal forråde meg - en som spiser sammen med meg.
- 19 Da begynte de å bli bedrøvet og si til ham, en etter en: Det er vel ikke meg?
- 20 Men han sa til dem: Det er en av de tolv, en som dypper i fatet sammen med meg.
- 21 Menneskesønnen går bort, som det står skrevet om ham. Men ve det mennesket som forråder Menneskesønnen. Det hadde vært godt for det mennesket om han aldri var født.

Nattverden blir innstiftet

- 22 Mens de holdt måltid, tok Jesus et brød, ba velsignelsesbønnen* og brøt det, ga dem og sa: Ta det! Dette er mitt legeme.
- 23 Og han tok et beger, takket og ga dem, og de drakk alle av det.
- 24 Og han sa til dem: Dette er mitt blod, paktens blod, som blir utgytt for mange.
- 25 Sannelig sier jeg dere: Jeg skal ikke mer drikke av vintreets frukt før den dagen jeg drikker den ny i Guds rike.

Jesus forutsier Peters fornektelse

- 26 Da de hadde sunget lovsangen, gikk de ut til Oljeberget.
- 27 Og Jesus sa til dem: Dere skal alle ta anstøt, for det er skrevet: Jeg vil slå hyrden, og fårene skal spres.
- 28 Men etter at jeg er blitt reist opp, skal jeg gå i forveien for dere til Galilea.
- 29 Men Peter sa til ham: Om så alle tar anstøt, vil ikke jeg gjøre det!
- 30 Jesus sa da til ham: Sannelig sier jeg deg: I dag, i denne natt, før hanen galer to ganger, skal du fornekte meg tre ganger.
- 31 Men Peter tok enda sterkere i og sa: Om jeg så må dø med deg, skal jeg så visst ikke fornekte deg. Det samme sa de alle.

Jesu bønn i Getsemane

- 32 De kom så til et sted som heter Getsemane. Og han sa til disiplene sine: Sett dere her mens jeg ber.
- 33 Da tok han med seg Peter, Jakob og Johannes, og angst og forferdelse kom over ham.
- 34 Han sier til dem: Min sjel er bedrøvet inntil døden. Bli her og våk!

35 Så gikk han et lite stykke fram, falt til jorden og ba at timen måtte gå ham forbi, om det var mulig.

36 Og han sa: Abba, Far! Alt er mulig for deg. Ta dette begeret fra meg! Men ikke som jeg vil, bare som du vil!

37 Han kommer så og finner dem sovende, og han sier til Peter: Simon, sover du? Var du ikke i stand til å våke én time?

38 Våk og be, for at dere ikke skal komme i fristelse! Ånden er villig, men kjødet er skrøpelig.

39 Så gikk han igjen bort og ba, og sa de samme ordene.

40 Og han kom tilbake og fant dem igjen sovende, for øynene deres var tunge av søvn. Og de visste ikke hva de skulle svare ham.

41 Tredje gang kommer han så til dem og sier: Sover dere ennå og hviler? Det er nok. Timen er kommet. Se, Menneskesønnen overgis i synderes hender.

42 Stå opp, la oss gå. Se, han som forråder meg, er nær.

Jesus blir tatt til fange

43 Og straks, mens han ennå talte, kom Judas, en av de tolv, og med ham en flokk væpnet med sverd og stokker. De kom fra yppersteprestene og de skriftlærde og de eldste.

44 Han som forrådte ham, hadde gitt dem et tegn og sagt: Den som jeg kysser, han er det. Grip ham og før ham bort med sikker vakt!

45 Da han kom, gikk han straks bort til ham og sa: Rabbi! og kysset ham flere ganger.

46 Så la de hånd på ham og grep ham.

47 Men en av dem som sto der, dro sverdet. Han slo til yppersteprestens tjener og hogg øret av ham.

48 Da tok Jesus til orde og sa til dem: Dere har rykket ut som mot en røver med sverd og stokker, for å gripe meg.

49 Dag etter dag var jeg hos dere og lærte i templet, og dere grep meg ikke. Men dette er skjedd for at Skriftene skulle bli oppfylt.

50 Og alle forlot ham og flyktet.

51 En ung mann som fulgte ham, hadde kastet et linklede over nakne kroppen. Og de grep ham.

52 Men han slapp linkledet og flyktet naken bort.

53 De førte så Jesus til ypperstepresten. Og alle yppersteprestene og de eldste og de skriftlærde kom sammen.

54 Men Peter fulgte etter ham på avstand, helt inn på gårdsplassen hos ypperstepresten. Der satt han sammen med tjenerne og varmet seg ved ilden.

Forhøret hos Rådet

55 Yppersteprestene og hele Rådet søkte vitnesbyrd mot Jesus for å få dømt ham til døden, men de fant ikke noe.

56 For mange vitnet falskt mot ham, men vitnesbyrdene deres stemte ikke overens.

57 Noen sto fram og vitnet falskt mot ham og sa:

58 Vi har hørt ham si: Jeg skal bryte ned dette templet som er gjort med hender, og på tre dager skal jeg bygge opp et annet som ikke er gjort med hender.

59 Og enda stemte ikke vitnesbyrdene deres overens.

60 Da reiste ypperstepresten seg og sto fram midt iblant dem. Han spurte Jesus og sa: Svarer du ikke noe? Hva er det disse vitner mot deg?

61 Men han tidde og ga ikke noe svar. Igjen spurte ypperstepresten ham, og sa til ham: Er du Messias, Den Velsignedes Sønn?

62 Og Jesus sa: Jeg er. Dere skal se Menneskesønnen sitte ved Kraftens høyre hånd og komme med himmelens skyer.

63 Ypperstepresten flerret da klærne sine og sa: Hva skal vi nå med vitner?

64 Dere har hørt gudsbespottelsen. Hva mener dere? De dømte ham alle å være skyldig til døden.

65 Og noen begynte å spytte på ham. De dekket ansiktet hans, slo ham med knyttneven og sa til ham: Spå nå! Og tjenerne slo ham i ansiktet.

Peter fornekter Jesus

66 Mens Peter var nede på gårdsplassen, kom en av yppersteprestens tjenestepiker.

67 Og da hun fikk øye på Peter, som satt og varmet seg, så hun på ham og sa: Også du var sammen med denne nasareeren Jesus.

68 Men han nektet og sa: Jeg verken vet eller forstår hva du snakker om! Og han gikk ut i portrommet. Og hanen gol.

69 Da piken fikk øye på ham, begynte hun igjen å si til dem som sto der: Han der er en av dem!

70 Men han nektet igjen. Kort etter sa igjen de som sto der: Visst er du en av dem, du er jo galileer.

⁷¹ Men han ga seg til å forbanne seg og sverge: Jeg kjenner ikke dette mennesket dere taler om.

⁷² Og straks gol hanen for andre gang. Da mintes Peter det ordet som Jesus hadde sagt til ham: Før hanen galer to ganger, skal du fornekte meg tre ganger. Og han tok det til hjertet og gråt.

Markus 15

Jesus blir forhørt av Pilatus

¹ Og straks om morgenen rådslo yppersteprestene med de eldste og de skriftlærde og hele Rådet. Og de bandt Jesus, førte ham bort og overga ham til Pilatus.

² Pilatus spurte ham da: Er du jødenes konge? Han svarte ham og sa: Du sier det.

³ Og yppersteprestene kom med mange anklager mot ham.

⁴ Igjen spurte Pilatus ham og sa: Svarer du ingenting? Se hvor alvorlige anklager de fører mot deg.

⁵ Men Jesus svarte ikke noe mer, så Pilatus undret seg.

⁶ Men hver høytid pleide han å gi dem én fange fri, den som de ba om.

⁷ Nå var det en som hette Barabbas, som satt fengslet sammen med noen andre opprørere. De hadde begått et mord under oppstanden.

⁸ Folket kom nå opp og begynte å be Pilatus om å gjøre for dem som han pleide.

⁹ Men Pilatus svarte dem og sa: Vil dere at jeg skal gi dere jødenes konge fri?

¹⁰ For han visste at det var av misunnelse yppersteprestene hadde overgitt Jesus til ham.

¹¹ Men yppersteprestene egget folket til å be om at han heller skulle gi dem Barabbas fri.

¹² Pilatus tok da igjen til orde og sa til dem: Hva vil dere da jeg skal gjøre med ham dere kaller jødenes konge?

¹³ De ropte igjen: Korsfest ham!

¹⁴ Pilatus sa til dem: Hva ondt har han da gjort? - Men de ropte enda høyere: Korsfest ham!

¹⁵ Da Pilatus gjerne ville gjøre folket til lags, ga han dem Barabbas fri. Men Jesus lot han hudstryke og overga ham til å korsfestes.

Jesus blir spottet og korsfestet

- 16 Soldatene førte ham da bort, inn i gården - det er borgen - og kalte sammen hele vaktstyrken.
- 17 Og de kledde ham i en purpurkappe, og de flettet en tornekrone som de satte på ham.
- 18 Så begynte de å hilse ham: Vær hilset, du jødenes konge!
- 19 De slo ham i hodet med en rørstav og spyttet på ham, og de bøyd kne og hyllet ham.
- 20 Da de slik hadde spottet ham, tok de av ham purpurkappen og kledde ham i hans egne klær. Så førte de ham ut for å korsfeste ham.
- 21 En mann kom forbi på vei inn fra landet, Simon fra Kyréne, far til Aleksander og Rufus. Ham tvang de til å bære hans kors.
- 22 Og de førte ham til stedet Golgata, som betyr Hodeskallestedet.
- 23 De ga ham å drikke vin blandet med myrra, men han tok den ikke.
- 24 Da korsfestet de ham, og delte klærne hans mellom seg, og kastet lodd om hva hver skulle få.
- 25 Det var den tredje time da de korsfestet ham.
- 26 Innskriften med anklagen mot ham lød: Jødenes konge.
- 27 Sammen med ham korsfestet de to røvere, en på hans høyre og en på hans venstre side.
- 28 Og Skriften ble oppfylt, som sier: Og han ble regnet blant ugjerningsmenn.
- 29 De som gikk forbi, spottet ham. De ristet på hodet og sa: Nå, du som river ned templet og bygger det opp igjen på tre dager!
- 30 Frels deg selv og stig ned fra korset!
- 31 På samme måte spottet også yppersteprestene ham seg imellom, sammen med de skriftlærde, og de sa: Andre har han frelst, seg selv kan han ikke frelse.
- 32 La nå Messias, Israels konge, stige ned fra korset, så vi kan se og tro! Også de som var korsfestet sammen med ham, hånte ham.
- 33 Da den sjette time kom, ble det et mørke over hele landet, og det varte til den niende time.
- 34 Og ved den niende time ropte Jesus med høy røst: Elo'i, Elo'i, lama sabaktani? Det betyr: Min Gud, min Gud, hvorfor har du forlatt meg?
- 35 Noen av dem som sto der og hørte det, sa da: Se, han roper på Elia!

³⁶ En løp da til og fylte en svamp med vineddik. Han satte den på en rørstav og tilbød ham å drikke, og sa: Vent, la oss se om Elia kommer for å ta ham ned!

Jesus dør

³⁷ Men Jesus ropte med høy røst og utåndet.

³⁸ Og forhenget i templet revnet i to, fra øverst til nederst.

³⁹ Men da høvedsmannen, som sto der like foran ham, så at han utåndet med slikt et rop, sa han: Sannelig, denne mannen var Guds Sønn!

⁴⁰ Det var også noen kvinner der som sto på avstand og så på. Blant dem var Maria Magdalena og Maria, mor til Jakob den yngre og Joses og Salome.

⁴¹ De hadde fulgt ham og tjent ham da han var i Galilea. Der var også mange andre kvinner som hadde gått med ham opp til Jerusalem.

Jesus blir begravet

⁴² Det var alt blitt kveld. Og da det var forberedelsesdagen, det vil si dagen før sabbaten,

⁴³ kom Josef fra Arimatea, en høyt aktet rådsherre, som selv ventet på Guds rike. Han tok mot til seg og gikk inn til Pilatus og ba om Jesu legeme.

⁴⁴ Men Pilatus undret seg over at han alt skulle være død. Han kalte til seg høvedsmannen og spurte om det var lenge siden han døde.

⁴⁵ Da han hadde fått det å vite av høvedsmannen, ga han legemet til Josef.

⁴⁶ Så kjøpte Josef linklede, tok Jesus ned og svøpte ham i linkledet. Han la ham i en grav som var hogd ut i berget, og rullet en stein for inngangen til graven.

⁴⁷ Men Maria Magdalena og Maria, mor til Joses, så hvor han ble lagt.

Markus 16

Jesus står opp fra de døde

¹ Og da sabbaten var til ende, kjøpte Maria Magdalena og Maria, Jakobs mor, og Salome velluktende oljer for å gå og salve ham.

² Meget tidlig den første dagen i uken kom de til graven, da solen gikk opp.

³ De sa til hverandre: Hvem skal rulle steinen bort fra gravåpningen for oss?

⁴ Men da de så opp, fikk de se at steinen var rullet bort. Den var nemlig meget stor.

⁵ Da de kom inn i graven, så de en ung mann sitte der på høyre side, kledd i en hvit, lang kappe, og de ble forferdet.

6 Men han sier til dem: Frykt ikke! Dere søker Jesus fra Nasaret, den korsfestede. Han er blitt reist opp, han er ikke her! Se, der er stedet hvor de la ham.

7 Men gå og si til disiplene hans og til Peter: Han går i forveien for dere til Galilea. Der skal dere se ham, slik han sa til dere.

8 De gikk da ut og flyktet i hast bort fra graven, skjelvende og grepet av forferdelse. De sa ikke et ord til noen, for de var redde.

Jesus viser seg for flere

9 Etter at Jesus var stått opp, tidlig den første dagen i uken, viste han seg først for Maria Magdalena, som han hadde drevet sju onde ånder ut av.

10 Hun gikk av sted og fortalte det til dem som hadde vært med ham, og som nå sørget og gråt.

11 Og da de fikk høre at han levde, og at hun hadde sett ham, trodde de det ikke.

12 Deretter åpenbarte han seg i en annen skikkelse for to av dem mens de gikk på veien og skulle ut på landet.

13 Også disse kom og fortalte det til de andre, men heller ikke dem trodde de.

14 Til sist åpenbarte han seg for de elleve selv, mens de holdt måltid. Han refset dem for deres vantro og for deres harde hjerter, fordi de ikke hadde trodd dem som hadde sett ham etter at han var blitt reist opp.

Apostlene sendes ut i verden med evangeliet

15 Og han sa til dem: Gå ut i all verden og forkynn evangeliet for all skapningen!

16 Den som tror og blir døpt, skal bli frelst; men den som ikke tror, skal bli fordømt.

17 Og disse tegnene skal følge dem som tror: I mitt navn skal de drive ut onde ånder. De skal tale med nye tungemål.

18 De skal ta slanger i hendene, og om de drikker dødelig gift, skal det ikke skade dem. På syke skal de legge sine hender, og de skal bli helbredet.

19 Så ble Herren Jesus, etter at han hadde talt dette til dem, tatt opp til himmelen, og han satte seg ved Guds høyre hånd.

20 Men de gikk ut og forkynte overalt. Og Herren virket med og stadfestet Ordet ved de tegnene som fulgte med.

Lukas

Lukas 1

Forord

- ¹ Ettersom mange alt har tatt seg fore å nedtegne historien om de ting som er blitt fullført blant oss,
- ² slik de har overgitt det til oss, de som fra begynnelsen var øyenvitner og Ordets tjenere,
- ³ så har også jeg nå gått nøye gjennom alt sammen fra begynnelsen av, og besluttet meg for å skrive det ned i sammenheng for deg, gjeveste Teofilus,
- ⁴ for at du skal lære å kjenne hvor pålitelige de lærdommene er som du er blitt undervist i.

Løfte om døperen Johannes

- ⁵ I de dager, da Herodes* var konge i Jødeland, var det en prest som hette Sakarja, av Abias skift. Hans kone var av Arons døtre, og hun hette Elisabet.
- ⁶ Begge var rettferdige for Gud og vandret ulastelig etter alle Herrens bud og forskrifter.
- ⁷ De hadde ikke barn, for Elisabet var ufruktbar, og begge var kommet langt opp i årene.
- ⁸ Så skjedde det, da turen var kommet til hans skift, og han gjorde prestatjeneste for Gud,
- ⁹ at det falt på ham ved loddtrekning - slik skikken var i prestatjenesten - å gå inn i Herrens tempel og brenne røkelse.
- ¹⁰ Hele folkemengden sto utenfor og ba i røkofferets stund.
- ¹¹ Da viste en Herrens engel seg for ham, han sto på høyre side av røkofferalteret.
- ¹² Sakarja ble forferdet da han så ham, og frykt falt på ham.
- ¹³ Men engelen sa til ham: Frykt ikke, Sakarja! For din bønn er hørt. Din hustru, Elisabet, skal føde deg en sønn, og du skal gi ham navnet Johannes.
- ¹⁴ Han skal bli deg til glede og fryd, og mange skal glede seg over hans fødsel.
- ¹⁵ For han skal være stor for Herren. Vin og sterk drikk skal han ikke drikke, og han skal bli fylt av Den Hellige Ånd like fra sin mors liv,
- ¹⁶ og mange av Israels barn skal han omvende til Herren deres Gud.

17 Han skal gå foran ham i Elias ånd og kraft, for å vende fedres hjerter til barn og ulydige til rettfærdiges sinnelag. Han skal forberede et folk vel skikket for Herren.

18 Sakarja sa til engelen: Hvordan skal jeg vite dette? Jeg er jo gammel, og min kone er kommet langt opp i årene.

19 Engelen svarte og sa til ham: Jeg er Gabriel, som står for Guds åsyn. Jeg er sendt for å tale til deg og bringe deg dette gledesbudet.

20 Se, du skal bli stum og ikke kunne tale før den dagen når dette skjer, fordi du ikke trodde mine ord, som skal bli oppfylt i sin tid.

21 Folket sto og ventet på Sakarja og undret seg over at han drøyde så lenge i templet.

22 Men da han kom ut, kunne han ikke tale til dem. De skjønnte da at han hadde sett et syn i templet. Han gjorde tegn til dem, men var og ble stum.

23 Da så dagene for hans prestetjeneste var fullført, dro han hjem til sitt hus.

24 Men en tid etter dette ble hans kone Elisabet med barn. Hun trakk seg tilbake i ensomhet i fem måneder, og sa:

25 Slik har Herren gjort det for meg i de dager da han så til meg for å ta bort min vanære blant mennesker.

Maria skal føde verdens frelser

26 Men i den sjette måneden ble engelen Gabriel sendt av Gud til en by i Galilea som heter Nasaret,

27 til en jomfru som var forlovet med en mann som hette Josef, av Davids ætt. Og jomfruens navn var Maria.

28 Engelen kom inn til henne og sa: Vær hilset, du som har fått nåde! Herren er med deg, velsignet er du blant kvinner!

29 Men hun ble forferdet over hans ord og grunnet på hva slags hilsen dette kunne være.

30 Og engelen sa til henne: Frykt ikke, Maria! For du har funnet nåde hos Gud.

31 Se, du skal bli med barn og føde en sønn, og du skal gi ham navnet Jesus.

32 Han skal være stor og kalles Den Høyestes Sønn. Gud Herren skal gi ham hans far Davids trone,

33 og han skal være konge over Jakobs hus til evig tid, og det skal ikke være ende på hans kongedømme.

34 Men Maria sa til engelen: Hvordan skal dette gå til da jeg ikke vet av mann?

35 Engelen svarte og sa til henne: Den Hellige Ånd skal komme over deg, og Den Høyestes kraft skal overskygge deg. Derfor skal også det hellige som blir født, kalles Guds Sønn.

36 Og se, Elisabet, din slektning, har også unnfanget en sønn i sin høye alder. Hun som ble kalt ufruktbar, er nå alt i sjette måned.

37 For ingenting er umulig for Gud.

38 Da sa Maria: Se, jeg er Herrens tjenerinne. Det skje meg etter ditt ord! - Og engelen forlot henne.

Maria hos Elisabet

39 Men Maria brøt opp i de dager og skyndte seg til fjellbygdene, til en by i Juda.

40 Hun kom inn i Sakarjas hus og hilste på Elisabet.

41 Og det skjedde at da Elisabet hørte Marias hilsen, da sprang barnet i hennes liv. Elisabet ble fylt med Den Hellige Ånd.

42 Hun ropte med høy røst og sa: Velsignet er du blant kvinner, og velsignet er frukten av ditt morsliv!

43 Hvordan kan dette hende meg at min Herres mor kommer til meg?

44 For se, da lyden av din hilsen nådde mitt øre, sprang barnet i mitt liv av fryd!

45 Salig er hun som trodde! For fullbyrdet skal det bli som er sagt henne av Herren.

Marias lovsang

46 Og Maria sa: Min sjel opphøyer Herren,

47 og min ånd fryder seg i Gud, min Frelser,

48 fordi han har sett til sin tjenerinnes ringhet. For se, fra nå av skal alle slekter prise meg salig,

49 fordi han har gjort store ting mot meg, han, den mektige, og hellig er hans navn.

50 Hans miskunn er fra slekt til slekt over dem som frykter ham.

51 Han gjorde storverk med sin arm, han spredte dem som var overmodige i sitt hjertes tanker.

52 Han støtte mektige ned av deres troner og opphøyet de små.

53 Hungrende mettet han med gode gaver, men rikfolk sendte han tomhendte bort.

54 Han tok seg av Israel, sin tjener, for å komme i hu sin miskunn,

55 - slik han hadde talt til våre fedre - mot Abraham og hans ætt, til evig tid.

56 Og Maria ble hos henne omkring tre måneder. Så vendte hun hjem til sitt hus.

Johannes blir født

57 Tiden var nå kommet da Elisabet skulle føde, og hun fødte en sønn.

58 Og da hennes naboer og slektninger fikk høre at Herren hadde vist sin store miskunnhet mot henne, gledet de seg sammen med henne.

59 På den åttende dagen skjedde det så at de kom for å omskjære barnet, og de ville kalle ham Sakarja etter faren.

60 Men da tok hans mor til orde og sa: Nei, han skal hete Johannes!

61 De sa til henne: Det er da ingen i slekten din som har det navnet.

62 De gjorde så tegn til hans far for å få vite hva han ville at barnet skulle hete.

63 Han ba da om en tavle, og skrev disse ordene: Johannes er navnet hans. Og de undret seg alle.

64 Men i det samme ble hans munn åpnet og hans tunge løst, og han talte og lovet Gud.

65 Og det kom frykt over alle som bodde der omkring, og i hele fjellandet i Judea talte de med hverandre om alt dette som hadde hendt.

66 Alle som hørte om det, la seg det på hjertet, og de sa: Hva skal det da bli av dette barnet? For Herrens hånd var med ham.

Sakarjas profeti og Johannes' oppvekst

67 Og hans far, Sakarja, ble fylt av Den Hellige Ånd, han talte profetisk og sa:

68 Lovet være Herren, Israels Gud, fordi han så til sitt folk og forløste det!

69 Han oppreiste for oss et frelsens horn i sin tjener Davids hus,

70 slik han fra gammel tid av har talt ved sine hellige profeters munn -

71 en frelse fra våre fiender og fra alle deres hånd som hater oss,

72 for å gjøre miskunn mot våre fedre og komme sin hellige pakt i hu,

73 det løftet han ga Abraham, vår far, med ed,

74 om å fri oss fra våre fienders hånd og gi oss å tjene ham uten frykt

75 i hellighet og rettferd for hans åsyn alle vårt livs dager.

76 Og du, barn, skal kalles Den Høyestes profet. For du skal gå fram for Herrens åsyn for å rydde hans veier,

- 77 for å lære hans folk frelse å kjenne ved at deres synder blir forlatt,
- 78 på grunn av vår Guds inderlige miskunnhet, som lot soloppgang fra det høye gjeste oss,
- 79 for å lyse for dem som sitter i mørke og dødsskygge, for å styre våre føtter inn på fredens vei.
- 80 Men barnet vokste opp og ble sterkt i ånden. Han var i ødemarken til den dagen da han skulle stå fram for Israel.

Lukas 2

Jesus blir født

- 1 Og det skjedde i de dager at det gikk ut et bud fra keiser Augustus at all verden skulle skrives inn i manntall.
- 2 Dette var den første innskrivning, i den tid Kvirinius var landshøvding i Syria.
- 3 Og alle gikk for å la seg innskrive, hver til sin by.
- 4 Også Josef dro opp fra Galilea, fra byen Nasaret, til Judea, til Davids by, som heter Betlehem, fordi han var av Davids hus og ætt,
- 5 for å la seg innskrive sammen med Maria, sin forlovede, som var med barn.
- 6 Men det skjedde mens de var der, da kom tiden da hun skulle føde.
- 7 Og hun fødte sin sønn, den førstefødte. Hun svøpte ham og la ham i en krybbe, fordi det ikke var rom for dem i herberget.
- 8 Det var noen gjeterne der på stedet som var ute på marken og holdt nattevakt over flokken sin.
- 9 Og se, en Herrens engel sto hos dem, og Herrens herlighet lyste om dem. Og de ble meget forferdet.
- 10 Men engelen sa til dem: Frykt ikke! For se, jeg forkynner dere en stor glede - en glede for alt folket.
- 11 I dag er det født dere en frelser, som er Messias, Herren - i Davids by.
- 12 Og dette skal dere ha til tegn: Dere skal finne et barn som er svøpt og ligger i en krybbe.
- 13 Og med ett var det sammen med engelen en himmelsk hærske, som lovpriste Gud og sa:
- 14 Ære være Gud i det høyeste, og fred på jorden, i mennesker Guds velbehag.

15 Og det skjedde, da englene var fart opp fra dem til himmelen, da sa gjeterne til hverandre: La oss nå gå rett til Betlehem og se dette som har skjedd, det som Herren har kunngjort oss.

16 De skyndte seg av sted, og de fant både Maria og Josef, og barnet som lå i krybben.

17 Da de hadde sett det, fortalte de om det ordet som var talt til dem om dette barnet.

18 Og alle som hørte det, undret seg over det som ble sagt dem av gjeterne.

19 Men Maria tok vare på alle disse ordene og grunnet på dem i sitt hjerte.

20 Gjeterne vendte så tilbake, og de priste og lovet Gud for alt det de hadde hørt og sett, slik det var blitt sagt dem.

Jesus blir omskåret og ført til templet

21 Da åtte dager var gått, og han skulle omskjæres, fikk han navnet Jesus, som han var kalt av engelen før han ble unnfanget i mors liv.

22 Og da deres renselsesdager etter Moseloven var til ende, tok de ham med opp til Jerusalem for å fremstille ham for Herren,

23 slik det står skrevet i Herrens lov: Alt av mannkjønn som åpner mors liv, skal kalles hellig for Herren.

24 Og de skulle gi det offeret som Herrens lov foreskriver, et par turtelduer eller to dueunger.

Simeon og Anna priser Herren

25 Og se, det var en mann i Jerusalem som hette Simeon, en rettferdig og gudfryktig mann. Han ventet på Israels trøst, og Den Hellige Ånd var over ham.

26 Det var åpenbart for ham av Den Hellige Ånd at han ikke skulle se døden før han hadde sett Herrens Messias.

27 Han kom til templet, drevet av Ånden. Da foreldrene kom inn med barnet Jesus for å gjøre med ham som skikken var etter loven,

28 tok Simeon ham i armene sine og lovet Gud, og sa:

29 Herre, nå kan du la din tjener fare herfra i fred, etter ditt ord,

30 for mine øyne har sett din frelse,

31 som du har beredt for alle folks åsyn,

32 et lys til åpenbaring for hedningene, og en herlighet for ditt folk Israel.

33 Og Josef og hans mor undret seg over det som ble sagt om ham.

34 Og Simeon velsignet dem og sa til hans mor, Maria: Se, denne er satt til fall og oppreisning for mange i Israel, og til et tegn som blir motsagt,

35 men også din egen sjel skal et sverd gjennombore, for at mange hjerters tanker skal bli åpenbart.

36 Og det var en profetinne der, Anna, Fanuels datter, av Asjers stamme. Hun var kommet høyt opp i årene. Etter sin jomfrutid hadde hun levd sju år med sin mann.

37 Deretter hadde hun levd som enke til en alder av åttifire år. Hun forlot aldri templet, men tjente Gud i faste og bønn dag og natt.

38 I samme stund sto også hun fram og lovpriste Gud, og hun talte om ham til alle dem som ventet på forløsning for Jerusalem.

Jesus vokser opp i Nasaret

39 Da de hadde fullført alt etter Herrens lov, vendte de tilbake til Galilea, til sin by Nasaret.

40 Men barnet vokste og ble sterkt, han ble fylt av visdom, og Guds velbehag var over ham.

Jesus som barn i templet

41 Hvert år dro foreldrene hans til Jerusalem til påskefesten.

42 Og da han var tolv år gammel, dro de dit opp, som skikken var ved høytiden.

43 Og da de hadde vært der disse dagene til ende og de dro hjem igjen, ble barnet Jesus tilbake i Jerusalem, og foreldrene hans visste det ikke.

44 Men da de trodde at han var i reisefølget, gikk de en dagsreise fram og lette etter ham blant slektninger og kjente.

45 Da de ikke fant ham, vendte de tilbake til Jerusalem og lette etter ham.

46 Og det skjedde etter tre dager at de fant ham i templet. Der satt han midt blant lærerne og hørte på dem og spurte dem.

47 Og alle som hørte ham, var forundret over hans forstand og over de svarene han ga.

48 Da de så ham, ble de forundret, og hans mor sa: Barn, hvorfor gjorde du dette mot oss? Se, din far og jeg har engstet oss og lett etter deg.

49 Og han sa til dem: Hvorfor lette dere etter meg? Visste dere ikke at jeg må være i min Fars hus?

50 Men de forsto ikke det ordet han talte til dem.

51 Så gikk han med dem og kom til Nasaret, og han var lydig mot dem. Men hans mor gjemte alle disse ordene i sitt hjerte.

52 Og Jesus gikk fram i visdom og alder og i velvilje hos Gud og mennesker.

Lukas 3

Johannes forkynner og døver

1 I det femtende året av keiser Tiberius' regjering, mens Pontius Pilatus var landshøvding i Judea, Herodes* fjerdingsfyrste i Galilea, hans bror Filip fjerdingsfyrste i landene Iturea og Trakonitis, og Lysanias fjerdingsfyrste i Abilene,

2 og mens Annas og Kaifas var yppersteprester, - da kom Guds ord til Johannes, Sakarjas sønn, i ørkenen.

3 Og han dro omkring i hele landet ved Jordan og forkynnte omvendelses dåp til syndenes forlatelse,

4 som det står skrevet i boken med profeten Jesajas ord: Det er en røst av en som roper i ørkenen: Rydd Herrens vei, gjør hans stier rette!

5 Hver dal skal fylles opp, hvert fjell og hver haug skal senkes. Det krokete skal rettes ut, og de ujevne veier skal bli jevne.

6 Og alt kjød skal se Guds frelse.

7 Han sa da til folket som dro ut til ham for å bli døpt av ham: Ormeyngell! Hvem lærte dere å flykte fra den kommende vrede?

8 Bær da frukt som er omvendelsen verdig! Begynn ikke å si til dere selv: Vi har Abraham til far! For jeg sier dere: Gud kan vekke opp barn for Abraham av disse steinene.

9 Øksen ligger allerede ved roten av trærne. Hvert tre som ikke bærer god frukt, blir hogd ned og kastet på ilden.

10 Folket spurte ham og sa: Hva skal vi da gjøre?

11 Han svarte dem og sa: Den som har to kapper, skal dele med den som ingen har. Og den som har mat, skal gjøre likeså.

12 Også noen tollere kom for å bli døpt, og de sa til ham: Mester, hva skal vi gjøre?

13 Han sa til dem: Krev ikke inn mer enn det dere har fått pålegg om!

14 Også noen soldater spurte ham og sa: Og vi, hva skal vi gjøre? Han sa til dem: Press ikke penger av noen med vold eller falske anklager, og la dere nøye med den lønnen dere har.

15 Folket gikk nå i forventning, og i sitt hjerte grunnet alle på om Johannes kanskje skulle være Messias.

16 Da svarte Johannes dem alle og sa: Jeg døper dere med vann, men han kommer som er sterkere enn jeg. Jeg er ikke engang verdig til å løse skoremme hans. Han skal døpe dere med Den Hellige Ånd og ild.

17 Han har sin kasteskovl i hånden for å rense sin treskeplass og samle hveten i låven. Men agnene skal han brenne opp med uslokkelig ild.

18 Han ga også mange andre formaninger til folket, og forkynnte evangeliet for dem.

Jesus blir døpt

19 Men fjerdingsfyrsten Herodes ble refset av ham på grunn av sin brorkone Herodias, og for alt det onde Herodes hadde gjort.

20 Han la da også dette til alt det andre, at han kastet Johannes i fengsel.

21 Men det skjedde, da alt folket lot seg døpe, og Jesus var blitt døpt og ba, da åpnet himmelen seg.

22 Og Den Hellige Ånd kom ned over ham i legemlig skikkelse, som en due, og det lød en røst fra himmelen: Du er min Sønn, den elskede. I deg har jeg velbehag.

Jesu ættetavle

23 Og Jesus selv var omkring tretti år da han begynte sin gjerning. Han var, etter det folk holdt ham for, sønn av Josef, sønn av Eli,

24 sønn av Mattat, sønn av Levi, sønn av Melki, sønn av Jannai, sønn av Josef,

25 sønn av Mattatias, sønn av Amos, sønn av Nahum, sønn av Esli, sønn av Naggai,

26 sønn av Ma'at, sønn av Mattatias, sønn av Simeï, sønn av Josek, sønn av Joda,

27 sønn av Johanan, sønn av Resa, sønn av Serubabel, sønn av Sjealtiel, sønn av Neri,

28 sønn av Melki, sønn av Addi, sønn av Kosam, sønn av Elmadam, sønn av Er,

29 sønn av Josva, sønn av Elieser, sønn av Jorim, sønn av Mattat, sønn av Levi,

30 sønn av Simeon, sønn av Juda, sønn av Josef, sønn av Jonam, sønn av Eljakim,

- 31 sønn av Melea, sønn av Manna, sønn av Mattata, sønn av Natan, sønn av David,
- 32 sønn av Isai, sønn av Obed, sønn av Boas, sønn av Salmon, sønn av Nahson,
- 33 sønn av Aminadab, sønn av Ram, sønn av Hesron, sønn av Peres, sønn av Juda,
- 34 sønn av Jakob, sønn av Isak, sønn av Abraham, sønn av Tarah, sønn av Nakor,
- 35 sønn av Serug, sønn av Re'u, sønn av Peleg, sønn av Eber, sønn av Sjelah,
- 36 sønn av Kenan, sønn av Arpaksad, sønn av Sem, sønn av Noah, sønn av Lamek,
- 37 sønn av Metusalah, sønn av Enok, sønn av Jared, sønn av Malael, sønn av Kenan,
- 38 sønn av Enosj, sønn av Set, sønn av Adam, Guds sønn.

Lukas 4

Jesus blir fristet

- 1 Fylt av Den Hellige Ånd vendte Jesus tilbake fra Jordan, og han ble av Ånden ført omkring i ørkenen.
- 2 I førti dager ble han fristet av djevelen. I disse dagene spiste han ikke noe, og da de var til ende, ble han sulten.
- 3 Da sa djevelen til ham: Er du Guds Sønn, da si til denne steinen at den skal bli til brød!
- 4 Jesus svarte ham: Det står skrevet: Mennesket lever ikke av brød alene, men av hvert Guds ord.
- 5 Djevelen førte ham da opp på et høyt fjell og viste ham alle verdens riker i et øyeblikk.
- 6 Og djevelen sa til ham: Til deg vil jeg gi makten over alt dette og disse rikenes herlighet. For til meg er det overgitt, og jeg gir det til hvem jeg vil.
- 7 Om du bare ville falle ned og tilbe meg, da skal det alt sammen være ditt.
- 8 Men Jesus svarte og sa til ham: Det står skrevet: Herren din Gud skal du tilbe, og ham alene skal du tjene.
- 9 Så førte han ham til Jerusalem og stilte ham på templets øverste hjørne. Og han sa til ham: Er du Guds Sønn, så kast deg ned herfra!

10 For det står skrevet: Han skal gi sine engler befaling om deg at de skal bevare deg,

11 og de skal bære deg på hendene for at du ikke skal støte din fot mot noen stein.

12 Men Jesus svarte og sa til ham: Det er sagt: Du skal ikke friste Herren din Gud!

13 Da djevelen hadde fullført hele fristelsen, gikk han bort fra ham inntil en laglig tid.

I Nasarets synagoge

14 I Åndens kraft vendte Jesus tilbake til Galilea, og ryktet om ham kom ut over hele landet der omkring.

15 Og han lærte i synagogene deres, og ble prist av alle.

16 Og han kom til Nasaret, hvor han var oppfostret. På sabbatsdagen gikk han inn i synagogen, slik han pleide å gjøre, og sto opp for å lese for dem.

17 De ga ham da profeten Jesajas bok, og da han hadde åpnet boken, fant han stedet der det står skrevet:

18 Herrens Ånd er over meg, for han har salvet meg til å forkynne evangeliet for fattige. Han har sendt meg for å forkynne for fanger at de skal få frihet og for blinde at de skal få syn, for å sette undertrykte fri,

19 for å forkynne et nådens år fra Herren.

20 Han lukket boken, ga den til tjeneren og satte seg. Alle som var i synagogen hadde øynene sine festet på ham.

21 Han begynte så med å si til dem: I dag er dette Skriftens ord blitt oppfylt for ørene deres.

22 Alle ga ham vitnesbyrd og undret seg over de nådens ord som lød fra hans munn. Og de sa: Er ikke dette Josefs sønn?

23 Da sa Jesus til dem: Dere vil sikkert si til meg dette ordspråket: Lege, leg deg selv! Alt dette som vi har hørt er skjedd i Kapernaum, gjør det også her på hjemstedet ditt!

24 Men han sa: Sannelig sier jeg dere: Ingen profet blir godtatt på sitt hjemsted.

25 Sannelig sier jeg dere: Det var mange enker i Israel i Elias dager, den gang himmelen var lukket i tre år og seks måneder, da det ble stor hungersnød over hele landet.

26 Men ikke til noen av dem ble Elia sendt, bare til en enke i Sarepta i Sidons land.

27 Og mange spedalske var det i Israel på profeten Elisjas tid. Men ingen av dem ble renset, bare syrerer Na'aman.

28 Alle i synagogen ble fylt av harme da de hørte dette.

29 De reiste seg og drev ham ut av byen, og førte ham ut mot pynten av det fjellet som byen deres var bygd på, for å styrte ham utfor stupet.

30 Men han gikk midt gjennom flokken og dro bort.

I Kapernaum

31 Han dro ned til Kapernaum, en by i Galilea, og lærte dem der på sabbaten.

32 De var slått av undring over hans lære, for hans tale var med myndighet.

33 I synagogen var det en mann som var besatt av en uren ånd, og han ropte med høy røst:

34 Å! Hva har vi med deg å gjøre, Jesus fra Nasaret? Du er kommet for å ødelegge oss! Jeg vet hvem du er, du Guds Hellige!

35 Men Jesus truet den og sa: Ti stille og far ut av ham! Den onde ånden kastet mannen ned midt iblant dem, og for så ut av ham uten å skade ham.

36 Da kom det forferdelse over dem alle, de samtalte med hverandre og sa: Hva er dette for et ord? Med myndighet og kraft befaler han de urene åndene, og de farer ut.

37 Og ryktet om ham kom ut til hvert sted i omegnen.

Jesus helbreder Peters svigermor og mange andre

38 Han sto så opp og forlot synagogen, og han kom inn i Simons hus. Men Simons svigermor lå syk med høy feber, og de ba ham hjelpe henne.

39 Han trådte da til og sto over henne og truet feberen, og den forlot henne. Straks sto hun opp og tjente dem.

40 Men ved solnedgang kom alle med sine syke, som led av mange slags sykdommer, og de førte dem til ham. Og han la hendene på hver enkelt av dem og helbredet dem.

41 Også onde ånder for ut av mange, mens de ropte og sa: Du er Guds Sønn! Og han truet dem og tillot dem ikke å tale, fordi de visste at han var Messias.

42 Da det var blitt dag, gikk han ut og dro bort til et øde sted. Folket lette etter ham, og de kom til ham og holdt på ham for at han ikke skulle gå fra dem.

43 Men han sa til dem: Også i de andre byene må jeg forkynne evangeliet om Guds rike, for til det er jeg utsendt.

44 Og han forkynte i synagogene i Galilea.

Lukas 5

De første disiplene blir kalt

- 1** Så skjedde det at folket trengte seg sammen om ham for å høre Guds ord. Og han sto ved Gennesaret-sjøen.
- 2** Da så han to båter som lå ved stranden. Fiskerne var gått ut av dem; de holdt på å skylle garna.
- 3** Han gikk da om bord i en av båtene, som tilhørte Simon, og ba ham legge litt ut fra land. Og han satte seg og lærte folket fra båten.
- 4** Da han sluttet å tale, sa han til Simon: Legg ut på dypet og kast ut garna til fangst!
- 5** Simon svarte og sa til ham: Mester, vi har strevd hele natten og ikke fått noe. Men på ditt ord vil jeg kaste ut garna.
- 6** De gjorde så, og de fanget så mye fisk at garna holdt på å revne.
- 7** De vinket da til lagsbrødrene i den andre båten at de skulle komme og ta i med dem. De kom, og de fylte begge båtene slik at de holdt på å synke.
- 8** Men da Simon Peter så dette, falt han ned for Jesu knær og sa: Herre, gå fra meg, for jeg er en syndig mann!
- 9** For redsel kom over ham og alle dem som var sammen med ham, over fiskefangsten de hadde fått.
- 10** Likedan var det med Sebedeus-sønnene, Jakob og Johannes, som var i lag med Simon. Men Jesus sa til Simon: Frykt ikke! Fra nå av skal du fange mennesker.
- 11** De rodde da båtene til lands, og de forlot alt og fulgte ham.

Jesus helbreder syke

- 12** Og det skjedde, mens han var i en av byene, se, da var det en mann der som var full av spedalskhet. Da han fikk se Jesus, falt han ned på sitt ansikt, ba ham og sa: Herre, om du vil, kan du rense meg!
- 13** Han rakte ut hånden, rørte ved ham og sa: Jeg vil, bli ren! Og straks forlot spedalskheten ham.
- 14** Og han bød ham at han ikke skulle si det til noen: Men gå og vis deg for presten, og bær fram renselsesofferet, slik Moses har påbudt, til vitnesbyrd for dem.
- 15** Men ordet om ham kom bare enda mer ut, og mye folk kom for å høre og for å bli helbredet for sine sykdommer.
- 16** Men han dro seg tilbake til øde steder og var der i bønn.

17 En av dagene mens han lærte, satt det noen fariseere og skriftlærde der. De var kommet fra hver by i Galilea og Judea og Jerusalem. Og Herrens kraft var hos ham til å helbrede.

18 Se, da kom det noen menn bærende med en mann på en bære. Han var lam. De prøvde å bære ham inn og legge ham ned foran ham,

19 men de fant ingen vei til å få båret ham inn på grunn av folkemengden. Da steg de opp på taket, og mellom taksteinene firte de ham ned på båret, midt foran Jesus.

20 Men da han så deres tro, sa han: Menneske, dine synder er deg forlatt!

21 Da begynte de skriftlærde og fariseerne å tenke og si: Hvem er denne som taler spottord? Hvem kan forlate synder uten Gud alene?

22 Men Jesus kjente tankene deres, og han svarte og sa til dem: Hva er det dere tenker i deres hjerter?

23 Hva er lettest å si: Dine synder er deg forlatt! - eller å si: Stå opp og gå?

24 Men for at dere skal vite at Menneskesønnen har makt på jorden til å forlate synder - så talte han til den lamme: Jeg sier deg: Stå opp og ta båret din og gå hjem til ditt hus!

25 Og straks sto han opp for øynene på dem, og han tok opp det han lå på, og gikk hjem til sitt hus mens han priste Gud.

26 Da ble de alle grepet av undring, og de priste Gud. De ble fylt av frykt og sa: I dag har vi sett utrolige ting!

Tolleren Levi

27 Deretter gikk han ut. Og han så en tollar som hette Levi sitte på tollboden. Han sa til ham: Følg meg!

28 Og han forlot alt og sto opp og fulgte ham.

29 Levi gjorde så et stort gjestebud for ham hjemme i sitt hus. Og det var en stor mengde tollere og andre som lå til bords med dem.

30 Fariseerne og deres skriftlærde knurret da mot disiplene hans og sa: Hvorfor eter og drikker dere sammen med tollere og syndere?

31 Men Jesus svarte og sa til dem: Det er ikke de friske som trenger lege, men de som har ondt!

32 Jeg er ikke kommet for å kalle rettferdige, men syndere til omvendelse.

Jesus taler om faste

33 De sa til ham: Johannes' disipler faster ofte og holder bønner. Det samme gjør fariseernes disipler. Men disiplene dine eter og drikker.

34 Jesus sa til dem: Kan dere vel få brudesvennene til å faste så lenge brudgommen er hos dem?

35 Men de dager skal komme da brudgommen blir tatt fra dem, da skal de faste, i de dagene.

36 Han sa også en lignelse til dem: Ingen river en lapp av et nytt klesplagg og setter den på et gammelt. Ellers river han også det nye i stykker, og lappen av det nye passer ikke til det gamle.

37 Og ingen fyller ny vin i gamle skinnsekker, for da vil den nye vinen sprengse sekkene, vinen renner ut og sekkene blir ødelagt.

38 Men ny vin skal fylles i nye skinnsekker.

39 Og ingen som har drukket gammel vin, har lyst på ny. Han sier: Den gamle er god.

Lukas 6

Jesus og sabbaten

1 Det skjedde på den nestførste sabbaten at Jesus gikk gjennom kornåkrene, og disiplene hans plukket aks, gned dem ut med hendene og spiste.

2 Noen av fariseerne sa da: Hvorfor gjør dere noe som ikke er tillatt på sabbaten?

3 Jesus svarte dem og sa: Har dere virkelig ikke lest hva David gjorde da han var sulten, han og de som var med ham,

4 hvordan han gikk inn i Guds hus og tok og åt skuebrødene, som ingen andre enn prestene har lov til å ete, og ga også til dem som var med ham?

5 Og han sa til dem: Menneskesønnen er herre også over sabbaten.

Mannen med en visnen hånd

6 Og det skjedde på en annen sabbat at han gikk inn i synagogen og lærte. Der var det en mann med en visnen høyrehånd.

7 De skriftlærde og fariseerne vaktet på Jesus for å se om han ville helbrede på sabbaten, for å finne noe å anklage ham for.

8 Men han visste hva de tenkte, og sa til mannen med den visne hånden: Reis deg og stå fram! Og han reiste seg og kom fram.

9 Jesus sa da til dem: Jeg spør dere: Er det tillatt på sabbaten å gjøre godt eller å gjøre ondt, å berge liv eller å ødelegge det?

10 Han så omkring på dem alle og sa til mannen: Rekk hånden ut! Han gjorde det, og hånden hans ble frisk.

11 Men de ble fra seg av raseri, og de samtalte med hverandre om hva de skulle gjøre med Jesus.

De tolv apostlene

12 I disse dagene skjedde det at han gikk opp i fjellet for å be. Og han ble der hele natten i bønn til Gud.

13 Da det ble dag, kalte han til seg disiplene sine, og av dem valgte han ut tolv, som han også kalte apostler:

14 Simon, som han også ga navnet Peter, og hans bror Andreas, og Jakob og Johannes og Filip og Bartolomeus og

15 Matteus og Tomas og Jakob, Alfeus' sønn, og Simon, som ble kalt seloten,

16 og Judas, Jakobs sønn, og Judas Iskariot, som ble forræder.

17 Og han gikk ned sammen med dem og ble stående på en slette. Der var en stor flokk av disiplene hans og en stor folkemengde fra hele Judea, Jerusalem og kystlandet ved Tyrus og Sidon.

18 De var kommet for å høre ham og bli helbredet for sine sykdommer. Også de som var plaget av urene ånder, ble helbredet.

19 Og hele folkemengden prøvde å få røre ved ham, for det gikk en kraft ut fra ham og helbredet alle.

Bergprekenen

20 Og han løftet sine øyne, så på sine disipler og sa: Salige er dere fattige, for Guds rike er deres.

21 Salige er dere som nå hungrer, for dere skal bli mett. Salige er dere som nå gråter, for dere skal le.

22 Salige er dere når menneskene hater dere, og når de støter dere ut, spotter dere og kaster deres navn fra seg som noe ondt for Menneskesønnens skyld.

23 Gled dere på den dagen og spring av fryd! For se, stor er den lønn dere har i himmelen. For på samme vis gjorde deres fedre med profetene.

24 Men ve dere som er rike, for dere har alt fått deres trøst.

25 Ve dere som nå er mette, for dere skal hunge! Ve dere som nå ler, for dere skal sørge og gråte!

26 Ve dere når alle mennesker taler vel om dere, for det gjorde også deres fedre med de falske profetene!

27 Men til dere som hører, sier jeg: Elsk deres fiender, gjør vel imot dem som hater dere,

28 velsign dem som forbanner dere, be for dem som taler ille om dere.

- 29 Om noen slår deg på det ene kinnet, så vend også det andre til! Når en tar ytterkappen din fra deg, så nekt ham heller ikke kappen!
- 30 Gi til hver den som ber deg, og krev ikke tilbake fra den som tar ifra deg det som ditt er.
- 31 Og som dere vil at menneskene skal gjøre mot dere, slik skal dere gjøre mot dem.
- 32 Om dere elsker dem som elsker dere, hva er det å takke dere for? Også syndere elsker jo dem som elsker dem.
- 33 Og om dere gjør vel imot dem som gjør vel imot dere, hva er det å takke dere for? Også syndere gjør det samme.
- 34 Og om dere låner ut til dem som dere håper å få igjen av, hva er det å takke dere for? Også syndere låner ut til syndere for å få likt igjen.
- 35 Men elsk deres fiender! Gjør vel og lån bort uten å vente noe igjen! Da skal deres lønn bli stor, og dere skal være Den Høyestes barn. For han er god mot de utakknemlige og onde.
- 36 Vær barmhjertige, likesom også deres Far er barmhjertig.
- 37 Døm ikke, så skal dere ikke bli dømt. Fordøm ikke, så skal dere ikke bli fordømt. Ettergi, så skal dere bli ettergitt.
- 38 Gi, så skal det bli gitt dere! Et godt mål, stappet, ristet og overfylt, skal bli gitt dere i fanget! For med det samme mål som dere har målt med, skal det måles igjen til dere.
- 39 Han sa også en lignelse til dem: Kan vel en blind lede en blind? Vil de ikke begge falle i grøften?
- 40 En disippel er ikke over sin mester, men enhver som er utlært, blir som sin mester.
- 41 Hvorfor ser du flisen i din brors øye, men bjelken i ditt eget øye blir du ikke var?
- 42 Hvordan kan du si til din bror: Bror, la meg trekke ut flisen i øyet ditt! - du som ikke ser bjelken i ditt eget øye? Hykler! Dra først bjelken ut av ditt eget øye! Så kan du se å dra ut flisen i din brors øye.
- 43 For det er ikke noe godt tre som bærer dårlig frukt. Heller ikke bærer et dårlig tre god frukt.
- 44 For hvert tre kjennes på sin egen frukt. En sanker jo ikke fiken av tistler, heller ikke plukker en druer fra tornebusker.

⁴⁵ Et godt menneske bærer fram det som godt er, av hjertets gode forråd. Og et ondt menneske bærer fram det onde av sitt onde forråd. For det hjertet flyter over av, det taler hans munn.

⁴⁶ Men hvorfor kaller dere meg Herre, Herre! - og gjør ikke det jeg sier?

⁴⁷ Hver den som kommer til meg og hører mine ord og gjør etter dem - hvem han er lik, vil jeg vise dere:

⁴⁸ Han er lik en mann som bygde et hus, og som gravde dypt ned og la grunnmuren på fjell. Da flommen kom, brøt strømmen imot huset, men greide ikke å rokke det, for det var godt bygd.

⁴⁹ Men den som hører og ikke gjør etter det, er lik en mann som bygde et hus på bare marken, uten grunnmur. Strømmen brøt imot huset, og det falt straks sammen, og dette husets fall var stort.

Lukas 7

Tjeneren til en romersk høvedsmann

¹ Da han hadde avsluttet hele sin tale i folkets påhør, gikk han inn i Kapernaum.

² En høvedsmann hadde en tjener som var syk og døden nær. Han satte denne tjeneren meget høyt.

³ Da han hørte om Jesus, sendte han noen av jødernes eldste til ham for å be ham komme og helbrede tjeneren hans.

⁴ Da de nå kom til Jesus, ba de ham innstendig og sa: Han er vel verd at du gjør dette for ham.

⁵ For han elsker vårt folk, og det er han som har bygd synagogen for oss.

⁶ Jesus gikk da med dem. Men da han ikke hadde langt igjen til huset, sendte høvedsmannen noen venner til ham og sa: Herre, gjør deg ikke umak! Jeg er ikke verdig til at du går inn under mitt tak.

⁷ Derfor aktet jeg meg heller ikke verdig til å gå til deg. Men si et ord, så blir gutten helbredet.

⁸ For også jeg er en mann som står under myndighet, og har soldater under meg igjen. Sier jeg til den ene: Gå! - så går han, og til en annen: Kom! - så kommer han, og til tjeneren min: Gjør dette! - så gjør han det.

⁹ Men da Jesus hørte dette, undret han seg over ham. Og han vendte seg til folket som fulgte ham, og sa: Jeg sier dere: Ikke engang i Israel har jeg funnet så stor en tro.

¹⁰ Og da de som var utsendt kom tilbake til huset, fant de tjeneren frisk.

Enkens sønn i Nain

11 Dagen etter skjedde det at han dro til en by som heter Nain. Mange av disiplene hans og mye folk gikk dit sammen med ham.

12 Da han nærmet seg byporten, se, da ble en død båret ut. Han var sin mors eneste sønn, og hun var enke. Mye folk fra byen var med henne.

13 Da Herren så henne, fikk han medynk med henne og sa til henne: Gråt ikke!

14 Så gikk han borttil og rørte ved båren. De som bar den, stanset, og han sa: Unge mann, jeg sier deg: Stå opp!

15 Da satte den døde seg opp og begynte å tale, og han ga ham til hans mor.

16 Alle ble da grepet av frykt, og de pristet Gud og sa: En stor profet er reist opp iblant oss, og Gud har gjestet sitt folk.

17 Og dette ordet om ham kom ut i hele Judea og i hele landet der omkring.

Jesus vitner om døperen Johannes

18 Og Johannes' disipler fortalte ham om alt dette. Da kalte Johannes to av disiplene sine til seg,

19 og han sendte dem til Herren for å spørre: Er du den som skal komme, eller skal vi vente en annen?

20 Mennene kom da til ham og sa: Døperen Johannes har sendt oss til deg og sier: Er du den som skal komme, eller skal vi vente en annen?

21 Nettopp da helbredet han mange for sykdommer og plager og onde ånder, og til mange blinde ga han synet.

22 Og Jesus svarte og sa til dem: Gå og fortell Johannes det som dere har sett og hørt: Blinde ser, lamme går, spedalske blir rensset, døve hører, døde reises opp, og evangeliet forkynnes for fattige,

23 og salig er den som ikke tar anstøt av meg.

24 Da utsendingene fra Johannes var gått, begynte Jesus å tale til folket om Johannes: Hva var det dere dro ut i ørkenen for å se? - et siv som svaier i vinden?

25 Eller hvorfor gikk dere dit ut? For å se en mann kledd i fine klær? Se, de som går i praktfulle klær og lever i overflod, er i kongeslottene.

26 Eller hvorfor var det at dere dro dit ut? For å se en profet? Ja, jeg sier dere, endog mer enn en profet.

27 Det er om ham det er skrevet: Se, jeg sender min budbærer foran deg. Han skal rydde din vei for deg.

28 Jeg sier dere: Større profet enn Johannes er ingen blant dem som er født av kvinner. Men den minste i Guds rike er større enn han.

29 Og hele folket som hørte ham, også tollerne, ga Gud rett og lot seg døpe med Johannes' dåp.

30 Men fariseerne og de lovlærde gjorde Guds råd til intet for seg og lot seg ikke døpe av ham.

31 Hvem skal jeg da sammenligne menneskene i denne slekt med? Hva er de lik?

32 De ligner barn som sitter på torget og roper til hverandre og sier: Vi spilte på fløyte for dere, men dere ville ikke danse! Vi sang sørgesanger, men dere ville ikke gråte!

33 For Johannes, døperen, er kommet, han verken eter brød eller drikker vin, og dere sier: Han er besatt av en ond ånd!

34 Menneskesønnen er kommet, han eter og drikker, og dere sier: Se for en storeter og vindrikker, tolleres og synderes venn!

35 Og visdommen er rettferdiggjort av alle sine barn.

Kvinnen i Simons hus

36 En av fariseerne innbød ham da til å spise hos seg. Jesus kom til fariseerens hus og tok plass ved bordet.

37 Se, nå var det en kvinne der i byen som var en synderinne. Da hun fikk vite at Jesus lå til bords i fariseerens hus, kom hun dit med en alabastkrukke med salve.

38 Hun stilte seg bak Jesus, ved føttene hans, og gråt. Hun begynte å væte føttene hans med tårer og tørket dem med håret sitt, og hun kysset føttene hans mange ganger og salvet dem med salven.

39 Men da fariseeren som hadde innbudt ham, så dette, sa han ved seg selv: Var denne mannen en profet, da visste han hvem og hva slags kvinne det er som rører ved ham, at hun er en syndig kvinne.

40 Da svarte Jesus og sa til ham: Simon, jeg har noe å si deg. Og han sa: Mester, si det!

41 En pengeutlåner hadde to skyldnere. Den ene skyldte ham fem hundre denarer, den andre femti.

42 Men da de ikke hadde noe å betale med, etterga han dem begge gjelden. Hvem av dem vil elske ham mest?

43 Simon svarte og sa: Jeg antar, den som han etterga mest. Han sa til ham: Du dømte rett!

⁴⁴ Så vendte han seg mot kvinnen og sa til Simon: Ser du denne kvinnen? Jeg kom inn i ditt hus, og du ga meg ikke vann til føttene. Men hun vvette føttene mine med tårer og tørket dem med håret sitt.

⁴⁵ Du ga meg ikke noe kyss. Men hun har ikke holdt opp med å kysse føttene mine fra den stund jeg kom inn.

⁴⁶ Du salvet ikke mitt hode med olje. Men hun salvet føttene mine med salve.

⁴⁷ Derfor sier jeg deg: Hennes mange synder er henne forlatt, derfor elsker hun meget. Men den som lite er tilgitt, elsker lite.

⁴⁸ Og han sa til henne: Dine synder er deg forlatt.

⁴⁹ Da begynte de som var sammen med ham ved bordet å si ved seg selv: Hvem er denne, som endog tilgir synder?

⁵⁰ Men han sa til kvinnen: Din tro har frelst deg. Gå bort i fred!

Lukas 8

Jesus forkynner i Galilea

¹ Og det skjedde i tiden som fulgte, at han dro omkring fra by til by og fra landsby til landsby og forkynnte evangeliet om Guds rike. Og de tolv var med ham,

² og likeså noen kvinner som var blitt helbredet for onde ånder og sykdommer: Maria, med tilnavnet Magdalena, som sju onde ånder var fart ut av,

³ Johanna, som var gift med Kusa, embetsmann hos Herodes, Susanna og mange andre, som tjente dem med det de eide.

Lignelsen om såmannen

⁴ Da det nå strømmet mye folk sammen, og de dro ut til ham fra landsbyene, sa han i en lignelse:

⁵ En såmann gikk ut for å så sitt såkorn. Og da han sådde, falt noe ved veien. Det ble tråkket ned, og himmelens fugler åt det opp.

⁶ Noe falt på steingrunn. Og da det vokste opp, visnet det, fordi det ikke hadde væte.

⁷ Noe falt midt iblant torner, og tornene vokste opp sammen med det og kvalte det.

⁸ Men noe falt i god jord. Det vokste opp og bar frukt, hundre foll. - Da han hadde sagt dette, ropte han ut: Den som har ører å høre med, han høre!

⁹ Men disiplene hans spurte ham hva denne lignelsen skulle bety.

¹⁰ Han sa da: Dere er det gitt å kjenne Guds rikes mysterier*. Men til de andre gis det i lignelser, for at de skal se og ikke skjelne, og høre og ikke forstå.

- 11 Men dette er lignelsen: Sårkornet er Guds ord.
- 12 De ved veien er de som hører, men så kommer djevelen og tar ordet bort fra deres hjerte, for at de ikke skal tro og bli frelst.
- 13 De på steingrunn er de som tar imot ordet med glede når de hører det. Men de har ingen rot. De tror til en tid, men i prøvelsens stund faller de fra.
- 14 Det som falt blant torner, er de som hører, og mens de vandrer fram, kveles de av bekymringer og rikdom og livets lyst, så de ikke bærer fullmoden frukt.
- 15 Men det i den gode jord, det er de som hører ordet og tar vare på det i et vakkert og godt hjerte, og bærer frukt i utholdenhet.
- 16 Ingen tenner et lys og skjuler det med et kar eller setter det under en seng. Han setter det i lysestaken, for at de som kommer inn, skal se lyset.
- 17 For ingenting er skjult som ikke skal bli åpenbart. Heller ikke er noe gjemt uten at det skal bli kjent og komme for dagen.
- 18 Se derfor til hvordan dere hører! For den som har, til ham skal det bli gitt. Men den som ikke har, skal bli fratatt selv det han synes å ha.

Jesu mor og brødre

- 19 Hans mor og hans brødre kom til ham, men de kunne ikke nå fram til ham for folket.
- 20 Noen sa da til ham: Din mor og dine brødre står utenfor og vil gjerne få se deg.
- 21 Men han svarte og sa til dem: Min mor og mine brødre, det er de som hører Guds ord og gjør etter det.

Jesus stiller stormen

- 22 Det skjedde en av dagene at han gikk ut i en båt, og disiplene hans med ham. Og han sa til dem: La oss sette over til den andre siden av sjøen! De la da ut fra land.
- 23 Mens de seilte, sovnet han. Da slo en katevind ned på sjøen. Båten holdt på å fylles, og de var i fare.
- 24 De gikk da borttil og vekket ham, og sa: Mester, mester, vi går under! Men han sto opp og truet vinden og bølgene, og de la seg, og det ble blikk stille.
- 25 Han sa til dem: Hvor er deres tro? Men de var slått av frykt og undret seg, og sa til hverandre: Hvem er denne, som endog befaler over vindene og vannet, og de adlyder ham?

I Gerasener-landet - Jesus driver ut onde ånder

- 26 Så seilte de inn til Gerasener-landet, som ligger rett overfor Galilea.

27 Da han var steget i land, kom det imot ham en mann der fra byen. Han var besatt av onde ånder. I lengre tid hadde han ikke hatt klær på seg. Han bodde ikke i hus, men holdt til i gravene.

28 Han satte i et skrik da han fikk se Jesus. Han falt ned for ham og ropte med høy røst: Hva har jeg med deg å gjøre, Jesus, du Den Høyeste Guds Sønn? Jeg ber deg: Pin meg ikke!

29 For han befalte den urene ånden å fare ut av mannen. I lange tider hadde den hatt tak på ham. Han hadde vært under bevoktning, bundet med lenker og fotjern. Men han hadde sprengt lenkene, og den onde ånden hadde drevet ham ut i ørkenen.

30 Jesus spurte ham: Hva er ditt navn? Han svarte: Legion! For mange onde ånder var fart inn i ham.

31 Og de ba ham at han ikke skulle befale dem å fare ned i avgrunnen.

32 Men der i fjellet gikk det en stor svineflokk og beitet. Åndene ba ham om at han skulle la dem fare inn i svinene. Og det tillot han dem.

33 Da for de onde åndene ut av mannen og inn i svinene. Og hele flokken styrtet utfor stupet, ned i sjøen og druknet.

34 Men da gjeterne så det som skjedde, tok de flukten, og fortalte det i byen og i bygdene omkring.

35 Folk gikk da ut for å se hva som var hendt. De kom til Jesus og fant mannen som de onde åndene var fart ut av. Han satt ved Jesu føtter, påkledd og ved sans og samling. Og de ble forferdet.

36 De som hadde sett det, fortalte dem hvordan den besatte var blitt frelst.

37 Hele folkemengden i Gerasener-landet ba da Jesus om å dra bort fra dem. For stor frykt hadde grepet dem. Da gikk han i båten og vendte tilbake.

38 Mannen som de onde åndene var fart ut av, ba om å få være med ham. Men Jesus sendte ham bort og sa:

39 Gå hjem til ditt hus og fortell alt det Gud har gjort imot deg! Han gikk da av sted og forkynnte i hele byen alt det Jesus hadde gjort for ham.

Jairus' datter og kvinnen som rører ved Jesu klær

40 Da Jesus kom tilbake, tok folket imot ham, for alle ventet på ham.

41 Og se, det kom en mann som hette Jairus, som var forstander for synagogen. Han falt ned for Jesu føtter og ba ham om å komme hjem til sitt hus.

42 For han hadde en eneste datter, som var omkring tolv år gammel, og hun lå for døden. Men da han gikk av sted, trengte folkemengden seg inn på ham.

43 Og det var en kvinne som hadde hatt blødninger i tolv år. Hun hadde brukt til leger alt det hun skulle leve av, men kunne ikke bli helbredet av noen.

44 Hun kom nå bakfra og rørte ved minnedusken på kappen hans. Og straks stanset blødningen.

45 Og Jesus sa: Hvem var det som rørte ved meg? Men da alle nektet, sa Peter og de som var med ham: Mester! Folkemengden trykker og trenger deg jo!

46 Men Jesus sa: Noen rørte ved meg, for jeg kjente at en kraft gikk ut fra meg.

47 Da nå kvinnen så at det ikke var skjult, kom hun skjelvende fram. Hun falt ned for ham, og mens alle hørte på, fortalte hun hvorfor hun hadde rørt ved ham, og hvordan hun straks var blitt helbredet.

48 Han sa til henne: Datter, din tro har frelst deg. Gå bort i fred!

49 Mens han ennå talte, kom en fra synagogeforstanderens hus og sa: Din datter er død. Umak ikke Mesteren mer!

50 Men Jesus hørte det og sa til ham: Frykt ikke, bare tro, så skal hun bli frelst.

51 Da han gikk inn i huset, lot han ingen bli med seg inn uten Peter, Johannes og Jakob, og barnets far og mor.

52 Alle gråt og jamret over henne. Men han sa: Gråt ikke! Hun er ikke død, hun sover.

53 Og de lo av ham, for de visste at hun var død.

54 Men han tok henne ved hånden og ropte: Barn, stå opp!

55 Og hennes ånd vendte tilbake. Hun reiste seg straks opp, og Jesus bød dem gi henne noe å spise.

56 Hennes foreldre var helt ute av seg av undring. Men han bød dem at de ikke skulle tale til noen om det som var skjedd.

Lukas 9

Jesus sender ut de tolv

1 Han kalte sammen de tolv og ga dem makt og myndighet over alle onde ånder, og til å helbrede sykdommer.

2 Han sendte dem ut for å forkynne Guds rike og helbrede syke.

3 Han sa til dem: Ta ikke noe med på veien, verken stav eller sekk eller brød eller penger! Heller ikke skal dere ha to kapper hver.

4 I det huset hvor dere tar inn, skal dere bli, og derfra skal dere dra videre.

⁵ Men er det noen som ikke vil ta imot dere, så gå ut fra den byen. Og dere skal riste støvet av føttene til et vitnesbyrd mot dem.

⁶ De gikk så ut og dro fra by til by, og de forkynnte evangeliet og helbredet folk overalt.

Herodes vil se Jesus

⁷ Fjerdingsfyrsten Herodes fikk høre om alt det som skjedde. Han ble meget usikker, fordi det ble sagt av noen at Johannes var reist opp fra de døde.

⁸ Men andre sa at Elia hadde vist seg, andre igjen at en av profetene, en av de gamle, var stått opp.

⁹ Og Herodes sa: Johannes lot jeg halshogge, men hvem er så han som jeg hører slike ting om? Og han søkte å få se ham.

Jesus metter fem tusen

¹⁰ Apostlene kom tilbake og fortalte ham alt det de hadde gjort. Han tok dem da med seg og dro seg tilbake for å være for seg selv ved en by som heter Betsaida.

¹¹ Men folket fikk vite det og fulgte etter ham. Han tok vel imot dem og talte til dem om Guds rike. Og han helbredet dem som trengte legedom.

¹² Men dagen begynte å helle. De tolv kom da til ham og sa: Send folket fra deg så de kan gå bort til landsbyene og bygdene her omkring, hvor de kan ta inn og få seg mat. For her er vi på et øde sted.

¹³ Han sa da til dem: Dere skal gi dem mat! Men de sa: Vi har ikke mer enn fem brød og to fisker, hvis vi da ikke skulle gå bort og kjøpe mat til hele denne folkemengden!

¹⁴ For det var omkring fem tusen menn. Da sa han til disiplene sine: La dem sette seg i flokker på omkring femti.

¹⁵ De gjorde så, og fikk alle til å sette seg ned.

¹⁶ Og han tok de fem brødene og de to fiskene, så opp mot himmelen og ba velsignelsesbønnen* over dem. Og han brøt dem og ga til disiplene for at de skulle dele ut til folket.

¹⁷ Og alle spiste og ble mette. Da de samlet opp de stykkene som var blitt til overs etter dem, ble det tolv kurver.

Peters store bekjennelse

¹⁸ Det skjedde en gang at han var alene i bønn, og disiplene var sammen med ham. Da spurte han dem: Hvem sier folk at jeg er?

¹⁹ De svarte og sa: Johannes døperen, andre sier Elia, andre igjen at en profet, en av de gamle, er stått opp.

20 Han sa til dem: Men dere, hvem sier dere at jeg er? Da svarte Peter og sa: Guds Messias.

21 Men han forbød dem strengt å si dette til noen.

Jesus forutsier sin død og oppstandelse

22 Og han sa: Menneskesønnen må lide meget og bli forkastet av de eldste og yppersteprestene og de skriftlærde. Han skal bli slått i hjel, og på den tredje dagen skal han reises opp.

23 Han sa til alle: Om noen vil komme etter meg, da må han fornekte seg selv og hver dag ta sitt kors opp og følge meg.

24 For den som vil berge sitt liv, skal miste det. Men den som mister sitt liv for min skyld, han skal berge det.

25 For hva gagner det et menneske om han vinner hele verden, men mister seg selv eller tar skade på seg selv?

26 For den som skammer seg ved meg og mine ord, ham skal også Menneskesønnen skamme seg ved når han kommer i sin og Faderens og de hellige englers herlighet.

27 Jeg sier dere for sant: Noen av dem som står her, skal ikke smake døden før de ser Guds rike!

Jesu herlighet åpenbares på fjellet

28 Omkring åtte dager etter at han hadde sagt dette, skjedde det at han tok med seg Peter, Johannes og Jakob og gikk opp i fjellet for å be.

29 Og mens han ba, ble hans ansikt annerledes å se til, og klærne hans ble skinnende hvite.

30 Og se, to menn samtalte med ham. Det var Moses og Elia.

31 De viste seg i herlighet og talte om hans bortgang, som han skulle fullbyrde i Jerusalem.

32 Peter og de som var med ham, var tynget av søvn. Men da de ble fullt våkne, så de hans herlighet og de to mennene som sto sammen med ham.

33 Og det skjedde, idet mennene skulle skilles fra ham, at Peter sa til Jesus: Mester, det er godt at vi er her! La oss bygge tre hytter, en til deg, en til Moses og en til Elia. - Han visste ikke hva han sa.

34 Mens han talte, kom det en sky og overskygget dem, og de ble forferdet da de kom inn i skyen.

35 Og det kom en røst ut fra skyen: Dette er min Sønn, den utvalgte. Hør ham!

36 Da røsten kom, så de ingen uten Jesus alene. - De tidde stille og fortalte ingen i de dager noe av det de hadde sett.

Jesus helbreder en besatt gutt

37 Det skjedde dagen etter, da de kom ned fra fjellet, at en stor folkemengde kom ham i møte.

38 Og se, en mann i mengden ropte ut og sa: Mester, jeg ber deg: Se til sønnen min, for han er min eneste!

39 Se, en ånd griper ham så han brått setter i et skrik, og den sliter i ham så han fråder. Det er bare så vidt den slipper ham, og ille farer den da med ham.

40 Jeg ba disiplene dine at de skulle drive den ut, men de maktet det ikke.

41 Jesus svarte og sa: Du vantro og vrange slekt! Hvor lenge skal jeg være hos dere og tåle dere? Før sønnen din hit.

42 Men før gutten var kommet fram, rev og slet den onde ånden i ham. Men Jesus truet den urene ånden. Han helbredet gutten og ga ham tilbake til hans far.

43 Alle var ute av seg av undring over Guds storhet. Men mens alle undret seg over alt det han gjorde, sa han til disiplene sine:

Jesus taler igjen om sin lidelse

44 Gjem disse ordene i deres ører: Menneskesønnen skal bli overgitt i menneskers hender.

45 Men de skjønnte ikke dette ordet, det var skjult for dem, så de ikke kunne fatte det. Og de fryktet for å spørre ham om det han hadde sagt.

Hvem er den største?

46 Men det kom opp en tanke blant dem om hvem som vel kunne være den største av dem.

47 Men Jesus visste hva for tanker de hadde i sitt hjerte, og han tok et lite barn og stilte det ved siden av seg.

48 Og han sa til dem: Den som tar imot dette lille barnet for mitt navns skyld, tar imot meg. Og den som tar imot meg, tar imot ham som har sendt meg. For den som er den minste iblant dere alle, han er stor!

49 Da svarte Johannes og sa: Mester, vi så en som drev ut onde ånder i ditt navn, og vi forbød ham det, fordi han ikke er i følge med oss.

50 Men Jesus sa til ham: Forby det ikke! For den som ikke er imot dere, er for dere.

Jesus er kommet for å frelse

51 Og det skjedde da det led mot tiden da han skulle opptas, da vendte han sitt ansikt mot Jerusalem for å gå dit.

52 Han sendte bud foran seg. De dro av sted og kom inn i en samaritansk by for å gjøre i stand for ham.

53 Men der ville de ikke ta imot ham, fordi hans ansikt var vendt mot Jerusalem.

54 Da disiplene hans, Jakob og Johannes, så det, sa de: Herre, vil du at vi skal by ild fare ned fra himmelen og fortære dem, slik som Elia gjorde?

55 Men han vendte seg om og talte strengt til dem og sa: Dere vet ikke hva ånd dere er av.

56 For Menneskesønnen er ikke kommet for å ødelegge menneskeliv, men for å frelse. Og de dro til en annen by.

Å følge Jesus

57 Mens de gikk videre på veien, sa en til ham: Jeg vil følge deg hvor du så går!

58 Jesus sa til ham: Revene har huler, himmelens fugler har reder, men Menneskesønnen har ikke det han kan helle sitt hode til.

59 Men til en annen sa han: Følg meg! Han sa: Herre, la meg først få lov til å gå bort og begrave min far.

60 Men Jesus sa til ham: La de døde begrave sine døde. Gå du av sted og forkynn Guds rike.

61 Det var også en annen som sa: Jeg vil følge deg, Herre. Men la meg først få lov til å si farvel til dem der hjemme.

62 Men Jesus sa til ham: Ingen som legger hånden sin på plogen og ser seg tilbake, er skikket for Guds rike.

Lukas 10

Jesus sender ut sytti disipler

1 Senere utpekte Herren sytti andre og sendte dem ut foran seg, to og to, til hver by og hvert sted hvor han selv skulle komme.

2 Han sa til dem: Høsten er stor, men arbeiderne få. Be derfor høstens herre at han vil drive arbeidere ut til sin høst!

3 Gå av sted. Se, jeg sender dere som lam midt iblant ulver.

4 Bær ikke pung, ikke sekk, ikke sko. Gi dere ikke i snakk med folk langs veien.

5 Når dere kommer inn i et hus, så si først: Fred være med dette hus!

6 Og er det et fredens barn der, så skal deres fred hvile over ham, men hvis ikke skal den vende tilbake til dere.

⁷ Bli i det huset, og et og drikk det de byr dere, for arbeideren er sin lønn verd. Flytt ikke fra hus til hus.

⁸ Når dere kommer inn i en by og de tar imot dere, så kan dere ete det som blir satt fram for dere.

⁹ Helbred de syke i byen, og si til dem: Guds rike er kommet nær til dere!

¹⁰ Men hvor dere kommer inn i en by og de ikke tar imot dere, der skal dere gå ut på byens gater og si:

¹¹ Til og med støvet fra byen deres, som er blitt hengende ved føttene våre, børster vi av mot dere. Men det skal dere vite, at Guds rike er kommet nær.

¹² Jeg sier dere: Det skal gå Sodoma tåleligere på den dagen enn den byen!

¹³ Ve deg, Korasin! Ve deg, Betsaida! For dersom de kraftige gjerningene som er gjort i dere, hadde skjedd i Tyrus og Sidon, da ville de forlengst ha omvendt seg og sittet i sekk og aske!

¹⁴ Men Tyrus og Sidon skal få det tåleligere i dommen enn dere!

¹⁵ Og du, Kapernaum, som er blitt opphøyet til himmelen! Til dødsriket skal du bli nedstøtt.

¹⁶ Den som hører dere, hører meg, og den som forkaster dere, forkaster meg. Men den som forkaster meg, forkaster ham som har sendt meg.

Navnene skrevet i himmelen

¹⁷ De sytti kom glade tilbake og sa: Herre, til og med de onde åndene adlyder oss i ditt navn!

¹⁸ Da sa han til dem: Jeg så Satan falle ned fra himmelen som et lyn.

¹⁹ Se, jeg har gitt dere makt til å trå på slanger og skorpioner og over alt fiendens velde, og ingen ting skal skade dere.

²⁰ Men gled dere ikke over dette at åndene er dere lydige! Gled dere heller over at navnene deres er innskrevet i himmelen!

²¹ I samme stund frydet han seg i Den Hellige Ånd og sa: Jeg priser deg, Far, himmelens og jordens Herre, fordi du har skjult dette for vise og forstandige, og åpenbart det for umyndige. Ja, Far, for slik skjedde det som var til velbehag for deg.

²² Alle ting er overgitt til meg av min Far. Ingen kjenner til hvem Sønnen er, uten Faderen, og hvem Faderen er, uten Sønnen og den som Sønnen vil åpenbare det for.

²³ Da han var alene med disiplene, vendte han seg til dem og sa: Salige er de øynene som ser det dere ser!

24 For jeg sier dere: Mange profeter og konger har ønsket å se det som dere ser, men fikk ikke se det, og høre det som dere hører, men fikk ikke høre det!

Den barmhjertige samaritan

25 Og se, en lovkyndig sto fram og fristet ham og sa: Mester, hva skal jeg gjøre for å arve evig liv?

26 Han sa til ham: Hva står skrevet i loven? Hvordan leser du?

27 Han svarte og sa: Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel og av all din kraft og av all din forstand, og din neste som deg selv!

28 Da sa han til ham: Du svarte rett. Gjør dette, så skal du leve!

29 Men han ville rettferdiggjøre seg selv og sa til Jesus: Og hvem er min neste?

30 Jesus tok opp dette og sa: En mann gikk fra Jerusalem ned til Jeriko, og han falt blant røvere. De både kledde av ham og slo ham og gikk bort og lot ham ligge igjen halvdød.

31 Nå traff det seg slik at en prest dro ned samme veien, og han så mannen og gikk forbi.

32 Likeså kom en levitt til stedet og så ham og gikk forbi.

33 Men en samaritan som var på reise, kom også dit mannen lå. Og da han så ham, fikk han inderlig medynk med ham.

34 Han gikk bort til ham og forbandt sårene hans og helte olje og vin i dem. Og han løftet ham opp på sitt eget dyr og førte ham til et herberge og pleiet ham.

35 Neste dag tok han fram to denarer, ga dem til verten og sa: Plei ham! Og hva mer du måtte legge ut, det skal jeg betale deg igjen når jeg kommer tilbake.

36 Hvem av disse tre synes du nå viste seg som en neste for ham som var falt blant røvere?

37 Han sa: Den som viste barmhjertighet mot ham. Da sa Jesus til ham: Gå du bort og gjør likeså!

Marta og Maria

38 Mens de var på vandring, kom han inn i en landsby, og en kvinne ved navn Marta tok imot ham i sitt hus.

39 Hun hadde en søster som hette Maria. Hun satte seg ved Jesu føtter og lyttet til hans ord.

40 Men Marta var travelt opptatt med alt som skulle stelles i stand. Hun gikk da bort til dem og sa: Herre, bryr du deg ikke om at søsteren min har latt meg bli alene med å tjene deg? Si da til henne at hun skal hjelpe meg!

41 Men Herren svarte og sa til henne: Marta, Marta! Du gjør deg strev og uro med mange ting.

42 Men ett er nødvendig. Maria har valgt den gode del, som ikke skal bli tatt fra henne.

Lukas 11

Jesus lærer disiplene å be

1 Det skjedde at han var et sted og ba. Da han holdt opp, sa en av disiplene hans til ham: Herre, lær oss å be, slik som Johannes lærte disiplene sine.

2 Han sa da til dem: Når dere ber, skal dere si: Fader vår, du som er i himmelen. Helliget worde ditt navn. Komme ditt rike. Skje din vilje, som i himmelen, så òg på jorden.

3 Gi oss hver dag vårt daglige brød.

4 Og forlat oss våre synder, for også vi tilgir hver den som står i skyld til oss. Og led oss ikke inn i fristelse, men fri oss fra det onde.

5 Og han sa til dem: Sett at en av dere har en venn og kommer til ham midt på natten og sier til ham: Venn, lån meg tre brød!

6 For en venn av meg er kommet til meg fra reise, og jeg har ikke noe å sette fram for ham.

7 Skulle da han der inne svare: Bry meg ikke! Døren er alt stengt, og småbarna mine er i seng med meg. Jeg kan ikke stå opp og gi deg det.

8 Jeg sier dere: Om han ikke står opp og gir ham det fordi han er hans venn, så vil han stå opp fordi han er så pågående, og gi ham alt det han trenger.

9 Og jeg sier dere: Be, så skal dere få. Let, så skal dere finne. Bank på, så skal det lukkes opp for dere.

10 For hver den som ber, han får. Og den som leter, han finner. Og den som banker på, for ham skal det lukkes opp.

11 Hvem av dere som er far, vil gi sønnen sin en stein når han ber om et brød? Eller når han ber om en fisk, gi ham en orm i stedet for fisken?

12 Eller når han ber om et egg, gi ham en skorpion?

13 Hvis da dere som er onde, vet å gi barna deres gode gaver, hvor mye mer skal da den himmelske Far gi Den Hellige Ånd til dem som ber ham.

Jesus og Be'elsebul

- 14 Han drev ut en ond ånd, og den var stum. Men det skjedde da den onde ånden var fart ut, da talte den stumme. Og folket undret seg.
- 15 Men noen av dem sa: Det er ved Be'elsebul, de onde ånders fyrste, han driver de onde åndene ut.
- 16 Andre igjen fristet ham og krevde et tegn fra himmelen av ham.
- 17 Men han visste hva de tenkte, og sa til dem: Hvert rike som kommer i strid med seg selv, blir lagt øde, og hus faller på hus.
- 18 Men om nå Satan er kommet i strid med seg selv, hvordan kan da hans rike bli stående? Dere sier jo at det er ved Be'elsebul jeg driver de onde åndene ut!
- 19 Men er det ved Be'elsebul jeg driver de onde åndene ut, ved hvem er det da deres egne sønner driver dem ut? Derfor skal de være deres dommere!
- 20 Men er det ved Guds finger jeg driver de onde åndene ut, da er jo Guds rike kommet til dere.
- 21 Når den sterke med våpen vokter sin egen gård, får eiendommen hans være i fred.
- 22 Men når en som er sterkere enn han, kommer over ham og overvinner ham, da tar han fra ham våpnene hans, som han hadde satt sin lit til, og byttet hans deler han ut.
- 23 Den som ikke er med meg, han er imot meg. Og den som ikke samler med meg, han sprer.
- 24 Når den urene ånden er fart ut av et menneske, går den gjennom tørre trakter og søker hvile. Når den ikke finner det, sier den: Jeg vil vende tilbake til huset mitt som jeg for ut av.
- 25 Og når den kommer dit, finner den det feid og pyntet.
- 26 Da går den bort og tar med seg sju andre ånder, verre enn den selv. De går inn og bor der. Og for det mennesket blir det siste verre enn det første.
- 27 Som han sa dette, skjedde det at en kvinne i mengden ropte til ham: Salig er det morsliv som har båret deg, og det bryst som du har diet!
- 28 Men han sa: Ja, salige er de som hører Guds ord og tar vare på det!

Jona-tegnet

- 29 Da nå folket strømmet til, tok han til orde: Denne slekt er en ond slekt. Den krever tegn, og tegn skal ikke gis den, uten Jona-tegnet.
- 30 For likesom Jona ble et tegn for folket i Ninive, slik skal også Menneskesønnen bli det for denne slekt.

31 Dronningen fra syden skal stå opp i dommen sammen med mennene av denne slekt, og fordømme dem. For hun kom fra jordens ende for å høre Salomos visdom - og se, her er mer enn Salomo!

32 Ninives menn skal stå opp i dommen sammen med denne slekt, og fordømme den. For de omvendte seg ved Jonas forkynnelse, og se, her er mer enn Jona!

33 Ingen tenner et lys og setter det i kjelleren eller under et kar, men i lysestaken, for at de som kommer inn, kan se skinnet av det.

34 Øyet er legemets lys. Når ditt øye er friskt, da er også hele ditt legeme opplyst. Men er det sykt, er også ditt legeme mørkt.

35 Se da til at lyset i deg ikke er mørke!

36 Hvis altså hele ditt legeme er lyst, og ikke har noen del som er mørk, da vil det være så helt opplyst som når lampen lyser på deg med strålende skinn.

Straffetale mot fariseerne og de lovkyndige

37 Da han hadde talt, ba en fariseer ham om å ete hos seg, og Jesus gikk inn og satte seg til bords.

38 Men da fariseeren så at han ikke vasket seg først, før måltidet, undret han seg.

39 Men Herren sa til ham: Nå, dere fariseere! Dere renser beger og fat utvendig. Men innvendig er dere fulle av rov og ondskap.

40 Dårer! Han som skapte det utvendige, har han ikke også skapt det som er innvendig?

41 Men gi det som er inni, til almisse, og se, da er alt rent for dere!

42 Men ve dere, fariseere! For dere gir tiende av mynte og rute og alle slags hagevekster, og forsømmer rettferd og kjærlighet til Gud. Dette burde gjøres og det andre ikke lates ugjort.

43 Ve dere, fariseere! For dere elsker de fremste setene i synagogene og vil gjerne at folk skal hilse på dere på torget.

44 Ve dere! For dere er likesom ukjennelige graver, som menneskene går omkring på uten å vite det.

45 Da tok en av de lovkyndige til orde og sa til ham: Mester! Når du sier dette, krenker du også oss.

46 Men han sa: Ve også over dere lovkyndige! For dere lesser tunge byrder på menneskene, byrder som de vanskelig kan bære, og selv rører dere ikke byrdene med en finger!

47 Ve dere, fordi dere bygger gravmæler for profetene, de som deres fedre slo i hjel!

48 Altså gir dere vitnesbyrd og samtykke til deres fedres gjerninger. For de slo i hjel, og dere bygger!

49 Derfor har Guds visdom sagt: Jeg vil sende til dem profeter og apostler. Noen av dem skal de slå i hjel, og noen skal de forfølge,

50 for at alle profeters blod, som er utøst fra verdens grunnvoll ble lagt, skal bli krevd av denne slekt,

51 fra Abels blod til Sakarjas blod, han som ble drept mellom alteret og templet. Ja, sier jeg dere, av denne slekt skal det bli krevd.

52 Ve dere lovkyndige! For dere har tatt kunnskapens nøkkel. Selv har dere ikke gått inn, og dem som var i ferd med å gå inn, har dere hindret.

53 Da han var kommet ut derfra, begynte de skriftlærde og fariseerne å trenge hardt inn på ham og spørre ham ut om mange ting.

54 For de lurte på ham for å fange ham i noe av det han sa.

Lukas 12

Advarsel mot hykleri

1 Imens hadde folket samlet seg i tusenvis, så de holdt på å trå hverandre ned. Da begynte Jesus å tale, først og fremst til disiplene sine: Ta dere i vare for fariseernes surdeig, som er hykleri.

2 Men ikke noe er tildekket som ikke skal bli åpenbart, og intet er skjult som ikke skal bli kjent.

3 Derfor skal alt det som dere sier i mørket, bli hørt i lyset. Og det som dere hvisket noen i øret inne i kamrene, skal bli ropt ut på hustakene.

Advarsel mot menneskefrykt

4 Men til dere, mine venner, sier jeg: Frykt ikke for dem som slår legemet i hjel og deretter ikke kan gjøre mer.

5 Jeg skal vise dere hvem dere skal frykte: Frykt for ham som har makt til å slå i hjel og til deretter å kaste i helvete. Ja, sier jeg dere: Ham skal dere frykte.

6 Selges ikke fem spurver for to skilling? Og ikke én av dem er glemt hos Gud.

7 Men til og med hvert hår dere har på hodet, er talt. Frykt ikke! Dere er mer enn mange spurver.

8 Jeg sier dere: Hver den som bekjenner meg for menneskene, ham skal også Menneskesønnen kjennes ved for Guds engler.

⁹ Men den som forneker meg for menneskene, han skal bli fornektet for Guds engler.

¹⁰ Og hver den som taler et ord mot Menneskesønnen, han skal få forlatelse. Men den som spotter Den Hellige Ånd, skal ikke få forlatelse.

¹¹ Men når de fører dere fram i synagogene og for øvrigheter og myndigheter, så vær ikke bekymret for hvordan eller hva dere skal forsvare dere med, eller hva dere skal si.

¹² For Den Hellige Ånd skal lære dere i samme stund hva som bør sies.

Den rike bonden

¹³ En i mengden sa da til ham: Mester, si til min bror at han skal skifte arven med meg!

¹⁴ Men han sa til ham: Menneske! Hvem har satt meg til å dømme eller skifte mellom dere?

¹⁵ Han sa til dem: Se til å ta dere i vare for all havesyke! For ingen har sitt liv av sin eiendom, selv om han har overflod.

¹⁶ Han fortalte dem så en lignelse og sa: En rik mann fikk stor avling av jorden sin.

¹⁷ Da tenkte han ved seg selv: Hva skal jeg gjøre? Jeg har jo ikke rom nok til å samle avlingen min i.

¹⁸ Og han sa: Dette vil jeg gjøre: Jeg vil rive ned låvebygningene mine og bygge større. Der vil jeg samle hele min avling og mitt gods.

¹⁹ Så vil jeg si til min sjel: Sjel! du har mye godt liggende for mange år. Slå deg til ro - et, drikk, vær glad!

²⁰ Men Gud sa til ham: Du dåre! I denne natt kreves din sjel av deg. Hvem skal så ha det du har samlet?

²¹ Slik er det med den som samler seg skatter og ikke er rik i Gud.

Vær ikke bekymret

²² Og han sa til disiplene: Derfor sier jeg dere: Vær ikke bekymret for livet, hva dere skal ete, heller ikke for kroppen - hva dere skal kle dere med!

²³ For livet er mer enn maten og kroppen mer enn klærne.

²⁴ Legg merke til ravnene! De verken sår eller høster, de har verken matbod eller låve, og Gud før dem likevel. Hvor mye mer er ikke dere verd enn fuglene!

²⁵ Og hvem av dere kan med all sin bekymring legge en alen til sin livslengde?

26 Makter dere da ikke engang det minste, hvorfor er dere da bekymret for det andre?

27 Gi akt på liljene, hvordan de vokser! De arbeider ikke, de spinner ikke. Men jeg sier dere: Selv ikke Salomo i all sin herlighet var kledd som en av dem!

28 Men kler Gud slik gresset på marken, det som står i dag og i morgen kastes i ovnen, hvor mye mer skal han da kle dere, dere lite troende!

29 Og søk ikke etter hva dere skal ete og hva dere skal drikke, og la ikke tankene deres fare hit og dit.

30 For alt dette søker hedningene i verden etter. Men deres Far vet at dere trenger alt dette.

31 Men søk hans rike, så skal dere få dette i tillegg!

32 Frykt ikke, du lille hjord! For det har behaget deres Far å gi dere riket.

33 Selg det dere eier, og gi det som almisser! Gjør dere pengepunger som ikke eldes, skaff dere en uforgjengelig skatt i himmelen, der hvor ingen tyv kommer til, og møll ikke tærer.

34 For hvor din skatt er, der vil også ditt hjerte være.

Om å våke

35 La hoftene være ombundet og lampene brennende!

36 Og vær dere som folk som venter på sin herre når han vender hjem fra bryllupet, for at de kan åpne for ham straks han kommer og banker på.

37 Salige er de tjenere som Herren finner våkne når han kommer! Sannelig sier jeg dere: Han skal binde opp om seg og la dem gå til bords og selv komme og tjene dem.

38 Og om han kommer i den annen eller tredje vakt og finner det slik - salige er de!

39 Men dette skal dere vite: Dersom husbonden visste i hvilken time tyven kom, da ville han ikke la ham bryte inn i huset sitt.

40 Vær da også dere rede! For Menneskesønnen kommer i den time dere ikke tenker.

41 Da sa Peter til ham: Herre, er det til oss du taler denne lignelsen, eller også til alle andre?

42 Og Herren sa: Hvem er da den tro og kloke forvalter, som herren skal sette over husfolket sitt for å gi dem deres mat i rette tid?

43 Salig er den tjener som herren finner i ferd med å gjøre dette når han kommer.

44 Sannelig sier jeg dere: Han skal sette ham over alt han eier!

45 Men dersom denne tjeneren sier i sitt hjerte: Min herre dryger med å komme! - og han gir seg til å slå tjenerne og pikene og ete og drikke og fylle seg,

46 da skal denne tjenerens herre komme en dag da han ikke venter det og i en time som han ikke vet. Og han skal hogge ham ned og gi ham del med de vantro.

47 Den tjener som kjente sin herres vilje og ikke stelte i stand eller gjorde etter hans vilje, skal få mange slag.

48 Men den som ikke kjente den, og gjorde det som fortjente slag, han skal få færre slag. Hver den som mye er gitt, av ham skal mye kreves. Og den som har fått mye betrodd, av ham skal dess mer fordres.

Ikke fred, men strid

49 Ild er jeg kommet for å kaste på jorden, og hvor jeg skulle ønske at den alt var tent!

50 Men en dåp har jeg å døpes med, og hvor jeg gruer til den er fullført!

51 Tror dere jeg er kommet for å gi fred på jorden? Nei, sier jeg dere, men strid!

52 For fra nå av skal fem i et hus være i strid med hverandre, tre mot to og to mot tre.

53 Far skal stå i strid mot sønn, og sønn mot far, mor mot datter og datter mot mor, svigermor mot svigerdatter og svigerdatter mot svigermor.

Gi akt på tidens tegn

54 Og han sa til folket: Når dere ser en sky stige opp i vest, sier dere straks: Det kommer regn! Og slik skjer det.

55 Og når dere ser at det blåser fra sør, sier dere: Det blir varmt! Og det blir slik.

56 Hyklere! Jordens og himmelens utseende vet dere å tyde. Hvorfor kan dere da ikke tyde denne tiden?

57 Og hvorfor dømmer dere ikke av dere selv hva som er rett?

58 For når du går til øvrigheten med din motpart, så gjør deg umak med å komme overens med ham mens du ennå er på veien, for at han ikke skal dra deg for dommeren, og dommeren overgi deg til vokteren, og vokteren kaste deg i fengsel.

59 Jeg sier deg: Du skal slett ikke komme ut derfra før du har betalt til siste øre.

Lukas 13

Omvend dere!

- 1** På den tiden kom det noen og fortalte ham om de galileerne som Pilatus hadde drept, så blodet deres hadde blandet seg med blodet av slaktofrene som de bar fram.
- 2** Han svarte og sa til dem: Mener dere at disse galileerne var syndere fremfor alle andre galileere, siden de har lidd dette?
- 3** Nei, sier jeg dere! Men hvis dere ikke omvender dere, så skal dere alle omkomme på samme måten.
- 4** Eller de atten som tårnet ved Siloa falt ned over og drepte - mener dere at de var skyldige fremfor alle mennesker som bor i Jerusalem?
- 5** Nei, sier jeg dere! Men hvis dere ikke omvender dere, skal dere alle omkomme på samme vis.

Lignelsen om fikentreet

- 6** Han sa denne lignelsen: En mann hadde et fikentre plantet i vingården sin. Og han kom og lette etter frukt på det, men fant ingen.
- 7** Han sa da til vingårdsmannen: Se, i tre år har jeg nå kommet og lett etter frukt på dette fikentreet, men ikke funnet noe. Hogg det ned. Hvorfor skal det stå her og utarme jorden?
- 8** Men han svarte og sa til ham: Herre, la det få stå også dette året, til jeg får spadd opp rundt det og gjødslet det.
- 9** Kanskje bærer det da frukt neste år. Gjør det ikke det, så får du hogge det ned.

En kvinne blir helbredet på sabbaten

- 10** En sabbat holdt han på å lære folket i en av synagogene.
- 11** Og se, det var en kvinne der som hadde hatt en vanmaktsånd i atten år. Hun var krumbøyd og kunne ikke rette seg opp.
- 12** Da Jesus så henne, kalte han henne til seg og sa til henne: Kvinne, du er løst fra din vanmakt.
- 13** Han la hendene på henne, og straks rettet hun seg opp og priste Gud.
- 14** Da tok synagogeforstanderen til orde - han var harm fordi Jesus helbredet på sabbaten - og han sa til folket: Det er seks dager til å arbeide på, kom derfor på dem og bli helbredet, og ikke på sabbaten.
- 15** Men Herren svarte ham og sa: Hyklere! Løser ikke hver av dere oxen eller eselet fra krybben på sabbaten og leier dem ut så de får drikke?

16 Men denne, en Abrahams datter, som Satan har bundet, tenk i atten år, skulle ikke hun bli løst av dette båndet på sabbatsdagen?

17 Da han sa dette, ble alle motstanderne hans gjort til skamme, og hele folket gledet seg over alle de herlige ting som skjedde ved ham.

Sennepsfrøet og surdeigen

18 Så sa han: Hva er Guds rike likt, og hva skal jeg ligne det med?

19 Det er likt et sennepsfrø som en mann tok og sådde i hagen sin. Det vokste og ble til et tre, og himmelens fugler bygde rede i greinene.

20 Og igjen sa han: Hva skal jeg ligne Guds rike med?

21 Det er likt en surdeig som en kvinne tok og skjulte i tre kar mel, til alt var gjennomsyret.

Den trange døren

22 På sin vandring mot Jerusalem dro han gjennom byer og landsbyer og lærte.

23 En sa da til ham: Herre, er det få som blir frelst? Men han sa til dem:

24 Strid for å komme inn gjennom den trange døren! For mange, sier jeg dere, skal søke å komme inn og ikke være i stand til det.

25 Når husbonden først har reist seg og stengt døren, begynner dere å stå utenfor og banke på døren og si: Herre, lukk opp for oss! Og han skal svare og si til dere: Jeg vet ikke hvor dere er fra.

26 Da begynner dere å si: Vi åt og drakk for øynene dine, og du lærte på gatene våre.

27 Men han skal svare: Jeg sier dere: Jeg vet ikke hvor dere er fra. Gå bort fra meg, alle dere som gjorde urett.

28 Dere skal gråte og skjære tenner når dere får se Abraham og Isak og Jakob og alle profetene i Guds rike, mens dere selv er kastet utenfor.

29 Og de skal komme fra øst og vest og fra nord og sør og sitte til bords i Guds rike.

30 Og se, noen av de siste skal bli de første, og noen av de første skal bli de siste!

Jesus klager over Jerusalem

31 I samme stund kom noen fariseere til ham og sa: Ta av sted og dra bort herfra, for Herodes vil drepe deg!

32 Han sa til dem: Gå og si til den reven: Se, jeg driver ut onde ånder og helbreder syke i dag og i morgen, og den tredje dagen blir jeg ferdig.

33 Men i dag og i morgen og dagen etter må jeg vandre videre, for det går ikke an at en profet mister livet utenfor Jerusalem!

34 Jerusalem! Jerusalem! Du som slår i hjel profetene og steiner dem som blir sendt til deg. Hvor ofte jeg ville samle dine barn, som en høne samler kyllingene under vingene sine. Men dere ville ikke.

35 Se, huset deres skal bli overlatt tomt til dere. Sannelig sier jeg dere: Dere skal ikke se meg før den tiden kommer da dere sier: Velsignet være han som kommer i Herrens navn!

Lukas 14

Jesus helbreder på sabbaten

1 Det skjedde at han på en sabbat var kommet inn i huset til en av de øverste fariseerne for å holde måltid. Og de vocket nøye på ham.

2 Og se, en mann som hadde vattersott, sto foran ham.

3 Jesus tok da til orde og sa til de lovkyndige og fariseerne: Er det tillatt å helbrede på sabbaten, eller er det ikke?

4 Men de tidde. Da rørte han ved mannen og helbredet ham, og lot ham gå.

5 Og han sa til dem: Om noen av dere har en sønn eller en okse som faller ned i en brønn, vil dere ikke straks dra den opp på sabbatsdagen?

6 Men de var ikke i stand til å svare ham på dette.

Om ydmykhet og om å gi med det rette sinn

7 Og han sa en lignelse til gjestene, da han la merke til hvordan de valgte seg ut de øverste setene:

8 Når noen har bedt deg til bryllups, så sett deg ikke øverst ved bordet. For det kan hende at han har bedt en som er gjevere enn du!

9 Han som har innbudt både deg og den andre, vil da komme og si til deg: Gi plass til denne! Da må du med skam gå og sette deg nederst.

10 Nei, når du blir innbudt, så gå og ta plass nederst! Når så han som har innbudt deg, kommer, kan han si til deg: Venn, flytt deg høyere opp! Da vil du bli æret for øynene på alle dem som ligger til bords sammen med deg.

11 For hver den som opphøyer seg selv, skal fornedres, og den som fornedrer seg selv, skal opphøyes.

12 Han sa også til ham som hadde innbudt ham: Når du gjør gjestebud til middag eller kvelds, skal du ikke be venner og brødre og slektninger eller rike naboer. For da vil de be deg igjen, og du får gjengjeld.

13 Men når du gjør gjestebud, da innby fattige, vanføre, lamme, blinde.

14 Da skal du være salig. For de har ikke noe å gi deg igjen. Men du skal få det igjen i de rettferdiges oppstandelse.

Det store gjestebudet

15 Da en av dem som spiste sammen med ham, hørte dette, sa han: Salig er den som får sitte til bords i Guds rike!

16 Da sa han til ham: Det var en mann som gjorde et stort gjestebud og innbød mange.

17 Da tiden for gjestebudet var inne, sendte han tjeneren sin for å si til de innbudte: Kom, for nå er det ferdig.

18 Men alle som én begynte de å unnskyldte seg. Den første sa til ham: Jeg har kjøpt en åker og må gå og se på den. Jeg ber deg: Ha meg unnskyldt!

19 En annen sa: Jeg har kjøpt fem par okser, og går for å prøve dem. Jeg ber deg: Ha meg unnskyldt!

20 Og en tredje sa: Jeg har tatt meg en kone, og derfor kan jeg ikke komme.

21 Da tjeneren kom tilbake, fortalte han sin herre dette. Da ble husbonden harm og sa til tjeneren: Gå i hast ut i byens gater og streder, og før hit inn de fattige og vanføre og blinde og lamme.

22 Og tjeneren sa: Herre, det er gjort som du bød, og det er ennå rom.

23 Da sa herren til tjeneren: Gå ut på veiene og ved gjerdene og nød folk til å komme inn, så mitt hus kan bli fullt.

24 For jeg sier dere: Ingen av de menn som var innbudt, skal smake mitt festmåltid.

Hva det koster å følge Jesus

25 Mye folk vandret nå sammen med ham. Og han vendte seg og sa til dem:

26 Om noen kommer til meg, og ikke hater sin far og mor og kone og sine barn og brødre og søstre, ja, også sitt eget liv, da kan han ikke være min disippel.

27 Den som ikke bærer sitt kors og følger etter meg, kan ikke være min disippel.

28 For hvem av dere som vil bygge et tårn, setter seg ikke først ned og regner etter hva det vil koste, om han har nok til å fullføre det med?

29 Ellers kan det hende at han får bygd grunnmuren, men ikke er i stand til å fullføre. Da vil alle som ser det, begynne å spotte ham

30 og si: Denne mannen begynte å bygge, men var ikke i stand til å fullføre!

31 Eller vil en konge gå i krig mot en annen konge uten først å sette seg ned og overveie om det er mulig med ti tusen mann å møte en som kommer mot ham med tjue tusen?

32 Men kan han ikke det, skikker han sendemenn og tinger om fred mens han ennå er langt borte.

33 Slik kan ingen av dere være min disippel uten at han oppgir alt han eier.

34 Salt er en god ting, men når også saltet mister sin kraft, hva skal det da saltes med?

35 Da duger det verken i jord eller gjødsel. Det blir kastet ut. Den som har ører å høre med, han høre!

Lukas 15

Sauen som ble gjenfunnet

1 Alle tollere og syndere holdt seg nær til ham for å høre ham.

2 Og både fariseerne og de skriftlærde knurret og sa: Denne mannen tar imot syndere og eter sammen med dem!

3 Da fortalte han denne lignelsen til dem:

4 Om noen av dere har hundre sauer og mister én av dem, vil han da ikke forlate de nittini i ødemarken og gå av sted og lete etter den som er kommet bort, til han finner den?

5 Og når han har funnet den, legger han den på skuldrene sine og gleder seg.

6 Når han kommer hjem, ber han sammen venner og naboer og sier: Gled dere med meg, for jeg har funnet igjen sauen som jeg hadde mistet.

7 Jeg sier dere: Slik skal det være større glede i himmelen over én synder som omvender seg, enn over nittini rettferdige som ikke trenger til omvendelse.

Sølvpengen

8 Eller om en kvinne har ti sølvpenger og mister én av dem, tenner hun ikke da et lys og feier huset og leter nøye til hun finner den?

9 Og når hun har funnet den, ber hun sammen venninner og naboer og sier: Gled dere med meg, for jeg har funnet igjen sølvpengen som jeg hadde mistet!

10 På samme måte, sier jeg dere, blir det glede blant Guds engler over én synder som omvender seg.

Sønnen som var tapt, men ble funnet

11 Og han sa: En mann hadde to sønner.

- 12** Den yngste av dem sa til faren: Far, gi meg den delen av boet som faller på meg! Han skiftet da sin eiendom mellom dem.
- 13** Ikke mange dager senere samlet den yngste sønnen sammen alt sitt og dro til et land langt borte, og der sløste han bort alt han eide i et utsvevende liv.
- 14** Men da han hadde satt alt over styr, ble det en svær hungersnød i det landet. Og han begynte å lide nød.
- 15** Da gikk han bort og holdt seg til en av borgerne der i landet, og han sendte ham ut på markene sine for å gjete svin.
- 16** Han ønsket å fylle sin buk med de skolmer som svinene åt. Og ingen ga ham noe.
- 17** Da kom han til seg selv og sa: Hvor mange leiefolk hos min far har overflod av brød, men jeg setter livet til her av sult.
- 18** Jeg vil stå opp og gå til min far, og jeg vil si til ham: Far, jeg har syndet mot himmelen og mot deg.
- 19** Jeg er ikke verdig lenger til å kalles sønnen din. La meg få være som en av leiefolkene dine.
- 20** Og han sto opp og kom til sin far. Men da han ennå var langt borte, så hans far ham, og han fikk inderlig medynk med ham. Han løp ham i møte, falt ham om halsen og kysset ham igjen og igjen.
- 21** Da sa sønnen til ham: Far, jeg har syndet mot himmelen og mot deg. Jeg er ikke lenger verdig til å kalles sønnen din.
- 22** Men faren sa til tjenerne sine: Skynd dere! Ta fram den beste kledningen og ha den på ham. Gi ham en ring på hånden hans, og sko på føttene.
- 23** Hent gjøkalven og slakt den, og la oss ete og være glade!
- 24** For denne sønnen min var død og er blitt levende, han var tapt og er blitt funnet. Og de begynte å være glade.
- 25** Men den eldste sønnen hans var ute på marken. Da han gikk hjemover og nærmet seg huset, hørte han spill og dans.
- 26** Han kalte til seg en av tjenerne og spurte hva dette kunne være.
- 27** Han sa til ham: Din bror er kommet, og din far har slaktet gjøkalven fordi han fikk ham frisk tilbake.
- 28** Da ble han harm og ville ikke gå inn. Men faren gikk ut og talte vennlig til ham.
- 29** Men han svarte og sa til sin far: Se, i så mange år har jeg tjent deg, og aldri har jeg gjort imot ditt bud. Men meg har du aldri gitt et kje så jeg kunne glede meg med vennene mine.

³⁰ Men da denne sønnen din kom, han som ødslet bort formuen din sammen med horer, da slaktet du gjøkalven for ham!

³¹ Men han sa til ham: Barn, du er alltid hos meg, og alt mitt er ditt!

³² Men nå burde vi fryde oss og være glade, fordi denne broren din var død og er blitt levende, var tapt og er funnet.

Lukas 16

Den uærlige forvalteren

¹ Men han sa også til disiplene sine: Det var en rik mann som hadde en forvalter. Denne ble angitt for ham, det ble sagt at han sløste bort eiendommen hans.

² Mannen kalte ham da til seg og sa: Hva er det jeg hører om deg? Gjør regnskap for hvordan du har forvaltet eiendommen, for du kan ikke være forvalter lenger!

³ Da sa forvalteren til seg selv: Hva skal jeg gjøre, nå når min herre tar forvaltningen fra meg? Grave orker jeg ikke, og å tigge skammer jeg meg for.

⁴ Nå vet jeg hva jeg skal gjøre, for at de skal ta imot meg i sine hus når jeg er blitt avsatt.

⁵ Han kalte så til seg hver enkelt av sin herres skyldnere. Til den første sa han: Hvor mye skylder du min herre?

⁶ Han sa: Hundre fat olje. Da sa han til ham: Her har du gjeldsbrevet ditt. Sett deg nå ned, skynd deg og skriv femti!

⁷ Deretter sa han til en annen: Og du, hvor mye skylder du? Han sa: Hundre tønner hvete. Han sier til ham: Ta gjeldsbrevet ditt og skriv åtti!

⁸ Herren roste den urettferdige forvalteren fordi han hadde skikket seg klokt. For denne verdens barn er klokere mot sin egen slekt enn lysets barn.

⁹ Og jeg sier dere: Gjør dere venner ved den urettferdige mammon, for at de, når den svikter, kan ta imot dere i de evige boliger!

¹⁰ Den som er tro i smått, er også tro i stort. Og den som er urettferdig i smått, er også urettferdig i stort.

¹¹ Dersom dere ikke er tro i den urettferdige mammon, hvem vil da betro dere de sanne skatter?

¹² Og har dere ikke vært tro i det som hører andre til, hvem vil da gi dere noe til egen eiendom?

¹³ Ingen tjener kan tjene to herrer. For han vil enten hate den ene og elske den andre, eller han vil holde seg til den ene og forakte den andre. Dere kan ikke tjene Gud og mammon.

- 14 Fariseerne hørte alt dette, og pengekjære som de var, spottet de ham.
- 15 Og han sa til dem: Dere er slike som rettferdiggjør seg selv i menneskenes øyne, men Gud kjenner hjertene deres. For det som mennesker akter høyt, er en styggedom i Guds øyne.
- 16 Loven og profetene hadde sin tid inntil Johannes. Fra da av forkynnes evangeliet om Guds rike, og enhver trenger seg inn i det med makt.
- 17 Men før skal himmel og jord forgå, før en eneste tøddel av loven skal falle bort.
- 18 Hver den som skiller seg fra sin hustru og gifter seg med en annen, bryter ekteskapet. Og den som gifter seg med en kvinne som er skilt fra sin mann, bryter ekteskapet.

Den rike mannen og Lasarus

- 19 Det var en rik mann som kledde seg i purpur og fineste lin, og som levde hver dag i herlighet og glede.
- 20 Men det var en fattig mann ved navn Lasarus, som var lagt ved porten hans. Han var full av verkende sår.
- 21 Hans ønske var å få mette seg med smulene som falt fra den rikes bord. Men endog hundene kom og slikket sårene hans.
- 22 Så skjedde det at den fattige døde, og englene bar ham bort til Abrahams fang. Men også den rike døde og ble begravet.
- 23 Og da han slo sine øyne opp i dødsriket, der han var i pine, - da ser han Abraham langt borte og Lasarus i hans fang.
- 24 Da ropte han og sa: Far Abraham! Forbarm deg over meg og send Lasarus, så han kan dyppe fingertuppen sin i vann og svale min tunge! For jeg lider svær pine i denne ilden.
- 25 Men Abraham sa: Sønn, husk at du fikk dine goder i din levetid, likesom Lasarus fikk det vonde. Men nå trøstes han her, mens du pines.
- 26 Dessuten er det festet et stort svelg mellom oss og dere, for at de som måtte ønske å gå herfra over til dere, ikke skal være i stand til det. Heller ikke kan noen komme derfra og over til oss.
- 27 Da sa han: Så ber jeg deg, far, at du må sende ham til min fars hus -
- 28 for jeg har fem brødre - for at han kan vitne for dem, så ikke også de skal komme til dette pinens sted.
- 29 Men Abraham sier til ham: De har Moses og profetene. La dem høre dem!
- 30 Men han sa: Nei, far Abraham! Men kommer det noen til dem fra de døde, da vil de omvende seg.

31 Men han sa til ham: Hører de ikke Moses og profetene, da vil de heller ikke la seg overbevise om noen står opp fra de døde.

Lukas 17

Forførelse og tilgivelse

1 Han sa til disiplene sine: Det er ikke til å unngå at forførelser kommer. Men ve den som de kommer fra!

2 Det var bedre for ham om det var hengt en kvernstein om halsen hans, og han ble kastet i havet, enn at han skulle forføre én av disse små.

3 Ta dere i vare! Om din bror synder, så tal ham til rette. Og dersom han angrer, så tilgi ham!

4 Om han så synder imot deg sju ganger om dagen, og sju ganger kommer tilbake til deg og sier: Jeg angrer! - så skal du tilgi ham.

Troskap og tjeneste

5 Og apostlene sa til Herren: Øk vår tro!

6 Men Herren sa til dem: Om dere hadde tro som et sennepskorn, da kunne dere si til dette morbæret: Rykk deg opp med rot og plant deg i havet! - Og det skulle adlyde dere.

7 Om en av dere har en tjener som er ute og pløyer eller gjeter, vil han så si til ham når han kommer inn fra marken: Kom straks hit og sett deg til bords?

8 Vil han ikke heller si til ham: Gjør i stand kveldsmat for meg, bind opp om deg og vær min oppvarter mens jeg eter og drikker - og så kan du selv ete og drikke?

9 Takker han så tjeneren fordi han gjorde det som var ham pålagt? Det tror jeg ikke.

10 Slik skal også dere, når dere har gjort alt det som er pålagt dere, si: Vi er unyttige tjenere! Vi har bare gjort det vi var skyldige å gjøre.

Jesus helbreder ti spedalske

11 Det skjedde på vandringen til Jerusalem, at han dro gjennom grenselandet mellom Samaria og Galilea.

12 Da han gikk inn i en landsby, møtte det ham ti spedalske menn. De ble stående på avstand

13 og ropte med høy røst: Jesus, Mester! Miskunn deg over oss!

14 Han så dem og sa til dem: Gå av sted og fremstill dere for prestene! Og det skjedde mens de var på vei dit, at de ble rensset.

15 Men en av dem vendte tilbake da han så at han var blitt helbredet, og priste Gud med høy røst.

16 Og han falt ned på sitt ansikt for hans føtter og takket ham. Han var en samaritan.

17 Men Jesus svarte og sa: Var det ikke ti som ble renset? Hvor er da de ni?

18 Fanten det ingen som vendte tilbake for å gi Gud ære, uten denne fremmede?

19 Og han sa til ham: Stå opp og gå bort! Din tro har frelst deg.

Guds rike kommer

20 Da fariseerne spurte ham om når Guds rike skulle komme, svarte han dem og sa: Guds rike kommer ikke på en slik måte at en kan se det med øynene.

21 Heller ikke skal de si: Se her eller der er det. For se, Guds rike er inne i dere.

22 Men han sa til disiplene sine: De dager skal komme, da dere skal lengte etter å få se en av Menneskesønnens dager, og dere skal ikke få se den.

23 Og de skal si til dere: Se her! - eller: Se der er han! - Gå ikke dit og følg ikke etter!

24 For likesom lynet, når det glimter, lyser fra himmelbryn til himmelbryn, slik skal Menneskesønnen være på sin dag.

25 Men først må han lide meget og bli forkastet av denne slekt.

26 Og slik som det var i Noahs dager, slik skal det også være i Menneskesønnens dager.

27 De åt og drakk, de tok til ekte og ble gitt til ekte - like til den dagen da Noah gikk inn i arken. Så kom vannflommen og ødela dem alle.

28 På samme vis - slik som det var i Lots dager: De åt og drakk, de kjøpte og solgte, plantet og bygde.

29 Men den dagen da Lot gikk ut av Sodoma, lot Gud det regne ild og svovel fra himmelen og ødela dem alle.

30 Slik skal det også være på den dagen Menneskesønnen åpenbares.

31 På den dagen må den som er oppe på taket og har sine ting inne i huset, ikke stige ned for å hente dem. Heller ikke må den som er ute på marken, vende hjem igjen.

32 Husk Lots kone!

33 Den som søker å vinne sitt liv, skal miste det. Og den som mister sitt liv, skal bevare det.

³⁴ Jeg sier dere: Den natten skal to være i én seng. Den ene skal bli tatt med, den andre skal bli latt tilbake.

³⁵ To kvinner skal male på samme kvern. Den ene skal bli tatt med, men den andre skal bli latt tilbake.

³⁶ To skal være ute på marken. Den ene blir tatt med, den andre blir latt tilbake.

³⁷ De tar da til orde og sier til ham: Hvor, Herre? Han sa til dem: Hvor åtselet er, der skal gribbene samles.

Lukas 18

Den urettferdige dommeren

¹ Han sa en lignelse til dem om at de alltid burde be og ikke bli trette:

² Det var en dommer i en by, som ikke fryktet Gud og ikke tok hensyn til noe menneske.

³ Og det var en enke der i byen. Hun kom gang på gang til ham og sa: Hjelp meg til å få rett over motstanderen min!

⁴ Lenge ville han ikke, men til sist sa han til seg selv: Om jeg verken frykter Gud eller tar hensyn til noe menneske,

⁵ så vil jeg likevel hjelpe denne enken til å få rett, fordi hun bryr meg slik. Ellers kommer hun vel til slutt og slår til meg.

⁶ Og Herren sa: Hør hva den urettferdige dommeren sier!

⁷ Men skulle da ikke Gud hjelpe sine utvalgte til deres rett, de som roper til ham dag og natt? Er han sen når det gjelder dem?

⁸ Jeg sier dere: Han skal skynde seg å hjelpe dem så de får sin rett! Men når Menneskesønnen kommer, mon han da vil finne troen på jorden?

Fariseeren og tolleren

⁹ Han fortalte også denne lignelsen til noen som stolte på seg selv at de var rettferdige, og foraktet de andre:

¹⁰ To menn gikk opp til templet for å be. Den ene var en fariseer og den andre en toller.

¹¹ Fariseeren sto for seg selv og ba slik: Gud, jeg takker deg fordi jeg ikke er som andre mennesker: røvere, urettferdige, horkarer - eller som denne tolleren.

¹² Jeg faster to ganger i uken og gir tiende av alt jeg tjener.

¹³ Men tolleren sto langt borte. Han ville ikke engang løfte øynene mot himmelen, men slo seg for sitt bryst og sa: Gud, vær meg syndet nådig!

14 Jeg sier dere: Denne gikk rettferdiggjort hjem til sitt hus, ikke den andre. For hver den som opphøyer seg selv, skal fornedres. Men den som fornedrer seg selv, skal opphøyes.

Jesus velsigner de små barna

15 De bar også de små barna til ham for at han skulle røre ved dem. Men da disiplene så det, truet de dem.

16 Men Jesus kalte dem til seg og sa: La de små barna komme til meg og hindre dem ikke, for Guds rike hører slike til!

17 Sannelig sier jeg dere: Den som ikke tar imot Guds rike som et lite barn, skal slett ikke komme inn i det!

Den rike unge mannen

18 Og en rådsherre spurte ham og sa: Gode mester, hva skal jeg gjøre for å arve evig liv?

19 Men Jesus sa til ham: Hvorfor kaller du meg god? Ingen er god uten én, det er Gud.

20 Budene kjenner du: Du skal ikke bryte ekteskapet! Du skal ikke slå i hjel! Du skal ikke stjele! Du skal ikke vitne falskt! Hedre din far og din mor!

21 Men han sa: Alt dette har jeg holdt fra jeg var ung.

22 Da Jesus hørte det, sa han til ham: Ett mangler du ennå: Selg alt det du eier, og del ut til de fattige. Så skal du få en skatt i himmelen. Kom så og følg meg.

23 Men da han hørte dette, ble han dypt bedrøvet. For han var meget rik.

24 Da Jesus så det, sa han: Hvor vanskelig det er for dem som har rikdommer å komme inn i Guds rike.

25 For det er lettere for en kamel å gå gjennom et nåløye enn det er for en rik å komme inn i Guds rike.

26 Da sa de som hørte det: Hvem kan da bli frelst?

27 Men han sa: Det som er umulig for mennesker, er mulig for Gud.

28 Da sa Peter: Se, vi har forlatt alt vårt og fulgt deg.

29 Han sa til dem: Sannelig sier jeg dere: Det er ingen som har forlatt hus eller kone eller brødre eller foreldre eller barn for Guds rikes skyld,

30 som ikke skal få det mangedobbelt igjen her i tiden, og i den kommende verden evig liv.

Jesus taler om sin død og oppstandelse

31 Han tok de tolv til side og sa til dem: Se, vi går opp til Jerusalem, og alt som er skrevet av profetene om Menneskesønnen, skal oppfylles.

32 For han skal overgis til hedningene og bli hånet og mishandlet og spyttet på.

33 De skal hudstryke ham og slå ham i hjel. Og på den tredje dagen skal han stå opp.

34 Men de forsto ikke noe av dette, og dette ordet var skjult for dem, og de skjønnte ikke det han sa.

Den blinde mannen ved Jeriko

35 Og det skjedde da han kom nær til Jeriko, at en blind mann satt ved veien og tigget.

36 Da han hørte at mye folk gikk forbi, spurte han hva dette var.

37 De fortalte ham da at Jesus fra Nasaret gikk forbi.

38 Og han ropte og sa: Jesus, du Davids sønn, miskunn deg over meg!

39 De som gikk foran, truet ham at han skulle tie. Men han ropte enda mye mer: Du Davids sønn, miskunn deg over meg!

40 Da stanset Jesus og bød at de skulle føre den blinde til ham. Og da han var kommet nær, spurte han ham:

41 Hva vil du jeg skal gjøre for deg? Han sa: Herre, at jeg må få synet igjen!

42 Og Jesus sa til ham: Bli seende! Din tro har frelst deg.

43 Og straks fikk han synet igjen. Han fulgte ham og lovet Gud. Og hele folkemengden som så dette, priste Gud.

Lukas 19

Sakkeus

1 Og Jesus kom inn i Jeriko og var på vei gjennom byen.

2 Og se, der var en mann som hette Sakkeus. Han var overtoller og en rik mann.

3 Han søkte å få se Jesus, hvem han var. Men han kunne ikke komme til for folkemengden, for han var liten av vekst.

4 Han løp da i forveien og klatret opp i et morbærtre for å se ham, for veien hans gikk der forbi.

5 Da Jesus kom til stedet, så han opp og sa til ham: Sakkeus, skynd deg og kom ned! For i dag må jeg bli i ditt hus.

6 Han skyndte seg da og steg ned, og tok imot ham med glede.

⁷ Men da de så det, knurret de alle og sa: Han gikk inn som gjest hos en syndig mann!

⁸ Men Sakkeus sto fram og sa til Herren: Se, Herre! Halvdelen av det jeg eier, gir jeg til de fattige. Og har jeg presset penger av noen, skal jeg gi det firedobbelt igjen.

⁹ Jesus sa til ham: I dag er frelse blitt dette huset til del, siden også han er en Abrahams sønn.

¹⁰ For Menneskesønnen er kommet for å søke og frelse det som var forapt.

Lignelsen om de betrodde pengene

¹¹ Mens de hørte på dette, la han også en lignelse til. For han var nær Jerusalem, og de mente at Guds rike straks skulle komme til syne.

¹² Han sa da: En mann av høy ætt dro til et land langt borte for å få kongemakt og så komme tilbake.

¹³ Han kalte da til seg ti av tjenerne sine, ga dem ti pund og sa til dem: Driv handel med dem til jeg kommer igjen.

¹⁴ Men hans landsmenn hatet ham. De skikket sendemenn etter ham for å si: Vi vil ikke at denne mannen skal være konge over oss!

¹⁵ Og det skjedde da han hadde fått kongedømmet og kom tilbake, da lot han kalle fram for seg de tjenerne som han hadde gitt pengene til, så han kunne få vite hva de hadde tjent.

¹⁶ Den første kom da fram og sa: Herre, ditt pund har kastet av seg ti pund.

¹⁷ Og han sa til ham: Godt, du gode tjener! Fordi du har vært tro i smått, skal du herske over ti byer.

¹⁸ Den andre kom fram og sa: Herre, ditt pund har gitt fem pund i utbytte.

¹⁹ Og til denne sa han: Du skal bli satt over fem byer.

²⁰ Så kom det en annen og sa: Herre, her har du pundet ditt! Jeg har hatt det liggende i et tørkle.

²¹ For jeg var redd deg, fordi du er en streng mann. Du tar opp det du ikke la ned, og høster det du ikke sådde.

²² Han sier til ham: Etter din egen munn dømmer jeg deg, du dårlige tjener. Du visste at jeg er en streng mann, som tar opp det jeg ikke la ned og høster det jeg ikke sådde.

²³ Hvorfor overlot du så ikke pengene mine til utlånerne? Da kunne jeg ha fått dem igjen med renter når jeg kom!

24 Og han sa til dem som sto omkring: Ta fra ham pundet og gi det til ham som har de ti pund.

25 De sa til ham: Herre, han har jo ti pund!

26 Jeg sier dere: Hver den som har, til ham skal det bli gitt. Men den som ikke har, skal bli fratatt selv det han har.

27 Men disse mine fiender som ikke ville at jeg skulle være konge over dem, - før dem hit og hogg dem ned for mine øyne.

Jesus rir inn i Jerusalem

28 Da han hadde sagt dette, dro han videre fram på sin vandring opp til Jerusalem.

29 Og det skjedde da han kom nær til Betfage og Betania, til det berget som kalles Oljeberget, da sendte han to av disiplene sine av sted

30 og sa: Gå inn i den landsbyen som ligger foran dere! Når dere kommer inn i den, skal dere finne en fole som står bundet, og som aldri noe menneske har sittet på. Løs den og før den hit!

31 Og om noen spør dere: Hvorfor løser dere den? - da skal dere svare: Herren har bruk for den.

32 De som ble sendt, gikk da av sted og fant det slik han hadde sagt dem.

33 Da de løste folen, sa de som eide den: Hvorfor løser dere folen?

34 De sa: Herren har bruk for den.

35 Så leide de folen til Jesus. De la kappene sine på den og lot Jesus sette seg på den.

36 Og som han nå dro fram, bredte folk kappene sine ut på veien.

37 Men da han nærmet seg nedstigningen fra Oljeberget, begynte hele disippelflokken i glede å love Gud med høy røst for alle de kraftige gjerningene de hadde sett.

38 De sa: Velsignet være kongen som kommer i Herrens navn! Fred i himmelen, og ære i det høyeste.

39 Noen av fariseerne i folkemengden sa til ham: Mester, irettesett disiplene dine!

40 Men han svarte og sa: Jeg sier dere: Om disse tier, så skal steinene rope!

Jesus gråter over Jerusalem

41 Da han kom nær og så byen, gråt han over den,

42 og sa: Visste også du, om enn først på denne din dag, hva som tjener til din fred! Men nå er det skjult for dine øyne.

⁴³ For dager skal komme over deg, da fiendene dine kaster en voll opp omkring deg, og de skal omringe deg og trenge deg fra alle kanter.

⁴⁴ Og de skal slå deg til jorden, og dine barn i deg. De skal ikke la stein bli tilbake på stein, fordi du ikke kjente din besøkelsestid.

Jesus renser templet

⁴⁵ Han gikk så inn i templet og begynte å drive ut dem som solgte der.

⁴⁶ Han sa til dem: Det står skrevet: Mitt hus skal være et bønnens hus. Men dere har gjort det til en røverhule.

⁴⁷ Og han lærte daglig i templet. Men yppersteprestene og de skriftlærde og de fremste blant folket prøvde å få ryddet ham av veien.

⁴⁸ Men de fant ikke ut hvordan de skulle gjøre det. For hele folket hang ved ham og hørte på ham.

Lukas 20

Spørsmål om Jesu myndighet

¹ Det skjedde en av dagene, mens han lærte folket i templet og forkynte evangeliet, da sto yppersteprestene og de skriftlærde fram, sammen med de eldste,

² og de sa til ham: Si oss, med hvilken myndighet gjør du dette? Eller hvem er det som har gitt deg en slik fullmakt?

³ Men han svarte og sa til dem: Jeg vil også spørre dere om en ting. Si meg:

⁴ Johannes' dåp, var den fra himmelen eller fra mennesker?

⁵ Da samrødde de seg med hverandre og sa: Dersom vi nå sier: Fra himmelen! - da vil han si til oss: Hvorfor trodde dere ham da ikke?

⁶ Men dersom vi sier: Fra mennesker! - da kommer hele folket til å steine oss. For de tror fullt og fast at Johannes var en profet.

⁷ Og de svarte at de ikke visste hvor den var fra.

⁸ Da sa Jesus til dem: Så sier heller ikke jeg dere med hvilken myndighet jeg gjør dette.

Lignelsen om vingårdsmennene

⁹ Han begynte da å fortelle denne lignelsen til folket: En mann plantet en vingård. Han leide den bort til noen vingårdsmenn og dro så utenlands for lange tider.

¹⁰ Da tiden var inne, sendte han en tjener til vingårdsmennene for at de skulle gi ham av vingårdens frukt. Men vingårdsmennene slo ham og sendte ham tomhendt bort.

11 Han fortsatte med å sende en annen tjener. Men også ham slo de og hånet, og sendte ham tomhendt bort.

12 Han fortsatte og sendte en tredje, ham slo de til blods og kastet ham ut.

13 Da sa vingårdens herre: Hva skal jeg gjøre? Jeg vil sende sønnen min, som jeg elsker. De vil sikkert vise aktelse for ham!

14 Men da vingårdsmennene fikk se ham, samrødde de seg med hverandre og sa: Dette er arvingen. La oss slå ham i hjel, så arven kan bli vår.

15 Og de kastet ham ut av vingården og slo ham i hjel. Hva skal nå vingårdens herre gjøre med dem?

16 Han skal komme og drepe disse vingårdsmennene, og vingården skal han overlate til andre. Men da sa de som hørte på: Det må ikke skje!

17 Men han så på dem og sa: Hva betyr da dette som står skrevet: Den steinen som bygningsmennene forkastet, er blitt hovedhjørnestein?

18 Hver den som faller på denne steinen, skal bli knust. Men hver den som steinen faller på, ham skal den smuldre til støv.

19 De skriftlærde og yppersteprestene søkte nå med det samme å få lagt hånd på ham. Men de fryktet for folket. De skjønte nemlig at det var dem han hadde talt om i denne lignelsen.

Gud og keiseren

20 De vaktet nå på ham en tid, og sendte noen for å lure på ham. Disse skulle late som om de var rettferdige, for å fange ham i ord, slik at de kunne få overgitt ham til myndighetene og til landshøvdingens makt.

21 Og de spurte ham og sa: Mester, vi vet at du taler og lærer rett. Du gjør ikke forskjell på folk, men lærer Guds vei i sannhet.

22 Er det tillatt for oss å gi keiseren skatt, eller er det ikke?

23 Men han merket deres list og sa til dem:

24 Vis meg en denar! Hvem har sitt bilde og sin påskrift her? De svarte: Keiseren.

25 Han sa da til dem: Så gi da keiseren det som keiserens er, og Gud hva Guds er!

26 Og de var ikke i stand til å fange ham i ord i folkets påhør. De undret seg over svarene hans, og tidde.

De dødes oppstandelse

27 Så kom det noen saddukeere til ham, de som nekter at det er en oppstandelse. De spurte ham:

28 Mester, Moses har foreskrevet oss: Når en gift mann dør og han er barnløs, da skal mannens bror gifte seg med enken og holde oppe slekten for sin bror.

29 Nå var det sju brødre. Den første tok seg en kone, men døde barnløs.

30 Den andre tok henne så til kone. Også han døde barnløs.

31 Også den tredje tok henne, og slik med alle sju. De døde uten å etterlate seg barn.

32 Til sist døde også kvinnen.

33 Hvem av dem skal så ha kvinnen til kone i oppstandelsen? De har jo alle sju hatt henne til kone!

34 Jesus svarte og sa til dem: Denne verdens barn tar til ekte og blir gitt til ekte.

35 Men de som aktes verdige til å få del i den kommende verden og i oppstandelsen fra de døde, de verken tar til ekte eller blir gitt til ekte.

36 For de kan heller ikke dø mer, for de er lik englene. De er Guds barn, siden de er oppstandelsens barn.

37 Men at de døde reises opp, det har også Moses vist i fortellingen om tornebusken. Der kaller han Herren for Abrahams Gud og Isaks Gud og Jakobs Gud.

38 Og Gud er ikke de dødes Gud, men de levendes. For de lever alle for ham.

39 Da tok noen av de skriftlærde til orde og sa: Mester, du svarte godt!

40 For de våget ikke å spørre ham mer om noe.

Messias - Davids sønn og Guds Sønn

41 Men han sa til dem: Hvordan kan det sies at Messias er Davids sønn?

42 For David selv sier i Salmenes bok: Herren sa til min Herre: Sett deg ved min høyre hånd

43 til jeg får lagt dine fiender til skammel for dine føtter!

44 David kaller ham altså Herre. Hvordan kan han da være hans sønn?

Jesus advarer mot de skriftlærde

45 Og mens hele folket hørte på, sa han til disiplene sine:

46 Ta dere i vare for de skriftlærde. De vil gjerne gå omkring i side kapper og liker at folk hilser på dem på torgene. De vil ha de fremste setene i synagogene og hedersplassene i gjestebudene.

47 De eter opp enkers hus, og for syns skyld holder de lange bønner. De skal få dess strengere dom.

Lukas 21

Den fattige enken og gaven hennes

- 1 Da han så opp, fikk han se de rike legge gavene sine i tempelkisten.
- 2 Men han så også en fattig enke som la to skjerver i den.
- 3 Og han sa: Sannelig sier jeg dere: Denne fattige enken har gitt mer enn alle.
- 4 For alle de andre ga av sin overflod, men hun ga av sin fattigdom - alt det hun hadde å leve av.

Templet skal ødelegges

- 5 Og da noen talte om templet, hvordan det var prydet med vakre steiner og tempelgaver, sa han:
- 6 Dette som dere ser - dager skal komme da det ikke skal lates stein på stein som ikke skal brytes ned!

Tegn og forfølgelse

- 7 Da spurte de ham og sa: Mester, når skal da dette skje? Og hva skal tegnet være når dette skal skje?
- 8 Han sa: Se til at dere ikke blir ført vill! For mange skal komme i mitt navn og si: Det er meg! og: Tiden er kommet nær! - Gå ikke etter dem!
- 9 Når dere hører om kriger og opprør, så la dere ikke skremme! For først må disse ting skje, men enden kommer ikke med det samme.
- 10 Da sa han til dem: Folk skal reise seg mot folk og rike mot rike.
- 11 Store jordskjelv skal det være, og hunger og pest mange steder. Fryktelige ting skal skje, og det skal vise seg veldige tegn fra himmelen.
- 12 Men før alt dette skjer, skal de legge hånd på dere og forfølge dere. De skal overgi dere til synagoger og fengsler og dere skal føres fram for konger og landshøvdinge for mitt navns skyld.
- 13 Det skal føre til at dere får avlegge vitnesbyrd.
- 14 Legg dere derfor på hjertet at dere ikke forut bekymrer dere for hvordan dere skal forsvare dere.
- 15 For jeg vil gi dere munn og visdom som ingen av deres motstandere skal kunne stå imot eller motsi.
- 16 Men dere skal bli angitt også av foreldre og brødre, av slekt og venner, og de skal sende noen av dere i døden.
- 17 Og dere skal bli hatet av alle for mitt navns skyld.
- 18 Men ikke et hår på hodet deres skal gå tapt.

19 Hold ut, så skal dere vinne deres sjeler.

Jerusalems ødeleggelse blir varslet

20 Men når dere ser Jerusalem omringet av krigshærer, da skal dere vite at byens ødeleggelse er nær.

21 Da må de som er i Judea, flykte til fjells. De som er inne i byen, må gå ut, og de som er ute på landet, må ikke gå inn i byen.

22 For dette er gjengjeldelsens dager, da alt det som står skrevet, skal bli oppfylt.

23 Stakkars dem som er med barn og dem som gir die i de dager! For stor nød skal det være på jorden, og vrede over dette folket.

24 De skal falle for sverds egg og føres som fanger til alle folkeslag. Og Jerusalem skal ligge nedtrådt av hedninger inntil hedningefolkenes tider er til ende.

Menneskesønnen skal komme tilbake

25 Og det skal vise seg tegn i sol og måne og stjerner. Og på jorden skal folkene bli grepet av angst og fortvilelse når hav og brenninger bruser.

26 Mennesker faller i avmakt av redsel og gru for det som skal komme over jorden. For himlenes krefter skal røkkes.

27 Da skal de se Menneskesønnen komme i skyen med kraft og stor herlighet.

28 Men når dette begynner å skje, da rett dere opp og løft hodet! For deres forløsning stunder til.

Lignelsen om fikentreet

29 Og han sa en lignelse til dem: Se på fikentreet og alle trær.

30 Så snart de springer ut og dere ser det, da vet dere av dere selv at sommeren er nær.

31 Slik skal dere også, når dere ser disse ting skje, vite at Guds rike er nær.

32 Sannelig sier jeg dere: Denne slekt skal slett ikke forgå før det er skjedd alt sammen.

33 Himmelen og jord skal forgå, men mine ord skal slett ikke forgå.

Våk hver tid og stund

34 Men ta dere i vare, så ikke deres hjerte tynges av rus og svir og timelige bekymringer, så den dagen skulle komme uventet over dere

35 som en snare. For den skal komme over alle dem som bor over hele jorden.

36 Men våk hver tid og stund, og be at dere må bli aktet verdige til å unnfly alt dette som skal komme, og til å bli stående for Menneskesønnen.

37 Om dagene var han i templet og lærte, men om kveldene gikk han ut til det berget som blir kalt Oljeberget, og overnattet der.

38 Og alt folket kom tidlig om morgenen til ham i templet for å høre ham.

Lukas 22

Judas inngår avtale med yppersteprestene

1 Det nærmet seg nå de usyrede brøds høytid, som blir kalt påske.

2 Og yppersteprestene og de skriftlærde prøvde å finne ut hvordan de kunne få ryddet Jesus av veien. De fryktet nemlig for folket.

3 Da for Satan inn i Judas, med tilnavnet Iskariot, han som var en av de tolv.

4 Han gikk av sted og talte med yppersteprestene og høvedsmennene om hvordan han skulle forråde Jesus til dem.

5 Da ble de glade, og de ble enige med ham om å gi ham penger.

6 Han godtok tilbudet, og søkte en anledning til å forråde ham til dem når ikke folkemengden var til stede.

Jesus eter påskelammet med disiplene

7 Så kom den dagen i de usyrede brøds høytid da påskelammet skulle slaktes.

8 Og han sendte Peter og Johannes av sted og sa: Gå og gjør i stand for oss, så vi kan ete påskelammet.

9 De sa til ham: Hvor vil du at vi skal gjøre det i stand?

10 Han svarte: Se, når dere kommer inn i byen, skal det møte dere en mann som bærer en krukke med vann. Følg ham til det huset hvor han går inn.

11 Og si til eieren av huset: Mesteren spør deg: Hvor er rommet der jeg kan ete påskelammet med disiplene mine?

12 Han vil da vise dere en stor sal ovenpå, med alt utstyr. Der skal dere gjøre i stand.

13 De gikk da av sted, og fant det slik som han hadde sagt. Og de gjorde i stand påskelammet.

14 Og da timen kom, satte han seg til bords, og apostlene sammen med ham.

15 Han sa til dem: Jeg har lengtet inderlig etter å ete dette påskemåltidet sammen med dere før jeg lider.

16 For jeg sier dere: Jeg skal aldri mer ete det før det er blitt fullendt i Guds rike.

Jesus innstifter nattverden

17 Så tok han et beger, takket og sa: Ta dette og del det mellom dere!

18 For jeg sier dere: Fra nå av skal jeg aldri mer drikke av vintreets frukt før Guds rike kommer.

19 Og han tok et brød, takket og brøt det, ga dem og sa: Dette er mitt legeme, som blir gitt for dere. Gjør dette til minne om meg!

20 Likeså tok han begeret etter aftensmåltidet og sa: Dette begeret er den nye pakt i mitt blod, som utgytes for dere.

21 Men se, hans hånd som forråder meg, er med meg over bordet.

22 For Menneskesønnen går nok bort, slik det er bestemt, men ve det mennesket som forråder ham!

23 Da begynte de å spørre hverandre om hvem av dem det kunne være som skulle gjøre dette.

Hvem er den største

24 Det ble også en trette blant dem om hvem av dem som skulle gjelde for å være størst.

25 Da sa han til dem: Folkenes konger hersker over dem, og de som bruker makt over dem, kalles velgjørere.

26 Men slik er det ikke blant dere. Den største blant dere skal være som den yngste, og lederen skal være som tjeneren.

27 For hvem er størst, han som ligger til bords eller tjeneren? Er det ikke han som ligger til bords? Men jeg er som en tjener blant dere.

28 Men dere er de som har holdt ut sammen med meg i mine prøvelser.

29 Jeg overgir riket til dere, slik som min Far overga det til meg,

30 for at dere skal ete og drikke ved mitt bord i mitt rike, og sitte på troner og dømme Israels tolv stammer.

Jesus forutsier Peters fornektelse

31 Simon, Simon! Se, Satan krevde å få dere i sin makt for å sikte dere som hvete.

32 Men jeg ba for deg at din tro ikke måtte svikte. Og når du en gang omvender deg, så styrk dine brødre.

33 Men Peter sa til ham: Herre, med deg er jeg rede til å gå både i fengsel og i død!

34 Da sa han: Jeg sier deg, Peter: Hanen skal ikke gale i dag, før du tre ganger har nektet at du kjenner meg.

35 Og han sa til dem: Da jeg sendte dere ut uten pung eller sekk eller sko, manglet dere da noe? De sa: Nei, ingen ting.

36 Han sa da til dem: Men nå skal den som har pung, ta den med, og sekk likeså, og den som ikke har sverd, får selge kappen sin og kjøpe seg et.

37 For jeg sier dere at det må oppfylles på meg, dette som er skrevet: Han ble regnet blant overtreidere. For det som er skrevet om meg, er til ende.

38 Da sa de: Herre, se her er to sverd. Men han svarte dem: Det er nok!

Jesus i Getsemane

39 Og han gikk ut og dro til Oljeberget, som han pleide, og disiplene fulgte med ham.

40 Da han kom til stedet, sa han til dem: Be at dere ikke må komme i fristelse.

41 Og han slet seg fra dem, omtrent så langt som et steinkast. Der falt han på kne, ba

42 og sa: Far, om du vil, så la dette begeret gå meg forbi! Men la ikke min vilje skje, bare din.

43 Da viste en engel fra himmelen seg for ham og styrket ham.

44 Og han kom i dødsangst og ba enda mer inntrengende, og svetten hans ble som bloddråper som falt ned på jorden.

45 Så sto han opp fra bønne og kom til disiplene sine. Og han fant dem sovende av bedrøvelse.

46 Han sa til dem: Hvorfor sover dere? Stå opp og be om at dere ikke må komme i fristelse!

Jesus blir grepet

47 Mens han ennå talte, se, da kom det en stor flokk; og han som hette Judas, en av de tolv, gikk foran dem. Og han kom nær til Jesus for å kysse ham.

48 Men Jesus sa til ham: Judas, forråder du Menneskesønnen med et kyss?

49 Men da de som sto omkring ham, så hva som kom til å skje, sa de: Herre, skal vi slå til med sverd?

50 Og en av dem slo til yppersteprestens tjener og hogg det høyre øret av ham.

51 Men Jesus svarte og sa: La dem gå så langt. Og han rørte ved øret og helbredet ham.

52 Og Jesus sa til yppersteprestene og høvedsmennene over tempelvakten og de eldste som var kommet ut mot ham: Dere har gått ut som mot en røver, med sverd og stokker.

53 Dag etter dag var jeg hos dere i templet, men da rakte dere ikke ut hendene for å gripe meg! Men dette er deres time og mørkets makt.

Peter fornekter Jesus

54 Da de nå hadde grepet ham, tok de ham med seg, og førte ham inn i yppersteprestens hus. Men Peter fulgte langt baketter.

55 De hadde tent et bål midt på gårdsplassen og satt der sammen. Og Peter satte seg blant dem.

56 En tjenestepike fikk se ham sitte mot lyset. Hun stirret på ham, og sa: Også denne var med ham!

57 Men han nektet og sa: Jeg kjenner ham ikke, kvinne!

58 En kort stund etter fikk en annen se ham og sa: Du er også en av dem. Men Peter sa: Menneske, jeg er ikke det!

59 Omkring en time senere var det en annen som forsikret: Sannelig, også denne var med ham! Han er jo en galileer.

60 Men Peter sa: Menneske, jeg skjønner ikke hva du snakker om! Og straks, mens han ennå talte, gol hanen.

61 Og Herren vendte seg og så på Peter. Da mintes Peter Herrens ord, det han hadde sagt til ham: Før hanen galer, skal du fornekte meg tre ganger.

62 Og han gikk ut og gråt bittert.

Jesus for Det høye råd

63 Mennene som holdt vakt over Jesus, spottet ham og slo ham.

64 De kastet et klede over ham og spurte ham og sa: Spå nå! Hvem var det som slo deg?

65 Også mange andre spottord sa de til ham.

66 Da det ble dag, kom folkets eldsteråd sammen, både yppersteprestene og de skriftlærde. Og de førte ham fram i sitt rådsmøte,

67 og sa: Er du Messias, så si oss det. Men han sa til dem: Om jeg sier dere det, så vil dere slett ikke tro det.

68 Og om jeg ville spørre, ville dere på ingen måte svare meg eller la meg gå.

69 Men fra nå av skal Menneskesønnen sitte ved Guds krafts høyre hånd.

70 De sa da alle: Du er altså Guds Sønn? Han sa til dem: Dere sier det, jeg er det.

71 Da sa de: Hva skal vi nå med vitnesbyrd? Vi har jo selv hørt det fra hans munn.

Lukas 23

Jesus for Pilatus og Herodes

- 1** Hele flokken brøt da opp og førte ham til Pilatus.
- 2** Og de begynte å anklage ham og sa: Vi har funnet at denne mannen fører folket vårt vill. Han forbyr å gi keiseren skatt, og han sier om seg selv at han er Messias, en konge.
- 3** Pilatus spurte ham: Er du jødernes konge? Han svarte ham og sa: Du sier det.
- 4** Men Pilatus sa til yppersteprestene og folket: Jeg finner ingen skyld hos denne mannen.
- 5** Men de presset på og sa: Han oppvigler folket ved å lære over hele Judea. Han begynte i Galilea, og nå er han kommet helt hit.
- 6** Da Pilatus hørte dette, spurte han om mannen var galileer.
- 7** Og da han fikk vite at han var fra Herodes' myndighetsområde, sendte han ham til Herodes, som også var i Jerusalem i de dagene.
- 8** Da Herodes fikk se Jesus, ble han meget glad. Han hadde i lang tid ønsket å få se ham, for han hadde hørt om ham. Nå håpet han å få se et tegn av ham.
- 9** Han spurte ham da med mange ord, men Jesus svarte ham ingenting.
- 10** Yppersteprestene og de skriftlærde sto der og anklaget ham heftig.
- 11** Også Herodes med krigsfolkene sine hånet og spottet ham. De la en skinnende kledning om ham og sendte ham tilbake til Pilatus.
- 12** Denne dagen ble Herodes og Pilatus venner. Tidligere hadde det vært fiendskap mellom dem.
- 13** Pilatus kalte da sammen yppersteprestene og rådsherrene og folket.
- 14** Han sa til dem: Dere har ført fram for meg denne mannen som en folkeforfører. Og se, nå har jeg forhørt ham i deres nærvær. Men jeg har ikke funnet denne mannen skyldig i noe av det dere anklager ham for.
- 15** Herodes heller ikke, for jeg sendte dere til ham. Og se, han har ikke gjort noe som fortjener døden.
- 16** Derfor vil jeg refse ham og så gi ham fri.
- 17** Men i høytiden måtte han gi dem én fri.
- 18** Da ropte de alle som én og sa: Bort med denne! Gi oss Barabbas fri!

19 Dette var en som var satt i fengsel for en oppstand som hadde vært i byen, og for et mord.

20 Pilatus talte da igjen til dem, for han ville gjerne gi Jesus fri.

21 Men de ropte tilbake: Korsfest! Korsfest ham!

22 For tredje gang sa han til dem: Hva ondt har da denne mannen gjort? Jeg har ikke funnet noen dødsskyld hos ham. Derfor vil jeg refse ham og så gi ham fri.

23 Men de trengte på med høye rop og krevde at han skulle korsfestes. Og skrikene deres fikk overtaket.

24 Pilatus felte da den dommen at det skulle skje som de krevde.

25 Han ga den fri som de ba om, han som var satt i fengsel for opprør og mord. Men Jesus overga han til deres vilje.

Jesus blir korsfestet og dør

26 Da de førte ham bort, grep de fatt i en mann som kom inn fra landet, Simon fra Kyréne. De la korset på ham, for at han skulle bære det etter Jesus.

27 En stor mengde av folket fulgte med ham. Blant dem var noen kvinner, som slo seg for brystet og gråt over ham.

28 Men Jesus vendte seg om til dem og sa: Jerusalems døtre! Gråt ikke over meg, men gråt over dere selv og deres barn.

29 For se, dager kommer da de skal si: Salige er de ufruktbare, de morsliv som ikke har født, og de bryst som ikke har gitt die.

30 Da skal de begynne å si til fjellene: Fall over oss! - og til haugene: Skjul oss!

31 For gjør de slik med det grønne treet, hva skal så skje med det tørre?

32 Også to andre, to ugjerningsmenn, ble ført bort med ham for å henrettes.

33 Og de kom til det stedet som kalles Hodeskallen. Der korsfestet de ham og ugjerningsmennene, den ene på hans høyre, den andre på hans venstre side.

34 Men Jesus sa: Far, forlat dem, for de vet ikke hva de gjør. Og de delte klærne hans mellom seg og kastet lodd om dem.

35 Folket sto og så på. Men rådsherrene spottet ham og sa: Andre har han frelst. La ham nå frelse seg selv dersom han er Messias, Guds utvalgte.

36 Også soldatene hånet ham. De kom bort til ham og rakte ham eddik.

37 Og de sa: Er du jødernes konge, så frels deg selv!

- 38 Det var også satt en innskrift over ham: Dette er jødenes konge.
- 39 En av ugjerningsmennene som hang der, spottet ham og sa: Er ikke du Messias? Frels deg selv og oss!
- 40 Men den andre tok til orde og irettesatte ham og sa: Frykter du ikke engang for Gud, du som er under den samme dom?
- 41 Og vi med rette, for vi får det vi fortjener etter våre gjerninger. Men han har ikke gjort noe galt.
- 42 Og han sa: Jesus, husk meg når du kommer i ditt rike.
- 43 Og han sa til ham: Sannelig sier jeg deg: I dag skal du være med meg i Paradis!
- 44 Det var nå omkring den sjette time. Da ble det mørke over hele landet helt til den niende time.
- 45 Solen ble formørket. Og forhenget i templet revnet midt etter.
- 46 Og Jesus ropte med høy røst og sa: Far, i dine hender overgir jeg min ånd! Og da han hadde sagt dette, utåndet han.
- 47 Men da høvedsmannen så det som skjedde, ga han Gud ære og sa: Sannelig, denne mannen var rettferdig!
- 48 Og folkemengden, alle som var kommet sammen for å se dette syn, slo seg for sitt bryst og vendte tilbake da de så det som skjedde.
- 49 Men alle hans kjenninger og de kvinnene som hadde fulgt ham fra Galilea, sto på avstand og så dette.

Jesus blir begravet

- 50 Og se, det var en mann som hette Josef, som var rådsherre og en god og rettferdig mann.
- 51 Han hadde ikke gitt sin tilslutning til det de hadde planlagt og gjort. Han var fra den jødiske byen Arimatea, og han ventet på Guds rike.
- 52 Han gikk til Pilatus og ba om Jesu legeme.
- 53 Og han tok det ned og svøpte det i fint linklede. Så la han det i en grav som var hogd ut i klippen, hvor ennå ingen var blitt lagt.
- 54 Det var forberedelsesdagen, like før sabbaten tok til.
- 55 Men de kvinnene som var kommet med ham fra Galilea, fulgte etter. De så graven og hvordan hans legeme ble lagt.
- 56 Så vendte de tilbake og gjorde i stand velluktende urter og salver. Og på sabbaten holdt de seg i ro etter lovens bud.

Lukas 24

Jesus står opp fra graven

- 1** Men på den første dagen i uken, tidlig i dagningen, kom de til graven. De hadde med seg de velluktende urtene som de hadde gjort i stand.
- 2** Men de fant steinen rullet fra graven.
- 3** Og da de gikk inn, fant de ikke Herren Jesu legeme.
- 4** Og det skjedde, mens de sto der i villrede om dette, se, da sto to menn hos dem, kledd i skinnende klær.
- 5** Kvinnene ble forferdet og bøyde seg med ansiktet mot jorden. Da sa mennene til dem: Hvorfor søker dere den levende blant de døde?
- 6** Han er ikke her, han er blitt reist opp! Husk hvordan han talte til dere mens han ennå var i Galilea,
- 7** da han sa: Menneskesønnen må overgis i syndige menneskers hender, bli korsfestet og stå opp på den tredje dagen.
- 8** Da mintes de hans ord.
- 9** Og da de kom tilbake fra graven, fortalte de alt dette til de elleve og alle de andre.
- 10** Det var Maria Magdalena og Johanna og Maria, Jakobs mor, og de andre kvinnene som var med dem, som fortalte dette til apostlene.
- 11** Og apostlene syntes dette var løst snakk, og de trodde dem ikke.
- 12** Men Peter sto opp og løp til graven. Da han bøyde seg ned, så han bare linklærne. Han gikk så hjem, og undret seg over det som var skjedd.

To disipler på vei til Emmaus

- 13** Og se, to av dem var samme dag på vei til en by som heter Emmaus og ligger seksti stadier fra Jerusalem.
- 14** Og de talte med hverandre om alt dette som var skjedd.
- 15** Og det skjedde, mens de samtalte og drøftet dette, kom Jesus selv nær til dem og slo følge med dem.
- 16** Men øynene deres ble holdt igjen, så de ikke kjente ham.
- 17** Han sa til dem: Hva er det dere går og samtaler om på veien? De sto da stille og så bedrøvet opp.
- 18** Den ene av dem, som hette Kleopas, sa til ham: Er du den eneste av dem som oppholder seg i Jerusalem, som ikke vet hva som er skjedd der i disse dagene?

- 19** Han sa da til dem: Hva da? De sa til ham: Det med Jesus fra Nasaret, en mann som var en profet, mektig i gjerning og ord for Gud og hele folket -
- 20** og hvordan våre yppersteprester og rådsherrer overga ham til dødsdom og korsfestet ham.
- 21** Men vi håpet at han var den som skulle forløse Israel. Og nå er det alt tredje dagen siden disse tingene skjedde.
- 22** Men så har også noen av våre kvinner forferdet oss. Tidlig i dag morges var de ute ved graven,
- 23** men de fant ikke hans legeme. Så kom de og fortalte at de hadde sett et syn av engler som sa at han lever.
- 24** Noen av dem som var med oss, gikk da til graven. De fant det slik som kvinnene hadde sagt. Men ham så de ikke.
- 25** Da sa han til dem: Så uforstandige dere er, og så trege i hjertet til å tro alt det som profetene har talt!
- 26** Måtte ikke Messias lide dette og så gå inn til sin herlighet?
- 27** Og han begynte fra Moses og fra alle profetene og forklarte for dem i alle Skriftene det som er skrevet om ham.
- 28** Da de nærmet seg landsbyen som de var på vei til, lot han som om han ville gå videre.
- 29** Men de nødde ham og sa: Bli hos oss, for det lir mot kveld, og dagen heller. Han gikk da inn for å bli hos dem.
- 30** Og det skjedde da han satt til bords med dem, da tok han brødet, ba velsignelsesbønnen* og brøt det og ga dem.
- 31** Da ble øynene deres åpnet, og de kjente ham. Så ble han usynlig for dem.
- 32** Og de sa til hverandre: Brant ikke vårt hjerte i oss da han talte til oss på veien og åpnet Skriftene for oss!
- 33** Og de tok av sted i samme stund og vendte tilbake til Jerusalem. De fant der de elleve samlet, og de som var med dem.
- 34** Og disse sa: Herren er virkelig blitt reist opp og er blitt sett av Simon!
- 35** De to fortalte da hva som hadde hendt på veien, og hvordan de hadde kjent ham igjen da han brøt brødet.

Jesus åpenbarer seg for apostlene og andre disipler

- 36** Mens de talte om dette, sto han selv midt iblant dem og sa til dem: Fred være med dere!
- 37** Men de ble forferdet og fylt av frykt, og trodde det var en ånd de så.

38 Han sa til dem: Hvorfor er dere forferdet? Hvorfor stiger tvilende tanker opp i hjertene deres?

39 Se mine hender og mine føtter, at det er meg selv! Rør ved meg og se! For en ånd har ikke kjøtt og ben, slik dere ser at jeg har.

40 Og da han hadde sagt dette, viste han dem sine hender og sine føtter.

41 Men da de ennå ikke trodde for glede, og undret seg, sa han til dem: Har dere noe å spise her?

42 De ga ham da et stykke stekt fisk og noe av en honningkake.

43 Og han tok det og spiste det mens de så på.

44 Så sa han til dem: Dette er mine ord, som jeg talte til dere mens jeg ennå var hos dere, at alt det måtte oppfylles som er skrevet om meg i Mose lov og profetene og salmene.

45 Da åpnet han deres forstand, så de kunne forstå Skriftene.

46 Og han sa til dem: Så står skrevet, at Messias måtte lide og stå opp fra de døde den tredje dagen,

47 og at i hans navn skal omvendelse og syndenes forlatelse forkynnes for alle folkeslag, fra Jerusalem av.

48 Dere er vitner om dette.

49 Og se, jeg sender over dere det som min Far har lovt. Men dere skal bli i byen til dere blir ikledd kraft fra det høye.

Jesus blir tatt opp til himmelen

50 Han førte dem ut imot Betania, og han løftet sine hender og velsignet dem.

51 Og det skjedde mens han velsignet dem, at han skiltes fra dem og ble tatt opp til himmelen.

52 Og de falt ned og tilba ham og vendte tilbake til Jerusalem med stor glede.

53 Og de var alltid i templet og lovet og priste Gud.

Johannes

Johannes 1

Det evige Ord ble kjød

- ¹ I begynnelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud.
- ² Han var i begynnelsen hos Gud.
- ³ Alt er blitt til ved ham, og uten ham er ikke noe blitt til av alt som er blitt til.
- ⁴ I ham var liv, og livet var menneskenes lys.
- ⁵ Og lyset skinner i mørket, og mørket tok ikke imot det.
- ⁶ En mann sto fram, utsendt av Gud. Hans navn var Johannes.
- ⁷ Han kom for å vitne. Han skulle vitne om lyset, for at alle skulle komme til tro ved ham.
- ⁸ Han var ikke lyset, men han skulle vitne om lyset.
- ⁹ Det sanne lys, som opplyser hvert menneske, var i ferd med å komme til verden.
- ¹⁰ Han var i verden, og verden er blitt til ved ham, og verden kjente ham ikke.
- ¹¹ Han kom til sitt eget, og hans egne tok ikke imot ham.
- ¹² Men alle dem som tok imot ham, dem ga han rett til å bli Guds barn, de som tror på hans navn.
- ¹³ De er ikke født av blod, heller ikke av kjøds vilje, heller ikke av manns vilje, men av Gud.
- ¹⁴ Og Ordet ble kjød og tok bolig iblant oss. Og vi så hans herlighet, en herlighet som den en enbårne Sønn har fra sin Far, full av nåde og sannhet.

Døperen Johannes' vitnesbyrd

- ¹⁵ Johannes vitner om ham og roper: Det var om ham jeg sa: Han som kommer etter meg, er kommet foran meg, fordi han var før meg.
- ¹⁶ For av hans fylde har vi alle fått, og det nåde over nåde.
- ¹⁷ For loven ble gitt ved Moses, nåden og sannheten kom ved Jesus Kristus.
- ¹⁸ Ingen har noensinne sett Gud. Den enbårne Sønn, som er i Faderens favn, han har forklart ham.
- ¹⁹ Dette er Johannes' vitnesbyrd, da judeerne* sendte prester og levitter fra Jerusalem for å spørre ham: Hvem er du?
- ²⁰ Da bekjente han og nektet ikke, han bekjente: Jeg er ikke Messias.

21 Og de spurte ham: Hvem er du da? Er du Elia? Og han sier: Det er jeg ikke. Er du profeten? Og han svarte: Nei.

22 Da sa de til ham: Hvem er du? - så vi kan gi dem svar som har sendt oss. Hva sier du om deg selv?

23 Han sa: Jeg er en røst av en som roper i ørkenen: Gjør Herrens vei jevn, som profeten Jesaja har sagt.

24 De som var utsendt, var fariseere.

25 Og de spurte ham og sa til ham: Hvorfor døper du da, når du ikke er Messias og heller ikke Elia eller profeten?

26 Johannes svarte dem: Jeg døper med vann, men midt iblant dere står den dere ikke kjenner,

27 han som kommer etter meg, han som jeg ikke er verdig til å løse skoremmen for.

28 Dette hendte i Betania på den andre siden av Jordan, der Johannes døypte.

29 Dagen etter ser han Jesus komme til seg, og sier: Se der Guds lam, som bærer bort verdens synd!

30 Det var om ham jeg sa: Etter meg kommer en mann som er kommet foran meg, fordi han var før meg.

31 Og jeg kjente ham ikke. Men for at han skulle åpenbares for Israel, derfor er jeg kommet og døper med vann.

32 Johannes vitnet og sa: Jeg har sett Ånden komme ned som en due fra himmelen, og han ble over ham.

33 Jeg kjente ham ikke. Men han som sendte meg for å døpe med vann, han sa til meg: Ham du ser Ånden komme ned og bli over, han er den som døper med Den Hellige Ånd.

34 Og jeg har sett det, og jeg har vitnet at han er Guds Sønn.

Jesus kaller sine første disipler

35 Dagen etter sto Johannes der igjen, og to av disiplene hans.

36 Da han fikk se Jesus, som kom gående, sa han: Se der Guds lam!

37 De to disiplene hørte det han sa, og de fulgte etter Jesus.

38 Jesus vendte seg og så at de fulgte etter ham. Han sier til dem: Hva søker dere? De sa til ham: Rabbi - det betyr Mester - hvor bor du?

39 Han sier til dem: Kom og se! De kom da og så hvor han bodde. Og de ble hos ham den dagen. Det var omkring den tiende time.

⁴⁰ Andreas, Simon Peters bror, var en av de to som hørte det Johannes sa, og som fulgte etter Jesus.

⁴¹ Han finner først sin egen bror Simon og sier til ham: Vi har funnet Messias, - det betyr Kristus.

⁴² Og han førte ham til Jesus. Jesus så på ham og sa: Du er Simon, Johannes' sønn. Du skal kalles Kefas, det betyr Peter.

⁴³ Dagen etter ville han dra til Galilea. Han finner Filip, og Jesus sier til ham: Følg meg!

⁴⁴ Filip var fra Betsaida, fra Andreas' og Peters by.

⁴⁵ Filip finner Natanael og sier til ham: Ham som Moses har skrevet om i loven, og som profetene har skrevet om, ham har vi funnet: Jesus, Josefs sønn fra Nasaret.

⁴⁶ Natanael sa til ham: Kan det komme noe godt fra Nasaret? Filip sa til ham: Kom og se!

⁴⁷ Jesus så Natanael komme mot seg, og han sa om ham: Se, det er en ekte israelitt, en som det ikke er svik i.

⁴⁸ Natanael sa til ham: Hvor kjenner du meg fra? Jesus svarte og sa til ham: Før Filip kalte på deg, mens du var under fikentreet, så jeg deg.

⁴⁹ Natanael svarte ham: Rabbi, du er Guds Sønn, du er Israels konge!

⁵⁰ Jesus svarte og sa til ham: Tror du fordi jeg sa til deg at jeg så deg under fikentreet? Du skal få se større ting enn dette!

⁵¹ Og han sa til ham: Sannelig, sannelig sier jeg dere: Dere skal se himmelen åpnet og Guds engler stige opp og stige ned over Menneskesønnen.

Johannes 2

Bryllupet i Kana

¹ Den tredje dagen var det bryllup i Kana i Galilea, og Jesu mor var der.

² Også Jesus og disiplene hans var innbudt til bryllupet.

³ Da det ble mangel på vin, sa Jesu mor til ham: De har ikke vin.

⁴ Jesus sa til henne: Kvinne, hva vil du meg? Min time er ennå ikke kommet.

⁵ Hans mor sa til tjenerne: Hva han sier til dere, det skal dere gjøre.

⁶ Nå sto der, etter jødenes rensesskikk, seks vannkar av stein, hvert på to eller tre anker.

⁷ Jesus sa til dem: Fyll karene med vann! Og de fylte dem til randen.

8 Så sa han til dem: Øs nå opp og bær det til kjøkemesteren! Og de bar det til ham.

9 Kjøkemesteren smakte på vannet som var blitt til vin. Han visste ikke hvor den kom fra. Men tjenerne visste det, de som hadde øst opp vannet. Kjøkemesteren kalte da på brudgommen og sa til ham:

10 Hver mann setter først den gode vinen fram, og når de er blitt drukne, da den ringere. Men du har gjemt den gode vinen til nå!

11 Dette sitt første tegn gjorde Jesus i Kana i Galilea og åpenbarte sin herlighet. Og disiplene hans trodde på ham.

Jesus renser templet

12 Etter dette dro han ned til Kapernaum, han selv, hans mor, hans brødre og hans disipler. Der ble de noen få dager.

13 Jødernes påske var nå nær, og Jesus dro opp til Jerusalem.

14 I templet fant han dem som solgte okser, sauer og duer, og pengevekslerne som satt der.

15 Da laget han seg en svepe av rep og drev dem alle ut av templet, med sauene og oksene. Pengevekslernes penger tømte han ut og bordene deres veltet han.

16 Til dem som solgte duer, sa han: Ta dette bort herfra! Gjør ikke min Fars hus til en handelsbod!

17 Hans disipler mintes da at det er skrevet: Nidkjærhet for ditt hus skal fortære meg.

18 Jødene tok da til orde og sa til ham: Hva for tegn viser du oss, siden du gjør dette?

19 Jesus svarte og sa til dem: Bryt dette templet ned, så skal jeg gjenreise det på tre dager.

20 Jødene sa da til ham: I førtiseks år har det vært bygd på dette templet, og du vil reise det opp på tre dager?

21 Men han talte om sitt legemes tempel.

22 Da han var reist opp fra de døde, mintes disiplene hans at han hadde sagt dette. Og de trodde Skriften og det ordet Jesus hadde sagt.

Mange tror på Jesus

23 Mens han nå var i Jerusalem i påsken, på høytiden, trodde mange på hans navn da de så de tegnene han gjorde.

24 Men Jesus selv betrodde seg ikke til dem, fordi han kjente alle,

²⁵ og fordi han ikke trengte til at noen skulle vitne om et menneske. For selv visste han hva som bodde i mennesket.

Johannes 3

Jesus og Nikodemus

¹ Det var en mann blant fariseerne som hette Nikodemus. Han var en av jødernes rådsherrer.

² Han kom til Jesus om natten og sa til ham: Rabbi, vi vet at du er en lærer kommet fra Gud, for ingen kan gjøre disse tegnene som du gjør, uten at Gud er med ham.

³ Jesus svarte og sa til ham: Sannelig, sannelig sier jeg deg: Uten at en blir født på ny, kan han ikke se Guds rike.

⁴ Nikodemus sier til ham: Hvordan kan et menneske bli født når han er gammel? Kan han vel annen gang komme inn i sin mors liv og bli født?

⁵ Jesus svarte: Sannelig, sannelig sier jeg deg: Uten at en blir født av vann og Ånd, kan han ikke komme inn i Guds rike.

⁶ Det som er født av kjødet, er kjød, og det som er født av Ånden, er ånd.

⁷ Undre deg ikke over at jeg sa til deg: Dere må bli født på ny!

⁸ Vinden blåser dit den vil. Du hører den suser, men du vet ikke hvor den kommer fra og hvor den farer hen. Slik er det med hver den som er født av Ånden.

⁹ Nikodemus svarte og sa til ham: Hvordan kan dette skje?

¹⁰ Jesus svarte og sa til ham: Du er Israels lærer, og vet ikke dette?

¹¹ Sannelig, sannelig sier jeg deg: Vi taler om det vi vet, og vitner om det vi har sett, og dere tar ikke imot vårt vitnesbyrd.

¹² Når jeg har talt til dere om de jordiske ting, og dere ikke tror, hvordan kan dere da tro dersom jeg taler til dere om de himmelske?

¹³ Og ingen er steget opp til himmelen uten han som er steget ned fra himmelen, Menneskesønnen, som er i himmelen.

¹⁴ Og likesom Moses opphøyet slangen i ørkenen, slik må Menneskesønnen bli opphøyet,

¹⁵ for at hver den som tror på ham, skal ha evig liv.

¹⁶ For så har Gud elsket verden at han ga sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal fortapes, men ha evig liv.

¹⁷ For Gud sendte ikke sin Sønn til verden for å dømme verden, men for at verden skulle bli frelst ved ham.

18 Den som tror på ham, blir ikke dømt. Den som ikke tror, er allerede dømt, fordi han ikke har trodd på Guds enbårne Sønns navn.

19 Og dette er dommen, at lyset er kommet til verden, og menneskene elsket mørket fremfor lyset, for deres gjerninger var onde.

20 For hver den som gjør det onde, hater lyset og kommer ikke til lyset, for at hans gjerninger ikke skal bli refset.

21 Men den som gjør sannheten, kommer til lyset, for at hans gjerninger kan bli åpenbart, for de er gjort i Gud.

Døperen Johannes vitner om Jesus

22 Etter dette gikk Jesus og disiplene hans til Judea-landet. Der ble han en tid sammen med dem og døypte.

23 Men også Johannes døypte, i Ainon nær Salim, for det var mye vann der. Og folk kom dit for å bli døpt.

24 For Johannes var ennå ikke kastet i fengsel.

25 Det ble nå en trette mellom Johannes' disipler og en jøde om renselsen.

26 Og de kom til Johannes og sa til ham: Rabbi, han som var hos deg på den andre siden av Jordan, han som du vitnet om, se, han døper, og alle kommer til ham.

27 Johannes svarte og sa: Et menneske kan ikke få noe, om det ikke blir gitt ham fra himmelen.

28 Dere er selv mine vitner at jeg sa: Jeg er ikke Messias! men: Jeg er utsendt foran ham.

29 Den som har bruden, han er brudgommen. Men brudgommens venn, som står og hører på ham, er full av glede over å høre brudgommens røst. Denne min glede er nå blitt fullkommen.

30 Han skal vokse, jeg skal avta.

31 Han som kommer ovenfra, er over alle. Den som er av jorden, er jordisk og taler av jorden. Han som kommer fra himmelen, er over alle.

32 Han vitner om det han har sett og hørt, og ingen tar imot hans vitnesbyrd.

33 Den som har tatt imot hans vitnesbyrd, har stadfestet at Gud er sanndru.

34 For han som Gud har utsendt, taler Guds ord. For Gud gir ikke Ånden etter mål.

35 Faderen elsker Sønnen, og alt har han gitt i hans hånd.

36 Den som tror på Sønnen, har evig liv. Men den som ikke vil tro på Sønnen, skal ikke se livet, men Guds vrede blir over ham.

Johannes 4

Den samaritanske kvinnen

- 1** Da nå Herren visste at fariseerne hadde hørt at Jesus vant flere disipler og døypte flere enn Johannes
- 2** - enda Jesus selv ikke døypte, men disiplene hans -
- 3** da forlot han Judea og dro igjen til Galilea.
- 4** Han måtte da reise gjennom Samaria.
- 5** Han kom da til en by i Samaria som heter Sykar. Den ligger i nærheten av det jordstykket Jakob ga sin sønn Josef.
- 6** Der var Jakobs brønn. Jesus var trett etter vandringen, og satt nå der ved brønnen. Det var omkring den sjette time.
- 7** Da kommer en kvinne fra Samaria for å dra opp vann. Jesus sier til henne: Gi meg å drikke!
- 8** Disiplene hans var gått inn i byen for å kjøpe mat.
- 9** Den samaritanske kvinnen sier til ham: Hvordan kan du som er jøde, be meg, en samaritansk kvinne, om å få drikke? Jøder har nemlig ikke omgang med samaritanere.
- 10** Jesus svarte og sa til henne: Kjennte du Guds gave, og visste du hvem det er som sier til deg: Gi meg å drikke - så hadde du bedt ham, og han ville gi deg levende vann!
- 11** Kvinnen sier til ham: Herre, du har ikke noe å dra opp vann med, og brønnen er dyp. Hvor har du da det levende vannet fra?
- 12** Du er da vel ikke større enn vår far Jakob, som ga oss brønnen og selv drakk av den, og likeså hans sønner og buskapen hans?
- 13** Jesus svarte og sa til henne: Hver den som drikker av dette vannet, blir tørst igjen.
- 14** Men den som drikker av det vannet jeg vil gi ham, skal aldri i evighet tørste, men det vannet jeg vil gi ham, blir i ham en kilde med vann som veller fram til evig liv.
- 15** Kvinnen sier til ham: Herre, gi meg dette vannet, så jeg kan slippe å tørste og gå hit for å dra opp vann!
- 16** Han sier til henne: Gå og rop på mannen din, og kom så hit.
- 17** Kvinnen svarte: Jeg har ingen mann. Jesus sa til henne: Med rette sa du: Jeg har ingen mann!

18 For du har hatt fem menn, og den du nå har, er ikke din mann. Der talte du sant.

19 Kvinnen sier til ham: Herre, jeg ser at du er en profet!

20 Våre fedre tilba på dette fjellet, og dere sier at Jerusalem er stedet hvor en bør tilbe.

21 Jesus sier til henne: Tro meg, kvinne! Den time kommer da dere verken skal tilbe Faderen på dette fjell eller i Jerusalem.

22 Dere tilber det dere ikke kjenner. Vi tilber det vi kjenner, for frelsen kommer fra jødene.

23 Men den time kommer, og er nå, da de sanne tilbedere skal tilbe Faderen i ånd og sannhet. For det er slike tilbedere Faderen vil ha.

24 Gud er ånd, og de som tilber ham, må tilbe i ånd og sannhet.

25 Kvinnen sier til ham: Jeg vet at Messias kommer - han som kalles Kristus. Når han kommer, skal han forkynne oss alt.

26 Jesus sier til henne: Jeg er det, jeg som taler med deg.

Markene er hvite til høsten

27 I det samme kom disiplene hans, og de undret seg over at han talte med en kvinne. Likevel spurte ingen: Hva vil du henne? eller: Hvorfor taler du med henne?

28 Kvinnen lot da vannkrukken sin stå og gikk inn i byen. Og hun sa til folket der:

29 Kom og se en mann som har sagt meg alt det jeg har gjort! Han skulle vel ikke være Messias?

30 De dro da ut fra byen og kom til ham.

31 I mellomtiden sa disiplene til ham: Rabbi, et!

32 Men han sa til dem: Jeg har mat å ete som dere ikke vet om!

33 Disiplene sa da seg imellom: Kan noen ha brakt mat til ham?

34 Jesus sier til dem: Min mat er å gjøre hans vilje som har sendt meg, og å fullføre hans gjerning.

35 Sier ikke dere at det ennå er fire måneder, og så kommer høsten? Se, jeg sier dere: Løft deres øyne og se markene, de er alt hvite til høst!

36 Den som høster, får lønn, og han samler inn grøde til evig liv, for at både den som sår og den som høster, kan glede seg sammen.

37 For her er det et sant ord at én sår og en annen høster.

38 Jeg har sendt dere ut for å høste det dere ikke har arbeidet med. Andre har arbeidet, og dere er kommet inn i deres arbeid.

Evangeliet forkynnes i Samaria

39 Det var mange av samaritanerne fra denne byen som trodde på Jesus på grunn av kvinnens ord da hun vitnet: Han har sagt meg alt det jeg har gjort.

40 Da nå samaritanerne kom til ham, ba de ham å bli hos dem. Og han ble der to dager.

41 Og mange flere kom til tro på grunn av hans ord.

42 Og de sa til kvinnen: Nå tror vi ikke lenger på grunn av det du sa. For nå har vi selv hørt, og vi vet at han i sannhet er verdens frelser.

43 Men etter de to dagene dro han derfra til Galilea.

44 For Jesus selv vitnet at en profet blir ikke aktet på sitt eget hjemsted.

45 Da han nå kom til Galilea, tok galileerne imot ham, fordi de hadde sett alt det han hadde gjort i Jerusalem på høytiden. For også de var kommet til høytiden.

Jesus helbreder embetsmannens sønn

46 Han kom igjen til Kana i Galilea, der hvor han hadde gjort vann til vin. Og i Kapernaum var det en kongelig embetsmann som hadde en sønn som var syk.

47 Da han fikk høre at Jesus var kommet fra Judea til Galilea, gikk han av sted til ham og ba ham om å komme ned og helbrede sønnen hans, for han var døden nær.

48 Jesus sa da til ham: Dersom dere ikke ser tegn og under, vil dere ikke tro.

49 Kongens mann sier til ham: Herre, kom ned før barnet mitt dør!

50 Jesus sier til ham: Gå hjem, din sønn lever! Mannen trodde det ordet Jesus sa til ham, og gikk.

51 Allerede mens han var på hjemveien, kom hans tjenere ham i møte og fortalte at gutten hans levde.

52 Han spurte dem da om den timen da det var blitt bedre med ham. De sa til ham: I går ved den sjuende time forlot feberen ham.

53 Faren skjønnte da at det var ved den samme timen da Jesus sa til ham: Din sønn lever! Og han trodde, han selv og hele hans hus.

54 Dette andre tegnet gjorde Jesus da han var kommet fra Judea til Galilea.

Johannes 5

Den syke ved Betesda dam

- 1** Etter dette var det en av jødernes høytider, og Jesus dro opp til Jerusalem.
- 2** Ved Saueporten i Jerusalem er det en dam som på hebraisk heter Betesda*. Den har fem søyleganger.
- 3** I disse lå det en mengde syke, blinde, lamme, vanføre, som ventet på at vannet skulle bli satt i bevegelse.
- 4** For en engel steg fra tid til annen ned i dammen og rørte opp vannet. Den som da først steg ned etter at vannet var blitt opprørt, ble frisk, hva sykdom han så led av.
- 5** Det var en mann der som hadde vært syk i trettiåtte år.
- 6** Jesus så ham ligge der, og visste at han hadde vært syk i lang tid. Han sa da til ham: Vil du bli frisk?
- 7** Den syke svarte ham: Herre, jeg har ingen til å kaste meg ut i dammen når vannet blir opprørt. Og i det samme jeg kommer, stiger en annen ned før meg.
- 8** Da sier Jesus til ham: Stå opp, ta båren din og gå!
- 9** Og straks ble mannen frisk, og han tok båren sin og gikk. Men det var sabbat den dagen.
- 10** Judeerne* sa da til ham som var blitt helbredet: Det er sabbat, og du har ikke lov til å bære båren.
- 11** Men han svarte dem: Han som gjorde meg frisk, sa til meg: Ta båren din og gå!
- 12** De spurte ham: Hvem er den mannen som sa til deg: Ta den og gå?
- 13** Men han som var blitt helbredet, visste ikke hvem det var. For Jesus hadde trukket seg tilbake, da det var mye folk til stede.
- 14** Senere fant Jesus mannen i templet og sa til ham: Se, du er blitt frisk. Synd ikke mer, for at ikke noe verre skal hende deg.
- 15** Mannen gikk bort, og han fortalte til judeerne at det var Jesus som hadde gjort ham frisk.

Judeerne og sabbaten

- 16** Og derfor forfulgte judeerne Jesus, fordi han gjorde dette på en sabbat.
- 17** Men Jesus sa til dem: Min Far arbeider inntil nå, også jeg arbeider.
- 18** Derfor sto da judeerne ham enda mer etter livet, fordi han ikke bare brøt sabbaten, men også kalte Gud sin egen Far og gjorde seg selv lik Gud.

Jesu enestående stilling som Faderens Sønn

- 19 Jesus svarte da og sa til dem: Sannelig, sannelig sier jeg dere: Sønnen kan ikke gjøre noe av seg selv, men bare det han ser Faderen gjøre. For det han gjør, det gjør Sønnen likeså.
- 20 For Faderen elsker Sønnen, og viser ham alt det han selv gjør. Og han skal vise ham større gjerninger enn disse, for at dere skal undre dere.
- 21 For likesom Faderen reiser opp de døde og gjør levende, slik gjør også Sønnen levende dem han vil.
- 22 For heller ikke dømmer Faderen noen, men har overgitt hele dommen til Sønnen,
- 23 for at alle skal ære Sønnen slik som de ærer Faderen. Den som ikke ærer Sønnen, ærer ikke Faderen, som har sendt ham.
- 24 Sannelig, sannelig sier jeg dere: Den som hører mitt ord og tror ham som har sendt meg, han har evig liv. Han kommer ikke til dom, men er gått over fra døden til livet.
- 25 Sannelig, sannelig sier jeg dere: Den time kommer, og den er nå, da de døde skal høre Guds Sønns røst, og de som hører, skal leve.
- 26 For likesom Faderen har liv i seg selv, slik har han også gitt Sønnen å ha liv i seg selv.
- 27 Og han har gitt ham makt til å holde dom, fordi han er menneskesønn.
- 28 Undre dere ikke over dette! For den time kommer da alle de som er i gravene skal høre hans røst.
- 29 Og de skal komme ut, - de som har gjort det gode, til livets oppstandelse, men de som har gjort det onde, til dommens oppstandelse.
- 30 Jeg kan ikke gjøre noe av meg selv. Etter det jeg hører, dømmer jeg, og min dom er rettferdig. For jeg søker ikke min vilje, men hans vilje som har sendt meg.

Skriftene vitner om Jesus

- 31 Dersom jeg vitner om meg selv, da er mitt vitnesbyrd ikke sant.
- 32 Det er en annen som vitner om meg, og jeg vet at det vitnesbyrdet han vitner om meg, er sant.
- 33 Dere har sendt bud til Johannes, og han har vitnet for sannheten.
- 34 Ikke så at jeg tar imot vitnesbyrd fra et menneske, men dette sier jeg for at dere skal bli frelst.
- 35 Han var det brennende og skinnende lyset, men dere ville bare en kort stund glede dere i hans lys.

36 Men jeg har det vitnesbyrd som er større enn det Johannes ga. For de gjerningene som Faderen ga meg å fullføre - selve gjerningene som jeg gjør, vitner om meg at Faderen har sendt meg.

37 Og Faderen som har sendt meg, han har vitnet om meg. Verken har dere noen gang hørt hans røst eller sett hans skikkelse.

38 Og hans ord har dere ikke værende i dere, for den han har sendt, ham tror dere ikke.

39 Dere gransker Skriftene, fordi dere mener at dere har evig liv i dem - og disse er det som vitner om meg.

40 Men dere vil ikke komme til meg for å få liv.

41 Jeg tar ikke imot ære fra mennesker.

42 Men jeg kjenner dere og vet at dere ikke har Guds kjærlighet i dere.

43 Jeg er kommet i min Fars navn, og dere tar ikke imot meg. Kommer en annen i sitt eget navn, ham vil dere ta imot!

44 Hvordan kan dere tro, dere som tar ære av hverandre? Og den ære som er av den eneste Gud, den søker dere ikke.

45 Tenk ikke at jeg vil anklage dere hos Faderen. Den som anklager dere, er Moses - han som dere har satt deres håp til.

46 For hvis dere trodde Moses, så hadde dere trodd meg. For det er meg han har skrevet om.

47 Men hvis dere ikke tror hans skrifter, hvordan kan dere da tro mine ord?

Johannes 6

Jesus metter fem tusen menn

1 Etter dette dro Jesus over til den andre siden av Galilea-sjøen, også kalt Tiberias-sjøen.

2 En stor folkemengde fulgte ham, fordi de så de tegnene som han gjorde på de syke.

3 Jesus gikk opp i fjellet, og der satte han seg sammen med disiplene sine.

4 Og påsken, jødernes høytid, var nær.

5 Da nå Jesus løftet sine øyne og så at en stor folkemengde kom til ham, sa han til Filip: Hvor skal vi kjøpe brød, så disse kan få noe å ete?

6 Men dette sa han for å prøve ham, for han visste selv hva han ville gjøre.

7 Filip svarte ham: Brød for to hundre denarer er ikke nok til at hver av dem kan få et lite stykke!

- 8** En av disiplene hans, Andreas, Simon Peters bror, sier til ham:
- 9** Her er en liten gutt som har fem byggbrød og to småfisker. Men hva er det til så mange?
- 10** Jesus sa: La folket sette seg ned! Det var mye gress på stedet, og mennene satte seg da ned. Tallet på dem var omkring fem tusen.
- 11** Jesus tok brødene og takket, og han delte ut til dem som satt der. Likeså delte han ut av småfiskene, så mye de ville ha.
- 12** Da de var blitt mette, sier han til disiplene sine: Sank sammen stykkene som er blitt til overs, slik at ingenting går til spille!
- 13** De sanket da sammen, og de fylte tolv kurver med stykker av de fem byggbrødene, som var blitt til overs etter dem som hadde spist.
- 14** Da nå folket så det tegnet han hadde gjort, sa de: Dette er i sannhet profeten som skal komme til verden.
- 15** Da nå Jesus skjønnte at de ville komme og ta ham med makt for å gjøre ham til konge, trakk han seg igjen tilbake og gikk opp i fjellet, han selv alene.

Jesus går på vannet

- 16** Men da det ble kveld, gikk disiplene hans ned til sjøen.
- 17** De steg om bord i en båt for å sette over sjøen til Kapernaum. Det var alt blitt mørkt, og Jesus var ikke kommet til dem.
- 18** Og sjøen gikk høyt, for det blåste en sterk vind.
- 19** Da de hadde rodd omkring tjuefem eller tretti stadier, fikk de se Jesus komme gående på sjøen. Han kom nær til båten, og de ble redde.
- 20** Men han sa til dem: Det er meg, frykt ikke!
- 21** De ville da ta ham opp i båten. Og straks kom båten til landet de seilte til.

Livets brød

- 22** Dagen etter så folket som sto på den andre siden av sjøen, at det ikke var noen båt der. De hadde sett at det bare var den ene båten, og at Jesus ikke var gått om bord i den sammen med disiplene, men at disiplene hadde lagt ut alene.
- 23** Det kom nå andre båter fra Tiberias og la til nær det stedet der de hadde spist brødet etter Herrens takkebønn.
- 24** Men da folket så at Jesus ikke var der, og heller ikke disiplene hans, gikk de i båtene og kom til Kapernaum for å lete etter Jesus.
- 25** Og da de fant ham på den andre siden av sjøen, sa de til ham: Rabbi, når kom du hit?

- 26 Jesus svarte dem og sa: Sannelig, sannelig sier jeg dere: Dere søker meg, ikke fordi dere så tegn, men fordi dere spiste av brødene og ble mette!
- 27 Arbeid ikke for den mat som forgår, men for den mat som varer ved til evig liv, den som Menneskesønnen skal gi dere. For på ham har Faderen, Gud, satt sitt segl.
- 28 De sa da til ham: Hva skal vi så gjøre for å gjøre Guds gjerninger?
- 29 Jesus svarte og sa til dem: Dette er Guds gjerning at dere skal tro på ham som han har sendt.
- 30 De sa da til ham: Hva tegn gjør du da, så vi kan se det og tro på deg? Hvilken gjerning gjør du?
- 31 Våre fedre åt manna i ørkenen, slik det står skrevet: Brød fra himmelen ga han dem å ete.
- 32 Jesus sa da til dem: Sannelig, sannelig sier jeg dere: Moses ga dere ikke brødet fra himmelen. Men min Far gir dere det sanne brød fra himmelen.
- 33 For Guds brød er det som kommer ned fra himmelen og gir verden liv.
- 34 De sa da til ham: Herre, gi oss alltid dette brødet!
- 35 Jesus sa til dem: Jeg er livets brød. Den som kommer til meg, skal ikke hungre. Og den som tror på meg, skal aldri noen gang tørste.
- 36 Men jeg sa dere at dere har sett meg, og likevel tror dere ikke.
- 37 Alle de som Faderen gir meg, kommer til meg. Og den som kommer til meg, vil jeg slett ikke støte ut.
- 38 For jeg er kommet ned fra himmelen, ikke for å gjøre min vilje, men for å gjøre hans vilje som har sendt meg.
- 39 Og dette er hans vilje som har sendt meg, at jeg ikke skal miste noe av alt det han har gitt meg, men reise det opp på den siste dag.
- 40 For dette er min Fars vilje, at hver den som ser Sønnen og tror på ham, skal ha evig liv. Og jeg skal reise ham opp på den siste dag.
- 41 Jødene knurret da over ham fordi han sa: Jeg er brødet som er kommet ned fra himmelen.
- 42 Og de sa: Er ikke dette Jesus, Josefs sønn? Kjenner vi ikke både hans far og hans mor? Hvordan kan han da si: Jeg er kommet ned fra himmelen?
- 43 Jesus svarte og sa til dem: Knurr ikke dere imellom!
- 44 Ingen kan komme til meg uten at Faderen som har sendt meg, drar ham. Og jeg skal reise ham opp på den siste dag.

45 Det står skrevet hos profetene: Og de skal alle være lært av Gud. - Hver den som hører av Faderen og lærer, kommer til meg.

46 Ikke så at noen har sett Faderen. Bare han som er fra Gud, han har sett Faderen.

47 Sannelig, sannelig sier jeg dere: Den som tror, har evig liv!

48 Jeg er livets brød.

49 Deres fedre åt manna i ørkenen og døde.

50 Dette er brødet som kommer ned fra himmelen, for at en skal ete av det og ikke dø.

51 Jeg er det levende brødet som er kommet ned fra himmelen. Om noen eter av dette brødet, skal han leve i evighet. Og det brødet som jeg vil gi, er mitt kjød, som jeg vil gi for verdens liv.

52 Jødene trettet nå seg imellom og sa: Hvordan kan han gi oss sitt kjød å ete?

53 Jesus sa da til dem: Sannelig, sannelig sier jeg dere: Dersom dere ikke eter Menneskesønnens kjød og drikker hans blod, har dere ikke liv i dere!

54 Den som eter mitt kjød og drikker mitt blod, har evig liv. Og jeg skal reise ham opp på den siste dag.

55 For mitt kjød er i sannhet mat, og mitt blod er i sannhet drikke.

56 Den som eter mitt kjød og drikker mitt blod, han blir i meg og jeg i ham.

57 Likesom den levende Faderen har sendt meg, og jeg lever ved Faderen, slik skal også den som eter meg, leve ved meg.

58 Dette er brødet som er kommet ned fra himmelen - ikke slik som fedrene åt, og døde. Den som eter dette brødet, skal leve i evighet.

59 Dette sa han mens han lærte i en synagoge i Kapernaum.

Mange av Jesu disipler tar anstøt

60 Mange av disiplene hans som hørte dette, sa da: Dette er harde ord! Hvem kan høre dem?

61 Men da Jesus visste med seg selv at disiplene hans knurret over dette, sa han til dem: Tar dere anstøt av dette?

62 Hva så når dere får se Menneskesønnen stige opp dit hvor han var før?

63 Det er Ånden som gjør levende, kjødet gagnar ikke noe. De ordene jeg har talt til dere, er ånd og er liv.

⁶⁴ Men det er noen av dere som ikke tror. - For Jesus visste fra begynnelsen hvem det var som ikke trodde, og hvem det var som skulle forråde ham.

⁶⁵ Og han sa: Derfor har jeg sagt dere at ingen kan komme til meg uten at det er gitt ham av Faderen.

Peter bekjenner sin tro

⁶⁶ Etter dette trakk mange av disiplene hans seg tilbake og gikk ikke lenger omkring med ham.

⁶⁷ Jesus sa da til de tolv: Vil også dere gå bort?

⁶⁸ Simon Peter svarte ham: Herre, hvem skal vi gå til? Du har det evige livs ord,

⁶⁹ og vi tror og vet at du er Guds Hellige!

⁷⁰ Jesus svarte dem: Har jeg ikke utvalgt dere tolv? Og én av dere er en djevel.

⁷¹ Han talte om Judas, Simon Iskariots sønn. For det var han som skulle forråde ham, enda han var en av de tolv.

Johannes 7

Jesus taler under løvhyttefesten i Jerusalem

¹ Etter dette gikk Jesus omkring i Galilea. For han ville ikke gå omkring i Judea, fordi judeerne sto ham etter livet.

² Men jødernes høytid, løvhyttefesten, var nær.

³ Brødrene hans sa da til ham: Dra herfra og gå til Judea, for at også disiplene dine kan få se de gjerningene som du gjør!

⁴ For ingen gjør noe i det skjulte når han selv søker å være alminnelig kjent. Gjør du slike ting, da vis deg for verden.

⁵ For heller ikke brødrene hans trodde på ham.

⁶ Jesus sier da til dem: Min tid er ennå ikke kommet, men for dere er det alltid den rette tid!

⁷ Verden kan ikke hate dere. Men meg hater den, fordi jeg vitner om den at dens gjerninger er onde.

⁸ Dra selv opp til høytiden! Jeg går ennå ikke opp til denne høytiden, for min tid er ennå ikke fullendt.

⁹ Dette sa han til dem, og han ble værende i Galilea.

¹⁰ Men etter at brødrene hans var gått opp til høytiden, da dro også han opp - ikke åpenlyst, men i det skjulte.

- 11 Jødene lette da etter ham under høytiden og sa: Hvor er han?
- 12 Og det ble mumlet mye om ham blant folket. Noen sa: Han er en god mann! Men andre sa: Nei, han villleder folket!
- 13 Men ingen talte fritt ut om ham av frykt for judeerne.
- 14 Men da det alt var midt i høytiden, gikk Jesus opp i templet og lærte.
- 15 Judeerne undret seg og sa: Hvor har han skriftkunnskapen sin fra, han som ikke er opplært?
- 16 Jesus svarte dem og sa: Min lære er ikke min, men hans som har sendt meg.
- 17 Om noen vil gjøre hans vilje, da skal han kjenne om læren er av Gud, eller om jeg taler av meg selv.
- 18 Den som taler av seg selv, søker sin egen ære. Men den som søker hans ære som har sendt ham, er sannferdig, og det er ikke urettferdighet i ham.
- 19 Har ikke Moses gitt dere loven? Og ingen av dere holder loven! Hvorfor søker dere å drepe meg?
- 20 Folket svarte: Du er besatt av en ond ånd! Hvem søker å drepe deg?
- 21 Jesus svarte og sa til dem: Én gjerning gjorde jeg, og dere undrer dere alle over den.
- 22 Moses har gitt dere omskjærelsen - ikke så at den er fra Moses, men fra fedrene - og dere omskjærer et menneske på sabbaten.
- 23 Hvis nå et menneske blir omskåret på en sabbat for at Mose lov ikke skal brytes, blir dere da harme på meg fordi jeg har gjort et helt menneske friskt på en sabbat?
- 24 Døm ikke etter synet, men fell en rettferdig dom!
- 25 Da sa noen av dem som bodde i Jerusalem: Er ikke dette han som de står etter livet?
- 26 Og se, her taler han fritt ut, og de sier ikke noe imot ham! Våre rådsherrer kan vel ikke ha erkjent at han virkelig skulle være Messias?
- 27 Men vi vet hvor denne mannen er fra. Når Messias kommer, vet ingen hvor han er fra.
- 28 Mens nå Jesus lærte i templet, ropte han ut: Dere kjenner meg, og dere vet hvor jeg er fra. Men av meg selv er jeg ikke kommet. Han som har sendt meg, er sannferdig - han som dere ikke kjenner.
- 29 Jeg kjenner ham, for fra ham er jeg, og han har sendt meg.

- 30 De søkte da å få grepet ham, men ingen la hånd på ham, for hans time var ennå ikke kommet.
- 31 Men blant folket var det mange som trodde på ham, og de sa: Når Messias kommer, mon han da vil gjøre flere tegn enn denne har gjort?
- 32 Fariseerne hørte at folket mumlet slik om ham, og yppersteprestene og fariseerne sendte noen tjenere for å gripe ham.
- 33 Jesus sa da: Ennå en kort tid er jeg hos dere, så går jeg bort til ham som har sendt meg.
- 34 Dere skal søke meg og ikke finne meg. Og der hvor jeg er, kan dere ikke komme.
- 35 Judeerne sa da til hverandre: Hvor vil han dra hen, siden vi ikke skal finne ham? Han vil vel ikke dra bort til dem som er spredt omkring blant grekerne, og lære grekerne?
- 36 Hva betyr dette ordet som han sa: Dere skal søke meg og ikke finne meg, og der hvor jeg er, dit kan dere ikke komme?
- 37 Men på den siste, den store dagen i høytiden, sto Jesus og ropte ut: Om noen tørster, han komme til meg og drikke!
- 38 Den som tror på meg, som Skriften har sagt, fra hans indre skal det flyte strømmer av levende vann.
- 39 Dette sa han om den Ånd de skulle få, de som trodde på ham. For Ånden var ennå ikke gitt, fordi Jesus ennå ikke var herliggjort.

Strid i folket om hvem Jesus er

- 40 Noen i folkemengden sa da de hørte disse ordene: Han er i sannhet profeten!
- 41 Andre sa: Han er Messias! Andre igjen sa: Messias kommer da vel ikke fra Galilea?
- 42 Har ikke Skriften sagt at Messias kommer av Davids ætt og fra Betlehem, byen hvor David var?
- 43 Det ble da splittelse i folket på grunn av ham.
- 44 Noen av dem ville gripe ham, men ingen la hånd på ham.
- 45 Tjenerne kom så tilbake til yppersteprestene og fariseerne, og disse sa til dem: Hvorfor har dere ikke ført ham hit?
- 46 Tjenerne svarte: Aldri har noe menneske talt slik som denne mannen!
- 47 Da svarte fariseerne dem: Er også dere ført vill?
- 48 Har vel noen av rådsherrene trodd på ham, eller noen av fariseerne?

49 Men denne hopen som ikke kjenner loven, er forbannet.

50 Nikodemus, han som før en gang var kommet til Jesus, og som var en av rådsherrene, sier til dem:

51 Vår lov dømmer da vel ikke en mann uten at en først har hørt på ham og fått vite hva han har gjort?

52 De svarte og sa til ham: Kanskje du også er fra Galilea? Gransk, så skal du se at det ikke står fram noen profet fra Galilea!

53 Og de gikk hjem, hver til sitt.

Johannes 8

Kvinnen som var grepet i ekteskapsbrudd

1 Men Jesus gikk ut til Oljeberget.

2 Tidlig om morgenen kom han igjen til templet. Folkemengden samlet seg om ham. Han satte seg og lærte dem.

3 De skriftlærde og fariseerne førte da til ham en kvinne som var grepet i ekteskapsbrudd, og de stilte henne fram for ham.

4 Og de sa til ham: Mester, denne kvinnen er grepet på fersk gjerning i ekteskapsbrudd.

5 I loven har Moses påbudt oss at slike kvinner skal steines. Hva sier nå du?

6 Dette sa de for å sette ham på prøve, så de kunne ha noe å anklage ham for. Men Jesus bøyde seg ned og skrev med fingeren på jorden.

7 Men da de fortsatte å spørre ham, rettet han seg opp og sa til dem: Den av dere som er uten synd, han skal kaste den første steinen på henne!

8 Så bøyde han seg ned igjen, og skrev på jorden.

9 Men da de hørte dette, gikk de bort en etter en, de eldste først. Jesus ble alene tilbake med kvinnen som sto der.

10 Da rettet Jesus seg opp og sa til henne: Kvinne, hvor er de? Har ingen fordømt deg?

11 Hun sa: Ingen, herre! Og Jesus sa: Heller ikke jeg fordømmer deg. Gå bort, og synd ikke mer!

Jesus er verdens lys

12 Igjen talte Jesus til dem og sa: Jeg er verdens lys! Den som følger meg, skal ikke vandre i mørket, men ha livets lys.

13 Fariseerne sa da til ham: Du vitner om deg selv! Ditt vitnesbyrd er ikke sant.

14 Jesus svarte og sa til dem: Om jeg så vitner om meg selv, er mitt vitnesbyrd sant. For jeg vet hvor jeg er kommet fra, og hvor jeg går hen. Men dere vet ikke hvor jeg kommer fra, eller hvor jeg går hen.

15 Dere dømmer etter kjødet. Jeg dømmer ingen.

16 Men også om jeg dømmer, så er min dom rett. For jeg er ikke alene, men jeg og Faderen, som har sendt meg.

17 Men også i deres lov står det skrevet at to menneskers vitnesbyrd er sant.

18 Jeg er den som vitner om meg selv, og Faderen som har sendt meg, vitner om meg.

19 De sa da til ham: Hvor er din Far? Jesus svarte: Dere kjenner verken meg eller min Far. Hvis dere kjente meg, da kjente dere også min Far.

20 Disse ordene talte han ved tempelkisten, mens han lærte i templet. Og ingen grep ham, for hans time var ennå ikke kommet.

21 Igjen talte han til dem: Jeg går bort, og dere skal lete etter meg. Og dere skal dø i deres synd. Dit jeg går, kan dere ikke komme.

22 Judeerne sa da: Han vil vel ikke ta sitt eget liv, siden han sier: Dit jeg går, kan dere ikke komme?

23 Han sa til dem: Dere er nedenfra, jeg er ovenfra. Dere er av denne verden, jeg er ikke av denne verden.

24 Derfor sa jeg til dere at dere skal dø i deres synder. For dersom dere ikke tror at JEG ER* den jeg er, skal dere dø i deres synder.

25 De sa da til ham: Hvem er du? Jesus sa til dem: Nettopp det jeg sier dere!

26 Mangt har jeg å si og dømme om dere! Men han som har sendt meg, er sanndru, og det jeg har hørt av ham, det taler jeg til verden.

27 De skjønnte ikke at det var om Faderen han talte til dem.

28 Jesus sa da: Når dere får opphøyet Menneskesønnen, da skal dere forstå at JEG ER den jeg er. Og av meg selv gjør jeg ingenting, men slik som Faderen har lært meg, slik taler jeg dette.

29 Han som har sendt meg, er med meg. Han har ikke latt meg bli alene, for jeg gjør alltid det som er til behag for ham.

30 Da han talte dette, var det mange som trodde på ham.

Jesus er veien til sann frihet

31 Jesus sa da til de judeerne som var kommet til tro på ham: Dersom dere blir i mitt ord, da er dere i sannhet mine disipler.

32 Og dere skal kjenne sannheten, og sannheten skal frigjøre dere.

33 De svarte ham: Vi er Abrahams ætt og har aldri vært treller under noen! Hvordan kan du da si: Dere skal bli fri?

34 Jesus svarte dem: Sannelig, sannelig sier jeg dere: Hver den som gjør synd, er syndens trell.

35 Men trelle blir ikke i huset til evig tid. Sønnen blir der til evig tid.

36 Får da Sønnen frigjort dere, da blir dere virkelig fri.

37 Jeg vet at dere er av Abrahams ætt. Men dere søker å drepe meg, fordi mitt ord ikke får rom hos dere.

38 Jeg taler det jeg har sett hos min Far, og dere gjør det dere har hørt av deres far.

Judeerne avviser Jesus og søker å steine ham

39 De svarte og sa til ham: Vår far er Abraham! Jesus sier til dem: Var dere Abrahams barn, da gjorde dere Abrahams gjerninger.

40 Men nå søker dere å drepe meg - et menneske som har sagt dere sannheten, den som jeg har hørt av Gud. Det gjorde ikke Abraham.

41 Dere gjør deres fars gjerninger. De sa da til ham: Vi er ikke født i hor! Vi har én far, Gud.

42 Jesus sa til dem: Var Gud deres far, da hadde dere elsket meg. For jeg kommer fra Gud og er utgått fra ham. For jeg er heller ikke kommet av meg selv, men han har utsendt meg.

43 Hvorfor skjønner dere ikke det jeg taler? Fordi dere ikke tåler å høre mitt ord!

44 Dere har djevelen til far, og dere vil gjøre etter deres fars lyster. Han var en drapsmann fra begynnelsen og står ikke i sannheten. For det er ikke sannhet i ham. Når han taler løgn, taler han av sitt eget, for han er en løgner og løgnens far.

45 Men fordi jeg sier sannheten, tror dere meg ikke.

46 Hvem av dere kan overbevise meg om synd? Men sier jeg sannheten, hvorfor tror dere meg da ikke?

47 Den som er av Gud, hører Guds ord. Dere hører ikke, fordi dere ikke er av Gud.

48 Judeerne svarte og sa til ham: Sier vi ikke med rette at du er en samaritan og en besatt?

49 Jesus svarte: Jeg er ikke besatt. Men jeg ærer min Far, og dere vanærer meg.

- 50 Jeg søker ikke min egen ære. Det er en som søker den, og han dømmes.
- 51 Sannelig, sannelig sier jeg dere: Om noen holder fast på mitt ord, skal han aldri i evighet se døden.
- 52 Da sa judeerne til ham: Nå skjønner vi at du er besatt. Abraham døde, og profetene likeså, men du sier: Den som holder fast på mitt ord, skal aldri i evighet smake døden!
- 53 Du er da vel ikke større enn vår far Abraham som døde? Også profetene døde. Hvem gjør du deg selv til?
- 54 Jesus svarte: Dersom jeg ærer meg selv, da er min ære ingenting. Det er min Far som ærer meg, han som dere sier er deres Gud.
- 55 Dere kjenner ham ikke, men jeg kjenner ham. Dersom jeg sier at jeg ikke kjenner ham, da blir jeg en løgner som dere. Men jeg kjenner ham og holder fast på hans ord.
- 56 Abraham, deres far, frydet seg til å se min dag. Og han så den og gledet seg.
- 57 Judeerne sa da til ham: Du er ennå ikke femti år og har sett Abraham?
- 58 Jesus sa til dem: Sannelig, sannelig sier jeg dere: JEG ER før Abraham ble til.
- 59 De tok da opp steiner for å kaste på ham. Men Jesus skjulte seg og gikk ut av templet.

Johannes 9

Jesus helbreder en som var født blind

- 1 Og da han gikk videre, så han en mann som var født blind.
- 2 Disiplene hans spurte ham: Rabbi, hvem har syndet, han eller foreldrene hans, siden han ble født blind?
- 3 Jesus svarte: Verken han eller foreldrene hans har syndet. Men det er skjedd for at Guds gjerninger skulle åpenbares på ham.
- 4 Jeg må gjøre hans gjerninger som har sendt meg, så lenge det er dag. Natten kommer da ingen kan arbeide.
- 5 Mens jeg er i verden, er jeg verdens lys.
- 6 Da han hadde sagt dette, spyttet han på jorden, laget en deig av spyttet og smurte deigen på øynene hans.
- 7 Og han sa til ham: Gå og vask deg i dammen Siloa! - det betyr: utsendt. Han gikk da bort og vasket seg, og kom tilbake seende.

8 Naboene og de som før hadde sett ham sitte og tigge, sa da: Er det ikke han som satt og tigget?

9 Noen sa: Jo, det er han! Andre sa: Nei, men han ligner ham! Han selv sa: Det er meg.

10 De sa da til ham: Hvordan ble dine øyne åpnet?

11 Han svarte: Den mannen som heter Jesus, gjorde en deig og smurte på øynene mine og sa til meg: Gå til Siloa og vask deg! Da jeg så gikk bort og vasket meg, kunne jeg se.

12 De sa til ham: Hvor er han? Han sier: Jeg vet ikke.

13 De førte da ham som hadde vært blind til fariseerne.

14 Det var sabbat den dagen da Jesus laget deigen og åpnet øynene hans.

15 Også fariseerne spurte ham da igjen om hvordan han hadde fått synet. Han sa til dem: Han la en deig på øynene mine, jeg vasket meg, og nå ser jeg.

16 Noen av fariseerne sa da: Denne mannen er ikke fra Gud, siden han ikke holder sabbaten. Andre sa: Hvordan kan et menneske som er en synder, gjøre slike tegn? Og det var uenighet blant dem.

17 Da sier de igjen til den blinde: Hva sier du om ham, siden det var dine øyne han åpnet? Han sa: Han er en profet!

18 Judeerne trodde da ikke om ham at han hadde vært blind og fått sitt syn, før de fikk kalt for seg foreldrene til ham som hadde fått synet.

19 De spurte dem: Er dette sønnen deres, som dere sier er født blind? Hvordan har det seg da at han nå ser?

20 Hans foreldre svarte: Vi vet at dette er sønnen vår, og at han ble født blind.

21 Men hvordan det har seg at han nå ser, det vet vi ikke. Og hvem som har åpnet øynene hans, vet vi heller ikke. Spør ham selv, han er gammel nok til å svare for seg.

22 Dette sa foreldrene hans fordi de var redde for judeerne. For judeerne var allerede blitt enige om at dersom noen bekjente at Jesus var Messias, skulle han utstøtes av synagogen.

23 Derfor sa hans foreldre: Han er gammel nok! Spør ham selv.

24 De kalte da for andre gang til seg mannen som hadde vært blind, og sa til ham: Gi Gud ære! Vi vet at denne mannen er en synder.

25 Han svarte da: Om han er en synder, vet jeg ikke. Ett vet jeg: at jeg som var blind, nå ser!

26 De sa til ham: Hva gjorde han med deg? Hvordan åpnet han øynene dine?

27 Han svarte dem: Jeg har allerede sagt dere det, og dere hørte ikke på det. Hvorfor vil dere høre det nå igjen? Kanskje også dere vil bli disiplene hans?

28 Da skjelte de ham ut og sa: Du er hans disippel! Men vi er disipler av Moses.

29 Vi vet at til Moses har Gud talt. Men hvor denne mannen er fra, vet vi ikke.

30 Mannen svarte dem: Dette er da merkelig! Dere vet ikke hvor han er fra, enda han har åpnet øynene mine!

31 Vi vet at Gud ikke hører syndere, men han hører den som er gudfryktig og gjør hans vilje.

32 Aldri fra verden ble til, har en hørt at noen har åpnet øynene på en blindfødt.

33 Var ikke denne mannen fra Gud, kunne han ingenting gjøre.

34 De svarte og sa til ham: Du er helt og fullt født i synd, og du vil lære oss? Og de kastet ham ut.

Jesus bekrefter at han er Guds Sønn

35 Jesus fikk høre at de hadde kastet ham ut. Da han hadde funnet ham, sa han: Tror du på Guds Sønn?

36 Mannen svarte: Hvem er han, Herre, så jeg kan tro på ham?

37 Jesus sa til ham: Du har sett ham. Han som taler med deg, han er det.

38 Han sa: Jeg tror, Herre! Og han falt ned for ham i tilbedelse.

39 Og Jesus sa: Til dom er jeg kommet til denne verden, for at de som ikke ser, skal se, og de som ser, skal bli blinde.

40 Noen av fariseerne som var der sammen med ham, hørte dette, og de sa til ham: Vi er kanskje også blinde?

41 Jesus sa til dem: Var dere blinde, da hadde dere ikke synd. Men nå sier dere: Vi ser! Derfor er dere fremdeles skyldige.

Johannes 10

Den gode hyrde

1 Sannelig, sannelig sier jeg dere: Den som ikke går inn i fårekveen gjennom døren, men stiger over et annet sted, han er en tyv og en røver.

2 Men den som går inn gjennom døren, han er fårenes hyrde.

3 For ham lukker dørvokteren opp. Fårene hører hans røst, og han kaller sine får ved navn og fører dem ut.

- ⁴ Når han har fått alle sine får ut, går han foran dem, og fårene følger ham, fordi de kjenner hans røst.
- ⁵ Men en fremmed vil de ikke følge. De vil flykte fra ham, for de kjenner ikke de fremmedes røst.
- ⁶ Denne lignelsen fortalte Jesus til dem, men de skjønnte ikke hva det var han talte til dem.
- ⁷ Jesus talte da igjen: Sannelig, sannelig sier jeg dere: Jeg er døren inn til fårene.
- ⁸ Alle de som er kommet før meg, er tyver og røvere. Men fårene hørte ikke på dem.
- ⁹ Jeg er døren. Om noen går inn gjennom meg, skal han bli frelst. Og han skal gå inn og gå ut og finne føde.
- ¹⁰ Tyven kommer bare for å stjele og myrde og ødelegge. Jeg er kommet for at de skal ha liv og ha overflod.
- ¹¹ Jeg er den gode hyrde. Den gode hyrde setter sitt liv til for fårene.
- ¹² Men den som er leiekar og ikke hyrde, den som ikke eier fårene, forlater fårene og flykter når han ser ulven komme. Og ulven røver dem og jager dem fra hverandre.
- ¹³ For han er leiekar og har ingen omsorg for fårene.
- ¹⁴ Jeg er den gode hyrde. Jeg kjenner mine, og mine kjenner meg,
- ¹⁵ likesom Faderen kjenner meg, og jeg kjenner Faderen. Jeg setter mitt liv til for fårene.
- ¹⁶ Jeg har også andre får, som ikke hører til i denne innhegningen. Også dem må jeg lede, og de skal høre min røst. Og det skal bli én hjord og én hyrde.
- ¹⁷ Derfor elsker Faderen meg, fordi jeg setter mitt liv til for at jeg skal ta det igjen.
- ¹⁸ Ingen tar det fra meg, men jeg setter det til av meg selv. Jeg har makt til å sette det til, og jeg har makt til å ta det igjen. Dette budet fikk jeg av min Far.
- ¹⁹ Det ble igjen splittelse blant jødene på grunn av disse ordene.
- ²⁰ Mange av dem sa: Han er besatt av en ond ånd og er gal. Hvorfor hører dere på ham?
- ²¹ Andre sa: Dette er ikke en besatt manns ord. En ond ånd kan vel ikke åpne øynene på blinde?

Jesus bekrefter at han og Faderen er ett

- ²² Men det var tempelvielsens fest i Jerusalem. Det var vinter.

- 23** Jesus gikk omkring i templet, i Salomos søylegang.
- 24** Judeerne flokket seg da om ham og sa til ham: Hvor lenge vil du holde oss i uvisshet? Er du Messias, så si oss det rett ut!
- 25** Jesus svarte dem: Jeg har sagt dere det, og dere tror det ikke. De gjerningene jeg gjør i min Fars navn, de vitner om meg.
- 26** Men dere tror ikke, fordi dere ikke er av mine får.
- 27** Mine får hører min røst, jeg kjenner dem, og de følger meg.
- 28** Og jeg gir dem evig liv, de skal aldri i evighet gå fortapt, og ingen skal rive dem ut av min hånd.
- 29** Min Far, som har gitt meg dem, er større enn alle, og ingen kan rive dem ut av min Fars hånd.
- 30** Jeg og Faderen er ett.

Judeerne vil på nytt steine Jesus

- 31** Judeerne tok da igjen opp steiner for å steine ham.
- 32** Jesus svarte dem: Mange gode gjerninger fra min Far har jeg vist dere. Hvilken av dem er det dere vil steine meg for?
- 33** Judeerne svarte ham: For noen god gjerning steiner vi deg ikke, men for gudsbespottelse, fordi du som er et menneske, gjør deg selv til Gud.
- 34** Jesus svarte dem: Står det ikke skrevet i deres lov: Jeg har sagt: Dere er guder?
- 35** Når loven har kalt dem som Guds ord kom til, for guder - og Skriften kan ikke gjøres ugyldig -
- 36** hvordan kan dere da si til ham som Faderen har helliget og sendt til verden: Du spotter Gud! - fordi jeg har sagt: Jeg er Guds Sønn?
- 37** Dersom jeg ikke gjør min Fars gjerninger, så tro meg ikke!
- 38** Men hvis jeg gjør dem, da tro gjerningene, om dere ikke vil tro meg, for at dere kan forstå og vite at Faderen er i meg, og jeg i Faderen.
- 39** Da prøvde de igjen å gripe ham, men han slapp ut av deres hånd.
- 40** Så dro han igjen over til den andre siden av Jordan, til det stedet der Johannes først var og døypte. Der ble han en tid.
- 41** Mange kom til ham, og de sa: Johannes gjorde nok ingen tegn, men alt det Johannes sa om denne mannen, var sant.
- 42** Og mange trodde på ham der.

Johannes 11

Jesus vekker Lasarus opp fra de døde

- 1** Det var en mann som var syk, Lasarus fra Betania, byen som Maria og hennes søster Marta bodde i.
- 2** Det var Maria som salvet Herren med salve og tørket føttene hans med sitt hår. Det var hennes bror, Lasarus, som var syk.
- 3** Søstrene sendte nå bud til ham og sa: Herre! se, han som du elsker, er syk.
- 4** Men da Jesus hørte det, sa han: Denne sykdommen er ikke til døden, men til Guds ære, for at Guds Sønn skal bli æret ved den.
- 5** Jesus elsket Marta og hennes søster og Lasarus.
- 6** Da han nå hørte at han var syk, ble han likevel enda to dager på det stedet der han var.
- 7** Da først sier han til disiplene: La oss dra tilbake til Judea.
- 8** Disiplene sa til ham: Rabbi, nylig prøvde judeerne å steine deg, og du drar dit igjen?
- 9** Jesus svarte: Er det ikke tolv timer i en dag? Den som vandrer om dagen, snubler ikke, for han ser denne verdens lys.
- 10** Men den som vandrer om natten, han snubler, fordi lyset ikke er i ham.
- 11** Dette talte han. Deretter sier han til dem: Vår venn Lasarus er sovnet inn, men jeg går for å vekke ham.
- 12** Disiplene sa da til ham: Herre, hvis han er sovnet, da blir han frisk igjen.
- 13** Jesus hadde talt om hans død, men de tenkte at han talte om vanlig søvn.
- 14** Da sa Jesus rett ut til dem: Lasarus er død!
- 15** Og for deres skyld er jeg glad at jeg ikke var der, for at dere skal tro. Men la oss gå til ham!
- 16** Tomas, han som ble kalt tvilling, sa da til sine med-disipler: La oss gå med, også vi, så vi kan dø sammen med ham!
- 17** Da nå Jesus kom fram, fant han at Lasarus allerede hadde ligget fire dager i graven.
- 18** Betania ligger nær ved Jerusalem, omtrent femten stadier borte.
- 19** Og mange av jødene var kommet til Marta og Maria for å trøste dem i sorgen over deres bror.
- 20** Da Marta nå fikk høre at Jesus kom, gikk hun for å møte ham. Men Maria satt hjemme i huset.
- 21** Marta sa da til Jesus: Herre, hadde du vært her, da var min bror ikke død!

- 22 Men også nå vet jeg at alt det du ber Gud om, vil Gud gi deg.
- 23 Jesus sier til henne: Din bror skal stå opp!
- 24 Marta sier til ham: Jeg vet at han skal stå opp i oppstandelsen på den siste dag.
- 25 Jesus sa til henne: Jeg er oppstandelsen og livet. Den som tror på meg, skal leve om han enn dør.
- 26 Og hver den som lever og tror på meg, skal aldri i evighet dø. Tror du dette?
- 27 Hun sier til ham: Ja, Herre! Jeg tror at du er Messias, Guds Sønn, han som skal komme til verden.
- 28 Da hun hadde sagt dette, gikk hun og kalte i stillhet på sin søster Maria, og sa: Mesteren er her og kaller på deg.
- 29 Da hun hørte det, sto hun fort opp og gikk til ham.
- 30 Jesus var ennå ikke kommet inn i landsbyen, men var på det stedet hvor Marta hadde møtt ham.
- 31 Da nå de jødene som var hjemme hos Maria for å trøste henne, så at hun brått reiste seg og gikk ut, fulgte de etter. De tenkte at hun ville gå til graven for å gråte der.
- 32 Da Maria kom dit hvor Jesus var, og fikk se ham, falt hun ned for hans føtter og sa til ham: Herre, hadde du vært her, da var min bror ikke død!
- 33 Da nå Jesus så henne gråte, og så de jødene gråte som var kommet sammen med henne, ble han opprørt i sin ånd og rystet.
- 34 Og han sa: Hvor har dere lagt ham? De sier til ham: Herre, kom og se!
- 35 Jesus gråt.
- 36 Jødene sa da: Se hvor han elsket ham!
- 37 Men noen av dem sa: Kunne ikke han som har åpnet den blindes øyne, også ha gjort det slik at denne mannen ikke var død?
- 38 Jesus ble da igjen opprørt i sitt indre. Han kom til graven. Det var en hule, og en stein lå foran den.
- 39 Jesus sier: Ta steinen bort! Marta, den dødes søster, sier til ham: Herre, han stinker allerede, for han har ligget der fire dager.
- 40 Jesus sier til henne: Sa jeg deg ikke at dersom du tror, skal du se Guds herlighet?
- 41 De tok da steinen bort. Jesus løftet sine øyne mot himmelen og sa: Far, jeg takker deg fordi du har hørt meg.

42 Jeg visste jo at du alltid hører meg, men for folkets skyld som står omkring meg, sa jeg det, for at de skal tro at du har sendt meg.

43 Og da han hadde sagt dette, ropte han med høy røst: Lasarus, kom ut!

44 Da kom den døde ut, ombundet med liksvøp på føtter og hender, og om hans ansikt var bundet en svetteduk. Jesus sier til dem: Løs ham og la ham gå!

45 Mange av jødene, som var kommet til Maria og hadde sett det han gjorde, trodde da på ham.

46 Men noen av dem gikk av sted til fariseerne og sa til dem hva Jesus hadde gjort.

Rådet beslutter å drepe Jesus

47 Yppersteprestene og fariseerne kalte da Rådet sammen og sa: Hva skal vi gjøre? For denne mannen gjør mange tegn.

48 Lar vi ham holde på slik, vil alle tro på ham. Så kommer romerne og tar både vårt hellige sted og vårt folk.

49 Men en av dem, Kaifas, han som var yppersteprest dette året, sa til dem: Dere forstår ingenting!

50 Dere tenker heller ikke på at det er til gagn for dere at ett menneske dør for folket, og ikke hele folket går til grunne.

51 Dette sa han ikke av seg selv, men da han var yppersteprest dette året, talte han profetisk om at Jesus skulle dø for folket,

52 og ikke bare for folket, men også for å samle til ett de Guds barn som er spredt omkring.

53 Fra den dagen la de planer om å drepe ham.

54 Derfor gikk ikke Jesus lenger åpenlyst omkring blant judeerne. Han dro bort derfra til et sted nær ørkenen, til en by som heter Efra'im. Der holdt han til med disiplene sine.

55 Men jødenes påske var nå nær, og mange dro fra landet opp til Jerusalem før påsken for å rense seg.

56 De lette da etter Jesus, og talte seg imellom mens de sto i templet: Hva mener dere? Kommer han ikke til høytiden?

57 Men yppersteprestene og fariseerne hadde gitt befaling om at dersom noen fikk vite hvor han var, da skulle han melde fra om det, så de kunne gripe ham.

Johannes 12

Maria salver Jesu føtter

- 1** Seks dager før påske kom så Jesus til Betania, der Lasarus bodde, han som Jesus hadde reist opp fra de døde.
- 2** Der holdt de et festmåltid for ham. Marta vartet opp, og Lasarus var en av dem som lå til bords sammen med ham.
- 3** Maria tok da et pund ekte, meget kostbar nardus-salve og salvet Jesu føtter, og hun tørket hans føtter med sitt hår. Og huset ble fylt av salvens duft.
- 4** Da sier Judas Iskariot, en av disiplene hans, han som skulle komme til å forråde ham:
- 5** Hvorfor ble ikke denne salven solgt for tre hundre denarer og pengene gitt til de fattige?
- 6** Men dette sa han, ikke fordi de fattige lå ham på hjertet, men fordi han var en tyv. Det var han som hadde kassen, og han tok av det som ble lagt i den.
- 7** Jesus sa da: La henne være! Hun har gjemt den til dagen for gravferden min!
- 8** For de fattige har dere alltid hos dere, men meg har dere ikke alltid.
- 9** En stor mengde av jødene fikk nå vite at han var der. Nå kom de dit, ikke bare på grunn av Jesus, men også for å se Lasarus, som han hadde reist opp fra de døde.
- 10** Men yppersteprestene la planer om også å drepe Lasarus,
- 11** fordi mange av jødene gikk dit for hans skyld og trodde på Jesus.

Jesus rir inn i Jerusalem

- 12** Dagen etter fikk den store folkemengden som var kommet til høytiden, høre at Jesus var på vei til Jerusalem.
- 13** Da tok de palmegreiner og gikk ut for å møte ham, og de ropte: Hosianna! Velsignet være han som kommer i Herrens navn, Israels konge!
- 14** Men Jesus fant et ungt esel og satte seg på det, som det står skrevet:
- 15** Frykt ikke, Sions datter! Se, din konge kommer, sittende på en eselfole.
- 16** Dette skjønte ikke disiplene hans fra først av. Men da Jesus var blitt herliggjort, da mintes de at dette var skrevet om ham, og at de hadde gjort dette for ham.
- 17** Folkeskaren som hadde vært med ham da han kalte Lasarus ut av graven og reiste ham opp fra de døde, vitnet om det.
- 18** Dette var også grunnen til at folket gikk ham i møte, fordi de hadde hørt at han hadde gjort dette tegnet.

19 Fariseerne sa da seg imellom: Dere ser at dere ikke oppnår noe! Se, all verden løper etter ham!

Noen grekere vil se Jesus

20 Blant dem som pleide å dra opp for å tilbe under høytiden, var det noen grekere.

21 Disse kom da til Filip, som var fra Betsaida i Galilea, og ba ham og sa: Herre, vi vil gjerne se Jesus.

22 Filip kommer og sier det til Andreas. Andreas og Filip går og sier det til Jesus.

23 Men Jesus svarer dem og sier: Timen er kommet da Menneskesønnen skal bli herliggjort!

24 Sannelig, sannelig sier jeg dere: Hvis ikke hvetekornet faller i jorden og dør, blir det bare det ene kornet. Men hvis det dør, bærer det mye frukt.

25 Den som elsker sitt liv, skal miste det. Men den som hater sitt liv i denne verden, skal bevare det til evig liv.

26 Den som vil tjene meg, han må følge meg. Der jeg er, der skal også min tjener være. Om noen tjener meg, ham skal Faderen ære.

Jesus forutsier sin død

27 Nå er min sjel forferdet! Og hva skal jeg si? Far, frels meg fra denne time! Men nei, derfor er jeg jo kommet til denne time.

28 Far, herliggjør ditt navn! Da kom det en røst fra himmelen: Jeg har herliggjort det, og jeg skal igjen herliggjøre det!

29 Folkemengden som sto der og hørte det, sa da at det hadde tordnet. Andre sa: En engel talte til ham.

30 Jesus svarte og sa: Ikke for min skyld kom denne røsten, men for deres skyld.

31 Nå holdes dom over denne verden. Nå skal denne verdens fyrste kastes ut.

32 Når jeg blir opphøyet fra jorden, skal jeg dra alle til meg.

33 Dette sa han for å gi til kjenne hva slags død han skulle dø.

Jesus vitner om at han er lyset

34 Folket svarte ham: Vi har hørt av loven at Messias blir til evig tid. Hvordan kan du da si at Menneskesønnen må opphøyes? Hvem er denne Menneskesønnen?

35 Jesus sa da til dem: Ennå en liten stund er lyset blant dere. Vandre den stund dere har lyset, for at ikke mørket skal komme over dere. Den som vandrer i mørket, vet ikke hvor han går hen.

36 Tro på lyset mens dere har lyset, så dere kan bli lysets barn! Dette talte Jesus, og gikk bort og skjulte seg for dem.

37 Men enda han hadde gjort så mange tegn for øynene deres, trodde de ikke på ham.

38 Det var for at dette ordet hos profeten Jesaja skulle bli oppfylt - som han har sagt: Herre, hvem trodde det budskapet vi hørte? Og hvem ble Herrens arm åpenbart for?

39 Derfor kunne de ikke tro, for også dette har Jesaja sagt: -

40 Han har blindet deres øyne og forherdet deres hjerter, for at de ikke skal se med øynene og forstå med hjertet og omvende seg, så jeg kunne lege dem.

41 Dette sa Jesaja fordi han så hans herlighet, og talte om ham.

42 Likevel var det mange som trodde på ham, også av rådsherrene. Men for fariseernes skyld bekjente de det ikke, for at de ikke skulle bli utstøtt av synagogen.

43 For de ville heller ha ære av mennesker enn ære av Gud.

Den som ser Jesus, ser Faderen

44 Men Jesus ropte og sa: Den som tror på meg, tror ikke på meg, men på ham som har sendt meg.

45 Og den som ser meg, ser ham som har sendt meg.

46 Jeg er kommet som et lys til verden, for at hver den som tror på meg, ikke skal bli i mørket.

47 Om noen hører mine ord og ikke tar vare på dem, så dømmer ikke jeg ham. For jeg er ikke kommet for å dømme verden, men for å frelse verden.

48 Den som forkaster meg og ikke tar imot mine ord, han har den som dømmer ham: Det ordet jeg har talt, det skal dømme ham på den siste dag.

49 For jeg har ikke talt av meg selv. Men Faderen, som har sendt meg, han har gitt meg befaling om hva jeg skal si og hva jeg skal tale.

50 Og jeg vet at hans bud er evig liv. Det som jeg da taler, det taler jeg slik som Faderen har sagt meg.

Johannes 13

Jesus feirer påske med disiplene

- ¹ Det var før påskehøytiden, og Jesus visste at hans time var kommet da han skulle gå bort fra denne verden til Faderen. Og som han hadde elsket sine egne som var i verden, slik elsket han dem til det siste.
- ² De holdt da måltid. Djevelen hadde allerede inngitt i hjertet til Judas, sønn av Simon Iskariot, at han skulle forråde ham.
- ³ Jesus visste at Faderen hadde gitt alt i hans hender, at han var utgått fra Gud og gikk til Gud.
- ⁴ Da reiser han seg fra måltidet, legger av seg klærne, og tar et linklede og binder det om seg.
- ⁵ Deretter slår han vann i et fat og begynner å vaske disiplenes føtter og tørke dem med linkledet som han hadde bundet om seg.
- ⁶ Han kommer da til Simon Peter, og denne sier til ham: Herre, vasker du mine føtter?
- ⁷ Jesus svarte og sa til ham: Det jeg gjør, forstår du ikke nå, men du skal skjønne det senere.
- ⁸ Peter sier til ham: Aldri i evighet skal du vaske mine føtter! Jesus svarte ham: Dersom jeg ikke vasker deg, har du ingen del med meg!
- ⁹ Simon Peter sier til ham: Herre, ikke bare mine føtter, men også hendene og hodet!
- ¹⁰ Jesus sier til ham: Den som er badet, trenger ikke å vaske annet enn føttene, han er jo helt ren. Også dere er rene, men ikke alle.
- ¹¹ For han visste hvem som skulle forråde ham. Derfor sa han: Dere er ikke alle rene.
- ¹² Da han hadde vasket føttene deres og tatt på seg klærne, satte han seg til bords igjen. Så sa han til dem: Forstår dere hva jeg har gjort med dere?
- ¹³ Dere kaller meg Mester og Herre. Og med rette sier dere det, for jeg er det.
- ¹⁴ Når da jeg, som er Herre og Mester, har vasket deres føtter, så skylder også dere å vaske hverandres føtter.
- ¹⁵ For jeg har gitt dere et forbilde, for at også dere skal gjøre slik som jeg har gjort mot dere.
- ¹⁶ Sannelig, sannelig, sier jeg dere: En tjener er ikke større enn sin herre. Heller ikke er en utsending større enn den som har sendt ham.
- ¹⁷ Om dere vet dette, da er dere salige, så sant dere gjør det.
- ¹⁸ Jeg taler ikke om dere alle. Jeg vet hvem jeg har utvalgt - men Skriften måtte bli oppfylt: Han som eter sitt brød med meg, har løftet sin hæl mot meg.

19 Fra nå av sier jeg dere det før det skjer, for at dere, når det skjer, skal tro at jeg er den jeg er.

20 Sannelig, sannelig sier jeg dere: Den som tar imot en som jeg sender, tar imot meg. Og den som tar imot meg, tar imot ham som har sendt meg.

Judas går for å forråde Jesus

21 Da Jesus hadde sagt dette, ble han rystet i ånden, og vitnet og sa: Sannelig, sannelig sier jeg dere: En av dere kommer til å forråde meg.

22 Disiplene så på hverandre, de kunne ikke skjønne hvem det var han talte om.

23 En av disiplene, han som Jesus elsket, lå til bords ved Jesu side.

24 Til ham nikker da Simon Peter for at han skulle spørre hvem han mente.

25 Han lener seg opp til Jesu bryst og sier til ham: Herre, hvem er det?

26 Jesus svarer: Det er ham som jeg gir det brødstykket jeg nå dypper. Han dypper så stykket, og tar og gir det til Judas, Simon Iskariots sønn.

27 Og etter at han hadde fått stykket, for Satan inn i ham. Jesus sier så til ham: Det du gjør, gjør det snart!

28 Men ingen av dem som lå til bords, skjønte hva han mente med det han sa til ham.

29 Siden Judas hadde pengepungen, tenkte noen at Jesus sa til ham: Kjøp inn det vi har bruk for til høytiden! Eller at han skulle gi noe til de fattige.

30 Da han hadde fått brødstykket, gikk han straks ut. Men det var natt.

Jesus taler om sin bortgang

31 Da han var gått, sa Jesus: Nå er Menneskesønnen herliggjort, og Gud er herliggjort i ham.

32 Er Gud herliggjort i ham, da skal også Gud herliggjøre ham i seg selv, og han skal snart herliggjøre ham.

33 Mine barn! Ennå en liten stund er jeg hos dere. Dere skal lete etter meg, og som jeg sa til judeerne, sier jeg nå til dere: Dit jeg går, kan dere ikke komme.

34 Et nytt bud gir jeg dere: Dere skal elske hverandre! Som jeg har elsket dere, skal også dere elske hverandre.

35 Av dette skal alle kjenne at dere er mine disipler, om dere har kjærlighet til hverandre.

36 Simon Peter sier til ham: Herre, hvor går du hen? Jesus svarte ham: Dit jeg går, kan du ikke følge meg nå, men du skal følge meg senere.

37 Peter sier til ham: Herre, hvorfor kan jeg ikke følge deg nå? Jeg vil sette mitt liv til for deg.

38 Jesus svarer: Vil du sette ditt liv til for meg? Sannelig, sannelig sier jeg deg: Hanen skal ikke gale før du har fornektet meg tre ganger.

Johannes 14

Jesus trøster disiplene

1 La ikke deres hjerte forferdes! Tro på Gud, og tro på meg!

2 I min Fars hus er det mange rom. Var det ikke slik, da hadde jeg sagt dere det. For jeg går bort for å gjøre i stand et sted for dere.

3 Og når jeg er gått bort og har gjort i stand et sted for dere, kommer jeg igjen og skal ta dere til meg, for at også dere skal være der jeg er.

4 Og dit jeg går, vet dere veien.

5 Tomas sier til ham: Herre, vi vet ikke hvor du går hen, hvordan kan vi da vite veien?

6 Jesus sier til ham: Jeg er veien og sannheten og livet. Ingen kommer til Faderen uten ved meg.

Jesus og Faderen er ett

7 Hadde dere kjent meg, så hadde dere også kjent min Far. Og fra nå av kjenner dere ham og har sett ham.

8 Filip sier til ham: Herre, vis oss Faderen, og det er nok for oss!

9 Jesus sier til ham: Så lang en tid har jeg vært hos dere, og du kjenner meg ikke, Filip? Den som har sett meg, har sett Faderen. Hvordan kan du da si: Vis oss Faderen?

10 Tror du ikke at jeg er i Faderen, og Faderen i meg? De ordene jeg taler til dere, taler jeg ikke av meg selv, men Faderen, som blir i meg, han gjør sine gjerninger.

11 Tro meg at jeg er i Faderen, og Faderen i meg. Om ikke for annet, så tro det for selve gjerningenes skyld.

12 Sannelig, sannelig sier jeg dere: Den som tror på meg, han skal også gjøre de gjerningene jeg gjør. Og han skal gjøre større gjerninger enn disse, for jeg går til min Far.

13 Og hva som helst dere ber om i mitt navn, det skal jeg gjøre, for at Faderen skal bli herliggjort i Sønnen.

14 Om dere ber meg om noe i mitt navn, så skal jeg gjøre det!

En annen talsmann

- 15 Dersom dere elsker meg, da holder dere fast på mine bud.
- 16 Og jeg vil be Faderen, og han skal gi dere en annen talsmann, for at han skal være hos dere for evig,
- 17 sannhetens Ånd, som verden ikke kan få, for den ser ham ikke og kjenner ham ikke. Dere kjenner ham, for han blir hos dere og skal være i dere.
- 18 Jeg skal ikke etterlate dere farløse, jeg kommer til dere.
- 19 Ennå en liten stund, og verden ser meg ikke lenger. Men dere ser meg, for jeg lever, og dere skal leve.
- 20 På den dagen skal dere kjenne at jeg er i min Far, og dere i meg, og jeg i dere.
- 21 Den som har mine bud og holder fast på dem, han er den som elsker meg. Og den som elsker meg, skal bli elsket av min Far. Og jeg skal elske ham og åpenbare meg for ham.
- 22 Judas, ikke Iskariot, sier til ham: Herre, hva er grunnen til at du vil åpenbare deg for oss, men ikke for verden?
- 23 Jesus svarte og sa til ham: Om noen elsker meg, da holder han fast på mitt ord, og min Far skal elske ham, og vi skal komme til ham og ta bolig hos ham.
- 24 Den som ikke elsker meg, holder ikke fast på mine ord. Det ordet som dere hører, er ikke mitt, men Faderens, han som har sendt meg.
- 25 Dette har jeg talt til dere mens jeg ennå er hos dere.
- 26 Men talsmannen, Den Hellige Ånd, som Faderen skal sende i mitt navn, han skal lære dere alle ting, og minne dere om alt det som jeg har sagt dere.
- 27 Fred etterlater jeg dere. Min fred gir jeg dere. Ikke som verden gir, gir jeg dere. La ikke deres hjerte forferdes, frykt ikke!
- 28 Dere hørte at jeg sa til dere: Jeg går bort, og jeg kommer til dere igjen. Dersom dere elsket meg, ville dere glede dere over at jeg går til Faderen, for min Far er større enn jeg.
- 29 Og nå har jeg sagt dere dette før det skjer, for at dere skal tro når det skjer.
- 30 Heretter skal jeg ikke tale mye med dere. For denne verdens fyrste kommer, og han har ikke noe i meg.
- 31 Men for at verden skal vite at jeg elsker Faderen og gjør slik som Faderen har befalt meg - stå opp, la oss gå herfra!

Johannes 15

Det sanne vintre

- 1 Jeg er det sanne vintre, og min Far er vingårdsmannen.

² Hver grein på meg som ikke bærer frukt, tar han bort. Og hver den som bærer frukt, rensar han, for at den skal bære mer frukt.

³ Dere er alt rene på grunn av det ordet som jeg har talt til dere.

⁴ Bli i meg, så blir jeg i dere. Likesom greinen ikke kan bære frukt av seg selv, men bare når den blir i vintreet, slik kan heller ikke dere bære frukt uten at dere blir i meg.

⁵ Jeg er vintreet, dere er greinene. Den som blir i meg, og jeg i ham, han bærer mye frukt. For uten meg kan dere intet gjøre.

⁶ Om noen ikke blir i meg, da kastes han ut som en grein og visner, og de samler dem sammen og kaster dem på ilden, og de brenner.

⁷ Dersom dere blir i meg, og mine ord blir i dere, da be om hva dere vil, og dere skal få det.

⁸ I dette er min Far herliggjort at dere bærer mye frukt, og dere skal bli mine disipler.

⁹ Likesom Faderen har elsket meg, så har jeg elsket dere. Bli i min kjærlighet.

¹⁰ Hvis dere holder fast på mine bud, da blir dere i min kjærlighet, likesom jeg har holdt fast på min Fars bud og blir i hans kjærlighet.

¹¹ Dette har jeg talt til dere for at min glede kan være i dere, og deres glede bli fullkommen.

Dere skal elske hverandre

¹² Dette er mitt bud at dere skal elske hverandre, likesom jeg har elsket dere.

¹³ Ingen har større kjærlighet enn denne at han setter sitt liv til for vennene sine.

¹⁴ Dere er mine venner dersom dere gjør det jeg pålegger dere.

¹⁵ Jeg kaller dere ikke lenger tjenere, for tjeneren vet ikke hva hans herre gjør. Men dere har jeg kalt venner, for alt det jeg har hørt av min Far, har jeg kunngjort dere.

¹⁶ Dere har ikke utvalgt meg, men jeg har utvalgt dere, og bestemt dere til å gå ut og bære frukt. Og deres frukt skal vare, for at Faderen skal gi dere alt det dere ber ham om i mitt navn.

¹⁷ Dette er mitt bud til dere at dere skal elske hverandre.

Verden vil hate og forfølge dere

¹⁸ Når verden hater dere, da skal dere vite at den har hatet meg før dere.

¹⁹ Var dere av verden, da ville verden elske sitt eget. Men fordi dere ikke er av verden, men jeg har utvalgt dere av verden, derfor hater verden dere.

²⁰ Husk det ordet som jeg sa til dere: En tjener er ikke større enn sin herre. Har de forfulgt meg, så vil de også forfølge dere. Har de holdt fast på mitt ord, så skal de også holde deres.

²¹ Men alt dette skal de gjøre mot dere for mitt navns skyld, fordi de ikke kjenner ham som har sendt meg.

²² Var jeg ikke kommet, og hadde jeg ikke talt til dem, da hadde de ikke synd. Men nå har de ingen unnskyldning for sin synd.

²³ Den som hater meg, han hater også min Far.

²⁴ Hadde jeg ikke gjort slike gjerninger blant dem som ingen annen har gjort, da hadde de ikke synd. Men nå har de sett dem og hater likevel både meg og min Far.

²⁵ Men dette er skjedd for at det ordet skal bli oppfylt som er skrevet i deres lov: De hatet meg uten grunn.

²⁶ Når talsmannen kommer, han som jeg skal sende dere fra Faderen, sannhetens Ånd som utgår fra Faderen, da skal han vitne om meg.

²⁷ Men også dere skal vitne, for dere har vært med meg fra begynnelsen.

Johannes 16

¹ Dette har jeg talt til dere for at dere ikke skal ta anstøt.

² De skal utstøte dere av synagogene. Det kommer en tid da hver den som slår dere i hjel, skal tro at han gjør Gud en dyrkelse.

³ Og dette skal de gjøre fordi de ikke kjenner Faderen og heller ikke meg.

Jesus lover disiplene Ånden til talsmann

⁴ Men dette har jeg talt til dere for at dere, når timen kommer, skal minnes at jeg sa dere det. Men dette sa jeg dere ikke fra begynnelsen av, fordi jeg da var hos dere.

⁵ Nå går jeg bort til ham som har sendt meg. Og ingen av dere spør meg: Hvor går du hen?

⁶ Men fordi jeg har sagt dere dette, har sorg fylt deres hjerte.

⁷ Men jeg sier dere sannheten: Det er til gagn for dere at jeg går bort. For dersom jeg ikke går bort, kommer ikke talsmannen til dere. Men går jeg bort, da skal jeg sende ham til dere.

⁸ Og når han kommer, skal han overbevise verden om synd og om rettferdighet og om dom:

⁹ Om synd, fordi de ikke tror på meg.

¹⁰ Om rettferdighet, fordi jeg går til Faderen, og dere ser meg ikke lenger.

- 11 Om dom, fordi denne verdens fyrste er dømt.
- 12 Ennå har jeg mye å si dere, men dere kan ikke bære det nå.
- 13 Men når han kommer, sannhetens Ånd, skal han veilede dere til hele sannheten. For han skal ikke tale av seg selv, men det han hører, skal han tale, og de kommende ting skal han forkynne dere.
- 14 Han skal herliggjøre meg, for han skal ta av mitt og forkynne det for dere.
- 15 Alt det som Faderen har, er mitt. Derfor sa jeg at han tar av mitt og forkynner for dere.

Sorg og glede

- 16 Om en liten stund ser dere meg ikke lenger. Og om en liten stund igjen skal dere se meg.
- 17 Da sa noen av disiplene hans til hverandre: Hva mener han med dette som han sier til oss: Om en liten stund ser dere meg ikke lenger, og om en liten stund igjen skal dere se meg, og: Jeg går til Faderen?
- 18 De sa derfor: Hva betyr dette som han sier: En liten stund? Vi skjønner ikke hva han taler om.
- 19 Jesus visste at de ville spørre ham, og han sa til dem: Er det dette dere drøfter med hverandre, at jeg sa: Om en liten stund ser dere meg ikke lenger, og om en liten stund igjen skal dere se meg?
- 20 Sannelig, sannelig sier jeg dere: Dere skal gråte og klage, men verden skal glede seg. Dere skal ha smerte, men deres smerte skal bli til glede!
- 21 Når en kvinne skal føde, har hun smerte, fordi hennes time er kommet. Men når hun har født barnet, minnes hun ikke sin trengsel mer, i glede over at et menneske er født til verden.
- 22 Slik har også dere smerte nå. Men jeg skal se dere igjen, og deres hjerte skal glede seg, og ingen tar deres glede fra dere.

Bønn i Jesu navn

- 23 Og på den dagen skal dere ikke spørre meg om noe. Sannelig, sannelig sier jeg dere: Alt det dere ber Faderen om, skal han gi dere i mitt navn.
- 24 Hittil har dere ikke bedt om noe i mitt navn. Be, og dere skal få, for at deres glede kan være fullkommen.
- 25 Dette har jeg talt til dere i lignelser. Det kommer en tid da jeg ikke lenger skal tale til dere i lignelser, men fritt ut forkynne dere om Faderen.
- 26 På den dagen skal dere be i mitt navn. Og jeg sier dere ikke at jeg skal be Faderen for dere.

27 For Faderen selv elsker dere, fordi dere har elsket meg og trodd at jeg er utgått fra Gud.

28 Jeg er utgått fra Faderen og er kommet til verden. Jeg forlater verden igjen og går til Faderen.

29 Hans disipler sa: Se, nå taler du fritt ut, og sier ingen lignelse!

30 Nå vet vi at du vet alt, og du har ikke bruk for at noen spør deg. Derfor tror vi at du er utgått fra Gud.

31 Jesus svarte dem: Nå tror dere?

32 Se, det kommer en time, og den er alt kommet, da dere alle skal bli spredt, hver til sitt, og la meg være alene. Men jeg er ikke alene, for Faderen er med meg.

33 Dette har jeg talt til dere for at dere skal ha fred i meg. I verden har dere trengsel. Men vær frimodige! Jeg har overvunnet verden.

Johannes 17

Jesu yppersteprestelige bønn

1 Dette talte Jesus, og han løftet sine øyne mot himmelen og sa: Far, timen er kommet. Herliggjør din Sønn for at din Sønn kan herliggjøre deg,

2 likesom du har gitt ham makt over alt kjød, for at han skal gi evig liv til alle dem som du har gitt ham.

3 Og dette er det evige liv, at de kjenner deg, den eneste sanne Gud, og ham du utsendte, Jesus Kristus.

4 Jeg har herliggjort deg på jorden idet jeg har fullført den gjerning som du har gitt meg å gjøre.

5 Og nå, herliggjør du meg, Far, hos deg selv med den herlighet jeg hadde hos deg før verden ble til!

6 Jeg har åpenbart ditt navn for de menneskene du ga meg av verden. De var dine, og du ga dem til meg, og de har holdt fast på ditt ord.

7 Nå vet de at alt det du har gitt meg, er fra deg.

8 For de ordene som du ga meg, har jeg gitt dem. Og de har tatt imot dem og kjent i sannhet at jeg er utgått fra deg. Og de har trodd at du har utsendt meg.

9 Jeg ber for dem. Jeg ber ikke for verden, men for dem som du har gitt meg, for de er dine.

10 Alt mitt er ditt, og ditt er mitt. Og jeg er herliggjort i dem.

11 Og jeg er ikke lenger i verden, men disse er i verden, og jeg kommer til deg. Hellige Far! Bevar dem i ditt navn, som du har gitt meg, for at de kan være ett, likesom vi er ett.

12 Da jeg var hos dem, bevarte jeg dem i ditt navn, som du har gitt meg. Jeg vokter dem, og ingen av dem gikk fortapt, uten fortapelsens sønn - for at Skriften skulle bli oppfylt.

13 Men nå kommer jeg til deg. Og dette taler jeg i verden for at de skal ha min glede fullkommen i seg.

14 Jeg har gitt dem ditt ord. Og verden har hatet dem fordi de ikke er av verden, likesom jeg ikke er av verden.

15 Jeg ber ikke om at du skal ta dem ut av verden, men at du skal bevare dem fra det onde.

16 De er ikke av verden, likesom jeg ikke er av verden.

17 Hellige dem i sannheten! Ditt ord er sannhet.

18 Likesom du har utsendt meg til verden, har også jeg utsendt dem til verden.

19 Og jeg helliger meg for dem, for at også de skal være helliget i sannhet.

20 Jeg ber ikke bare for disse, men også for dem som ved deres ord kommer til tro på meg,

21 at de alle må være ett, likesom du, Far, i meg, og jeg i deg - at også de må være ett i oss, for at verden skal tro at du har utsendt meg.

22 Og den herlighet som du har gitt meg, har jeg gitt dem, for at de skal være ett, likesom vi er ett,

23 jeg i dem og du i meg, for at de fullkomment skal være gjort til ett, for at verden kan kjenne at du har utsendt meg og elsket dem, likesom du har elsket meg.

24 Far, jeg vil at de som du har gitt meg, skal være hos meg der jeg er, for at de skal se min herlighet, som du har gitt meg, fordi du elsket meg før verdens grunnvoll ble lagt.

25 Rettferdige Far! Verden har ikke kjent deg, men jeg har kjent deg. Og disse har erkjent at du har utsendt meg.

26 Og jeg har kunngjort ditt navn for dem, og skal fortsatt kunngjøre det, for at den kjærlighet som du elsket meg med, skal være i dem, og jeg i dem.

Johannes 18

Jesus blir grepet

- 1** Da Jesus hadde talt dette, gikk han ut sammen med disiplene sine over bekken Kedron. Der var det en hage, og i den gikk han og disiplene hans inn.
- 2** Men også Judas, som forrådte ham, kjente stedet, for Jesus kom ofte sammen med disiplene sine der.
- 3** Judas hadde nå fått med seg vaktstyrken og tjenerne fra yppersteprestene og fariseerne, og kom dit med fakler og lamper og våpen.
- 4** Jesus visste om alt det som skulle skje med ham. Han gikk fram og sa til dem: Hvem leter dere etter?
- 5** De svarte ham: Jesus fra Nasaret. Jesus sier til dem: Det er jeg*! Men også Judas, som forrådte ham, sto der sammen med dem.
- 6** Da han sa til dem: Det er jeg, vek de tilbake og falt til jorden.
- 7** Da spurte han dem igjen: Hvem leter dere etter? Og de sa: Jesus fra Nasaret.
- 8** Jesus svarte: Jeg sa dere at det er jeg! Er det da meg dere leter etter, så la disse gå!
- 9** - for at det ordet som han hadde sagt, skulle bli oppfylt: Jeg mistet ikke noen av dem som du har gitt meg.
- 10** Simon Peter hadde et sverd, og han trakk det, slo til yppersteprestens tjener og hogg det høyre øret av ham. Tjenerens navn var Malkus.
- 11** Jesus sa da til Peter: Stikk sverdet i sliren! Skulle jeg ikke drikke det begeret Faderen har gitt meg?

Jesus for ypperstepresten

- 12** Vakten og høvedsmannen og judeernes tjenere grep da Jesus og bandt ham.
- 13** De førte ham først til Annas, for han var svigerfar til Kaifas, som var yppersteprest dette året.
- 14** Det var Kaifas som hadde gitt jødene det rådet at det var til gagn at ett menneske døde for folket.
- 15** Men Simon Peter og en annen disippel fulgte etter Jesus. Denne disippelen var kjent med ypperstepresten, og gikk inn med Jesus i yppersteprestens gård.
- 16** Men Peter sto utenfor ved døren. Den andre disippelen, som var kjent med ypperstepresten, gikk da ut og talte med tjenestepiken som holdt vakt ved døren, og fikk Peter inn.
- 17** Piken som var dørvakt, sier da til Peter: Er ikke du også en av disiplene til denne mannen? Han svarer: Det er jeg ikke!

18 Tjenerne og vaktene hadde gjort opp en kullild, fordi det var kaldt, og de sto og varmet seg. Men også Peter sto der sammen med dem og varmet seg.

19 Ypperstepresten spurte nå Jesus om hans disipler og om hans lære.

20 Jesus svarte ham: Jeg har talt fritt ut til all verden. Jeg har alltid lært i synagoger og i templet, der alle jøder kommer sammen. I det skjulte har jeg ikke talt.

21 Hvorfor spør du meg? Spør dem som har hørt meg, om hva jeg har talt til dem! Se, de vet hva jeg har sagt.

22 Men da han hadde sagt dette, ga en av vaktene som sto der, Jesus et slag i ansiktet og sa: Er det slik du svarer ypperstepresten?

23 Jesus svarte ham: Har jeg sagt noe galt, så bevis at det er ondt! Men hvis det er sant, hvorfor slår du meg da?

24 Annas sendte ham så bundet til Kaifas, ypperstepresten.

Peter fornektet Jesus

25 Men Simon Peter sto og varmet seg. De sa da til ham: Er ikke du også en av disiplene hans? Han nektet og sa: Det er jeg ikke.

26 En av yppersteprestens tjenere, en slektning av ham som Peter hadde hogd øret av, sier: Så jeg ikke deg i hagen sammen med ham?

27 Da nektet Peter igjen. Og straks gol hanen.

Jesus for Pilatus

28 De førte så Jesus fra Kaifas til borgen. Det var tidlig på morgenen. Selv gikk de ikke inn i borgen, for at de ikke skulle bli urene, men kunne ete påske.

29 Pilatus gikk da ut til dem og sa: Hva slags anklage fører dere mot denne mannen?

30 De svarte og sa til ham: Var han ikke en ugjerningsmann, da hadde vi ikke overgitt ham til deg.

31 Pilatus sa da til dem: Ta ham dere, og døm ham etter deres lov! Judeerne sa til ham: Vi har ikke rett til å ta livet av noen.

32 Det var for at det ordet skulle bli oppfylt som Jesus hadde sagt da han ga til kjenne hva slags død han skulle dø.

33 Pilatus gikk da inn i borgen igjen. Han kalte Jesus fram for seg og sa: Er du jødernes konge?

34 Jesus svarte ham: Sier du dette av deg selv, eller har andre sagt deg dette om meg?

35 Pilatus svarte: Jeg er vel ikke en jøde! Det er ditt eget folk og yppersteprestene som har overgitt deg til meg. Hva har du gjort?

36 Jesus svarte: Mitt rike er ikke av denne verden. Var mitt rike av denne verden, da hadde mine tjenere kjempet, så jeg ikke skulle bli overgitt til judeerne. Men nå er mitt rike ikke av denne verden.

37 Pilatus sa da til ham: Men konge er du altså? Jesus svarte: Du sier det, jeg er konge. Til dette er jeg født, og til dette er jeg kommet til verden, at jeg skal vitne for sannheten. Hver den som er av sannheten, hører min røst.

38 Pilatus sier til ham: Hva er sannhet? Og da han hadde sagt dette, gikk han igjen ut til judeerne og sa til dem: Jeg finner ingen skyld hos ham.

39 Men det er jo den skikk hos dere at jeg gir dere en fange fri i påsken. Vil dere nå at jeg skal gi dere jødenes konge fri?

40 Da ropte de igjen: Ikke ham, men Barabbas! Men Barabbas var en røver.

Johannes 19

Jesus blir hudstrøket og hånet

1 Da tok Pilatus Jesus og lot ham hudstryke.

2 Og soldatene flettet en krone av torner som de satte på hodet hans, og de hengte en purpurkappe om ham.

3 Så trådte de fram for ham og sa: Vær hilset, du jødenes konge! Og de slo ham i ansiktet.

4 Pilatus gikk da ut igjen og sa til dem: Se, jeg fører ham ut til dere, for at dere skal vite at jeg ikke finner noen skyld hos ham.

5 Jesus kom da ut og bar tornekronen og purpurkappen. Og Pilatus sa til dem: Se det mennesket!

6 Da nå yppersteprestene og tjenerne fikk se ham, ropte de: Korsfest! Korsfest! Pilatus sier til dem: Ta dere ham og korsfest ham! For jeg finner ingen skyld hos ham.

7 Judeerne svarte ham: Vi har en lov, og etter den loven er han skyldig til å dø, fordi han har gjort seg selv til Guds Sønn.

8 Da Pilatus hørte dette ordet, ble han enda mer redd.

9 Han gikk inn i borgen igjen og sa til Jesus: Hvor er du fra? Men Jesus ga ham ikke noe svar.

10 Pilatus sier da til ham: Svarer du meg ikke? Vet du ikke at jeg har makt til å gi deg fri og makt til å korsfeste deg?

11 Jesus svarte: Du hadde ingen makt over meg om det ikke var gitt deg ovenfra. Derfor har han som overga meg til deg, større synd.

12 På grunn av dette prøvde Pilatus ennå å gi ham fri. Men judeerne skrek opp og sa: Gir du denne fri, da er du ikke keiserens venn! Hver den som gjør seg selv til konge, setter seg opp mot keiseren.

13 Da nå Pilatus hørte de ordene, førte han Jesus ut, og satte seg på dommersetet på et sted som blir kalt Steinlagt, på hebraisk Gabbata.

14 Men det var forberedelsesdagen i påsken, omkring den sjette time. Og han sier til judeerne: Se deres konge!

15 Men de ropte: Bort, bort med ham! Korsfest ham! Pilatus sier til dem: Skal jeg korsfeste deres konge? Yppersteprestene svarte: Vi har ingen annen konge enn keiseren.

16 Da overga han ham til dem, for at han skulle korsfestes. De førte så Jesus bort.

Jesus blir korsfestet og dør

17 Han bar selv sitt kors og gikk ut til det stedet som heter Hodeskallestedet, på hebraisk Golgata.

18 Der korsfestet de ham, og sammen med ham to andre, en på hver side, og Jesus midt imellom.

19 Pilatus hadde også skrevet en innskrift, og den satte han på korset. Der sto det skrevet: Jesus fra Nasaret, jødenes konge.

20 Denne innskriften leste da mange av jødene. For stedet der Jesus ble korsfestet, lå nær byen. Og innskriften var på hebraisk, latin og gresk.

21 Jødenes yppersteprester sa da til Pilatus: Skriv ikke: Jødenes konge. Men skriv at han sa: Jeg er jødenes konge!

22 Pilatus svarte: Det jeg skrev, det skrev jeg.

23 Da nå soldatene hadde korsfestet Jesus, tok de klærne hans og delte dem i fire deler, en del til hver soldat. De tok også kappen. Men kappen var uten søm, vevd i ett stykke ovenfra og helt ned.

24 De sa da til hverandre: La oss ikke rive den i stykker, men kaste lodd om hvem som skal ha den! - for at Skriften skulle bli oppfylt, som sier: De delte mine klær mellom seg, og kastet lodd om min kappe. Soldatene gjorde da dette.

25 Men ved Jesu kors sto hans mor og hans mors søster, Maria, Klopas' kone, og Maria Magdalena.

26 Da nå Jesus så sin mor og den disippelen som han elsket, stå der, sa han til sin mor: Kvinne, se, det er din sønn!

27 Deretter sa han til disippelen: Se, det er din mor! Og fra den stund tok disippelen henne hjem til seg.

28 Etter dette, da Jesus visste at nå var alt fullbrakt, og for at Skriften skulle bli oppfylt, sier han: Jeg tørster!

29 Det sto et kar der, fylt med vineddik. De satte da en svamp, fylt av eddik, på en isopstilk og holdt den opp til munnen hans.

30 Da Jesus hadde fått vineddiken, sa han: Det er fullbrakt! Og han bøyd sitt hode og oppga sin ånd.

Jesus blir begravet

31 Det var forberedelsesdagen. For at ikke de døde legemene skulle bli hengende på korset sabbaten over - for denne sabbaten var stor - ba judeerne Pilatus om at deres ben måtte brytes og deres legemer tas ned.

32 Soldatene kom da og brøt benene på den første og den andre som var korsfestet sammen med ham.

33 Men da de kom til Jesus, så de at han allerede var død, og de brøt ikke hans ben.

34 Men en av soldatene stakk et spyd inn i siden på ham, og straks kom det ut blod og vann.

35 Og den som har sett det, har vitnet om det, og vitnesbyrdet hans er sant. Han vet at han taler sant, for at også dere skal tro.

36 For dette skjedde for at Skriften skulle bli oppfylt: Ikke et ben skal brytes på ham.

37 Og igjen sier et annet skriftord: De skal se hen til ham som de har gjennomstunget.

38 Men Josef fra Arimatea, som var en av Jesu disipler - men hemmelig, av frykt for judeerne - spurte deretter Pilatus om å få ta ned Jesu legeme. Pilatus ga ham lov til det. Han kom da og tok Jesu legeme ned.

39 Men også Nikodemus kom, han som første gang var kommet til Jesus om natten. Han hadde med seg en blanding av myrra og aloë, omkring hundre pund.

40 De tok da Jesu legeme og svøpte det i linklær sammen med den velluktende salven, som skikk er hos jødene når noen begravnes.

41 På det stedet hvor Jesus ble korsfestet, var det en hage. Og i hagen var en ny grav, som ingen ennå var blitt lagt i.

⁴² Der la de da Jesus, fordi det var jødernes forberedelsesdag, for graven var nær ved.

Johannes 20

Disiplene ser den tomme graven

¹ Men på den første dagen i uken kom Maria Magdalena tidlig til graven, mens det ennå var mørkt. Hun så da at steinen var tatt bort fra graven.

² Hun løp av sted og kom til Simon Peter og til den andre disippelen, han som Jesus elsket, og sa til dem: De har tatt Herren ut av graven, og vi vet ikke hvor de har lagt ham.

³ Peter og den andre disippelen gikk da av sted og kom til graven.

⁴ De to løp sammen, men den andre disippelen løp i forveien, fortore enn Peter, og kom først til graven.

⁵ Han bøyd seg ned og så linklærne ligge der, men han gikk ikke inn.

⁶ Simon Peter kom nå etter, og han gikk inn i graven. Han så linklærne som lå der,

⁷ og at svetteduken, som hadde vært på hodet hans, ikke lå sammen med linklærne, men var lagt sammen på et sted for seg selv.

⁸ Da gikk også den andre disippelen inn, han som var kommet først til graven. Og han så og trodde.

⁹ For de hadde ennå ikke forstått Skriften, at han måtte stå opp fra de døde.

¹⁰ Disiplene gikk så hjem til seg selv igjen.

Jesus viser seg for Maria Magdalena

¹¹ Men Maria sto utenfor ved graven og gråt. Som hun nå gråt, bøyd hun seg og så inn i graven.

¹² Da får hun se to engler i skinnende hvite klær, som sitter der hvor Jesu legeme hadde ligget, en ved hodet og en ved føttene.

¹³ De sier til henne: Kvinne, hvorfor gråter du? Hun sier til dem: De har tatt min Herre bort, og jeg vet ikke hvor de har lagt ham!

¹⁴ Da hun hadde sagt dette, snudde hun seg og så Jesus stå der. Men hun visste ikke at det var Jesus.

¹⁵ Jesus sier til henne: Kvinne, hvorfor gråter du? Hvem leter du etter? Hun trodde det var hagevokteren, og sa til ham: Herre, dersom du har båret ham bort, da si meg hvor du har lagt ham, så vil jeg ta ham!

¹⁶ Jesus sier til henne: Maria! Da vender hun seg og sier til ham på hebraisk: Rabbuni! Det betyr Mester.

17 Jesus sier til henne: Rør ikke ved meg! For ennå er jeg ikke fart opp til Faderen! Men gå til brødrene mine og si til dem: Jeg farer opp til min Far og deres Far, min Gud og deres Gud.

18 Maria Magdalena kommer og forteller disiplene: Jeg har sett Herren! Og hun fortalte dette som han hadde sagt til henne.

Jesus viser seg for disiplene

19 Da det var blitt kveld samme dag, den første dagen i uken, var dørene lukket der disiplene var, av frykt for judeerne. Da kom Jesus og sto midt iblant dem og sa til dem: Fred være med dere!

20 Og da han hadde sagt dette, viste han dem sine hender og sin side. Da ble disiplene glade, da de så Herren.

21 Jesus sa da igjen til dem: Fred være med dere! Likesom Faderen har utsendt meg, sender også jeg dere.

22 Og da han hadde sagt dette, åndet han på dem og sa til dem: Ta imot Den Hellige Ånd!

23 Dersom dere forlater noen deres synder, da er de forlatt. Dersom dere fastholder dem for noen, da er de fastholdt.

24 Men en av de tolv, Tomas, det er tvilling, var ikke sammen med dem da Jesus kom.

25 De andre disiplene sa da til ham: Vi har sett Herren! Men han sa til dem: Dersom jeg ikke får se naglemerket i hendene hans og stikke fingeren min i naglegapet og legge hånden min i hans side, vil jeg ikke tro!

26 Åtte dager deretter var disiplene hans igjen inne, og Tomas var med dem. Da kom Jesus mens dørene var lukket. Han sto midt iblant dem og sa: Fred være med dere!

27 Deretter sier han til Tomas: Rekk fingeren din hit, og se hendene mine. Og rekk hånden din hit, legg den i min side, og vær ikke vantro, men troende!

28 Tomas svarte og sa til ham: Min Herre og min Gud!

29 Jesus sier til ham: Fordi du har sett meg, tror du. Salige er de som ikke ser, og likevel tror.

Johannes forklarer hvorfor han har skrevet denne boken

30 Også mange andre tegn gjorde Jesus for disiplenes øyne, tegn som det ikke er skrevet om i denne boken.

31 Men disse er skrevet for at dere skal tro at Jesus er Messias, Guds Sønn, og for at dere ved troen skal ha liv i hans navn.

Johannes 21

Jesus og disiplene ved Tiberias-sjøen

- 1** Siden åpenbarte Jesus seg igjen for disiplene ved Tiberias-sjøen, og han åpenbarte seg da på denne måten:
- 2** Simon Peter, Tomas, som ble kalt tvilling, Natanael fra Kana i Galilea, og Sebedeus-sønnene og to andre av disiplene hans var sammen.
- 3** Simon Peter sa til de andre: Jeg går av sted for å fiske! De sier til ham: Vi går også med deg! De gikk av sted og steg i båten. Men den natten fikk de ingenting.
- 4** Da det alt led mot morgen, sto Jesus på stranden. Men disiplene visste ikke at det var Jesus.
- 5** Jesus sier da til dem: Barn, dere har vel ikke noe å spise til brødet? De svarte ham: Nei.
- 6** Han sa til dem: Kast garnet på høyre side av båten, så får dere fisk! De kastet det da ut, og nå maktet de ikke å trekke det opp, så mye fisk var det.
- 7** Den disippelen som Jesus elsket, sier da til Peter: Det er Herren! Da Simon Peter hørte at det var Herren, bandt han kappen om seg - for han var naken - og kastet seg i sjøen.
- 8** Men de andre disiplene kom etter i båten. De var ikke langt fra land, bare omkring to hundre alen, og de slepte garnet med fiskene etter seg.
- 9** Da de var steget på land, så de en kullild der, som det lå fisk på, og brød.
- 10** Jesus sier til dem: Kom hit med noe av fisken dere nå fikk!
- 11** Simon Peter gikk da om bord og dro garnet på land. Det var fullt av stor fisk, et hundre og femtitre stykker. Men enda det var så mange, hadde ikke garnet revnet.
- 12** Jesus sier til dem: Kom og få dere morgenmat! Men ingen av disiplene våget å spørre ham: Hvem er du? For de visste at det var Herren.
- 13** Jesus kommer og tar brødet og gir dem, og likeså fisken.
- 14** Dette var tredje gang Jesus åpenbarte seg for disiplene etter at han var reist opp fra de døde.

Peter, elsker du meg?

- 15** Da de hadde holdt måltid, sier Jesus til Simon Peter: Simon, Johannes' sønn, elsker du meg mer enn disse? Peter sier til ham: Ja, Herre, du vet at jeg har deg kjær. Jesus sier til ham: Fø mine lam!
- 16** Igjen sier han til ham, annen gang: Simon, Johannes' sønn, elsker du meg? Han sier til ham: Ja, Herre, du vet at jeg har deg kjær. Han sier til ham: Vokt mine får!

17 Han sier tredje gang til ham: Simon, Johannes' sønn, har du meg kjær? Peter ble bedrøvet over at han den tredje gangen sa til ham: Har du meg kjær? Og han sier til ham: Herre, du vet alt, du vet at jeg har deg kjær. Jesus sier til ham: Fø mine får!

18 Sannelig, sannelig sier jeg deg: Da du var yngre, bandt du selv opp om deg og gikk dit du ville. Men når du blir gammel, skal du rekke ut dine hender, og en annen skal binde opp om deg og føre deg dit du ikke vil.

19 Dette sa han for å gi til kjenne hva slags død han skulle ære Gud med. Og da han hadde sagt dette, sier han til ham: Følg meg!

20 Da Peter snudde seg, så han at den disippelen som Jesus elsket, fulgte med, - han som ved nattverden lå opp til Jesu bryst, og sa: Herre, hvem er det som forråder deg?

21 Da nå Peter ser ham, sier han til Jesus: Herre, hva da med ham?

22 Jesus sier til ham: Om jeg vil at han skal leve til jeg kommer, hva angår det deg? Følg du meg!

23 Derfor kom det ordet ut blant brødrene: Denne disippel dør ikke! Men Jesus hadde ikke sagt til ham at han ikke skulle dø. Men han sa: Om jeg vil at han skal leve til jeg kommer, hva angår det deg?

Vitnesbyrdet er sant

24 Det er den disippelen som vitner om dette og har skrevet dette. Og vi vet at hans vitnesbyrd er sant.

25 Men det er også mye annet som Jesus har gjort. Skulle det skrives ned, hver ting for seg, da mener jeg at ikke hele verden ville romme de bøkene som da måtte skrives.

Apostlenes gjerninger

Apostlenes gjerninger 1

Jesus blir tatt opp til himmelen

- 1** Den første boken skrev jeg, Teofilus, om alt det som Jesus begynte med både å gjøre og å lære,
- 2** inntil den dagen da han ble tatt opp til himmelen, etter at han ved Den Hellige Ånd hadde gitt sine befalinger til de apostlene han hadde utvalgt.
- 3** For dem fremstilte han seg levende med mange beviser, etter at han hadde lidd. I førti dager viste han seg for dem og talte om det som hører Guds rike til.
- 4** Da han var sammen med dem, bød han dem at de ikke skulle forlate Jerusalem, men vente på det som Faderen hadde lovt, det som dere, sa han, har hørt om av meg.
- 5** For Johannes døypte med vann, men dere skal bli døpt med Den Hellige Ånd ikke mange dager heretter.
- 6** De som nå var kommet sammen, spurte ham og sa: Herre, er det på den tiden du vil gjenreise riket for Israel?
- 7** Han sa til dem: Det er ikke deres sak å vite tider eller timer som Faderen har fastsatt av sin egen makt.
- 8** Men dere skal få kraft idet Den Hellige Ånd kommer over dere. Og dere skal være mine vitner både i Jerusalem og i hele Judea og Samaria og like til jordens ende.
- 9** Da han hadde sagt dette, ble han løftet opp mens de så på, og en sky tok ham bort fra øynene deres.
- 10** Mens de sto der og stirret opp mot himmelen idet han for bort, se, da sto to menn i hvite klær hos dem,
- 11** og de sa: Galileiske menn! Hvorfor står dere og ser opp mot himmelen? Denne Jesus, som er tatt opp fra dere til himmelen, skal komme igjen på samme måten som dere så ham fare opp til himmelen!
- 12** De vendte da tilbake til Jerusalem fra det berget som blir kalt Oljeberget og ligger nær ved Jerusalem, en sabbatsreise derfra.
- 13** Og da de kom inn i byen, gikk de opp til den øvre salen, hvor de pleide å holde til. Det var Peter og Johannes, Jakob og Andreas, Filip og Tomas, Bartolomeus og Matteus, Jakob, sønn av Alfeus, Simon seloten og Judas, sønn av Jakob.

14 Alle disse holdt sammen og var utholdende i bønne, sammen med noen kvinner og Maria, Jesu mor, og hans brødre.

Mattias blir valgt til apostel

15 I de dagene sto Peter fram blant brødrene. Det var samlet en flokk på omkring hundre og tjue. Og han sa:

16 Brødre! Det skriftordet måtte bli oppfylt som Den Hellige Ånd forut talte ved Davids munn om Judas, han som ble veiviser for dem som grep Jesus.

17 Han var jo regnet blant oss og fikk del i denne tjenesten.

18 Han kjøpte en åker for den lønnen han fikk for sin ugjerning. Så styrtet han hodestups ned og revnet, og alle innvollene hans veltet ut.

19 Dette ble kjent for alle som bor i Jerusalem, og de kaller åkeren på sitt eget språk Hakeldama, det betyr Blodåkeren.

20 For det står skrevet i Salmenes Bok: La hans bosted bli øde, og la ingen bo der! - og videre: La en annen overta hans tilsynsembete!

21 Derfor bør en av de mennene som fulgte med oss hele tiden mens Herren Jesus gikk inn og ut blant oss,

22 like fra han ble døpt av Johannes til den dagen han ble tatt opp fra oss - en av disse mennene bør sammen med oss være vitne om hans oppstandelse.

23 Så stilte de fram to: Josef, som ble kalt Barsabbas, med tilnavnet Justus, og Mattias.

24 Og de ba og sa: Herre, du som kjenner alles hjerter! Vis oss hvem av disse to du har utvalgt

25 til å få del i denne tjeneste og apostelgjerning som Judas forlot for å gå til sitt eget sted.

26 Så kastet de lodd mellom dem. Loddet falt på Mattias, og han ble regnet som apostel sammen med de elleve.

Apostlenes gjerninger 2

Den Hellige Ånd utgytes på pinsedagen

1 Og da pinsefestens dag var kommet, var de alle samlet på samme sted.

2 Da kom det med ett en lyd fra himmelen som når et veldig stormvær farer fram, og fylte hele huset der de satt.

3 Og det viste seg for dem tunger likesom av ild, som delte seg og satte seg på hver enkelt av dem.

4 Da ble de alle fylt med Den Hellige Ånd, og de begynte å tale i andre tunger, alt etter som Ånden ga dem å tale.

⁵ Nå bodde det i Jerusalem gudfryktige jødiske menn fra alle folkeslag under himmelen.

⁶ Da denne lyden hørtes, samlet det seg en stor folkemengde. Og de ble forvirret fordi de hørte dem tale enhver på sitt eget språk.

⁷ De ble helt ute av seg av undring og sa: Er ikke alle disse som taler, galileere?

⁸ Hvordan kan det da gå til at hver av oss hører vårt eget språk, det som vi er født i,

⁹ vi partere og medere og elamitter, vi som bor i Mesopotamia, Judea og Kappadokia, Pontus og Asia,

¹⁰ Frygia og Pamfylia, Egypt og områdene i Libya mot Kyréne, og vi tilreisende fra Roma,

¹¹ både jøder og tilhengere av jødernes tro, kretere og arabere - vi hører dem tale om Guds store gjerninger på våre egne språk!

¹² Alle ble forferdet og var i villrede, og den ene sa til den andre: Hva kan vel dette være?

¹³ Men andre sa spottende: De er fulle av søt vin!

Peter taler til folket

¹⁴ Da sto Peter fram sammen med de elleve. Han hevet røsten og talte til dem: Jødiske menn, og alle dere som bor i Jerusalem! La dette være kjent for dere, og lån øre til mine ord!

¹⁵ For disse er ikke drukne, slik som dere mener. Det er jo bare den tredje time på dagen!

¹⁶ Men dette er det som er sagt ved profeten Joel:

¹⁷ Det skal skje i de siste dager, sier Gud, da vil jeg utgyte av min Ånd over alt kjød. Deres sønner og deres døtre skal tale profetiske ord. Deres unge menn skal se syner, og de gamle blant dere skal ha drømmer.

¹⁸ Selv over mine treller og trellkvinner vil jeg i de dager utgyte av min Ånd, og de skal tale profetiske ord.

¹⁹ Jeg skal gjøre under oppe på himmelen og tegn nede på jorden, blod og ild og røkskyer.

²⁰ Solen skal bli forvandlet til mørke og månen til blod, før Herrens dag kommer, den store og herlige.

²¹ Og det skal skje: Hver den som påkaller Herrens navn, skal bli frelst.

22 Israelittiske menn, hør disse ord! Jesus fra Nasaret var en mann utpekt for dere av Gud ved kraftige gjerninger, under og tegn som Gud gjorde ved ham midt iblant dere, som dere selv vet.

23 Han ble forrådt etter Guds fastsatte råd og forutviten, og dere slo ham i hjel idet dere naglet ham til korset ved lovløse menns hender.

24 Ham reiste Gud opp, idet han løste dødens veer. For det var umulig for døden å holde ham fast.

25 For David sier om ham: Jeg hadde alltid Herren for mine øyne, for han er ved min høyre hånd så jeg ikke skal rokkes.

26 Derfor gledet mitt hjerte seg, og min tunge jublet. Ja, selv mitt kjød skal legge seg til hvile med håp.

27 For du vil ikke forlate min sjel i dødsriket. Heller ikke vil du overgi din Hellige til å se tilintetgjørelse.

28 Du kunngjorde meg livets veier, du vil fylle meg med glede for ditt åsyn.

29 Brødre, la meg tale med frimodighet til dere om patriarken David. Han både døde og ble begravet, og graven hans er her hos oss den dag i dag.

30 Men fordi han var en profet og visste at Gud med ed hadde lovt å sette en av hans etterkommere på hans trone,

31 så var det Messias' oppstandelse han forutså og talte om, da han sa at hans sjel ikke ble forlatt i dødsriket, og at hans kjød heller ikke så tilintetgjørelse.

32 Denne Jesus reiste Gud opp, og vi er alle vitner om det.

33 Etter at han nå er opphøyet ved Guds høyre hånd, og av Faderen har fått Den Hellige Ånd, som var lovt, har han utøst dette, som dere nå både ser og hører.

34 For David for ikke opp til himmelen, men han sier: Herren sa til min Herre: Sett deg ved min høyre hånd,

35 til jeg får lagt dine fiender til skammel for dine føtter!

36 Så skal da hele Israels folk vite for visst at Gud har gjort ham både til Herre og til Messias, denne Jesus som dere korsfestet.

Tre tusen blir døpt og lagt til menigheten

37 Men da de hørte dette, stakk det dem i hjertet, og de sa til Peter og de andre apostlene: Hva skal vi gjøre, brødre?

38 Peter sa til dem: Omvend dere, og la dere alle døpe på Jesu Kristi navn til syndenes forlatelse, så skal dere få Den Hellige Ånds gave.

³⁹ For løftet tilhører dere og deres barn, og alle dem som er langt borte, så mange som Herren vår Gud kaller til seg.

⁴⁰ Også med mange andre ord vitnet han, og han formante dem og sa: La dere frelse fra denne vrang slekt!

⁴¹ De som nå tok imot hans ord, ble døpt. Og den dagen ble det lagt til omkring tre tusen sjeler.

Menighetens liv og vekst

⁴² De holdt urokkelig fast ved apostlenes lære og ved samfunnet, ved brødsbrytelsen og ved bønnene.

⁴³ Og det kom frykt over hver sjel, og mange under og tegn ble gjort ved apostlene.

⁴⁴ Alle de troende holdt sammen og hadde alt felles.

⁴⁵ De begynte å selge eiendeler og gods, og delte ut til alle etter som enhver trengte det.

⁴⁶ Hver dag kom de trofast og med ett sinn sammen i templet og i hjemmene brøt de brødet og holdt måltid med fryd og hjertets oppriktighet.

⁴⁷ De lovet Gud og var velsett av hele folket. Og Herren la hver dag dem som ble frelst, til menigheten.

Apostlenes gjerninger 3

Peter helbreder en lam tigger

¹ Peter og Johannes gikk sammen opp til templet ved bønnens time, som var den niende.

² Og en mann som hadde vært lam fra mors liv av, ble båret dit. Hver dag la de ham ved den tempeldøren som kalles Den fagre, for at han skulle be dem som gikk inn i templet, om almisser.

³ Da han så Peter og Johannes på vei inn i templet, ba han om en almisser.

⁴ Peter så fast på ham sammen med Johannes og sa: Se på oss!

⁵ Han så da oppmerksomt på dem i håp om å få noe av dem.

⁶ Men Peter sa: Sølv og gull eier jeg ikke, men det jeg har, det gir jeg deg. I Jesu Kristi, nasareerens navn - stå opp og gå!

⁷ Og han grep hans høyre hånd og reiste ham opp. Straks kom det styrke i hans føtter og ankler,

⁸ og han sprang opp og sto og gikk omkring. Og han fulgte dem inn i templet, hvor han gikk omkring og sprang og lovpriste Gud.

Peter taler til folket om Jesus og ber dem omvende seg

- ⁹ Og hele folket så ham gå omkring og love Gud.
- ¹⁰ De kjente ham igjen, at det var han som pleide å sitte ved Den fagre tempeldør for å få almisser. Og de ble fylt av undring og forferdelse over det som var hendt ham.
- ¹¹ Mannen holdt seg nå nær til Peter og Johannes, og hele folket stimlet i forundring sammen om dem i den søylegangen som kalles Salomos søylegang.
- ¹² Da Peter så dette, begynte han å tale til folket: Israelittiske menn! Hvorfor er dere forundret over dette? Og hvorfor stirrer dere på oss, som om vi av vår egen kraft eller gudsfrykt hadde gjort at han kan gå?
- ¹³ Abrahams og Isaks og Jakobs Gud, våre fedres Gud, har herliggjort sin tjener Jesus, ham som dere forrådte og fornektet for Pilatus da han dømte at han skulle løslates.
- ¹⁴ Men dere fornektet Den Hellige og Rettferdige, og ba om at en morder måtte bli gitt dere.
- ¹⁵ Men livets høvding drepte dere - ham som Gud reiste opp fra de døde. Det er ham vi vitner om.
- ¹⁶ Og ved troen på Jesu navn, har dette navnet gitt styrke til denne mannen som dere ser og kjenner. Troen som var virket ved Jesus, har gitt ham full førlighet tilbake, slik dere alle kan se.
- ¹⁷ Og nå, brødre: Jeg vet at dere har handlet i uvitenhet, likesom også deres rådsherrer.
- ¹⁸ Men Gud oppfylte på denne måten det som han forut forkynte ved alle profetenes munn, at hans Messias skulle lide.
- ¹⁹ Fatt da et annet sinn og omvend dere, så deres synder kan bli utslettet
- ²⁰ og det kan komme tider med fornyelse og trøst fra Herrens åsyn, og han kan sende den Messias som forut er utkåret for dere, Jesus,
- ²¹ ham som himmelen skal huse inntil de tider da alt det blir gjenopprettet som Gud har talt om ved sine hellige profeters munn fra eldgamle dager av.
- ²² Moses har jo sagt: Herren deres Gud skal reise opp for dere en profet likesom meg av deres brødre. Ham skal dere høre på i alt han sier dere.
- ²³ Men det skal skje, hver sjel som ikke hører denne profeten, han skal utryddes av folket.
- ²⁴ Alle profetene fra Samuel av og senere, så mange som har talt, har også forkynt om disse dager.

²⁵ Dere er barn av profetene og av den pakten som Gud gjorde med våre fedre, da han sa til Abraham: Og i din ætt skal alle jordens slekter velsignes.

²⁶ Det var til dere Gud først sendte sin tjener, da han reiste ham opp for å velsigne dere når hver av dere omvender seg fra sine onde gjerninger.

Apostlenes gjerninger 4

Peter og Johannes i fengsel

¹ Mens de talte til folket, kom prestene og høvedsmannen for tempelvakten og saddukeerne over dem.

² De var harme over at de lærte folket og forkyste oppstandelse fra de døde i Jesus.

³ De la hånd på dem og satte dem i fengsel til neste dag. For det var alt blitt kveld.

⁴ Men mange av dem som hadde hørt Ordet, kom til troen. Og tallet på mennene kom opp i omkring fem tusen.

⁵ Dagen etter kom jødernes rådsherrer, de eldste og de skriftlærde sammen i Jerusalem.

⁶ Blant dem var Annas, ypperstepresten, og Kaifas og Johannes og Aleksander og så mange som var av yppersteprestelig ætt.

⁷ De stilte dem fram midt iblant seg og spurte: Ved hvilken kraft eller ved hvilket navn har dere gjort dette?

Peter vitner for Rådet

⁸ Da sa Peter til dem, fylt av Den Hellige Ånd: Folkets rådsherrer og Israels eldste!

⁹ Når vi i dag blir forhørt på grunn av en velgjerning mot et sykt menneske, og skal svare for hva han er blitt helbredet ved,

¹⁰ så la det være kunngjort for dere alle og for hele Israels folk, at ved Jesu Kristi, nasareerens navn, han som dere korsfestet, han som Gud reiste opp fra de døde - ved ham står denne mannen helbredet for øynene deres.

¹¹ Han er den steinen som ble forkastet av dere bygningsmenn, men som er blitt hjørnestein.

¹² Og det er ikke frelse i noen annen. For det finnes ikke noe annet navn under himmelen, gitt blant mennesker, som vi kan bli frelst ved.

¹³ Men da de så Peters og Johannes' frimodighet, og skjønnte at de var ulærde lekmenn, undret de seg. Og de kjente dem igjen, at de hadde vært sammen med Jesus.

14 Og da de så mannen som var blitt helbredet stå ved deres side, kunne de ikke si imot.

15 De sendte dem da ut av rådssalen og begynte å samrå seg,

16 og sa: Hva skal vi gjøre med disse menneskene? For det er klart for alle som bor i Jerusalem at et tydelig tegn er skjedd ved dem. Det kan vi ikke nekte.

17 Men for at dette ikke skal utbre seg enda mer blant folket, så la oss alvorlig true dem til ikke mer å tale til noe menneske i dette navnet.

18 Så kalte de dem inn igjen og forbød dem helt å tale eller lære i Jesu navn.

19 Men Peter og Johannes svarte dem: Døm selv om det er rett i Guds øyne å lyde dere mer enn Gud!

20 For vi kan ikke la være å tale om det som vi har sett og hørt.

21 De truet dem da enda mer, men løslot dem så. På grunn av folket fant de det ikke mulig å straffe dem, for alle priste Gud for det som var skjedd.

22 For mannen som dette helbredelsestegnet var skjedd med, var mer enn førti år gammel.

Menighetens bønn om hjelp

23 Da de nå var løslatt, kom de til sine egne og fortalte dem alt det yppersteprestene og de eldste hadde sagt til dem.

24 Da de hørte dette, løftet de samstemmig sin røst til Gud og sa: Herre, du som har gjort himmelen og jorden og havet og alt som er i dem,

25 du har talt ved Den Hellige Ånd ved din tjener Davids munn og sagt: Hvorfor fnyste hedningene, og hvorfor grunnet folkene på det som fåfengt er?

26 Jordens konger steg fram, høvdingene slo seg sammen mot Herren og mot hans Salvede.

27 Ja, i sannhet! I denne byen samlet de seg mot din hellige tjener Jesus, som du salvet, både Herodes og Pontius Pilatus, sammen med hedningene og Israels folk,

28 for å gjøre det som din hånd og ditt råd forut hadde besluttet skulle skje.

29 Og nå, Herre! Hold øye med deres trusler, og gi dine tjenere å tale ditt ord med all frimodighet,

30 idet du rekker din hånd ut så helbredelse og tegn og under skjer ved din hellige tjener Jesu navn.

31 Og da de hadde bedt, skalv stedet der de var samlet. Og de ble alle fylt med Den Hellige Ånd, og de talte Guds ord med frimodighet.

Samhold i menigheten

³² Hele flokken av dem som var kommet til troen, hadde ett hjerte og én sjel. Og ikke en eneste sa at noe av det han eide, var hans eget, men de hadde alt felles.

³³ Med stor kraft bar apostlene fram vitnesbyrdet om Herren Jesu oppstandelse, og stor nåde var over dem alle.

³⁴ Heller ikke var det noen blant dem som led nød, for alle som eide jord eller hus, begynte å selge og kom med betalingen for det de hadde solgt,

³⁵ og la det for apostlenes føtter. Enhver fikk så tildelt det han trengte.

³⁶ Josef var en levitt, født på Kypros. Han ble av apostlene også kalt Barnabas, det betyr: formaningsens sønn.

³⁷ Han eide en åker som han solgte, og han kom med pengene og la dem for apostlenes føtter.

Apostlenes gjerninger 5

Ananias og Saffira lyver

¹ Men en mann ved navn Ananias og hans kone Saffira solgte en eiendom.

² Han stakk til side noe av pengene, og hans kone visste det. Han kom så med en del av summen og la det for apostlenes føtter.

³ Da sa Peter: Ananias, hvorfor har Satan fylt ditt hjerte, så du skulle lyve for Den Hellige Ånd og stikke unna noe av betalingen for åkeren?

⁴ Var den ikke din så lenge du hadde den? Og når du så hadde solgt den, bestemte du da ikke selv over pengene? Hvorfor har du satt deg denne gjerningen fore i ditt hjerte? Det er ikke for mennesker du har løyet, men for Gud!

⁵ Men da Ananias hørte disse ordene, falt han om og utåndet. Og det kom stor frykt over alle som hørte det.

⁶ Noen unge menn sto opp og svøpte inn den døde. Så bar de ham bort og begravde ham.

⁷ Omkring tre timer senere kom også hans kone inn. Hun visste ikke noe om det som var skjedd.

⁸ Peter tok da til orde og sa til henne: Si meg, er dette summen dere solgte jordstykket for? Og hun sa: Ja, dette er summen.

⁹ Da sa Peter til henne: Hvordan kunne dere bli enige om å friste Herrens Ånd? Se, deres føtter som har begravet din mann, er for døren, og de skal bære deg ut!

10 Straks falt hun ned foran føttene hans og utåndet. Da de unge mennene kom inn, fant de henne død. Og de bar henne ut og begravde henne ved siden av hennes mann.

11 Og stor frykt kom over hele menigheten og over alle som hørte dette.

Fortsatt vekst i menigheten

12 Det skjedde mange tegn og under blant folket ved apostlenes hender. Med ett sinn pleide de alle å samles i Salomos søylegang.

13 Av de andre våget ingen å holde seg nær til dem, men folket hadde mange lovord å si om dem.

14 Stadig flere som trodde på Herren, ble lagt til menigheten, en mengde både av menn og kvinner.

15 Folk bar til og med de syke ut på gatene, og la dem på tepper og bårer, for at iallfall skyggen av Peter kunne falle på dem når han gikk forbi.

16 Også fra byene rundt Jerusalem kom det mengder av folk som førte med seg syke og slike som var plaget av urene ånder. Og alle ble helbredet.

Apostlene blir fengslet igjen

17 Da sto ypperstepresten fram, og alle som holdt med ham, det var saddukeerpartiet. De ble fylt av nidkjærhet,

18 og la hånd på apostlene og satte dem i det offentlige fengslet.

19 Men om natten åpnet en Herrens engel fengselets dører. Han førte dem ut og sa:

20 Gå av sted, stå fram i templet og forkynn alle dette livs ord for folket!

For Det høye råd

21 Da de hadde hørt dette, gikk de ved daggry til templet og lærte. Da nå ypperstepresten og hans følge kom, kalte de sammen Rådet, hele Israels eldsteråd. Så sendte de bud til fengselet at fangene skulle bli ført fram.

22 Men da tjenerne kom til fengselet, fant de dem ikke der, og de vendte tilbake og meldte:

23 Fengselet fant vi forsvarlig stengt, og vokterne sto ved dørene. Men da vi lukket opp, fant vi ingen der inne!

24 Da høvedsmannen for tempelvakten og yppersteprestene fikk denne meldingen, kom de i sterk villrede om dem, og undret seg på hva dette skulle bety.

25 Da kom det en og meldte: Se, de mennene som dere satte i fengsel, står i templet og lærer folket!

26 Da gikk høvedsmannen av sted sammen med tjenerne og hentet dem. Men de brukte ikke makt, for de var redde for at folket skulle steine dem.

27 De kom så med dem og stilte dem fram for Rådet. Og ypperstepresten spurte dem

28 og sa: Vi ga dere streng befaling om at dere ikke skulle lære i dette navnet. Og se, dere har fylt Jerusalem med deres lære og vil føre dette menneskets blod over oss!

29 Da svarte Peter og apostlene: En skal lyde Gud mer enn mennesker!

30 Våre fedres Gud reiste Jesus opp, ham som dere drepte ved å henge ham på et tre.

31 Ham har Gud opphøyet ved sin høyre hånd til høvding og frelser, for å gi Israel omvendelse og syndenes forlatelse.

32 Vi er hans vitner om alt dette, og det er også Den Hellige Ånd, som Gud ga dem som lyder ham.

33 Men da de hørte dette, skar det dem i hjertet, og de rådslo om å slå dem i hjel.

Gamaliel advarer Rådet

34 Da sto det opp i Rådet en fariseer ved navn Gamaliel, en lovlærer som var høyt aktet av hele folket. Han bød dem å føre mennene ut en liten stund.

35 Og han sa til dem: Israelittiske menn! Se dere vel for hva dere gjør med disse menneskene!

36 For en tid siden sto Teudas fram. Han utga seg for å være noe. Omkring fire hundre mann slo lag med ham. Men han ble drept, og hele flokken som hadde adlydt ham, ble oppløst og forsvant.

37 Etter ham, i skatteutskrivningens dager, sto Judas fra Galilea fram og forledet folket til å følge seg. Også han omkom, og alle de som adlød ham, ble spredt.

38 Og nå sier jeg dere: Hold dere fra disse mennene og la dem være i fred! For er dette råd eller dette verk av mennesker, så vil det gå til grunne.

39 Men er det av Gud, vil dere ikke kunne ødelegge det. Ta dere i vare så dere ikke må finnes i strid mot Gud! De hørte på hans råd.

40 Så kalte de apostlene inn igjen og lot dem hudstryke. De befalte dem at de ikke skulle tale i Jesu navn, og så lot de dem gå.

41 De gikk da bort fra Rådet, glade over at de var aktet verdige til å bli vanæret for Navnets skyld.

⁴² Uten opphold fortsatte de med å lære hver dag i templet og hjemme, og å forkynne evangeliet om at Jesus er Messias.

Apostlenes gjerninger 6

Valg av sju diakoner

¹ På denne tiden, da tallet på disipler stadig økte, begynte de gresktalende jødene å knurre mot de hebraisktalende over at enkene deres ble tilsidesatt ved den daglige utdelingen.

² Da kalte de tolv hele disippelskaren sammen og sa: Det er ikke rett at vi forlater Guds ord for å tjene ved bordene.

³ Brødre, velg derfor ut blant dere sju menn, som har godt vitnesbyrd og er fylt av Ånd og visdom. Dem vil vi sette til denne oppgaven.

⁴ Men vi vil holde ved i bønnen og Ordets tjeneste.

⁵ Det de sa, fikk tilslutning hos hele flokken. Og de valgte ut Stefanus, en mann full av tro og Den Hellige Ånd, og Filip og Prokorus og Nikanor og Timon og Parmenas og Nikolaus, en mann fra Antiokia, som var gått over til jødenes tro.

⁶ Disse mennene stilte de fram for apostlene, som ba og la hendene på dem.

Stefanus anklages for gudsbespottelse

⁷ Og Guds ord hadde fremgang. Tallet på disipler i Jerusalem økte sterkt, og en stor flokk av prestene ble lydige mot troen.

⁸ Stefanus var full av nåde og kraft, og han gjorde under og store tegn blant folket.

⁹ Da sto det fram noen av den synagogen som kalles de frigittes og kyreneernes og aleksandrinernes, og noen av dem som var fra Kilikia og Asia, og de ga seg i ordskifte med Stefanus.

¹⁰ Men de kunne ikke stå seg mot den visdom og Ånd som han talte med.

¹¹ De avtalte da i hemmelighet med noen menn at de skulle si: Vi har hørt ham tale spottende ord mot Moses og mot Gud.

¹² Slik hisset de opp både folket og de eldste og de skriftlærde. De gikk fram og grep ham og førte ham for Rådet.

¹³ Der stilte de fram falske vitner som sa: Denne mannen holder ikke opp med å tale spottende ord mot dette hellige sted og mot loven.

¹⁴ Vi har hørt ham si at denne Jesus fra Nasaret skal bryte ned dette stedet og forandre de skikkene som Moses ga oss.

¹⁵ Alle som satt i Rådet, stirret på ham, og de så at hans ansikt var som en engels ansikt.

Apostlenes gjerninger 7

Stefanus taler til folket

¹ Da sa ypperstepresten: Er dette sant?

² Og Stefanus svarte: Brødre og fedre, hør på meg! Herlighetens Gud viste seg for vår far Abraham mens han var i Mesopotamia, før han bosatte seg i Karan.

³ Og han sa til ham: Dra ut fra ditt land og fra din slekt, og gå til det landet som jeg vil vise deg!

⁴ Da dro han ut fra Kaldeer-landet og slo seg ned i Karan. Og etter at hans far var død, lot Gud ham flytte derfra til dette landet som dere nå bor i.

⁵ Han ga ham ingen eiendom i det, ikke en fotsbredd. Men han lovte å gi ham landet til eiendom, og hans ætt etter ham, enda han ikke hadde barn.

⁶ Og Gud talte slik: Hans ætt skal leve som utlendinger i et fremmed land. Folket der skal holde dem i trelldom og mishandle dem i fire hundre år.

⁷ Men det folket som de skal trelle under, vil jeg dømme, sa Gud. Og deretter skal de dra ut derfra og tjene meg på dette stedet.

⁸ Og han ga ham omskjærelsens pakt. Han fikk så sønnen Isak og omskar ham på den åttende dagen. Og Isak fikk Jakob, og Jakob de tolv patriarkene.

⁹ Og patriarkene ble misunnelige på Josef og solgte ham til Egypt. Men Gud var med ham.

¹⁰ Han fridde ham ut av alle hans trengsler, og ga ham nåde og visdom for faraos, egypterkongens øyne. Og han satte ham til høvding over Egypt og over hele sitt hus.

¹¹ Så kom det hunger over hele landet Egypt og Kana'an. Det ble stor nød, og våre fedre fant ikke noe å mette seg med.

¹² Men da Jakob fikk høre at det var korn i Egypt, sendte han våre fedre dit, først én gang.

¹³ Den andre gangen ga Josef seg til kjenne for sine brødre, og farao fikk kjennskap til Josefs slekt.

¹⁴ Josef sendte da bud og kalte til seg sin far Jakob og hele sin slekt, syttifem sjeler.

¹⁵ Så dro Jakob ned til Egypt, og han døde, han og våre fedre.

- 16 De ble ført til Sikem og lagt i den graven som Abraham kjøpte av Hamors barn i Sikem for en kjøpesum av sølv.
- 17 Etter som nå tiden nærmet seg da det løftet Gud hadde gitt til Abraham skulle bli oppfylt, vokste folket og ble tallrikt i Egypt,
- 18 inntil det sto fram en annen konge over Egypt, en som ikke kjente Josef.
- 19 Han for fram med list mot vårt folk. Han mishandlet våre fedre og tvang dem til å sette ut sine nyfødte barn, slik at de ikke skulle leve opp.
- 20 På den tiden ble Moses født. Han var fager for Gud. I tre måneder ble han fostret i sin fars hus.
- 21 Men da de hadde satt ham ut, tok faraos datter ham opp og fostret ham som sin egen sønn.
- 22 Moses fikk opplæring i all egypternes visdom, og han var mektig i ord og gjerninger.
- 23 Da han hadde fylt førti år, fikk han i sinne å se til sine brødre, Israels barn.
- 24 Da han så en som led urett, hjalp han ham. Han hevnet den som ble mishandlet, og slo egypteren i hjel.
- 25 Han tenkte da at hans brødre skulle forstå at Gud ville gi dem frelse ved hans hånd, men de forsto det ikke.
- 26 Dagen etter kom han over to som sloss, og han prøvde å få dem til å holde fred, og sa: Menn, dere er jo brødre! Hvorfor gjør dere hverandre urett?
- 27 Men han som gjorde urett mot sin neste, støtte Moses fra seg og sa: Hvem har satt deg til høvding og dommer over oss?
- 28 Du vil kanskje slå meg i hjel, på samme måten som du slo egypteren i hjel i går?
- 29 Dette ordet fikk Moses til å flykte. Han ble en utlending i Midians land og fikk der to sønner.
- 30 Og da førti år var til ende, viste Herrens engel seg for ham i ørkenen ved Sinai-fjellet, i flammen av en brennende tornebusk.
- 31 Da Moses så det, undret han seg over synet. Men da han gikk borttil for å se på det, kom en røst fra Herren:
- 32 Jeg er dine fedres Gud, Abrahams og Isaks og Jakobs Gud. Men Moses skalv av redsel og våget ikke å se opp.
- 33 Og Herren sa til ham: Løs skoene av dine føtter, for det stedet du står på, er hellig grunn.

34 Jeg har lagt nøye merke til hvordan mitt folk blir mishandlet i Egypt. Deres sukk har jeg hørt, og jeg er steget ned for å fri dem ut. Og nå, kom, jeg vil sende deg til Egypt.

35 Denne Moses, som de fornektet da de sa: Hvem har satt deg til høvding og dommer? - ham sendte Gud både som høvding og redningsmann ved den engelens hånd som viste seg for ham i tornebusken.

36 Han var den som førte dem ut, han gjorde under og tegn i Egypt og i Rødehavet og i ørkenen i førti år.

37 Han er den Moses som sa til Israels barn: Gud skal reise opp for dere en profet likesom meg av deres brødre.

38 Han er den som i menigheten i ørkenen var med engelen som talte til ham på Sinai berg, og med våre fedre. Han mottok levende ord for å gi dem til oss.

39 Ham ville våre fedre ikke være lydige mot. De skjøv ham fra seg, og i sine hjerter vendte de seg til Egypt.

40 De sa til Aron: Gjør oss guder som kan dra foran oss! For vi vet ikke hva som er hendt med denne Moses, han som førte oss ut av landet Egypt.

41 Og i de dagene laget de seg en kalv, bar fram offer til avgudsbildet, og gledet seg over det som deres egne hender hadde laget.

42 Men Gud vendte seg bort og overga dem til å dyrke himmelens hær, som det står skrevet i profetenes bok: Israels hus! Ga dere meg vel slaktoffer og andre offer i førti år i ørkenen?

43 Nei, dere bar med dere Moloks telt og guden Remfans stjerne, de bildene dere laget for å tilbe dem, og jeg vil føre dere i landflyktighet helt bortom Babylon.

44 Våre fedre hadde vitnesbyrdets telt* i ørkenen. Han som talte til Moses, hadde påbudt ham å gjøre det etter det forbildet han hadde sett.

45 Dette tok våre fedre i arv, og sammen med Josva førte de det inn i det landet som hedningene hadde eid, de som Gud drev bort for våre fedre. Slik var det like til Davids dager.

46 Han fant nåde hos Gud, og ba om at han måtte finne et bosted for Jakobs Gud.

47 Men Salomo bygde ham et hus.

48 Men Den Høyeste bor ikke i hus som er gjort med hender, som profeten sier:

49 Himmelen er min trone, og jorden en skammel for mine føtter. Hva slags hus kan dere da bygge for meg, sier Herren, eller hvor er stedet hvor jeg kan hvile?

50 Har ikke min hånd gjort alt dette?

51 Dere stivnakker og uomskårne på hjerter og ører! Dere står alltid Den Hellige Ånd imot - som deres fedre, så også dere!

52 Hvem av profetene ble ikke forfulgt av deres fedre? De drepte dem som forut forkynnte at Den Rettferdige skulle komme, han som dere nå har forrådt og myrdet,

53 dere som har mottatt loven, gitt ved engler, og ikke har holdt den!

Stefanus blir steinet

54 Men da de hørte dette, stakk det dem i hjertet, og de skar tenner mot ham.

55 Men han var fylt av Den Hellige Ånd og rettet blikket opp mot himmelen. Han så Guds herlighet og Jesus stå ved Guds høyre hånd.

56 Og han sa: Se, jeg ser himmelen åpnet, og Menneskesønnen stå ved Guds høyre hånd!

57 Da skrek de med høy røst og holdt seg for ørene, og stormet alle som én inn på ham.

58 De drev ham ut av byen og steinet ham. Vitnene la klærne av seg ved føttene til en ung mann som hette Saulus.

59 Og de steinet Stefanus, mens han ba og sa: Herre Jesus, ta imot min ånd!

60 Så falt han på kne og ropte med høy røst: Herre, tilregn dem ikke denne synden! Og da han hadde sagt dette, sovnet han inn.

Apostlenes gjerninger 8

Saulus forfølger menigheten

1 Og Saulus samtykte i mordet på ham. Samme dag brøt det løs en stor forfølgelse mot menigheten i Jerusalem, og alle unntatt apostlene ble spredt utover bygdene i Judea og Samaria.

2 Men noen gudfryktige menn begravde Stefanus og holdt en stor veklage over ham.

3 Men Saulus herjet menigheten. Han trengte inn i hus etter hus og slepte ut både menn og kvinner og fikk dem kastet i fengsel.

4 De som nå var blitt spredt, dro omkring og forkynnte evangeliets ord.

Filip forkynner i Samaria

5 Filip kom da ned til en by i Samaria og forkynnte Kristus for dem.

⁶ De ga alle akt på det som ble sagt av Filip, da de hørte og så de tegnene han gjorde.

⁷ For det var mange som hadde urene ånder, og de for ut av dem med høye skrik. Og mange vanføre og lamme ble helbredet.

⁸ Og det ble stor glede der i byen.

Trollmannen Simon

⁹ Men en mann som hette Simon, hadde fra før av vært i byen og drevet trolldom, og han hadde satt folket i Samaria i stor undring. Han utga seg selv for å være noe stort.

¹⁰ Og alle, både små og store, lyttet til ham, og de sa: Han er Guds kraft som kalles den store.

¹¹ De ga akt på ham fordi han i lang tid hadde satt dem i undring ved trolldomskunstene sine.

¹² Men da de nå trodde Filip, som forkynte dem evangeliet om Guds rike og Jesu Kristi navn, så lot de seg døpe, både menn og kvinner.

¹³ Og Simon tok ved troen han også. Og da han var blitt døpt, holdt han seg stadig til Filip. Han var ute av seg av undring da han så de tegnene og de store undergjeringene som ble gjort.

¹⁴ Men da apostlene som var i Jerusalem, hørte at Samaria hadde tatt imot Guds ord, sendte de Peter og Johannes til dem.

¹⁵ De kom dit ned og ba for dem, at de måtte få Den Hellige Ånd.

¹⁶ For Ånden var ennå ikke falt på noen av dem, de var bare døpt til Herren Jesu navn.

¹⁷ Nå la de hendene på dem, og de fikk Den Hellige Ånd.

¹⁸ Men da Simon så at Ånden ble gitt ved apostlenes håndspåleggelse, kom han til dem med penger

¹⁹ og sa: Gi også meg denne makt, at den jeg legger hendene mine på, må få Den Hellige Ånd!

²⁰ Men Peter sa til ham: Måtte ditt sølv følge med deg til fortapelsen, fordi du tenkte å kjøpe Guds gave for penger!

²¹ Du har ingen lodd eller del i dette ordet, for ditt hjerte er ikke rett for Gud.

²² Omvend deg derfor fra denne din ondskap, og be Herren om at kanskje ditt hjertes tanke måtte bli deg tilgitt!

²³ For jeg ser at du ligger i bitterhets galle og i urettferdighets lenker.

24 Da svarte Simon og sa: Be dere til Herren for meg, for at ikke noe av det dere har sagt, må komme over meg!

25 Etter at de nå hadde vitnet og talt Herrens ord, vendte de tilbake til Jerusalem. Og de forkynte evangeliet i mange av samaritanernes byer.

Filip døver en etiopisk hoffmann

26 Men en Herrens engel talte til Filip og sa: Bryt opp og dra mot sør på den veien som går ned fra Jerusalem til Gasa. Denne veien er øde.

27 Filip brøt opp og dro av sted. Og se, en etiopisk hoffmann, en mektig embetsmann som hadde tilsyn med skattkammeret hos den etiopiske dronning Kandake, var kommet til Jerusalem for å tilbe.

28 Han var nå på hjemvei, og satt i vognen sin og leste profeten Jesaja.

29 Da sa Ånden til Filip: Gå dit bort og hold deg nær til den vognen!

30 Filip løp da borttil, og hørte at han leste profeten Jesaja, og sa: Skjønner du det du leser?

31 Han svarte: Hvordan skulle jeg vel kunne det når ingen rettleder meg? Og han ba Filip stige opp og sette seg sammen med ham.

32 Men det avsnittet i Skriften som han leste, var dette: Som et får ble han ført bort for å slaktes, og lik et lam som er stumt for den som klipper det, slik åpner han ikke sin munn.

33 I hans fornedrelse ble dommen over ham tatt bort. Hvem kan fortelle om hans ætt? For hans liv blir tatt bort fra jorden.

34 Hoffmannen sa da til Filip: Jeg ber deg si meg: Hvem er det profeten sier dette om? Er det om seg selv eller om en annen?

35 Da tok Filip til orde, og idet han gikk ut fra dette skriftstedet, forkynte han evangeliet om Jesus for ham.

36 Mens de nå kjørte fram langs veien, kom de til et sted hvor det var vann, og hoffmannen sa: Se, her er vann, hva er til hinder for at jeg blir døpt?

37 Filip sa: Tror du av hele ditt hjerte, så kan det skje. Men han svarte og sa: Jeg tror at Jesus Kristus er Guds Sønn!

38 Så bød han å stanse vognen. Og de steg begge ned i vannet, både Filip og hoffmannen, og han døypte ham.

39 Men da de steg opp av vannet, rykket Herrens Ånd Filip bort, og hoffmannen så ham ikke lenger, for han dro sin vei med glede.

40 Men Filip ble funnet i Asjdod. Han dro gjennom alle byene og forkynte evangeliet, helt til han kom til Cæsarea.

Apostlenes gjerninger 9

Jesus møter Saulus utenfor Damaskus

- 1 Saulus fnyste ennå av trusler og mord mot Herrens disipler. Han gikk til ypperstepresten
- 2 og ba ham om å få med brev til Damaskus, til synagogene der, for at han, om han fant noen som hørte Veien* til, enten det var menn eller kvinner, kunne føre dem i lenker til Jerusalem.
- 3 Da han nå var underveis og nærmet seg Damaskus, strålte plutselig et lys fra himmelen om ham.
- 4 Han falt til jorden, og han hørte en røst som sa til ham: Saul, Saul, hvorfor forfølger du meg?
- 5 Han sa: Hvem er du, Herre? Og han svarte: Jeg er Jesus, han som du forfølger.
- 6 Men reis deg og gå inn i byen, så skal det bli sagt deg hva du må gjøre!
- 7 Men mennene som reiste sammen med ham, ble stående målløse. For de hørte riktignok lyden, men så ingen.
- 8 Saulus reiste seg da opp fra jorden. Men da han åpnet øynene, så han ikke noe. De leide ham da ved hånden og førte ham inn i Damaskus.

Saulus blir døpt og kalt til apostel

- 9 I tre dager kunne han ikke se, og han verken åt eller drakk.
- 10 Men det var i Damaskus en disippel ved navn Ananias. Til ham sa Herren i et syn: Ananias! Han svarte: Her er jeg, Herre!
- 11 Og Herren sa til ham: Stå opp og gå bort i den gaten som kalles Den Rette, og spør i Judas' hus etter en ved navn Saulus, fra Tarsus. For se, han ber!
- 12 Og i et syn har han sett en mann som heter Ananias komme inn og legge hendene på ham for at han skulle få synet igjen.
- 13 Men Ananias svarte: Herre, jeg har hørt mange fortelle om denne mannen, hvor meget ondt han har gjort mot dine hellige i Jerusalem.
- 14 Og her har han fullmakt fra yppersteprestene til å legge i lenker alle dem som påkaller ditt navn.
- 15 Men Herren sa til ham: Gå av sted! For et utvalgt redskap er han for meg, til å bære mitt navn fram både for hedningefolk og konger og for Israels barn.
- 16 For jeg skal vise ham hvor mye han må lide for mitt navns skyld.

17 Ananias gikk da av sted og kom inn i huset. Han la hendene på ham og sa: Saul, bror! Herren har sendt meg, Jesus, han som viste seg for deg på veien der du kom, for at du skal få synet igjen og bli fylt av Den Hellige Ånd.

18 Og straks falt det likesom skjell fra øynene hans, og han kunne se. Han sto da opp og ble døpt.

19 Og da han hadde fått mat, kom han til krefter igjen. Han ble så hos disiplene i Damaskus noen dager.

20 Og straks forkyste han Jesus i synagogene, at han er Guds Sønn.

21 Alle som hørte det, ble ute av seg selv av undring og sa: Er ikke dette han som i Jerusalem ville utrydde alle som påkaller dette navnet? Og var han ikke kommet hit for å legge dem i lenker og føre dem til yppersteprestene?

22 Men Saulus fikk stadig større kraft, og han brakte jødene som bodde i Damaskus, til taushet ved å bevise at Jesus er Messias.

Barnabas fører Saulus til apostlene

23 Da mange dager var gått, la jødene planer om å drepe ham.

24 Men Saulus fikk kjennskap til planen deres. De holdt også vakt ved byportene dag og natt, for å få slått ham i hjel.

25 Men disiplene tok ham om natten og fikk ham ut gjennom muren ved å fire ham ned i en kurv.

26 Da han kom til Jerusalem, prøvde han å slutte seg til disiplene. Men alle var redd ham, for de trodde ikke at han var en disippel.

27 Men Barnabas tok seg av ham og førte ham til apostlene. Han fortalte dem hvordan Saulus på veien hadde sett Herren, og at Herren hadde talt til ham, og hvor frimodig han i Damaskus hadde talt i Jesu navn.

28 Etter dette gikk han inn og ut hos dem i Jerusalem, og han forkyste frimodig i Herrens navn.

29 Han talte med de gresktalende jødene og lå i ordskifte med dem. Men de prøvde å drepe ham.

30 Da brødrene fikk vite dette, førte de ham ned til Cæsarea, og sendte ham derfra til Tarsus.

31 Menigheten hadde nå fred over hele Judea og Galilea og Samaria. Den ble oppbygget og vandret i Herrens frykt, og vokste ved Den Hellige Ånds hjelp.

Peter i Lod

32 Mens nå Peter dro omkring fra sted til sted, kom han også ned til de hellige som bodde i Lod.

33 Der fant han en mann som hette Æneias, som hadde ligget åtte år til sengs fordi han var lam.

34 Og Peter sa til ham: Æneias, Jesus Kristus helbreder deg! Stå opp og re sengen din! Og straks sto han opp.

35 Og de så ham, alle som bodde i Lod og Saron. Og de omvendte seg til Herren.

36 I Jaffa var det en kvinne som var disippel. Hun hette Tabita, på gresk Dorkas. Hun var rik på gode gjerninger, og hun ga mange almisser.

37 Men det skjedde nettopp i disse dagene at hun ble syk og døde. De vasket henne og la henne på en sal ovenpå.

38 Da Lod ligger i nærheten av Jaffa, og disiplene hadde hørt at Peter var der, sendte de to menn til ham og ba: Kom hit til oss uten å nøle!

39 Peter sto da opp og gikk med dem. Da han kom fram, førte de ham opp på salen, der alle enkene sto gråtende rundt ham. De viste ham kapper og ytterkapper som Dorkas hadde laget mens hun var blant dem.

40 Men Peter sendte dem alle ut, bøyde kne og ba. Så vendte han seg mot den døde og sa: Tabita, stå opp! Hun slo opp sine øyne, og da hun så Peter, satte hun seg opp.

41 Så rakte han henne hånden og reiste henne opp. Og han kalte inn de hellige og enkene, og stilte henne levende fram for dem.

42 Dette ble kjent over hele Jaffa, og mange kom til tro på Herren.

43 Deretter ble han mange dager i Jaffa, hos en mann som hette Simon og var garver.

Apostlenes gjerninger 10

Kornelius og Peter

1 I Cæsarea* var det en mann som hette Kornelius. Han var høvedsmann ved den hæravdelingen som ble kalt den italiske.

2 Han var en from mann og fryktet Gud med hele sitt hus. Han ga mange almisser til folket og ba alltid til Gud.

3 En dag, det var omkring den niende time, så han tydelig i et syn en Guds engel som kom inn til ham og sa: Kornelius!

4 Kornelius stirret forferdet på ham og sa: Hva er det, herre? Engelen svarte ham: Dine bønner og almisser er steget opp for Guds åsyn, så han er blitt minnet om deg.

5 Send nå noen menn til Jaffa for å hente til deg en mann ved navn Simon, som kalles med tilnavn Peter.

- ⁶ Han er gjest hos garveren Simon, som har et hus ved havet.
- ⁷ Da engelen som talte til ham, var borte, tilkalte han to av tjenerne sine og en gudfryktig soldat, en av dem han alltid hadde om seg.
- ⁸ Og da han hadde fortalt dem alt, sendte han dem av sted til Jaffa.
- ⁹ Dagen etter, mens de var på vei dit og nærmet seg byen, gikk Peter opp på taket for å be. Det var omkring den sjette time.
- ¹⁰ Han ble da sulten og ville ha noe å ete. Mens de nå laget i stand, kom det en henrykkelse over ham.
- ¹¹ Han ser himmelen åpnet, og noe som kommer dalende ned. Det så ut som en stor linduk som ble senket ned på jorden etter de fire hjørnene.
- ¹² På den var det alle slags firføtte dyr og jordens kryp og himmelens fugler.
- ¹³ Og en røst kom til ham: Stå opp, Peter, slakt og et!
- ¹⁴ Men Peter svarte: På ingen måte, Herre! Aldri har jeg spist noe vanhellig eller urent.
- ¹⁵ Og en røst kom igjen til ham, for andre gang: Det som Gud har rensset, skal ikke du kalle urent.
- ¹⁶ Dette hendte tre ganger, og så ble duken straks tatt opp til himmelen igjen.
- ¹⁷ Men mens Peter var i villrede med seg selv om hva dette synet som han hadde sett, skulle bety, se, da sto de mennene som var utsendt av Kornelius ved døren. De hadde spurt seg fram til Simons hus.
- ¹⁸ Nå ropte de inn og spurte om Simon, med tilnavnet Peter, var gjest der.
- ¹⁹ Mens Peter grunnet på synet, sa Ånden til ham: Se, her er tre menn som leter etter deg.
- ²⁰ Stå opp og gå ned. Følg med dem uten å tvile, for det er jeg som har sendt dem.
- ²¹ Peter gikk da ned til mennene og sa: Se, jeg er den dere leter etter. Hva er grunnen til at dere er kommet hit?
- ²² De svarte: Høvedsmannen Kornelius, en rettferdig og gudfryktig mann, som har godt vitnesbyrd av hele det jødiske folk, fikk det budskapet fra en hellig engel at han skulle hente deg til sitt hus og høre et budskap fra deg.
- ²³ Så ba Peter dem inn og ga dem husrom. Og neste dag brøt han opp og dro av sted sammen med dem. Noen av brødrene fra Jaffa gikk med ham.
- ²⁴ Dagen etter kom de til Cæsarea. Kornelius ventet på dem. Han hadde bedt sammen sine slektninger og nærmeste venner.

25 Da nå Peter var på vei inn, gikk Kornelius ham i møte, falt ned for føttene hans og tilba ham.

26 Men Peter reiste ham opp og sa: Stå opp! Også jeg er et menneske.

27 Og han samtalte med ham mens han gikk inn i huset. Der fant han mange samlet.

28 Han sa til dem: Dere vet hvor utillatelig det er for en jøde å ha samkvem med noen av et annet folk, eller å gå inn til ham. Men Gud har vist meg at jeg ikke skal kalle noe menneske vanhellig eller urent.

29 Derfor kom jeg også uten innvendinger da jeg ble budsendt. Men nå spør jeg: Hvorfor har dere sendt bud på meg?

30 Kornelius sa da: For fire dager siden - det var da som nå ved den niende time - var jeg i bønn hjemme i huset mitt. Og se, en mann i lysende klær sto foran meg.

31 Og han sa: Kornelius, din bønn er hørt, og dine almisser er husket for Guds ansikt.

32 Send derfor bud til Jaffa og kall til deg Simon med tilnavnet Peter. Han er gjest hos garveren Simon som bor nede ved havet. Når han kommer hit, skal han tale til deg.

33 Derfor sendte jeg straks bud til deg, og du gjorde vel at du kom! Nå er vi da alle til stede for Guds åsyn for å høre alt som er pålagt deg av Herren.

Peter vitner i Kornelius' hus

34 Peter begynte da å tale, og han sa: Jeg skjønner i sannhet at Gud ikke gjør forskjell på folk,

35 men blant hvert folk tar han imot dem som frykter ham og gjør rettferdighet.

36 Det ordet som han sendte til Israels barn, da han i evangeliet forkynte fred ved Jesus Kristus - han er alles Herre -

37 det kjenner dere, dette ordet som er gått ut over hele Judea. Det hadde sin begynnelse fra Galilea, etter den dåpen som Johannes forkynte -

38 og taler om at Gud salvet Jesus fra Nasaret med Den Hellige Ånd og kraft, han som gikk omkring og gjorde vel og helbredet alle dem som var underkuet av djevelen, fordi Gud var med ham.

39 Vi er vitner om alt det han gjorde både i jødernes land og i Jerusalem, han som de drepte ved å henge ham på et tre.

40 Han reiste Gud opp på den tredje dagen og lot ham tre synlig fram,

⁴¹ ikke for hele folket, men for de vitnene som forut var utvalgt av Gud - for oss, vi som åt og drakk sammen med ham etter at han var stått opp fra de døde.

⁴² Han bød oss å forkynne for folket og vitne at han er den som Gud har satt til å være dommer over levende og døde.

⁴³ Ham gir alle profetene det vitnesbyrd at hver den som tror på ham, får syndenes forlatelse ved hans navn.

⁴⁴ Mens Peter ennå talte disse ordene, falt Den Hellige Ånd på alle dem som hørte Ordet.

⁴⁵ Og alle de troende som tilhørte de omskårne, og som var kommet med Peter, ble forferdet over at Den Hellige Ånds gave var blitt utgytt også over hedningene,

⁴⁶ for de hørte dem tale med tunger og lovprise Gud. Da sa Peter:

⁴⁷ Kan vel noen nekte dem vannet, så de ikke skulle bli døpt, disse som har fått Den Hellige Ånd likesom vi?

⁴⁸ Og han bød at de skulle bli døpt i Jesu Kristi navn. De ba ham da bli hos dem noen dager.

Apostlenes gjerninger 11

Peter melder fra til menigheten i Jerusalem

¹ Apostlene og brødrene omkring i Judea fikk nå høre at også hedningene hadde tatt imot Guds ord.

² Da Peter kom opp til Jerusalem, gikk de av omskjærelsen i rette med ham

³ og sa: Du gikk inn til uomskårne menn og spiste sammen med dem.

⁴ Da begynte Peter å forklare alt for dem i sammenheng, og han sa:

⁵ Jeg var i byen Jaffa. Mens jeg var i bønn, kom jeg i henrykkelse og fikk se et syn: Det dalte ned noe, likesom en stor duk, som ble senket ned fra himmelen etter de fire hjørnene. Og den kom like bort til meg.

⁶ Jeg stirret på den og så nøye etter. Da fikk jeg se de firføtte dyrene som er på jorden, og villdyrene og krypdyrene - jordens dyr og himmelens fugler.

⁷ Jeg hørte også en røst som sa til meg: Stå opp, Peter! Slakt og et!

⁸ Men jeg sa: På ingen måte, Herre! Aldri er noe urent eller vanhellig kommet inn i min munn.

⁹ En røst fra himmelen svarte meg da annen gang: Det som Gud har rensset, skal ikke du kalle urent.

¹⁰ Dette skjedde tre ganger, og så ble alt dratt opp til himmelen igjen.

11 Og se, straks sto tre menn utenfor huset hvor jeg bodde. De var utsendt til meg fra Cæsarea.

12 Ånden sa til meg at jeg skulle gå med dem uten å tvile. Disse seks brødrene dro også med meg, og vi kom inn i mannens hus.

13 Han fortalte oss hvordan han hadde sett engelen som sto i huset hans og sa: Send bud til Jaffa etter Simon med tilnavnet Peter!

14 Han skal tale ord til deg som du skal bli frelst ved, du og hele ditt hus.

15 Men da jeg begynte å tale, falt Den Hellige Ånd på dem, likesom på oss i begynnelsen.

16 Jeg mintes da Herrens ord, at han sa: Johannes døypte med vann, men dere skal døpes med Den Hellige Ånd.

17 Ga altså Gud dem den samme gaven som han ga oss, da de var kommet til troen på Herren Jesus Kristus, hvem var da vel jeg, at jeg skulle være i stand til å hindre Gud?

18 Da de hørte dette, slo de seg til ro, og de priste Gud og sa: Så har da Gud også gitt hedningene omvendelsen til livet.

Den første hedningekristne menighet

19 De som var spredt på grunn av den trengselen som oppsto i forbindelse med Stefanus, dro omkring like til Fønikia, Kypros og Antiokia. Men de talte ikke Ordet til andre enn jøder.

20 Men noen av dem, noen menn fra Kypros og Kyréne, kom til Antiokia, hvor de også talte til grekere og forkynnte evangeliet om Herren Jesus.

21 Og Herrens hånd var med dem, og et stort antall kom til troen og omvendte seg til Herren.

22 Ryktet om dette kom menigheten i Jerusalem for øre, og de sendte Barnabas til Antiokia.

23 Da han kom dit og så Guds nåde, gledet han seg. Og han formante alle til at de helhjertet skulle holde fast ved Herren.

24 For han var en god mann og full av Den Hellige Ånd og tro. Og en stor skare ble vunnet for Herren.

25 Han dro så til Tarsus for å oppsøke Saulus.

26 Og da han hadde funnet ham, førte han ham til Antiokia. Et helt år var de sammen i menigheten der og lærte en stor skare. Det var i Antiokia disiplene først ble kalt kristne.

27 I de dagene kom det noen profeter ned til Antiokia fra Jerusalem.

²⁸ En av dem, som hette Agabus, sto opp og varslet ved Ånden at en stor hungersnød skulle komme over hele verden. Den kom da også under Klaudius*.

²⁹ Disiplene vedtok da at hver av dem, ettersom de hadde råd til, skulle sende noe til hjelp for de brødrene som bodde i Judea.

³⁰ Dette gjorde de, og sendte det med Barnabas og Saulus til de eldste.

Apostlenes gjerninger 12

Kong Herodes forfølger menigheten

¹ På denne tiden la kong Herodes* hånd på noen av menigheten, og mishandlet dem.

² Jakob, Johannes' bror, drepte han med sverd.

³ Og da Herodes så det var til glede for judeerne, gikk han videre og grep også Peter. Det var i de usyrede brøds dager.

⁴ Da han hadde grepet ham, satte han ham i fengsel, og overga ham til fire vaktskift hvert på fire mann, for at de skulle passe på ham. Etter påsken ville så Herodes føre ham fram for folket.

⁵ I mellomtiden ble Peter holdt i fengselet. Men det ble gjort inderlig bønn til Gud for ham av menigheten.

⁶ Natten før Herodes skulle føre ham fram, sov Peter mellom to soldater. Han var bundet med to lenker, og det sto vaktmenn utenfor dørene og vaktet fengselet.

⁷ Og se, en Herrens engel sto der, og et lys skinte i fangerommet. Han støtte Peter i siden og vekket ham opp og sa: Skynd deg og stå opp! Og lenkene falt av hans hender.

⁸ Og engelen sa til ham: Spenn beltet om deg og ta skoene på! Han gjorde så. Og han sier til ham: Kast kappen om deg, og følg meg!

⁹ Han gikk da ut og fulgte ham. Han forsto ikke at det som engelen gjorde, var virkelig, men trodde at han så et syn.

¹⁰ De gikk forbi både den første og den andre vakten, og kom til jernporten som førte ut til byen. Den åpnet seg av seg selv. De gikk ut, og fortsatte én gate til endes, og plutselig forsvant engelen for ham.

¹¹ Da kom Peter til seg selv og sa: Nå vet jeg for visst at Herren har utsendt sin engel og fridd meg ut av Herodes' hånd, og fra alt det som jødefolket har gått og ventet på.

¹² Da Peter var blitt klar over dette, gikk han til Marias hus. Hun var mor til Johannes med tilnavnet Markus. Mange var samlet der og ba.

13 Han banket på døren til portrommet, og en pike ved navn Rode kom ut for å høre etter.

14 Da hun kjente igjen Peters stemme, glemte hun av bare glede å åpne døren, men sprang inn og fortalte at Peter sto utenfor.

15 De sa til henne: Du er fra sans og samling! Men hun forsikret at slik var det. Da sa de: Det er hans engel!

16 Imens fortsatte Peter å banke på. Og da de åpnet og fikk se ham, ble de ute av seg selv av undring.

17 Han ga tegn til dem med hånden at de skulle tie, og så fortalte han dem hvordan Herren hadde ført ham ut av fengselet. Og han sa: Fortell dette til Jakob* og brødrene. Så gikk han bort og dro til et annet sted.

Kong Herodes blir straffet av Herren

18 Om morgenen ble det ikke lite oppstyr blant soldatene. De undret seg over hvor Peter var blitt av.

19 Herodes lot lete etter ham, men fant ham ikke. Han tok da vaktmennene i forhør og bød at de skulle føres bort. Selv dro han fra Judea og ned til Cæsarea og ble værende der.

20 Han var meget forbitret på folket i Tyrus og Sidon. Men de ble enige om å tre fram for ham. Da de hadde fått Blastus, kongens kammerherre, på sin side, ba de om fred fordi landet deres fikk sine forsyninger fra kongens land.

21 På en fastsatt dag kledde så Herodes seg i kongelig skrud. Han satte seg på sin trone og holdt en tale til dem.

22 Folkemengden ropte: Dette er Guds røst, ikke et menneskes!

23 Straks slo en Herrens engel ham, fordi han ikke ga Gud æren. Han ble fortært av ormer og døde.

Barnabas og Saulus til Antiokia

24 Men Guds ord hadde fremgang og bredte seg stadig videre ut.

25 Og Barnabas og Saulus vendte tilbake fra Jerusalem etter at de hadde fullført sin tjeneste. De tok med seg Johannes med tilnavnet Markus.

Apostlenes gjerninger 13

Den første misjonsreisen

1 I Antiokia, i menigheten der, var det profeter og lærere: Barnabas og Simeon, som kaltes Niger, og Lukius fra Kyréne og Manaen, fosterbror til fjerdingsfyrsten Herodes, og Saulus.

2 Mens de holdt gudstjeneste og fastet, sa Den Hellige Ånd: Ta ut for meg Barnabas og Saulus til den gjerningen som jeg har kalt dem til!

- ³ Da lot de dem dra ut etter at de hadde fastet og bedt og lagt hendene på dem.
- ⁴ Da de slik var utsendt av Den Hellige Ånd, dro de ned til Seleukia og reiste derfra til Kypros.
- ⁵ Og da de var kommet til Salamis, forkynnte de Guds ord i jødernes synagoger. De hadde også Johannes med som hjelper.
- ⁶ Etter at de hadde reist over hele øya, like til Pafus, traff de på en trollmann, en falsk profet. Det var en jøde som hette Barjesus.
- ⁷ Han holdt til hos landshøvdingen Sergius Paulus, som var en forstandig mann. Han ba Barnabas og Saulus til seg fordi han ønsket å høre Guds ord.
- ⁸ Men Elymas, trollmannen - for det betyr navnet hans - sto dem imot. Han prøvde å vende landshøvdingen bort fra troen.
- ⁹ Men Saulus, som også ble kalt Paulus, så skarpt på ham, fylt av Den Hellige Ånd.
- ¹⁰ Og han sa: Du som er full av all svik og alt bedrag, du djevelens barn, fiende av all rettferdighet, skal du aldri holde opp med å forvrengte Herrens rette veier?
- ¹¹ Men se, nå er Herrens hånd over deg, og du skal bli blind og ikke se solen for en tid. Straks falt det skodde og mørke over ham, og han famlet omkring og lette etter noen som kunne lede ham ved hånden.
- ¹² Da landshøvdingen så det som skjedde, kom han til troen, og han var slått av undring over Herrens lære.

I synagogen i Antiokia i Pisidia

- ¹³ Paulus og de som fulgte ham, seilte da ut fra Pafus og kom til Perge i Pamfylia. Men Johannes skilte lag med dem og vendte tilbake til Jerusalem.
- ¹⁴ De andre dro videre fra Perge og kom til Antiokia i Pisidia. De gikk inn i synagogen på sabbatsdagen og satte seg der.
- ¹⁵ Etter opplesningen fra loven og profetene, sendte synagogeforstanderne bud til dem og sa: Brødre, har dere et formaningsord til folket, så tal!
- ¹⁶ Paulus sto da opp og slo til lyd med hånden og sa: Israelittiske menn og dere som frykter Gud! Hør:
- ¹⁷ Israels Gud, dette folkets Gud, utvalgte våre fedre. Han lot folket vokse seg stort under utlendigheten i Egypt, og han førte dem ut derfra med løftet arm.
- ¹⁸ I en tid på omkring førti år bar han dem på faderarm i ørkenen.
- ¹⁹ Han utryddet sju folkeslag i Kana'ans land, og skiftet deres land ut til arv for dem.

- 20 Og etter dette ga han dem dommere i omkring fire hundre og femti år, inntil profeten Samuel.
- 21 Deretter ba de om en konge, og Gud ga dem Saul, sønn av Kis, en mann av Benjamins stamme, i førti år.
- 22 Etter at han hadde avsatt ham, reiste han opp David til konge for dem. Han ga ham dette vitnesbyrdet: Jeg fant David, Isais sønn, en mann etter mitt hjerte. Han skal gjøre all min vilje.
- 23 Etter sitt løfte førte Gud av hans ætt fram en frelser for Israel, Jesus,
- 24 etter at Johannes, før han sto fram, hadde forkynt omvendelses dåp for hele Israels folk.
- 25 Men da Johannes var i ferd med å fullføre sitt løp, sa han: Den som dere holder meg for å være, er jeg ikke. Men se, han kommer etter meg. Og jeg er ikke engang verdig til å løse skoene av føttene hans!
- 26 Brødre, barn av Abrahams ætt og de blant dere som frykter Gud: Det var til oss ordet om denne frelsen ble sendt.
- 27 For de som bor i Jerusalem, og deres rådsherrer, kjente ham ikke. Og da de dømte ham, oppfylte de profetenes ord, som blir opplest hver eneste sabbat.
- 28 Og enda de ikke fant noen dødsskyld hos ham, ba de Pilatus at han måtte bli slått i hjel.
- 29 Da de hadde fullbyrdet alt som er skrevet om ham, tok de ham ned av treet og la ham i en grav.
- 30 Men Gud reiste ham opp fra de døde!
- 31 I flere dager viste han seg for dem som var dratt opp med ham fra Galilea til Jerusalem, de som nå er hans vitner for folket.
- 32 Og vi forkynner dere evangeliet om det løftet som ble gitt til fedrene.
- 33 Dette har Gud oppfylt for oss, deres barn, da han reiste Jesus opp. Slik står det jo skrevet i den andre salme: Du er min Sønn, jeg har født deg i dag.
- 34 Men at han har reist ham opp fra de døde, så han ikke mer skal vende tilbake til tilintetgjørelse, det har han sagt slik: Jeg vil gi dere de hellige løfter til David, de trofaste.
- 35 Derfor sier han også på et annet sted: Du skal ikke overgi din Hellige til å se tilintetgjørelse.
- 36 For David sov inn, etter at han i sin levetid hadde tjent Guds råd. Han ble samlet til sine fedre og så tilintetgjørelse.
- 37 Men han som Gud reiste opp, han så ikke tilintetgjørelse.

38 Derfor skal dere vite, brødre, at ved ham forkynnes syndenes forlatelse for dere. Og fra alt det som dere ikke kunne rettferdiggjøres fra ved Mose lov,

39 rettferdiggjøres i ham enhver som tror.

40 Se derfor til at ikke det kommer over dere som er sagt hos profetene:

41 Se, dere foraktere! Undre dere og bli til intet! For en gjerning gjør jeg i deres dager, en gjerning som dere ikke vil tro om noen forteller dere det.

42 Da de gikk ut, ba folk dem om at disse ordene måtte bli talt til dem også neste sabbat.

43 Da møtet i synagogen var oppløst, var det mange av jødene og av de gudsyndere som hadde tatt ved jødernes tro, som fulgte etter Paulus og Barnabas. Disse talte da igjen til dem, og formante dem innstendig til å holde fast ved Guds nåde.

44 På den neste sabbatten samlet da nesten hele byen seg for å høre Herrens ord.

45 Men da jødene så folkemengden, ble de fylt av nidkjærhet, og motsa det som ble sagt av Paulus, ja, de sa imot og spottet.

46 Men både Paulus og Barnabas talte rett ut og sa: Det var nødvendig at Guds ord ble talt først til dere. Men siden dere avviser det og ikke akter dere verdige til det evige liv, så vender vi oss nå til hedningene.

47 For dette er Herrens bud til oss: Jeg har satt deg til et lys for hedningene, for at du skal være til frelse like til jordens ender.

48 Da hedningene hørte dette, gledet de seg og priste Herrens ord. Og de kom til tro, alle de som var bestemt til evig liv.

49 Og Herrens ord utbredte seg over hele landet.

Det blir forfølgelse

50 Men jødene fikk hisset opp de fornemme kvinnene som holdt seg til jødernes tro, og de fremste menn i byen, og de fikk i stand en forfølgelse mot Paulus og Barnabas, og drev dem bort fra sine områder.

51 De ristet da støvet av føttene sine mot dem og dro til Ikonium.

52 Men disiplene ble fylt av glede og Den Hellige Ånd.

Apostlenes gjerninger 14

I Ikonium og Lystra

1 I Ikonium gikk de sammen inn i jødernes synagoge. Og de talte slik at en stor mengde, både av jøder og av grekere, kom til troen.

- ² Men de jødene som ikke ville tro, egget opp hedningenes sinn til fiendskap mot brødrene.
- ³ Likevel ble de der en ganske lang tid. De talte frimodig i Herren, som ga sitt eget nådesord vitnesbyrd, idet han lot tegn og under skje ved deres hender.
- ⁴ Men folket i byen delte seg, noen holdt med jødene, andre holdt med apostlene.
- ⁵ Det ble et oppløp av både hedninger og jøder med deres ledere, som hadde planer om å mishandle og steine dem.
- ⁶ Da de forsto dette, flyktet de til Lykaonia, til byene Lystra og Derbe og områdene omkring.
- ⁷ Der forkynte de evangeliet en tid.
- ⁸ I Lystra satt en mann som var lam i føttene, han var vanfør fra fødselen av og hadde aldri kunnet gå.
- ⁹ Denne mannen hørte Paulus tale. Paulus så nøye på ham, og da han så at han hadde tro til å bli helbredet,
- ¹⁰ ropte han: Reis deg og stå på dine føtter! Da sprang han opp og gikk omkring.
- ¹¹ Men da folket så det som Paulus hadde gjort, begynte de å rope på lykaonisk: Gudene er blitt mennesker lik og er kommet ned til oss!
- ¹² De kalte Barnabas for Zevs, og Paulus for Hermes, fordi det var han som førte ordet.
- ¹³ Og presten ved Zevs-templet som lå utenfor byen, kom med okser og kranser til porten, og ville ofre sammen med folkemengden.
- ¹⁴ Men da apostlene Barnabas og Paulus hørte det, flerret de klærne sine, og sprang ut i folkemengden og ropte:
- ¹⁵ Hva er det dere gjør, menn? Også vi er mennesker under de samme kår som dere. Og vi forkynner dere evangeliet, at dere skal vende dere bort fra disse falske gudene til den levende Gud, han som gjorde himmelen og jorden og havet og alt som er i dem.
- ¹⁶ I tidligere slekters tid har han latt alle hedningefolkene vandre sine egne veier.
- ¹⁷ Men han lot seg ikke uten vitnesbyrd. Han gjorde godt. Fra himmelen sendte han dere regn og fruktbare årstider, og han mettet deres hjerter med føde og glede.
- ¹⁸ Og ved å si dette, fikk de med nød og neppe hindret folket fra å ofre til dem.

¹⁹ Men det kom jøder dit fra Antiokia og Ikonium. De overtalte folket, så de steinet Paulus og dro ham utenfor byen, da de trodde at han var død.

Til Derbe, og tilbake til Antiokia

²⁰ Men da disiplene samlet seg om ham, reiste han seg og gikk inn i byen. Dagen etter dro han av sted til Derbe, sammen med Barnabas.

²¹ De forkynnte evangeliet der i byen og vant mange disipler. Så vendte de tilbake til Lystra, Ikonium og Antiokia.

²² De styrket disiplenes sjeler, formante dem til å holde fast ved troen og sa: Vi må gå inn i Guds rike gjennom mange trengsler.

²³ Og de valgte eldste for dem i hver menighet. Og etter bønn og faste overga de dem til Herren, som de var kommet til tro på.

²⁴ Så reiste de gjennom Pisidia og kom til Pamfylia.

²⁵ De talte Ordet i Perge, og kom siden ned til Attalia.

²⁶ Derfra seilte de til Antiokia, der de var blitt overgitt til Guds nåde for å gjøre den gjerningen som de nå hadde fullført.

²⁷ Da de var kommet dit, samlet de menigheten og fortalte om alt det som Gud hadde gjort ved dem, og at han hadde åpnet troens dør for hedningene.

²⁸ Så ble de der en ikke så kort tid sammen med disiplene.

Apostlenes gjerninger 15

Apostelmøtet i Jerusalem

¹ Det kom da noen ned fra Judea og lærte brødrene slik: Hvis dere ikke blir omskåret etter den skikk vi har fra Moses, kan dere ikke bli frelst.

² Det oppsto da strid, og Paulus og Barnabas fikk et heftig ordskifte med dem. Det ble da bestemt at Paulus og Barnabas sammen med noen andre av dem skulle dra opp til apostlene og de eldste i Jerusalem, og legge dette spørsmålet fram for dem.

³ Menigheten fulgte dem da et stykke på vei. Så dro de gjennom Fønikia og Samaria. Her fortalte de om hedningenes omvendelse, og dette vakte stor glede hos alle brødrene.

⁴ Da de kom til Jerusalem, ble de mottatt av menigheten og apostlene og de eldste, og de fortalte om alt det Gud hadde gjort ved dem.

⁵ Men det reiste seg noen av fariseernes parti som hadde tatt ved troen, og de sa: De må bli omskåret, og en må pålegge dem å holde Mose lov.

⁶ Apostlene og de eldste kom da sammen for å overveie denne saken.

- ⁷ Da det nå oppsto et skarpt ordskifte, reiste Peter seg og sa til dem: Brødre, dere vet at Gud for lenge siden utvalgte meg blant dere, så hedningene av min munn skulle høre evangeliets ord og komme til tro.
- ⁸ Og Gud, som kjenner hjertene, ga dem vitnesbyrd, idet han ga dem Den Hellige Ånd likesom oss.
- ⁹ Han gjorde ingen forskjell på oss og dem, for ved troen rensset han også deres hjerter.
- ¹⁰ Hvorfor frister dere da Gud og legger et åk på disiplenes nakke som verken våre fedre eller vi var i stand til å bære?
- ¹¹ Men vi tror at vi blir frelst ved Herren Jesu nåde, på samme måte som de.
- ¹² Da tidde hele mengden, og de hørte på Barnabas og Paulus, som fortalte hvor store tegn og under Gud hadde gjort blant hedningene ved dem.
- ¹³ Etter at de hadde talt, tok Jakob til orde og sa: Brødre, hør på meg!
- ¹⁴ Simon har fortalt hvordan Gud fra først av sørget for å ta ut av hedningene et folk for sitt navn.
- ¹⁵ Og med dette stemmer profetenes ord overens, som det står skrevet:
- ¹⁶ Deretter vil jeg vende tilbake og igjen bygge opp Davids falne hytte. Det nedbrutte av den vil jeg igjen bygge opp, og jeg vil gjenreise den,
- ¹⁷ for at resten av menneskene skal søke Herren, ja, alle hedningefolkene som mitt navn er blitt nevnt over. Så sier Herren, han som gjør dette
- ¹⁸ som han har visst fra evighet av.
- ¹⁹ Derfor mener jeg at vi ikke skal gjøre det vanskelig for dem av hedningene som omvender seg til Gud.
- ²⁰ Men vi skal skrive til dem at de skal avholde seg fra det som er smittet av avgudene, og fra hor og fra det som er kvalt og fra blod.
- ²¹ For Moses har fra gammel tid av noen som forkynner ham i hver by, og han blir opplest i synagogene hver sabbat.
- ²² Da vedtok apostlene og de eldste sammen med hele menigheten å velge ut noen menn blant seg og sende dem til Antiokia sammen med Paulus og Barnabas. De valgte Judas, med tilnavnet Barsabbas, og Silas, som var ledende menn blant brødrene,
- ²³ og ved deres hånd skrev de dette: Apostlene og eldstebrødrene hilser brødrene av hedningene i Antiokia og Syria og Kilikia:
- ²⁴ Da vi har fått høre at noen som er kommet fra oss, har forvirret dere med sin tale og vakt uro i deres sjeler - vi har ikke gitt dem noe oppdrag -

25 syntes det godt for oss, etter at vi er kommet til enighet i denne saken, å velge noen menn og sende dem til dere sammen med våre kjære brødre Barnabas og Paulus,

26 menn som har våget sitt liv for Herren Jesu Kristi navns skyld.

27 Vi sender da Judas og Silas, og de skal også muntlig gjøre det samme kjent for dere.

28 For Den Hellige Ånd og vi har besluttet ikke å legge på dere noen annen byrde enn de helt nødvendige tingene:

29 at dere avstår fra avgudsoffer og blod og det som er kvalt, og hor. Om dere tar dere i vare for dette, vil det gå dere godt. Lev vell!

30 De som ble sendt av sted, kom da ned til Antiokia. De samlet hele menigheten og ga dem brevet.

31 Da de hadde lest det, gledet de seg alle over trøsten de fikk.

32 Judas og Silas, som selv var profeter, talte meget til oppmuntring og styrke for brødrene.

33 Da de hadde vært der en tid, lot brødrene dem dra tilbake med ønske om fred til dem som hadde sendt dem.

34 Men Silas fant det best å bli der.

Den andre misjonsreisen

35 Paulus og Barnabas ble en tid i Antiokia. De lærte og forkyste Herrens ord og evangelium sammen med mange andre.

36 Da det var gått en tid, sa Paulus til Barnabas: La oss dra tilbake og besøke brødrene i alle byene der vi forkyste Herrens ord, og se hvordan de har det!

37 Barnabas ville da også ha med Johannes med tilnavnet Markus.

38 Men Paulus mente at de ikke skulle ta med ham som hadde forlatt dem i Pamfylia og ikke gått med dem i arbeidet.

39 Det ble da så bitter uenighet at de skiltes fra hverandre. Barnabas tok med seg Markus og seilte av sted til Kypros.

40 Men Paulus valgte Silas til å følge seg. Så dro han ut, etter at brødrene hadde overgitt ham til Herrens nåde.

41 Og han dro gjennom Syria og Kilikia og styrket menighetene.

Apostlenes gjerninger 16

Paulus tar med Timoteus

¹ Han kom da til Derbe og Lystra. Og se, der var det en disippel som hette Timoteus, sønn av en jødisk kvinne som var troende, og en gresk far.

² Han hadde godt vitnesbyrd av brødrene i Lystra og Ikonium.

³ Han ville Paulus ha med seg på reisen. Han omskar ham av hensyn til de jødene som bodde i de traktene, for alle visste at hans far var greker.

⁴ Som de nå dro fra by til by, påla de brødrene at de skulle holde seg etter de forskriftene som var vedtatt av apostlene og de eldste i Jerusalem.

Kalt over til Makedonia

⁵ Så ble da menighetene styrket i troen, og de vokste i tall for hver dag.

⁶ De dro så gjennom Frygia og det galatiske land, fordi de ble hindret av Den Hellige Ånd fra å tale Ordet i Asia*.

⁷ Da de var kommet i nærheten av Mysia, prøvde de å dra til Bitynia, men Jesu Ånd ga dem ikke lov.

⁸ De gikk da forbi Mysia og kom ned til Troas.

⁹ Om natten hadde Paulus et syn: Han så en makedonier som sto der og bønnfalt ham og sa: Kom over til Makedonia og hjelp oss!

I Filippi

¹⁰ Da han hadde sett synet, prøvde vi straks å komme over til Makedonia. For vi skjønnte at Gud hadde kalt oss til å forkynne evangeliet for dem.

¹¹ Vi seilte så ut fra Troas og styrte rett til Samotrake, og dagen etter til Neapolis.

¹² Derfra dro vi til Filippi, som er den første byen i den delen av Makedonia og en romersk koloni*. Der i byen ble vi da noen dager.

¹³ På sabbatsdagen gikk vi utenfor byporten, ned til en elv, hvor de pleide å holde bønn. Vi satte oss der, og talte til kvinnene som var kommet sammen.

¹⁴ En av dem var en kvinne ved navn Lydia, en purpurkremmerske fra Tyatira, som dyrket Gud etter jødernes tro. Hun hørte på, og Herren åpnet hennes hjerte, så hun ga akt på det som ble talt av Paulus.

¹⁵ Da hun og de som tilhørte hennes hus, var blitt døpt, ba hun oss og sa: Så sant dere holder meg for å være en som tror på Herren, så kom hjem til meg og bo der! Og hun nødde oss.

¹⁶ Men det skjedde en gang da vi dro ut til bønnestedet, at vi møtte en slavepike som hadde en spådomsånd. Hun skaffet herrene sine stor inntekt ved å spå.

¹⁷ Hun fulgte etter Paulus og oss, og ropte: Disse menneskene er Den Høyeste Guds tjenere, som forkynner dere frelsens vei!

- 18 Dette holdt hun på med å gjøre i mange dager. Men Paulus ble harm, og vendte seg og sa til ånden: Jeg befaler deg i Jesu Kristi navn, far ut av henne! - Og den for ut av henne i samme stund.
- 19 Men da hennes herrer så at deres håp om inntekt forsvant, grep de Paulus og Silas og dro dem av sted til torget for å stille dem for retten.
- 20 De førte dem fram for styresmennene og sa: Disse mennene skaper stor uro i byen vår. De er jøder,
- 21 og de forkynner skikker som vi ikke har lov til å ta imot eller leve etter, vi som er romere.
- 22 Folkemengden reiste seg også imot dem. Styresmennene rev da klærne av dem og befalte stokkeslag.
- 23 Da de hadde gitt dem mange slag, kastet de dem i fengsel, og befalte fangevokteren å passe godt på dem.
- 24 Da han fikk en slik ordre, satte han dem i det innerste fangerommet og satte føttene deres fast i stokken.
- 25 Men ved midnattstid holdt Paulus og Silas bønn og sang lovsanger til Gud, og fangene hørte på dem.
- 26 Da kom det med ett et sterkt jordskjelv, så fengselets grunnvoller ristet. Og straks sprang alle dørene opp, og lenkene falt av alle fangene.
- 27 Fangevokteren for da opp av søvne. Da han så at dørene til fengselet sto åpne, trakk han sverdet og ville ta sitt liv, for han trodde at fangene var rømt.
- 28 Men Paulus ropte med høy røst og sa: Gjør ikke deg selv noe ondt! For vi er her alle.
- 29 Han ba da om lys, løp inn og falt skjelvende ned foran Paulus og Silas.
- 30 Så førte han dem ut og spurte: Herrer! Hva skal jeg gjøre for å bli frelst?
- 31 De sa da: Tro på Herren Jesus, så skal du bli frelst, du og ditt hus!
- 32 De talte da Herrens ord til ham og til alle som var i hans hus.
- 33 Og samme time på natten tok han dem med seg og vasket dem etter slagene. Og straks ble han døpt med alle sine.
- 34 Han førte dem opp i sitt hus og dekket bord for dem. Og han gledet seg, etter at han med hele sitt hus var kommet til troen på Gud.
- 35 Da det var blitt dag, sendte styresmennene bud med rettstjenerne og sa: Sett disse mennene fri!
- 36 Fangevokteren fortalte dette til Paulus: Styresmennene har sendt bud om at dere skal bli satt fri. Kom nå ut og dra bort med fred!

³⁷ Men Paulus sa til dem: De har slått oss offentlig uten lov og dom, enda vi er romerske borgere, og kastet oss i fengsel. Og nå vil de sende oss bort i hemmelighet? Nei, de får nok selv komme og føre oss ut!

³⁸ Rettstjenerne brakte denne beskjeden tilbake til styresmennene. De ble redde da de fikk høre at de var romerske borgere.

³⁹ Da kom de selv og godsnakket med dem. De førte dem ut og ba dem dra bort fra byen.

⁴⁰ Etter at de var kommet ut fra fengselet, gikk de hjem til Lydia. Her traff de brødrene, og de formante og trøstet dem. Så dro de videre.

Apostlenes gjerninger 17

I Tessalonika

¹ Etter at de hadde reist gjennom Amfipolis og Apollonia, kom de til Tessalonika. Der hadde jødene en synagoge.

² Paulus gikk inn til dem, slik han pleide å gjøre, og tre sabbatsdager samtalte han med dem ut fra Skriftene.

³ Han la ut for dem og viste at Messias måtte lide og stå opp fra de døde, og sa: Den Jesus som jeg forkynner for dere, han er Messias.

⁴ Noen av dem ble overbevist og sluttet seg til Paulus og Silas. Det gjorde også en stor mengde av de grekere som dyrket Gud, og ikke få av de fornemste kvinnene.

⁵ Men jødene ble da egget til nidkjærhet. De fikk med seg noen onde menn som gikk og drev på torget, og laget et oppløp som satte byen i røre. Så trengte de fram mot Jasons hus og lette etter dem for å føre dem fram for folket.

⁶ Men da de ikke fant dem, slepte de med seg Jason og noen av brødrene til bydommerne og ropte: Disse som oppvigler hele verden, er også kommet hit!

⁷ Jason har tatt imot dem. Alle handler de stikk imot keiserens bud og sier at en annen, en som heter Jesus, er konge.

⁸ Både folkemengden og dommerne ble oppskremt da de hørte dette.

⁹ Men da Jason og de andre hadde stilt sikkerhet for dem, lot de dem gå.

¹⁰ Men straks samme natt sendte brødrene både Paulus og Silas av sted til Berøa. Da de kom dit, gikk de til jødenes synagoge.

¹¹ Og disse var av et edlere sinn enn de i Tessalonika. De tok imot Ordet med all godvilje, og gransket hver dag i Skriftene om det forholdt seg slik som det ble sagt.

12 Mange av dem kom da til troen, og ikke få av de fornemme greske kvinner og mange greske menn.

Til Aten

13 Men da jødene i Tessalonika fikk vite at Guds ord ble forkynt av Paulus også i Berøa, kom de dit og hisset opp folket der også.

14 Brødrene sendte da straks Paulus av sted på veien til havet. Men Silas og Timoteus ble igjen der.

15 De som fulgte med Paulus, førte ham til Aten. Da de dro tilbake, hadde de med seg bud til Silas og Timoteus at de måtte komme til ham så fort som mulig.

16 Mens nå Paulus ventet på dem i Aten, ble han opprørt i sin ånd da han så at byen var full av avgudsbilder.

17 I synagogen samtalte han med jødene og dem som dyrket Gud, og på torget samtalte han hver dag med dem han traff på.

Paulus taler til atenerne på Areopagos

18 Noen av de epikureiske og stoiske filosofene ga seg i ordskifte med ham, og noen sa: Hva er det vel denne ordgyteren har å si? Andre sa: Han synes å være en som forkynner utenlandske guddommer - det var fordi han forkyste evangeliet om Jesus og oppstandelsen.

19 Så tok de ham med seg og førte ham opp på Areopagos*, og sa: Kan vi få vite hva dette er for en ny lære som du forkynner?

20 For underlige ting bringer du oss for øre! Vi vil derfor gjerne vite hva dette skal bety.

21 Alle atenerne og de fremmede som oppholdt seg der, ga seg ikke tid til annet enn å fortelle eller høre nytt.

22 Så sto da Paulus fram midt på Areopagos og sa: Athenske menn! Jeg ser at dere på alle måter er meget religiøse.

23 For da jeg gikk omkring og så på deres helligdommer, fant jeg et alter med denne innskriften: For en ukjent Gud. Det som dere altså dyrker uten å kjenne, det forkynner jeg dere.

24 Gud, han som skapte verden og alt som i den er, han som er herre over himmel og jord, han bor ikke i templer som er bygd med hender.

25 Heller ikke lar han seg tjene av menneskehender som om han trengte til noe. For det er han selv som gir alle liv og ånde og alle ting.

26 Han lot alle folkeslag av ett blod bo over hele jorderike, og han satte faste tider for dem og bestemte grensene mellom deres bosteder.

²⁷ Dette gjorde han for at de skulle søke Gud, om de kanskje kunne føle ham og finne ham - enda han ikke er langt borte fra en eneste av oss.

²⁸ For i ham er det vi lever og rører oss og er til. Som også noen av deres egne diktere* har sagt: For vi er også hans slekt.

²⁹ Da vi nå altså er Guds ætt, så bør vi ikke tenke at guddommen er lik gull eller sølv eller stein, et bilde formet av menneskelig kunst eller tanke.

³⁰ Etter at Gud har båret over med uvitenhetens tider, befaler han nå alle mennesker alle steder, at de skal omvende seg.

³¹ For han har fastsatt en dag da han skal dømme verden med rettferdighet. Dette skal skje ved den mannen som han har utvalgt til det, etter at han har gitt fullgodt bevis for alle ved å reise ham opp fra de døde.

³² Da de hørte om dødes oppstandelse, spottet noen. Men andre sa: Vi vil høre deg tale om dette igjen!

³³ Paulus gikk så fra dem.

³⁴ Men det var noen som sluttet seg til ham og kom til tro. Blant dem var Dionysios, en av Areopagos-dommerne, og en kvinne som hette Damaris, og noen andre med dem.

Apostlenes gjerninger 18

Paulus virker i Korint i halvannet år

¹ Deretter dro han fra Aten og kom til Korint.

² Der traff han en jøde som hette Akvilas og var født i Pontus. Han var nylig kommet fra Italia med sin kone Priskilla, fordi Klaudius hadde påbudt at alle jøder skulle forlate Roma. Dem ga han seg i lag med.

³ Og fordi de hadde samme håndverk, ble han hos dem og arbeidet. De var teltmakere av yrke.

⁴ Men hver sabbat holdt han samtaler i synagogen, og han overbeviste både jøder og grekere.

⁵ Da nå Silas og Timoteus kom ned fra Makedonia, var Paulus fullt opptatt med å forkynne, og han vitnet alvorlig for jødene at Jesus er Messias.

⁶ Men da de sto imot og spottet, ristet han støvet av klærne sine og sa til dem: Deres blod skal komme over deres eget hode! Jeg er ren. Fra nå av går jeg til hedningene.

⁷ Så gikk han bort derfra og tok inn i huset til en mann ved navn Justus, en mann som fryktet Gud. Huset hans lå like inntil synagogen.

⁸ Synagogeforstanderen Krispus kom til troen på Herren med hele sitt hus. Og mange korintere som hørte Ordet, kom til troen og lot seg døpe.

- ⁹ Og Herren sa til Paulus i et syn om natten: Frykt ikke, men tal, og ti ikke!
- ¹⁰ For jeg er med deg, og ingen skal røre deg eller gjøre deg noe ondt. For jeg har mye folk i denne byen.
- ¹¹ Så ga han seg til der i et år og seks måneder, og lærte Guds ord blant dem.
- ¹² Men da Gallio var landshøvding i Akaia, slo jødene seg sammen mot Paulus. De førte ham for domstolen
- ¹³ og sa: Denne mannen overtaler folk til å dyrke Gud på en måte som er i strid med loven.
- ¹⁴ Nettopp som Paulus var i ferd med å åpne munnen, sa Gallio til jødene: Hadde det vært tale om en forbrytelse eller stygg ugjerning, dere jøder, da hadde jeg hatt god grunn til å høre tålmodig på dere.
- ¹⁵ Men er det spørsmål om en lære og om et navn og om en lov som gjelder hos dere, da får det bli deres egen sak! Dommer i disse tingene vil jeg ikke være.
- ¹⁶ Og han viste dem bort fra domstolen.
- ¹⁷ Da tok alle fatt på synagogeforstanderen Sostenes og slo ham like foran domstolen. Men Gallio brydde seg ikke noe om det.

Tilbake til Antiokia

- ¹⁸ Paulus ble der ennå en lang tid. Så tok han avskjed med brødrene og seilte av sted til Syria, sammen med Priskilla og Akvilas. I Kenkreæ klippet han håret, for han hadde et løfte på seg.
- ¹⁹ Så kom de til Efesus. Der lot Paulus de andre bli igjen, men selv gikk han inn i synagogen og ga seg i samtale med jødene.
- ²⁰ Da de ba ham bli der lenger, samtykte han ikke,
- ²¹ men tok avskjed med dem og sa: Om Gud vil, skal jeg komme tilbake til dere. Så seilte han fra Efesus.
- ²² Da han kom til Cæsarea, gikk han opp og hilste på menigheten. Så dro han til Antiokia.

Tredje misjonsreise - til det galatiske land og Frygia

- ²³ Da han hadde vært der en tid, reiste han ut igjen. Han dro fra sted til sted gjennom hele det galatiske land og Frygia, og styrket alle disiplene.

Apollos, Priskilla og Akvilas i Efesus

- ²⁴ Det var en jøde ved navn Apollos, født i Aleksandria, som kom til Efesus. Han var en veltalende mann, og han var sterk i Skriftene.

²⁵ Han var opplært i Herrens vei. Og da han var brennende i ånden, talte og lærte han grundig om Jesus, enda han bare kjente Johannes' dåp.

²⁶ Han begynte å tale frimodig i synagogen. Da Priskilla og Akvilas hadde hørt ham, ba de ham til seg og la Guds vei nøyere ut for ham.

²⁷ Da han nå ville dra videre til Akaia, oppmuntret brødrene ham til dette. De skrev til disiplene der om å ta vel imot ham. Og da han kom dit, ble han ved Guds nåde til stor hjelp for de troende.

²⁸ For med kraft gjendrev han jødene offentlig, idet han viste av Skriftene at Jesus er Messias.

Apostlenes gjerninger 19

Paulus virker i Efesus i over to år

¹ Mens Apollos var i Korint, skjedde det at Paulus kom til Efesus, etter at han hadde reist gjennom de øvre distriktene. Der fant han noen disipler,

² og han spurte dem: Fikk dere Den Hellige Ånd da dere kom til troen? De svarte ham: Vi har ikke engang hørt at det er noen Hellig Ånd.

³ Han spurte: Hva ble dere da døpt med? De sa: Med Johannes' dåp.

⁴ Da sa Paulus: Johannes døpte med omvendelsens dåp, og sa til folket at de skulle tro på den som kom etter ham, det er på Jesus.

⁵ Da de hørte dette, lot de seg døpe til Herren Jesu navn.

⁶ Og da Paulus la hendene på dem, kom Den Hellige Ånd over dem, og de talte med tunger og profetiske ord.

⁷ Det var omkring tolv menn i alt.

⁸ Han gikk så inn i synagogen og talte frimodig i tre måneder. Han førte samtaler med dem og overbeviste dem om det som hører Guds rike til.

⁹ Men noen forherdet seg og ville ikke tro. De talte ille om Veien* så mengden hørte det. Da brøt han lag med dem og skilte disiplene fra dem, og holdt daglige samtaler i Tyrannus' skole.

¹⁰ Dette varte i to år, så alle som bodde i Asia fikk høre Herrens ord, både jøder og grekere.

¹¹ Og Gud gjorde helt uvanlige kraftgjerninger ved Paulus' hender,

¹² så at folk til og med tok svetteduker eller arbeidsforklær som han hadde hatt på seg, og bar til de syke. Og sykdommene forlot dem, og de onde åndene for ut av dem.

13 Men også noen av de jødiske åndemanere som for omkring, prøvde å nevne Herren Jesu navn over dem som var besatt av onde ånder. De sa: Jeg maner dere ved den Jesus som Paulus forkynner!

14 Det var sju sønner av Skevas, en jødisk yppersteprest, som gjorde dette.

15 Men den onde ånden svarte dem: Jesus kjenner jeg, og Paulus vet jeg om, men dere, hvem er dere?

16 Og mannen som den onde ånden var i, for løs på dem og overvant dem alle og fikk makt over dem, så de måtte flykte nakne og såret ut av huset.

17 Dette ble da kjent for alle dem som bodde i Efesus, både jøder og grekere, så det kom frykt over dem alle. Og Herren Jesu navn ble lovprist.

18 Mange av dem som var blitt troende, kom og bekjente og fortalte hva de hadde drevet med.

19 Ikke få av dem som hadde drevet med trolldomskunster, bar sammen bøkene sine og brente dem opp for alles øyne. Og de regnet ut verdien av dem, og fant ut at den var femti tusen sølvpenge.

20 Slik hadde Herrens ord stor fremgang og fikk makt.

21 Etter at dette var fullført, bestemte Paulus seg for å reise gjennom Makedonia og Akaia og dra til Jerusalem. Og han sa: Når jeg har vært der, må jeg også se Roma.

22 Han sendte da to av medhjelperne sine, Timoteus og Erastus, til Makedonia. Selv ble han enda en tid i Asia.

Stort oppstyr i Efesus

23 Ved denne tiden ble det ikke lite oppstyr om Veien.

24 For en mann ved navn Demetrius, en sølvsmed, laget Artemis-templer av sølv og hjalp kunsthåndverkerne til en ikke liten inntekt.

25 Nå kalte han sammen disse og de arbeiderne som drev med dette, og sa til dem: Menn, dere vet at vi har vår velstand av dette arbeidet.

26 Men nå ser og hører dere selv, at ikke bare her i Efesus, men over nesten hele Asia, har denne Paulus ved sine overtalelser forført en stor hop, ved å si at de guder som blir laget med hender, ikke er virkelige guder.

27 Nå er det ikke bare fare for at vårt håndverk skal komme i vanry, men det er også fare for at templet til den store gudinnen Artemis skal bli regnet for ingenting, og at det blir gjort ende på hennes storhet, som hele Asia, ja, hele verden dyrker.

28 Da de hørte dette, ble de fulle av harme og ropte: Stor er efesernes Artemis!

29 Hele byen kom nå i opprør. Alle sammen stormet de av sted til teatret, og slepte med seg Gajus og Aristarkus, to makedoniere, som var med Paulus på reisen.

30 Paulus ville selv gå inn i folkemassen, men disiplene ga ham ikke lov.

31 Også noen av asiarkene*, som var vennene hans, sendte bud til ham om at han ikke måtte våge seg inn i teatret.

32 Noen skrek nå ett, andre noe annet, for forsamlingen var i full forvirring, og de fleste visste ikke hvorfor de var kommet sammen.

33 Noen i mengden forklarte saken for Aleksander, da jødene skjøv ham fram. Aleksander ga da tegn med hånden at han ville holde en forsvarstale til folket.

34 Men da de fikk vite at han var jøde, ble det et enstemmig rop fra dem alle, og de skrek i omkring to timer: Stor er efesernes Artemis!

35 Byskriveren fikk folkemengden til å være rolig, og sa: Menn fra Efesus! Hvem er det vel blant mennesker som ikke vet at efesernes by er tempelvokter for den store Artemis og hennes bilde, som er falt ned fra himmelen?

36 Ettersom ingen kan motsi dette, må dere nå holde dere rolige og ikke gjøre noe overilet.

37 For dere har ført hit disse mennene, som verken er tempelranere eller har spottet vår gudinne.

38 Har da Demetrius og håndverkerne som er med ham, noen anklage mot noen, så har vi jo domstoler, og her er landshøvdingen. La dem saksøke hverandre!

39 Og har dere noe å kreve i andre saker, da skal det bli avgjort i lovlig tingmøte.

40 For vi står i fare for å bli satt under tiltale for opprør på grunn av det som har skjedd i dag. Og vi har ingen grunn å vise til, om vi blir krevd til regnskap for dette oppløpet. Ved å tale slik fikk han oppløst forsamlingen.

Apostlenes gjerninger 20

Reisen gjennom Makedonia, Hellas og Asia

1 Da oppstyret hadde lagt seg, kalte Paulus disiplene til seg og oppmuntret dem. Så tok han farvel, og dro av sted for å reise til Makedonia.

2 Etter at han hadde reist gjennom disse områdene, og hadde formant brødrene med mange ord, kom han til Hellas.

³ Der ble han i tre måneder. Da han var i ferd med å seile av sted til Syria, la jødene planer mot ham. Derfor bestemte han seg for å dra tilbake gjennom Makedonia.

⁴ Han hadde da følge til Asia av Sopater, sønn av Pyrrus, fra Berøa, og av Aristarkus og Sekundus fra Tessalonika, og av Gajus fra Derbe og Timoteus, og av Tykikus og Trofimus fra Asia.

⁵ Disse dro i forveien og ventet på oss i Troas.

⁶ Men vi seilte ut fra Filippi etter de usyrede brøds dager, og kom til dem i Troas fem dager senere. Der ble vi i sju dager.

⁷ På den første dagen i uken var vi samlet for å bryte brødet. Paulus holdt da samtaler med dem, for han skulle fare derfra neste dag. Han dro ut sin tale like til midnatt.

⁸ Det var mange lamper i salen ovenpå hvor vi var samlet.

⁹ Men en ung mann ved navn Evtikus satt i vinduet. Da Paulus talte så lenge, falt han i dyp søvn. Og i søvne styrtet han ut og falt ned fra tredje etasje, og ble tatt død opp.

¹⁰ Men Paulus gikk ned og kastet seg over ham, og da han hadde omfavnet han, sa han: Vær ikke urolige, for hans sjel er i ham!

¹¹ Så gikk han opp igjen og brøt brødet og spiste. Og etter at han hadde talt lenge med dem, like til daggry, dro han av sted.

¹² De førte da gutten med seg i live og var meget trøstet.

I Milet - farvel med de eldste i Efesus

¹³ Vi hadde i forveien gått om bord i skipet og seilte til Assos. Der skulle vi ta Paulus om bord. Slik hadde han bestemt det, for han ville selv gå dit til fots.

¹⁴ Da han møtte oss i Assos, tok vi ham om bord, og kom til Mitylene.

¹⁵ Derfra seilte vi så videre og kom neste dag rett ut for Kios. Dagen etter seilte vi innom Samos, og lå over i Trogillium. Den følgende dagen kom vi så til Milet.

¹⁶ For Paulus hadde bestemt seg for å seile forbi Efesus, så han ikke skulle bli oppholdt i Asia. For han skyndte seg for å nå fram til Jerusalem til pinsedagen, om det var mulig for ham.

¹⁷ Fra Milet sendte han da bud til Efesus og kalte til seg menighetens eldste.

¹⁸ Da de var kommet, sa han til dem: Dere vet hvordan min ferd iblant dere var, hele tiden fra den første dagen jeg kom til Asia.

¹⁹ Jeg tjente Herren med all ydmykhet og under tårer og prøvelser som kom over meg ved jødernes onde planer.

- 20** Jeg holdt ikke tilbake noe av det som kunne være til gagn for dere, men forkynte dere det og lærte dere det offentlig og i husene.
- 21** Jeg vitnet både for jøder og for grekere om omvendelse til Gud og troen på vår Herre Jesus Kristus.
- 22** Og se, bundet av Ånden drar jeg nå til Jerusalem, og vet ikke hva som skal møte meg der.
- 23** Jeg vet bare at Den Hellige Ånd i by etter by vitner for meg og sier at lenker og trengsler venter meg.
- 24** Men for meg selv akter jeg ikke livet mitt et ord verd, når jeg bare kan fullende mitt løp og den tjenesten som jeg fikk av Herren Jesus: å vitne om Guds nådes evangelium.
- 25** Og se, nå vet jeg at dere aldri mer skal se mitt ansikt, alle dere som jeg gikk omkring iblant og forkynte riket.
- 26** Derfor vitner jeg for dere på denne dag at jeg er ren for alles blod.
- 27** For jeg har ikke holdt noe tilbake, men jeg har forkynt dere hele Guds råd.
- 28** Så gi da akt på dere selv og på hele hjorden, som Den Hellige Ånd har satt dere som tilsynsmenn for, for at dere skulle vokte Guds menighet, som han vant seg med sitt eget blod.
- 29** Jeg vet at etter min bortgang skal det komme glupende ulver inn blant dere, som ikke skåner hjorden.
- 30** Ja, blant dere selv skal det fremstå menn som fører falsk tale for å lokke disiplene etter seg.
- 31** Våk derfor og husk at jeg i tre år, natt og dag, ikke holdt opp med å formane hver eneste en med tårer.
- 32** Og nå overgir jeg dere til Gud og hans nådes ord, som er mektig til å oppbygge dere og gi dere arv sammen med alle dem som er blitt helliget.
- 33** Jeg har ikke traktet etter sølv eller gull eller klær fra noen.
- 34** Dere vet selv at det jeg og de som var med meg trengte, det har disse hendene arbeidet for.
- 35** På alle måter har jeg vist dere at slik bør vi arbeide, for vi må ta oss av de svake. For vi minnes de ordene Herren Jesus selv sa: Det er saligere å gi enn å ta imot.
- 36** Da han hadde sagt dette, bøyde han kne og ba sammen med dem alle.
- 37** Da brast de alle i sterk gråt, og de falt Paulus om halsen og kysset ham gang etter gang.

38 Mest sørget de over det han hadde sagt, at de aldri mer skulle få se hans ansikt. Så fulgte de ham til skipet.

Apostlenes gjerninger 21

Paulus gjester flere disipler og evangelisten Filip

1 Da vi hadde revet oss løs fra dem og seilt av sted, styrte vi rett fram og kom til Kos. Neste dag dro vi til Rodos, og derfra til Patara.

2 Der fant vi et skip som skulle fare rett over til Fønikia. Vi gikk da om bord og seilte av sted.

3 Etter at vi hadde fått Kypros i sikte og lagt den bak oss på venstre side, seilte vi over til Syria og kom inn til Tyrus, for der skulle skipet losse lasten.

4 Vi oppsøkte da disiplene og ble der i sju dager. De sa til Paulus ved Ånden at han ikke måtte dra opp til Jerusalem.

5 Da vi hadde vært der disse dagene, brøt vi opp og dro videre. De fulgte oss alle ut av byen, også kvinner og barn. På stranden bøyde vi kne og ba.

6 Så tok vi farvel med hverandre. Vi gikk om bord i skipet, de vendte tilbake til sitt.

7 Fra Tyrus kom vi til Ptolemais, og her var sjøreisen slutt. Vi hilste på brødrene og ble hos dem en dag.

8 Neste dag dro vi videre og kom til Cæsarea. Der tok vi inn i huset til Filip, evangelisten, som var en av de sju. Og vi ble hos ham.

9 Han hadde fire ugifte døtre som hadde profetisk gave.

Agabus varsler om trengsler i Jerusalem

10 Mens vi nå ble der i flere dager, kom en profet ved navn Agabus ned fra Judea.

11 Da han kom til oss, tok han Paulus' belte og bandt seg selv på hender og føtter, og han sa: Så sier Den Hellige Ånd: Slik skal jødene i Jerusalem binde den mannen som eier dette beltet, og utlevere ham til hedningene.

12 Da vi hørte dette, ba vi ham, både vi og de som bodde der på stedet, at han ikke måtte dra opp til Jerusalem.

13 Men Paulus svarte: Hvorfor gråter dere og knuser mitt hjerte? Jeg er beredt, ikke bare til å bli bundet, men også til å dø i Jerusalem for Herren Jesu navns skyld.

14 Da han ikke lot seg overtale, slo vi oss til ro og sa: Skje Herrens vilje!

Paulus tas til fange i templet

15 Da disse dagene var gått, gjorde vi oss reiseklare og dro opp til Jerusalem.

- 16** Sammen med oss reiste også noen av disiplene fra Cæsarea. De førte oss til en som hette Mnason, fra Kypros, en gammel disippel. Hos ham skulle vi bo.
- 17** Da vi kom til Jerusalem, tok brødrene imot oss med glede.
- 18** Neste dag gikk Paulus med oss til Jakob, og alle de eldste kom dit.
- 19** Da han hadde hilst på dem, fortalte han hva Gud hadde gjort blant hedningene ved hans tjeneste, det ene etter det andre.
- 20** Da de hørte det, priste de Gud. Så sa de til ham: Du ser, bror, at mange tusen blant jødene er kommet til troen, og alle er de nidkjære for loven.
- 21** Men nå har de hørt om deg at du lærer frafall fra Moses blant de jødene som lever ute blant hedningene, og sier at de ikke skal omskjære sine barn eller følge de gamle skikkene.
- 22** Hva er det da å gjøre? En stor mengde kommer til å samles, for de vil få høre at du er kommet hit.
- 23** Gjør derfor som vi sier til deg: Vi har fire menn her som har et løfte på seg.
- 24** Ta dem med deg og la deg rense sammen med dem. Betal du omkostningene for dem, så de kan få raket hodet! Da vil alle skjønne at det ikke er noe i det som de har hørt om deg, men at du selv lever slik at du holder loven.
- 25** Men når det gjelder de hedningene som er kommet til troen, har vi sendt brev og vedtatt at de ikke skal holde noe slikt, men bare ta seg i vare for avgudsoffer og blod og det som er kvalt, og hor.
- 26** Paulus tok da mennene med seg, og neste dag lot han seg rense sammen med dem. Så gikk han inn i templet for å si fra når renselsesdagene var fullført og offeret kunne bæres fram for hver enkelt av dem.
- 27** Men da de sju dagene snart var til ende, fikk noen jøder fra Asia se ham i templet. De hisset opp hele folkemassen og grep fatt i ham.
- 28** Og de skrek: Israelittiske menn, kom til hjelp! Her er mannen som alle steder lærer alle mot folket og loven og dette stedet. Han har til og med ført grekere inn i templet og vanhelliget dette hellige stedet.
- 29** For de hadde før sett Trofimus fra Efesus ute i byen sammen med ham, og nå tenkte de at Paulus hadde ført ham inn i templet.
- 30** Det ble da oppstyr i hele byen, og folket stimlet sammen. De grep Paulus og slepte ham utenfor templet. Og straks ble templets dører lukket.

Romerske soldater griper Paulus

31 Mens de nå var i ferd med å ville slå ham i hjel, gikk det melding opp til den øverste høvedsmannen for vekten om at hele Jerusalem var i et røre.

32 Han tok da straks med seg soldater og høvedsmenn, og skyndte seg ned til dem. Men da de så den øverste høvedsmannen og soldatene, holdt de opp med å slå Paulus.

33 Den øverste høvedsmannen kom da bort til ham og lot ham gripe. Han ga ordre om at han skulle bindes med to lenker. Så spurte han hvem han var, og hva han hadde gjort.

34 Men i folkemengden ropte noen ett, andre noe annet. Og da han ikke kunne få skikkelig beskjed på grunn av oppstyret, bød han at Paulus skulle føres inn i festningen.

35 Men da han kom til trappene, trengte hopen så voldsomt på at soldatene måtte bære ham,

36 for hele folkemassen fulgte etter og skrek: Bort med ham!

37 Da nå Paulus skulle føres inn i festningen, sier han til den øverste høvedsmannen: Er det tillatt å si deg noe? Men han sa: Kan du gresk?

38 Du er altså ikke den egypteren som for en tid siden fikk i stand et opprør og førte de fire tusen snikmorderne ut i ørkenen?

39 Da sa Paulus: Jeg er jøde, fra Tarsus, borger av en ikke ukjent by i Kilikia. Men jeg ber deg: Gi meg lov til å tale til folket!

40 Da han ga ham lov til det, stilte Paulus seg på trappen og ga tegn med hånden til folket. Det ble da helt stille, og han talte til dem på det hebraiske språk og sa:

Apostlenes gjerninger 22

Paulus' forsvarstale til folket

1 Brødre og fedre! Hør på det jeg nå har å si til mitt forsvar.

2 Da de hørte at han talte til dem på det hebraiske språk, holdt de seg enda mer stille. Han sier da:

3 Jeg er jøde, født i Tarsus i Kilikia, men oppfostret i denne byen. Ved Gamaliels føtter ble jeg opplært etter de strenge kravene i den lov som vi har fra fedrene. Og jeg var nidkjær for Gud, som dere alle er i dag.

4 Denne Veien forfulgte jeg til døden, og jeg bandt og kastet i fengsel både menn og kvinner.

5 Det kan både ypperstepresten og hele eldsterådet bevitne. Av dem fikk jeg også brev med til brødrene i Damaskus, og jeg reiste dit for å føre dem som var der, i lenker til Jerusalem, for at de skulle bli straffet.

⁶ Men da jeg var på veien og nærmet meg Damaskus, da strålte plutselig ved middagstider et sterkt lys fra himmelen om meg.

⁷ Og jeg falt til jorden og hørte en røst som sa til meg: Saul, Saul, hvorfor forfølger du meg?

⁸ Jeg svarte: Hvem er du, Herre? Og han sa til meg: Jeg er Jesus fra Nasaret, han som du forfølger.

⁹ De som var med meg, så lyset, men røsten av ham som talte til meg, hørte de ikke.

¹⁰ Jeg sa da: Hva skal jeg gjøre, Herre? Og Herren sa til meg: Reis deg opp og gå inn i Damaskus! Der skal det bli talt til deg om alt det du er bestemt til å gjøre.

¹¹ På grunn av glansen av dette lyset kunne jeg ikke se. De som var med meg, leide meg da ved hånden, og jeg kom inn til Damaskus.

¹² Og en mann ved navn Ananias, en gudfryktig mann etter loven, som hadde godt vitnesbyrd av alle jødene som bodde der,

¹³ kom til meg, stilte seg foran meg og sa: Saul, bror, se opp! Og i samme stund fikk jeg synet igjen og så opp på ham.

¹⁴ Han sa til meg: Våre fedres Gud har utvalgt deg til å kjenne hans vilje og til å se Den Rettferdige og høre røsten av hans munn.

¹⁵ For du skal være hans vitne for alle mennesker om det du har sett og hørt.

¹⁶ Og nå, hva venter du på? Stå opp og la deg døpe og få dine synder vasket bort, idet du påkaller hans navn!

¹⁷ Da jeg så var vendt tilbake til Jerusalem og ba i templet, skjedde det meg at jeg kom i en henrykkelse.

¹⁸ Jeg så ham, og han sa til meg: Skynd deg og dra i hast ut av Jerusalem! For de kommer ikke til å ta imot ditt vitnesbyrd om meg.

¹⁹ Da sa jeg: Herre, de vet selv at jeg rundt om i synagogene fengslet og pisket dem som trodde på deg.

²⁰ Og da blodet av Stefanus, ditt vitne, ble utgytt, sto jeg også der og samtykte i drapet på ham, og tok vare på klærne til dem som slo ham i hjel.

²¹ Men han sa til meg: Dra ut! For jeg vil sende deg til hedningefolk langt borte.

Paulus er «romersk borger»

²² Helt til han hadde sagt dette, hørte de på ham. Men nå ropte de med høy røst og sa: Bort fra jorden med ham! Han burde ikke få leve!

- 23** De skrek og rev kappene av seg og kastet støv opp i luften.
- 24** Da befalte den øverste høvedsmannen at han skulle føres inn i festningen. Han ga ordre om at de skulle forhøre ham under hudstrykning, så de kunne få vite grunnen til at de skrek slik mot ham.
- 25** Men da de hadde spent ham fast for å hudstryke ham, sa Paulus til høvedsmannen som sto der: Har dere lov til å hudstryke en romersk borger, og det uten dom?
- 26** Da høvedsmannen hørte det, gikk han til den øverste høvedsmannen og meldte det, og sa: Hva er det du er i ferd med å gjøre? Denne mannen er jo romersk borger!
- 27** Den øverste høvedsmannen gikk da selv til Paulus og spurte: Si meg, er du romersk borger? Han svarte: Ja.
- 28** Den øverste høvedsmannen sa: Jeg har kjøpt denne borgerretten for en stor sum penger! Paulus svarte: Men jeg er endog født til den!
- 29** De som skulle ha forhørt ham, gikk da straks fra ham. Men da den øverste høvedsmannen hadde fått vite at han var romersk borger, ble også han redd, fordi han hadde bundet ham.
- 30** Men neste dag ville han ha nøyaktig kjennskap til hva det var judeerne anklaget ham for. Han løste ham da fra lenkene og befalte at yppersteprestene og hele Rådet skulle komme sammen. Så førte han Paulus ned og stilte ham fram for dem.

Apostlenes gjerninger 23

Paulus for Det høye råd

- 1** Paulus så da fast på Rådet og sa: Brødre! Med fullgod samvittighet har jeg levd mitt liv for Gud like til denne dag.
- 2** Ypperstepresten Ananias bød da dem som sto der, å slå ham på munnen.
- 3** Da sa Paulus til ham: Gud skal slå deg, din kalkede vegg! Her sitter du for å dømme meg etter loven, og så bryter du loven ved å befale at de skal slå meg?
- 4** De som sto der, sa da: Skjeller du ut Guds yppersteprest?
- 5** Og Paulus sa: Jeg visste ikke, brødre, at det var ypperstepresten. Det står jo skrevet: Mot en høvding blant ditt folk skal du ikke bruke ukvemsord.
- 6** Da nå Paulus visste at den ene delen av dem var saddukeere og den andre delen fariseere, ropte han ut i Rådet: Brødre! Jeg er en fariseer, sønn av fariseere! Det er for håp om de dødes oppstandelse at jeg står her for retten!

⁷ Da han sa dette, ble det strid mellom fariseerne og saddukeerne, og hopen delte seg.

⁸ For saddukeerne sier at det ikke er noen oppstandelse, heller ikke noen engel eller ånd, men fariseerne lærer begge deler.

⁹ Det ble nå rop og skrik, og noen skriftlærde av fariseerpartiet sto fram og tok striden opp. De sa: Vi finner ikke noe ondt hos dette mennesket! Tenk om det var en ånd som talte til ham, eller en engel?

Paulus i fengsel

¹⁰ Striden ble nå så voldsom at den øverste høvedsmannen fryktet for at Paulus skulle bli slitt i stykker av dem. Han bød derfor soldatene å gå ned og rive ham fra dem og føre ham inn i festningen.

¹¹ Men natten etter sto Herren for ham og sa: Vær frimodig! Likesom du har vitnet om meg i Jerusalem, slik er det nødvendig at du også vitner i Roma.

Planer om å drepe Paulus

¹² Men da det var blitt dag, fikk judeerne i stand en sammensvergelse, og forbannet seg på at de verken ville ete eller drikke før de hadde drept Paulus.

¹³ Det var mer enn førti menn som var med i denne sammensvergelsen.

¹⁴ Disse gikk til yppersteprestene og de eldste og sa: Med en ed har vi forbannet oss på at vi ikke skal smake mat før vi har drept Paulus!

¹⁵ Nå må dere sammen med Rådet gjøre det klart for den øverste høvedsmann at han skal føre ham ned til dere, som om dere ville undersøke hans sak nøyere. Så holder vi oss klar til å drepe ham før han når fram.

¹⁶ Men Paulus' søstersønn fikk høre om dette bakholdet. Han gikk av sted og kom inn i festningen og fortalte det til Paulus.

¹⁷ Da kalte Paulus en av høvedsmennene til seg og sa: Før denne unge mannen til den øverste høvedsmannen! For han har noe å melde ham.

¹⁸ Han tok ham da med seg og førte ham til den øverste høvedsmannen og sa: Fangen Paulus kalte meg til seg og ba meg føre denne unge mannen til deg, for han har noe å si deg.

¹⁹ Den øverste høvedsmannen tok ham da ved hånden og trakk ham til side. Så spurte han ham: Hva er det du har å fortelle meg?

²⁰ Han sa da: Judeerne har avtalt å be deg om å føre Paulus ned til Rådet i morgen, som om det ville undersøke saken hans nøyere.

²¹ Men du må ikke la deg overtale av dem. For mer enn førti menn av dem ligger i bakhold mot ham, og de har forbannet seg på at de verken vil ete eller drikke før de har drept ham. Nå holder de seg klar og venter på at du skal gi tilsagn om dette.

22 Den øverste høvedsmannen lot da den unge mannen gå og bød ham: Du må ikke si til noen at du har latt meg få vite dette.

Paulus blir sendt til landshøvdingen Feliks i Cæsarea

23 Han kalte så til seg to av høvedsmennene og sa: La to hundre soldater holde seg klar til å dra til Cæsarea fra den tredje time på natten, sammen med sytti hestfolk og to hundre skyttere.

24 Og han bød dem også at de skulle skaffe ridedyr så de kunne la Paulus ri på dem og føre ham trygt fram til landshøvdingen Feliks.

25 Og han skrev et brev med dette innholdet:

26 Klaudius Lysias hilser den mektige landshøvding Feliks.

27 Denne mannen, som var grepet av jødene og nær ved å bli drept av dem, ham fridde jeg ut. Jeg kom til med soldatene, etter at jeg hadde fått vite at han var romersk borger.

28 Da jeg ville vite hva de hadde å anklage ham for, førte jeg ham ned for deres Råd.

29 Jeg fant da ut at anklagen gjaldt noen stridsspørsmål i deres lov, men at det ikke var noen anklage mot ham som gjorde ham skyldig til død eller fengsel.

30 Nå har jeg fått melding om at det er laget en sammensvergelse mot mannen. Derfor sender jeg ham uten opphold til deg. Jeg har også pålagt dem som anklager ham, at de skal henvende seg til deg angående saken.

31 Soldatene tok da Paulus, slik det var blitt pålagt dem, og førte ham til Antipatris om natten.

32 Dagen etter lot de hestfolket dra videre med ham, mens de selv vendte tilbake til festningen.

33 De kom da til Cæsarea og lot landshøvdingen få brevet, og førte også Paulus fram for ham.

34 Da han hadde lest brevet, spurte han hva land han var fra. Da han hadde fått vite at han var fra Kilikia, sa han:

35 Jeg skal forhøre deg når anklagerne dine er kommet til stede. Og han bød at han skulle bli holdt i varetekt i Herodes' borg.

Apostlenes gjerninger 24

Jødernes anklage og Paulus' forsvar

1 Fem dager senere kom ypperstepresten Ananias dit med noen av de eldste og en sakfører, Tertullus. Disse fremførte for landshøvdingen sin anklage mot Paulus.

- ² Han ble da kalt fram, og Tertullus begynte på anklagen mot ham og sa: Mektigste Feliks! Takket være deg har vi fred og ro, og ved din omsorg nyter dette folket godt av forbedringer
- ³ på alle måter og alle steder. Dette skjønner vi på med stor takknemlighet.
- ⁴ Men for at jeg ikke skal hefte deg for lenge, ber jeg deg at du i din mildhet vil høre på det vi i korthet vil si.
- ⁵ For vi har funnet ut at denne mannen er en pest og en oppvigler blant alle jødene rundt om i verden. Han er en leder for nasareernes sekt.
- ⁶ Han har til og med forsøkt å vanhellige templet. Derfor grep vi ham og ville dømme ham etter vår lov.
- ⁷ Men Lysias, den øverste høvedsmannen, rev ham med vold og makt ut av våre hender og førte ham bort.
- ⁸ Og han befalte hans anklagere å gå til deg. Om du nå vil undersøke saken, kan du av mannen selv få bekreftet alt det vi anklager ham for.
- ⁹ Jødene støttet ham, og sa at det forholdt seg slik.
- ¹⁰ Landshøvdingen ga Paulus et tegn at han kunne tale. Han svarte: Da jeg vet at du i mange år har vært dommer for dette folket, fører jeg mitt forsvar med frimodighet.
- ¹¹ Du kan lett få bekreftet at det ikke er mer enn tolv dager siden jeg kom opp til Jerusalem for å tilbe.
- ¹² Verken i templet eller i synagogene eller rundt om i byen har de funnet at jeg talte med noen, eller at jeg oppviglet folket.
- ¹³ Heller ikke kan de bevise for deg de andre anklagene de har imot meg.
- ¹⁴ Men det vedgår jeg for deg, at etter den Veien som de kaller en sekt, tjener jeg våre fedres Gud slik at jeg tror alt det som er skrevet i loven og i profetene.
- ¹⁵ Og jeg har det håp til Gud, som også disse selv venter på, at det skal finne sted en oppstandelse både av rettferdige og urettferdige.
- ¹⁶ Derfor legger jeg selv vinn på alltid å ha en uskadd samvittighet for Gud og mennesker.
- ¹⁷ Etter flere års forløp kom jeg for å overbringe kjærlighetsgaver til mitt folk, og for å ofre.
- ¹⁸ Mens jeg var i ferd med dette, etter at jeg hadde renset meg, fant de meg i templet. Det var ikke noe oppløp eller noe oppstyr.
- ¹⁹ Men det var noen jøder fra Asia der, og disse burde stå fram for deg, og anklage meg om de hadde noe å si på meg.

- ²⁰ Eller la disse selv si hva skyld de fant hos meg da jeg sto for Rådet.
- ²¹ Det måtte da være den ene setningen jeg ropte da jeg sto iblant dem: Det er for de dødes oppstandelse jeg i dag står for retten iblant dere!
- ²² Men Feliks utsatte saken, for han hadde nøye kjennskap til Veien. Og han sa: Når øverste høvedsmann Lysias kommer hit ned, skal jeg ta stilling til saken mellom dere.
- ²³ Han bød høvedsmannen at Paulus skulle holdes i varetekt og bli mildt behandlet. De skulle ikke hindre noen av hans egne fra å være til tjeneste for ham.
- ²⁴ Etter noen dager kom Feliks sammen med sin kone Drusilla*, som var jødinne. Han sendte bud etter Paulus og hørte ham vitne om troen på Jesus som Messias.
- ²⁵ Men da han talte om rettferdighet og avhold og den kommende dom, ble Feliks forferdet og sa: Gå bort for denne gangen! Når jeg får tid, skal jeg sende bud på deg igjen.
- ²⁶ Samtidig håpet han at han skulle få penger av Paulus. Derfor sendte han ofte bud etter ham og talte med ham.
- ²⁷ Da to år var gått, fikk Feliks til ettermann Porcius Festus, og da Feliks gjerne ville vinne takk av jødene, lot han Paulus være igjen der i lenker.

Apostlenes gjerninger 25

Paulus anker saken sin for keiseren

- ¹ Tre dager etter at Festus hadde tiltrådt sitt embete som landshøvding, dro han opp til Jerusalem fra Cæsarea.
- ² Yppersteprestene og jødenes fremste menn førte da fram for ham sine anklager mot Paulus, og kom med en anmodning til ham.
- ³ De ba ham vise dem den gunst å la Paulus bli hentet til Jerusalem. For de ville ligge i bakhold for å drepe ham på veien.
- ⁴ Men Festus svarte da at Paulus ble holdt i varetekt i Cæsarea, og at han selv snart skulle dra dit ned.
- ⁵ Han sa: De av dere som har myndighet til det, kan da dra ned sammen med meg. Om det er noe galt med denne mannen, kan de da fremføre sin anklage imot ham.
- ⁶ Han ble der ikke mer enn åtte - ti dager før han reiste ned til Cæsarea igjen. Dagen etter satte han seg på dommersetet og bød at Paulus skulle føres fram.

⁷ Da han var kommet inn, stilte de jødene som var kommet fra Jerusalem, seg rundt ham og fremførte mange svære anklager mot ham. Men de var ikke i stand til å bevise dem.

⁸ Og Paulus forsvarte seg og sa: Verken mot jødenes lov eller mot templet eller mot keiseren har jeg forbrutt meg.

⁹ Men da Festus gjerne ville vinne takk av jødene, svarte han Paulus og sa: Er du villig til å dra opp til Jerusalem og der få dom av meg i denne saken?

¹⁰ Men Paulus sa: Jeg står for keiserens domstol. Der har jeg rett til å bli dømt. Mot jødene har jeg ikke gjort noen urett. Det vet du også meget vel.

¹¹ Har jeg begått urett, og har jeg gjort noe som fortjener døden, så ber jeg meg ikke fri for å dø. Men er det ikke noe i det som disse anklager meg for, da kan ingen overgi meg til dem bare for å gjøre dem til lags. Jeg innanker saken min for keiseren.

¹² Festus talte da med sine rådgivere, og svarte så: For keiseren har du innanket din sak, til keiseren skal du fare.

Kong Agrippa vil høre Paulus

¹³ Noen dager senere kom kong Agrippa* og Berenike** til Cæsarea for å hilse på Festus.

¹⁴ Da de nå hadde vært der i flere dager, fortalte Festus kongen om Paulus og sa: Her er en mann som Feliks lot være igjen som fange.

¹⁵ Da jeg kom til Jerusalem, førte yppersteprestene og jødenes eldste anklage mot ham og ba om å få ham dømt.

¹⁶ Jeg svarte dem da at det ikke er skikk og bruk hos romerne å overgi noe menneske til noen. Den anklagede må først bli stilt fram for sine anklagere og få anledning til å forsvare seg mot klagemålet.

¹⁷ Da de så var kommet sammen her, utsatte jeg ikke saken, men satte meg neste dag på dommersetet og bød at mannen skulle føres fram.

¹⁸ Men da anklagerne sto omkring ham, hadde de ikke noen forbrytelse å anklage ham for, slik jeg hadde tenkt meg,

¹⁹ men de hadde noen stridsspørsmål med ham om deres egen religion, og om en som hette Jesus, som var død, men som Paulus sa var i live.

²⁰ Da jeg nå var i villrede angående denne striden, spurte jeg om han ville reise til Jerusalem og der få dom i saken.

²¹ Men Paulus anket saken for å bli holdt i varetekt til keiserens avgjørelse forelå. Jeg bød da at han skulle bli holdt i varetekt til jeg kunne sende ham til keiseren.

²² Agrippa sa da til Festus: Jeg vil også gjerne høre denne mannen. Han svarte: I morgen skal du få høre ham.

²³ Dagen etter kom Agrippa og Berenike med stor prakt og gikk inn i salen med de øverste høvedsmennene og de fremste mennene i byen. Etter befaling fra Festus ble så Paulus ført fram.

²⁴ Festus sier da: Kong Agrippa og alle dere menn her som er samlet med oss! Her ser dere denne mannen. Hele hopen av jøder har vendt seg til meg angående ham, både i Jerusalem og her, og de roper at han ikke må få leve lenger.

²⁵ Men jeg kom til at han ikke hadde gjort noe som fortjener døden. Og da han også selv har innanket saken sin for keiseren, satte jeg meg fore å sende ham dit.

²⁶ Men jeg har ikke noe pålitelig å skrive til min herre om ham. Derfor har jeg nå ført ham fram for dere, og særlig for deg, kong Agrippa, for at jeg kan ha noe å skrive når han er blitt forhørt.

²⁷ For jeg synes det er meningsløst å sende en fange uten å gi opplysning om anklagene mot ham.

Apostlenes gjerninger 26

Paulus' forsvarstale for kong Agrippa

¹ Agrippa sa da til Paulus: Du har lov til å tale om deg selv! Da rakte Paulus ut sin hånd og begynte sin forsvarstale:

² Kong Agrippa! Jeg akter meg lykkelig at det er overfor deg jeg i dag skal forsvare meg mot alt det som jødene anklager meg for.

³ For du har meget god kjennskap til alle skikker og lærespørsmål blant jødene. Derfor ber jeg deg at du vil høre tålmodig på meg.

⁴ Alle jøder kjenner mitt liv, for helt fra ungdommen av har jeg levd blant folket mitt og i Jerusalem.

⁵ De kjenner til fra før - om de bare ville komme fram med sitt vitnesbyrd - at jeg fra begynnelsen av har levd som fariseer, det strengeste partiet av vår gudsdyrkelse.

⁶ Og nå står jeg her og skal dømmes fordi jeg setter mitt håp til det løftet som Gud har gitt til fedrene,

⁷ det som vårt tolvstammefolk under uopphørlig gudstjeneste natt og dag håper å vinne fram til. For dette håpet, konge, blir jeg anklaget, og det av jøder!

⁸ Hvorfor bedømmes det som utrolig hos dere at Gud reiser opp døde?

- ⁹ Jeg for min del mente at det var min plikt å kjempe mot Jesu, nasareerens navn.
- ¹⁰ Det gjorde jeg da også i Jerusalem. Jeg fikk fullmakt fra yppersteprestene og kastet mange av de hellige i fengsel, og når de ble dødsdømt, ga jeg min stemme for det.
- ¹¹ Omkring i alle synagogene tvang jeg dem ofte ved pinsler til å spotte. Og jeg raste slik imot dem at jeg forfulgte dem like til byer i utlandet.
- ¹² Under dette dro jeg også til Damaskus med fullmakt og oppdrag fra yppersteprestene.
- ¹³ Men midt på dagen så jeg på veien, konge, et lys fra himmelen, klarere enn solen, stråle om meg og om dem som reiste sammen med meg.
- ¹⁴ Vi falt alle til jorden, og jeg hørte en røst si til meg på hebraisk: Saul, Saul, hvorfor forfølger du meg? Det blir hardt for deg å stampe mot brodden.
- ¹⁵ Jeg sa da: Hvem er du, Herre? Og Herren sa: Jeg er Jesus, han som du forfølger.
- ¹⁶ Men reis deg opp og stå på dine føtter! For derfor viste jeg meg for deg: for å utvelge deg til tjener og vitne, både om det du har sett og om det jeg vil vise deg.
- ¹⁷ Jeg frir deg ut fra ditt folk og fra hedningene, som jeg sender deg til,
- ¹⁸ for at du skal åpne deres øyne, så de kan vende seg fra mørke til lys og fra Satans makt til Gud, for at de kan få syndenes forlatelse og arvedel blant dem som er helliget ved troen på meg.
- ¹⁹ Derfor, kong Agrippa, ble jeg ikke ulydig mot det himmelske synet.
- ²⁰ Men både for dem i Damaskus først og i Jerusalem og i hele Judeas land og for hedningene forkynnte jeg at de skulle fatte et annet sinn og omvende seg til Gud og gjøre gjerninger som er omvendelsen verdige.
- ²¹ På grunn av disse tingene grep noen jøder meg i templet og prøvde å slå meg i hjel.
- ²² Så har jeg da fått hjelp av Gud og står til denne dag og vitner både for liten og stor, og jeg sier ikke noe annet enn det profetene og Moses har sagt skulle skje,
- ²³ at Messias skulle lide, og at han som den første av de døde oppstandelse skulle forkynne lys for folket og for hedningene.
- ²⁴ Men da han sa dette i sin forsvarstale, sa Festus med høy røst: Du er fra forstanden, Paulus! Din store lærdom driver deg til vanvidd!

25 Men han sier: Jeg er ikke fra forstanden, mektigste Festus! Men jeg taler sanne og sindige ord.

26 Kongen kjenner til disse tingene, og til ham taler jeg også frimodig. For jeg kan ikke tro at noe av dette er ukjent for ham, det er jo ikke skjedd i en avkrok.

27 Kong Agrippa, tror du profetene? Jeg vet at du tror!

28 Men Agrippa sa til Paulus: Det mangler lite på at du overtaler meg til å bli en kristen!

29 Paulus sa da: Jeg ville ønske til Gud, enten det mangler lite eller mye, at ikke bare du, men også alle som hører meg i dag, måtte bli slik som jeg, med unntak av disse lenkene.

30 Da sto kongen opp, og landshøvdingen og Berenike og de som satt der sammen med dem.

31 De trakk seg tilbake og talte med hverandre og sa: Denne mannen gjør ikke noe som fortjener død eller lenker.

32 Og Agrippa sa til Festus: Denne mannen kunne ha vært løslatt, om han ikke hadde innanket saken sin for keiseren.

Apostlenes gjerninger 27

Paulus blir sendt med skip til Roma

1 Da det var avgjort at vi skulle seile av sted til Italia, overga de både Paulus og noen andre fanger til en høvedsmann som hette Julius. Han tilhørte den keiserlige hæravdelingen.

2 Vi gikk om bord i et skip fra Adramyttium som skulle seile til havnene langs Asia-landet. Så dro vi av sted. Sammen med oss var Aristarkus, en makedonier fra Tessalonika.

3 Den andre dagen kom vi inn til Sidon. Julius, som behandlet Paulus med vennlighet, ga ham lov til å gå til venner og nyte godt av deres omsorg.

4 Derfra dro vi videre og seilte i le av Kypros, fordi vinden var imot.

5 Etter at vi hadde seilt over havet utenfor Kilikia og Pamfylia, kom vi til Myra i Lykia.

6 Der fant høvedsmannen et skip fra Aleksandria som skulle til Italia, og han førte oss om bord i det.

7 I mange dager gikk det nå tregt med seilingen. Vi vant med nød og neppe fram imot Knidos. Da vi ikke kunne komme videre på grunn av vinden, seilte vi i le av Kreta rundt Kapp Salmone.

8 Det var så vidt vi kom oss forbi der, men omsider nådde vi et sted som heter Godhavn, like ved byen Lasea.

⁹ Det var gått lang tid, og det var blitt farlig å ferdes på sjøen fordi det allerede var over fasten*. Paulus advarte dem derfor

¹⁰ og sa: Menn, jeg ser at denne sjøreisen vil medføre skade og stort tap ikke bare på last og skip, men også for livet vårt.

¹¹ Men høvedsmannen satte mer lit til styrmannen og skipperen enn til det som Paulus sa.

¹² Og da havnen ikke egnet seg så godt for vinteropplag, ble de fleste enige om at de skulle seile videre derfra. En ville prøve om en kunne nå fram og ta vinterhavn i Føniks, en annen havn på Kreta, som vender mot sørvest og nordvest.

¹³ Da det nå begynte å blåse en svak sønnavind, tenkte de at de kunne gjennomføre det de hadde satt seg fore. De lettet anker, og seilte langs Kreta, nær land.

¹⁴ Men ganske snart kom det en sterk virvelvind som de kaller eurakylon, og kastet seg ned fra øya.

¹⁵ Skipet ble feid av sted og kunne ikke holdes opp mot vinden. Vi ga da opp og lot oss drive.

¹⁶ Da vi kom i le av en liten øy som hette Klauda, var det bare så vidt vi fikk berget livbåten.

¹⁷ Da de hadde fått den om bord, grep de til nødhjelp og surret tau om skipet. De var nå redde for å drive ned på Syrten, og slapp ut drivankeret og drev av sted.

¹⁸ Vi ble nå kastet omkring av stormen, og den følgende dagen begynte de å kaste lasten over bord.

¹⁹ Den tredje dagen kastet vi med egne hender skipsutstyret i sjøen.

²⁰ Da verken sol eller stjerner viste seg på flere dager, og det veldige uværet fortsatte, var det fra nå av forbi med alt håp om redning.

²¹ Nå hadde de ikke fått mat i seg på lenge, og Paulus sto fram iblant dem og sa: Menn, dere burde ha hørt på meg og ikke seilt ut fra Kreta, så hadde dere spart dere for denne skaden og dette tapet!

²² Men nå ber jeg dere være ved godt mot, for ikke en sjel iblant dere skal gå tapt, men bare skipet.

²³ For i natt sto det for meg en engel fra den Gud som jeg tilhører og som jeg tjener,

²⁴ og sa: Frykt ikke, Paulus! Du må stå fram for keiseren. Og se, Gud har gitt deg alle dem som seiler med deg, som gave.

25 Vær derfor ved godt mot, menn! For jeg stoler på Gud at det skal gå slik som det er sagt meg.

26 Men vi skal strande på en eller annen øy.

Skibbrudd

27 Da den fjortende natten var kommet, og vi drev omkring i Adriaterhavet, skjønte sjøfolkene midt på natten at det bar mot land.

28 Da de loddet, fant de tjue favner. Men da de kom et lite stykke lenger og loddet igjen, fant de femten favner.

29 Da de fryktet for at de kanskje kunne støte på skjær, kastet de fire ankere ut fra akterstavnen, og ønsket bare at det måtte bli dag.

30 Men sjøfolkene ville prøve å rømme bort fra skipet. De firte livbåten ned på sjøen under det påskudd at de ville legge anker ut fra forstavnen.

31 Da sa Paulus til høvedsmannen og soldatene: Dersom ikke disse blir om bord i skipet, kan dere ikke bli reddet.

32 Da kappet soldatene tauene på livbåten og lot den drive bort.

33 Da det led mot dag, oppfordret Paulus alle til å spise. Og han sa: I dag er det den fjortende dagen dere har gått i spenning uten mat, uten å ta noe til dere.

34 Derfor ber jeg dere å ta føde til dere, for det hører med til deres frelse. For det skal ikke falle et hår av hodet på noen iblant dere.

35 Da han hadde sagt dette, tok han et brød, takket Gud for alles øyne og brøt det og begynte å spise.

36 Da fikk de alle nytt mot, og de tok selv føde til seg.

37 Vi var i alt to hundre og syttiseks sjeler på skipet.

38 Da de var blitt mette, lettet de skipet ved å kaste matvarene på sjøen.

39 Da det ble dag, kjente de ikke landet, men de ble var en vik med en sandstrand. Der bestemte de seg for å sette skipet på land, om det var mulig.

40 De kappet da ankrene og lot dem gå i sjøen. De løste også de tauene som de hadde surret rorene med. Så heiste de forseilet for vinden, og styrte mot stranden.

41 Men de drev inn mot en grunne som hadde dypt vann på begge sider. Her støtte de på med skipet. Forskipet satte seg fast og sto urørlig, men akterskipet ble etter hvert slått i stykker av de kraftige brenningene.

42 Soldatene ville nå drepe fangene, for at ikke noen av dem skulle svømme bort og rømme.

43 Men høvedsmannen, som ville berge Paulus, hindret dem i å utføre planen. Han befalte at de som kunne svømme, først skulle kaste seg ut og komme seg på land.

44 Så skulle de andre komme etter, noen på planker og andre på vrakrester. På den måten fikk alle berget seg i land.

Apostlenes gjerninger 28

Opphold på Malta

1 Da vi nå var reddet, fikk vi vite at øya hette Malta.

2 Innbyggerne der viste ikke liten vennlighet mot oss. De tente et bål og tok seg av oss alle sammen, da det hadde begynt å regne og var kaldt.

3 Paulus hadde sanket sammen en haug med kvister og lagt på bålet. Da krøp det en orm ut på grunn av heten og bet seg fast i hånden hans.

4 Da innbyggerne så dyret henge ned fra hånden hans, sa de til hverandre: Denne mannen er sikkert en morder, siden Rettferdigheten ikke lar ham leve enda han er reddet fra havet.

5 Men han ristet dyret av seg inn i ilden, uten å ha noe men av det.

6 De ventet da at han skulle hovne opp eller falle død om med det samme. Da de hadde ventet lenge, og så at det ikke skjedde noe usedvanlig med ham, kom de på andre tanker, og sa at han var en gud!

7 I nærheten av dette stedet lå det en gård, som tilhørte en mann som hette Publius og var den fremste mannen på øya. Han tok imot oss og viste oss vennlighet og gjestfrihet i tre dager.

8 Nettopp da lå far til Publius meget syk av feber og dysenteri. Paulus gikk da inn til ham og ba og la hendene på ham og helbredet ham.

9 Da dette var skjedd, kom også andre der på øya som var syke, og ble helbredet.

10 De viste oss også stor ære, og da vi skulle dra derfra, førte de om bord i skipet det vi kunne ha bruk for.

Til Roma

11 Etter tre måneder seilte vi videre med et skip som hadde ligget i vinteropplag ved øya. Det var fra Aleksandria og hadde Tvillingene* som skipsmerke.

12 Senere anløp vi Syrakus og ble der i tre dager.

13 Derfra reiste vi langs kysten til vi kom til Regium. Dagen etter ble det sønnavind, så vi kom til Puteoli etter to dagers seilas.

14 Her fant vi brødre. De ba oss å bli sju dager hos dem, og så fortsatte vi til Roma.

15 Brødrene der hadde fått høre om oss, og møtte oss helt ute ved Forum Appii og Tres Tabernæ. Da Paulus så brødrene, takket han Gud og fattet mot.

Paulus som fange i Roma

16 Da vi nå var kommet til Roma, overga høvedsmannen fangene til høvdingen for livvakten. Men Paulus fikk lov til å bo for seg selv sammen med den soldaten som holdt vakt over ham.

17 Etter tre dager kalte han sammen de fremste menn blant jødene der i byen. Da de var kommet sammen, sa han til dem: Mine brødre! Jeg som ikke har gjort noe imot vårt folk eller våre fedres skikker, ble i Jerusalem overgitt som fange i romernes hender.

18 Da de hadde forhørt meg, ville de løslate meg, fordi jeg ikke hadde gjort noe som fortjente dødsstraff.

19 Men da jødene satte seg imot det, ble jeg nødt til å innanke saken min for keiseren. Men det betyr ikke at jeg retter noen anklage mot folket mitt.

20 Av denne grunn har jeg da bedt dere hit for å møte dere og tale med dere. For det er for Israels håps skyld jeg bærer denne lenken.

21 De sa da til ham: Vi har ikke fått noe brev om deg fra Judea. Heller ikke er det kommet brødre hit som har meldt fra eller sagt noe ondt om deg.

22 Men vi vil gjerne få høre hva du mener, for vi kjenner til at denne sekten overalt møter motsigelse.

23 Etter at de da hadde avtalt en dag med ham, kom enda flere til ham i hans herberge. Han la da ut for dem og vitnet om Guds rike, og søkte å overbevise dem om Jesus ut fra Mose lov og profetene, fra tidlig morgen til sen kveld.

24 Noen ble overbevist ved det han sa, men andre var vantro.

25 De gikk så fra hverandre i uenighet, etter at Paulus hadde sagt dette ene ordet: Rett talte Den Hellige Ånd ved profeten Jesaja til deres fedre

26 da han sa: Gå til dette folket og si: Dere skal høre og høre og ikke forstå, dere skal se og se og ikke skjønne!

27 For dette folks hjerte er blitt sløvt, deres ører er blitt tunghørte og sine øyne har de lukket igjen så de ikke skal se med øynene, ikke høre med ørene, ikke forstå med hjertet, og ikke omvende seg, så jeg kan få lege dem.

28 Så skal dere da vite at denne Guds frelse er blitt sendt til hedningene, og de skal høre.

29 Da han hadde sagt dette, gikk jødene bort mens de hadde et skarpt ordskifte seg imellom.

30 To hele år ble Paulus i det herberget han hadde leid, og han tok imot alle som kom til ham.

31 Han forkyste Guds rike og lærte om den Herre Jesus med all frimodighet, uten hindring.

Romerne

Romerne 1

Evangeliets kraft og herlighet

- 1** Paulus, Jesu Kristi tjener, kalt til apostel, utskilt for Guds evangelium,
- 2** det som han forut har gitt løfte om ved sine profeter i hellige skrifter,
- 3** om hans Sønn, han som etter kjødet er kommet av Davids ætt,
- 4** og som etter hellighets Ånd er godtgjort å være Guds veldige Sønn ved oppstandelsen fra de døde, Jesus Kristus, vår Herre.
- 5** Ved ham har vi fått nåde og apostelembete for å virke troens lydighet blant alle hedningefolkene, for hans navns skyld.
- 6** Blant dem er også dere kalt til Jesus Kristus.
- 7** - Til alle Guds elskede, kalte og hellige som er i Roma: Nåde være med dere og fred fra Gud, vår Far, og Herren Jesus Kristus.
- 8** Først takker jeg min Gud ved Jesus Kristus for dere alle, for i hele verden blir det talt om deres tro.
- 9** For Gud selv, som jeg tjener i min ånd i hans Sønns evangelium, han er mitt vitne på hvordan jeg stadig minnes dere i bønnene mine,
- 10** og ber om at det endelig en gang ved Guds vilje må lykkes for meg å komme til dere.
- 11** For jeg lengter etter å se dere, så jeg kunne la dere få del med meg i noen åndelig gave, slik at dere kan bli styrket.
- 12** Det vil si: at vi kunne oppmuntres sammen med dere ved vår felles tro, deres og min.
- 13** Jeg vil ikke, brødre, at dere skal være uvitende om at jeg ofte har satt meg fore å komme til dere, men helt til nå er jeg blitt hindret. Også hos dere ville jeg gjerne høste noen frukt av mitt arbeid, likesom blant de øvrige hedningefolk.
- 14** Jeg står i gjeld både til grekere og barbarer, både til vise og uvise.
- 15** Derfor er jeg for min del rede til å forkynne evangeliet også for dere i Roma.
- 16** For jeg skammer meg ikke ved evangeliet, for det er en Guds kraft til frelse for hver den som tror, både for jøde først og så for greker.
- 17** For i det åpenbares Guds rettferdighet av tro til tro. Som det står skrevet: Den rettferdige av tro, skal leve.

Guds vrede over urettferdighet

- 18** For Guds vrede åpenbares fra himmelen over all ugudelighet og urettferdighet hos mennesker som holder sannheten nede i urettferdighet.
- 19** For det en kan vite om Gud, ligger åpent for dem, for Gud har åpenbart det for dem.
- 20** For hans usynlige vesen, både hans evige kraft og hans guddommelighet, har vært synlig fra verdens skapelse av. Det kjennes av hans gjerninger, for at de skal være uten unnskyldning.
- 21** For enda de kjente Gud, æret eller takket de ham ikke som Gud. I stedet ble de tomme i sine tanker, og deres uforstandige hjerter ble formørket.
- 22** Mens de ga seg ut for å være vise, ble de dårer.
- 23** Og de byttet bort den uforgjengelige Guds herlighet mot et bilde, en avbildning av et forgjengelig menneske og av fugler og firbente dyr og krypdyr.
- 24** Derfor overga også Gud dem i deres hjerters lyster til urenheter, til å vanære sine legemer seg imellom.
- 25** De byttet bort Guds sannhet mot løgnen og æret og dyrket skapningen fremfor Skaperen, han som er lovprist i evighet. Amen.
- 26** Derfor overga Gud dem til skammelige lidenskaper. Kvinnene* deres byttet om det naturlige samliv med et som er mot naturen.
- 27** På samme vis forlot også mennene* den naturlige omgang med kvinnen og brant i sitt begjær etter hverandre. Menn drev skammelig utukt med menn, og fikk på sin egen kropp den straffen som var uunngåelig på grunn av deres forvillelse.
- 28** Og ettersom de ikke brydde seg om å eie Gud i kunnskap, overga Gud dem til et udugelig sinn, så de gjør slikt som ikke sømmer seg.
- 29** De er fulle av all slags urett, umoral, griskhet, ondskap, fulle av misunnelse, mordlyst og strid, svik og falskhet. De ble ryktemakere,
- 30** baktalere, gudshatere, voldsmenn, overmodige, storskrytere, oppfinnsomme til ondt, ulydige mot foreldre,
- 31** uforstandige, upålitelige, uten naturlig kjærlighet, ubarmhjertige.
- 32** De kjenner godt til Guds rettferdige dom, at de som gjør slikt, fortjener døden. Likevel gjør de ikke bare slikt selv, men de holder også med dem som gjør det.

Romerne 2

Også jødene er uten unnskyldning

- ¹ Derfor er du uten unnskyldning, du menneske, hvem du så er som dømmer. For idet du dømmer en annen, fordømmer du deg selv. Du som dømmer, gjør jo selv det samme.
- ² Vi vet at Guds dom, i samsvar med sannheten, er over dem som gjør slikt.
- ³ Men du, menneske, som dømmer disse som gjør slikt, og selv gjør det samme - mener du at du skal unnfly Guds dom?
- ⁴ Eller forakter du hans rikdom på godhet og overbærenhet og tålmodighet? Vet du ikke at Guds godhet driver deg til omvendelse?
- ⁵ Med din hardhet og ditt ubotferdige hjerte hoper du deg opp vrede til vredens dag, den dagen når Guds rettferdige dom skal bli åpenbart.
- ⁶ For han skal gi enhver igjen etter hans gjerninger.
- ⁷ Til dem som med utholdenhet i god gjerning søker herlighet og ære og uforgjengelighet, skal han gi evig liv.
- ⁸ Men over dem som er gjenstridige og ulydige mot sannheten, men lydige mot urettferdigheten - over dem skal komme vrede og harme.
- ⁹ Trengsel og angst skal komme over hver menneskesjel som gjør det onde, både jøde først og så greker.
- ¹⁰ Men herlighet og ære og fred skal hver den få som gjør det gode, både jøde først og så greker.
- ¹¹ For Gud gjør ikke forskjell på folk,
- ¹² alle som syndet uten å ha loven, skal gå fortapt uten loven, og alle som har syndet under loven, skal dømmes ved loven.
- ¹³ For ikke de som hører loven, er rettferdige for Gud, men de som gjør etter loven, skal bli rettferdiggjort.
- ¹⁴ For når hedninger, som ikke har loven, av naturen gjør det loven byr, da er disse, som ikke har loven, seg selv en lov.
- ¹⁵ De viser at den gjerning loven krever, er skrevet i deres hjerter. Om det vitner også deres samvittighet og deres tanker, som innbyrdes anklager dem eller også forsvarer dem -
- ¹⁶ på den dagen når Gud skal dømme det skjulte hos menneskene, etter mitt evangelium, ved Jesus Kristus.
- ¹⁷ Men om du kaller deg jøde, og du setter din lit til loven og roser deg av Gud,
- ¹⁸ og kjenner hans vilje og dømmer om de forskjellige ting, fordi du er opplært i loven,

- 19** og regner deg selv å være en veiviser for blinde, et lys for dem som er i mørket,
- 20** en oppdrager for uforstandige, en lærer for umyndige, siden du har den rette form for kunnskap og sannhet i loven:
- 21** Du som altså lærer en annen, lærer du deg selv? Du som forkynner at en ikke skal stjele, stjeler du?
- 22** Du som sier at en ikke skal bryte ekteskapet, bryter du ekteskapet? Du som har avsky for avgudene, raner du templene deres?
- 23** Du som roser deg av loven, du vanærer Gud ved å bryte loven!
- 24** For på grunn av dere blir Guds navn spottet blant hedningene, slik det står skrevet.
- 25** For omskjærelsen er nok til nytte dersom du holder loven. Men er du en lovbrøyer, da er din omskjærelse blitt til forhud.
- 26** Om nå en uomskåren oppfyller lovens rettferdskrav, skulle ikke da denne uomskårne regnes som omskåret?
- 27** Og den som i ytre forstand ikke er omskåret, men oppfyller loven, skal dømme deg, du som med bokstav og omskjærelse er en lovbrøyer.
- 28** For ikke den er jøde som er det i det ytre. Heller ikke er det omskjærelse, det som gjøres i det åpenbare, på kjødet.
- 29** Men den som er jøde i det skjulte, han er jøde. Og omskjærelsen er hjertets omskjærelse i Ånden, ikke i bokstaven. En slik har sin ros, ikke av mennesker, men av Gud.

Romerne 3

Hedninger og jøder står skyldige for Gud

- 1** Hva fortrinn har da jøden? Eller hva gagn er det i omskjærelsen?
- 2** Mye på alle vis! Først og fremst at Guds ord ble betrodd dem.
- 3** Hva så om noen var utro? Skulle vel deres utroskap gjøre Guds troskap til intet?
- 4** Langt derifra! La det stå fast at Gud er sannferdig, men hvert menneske er en løgner! Som det står skrevet: For at du må kjennes rettferdig i dine ord og vinne når du fører din sak.
- 5** Men dersom vår urettferdighet fremhever Guds rettferdighet, hva skal vi da si? Er kanskje Gud urettferdig når han fører sin vrede over oss? - Jeg taler på menneskelig vis.
- 6** Langt derifra! Hvordan skulle da Gud kunne dømme verden?

⁷ Men hvis Guds sannferdighet ved min løgn viser seg større til hans ære, hvorfor blir jeg da likevel dømt som synder?

⁸ Skal vi ikke da like gjerne gjøre det onde for at det gode kan komme av det - slik vi spottes for og som noen sier at vi lærer? Rettferdig er den dommen som rammer slike!

⁹ Hva da? Har vi noe fortrinn? Nei, slett ikke! Vi har jo allerede anklaget både jøder og grekere for at de alle er under synd,

¹⁰ som det står skrevet: Det er ikke én rettferdig, ikke en eneste.

¹¹ Det er ikke én som er forstandig, det er ikke én som søker Gud.

¹² Alle er veket av, alle sammen er blitt udugelige. Det er ikke noen som gjør det gode, ikke en eneste.

¹³ Deres strupe er en åpnet grav, de bruker sin tunge til svik, ormegift er under deres lepper.

¹⁴ Deres munn er full av forbannelse og bitterhet.

¹⁵ Raske er deres føtter til å utøse blod.

¹⁶ Ødeleggelse og elendighet er det på deres veier.

¹⁷ Freds vei kjenner de ikke.

¹⁸ Guds frykt er det ikke for deres øyne.

¹⁹ Men vi vet at alt det loven sier, det taler den til dem som er under loven, for at hver munn skal lukkes og hele verden bli skyldig for Gud.

Frelse bare ved troen på Jesus

²⁰ Derfor blir intet kjød rettferdiggjort for ham ved lovgjerninger. For ved loven kommer erkjennelse av synd.

²¹ Men nå er Guds rettferdighet, som loven og profetene vitner om, blitt åpenbart uten loven,

²² det er Guds rettferdighet ved tro på Jesus Kristus, til alle og over alle som tror. - For det er ingen forskjell,

²³ alle har syndet og mangler Guds herlighet.

²⁴ Og de blir rettferdiggjort for intet av hans nåde ved forløsningen i Kristus Jesus.

²⁵ Ham stilte Gud til skue i hans blod som en nådestol ved troen, for å vise sin rettferdighet, fordi han i sin langmodighet hadde båret over med de syndene som før var gjort.

²⁶ Ved dette ville Gud vise sin rettferdighet i den tiden som nå er, så han kunne være rettferdig og rettferdiggjøre den som har troen på Jesus.

²⁷ Hvor er så vår ros? Den er utelukket. Ved hvilken lov? Gjeringenes lov? Nei, ved troens lov.

²⁸ For vi er overbevist om at mennesket blir rettferdiggjort ved tro, uten lovgjeringer.

²⁹ Eller er Gud bare jødernes Gud? Er han ikke også hedningers? Jo, han er også hedningers Gud,

³⁰ så sant Gud er én, han som rettferdiggjør de omskårne av troen og de uomskårne ved troen.

³¹ Opphever vi så loven ved troen? Langt derifra! Vi stadfester loven.

Romerne 4

Rettferdiggjørelse ved tro er bevitnet i Det gamle testamente

¹ Hva skal vi da si at vår far Abraham oppnådde etter kjødet?

² Dersom Abraham ble rettferdiggjort på grunn av gjerninger, da har han jo noe å rose seg av. Men det har han ikke for Gud.

³ For hva sier Skriften: Abraham trodde Gud, og det ble tilregnet ham som rettferdighet.

⁴ Den som har gjerninger, får ikke lønnen av nåde, men som noe han har fortjent.

⁵ Den derimot som ikke har gjerninger, men tror på ham som rettferdiggjør den ugudelige, han får sin tro tilregnet som rettferdighet.

⁶ Slik priser også David det menneske salig som Gud tilregner rettferdighet uten gjerninger:

⁷ Salige er de som har fått sine overtredelser tilgitt og sine synder skjult.

⁸ Salig er den mann som Herren ikke tilregner synd.

⁹ Gjelder nå denne saligprisningen de omskårne, eller gjelder den også de uomskårne? Vi sier jo at troen ble regnet Abraham til rettferdighet.

¹⁰ Hvordan ble den så tilregnet ham? Skjedde det etter at han var blitt omskåret, eller da han var uomskåret? Ikke da han var omskåret, men da han var uomskåret.

¹¹ Og han fikk omskjærelsens tegn til segl på den rettferdighet av tro som han hadde fått da han var uomskåret. Slik skulle han være far til alle de troende som er uomskårne, så rettferdigheten kunne bli tilregnet også dem,

12 og likeså far til de omskårne som ikke bare har omskjærelsen, men også følger i fotsporene av den tro som vår far Abraham hadde da han var uomskåret.

13 For det var ikke ved loven Abraham eller hans ætt fikk det løftet at han skulle være arving til verden, men ved troens rettferdighet.

14 For dersom de som holder seg til loven, er arvinger, da er troen blitt unyttig og løftet satt ut av kraft.

15 For loven virker vrede. Men der det ikke er noen lov, der er det heller ikke noe lovbrudd.

16 Derfor fikk han løftet ved tro, for at det kunne være av nåde, slik at løftet kunne stå fast for hele ætten, ikke bare for dem som har loven, men også for dem som har Abrahams tro. Han er jo far til oss alle,

17 slik det står skrevet: Til far for mange folkeslag har jeg satt deg. Han er vår far i Guds øyne - den Gud som han trodde på, han som gjør de døde levende og kaller på det som ikke er til, som om det var til.

18 Mot håp trodde han med håp, for at han skulle bli mange folks far, etter det som var sagt: Slik skal din ætt bli.

19 Uten å bli svak i troen tenkte han på sitt eget legeme, som alt var utlevd - han var jo snart hundre år - og på at Saras morsliv var utdødd.

20 Men på Guds løfte tvilte han ikke i vantro, men han ble sterk i sin tro, idet han ga Gud ære.

21 Han var fullt viss på at det Gud hadde lovt, det var han òg mektig til å gjøre.

22 Derfor ble det også regnet ham til rettferdighet.

23 Men ikke bare for hans skyld er det skrevet at det ble tilregnet ham.

24 Det er skrevet også for vår skyld som skal få rettferdigheten tilregnet, vi som tror på ham som reiste Jesus, vår Herre, opp fra de døde,

25 han som ble gitt for våre overtredelser og reist opp til vår rettferdiggjørelse.

Romerne 5

Ved rettferdiggjørelsen av tro har vi en full frelse

1 Da vi nå er rettferdiggjort av tro, har vi fred med Gud ved vår Herre Jesus Kristus.

2 Ved ham har vi også ved troen fått adgang til denne nåden som vi står i. Og vi roser oss av håp om Guds herlighet.

- ³ Ikke bare det, men vi roser oss også av trengslene. For vi vet at trengselen virker tålmodighet,
- ⁴ tålmodigheten virker et prøvet sinn, og det prøvede sinn håp.
- ⁵ Og håpet gjør ikke til skamme, for Guds kjærlighet er utøst i våre hjerter ved Den Hellige Ånd som er oss gitt.
- ⁶ For mens vi ennå var skrøpelige, døde Kristus til fastsatt tid for ugudelige.
- ⁷ For knapt nok vil noen gå i døden for en rettferdig - skjønt for en som er god, kunne kanskje noen ta på seg å dø.
- ⁸ Men Gud viser sin kjærlighet til oss ved at Kristus døde for oss mens vi ennå var syndere.
- ⁹ Hvor mye mer skal vi da, etter at vi er rettferdiggjort ved hans blod, ved ham bli frelst fra vreden.
- ¹⁰ For ble vi forlikt med Gud ved hans Sønns død, da vi var fiender, skal vi så mye mer bli frelst ved hans liv, etter at vi er blitt forlikt.
- ¹¹ Ja, ikke bare det, men vi roser oss også av Gud ved vår Herre Jesus Kristus. Ved ham har vi fått forlikelsen.

Adam og Jesus Kristus

- ¹² Derfor, likesom synden kom inn i verden ved ett menneske, og døden på grunn av synden, og døden slik trengte gjennom til alle mennesker, fordi de syndet alle -
- ¹³ for vel var det synd i verden før loven kom, men der det ikke er noen lov, blir synden ikke tilregnet.
- ¹⁴ Likevel hersket døden fra Adam til Moses, også over dem som ikke hadde syndet ved et lovbrudd, slik som Adam - han som er et forbilde på den som skulle komme.
- ¹⁵ Men med nådegaven er det ikke som med fallet. For er de mange døde på grunn av den enes fall, så er mye mer Guds nåde og nådens gave i det ene mennesket Jesus Kristus, blitt overmåte rik for de mange.
- ¹⁶ Og med gaven er det ikke som da den ene syndet. For dommen kom etter den enes synd og ble til fordømmelse, men nådegaven kom etter manges overtredelser og ble til frifinnelse.
- ¹⁷ For om døden kom til å herske ved den ene, fordi denne ene falt, hvor mye mer skal da de som mottar nådens og rettferdighetsgavens overstrømmende rikdom, leve og herske ved den ene, Jesus Kristus.

18 Altså, likesom én manns overtredelse ble til fordømmelse for alle mennesker, slik blir også én manns rettferdige gjerning til livsens rettferdiggjørelse for alle mennesker.

19 For likesom de mange ble stilt fram som syndere ved det ene menneskets ulydighet, så skal også de mange stilles fram som rettferdige ved den enes lydighet.

20 Men loven kom til for at fallet skulle bli stort. Men der synden ble stor, ble nåden enda større!

21 Og likesom synden hersket ved døden, så skal også nåden herske ved rettferdighet til evig liv ved Jesus Kristus, vår Herre.

Romerne 6

Døde for synden, men levende for Gud

1 Hva skal vi da si? Skal vi forbli i synden for at nåden kan bli dess større?

2 Langt derifra! Vi som er døde fra synden, hvordan skulle vi ennå leve i den?

3 Eller vet dere ikke at alle vi som ble døpt til Kristus Jesus, ble døpt til hans død?

4 Vi ble altså begravet med ham ved dåpen til døden, for at likesom Kristus ble reist opp fra de døde ved Faderens herlighet, så skal også vi vandre i et nytt liv.

5 For er vi blitt forenet med ham ved en død som er lik hans død, så skal vi også bli det ved en oppstandelse som er lik hans oppstandelse.

6 Vi vet at vårt gamle menneske ble korsfestet med ham for at syndelegemet skulle bli tilintetgjort, så vi ikke lenger skal være slaver under synden.

7 For den som er død, er rettferdiggjort fra synden.

8 Men døde vi med Kristus, da tror vi at vi også skal leve med ham.

9 For vi vet at etter at Kristus er reist opp fra de døde, dør han ikke mer. Døden har ikke lenger noen makt over ham.

10 For sin død, den døde han én gang for synden, men sitt liv, det lever han for Gud.

11 Slik skal også dere regne dere som døde for synden, men levende for Gud i Kristus Jesus.

12 La derfor ikke synden herske i deres dødelige legeme, så dere lyder dets lyster.

13 Still heller ikke lemmene deres til rådighet for synden, som våpen for urettferdighet. Men fremstill dere selv for Gud som de som av døde er blitt levende, og by deres lemmer fram som rettferdighetens våpen for Gud.

14 For synden skal ikke få herske over dere, for dere er ikke under loven, men under nåden.

15 Hva så? Skal vi synde siden vi ikke er under loven, men under nåden? Langt derifra!

16 Vet dere ikke, at når dere byr dere fram for å lyde noen som tjenere, så er dere dermed tjenere under den som dere lyder. Dere blir enten tjenere under synden til død, eller under lydigheten til rettferdighet.

17 Men Gud være takk at dere som var syndens tjenere, av hjertet er blitt lydige mot den læreform dere er overgitt til.

18 Og når dere nå er frigjort fra synden, er dere blitt tjenere for rettferdigheten.

19 Jeg taler på menneskelig vis, på grunn av deres kjødelige skrøpelighet. For likesom dere før bød fram lemmene deres til tjeneste for urenheten og lovløsheten som førte til lovløshet - så by nå deres lemmer fram til tjeneste for rettferdigheten - det fører til helliggjørelse - .

20 For da dere var syndens tjenere, var dere fri fra rettferdigheten.

21 Hva slags frukt høstet dere så den gangen? Slikt som dere nå skammer dere over, for det ender med død.

22 Men nå, når dere er frigjort fra synden og er blitt tjenere for Gud, har dere helliggjørelse som frukt, og til slutt evig liv.

23 For syndens lønn er døden, men Guds nådegave er evig liv i Kristus Jesus, vår Herre.

Romerne 7

Fri fra loven og fra syndens makt

1 Eller vet dere ikke, brødre - jeg taler jo til slike som kjenner loven - at loven hersker over mennesket bare så lenge det lever?

2 For den gifte kvinne er ved loven bundet til mannen sin så lenge han lever. Men dersom mannen dør, er hun løst fra loven som bandt henne til mannen.

3 Derfor skal hun kalles en horkvinne dersom hun, mens mannen ennå lever, blir en annen manns kone. Men dersom mannen dør, er hun fri fra loven, og er ingen horkvinne om hun gifter seg med en annen mann.

4 Mine brødre! Slik døde også dere fra loven ved Kristi legeme, for at dere skal tilhøre en annen, ham som ble reist opp fra de døde, så vi kan bære frukt for Gud.

⁵ For da vi var i kjødet, ble de syndige lystene vekket ved loven, og de virket slik i våre lemmer at vi bar frukt for døden.

⁶ Men nå er vi løst fra loven, ettersom vi er døde fra det vi var fanget under, slik at vi tjener i Åndens nye vesen, ikke i bokstavens gamle vesen.

⁷ Hva skal vi da si? Er loven synd? Langt derifra! Men jeg kjente ikke synden uten ved loven. For begjæret hadde jeg ikke kjent dersom ikke loven hadde sagt: Du skal ikke begjære!

⁸ Men synden benyttet seg av budet og vakte alle slags begjær i meg. For uten lov er synden død.

⁹ Jeg levde en gang uten lov. Men da budet kom, våknet synden til live.

¹⁰ Jeg derimot døde. Og det viste seg at budet, som skulle være til liv, ble til død for meg.

¹¹ For synden benyttet seg av budet og dåret meg og drepte meg ved det.

¹² Så er da loven hellig, og budet hellig og rettferdig og godt.

¹³ Har da altså det som er godt, voldt meg døden? Langt derifra! Men synden gjorde det, for at den skulle vise seg som synd, ved at den benyttet det som er godt, til å føre død over meg. Ved budet skulle synden bli overmåte syndig.

Loven er hellig og god, men den kan ikke overvinne synden

¹⁴ For vi vet at loven er åndelig, jeg derimot er kjødelig, solgt til trell under synden.

¹⁵ Jeg skjønner ikke det jeg gjør. For det jeg vil, det gjør jeg ikke. Men det jeg hater, det gjør jeg.

¹⁶ Men gjør jeg det jeg ikke vil, da gir jeg jo loven medhold i at den er god.

¹⁷ Så er det ikke lenger jeg som gjør det, men synden som bor i meg.

¹⁸ For jeg vet at i meg, det er i mitt kjød, bor ikke noe godt. For viljen har jeg, men å gjøre det gode, makter jeg ikke.

¹⁹ Det gode som jeg vil, gjør jeg ikke. Men det onde som jeg ikke vil, det gjør jeg.

²⁰ Men gjør jeg det jeg ikke vil, da er det ikke lenger jeg som gjør det, men synden som bor i meg.

²¹ Jeg finner altså den lov for meg, jeg som vil gjøre det gode, at det onde ligger meg for hånden.

²² For etter mitt indre menneske slutter jeg meg med glede til Guds lov.

²³ Men i lemmene mine ser jeg en annen lov, som strider mot loven i mitt sinn, og som tar meg til fange under syndens lov, som er i mine lemmer.

24 Jeg elendige menneske! Hvem skal fri meg fra dette dødens legeme?

25 Gud være takk, ved Jesus Kristus, vår Herre! Jeg, som jeg er, tjener da Guds lov med mitt sinn, men syndens lov med mitt kjød.

Romerne 8

Frigjort fra synden og født til liv med Kristus

1 Så er det da ingen fordømmelse for dem som er i Kristus Jesus.

2 For livets Ånds lov har i Kristus Jesus frigjort meg fra syndens og dødens lov.

3 For det som var umulig for loven, fordi den var maktesløs på grunn av kjødet, det gjorde Gud, da han sendte sin egen Sønn i syndig kjøds lignelse, for syndens skyld, og fordømte synden i kjødet,

4 for at lovens krav om rettferdighet skulle bli oppfylt i oss, vi som ikke vandrer etter kjødet, men etter Ånden.

5 For de som er etter kjødet, attrår det som hører kjødet til. Men de som er etter Ånden, attrår det som hører Ånden til.

6 For kjødets attrå er død, men Åndens attrå er liv og fred.

7 Kjødets attrå er jo fiendskap mot Gud, for det er ikke Guds lov lydig, kan heller ikke være det.

8 For de som er i kjødet, kan ikke være Gud til behag.

9 Men dere er ikke i kjødet, dere er i Ånden, så sant Guds Ånd bor i dere. Men om noen ikke har Kristi Ånd, da hører han ikke Kristus til.

10 Dersom Kristus bor i dere, da er nok legemet dødt på grunn av synd, men ånden er liv på grunn av rettferdighet.

11 Men dersom hans Ånd som reiste Jesus opp fra de døde, bor i dere, da skal han som reiste Kristus opp fra de døde, også levendegjøre deres dødelige legemer ved sin Ånd, som bor i dere.

12 Derfor, brødre, skylder vi ikke kjødet noe, så vi skulle leve etter kjødet.

13 For dersom dere lever etter kjødet, da skal dere dø. Men dersom dere ved Ånden tar livet av legemets gjerninger, skal dere leve.

14 For så mange som drives av Guds Ånd, de er Guds barn.

15 Dere fikk jo ikke trelldommens ånd, så dere igjen skulle frykte. Men dere fikk barnekårets Ånd som gjør at vi roper: Abba, Far!

16 Ånden selv vitner sammen med vår ånd at vi er Guds barn.

17 Men er vi barn, da er vi også arvinger. Vi er Guds arvinger og Kristi medarvinger, så sant vi lider med ham, for at vi også skal herliggjøres med ham.

18 For jeg er overbevist om at den nåværende tids lidelser ikke er for noe å regne mot den herlighet som skal åpenbares på oss.

19 For skapningen venter og lengter etter at Guds barn skal åpenbares.

20 Skapningen ble jo lagt under forgjengelighet, ikke frivillig, men etter hans vilje som la den under forgjengelighet,

21 i håp om at også skapningen skal bli frigjort fra trelldommen under forgjengeligheten, og nå fram til Guds barns frihet i herligheten.

22 For vi vet at hele skapningen til denne stund sukker sammen og stønner sammen som i veer.

23 Ja, ikke bare det, men også vi som har fått Ånden som førstegrøde, også vi sukker med oss selv, mens vi lengter etter vårt barnekår, vårt legemes forløsning.

24 For i håpet er vi frelst. Men et håp som en kan se, er ikke lenger noe håp - hvorfor skulle en håpe på det en allerede ser?

25 Men dersom vi håper på det vi ikke ser, da lengter vi etter det med tålmodighet.

26 Og her kommer også Ånden oss til hjelp i vår skrøpelighet. For vi vet ikke hva vi skal be om slik vi burde. Men Ånden selv går i forbønn for oss med sukk som ikke rommes i ord.

27 Men han som gransker hjertene, vet hva Ånden trakter etter. For det er etter Guds vilje han går i forbønn for de hellige.

28 For vi vet at alle ting samvirker til gode for dem som elsker Gud, dem som etter hans råd er kalt.

29 For dem som han forut kjente, dem har han også forut bestemt til å bli likedannet med hans Sønns bilde, for at han skulle være den førstefødte blant mange brødre.

30 Og dem som han forut bestemte til dette, dem har han også kalt. Og dem som han har kalt, dem har han også rettferdiggjort. Og dem som han har rettferdiggjort, dem har han også herliggjort.

Ikke noe kan skille den troende fra Guds kjærlighet

31 Hva skal vi da si til dette? Er Gud for oss, hvem er da imot oss?

32 Han som ikke sparte sin egen Sønn, men ga ham for oss alle, hvordan skulle han kunne annet enn å gi oss alle ting med ham?

- 33 Hvem vil anklage Guds utvalgte? Gud er den som rettferdiggjør.
- 34 Hvem er den som fordømmer? Kristus er den som er død, ja, mer enn det: som også er blitt reist opp, som også er ved Guds høyre hånd, som også går i forbønn for oss.
- 35 Hvem kan skille oss fra Kristi kjærlighet? Trengsel eller angst eller forfølgelse eller sult eller nakenhet eller fare eller sverd?
- 36 Som skrevet står: For din skyld drepes vi hele dagen, vi blir regnet som slaktefår.
- 37 Men i alt dette vinner vi mer enn seier ved ham som elsket oss.
- 38 For jeg er viss på at verken død eller liv, verken engler eller krefter, verken det som nå er, eller det som komme skal, eller noen makt,
- 39 verken høyde eller dybde eller noen annen skapning skal kunne skille oss fra Guds kjærlighet i Kristus Jesus, vår Herre.

Romerne 9

Apostelen sørger over sitt folk

- 1 Jeg sier sannhet i Kristus, jeg lyver ikke - min samvittighet vitner med meg i Den Hellige Ånd,
- 2 at jeg har en stor sorg og en stadig nød i mitt hjerte.
- 3 For jeg skulle ønske at jeg selv var forbannet bort fra Kristus for mine brødres skyld, mine slektninger etter kjødet.
- 4 De er jo israelitter. Dem tilhører barnekåret og herligheten og paktene og lovgivningen og gudstjenesten og løftene.
- 5 Dem tilhører fedrene, og fra dem er Kristus kommet etter kjødet, han som er Gud over alle ting, velsignet i evighet. Amen.

Guds løfter til Israel står fast

- 6 Men ikke så at Guds ord skulle ha slått feil. For ikke alle som stammer fra Israel, er virkelig Israel.
- 7 Heller ikke alle Abrahams etterkommere er derfor Abrahams barn, for: I Isak skal det nevnes deg en ætt.
- 8 Det vil si: Ikke kjødets barn er Guds barn, men løftets barn regnes til ætten.
- 9 For et løftesord er dette: Ved denne tiden neste år skal jeg komme, og da skal Sara ha en sønn!
- 10 Ikke bare dette, men slik hendte det også med Rebekka. Hun ble med barn ved én mann, vår far Isak.

11 Og da de ennå ikke var født, og ennå ikke hadde gjort verken godt eller ondt - for at Guds råd etter hans utvelgelse skulle stå fast,

12 ikke på grunn av gjerninger, men ved ham som kaller - da ble det sagt til henne: Den eldste skal tjene den yngste.

13 Som skrevet står: Jakob elsket jeg, men Esau hatet jeg.

Ingen kan kreve nåde av Gud

14 Hva skal vi da si? Er det da urettferdighet hos Gud? Langt derifra!

15 For til Moses sier han: Jeg vil vise miskunn mot den jeg miskunner meg over, og være barmhjertig mot den jeg forbarmer meg over.

16 Så beror det altså ikke på den som vil eller på den som løper, men på Gud, som viser miskunn.

17 For Skriften sier til farao: Nettopp til dette reiste jeg deg opp: At jeg kunne vise min makt på deg og at mitt navn skulle bli forkynt over hele jorden.

18 Altså: Hvem han vil, den viser han miskunn, og hvem han vil, den forherder han.

19 Du vil da si til meg: Hva er det da han klager over? Hvem kan stå imot hans vilje?

20 Men hvem er da du, menneske, som tar til gjenmæle mot Gud? Kan vel verket si til ham som formet det: Hvorfor gjorde du meg slik?

21 Eller har ikke pottemakeren makt over leiren, så han av samme deig kan lage et kar til ære og et annet til vanære?

Hedningenes frelse er bevitnet i Skriften

22 Men om nå Gud - enda han ville vise sin vrede og gjøre sin makt kjent - likevel i stor langmodighet bar over med vredens kar, som var gjort ferdige til undergang?

23 Og om han nå gjorde dette for å kunngjøre hvor rik hans herlighet er over miskunnhetens kar, som han forut hadde gjort i stand til herlighet?

24 Til å være slike kar har han også kalt oss, ikke bare av jøder, men også av hedninger.

25 Slik sier han det også hos Hosea: Det som ikke er mitt folk, vil jeg kalle mitt folk, og henne som ikke er elsket, vil jeg kalle min elskede.

26 Og det skal skje: På det stedet hvor det ble sagt til dem: Dere er ikke mitt folk! - der skal de bli kalt den levende Guds barn.

27 Og Jesaja roper ut over Israel: Om tallet på Israels barn er som havets sand, så skal bare en rest bli frelst.

28 For sitt ord skal Herren sette i verk og hastig fullføre på jorden.

29 Og som Jesaja forut har sagt: Hadde ikke Herren Sebaot latt en ætt bli igjen for oss, da var vi blitt som Sodoma, vi var blitt lik Gomorra.

Israel må søke frelse i tro på Kristus

30 Hva skal vi da si? Jo, at hedningene, som ikke jaget etter rettferdighet, de har funnet rettferdighet, men det er rettferdigheten av tro.

31 Israel derimot, som søkte rettferdighetens lov, kom ikke fram til denne lov.

32 Hvorfor? Fordi de ikke søkte den ved tro, men ved gjerninger. De støtte mot snublesteinen,

33 som det står skrevet: Se, jeg legger i Sion en snublestein og en anstøtsklippe. Den som tror på ham, skal ikke bli til skamme.

Romerne 10

1 Brødre, mitt hjertes ønske og min bønn til Gud for dem er at de må bli frelst.

2 For det vitnesbyrdet gir jeg dem at de har nidkjærhet for Gud, men uten den rette forstand.

3 Da de ikke kjente Guds rettferdighet, men søkte å grunnlegge sin egen rettferdighet, ga de seg ikke inn under Guds rettferdighet.

4 For Kristus er lovens endemål, til rettferdighet for hver den som tror.

5 Moses skriver jo om rettferdigheten av loven: Det menneske som gjør disse ting, skal leve ved dem.

6 Men rettferdigheten av tro sier: Si ikke i ditt hjerte: Hvem skal fare opp til himmelen? - det vil si, for å hente Kristus ned.

7 Eller: Hvem skal fare ned i avgrunnen? - det vil si, for å hente Kristus opp fra de døde.

8 Men hva sier den? Ordet er deg nær, i din munn og i ditt hjerte. Det er troens ord, det som vi forkynner.

9 For dersom du med din munn bekjenner at Jesus er Herre, og i ditt hjerte tror at Gud reiste ham opp fra de døde, da skal du bli frelst.

10 Med hjertet tror en til rettferdighet, og med munnen bekjenner en til frelse.

11 For Skriften sier: Hver den som tror på ham, skal ikke bli til skamme.

12 Her er ikke forskjell på jøde og greker. Alle har de samme Herre, som er rik nok for alle som påkaller ham.

13 For hver den som påkaller Herrens navn, skal bli frelst.

14 Men hvordan kan de påkalle en som de ikke er kommet til tro på? Og hvordan kan de tro på en som de ikke har hørt om? Og hvordan kan de høre uten at det er noen som forkynner?

15 Og hvordan kan de forkynne, uten at de blir utsendt? Som skrevet står: Hvor fagre deres føtter er som bringer fred, som bringer et godt budskap!

16 Men ikke alle var lydige mot evangeliet. For Jesaja sier: Herre, hvem trodde vel det han hørte av oss?

17 Så kommer da troen av forkynnelsen som en hører, og forkynnelsen som en hører, kommer ved Kristi ord.

18 Men jeg sier: Har de da ikke fått høre? Jo visst! Over hele jorden har deres røst nådd ut, og deres ord til jorderikes ender.

19 Men jeg sier: Har da Israel ikke forstått? Først sier Moses: Jeg vil gjøre dere nidkjære på et folk som ikke er et folk, på et uforstandig folk skal jeg gjøre dere harme.

20 Og Jesaja drister seg til å si: Jeg ble funnet av dem som ikke søkte meg, og jeg trådte synlig fram for dem som ikke spurte etter meg.

21 Men til Israel sier han: Hele dagen rakte jeg mine hender ut til et ulydig og gjenstridig folk.

Romerne 11

Gud har ikke forkastet Israel

1 Jeg sier altså: Har da Gud forkastet sitt folk? Langt derifra! Også jeg er jo en israelitt, av Abrahams ætt, av Benjamins stamme.

2 Gud har ikke forkastet sitt folk, som han forut kjente. Eller vet dere ikke hva Skriften sier i avsnittet om Elia? - hvordan han står fram for Gud og anklager Israel:

3 Herre, dine profeter drepte de, og dine altere rev de ned. Jeg ble alene tilbake, og meg står de etter livet.

4 Men hva er Guds svar til ham? Jeg har latt det bli tilbake en rest for meg, sju tusen mann som ikke har bøyd kne for Ba'al.

5 På samme vis er det også i den tiden som nå er, blitt igjen en rest i kraft av Guds nådes utvelgelse.

6 Men er det av nåde, da er det ikke mer av gjerninger. Ellers blir nåden ikke lenger nåde.

7 Hva så? Det som Israel søker etter, har de ikke nådd. Men de utvalgte har nådd det. De andre er blitt forherdet,

⁸ som det står skrevet: Gud ga dem en sløvhets ånd, øyne som ikke ser, ører som ikke hører, helt til denne dag.

⁹ Og David sier: La deres bord bli til en snare og en felle, til et anstøt og til gjengjeldelse for dem!

¹⁰ La deres øyne formørkes så de ikke kan se, og bøy alltid deres rygg.

Ved Israels fall er frelsen kommet til hedningene

¹¹ Jeg sier da: Har de snublet for at de skulle falle? Langt derifra! Men ved deres fall er frelsen kommet til hedningene for å vekke Israel til nidkjærhet.

¹² Men hvis deres fall er blitt til en rikdom for verden, og er deres fåtallighet blitt til en rikdom for hedningene, hvor mye mer da deres fulltallighet!

Israel skal en gang omvende seg

¹³ Til dere hedninger vil jeg si: Så sant jeg er hedningenes apostel, priser jeg min tjeneste -

¹⁴ kunne jeg bare vekke mitt folk etter kjødet til nidkjærhet og få frelst noen av dem.

¹⁵ For er verden blitt forlikt med Gud ved deres forkastelse*, hva annet vil da deres antakelse* bli enn liv av døde?

¹⁶ Men er førstegrøden hellig, da er også deigen hellig. Og er roten hellig, da er greinene det også.

¹⁷ Men om nå noen av greinene ble brutt av, og du som er en vill oljekvist, ble podet inn blant dem og fikk del med dem i sevjen fra roten,

¹⁸ så ros deg ikke mot greinene! Roser du deg, så vit at det er ikke du som bærer roten, men roten som bærer deg!

¹⁹ Du vil da si: Greinene ble brukket av for at jeg skulle bli podet inn.

²⁰ Nåvel! På grunn av vantro ble de avbrutt. Men du står ved din tro. Vær ikke overmodig, men frykt!

²¹ For sparte ikke Gud de naturlige greinene, vil han heller ikke spare deg.

²² Se derfor Guds godhet og strenghet - strenghet mot dem som falt, men over deg er Guds godhet, så sant du holder fast ved hans godhet. Ellers skal også du bli hogd av.

²³ Men også de andre skal bli innpodet, hvis de ikke holder fast ved sin vantro. For Gud er mektig til å pøde dem inn igjen.

²⁴ Du ble avhogd av det oljetreet som av naturen er vilt, og mot naturen innpodet i et edelt oljetre. Hvor mye mer skal da de naturlige greinene bli innpodet i sitt eget oljetre, som de etter naturen tilhører!

25 For jeg vil ikke, brødre, at dere skal være uvitende om dette mysteriet* - for at dere ikke skal anse dere selv for kloke: Forherdelse er for en del kommet over Israel, inntil hedningenes fylde er kommet inn.

26 Og slik skal hele Israel bli frelst, som det står skrevet: Fra Sion skal befrielsen komme. Han skal rydde bort ugudelighet fra Jakob.

27 Og dette skal være min pakt med dem, når jeg tar bort deres synder.

28 Når det gjelder evangeliet, er de blitt fiender for deres skyld. Men når det gjelder utvelgelsen, er de elsket for fedrenes skyld.

29 For Gud angrer ikke sine nådegaver og sitt kall.

30 Dere var jo en gang ulydige mot Gud, men nå har dere fått miskunn, fordi de andre var ulydige.

31 På samme måte har nå de vært ulydige, men ved den miskunn dere har fått, skal også de få miskunn.

32 For Gud har innesluttet dem alle under ulydigheten, for at han kunne vise miskunn mot dem alle.

Apostelen priser Guds visdom

33 Å dyp av rikdom og visdom og kunnskap hos Gud! Hvor uransakelige hans dommer er, og hvor usporlige hans veier.

34 For hvem kjente vel Herrens sinn? Eller hvem var hans rådgiver?

35 Eller hvem ga ham noe først så han skulle få vederlag?

36 For av ham og ved ham og til ham er alle ting. Ham tilhører æren i all evighet. Amen.

Romerne 12

Et hellig liv - ikke lik verden

1 Jeg formaner dere altså, brødre, ved Guds miskunn, at dere fremstiller deres legemer som et levende og hellig offer til Guds behag. Dette er deres åndelige gudstjeneste.

2 Og skikk dere ikke lik denne verden, men bli forvandlet ved at deres sinn fornyes, så dere kan dømme om hva som er Guds vilje: det gode, det som han har behag i, det fullkomne.

De troende skal tjene hverandre med sine nådegaver

3 For ved den nåde som er meg gitt, sier jeg til hver og en blant dere, at en ikke skal gjøre seg høyere tanker enn en bør. Men en skal tenke sindig, i forhold til det mål av tro som Gud har tilmålt hver enkelt.

⁴ For på ett legeme har vi mange lemmer, men ikke alle lemmer har samme gjerning.

⁵ Slik er vi også ett legeme i Kristus, enda vi er mange. Men hver for oss er vi hverandres lemmer.

⁶ Alt etter den nåde som er oss gitt, har vi ulike nådegaver. Om noen har profetisk gave, skal han bruke den i samsvar med troen.

⁷ La den som har en tjeneste, ta vare på tjenesten. Den som er lærer, må ta vare på lærdommen,

⁸ den som formaner, på formaningen. Den som deler ut gaver, må gjøre det med redelig sinn. Den som er forstander, må være det med iver. Den som øver barmhjertighet, må gjøre det med glede.

Vis kjærlighet mot alle

⁹ La kjærligheten være uten hykleri! Avsky det onde, hold fast ved det gode.

¹⁰ Vær varmhjertet mot hverandre i broderkjærlighet! Kappes om å hedre hverandre!

¹¹ Vær ikke lunkne i iveren! Vær brennende i ånden, tjen Herren!

¹² Vær glade i håpet, tålmodige i trengselen, vedholdende i bønner!

¹³ Kom de hellige til hjelp i deres nød. Legg vinn på gjestfrihet!

¹⁴ Velsign dem som forfølger dere, velsign, og forbann ikke!

¹⁵ Gled dere med de glade, og gråt med de gråtende!

¹⁶ Ha ett sinn innbyrdes! Trakt ikke etter det høye, men hold dere gjerne til det lave! Vær ikke selvkloke!

¹⁷ Gjengjeld ikke noen ondt med ondt! Legg vinn på det som godt er for alle menneskers øyne!

¹⁸ Om det er mulig, da hold fred med alle mennesker, så langt det står til dere!

¹⁹ Hevn dere ikke selv, mine kjære, men gi rom for vreden*. For det står skrevet: Hevnen hører meg til, jeg vil gjengjelde, sier Herren.

²⁰ Om din fiende er sulten, så gi ham å ete. Om han er tørst, så gi ham å drikke. For når du gjør det, samler du glødende kull på hans hode.

²¹ La deg ikke overvinne av det onde, men overvinn det onde med det gode.

Romerne 13

Vær lydige mot øvrigheten

¹ Hver og en skal underordne seg de myndigheter han har over seg. For det er ikke øvrighet uten av Gud, men de som finnes, er innsatt av Gud.

² Den som setter seg opp mot øvrigheten, står Guds ordning imot. Men de som står imot, skal få sin dom.

³ For de som styrer, er ikke til skrekk for dem som gjør godt, men for dem som gjør ondt. Vil du slippe å være redd for øvrigheten, så gjør det gode. Da skal du få ros av den.

⁴ For den er Guds tjener, til gagn for deg. Men gjør du det som er ondt, da frykt! Den bærer jo ikke sverdet for ingenting. For den er Guds tjener, en hevner til straff over den som gjør det onde.

⁵ Derfor er det nødvendig å underordne seg, ikke bare av frykt for straffen, men også for samvittighetens skyld.

⁶ Derfor betaler dere jo også skatt, for de er Guds tjenere som nettopp tar vare på dette.

⁷ Gi alle det dere skylder dem: skatt til dem som har krav på skatt, toll til dem som har rett til toll, frykt til dem som skal fryktes, ære til dem som bør æres.

De troende skal være kjærlige mot alle

⁸ Bli ingen noe skyldig, annet enn det å elske hverandre! For den som elsker sin neste, har oppfylt loven.

⁹ For disse budene: Du skal ikke bryte ekteskapet, du skal ikke slå i hjel, du skal ikke stjele, du skal ikke begjære, og hvilket som helst annet bud, de sammenfattes i dette ordet: Du skal elske din neste som deg selv.

¹⁰ Kjærligheten gjør ikke nesten noe ondt. Derfor er kjærligheten lovens oppfyllelse.

Kristus kommer snart

¹¹ Og dette må vi gjøre, da vi kjenner tiden, at timen er inne da vi må våkne opp av søvne, for frelsen er oss nærmere nå enn da vi kom til troen.

¹² Det lir med natten, det stunder til dag. La oss derfor avlegge mørkets gjerninger, men iføre oss lysets våpen.

¹³ La oss ferdes sømmelig, som om dagen - ikke i svir og drikk, ikke i utukt og skamløshet, ikke i strid og misunnelse.

¹⁴ Men ikke dere Herren Jesus Kristus. Og ha ikke en slik omsorg for kjødet at det vekkes begjær!

Romerne 14

Ingen må dømme sin bror

- 1 Ta dere av den som er svak i troen uten å gjøre dere til dommere over hans tanker.
- 2 Den ene har tro til å ete alt, men den som er svak, eter bare grønnsaker.
- 3 Den som eter, må ikke forakte den som ikke eter. Og den som ikke eter, må ikke dømme den som eter. Gud har jo tatt seg av ham.
- 4 Hvem er vel du som dømmer en annens tjener? Han står eller faller for sin egen herre. Men han skal bli stående, for Herren er mektig til å holde ham oppe.
- 5 Den ene setter én dag høyere enn en annen dag. Den andre holder alle dager for å være like. Enhver må bare være fullt viss i sitt eget sinn!
- 6 Den som akter på dagen, gjør det for Herren. Og den som ikke akter på dagen, han gjør det for Herren. Den som eter, gjør det for Herren - han takker jo Gud. Og den som lar være å ete, gjør det for Herren og takker Gud.
- 7 For ingen av oss lever for seg selv, og ingen dør for seg selv.
- 8 For om vi lever, så lever vi for Herren, og om vi dør, så dør vi for Herren. Enten vi da lever eller dør, så hører vi Herren til.
- 9 Derfor døde jo Kristus og ble levende igjen, for at han skulle være Herre over både levende og døde.
- 10 Men du, hvorfor dømmer du din bror? Eller du, hvorfor forakter du din bror? Vi skal jo alle stilles fram for Guds domstol.
- 11 For det står skrevet: Så sant jeg lever, sier Herren, for meg skal hvert kne bøye seg, og hver tunge skal prise Gud.
- 12 Så skal da hver og en av oss gjøre Gud regnskap for seg selv.

Vær ikke til anstøt

- 13 Derfor bør vi ikke lenger dømme hverandre. Fell heller den dom at ingen må legge noen anstøtsstein eller felle for sin bror.
- 14 Jeg vet og er overbevist i Herren Jesus om at ingenting er urent i seg selv. Men for den som holder noe for urent, for ham er det urent.
- 15 Og dersom du med din mat volder din bror sorg, da vandrer du ikke i kjærlighet. Du må ikke med din mat føre den i fortapelse som Kristus er død for!
- 16 La da ikke det gode dere har, bli spottet.
- 17 Guds rike består jo ikke i mat og drikke, men i rettferdighet og fred og glede i Den Hellige Ånd.

18 For den som i dette tjener Kristus, er til behag for Gud og står sin prøve for mennesker.

19 La oss da jage etter det som tjener til fred og til innbyrdes oppbyggelse.

20 Bryt ikke ned Guds verk på grunn av mat! Ganske visst er alt rent, men det er ondt for det mennesket som eter det når det er til anstøt.

21 Det er godt å la være å ete kjøtt eller drikke vin eller gjøre noe annet som er til anstøt for din bror.

22 Har du tro? Ha den for deg selv, for Guds åsyn! Salig er den som ikke dømmer seg selv i det han velger.

23 Men den som tviler, er dømt dersom han eter, fordi han ikke gjør det i tro. Alt som ikke er av tro, er synd.

Romerne 15

En kristen skal være til behag for sin neste

1 Vi som er sterke, skylder å bære skrøpelighetene hos dem som er svake, og ikke være oss selv til behag.

2 Enhver av oss skal være til behag for sin neste, til gagn og oppbyggelse for ham.

3 For heller ikke Kristus levde seg selv til behag, men som det står skrevet: Hånsordene fra dem som håner deg, falt på meg.

4 Og alt som før er skrevet, det er skrevet til lærdom for oss, for at vi skal ha håp ved det tålmodet og den trøsten som Skriftene gir.

5 Må så tålmodets og trøstens Gud gi dere å ha ett sinn innbyrdes, etter Jesu Kristi forbilde,

6 for at dere samstemmig og med én munn kan prise Gud, vår Herre Jesu Kristi Far.

Evangeliet er for alle

7 Ta dere derfor av hverandre, likesom også Kristus tok seg av oss, til Guds ære.

8 For jeg sier: Kristus er blitt en tjener for de omskårne for Guds sannferdighets skyld, for å stadfeste løftene til fedrene.

9 Men hedningene skal prise Gud for hans miskunn, som det står skrevet: Derfor vil jeg prise deg blant hedningene og lovsynge ditt navn!

10 Og igjen sier han: Gled dere, hedninger, sammen med hans folk!

11 Og igjen: Lov Herren, alle hedninger, og pris ham, alle folk!

12 Og igjen sier Jesaja: Isais rotskudd skal komme, han som skal stå fram og herske over hedningefolkene. Til ham skal hedningene sette sitt håp.

13 Må så håpets Gud fylle dere med all glede og fred i troen, så dere kan være rike på håp ved Den Hellige Ånds kraft.

Paulus' oppgave som apostel

14 Mine brødre, for min del er jeg overbevist om at dere selv er fulle av godhet, fylt med all kunnskap, i stand til også å formane hverandre.

15 Likevel har jeg til dels skrevet noe djervt til dere, for å påminne dere ved den nåde som er gitt meg av Gud,

16 at jeg skal være Kristi Jesu offerprest for hedningene. Jeg gjør hellig tjeneste med Guds evangelium for at hedningene kan bli et offer til behag for Gud, helliget ved Den Hellige Ånd.

17 Det er altså i Kristus Jesus jeg har min ros i tjenesten for Gud.

18 For jeg vil ikke våge å tale om noe annet enn det som Kristus har utført gjennom meg for å føre hedningene til lydighet, ved ord og gjerning,

19 ved kraften i tegn og under, ved Åndens kraft. Slik har jeg fullt ut kunngjort Kristi evangelium fra Jerusalem og rundt om like til Illyria.

20 Men jeg har satt min ære i å forkynne evangeliet der hvor Kristi navn ikke før var nevnt, for at jeg ikke skulle bygge på en grunnvoll andre hadde lagt,

21 men som det står skrevet: De som ikke har fått budskap om ham, skal se, og de som ikke har hørt, skal forstå.

Paulus' reiseplaner

22 På grunn av dette er jeg gang på gang blitt hindret fra å komme til dere.

23 Men nå, når jeg ikke lenger har virkerom i disse traktene, og da jeg alt i mange år har lengtet etter å komme til dere,

24 håper jeg å få se dere på gjennomreisen når jeg drar til Spania, og få følge av dere på reisen videre, når jeg først har fått glede meg en tid over samværet med dere.

25 Men nå drar jeg til Jerusalem i tjeneste for de hellige.

26 For Makedonia og Akaia har villet samle inn en gave til de fattige blant de hellige i Jerusalem.

27 De har selv villet dette, og de står også i gjeld til dem. For har hedningene fått del i deres åndelige goder, da er de også skyldige til å tjene dem med de timelige.

28 Når jeg har fullført dette og lagt denne frukt trygt i deres hender, vil jeg dra veien om dere til Spania.

²⁹ Og jeg vet at når jeg kommer til dere, skal jeg komme med en fylde av Kristi velsignelse.

³⁰ Jeg formaner dere, brødre, ved vår Herre Jesus Kristus og ved Åndens kjærlighet: Strid sammen med meg i deres bønner for meg til Gud,

³¹ for at jeg må bli fridd fra de vantro i Judea, og at min tjeneste i Jerusalem må bli godt mottatt av de hellige.

³² Da vil jeg kunne komme til dere med glede, om Gud vil, og få hvile ut hos dere.

³³ Fredens Gud være med dere alle! Amen.

Romerne 16

Personlige hilsener

¹ Jeg anbefaler dere Føbe, vår søster, som er menighetstjenerinne i Kenkreæ.

² Ta imot henne i Herren, slik det sømmer seg for de hellige, og støtt henne i alle saker der hun kan trenge hjelp fra dere. For også hun har vært til hjelp for mange, også for meg.

³ Hils Priska og Akvilas, mine medarbeidere i Kristus Jesus.

⁴ De har våget sitt eget liv for mitt. Ikke bare jeg, men også alle menigheter av hedningene takker dem.

⁵ Hils også menigheten i deres hus. Hils min kjære Epenetus, han som er Asias førstegrøde for Kristus.

⁶ Hils Maria, som har arbeidet meget for dere.

⁷ Hils Andronikus og Junias, mine slektninger og mine medfanger. De har et godt navn blant apostlene, de er også før meg kommet til Kristus.

⁸ Hils Ampliatus, min kjære venn i Herren.

⁹ Hils Urbanus, vår medarbeider i Kristus, og min kjære Stakys.

¹⁰ Hils Apelles, den prøvede i Kristus. Hils dem som hører til Aristobulus' hus.

¹¹ Hils Herodion, min slektning. Hils dem av Narkissus' hus som er i Herren.

¹² Hils Tryfena og Tryfosa, som har arbeidet i Herren. Hils den kjære Persis, som har arbeidet så mye i Herren.

¹³ Hils Rufus, den utvalgte i Herren, og hans og min mor.

¹⁴ Hils Asynkritis, Flegon, Hermes, Patrobas, Hermas, og brødrene hos dem.

¹⁵ Hils Filologus og Julia, Nereus og hans søster og Olympas, og alle de hellige hos dem.

- 16** Hils hverandre med et hellig kyss! Alle Kristi menigheter hilser dere.
- 17** Men jeg formaner dere, brødre: Hold øye med dem som volder splittelse og anstøt imot den lære som dere har lært. Vend dere fra dem!
- 18** For disse tjener ikke vår Herre Jesus Kristus, men sin egen buk. Og ved sine fagre og smigrende ord dårer de hjertene til de godtroende.
- 19** For ordet om den lydighet dere viser, er kommet ut til alle. Derfor gleder jeg meg over dere. Men jeg ønsker at dere skal være vise til det gode og rene for det onde.
- 20** Men fredens Gud skal i hast knuse Satan under deres føtter. Vår Herre Jesu Kristi nåde være med dere!
- 21** Timoteus, min medarbeider, og Lukius og Jason og Sosipater, mine slektninger, hilser dere.
- 22** Jeg, Tertius, som har skrevet ned brevet, hilser dere i Herren.
- 23** Gajus, min og hele menighetens vert, hilser dere. Erastus, byens regnskapsfører, og vår bror Kvartus hilser dere.
- 24** Vår Herre Jesu Kristi nåde være med dere alle! Amen.

Åpenbaringen av evangeliets mysterium

- 25** Men ham som er mektig til å styrke dere etter mitt evangelium og forkynnelsen av Jesus Kristus, etter åpenbaringen av det mysteriet* som det har vært tiet om i evige tider,
- 26** men som nå er kommet for lyset og etter den evige Guds befaling ved profetiske skrifter er blitt kunngjort for alle folk for å virke troens lydighet -
- 27** ham, den eneste vise Gud ved Jesus Kristus, tilhører æren i all evighet! Amen.

1. Korinterbrev

1. Korinterbrev 1

Hilsen

- ¹ Paulus, ved Guds vilje kalt til Kristi Jesu apostel, og Sostenes, vår bror -
² til den Guds menighet som er i Korint, de som er helliget i Kristus Jesus, kalte, hellige, sammen med alle som på hvert sted påkaller vår Herre Jesu Kristi navn, deres og vår Herre:
³ Nåde være med dere og fred fra Gud, vår Far, og Herren Jesus Kristus!

Rik i Kristus

- ⁴ Jeg takker alltid min Gud for dere, for den Guds nåde som er gitt dere i Kristus Jesus.
⁵ For i ham er dere blitt rike på alt, på all tale og all kunnskap,
⁶ fordi Kristi vitnesbyrd er blitt grunnfestet i dere,
⁷ slik at dere ikke mangler noen nådegave mens dere venter på vår Herre Jesu Kristi åpenbarelse.
⁸ Han skal også styrke dere inntil enden kommer, så dere må være ulastelige på vår Herre Jesu Kristi dag.
⁹ Gud er trofast, han som kalte dere til samfunn med sin Sønn, Jesus Kristus, vår Herre.

Ta vare på menighetens enhet

- ¹⁰ Men jeg formaner dere, brødre, ved vår Herre Jesu Kristi navn, at dere alle må føre samme tale, at det ikke må være splittelse blant dere, men at dere må være fast forenet i samme sinn og samme tanke.
¹¹ For av Kloes folk er det blitt meg fortalt om dere, mine brødre, at det er stridigheter blant dere.
¹² Jeg sikter til dette at hver av dere sier: Jeg holder meg til Paulus, jeg til Apollos, jeg til Kefas, jeg til Kristus.
¹³ Er Kristus blitt delt? Var det kanskje Paulus som ble korsfestet for dere? Eller var det til Paulus' navn dere ble døpt?
¹⁴ Jeg takker Gud at jeg ikke døpte noen av dere, uten Krispus og Gajus,
¹⁵ slik at ingen skal kunne si at dere ble døpt til mitt navn.
¹⁶ Sant nok - jeg har også døpt Stefanus' hus. Ellers vet jeg ikke om at jeg har døpt noen annen.

Guds visdom og kraft i ordet om korset

¹⁷ For Kristus har ikke utsendt meg for å døpe, men for å forkynne evangeliet, og det ikke med vise ord, for at Kristi kors ikke skulle tape sin kraft.

¹⁸ For ordet om korset er vel en dårskap for dem som går fortapt, men for oss som blir frelst, er det en Guds kraft.

¹⁹ For det står skrevet: Jeg vil ødelegge de vises visdom, og de forstandiges forstand vil jeg gjøre til intet.

²⁰ Hvor er en vismann? Hvor er en skriftlærd? Hvor er en forsker i denne verden? Har ikke Gud gjort verdens visdom til dårskap?

²¹ For da verden ved sin visdom ikke kjente Gud i Guds visdom, fant Gud for godt å frelse dem som tror, ved forkynnensens dårskap.

²² For jøder krever tegn og grekere søker visdom,

²³ men vi forkynner Kristus korsfestet, for jøder et anstøt og for hedninger en dårskap.

²⁴ Men for dem som er kalt, både jøder og grekere, forkynner vi Kristus, Guds kraft og Guds visdom.

²⁵ For Guds dårskap er visere enn menneskene, og Guds svakhet er sterkere enn menneskene.

Gud utvelger det som er lite og ringe

²⁶ Brødre, legg merke til det kall dere fikk: Ikke mange vise etter kjødet ble kalt, ikke mange mektige, ikke mange av høy ætt.

²⁷ Men det dåraktige i verden, det utvalgte Gud seg for å gjøre de vise til skamme. Og det som er svakt i verden, det utvalgte Gud seg for å gjøre det sterke til skamme.

²⁸ Det som er lavt i verden, og det som er foraktet, det utvalgte Gud seg, det som ingenting er, for å gjøre det til intet som er noe -

²⁹ for at intet kjød skal rose seg for Gud.

³⁰ For det er hans verk at dere er i Kristus Jesus, han som for oss er blitt visdom fra Gud, rettferdighet og helliggjørelse og forløsning,

³¹ for at - som skrevet står: Den som roser seg, han rose seg i Herren!

1. Korinterbrev 2

Guds kraft følger ordet om korset

¹ Og da jeg kom til dere, brødre, kom jeg ikke med mesterskap i tale eller visdom da jeg forkynte dere Guds vitnesbyrd.

² For jeg ville ikke vite av noe blant dere, uten Jesus Kristus, og ham korsfestet.

- ³ Jeg var hos dere i svakhet, under stor frykt og beven,
⁴ og min tale og min forkynnelse var ikke med visdoms overtalende ord, men med Ånds og krafts bevis,
⁵ for at deres tro ikke skulle være grunnet på menneskelig visdom, men på Guds kraft.

Guds visdom

- ⁶ Likevel, visdom taler vi blant de fullkomne. Men det er en visdom som ikke tilhører denne verden eller denne verdens herrer, de som går til grunne.
⁷ Nei, som et mysterium* taler vi Guds visdom, den skjulte, som Gud fra evighet av forut har bestemt til vår herlighet.
⁸ Denne visdommen kjente ingen av denne verdens herrer. For hadde de kjent den, da hadde de ikke korsfestet herlighetens Herre.
⁹ Men, som det står skrevet: Det som intet øye har sett og intet øre hørt, og det som ikke kom opp i noe menneskes hjerte, det har Gud beredt for dem som elsker ham.
¹⁰ Men for oss har Gud åpenbart det ved sin Ånd. For Ånden utforsker alle ting, også dybdene i Gud.
¹¹ For hvem blant mennesker vet hva som bor i et menneske, uten menneskets egen ånd som er i ham? Slik vet heller ikke noen hva som bor i Gud, uten Guds Ånd.
¹² Men vi har ikke fått verdens ånd, men den Ånd som er fra Gud, for at vi skal kjenne det som Gud i sin nåde har gitt oss.
¹³ Og dette forkynner vi, ikke med ord som menneskelig visdom har lært oss, men med ord vi har lært av Ånden. Vi tolker åndelige ting med åndelige ord.
¹⁴ Men et sjelelig menneske* tar ikke imot det som hører Guds Ånd til. For det er en dårskap for ham, og han kan ikke kjenne det, det kan bare bedømmes på åndelig vis.
¹⁵ Den åndelige derimot kan dømme om alle ting, men om ham selv kan ingen dømme.
¹⁶ For hvem kjente Herrens sinn, så han kunne undervise ham? Men vi har Kristi sinn.

1. Korinterbrev 3

Vi er Guds medarbeidere, men Gud alene gir vekst

- ¹ Og jeg, brødre, kunne ikke tale til dere som til åndelige, men bare som til kjødelige, som til småbarn i Kristus.

- ² Melk ga jeg dere å drikke, ikke fast føde. For dere tålte det ennå ikke. Heller ikke nå tåler dere det.
- ³ For dere er ennå kjødelige. Når det er misunnelse og strid blant dere, er dere ikke da kjødelige og vandrer på menneskelig vis?
- ⁴ Når en sier: Jeg holder meg til Paulus! - og en annen: Jeg holder meg til Apollos! - er dere da ikke kjødelige?
- ⁵ Hva er da Apollos? Eller hva er Paulus? Tjenere som førte dere til troen, og det etter som Herren ga enhver.
- ⁶ Jeg plantet, Apollos vannet, men Gud ga vekst.
- ⁷ Derfor er de ikke noe, verken den som planter eller den som vanner, men bare Gud, som gir vekst.
- ⁸ Den som planter og den som vanner, er ett. Men enhver skal få sin egen lønn etter sitt eget arbeid.
- ⁹ For vi er Guds medarbeidere. Dere er Guds åkerland, Guds bygning.
- ¹⁰ Etter den Guds nåde som er gitt meg, har jeg lagt grunnvoll som en vis byggmester, og en annen bygger videre på den. Men enhver se til hvordan han bygger videre.
- ¹¹ For ingen kan legge en annen grunnvoll enn den som er lagt, det er Jesus Kristus.
- ¹² Men om noen på denne grunnvollen bygger med gull, sølv, kostbare steiner, eller med tre, høy, strå,
- ¹³ da skal det verk enhver har utført, bli åpenbart. Dagen skal vise det, for den åpenbares med ild. Hvordan det verket er som hver enkelt har utført, det skal ilden prøve.
- ¹⁴ Om det byggverket som en har reist, blir stående, da skal han få lønn.
- ¹⁵ Brenner hans verk opp, da skal han miste lønnen. Men selv skal han bli frelst, men da som gjennom ild.
- ¹⁶ Vet dere ikke at dere er Guds tempel, og at Guds Ånd bor i dere?
- ¹⁷ Dersom noen ødelegger Guds tempel, da skal Gud ødelegge ham. For Guds tempel er hellig, og det er dere.

Menneskelig visdom

- ¹⁸ La ingen bedra seg selv! Hvis noen av dere regner seg for å være vis i denne verden, la ham da bli en dåre, for at han kan bli vis!
- ¹⁹ For denne verdens visdom er dårskap for Gud. Det står jo skrevet: Han fanger de vise i deres list.

- ²⁰ Og et annet sted: Herren kjenner de vises tanker, og vet at de er tomme.
- ²¹ La derfor ingen rose seg av mennesker! For alt hører dere til,
- ²² enten det er Paulus eller Apollos eller Kefas, enten det er verden eller liv eller død, enten det er det som nå er, eller det som komme skal - alt hører dere til,
- ²³ men dere hører Kristus til, og Kristus hører Gud til.

1. Korinterbrev 4

Apostelen er Guds tjener

- ¹ Så la da enhver se på oss som Kristi tjenere og som husholdere over Guds mysterier*.
- ² Av husholdere blir det ellers krevd at de må vise seg tro.
- ³ Det som betyr minst for meg, er om jeg dømmes av dere, eller av en menneskelig domstol. Jeg er heller ikke min egen dommer.
- ⁴ For selv om jeg ikke vet noe med meg selv, er jeg ikke dermed rettfærdiggjort, men den som dømmer meg, er Herren.
- ⁵ Døm derfor ikke noe før tiden, før Herren kommer. Han skal føre fram i lyset det som er skjult i mørket, og åpenbare hjertenes råd. Da skal enhver få sin ros av Gud.

Stol ikke på egen åndelighet

- ⁶ Brødre, for deres skyld har jeg overført dette på meg selv og Apollos, for at dere av oss kan lære at en ikke skal gå ut over det som er skrevet, så ingen av dere skal bli oppblåst, for den ene mot den andre.
- ⁷ Hvem gir vel deg forrang? Hva har vel du som du ikke har fått? Men har du fått det, hvorfor roser du deg da som om du ikke hadde fått det?
- ⁸ Dere er alt blitt mette! Dere er alt blitt rike! Uten oss er dere blitt konger! Ja, gi dere var blitt konger, så vi kunne herske sammen med dere!
- ⁹ For meg ser det ut som om Gud har stilt oss apostler aller nederst. Vi er som dødsdømte. Et skuespill er vi blitt for verden, både for engler og for mennesker.
- ¹⁰ Vi er dårer for Kristi skyld, men dere er kloke i Kristus. Vi er svake, men dere er sterke. Dere er æret, men vi er foraktet.
- ¹¹ Helt til denne stund er vi både sultne og tørste og nakne og mishandlet og hjemløse.
- ¹² Vi sliter og arbeider med våre egne hender. Vi blir utskjelt, og vi velsigner. Vi blir forfulgt, og vi tåler det.

13 Vi blir hånet, og vi formaner. Vi er blitt som utskudd i verden, som avskum for alle, helt til denne stund.

Apostelen må bruke sin myndighet

14 Jeg skriver ikke dette for å gjøre dere skamfulle, men for å formane dere som mine kjære barn.

15 For selv om dere skulle ha ti tusen læremestre i Kristus, så har dere ikke mange fedre. For jeg har avlet dere i Kristus Jesus ved evangeliet.

16 Jeg formaner dere altså: Bli mine etterfølgere!

17 Av denne grunn sendte jeg Timoteus til dere, han som er mitt kjære og trofaste barn i Herren. Han skal minne dere om mine veier i Kristus Jesus, slik jeg lærer overalt i hver eneste menighet.

18 I den tro at jeg ikke kommer til dere, har noen av dere blåst seg opp!

19 Men jeg skal snart komme til dere, om Herren vil. Og da er det ikke bare ordene jeg skal lære å kjenne hos disse oppblåste menneskene, men kraften.

20 For Guds rike består ikke i ord, men i kraft.

21 Hva vil dere? Skal jeg komme til dere med ris eller med kjærlighet og en mild ånd?

1. Korinterbrev 5

Hor blant menighetens medlemmer

1 I det hele høres det om hor blant dere, og det slikt hor som ikke engang nevnes blant hedningene: at en mann lever med sin fars kone.

2 Og dere er oppblåste! Burde dere ikke heller sørge, slik at han som har gjort dette, kunne bli støtt ut fra dere?

Menigheten må øve den rette tukt

3 Jeg som nok er fraværende med legemet, men til stede i ånden, jeg har allerede - som om jeg var hos dere - felt dommen over ham som har gjort dette.

4 I vår Herre Jesu navn skal dere og min ånd samles i vår Herre Jesu kraft,

5 for at han som har syndet, skal overgis til Satan til kjødets ødeleggelse, for at hans ånd kan bli frelst på den Herre Jesu dag.

6 Det passer dårlig at dere roser dere! Vet dere ikke at en liten surdeig syrer hele deigen?

7 Rens derfor ut den gamle surdeigen, så dere kan være ny deig, siden dere jo er usyret. For vårt påskelam er slaktet, Kristus.

8 Så la oss holde høytid, ikke med gammel surdeig, ikke med ondskapens og lastens surdeig, men med renhets og sannhets usyrede brød!

Ingen omgang med falske kristne

9 Jeg skrev i brevet til dere at dere ikke skulle ha samkvem med horkarer.

10 Jeg mente ikke mennesker i denne verden som driver hor eller som er pengegriske, røvere eller avgudsdyrkere - da måtte dere jo gå ut av verden.

11 Men det jeg skrev til dere, var at dere ikke skulle ha samkvem med noen som kaller seg en bror, men er en horkar eller pengegrisk eller avgudsdyrker eller baktaler eller dranker eller røver. Et slikt menneske skal dere ikke engang spise sammen med.

12 Hva har vel jeg med å dømme dem som er utenfor? Er det ikke dem som er innenfor, dere dømmer?

13 Men dem som er utenfor, skal Gud dømme. Støt da den onde ut fra dere!

1. Korinterbrev 6

Unngå rettssaker mellom brødre

1 Våger noen av dere, når han har sak mot sin neste, å få saken pådømt av de urettferdige og ikke av de hellige?

2 Eller vet dere ikke at de hellige skal dømme verden? Og hvis nå verden skal dømmes av dere, er dere da uverdige til å dømme i de minste saker?

3 Vet dere ikke at vi skal dømme engler, hvor mye mer da i saker som angår dette livet!

4 Når dere så har saker som angår dette livet, så setter dere dem til å være dommere som ikke blir aktet for noe i menigheten!

5 Til skam for dere sier jeg dette! Så finnes det da ikke noen vis mann blant dere, ikke en eneste en, som kan skifte rett mellom sine brødre?

6 Men bror fører sak mot bror, og det for vantro dommere!

7 Allerede dette at dere har rettssaker mot hverandre, er et nederlag for dere. Hvorfor lider dere ikke heller urett? Hvorfor tåler dere ikke heller tap?

8 Men dere gjør urett og volder tap, endog mot brødre.

9 Eller vet dere ikke at de som gjør urett, ikke skal arve Guds rike? Far ikke vill! Verken horkarer eller avgudsdyrkere eller ekteskapsbrytere eller de som lar seg bruke til unaturlig utukt, eller menn* som øver utukt med menn,

10 eller tyver eller pengegriske eller drankere eller baktalere eller røvere skal arve Guds rike.

11 Slik var det en gang med noen av dere. Men dere har latt dere vaske rene. Dere er blitt helliget, dere er blitt rettferdiggjort i den Herre Jesu navn og i vår Guds Ånd.

Utukt må ikke unnskyldes

12 Jeg har lov til alt - men ikke alt gagnar. Jeg har lov til alt - men jeg skal ikke la noe få makt over meg!

13 Maten er for buken, og buken er for maten - og Gud skal gjøre ende på dem begge. Men legemet er ikke for hor, men for Herren, og Herren for legemet.

14 Gud reiste Herren opp, og han skal også reise oss opp ved sin kraft.

15 Vet dere ikke at deres legemer er Kristi lemmer? Skal jeg ta Kristi lemmer og gjøre dem til en horkvinnes lemmer? Langt derifra!

16 Eller vet dere ikke at den som holder seg til en horkvinne, er ett legeme med henne? For det er sagt: De to skal være ett kjød.

17 Men den som holder seg til Herren, er én ånd med ham.

18 Fly hor! All synd som et menneske ellers kan gjøre, er utenfor legemet. Men den som driver hor, synder mot sitt eget legeme.

19 Eller vet dere ikke at deres legeme er et tempel for Den Hellige Ånd som bor i dere, og som dere har fått fra Gud? Dere tilhører ikke lenger dere selv.

20 Dere er dyrt kjøpt! La da legemet være til ære for Gud!

1. Korinterbrev 7

Veiledning om ekteskap og skilsmisse

1 Når det gjelder det dere skrev om, så er det godt for en mann ikke å røre en kvinne.

2 Men for hors skyld skal hver mann ha sin egen hustru, og hver kvinne sin egen mann.

3 Mannen skal gjøre mot ektefellen det han skylder henne, og det samme skal kvinnen gjøre mot mannen.

4 Hustruen rår ikke over sitt eget legeme, men mannen. På samme vis rår heller ikke mannen over sitt eget legeme, men hustruen.

5 Hold dere ikke fra hverandre uten at dere er blitt enige om det, for en tid, for å leve i bønn. Og kom så sammen igjen, for at ikke Satan skal friste dere fordi dere ikke makter å være avholdende.

6 Dette sier jeg som tillatelse, ikke som et påbud.

7 Helst ville jeg at alle mennesker var som jeg selv. Men hver har sin egen nådegave fra Gud, en slik og en annen slik.

- 8 Til de ugifte og enkene sier jeg: Det er godt for dem om de fortsetter å være som jeg.
- 9 Men kan de ikke leve avholdende, så la dem gifte seg! For det er bedre å gifte seg enn å brenne av lyst.
- 10 Til dem som er gift, har jeg dette budet, ikke fra meg selv, men fra Herren: En kvinne skal ikke skille seg fra sin mann.
- 11 Men er hun skilt fra ham, skal hun enten fortsette å leve ugift eller forlike seg med mannen. Og en mann skal ikke skille seg fra sin hustru.
- 12 Til de andre sier jeg, ikke Herren: Dersom en bror har en hustru som ikke er troende, og hun samtykker i å bo hos ham, da skal han ikke skille seg fra henne.
- 13 Og dersom en kvinne har en vantro mann, og denne samtykker i å bo hos henne, da skal hun ikke skille seg fra ham.
- 14 For den vantro mannen er helliget ved sin hustru, og den vantro hustruen er helliget ved den kristne broren. Ellers ville jo også deres* barn være urene, men nå er de hellige.
- 15 Men dersom den vantro skiller seg, så la ham gjøre det. En kristen bror eller søster er ikke trellebundet i slike ting, for Gud kalte oss til fred.
- 16 For hva vet du, hustru, om du kan frelse din mann? Eller hva vet du, mann, om du kan frelse din hustru?
- 17 Likevel må enhver vandre slik som Herren har gitt ham, som han var da Herren kalte ham. Dette gir jeg pålegg om i alle menighetene.
- 18 Den som ble kalt som omskåret, skal ikke trekke forhold over. Og den som var uomskåret da han ble kalt, skal ikke la seg omskjære.
- 19 Det som betyr noe, er ikke om en er omskåret eller uomskåret, men at en holder Guds bud.
- 20 Enhver må bli i det kallet han var i da han ble kalt.
- 21 Var du trell da du ble kalt? La det ikke bekymre deg! Men kan du bli fri, så gjør heller bruk av det.
- 22 For den som var trell da Herren kalte ham, han er Herrens frigitte. Likeens er den frie som ble kalt, blitt Kristi trell.
- 23 Dere er dyrt kjøpt, bli ikke menneskers treller!
- 24 Brødre, bli hos Gud i den standen enhver var da han ble kalt.
- 25 Om jomfruene har jeg ikke noe påbud fra Herren. Men jeg sier min mening, som en som Herren har gitt miskunn til å være troverdig.

- 26 Jeg mener da dette: På grunn av den nødstiden vi lever i, er det godt for et menneske å leve ugift.
- 27 Er du bundet til en kvinne, så søk ikke å bli fri. Er du ikke bundet til en kvinne, da søk ikke en kvinne.
- 28 Men om du likevel gifter deg, så synder du ikke. Og om jomfruen gifter seg, så synder hun ikke. Men de som gifter seg, vil få trengsel for sitt kjød, og dette vil jeg gjerne spare dere for.
- 29 Men dette sier jeg, brødre: Tiden er kort! Heretter skal de som har hustru, være som de som ikke har,
- 30 de gråtende som de som ikke gråter, de glade som de som ikke gleder seg, de som kjøper, som de som ingenting eier,
- 31 de som bruker verden, som de som ikke bruker den. For denne verdens skikkelse forgår.
- 32 Jeg vil gjerne at dere skal være fri for bekymringer. Den ugifte har omsorg for det som hører Herren til, hvordan han kan være til behag for Herren.
- 33 Men den som er gift, bekymrer seg for verdens ting, hvordan han skal være til behag for sin hustru.
- 34 Det er forskjell på hustruen og jomfruen: Den ugifte kvinne har omsorg for det som hører Herren til, så hun kan være hellig både på legeme og ånd. Men den gifte kvinne har omsorg for verdens ting, hvordan hun kan være mannen sin til behag.
- 35 Dette sier jeg fordi det er til gagn for dere, ikke for at jeg skulle sette en snare for dere, men for at dere må leve sømmelig og henge urokkelig fast ved Herren.
- 36 Men om noen mener at han handler uriktig mot sin ugifte datter, og hun alt er over ungdomsalderen - og det må så være, la ham gjøre som han vil, han synder ikke. La dem gifte seg!
- 37 Men den som står fast i sitt hjerte og ikke har noe som tvinger ham, men har det i sin makt å følge sin egen vilje, og har satt seg fore i sitt hjerte å holde sin datter ugift, han gjør vel.
- 38 Så gjør da den vel som gifter bort sin datter, og den gjør bedre som ikke gifter henne bort.
- 39 En hustru er bundet så lenge mannen hennes lever. Men om mannen hennes er død, da har hun frihet til å gifte seg med hvem hun vil, bare det skjer i Herren.
- 40 Men lykkeligere er hun om hun blir som hun er, etter min mening. Men jeg tror også å ha Guds Ånd.

1. Korinterbrev 8

Bruk ikke den kristne frihet slik at den blir til anstøt for andre

- 1 Når det gjelder kjøtt som har vært ofret til avgudene, så vet vi jo at vi alle har kunnskap om det. Kunnskapen oppblåser, men kjærligheten oppbygger.
- 2 Hvis noen mener at han har kunnskap om noe, så har han ennå ikke kjent det slik han burde.
- 3 Men den som elsker Gud, han er kjent av ham.
- 4 Når det gjelder dette å ete kjøtt fra avgudsofrene, så vet vi at ingen avgud i verden er til, og at det er ingen Gud uten én.
- 5 For om det er såkalte guder, enten det nå er i himmelen eller på jorden - slik sett er det jo mange guder og mange herrer -
- 6 så er det for oss bare én Gud, Faderen. Av ham er alle ting, og vi er til for ham. Og det er bare én Herre, Jesus Kristus. Ved ham er alle ting, og vi er til ved ham.
- 7 Men ikke alle har denne kunnskap. Noen har til nå vært vant til avgudene, og eter derfor kjøttet som avgudsoffer. Og så blir deres svake samvittighet uren.
- 8 Men mat gjør ikke til eller fra for Gud. Ikke vinner vi noe om vi eter, og ikke taper vi noe om vi ikke eter.
- 9 Men se til at dere ikke bruker friheten slik at den blir til anstøt for de svake!
- 10 For dersom noen ser deg som har kunnskap, ligge til bords i avgudshuset, vil da ikke hans samvittighet, som er svak, bli oppmuntret til å ete avgudsofferet?
- 11 Da går jo den svake fortapt for din kunnskaps skyld - den bror som Kristus er død for!
- 12 Men når dere på denne måten synder mot brødrene, og sårer deres svake samvittighet, da synder dere mot Kristus.
- 13 Derfor, om mat volder min bror anstøt, da vil jeg aldri i evighet ete kjøtt, for at jeg ikke skal bli til anstøt for min bror.

1. Korinterbrev 9

Apostelen har gitt avkall på å bruke sin frihet

- 1 Er jeg ikke fri? Er jeg ikke apostel? Har jeg ikke sett Jesus, vår Herre? Er ikke dere mitt verk i Herren?
- 2 Om jeg ikke er apostel for andre, så er jeg det i alle fall for dere! For dere er seglet på mitt apostelembete i Herren.
- 3 Dette er mitt forsvar mot dem som setter seg til doms over meg.

- ⁴ Har vi kanskje ikke rett til å ete og drikke?
- ⁵ Har vi ikke rett til å føre med oss en søster som kone, slik som de andre apostlene og Herrens brødre, og Kefas?
- ⁶ Eller er det bare jeg og Barnabas som ikke har rett til å slippe å arbeide?
- ⁷ Hvem gjør vel noen gang krigstjeneste på egen lønn? Hvem planter en vingård og nyter ikke frukten fra den? Eller hvem gjeter en buskap og får ikke drikke av hjordens melk?
- ⁸ Er dette bare menneskelig tale, eller sier ikke også loven det samme?
- ⁹ For i Moseloven står det skrevet: Du skal ikke binde for mulen på en okse som tresker. Er det oksene som ligger Gud på hjertet,
- ¹⁰ eller er det ikke med tanke på oss at han sier dette? For vår skyld er det jo skrevet at den som pløyer, skal pløye med håp, og den som tresker, skal gjøre det med håp om å få sin del.
- ¹¹ Når vi har sådd de åndelige goder hos dere, er det da for mye om vi høster timelige goder fra dere?
- ¹² Har andre slike rettigheter hos dere, skulle da ikke vi ha det enda mer? Men vi har ikke gjort oss bruk av denne retten. Vi tåler alt, for at vi ikke skal legge noen hindring i veien for Kristi evangelium.
- ¹³ Vet dere ikke at de som gjør tjeneste i templet, får sitt underhold fra templet? Og de som tjener ved alteret, får sin del fra alteret?
- ¹⁴ Slik har også Herren fastsatt for dem som forkynner evangeliet, at de skal leve av evangeliet.
- ¹⁵ Men jeg har ikke gjort bruk av noe av dette. Jeg skriver ikke dette for at det nå skal bli slik med meg, for heller vil jeg dø enn at noen skulle gjøre til intet det som jeg roser meg av!
- ¹⁶ For om jeg forkynner evangeliet, så er det ikke noe å rose meg for. Det er en nødvendighet som ligger på meg, for ve meg om jeg ikke forkynner evangeliet!
- ¹⁷ Gjør jeg dette frivillig, da har jeg lønn. Men gjør jeg det under tvang, da er det et husholderoppdrag som er betrodd meg.
- ¹⁸ Hva er så min lønn? Jo, at jeg byr fram evangeliet uten vederlag når jeg forkynner det, slik at jeg ikke gjør bruk av den rett evangeliet gir meg.
- ¹⁹ For selv om jeg er fri overfor alle, så har jeg gjort meg til alles trell, for å vinne så mange som mulig.

²⁰ For jødene er jeg blitt som en jøde, for å kunne vinne jøder. For dem som er under loven, er jeg blitt som en som er under loven, enda jeg selv ikke er under loven, for å vinne dem som er under loven.

²¹ For dem som er uten lov, er jeg blitt som om jeg var uten lov, enda jeg ikke er lovløs for Gud, men lovbundet for Kristus, for å vinne dem som er uten lov.

²² For de svake er jeg blitt svak, for å vinne de svake. For dem alle er jeg blitt alt, for i alle fall å frelse noen.

Idrettsfolks måtehold som eksempel

²³ Alt gjør jeg for evangeliets skyld, for at også jeg kan få del i det.

²⁴ Vet dere ikke at de som løper på idrettsbanen, de løper alle, men bare én får seiersprisen? Løp da slik at dere kan vinne den!

²⁵ Enhver som deltar i idrettstevling, er avholdende i alt - de altså for å vinne en forgjengelig krans, men vi en uforgjengelig.

²⁶ Så løper jeg da ikke som på det uvisse, jeg kjemper ikke som en som fekter i løse luften.

²⁷ Men jeg undertvinger mitt legeme og holder det i trelldom, for at jeg som forkynner for andre, ikke selv skal finnes uverdigg.

1. Korinterbrev 10

Israels ferd i ørkenen som advarende eksempel

¹ For jeg vil ikke, brødre, at dere skal være uvitende om at våre fedre var alle under skyen og gikk alle gjennom havet.

² Alle ble døpt til Moses i skyen og i havet.

³ De åt alle den samme åndelige mat,

⁴ og de drakk alle den samme åndelige drikk. For de drakk av den åndelige klippen som fulgte dem, og klippen var Kristus.

⁵ Likevel fant Gud ikke behag i de fleste av dem, for de ble slått ned i ørkenen.

⁶ Men disse ting hendte som forbilder for oss, så vi ikke skal ha lyst til det onde, slik de hadde lyst til det.

⁷ Heller ikke må dere bli avgudsdyrkere slik som noen av dem. Som det er skrevet: Folket satte seg ned for å ete og drikke, og de sto opp for å leke.

⁸ Heller ikke må vi drive hor, slik noen av dem drev hor, og på én dag falt tjuetre tusen.

⁹ La oss heller ikke friste Kristus, slik noen av dem gjorde, og ble ødelagt av slanger.

- 10** Knurr heller ikke, slik noen av dem knurret, og ble drept av ødeleggeren.
- 11** Men alt dette hendte dem som forbilder, og det er skrevet til formaning for oss, som de siste tider er kommet til.
- 12** Derfor, den som mener seg å stå, han se til at han ikke faller!
- 13** Dere har ikke møtt noen fristelse som mennesker ikke kan tåle. Og Gud er trofast. Han skal ikke la dere bli fristet over evne, men gjøre både fristelsen og utgangen på den slik at dere kan tåle den.

Ikke delta i hedenske offermåltider

- 14** Derfor, mine kjære, vend dere bort fra avgudsdyrkelsen!
- 15** Jeg taler til dere som til forstandige mennesker. Døm selv om det jeg sier!
- 16** Velsignelsens beger som vi velsigner, er det ikke samfunn med Kristi blod? Brødet som vi bryter, er det ikke samfunn med Kristi legeme?
- 17** Fordi det er ett brød, er vi ett legeme enda vi er mange. For vi har alle del i det ene brødet.
- 18** Se til Israel etter kjødet: Har ikke de som eter ofrene, samfunn med alteret?
- 19** Hva vil jeg si med dette? At det er noe avgudsoffer til? Eller at det er noen avgud til?
- 20** Nei, men at det som hedningene ofrer, det ofrer de til onde åndene og ikke til Gud. Men jeg vil ikke at dere skal komme i samfunn med onde ånder.
- 21** Dere kan ikke drikke av Herrens beger og onde ånders beger. Dere kan ikke ha del i Herrens bord og i onde ånders bord.
- 22** Eller tør vi egge Herren til nidkjærhet? Vi er vel ikke sterkere enn han?

Offerkjøtt og hensynet til svake brødre

- 23** Jeg har lov til alt, men ikke alt gagnar. Jeg har lov til alt, men ikke alt oppbygger.
- 24** Ingen må søke sitt eget, men heller det som er til gagn for nesten.
- 25** Alt det som blir solgt i slakterboden, kan dere ete uten at dere for samvittighetens skyld spør mer etter det.
- 26** For jorden og alt som fyller den, hører Herren til.
- 27** Dersom noen av de vantro innbyr dere, og dere vil gå dit, da et alt som settes fram for dere, uten at dere for samvittighetens skyld spør mer etter det.
- 28** Men dersom noen sier til dere: Dette er offerkjøtt! - da la være å ete det, for hans skyld som sa dere det, og for samvittighetens skyld.

²⁹ Jeg mener ikke deres egen samvittighet, men nestens. For hvorfor skal min frihet dømmes av en annens samvittighet?

³⁰ Når jeg eter noe med takk, hvorfor blir jeg da spottet på grunn av det jeg takker for?

³¹ Enten dere eter eller drikker, eller hva dere så gjør, så gjør det til Guds ære!

³² Vær ikke til anstøt, verken for jøder eller for grekere eller for Guds menighet.

³³ Slik prøver også jeg i alle ting å gjøre det beste for alle. Jeg søker ikke mitt eget gagn, men de manges, slik at de kan bli frelst.

1. Korinterbrev 11

¹ Bli mine etterfølgere, likesom jeg etterfølger Kristus!

Kvinnene skal dekke hodet

² Jeg roser dere for at dere minnes meg i alle ting og for at dere holder fast på overleveringene, slik jeg overga dem til dere.

³ Men jeg vil at dere skal vite at Kristus er enhver manns hode, og mannen er kvinnens hode, men Gud er Kristi hode.

⁴ Hver mann som ber eller taler profetisk med tildekket hode, fører skam over sitt hode.

⁵ Men hver kvinne som ber eller taler profetisk med utildekket hode, fører skam over sitt hode. For det er ett og det samme som om hun var snauraket.

⁶ For dersom en kvinne ikke tildekker seg, da la henne også klippe av seg håret! Men er det en skam for en kvinne å klippe eller rake av seg håret, da la henne tildekke seg.

⁷ En mann bør ikke dekke hodet, for han er Guds bilde og ære. Men kvinnen er mannens ære.

⁸ For mannen er ikke av kvinnen, men kvinnen av mannen.

⁹ Heller ikke ble mannen skapt for kvinnens skyld, men kvinnen for mannens skyld.

¹⁰ Derfor bør kvinnen ha et undergivenhetstegn på sitt hode for englenes skyld.

¹¹ Og likevel: I Herren er verken kvinnen noe uten mannen eller mannen noe uten kvinnen.

¹² For likesom kvinnen er av mannen, så er også mannen ved kvinnen. Men alt er av Gud.

- 13 Døm selv! Sømmer det seg for en kvinne å be til Gud med utildekket hode?
- 14 Lærer ikke selve naturen at dersom en mann har langt hår, er det til skam for ham?
- 15 Men dersom en kvinne lar håret vokse langt, er det henne til ære, for det lange håret er gitt henne til slør.
- 16 Men dersom noen vil være trettekjær, så skal han vite at en slik skikk har ikke vi, heller ikke Guds menigheter.

Uverdigg opptreden ved nattverden

- 17 Men når jeg gir dere disse påbudene, kan jeg ikke rose at dere kommer sammen til skade og ikke til gagn.
- 18 For det første hører jeg at det er splittelse blant dere når dere kommer sammen som menighet, og for en del tror jeg det.
- 19 For det må være partier blant dere, for at det kan vise seg hvem som er ekte blant dere.
- 20 Når dere så kommer sammen på samme sted, da er det ikke Herrens nattverd dere eter.
- 21 For når dere eter, holder hver sitt eget måltid, én sitter sulten, og en annen er drukken.
- 22 Har dere da ikke hus til å ete og drikke i? Eller forakter dere Guds menighet og vanærer dem som ingenting har? Hva skal jeg si til dere? Skal jeg rose dere? I dette roser jeg dere ikke!

Forskrifter for feiring av nattverden

- 23 For jeg har mottatt fra Herren det som jeg også har overgitt til dere, at Herren Jesus den natten da han ble forrådt, tok et brød,
- 24 takket, brøt det og sa: Dette er mitt legeme, som er for dere. Gjør dette til minne om meg!
- 25 Likeså tok han også begeret etter aftensmåltidet og sa: Dette begeret er den nye pakt i mitt blod. Gjør dette, så ofte som dere drikker av det, til minne om meg!
- 26 For så ofte som dere eter dette brødet og drikker av dette begeret, forkynner dere Herrens død, inntil han kommer.
- 27 Derfor, den som eter brødet eller drikker av Herrens beger på uverdigg vis, blir skyldig i Herrens legeme og blod.
- 28 La hvert menneske prøve seg selv, og så ete av brødet og drikke av begeret.

²⁹ For den som eter og drikker, han eter og drikker seg selv til dom dersom han ikke akter på Herrens legeme.

³⁰ Derfor er det mange svake og syke blant dere, og ikke få som sovner inn.

³¹ Men dersom vi dømte oss selv, ble vi ikke dømt.

³² Men når vi blir dømt, da er det Herren som refser oss, for at vi ikke skal bli fordømt sammen med verden.

³³ Derfor, mine brødre, når dere kommer sammen for å holde måltid, da vent på hverandre!

³⁴ Om noen er sulten, så får han spise hjemme, for at dere ikke skal komme sammen til dom! - Det andre vil jeg gi forskrifter om når jeg kommer.

1. Korinterbrev 12

Den Hellige Ånd og de ulike nådegavene

¹ Når det gjelder de åndelige gaver, brødre, vil jeg ikke at dere skal være uvitende.

² Dere vet at mens dere var hedninger, ble dere dratt og revet med til de stumme avgudeene.

³ Derfor kunngjør jeg dere at ingen som taler i Guds Ånd, sier: Forbannet er Jesus! - Og ingen kan si: Jesus er Herre! - uten i Den Hellige Ånd.

⁴ Det er forskjell på nådegaver, men Ånden er den samme.

⁵ Det er forskjell på tjenester, men Herren er den samme.

⁶ Det er forskjell på kraftige virkninger, men Gud er den samme, han som virker alt i alle.

⁷ Men Åndens åpenbarelse blir gitt enhver til det som er gagnlig.

⁸ For til én blir det gitt visdoms tale ved Ånden, til en annen kunnskaps tale ved den samme Ånd,

⁹ en annen får tro ved den samme Ånd, en annen nådegaver til å helbrede ved den samme Ånd.

¹⁰ En annen får kraft til å gjøre undergjerninger, en annen gave til å tale profetisk, en annen gave til å prøve ånder. En annen får ulike slags tunger, en annen tydning av tunger.

¹¹ Alt dette virker den ene og samme Ånd, som deler ut til hver enkelt etter som han vil.

Ett legeme, mange lemmer

12 For likesom legemet er ett og har mange lemmer, men alle legemets lemmer er ett legeme, enda de er mange, slik er det også med Kristus.

13 For med én Ånd ble vi alle døpt til å være ett legeme, enten vi er jøder eller grekere, treller eller frie. Og vi har alle fått én Ånd å drikke.

14 Legemet er jo heller ikke ett lem, men mange.

15 Om foten skulle si: Fordi jeg ikke er hånd, hører jeg ikke med til legemet! - så hører den like fullt med til legemet.

16 Om øret skulle si: Fordi jeg ikke er øye, hører jeg ikke med til legemet! - så hører det like fullt med til legemet.

17 Dersom hele legemet var øye, hvor ble det da av hørselen? Hvis det hele var hørsel, hvor ble det da av luktesansen?

18 Men nå satte Gud lemmene, hvert enkelt av dem, på legemet, slik som han ville.

19 Om de alle var ett lem, hvor ble det da av legemet?

20 Men nå er det mange lemmer, men ett legeme.

21 Øyet kan ikke si til hånden: Jeg trenger deg ikke! - eller hodet til føttene: Jeg har ikke bruk for dere!

22 Men tvert imot: De lemmer på legemet som synes å være de svakeste, de er nødvendige.

23 De lemmer som vi synes er mindre ære verd, dem kler vi med desto større ære, og dem som vi blyges ved, kler vi med desto større bluferdighet.

24 Våre edlere lemmer trenger ikke til dette. Men Gud satte legemet slik sammen at han ga det ringeste størst ære,

25 for at det ikke skal være splittelse i legemet, men lemmene ha samme omsorg for hverandre.

26 Om ett lem lider, da lider alle lemmene med. Og om ett lem blir hedret, da gleder alle lemmene seg med.

27 Dere er Kristi legeme, og hver for seg hans lemmer.

Gud gir forskjellige nådegaver

28 Og Gud satte i menigheten først noen til apostler, for det andre profeter, for det tredje lærere, dernest kraftige gjerninger, så nådegaver til å helbrede, til å hjelpe, til å styre, og ulike slags tunger.

29 Er vel alle apostler? Er vel alle profeter? Er vel alle lærere? Gjør vel alle kraftige gjerninger?

30 Har vel alle nådegaver til å helbrede? Taler vel alle med tunger? Kan vel alle tyde dem?

31 Men streb etter de beste nådegavene! Og jeg vil vise dere en enda bedre vei.

1. Korinterbrev 13

Større enn alle Åndens gaver er kjærligheten

1 Om jeg taler med menneskers og englers tunger, men ikke har kjærlighet, da er jeg en lydende malm eller en klingende bjelle.

2 Om jeg har profetisk gave og kjenner alle hemmeligheter og all kunnskap, og om jeg har all tro, så jeg kan flytte fjell, men ikke har kjærlighet, da er jeg ingenting.

3 Og om jeg gir alt det jeg eier til mat for de fattige, og om jeg gir mitt legeme til å brennes, men ikke har kjærlighet, da gagner det meg ingenting.

4 Kjærligheten er tålmodig, er velvillig. Kjærligheten misunner ikke. Kjærligheten skryter ikke, den blåser seg ikke opp.

5 Den gjør ikke noe usømmelig, søker ikke sitt eget, blir ikke bitter, gjemmer ikke på det onde.

6 Den gleder seg ikke over urett, men gleder seg ved sannhet.

7 Den utholder alt, tror alt, håper alt, tåler alt.

8 Kjærligheten faller aldri bort. Men om det er profetiske gaver, da skal de få ende, eller det er tunger, skal de opphøre, eller det er kunnskap, skal den ta slutt.

9 For vi forstår stykkevis, og vi taler profetisk stykkevis.

10 Men når det fullkomne kommer, da skal det som er stykkevis, få ende.

11 Da jeg var barn, talte jeg som et barn, tenkte jeg som et barn, dømte jeg som et barn. Men da jeg ble mann, la jeg av det barnslige.

12 For nå ser vi som i et speil, i en gåte, men da skal vi se ansikt til ansikt. Nå kjenner jeg stykkevis, men da skal jeg kjenne fullt ut, likesom jeg selv er fullt ut kjent.

13 Men nå blir de stående disse tre: tro, håp og kjærlighet. Men størst blant dem er kjærligheten.

1. Korinterbrev 14

Bruken av de åndelige gavene

1 Jag etter kjærligheten! Søk med iver å få de åndelige gaver, særlig å tale profetisk!

- ² For den som taler med tunger, taler ikke for mennesker, men for Gud. Ingen kan forstå ham, men han taler hemmeligheter i Ånden.
- ³ Men den som taler profetisk, taler for mennesker, til oppbyggelse, formaning og trøst.
- ⁴ Den som taler med tunger, oppbygger seg selv. Men den som taler profetisk, oppbygger menigheten.
- ⁵ Likevel ønsker jeg at dere alle talte med tunger, men heller at dere talte profetisk. For den som taler profetisk, er større enn den som taler med tunger, - hvis han da ikke tyder det, så menigheten kan få oppbyggelse av det.
- ⁶ Men nå, brødre, om jeg kom til dere og talte med tunger - hva gagn ville jeg være til for dere, dersom jeg ikke talte til dere enten med en åpenbaring, eller med kunnskap, eller med profeti, eller med lære?
- ⁷ Slik er det også med livløse ting som gir lyd, enten det nå er fløyte eller harpe. Dersom det ikke er forskjell på tonene, hvordan kan en da skjønne hva som spilles på fløyten eller harpen?
- ⁸ Og dersom en basun gir utydelig lyd, hvem vil da gjøre seg klar til kamp?
- ⁹ Slik er det også med dere: Hvis dere ikke fremfører tydelig tale med tungen, hvordan kan en da skjønne det som blir sagt? Da snakker dere jo bare ut i været!
- ¹⁰ Så mange slags språk er det nå visst i verden! Og ingen av dem er uten mening.
- ¹¹ Dersom jeg ikke kjenner språkets betydning, blir jeg en utlending for den som taler, og han som taler, blir en utlending for meg.
- ¹² Slik også med dere: Siden dere nå med iver søker de åndelige gavene, så søk å få dem i rikt mål for at menigheten kan bli oppbygget.
- ¹³ La derfor den som taler med tunger, be om at han må kunne tyde det.
- ¹⁴ For når jeg ber med tunger, da er det min ånd som ber, men min forstand har ingen frukt av det.
- ¹⁵ Hvordan er det så? Jeg vil be i ånden, men jeg vil også be med forstanden. Jeg vil lovsynge i ånden, men jeg vil også lovsynge med forstanden.
- ¹⁶ For om du lovpriser Gud i ånden, hvordan kan den som ikke er kyndig i dette, si amen til din takkebønn? Han skjønner jo ikke hva du sier.
- ¹⁷ For du ber nok en vakker takkebønn! Men den andre blir ikke oppbygget av det.
- ¹⁸ Jeg takker Gud: Jeg taler mer med tunger enn dere alle.

19 Men i en menighetssamling vil jeg heller tale fem ord med min forstand, så jeg ved det kan lære andre, enn ti tusen ord med tunger.

20 Brødre, vær ikke barn i forstand! Vær småbarn i ondskap, men vær fullvoksne i forstand!

21 I loven er det skrevet: Ved folk med andre tunger og fremmedes lepper vil jeg tale til dette folket, men ikke engang da skal de høre på meg, sier Herren.

22 Så er da tungene til et tegn, ikke for de troende, men for de vantro - profetien derimot er ikke for de vantro, men for de troende.

23 Om nå hele menigheten kommer sammen på samme sted, og alle taler med tunger, og det så kommer inn noen ukyndige eller vantro, vil de da ikke si at dere er gått fra forstanden?

24 Men dersom alle taler profetisk, og det så kommer inn en vantro eller ukyndig, da blir han avslørt av alle og dømt av alle,

25 og det som er skjult i hans hjerte, åpenbares. Så vil han falle på sitt ansikt og tilbe Gud og bekjenne: Gud er sannelig iblant dere!

Orden i menigheten

26 Hvordan er det da, brødre? Når dere kommer sammen, da har hver enkelt av dere en salme, en lære, en åpenbaring, en tunge eller tydning. La alt skje til oppbyggelse.

27 Taler noen med tunger, da la det være to eller i høyden tre, én om gangen og la én tyde det.

28 Men dersom det ikke er noen som kan tyde, da skal han tie i menigheten, men tale for seg selv og for Gud.

29 La to eller tre profeter tale, og de andre skal prøve det.

30 Men hvis en annen får en åpenbaring mens han sitter der, da skal den første tie.

31 For dere kan alle tale profetisk, én for én, så alle kan lære noe og bli formant.

32 Og profeters ånder er profeter lydige.

33 For Gud er ikke uordens Gud, men freds Gud. Som i alle de helliges menigheter

34 skal kvinnene tie i menighetssamlingene. For det tillates dem ikke å tale, men de skal underordne seg, som også loven sier.

35 Men er det noe de vil ha rede på, da skal de spørre sine egne menn hjemme, for det sømmer seg ikke for en kvinne å tale i menighetssamling.

36 Eller var det fra dere Guds ord gikk ut? Eller er det bare til dere det er nådd?

37 Hvis noen mener at han er en profet eller en åndelig, la ham da erkjenne at det jeg skriver til dere, er Herrens bud.

38 Men om noen er uvitende, så får han være uvitende!*

39 Derfor, mine brødre, søk med iver å tale profetisk, og hindre ikke noen i å tale med tunger.

40 Men la alt skje sømmelig og med orden!

1. Korinterbrev 15

Kristus er reist opp

1 Jeg kunngjør dere, brødre, det evangelium som jeg forkynte for dere, det som dere også tok imot, som dere også står fast i.

2 Ved det blir dere også frelst dersom dere holder fast ved det ordet jeg forkynte dere - om dere da ikke forgjeves er kommet til troen.

3 For jeg overga dere blant de første ting det som jeg selv tok imot: At Kristus døde for våre synder etter Skriftene,

4 og at han ble begravet, og at han ble reist opp på den tredje dagen etter Skriftene,

5 og at han ble sett av Kefas, deretter av de tolv.

6 Deretter ble han sett av mer enn fem hundre brødre på én gang. Av dem lever de fleste ennå, men noen er sovnet inn.

7 Deretter ble han sett av Jakob, deretter av alle apostlene.

8 Men sist av alle ble han òg sett av meg som det ufullbårne foster.

9 For jeg er den ringeste av apostlene, jeg er ikke engang verd å kalles apostel, fordi jeg har forfulgt Guds menighet.

10 Men av Guds nåde er jeg det jeg er, og hans nåde mot meg har ikke vært forgjeves, men jeg har arbeidet mer enn de alle - det vil si: ikke jeg, men Guds nåde som er med meg.

11 Enten det nå er jeg eller de andre: Dette forkynner vi, og slik kom dere til troen.

De troendes oppstandelse

12 Men når det blir forkynt om Kristus at han er reist opp fra de døde, hvordan kan da noen blant dere si at det ikke er noen oppstandelse fra de døde?

13 Dersom det ikke er noen oppstandelse fra de døde, da er heller ikke Kristus reist opp.

14 Men er Kristus ikke reist opp, da er vår forkynnelse ingenting, og den troen dere har, er intet.

15 Da blir vi stående som falske vitner om Gud. For vi har vitnet mot Gud at han har reist Kristus opp, noe han altså ikke har gjort, dersom det er så at de døde ikke reises opp.

16 For dersom de døde ikke reises opp, da er heller ikke Kristus reist opp.

17 Men er ikke Kristus reist opp, da har dere en unyttig tro, og da er dere ennå i deres synder.

18 Da er også de fortapt som er sovnet inn i Kristus.

19 Har vi bare i dette livet satt vårt håp til Kristus, da er vi de ynkværdigste av alle mennesker.

De døde skal stå opp

hver i sin avdeling

20 Men nå er Kristus reist opp fra de døde og er blitt førstegrøden av dem som er sovnet inn.

21 For ettersom døden kom ved et menneske, så er også de dødes oppstandelse kommet ved et menneske.

22 For likesom alle dør i Adam, slik skal også alle bli gjort levende i Kristus.

23 Men hver i sin egen avdeling: Kristus er førstegrøden. Deretter skal de som hører Kristus til, bli gjort levende ved hans komme.

24 Deretter kommer enden, når han overgir riket til Gud og Faderen, etter at han har tilintetgjort all makt og all myndighet og velde.

25 For han skal herske som konge til han får lagt alle sine fiender under sine føtter.

26 Den siste fiende som blir tilintetgjort, er døden.

27 For alt har han lagt under hans føtter. Men når han sier at alt er underlagt ham, da er det klart at han som la alt under ham, er unntatt.

28 Men når alt er underlagt ham, da skal også Sønnen selv underlegge seg ham som la alt under ham, for at Gud skal være alt i alle.

Advarsel mot vranglære

29 De som lar seg døpe for de døde - hvorfor gjør de det? Dersom døde i det hele tatt ikke reises opp, hvorfor lar de seg da døpe for dem?

30 Og vi selv, hvorfor utsetter vi oss hver time for fare?

- 31 Jeg dør hver dag - så sant som jeg kan rose meg av dere, brødre, i Kristus Jesus, vår Herre!
- 32 Var det på menneskelig vis jeg kjempet mot villdyr i Efesus, hva gagn hadde jeg så av det? Dersom de døde ikke reises opp, så la oss ete og drikke, for i morgen dør vi!
- 33 Far ikke vill! Slett selskap forderver gode seder.
- 34 Våkn opp for alvor og synd ikke! For noen har ikke kjennskap til Gud. Til skam for dere sier jeg det.
- 35 Men en kunne si: Hvordan blir de døde reist opp? Hva slags legeme trer de fram med?
- 36 Du dåre! Det du sår, får ikke liv uten at det dør.
- 37 Og det du sår, er ikke det legemet som skal bli, men et nakent korn - om det nå er av hvete eller av et annet slag.
- 38 Men Gud gir det et legeme slik han vil, hvert frøslag får sitt eget legeme.
- 39 Ikke alt kjøtt er av samme slag. Ett slag er i mennesker, et annet i fe, et annet i fugl og et annet i fisk.
- 40 Og det finnes himmelske legemer og jordiske legemer. De himmelske legemene har én glans, de jordiske en annen.
- 41 Én glans har solen, en annen månen, og en annen stjernene - stjerne skiller seg fra stjerne i glans.
- 42 Slik er det også med de dødes oppstandelse. Det blir sådd i forgjengelighet, det reises opp i uforgjengelighet.
- 43 Det blir sådd i vanære, det reises opp i herlighet. Det blir sådd i svakhet, det reises opp i kraft.
- 44 Det blir sådd et naturlig legeme, det reises opp et åndelig legeme. Så sant det finnes et naturlig legeme, finnes det også et åndelig legeme.
- 45 Slik står det også skrevet: Det første mennesket, Adam, ble til en levende sjel. Den siste Adam ble til en ånd som gir liv.
- 46 Men det åndelige er ikke det første, men det naturlige, og deretter det åndelige.
- 47 Det første mennesket var av jorden, jordisk. Det andre mennesket er av himmelen.
- 48 Som den jordiske var, slik er også de jordiske. Og som den himmelske er, slik skal også de himmelske være.

49 Og likesom vi har båret bildet av den jordiske, så skal vi også bære bildet av den himmelske.

Når Herren kommer

50 Men det sier jeg, brødre: Kjøtt og blod kan ikke arve Guds rike. Heller ikke skal forgjengelighet arve uforgjengelighet.

51 Se, jeg sier dere et mysterium*: Vi skal ikke alle sovne inn, men vi skal alle bli forvandlet,

52 brått, i et øyeblikk, ved den siste basunen. For basunen skal lyde, og de døde skal bli reist opp uforgjengelige, og vi skal bli forvandlet.

53 For dette forgjengelige må bli ikledd uforgjengelighet, og dette dødelige må bli ikledd udødelighet.

54 Men når dette forgjengelige er blitt ikledd uforgjengelighet, og dette dødelige er blitt ikledd udødelighet, da blir det ordet oppfylt som står skrevet: Døden er oppslukt til seier.

55 Død, hvor er din brodd? Død, hvor er din seier?

56 Dødens brodd er synden, og syndens kraft er loven.

57 Men Gud være takk, som gir oss seier ved vår Herre Jesus Kristus!

58 Derfor, mine elskede brødre, vær faste og urokkelige, alltid rike i Herrens gjerning, da dere vet at deres arbeid ikke er forgjeves i Herren.

1. Korinterbrev 16

Om innsamlingen til de hellige

1 Når det gjelder innsamlingen til de hellige, så skal også dere gjøre det slik som jeg har ordnet det for menighetene i Galatia!

2 På den første dagen i uken skal hver av dere hjemme hos seg selv legge til side det han får lykke til, for at ikke innsamlingen først skal begynne når jeg kommer.

3 Når jeg så er kommet, skal jeg sende dem som dere selv velger, med brev, så de kan bringe gaven deres til Jerusalem.

4 Men er det verdt at også jeg reiser, da skal de reise i følge med meg!

Apostelens reiseplaner

5 Jeg kommer til dere når jeg har vært i Makedonia, for Makedonia reiser jeg bare igjennom.

6 Men hos dere er det mulig jeg blir en tid, kanskje vinteren over. Så kan jeg få følge av dere på reisen videre, hvor den nå går.

⁷ Jeg vil ikke besøke dere nå bare på en gjennomreise, for jeg håper å kunne bli hos dere en tid, om Herren gir meg lov.

⁸ I Efesus blir jeg til pinse.

⁹ For en dør er blitt åpnet for meg, stor og virksom, og det er mange motstandere.

¹⁰ Når Timoteus kommer, sørg da for at han kan være hos dere uten frykt! For han gjør Herrens gjerning, likesom jeg.

¹¹ Derfor må ingen forakte ham! Men følg ham på veien i fred, så han kan komme til meg, for jeg venter på ham sammen med brødrene.

Formaninger og hilsener

¹² Når det gjelder vår bror Apollos, har jeg inntrengende bedt ham å reise til dere sammen med brødrene. Han var på ingen måte villig til å reise nå, men han vil komme når han får tid til det.

¹³ Våk! Stå faste i troen! Vær mandige! Vær sterke!

¹⁴ La alt hos dere skje i kjærlighet!

¹⁵ Jeg formaner dere, brødre: Dere kjenner Stefanus' hus, at de er førstegrøden i Akaia, og at de har stilt seg til tjeneste for de hellige -

¹⁶ også dere må underordne dere slike som dem og for hver som hjelper til og strever.

¹⁷ Jeg gleder meg over at Stefanus, Fortunatus og Akaikus er kommet hit. De har utfyllt savnet av dere.

¹⁸ De har styrket både min og deres ånd. Slike som dem skal dere vite å verdsette!

¹⁹ Menighetene i Asia hilser dere. Akvilas og Priska, sammen med menigheten i deres hus, hilser dere hjertelig i Herren.

²⁰ Alle brødrene hilser dere. Hils hverandre med et hellig kyss!

²¹ Hilsen med min egen, Paulus' hånd.

²² Om noen ikke elsker Herren, han være forbannet! Maran ata*!

²³ Herren Jesu nåde være med dere!

²⁴ Min kjærlighet er med dere alle i Kristus Jesus.

2. Korinterbrev

2. Korinterbrev 1

Hilsen

¹ Paulus, ved Guds vilje Kristi Jesu apostel, og Timoteus, vår bror - til den Guds menighet som er i Korint, sammen med alle de hellige i hele Akaia:

² Nåde være med dere og fred fra Gud, vår Far, og Herren Jesus Kristus.

Trøst i trengsel

³ Lovet være Gud, vår Herre Jesu Kristi Far, barmhjertighetens Far og all trøsts Gud,

⁴ han som trøster oss i all vår trengsel, for at vi skal kunne trøste dem som er i all slags trengsel, med den trøsten vi selv blir trøstet med av Gud.

⁵ For likesom Kristi lidelser kommer over oss i rikt mål, så er også vår trøst rikelig ved Kristus.

⁶ Lider vi trengsel, tjener det til trøst og frelse for dere. Blir vi trøstet, tjener det også til trøst for dere, en trøst som viser sin kraft i utholdenhet under de samme lidelsene som også vi lider.

⁷ Vårt håp for dere står fast. For vi vet at slik som dere har del i lidelsen, så skal dere også ha del i trøsten.

⁸ For vi vil ikke, brødre, at dere skal være uvitende om den trengselen vi måtte gjennomgå i Asia. Den var over all måte tung, tyngre enn vi var i stand til å bære, så vi til og med tvilte på at livet sto til å redde.

⁹ Vi regnet oss alt som dødsdømte, for at vi ikke skulle stole på oss selv, men på Gud, han som reiser opp de døde.

¹⁰ Han fridde oss og frir oss fra så svær en dødsfare, og vi har det håpet til ham at han også heretter vil fri oss.

¹¹ Også dere må komme oss til hjelp med bønn, slik at det fra manges munn kan lyde rikelig takk for oss, for den nåde som er oss gitt.

Hvorfor reiseplanene ble endret

¹² For dette er vår ros: Vår samvittighets vitnesbyrd om at vi har vandret i verden, og særlig hos dere, i Guds hellighet og renhet, ikke i kjødelig visdom, men i Guds nåde.

¹³ For i det vi skriver til dere, ligger ikke noe annet enn det dere selv kan lese og forstå! Jeg håper at dere selv skal forstå fullt ut,

¹⁴ slik dere jo for en del har forstått oss, nemlig at vi er deres ros, likesom dere er vår ros på Herren Jesu dag.

15 I tillit til dette ønsket jeg å komme til dere først, for at dere kunne få enda en nåde.

16 Fra dere ville jeg reise til Makedonia, og derfra komme tilbake til dere igjen, så dere kunne hjelpe meg på veien til Judea.

17 Gikk jeg kanskje lettsindig fram, da jeg planla dette? Eller legger jeg mine planer på kjødelig vis, slik at det hos meg skulle være både ja, ja, og nei, nei?

18 Så sant Gud er trofast: Vårt ord til dere er ikke både ja og nei!

19 For Guds Sønn, Kristus Jesus, han som ble forkynt blant dere ved oss - ved meg, Silvanus og Timoteus - han er ikke ja og nei, men ja er det blitt i ham!

20 For så mange som Guds løfter er, i ham har de fått sitt ja. Derfor får de også ved ham sitt amen, Gud til ære ved oss.

21 Men han som binder både oss og dere fast til Kristus, og som har salvet oss, det er Gud.

22 Han har også satt sitt segl på oss og gitt oss Ånden som pant i våre hjerter.

23 Jeg kaller Gud til vitne for min sjel: Det var for å skåne dere at jeg ennå ikke er kommet til Korint.

24 Ikke så at vi er herrer over deres tro, men vi er medarbeidere på deres glede. For dere står faste i troen.

2. Korinterbrev 2

Vis kjærlighet mot den som er støtt ut av menigheten

1 Jeg hadde satt meg fore at jeg ikke enda en gang ville komme til dere med sorg.

2 For dersom jeg bedrøver dere, hvem kan da gjøre meg glad, uten den jeg volder sorg?

3 Så skrev jeg dette til dere for at jeg ikke, når jeg kom, skulle få sorg av dem som jeg burde ha glede av. For jeg har den tilliten til dere alle at min glede også er deres.

4 Det var med stor nød og hjerteangst jeg skrev til dere under mange tårer. Det var ikke for å gjøre dere bedrøvet, men for at dere skulle få kjenne hvor stor kjærlighet jeg har til dere.

5 Men er det noen som har vært årsak til sorg, så er det ikke meg han har voldt sorg, men delvis - for at jeg ikke skal si for mye - dere alle.

6 For ham det gjelder, er det nok med den straffen han har fått av de fleste.

7 Nå skal dere i stedet heller tilgi og trøste ham, for at han ikke skal gå til grunne i enda større sorg.

⁸ Derfor ber jeg dere: Bli enige om å vise ham kjærlighet.

⁹ I den hensikt var det også jeg skrev, for å finne ut om dere holder prøve, om dere er lydige i alt.

¹⁰ Og den som dere tilgir noe, ham tilgir også jeg. For det jeg har tilgitt - om jeg har hatt noe å tilgi - det har jeg tilgitt for deres skyld, for Kristi åsyn,

¹¹ for at vi ikke skal bli overlistet av Satan. For hva han har i sinne, det er vi ikke uvitende om.

Apostelens uro og trøst

¹² Da jeg kom til Troas for å forkynne Kristi evangelium, var det åpnet en dør for meg i Herren.

¹³ Men jeg hadde ingen ro i min ånd, siden jeg ikke fant min bror Titus der. Derfor tok jeg farvel med dem og dro videre til Makedonia.

¹⁴ Men Gud være takk, som alltid lar oss vinne seier i Kristus og ved oss åpenbarer duften av kunnskapen om ham på hvert sted.

¹⁵ For vi er Kristi vellukt for Gud, blant dem som blir frelst, og blant dem som går fortapt.

¹⁶ For de siste en duft av død til død, for de første en duft av liv til liv. Og hvem er vel dugelig til dette?

¹⁷ For vi er ikke, som mange andre, slike som forfalsker Guds ord for å tjene på det. Men i renhet, ja, som av Gud, taler vi for Guds åsyn i Kristus.

2. Korinterbrev 3

Menigheten er et vitnesbyrd om apostelens tjeneste

¹ Begynner vi nå igjen å anbefale oss selv? Eller trenger vi kanskje anbefalingsbrev til dere eller fra dere, slik som visse andre?

² Dere er vårt brev, innskrevet i våre hjerter, kjent og lest av alle mennesker.

³ For det er åpenbart at dere er Kristi brev, blitt til ved vår tjeneste, ikke skrevet med blekk, men med den levende Guds Ånd, ikke på steintavler, men på hjertets kjødtavler.

Tjener for en ny pakt

⁴ En slik tillit har vi til Gud ved Kristus.

⁵ Ikke så at vi av oss selv dugar til å tenke ut noe som av oss selv, men vår dugelighet er av Gud,

⁶ han som også gjorde oss dugelige til å være tjenere for en ny pakt, ikke bokstavens, men Åndens pakt. For bokstaven slår i hjel, men Ånden gjør levende.

⁷ Når da dødens tjeneste, den som med bokstaver var innhøgd på steiner, hadde en slik herlighet at Israels barn ikke tålte å se Moses' ansikt på grunn av glansen i hans ansikt, den som snart forsvant,

⁸ hvor mye herligere skal da ikke Åndens tjeneste være?

⁹ For hadde fordømmelsens tjeneste sin herlighet, hvor mye rikere på herlighet må da rettferdighetens tjeneste være!

¹⁰ For det som var herlig, har nå ingen herlighet i forhold til denne overveldende rike herlighet.

¹¹ For når det som svinner, var herlig, da må det som varer ved, være langt mer herlig.

Den gamle pakts folk

¹² Da vi altså har et slikt håp, går vi fram med stor frimodighet.

¹³ Vi gjør ikke som Moses, som la et dekke over ansiktet, for at Israels barn ikke skulle se slutten på det som svant.

¹⁴ Men deres sinn er blitt forherdet. For helt til denne dag blir det samme dekket liggende når de leser den gamle pakt, og det blir ikke tatt bort. For det er bare i Kristus det blir fjernet.

¹⁵ Helt til denne dag ligger et dekke over deres hjerte når Moses blir lest.

¹⁶ Men når de omvender seg til Herren, blir dekket tatt bort.

¹⁷ Men Herren er Ånden, og der Herrens Ånd er, der er frihet.

¹⁸ Men vi som med utildekket ansikt ser Herrens herlighet som i et speil, vi blir alle forvandlet til det samme bildet, fra herlighet til herlighet, som av Herrens Ånd.

2. Korinterbrev 4

Vi mister ikke motet

¹ Derfor, da vi har denne tjenesten, i og med at vi har fått miskunn, mister vi ikke motet.

² Vi har sagt oss løs fra alle skammelige snikveier og farer ikke fram med list. Heller ikke forfalsker vi Guds ord, men ved å legge sannheten åpent fram, anbefaler vi oss for Guds åsyn til alle menneskers samvittighet.

³ Er så vårt evangelium likevel skjult, da er det for dem som går fortapt, det er skjult.

⁴ For denne verdens gud har forblindet de vantros sinn, så de ikke ser lyset fra evangeliet om Kristi herlighet, han som er Guds bilde.

⁵ For vi forkynner ikke oss selv, men Kristus Jesus som Herre, oss selv derimot som tjenere for dere for Jesu skyld.

⁶ For Gud, som bød at lys skulle skinne fram i mørket, han har også latt lyset skinne i våre hjerter, for at kunnskapen om Guds herlighet i Jesu Kristi åsyn skal lyse fram.

Trengsel i tjenesten

⁷ Men vi har denne skatten i leirkar, for at den rike kraften skal være av Gud og ikke fra oss selv.

⁸ På alle vis er vi trengt, men ikke stengt, rådville, men ikke rådløse,

⁹ forfulgt, men ikke forlatt, slått ned, men ikke utslått.

¹⁰ Alltid bærer vi med oss Jesu død i vårt legeme, for at også Jesu liv skal åpenbares i vårt legeme.

¹¹ For ennå mens vi lever, blir vi stadig overgitt til døden for Jesu skyld, for at også Jesu liv skal åpenbares i vårt dødelige kjød.

¹² Så er da døden virksom i oss, men livet i dere.

¹³ Men siden vi har den samme troens Ånd, slik det står skrevet: Jeg trodde, derfor talte jeg! - så tror også vi, og derfor taler vi.

¹⁴ For vi vet at han som reiste opp Herren Jesus, han skal også reise oss opp med Jesus og stille oss fram sammen med dere.

¹⁵ For alt dette skjer for deres skyld, for at nåden må bli rik og virke rikelig takksigelse fra så mange flere, til Guds ære.

¹⁶ Derfor mister vi ikke motet. Og selv om vårt ytre menneske går til grunne, så fornyes vårt indre dag for dag.

¹⁷ For vår trengsel er kortvarig og lett, og virker for oss en evig fylde av herlighet i overmål på overmål.

¹⁸ Vi har ikke det synlige for øye, men det usynlige. For det synlige varer en kort stund, men det usynlige er evig.

2. Korinterbrev 5

Overkledd med et himmelsk legeme

¹ Vi vet jo at om det teltet vi lever i på jorden blir brutt ned, så har vi en bygning som er av Gud, et hus som ikke er gjort med hender, evig i himmelen.

² Og mens vi er her, sukker vi, fordi vi lengter etter å bli overkledd med vår bolig fra himmelen.

³ For så sant vi er ikledd den, skal vi ikke bli funnet nakne.

⁴ Vi som er i dette teltet, sukker under byrden. For vi vil ikke bli avkledd, men overkledd, for at det dødelige skal bli oppslukt av livet.

⁵ Men han som har satt oss i stand til nettopp dette, er Gud, som har gitt oss Ånden som pant.

⁶ Derfor er vi alltid frimodige, selv om vi vet at så lenge vi er hjemme i legemet, er vi borte fra Herren.

⁷ For vi vandrer i tro, ikke i beskuelse.

⁸ Vi er altså frimodige, og vil heller være borte fra legemet og hjemme hos Herren.

⁹ Derfor setter vi også vår ære i - enten vi er hjemme eller borte - å være ham til behag.

¹⁰ For vi må alle åpenbares for Kristi domstol, for at enhver kan få igjen det som er skjedd ved legemet, etter det han gjorde, enten godt eller ondt.

Forlikelsens tjeneste

¹¹ Da vi altså kjenner frykten for Herren, søker vi å vinne mennesker. Men for Gud er vi åpenbare. Jeg håper også å være åpenbar for deres samvittigheter.

¹² Ikke så at vi igjen anbefaler oss selv for dere. Men vi gir dere anledning til å rose dere av oss, så dere kan ha noe å sette imot dem som roser seg av det de er i det ytre og ikke i hjertet.

¹³ For om vi var fra oss selv, så var det for Gud, og er vi ved sans og samling, så er det for dere.

¹⁴ For Kristi kjærlighet tvinger oss, idet dette er avgjort: Én er død for alle, og derved har de alle dødd.

¹⁵ Og han døde for alle, for at de som lever, ikke lenger skal leve for seg selv, men for ham som døde og ble reist opp for dem.

¹⁶ Så kjenner vi fra nå av ikke noen etter kjødet. Har vi òg kjent Kristus etter kjødet, så kjenner vi ham nå ikke lenger slik.

¹⁷ Derfor, om noen er i Kristus, da er han en ny skapning, det gamle er forbi, se, alt er blitt nytt.

¹⁸ Men alt dette er av Gud, han som forlikte oss med seg selv ved Kristus og ga oss forlikelsens tjeneste.

¹⁹ Det var Gud som i Kristus forlikte verden med seg selv, så han ikke tilregner dem deres overtredelser og la ned i oss ordet om forlikelsen.

²⁰ Så er vi da sendebud i Kristi sted, som om Gud selv formaner ved oss. Vi ber i Kristi sted: La dere forlike med Gud!

21 Ham som ikke visste av synd, har Gud gjort til synd for oss, for at vi i ham skal bli rettfærdige for Gud.

2. Korinterbrev 6

Det hellige livs kjennetegn

1 Men som medarbeidere formaner vi dere også at dere ikke forgjeves tar imot Guds nåde.

2 For han sier: På den tid som behaget meg, bønnhørte jeg deg, og på frelsens dag kom jeg deg til hjelp. Se, nå er nådens tid, se, nå er frelsens dag!

3 Vi vil ikke i noe gi mennesker grunn til anstøt, for at ikke tjenesten skal kunne lastes.

4 I alt viser vi oss som Guds tjenere: i stor tålmodighet, i trengsler, i nød, i angst,

5 under slag, i fengsler, under opptøyer, i hardt arbeid, under nattevåk, i sult,

6 i renhet, i kunnskap, i langmodighet, i godhet, i Den Hellige Ånd, i oppriktig kjærlighet,

7 ved sannhets ord, ved Guds kraft, med rettferds våpen på høyre og venstre side,

8 i ære og vanære, med dårlig rykte og godt rykte. Som forførere og likevel sannferdige.

9 Som ukjente og likevel velkjente. Som døende - og se, vi lever! Som straffet, men ikke slått i hjel.

10 Som sørgende, men alltid glade. Som fattige som likevel gjør mange rike. Som de som ingenting har, men likevel eier alt.

Fly hedenskapet

11 Vi har talt åpent ut til dere, korintere! Vårt hjerte har utvidet seg!

12 Dere har ikke trangt rom hos oss, men i deres eget hjerte, der er det trangt.

13 Men gi oss like for like! Jeg taler som til barn: Også dere må utvide hjertene!

14 Dra ikke i fremmed åk med vantro! For hva delaktighet har rettferd med lovløshet? Eller hva samfunn har lys med mørke?

15 Og hva samklang er det mellom Kristus og Belial? Eller hva samfunn har en troende med en vantro?

16 Og hva enighet er det mellom Guds tempel og avguder? Vi er jo den levende Guds tempel, som Gud har sagt: Jeg vil bo hos dem og ferdes iblant dem, jeg vil være deres Gud, og de skal være mitt folk.

17 Gå derfor ut fra dem og skill dere fra dem, sier Herren, og rør ikke noe urent! Da vil jeg ta imot dere.

18 Jeg skal være deres far, og dere skal være mine sønner og døtre, sier Herren, Den Allmektige.

2. Korinterbrev 7

1 Når vi så har disse løftene, mine kjære, så la oss rense oss fra all urenhet på kjød og ånd, og fullende vår helliggjørelse i guds frykt!

Glede over menighetens omvendelse

2 Gi oss rom! Ingen har vi gjort urett. Ingen har vi ødelagt. Ingen har vi utnyttet.

3 Jeg sier ikke dette for å dømme dere. Jeg har jo alt sagt at dere er i våre hjerter, for at vi kan høre sammen i død og liv.

4 Jeg har stor tiltro til dere, og jeg priser meg lykkelig over dere. Jeg er blitt rikelig trøstet og har fått glede i overflod i all vår trengsel.

5 For heller ikke da vi kom til Makedonia, hadde vårt kjød noen ro. Vi hadde trengsel på alle kanter: Utenfor oss var det strid og inne i oss frykt!

6 Men Gud, som trøster de nedbøyde, han trøstet oss ved at Titus kom,

7 men ikke bare ved at han kom, men også ved den trøsten han selv var blitt trøstet med hos dere. Han fortalte oss hvordan dere lengtet, hvor bedrøvet dere var, og hvor nidkjære dere nå er for meg. Dette gjorde meg enda mer glad.

8 For selv om jeg gjorde dere sorg med brevet mitt, så angrrer jeg det ikke, enda jeg nok før har angret på det. Jeg ser jo at brevet gjorde dere sorgfulle, om enn bare for en tid.

9 Men jeg gleder meg nå, ikke over at dere fikk sorg, men fordi dere ble bedrøvet til omvendelse. For den sorgen som kom over dere, var av Gud, for at dere ikke skulle lide noen skade på grunn av oss.

10 For bedrøvelsen etter Guds sinn virker omvendelse til frelse, som ingen angrrer. Men verdens bedrøvelse virker død.

11 Se, hva det førte til at dere ble bedrøvet etter Guds sinn: iver, ja forsvar, ja harme, ja frykt, ja lengsel, ja nidkjærhet, ja straff! På alle måter har dere vist at dere er rene i denne saken.

¹² Når jeg skrev til dere, var det ikke på grunn av ham som hadde gjort uretten, heller ikke av hensyn til ham som hadde lidd urett. Men det var for at den nidkjærhet dere har for oss, skulle bli åpenbart hos dere, for Guds åsyn.

¹³ Ved dette er vi blitt trøstet. Og i tillegg gledet vi oss enda mer over hvor glad Titus var blitt. For dere har alle vært med på å stille hans ånd til ro.

¹⁴ Så når jeg har rost dere overfor ham, så er jeg ikke blitt til skamme. Likesom vi i alle ting har talt sant til dere, så har også våre rosende ord til Titus vist seg å være sannhet.

¹⁵ Og hans hengivenhet til dere er enda større når han minnes den lydigheten dere alle viste, hvordan dere tok imot ham med frykt og beven.

¹⁶ Jeg gleder meg over at jeg kan stole på dere i alle ting.

2. Korinterbrev 8

Om innsamlingen til de fattige i Judea

¹ Brødre, nå vil vi fortelle dere om den nåde Gud har gitt menighetene i Makedonia.

² De har vært hardt prøvd i trengsler, men likevel er det av deres overveldende glede og deres dype fattig-dom strømmet fram en rikdom på oppriktig godhet.

³ For de ga etter evne, det kan jeg bevitne, ja, over evne, av egen drift.

⁴ De ba oss inntrengende om den nåde å få være med i fellesskapet i tjenesten for de hellige.

⁵ Og de ga ikke bare slik vi hadde håpet, men de ga seg selv, først til Herren og så til oss, ved Guds vilje.

⁶ Så ba vi Titus om å fullføre den gaven som han før hadde begynt å samle inn hos dere.

⁷ Dere har jo overflod på alt - på tro, på ord, på kunnskap, på iver, og på kjærlighet mellom dere og oss. Så bli nå rike også i dette kjærlighetsverket!

⁸ Jeg sier ikke dette som et påbud. Men ved å nevne de andres iver, vil jeg prøve kjærligheten hos dere, om den er ekte.

⁹ For dere kjenner vår Herre Jesu Kristi nåde, at han for deres skyld ble fattig da han var rik, for at dere ved hans fattigdom skulle bli rike.

¹⁰ Jeg sier meningen min om dette, for det er til gagn for dere - dere som alt i fjor begynte, ikke bare å virke, men også å ville!

¹¹ Fullfør nå også gjerningen! La fullførelsen svare til viljens gode forsett, alt etter hva dere rår over.

- ¹² For dersom villigheten er til stede, da er den til behag etter det den har, og ikke etter det den ikke har!
- ¹³ For det er ikke meningen at andre skal ha det rommelig og dere ha det trangt. Nei, det bør være likhet.
- ¹⁴ Nå for tiden bør deres overflod komme dem til hjelp som lider nød, for at de av sin overflod kan hjelpe dere, når dere er i nød. Slik blir det likhet.
- ¹⁵ Som det står skrevet: Den som samlet meget, fikk ikke overflod. Og den som samlet lite, led ingen mangel.
- ¹⁶ Men Gud være takk, som har vakt den samme iveren for dere i Titus' hjerte.
- ¹⁷ Han tok gjerne imot oppfordringen min, og ble så ivrig at det er etter eget ønske han reiser til dere.
- ¹⁸ Sammen med ham sender vi den bror som har fått ros i alle menighetene for sin tjeneste for evangeliet.
- ¹⁹ Ikke bare det, men han er også valgt av menighetene til å reise sammen med oss med denne gaven som vi har fått i stand ved vår tjeneste, til Herrens ære og til å vise vår gode vilje.
- ²⁰ Ved dette unngår vi at noen skal kunne beskyldte oss for noe i forbindelse med denne rike gaven, som vi er tjenere for.
- ²¹ For vi legger vinn på det som er riktig, ikke bare for Herren, men også for mennesker.
- ²² Sammen med dem sender vi enda en av våre brødre. Hans tjenstvillighet har vi ofte og på mange måter sett bevis på. Han er nå enda mer ivrig på grunn av den store tilliten han har til dere.
- ²³ Når det gjelder Titus, så er han min medtjener og medarbeider hos dere. Og når det gjelder våre andre brødre, så er de menighetens utsendinger og Kristi ære.
- ²⁴ La dem nå for menighetenes øyne få se et bevis på deres kjærlighet og på den ros vi har gitt dere.

2. Korinterbrev 9

- ¹ Det er i grunnen overflødig at jeg skriver til dere om hjelpen til de hellige.
- ² For jeg kjenner til at dere er villige. Jeg roser dere for dette hos makedonierne, og sier: Akaia har vært rede helt fra i fjor! Og den iveren dere har vist, har tilskyndet så mange.
- ³ Likevel sender jeg disse brødrene, for at ikke de lovord vi har gitt dere, på dette punktet skal vise seg å være tomme ord, slik at dere kan være forberedt, som jeg har sagt.

⁴ I så fall ville vi - for ikke å snakke om dere selv - få skam av vår tillit til dere, om det kommer makedoniere sammen med meg og finner dere uforberedt.

⁵ Derfor fant jeg det nødvendig å oppfordre brødrene til å reise i forveien til dere, og på forhånd få i stand den rike gaven dere før har gitt løfte om, så den skal ligge ferdig som en velsignelse og ikke som en gniergave.

De som gir rikelig, skal høste velsignelse

⁶ Men dette sier jeg: Den som sår sparsomt, skal også høste sparsomt, og den som sår rikelig, skal høste med rik velsignelse.

⁷ Enhver må gi slik som han setter seg fore i sitt hjerte, ikke med ulyst eller av tvang. For Gud elsker en glad giver.

⁸ Og Gud er mektig til å gi dere all nåde i rikelig mål, for at dere alltid og i alle ting kan ha alt det dere trenger til, og ha overflod til all god gjerning.

⁹ Som skrevet er: Han strødde ut, han ga til de fattige. Hans rettferdighet blir til evig tid.

¹⁰ Og han som gir såmannen såkorn og brød å ete, han skal også gi dere såkorn og la det mangedoble seg, og gi vekst til fruktene av deres rettferdighet.

¹¹ Og så skal dere bli rike på alle ting, til oppriktig godhet, som ved oss virker takksigelse til Gud.

¹² For den hjelp som dere gir ved denne tjenesten, skal ikke bare fylle mangelen hos de hellige, men også skape overflod ved manges takksigelser til Gud.

¹³ Denne givertjenesten er en prøve på ektheten hos dere, og de vil prise Gud for deres lydighet til å bekjenne Kristi evangelium, og for den oppriktige godhet dere viser i samfunnet med dem og med alle.

¹⁴ De vil be for dere og lengte etter dere på grunn av den rike nåde fra Gud som er over dere.

¹⁵ Gud være takk for sin usigelige gave!

2. Korinterbrev 10

En åndelig kamp

¹ Jeg, Paulus, formaner dere ved Kristi nedbøydhet og mildhet, - jeg som skal være så ydmyk når jeg står ansikt til ansikt med dere, men djerv mot dere når jeg er fraværende!

² Men jeg ber dere: La meg slippe å opptre djervt når jeg kommer til dere! For jeg akter å vise mitt mot ved å gå dristig fram mot visse mennesker som anser oss for å være slike som går fram på kjødelig vis.

- ³ For selv om vi lever i kjødet, så fører vi ikke vår strid på kjødelig vis.
- ⁴ For våre våpen er ikke kjødelige, men de er mektige for Gud til å bryte ned festningsverker, idet vi river ned tankebygninger
- ⁵ og enhver høyde som reiser seg mot kunnskapen om Gud, og tar enhver tanke til fange under lydigheten mot Kristus.

Paulus' myndighet

- ⁶ Vi er rede til å straffe all ulydighet, når bare deres egen lydighet er blitt fullkommen.
- ⁷ Dere ser bare på det utvortes! Om noen er viss med seg selv på at han hører Kristus til, la ham da igjen dømmen ut fra seg selv, at like så vel som han hører Kristus til, så gjør også vi det.
- ⁸ Om jeg skulle rose meg enda noe mer av vår myndighet, den som Herren har gitt oss til å oppbygge dere, ikke til å bryte ned, så vil jeg ikke bli til skamme,
- ⁹ for at det ikke skal se ut som om jeg bare ville skremme dere med brevene mine.
- ¹⁰ For brevene, sier de, er nok myndige og sterke. Men når han er legemlig til stede, er han svak, og hans ord er ikke noe å bry seg om.
- ¹¹ Den som taler slik, skal tenke: Slik som vi er i ord i brevene når vi er fraværende, slik er vi i gjerning når vi er til stede.
- ¹² Vi derimot tør ikke regne oss blant eller ligne oss med visse folk som gir seg selv vitnesbyrd. Men når de bruker seg selv som målestokk og sammenligner seg med seg selv, mangler de forstand.
- ¹³ Vi vil ikke rose oss ut over alle grenser, men bare etter den rettesnor Gud har tilmålt oss, nemlig å nå fram til dere også.
- ¹⁴ For vi strekker oss slett ikke lenger enn vi rekker, som om vi ikke nådde fram til dere. For også til dere nådde vi fram med Kristi evangelium.
- ¹⁵ Vi roser oss ikke over all måte av andres arbeid. Men vi har det håp at deres tro må vokse, slik at vi til overmål må nå enda lenger gjennom dere, etter den rettesnor som vi har fått.
- ¹⁶ Da vil vi også kunne forkynne evangeliet i de landene som ligger bortenfor dere, uten å ta æren for arbeid som alt er utrettet av andre etter den rettesnor de har fått.
- ¹⁷ Men den som roser seg, han skal rose seg i Herren!
- ¹⁸ Det er ikke den som gir seg selv vitnesbyrd, som holder mål, men den som Herren gir vitnesbyrd.

2. Korinterbrev 11

Paulus og de falske lærerne

- 1 Tenk om dere ville tåle litt dårskap av meg! Ja, det får dere tåle.
- 2 For jeg er nidkjær for dere med Guds nidkjærhet. Jeg har jo forlovet dere med én mann, for å fremstille en ren jomfru for Kristus.
- 3 Men jeg frykter for at likesom slangen dåret Eva med sin list, slik skal også deres tanker bli fordervet og vendt bort fra den enkle og rene troskap mot Kristus.
- 4 For om det kommer en til dere og forkynner en annen Jesus, som vi ikke har forkynt, eller om dere får en annen ånd, som dere ikke før har fått, eller et annet evangelium, som dere ikke før har mottatt - da tåler dere det så gjerne.
- 5 Men jeg mener at jeg ikke står tilbake for disse veldige apostlene på noe vis!
- 6 Er jeg ulærd i talekunst, så er jeg det ikke i kunnskap. Tvert om, den er jo på alle måter og i alle ting lagt tydelig fram for dere.
- 7 Eller gjorde jeg synd da jeg ydmyket meg selv, for at dere kunne bli opphøyet, ved at jeg for intet forkynte Guds evangelium for dere?
- 8 Andre menigheter plyndret jeg, ved å ta lønn av dem for å kunne gjøre tjeneste hos dere.
- 9 Og da jeg var hos dere og ikke hadde det jeg trengte, ble jeg ikke til byrde for noen av dere. For det jeg manglet, det ga brødrene meg da de kom fra Makedonia. På alle vis holdt jeg meg fra å bli til byrde for dere, og det vil jeg fortsatt gjøre.
- 10 Så sant Kristi sannhet er i meg: Denne ros skal ikke bli tatt fra meg i Akaia-bygdene.
- 11 Hvorfor? Fordi jeg ikke elsker dere? - Det vet Gud at jeg gjør!
- 12 Men det jeg gjør, vil jeg også fortsatt gjøre. For ved det fratar jeg dem muligheten, som søker en anledning, til å vise seg som vår like i det de roser seg av.
- 13 For disse er falske apostler, svikefulle arbeidere, som skaper seg om til Kristi apostler.
- 14 Og det er ikke noe å undre seg over, for Satan selv skaper seg jo om til en lysets engel!
- 15 Da er det ikke noe stort om også hans tjenere omskaper seg til rettferdighets tjenere. Men for dem skal enden svare til deres gjerninger.

Motvillig selvros

16 Igjen sier jeg: La ingen holde meg for en dåre! Men selv om dere nå gjør det, så ta likevel imot meg - om enn som en dåre - for at også jeg kan få rose meg litt!

17 Det jeg her sier, det taler jeg ikke etter Herrens vilje, men som i dårskap, når jeg roser meg så tillitsfullt.

18 Siden så mange roser seg på kjødelig vis, vil også jeg rose meg.

19 For dere tåler jo gjerne dårene, dere som er så kloke!

20 Dere tåler det jo om noen gjør dere til treller, om noen utsuger dere, om noen fanger dere, om noen opphøyer seg over dere, om noen slår dere i ansiktet!

21 Med skam sier jeg det, siden vi synes å ha vært så svake! Men det andre våger å rose seg av - nå taler jeg som en dåre - det våger vel også jeg å rose meg av!

22 Er de hebreere? Jeg også. Er de israelitter? Jeg også. Er de av Abrahams ætt? Jeg også.

Trengsler er et vitnesbyrd om en sann Jesu Kristi tjener

23 Er de Kristi tjenere? Jeg taler i vanvidd: Jeg er det enda mer! Jeg har arbeidet mer. Jeg har fått flere slag. Jeg har oftere vært i fengsel. Jeg har ofte vært i dødsfare.

24 Av jødene har jeg fem ganger fått førti slag på ett nær.

25 Tre ganger er jeg blitt gitt stokkeslag, én gang steinet, tre ganger har jeg lidd skipbrudd, et døgn har jeg vært i dypet.

26 Ofte har jeg vært på reiser - i fare på elver, i fare blant røvere, i fare blant landsmenn, i fare blant hedninger, i fare i by, i fare i ørken, i fare på hav, i fare blant falske brødre,

27 i slit og strev, ofte i nattevåk, i sult og tørst, ofte i faste, i kulde og nakenhet.

28 I tillegg til alt annet har jeg det som daglig ligger over meg, omsorgen for alle menighetene.

29 Hvem er svak uten at også jeg blir svak? Hvem voldes anstøt, uten at det brenner i meg?

30 Er det nødvendig at jeg roser meg, da vil jeg rose meg av det som hører min skrupelighet til.

31 Gud og vår Herre Jesu Kristi Far, han som er velsignet i evighet, han vet at jeg ikke lyver!

32 I Damaskus holdt landshøvdingen til kong Aretas vakt omkring damaskenerbyen for å gripe meg.

33 Men jeg ble firt ned i en kurv fra en luke i bymuren og slapp ut av hans hender.

2. Korinterbrev 12

Store åndelige opplevelser

1 Det er altså nødvendig at jeg roser meg, enda det ikke er til gagn. Men jeg kommer nå til syner og åpenbaringer fra Herren.

2 Jeg kjenner et menneske i Kristus - om han var i legemet, vet jeg ikke, eller utenfor legemet, vet jeg ikke, Gud vet det - en som for fjorten år siden ble rykket like inn i den tredje himmel.

3 Jeg kjenner dette mennesket - om han var i legemet eller utenfor legemet, vet jeg ikke, Gud vet det.

4 Han ble rykket inn i Paradis og hørte usigelige ord, som det ikke er tillatt for et menneske å tale.

Apostelen roser seg av sin skrøpelighet

5 Av denne mannen vil jeg rose meg, men av meg selv vil jeg ikke rose meg - uten av min skrøpelighet.

6 For om jeg likevel skulle ønske å rose meg, ville jeg ikke bli en dåre. For det jeg sa, ville være sant. Men jeg lar det være, for at ingen skal ha høyere tanker om meg enn det han får ved å se meg og høre meg.

7 Og for at jeg ikke skal opphøye meg av de overmåte store åpenbaringene, har jeg fått en torn i kjødet, en Satans engel som skal slå meg, for at jeg ikke skal opphøye meg.

8 Om denne ba jeg Herren tre ganger at den måtte vike fra meg.

9 Men han sa til meg: Min nåde er nok for deg, for min kraft fullendes i skrøpelighet. Derfor vil jeg helst rose meg av min skrøpelighet, for at Kristi kraft kan bo i meg.

10 Derfor er jeg vel tilfreds i skrøpelighet, under mishandling, i nød, i forfølgelser og trengsler for Kristi skyld. For når jeg er skrøpelig, da er jeg sterk!

Uro foran et nytt besøk hos korinterne

11 Jeg er blitt en dåre! Dere har tvunget meg til det. Jeg burde jo ha fått ros av dere, for jeg står ikke tilbake for noen av disse veldige apostlene, selv om jeg ingenting er.

12 En apostels tegn ble iallfall gjort blant dere med all utholdenhet, både ved tegn og under og kraftige gjerninger.

13 For hva var det dere ble tilsidesatt i for de andre menighetene, uten i det at jeg ikke falt dere til byrde? Tilgi meg denne urett!

14 Se, for tredje gang er jeg nå rede til å komme til dere. Og jeg vil ikke falle dere til byrde. For jeg søker ikke det dere eier, men dere selv. Det er jo ikke barna som har plikt til å samle til foreldrene, men foreldrene til barna.

15 Jeg vil mer enn gjerne både ofre og bli ofret for deres sjeler. Skal jeg så bli elsket mindre, fordi jeg elsker dere så høyt?

16 La så være at jeg ikke var dere til byrde, men var jeg listig og fanget dere med svik?

17 Har jeg kanskje utnyttet dere ved noen av dem jeg har sendt til dere?

18 Jeg oppfordret Titus til å reise, og sendte en bror med ham. Har kanskje Titus utnyttet dere? Har vi ikke gått fram i samme ånd? Har vi ikke fulgt de samme spor?

19 Dere har vel nå lenge tenkt at det er dere vi forsvarer oss for. Nei, det er for Guds åsyn vi taler, i Kristus. Men, mine elskede, alt er til deres oppbyggelse.

20 For jeg frykter for at jeg kanskje ikke skal finne dere slik jeg ønsker, når jeg kommer - og at dere skal finne meg slik dere ikke ønsker, at det skal være strid, misunnelse, vrede, selvhevdelse, baktalelse, sladder, oppblåsthet, uorden.

21 Jeg frykter for at min Gud igjen skal ydmyke meg blant dere, og at jeg skal måtte sørge over mange av dem som tidligere har syndet og ikke har omvendt seg fra den urenhet, utukt og skamløshet de har drevet på med.

2. Korinterbrev 13

Apostelens strenghet og mildhet

1 Det er nå tredje gang jeg kommer til dere. På to eller tre vitners ord skal enhver sak stå fast.

2 Til dem som før har syndet og til alle de andre, har jeg sagt det før, ved mitt annet besøk hos dere, og nå i mitt fravær sier jeg det igjen på forhånd: Når jeg nå kommer tilbake, vil jeg ikke vise skånsel.

3 For dere krever jo et bevis på at Kristus taler gjennom meg. Og han er ikke svak mot dere, men han er sterk blant dere.

4 For vel ble han korsfestet i svakhet, men han lever i Guds kraft. Og vel er vi svake i ham, men vi skal leve med ham ved Guds kraft hos dere.

5 Ransak dere selv om dere er i troen! Prøv dere selv! Eller kjenner dere ikke dere selv at Kristus Jesus er i dere? Det måtte da være at dere ikke består prøven.

- 6** Men jeg håper dere skal få erfare at vi består prøven.
- 7** Men vi ber til Gud at dere ikke må gjøre noe ondt - ikke for at det skal vise seg at vi består prøven, men for at dere skal gjøre det gode, selv om det skal se ut som om vi ikke har bestått prøven.
- 8** For vi makter ikke noe mot sannheten, bare for sannheten.
- 9** For vi gleder oss når vi er svake, men dere sterke. Dette ber vi også om, at dere må bli fullkomne.
- 10** Derfor skriver jeg dette mens jeg er borte fra dere, for at jeg ikke, når jeg kommer, må gå strengt fram, i kraft av den myndighet Herren har gitt meg til å bygge opp og ikke til å rive ned.

Slutningshilsen og apostolisk velsignelse

- 11** For øvrig, brødre: Gled dere! Bli fullkomne! La dere formane! Ha det samme sinn! Hold fred med hverandre, og kjærlighetens og fredens Gud skal være med dere.
- 12** Hils hverandre med et hellig kyss! Alle de hellige hilser dere.
- 13** Herren Jesu Kristi nåde, Guds kjærlighet og Den Hellige Ånds samfunn være med dere alle!

Galaterne

Galaterne 1

Hilsen

- ¹ Paulus, apostel, ikke av mennesker eller ved noe menneske, men ved Jesus Kristus og Gud Fader, som reiste ham opp fra de døde,
- ² og alle brødrene som er sammen med meg, til menighetene i Galatia:
- ³ Nåde være med dere og fred fra Gud Fader og vår Herre Jesus Kristus,
- ⁴ han som ga seg selv for våre synder for å fri oss ut fra den nåværende onde verden, etter vår Guds og Fars vilje.
- ⁵ Ham være ære i all evighet! Amen.

Hold fast ved evangeliet

- ⁶ Jeg undrer meg over at dere så snart vender dere bort fra ham som kalte dere ved Kristi nåde, til et annet evangelium,
- ⁷ skjønt det ikke finnes noe annet - det er bare noen som forvirrer dere og vil forvrengte Kristi evangelium.
- ⁸ Men selv om vi eller en engel fra himmelen skulle forkynne dere et annet evangelium enn det vi har forkynt dere, han være forbannet!
- ⁹ Som vi før har sagt, så sier jeg nå igjen: Om noen forkynner dere et annet evangelium enn det som dere har mottatt, han være forbannet!

Paulus' kall til apostel

- ¹⁰ Søker jeg nå å bli anerkjent av mennesker - eller av Gud? Eller søker jeg å gjøre mennesker til lags? Dersom jeg ennå søkte å være mennesker til lags, da var jeg ikke Kristi tjener.
- ¹¹ Jeg kunngjør dere, brødre, at det evangelium som er blitt forkynt av meg, ikke er menneskeverk.
- ¹² Heller ikke har jeg mottatt det eller lært det av noe menneske, men ved Jesu Kristi åpenbaring.
- ¹³ Dere har jo hørt hvordan jeg en gang levde som jøde, hvor hardt jeg forfulgte Guds menighet og forsøkte å utrydde den.
- ¹⁴ Jeg gikk lenger i jødedommen enn mange jevnaldrende i mitt folk, og var enda mer nidkjær for overleveringene fra fedrene.
- ¹⁵ Men da han som utvalgte meg fra mors liv og kalte meg ved sin nåde, etter sin gode vilje besluttet

- 16** å åpenbare sin Sønn i meg, for at jeg skulle forkynne evangeliet om ham blant hedningene, da samrådte jeg meg ikke med kjøtt og blod.
- 17** Heller ikke dro jeg opp til Jerusalem til dem som var apostler før meg. I stedet dro jeg straks av sted til Arabia, og vendte siden tilbake til Damaskus.
- 18** Deretter, tre år senere, dro jeg opp til Jerusalem for å bli kjent med Kefas, og jeg ble hos ham i femten dager.
- 19** Men noen annen av apostlene oppsøkte jeg ikke, bare Jakob, Herrens bror.
- 20** Det jeg her skriver til dere - se, det vet Gud at jeg ikke lyver!
- 21** Deretter dro jeg til bygdene i Syria og Kilikia.
- 22** Personlig var jeg ukjent for de judeiske menighetene i Kristus.
- 23** De hadde bare hørt at det ble sagt: Han som før forfulgte oss, han forkynner nå den troen som han før prøvde å utrydde.
- 24** Og de priste Gud for meg.

Galaterne 2

Apostlene i Jerusalem anerkjenner Paulus' apostelkall

- 1** Fjorten år senere dro jeg igjen opp til Jerusalem, sammen med Barnabas. Jeg tok også Titus med.
- 2** Jeg gikk dit opp etter en åpenbaring. Og jeg forela dem, og særskilt dem som gjaldt mest, det evangelium som jeg forkynner blant hedningene - om jeg på noen måte løp eller hadde løpt forgjeves.
- 3** Men ikke engang Titus, som var med meg, han som var greker, ikke engang han ble tvunget til å la seg omskjære,
- 4** for de falske brødres skyld som hadde sneket seg inn. De var kommet for å lure på vår frihet, den som vi har i Kristus Jesus, for å kunne gjøre oss til treller.
- 5** Men ikke et øyeblikk vek vi eller ga etter for dem, for at evangeliets sannhet skulle stå fast hos dere.
- 6** Men de som gjaldt for å være noe - hvor store de var, er meg det samme, Gud gjør ikke forskjell på folk - de som gjaldt mest, påla meg ikke noe i tillegg.
- 7** Tvert imot: De så at jeg var blitt betrodd å forkynne evangeliet for de uomskårne, likesom Peter for de omskårne.
- 8** For han som ga Peter kraft til aposteltjeneste blant de omskårne, han ga også meg kraft til det blant hedningene.

⁹ Da de som gjaldt for å være støttene - Jakob og Kefas og Johannes - ble kjent med den nåde som var meg gitt, ga de meg og Barnabas samfunnshånd, for at vi skulle gå til hedningene, men de til de omskårne.

¹⁰ Vi skulle bare huske på de fattige, og nettopp det har jeg lagt vinn på å gjøre.

Kefas i Antiokia

¹¹ Men da Kefas kom til Antiokia, sa jeg ham imot like opp i ansiktet, fordi han opptrådte klanderverdig.

¹² Før det kom noen fra Jakob, åt han sammen med hedningene. Men da de kom, trakk han seg tilbake og holdt seg unna, fordi han var redd for dem som var av omskjærelsen.

¹³ Og sammen med ham hyklet også de andre jødene, slik at til og med Barnabas ble revet med av hykleriet deres.

¹⁴ Men da jeg så at de ikke gikk rett fram etter evangeliets sannhet, sa jeg til Kefas i alles nærvær: Når du som er jøde, lever etter hedensk skikk og ikke som jøde, hvordan kan du da tvinge hedningene til å leve som jøder?

Både jøder og hedninger blir frelst av nåde ved tro på Kristus

¹⁵ Vi er av fødsel jøder, og ikke syndere av hedensk ætt.

¹⁶ Men da vi innså at et menneske ikke blir rettferdiggjort av lovgjerninger, men ved tro på Kristus Jesus, da trodde også vi på Kristus Jesus, for å bli rettferdiggjort ved tro på Kristus og ikke av lovgjerninger. For ikke noe menneske blir rettferdiggjort av lovgjerninger.

¹⁷ Men dersom nå også vi, da vi søkte å bli rettferdiggjort i Kristus, selv ble funnet å være syndere, er dermed Kristus blitt en tjener for synden? Langt derifra!

¹⁸ For dersom jeg bygger opp igjen det jeg har revet ned, da viser jeg meg selv som en lovbrøter.

¹⁹ For jeg er ved loven død for loven for å leve for Gud. Jeg er korsfestet med Kristus.

²⁰ Jeg lever ikke lenger selv, men Kristus lever i meg. Det liv jeg nå lever i kjødet, det lever jeg i troen på Guds Sønn, han som elsket meg og ga seg selv for meg.

²¹ Jeg forkaster ikke Guds nåde. For er rettferdighet å få ved loven, da er altså Kristus død uten grunn.

Galaterne 3

Ånden ble gitt ved å høre evangeliet

¹ Uforstandige galatere! Hvem har forhekset dere? Dere som har fått Jesus Kristus malt for øynene som korsfestet!

² Bare dette vil jeg få vite av dere: Var det ved lovgjerninger dere fikk Ånden, eller var det ved å høre troen forkynt?

³ Er dere så uforstandige? Dere begynte i Ånd, vil dere nå fullende i kjød?

⁴ Så meget har dere opplevd forgjeves! - om det da virkelig er forgjeves.

⁵ Når Gud altså gir dere Ånden og gjør kraftige gjerninger blant dere, gjør han det ved lovgjerninger eller ved at dere hører troen forkynt?

Guds frelse er knyttet til løftet og troen

⁶ Det er som med Abraham: Han trodde Gud, og det ble regnet ham til rettferdighet.

⁷ Derfor skal dere vite at de som har tro, de er Abrahams barn.

⁸ Da Skriften forutså at det er ved tro Gud rettferdiggjør hedningene, forkynte den på forhånd dette evangelium for Abraham: I deg skal alle folk velsignes.

⁹ Så blir da de som har tro, velsignet med den troende Abraham.

¹⁰ For alle de som holder seg til lovgjerninger, er under forbannelse, for det er skrevet: Forbannet er hver den som ikke holder fast ved alt det som står skrevet i lovens bok, slik at han gjør det.

¹¹ Og at ingen blir rettferdiggjort for Gud ved loven, det er klart, for: Den rettferdige av tro, skal leve.

¹² Og loven har ikke noe med troen å gjøre, men der heter det: Den som gjør det, skal leve ved det.

¹³ Kristus kjøpte oss fri fra lovens forbannelse ved at han ble en forbannelse for oss. For det står skrevet: Forbannet er hver den som henger på et tre.

¹⁴ Dette skjedde for at Abrahams velsignelse skulle komme til hedningene i Kristus Jesus, for at vi ved troen skulle få Ånden som det var gitt løfte om.

¹⁵ Brødre, jeg taler på menneskelig vis: Selv en menneskelig pakt vil ingen sette ut av kraft eller legge noe til etter at den er stadfestet.

¹⁶ Men løftene ble gitt til Abraham og hans ætt. Han sier ikke: Og til dine ætlinger, som om det gjaldt mange. Men som når det gjelder én: Og din ætt. Og dette er Kristus.

¹⁷ Jeg mener da dette: En pakt som Gud tidligere har stadfestet, blir ikke gjort ugyldig av loven, som ble gitt fire hundre og tretti år senere, slik at den skulle sette løftet ut av kraft.

Loven ble gitt for overtredelsenes skyld

18 For dersom en får arven ved lov, da får en den ikke lenger ved løfte. Men Gud ga den i sin nåde til Abraham ved løfte.

19 Hva skulle da loven tjene til? Den ble lagt til for overtreddens skyld, inntil den ætten kom som løftet gjaldt - og den ble gitt ved engler, ved en mellommanns hånd.

20 Men en mellommann er ikke for én, men Gud er én.

21 Er da loven imot Guds løfter? Langt derifra! For bare hvis det var gitt en lov som hadde kraft til å gjøre levende, kom rettferdigheten virkelig av loven.

22 Men Skriften har innesluttet alt under synd, for at det som var lovt, ved tro på Jesus Kristus skulle bli gitt til dem som tror.

Loven er tuktemester til Kristus

23 Men før troen kom, ble vi holdt i varetekt under loven, innestengt inntil den tro som skulle komme, ble åpenbart.

24 Slik er loven blitt vår tuktemester til Kristus, for at vi skulle bli rettferdiggjort av tro.

25 Men nå når troen er kommet, er vi ikke lenger under tuktemesteren.

26 Alle er dere jo Guds barn ved troen på Kristus Jesus.

27 For dere, så mange som er døpt til Kristus, har ikledd dere Kristus.

28 Her er ikke jøde eller greker, her er ikke trell eller fri, her er ikke mann og kvinne. For dere er alle én i Kristus Jesus.

29 Og hører dere Kristus til, da er dere Abrahams ætt og arvinger ifølge løftet.

Galaterne 4

Guds Sønn har kjøpt oss fri fra loven

1 Men jeg sier: Så lenge arvingen er barn, er det ingen forskjell mellom ham og en trell, enda han er herre over alt sammen.

2 Han står under formyndere og forvaltere til den tiden som hans far før har fastsatt.

3 Slik var det også med oss da vi var umyndige, vi var trellbundet under verdens barnelærdom.

4 Men da tidens fylde kom, utsendte Gud sin Sønn, født av en kvinne, født under loven,

5 for at han skulle kjøpe dem fri som var under loven, så vi skulle få barnekår.

Bli ikke treller under loven på nytt

- ⁶ Og fordi dere er sønner, har Gud sendt sin Sønn's Ånd inn i våre hjerter, som roper: Abba, Far!
- ⁷ Så er du da ikke lenger trell, men sønn. Men er du sønn, da er du også arving, innsatt av Gud.
- ⁸ Den gang da dere ikke kjente Gud, trellet dere under de gudene som i virkeligheten ikke er guder.
- ⁹ Men nå, når dere kjenner Gud, ja, det som mer er: er kjent av Gud, - hvordan kan dere da igjen vende tilbake til den svake og fattige barnelærdom? Vil dere på nytt være treller under den?
- ¹⁰ Dere tar vare på dager og måneder og høytider og år.
- ¹¹ Jeg er bekymret for dere og er redd at jeg kanskje har strevd med dere til ingen nytte.
- ¹² Bli som jeg, for også jeg ble som dere. Brødre, det ber jeg dere om! Dere har ingen urett gjort meg.
- ¹³ Dere vet jo at det var på grunn av skrøpelighet i mitt kjød jeg første gang kom til å forkynne evangeliet for dere.
- ¹⁴ Og enda mitt kjød* kunne friste til det, foraktet og avskydde dere meg ikke. Dere tok imot meg som en Guds engel, som Kristus Jesus selv.
- ¹⁵ Hvor dere den gang priste dere salige! For jeg gir dere det vitnesbyrdet at hadde det vært mulig, så hadde dere revet ut øynene deres og gitt meg dem.
- ¹⁶ Så er jeg da blitt deres fiende ved å si dere sannheten?
- ¹⁷ Noen legger seg etter dere med en iver som ikke er av det gode. Men det de ønsker, er å skille dere fra oss, for at dere skal være ivrige for dem.
- ¹⁸ Men det er godt å vise iver i det gode alltid, og ikke bare når jeg er til stede hos dere.
- ¹⁹ Mine barn, som jeg igjen må føde med smerte, inntil Kristus vinner skikkelse i dere.
- ²⁰ Jeg skulle ønske at jeg var hos dere nå og kunne endre min røst! For jeg er rådvill med dere.

Isak og Ismael

- ²¹ Si meg, dere som vil være under loven: Hører dere ikke loven?
- ²² Det står jo skrevet at Abraham hadde to sønner, én med trellekvinnen og én med den frie kvinnen.
- ²³ Trellekvinnens sønn ble født etter kjødet, men den frie kvinnens sønn ble født på grunn av løftet.

²⁴ I dette ligger en dypere mening. For disse kvinnene er to pakter. Den ene er fra berget Sinai, og den føder barn til trelldom. Dette er Hagar.

²⁵ Hagar er berget Sinai i Arabia, og svarer til det Jerusalem som nå er, for det er i trelldom med sine barn.

²⁶ Men det Jerusalem som er der oppe, er fritt, og det er vår mor.

²⁷ For det står skrevet: Gled deg, du ufruktbare, du som ikke føder! Bryt ut i jubelrop, du som ikke har fødselsveer! For den enslige kvinne har mange flere barn enn hun som har mannen.

²⁸ Men vi, brødre, er løftets barn, likesom Isak.

²⁹ Men han som var født etter kjødet, forfulgte ham som var født etter Ånden. Og slik er det nå også.

³⁰ Men hva sier Skriften? Driv ut trellkvinnen og hennes sønn! For trellkvinnens sønn skal ikke arve sammen med den frie kvinnens sønn.

³¹ Altså, brødre, er vi ikke trellkvinnens barn, men den frie kvinnens.

Galaterne 5

Formaning mot å gi seg inn under lovens vilkår

¹ Til frihet har Kristus frigjort oss. Stå derfor fast, og la dere ikke igjen legge under trelldommens åk.

² Se, jeg, Paulus, sier dere: Hvis dere lar dere omskjære, så vil Kristus ikke være til noe gagn for dere.

³ Igjen vitner jeg for hvert menneske som lar seg omskjære, at han skylder å holde hele loven.

⁴ Dere er skilt fra Kristus, dere som vil bli rettfærdiggjort ved loven, dere er falt ut av nåden.

⁵ For i Ånden venter vi ved tro på det som rettfærdigheten gir oss håp om.

⁶ For i Kristus Jesus betyr det ikke noe om en er omskåret eller uomskåret, her gjelder bare tro, virksom ved kjærlighet.

⁷ Dere løp godt! Hvem hindret dere fra å være lydige mot sannheten?

⁸ Denne overtalelsen kom ikke fra ham som kalte dere.

⁹ En liten surdeig syrer hele deigen.

¹⁰ Men jeg har den tillit til dere i Herren, at dere ikke vil mene noe annet. Men den som forvirrer dere, skal bære sin dom, hvem han så er.

¹¹ Men jeg, brødre - hvis jeg ennå forkynner omskjærelse, hvorfor blir jeg da ennå forfulgt? Da er jo korsets anstøt gjort til intet.

12 Måtte de bare skjære seg fordervet, de som oppvigler dere!

Kampen mellom kjødet og Ånden

13 For dere ble kalt til frihet, brødre. La bare ikke friheten bli et påskudd for kjødet, men tjen hverandre i kjærlighet.

14 For hele loven er oppfylt i ett bud, i dette: Du skal elske din neste som deg selv!

15 Men om dere biter og eter hverandre, da se til at dere ikke blir fortært av hverandre!

16 Men jeg sier: Vandre i Ånden! Så skal dere ikke fullføre kjødets lyst.

17 For kjødet begjærer imot Ånden, og Ånden imot kjødet. De to står hverandre imot, for at dere ikke skal gjøre det dere vil.

18 Men hvis dere blir drevet av Ånden, da er dere ikke under loven.

Kjødets gjerninger - Åndens frukt

19 Kjødets gjerninger er åpenbare. Det er slikt som utukt, urenhet, skamløshet,

20 avgudsdyrkelse, trolldom, fiendskap, trette, avindsyke, sinne, ærgjerrighet, splittelse, partier,

21 misunnelse, mord, drukkenskap, svirelag og annet slikt. Om dette sier jeg dere på forhånd, som jeg også før har sagt dere: De som gjør slikt, skal ikke arve Guds rike.

22 Men Åndens frukt er kjærlighet, glede, fred, langmodighet, mildhet, godhet, trofasthet,

23 ydmykhet, avholdenhet. Mot slike er loven ikke.

24 De som hører Kristus Jesus til, har korsfestet kjødet med dets lidenskaper og lyster.

25 Dersom vi lever i Ånden, da la oss òg vandre i Ånden!

26 La oss ikke ha lyst til tom ære, så vi egger hverandre eller misunner hverandre.

Galaterne 6

De troendes plikter overfor hverandre

1 Brødre! Om også et menneske skulle bli overrumplet av en eller annen synd, da hjelp ham til rette, dere åndelige, med ydmyk ånd. Men ta deg i vare, så ikke du også blir fristet.

2 Bær hverandres byrder, og oppfyll på den måten Kristi lov.

- ³ For dersom noen synes at han er noe, men ingenting er, da bedrar han seg selv.
- ⁴ La enhver prøve sin egen gjerning! Han skal ha sin ros bare for det han selv er, ikke for det andre er!
- ⁵ For hver skal bære sin egen bør.
- ⁶ Den som blir undervist i Ordet, skal dele alt godt med den som lærer ham.
- ⁷ Far ikke vill! Gud lar seg ikke spotte! Det et menneske s r, det skal han også høste.
- ⁸ Den som s r i sitt kjød, skal høste fordervelse av kjødet. Men den som s r i  nden, skal høste evig liv av  nden.
- ⁹ Men la oss gjøre det gode og ikke bli trette. For vi skal høste i sin tid, så sant vi ikke går trett.
- ¹⁰ La oss derfor, mens vi har tid, gjøre det gode mot alle, men mest mot troens egne folk.

Formaninger og hilsen til avslutning

- ¹¹ Se hvor store bokstaver jeg bruker, når jeg skriver til dere med egen hånd:
- ¹² Disse som søker å ta seg godt ut i kjødet, de er det som vil tvinge dere til å la dere omskjære, bare for at de skal slippe å bli forfulgt på grunn av Kristi kors.
- ¹³ For de som lar seg omskjære, holder heller ikke selv loven. Men de vil at dere skal la dere omskjære, for at de skal kunne rose seg av deres kjød*.
- ¹⁴ Men det skal være langt fra meg å rose meg, uten av vår Herre Jesu Kristi kors! For ved det er verden blitt korsfestet for meg og jeg for verden.
- ¹⁵ For det som betyr noe, er verken å være omskåret eller uomskåret, men   v re en ny skapning.
- ¹⁶ Og så mange som går fram etter denne rettesnor - fred og miskunn være over dem og over Guds Israel!
- ¹⁷ La så ingen heretter volde meg besvær! For jeg bærer Jesu merketegn på mitt legeme.
- ¹⁸ V r Herre Jesu Kristi nåde være med deres  nd, brødre! Amen.

Efeserne

Efeserne 1

Hilsen

¹ Paulus, ved Guds vilje Jesu Kristi apostel - til de hellige i Efesus, som tror på Kristus Jesus.

² Nåde være med dere og fred fra Gud, vår Far, og Herren Jesus Kristus!

Lovprisning for frelsen i Kristus

³ Lovet være Gud, vår Herre Jesu Kristi Far, han som har velsignet oss med all åndelig velsignelse i himmelen i Kristus.

⁴ For i ham har han utvalgt oss før verdens grunnvoll ble lagt, for at vi skulle være hellige og ulastelige for hans åsyn. I kjærlighet

⁵ har han forut bestemt oss til å få barnekår hos seg ved Jesus Kristus, etter sin frie viljes råd,

⁶ til pris for sin nådes herlighet, som han ga oss i Den Elskede.

⁷ I ham har vi forløsningen ved hans blod, syndenes forlatelse, etter hans nådes rikdom.

⁸ Denne nåde har han gitt oss i rikt mål, med all visdom og forstand,

⁹ da han kunngjorde oss sin viljes mysterium*, etter sitt frie råd, som han forut fattet hos seg selv,

¹⁰ om et frelseshushold i tidenes fylde: å samle alt til ett i Kristus, både det som er i himmelen og det som er på jorden.

¹¹ I ham har vi også fått del i arven, etter at vi forut var bestemt til det etter hans forsett som setter alt i verk etter sin viljes råd,

¹² for at vi skulle være til pris for hans herlighet, vi som forut hadde håpet på Kristus.

¹³ I ham har også dere, da dere fikk høre sannhetens ord, evangeliet om deres frelse, ja, i ham har også dere, da dere kom til troen, fått til innsegl Den Hellige Ånd, som var lovt,

¹⁴ han som er pantet på vår arv, inntil eiendomsfolkets forløsning, til pris for Guds herlighet.

Klarere lys over frelsens herlighet

¹⁵ Derfor, etter at jeg har hørt om deres tro på Herren Jesus, og om deres kjærlighet til alle de hellige,

16 holder jeg ikke opp med å takke Gud for dere når jeg minnes dere i bønnene mine.

17 Jeg ber om at vår Herre Jesu Kristi Gud, herlighetens Far, må gi dere visdoms og åpenbarings Ånd til kunnskap om seg,

18 og gi deres hjerter opplyste øyne, så dere kan forstå hvilket håp han har kalt dere til, hvor rik på herlighet hans arv er blant de hellige,

19 og hvor overveldende stor hans makt er for oss som tror, etter virksomheten av hans veldige kraft.

20 Det var denne han viste på Kristus da han reiste ham opp fra de døde og satte ham ved sin høyre hånd i himmelen,

21 over all makt og myndighet, over alt velde og herredømme og over hvert navn som nevnes, ikke bare i denne verden, men også i den kommende.

22 Alt la han under hans føtter, og ga ham som hode over alle ting til menigheten,

23 som er hans legeme, fylt av ham som fyller alt i alle.

Efeserne 2

Dere var døde, men fikk liv i Kristus

1 Også dere har han gjort levende, dere som var døde ved deres overtredelser og synder.

2 I disse vandret dere før på denne verdens vis, etter høvdingen over luftens makter, den ånd som nå er virksom i vantroens barn.

3 Også vi vandret alle blant dem i vårt kjøds lyster, og vi gjorde kjødets og tankenes vilje. Vi var av naturen vredens barn likesom de andre.

4 Men Gud, som er rik på miskunn, har, på grunn av sin store kjærlighet som han elsket oss med,

5 gjort oss levende med Kristus, vi som var døde ved våre overtredelser. Av nåde er dere frelst.

6 Han reiste oss opp sammen med ham og satte oss med ham i himmelen, i Kristus Jesus,

7 for at han i de kommende tider kunne vise sin nådes overveldende rikdom i godhet mot oss i Kristus Jesus.

8 For av nåde er dere frelst, ved tro. Og dette er ikke av dere selv, det er Guds gave.

9 Det er ikke av gjerninger, for at ikke noen skal rose seg.

10 For vi er hans verk, skapt i Kristus Jesus til gode gjerninger, som Gud forut har lagt ferdige for at vi skulle vandre i dem.

De helliges medborgere

11 Husk derfor at dere før var hedninger i kjødet, og ble kalt uomskårne av de såkalte omskårne, de som med hånd er omskåret på kjødet.

12 Husk at dere på den tid var uten Kristus, utestengt fra Israels borgerrett og fremmede for paktene med deres løfte. Dere var uten håp og uten Gud i verden.

13 Men nå, i Kristus Jesus, er dere som før var langt borte, kommet nær til ved Kristi blod.

14 For han er vår fred, han som gjorde de to til ett og brøt ned det gjerdet som skilte dem, fiendskapet, da han ved sitt kjød

15 avskaffet den loven som kom med bud og forskrifter. Dette gjorde han for i seg selv å skape de to til ett nytt menneske og slik stifte fred,

16 og i ett legeme forlike dem begge med Gud ved korset, for der drepte han fiendskapet.

17 Og han kom og forkynte evangeliet om fred for dere som var langt borte, og fred for dem som var nær ved.

18 For gjennom ham har vi begge adgang til Faderen i én Ånd.

19 Så er dere da ikke lenger fremmede og utlendinger, men dere er de helliges medborgere og Guds husfolk,

20 bygd opp på apostlenes og profetenes grunnvoll, og hjørnesteinen er Kristus Jesus selv.

21 I ham blir hele bygningen føyd sammen og vokser til et hellig tempel i Herren.

22 I ham blir også dere, sammen med de andre, bygd opp til en Guds bolig i Ånden.

Efeserne 3

Klarere lys i Kristus-mysteriet

1 Derfor bøyer jeg mine knær, jeg, Paulus, som er blitt Jesu Kristi fange for deres skyld, dere hedninger -

2 så sant dere har hørt om husholderoppdraget med Guds nåde, det som er gitt meg for dere.

3 Ved åpenbaring har han kunngjort for meg mysteriet*, slik jeg ovenfor har skrevet med få ord.

- ⁴ Når dere leser det, vil dere kjenne min innsikt i Kristus-mysteriet.
- ⁵ Det var ikke i tidligere tidsaldre gjort kjent for menneskenes barn slik som den nå er blitt åpenbart for hans hellige apostler og profeter ved Ånden:
- ⁶ At hedningene er medarvinger, de hører med til legemet, og de har del i løftet i Kristus Jesus ved evangeliet.
- ⁷ For dette evangelium er jeg blitt tjener i kraft av den Guds nådes gave som er gitt meg ved virksomheten av hans kraft.
- ⁸ Til meg, den minste av alle de hellige, ble den nåde gitt å forkynne hedningene evangeliet om Kristi uransakelige rikdom,
- ⁹ og å opplyse alle om hvordan husholdningen er med dette mysteriet* som har vært skjult fra evige tider i Gud, han som skapte alt ved Jesus Kristus.
- ¹⁰ Slik skulle Guds mangfoldige visdom nå gjennom menigheten bli kunngjort for maktene og myndighetene i himmelen.
- ¹¹ Dette var hans forsett fra evige tider, som han fullførte i Kristus Jesus, vår Herre.
- ¹² I ham har vi frimodighet, og ved troen på ham har vi adgang med tillit.
- ¹³ Derfor ber jeg at dere ikke må tape motet på grunn av de trengslene jeg lider for deres skyld. De er jo en ære for dere!
- ¹⁴ Derfor bøyer jeg da mine knær for Faderen,
- ¹⁵ han som er den rette far for alt som kalles barn i himmelen og på jorden.
- ¹⁶ Jeg ber om at han etter sin herlighets rikdom, ved sin Ånd må gi dere å styrkes med kraft i det indre menneske,
- ¹⁷ at Kristus må bo ved troen i deres hjerter, for at dere, rotfestet og grunnfestet i kjærlighet,
- ¹⁸ sammen med alle de hellige kan være i stand til å fatte hva bredde og lengde, høyde og dybde her er,
- ¹⁹ og at dere må kjenne Kristi kjærlighet, som overgår all kunnskap, så dere kan bli fylt til hele Guds fylde.
- ²⁰ Men ham som kan gjøre mer enn alt, langt ut over det vi ber eller forstår, etter den kraften som er virksom i oss -
- ²¹ ham være ære i menigheten og i Kristus Jesus, gjennom alle slekter i alle evigheter! Amen.

Efeserne 4

Menighetens sanne enhet

- ¹ Jeg formaner dere altså, jeg som er en fange for Herrens skyld, at dere vandrer slik det er verdig for det kall dere er kalt med,
- ² med all ydmykhet og mildhet, med langmodighet, så dere bærer over med hverandre i kjærlighet,
- ³ og legger vinn på å bevare Åndens enhet i fredens sambånd.
- ⁴ Det er ett legeme og én Ånd, likesom dere òg ble kalt med ett håp i deres kall.
- ⁵ Det er én Herre, én tro, én dåp,
- ⁶ én Gud og alles Far, han som er over alle og gjennom alle og i alle.
- ⁷ Men til hver enkelt av oss ble nåden gitt etter det mål som Kristi gave tilmåles med.
- ⁸ Derfor sier Skriften: Han for opp i det høye og bortførte fanger, han ga menneskene gaver.
- ⁹ Men dette: Han for opp! - hva er det uten at han først steg ned til jordens lavere deler?
- ¹⁰ Han som steg ned, er den samme som for opp over alle himler for å fylle alt.
- ¹¹ Han er det som ga noen til apostler, noen til profeter, noen til evangelister, noen til hyrder og lærere,
- ¹² for at de hellige kunne bli gjort i stand til tjenestegjering, til oppbyggelse av Kristi legeme,
- ¹³ inntil vi alle når fram til enhet i tro på Guds Sønn og i kjennskap til ham, til manns modenhet, til aldersmålet for Kristi fylde,
- ¹⁴ for at vi ikke lenger skal være småbarn og la oss kaste og drive omkring av hver lærdoms vind ved menneskers spill, ved kløkt i villfarelsens listige knep.
- ¹⁵ Sannheten tro i kjærlighet, skal vi i alle måter vokse opp til ham som er hodet, Kristus.
- ¹⁶ Ved ham blir hele legemet sammenføyd og holdt sammen med hvert støttende bånd, alt etter den virksomhet som er tilmålt hver enkelt del, og slik vokser det sin vekst som legeme til sin oppbyggelse i kjærlighet.

Fornyhet i Åndens kraft

- ¹⁷ Dette sier jeg da og vitner i Herren: Vandre ikke lenger slik som hedningene vandrer, som følger sitt tomme sinn.
- ¹⁸ Deres forstand er formørket. De er fremmede for livet i Gud ved den uvitenhet som er i dem fordi de har forherdet sine hjerter.

- 19** Følelsesløse har de gitt seg over til tøylesløshet, så de lever i all slags urenhet og griskhet.
- 20** Men dere har ikke lært Kristus slik å kjenne,
- 21** så sant dere har hørt om ham og er blitt opplært i ham, slik sannhet er i Jesus:
- 22** Når det gjelder deres tidligere ferd, så må dere nå avlegge det gamle menneske, som er fordervet ved de forførende lyster.
- 23** Men bli fornyet i deres ånd og sinn.
- 24** Og ikle dere det nye menneske, som er skapt etter Gud i den rettferdighet og hellighet som er av sannheten.
- 25** Legg derfor av løgnen og tal sannhet, hver med sin neste! For vi er jo hverandres lemmer.
- 26** Bli vred, men synd ikke! La ikke solen gå ned over deres vrede.
- 27** Og gi ikke djevelen rom.
- 28** Den som stjal, må ikke stjele lenger, men heller arbeide og gjøre noe godt med sine egne hender, så han kan ha noe å gi til dem som trenger det!
- 29** La ikke råttent snakk gå ut fra deres munn, men god tale som er nødvendig til oppbyggelse, og som blir til velsignelse for dem som hører på.
- 30** Og gjør ikke Guds Hellige Ånd sorg, han som dere har fått som segl til forløsningens dag.
- 31** La all bitterhet og hissighet og sinne og skrål og spott være langt borte fra dere, likesom all slags ondskap.
- 32** Vær gode mot hverandre, vis barmhjertighet så dere tilgir hverandre, likesom Gud har tilgitt dere i Kristus!

Efeserne 5

Ha Kristi kjærlighet til forbilde

- 1** Bli derfor Guds etterfølgere som hans elskede barn,
- 2** og vandre i kjærlighet, likesom også Kristus elsket oss og ga seg selv for oss som en gave og et offer, en vellukt for Gud.
- 3** Men hor og all slags urenhet eller pengegriskhet må ikke engang nevnes blant dere - som det sømmer seg for hellige -
- 4** og heller ikke skamløshet og dumt snakk eller lettsindig skjemt, som er usømmelig. Tvert imot, la det heller bringes takkebønn!

⁵ For dette vet og skjønner dere at ingen som driver hor eller lever i urenhet, heller ikke noen som er pengegrisk - han er jo en avgudsdyrker - har arv i Kristi og Guds rike.

⁶ La ingen bedra dere med tomme ord! For det er jo på grunn av disse ting at Guds vrede kommer over vantroens barn.

⁷ Gjør derfor ikke felles sak med dem!

⁸ Dere selv var jo en gang mørke, men nå er dere lys i Herren. Vandre som lysets barn!

⁹ For lysets frukt består i all godhet og rettferdighet og sannhet.

¹⁰ Prøv da hva som er til behag for Herren!

¹¹ Ta ikke del i mørkets ufruktbare gjerninger, men refs dem heller!

¹² For det slike mennesker driver med i det skjulte, er det en skam bare å tale om.

¹³ Men når alt dette blir refset, blir det avslørt av lyset.

¹⁴ For alt som blir åpenbart, er lys. Derfor sier Skriften: Våkn opp, du som sover! Stå opp fra de døde, og Kristus skal lyse for deg.

Kristi vilje i menighet og hjem

¹⁵ Se derfor til hvordan dere kan vandre varlig, ikke som uvise, men som vise,

¹⁶ så dere kjøper den laglige tid, for dagene er onde.

¹⁷ Vær derfor ikke uforstandige, men forstå hva som er Herrens vilje!

¹⁸ Drikk dere ikke drukne av vin, for det fører bare til utskeielser, men bli fylt av Ånden,

¹⁹ så dere taler til hverandre med salmer og lovsanger og åndelige sanger, og synger og spiller for Herren i deres hjerter,

²⁰ og alltid takker Gud og Faderen for alle ting i vår Herre Jesu Kristi navn.

²¹ Underordne dere under hverandre i Kristi frykt.

²² Dere hustruer: Underordne dere under deres egne menn som under Herren.

²³ For mannen er kvinnens hode, likesom også Kristus er menighetens hode - han som er sitt legemes frelser.

²⁴ Men likesom menigheten underordner seg under Kristus, så skal også hustruene underordne seg under sine menn i alle ting.

²⁵ Dere menn: Elsk deres hustruer, likesom også Kristus elsket menigheten og ga seg selv for den,

- ²⁶ for å hellige den ved å rense den ved vannbadet i Ordet,
- ²⁷ slik at han kunne stille menigheten fram for seg i herlighet, uten flekk eller rynke eller noe slikt, men at den kunne være hellig og ulastelig.
- ²⁸ Slik skylder også mennene å elske sine hustruer som sine egne legemer. Den som elsker sin hustru, elsker seg selv.
- ²⁹ Ingen har noen gang hatet sitt eget kjød, men han nærer og varmer det, slik også Kristus gjør med menigheten.
- ³⁰ For vi er lemmer på hans legeme.
- ³¹ Derfor skal mannen forlate sin far og sin mor og holde seg til sin hustru, og de to skal være ett kjød.
- ³² Dette mysteriet* er stort - jeg taler her om Kristus og menigheten.
- ³³ Men også hver enkelt av dere skal elske sin hustru som seg selv, og hustruen skal ha ærefrykt for sin mann.

Efeserne 6

Forholdet mellom barn og foreldre

- ¹ Dere barn: Vær lydige mot deres foreldre, i Herren! For dette er rett.
- ² Hedre din far og din mor! Det er det første av budene som det er knyttet løfte til -
- ³ for at det må gå deg godt, og du må leve lenge i landet.
- ⁴ Og dere fedre: Vekk ikke sinne hos deres barn, men oppdra dem med Herrens tuktt og formaning.

Forholdet mellom tjenere og herrer

- ⁵ Dere tjenere: Vær lydige mot deres jordiske herrer, med respekt og aktelse av et oppriktig hjerte, som mot Kristus selv.
- ⁶ Vær ikke øyentjenere som bare vil gjøre mennesker til lags, men som Kristi tjenere, så dere gjør Guds vilje av hjertet.
- ⁷ Gjør deres tjeneste med et villig sinn, som for Herren og ikke for mennesker.
- ⁸ For dere vet at det gode som enhver gjør, det skal han få igjen av Herren, enten han er trell eller fri.
- ⁹ Og dere herrer: Gjør likedan mot dem, så dere lar være å bruke trusler. Dere vet jo at både de og dere selv har den samme Herre i himmelen, og han gjør ikke forskjell på folk.

Guds fulle rustning

- 10 For øvrig: Bli sterke i Herren og i hans veldige kraft!
- 11 Ta på dere Guds fulle rustning, så dere kan holde stand mot djevelens listige angrep.
- 12 For vi har ikke kamp mot kjøtt og blod, men mot maktene, mot myndighetene, mot verdens herskere i dette mørket, mot ondskapens åndehær i himmelrommet.
- 13 Ta derfor Guds fulle rustning på, så dere kan gjøre motstand på den onde dag og bli stående etter å ha overvunnet alt.
- 14 Stå da ombundet med sannhetens belte om livet og vær iført rettferdighetens brynje.
- 15 Ha som sko på føttene den beredskap som fredens evangelium gir.
- 16 Grip fremfor alt troens skjold, som dere kan slokke alle den ondes brennende piler med.
- 17 Ta frelsens hjelm og Åndens sverd, som er Guds ord.
- 18 Be til enhver tid i Ånden med all bønn og påkallelse. Vær årvåkne i dette, med all utholdenhet i bønn for alle de hellige.
- 19 Og be også for meg, at det må bli gitt meg ord når jeg åpner min munn, så jeg med frimodighet kan kunngjøre evangeliets mysterium*.
- 20 For det er jeg sendebud i lenker. Slik kan jeg være frimodig i ham og tale som jeg bør.

Avslutning og hilsen

- 21 For at dere også skal få vite hvordan jeg har det og hva jeg gjør, skal Tykikus fortelle dere alt. Han er vår kjære bror og en trofast Herrens tjener,
- 22 som jeg sender til dere nettopp for at dere skal få vite hvordan det står til med oss, og for at han skal oppmuntre deres hjerter.
- 23 Fred være med brødrene, og kjærlighet med tro fra Gud Fader og Herren Jesus Kristus!
- 24 Nåden være med alle dem som elsker Herren Jesus Kristus i uforgjengelighet!

Filipperne

Filipperne 1

Hilsen

¹ Paulus og Timoteus, Kristi Jesu tjenere - til alle de hellige i Kristus Jesus som er i Filippi, sammen med tilsynsmenn og menighetstjenere:

² Nåde være med dere og fred fra Gud, vår Far, og Herren Jesus Kristus!

Forbønn for menigheten

³ Jeg takker min Gud så ofte som jeg tenker på dere.

⁴ Alltid når jeg ber, gjør jeg min bønn for dere alle med glede

⁵ på grunn av deres samfunn i evangeliet fra første dag av og like til nå.

⁶ Og jeg er fullt viss på dette at han som begynte en god gjerning i dere, vil fullføre den inntil Jesu Kristi dag.

⁷ Det er jo bare rett at jeg tenker slik om dere alle, fordi jeg bærer dere i mitt hjerte; for dere står sammen med meg i nåden, både når jeg er i lenker og når jeg forsvarer og stadfester evangeliet.

⁸ For Gud er mitt vitne på hvordan jeg lengter etter dere alle med Kristi Jesu hjertelag.

⁹ Og dette ber jeg om, at deres kjærlighet må bli mer og mer rik på kunnskap og all innsikt,

¹⁰ slik at dere kan dømme om hva som er rett i de forskjellige spørsmål, for at dere kan stå rene og uten lyte til Kristi dag,

¹¹ fylt av rettferds frukt ved Jesus Kristus, Gud til ære og pris.

Apostelens situasjon i fengselet

¹² Jeg vil at dere skal vite, brødre, at det som har hendt meg, heller har ført til fremgang for evangeliet.

¹³ Det er nemlig blitt kjent for hele livvakten og for alle de andre at det er for Kristi skyld jeg er i lenker.

¹⁴ Og på grunn av lenkene mine er de fleste av brødrene blitt så tillitsfulle i Herren, at de med enda større mot taler Ordet uten frykt.

¹⁵ Noen er det nok som forkynner Kristus på grunn av misunnelse og stridslyst, men andre gjør det av god vilje.

¹⁶ Disse gjør det av kjærlighet, for de vet at jeg er satt til å forsvare evangeliet.

- 17** De andre forkynner Kristus av ærgjerrighet, ikke med rent sinn, men med den tanken å føye trengsel til mine lenker.
- 18** Hva så? Kristus blir i alle fall forkynt enten det nå skjer med baktanker eller i sannhet. Over dette gleder jeg meg. Ja, jeg vil også fortsatt glede meg.
- 19** Jeg vet jo at dette skal bli til frelse for meg, ved at dere ber for meg og ved at Jesu Kristi Ånd hjelper meg.
- 20** Slik er det min lengsel og mitt håp at jeg ikke skal bli til skamme i noe, men at Kristus nå som alltid må bli æret ved mitt legeme i all frimodighet, enten det skjer ved liv eller ved død.
- 21** For: for meg er det å leve Kristus, og å dø en vinning.
- 22** Men dersom det at jeg lever i kjødet gir frukt av arbeidet mitt, da vet jeg ikke hva jeg skulle velge.
- 23** Jeg kjenner meg dratt til begge sider. Jeg har lyst til å bryte opp herfra og være med Kristus, for det er så mye, mye bedre.
- 24** Men av hensyn til dere er det mer nødvendig at jeg blir i kjødet.
- 25** Og da jeg er viss på dette, vet jeg at jeg skal bli i live og være hos dere, til fremgang og glede for dere i troen,
- 26** slik at dere i Kristus Jesus rikelig kan rose dere for min skyld, når jeg igjen kommer til dere.

Bli ikke skremt av motstanderne

- 27** Se bare til at dere lever et liv som er Kristi evangelium verdig, slik at jeg, enten jeg kommer og besøker dere eller er fraværende, kan få høre om dere at dere står fast i én Ånd, og med én sjel kjemper for troen på evangeliet,
- 28** og på ingen måte lar dere skremme av motstanderne. For dem er det et varsel om fortapelse, men for dere er det et varsel om frelse, og det fra Gud,
- 29** idet dere har fått den nåde, ikke bare å tro på Kristus, men også å lide for ham.
- 30** Dere står i den samme kamp som dere så meg kjempe, og som dere nå hører at jeg fremdeles har.

Filipperne 2

Stå sammen i kjærlighet

- 1** Er det da noen trøst i Kristus, er det noen oppmuntring i kjærligheten, er det noe samfunn i Ånden, finnes det noen medfølelse og barmhjertighet,
- 2** da gjør min glede fullkommen, så dere har det samme sinn og den samme kjærlighet, ja, med én sjel har det ene sinn.

³ Gjør ikke noe av ærgjerrighet eller av lyst til tom ære, men akt hverandre i ydmykhet høyere enn dere selv.

⁴ Ingen må bare se på sitt eget, men enhver må også ha de andres gagn for øye.

Kristi fornedrelse og lydighet til døden

⁵ La dette sinn være i dere, som òg var i Kristus Jesus,

⁶ han som, da han var i Guds skikkelse, ikke holdt det for et røvet bytte å være Gud lik,

⁷ men uttømte seg selv idet han tok en tjeners skikkelse på seg, da han kom i menneskers liknelse. Og da han i sin ferd var funnet som et menneske,

⁸ fornedret han seg selv og ble lydig til døden - ja, døden på korset.

⁹ Derfor har òg Gud høyt opphøyet ham og gitt ham det navnet som er over alle navn,

¹⁰ for at i Jesu navn skal hvert kne bøye seg, deres som er i himmelen og på jorden og under jorden,

¹¹ og hver tunge skal bekjenne at Jesus Kristus er Herre*, til Gud Faders ære.

Arbeid på deres frelse med frykt og beven

¹² Mine elskede, likesom dere alltid har vært lydige, så arbeid på deres frelse med frykt og beven - ikke bare som da jeg var hos dere, men enda mer nå når jeg er borte fra dere.

¹³ For Gud er den som virker i dere både å ville og å virke til hans gode behag.

¹⁴ Gjør alt uten knurr og tvil,

¹⁵ så dere kan være uklanderlige og rene, Guds ulastelige barn midt i en vrang og forvendt slekt. Dere skinner blant dem som lys i verden,

¹⁶ idet dere holder fram livets ord, til ros for meg på Kristi dag, at jeg ikke løp forgjeves eller arbeidet forgjeves.

¹⁷ Men om jeg og blir ofret når jeg gjør altertjeneste og bærer deres tro fram som offer, så er jeg glad, og gleder meg sammen med dere alle.

¹⁸ Gjør så dere det samme: Vær glade, og gled dere sammen med meg!

Timoteus og Epafroditus

¹⁹ Jeg har det håp i Herren Jesus at jeg snart kan sende Timoteus til dere, for at også jeg kan få godt mot når jeg får vite hvordan det står til med dere.

²⁰ Jeg har ingen likesinnet, som kan ha ekte omsorg for dere,

- 21** for de søker alle sitt eget, ikke det som hører Kristus Jesus til.
- 22** Men hans prøvede troskap kjenner dere. Som en sønn hjelper sin far, slik har han stått sammen med meg i tjenesten for evangeliet.
- 23** Ham håper jeg da å kunne sende så snart jeg får vite hvordan det går med min sak.
- 24** Men jeg har den tillit i Herren at også jeg selv snart skal komme.
- 25** Jeg fant det likevel nødvendig å sende Epafroditus til dere. Han er min bror og medarbeider og medstrider, som dere sendte for å gi meg den hjelpen jeg trengte.
- 26** Han lengtet etter dere alle og var urolig fordi dere hadde fått høre at han var syk.
- 27** Han var også virkelig syk, døden nær. Men Gud forbarmet seg over ham, ja, ikke bare over ham, men også over meg, så jeg ikke skulle få sorg på sorg.
- 28** Derfor er det desto mer om å gjøre for meg å sende ham av sted, så dere kan ha gleden over å se ham igjen - og jeg selv være fri for bekymring.
- 29** Ta da imot ham i Herren med all glede, og hold slike som ham i ære.
- 30** For det var på grunn av arbeidet for Kristus han kom døden nær. Han satte livet på spill for å kunne utfylle savnet av dere i tjenesten for meg.

Filipperne 3

Advarsel mot vranglærere

- 1** For øvrig, mine brødre, gled dere i Herren! Jeg blir ikke trett av å skrive det samme om igjen, og for dere er det desto tryggere.
- 2** Hold øye med hundene! Hold øye med de onde arbeidere! Hold øye med de skamskårne!
- 3** For det er vi som er de omskårne, vi som tjener Gud i hans Ånd og roser oss i Kristus Jesus, og som ikke setter vår lit til kjød.
- 4** Skjønt jeg har saktens det jeg kunne sette min lit til også i kjød! Om noen annen mener å kunne sette sin lit til kjød, da kan jeg det enda mer:
- 5** Jeg er omskåret på den åttende dag, jeg er av Israels ætt, av Benjamins stamme, en hebreer født av hebreere, i forhold til loven en fariseer,
- 6** i nidkjærhet en forfølger av menigheten, i rettferdighet etter loven ulastelig.

Tap og vinning

- 7** Men det som var en vinning for meg, det har jeg for Kristi skyld aktet som tap.

⁸ Ja, jeg akter i sannhet alt for tap, fordi kunnskapen om Kristus Jesus, min Herre, er så mye mer verd. For hans skyld har jeg tapt alt, jeg akter det for skrap, for at jeg kan vinne Kristus

⁹ og bli funnet i ham, ikke med min egen rettferdighet, den som er av loven, men med den jeg får ved troen på Kristus, rettferdigheten av Gud på grunn av troen,

¹⁰ så jeg kan få kjenne ham og kraften av hans oppstandelse og samfunnet med hans lidelser, idet jeg blir gjort lik med ham i hans død -

¹¹ om jeg bare kunne nå fram til oppstandelsen fra de døde!

Jag mot det fullkomne målet

¹² Ikke så at jeg alt har nådd dette eller allerede er fullkommen. Men jeg jager etter det for å kunne gripe det, fordi jeg selv er grepet av Kristus Jesus.

¹³ Brødre, jeg mener ikke om meg selv at jeg har grepet det. Men ett gjør jeg: Jeg glemmer det som ligger bak og strekker meg ut etter det som er foran,

¹⁴ og jager mot målet, til den seiersprisen som Gud har kalt oss til der ovenfra i Kristus Jesus.

¹⁵ La oss da, så mange som er fullkomne, ha dette sinn. Og om dere skulle være annerledes innstilt i noe, så skal Gud også åpenbare dere dette.

¹⁶ Det gjelder bare at vi, så langt vi er kommet, holder fram i samme spor.

¹⁷ Brødre, vær mine etterfølgere! Og akt på dem som vandrer etter det forbildet dere har i oss.

¹⁸ For som jeg ofte har sagt dere, og nå igjen sier med tårer: Mange vandrer som fiender av Kristi kors.

¹⁹ De ender i fortapelsen. Deres gud er buken, og de setter sin ære i sin skam. De trakter bare etter jordiske ting.

²⁰ Men vi har vårt hjemland i himmelen. Derfra venter vi også Herren Jesus Kristus som frelser.

²¹ Han skal forvandle vårt fornedringslegeme og gjøre det likt med sitt herlighetslegeme ved den kraft han har til også å legge alle ting under seg.

Filipperne 4

Formaning til enighet og til glede i Herren

¹ Derfor, mine brødre, som jeg elsker og lengter etter - min glede og min krans: Stå fast i Herren, mine kjære!

² Evodia formaner jeg, og Syntyke formaner jeg til å ha det samme sinn i Herren.

³ Ja, jeg ber også deg, du som med rette blir kalt Synzygus*: Kom dem til hjelp! For de har kjempet med meg i evangeliet, sammen med Klemens og mine andre medarbeidere, de som har sine navn skrevet i livets bok.

⁴ Gled dere i Herren alltid! Igjen vil jeg si: Gled dere!

⁵ La deres mildhet bli kjent av alle mennesker. Herren er nær!

⁶ Vær ikke bekymret for noe, men la i alle ting bønneemnene deres komme fram for Gud i påkallelse og bønn med takk.

⁷ Og Guds fred, som overgår all forstand, skal bevare deres hjerter og deres tanker i Kristus Jesus.

⁸ For øvrig, brødre: Alt som er sant, alt som er ære verd, alt som er rettferdig, alt som er rent, alt som er verd å elske, alt som folk taler vel om, alt som duger og er ros verd - gi akt på det!

⁹ Det som dere også har lært og tatt imot og hørt og sett hos meg, gjør det! Og fredens Gud skal være med dere.

Apostelen takker for gaven

¹⁰ Det har vært en stor glede for meg i Herren at dere endelig er kommet til slik velstand igjen at dere kan tenke på det jeg trenger. Dere tenkte nok også på det før, men dere hadde ikke mulighet til å gjøre noe.

¹¹ Jeg sier ikke dette fordi jeg har manglet noe. For jeg har lært å være fornøyd med det jeg har.

¹² Jeg vet hva det vil si å leve i trange kår, jeg vet også hva det vil si å ha overflod. I alt og i alle ting er jeg innviet - både å være mett og å sulte, både å ha overflod og lide nød.

¹³ Alt makter jeg i ham som gjør meg sterk.

¹⁴ Like fullt gjorde dere vel i å stå sammen med meg i min trengsel.

¹⁵ Dere vet jo selv, dere filippere, at i evangeliets første tid, da jeg dro ut fra Makedonia, var det ingen annen menighet enn dere som hadde slikt samfunn med meg at det ble ført regnskap over gitt og mottatt.

¹⁶ Allerede da jeg var i Tessalonika, sendte dere både én og to ganger det jeg trengte.

¹⁷ Ikke så at jeg trakter etter gaven. Men det jeg trakter etter, er frukten av den, som rikelig skal komme dere til gode.

¹⁸ Men nå har jeg mottatt alt og har overflod! Jeg har fullt opp etter at jeg har fått gaven dere sendte med Epafroditus. Den er en vellukt, et offer som Gud gjerne tar imot og som er til behag for ham.

¹⁹ Min Gud skal etter sin rikdom fylle all deres trang i herlighet i Kristus Jesus.

20 Vår Gud og Far være ære i all evighet! Amen.

Hilsen og velsignelse

21 Hils hver hellig i Kristus Jesus! Brødrene som er hos meg, hilser dere.

22 Alle de hellige hilser dere, særlig de som hører til keiserens hus.

23 Vår Herre Jesu Kristi nåde være med deres ånd!

Kolosserne

Kolosserne 1

Hilsen

- ¹ Paulus, ved Guds vilje Kristi Jesu apostel, og vår bror Timoteus -
² til de hellige og troende brødre i Kristus i Kolossæ: Nåde være med dere og fred fra Gud, vår Far!

Takk og forbønn

- ³ Vi takker alltid Gud, vår Herre Jesu Kristi Far, når vi ber for dere.
⁴ For vi har hørt om deres tro på Kristus Jesus og om den kjærligheten dere har til alle de hellige,
⁵ på grunn av det håpet som ligger ferdig for dere i himmelen. Dette håpet har dere alt hørt om gjennom sannhetens ord, evangeliet.
⁶ For også til dere er evangeliet kommet, som det er i hele verden, og det bærer frukt og vokser. Slik er det også hos dere, helt fra den dagen dere fikk høre det og lærte å kjenne Guds nåde i sannhet.
⁷ Slik har dere også fått lære det av vår kjære medtjener Epafras, som er en trofast Kristi tjener for dere.
⁸ Han har også fortalt oss om deres kjærlighet i Ånden.
⁹ Derfor har vi heller ikke holdt opp med å be for dere, like fra den dagen vi fikk høre om det. Vi ber om at dere må fylles med kunnskap om Guds vilje i all åndelig visdom og forstand,
¹⁰ så dere kan vandre verdig for Herren, til behag for ham i alle ting, ved at dere bærer frukt og vokser i all god gjerning gjennom kunnskapen om Gud,
¹¹ og blir styrket med all kraft etter hans herlighets makt, så dere kan ha all utholdenhet og tålmodighet.
¹² Med glede kan dere da takke Faderen, som gjorde dere skikken til å få del i de helliges arv i lyset.
¹³ Han er den som fridde oss ut av mørkets makt og satte oss over i sin elskede Sønns rike.
¹⁴ I ham har vi forløsningen, syndenes forlatelse.

Apostelen minner om hvem Kristus er

- ¹⁵ Han er et bilde av den usynlige Gud, den førstefødte fremfor enhver skapning.

16 For i ham er alt blitt skapt, i himmelen og på jorden, det synlige og det usynlige, enten det er troner eller herredømmer eller makter eller myndigheter. Alt er det skapt ved ham og til ham.

17 Han er før alle ting, og alt består ved ham.

18 Og han er hodet for legemet, som er menigheten. Han er opphavet, den førstefødte av de døde, for at han i alt skal være den fremste.

19 For det var Guds vilje å la hele sin fylde ta bolig i ham,

20 og ved ham forlike alle ting med seg selv da han gjorde fred ved blodet på hans kors, - ved ham, enten det er de som er på jorden, eller de som er i himlene.

21 Også dere, som før var fremmede og fiender av sinnelag, i deres onde gjerninger,

22 har Gud nå forlikt med seg selv ved hans kjøds legeme ved døden, for å stille dere fram hellige og ulastelige og ustraffelige for sitt åsyn,

23 om dere bare blir ved i troen, grunnfestet og faste, og ikke lar dere rokke fra det håp som evangeliet gir. Og evangeliet har dere hørt, det er blitt forkynt for hver skapning under himmelen, og for det er jeg, Paulus, blitt tjener.

Frelsens mysterium i Kristus

24 Nå gleder jeg meg over mine lidelser for dere. Det som ennå mangler i Kristus-lidelser, det utfyller jeg på mitt eget kjød, for hans legeme, som er menigheten.

25 For den er jeg blitt en tjener i kraft av det husholderoppdraget Gud har gitt meg for dere: å fullføre Guds ord.

26 Dette mysteriet* har vært skjult fra evighet av og gjennom alle slekter, nå er det blitt åpenbart for hans hellige.

27 For dem ville Gud kunngjøre hvor rik på herlighet dette mysteriet er blant hedningefolkene, det er: Kristus i dere, håpet om herlighet.

28 Og ham forkynner vi, idet vi formaner hvert menneske og lærer hvert menneske med all visdom, for å fremstille hvert menneske fullkomment i Kristus.

29 For dette er det jeg arbeider, idet jeg strider i hans makt som virker i meg med kraft.

Kolosserne 2

Omsorgen for menighetens fremgang og vekst

1 For jeg vil at dere skal vite hvor stor strid jeg har for dere og for dem i Laodikea og alle de andre som ikke selv har sett mitt ansikt,

² at deres hjerter må bli trøstet, så de kan knyttes sammen i kjærlighet, og nå fram til hele rikdommen av den fullvisse innsikt, til kunnskap om Guds mysterium*, som er Kristus.

³ I ham er alle visdommens og kunnskapens skatter skjult til stede.

⁴ Dette sier jeg for at ingen skal bedra dere med lokkende tale.

⁵ For selv om jeg er borte fra dere i legemet, er jeg likevel hos dere i ånden. Med glede ser jeg deres gode orden og deres faste grunn i troen på Kristus.

⁶ Likesom dere altså tok imot Kristus Jesus som Herren, så vandre i ham,

⁷ rotfestet og oppbygget i ham, grunnfestet i troen slik dere har lært, rike på takk.

⁸ Se til at ingen får fanget dere med visdomslære og tomt bedrag, etter menneskers tradisjoner, etter verdens barnelærdom, og ikke etter Kristus.

All frelse finnes i Kristus

⁹ For i ham bor hele guddommens fylde legemlig.

¹⁰ Og i ham er dere blitt fylt, han som er hodet for enhver makt og myndighet.

¹¹ I ham er dere også blitt omskåret med en omskjærelse som ikke er gjort med hender, ved at kjødets legeme ble avlagt, ved Kristi omskjærelse,

¹² idet dere ble begravet med ham i dåpen, og i den ble dere også reist opp med ham, ved troen på Guds kraft - han som reiste Kristus opp fra de døde.

¹³ Også dere var døde ved deres overtredelser og uomskårne kjød. Men Gud gjorde dere levende sammen med Kristus, idet han tilga oss alle våre overtredelser.

¹⁴ Han utslettet skyldbrevet mot oss, som var skrevet med bud, det som gikk oss imot. Det tok han bort da han naglet det til korset.

¹⁵ Han avvæpnet maktene og myndighetene og stilte dem åpenlyst til skue, da han viste seg som seierherre over dem på korset.

¹⁶ La derfor ingen dømme dere for mat eller drikke eller med hensyn til høytider eller nymånedager eller sabbat!

¹⁷ Dette er bare en skygge av det som skulle komme, men selve legemet hører Kristus til.

¹⁸ La ingen røve seiersprisen fra dere, om noen prøver på det ved ydmykhet og engledyrkelse, idet han gir seg av med syner, blir oppblåst uten grunn av sitt kjødelige sinn,

¹⁹ og ikke holder fast ved ham som er hodet. Fra ham er det jo legemet vokser Guds vekst, hjulpet og holdt sammen av alle bånd og ledd.

20 Når dere er døde med Kristus fra verdens barnelærdom, hvordan kan dere da - som om dere fortsatt levde i verden - la dem legge slike bud på dere:

21 Ta ikke! Smak ikke! Rør ikke!

22 Dette er bare menneskers bud og lærdommer. For disse tingene er bestemt til å bli brukt og fortært.

23 Slikt har nok ord på seg for å være visdom, med selvvalgt gudsyndyrkelse og ydmykhet og mishandling av legemet. Men det er ingen ære verd, og tjener bare til tilfredsstillelse for kjødet.

Kolosserne 3

Vend deres sinn mot det som er der oppe

1 Er dere da reist opp med Kristus, så søk det som er der oppe, der Kristus sitter ved Guds høyre hånd.

2 La deres sinn være vendt mot det som er der oppe, ikke mot det som er på jorden.

3 Dere er jo døde, og deres liv er skjult med Kristus i Gud.

4 Når Kristus, vårt liv, åpenbares, da skal også dere åpenbares med ham i herlighet.

5 Så død da deres jordiske lemmer: Utukt, urenhet, syndig lidenskap, ond lyst og pengegriskhet, som er avgudsyndyrkelse.

6 På grunn av disse tingene kommer Guds vrede over vantroens barn.

7 Blant dem vandret også dere før, da dere levde i disse tingene.

8 Men nå skal dere legge av alt slikt: vrede, hissighet, ondskap, spott, skammelig snakk fra deres munn.

9 Lyv ikke på hverandre! Dere har jo avkledd dere det gamle mennesket med dets gjerninger,

10 og har ikledd dere det nye mennesket, det som blir fornyet til kunnskap etter sin Skapers bilde.

11 Her er ikke greker eller jøde, omskåret eller uomskåret, barbar, skyter, trell, fri - Kristus er alt og i alle.

12 Dere er Guds utvalgte, hellige og elskede! Ikle dere da inderlig barmhjertighet, godhet, ydmykhet, beskjedenhet og tålmodighet,

13 så dere tåler hverandre og tilgir hverandre dersom en skulle ha noe å anklage en annen for. Likesom Kristus har tilgitt dere, skal også dere tilgi hverandre.

¹⁴ Men over alt dette, ike dere kjærligheten, som er fullkommenhetens sambånd.

¹⁵ La Kristi fred råde i hjertene deres! Til den ble dere jo kalt i det ene legeme. Og vær takknemlige!

Forholdet mellom foreldre og barn

¹⁶ La Kristi ord bo rikelig blant dere, så dere lærer og formaner hverandre i all visdom med salmer og lovsanger og åndelige viser og synger med takknemlighet i deres hjerter for Gud.

¹⁷ Og alt dere gjør, i ord eller gjerning, gjør det alt i Herren Jesu navn, med takk til Gud Fader ved ham!

¹⁸ Dere hustruer: Underordne dere under deres egne menn, som det sømmer seg i Herren.

¹⁹ Dere menn: Elsk deres hustruer, og vær ikke bitre mot dem.

²⁰ Dere barn: Vær lydige mot deres foreldre i alle ting, for det er til behag for Herren.

²¹ Dere fedre: Gjør ikke barna deres bitre, slik at de mister motet.

Forholdet mellom herrer og tjenere

²² Dere tjenere: Vær lydige mot deres jordiske herrer i alle ting, ikke med øyentjeneste for å gjøre mennesker til lags, men av et oppriktig hjerte, i ærefrykt for Herren.

²³ Det dere gjør, gjør det av hjertet, som for Herren og ikke for mennesker.

²⁴ For dere vet at dere skal få arven til vederlag av Herren. Tjen Herren Kristus!

²⁵ For den som gjør urett, skal få igjen for den uretten han gjorde, og det blir ikke gjort forskjell på folk.

Kolosserne 4

¹ Dere herrer: Gjør det som rett og rimelig er mot deres tjenere, for dere vet at også dere har en herre i himlene.

Vær flittige i bønner

² Vær vedholdende i bønner, så dere våker i den med takk til Gud.

³ Be også for oss, at Gud må åpne en dør for Ordet, så vi kan forkynne Kristi mysterium*. For det er for dets skyld jeg er i lenker.

⁴ Be om at jeg kan åpenbare det ved å tale som jeg bør.

⁵ Omgås i visdom med dem som er utenfor. Kjøp den laglige tid.

⁶ La deres tale alltid være vennlig, men krydret med salt, så dere vet hvordan dere skal svare enhver.

Personlige hilsener

⁷ Hvordan det går med meg, det skal Tykikus fortelle dere alt sammen. Han er min kjære bror og trofaste hjelper og medtjener i Herren.

⁸ Nettopp derfor sender jeg ham til dere, for at dere skal få vite hvordan vi har det, og for at han kan oppmuntre deres hjerter.

⁹ Sammen med ham sender jeg Onesimus, den trofaste og kjære bror, som er fra deres egen by. Disse to vil fortelle dere alt herfra.

¹⁰ Aristarkus, min medfange, hilser dere. Det samme gjør Markus, Barnabas' søskenbarn. Ham har dere fått beskjed om. Ta godt imot ham dersom han kommer til dere!

¹¹ Også Jesus, som blir kalt Justus, hilser dere. Av de omskårne er disse de eneste medarbeidere for Guds rike som er blitt meg en trøst.

¹² Epafras, som er en av deres egne, hilser dere. Han er en Kristi Jesu tjener som alltid strider for dere i sine bønner, for at dere kan stå fullkomne og fullvisse i all Guds vilje.

¹³ For jeg gir ham det vitnesbyrdet at han har mye strev for dere og for dem som er i Laodikea og Hierapolis.

¹⁴ Lukas, den kjære legen, hilser dere. Likeså Demas.

¹⁵ Hils brødrene i Laodikea, og Nymfas og menigheten i hans hus.

¹⁶ Når dette brevet er blitt opplest hos dere, sørg da for at det også blir opplest i menigheten i Laodikea, og at dere får lese det brevet som dere kan få fra Laodikea.

¹⁷ Si til Arkippus: Gi akt på den tjenesten du har fått i Herren, så du fullfører den!

¹⁸ Hilsen med min egen, Paulus' hånd. Husk mine lenker! Nåden være med dere!

1. Tessalonikerbrev

1. Tessalonikerbrev 1

Hilsen og takk

¹ Paulus, Silvanus og Timoteus - til tessalonikernes menighet i Gud, vår Far, og i Herren Jesus Kristus: Nåde og fred være med dere!

² Vi takker alltid Gud for dere alle når vi minnes dere i bønnene våre.

Menighetens tjeneste og forventning til Jesu gjenkomst

³ Stadig minnes vi deres virksomhet i troen, arbeidet deres i kjærligheten og deres utholdenhet i håpet til vår Herre Jesus Kristus, for vår Guds og Fars åsyn.

⁴ Vi vet jo at dere er utvalgt, brødre, dere som er elsket av Gud.

⁵ For vårt evangelium kom ikke til dere bare i ord, men også i kraft og i Den Hellige Ånd og med full overbevisning. Dere vet selv hvordan vi var hos dere for å være dere til gagn.

⁶ Og dere ble våre og Herrens etterfølgere, idet dere tok imot Ordet under stor trengsel med glede i Den Hellige Ånd.

⁷ Slik er dere blitt et forbilde for alle de troende i Makedonia og Akaia.

⁸ For fra dere har Herrens ord fått lyde ut. Ikke bare i Makedonia og Akaia, men alle steder er deres tro på Gud blitt kjent, så vi ikke behøver å si noe om det.

⁹ For de forteller selv om den inngangen vi fikk hos dere. Dere omvendte dere til Gud fra avgudene, for å tjene den levende og sanne Gud,

¹⁰ og vente på hans Sønn fra himlene - han som Gud reiste opp fra de døde, Jesus, han som frir oss fra vreden som kommer.

1. Tessalonikerbrev 2

Apostelens virksomhet i Tessalonika

¹ Dere vet jo selv, brødre, om den inngangen vi fikk hos dere, at den ikke ble forgyeves.

² Enda vi like før hadde lidd og var blitt mishandlet i Filippi, som dere vet, fikk vi frimodighet i vår Gud til å forkynne Guds evangelium til dere - under stor strid.

³ Vår forkynnelse skyldes ikke villfarelse eller urenhet, og den kom ikke med svik,

⁴ men ettersom Gud har funnet oss verdige til å bli betrodd evangeliet, så taler vi ikke som de som vil behage mennesker, men Gud, som prøver våre hjerter.

⁵ Vi kom ikke den gangen med smigrende ord - dere vet det selv, heller ikke med noe dekke for havesyke - Gud er vårt vitne.

⁶ Heller ikke søkte vi ære av mennesker, verken av dere eller av andre,

⁷ selv om vi nok hadde kunnet opptre med myndighet som Kristi apostler. Men vi var milde iblant dere, som en mor når hun varmer sine barn.

⁸ I inderlig kjærlighet til dere ville vi gjerne gi dere ikke bare Guds evangelium, men også vårt eget liv. For dere var blitt oss kjære.

⁹ For dere minnes, brødre, hvordan vi slet og strevde. Mens vi arbeidet natt og dag for ikke å ligge noen av dere til byrde, forkynnte vi Guds evangelium for dere.

¹⁰ Dere er vitner, og Gud med, om hvor hellig og rettferdig og ulastelig vi opptrådte overfor dere troende.

¹¹ Dere vet også hvordan vi formante hver enkelt av dere, som en far gjør det med sine barn,

¹² og oppmuntret og vitnet, for at dere skulle vandre verdig for Gud, han som har kalt dere til sitt rike og sin herlighet.

¹³ Derfor takker vi også alltid Gud for dette: Da dere fikk det ordet som vi forkynnte, tok dere imot det, ikke som et menneskeord, men som det i sannhet er, som Guds ord, som virker med kraft i dere som tror.

For troens skyld er trengsler kommet

¹⁴ For dere, brødre, er blitt etterfølgere av de Guds menigheter som er i Kristus Jesus i Judea. For dere har fått lide det samme av deres egne landsmenn som de har fått lide av judeerne,

¹⁵ - de som drepte Herren Jesus og profetene, og som også har forfulgt oss. De er ikke Gud til behag, og de står alle mennesker imot.

¹⁶ For de hindrer oss i å forkynne for hedningene, så de kan bli frelst. Slik fyller de alltid sine synders mål. Men nå har vreden til sist nådd dem.

¹⁷ Vi ble for en kort tid tatt fra dere, brødre - dere var ute av syne, men ikke av sinn. Og vår lengsel etter dere ble så sterk at vi hastet desto mer for å få se deres ansikt.

¹⁸ Derfor ville vi komme til dere igjen. Jeg, Paulus, forsøkte både én og to ganger, men Satan hindret oss.

¹⁹ For hvem er vel vårt håp, vår glede, vår hederskrans - om ikke nettopp dere, når vi står for vår Herre Jesus i hans komme!

²⁰ Dere er jo vår ære og vår glede.

1. Tessalonikerbrev 3

Glede over gode nyheter med Timoteus

- ¹ Da vi ikke lenger kunne holde det ut, bestemte vi oss derfor til å bli alene tilbake i Aten.
- ² Vi sendte da til dere Timoteus, vår bror og Guds tjener i Kristi evangelium. Han skulle styrke dere og formane dere om deres tro,
- ³ så ingen skulle vakle i disse trengslene. Dere vet jo selv at vi er satt til dette.
- ⁴ For da vi var hos dere, sa vi til dere på forhånd at vi skulle få trengsler. Slik gikk det også, som dere vet.
- ⁵ Da jeg så ikke kunne holde det ut lenger, sendte jeg bud for å få vite hvordan det sto til med deres tro, om fristeren skulle ha fristet dere, slik at vårt arbeid ble forgjeves.
- ⁶ Men nå er Timoteus kommet tilbake til oss fra dere. Han har brakt oss gode nyheter om deres tro og kjærlighet, og fortalt at dere stadig tenker på oss med glede og lengter etter å se oss igjen, slik også vi lengter etter å se dere.
- ⁷ Slik ble vi da trøstet over dere, brødre, i all vår nød og trengsel, - ved deres tro.
- ⁸ For nå lever vi, om dere bare står fast i Herren!

Takk og forbønn for menigheten

- ⁹ Hvordan skal vi få takket Gud for dere, for all den glede vi har på grunn av dere for vår Guds åsyn?
- ¹⁰ Natt og dag ber vi inntrengende om at vi må få se deres ansikt, og utfylle det som ennå mangler i deres tro.
- ¹¹ Må han selv, vår Gud og Far, og vår Herre Jesus lede vår vei til dere!
- ¹² Må Herren gi dere rikdom og overflod av kjærlighet både til hverandre og til alle, likesom vi har til dere,
- ¹³ slik at han kan styrke deres hjerter til å være ulastelige i hellighet for vår Guds og Fars ansikt når vår Herre Jesus kommer med alle sine hellige.

1. Tessalonikerbrev 4

Apostelen formaner til vekst i helliggjørelse

- ¹ For øvrig altså, brødre, ber og formaner vi dere i Herren Jesus: Likesom dere har lært av oss hvordan dere bør vandre og være til behag for Gud - slik dere også vandrer - så må dere gjøre enda større fremgang i dette.
- ² Dere kjenner jo de påbudene vi ga dere ved Herren Jesus.
- ³ For dette er Guds vilje, deres helliggjørelse: Hold dere borte fra hor.
- ⁴ Hver av dere må vite å vinne sin egen ektefelle i hellighet og ære,

- 5** ikke i lidenskapelig begjær slik som hedningene, de som ikke kjenner Gud.
- 6** Ingen må bedra eller utnytte sin bror i det han har med ham å gjøre. For Herren er hevner over alt slikt. Dette har vi også før sagt dere og vitnet for dere.
- 7** For Gud kalte oss ikke til urenhet, men til helliggjørelse.
- 8** Derfor, den som forakter dette, han forakter ikke et menneske, men Gud, som gir sin Hellige Ånd i dere.

Den kristne broderkjærligheten

- 9** Men om broderkjærligheten er det ikke nødvendig å skrive til dere. Dere er jo selv lært av Gud til å elske hverandre.
- 10** Dere viser da også denne kjærligheten mot alle brødrene i hele Makedonia. Likevel formaner vi dere, brødre, til å bli enda mer rike i dette.
- 11** Sett deres ære i å leve i stillhet, og ta vare på deres egne ting og arbeid med deres hender, slik som vi bød dere,
- 12** så at dere kan omgås sømmelig med dem som er utenfor, og ikke trenge hjelp fra noen.

Når Kristus kommer

- 13** Men vi vil ikke, brødre, at dere skal være uvitende om dem som er sovnet inn, for at dere ikke skal sørge som de andre, de som ikke har håp.
- 14** For så sant vi tror at Jesus døde og sto opp, så skal Gud ved Jesus også føre dem som er sovnet inn, sammen med ham.
- 15** For dette sier vi dere med et ord av Herren: Vi som lever og blir tilbake inntil Herren kommer, skal aldeles ikke komme i forveien for dem som er sovnet inn.
- 16** For Herren selv skal komme ned fra himmelen med et bydende rop, med overengels røst og med Guds basun, og de døde i Kristus skal først stå opp.
- 17** Deretter skal vi som lever, som er blitt tilbake, sammen med dem rykkes opp i skyer, opp i luften, for å møte Herren. Og så skal vi for alltid være sammen med Herren.
- 18** Trøst da hverandre med disse ordene.

1. Tessalonikerbrev 5

Våk mens dere venter på Kristi dag

- 1** Men om tider og tidspunkt, brødre, trenger dere ikke til at noen skriver til dere.
- 2** Dere vet jo selv godt at Herrens dag kommer som en tyv om natten.

³ Når de sier: Fred og ingen fare! - da kommer en brå undergang over dem. Den kommer som veer over en kvinne som skal føde, og de skal slett ikke slippe unna.

⁴ Men dere, brødre, er ikke i mørket, så dagen skulle komme over dere som en tyv.

⁵ Dere er alle lysets barn og dagens barn. Vi hører ikke natten eller mørket til.

⁶ La oss derfor ikke sove som de andre, men la oss våke og være edrue.

⁷ De som sover, sover jo om natten. Og de som drikker seg drukne, er drukne om natten.

⁸ Men vi som hører dagen til, la oss være edrue. La oss stå iført troens og kjærlighetens brynje med håpet om frelse som hjelm!

⁹ For Gud bestemte oss ikke til vrede, men til å vinne frelse ved vår Herre Jesus Kristus,

¹⁰ han som døde for oss, for at vi - enten vi våker eller sover - skal leve sammen med ham.

¹¹ Forman derfor hverandre og oppbygg hverandre innbyrdes, som dere også gjør.

Formaninger

¹² Vi ber dere, brødre, at dere verdsetter dem som arbeider blant dere, de som er deres forstandere i Herren og formaner dere,

¹³ og at dere i kjærlighet akter dem meget høyt på grunn av den gjerning de gjør. Hold fred med hverandre!

¹⁴ Vi formaner dere, brødre: Irettesett dem som ikke skikker seg vel. Sett mot i de mismodige. Bistå de svake! Vær tålmodige mot alle!

¹⁵ Se til at ikke noen gjengjelder ondt med ondt, men jag alltid etter å gjøre det gode, mot hverandre og mot alle.

¹⁶ Vær alltid glade!

¹⁷ Be uten opphold!

¹⁸ Takk for alt! For dette er Guds vilje for dere i Kristus Jesus.

¹⁹ Utslokk ikke Ånden!

²⁰ Forakt ikke profetisk tale,

²¹ men prøv alt, hold fast på det gode.

²² Hold dere borte fra all slags ondt.

23 Må han selv, fredens Gud, hellige dere helt igjennom, og må deres ånd, sjel og legeme bevares fullkomne, ulastelige ved vår Herre Jesu Kristi komme!

24 Han er trofast som kaller dere, han skal òg gjøre det.

Hilsen til slutning

25 Brødre, be for oss!

26 Hils alle brødrene med et hellig kyss!

27 Jeg tar dere i ed ved Herren: La brevet bli opplest for alle brødrene!

28 Vår Herre Jesu Kristi nåde være med dere!

2. Tessalonikerbrev

2. Tessalonikerbrev 1

Hilsen

¹ Paulus, Silvanus og Timoteus - til tessalonikernes menighet i Gud, vår Far, og Herren Jesus Kristus:

² Nåde være med dere og fred fra Gud, vår Far, og Herren Jesus Kristus.

Varsel om Guds rettferdige dom

³ Vi skylder alltid å takke Gud for dere, brødre, som rett og riktig er. For troen vokser rikt hos dere, og kjærligheten dere imellom blir større hos hver enkelt av dere.

⁴ Derfor kan vi selv rose oss av dere i Guds menigheter på grunn av den tålmodighet og tro dere viser i alle de forfølgelser og trengsler som dere holder ut.

⁵ Dette er et varsel om Guds rettferdige dom. I den skal dere finnes verdige til Guds rike, som dere nå også lider for.

⁶ For det er i sannhet rettferdig av Gud å gi trengsel til gjengjeld for dem som fører trengsel over dere,

⁷ men dere som lider trengsel, skal han gi ro sammen med oss. Dette skal skje når Herren Jesus åpenbarer seg fra himmelen med sin makts engler.

⁸ Han kommer med flammende ild, og tar hevn over dem som ikke kjenner Gud og over dem som ikke er lydige mot vår Herre Jesu evangelium.

⁹ Den straffen de skal lide, blir en evig fortapelse borte fra Herrens åsyn og fra hans makts herlighet

¹⁰ - den dagen når han kommer for å vise seg herlig i sine hellige og underfull i alle som tror. For dere trodde vårt vitnesbyrd til dere.

Bønn om lyst og kraft til troens gjerning

¹¹ Derfor ber vi også alltid for dere at vår Gud må akte dere verdige for sitt kall, og at han må fylle dere med all lyst til det gode og med kraft til troens gjerning,

¹² så at vår Herre Jesu navn må bli æret ved dere, og dere i ham, etter vår Guds og den Herre Jesu Kristi nåde.

2. Tessalonikerbrev 2

Frafallet og Antikrist

¹ Vi ber dere, brødre, når det gjelder vår Herre Jesu Kristi komme og vår samling hos ham:

² La dere ikke så snart drive fra vett og sans! La dere ikke skremme, verken ved noen ånd eller ved noe ord eller ved noe brev som sies å komme fra oss, og som går ut på at Herrens dag alt er her.

³ La ingen bedra dere på noe vis! For først må frafallet komme, og lovløshetens menneske* åpenbares, fortapelsens sønn.

⁴ Han er den som står imot og som opphøyer seg over alt som blir kalt gud eller helligdom, så han setter seg i Guds tempel og gir seg ut for å være Gud.

⁵ Minnes dere ikke at jeg sa dere dette da jeg ennå var hos dere?

⁶ Og nå vet dere hva det er, det som holder igjen, slik at han først skal åpenbares når tiden for dette er inne.

⁷ For lovløshetens hemmelighet er alt virksom, bare at den som nå holder igjen, må bli tatt bort.

⁸ Da skal den lovløse* åpenbares, han som Herren Jesus skal ødelegge med sin munns ånde, og tilintetgjøre når hans gjenkomst åpenbares i herlighet.

⁹ Den lovløse kommer etter Satans virksomhet med all løgnens makt og tegn og under.

¹⁰ Det skjer med all urettferdighetens forførelse blant dem som går fortaapt, fordi de ikke tok imot kjærlighet til sannheten, så de kunne bli frelst.

¹¹ Derfor sender Gud dem kraftig villfarelse, så de tror løgnen,

¹² for at de skal bli dømt, alle de som ikke har trodd sannheten, men hadde sitt behag i urettferdigheten.

Hold fast på det dere har lært

¹³ Men for dere, brødre, som er elsket av Herren, - for dere skylder vi alltid å takke Gud, fordi han fra begynnelsen har utvalgt dere til frelse, ved Åndens helliggjørelse og ved tro på sannheten.

¹⁴ Til dette kalte han dere ved vårt evangelium, for at dere skal vinne vår Herre Jesu Kristi herlighet.

¹⁵ Stå derfor støtt, brødre, og hold fast på den overlevering dere er blitt opplært i, enten ved tale eller ved brev fra oss.

¹⁶ Men han selv, vår Herre Jesus Kristus og Gud, vår Far, han som elsket oss og ga oss en evig trøst og et godt håp i nåde,

¹⁷ må han trøste deres hjerter og styrke dere i all god gjerning og tale!

2. Tessalonikerbrev 3

Be for oss

- ¹ Til slutt, brødre, be for oss at Herrens ord må få fritt løp og bli holdt i ære, slik som hos dere,
- ² og at vi må bli fridd fra vrang og onde mennesker. For det er ikke alle som har troen.
- ³ Men Herren er trofast, han skal styrke dere og bevare dere fra det onde.
- ⁴ Vi har den tillit til dere i Herren, at dere både gjør og vil fortsette å gjøre det vi pålegger dere.
- ⁵ Må Herren styre deres hjerter til å elske Gud og vente på Kristus med tålmodighet.

Formaning til et liv i arbeid og gode gjerninger

- ⁶ Brødre, vi pålegger dere i Herren Jesu Kristi navn: Trekk dere tilbake fra enhver bror som vandrer utilbørlig, og ikke etter den overleveringen som dere mottok fra oss.
- ⁷ Selv vet dere jo hvordan dere bør følge vårt eksempel. For vi levde ikke utilbørlig blant dere.
- ⁸ Vi spiste ikke hos noen uten å betale for det, men med slit og strev arbeidet vi natt og dag, så vi ikke skulle bli til byrde for noen av dere.
- ⁹ Det var ikke fordi vi ikke har rett til det, men vi ville at dere skulle ha et forbilde i oss, så dere kunne etterfølge oss.
- ¹⁰ For alt mens vi var hos dere, ga vi dette påbudet: Den som ikke vil arbeide, skal heller ikke ete.
- ¹¹ Men nå hører vi at noen blant dere ikke skikker seg vel. De arbeider ikke, men er opptatt med unyttige ting.
- ¹² Slike folk påbyr og formaner vi i den Herre Jesus Kristus, at de skal arbeide i stillhet og ete sitt eget brød.
- ¹³ Men dere, brødre: Bli ikke trette av å gjøre det gode.
- ¹⁴ Men dersom noen ikke vil adlyde vårt ord her i brevet, så merk dere hvem det er. Ha ikke samkvem med ham, for at han må gå i seg selv.
- ¹⁵ Hold ham ikke for en fiende, men tal ham til rette som en bror.

Sluttord med ønske om nåde

- ¹⁶ Må han selv, fredens Herre, gi dere fred, alltid og på alle måter! Herren være med dere alle!
- ¹⁷ Hilsen med min, Paulus' hånd. Dette er et tegn i hvert brev. Slik skriver jeg:
- ¹⁸ Vår Herre Jesu Kristi nåde være med dere alle!

1. Timoteus

1. Timoteus 1

Hilsen

¹ Paulus, Kristi Jesu apostel etter befaling av Gud, vår frelser, og Kristus Jesus, vårt håp -

² til Timoteus, min ekte sønn i troen: Nåde, miskunn og fred fra Gud, vår Far, og Kristus Jesus, vår Herre!

Advarsel mot falske lovlærere

³ Da jeg dro til Makedonia, ba jeg deg å bli i Efesus, så du kunne formane visse folk til ikke å fare med fremmed lære,

⁴ og ikke gi seg av med eventyr og endeløse ættetavler. Slikt fører heller til unyttig strid enn til å tjene Guds frelseshushold i troen.

⁵ Men budets endemål er kjærlighet av et rent hjerte og en god samvittighet og en oppriktig tro.

⁶ Fra dette har noen fart vill og vendt seg bort til tomt snakk.

⁷ De vil være lovlærere, men forstår verken det de selv sier, eller de spørsmålene de uttaler seg så selvsikkert om.

⁸ Vi vet jo at loven er god dersom en bruker den på lovlig vis.

⁹ En må vite dette at loven ikke er gitt for den rettferdige, men for lovløse og ulydige, ugudelige og syndere, vanhellige og urene, fader-mordere og modermordere, drapsmenn,

¹⁰ horkarer, menn som ligger med menn, menneskerøvere, løgnere, menedere, og hva det ellers kan være som strider mot den sunne lære -

¹¹ etter evangeliet om den salige Guds herlighet, det som er blitt meg betrodd.

Paulus priser Gud for sitt kall

¹² Jeg takker ham som gjorde meg sterk, Kristus Jesus, vår Herre, at han aktet meg tro, idet han satte meg til tjenesten,

¹³ enda jeg før var en spotter og forfølger og voldsmann. Men jeg fikk miskunn, fordi jeg handlet uvitende i vantro.

¹⁴ Og vår Herres nåde ble overmåte rik med tro og kjærlighet i Kristus Jesus.

¹⁵ Det er et troverdig ord, fullt verdt å motta: Kristus Jesus kom til verden for å frelse syndere, og blant dem er jeg den største.

16 Men jeg fikk miskunn, for at Jesus Kristus på meg først kunne vise hele sin langmodighet, til et forbilde for dem som skal komme til tro på ham til et evig liv.

17 Den evige konge, den uforgjengelige, usynlige, eneste Gud, ham være ære og pris i all evighet! Amen.

Bevar troen og en god samvittighet

18 Dette er det oppdraget jeg overgir til deg, min sønn Timoteus, i samsvar med de profetordene som før er talt om deg, så du ved dem kan stride den gode strid,

19 i tro og med god samvittighet. Denne har noen kastet fra seg og har lidd skibbrudd på troen.

20 Blant dem er Hymeneus og Aleksander. Dem har jeg overgitt til Satan, for at de skal bli tuktet så de lar være å spotte.

1. Timoteus 2

Forskrifter for menighetens gudstjeneste

1 Fremfor alle ting formaner jeg derfor til at det blir gjort bønner, påkallelser, forbønner og takk for alle mennesker,

2 for konger og for alle som er i høy stilling, så vi kan leve et stille og rolig liv i all gudsfrykt og ærbarhet.

3 Dette er godt og til behag for Gud, vår frelser,

4 han som vil at alle mennesker skal bli frelst og komme til sannhets erkjennelse.

5 For det er én Gud, og én mellommann mellom Gud og mennesker, mennesket Kristus Jesus,

6 han som ga seg selv til en løsepenge for alle, et vitnesbyrd i sin tid.

7 For dette ble jeg satt til forkynner og apostel - jeg sier sannhet, jeg lyver ikke - en lærer for hedningene i tro og sannhet.

8 Jeg vil altså at mennene på hvert sted skal be slik at de løfter hellige hender, uten vrede og trette.

9 Likeså skal kvinnene kle seg sømmelig og pynte seg i ærbarhet og med måtehold, ikke med hårfletninger og gull eller perler eller kostbare klær,

10 men med gode gjerninger, slik det sømmer seg for kvinner som bekjenner seg som gudfryktige.

11 En kvinne skal ta imot læren i stillhet, hun skal underordne seg.

¹² Jeg tillater ikke en kvinne å opptre som lærer eller å være mannens herre, hun skal være i stillhet.

¹³ For Adam ble skapt først, deretter Eva.

¹⁴ Og Adam ble ikke dåret, men kvinnen ble dåret og falt i overtredelse.

¹⁵ Men hun skal bli frelst gjennom sin barnefødsel, så sant de holder ved i tro og kjærlighet og helliggjørelse, med sømmelighet.

1. Timoteus 3

Krav som må stilles til en tilsynsmann

¹ Det er et troverdig ord: Om noen gjerne vil ha et tilsynsembete, så er det en god gjerning han har lyst til.

² Derfor må en tilsynsmann være uklanderlig, én kvinnes mann, edruelig, sindig, verdig, gjestfri, dyktig til å lære andre,

³ ikke drikkfeldig, ikke voldsom, men mild, ikke stridslysten eller pengekjær.

⁴ Han må styre sitt hus godt og ha lydige barn med all ærbarhet.

⁵ Men den som ikke vet å styre sitt eget hus, hvordan kan han ha omsorg for Guds menighet?

⁶ Han må ikke være en nyomvendt, for at han ikke skal bli oppblåst og falle under djevelens dom.

⁷ Han må også ha godt vitnesbyrd fra dem som er utenfor, så han ikke skal bli til spott og bli fanget i djevelens snare.

Krav som må stilles til menighetstjenere

⁸ Likeså må menighetstjenere være verdige, ikke tvetungede, ikke henfalne til mye vin, ikke ha lyst til skammelig vinning.

⁹ Det må være slike som har troens mysterium* i en ren samvittighet.

¹⁰ Også disse skal først prøves, deretter skal en la dem tjene i menigheten, om de er ulastelige.

¹¹ Likeså med kvinnene: de skal være verdige, ikke fare med baktalelse, men være edruelige og trofaste i alle ting.

¹² En menighetstjener skal være én kvinnes mann, oppdra sine barn og styre sitt hus på en god måte.

¹³ For de som har vært gode menighetstjenere, får selv en aktet stilling og stor frimodighet i troen på Kristus Jesus.

Gudsfryktens mysterium

¹⁴ Dette skriver jeg til deg, enda jeg håper at jeg snart skal komme til deg.

15 Men i fall jeg dryger, vil jeg at du skal vite hvordan en bør ferdes i Guds hus, som er den levende Guds menighet, sannhetens støtte og grunnvoll.

16 Og det må alle bekjenne, - stort er guds fryktens mysterium*: Gud åpenbart i kjød, rettferdiggjort i ånd, sett av engler, forkynt blant folkeslag, trodd i verden, tatt opp i herlighet.

1. Timoteus 4

Advarsel mot frafall fra sannheten

1 Men Ånden sier med klare ord at i kommende tider skal noen falle fra troen og holde seg til forførende ånder og demoners lærdommer.

2 Det skjer ved hykleri av falske lærere, som er brennemerket i sin egen samvittighet.

3 Disse forbyr å gifte seg og påbyr å avholde seg fra visse slag mat, enda Gud har skapt den til å bli tatt imot med takk av dem som tror og har lært sannheten å kjenne.

4 For alt det Gud har skapt, er godt, og ikke noe er å forkaste når det mottas med takk,

5 for det blir helliget ved Guds ord og bønn.

6 Når du legger dette fram for brødrene, da er du en god Kristi Jesu tjener, som nærer deg ved troens og den gode læres ord som du har fulgt.

7 Men vis fra deg de vanhellige og kjerringaktige eventyrene! Øv deg heller i guds frykt.

8 For kroppslig øving er nyttig til lite, men guds frykt er nyttig til alt. Den har løfte både for dette livet og for det som kommer.

9 Det er et troverdig ord, fullt verdt å motta.

10 Derfor er det vi arbeider og kjemper. For vi har satt vårt håp til den levende Gud, han som er alle menneskers frelser, mest deres som tror.

11 Minn om dette og lær det.

Vær et forbilde

12 La ingen forakte deg for din ungdoms skyld, men vær et forbilde for de troende i tale, i ferd, i kjærlighet, i tro, i renhet!

13 Legg vinn på opplesningen av Skriften, på formaningen og på læren, til jeg kommer.

14 Forsøm ikke den nådegaven som er i deg, som ble gitt deg ved profetiske ord med håndspåleggelse av de eldste.

15 Tenk på dette, lev i dette, for at din fremgang kan bli åpenbar for alle!

16 Gi akt på deg selv og på læren, og fortsett med det! For når du det gjør, skal du frelse både deg selv og dem som hører deg.

1. Timoteus 5

Hvordan veilede menighetens medlemmer

1 Du skal ikke tale hardt til en gammel mann, men formane ham som en far, unge menn som brødre,

2 gamle kvinner som mødre, unge kvinner som søstre - i all renhet.

3 Du skal hedre dem som virkelig er enker.

4 Men har en enke barn eller barnebarn, da skal disse lære å vise sin gudsfrykt først mot sin egen slekt og gjøre gjengjeld mot sine foreldre. Dette er sømmelig i Guds øyne.

5 Men den som virkelig er enke og står alene, hun har satt sitt håp til Gud. Hun lever i bønn og påkallelse natt og dag.

6 Men den som lever etter sine lyster, er levende død.

7 Dette skal du gi påbud om, for at de kan være ulastelige.

8 Men den som ikke har omsorg for sine egne, og særlig for husets folk, han har fornektet troen og er verre enn en vantro.

9 En enke kan bli ført på listen om hun ikke er yngre enn seksti år og om hun har vært én manns kone.

10 Hun må ha ord for gode gjerninger, ha oppdratt barn, vist gjestfrihet, vasket de helliges føtter, tatt seg av nødlidende og alltid ha lagt vinn på å gjøre godt.

11 Men yngre enker skal du avvise, for når de i kjødelig lyst sviker Kristus, vil de gifte seg,

12 og får den dommen over seg at de har forlatt sin første tro.

13 Dessuten lærer de seg til lediggang, når de går rundt i husene. Og ikke bare går de ørkesløse, men de farer også med sladder og legger seg borti andres saker, og snakker om slikt som ikke passer seg.

14 Jeg vil derfor at de yngre enkene skal gifte seg, få barn, og styre sitt eget hus, slik at de ikke gir motstanderen noen anledning til baktalelse.

15 For det er allerede noen som har vendt seg bort og følger Satan.

16 Dersom en troende mann eller kvinne har enker, da skal de sørge for dem og ikke la dem falle menigheten til byrde, for at den kan sørge for de virkelige enker.

17 De eldste som er gode forstandere, skal aktes dobbel ære verd, særlig de som arbeider i tale og lære.

18 For Skriften sier: Du skal ikke sette muleband på en okse som tresker! - Og: Arbeideren er sin lønn verd!

19 Du skal ikke ta imot en anklage mot en eldste uten at den blir støttet av to eller tre vitner.

20 Men dem som synder, skal du irettesette i alles nærvær, for at også de øvrige må frykte.

21 Jeg vitner for Gud og for Kristus Jesus og de utvalgte engler: Ta vare på dette uten fordom og uten å handle partisk.

22 Vær ikke snar til å legge hendene på noen! Gjør deg ikke medskyldig i andres synder! Hold deg selv ren!

23 Drikk ikke lenger bare vann, men bruk litt vin for din mage og for de sykdommene du så ofte lider av.

24 Noen menneskers synder er synlige for alle og går foran dem til dommen. Hos andre følger de etter.

25 På samme måte er også de gode gjerningene synlige. Og de som det ikke er slik med, kan likevel ikke holdes skjult!

1. Timoteus 6

Treller og herrer

1 Så mange som er under åket og er treller, skal akte sine herrer all ære verd, for at Guds navn og læren ikke må bli spottet.

2 De som har troende herrer, skal ikke vise dem mindre ære fordi de er brødre. I stedet må de desto villigere tjene dem, fordi de som nyter godt av tjenesten, er troende og elsket. Dette skal du lære og formane.

Falske lærere og pengekjærhet

3 Dersom noen farer med fremmed lære, og ikke holder seg til vår Herre Jesu Kristi sunne ord og den lære som hører til gudsfrykt,

4 da er han oppblåst og forstår ingenting. Han er bare syk etter stridsspørsmål og ordkrig. Dette fører bare til misunnelse, strid, spott, onde mistanker

5 og stadig krangel mellom mennesker som er fordervet i sitt sinn og har tapt sannheten, og ser på gudsfrykten som en vei til vinning.

6 Ja, gudsfrykt med nøysomhet er en stor vinning!

7 For vi hadde ikke noe med oss inn i verden, og det er klart at vi heller ikke kan ta noe med oss herfra.

8 Har vi mat og klær, skal vi la oss nøye med det.

⁹ Men de som vil bli rike, faller i fristelser og snarer og mange slags dumme og skadelige lyster, som senker menneskene ned i undergang og fortapelse.

¹⁰ For pengekjærhet er en rot til alt ondt. I sin lyst etter penger har noen fart vill i troen og har gjennomført seg selv med mange pinner.

Strid troens gode strid

¹¹ Men du, Guds menneske, fly bort fra alt dette! Og jag etter rettferdighet, gudsfrykt, tro, kjærlighet, tålmodighet og mildhet.

¹² Strid troens gode strid! Grip det evige liv som du ble kalt til - du som òg har avlagt den gode bekjennelsen for mange vitner!

¹³ Jeg pålegger deg for Guds åsyn, han som gir alle ting liv, og for Kristus Jesus, som avla den gode bekjennelsen for Pontius Pilatus:

¹⁴ Hold budet rent og ulastelig inntil vår Herre Jesu Kristi åpenbarelse,

¹⁵ som den Salige og alene Mektige skal vise oss i sin tid, han som er kongenes konge og herrenes herre,

¹⁶ han som alene har udødelighet og som bor i et lys dit ingen kan komme, han som ikke noe menneske har sett og heller ikke kan se. Ham tilhører ære og evig makt! Amen.

Forman de rike

¹⁷ Du skal pålegge dem som er rike i denne verden, at de ikke skal være overmodige, og heller ikke skal de sette sitt håp til den usikre rikdommen, men til Gud, han som rikelig gir oss alle ting til vårt bruk.

¹⁸ De skal gjøre det gode, være rike på gode gjerninger, være gavmilde og gjerne dele med andre.

¹⁹ Slik samler de seg en skatt og legger en god grunnvoll for fremtiden, for at de kan gripe det sanne livet.

Personlig slutthilsen

²⁰ Timoteus, ta vare på det som er betrodd deg! Vend deg bort fra det vanhellige, tomme snakket og innvendingene fra den kunnskapen som med urette blir kalt så!

²¹ Den har noen bekjent seg til, og har fart vill fra troen. - Nåden være med deg.

2. Timoteus

2. Timoteus 1

Hilsen

¹ Paulus, ved Guds vilje Kristi Jesu apostel til å forkynne løftet om livet i Kristus Jesus,

² - til Timoteus, min kjære sønn: Nåde, miskunn og fred fra Gud, vår Far, og Kristus Jesus, vår Herre!

Timoteus' tro og familiebakgrunn

³ Jeg takker Gud, som jeg fra mine forfedre av tjener med en ren samvittighet, når jeg stadig minnes deg i bønnene mine, natt og dag.

⁴ Når jeg minnes tårene dine, lengter jeg etter å se deg igjen, så jeg kan bli fylt med glede.

⁵ For jeg er blitt minnet om din oppriktige tro, den som bodde først i din mormor Lois og i din mor Eunike, og som jeg er viss på også bor i deg.

⁶ Derfor minner jeg deg om at du igjen opptenner den Guds nådegave som er i deg ved min håndspåleggelse.

⁷ For Gud ga oss ikke feighets ånd, men krafts og kjærlighets og sindighets ånd.

Evangeliet - den edle skatten

⁸ Skam deg derfor ikke ved vår Herres vitnesbyrd eller ved meg, hans fange, men lid ondt sammen med meg for evangeliet, i Guds kraft!

⁹ Han er den som har frelst oss og kalt oss med et hellig kall. Han gjorde det ikke etter våre gjerninger, men etter sin egen rådslutning og nåde, den som han ga oss i Kristus Jesus fra evighet av.

¹⁰ Nå er denne nåden blitt åpenbart ved vår frelser Jesu Kristi åpenbaring. Han har tilintetgjort døden og ført liv og uforgjengelighet fram i lyset ved evangeliet,

¹¹ og ved det er jeg satt til forkynner og apostel og lærer for hedninger.

¹² Derfor er det også jeg lider dette. Men jeg skammer meg ikke ved det. For jeg vet hvem jeg tror på, og jeg er viss på at han er mektig til å bevare det som er betrodd meg, til dagen kommer.

¹³ Ha som forbilde de sunne ordene du har hørt av meg, i tro og kjærlighet i Kristus Jesus.

¹⁴ Ta vare på den edle skatten som er betrodd deg, ved Den Hellige Ånd som bor i oss!

Svik, trengsel og oppmuntring

15 Du vet dette at alle de i Asia har vendt seg fra meg, blant dem Fygelus og Hermogenes.

16 Må Herren vise barmhjertighet mot Onesiforus' hus, for han har mange ganger styrket meg, og ikke skammet seg over lenkene mine.

17 Da han kom til Roma, gjorde han seg mye umak med å lete etter meg, og fant meg.

18 Må Herren la ham finne miskunn hos Herren på den dagen! Hvor store tjenester han har gjort i Efesus, vet du best selv.

2. Timoteus 2

Lidelsen og seieren

1 Bli da du, min sønn, sterk ved nåden i Kristus Jesus!

2 Det du har hørt av meg i mange vitners nærvær, overgi det til trofaste mennesker, som også er i stand til å lære andre.

3 Lid ondt med meg som en god Kristi Jesu stridsmann!

4 Ingen som gjør krigstjeneste, blander seg inn i dagliglivets sysler, for han vil gjøre sin hærfører til lags.

5 Og den som kjemper på idrettsbanen, får ikke seierskransen uten at han følger reglene.

6 Bonden som arbeider, skal først ha sin del av fruktene.

7 Tenk over det jeg sier! For Herren skal gi deg forstand på alt.

8 Kom Jesus Kristus i hu, han som er reist opp fra de døde, av Davids ætt, etter mitt evangelium.

9 For dette evangelium er det jeg lider ondt, like til det å være lenket som en forbryter. Men Guds ord er ikke bundet.

10 Derfor utholder jeg alt for de utvalgte skyld, for at også de skal få frelsen i Kristus Jesus med evig herlighet.

11 Det er et troverdig ord. For er vi døde sammen med ham, skal vi også leve sammen med ham.

12 Holder vi ut, skal vi også herske sammen med ham. Fornekter vi, skal også han fornekte oss.

13 Er vi troløse, så forblir han trofast. For han kan ikke fornekte seg selv.

Kjemp mot vranglæren

14 Dette skal du minne om. For Guds åsyn skal du pålegge dem at de ikke skal ligge i ordkrig, til ingen nytte, men til undergang for dem som hører på.

15 Legg vinn på å kunne fremstille deg for Gud som en som holder prøve, en arbeider som ikke har noe å skamme seg over, en som deler sannhetens ord rett.

16 Vend deg bort fra det vanhellige, tomme snakket, for de går bare videre og videre i ugudelighet.

17 Deres ord vil ete om seg som villkjøtt. Blant dem er Hymeneus og Filetus.

18 De har fart vill fra sannheten, for de sier at oppstandelsen alt har funnet sted, og hos noen river de ned troen.

19 Men Guds faste grunnvoll står, og har dette seglet: Herren kjenner sine! - og: Hver den som nevner Herrens navn, skal avstå fra urett!

Kar til ære og vanære

20 I et stort hus er det ikke bare kar av gull og sølv, men også av tre og leire. Noen kar er til ærefullt bruk, andre til vanære.

21 Den som nå har rensset seg så han holder seg borte fra disse vanærens kar, blir selv et kar til ære, - helliget, nyttig for husbonden, satt i stand til all god gjerning.

22 Fly fra ungdommens lyster! Og jag etter rettferdighet, tro, kjærlighet, fred med dem som påkaller Herren av et rent hjerte!

23 Vis fra deg de tåpelige og uforstandige stridsspørsmålene! For du vet at de føder strid.

24 Men en Herrens tjener må ikke ligge i strid, men være vennlig mot alle, i stand til å lære andre, villig til å tåle ondt.

25 Med ydmykhet skal han tilrettevise dem som sier imot, om Gud da kunne gi dem omvendelse, så de kunne kjenne sannheten,

26 og våkne opp av sin rus i djevelens snare, han som de er fanget av, så de må gjøre hans vilje.

2. Timoteus 3

Farlige tider og fordervede mennesker

1 Men dette skal du vite, at i de siste dager skal det komme farlige tider.

2 For menneskene skal da være egenkjærlige, pengekjære, skrytende, overmodige, spottende, ulydige mot foreldre, utakknemlige, uten aktelse for det hellige,

³ uten naturlig kjærlighet, uforsonlige, baktalende, umåtelige, voldsomme, uten kjærlighet til det gode,

⁴ sveikefulle, oppfarende, oppblåste, slike som elsker sine lyster høyere enn Gud.

⁵ De har skinn av gudsfrykt, men forneker dens kraft. Slike skal du vende deg fra.

⁶ Til dem hører også de som sniker seg inn i husene og fanger kvinnfolk som er nedtyngnet av synder og drives av mange slags lyster,

⁷ som alltid vil lære, men aldri kan komme til sannhets erkjennelse.

⁸ Som Jannes og Jambres sto Moses imot, slik står også disse sannheten imot. De er fordervet i sitt sinn og holder ikke mål i troen.

⁹ Men de skal ikke ha mer fremgang, for deres dårskap skal bli åpenbar for alle, slik det også gikk med de to jeg nevnte.

¹⁰ Men du har etterfulgt meg i lære, i livsførsel, i forsett, i tro, i tålmodighet, i kjærlighet, i utholdenhet,

¹¹ i forfølgelser, i lidelser - slike som møtte meg i Antiokia, Ikonium og Lystra, ja, alle slags forfølgelser som jeg har gjennomgått. Og Herren har fridd meg ut av dem alle.

¹² Og alle som vil leve gudfryktig i Kristus Jesus, skal bli forfulgt.

¹³ Men onde mennesker og bedragere går fram til det verre. De fører vill og farer vill.

De hellige skrifter

¹⁴ Men bli du i det du har lært og er blitt overbevist om. Du vet jo hvem du har lært det av,

¹⁵ og helt fra barndommen av kjenner du De hellige skrifter, som kan gjøre deg vis til frelse ved troen på Kristus Jesus.

¹⁶ Hele Skriften er innåndet av Gud og nyttig til lærdom, til overbevisning, til rettledning, til opptuktelse i rettferdighet,

¹⁷ for at Guds menneske kan være fullkomment, satt i stand til all god gjerning.

2. Timoteus 4

Forkynn Ordet

¹ Jeg vitner for Gud og Kristus Jesus, som skal dømme levende og døde, og ved hans komme og hans rike:

² Forkynn Ordet! Vær rede i tide og utide. Overbevis, irettesett og trøst, med all tålmodighet og lære.

³ For det skal komme en tid da de ikke skal tåle den sunne lære, men etter sine egne lyster skal de ta seg lærere i mengdevis, etter som det klør i øret på dem.

⁴ De skal vende øret bort fra sannheten, og vende seg til eventyr.

⁵ Men vær du edru i alle ting. Lid ondt, gjør en evangelists gjerning, fullfør din tjeneste.

Rettferdighetens krans venter

⁶ For jeg blir alt ofret, og tiden for min bortgang forestår.

⁷ Jeg har stridd den gode strid, fullendt løpet, bevart troen.

⁸ Så ligger nå rettferdighetens krans rede for meg, den som Herren, den rettferdige dommer, skal gi meg på den dagen - ja, ikke bare meg, men alle som har elsket hans komme.

Apostelen ensom i fengsel

⁹ Skynd deg å komme til meg snart!

¹⁰ For Demas forlot meg, fordi han fikk kjærlighet til den nåværende verden, og reiste til Tessalonika. Kreskens har dratt til Galatia, Titus til Dalmatia.

¹¹ Bare Lukas er hos meg. Få tak i Markus og ta ham med deg, for han er til nytte for meg i tjenesten.

¹² Tykikus har jeg sendt til Efesus.

¹³ Når du kommer, så ta med den kappen som jeg lot være igjen hos Karpus i Troas. Ta også med bøkene, særlig skinnbøkene.

¹⁴ Kobbersmeden Aleksander har gjort meg mye ondt. Herren skal gjengjelde ham etter hans gjerninger.

¹⁵ Ta deg i vare for ham, du også, for han gikk sterkt imot våre ord.

¹⁶ Ved mitt første forsvar møtte ingen med meg, men alle forlot meg - må det ikke bli tilregnet dem!

¹⁷ Men Herren sto hos meg og styrket meg, for at forkynnelsen skulle fullføres ved meg, og alle folkeslag få høre den. Og jeg ble fridd ut av løvens gap.

¹⁸ Herren skal fri meg fra all ond gjerning, og frelse meg inn i sitt himmelske rike. Ham være æren i all evighet! Amen.

Hilsener til avskjed

¹⁹ Hils Priska og Akvilas og Onesiforus' huslyd.

²⁰ Erastus ble igjen i Korint. Trofimus etterlot jeg i Milet fordi han var syk.

²¹ Skynd deg å komme før vinteren! - Eubulus og Pudens og Linus og Klaudia og alle brødrene hilser deg.

²² Herren være med din ånd! Nåden være med dere!

Titus

Titus 1

Hilsen

- ¹ Paulus, Guds tjener og Jesu Kristi apostel til å føre Guds utvalgte til tro og til å kjenne den sannhet som hører til gudsfrykt,
- ² i håp om evig liv. Det har Gud, som ikke kan lyve, gitt løfte om fra evighet av.
- ³ Og nå, til fastsatt tid, har han åpenbart sitt ord i den forkynnelsen som er betrodd meg etter befaling fra Gud, vår frelser.
- ⁴ Til Titus, min ekte sønn i vår felles tro: Nåde og fred fra Gud, vår Far, og Kristus Jesus, vår frelser!

Tilsynsoppgaver på Kreta

- ⁵ Jeg lot deg bli igjen på Kreta for at du skulle ordne det som ennå sto igjen, og innsette eldste i hver by, slik jeg påla deg.
- ⁶ En eldste må være ulastelig. Han må være én kvinnes mann og ha troende barn som ikke har ord på seg for utskeielser eller oppsetsighet.
- ⁷ For en tilsynsmann må være ulastelig som Guds husholder, ikke egenrådig, ikke bråsent, ikke drikkfeldig, ikke voldsom, ikke lysten etter ussel vinning.
- ⁸ Han må være gjestfri, glad i det gode, sindig, rettferdig, hellig, avholdende.
- ⁹ Han må holde fast ved det troverdige ord i samsvar med læren, slik at han kan være i stand til både å formane ut fra den sunne lære, og til å gjendrive dem som sier imot.

Kjemp mot vranglæren

- ¹⁰ For det finnes mange gjenstridige, særlig blant dem av omskjærelsen, som farer med tomt snakk og fører folk vill.
- ¹¹ Dem bør en stoppe munnen på, for de fører ulykke over hele familier, ved å lære det de ikke bør, for ussel vinnings skyld.
- ¹² En av dem, en profet av deres eget folk, har sagt: Kretere er alltid løgnere, onde villdyr, dovne storetere.
- ¹³ Dette vitnesbyrdet er sant. Derfor skal du tale dem strengt til rette for at de kan bli sunne i troen,
- ¹⁴ og ikke gi seg av med jødiske eventyr og bud av mennesker som har vendt seg bort fra sannheten.
- ¹⁵ Alt er rent for de rene. Men for dem som er urene og vantro, er ingenting rent, men både deres sinn og deres samvittighet er urene.

¹⁶ De sier at de kjenner Gud, men de fornekte ham med sine gjerninger, for de er avskyelige og ulydige og udugelige til noen som helst god gjerning.

Titus 2

Hvordan formane de kristne

¹ Men tal du slik det sømmer seg for den sunne lære:

² Eldre menn skal være edruelige, verdige, sindige, sunne i troen, i kjærligheten, i tålmodigheten.

³ Likeså skal eldre kvinner i sin ferd opptre slik som det sømmer seg for hellige. De skal ikke fare med sladder, heller ikke må de være henfalte til vin, men de må være lærere i det gode,

⁴ slik at de kan lære de unge kvinnene til å elske sine menn og sine barn,

⁵ til å være sindige, rene, huslige, gode, underordnet sine egne menn, for at Guds ord ikke skal bli spottet.

⁶ Likeså skal du formane de unge mennene til å være sindige.

⁷ Vis deg selv i alle ting som et forbilde i gode gjerninger, med uforfalsket lære, verdighet,

⁸ sunn og ulastelig tale, så hver motstander må bli til skamme fordi han ikke har noe ondt å si om oss.

⁹ Tjenere skal du formane til å være lydige mot sine egne herrer i alle ting, og rette seg etter dem uten å si imot.

¹⁰ De må ikke stikke noe til seg, men vise all god troskap, så de i alt kan være en pryde for Guds, vår frelsers lære.

Guds nåde opptukter til et gudfryktig liv

¹¹ For Guds nåde er åpenbart til frelse for alle mennesker.

¹² Den opptukter oss til å fornekte ugudelighet og de verdslige lystene, til å leve sedelig og rettferdig og gudfryktig i den verden som nå er,

¹³ mens vi venter på det salige håp og åpenbaringen av den store Guds og vår frelser Jesu Kristi herlighet,

¹⁴ han som ga seg selv for oss for å løse oss ut fra all lovløshet, og rense for seg selv et eiendomsfolk, som med iver gjør gode gjerninger.

¹⁵ Tal dette, og forman og irettesett med all myndighet. La ingen forakte deg.

Titus 3

Et liv i lydighet og ydmykhet

- ¹ Minn dem om å underordne seg under styremakter og myndigheter, være lydige, alltid ferdige til å gjøre godt,
- ² ikke spotte noen, ikke være stridslystne, men milde, og vise all ymykhet mot alle mennesker.
- ³ For også vi var en gang uforstandige, ulydige, villfarende. Vi var treller under mange slags lyster og begjær. Vi levde i ondskap og misunnelse. Vi var forhatt og hatet hverandre.
- ⁴ Men da Guds, vår frelsers godhet og kjærlighet til menneskene ble åpenbart,
- ⁵ frelste han oss, ikke på grunn av rettferdige gjerninger som vi hadde gjort, men etter sin miskunn, ved badet til gjenfødelse og fornyelse ved Den Hellige Ånd,
- ⁶ som han rikelig har utøst over oss ved Jesus Kristus, vår frelser,
- ⁷ for at vi, rettferdiggjort ved hans nåde, skulle bli arvinger til det evige liv, som vi håper på.
- ⁸ Det er et troverdig ord, og dette vil jeg at du skal innprente, for at de som tror på Gud, må legge vinn på å gjøre gode gjerninger. Dette er godt og nyttig for menneskene.

Unyttige stridsspørsmål og vranglære

- ⁹ Men tåpelige stridsspørsmål og ættetavler og stridigheter om spørsmål i loven skal du vise fra deg, for de er unyttige og meningsløse.
- ¹⁰ Et menneske som farer med vranglære, skal du vise fra deg, etter at du har formant ham én gang og én gang til.
- ¹¹ For du vet at den som er slik, er forvendt og synder, dømt av seg selv.

Personlige hilsener

- ¹² Når jeg sender Artemas eller Tykikus til deg, så skynd deg å komme til meg i Nikopolis, for der har jeg bestemt meg for å bli vinteren over.
- ¹³ Gjør alt du kan for å utruste Zenas, den lovkyndige, og Apollos til reisen, så de ikke skal mangle noe.
- ¹⁴ Også våre egne folk må lære å gjøre gode gjerninger, der det er behov for det, så de ikke skal være uten frukt.
- ¹⁵ Alle som er hos meg, hilser deg. Hils dem som elsker oss i troen! Nåden være med dere alle!

Filemon

Filemon 1

Hilsen

¹ Paulus, Kristi Jesu fange, og vår bror Timoteus - til vår kjære venn og medarbeider Filemon,

² og til vår søster Appia, og til vår medstrider Arkippus, og til menigheten i ditt hus:

³ Nåde være med dere og fred fra Gud, vår Far, og Herren Jesus Kristus!

Takk for Filemon

⁴ Jeg takker alltid Gud når jeg minnes deg i bønnene mine.

⁵ For jeg hører om din kjærlighet og den tro som du har til Herren Jesus og til alle de hellige.

⁶ Jeg ber om at deres samfunn med deg i troen må være virksomt ved innsikt i alt det gode vi har i Kristus.

⁷ For jeg har fått stor glede og trøst ved din kjærlighet, fordi de helliges hjerter er blitt styrket ved deg, bror.

Filemon og Onesimus

⁸ Derfor, selv om jeg i Kristus med stor frimodighet kunne pålegge deg å gjøre det som er din plikt,

⁹ så vil jeg heller be deg om dette, for kjærlighetens skyld. Slik som jeg er, den gamle Paulus, nå også Kristi Jesu fange,

¹⁰ ber jeg deg for min sønn, Onesimus, som jeg har født her i mine lenker.

¹¹ Før var han unyttig for deg, men nå er han nyttig* både for deg og meg.

¹² Nå sender jeg ham tilbake til deg. Ta du imot han! Det er mitt eget hjerte.

¹³ Jeg hadde ønsket å beholde ham her hos meg, slik at han i ditt sted kunne ha tjent meg mens jeg er i lenker for evangeliets skyld.

¹⁴ Men uten ditt samtykke ville jeg ikke gjøre dette, så ikke din godhet skulle være som av tvang, men av fri vilje.

¹⁵ Kanskje ble han nettopp derfor skilt fra deg for en stund, for at du kunne få ham igjen til evig eie -

¹⁶ og da ikke lenger som trell, men som mer enn en trell: som en elsket bror. Slik er det i høy grad for meg, og hvor mye mer da for deg, både i kjødet og i Herren.

17 Så sant du holder meg for din medbror i troen, så ta imot ham som meg selv!

18 Har han gjort deg noen urett, eller er han deg noe skyldig, så skriv det på min regning!

19 Jeg, Paulus, skriver med min egen hånd: Jeg skal betale det! - for ikke å si deg at du til og med skylder meg deg selv!

20 Ja, bror! Måtte jeg nå ha nytte av deg i Herren! Gled mitt hjerte i Kristus.

Hilsener og velsignelse

21 I tillit til din lydighet skriver jeg til deg. Jeg er viss på at du vil gjøre enda mer enn det jeg ber deg om.

22 Og gjør dessuten i stand et gjesterom for meg! For jeg håper at jeg ved deres forbønn skal bli gitt tilbake til dere.

23 Epafra, min medfange i Kristus Jesus, hilser deg.

24 Det samme gjør medarbeiderne mine, Markus, Aristarkus, Demas og Lukas.

25 Vår Herre Jesu Kristi nåde være med deres ånd.

Hebreerbrevet

Hebreerbrevet 1

Gud har talt ved Sønnen

- ¹ Mange ganger og på mange måter har Gud tidligere talt til fedrene gjennom profetene,
- ² men nå, i disse siste dager, har han talt til oss gjennom Sønnen. Ham har han innsatt som arving til alle ting. Ved ham har han også skapt verden.
- ³ Han er avglansen av hans herlighet og avbildet av hans vesen, og han bærer alle ting ved sin krafts ord. Etter at han hadde fullført renselsen for våre synder, satte han seg ved Majestetens høyre hånd i det høye.

Sønnen og englene

- ⁴ Og han er blitt så meget større enn englene, som han har arvet et herligere navn fremfor dem.
- ⁵ For til hvem av englene har han noen gang sagt: Du er min sønn, jeg har født deg i dag! - og et annet sted: Jeg vil være far for ham, og han skal være sønn for meg?
- ⁶ Og når han så igjen fører den førstefødte inn i verden, sier han: Og alle Guds engler skal tilbe ham!
- ⁷ Om englene sier han: Han gjør sine engler til vinder og sine tjenere til flammende ild.
- ⁸ Men om Sønnen sier han: Din trone, Gud, står i all evighet, og rettferds stav er ditt rikes kongestav.
- ⁹ Du elsket rettferd og hatet lovløshet. Derfor, Gud, har din Gud salvet deg med gledens olje fremfor dine medbrødre.
- ¹⁰ Og: Du, Herre, la i begynnelsen jordens grunnvoll, og himlene er dine henders verk.
- ¹¹ De skal gå til grunne, men du forblir. De skal alle eldes som et klesplagg,
- ¹² som en kappe skal du rulle dem sammen, som et klesplagg skal de skiftes. Men du er den samme, og dine år tar aldri slutt.
- ¹³ Men til hvem av englene har han noen gang sagt: Sett deg ved min høyre hånd, til jeg får lagt dine fiender til skammel for dine føtter!
- ¹⁴ Er de ikke alle tjenende ånder, som sendes ut til tjeneste for deres skyld som skal arve frelse?

Hebreerbrevet 2

Sønnens fornedrelse og herlighet

- ¹ Derfor må vi så mye mer holde fast på det vi har hørt, så vi ikke skal drive bort fra det.
- ² For når det ordet som ble talt gjennom engler, sto fast, og hver overtredelse og ulydighet fikk sin fortjente straff,
- ³ hvordan skal vi da unnfly om vi ikke akter så stor en frelse? Denne frelsen, som først ble forkynt av Herren, ble stadfestet for oss av dem som hadde hørt ham.
- ⁴ Og Gud selv vitnet med, både ved tegn og under og mange slags kraftige gjerninger, og ved å gi Den Hellige Ånd etter sin vilje.
- ⁵ For det var ikke under engler han la den kommende verden, som vi taler om.
- ⁶ Men det er en som et sted har vitnet: Hva er et menneske, at du husker på ham? Eller et menneskes sønn, at du ser til ham?
- ⁷ For en kort tid stilte du ham lavere enn englene. Men med ære og herlighet kronte du ham, og satte ham over dine hendes gjerninger.
- ⁸ Alt la du under hans føtter. For da han la alt under ham, holdt han ikke noe tilbake som han ikke underla ham. Ennå ser vi ikke at alt er ham underlagt.
- ⁹ Men han som for en kort tid var satt lavere enn englene, Jesus, ham ser vi kronet med herlighet og ære fordi han led døden, for at han ved Guds nåde skulle smake døden for alle.
- ¹⁰ Da han førte mange barn til herlighet, sømmet det seg for ham, som alt er til for og alt er til ved, å fullende deres frelses høvding gjennom lidelser.
- ¹¹ For både han som helliggjør, og de som helliggjøres, er alle av én. Derfor skammer han seg ikke ved å kalle dem brødre.
- ¹² Han sier: Jeg vil kunngjøre ditt navn for mine brødre. Midt i menigheten vil jeg lovsynge deg.
- ¹³ Og igjen: Jeg vil sette min lit til ham. Og igjen: Se, her er jeg og de barna Gud har gitt meg.
- ¹⁴ Da nå barna har del i kjøtt og blod, fikk også han på samme vis del i det, for at han ved døden skulle gjøre til intet den som hadde dødens velde, det er djevelen,
- ¹⁵ og fri alle dem som av frykt for døden var i trelldom hele sin livstid.
- ¹⁶ For det er jo ikke engler han tar seg av, men Abrahams ætt tar han seg av.
- ¹⁷ Derfor måtte han i alle ting bli sine brødre lik, for at han kunne bli en miskunnelig og trofast yppersteprest for Gud til å sone folkets synder.
- ¹⁸ For ved at han selv har lidd og er blitt fristet, kan han komme dem til hjelp som blir fristet.

Hebreerbrevet 3

Jesus Kristus er større enn Moses

- 1** Derfor, hellige brødre, dere som har fått del i et himmelsk kall: Gi akt på Jesus, den apostel og yppersteprest som vi bekjenner.
- 2** Han var tro mot den som innsatte ham, likesom også Moses var tro i hele Guds hus.
- 3** Men Jesus er større ære verd enn Moses, for han som bygger et hus, er jo større ære verd enn huset selv!
- 4** Hvert hus er jo bygd av noen. Men den som har bygd alt, er Gud.
- 5** Og vel var Moses tro som tjener i hele hans hus, for å vitne om det som skulle forkynnes.
- 6** Men Kristus var tro som Sønn over hans hus. Og hans hus er vi, så sant vi like til enden holder fast ved frimodigheten og det håpet vi roser oss av.

Forherd ikke deres hjerter

- 7** Derfor, som Den Hellige Ånd sier: I dag, om dere hører hans røst,
- 8** da forherd ikke deres hjerter - som ved forbitrelsen, på fristelsesdagen i ørkenen,
- 9** der deres fedre fristet meg ved å sette meg på prøve, enda de så mine gjerninger i førti år.
- 10** Derfor ble jeg harm på denne slekten, og sa: Alltid farer de vill i sitt hjerte, de kjenner ikke mine veier.
- 11** Så sverget jeg i min vrede: Nei, aldri skal de komme inn til min hvile!
- 12** Se til, brødre, at det ikke hos noen av dere er et ondt og vantro hjerte, så han faller fra den levende Gud.
- 13** Men forman hverandre hver dag, så lenge det heter i dag, for at ikke noen av dere skal forherdes ved syndens svik.
- 14** For vi har fått del med Kristus, så sant vi inntil enden holder fast ved den første, fulle visshet.
- 15** Når det blir sagt: I dag, om dere hører hans røst, da forherd ikke deres hjerter som ved forbitrelsen -
- 16** hvem var det da som hørte, men likevel forbitret ham? Var det ikke alle de som dro ut fra Egypt, ledet av Moses?
- 17** Og hvem var det han var harm på i førti år? Var det ikke på dem som hadde syndet, så deres kropper falt i ørkenen?

18 Og om hvem var det han sverget at de ikke skulle komme inn til hans hvile? Var det ikke om dem som ikke hadde villet tro?

19 Så ser vi da at det var på grunn av vantro de ikke kunne komme inn.

Hebreerbrevet 4

La oss gjøre oss umak for å komme inn til den evige hvile

1 La oss derfor ta oss i vare, så ikke noen av dere skal vise seg å være blitt liggende etter. For løftet om å komme inn til hans hvile, gjelder ennå.

2 For det glade budskap er blitt forkynt for oss, likesom for dem. Men ordet som de hørte, ble til ingen nytte for dem, fordi det ikke ved troen var smeltet sammen med dem som hørte det.

3 For det er vi som kommer inn til hvilen, vi som tror. Han sa jo: Så sverget jeg i min vrede: De skal ikke komme inn til min hvile! - Og dette til tross for at gjerningene var fullført fra verdens grunnvoll ble lagt.

4 For et sted har han sagt om den sjuende dagen: Og Gud hvilte på den sjuende dagen fra alle sine gjerninger.

5 Og på dette stedet igjen: Nei, de skal ikke komme inn til min hvile!

6 Altså gjenstår det ennå for noen å komme inn til hvilen. Og de som først fikk høre det glade budskap, kom ikke inn på grunn av vantro.

7 Derfor fastsetter han på ny en bestemt dag, idet han så lang tid etter sier gjennom David, slik som før er sagt: I dag, om dere hører hans røst, da forherd ikke deres hjerter!

8 For hadde Josva ført dem inn til hvilen, da hadde ikke Gud senere talt om en annen dag.

9 Så står det da en sabbatshvile tilbake for Guds folk.

10 Den som kommer inn til hans hvile, får jo hvile fra sine gjerninger, likesom Gud fra sine.

11 La oss da gjøre oss umak for å komme inn til denne hvilen, for at ikke noen skal falle etter samme eksempel på vantro.

12 For Guds ord er levende og virksomt og skarpere enn noe tveegget sverd. Det trenger igjennom helt til det kløver sjel og ånd, ledd og marg, og dømmer hjertets tanker og råd.

13 Og ingen skapning er skjult for ham. Alt ligger nakent og bart for hans øyne som vi skal stå til regnskap for.

Jesus er prøvd i samme kår som vi

14 Da vi nå har så stor en yppersteprest, som er gått gjennom himlene, Jesus, Guds Sønn, så la oss holde fast ved bekjennelsen!

15 For vi har ikke en yppersteprest som ikke kan ha medlidenhet med oss i vår skrøpelighet, men en som er prøvd i alt i likhet med oss, men uten synd.

16 La oss derfor med frimodighet tre fram for nådens trone, for at vi kan få miskunn, og finne nåde til hjelp i rette tid.

Hebreerbrevet 5

Jesus er større enn ypperstepresten

1 For enhver yppersteprest blir tatt ut blant mennesker og innsatt for mennesker til tjeneste for Gud, for å bære fram gaver og offer for synder.

2 Han kan være medlidende med de uvitende og villfarne, siden også han selv er underlagt skrøpelighet,

3 og derfor må bære fram syndoffer, ikke bare for folket, men også for seg selv.

4 Og ingen tiltar seg selv denne æren, men han blir kalt av Gud, likesom Aron.

5 Slik ga heller ikke Kristus seg selv den ære å bli yppersteprest, men han som sa til ham: Du er min Sønn, jeg har født deg i dag.

6 Likeså sier han også på et annet sted: Du er prest til evig tid etter Melkisedeks vis.

7 Han har i sitt kjøds dager, med sterkt skrik og tårer, båret fram bønner og nødrops til ham som kunne frelse ham fra døden. Og han ble bønnhørt for sin gudsfrykt.

8 Enda han var Sønn, lærte han lydighet av det han led.

9 Og da han var fullendt, ble han opphav til evig frelse for alle dem som er lydige mot ham,

10 og han ble av Gud kalt yppersteprest etter Melkisedeks vis.

11 Om dette har vi mye å si som også er vanskelig å forklare, fordi dere er blitt sløve til å høre.

12 For skjønt dere etter tiden burde være lærere, trenger dere igjen at noen lærer dere de første grunnleggende ting i Guds ord. Dere er blitt slike som trenger til melk, ikke fast føde.

13 For den som ennå får melk, er ukyndig i rettferds ord, han er jo et barn.

14 Men fast føde er for de voksne, for dem som ved bruk har øvd sine sanser opp til å skille mellom godt og ondt.

Hebreerbrevet 6

Advarsel mot frafall

- 1** La oss derfor gå forbi barnelærdommen om Kristus, og gå videre mot det fullkomne, så vi ikke igjen legger grunnvoll med omvendelse fra døde gjerninger og tro på Gud,
- 2** med lære om dåp og håndspåleggelse, oppstandelse fra de døde og evig dom.
- 3** Og det vil vi gjøre, om Gud tillater det.
- 4** For de som en gang er blitt opplyst, som har smakt den himmelske gave og har fått del i Den Hellige Ånd,
- 5** og har smakt Guds gode ord og den kommende verdens krefter,
- 6** og så faller fra, de kan umulig igjen fornyes til omvendelse, siden de på nytt korsfester Guds Sønn for seg og gjør ham offentlig til spott.
- 7** For den jorden som drikker regnet som ofte faller på den, og bærer grøde til gagn for dem som den dyrkes for, får velsignelse fra Gud.
- 8** Men bærer den torner og tistler, da er den unyttig og forbannelsen nær, og det ender med at den brennes.

Full visshet i håpet som Guds løfter gir

- 9** Men når det gjelder dere, våre kjære, så er vi overbevist om det som bedre er, og som hører til frelse, selv om vi taler slik.
- 10** For Gud er ikke urettferdig, så han skulle glemme det verket dere har gjort, og den kjærligheten dere har vist mot hans navn, ved at dere har tjent de hellige og fortsatt gjør det.
- 11** Men vi ønsker at hver og en av dere må vise den samme iver etter å ha den fulle visshet i håpet inntil enden,
- 12** så dere ikke blir sløve, men følger etter dem som ved tro og tålmod arver løftene.
- 13** For da Gud ga Abraham løftet, sverget han ved seg selv - han hadde jo ingen større å sverge ved -
- 14** og sa: Sannelig, jeg vil rikt velsigne deg og gjøre din ætt tallrik!
- 15** Og da han slik hadde ventet tålmodig, oppnådde han det som var lovt.

Sjelens anker som er trygt og fast

- 16** Mennesker sverger jo ved den som er større, og for dem er eden en stadfestelse som gjør slutt på all motsigelse.

¹⁷ Da Gud så ville vise løftets arvinger desto mer klart sin uforanderlige vilje, bekreftet han det med en ed,

¹⁸ for at vi skulle ha en sterk trøst ved to uforanderlige ting, som utelukker at Gud kunne lyve - vi som har tatt vår tilflukt til å gripe det håpet som ligger foran oss.

¹⁹ Dette har vi som et anker for sjelen, et som er trygt og fast og når inn til det innerste, bak forhenget,

²⁰ der Jesus gikk inn som forløper for oss, han som ble yppersteprest til evig tid etter Melkisedeks vis.

Hebreerbrevet 7

Kristus er større enn Levi

¹ Denne Melkisedek var konge i Salem og prest for den høyeste Gud. Det var han som gikk Abraham i møte og velsignet ham da han vendte tilbake etter seieren over kongene.

² Det er han som Abraham ga tiende av alt. Han er - når en tyder navnet - for det første rettferdighets konge. Der nest er han også Salems konge, det vil si: freds konge.

³ Han er uten far og uten mor - uten ættetavle. Hans dager har ingen begynnelse og hans liv ingen ende, men han er gjort lik med Guds Sønn, og han er prest for alltid.

⁴ Se hvor stor han er, denne som Abraham, patriarken, ga tiende av krigsbyttet.

⁵ De av Levis sønner som får tjeneste som prester, har etter loven påbud om å ta tiende av folket, det vil si av sine brødre, enda disse nedstammer fra Abraham.

⁶ Men Melkisedek, som ikke er av deres ætt, tok tiende av Abraham og velsignet ham som hadde fått løftene.

⁷ Nå kan ingen nekte at det er den ringere som blir velsignet av den høyere.

⁸ Og her er det dødelige mennesker som tar tiende, men der er det en som får det vitnesbyrdet at han lever.

⁹ Og så å si: Gjennom Abraham er også Levi, han som ellers selv mottar tiende, blitt ilagt tiende!

¹⁰ For han var ennå i sin fars lend da Melkisedek møtte ham.

Det levittiske prestedømmet er nå avløst av Kristi fullkomne gjerning

¹¹ Dersom det nå hadde vært mulig å nå fullkommenhet ved det levittiske prestedømmet - som folket jo var lovbundet til - hvorfor var det da behov for at

det skulle fremstå en annen prest etter Melkisedeks vis, og ikke en som ble kalt prest etter Arons vis?

12 For dersom prestedømmet blir omskiftet, da skjer det jo nødvendigvis også en omskiftelse av loven.

13 For han som dette blir sagt om, tilhørte en annen stamme, og ingen fra den stammen har hatt noe med altertjenesten å gjøre.

14 For det er en kjent sak at vår Herre er runnet av Juda, og Moses har aldri sagt noe til den stammen om prestedømme.

15 Og alt dette blir enda mer klart når det fremstår en annen prest, som er lik Melkisedek.

16 Han er blitt prest, ikke etter en lov om legemlig avstamning, men ifølge et uforgjengelig livs kraft.

17 Han får jo det vitnesbyrdet: Du er prest til evig tid etter Melkisedeks vis.

18 Et tidligere bud blir altså gjort ugyldig, fordi det er svakt og unyttig.

19 Loven førte jo ikke noe til fullkommenhet. Men et bedre håp blir ført inn, og ved det kan vi nærme oss Gud.

20 Og dette skjedde ikke uten ed. For de andre er blitt prester uten ed,

21 men han er blitt det ved ed fra ham som sier til ham: Herren sverget, og han skal ikke angre det: Du er prest til evig tid etter Melkisedeks vis.

22 Derfor er det også en så meget bedre pakt, den som Jesus er blitt garantist for.

Jesus ofret seg selv én gang for alle

23 Og av disse andre prestene er det blitt mange, på grunn av at de ved døden hindres fra å fortsette.

24 Men han har et prestedømme som ikke kan forandres, fordi han blir ved til evig tid.

25 Derfor kan han også fullkomment frelse dem som kommer til Gud ved ham, da han alltid lever for å gå i forbønn for dem.

26 For en slik yppersteprest var det vi måtte ha - hellig, uskyldig, ren, skilt fra syndere og opphøyet over himlene,

27 en som ikke daglig trenger til, lik yppersteprestene, å bære fram offer, først for sine egne synder og deretter for folkets. For det gjorde han én gang for alle da han ofret seg selv.

28 For loven innsetter skrupelige mennesker som yppersteprester. Men edens ord, som kom etter loven, innsetter Sønnen, han som er blitt fullendt for all evighet.

Hebreerbrevet 8

Kristus er vår yppersteprest i himmelen

- 1** Men en hovedsak ved det vi her taler om, er dette: Vi har en slik yppersteprest som satte seg ved høyre side av Majestetens trone i himlene,
- 2** en som gjør prestatjeneste ved helligdommen, det sanne tabernakel, som Herren har reist, og ikke et menneske.
- 3** For hver yppersteprest blir innsatt for å bære fram gaver og offer. Derfor er det nødvendig at også han har noe å bære fram.
- 4** Dersom han nå hadde vært på jorden, da hadde han ikke vært prest, for der finnes andre som etter loven bærer fram offergavene.
- 5** De gjør tjeneste ved en helligdom som er et avbilde og en skygge av den himmelske, slik som Moses fikk beskjed om da han skulle bygge tabernaklet: Se til at du gjør alt etter det bildet som ble vist deg på fjellet!
- 6** Men nå har Kristus fått en så mye bedre prestatjeneste, likesom han også er mellommann for en bedre pakt, som er lovfestet på bedre løfter.

Skriften har forutsagt den nye pakt

- 7** For hadde den første pakt vært uten mangel, så hadde det ikke vært grunn til å søke plass for en annen.
- 8** For det er nedsettende ord Gud taler til dem når han sier: Se, dager kommer, sier Herren, da jeg vil opprette en ny pakt med Israels hus og med Judas hus.
- 9** Det skal ikke være en pakt som den jeg gjorde med deres fedre på den dagen da jeg tok dem ved hånden for å føre dem ut av landet Egypt. For de ble ikke i min pakt, og jeg brydde meg ikke om dem, sier Herren.
- 10** For dette er den pakten jeg vil opprette med Israels hus etter disse dager, sier Herren: Jeg vil gi mine lover i deres sinn og skrive dem i deres hjerter. Og jeg vil være deres Gud, og de skal være mitt folk.
- 11** Og ingen skal lære sin landsmann, og heller ikke noen sin bror, og si: Kjenn Herren! For de skal alle kjenne meg, fra den minste til den største blant dem.
- 12** For jeg vil være nådig overfor den urett de har gjort, og ikke lenger minnes deres synder.
- 13** Når han taler om en ny pakt, har han dermed erklært at den første er foreldet. Men det som blir foreldet og gammelt, er nær ved å bli borte.

Hebreerbrevet 9

Den gamle pakts herlighet

- 1** Nå hadde jo også den første pakt sine forskrifter for gudstjenesten, og den hadde sin jordiske helligdom.
- 2** For det var reist et telt, det forreste, og i dette var både lysestaken og bordet og skuebrødene. Det blir kalt Det hellige.
- 3** Men bak det andre forhenget var det et telt som blir kalt Det aller helligste,
- 4** som hadde et røkofferaltet av gull og paktens ark, som var helt kledd med gull. Den inneholdt en gullkrukke med manna og Arons stav, som hadde blomstret, og paktens tavler.
- 5** Over arken var herlighetens kjeruber, som skygget over nådestolen. Om disse ting skal vi ikke nå tale i enkeltheter.
- 6** Da nå dette er slik innrettet, går prestene alltid inn i det forreste teltet når de utfører sin tjeneste.
- 7** Men i det andre teltet går bare ypperstepresten inn, én gang om året, og da ikke uten blod, som han bærer fram for seg selv og for folkets forseelser.
- 8** Med dette gir Den Hellige Ånd til kjenne at veien til helligdommen ennå ikke er blitt åpenbart så lenge det forreste teltet ennå står.
- 9** Dette er et bilde inntil den nåværende tid. I samsvar med dette blir det så båret fram både gaver og offer, som ikke makter å gjøre den som tjener Gud, fullkommen etter samvittigheten.
- 10** Sammen med bud om mat og drikke og forskjellige renselsesbad er dette kjødelige forskrifter som er pålagt inntil den tid da alt skulle settes i rette skikk.

Kristi tjeneste som yppersteprest er fullkommen

- 11** Men da Kristus kom som yppersteprest for de goder som skulle komme, gikk han gjennom det teltet som er større og mer fullkomment, som ikke er gjort med hender - det vil si: som ikke er av denne skapning.
- 12** Ikke med blod av bukker og kalver, men med sitt eget blod gikk han inn i helligdommen én gang for alle, og fant en evig forløsning.
- 13** For så sant blodet av bukker og okser, og asken av en kvige, helliger til kjødets renhet når det blir stenket på dem som er urene,
- 14** hvor mye mer skal da Kristi blod - han som i kraft av en evig Ånd bar seg selv fram for Gud som et lyteløst offer - rense vår samvittighet fra døde gjerninger så vi kan tjene den levende Gud!
- 15** Derfor er han mellommann for en ny pakt, for at de som er kalt, skal få den evige arven som var lovt, etter at det har funnet sted en død til forløsning fra overtredelsene under den første pakt.

16 For når det gjelder et testamente, er det nødvendig at det blir godtgjort at den som har opprettet det, er død.

17 For et testamente blir først gyldig når han dør, siden det aldri trer i kraft så lenge den som opprettet det, er i live.

18 Derfor ble heller ikke den første pakt innviet uten blod.

19 For da Moses hadde kunngjort for hele folket alle budene som står i loven, tok han blodet av kalvene og bukkene, sammen med vann, skarlagensrød ull og isop, og stenket både på selve boken og på folket,

20 og sa: Dette er paktens blod, den pakten som Gud har opprettet for dere.

21 På samme måte stenket han også blod på teltet og på alle kar som blir brukt ved gudstjenesten.

22 Etter loven blir nesten alt rensset med blod. Og uten at blod blir utgytt, blir ikke synd tilgitt.

23 Det er altså nødvendig at avbildene av de himmelske ting blir rensset ved slikt, men selve de himmelske ting må bli rensset ved bedre offer enn disse.

24 For Kristus gikk ikke inn i en helligdom som var gjort med hender og bare er et bilde av den sanne helligdommen. Han gikk inn i selve himmelen for nå å åpenbares for Guds åsyn for vår skyld.

25 Heller ikke gikk han inn der for å ofre seg selv flere ganger, slik ypperstepresten hvert år går inn i helligdommen med fremmed blod.

26 I så fall måtte han ha lidd mange ganger fra verden ble grunnlagt. Men nå er han blitt åpenbart én gang ved tidenes ende for å ta bort synden ved sitt offer.

27 Og likesom det er menneskenes lodd én gang å dø, og deretter dom,

28 så skal og Kristus, etter å være ofret én gang for å ta bort manges synder, annen gang vise seg, ikke for syndens skyld, men til frelse for dem som venter på ham.

Hebreerbrevet 10

Den gamle og nye pakts offer

1 For loven har bare en skygge av de goder som skulle komme, ikke tingenes virkelige skikkelse. Derfor kan ikke loven, ved de ofrene som hvert år blir båret fram, gjøre dem fullkomne som kommer fram med dem.

2 Ellers hadde de jo sluttet med å ofre. For de som ofret, ville da ikke lenger ha synder på samvittigheten etter at de én gang var blitt rensset.

3 Men ved ofrene kommer det hvert år en påminnelse om synder.

- ⁴ For det er umulig at blod av okser og bukker kan bære bort synder.
- ⁵ Derfor sier han når han trer inn i verden: Offer og gave ville du ikke ha, men et legeme dannet du for meg.
- ⁶ Brennoffer og syndoffer hadde du ikke lyst til.
- ⁷ Da sa jeg: Se, jeg kommer - i bokrullen er det skrevet om meg - for å gjøre din vilje, Gud.
- ⁸ Først sier han altså: Offer og gaver og brennoffer og syndoffer ville du ikke ha, og hadde du ikke lyst til - enda disse blir båret fram etter loven.
- ⁹ Deretter sier han: Se, jeg kommer for å gjøre din vilje. Han tar bort det første, for å la det andre stå fast.
- ¹⁰ Ved denne viljen er vi blitt helliget ved at Jesu Kristi legeme ble ofret én gang for alle.

Jesu ofret seg selv én gang for alle

- ¹¹ Og hver prest står daglig og gjør tjeneste og bærer mange ganger fram de samme ofrene, de som aldri kan bære bort synder.
- ¹² Men Jesus har båret fram ett eneste offer for synder, og har deretter for alltid satt seg ved Guds høyre hånd.
- ¹³ Nå venter han bare på at hans fiender skal bli lagt til skammel for hans føtter.
- ¹⁴ For med ett offer har han for alltid gjort dem fullkomne som blir helliget.
- ¹⁵ Det vitner også Den Hellige Ånd for oss. For etter at han har sagt:
- ¹⁶ Dette er den pakten jeg vil opprette med dem etter disse dager - så sier Herren: Jeg vil gi mine lover i deres hjerter og skrive dem i deres sinn,
- ¹⁷ og deres synder og deres lovovertridelser vil jeg ikke lenger minnes.
- ¹⁸ Men der det er forlatelse for syndene, trenges ikke lenger noe offer for synd.

I Jesu blod har vi frimodighet for Gud

- ¹⁹ Brødre, vi har altså i Jesu blod frimodighet til å gå inn i helligdommen.
- ²⁰ Til den har han innviet for oss en ny og levende vei gjennom forhenget, det er hans kjød.
- ²¹ Og vi har en stor prest over Guds hus.
- ²² Så la oss da tre fram med sannferdig hjerte i troens fulle visshet, med hjertet rensset fra en ond samvittighet og med legemet badet i rent vann.

- 23** La oss holde urokkelig fast ved bekjennelsen av vårt håp, for han er trofast som ga løftet.
- 24** Og la oss gi akt på hverandre, så vi oppgløder hverandre til kjærlighet og gode gjerninger,
- 25** og la oss ikke holde oss borte fra vår egen forsamling, slik noen har for vane, men la oss formane hverandre, og det så mye mer som dere ser at dagen nærmer seg.
- 26** For dersom vi synder med vilje etter at vi har lært sannheten å kjenne, da er det ikke lenger tilbake noe offer for synder,
- 27** men bare en forferdelig gru for dom, og en nidkjærhetens brann som skal fortære de gjenstridige.
- 28** Har noen brutt Mose lov, da dør han uten barmhjertighet på to eller tre vitners ord.
- 29** Hvor meget verre straff tror dere da den skal aktes verd, som har trådt Guds Sønn under føtter og foraktet paktens blod, det som han ble helliget ved, og har spottet nådens Ånd?
- 30** Vi kjenner jo ham som har sagt: Meg hører hevnen til, jeg vil gjengjelde! - Og et annet sted: Herren skal dømme sitt folk.
- 31** Det er forferdelig å falle i den levende Guds hender!
- 32** Men tenk nå tilbake på den første tiden - den gang dere var blitt opplyst, og så utholdt stor kamp og lidelse.
- 33** Dels ble dere selv gjort til et skuespill ved spott og trengsler, dels sto dere sammen med dem som fikk gjennomgå dette.
- 34** For også fangene hadde dere medlidenhet med. Og dere fant dere med glede i at eiendelene deres ble røvet fra dere, for dere visste at dere hadde en bedre eiendom, som varer ved.
- 35** Kast derfor ikke bort deres frimodighet, som har stor lønn!
- 36** For dere trenger til tålmodighet, for at dere kan oppnå det som er lovt, etter at dere har gjort Guds vilje.
- 37** For ennå er det bare en ganske liten stund igjen, så kommer han som komme skal, og han skal ikke dryge.
- 38** Men den rettferdige av tro, skal leve. Og dersom han unndrar seg, har min sjel ikke behag i ham.
- 39** Men vi er ikke blant dem som unndrar seg og går fortapt, vi er av dem som tror til sjelens frelse.

Hebreerbrevet 11

Hva troen er

- 1** Men tro er full visshet om det en håper, overbevisning om ting en ikke ser.
- 2** For på grunn av den fikk de gamle godt vitnesbyrd.
- 3** Ved tro skjønner vi at verden er skapt ved Guds ord, så det en kan se, ikke er blitt til av det synlige.

De troende i gammel tid

- 4** Ved tro bar Abel fram for Gud et bedre offer enn Kain. Ved den fikk han vitnesbyrd om at han var rettferdig, for Gud vitnet om hans gaver. Og ved sin tro taler han ennå etter sin død.
- 5** Ved tro ble Enok rykket bort, så han ikke skulle se døden. Han ble ikke funnet, fordi Gud hadde rykket ham bort. For før han ble rykket bort, fikk han det vitnesbyrde at Gud hadde behag i ham.
- 6** Men uten tro er det umulig å være til behag for Gud. For den som trer fram for Gud, må tro at han er til, og at han lønner dem som søker ham.
- 7** Ved tro bygde Noah, i hellig frykt, en ark til frelse for sin husstand, etter at han var blitt varslet av Gud om det som ennå ikke var sett. Ved den fordømte han verden, og ble arving til rettferdigheten av tro.
- 8** Ved tro var Abraham lydig da han ble kalt, så han dro ut til det stedet han skulle få til arv. Og han dro av sted uten å vite hvor han skulle komme.
- 9** Ved tro levde han i løftets land som i et fremmed land. Han bodde i telt sammen med Isak og Jakob, som var medarvinger til det samme løftet.
- 10** For han ventet på byen med de faste grunnvollene, den som har Gud til byggmester og skaper.
- 11** Ved tro fikk også Sara kraft til å bli mor for en ætt, og det til tross for sin høye alder. For hun aktet ham trofast som hadde gitt løftet.
- 12** Derfor kom det også fra én - og det fra en utlevd - en slekt så tallrik som stjernene på himmelen og som sanden ved havets bredd, som ikke kan telles.
- 13** I tro døde alle disse uten at de hadde oppnådd det som var lovt. Men de hadde sett det langt borte, og hilste det. Og de bekjente at de var fremmede og utlendinger på jorden.
- 14** For de som sier slikt, gir derved til kjenne at de søker et fedreland.
- 15** Hvis det var landet de dro ut fra, de tenkte på, så hadde de hatt tid til å vende tilbake.

- 16 Men nå er det et bedre land de lengter etter, det himmelske. Derfor skammer ikke Gud seg over dem, ved å bli kalt deres Gud. For han har gjort en by ferdig til dem.
- 17 Ved tro bar Abraham fram Isak som offer da han ble satt på prøve. Ja, han som hadde fått løftene, bar fram sin enbårne sønn,
- 18 enda det var blitt sagt til ham: I Isak skal det nevnes deg en ætt.
- 19 Han tenkte at Gud også er mektig til å reise opp fra de døde. Han fikk ham også tilbake derfra, som et forbilde.
- 20 Ved tro var det også Isak velsignet Jakob og Esau, med syn på det som skulle komme.
- 21 Ved tro velsignet den døende Jakob hver av Josefs sønner. Og han tilba, bøyde over knappen på sin stav.
- 22 Ved tro tenkte Josef, før han døde, på Israels barns utgang, og han ga forskrifter om hva de skulle gjøre med hans ben.
- 23 Ved tro holdt Moses' foreldre barnet skjult i tre måneder etter hans fødsel. For de så at han var så fagert et barn, og de fryktet ikke for kongens bud.
- 24 Ved tro nektet Moses, da han var blitt stor, å kalles sønn av faraos datter.
- 25 Han valgte heller å lide ondt sammen med Guds folk enn å ha en kortvarig nytelse av synden.
- 26 Han aktet Kristi vanære for en større rikdom enn skattene i Egypt, for han så fram til lønnen.
- 27 Ved tro forlot han Egypt uten å frykte for kongens vrede. For han holdt ut som om han så den usynlige.
- 28 Ved tro holdt han påsken med blodstrykningen, for at ikke ødeleggeren skulle røre deres førstefødte.
- 29 Ved tro gikk de gjennom Rødehavet som over tørt land. Men da egypterne prøvde på det, druknet de.
- 30 Ved tro falt Jerikos murer, da israelittene hadde gått omkring dem i sju dager.
- 31 Ved tro unngikk horkvinnen Rahab å gå til grunne sammen med de vantro, fordi hun tok imot speiderne med fred.
- 32 Og hvorfor taler jeg lenger? Tiden ville ikke strekke til om jeg skulle fortelle om Gideon, Barak, Samson, Jefta, David og Samuel og profetene.
- 33 Ved tro seiret de over kongeriker, håndhevet rettferdighet, fikk løfter oppfylt, stoppet gapet på løver,

³⁴ slokket ildens kraft, slapp unna sverdets egg, fikk styrke etter sykdom, ble veldige i krig, fikk fienders hærer til å vike.

³⁵ Kvinner fikk sine døde igjen ved oppstandelse, men andre ble pint til døde uten å ta imot utløsning, for at de kunne få del i en bedre oppstandelse.

³⁶ Andre igjen måtte tåle hån og hudstrykning, ja, lenker og fengsel.

³⁷ De ble steinet, gjennomsaaget, fristet. De døde for sverd. De flakket omkring i saueskinn og geiteskinn, de led nød, hadde trengsel og fikk hard medfart.

³⁸ Verden var dem ikke verd. De streifet omkring i ødemarker og fjelltrakter, og holdt til i grotter og jordhuler.

³⁹ Og enda alle disse fikk vitnesbyrd for sin tro, oppnådde de ikke det som var lovt.

⁴⁰ For Gud hadde på forhånd utsett noe bedre for oss, for at de ikke skulle nå fullendelsen uten oss.

Hebreerbrevet 12

Med blikket festet på Jesus, troens opphavsmann og fullender

¹ Så la oss derfor, da vi har en så stor sky av vitner omkring oss, legge av alt som tynger, og synden som henger så fast ved oss, og løpe med tålmodighet i den kampen vi har foran oss,

² med blikket festet på Jesus, han som er troens opphavsmann og fullender. For å oppnå den gleden som ventet ham, led han tålmodig korset, uten å akte vanæren, og har nå satt seg på høyre side av Guds trone.

³ Ja, gi akt på ham som utholdt en slik motstand fra syndere, for at dere ikke skal gå trett i deres sjeler og bli motløse.

⁴ Ennå har dere ikke gjort motstand like til blodet i deres kamp mot synden.

⁵ Og dere har glemt den formaningen som taler til dere som til barn: Min sønn! forakt ikke Herrens tuktt, og mist ikke motet når du blir refset av ham.

⁶ For den Herren elsker, den tukter han, og han hudstryker hver sønn som han tar seg av.

⁷ Det er for tukdens skyld dere tåler lidelser. Gud handler med dere som med sønner. For hvem er vel den sønn som hans far ikke tukter?

⁸ Men hvis dere er uten tuktt, som alle har fått sin del av, da er dere uekte barn, og ikke sønner.

⁹ Dessuten: Vi hadde våre jordiske fedre til å tukte oss, og vi hadde ærefrykt for dem. Skal vi da ikke mye mer bøye oss for åndenenes Far, så vi kan leve?

10 For de tuktet oss jo bare for en kort tid slik som de fant det rett og riktig. Men han tukter oss til vårt gagn, for at vi skal få del i hans hellighet.

11 All tukt synes vel, mens den står på, ikke å være til glede, men til sorg. Men siden gir den dem som ved dette er blitt oppøvd, rettferdighets salige frukt.

Ingen må selge sin førstefødselsrett

12 Rett derfor opp de slappe hender og de svake knær!

13 La deres føtter gå på rette veier, så det halte ikke vris av ledd, men heller blir helbredet.

14 Jag etter fred med alle, og etter helliggjørelse. For uten helliggjørelse skal ingen se Herren.

15 Se til at ikke noen forspiller Guds nåde. La ingen bitter rot få vokse opp og volde skade, så mange blir smittet av den.

16 Se til at ikke noen er utuktig eller verdslig som Esau, han som solgte sin førstefødselsrett for et eneste måltid mat.

17 Dere vet jo at da han senere ville arve velsignelsen, ble han avvist, enda han søkte den med tårer, for han fant ikke rom for omvendelse.

Vi er ikke kommet til Sinai, men til Sion

18 For dere er ikke kommet til et fjell som en kan føle på, til flammende ild og skyer, mørke og storm,

19 til basunlyd og en røst som talte slik at de som hørte den, ba om at det ikke måtte bli talt mer til dem.

20 For de kunne ikke utholde den befalingen som ble gitt: Om det så er et dyr som berører fjellet, skal det steines!

21 Og så fryktelig var synet, at Moses sa: Jeg er slått av redsel og skjelver.

22 Men dere er kommet til Sions berg, til den levende Guds by, det himmelske Jerusalem, til englenes myriader, til høytidsskaren

23 og menigheten av de førstefødte som er oppskrevet i himlene, til en dommer som er alles Gud, og til de fullendte rettferdiges ånder,

24 til Jesus, mellommannen for en ny pakt, og til bestenkningens blod som taler bedre enn Abels blod.

Avvis ikke Guds ord

25 Se til at dere ikke avviser ham som taler! For unnslass ikke de som avviste ham som talte på jorden, hvor meget mindre skal da vi unnslippe om vi vender oss fra ham som taler fra himmelen.

²⁶ Hans røst rystet den gang jorden. Men nå har han lovt, og sagt: Enda en gang vil jeg ryste, ikke bare jorden, men også himmelen.

²⁷ Men dette ordet: enda en gang, gir til kjenne at de ting som rystes, skal bli tatt bort. For de er jo skapte ting. Og så skal det som ikke kan rokkes, bli stående.

²⁸ Da vi altså får et rike som ikke kan rystes, så la oss være takknemlige og derved tjene Gud til hans behag, med blygsel og ærefrykt.

²⁹ For vår Gud er en fortærende ild.

Hebreerbrevet 13

Oppfordring til gjensidig kjærlighet

¹ La broderkjærligheten vare ved!

² Glem ikke gjestfrihet! For ved den har noen hatt engler til gjester uten å vite det.

³ Husk på dem som er i fengsel, som om dere var fanger sammen med dem, likeså dem som blir mishandlet, for dere er jo selv i legemet!

⁴ La ekteskapet holdes i ære av alle, og ektesengen være usmittet! For Gud skal dømme dem som driver hor og bryter ekteskapet.

⁵ La deres ferd være fri for pengekjærhet, så dere er fornøyd med det dere har. For han har sagt: Jeg skal ikke slippe deg og ikke forlate deg.

⁶ Derfor kan vi tillitsfullt si: Herren er min hjelper, jeg skal ikke frykte. Hva kan et menneske gjøre meg?

⁷ Husk veilederne deres, de som har talt Guds ord til dere! Legg merke til den utgangen deres livsferd fikk, og følg etter dem i deres tro.

⁸ Jesus Kristus er i går og i dag den samme, ja, til evig tid.

Det offer Gud har behag i

⁹ La dere ikke føre på avveier ved mange slags forskjellige og fremmede lærdommer. For det er godt at hjertet blir styrket ved nåden, ikke ved mat, som ikke har vært til noen nytte for dem som har gitt seg av med det.

¹⁰ Vi har et alter som de ikke har rett til å ete av, de som tjener ved teltet.

¹¹ For offerdyrenes blod blir båret inn i helligdommen av ypperstepresten til soning for synd, men kroppene deres blir oppbrent utenfor leiren.

¹² Derfor led også Jesus utenfor porten, for å hellige folket ved sitt eget blod.

¹³ La oss da gå ut til ham utenfor leiren og bære hans vanære!

¹⁴ For vi har ikke her en by som forblir, men søker den som kommer.

15 La oss derfor ved ham alltid bære fram lovprisningsoffer til Gud, det er: frukt av lepper som priser hans navn.

16 Men glem ikke å gjøre godt og dele med andre. For slike offer er til behag for Gud.

Hilsener og oppmuntringer

17 Vær lydige mot veilederne deres og rett dere etter dem. For de våker over deres sjeler, og skal avlegge regnskap for det. Se til at de kan gjøre det med glede og uten sukk, for ellers vil det ikke være til gagn for dere.

18 Be for oss! For vi trøster oss til at vi har en god samvittighet, og ønsker å gå rett fram i alle ting.

19 Jeg ber dere på en særlig måte om å gjøre dette, for at jeg så meget snarere må bli gitt tilbake til dere.

20 Men fredens Gud, han som i kraft av en evig pakts blod førte fårenes store hyrde, vår Herre Jesus, opp fra de døde,

21 må han gjøre dere dyktige til alt godt, så dere kan gjøre hans vilje, ved at han virker i oss ved Jesus Kristus det som er godt i hans øyne. Ham tilhører æren i all evighet! Amen.

22 Jeg ber dere, brødre: Ta dette formaningsens ord vel opp! Jeg har jo bare skrevet til dere i all korthet.

23 Dere skal vite at vår bror Timoteus er løslatt. Hvis han kommer snart, skal jeg besøke dere sammen med ham.

24 Hils deres veiledere og alle de hellige! De fra Italia hilser dere.

25 Nåden være med dere alle!

Jakobs brev

Jakobs brev 1

Om tro, tålmodighet og glede i trengsler

- 1** Jakob, Guds og Herren Jesu Kristi tjener, hilser de tolv stammene som er spredt omkring i landene.
- 2** Mine brødre, akt det for bare glede når dere kommer i mange slags prøvelser.
- 3** For dere vet at når troen blir prøvd, virker det tålmodighet.
- 4** Men tålmodigheten må føre til fullkommen gjerning, så dere kan være fullkomne og hele, og ikke komme til kort i noe.
- 5** Men om noen av dere mangler visdom, da må han be til Gud - for Gud gir alle, villig og uten bebreidelse - og så skal han få den.
- 6** Men han må be i tro, uten å tvile. For den som tviler, ligner en bølge på havet, som drives og kastes av vinden.
- 7** Ikke må et slikt menneske vente å få noe av Herren,
- 8** slik en tvesinnet mann, ustø på alle sine veier.

Om fattige og rike

- 9** Den ringe bror skal rose seg av sin høyhet,
- 10** men den rike av sin ringhet, for han skal forgå som blomsten på gresset.
- 11** For solen stiger med sin brennende hete, gresset visner, blomsten faller av, og dens skjønnhet blir til intet. Slik skal også den rike visne bort på sine veier.

Om prøvelse og fristelse

- 12** Salig er den mann som holder ut i fristelse. For når han har stått sin prøve, skal han få livets krone, som er lovt dem som elsker ham.
- 13** Ingen som blir fristet, må si: Det er Gud som frister meg! For Gud blir ikke fristet av det onde, og selv frister han ingen.
- 14** Men enhver som blir fristet, dras og lokkes av sin egen lyst.
- 15** Når så lysten har unnfanget, føder den synd. Men når synden er fullmoden, føder den død.
- 16** Far ikke vill, mine kjære brødre!
- 17** All god gave og all fullkommen gave kommer ovenfra, fra lysenes Far. Hos ham er ingen forandring eller skiftende skygge.

18 Etter sin vilje har han født oss ved sannhets ord, for at vi skal være en førstegrøde av hans skapninger.

Ordets gjører, ikke bare dets hører

19 Vit dette, mine kjære brødre: Hvert menneske skal være snar til å høre, sen til å tale, sen til vrede!

20 For manns vrede virker ikke det som er rett for Gud.

21 Avlegg derfor all urenhet og enhver rest av ondskap, og ta ydmykt imot Ordet som er innplantet i dere, og som er mektig til å frelse deres sjeler.

22 Men vær Ordets gjørere, ikke bare dets hørere, ellers vil dere bedra dere selv.

23 For dersom noen er en Ordets hører og ikke dets gjører, da ligner han en mann som ser på sitt naturlige ansikt i et speil -

24 han så på seg selv og gikk bort, og glemte straks hvordan han så ut.

25 Men den som skuer inn i frihetens fullkomne lov, og fortsetter med det, slik at han ikke blir en glemsom hører, men gjerningens gjører, han skal være salig i sin gjerning.

26 Den som mener at han dyrker Gud, og ikke holder sin tunge i tømme, men bedrar sitt eget hjerte, hans gudsyndelse er forgjeves.

27 En ren og usmittet gudsyndelse for Gud og Faderen er dette: å se til farløse og enker i deres nød, og å holde seg uplettet av verden.

Jakobs brev 2

Gjør ikke forskjell på folk

1 Mine brødre! Dere som tror på vår Herre Jesus Kristus, herlighetens Herre, må ikke samtidig gjøre forskjell på folk!

2 Sett nå at det kommer inn i forsamlingen en mann med gullring på fingeren og i praktfulle klær, og at det også kommer inn en fattig mann i skitne klær,

3 og så ser dere på ham i de praktfulle klærne og sier til ham: Sett deg her på en god plass! Men til den fattige: Du kan stå der, eller sett deg her ved fotskammelen min!

4 Gjør dere ikke da forskjell blant dere selv? Er dere ikke da blitt dommere med onde tanker?

5 Hør, mine kjære brødre! Har ikke Gud utvalgt dem som er fattige i denne verden, til å være rike i troen og arvinger til det riket han har lovt dem som elsker ham?

⁶ Men dere har vanæret den fattige. Er det ikke de rike som undertrykker dere, og er det ikke de som trekker dere for domstolene?

⁷ Er det ikke de som spotter det gode navnet som er nevnt over dere?

⁸ Men dersom dere oppfyller den kongelige lov etter Skriften: Du skal elske din neste som deg selv! - da gjør dere vel.

⁹ Men dersom dere gjør forskjell på folk, da gjør dere synd, og loven anklager dere som lovbrutere.

¹⁰ For den som holder hele loven, men snubler i ett bud, han er blitt skyldig i dem alle.

¹¹ For han som sa: Du skal ikke bryte ekteskapet! - han sa også: Du skal ikke slå i hjel! Dersom du da ikke bryter ekteskapet, men slår i hjel, da er du blitt en lovbruter.

¹² Tal slik og handle slik som de som skal dømmes etter frihetens lov.

¹³ For dommen skal være uten barmhjertighet mot dem som ikke har vist barmhjertighet. Men barmhjertighet roser seg mot dommen.

Om tro og gjerninger

¹⁴ Mine brødre! Hva gagnar det om noen sier at han har tro, når han ikke har gjerninger? Kan vel troen frelse ham?

¹⁵ Dersom en bror eller søster ikke har klær, og mangler mat for dagen,

¹⁶ og en av dere sier til dem: Gå bort i fred, varm dere og spis dere mette! - men ikke gir dem det legemet trenger, hva gagnar da det?

¹⁷ Slik er det også med troen. Dersom den ikke har gjerninger, er den død i seg selv.

¹⁸ Men en kan si: Du har tro, og jeg har gjerninger. Vis meg din tro uten gjerninger, så vil jeg vise deg min tro av mine gjerninger!

¹⁹ Du tror at Gud er én. Du gjør vel! Også de onde åndene tror det - og skjelver.

²⁰ Men vil du vite det, du uforstandige menneske: Troen uten gjerninger er unyttig.

²¹ Ble ikke Abraham, vår far, rettferdiggjort av gjerninger, da han ofret sin sønn Isak på alteret?

²² Du ser at troen virket sammen med hans gjerninger, og at troen ble fullkommen ved gjerningene.

²³ Og Skriften ble oppfylt, som sier: Abraham trodde Gud, og det ble tilregnet ham som rettferdighet, og han ble kalt Guds venn.

²⁴ Dere ser at et menneske blir rettferdiggjort ved gjerninger, og ikke bare av tro.

²⁵ Ble ikke Rahab, horkvinnen, på samme måte rettferdiggjort av gjerninger, da hun tok imot utsendingene og slapp dem ut en annen vei?

²⁶ For likesom legemet er dødt uten ånd, slik er også troen død uten gjerninger.

Jakobs brev 3

Tungen og dens synder

¹ Mine brødre! Ikke mange av dere må bli lærere! For dere vet at vi skal få desto strengere dom.

² Og vi snubler alle i så mangt. Den som ikke snubler i tale, er en fullkommen mann, i stand til å holde hele legemet i tømme.

³ Når vi legger bissel i munnen på hestene, for at de skal lystre oss, så styrer vi også hele kroppen deres.

⁴ Se, også skipene, som er så store og drives av sterke vinder, de styres av et ganske lite ror dit styrmannen vil.

⁵ Slik er det også med tungen. Den er et lite lem, men taler likevel store ord. Se, en liten ild, hvor stor en skog den setter i brann!

⁶ Også tungen er en ild. Som en verden av urettferdighet står tungen blant våre lemmer. Den smitter hele legemet og setter livshjulet i brann, og selv blir den satt i brann av helvete.

⁷ For all natur, både hos villdyr og fugler, krypdyr og sjødyr, kan bli temmet og er blitt temmet av den menneskelige natur.

⁸ Men tungen kan ikke noe menneske temme. Den er et ustyrlig onde, full av dødelig gift.

⁹ Med den velsigner vi Herren og Faderen, og med den forbanner vi menneskene, som er skapt etter Guds bilde.

¹⁰ Av samme munn går det ut velsignelse og forbannelse. Mine brødre, det må ikke være slik!

¹¹ En kilde lar det vel ikke strømme fram både friskt vann og bittert vann av samme oppkomme?

¹² Mine brødre, kan vel et fikentre bære oliven, eller et vintre fiken? Like lite kan en salt kilde gi ferskt vann!

Visdommen ovenfra

13 Hvem er vis og forstandig blant dere? Han må ved god ferd vise sine gjerninger i ydmyk visdom.

14 Men om dere bærer på bitter misunnelse og selvhevdelse i deres hjerter, da ros dere ikke mot sannheten og lyv ikke mot den!

15 Ikke er dette den visdom som kommer ovenfra, men den er jordisk, sanselig og djevelsk.

16 For der det er misunnelse og selvhevdelse, der er det uorden og alt som ondt er.

17 Men den visdom som kommer ovenfra, er først og fremst ren, dernest er den fredsommelig, rimelig, ettergivende, full av barmhjertighet og gode frukter, den gjør ikke forskjell, den hykler ikke.

18 Og rettferds frukt blir sådd i fred hos dem som stifter fred.

Jakobs brev 4

Ydmyk for Herren

1 Hvorfra kommer all ufreden, og hvorfra kommer all striden blant dere? Er det ikke fra lystene, som fører krig i lemmene deres?

2 Dere begjærer, men har ikke. Dere slår i hjel og misunner, og kan ikke få. Dere ligger i strid og ufred. Dere har ikke, fordi dere ikke ber.

3 Dere ber og får ikke, fordi dere ber ille, for å sløse det bort i deres lyster.

4 Troløse som dere er! Vet dere ikke at vennskap med verden er fiendskap mot Gud? Den som vil være verdens venn, blir Guds fiende.

5 Eller mener dere at det er tomme ord når Skriften sier: Med nidkjærhet trakter han etter den ånd han lot bo i oss?

6 Men desto større er nåden han gir. Derfor sier Skriften: Gud står de stolte imot, men de ydmyke gir han nåde.

7 Vær derfor Gud undergitt! Men stå djevelen imot, så skal han fly fra dere.

8 Hold dere nær til Gud, så skal han holde seg nær til dere. Gjør hendene rene, dere syndere, og rens hjertene, dere tvesinnede!

9 Klag og sørg og gråt! La latteren vendes til sorg, og gleden til bedrøvelse!

10 Ydmyk dere for Herren, så skal han opphøye dere.

Advarsel mot baktalelse

11 Baktal ikke hverandre, brødre! Den som baktaler en bror eller dømmer sin bror, han baktaler loven og dømmer loven. Men dersom du dømmer loven, da er du ikke lovens gjører, men dens dommer.

12 Én er lovgiveren og dommeren, han som har makt både til å frelse og til å ødelegge. Men du, hvem er du som dømmer din neste?

Vår fremtid står i Guds hånd

13 Nå vel, dere som sier: i dag eller i morgen drar vi til den eller den byen. Vi skal bli der et år og drive handel og tjene penger!

14 Dere som ikke kjenner morgendagen! For hva er vel deres liv? Dere er jo bare en røk som viser seg en liten stund og så er borte!

15 I stedet skulle dere si: Om Herren vil, så får vi leve og kan gjøre dette eller hint.

16 Men dere skryter og roser dere selv! All slik selvros er ond.

17 Den som altså vet hva godt han burde gjøre, men ikke gjør det, for ham er det synd.

Jakobs brev 5

Advarsel til de rike

1 Og nå, dere rike! Gråt og klag over all den ulykke som kommer over dere!

2 Rikdommen deres er råtnet, og klærne deres er blitt møllspiste.

3 Deres gull og sølv er rustet bort, og rusten på det skal bli et vitnesbyrd mot dere, og den skal fortære deres kjød som ild. Dere har samlet skatter i de siste dager!

4 Se, lønnen dere har holdt tilbake fra arbeiderne som har skåret åkrene deres, roper høyt, og ropene fra høstfolkene er nådd fram til Herren Sebaots ører.

5 Dere har levd i overdådighet og overflod på jorden. Dere har gjødd deres hjerter på slaktedagen.

6 Dere har domfelt og drept den rettferdige, ingen gjør motstand mot dere.

Tålmodighet og bønn

7 Vær tålmodige, brødre, til Herren kommer! Se, bonden venter på jordens dyrebare grøde. Han venter tålmodig på den, til den har fått tidligregn og senregn.

8 Vær også dere tålmodige, og styrk hjertene, for Herrens komme er nær!

9 Sukk ikke mot hverandre, brødre, for at dere ikke skal bli dømt. Se, dommeren står for døren.

10 Mine brødre! Ta profetene, som talte i Herrens navn, til forbilde i det å lide ondt og være tålmodige.

11 Se, vi priser dem salige som holder ut. Dere har hørt om Jobs utholdenhet, og sett den utgangen Herren ga. For Herren er overmåte barmhjertig og miskunnelig.

12 Men fremfor alt, brødre: Sverg ikke, verken ved himmelen eller ved jorden, og heller ikke noen annen ed. La deres ja være ja og deres nei være nei, for at dere ikke skal falle under dommen.

Når noen er syk

13 Lider noen blant dere ondt? La ham be! Er noen glad til sinns? La ham lovsynge!

14 Er noen blant dere syk? La ham kalle til seg menighetens eldste, og de skal be for ham og salve ham med olje i Herrens navn.

15 Og troens bønn skal hjelpe den syke, og Herren skal reise ham opp, og har han gjort synder, skal han få dem tilgitt.

16 Bekjenn derfor deres synder for hverandre og be for hverandre, for at dere kan bli helbredet. Et rettferdig menneskes bønn har stor kraft og virkning.

17 Elia var et menneske under samme kår som vi. Han ba inntrengende om at det ikke måtte regne, og i tre år og seks måneder regnet det ikke på jorden.

18 Og han ba igjen, og himmelen ga regn, og jorden bar sin grøde.

Frels den som har forvillet seg

19 Mine brødre! Dersom noen iblant dere har fart vill fra sannheten, og en omvender ham,

20 så skal han vite at den som omvender en synder fra hans villfarne vei, han frelser en sjel fra døden, og skjuler en mengde av synder.

1. Peters brev

1. Peters brev 1

Hilsen

¹ Peter, Jesu Kristi apostel - til de utvalgte, de som er utlendinger og er spredt omkring i Pontus, Galatia, Kappadokia, Asia og Bitynia,

² utvalgt etter Gud Faders forutviten, i Åndens helliggjørelse, til lydighet og til bestenkning med Jesu Kristi blod: Nåde og fred være med dere i rikt mål!

Et levende håp, tross trengsler

³ Lovet være Gud, vår Herre Jesu Kristi Far, som etter sin store miskunn har gjenfødt oss til et levende håp ved Jesu Kristi oppstandelse fra de døde,

⁴ til en arv som er uforgjengelig og uflekket og uvisnelig, og som er gjemt for dere i himlene -

⁵ dere som ved Guds makt blir holdt oppe ved tro, til den frelse som er ferdig til å bli åpenbart i den siste tid.

⁶ Derfor jubler dere av glede, selv om dere nå en liten stund, nødvendigvis har sorg i mange slags prøvelser.

⁷ Dette skjer for at deres prøvede tro, som er langt mer kostbar enn det forgjengelige gull - som jo lutres ved ild - skal finnes til lov og pris og ære ved Jesu Kristi åpenbarelse.

⁸ Ham elsker dere, enda dere ikke har kjent ham. Ham tror dere på, enda dere nå ikke ser ham. Og dere fryder dere med en usigelig og herliggjort glede,

⁹ når dere vinner fram til endemålet for deres tro: sjelenes frelse.

¹⁰ Om denne frelsen var det profetene gransket og ransaket, de som profeterte om den nåde som dere skulle få,

¹¹ idet de gransket hvilken eller hva slags tid Kristi Ånd, som var i dem, viste fram til når han forut vitnet om Kristi lidelser og herligheten deretter.

¹² Det ble åpenbart for dem at de ikke tjente seg selv, men dere, med dette som nå er blitt kunngjort for dere ved dem som forkyste dere evangeliet ved Den Hellige Ånd, han som ble sendt fra himmelen - dette som englene trakter etter å skue inn i.

Vær hellige i all deres ferd

¹³ Bind derfor opp om dere, om deres sinn, vær edrue og sett deres håp fullt og fast til den nåde dere får i Jesu Kristi åpenbarelse.

¹⁴ Som lydige barn må dere ikke skikke dere etter de lystene som dere før hadde, i deres uvitenhet.

15 Men vær, etter Den Hellige som kalte dere, også dere hellige i all deres ferd.

16 For det er skrevet: Dere skal være hellige, for jeg er hellig.

17 Når dere påkaller som Far ham som dømmer uten å gjøre forskjell, enhver etter hans gjerninger, da ferdes i frykt i deres utlendighets tid.

18 For dere vet at det ikke var med forgjengelige ting, med sølv eller gull, dere ble kjøpt fri fra den dårlige ferd som var arvet fra fedrene,

19 men med Kristi dyrebare blod, som blodet av et feilfritt og lyteløst lam.

20 Han var forut kjent, før verdens grunnvoll ble lagt, og for deres skyld er han blitt åpenbart ved tidenes ende.

21 Ved ham er dere kommet til tro på Gud, som reiste ham opp fra de døde og ga ham herlighet. Derfor er deres tro også håp til Gud.

Gjenfødt ved Guds ord

22 Rens da deres sjeler i lydighet mot sannheten til oppriktig broderkjærlighet. Elsk hverandre inderlig av hjertet!

23 For dere er gjenfødt, ikke av forgjengelig, men av uforgjengelig sæd, ved Guds ord, som lever og blir.

24 For alt kjød er som gress, og all dets herlighet som blomsten på gresset. Gresset visnet, og blomsten på det falt av.

25 Men Herrens ord blir til evig tid. Og dette er det ordet som er blitt forkynt dere ved evangeliet.

1. Peters brev 2

Den levende stein og det åndelige hus

1 Legg derfor av all ondskap, all svik og hykleri, misunnelse og all baktalelse.

2 Som nyfødte barn må dere lengte etter den uforfalskede åndelige melken, for at dere ved den kan vokse til frelse

3 - så sant dere har smakt at Herren er god!

4 Kom til ham, den levende stein, som vel ble vraket av mennesker, men er utvalgt og dyrebar for Gud.

5 Og bli også selv oppbygd som levende steiner til et åndelig hus, til et hellig presteskap til å bære fram åndelige offer, slike som er Gud til behag ved Jesus Kristus.

6 For det heter i Skriften: Se, jeg legger i Sion en hjørnestein, utvalgt og dyrebar. Den som tror på ham, skal ikke bli til skamme.

⁷ Æren tilhører altså dere som tror. Men for de vantro er den steinen som bygningsmennene forkastet, blitt til hjørnestein

⁸ og snublestein og anstøtsklippe. Det er disse som snubler ved sin vantro mot Ordet - til det er de også satt.

⁹ Men dere er en utvalgt ætt, et kongelig presteskap, et hellig folk, et folk til eiendom, for at dere skal forkynne hans storhet, han som kalte dere fra mørket til sitt underfulle lys,

¹⁰ dere som før ikke var et folk, men nå er blitt Guds folk, dere som før ikke hadde funnet miskunn, men nå har fått miskunn.

Følg Kristi eksempel

¹¹ Mine kjære! Jeg formaner dere som fremmede og utlendinger, at dere avstår fra de kjødelige lyster, som strider mot sjelen.

¹² La deres ferd blant hedningene være god, så at de, skjønt de baktaler dere som ugjerningsmenn, likevel må prise Gud på den dagen når han besøker dem, fordi de ser de gode gjerningene dere gjør.

¹³ For Herrens skyld skal dere underordne dere under enhver menneskelig ordning, enten det nå er en konge, som den høyeste,

¹⁴ eller landshøvdingen som er utsendt fra ham for at de skal straffe dem som gjør ondt og hedre dem som gjør godt.

¹⁵ For slik er det Guds vilje, at dere ved å gjøre det gode skal stoppe munnen på uforstandige og uvitende mennesker.

¹⁶ Som frie skal dere ikke være slike som bruker friheten som påskudd til å gjøre ondt, men som Guds tjenere.

¹⁷ Vis alle ære, elsk brødrene, frykt Gud, ær kongen!

¹⁸ Dere tjenere: underordne dere under herrene deres og vis dem respekt - ikke bare de gode og rimelige, men også de vrang.

¹⁹ For dette finner nåde, om noen av samvittighet for Gud tåler sorger når han lider urettferdig.

²⁰ For hvilken ros fortjener dere vel om dere finner dere i straff når dere har syndet? Men om dere tåler lidelse når dere har gjort godt, da finner det nåde hos Gud.

²¹ For til dette ble dere kalt, fordi også Kristus led for dere, og etterlot dere et eksempel, for at dere skal følge i hans fotspor,

²² han som ikke gjorde synd, og det ble ikke funnet svik i hans munn,

²³ han som ikke skjelte igjen når han ble utskjelt og ikke truet når han led, men overlot det til ham som dømmer rettferdig,

²⁴ han som bar våre synder på sitt legeme opp på treet, for at vi skal dø bort fra syndene og leve for rettferdigheten. Ved hans sår er dere blitt lagt.

²⁵ Dere var jo som villfarne får, men er nå omvendt til deres sjelers hyrde og tilsynsmann.

1. Peters brev 3

Ektefolks plikter mot hverandre

¹ Likeså skal dere koner underordne dere under deres egne menn, for at også de som er vantro mot Ordet, kan bli vunnet uten ord ved konens livsførsel,

² når de ser deres rene liv i guds frykt.

³ Deres pryd skal ikke være den utvortes - hårfletninger og påhengte gullsmykker eller fine klær,

⁴ men hjertets skjulte menneske, med den uforgjengelige prydelse - en mild og stille ånd, som er dyrebar for Gud.

⁵ For slik smykket de hellige kvinnene seg i tidligere tider, de som satte sitt håp til Gud. De underordnet seg under sine menn.

⁶ Slik var Sara lydig mot Abraham og kalte ham herre. Hennes barn er dere blitt, om dere gjør det gode uten å la dere skremme av noe.

⁷ Så skal også dere ektemenn leve med forstand sammen med deres koner som det svakere kar. Og vis dem ære, for også de er medarvinger til livets nåde - for at bønnene deres ikke skal hindres.

Gjør det gode

⁸ Til slutt: Ha alle ett sinn, vær medlidende, kjærlige mot brødrene, barmhjertige og ydmyke,

⁹ så dere ikke gjengjelder ondt med ondt eller skjellsord med skjellsord, men heller velsigner. For dere er selv kalt til å arve velsignelse.

¹⁰ For den som vil elske livet og se gode dager, han skal holde sin tunge fra ondt og sine lepper fra sviskefull tale.

¹¹ Han skal gå av veien for ondt og gjøre godt. Han skal søke fred og jage etter den.

¹² For Herrens øyne er over de rettferdige, og hans ører er vendt til deres bønn. Men Herrens åsyn er over dem som gjør ondt.

¹³ Og hvem kan gjøre dere ondt, hvis dere legger vinn på det gode?

¹⁴ Men om dere òg skulle lide for rettferdighets skyld, er dere salige. Frykt ikke for dem, og la dere ikke skremme,

15 men hellige Kristus som Herre i deres hjerter. Vær alltid beredt til å forsvare dere for enhver som krever dere til regnskap for det håpet som bor i dere!

16 Men gjør det i ydmykhet og med frykt, idet dere har en god samvittighet, for at de som laster deres gode ferd i Kristus, må bli til skamme i det de baktaler dere for, som om dere var ugjerningsmenn.

17 For det er bedre, om så er Guds vilje, å lide når en gjør godt, enn når en gjør ondt.

Også Kristus led

18 For også Kristus led én gang for synder, en rettferdig for urettferdige, for å føre oss fram til Gud, han som led døden i kjødet, men ble levendegjort i Ånden.

19 I denne gikk han også bort og prekte for åndene som var i varetekt,

20 de som tidligere var ulydige, den gang da Guds langmodighet ventet i Noahs dager, mens arken ble bygd. I den ble noen få, det er åtte sjeler, frelst ved vann,

21 det som også nå frelser oss i sitt motbilde, dåpen. Den er ikke en avleggelse av kjødets urenheter, men en god samvittighets pakt med Gud, ved Jesu Kristi oppstandelse,

22 han som er fart opp til himmelen og er ved Guds høyre hånd, hvor engler og myndigheter og makter er ham underlagt.

1. Peters brev 4

Lev etter Guds vilje

1 Da nå altså Kristus har lidd i kjødet, så må også dere væpne dere med den samme tanken, at den som har lidd i kjødet, er ferdig med synden,

2 slik at dere ikke lenger skal leve etter menneskers lyster, men etter Guds vilje, den tiden dere ennå skal være i kjødet.

3 For det er nok at dere i den tiden som er gått, har gjort hedningenes vilje ved å ferdes i skamløshet, lyster, drukkenskap, festing, drikkelag, og i skammelig avgudsdyrkelse.

4 Nå undrer de seg over at dere ikke løper med dem ut i den samme strøm av utskeielser, og derfor spotter de dere.

5 Men de skal gjøre regnskap for ham som står ferdig til å dømme levende og døde.

6 For derfor ble evangeliet forkynt også for de døde, for at de vel skulle dømmes som mennesker i kjødet, men leve som Gud i ånden.

Kjærlighet til medkristne

7 Men alle tings ende er kommet nær. Vær derfor sindige og edrue, så dere kan be.

8 Fremfor alt, ha inderlig kjærlighet til hverandre, for kjærligheten skjuler en mengde synder.

9 Vær gjestfrie mot hverandre uten knurr!

10 Etter som enhver har fått en nådegave, så tjen hverandre med den som gode husholdere over Guds mangfoldige nåde.

11 Om noen taler, han tale som Guds ord. Om noen tjener, han tjene ved den kraft som Gud gir, for at Gud må bli æret i alle ting ved Jesus Kristus - ham som æren og makten tilhører i all evighet. Amen.

Tålmodighet i lidelse

12 Mine kjære! Undre dere ikke over den ilden som kommer over dere til prøvelse, som om det var noe merkelig som hendte dere.

13 Men i samme grad som dere har del i Kristi lidelser, skal dere glede dere, for at dere også kan juble i glede når hans herlighet blir åpenbart.

14 Om dere blir spottet for Kristi navns skyld, er dere salige, for herlighetens og Guds Ånd hviler over dere.

15 For ingen av dere må lide som en drapsmann eller tyv eller ugjerningsmann, eller som en som blander seg i andres saker.

16 Men lider han som kristen, da skal han ikke skamme seg, men prise Gud for dette navnet.

17 For tiden er kommet da dommen skal begynne med Guds hus. Men begynner den med oss, hvordan skal det da ende med dem som ikke vil tro Guds evangelium?

18 Og er det med nød og neppe den rettferdige blir frelst, hvordan skal det da gå med den ugudelige og synderen?

19 Derfor skal også de som etter Guds vilje må lide, overgi sine sjeler til den trofaste Skaper, idet de gjør det gode.

1. Peters brev 5

Formaning til de eldste

1 De eldste blant dere formaner jeg som medeldste og vitne om Kristi lidelser, og som en som også har del i den herlighet som skal bli åpenbart:

2 Vokt den Guds hjord som er hos dere, idet dere har tilsyn med den, ikke av tvang, men frivillig, heller ikke for ussel vinnings skyld, men med villig hjerte,

³ heller ikke som herskere over menighetene som er betrodd dere, men slik at dere blir forbilder for hjorden.

⁴ Når så overhyrden åpenbarer seg, skal dere få ærens uvisnelige krans.

⁵ Likeså skal dere unge underordne dere under de eldre. Og dere alle må ikle dere ydmykhet mot hverandre. For Gud står de stolte imot, men de ydmyke gir han nåde.

⁶ Ydmyk dere derfor under Guds veldige hånd, for at han kan opphøye dere i sin tid.

⁷ Og kast all deres bekymring på ham, for han har omsorg for dere.

Stå djevelen imot

⁸ Vær edrue, våk! Deres motstander, djevelen, går omkring som en brølende løve og søker noen han kan oppsluke.

⁹ Stå ham imot, faste i troen! For dere vet jo at brødrene deres rundt om i verden må gå igjennom de samme lidelsene.

Trøsteord og hilsener

¹⁰ Men all nådes Gud, som har kalt dere til sin evige herlighet i Kristus Jesus, etter en kort tids lidelse, han skal dyktiggjøre, stadfeste, styrke og grunnfeste dere.

¹¹ Ham tilhører makten i all evighet! Amen.

¹² Med Silvanus, den trofaste bror - det holder jeg ham for - skriver jeg kort til dere for å formane og vitne at dette er Guds sanne nåde som dere står i.

¹³ Menigheten i Babylon, som er utvalgt sammen med dere, sender dere sin hilsen, likeså Markus, min sønn.

¹⁴ Hils hverandre med kjærlighets kyss! Fred være med alle dere som er i Kristus.

2. Peters brev

2. Peters brev 1

Hilsen

¹ Simon Peter, Jesu Kristi tjener og apostel - til dem som har fått den samme dyrebare troen som vi ved vår Gud og frelser Jesu Kristi rettferdighet:

² Nåde og fred bli dere til del i rikt mål gjennom kunnskapen om Gud og Jesus, vår Herre.

Troen må vise seg i rett liv

³ Ettersom hans guddommelige makt har gitt oss alt som tjener til liv og gudsfrykt, ved kunnskapen om ham som har kalt oss ved sin egen herlighet og kraft,

⁴ og gjennom dette har gitt oss de største og mest dyrebare løfter, for at dere ved dem skulle få del i guddommelig natur, etter at dere har flyktet bort fra fordervelsen i verden som kommer av lysten,

⁵ så legg nettopp derfor all vinn på at deres tro viser seg i rett liv, og i det rette liv kunnskap,

⁶ og i kunnskapen selvbeherskelse, og i selvbeherskelsen utholdenhet, og i utholdenheten gudsfrykt,

⁷ og i gudsfrykten broderkjærlighet, og i broderkjærligheten kjærlighet til alle.

⁸ For når disse tingene finnes hos dere og får vokse, viser de at dere ikke er uvirksomme eller ufruktbare i kunnskapen om vår Herre Jesus Kristus.

⁹ Men den som ikke har disse tingene, han er nærsynt og blind, og har glemt renselsen fra sine gamle synder.

¹⁰ Vær derfor desto mer ivrige, brødre, etter å gjøre deres kall og utvelgelse fast! For når dere gjør dette, skal dere aldri noen gang snuble,

¹¹ for på denne måten skal det rikelig bli gitt dere inngang i vår Herre og frelser Jesu Kristi evige rike.

¹² Derfor vil jeg alltid minne dere om dette, enda dere alt vet det og er grunnfestet i sannheten, som er hos dere.

¹³ Men jeg mener det er riktig, så lenge jeg er i denne hytten, å vekke dere ved påminnelse.

¹⁴ Jeg vet jo at min hytte brått skal legges ned, som også vår Herre Jesus Kristus varslet meg.

¹⁵ Men jeg vil med iver arbeide for at dere alltid etter min bortgang skal kunne minnes dette.

16 For det var ikke kløktig uttenkte eventyr vi fulgte, da vi kunngjorde dere vår Herre Jesu Kristi makt og gjenkomst, men vi hadde vært øyenvitner til hans storhet.

17 For han fikk ære og herlighet av Gud Fader, da en slik røst lød til ham fra den aller høyeste herlighet: Dette er min Sønn, den elskede, som jeg har behag i.

18 Og denne røsten hørte vi lyde fra himmelen da vi var sammen med ham på det hellige fjell.

Skriften er sin egen tolk

19 Og desto fastere har vi det profetiske ord, som dere gjør vel i å akte på. Det er som en lampe som lyser på et mørkt sted, inntil dagen lyser fram og morgenstjernen går opp i deres hjerter.

20 For dere vet først og fremst dette, at ikke noe profetord i Skriften er gitt til egen tydning.

21 For aldri er noe profetord brakt fram ved menneskers vilje, men de hellige Guds menn talte drevet av Den Hellige Ånd.

2. Peters brev 2

Falske lærere

1 Men det sto også fram falske profeter i folket. Slik skal det også blant dere komme falske lærere, slike som lurer inn vranglære som fører til fortapelse. De forneker den Herre som kjøpte dem, og fører over seg selv en brå fortapelse.

2 Mange vil komme til å følge dem på deres skamløse ferd, og for deres skyld skal sannhetens vei bli spottet,

3 og i sin griskhet vil de utnytte dere til sin egen vinning med oppdiktete ord. Men fra gammel tid er ikke dommen over dem uvirksom, og deres fortapelse sover ikke.

Guds dom over de falske lærere

4 For Gud sparte ikke de englene som hadde syndet, men styrtet dem ned og holdt dem lenket i avgrunnens mørke inntil dommen.

5 Han sparte heller ikke den gamle verden, men bevarte rettferdighetens forkynner Noah - selv den åttende - den gang han førte vann-flommen over de ugudeliges verden.

6 Og han la byene Sodoma og Gomorra i aske og fordømte dem til undergang, og satte dem til et forbilde på de ugudelige i fremtiden.

7 Han fridde ut den rettferdige Lot, som ble plaget ved de lovløses skamløse ferd,

8 - for den rettferdige som bodde blant dem, led dag for dag pine i sin rettferdige sjel ved de lovløse gjerningene han så og hørte.

9 Derfor vet også Herren å fri de gudfryktige fra prøvelser, men å holde de urettferdige i varetekt med straff til dommens dag,

10 særlig dem som følger kjødets urene lyst og forakter herredømme. Disse selvsikre vågehalsene! De skjelver ikke for å spotte høye åndemakter,

11 mens engler, som er større i makt og styrke, ikke feller noen spottende dom mot dem overfor Herren.

12 Men disse menneskene ligner ufornuftige dyr, som av naturen er født til å fanges og forgå. De spotter det de ikke kjenner, og skal forgå i sitt forfall.

13 De får urettferdighets lønn, som de fortjener. De ødsler bort dagen i nytelser, disse skjenslene og skamfleckene. De fråtser i sine onde lyster når de fester sammen med dere.

14 Øynene deres er oppslukt av hor og umettelige i synd. De forfører ubefestede sjeler. Deres hjerte er oppøvd i grådighet, disse forbannelsens barn!

15 De har forlatt den rette veien, og er fart vill. De har fulgt Bileams, Beors sønns vei, han som elsket urettferdighets lønn,

16 og ble irettesatt for sin overtredelse: Et umælende trelldyr talte med et menneskes røst og hindret profetens dårskap.

17 De er vannløse brønner, skyer som drives av sted av stormvind. Mørkets natt er rede for dem.

18 For ved å tale skrytende, tomme ord, lokker de ved skamløshet i kjødets lyster dem som nettopp har flyktet bort fra dem som ferdes i forvillelsen,

19 og de lover dem frihet, de som selv er forfallets treller. For det som en ligger under for, det er han og blitt trell av.

20 For dersom noen ved kunnskap om vår Herre og frelser Jesus Kristus har unnflydd verdens urenhet, og så igjen blir fanget inn av den og ligger under for den, da er det siste blitt verre for dem enn det første.

21 Det hadde vært bedre for dem om de ikke hadde kjent rettferdighetens vei, enn at de kjente den og så igjen vendte seg bort fra det hellige bud som var overgitt til dem.

22 Det er gått med dem som det sanne ordspråket sier: Hunden vender tilbake til sitt eget spy, og et nyvasket svin velter seg i sølen.

2. Peters brev 3

Løftet om Jesu gjenkomst

- ¹ Mine kjære! Dette er alt det andre brevet jeg skriver til dere. Begge to er skrevet for å vekke deres rene sinn ved min påminnelse,
- ² så dere minnes de ordene som de hellige profeter før har talt, og det bud deres apostler har brakt fra Herren og Frelseren.
- ³ Dette skal dere først og fremst vite, at i de siste dager skal det komme spottere med spott, som farer fram etter sine egne lyster
- ⁴ og sier: Hvor er det blitt av løftet om hans gjenkomst? For fra den tid fedrene sovnet inn, forblir alt slik det har vært fra skapningens begynnelse.
- ⁵ Men når de påstår dette, overser de med vilje at det fra eldgammel tid var himler og en jord som ble til ved Guds ord, ut av vann og gjennom vann.
- ⁶ Ved dette gikk den daværende verden under, da den ble oversvømmet av vann.

Herren vil ikke at noen skal gå fortapt

- ⁷ Men de himler og den jord som nå er, er ved det samme Guds ord spart til ilden. De blir holdt oppe til den dagen når de ugudelige mennesker skal dømmes og gå fortapt.
- ⁸ Men én ting må dere ikke være blinde for, mine elskede: For Herren er én dag som tusen år og tusen år som én dag.
- ⁹ Herren er ikke sen med løftet, slik noen holder det for senhet. Men han har tålmodighet med dere, for han vil ikke at noen skal gå fortapt, men at alle skal komme til omvendelse.
- ¹⁰ Men Herrens dag skal komme som en tyv, og da skal himlene forgå med veldig brak, og himmellegemene skal komme i brann og gå i oppløsning, og jorden og alt som er bygd på den, skal brenne opp.
- ¹¹ Da nå alt dette går i oppløsning, hvor nødvendig er det da at dere ferdes i hellighet og gudsfrykt,
- ¹² mens dere venter på at Guds dag skal komme, og fremskynder den. Da skal himlene oppløses i ild og himmellegemene smelte i brann.
- ¹³ Men vi venter etter hans løfte nye himler og en ny jord, hvor rettferdighet bor.

Vær rede

- ¹⁴ Derfor, mine kjære, når dere venter disse ting, så legg vinn på å bli funnet uten flekk og lyte for ham, i fred,
- ¹⁵ og akt vår Herres tålmodighet som frelse! Slik har også vår kjære bror Paulus skrevet til dere, etter den visdom som er ham gitt.

16 Dette har han gjort i alle brev der han taler om dette. I dem er det noe som er vanskelig å forstå, og som de ulærde og ubefestede vrangtolker, slik de også gjør med de andre Skriftene, til sin egen undergang.

17 Så må da dere, mine kjære, som forut vet dette, ta dere i vare så dere ikke skal bli revet med av de lovløses villfarelse slik at dere faller ut av deres egen faste stand.

18 Men voks i nåde og kjennskap til vår Herre og frelser Jesus Kristus! Ham tilhører æren, nå og til evighetens dag! Amen.

1. Johannes' brev

1. Johannes' brev 1

Jesus er livets Ord

¹ Det som var fra begynnelsen, det som vi har hørt, det som vi har sett med våre øyne, det som vi betraktet og våre hender rørte ved, om livets Ord

² - og livet ble åpenbart, og vi har sett det og vitner og forkynner dere livet, det evige, som var hos Faderen og ble åpenbart for oss -

³ det som vi har sett og hørt, det forkynner vi for dere, for at også dere kan ha samfunn med oss. Og vårt samfunn er med Faderen og med hans Sønn, Jesus Kristus.

⁴ Dette skriver vi til dere for at deres glede kan være fullkommen.

Vandre i lyset

⁵ Og dette er det budskapet vi har hørt av ham og forkynner dere: Gud er lys, og det er ikke noe mørke i ham.

⁶ Dersom vi sier at vi har samfunn med ham, men vandrer i mørket, da lyver vi og gjør ikke sannheten.

⁷ Men dersom vi vandrer i lyset, likesom han er i lyset, da har vi samfunn med hverandre, og Jesu, hans Sønn's blod renser oss fra all synd.

⁸ Dersom vi sier at vi ikke har synd, da bedrar vi oss selv, og sannheten er ikke i oss.

⁹ Dersom vi bekjenner våre synder, er han trofast og rettferdig, så han forlater oss syndene og renser oss fra all urettferdighet.

¹⁰ Dersom vi sier at vi ikke har syndet, så gjør vi ham til en løgner, og hans ord er ikke i oss.

1. Johannes' brev 2

Jesus er de troendes talsmann hos Faderen

¹ Mine barn! Dette skriver jeg til dere for at dere ikke skal synde. Og hvis noen synder, har vi en talsmann hos Faderen, Jesus Kristus, Den Rettferdige.

² Og han er en soning for våre synder, og det ikke bare for våre, men også for hele verdens.

Hold fast på Kristi bud

³ Ved dette vet vi at vi har lært ham å kjenne, om vi holder fast på hans bud.

⁴ Den som sier: Jeg kjenner ham! - og ikke holder fast på hans bud, han er en løgner, og sannheten er ikke i ham.

⁵ Men den som holder fast på hans ord, i ham er sannelig Guds kjærlighet blitt fullkommen. Av dette vet vi at vi er i ham.

⁶ Den som sier at han blir i ham, han er også skyldig til å vandre slik som han vandret.

⁷ Mine kjære! Det er ikke et nytt bud jeg skriver til dere, men et gammelt, et bud dere har hatt fra begynnelsen av. Det gamle budet er det ordet som dere har hørt.

⁸ Likevel er det et nytt bud jeg skriver til dere, og det er sant i ham og i dere. For mørket viker bort, og det sanne lys skinner allerede.

⁹ Den som sier at han er i lyset, og som hater sin bror, han er ennå i mørket.

¹⁰ Den som elsker sin bror, blir i lyset, og det er ikke anstøt i ham.

¹¹ Men den som hater sin bror, han er i mørket og vandrer i mørket. Han vet ikke hvor han går, for mørket har blindet hans øyne.

¹² Jeg skriver til dere, barn, fordi dere har fått syndene tilgitt for hans navns skyld.

¹³ Jeg skriver til dere, fedre, fordi dere kjenner ham som er fra begynnelsen. Jeg skriver til dere unge, fordi dere har seiret over den onde.

¹⁴ Jeg har skrevet til dere, barn, fordi dere kjenner Faderen. Jeg har skrevet til dere, fedre, fordi dere kjenner ham som er fra begynnelsen. Jeg har skrevet til dere unge, fordi dere er sterke, og Guds ord blir i dere, og dere har seiret over den onde.

Elsk ikke verden

¹⁵ Elsk ikke verden, heller ikke de ting som er i verden! Om noen elsker verden, da er ikke Faderens kjærlighet i ham.

¹⁶ For alt som er i verden, kjødets lyst og øynenes lyst, og hovmodig skryt av det en er og har, er ikke av Faderen, men av verden.

¹⁷ Og verden forgår og dens lyst, men den som gjør Guds vilje, blir til evig tid.

Mange antikrister

¹⁸ Mine barn, det er den siste time. Og likesom dere har hørt at Antikrist kommer, så er det alt nå stått fram mange antikrister. Av dette vet vi at det er den siste time.

¹⁹ De er gått ut fra oss, men de var ikke av oss. For hadde de vært av oss, så ville de ha blitt hos oss. Men det skulle bli åpenbart at ikke alle er av oss.

Jesus er Kristus (Messias)

²⁰ Og dere har salvelse av Den Hellige og vet alt.

²¹ Jeg har ikke skrevet til dere fordi dere ikke kjenner sannheten, men fordi dere kjenner den, og vet at ingen løgn er av sannheten.

²² Hvem er løgneren om ikke den som nekter at Jesus er Kristus? Han er Antikrist, han som fornekter Faderen og Sønnen.

²³ Hver den som fornekter Sønnen, har heller ikke Faderen. Den som bekjenner Sønnen, har også Faderen.

Bli i sannheten

²⁴ La det som dere har hørt fra begynnelsen, bli i dere. Dersom det dere hørte fra begynnelsen, blir i dere, da skal også dere bli i Sønnen og i Faderen.

²⁵ Og dette er løftet han ga oss: det evige liv.

²⁶ Dette har jeg skrevet til dere om dem som forfører dere.

²⁷ Og den salvelsen som dere fikk av ham, den blir i dere, og dere trenger ikke til at noen skal lære dere. Men som hans salvelse lærer dere om alle ting, så er det også sannhet og ikke løgn. Bli i ham, slik som den lærte dere.

Guds barn

²⁸ Og nå, barn: Bli i ham, for at vi kan ha frimodighet når han blir åpenbart, og ikke bli til skamme for ham når han kommer.

²⁹ Når dere vet at han er rettferdig, så skjønner dere også at hver den som gjør rettferdighet, er født av ham.

1. Johannes' brev 3

¹ Se, hvor stor kjærlighet Faderen har vist oss, at vi skal kalles Guds barn, og det er vi. Derfor kjenner verden ikke oss, fordi den ikke kjenner ham.

² Mine kjære, nå er vi Guds barn, og det er ennå ikke åpenbart hva vi skal bli! Vi vet at når han åpenbares, da skal vi bli ham like, for vi skal se ham som han er.

³ Og hver den som har dette håpet til ham, renser seg selv, likesom Han er ren.

Gjør ikke synd

⁴ Hver den som gjør synd, bryter også loven, og synd er lovbrudd.

⁵ Dere vet at han er åpenbart for å ta bort våre synder, og synd er ikke i ham.

⁶ Hver den som blir i ham, synder ikke. Hver den som synder, har ikke sett ham eller kjent ham.

⁷ Mine barn, la ikke noen forføre dere! Den som gjør rettferdighet, er rettferdig, likesom Han er rettferdig.

8 Den som gjør synd, er av djevelen. For djevelen synder fra begynnelsen. Til dette ble Guds Sønn åpenbart, for at han skulle gjøre ende på djevelens gjerninger.

9 Hver den som er født av Gud, gjør ikke synd, fordi Guds sæd blir i ham. Han kan ikke synde, fordi han er født av Gud.

10 På dette kan Guds barn og djevelens barn kjennes. Hver den som ikke gjør rettferdighet, er ikke av Gud, heller ikke den som ikke elsker sin bror.

Kjennetegn på Guds barn

11 For dette er det budskapet som dere hørte fra begynnelsen: at vi skal elske hverandre.

12 Vi skal ikke være som Kain, som var av den onde og slo i hjel sin bror. Og hvorfor slo han ham i hjel? Fordi hans gjerninger var onde, men hans brors gjerninger var rettferdige.

13 Undre dere ikke, brødre, om verden hater dere!

14 Vi vet at vi er gått over fra døden til livet, fordi vi elsker brødrene. Den som ikke elsker, blir i døden.

15 Hver den som hater sin bror, er en morder, og dere vet at ingen morder har evig liv værende i seg.

16 På dette har vi lært kjærligheten å kjenne at han satte livet til for oss. Også vi skylder å sette livet til for brødrene.

17 Men den som har jordisk gods og ser sin bror lide nød og likevel lukker sitt hjerte for ham, hvordan kan kjærligheten til Gud bli værende i ham?

18 Mine barn, la oss ikke elske med ord eller med tunge, men i gjerning og sannhet!

19 På dette skal vi vite at vi er av sannheten, og vi skal stille vårt hjerte til ro for hans åsyn.

20 For om vårt hjerte fordømmer oss, så er Gud større enn vårt hjerte og kjenner alle ting.

Frimodighet for Gud

21 Mine kjære! Dersom vårt hjerte ikke fordømmer oss, da har vi frimodighet for Gud,

22 og hva vi enn ber om, det får vi av ham, fordi vi holder fast på hans bud og gjør det som er til behag for ham.

23 Dette er hans bud, at vi skal tro på hans Sønn, Jesu Kristi navn og elske hverandre, slik han bød oss.

²⁴ Den som holder fast på hans bud, blir i ham, og han i ham. Og på dette kjenner vi at han blir i oss: av den Ånd som han ga oss.

1. Johannes' brev 4

Prøv åndene

¹ Mine kjære! Tro ikke enhver ånd, men prøv åndene om de er av Gud! For mange falske profeter er gått ut i verden.

² På dette skal dere kjenne Guds Ånd: hver ånd som bekjenner at Jesus er Kristus, kommet i kjød, er av Gud,

³ og hver ånd som ikke bekjenner Jesus, er ikke av Gud. Dette er Antikristens ånd, som dere har hørt skal komme. Og den er allerede nå i verden.

Kjærlighet til Gud og hverandre

⁴ Mine barn! Dere er av Gud, og har seiret over dem. For han som er i dere, er større enn han som er i verden.

⁵ De er av verden. Derfor taler de av verden, og verden hører dem.

⁶ Vi er av Gud. Den som kjenner Gud, hører oss. Den som ikke er av Gud, hører oss ikke. Av dette kjenner vi sannhetens ånd og villfarelsens ånd.

⁷ Mine kjære, la oss elske hverandre! For kjærligheten er av Gud, og hver den som elsker, er født av Gud og kjenner Gud.

⁸ Den som ikke elsker, kjenner ikke Gud, for Gud er kjærlighet.

⁹ Ved dette ble Guds kjærlighet åpenbart iblant oss, at Gud har sendt sin enbårne Sønn til verden, for at vi skal leve ved ham.

¹⁰ I dette er kjærligheten, ikke at vi har elsket Gud, men at han har elsket oss og sendt sin Sønn til soning for våre synder.

¹¹ Mine kjære, har Gud elsket oss slik, da skylder også vi å elske hverandre.

¹² Ingen har noensinne sett Gud. Dersom vi elsker hverandre, da blir Gud i oss, og kjærligheten til ham er blitt fullkommen i oss.

¹³ Av dette kjenner vi at vi blir i ham og han i oss, at han har gitt oss av sin Ånd.

¹⁴ Og vi har sett og vitner at Faderen har sendt Sønnen som verdens frelser.

¹⁵ Den som bekjenner at Jesus er Guds Sønn, i ham blir Gud, og han i Gud.

¹⁶ Og vi har kjent og trodd den kjærlighet som Gud har til oss. Gud er kjærlighet. Den som blir i kjærligheten, blir i Gud, og Gud i ham.

¹⁷ I dette er kjærligheten blitt fullkommen hos oss, at vi har frimodighet på dommens dag. For slik som han er, slik er også vi i denne verden.

18 Frykt er ikke i kjærligheten, men den fullkomne kjærligheten driver frykten ut. For frykten har med straff å gjøre, og den som frykter, er ikke blitt fullkommen i kjærligheten.

19 Vi elsker fordi han elsket oss først.

20 Dersom noen sier: Jeg elsker Gud! - og likevel hater sin bror, så er han en løgner. For den som ikke elsker sin bror som han har sett, hvordan kan han elske Gud, som han ikke har sett?

21 Og dette budet har vi fra ham at den som elsker Gud, skal også elske sin bror.

1. Johannes' brev 5

Den som tror på Gud, seirer over verden

1 Hver den som tror at Jesus er Kristus, er født av Gud. Og hver den som elsker Faderen, elsker også den som er født av ham.

2 På dette kjenner vi at vi elsker Guds barn: når vi elsker Gud og holder hans bud.

3 For dette er kjærligheten til Gud at vi holder fast på hans bud. Og hans bud er ikke tunge.

4 For alt det som er født av Gud, seirer over verden. Og dette er den seier som har seiret over verden: vår tro.

5 Hvem er den som seirer over verden, uten den som tror at Jesus er Guds Sønn?

6 Han er den som er kommet med vann og med blod, Jesus Kristus - ikke bare med vannet, men med vannet og med blodet. Og Ånden er den som vitner, fordi Ånden er sannheten.

Den som har Sønnen, har livet

7 For de er tre som vitner:

8 Ånden og vannet og blodet, og disse tre samstemmer.

9 Tar vi imot menneskers vitnesbyrd, så er Guds vitnesbyrd større. For dette er Guds vitnesbyrd, at han har vitnet om sin Sønn.

10 Den som tror på Guds Sønn, har vitnesbyrdet i seg selv. Den som ikke tror Gud, har gjort ham til en løgner, fordi han ikke har trodd det vitnesbyrdet Gud har vitnet om sin Sønn.

11 Og dette er vitnesbyrdet at Gud har gitt oss evig liv, og dette liv er i hans Sønn.

12 Den som har Sønnen, har livet. Den som ikke har Guds Sønn, har ikke livet.

I bønn og lydighet til Gud

13 Dette har jeg skrevet til dere for at dere skal vite at dere har evig liv, dere som tror på Guds Sønns navn.

14 Og dette er den frimodige tilliten vi har til ham, at dersom vi ber om noe etter hans vilje, så hører han oss,

15 og dersom vi vet at han hører oss, hva vi enn ber om, da vet vi at vi har fått våre bønneemner oppfylt hos ham.

16 Dersom noen ser sin bror gjøre en synd som ikke er til døden, så skal han be, og han skal gi ham liv - det vil si dem som synder, men ikke til døden. Det finnes synd som er til døden, det er ikke om den jeg sier at han skal be.

17 Enhver urettferdighet er synd, og det er synd som ikke er til døden.

18 Vi vet at den som er født av Gud, ikke synder. Men den som er født av Gud, tar seg i vare, og den onde rører ham ikke.

19 Vi vet at vi er av Gud. Men hele verden ligger i det onde.

20 Vi vet at Guds Sønn er kommet, og han har gitt oss forstand så vi kjenner Den Sanne. Og vi er i Den Sanne, i hans Sønn, Jesus Kristus. Han er den sanne Gud og det evige liv.

21 Mine barn, ta dere i vare for avgudene!

2. Johannes' brev

2. Johannes' brev 1

Hilsen

- ¹ Den eldste - til den utvalgte frue og hennes barn, som jeg elsker i sannhet, og ikke bare jeg, men alle som har lært sannheten å kjenne,
- ² for den sannhets skyld som blir i oss og skal være med oss til evig tid:
- ³ Nåde, miskunn og fred fra Gud Fader, og fra Jesus Kristus, Faderens Sønn, skal være med oss, i sannhet og kjærlighet.

Elsk hverandre

- ⁴ Jeg har gledet meg meget fordi jeg har funnet noen av dine barn som vandrer i sannhet, etter det budet vi har fra Faderen.
- ⁵ Og nå ber jeg deg, frue, ikke som om jeg skrev et nytt bud til deg, men det er det vi har hatt fra begynnelsen: at vi skal elske hverandre.
- ⁶ Og dette er kjærligheten at vi vandrer etter hans bud. Dette er budet, slik som dere hørte det fra begynnelsen, at dere skal vandre etter det.

Antikrist og vrang lære

- ⁷ For mange forførere er gått ut i verden, som ikke bekjenner at Jesus er Kristus, kommet i kjød. Dette er forføreren og Antikrist.
- ⁸ Ta dere i vare, så dere ikke mister det som dere har vunnet med deres arbeid, men kan få full lønn!
- ⁹ Hver den som slår inn på avveier og ikke blir i Kristi lære, har ikke Gud. Den som blir i læren, han har både Faderen og Sønnen.
- ¹⁰ Om noen kommer til dere og ikke fører denne læren, da ta ikke imot ham i deres hus og hils ham ikke velkommen!
- ¹¹ For den som hilser ham velkommen, blir medskyldig med ham i hans onde gjerninger.

Sluttord

- ¹² Enda jeg har mye å skrive til dere, så vil jeg ikke gjøre det med papir og blekk. Men jeg håper at jeg kan komme til dere og tale muntlig med dere, så vår glede kan være fullkommen.
- ¹³ Din utvalgte søsters barn hilser deg.

3. Johannes' brev

3. Johannes' brev 1

Til Gajus

- ¹ Den eldste - til Gajus, min kjære, som jeg elsker i sannhet.
- ² Du kjære! Jeg ønsker at du i alle ting må ha det godt og være ved god helse, likesom din sjel har det godt.

Glede over Gajus' kjærlighet

- ³ For jeg ble meget glad da det kom noen brødre og vitnet om din sannhet, slik som du vandrer i sannhet.
- ⁴ Større glede har jeg ikke enn dette at jeg hører mine barn vandrer i sannheten.
- ⁵ Du kjære! Du gjør en trofast gjerning med det du gjør mot brødrene, enda de er fremmede.
- ⁶ De har vitnet for menigheten om din kjærlighet. Du gjør vel med å hjelpe dem på vei, slik det er verdig for Gud.
- ⁷ For det var for hans navns skyld at de dro av sted, og de tar ikke imot noen hjelp fra hedningene.
- ⁸ Derfor skylder vi å ta oss av slike, så vi kan bli medarbeidere for sannheten.

Diotrefes og Demetrius

- ⁹ Jeg har skrevet noe til menigheten. Men Diotrefes, som gjerne vil være den fremste blant dem, tar ikke imot oss.
- ¹⁰ Derfor vil jeg minne om de gjerningene han gjør, når jeg kommer. Han baktaler oss med onde ord. Og han nøyer seg ikke med det: Selv tar han ikke imot brødrene, og dem som vil gjøre det, hindrer han i det og støter dem ut av menigheten.
- ¹¹ Du kjære! Ta ikke etter det onde, men det gode! Den som gjør det gode, er av Gud. Den som gjør det onde, har ikke sett Gud.
- ¹² Demetrius har godt vitnesbyrd av alle, ja, av sannheten selv. Også vi gir ham godt vitnesbyrd, og du vet at vårt vitnesbyrd er sant.

Avskjedshilsen

- ¹³ Jeg kunne ha mye å skrive til deg, men jeg vil ikke skrive det til deg med penn og blekk.
- ¹⁴ Men jeg håper at jeg snart skal få se deg, og da skal vi tale sammen muntlig.

15 Fred være med deg! Vennene hilser deg. Hils vennene, hver enkelt av dem ved navn.

Judas' brev

Judas' brev 1

Judas hilser de kalte

- 1** Judas, Jesu Kristi tjener og Jakobs bror - til dem som er kalt, de som er elsket i Gud Fader og bevart for Jesus Kristus:
- 2** Miskunn og fred og kjærlighet bli dere rikelig til del!
- 3** Dere kjære! Mens jeg var ivrig opptatt med å skrive til dere om vår felles frelse, fant jeg det nødvendig å skrive til dere for å formane dere til å stride for den troen som én gang for alle er blitt overgitt til de hellige.
- 4** For noen mennesker har sneket seg inn - noen som denne dommen allerede for lenge siden er oppskrevet for: De er ugudelige, de forventer vår Guds nåde til skamløshet, og de fornekte vår eneste hersker og Herre, Jesus Kristus.

Guds dom og straff over vranglærere

- 5** Men etter som dere en gang for alle har fått vite alt, vil jeg minne dere om at da Herren hadde frelst folket ut fra Egypt, ødela han likevel senere dem som ikke trodde.
- 6** Og de englene som ikke holdt fast ved sin høye stilling, men forlot sin egen bolig, dem holder han i varetekt i mørket med evige lenker til dommen på den store dag,
- 7** likesom Sodoma og Gomorra og byene der omkring, som på samme måten som disse drev hor og gikk etter fremmed* kjød, og nå ligger som eksempel for våre øyne og lider straffen i en evig ild.
- 8** Likevel gjør nå disse menneskene det samme. De går i drømme, de gjør kjødet urent, de forakter herredømme og spotter høye åndemakter.
- 9** Men ikke engang overengelen Mikael våget å felle en spottende dom da han trettet med djevelen om Moses' legeme, men sa: Må Herren straffe deg!
- 10** Disse menneskene derimot spotter det de ikke kjenner. Og det som de av naturen skjønner, likesom de ufornuftige dyrene, med det ødelegger de seg selv.
- 11** Ve dem! For de har slått inn på Kains vei, har for vinnings skyld kastet seg ut i Bileams villfarelse, og er gått under ved Korahs gjenstridighet.*
- 12** Disse menneskene er skamflekker ved deres kjærlighetsmåltider. Uten frykt holder de gilde med dere og forer seg selv. De er vannløse skyer som drives av sted av vinden. De er som nakne trær om høsten, uten frukt, to ganger døde, opprykket med rot.

13 De er ville havsbølger som skummer opp sin egen skam. De er villfarende stjerner, som mørkets natt er rede for til evig tid.

14 Disse var det også Enok, den sjuende fra Adam, profeterte om da han sa: Se, Herren kommer med sine ti tusener hellige

15 for å holde dom over alle, og straffe alle ugudelige for alle de ugudelige gjerninger de har gjort, og for alle de harde ord som de har talt mot ham, de ugudelige synderne.

16 De er slike som knurrer og klager over sin skjebne, enda de farer fram etter sine lyster. Deres munn taler store ord, mens de smigrer folk for vinnings skyld.

Lev i forventning om Herrens komme

17 Men dere, kjære: Husk de ordene som vår Herre Jesu Kristi apostler før har talt!

18 For de sa til dere: I den siste tid skal det komme spottere som farer fram etter sine ugudelige lyster.

19 Disse er det som skaper splittelse, de er sjelelige* mennesker som ikke har Ånden.

20 Men dere, kjære: Oppbygg dere på deres høyhellige tro, be i Den Hellige Ånd,

21 og hold dere slik i Guds kjærlighet, mens dere venter på vår Herre Jesu Kristi miskunn til evig liv.

22 Og noen skal dere tale til rette fordi de tviler,

23 andre skal dere frelse ved å rive dem ut av ilden. Andre igjen skal dere miskunne dere over i frykt, idet dere til og med hater kappen som er smittet av kjødet.

24 Men han som er mektig til å verne om dere så dere ikke snubler, og til å stille dere ulastelige fram for sin herlighet i fryd,

25 den eneste Gud, vår frelser ved Jesus Kristus, vår Herre: Ham tilhører herlighet, storhet, styrke og makt før all tid og nå og i all evighet. Amen.

Johannes' åpenbaring

Johannes' åpenbaring 1

Åpenbaring om det som må skje i hast

- ¹ Jesu Kristi åpenbaring, som Gud ga ham for at han skulle vise sine tjenere det som må skje i hast. Han sendte bud ved sin engel og kunngjorde det i tegn for sin tjener Johannes,
- ² som har vitnet om Guds ord og Jesu Kristi vitnesbyrd, alt det han så.
- ³ Salig er den som leser og de som hører det profetiske ord og holder fast på det som der står skrevet. For tiden er nær.

Hilsen til de sju menighetene i Asia

- ⁴ Johannes, til de sju menighetene i Asia: Nåde være med dere og fred fra ham som er og som var og som kommer, og fra de sju ånder som er for hans trone,
- ⁵ og fra Jesus Kristus, det troverdige vitne, den førstefødte av de døde og herskeren over kongene på jorden. Han som elsker oss og løste oss fra våre synder med sitt blod,
- ⁶ og som gjorde oss til et kongerike, til prester for Gud, sin Far - ham være æren og makten i all evighet. Amen.
- ⁷ Se, han kommer med skyene, og hvert øye skal se ham, også de som har gjennomstunget ham. Og alle jordens slekter skal gråte sårt over ham. Ja, amen.
- ⁸ Jeg er Alfa og Omega, sier Gud Herren, han som er og som var og som kommer, Den Allmektige.

Johannes møter Jesus

- ⁹ Jeg, Johannes, som er deres bror, og har del med dere i trengselen og riket og tålmodet i Jesus, jeg var på den øya som kalles Patmos, for Guds ords og Jesu vitnesbyrds skyld.
- ¹⁰ Jeg var borttrykket i Ånden på Herrens dag. Og jeg hørte bak meg en veldig røst, likesom av en basun,
- ¹¹ som sa: Det du ser, skriv det i en bok og send det til de sju menighetene, til Efesus og til Smyrna og til Pergamum og til Tyatira og til Sardes og til Filadelfia og til Laodikea.
- ¹² Jeg vendte meg om for å se røsten som talte til meg, og da jeg vendte meg, fikk jeg øye på sju lysestaker av gull.
- ¹³ Og midt mellom lysestakene var det en som lignet en menneskesønn. Han var kledd i en fotsid kappe, ombundet med et gullbelte under brystet.

14 Hans hode og hår var hvitt som hvit ull, som snø, og øynene hans som en ildslue.

15 Føttene hans var lik skinnende kobber, som om de var glødet i en ovn. Og røsten hans var som bruset av vannmasser.

16 I sin høyre hånd hadde han sju stjerner og av munnen hans gikk det ut et tveegget, skarpt sverd. Og ansiktet hans var som solen når den skinner i sin kraft.

17 Da jeg fikk se ham, falt jeg ned for hans føtter som død. Men han la sin høyre hånd på meg og sa: Frykt ikke! Jeg er den første og den siste

18 og den levende. Jeg var død, og se, jeg er levende i all evighet. Og jeg har nøklene til døden og dødsriket.

19 Skriv det du så, det som nå er, og det som skal komme etter dette,

20 og hemmeligheten med de sju stjernene som du så i min høyre hånd, og de sju gullysestakene: De sju stjernene er engler for de sju menighetene, og de sju lysestakene er sju menighetene.

Johannes' åpenbaring 2

Til menigheten i Efesus

1 Skriv til engelen for menigheten i Efesus: Dette sier han som holder de sju stjernene i sin høyre hånd, han som går midt mellom de sju lysestaker av gull:

2 Jeg vet om dine gjerninger og ditt arbeid og din utholdenhet, og at du ikke kan tåle de onde. Du har prøvd dem som kaller seg selv apostler, og ikke er det, og du har funnet at de er løgnere.

3 Du har tålmodighet, du har hatt mye å bære for mitt navns skyld, og du er ikke gått trett.

4 Men jeg har imot deg at du har forlatt din første kjærlighet.

5 Husk derfor hva du er falt fra. Omvend deg, og gjør de første gjerninger! Men hvis ikke, så kommer jeg brått over deg og jeg vil flytte din lysestake bort fra sitt sted - hvis du ikke omvender deg.

6 Men du har dette: Du hater nikolaittenes gjerninger, som jeg òg hater.

7 Den som har øre, han høre hva Ånden sier til menighetene: Den som seirer, ham vil jeg gi å ete av livets tre, som er i Guds Paradis!

Til menigheten i Smyrna

8 Og skriv til engelen for menigheten i Smyrna: Dette sier den første og den siste, han som var død og er blitt levende:

9 Jeg vet om din trengsel og din fattigdom - men du er rik - og om spotten fra dem som sier de er jøder, men ikke er det, men er Satans synagoge.

10 Frykt ikke for det du skal lide! Se, djevelen skal kaste noen av dere i fengsel, for at dere skal bli satt på prøve, og dere skal ha trengsel i ti dager. Vær tro inntil døden, så vil jeg gi deg livets krone.

11 Den som har øre, han høre hva Ånden sier til menighetene: Den som seirer, skal slett ikke rammes av den annen død.

Til menigheten i Pergamum

12 Og skriv til engelen for menigheten i Pergamum: Dette sier han som har det tveeggede skarpe sverd:

13 Jeg vet hvor du bor, der hvor Satan har sin trone. Og du holder fast ved mitt navn. Du fornektet ikke min tro, heller ikke i de dager da Antipas var mitt trofaste vitne, han som ble slått i hjel hos dere, der hvor Satan bor.

14 Men jeg har noen få ting imot deg: Du har noen der som holder fast ved Bileams lære, han som lærte Balak å legge anstøt for Israels barn - å ete avgudsoffer og drive hor.

15 Slik har også du noen som på samme vis holder fast ved nikolaittenes lære.

16 Omvend deg! Ellers kommer jeg snart over deg og vil kjempe mot dem med min munns sverd.

17 Den som har øre, han høre hva Ånden sier til menighetene: Den som seirer, ham vil jeg gi av den skjulte manna. Og jeg vil gi ham en hvit stein, og på steinen er et nytt navn skrevet som ingen kjenner uten den som får det.

Til menigheten i Tyatira

18 Og skriv til engelen for menigheten i Tyatira: Dette sier Guds Sønn, han som har øyne som ildslue og føtter som skinnende kobber:

19 Jeg vet om dine gjerninger og din kjærlighet og din tjeneste, din tro og tålmodighet, og dine siste gjerninger, som er flere enn de første.

20 Men jeg har imot deg at du tåler kvinnen Jesabel, hun som sier at hun er en profetinne, og som lærer og forfører mine tjenere til å drive hor og ete avgudsoffer.

21 Jeg ga henne tid til å omvende seg, men hun ville ikke omvende seg fra sitt horeliv.

22 Se, jeg kaster henne på sykeseng. Og de som begår ekteskapsbrudd med henne, skal komme i stor trengsel, hvis de ikke omvender seg fra hennes gjerninger.

23 Hennes barn vil jeg rykke bort ved død. Og alle menighetene skal kjenne at jeg er den som gransker nyrer og hjerter, og jeg vil gi hver av dere etter hans gjerninger.

24 Men dere andre i Tyatira, alle de som ikke har denne læren og ikke kjenner Satans dybder, som de sier - til dere sier jeg: Jeg legger ikke noen annen byrde på dere.

25 Hold bare fast på det dere har, inntil jeg kommer.

26 Den som seirer, og som tar vare på mine gjerninger inntil enden, ham vil jeg gi makt over folkeslagene.

27 Han skal styre dem med jernstav og knuse dem som leirkar, slik som også jeg har fått det av min Far.

28 Og jeg vil gi ham morgenstjernen.

29 Den som har øre, han høre hva Ånden sier til menighetene!

Johannes' åpenbaring 3

Til menigheten i Sardes

1 Og skriv til engelen for menigheten i Sardes: Dette sier han som har de sju Guds ånder og de sju stjernene: Jeg vet om dine gjerninger, at du har navn av at du lever, men du er død.

2 Våkne opp, og styrk det andre som var i ferd med å dø. For jeg har ikke funnet dine gjerninger fullkomne for min Gud.

3 Husk derfor hvordan du har mottatt og hørt. Hold fast på det og omvend deg! Dersom du ikke våker, skal jeg komme som en tyv, og du skal slett ikke vite hvilken time jeg kommer over deg.

4 Men du har noen få navn i Sardes som ikke har sølt til klærne sine. De skal gå med meg i hvite klær, for de er verdige til det.

5 Den som seirer skal på samme vis bli kledd i hvite klær. Jeg skal så visst ikke utslette hans navn av livets bok, og jeg vil kjennes ved hans navn for min Far og for hans engler.

6 Den som har øre, han høre hva Ånden sier til menighetene!

Til menigheten i Filadelfia

7 Og skriv til engelen for menigheten i Filadelfia: Dette sier Den Hellige, Den Sannferdige, han som har Davids nøkkel, han som lukker opp og ingen lukker igjen, og som lukker igjen og ingen lukker opp:

8 Jeg vet om dine gjerninger: Se, jeg har satt foran deg en åpen dør, og ingen kan lukke den igjen. For du har liten styrke, og har holdt fast på mitt ord og ikke fornektet mitt navn.

⁹ Se, jeg lar noen av Satans synagoge komme, de som kaller seg selv jøder og ikke er det, men lyver. Jeg vil gjøre det så at de skal komme og falle ned for dine føtter, og de skal forstå at jeg har elsket deg.

¹⁰ Fordi du har bevart mitt ord om tålmodighet, vil jeg bevare deg fra den prøvelsens time som skal komme over hele verden, for å prøve dem som bor på jorden.

¹¹ Jeg kommer snart! Hold fast på det du har, for at ingen skal ta din krone.

¹² Den som seirer, ham vil jeg gjøre til en støtte i min Guds tempel, og han skal aldri mer gå ut derfra. Og jeg vil skrive på ham min Guds navn, og navnet på min Guds by - det nye Jerusalem, som kommer ned fra himmelen fra min Gud - og mitt eget navn, det nye.

¹³ Den som har øre, han høre hva Ånden sier til menighetene!

Til menigheten i Laodikea

¹⁴ Og skriv til engelen for menigheten i Laodikea: Dette sier han som er Amen, det trofaste og sannferdige vitne, opphavet til Guds skaperverk:

¹⁵ Jeg vet om dine gjerninger, at du verken er kald eller varm. Det hadde vært godt om du var kald eller varm.

¹⁶ Men fordi du er lunken, og verken kald eller varm, vil jeg spy deg ut av min munn.

¹⁷ Fordi du sier: Jeg er rik, jeg har overflod og har ingen nød - og du vet ikke at du er ussel og ynkelig og fattig og blind og naken,

¹⁸ så råder jeg deg at du kjøper av meg: Gull, lutret i ild, for at du kan bli rik, og hvite klær, for at du kan være kledd i dem og din nakenhets skam ikke skal bli stilt til skue, og øyensalve til å salve dine øyne med, for at du kan se.

¹⁹ Alle dem jeg elsker, dem refser og tukter jeg. Derfor, ta det alvorlig og omvend deg!

²⁰ Se, jeg står for døren og banker. Om noen hører min røst og åpner døren, da vil jeg gå inn til ham og holde nattverd med ham, og han med meg.

²¹ Den som seirer, ham vil jeg gi å sitte med meg på min trone, likesom jeg òg har seiret og har satt meg med min Far på hans trone.

²² Den som har øre, han høre hva Ånden sier til menighetene!

Johannes' åpenbaring 4

For Guds trone i himmelen

¹ Deretter så jeg - og se, en dør var åpnet i himmelen. Og den første røsten som jeg hadde hørt tale til meg som en basun, sa: Kom opp her, og jeg vil vise deg det som skal skje etter dette.

² Straks ble jeg rykket bort i Ånden. Og se, en trone var satt i himmelen, og det satt en på tronen.

³ Han som satt der, var å se til som jaspis-stein og sarder-stein. Og rundt tronen var det en regnbue, som en smaragd å se til.

⁴ Rundt omkring tronen var det tjuefire troner, og på tronene satt det tjuefire eldste, kledd i hvite klær og med kroner av gull på sine hoder.

⁵ Fra tronen går det ut lyn og røster og tordendrønn, og sju ildfakler brenner foran tronen, det er de sju Guds ånder.

⁶ Og foran tronen er det likesom et glasshav, likt krystall. Og midt for tronen og omkring den, er det fire livsvesener, fulle av øyne foran og bak.

De fire livsvesener

⁷ Det første livsvesen er likt en løve, det andre livsvesen er likt en okse, det tredje livsvesen har ansikt som på et menneske, og det fjerde livsvesen er likt en ørn i flukt.

⁸ De fire livsvesener, hvert enkelt av dem, har seks vinger. Og de er fullsatt av øyne, både rundt om og under vingene. Natt og dag sier de uten opphold: Hellig, hellig, hellig er Herren Gud, Den Allmektige, han som var og som er og som kommer!

⁹ Og når de fire livsvesener gir pris og ære og takk til ham som sitter på tronen, han som lever i all evighet,

¹⁰ da faller de tjuefire eldste ned for ham som sitter på tronen, og tilber ham som lever i all evighet, og kaster sine kroner ned for tronen og sier:

¹¹ Verdig er du, vår Herre og Gud, til å få lovprisningen og æren og makten. For du har skapt alle ting, og på grunn av din vilje ble de til og ble de skapt.

Johannes' åpenbaring 5

Boken med de sju seglene

¹ Og jeg så at han som satt på tronen hadde en bokrull i sin høyre hånd. Det var skrevet både inne i den og utenpå, og den var forseglet med sju segl.

² Og jeg så en mektig engel som ropte med høy røst: Hvem er verdig til å åpne boken og bryte seglene på den?

³ Og det var ingen i himmelen eller på jorden eller under jorden som kunne åpne boken eller se i den.

⁴ Da gråt jeg sårt fordi ingen var funnet verdig til å åpne boken eller se i den.

⁵ Men en av de eldste sier til meg: Gråt ikke! Se, løven av Judas stamme, Davids rot, har seiret. Han kan åpne boken og de sju seglene på den.

⁶ Og jeg så - og se: Midt mellom tronen og de fire livsvesener og de eldste, sto det et lam, likesom det hadde vært slaktet. Det hadde sju horn og sju øyne, det er de sju Guds ånder som er sendt ut over hele jorden.

⁷ Lammet kom bort til ham som satt på tronen, og tok boken av hans høyre hånd.

⁸ Da det tok boken, falt de fire livsvesener og de tjuefire eldste ned for Lammet. Hver av dem hadde en harpe, og gullskåler fulle av røkelse, - det er de helliges bønner.

⁹ Og de synger en ny sang og sier: Verdig er du til å ta imot boken og åpne seglene på den, fordi du ble slaktet og med ditt blod kjøpte oss til Gud av hver stamme og tunge og folk og ætt,

¹⁰ og gjorde dem til et kongerike og til prester for vår Gud. Og de skal herske som konger på jorden.

¹¹ Og jeg så, og jeg hørte røsten av mange engler omkring tronen og de fire livsvesener og de eldste - tallet på dem var ti tusen ganger ti tusen og tusen ganger tusen.

¹² De sa med høy røst: Verdig er Lammet, som ble slaktet, til å få makt og rikdom og visdom og styrke og ære og pris og velsignelse!

¹³ Og hver skapning som er i himmelen og på jorden og under jorden og på havet, og alt det som er i dem, hørte jeg si: Ham som sitter på tronen, og Lammet, tilhører velsignelsen og æren og lovprisningen og makten i all evighet!

¹⁴ Og de fire livsvesener sa: Amen! Og de eldste falt ned og tilba.

Johannes' åpenbaring 6

De seks første seglene blir åpnet

¹ Og jeg så at Lammet åpnet det første av de sju seglene, og jeg hørte et av de fire livsvesener si som med tordenrøst: Kom!

² Og jeg så - og se: En hvit hest, og han som satt på den, hadde en bue, og det ble gitt ham en krone, og han dro ut med seier og for å seire.

³ Da Lammet åpnet det andre seglet, hørte jeg det andre livsvesen si: Kom!

⁴ Og en annen hest dro ut, som var rød. Han som satt på den, ble det gitt å ta freden bort fra jorden, så de skulle slakte hverandre. Og det ble gitt ham et stort sverd.

⁵ Da Lammet åpnet det tredje seglet, hørte jeg det tredje livsvesen si: Kom! Og jeg så - og se: En svart hest, og han som satt på den, hadde en vekt i hånden.

6 Og jeg hørte likesom en røst midt iblant de fire livsvesener, og den sa: Et mål hvete for en denar, og tre mål bygg for en denar. Men oljen og vinen skal du ikke skade.

7 Da Lammet åpnet det fjerde seglet, hørte jeg røsten av det fjerde livsvesen, som sa: Kom!

8 Da så jeg - og se: En gulblek hest. Han som satt på den, hans navn var Døden, og dødsriket fulgte med ham. Og det ble gitt dem makt over fjerdedelen av jorden, til å drepe med sverd og med hungersnød og med pest, og ved villdyrene på jorden.

9 Og da Lammet åpnet det femte seglet, så jeg under alteret deres sjeler som var blitt slått i hjel for Guds ords skyld og på grunn av det vitnesbyrd som de hadde.

10 De ropte med høy røst og sa: Herre, du hellige og sannferdige! Hvor lenge skal det vare før du holder dom og hevner vårt blod på dem som bor på jorden?

11 Og det ble gitt hver av dem en lang, hvit kappe. Og det ble sagt til dem at de skulle slå seg til tåls ennå en liten stund, inntil tallet på deres medtjenere og brødre var fullt, de som skulle bli slått i hjel likesom de selv.

12 Og jeg så da Lammet åpnet det sjette seglet - og se: Det ble et stort jordskjelv, og solen ble svart som en sekk av hår, og hele månen ble som blod.

13 Og himmelens stjerner falt ned på jorden, som et fikentre kaster ned sine umodne fiken når det ristes av sterk vind.

14 Og himmelen vek bort, likesom en bokrull som rulles sammen. Og hvert fjell og hver øy ble flyttet fra sitt sted.

15 Kongene på jorden og stormennene og hærførerne og de rike og de mektige, hver trell og hver fri mann, gjemte seg i hulene og mellom berghamrene.

16 Og de sier til fjell og klipper: Fall over oss og skjul oss for hans åsyn som sitter på tronen, og for Lammets vrede.

17 For deres store vredesdag er kommet, og hvem kan da bli stående?

Johannes' åpenbaring 7

De hundre og førtifire tusen blir beseglet

1 Deretter så jeg fire englene som sto ved jordens fire hjørner og holdt på jordens fire vinder, for at det ikke skulle blåse noen vind over jorden eller over havet eller på noe tre.

² Og jeg så en annen engel, som steg opp fra soloppgangen, og som hadde den levende Guds segl. Han ropte med høy røst til de fire engler som det var gitt å skade jorden og havet,

³ og sa: Skad ikke jorden eller havet eller trærne før vi har satt et segl på vår Guds tjenere i deres panner.

⁴ Og jeg hørte tallet på dem som var beseglet. Det var hundre og førtifire tusen av alle Israels barns stammer.

⁵ Av Judas stamme tolv tusen beseglede, av Rubens stamme tolv tusen, av Gads stamme tolv tusen,

⁶ av Asjers stamme tolv tusen, av Naftalis stamme tolv tusen, av Manasses stamme tolv tusen,

⁷ av Simeons stamme tolv tusen, av Levis stamme tolv tusen, av Issakars stamme tolv tusen,

⁸ av Sebulons stamme tolv tusen, av Josefs stamme tolv tusen, av Benjamins stamme tolv tusen beseglede.

Den store, hvite flokk

⁹ Deretter så jeg - og se: En stor skare som ingen kunne telle, av alle folkeslag og stammer og folk og tungemål. De sto for tronen og for Lammet, kledd i lange, hvite kapper, og med palmegreiner i sine hender.

¹⁰ Og de ropte med høy røst og sa: Frelsen tilhører vår Gud, han som sitter på tronen, og Lammet.

¹¹ Alle englene sto omkring tronen og om de eldste og om de fire livsvesener, og de falt ned for tronen på sitt ansikt og tilba Gud,

¹² og sa: Amen! Velsignelsen og herligheten og visdommen og takken og æren og makten og styrken tilhører vår Gud i all evighet! Amen.

¹³ Og en av de eldste tok til orde og sa til meg: Disse som er kledd i de lange hvite kappene - hvem er de? Og hvor er de kommet fra?

¹⁴ Jeg sa til ham: Herre, du vet det! Og han sa til meg: Dette er de som kommer ut av den store trengsel, og de har vasket sine kapper og gjort dem hvite i Lammets blod.

¹⁵ Derfor er de for Guds trone og tjener ham dag og natt i hans tempel, og han som sitter på tronen, skal reise sin bolig over dem.

¹⁶ De skal ikke hunge mer, heller ikke tørste mer. Solen skal ikke falle på dem, eller noen hete.

¹⁷ For Lammet, som er midt for tronen, skal vokte dem og føre dem til livets vannkilder. Og Gud skal tørke bort hver tåre fra deres øyne.

Johannes' åpenbaring 8

Det sjuende seglet blir åpnet

- ¹ Da Lammet åpnet det sjuende seglet, ble det stillhet i himmelen omkring en halv time.
- ² Og jeg så de sju englene som står for Gud, og det ble gitt dem sju basuner.
- ³ En annen engel kom og sto ved alteret. Han hadde et røkelseskar av gull. Og det ble gitt ham en stor mengde røkelse for at han skulle legge den til de helliges bønner på gullalteret foran tronen.
- ⁴ Og røken av røkelsen steg fra engelens hånd opp for Gud sammen med de helliges bønner.
- ⁵ Og engelen tok røkelseskaret og fylte det med ild fra alteret, og kastet den på jorden. Da kom det tordendrånn og røster og lyn og jordskjelv.
- ⁶ Og de sju englene som hadde de sju basunene, gjorde seg klar til å blåse.

De fire første englene blåser i basun

- ⁷ Den første engelen blåste i basunen, og det kom hagl og ild, blandet med blod, og det ble kastet ned på jorden. Tredjedelen av jorden ble oppbrent, og tredjedelen av trærne ble oppbrent, og alt grønt gress ble oppbrent.
- ⁸ Den andre engelen blåste i basunen, og noe som lignet et stort, brennende fjell ble kastet i havet. Og tredjedelen av havet ble til blod.
- ⁹ Og tredjedelen av de levende skapninger i havet døde, og tredjedelen av skipene ble ødelagt.
- ¹⁰ Den tredje engelen blåste i basunen, og en stor stjerne falt ned fra himmelen, flammende som en fakkel, og den falt på tredjedelen av elvene og på vannkildene.
- ¹¹ Stjernens navn var Malurt, og tredjedelen av vannet ble til malurt. Og mange mennesker døde av vannet fordi det var blitt forgiftet.
- ¹² Den fjerde engelen blåste i basunen, og tredjedelen av solen ble slått, og tredjedelen av månen og tredjedelen av stjernene, for at tredjedelen av dem skulle bli formørket, og tredjedelen av dagen miste sitt lys, og natten likeså.
- ¹³ Og jeg så, og jeg hørte en ørn som fløy under det høyeste av himmelen og sa med høy røst: Ve, ve, ve over dem som bor på jorden, for de andre basunrøstene av de tre englene som ennå skal blåse!

Johannes' åpenbaring 9

Den femte og den sjette engelen blåser i basun

- ¹ Den femte engelen blåste i basun. Jeg så da en stjerne som var falt fra himmelen ned på jorden. Nøkkelen til avgrunnens brønn ble gitt til den.

- ² Den åpnet avgrunnens brønn, og en røk steg opp av brønnen som røken av en stor ovn. Solen og luften ble formørket av røken fra brønnen.
- ³ Ut av røken kom det gresshopper på jorden. Det ble gitt dem makt, slik som skorpionene på jorden har.
- ⁴ Det ble sagt til dem at de ikke skulle skade gresset på jorden eller noe annet grønt, heller ikke noe tre, men bare de menneskene som ikke hadde Guds segl på sine panner.
- ⁵ Det ble ikke gitt gresshoppene å drepe dem, men å pine dem i fem måneder. Og pinen de voldte, var som pinen av en skorpion når den stikker et menneske.
- ⁶ I de dager skal folk søke døden, men de skal ikke finne den. De skal lengte etter å få dø, men døden skal fly fra dem.
- ⁷ Gresshoppene var av utseende lik hester, som var gjort klare til kamp. På hodene deres var det kroner av noe som lignet gull, og ansiktene deres var som menneskers ansikter.
- ⁸ De hadde hår som kvinnehår, og tennene deres var som løvers tenner.
- ⁹ De hadde brynjer likesom jernbrynjer. Og lyden av vingene deres var som lyden av vogner når mange hester løper til strid.
- ¹⁰ De har haler med brodder som skorpioner, og i halene ligger deres makt til å skade menneskene i fem måneder.
- ¹¹ Til konge over seg har de avgrunnens engel. Hans navn er på hebraisk Abaddon, på gresk har han navnet Apollyon.
- ¹² Det første ve er over. Se, ennå kommer det to ve-rop etter dette.
- ¹³ Den sjette engelen blåste i basunen. Og jeg hørte en røst fra de fire hornene på gullalteret som står for Gud.
- ¹⁴ Røsten sa til den sjette engelen, han som hadde basunen: Løs de fire englene som er bundet ved den store elven Eufrat!
- ¹⁵ Og de ble løst, de fire englene som var blitt forberedt for timen og dagen og måneden og året, til å drepe tredjedelen av menneskene.
- ¹⁶ Tallet på rytterhæren var to ganger ti tusen ganger ti tusen. Jeg hørte tallet på dem.
- ¹⁷ Slik så jeg hestene i mitt syn, og de som satt på dem: De hadde ildrøde og mørkeblå og svovelgule brynjer. Hestenes hoder var som løve-hoder, og av munnen på dem gikk det ut ild og røk og svovel.
- ¹⁸ Av disse tre plager ble tredjedelen av menneskene drept: av ilden og av røken og av svovelen som kom ut av munnen på dem.

¹⁹ For hestenes makt ligger i munnen deres og i halen, for halene på dem er lik slanger og har hoder, og med dem gjør de skade.

²⁰ Men resten av menneskene, de som ikke ble drept ved disse plagene, omvendte seg likevel ikke fra sine henders verk, så de sluttet å tilbe de onde åndene og avgudsbildene av gull og sølv og kobber, av stein og tre - de som verken kan se eller høre eller gå.

²¹ Og de omvendte seg ikke fra sine mord eller fra sine trolldomskunster eller fra sitt horeliv eller fra sine tyverier.

Johannes' åpenbaring 10

En engel med en liten bok

¹ Og jeg så en annen mektig engel stige ned fra himmelen. Han var kledd i en sky, og regnbuen var over hodet hans. Hans ansikt var som solen, og føttene hans som ildsøyler.

² I hånden hadde han en liten, åpnet bok. Han satte den høyre foten på havet og den venstre på jorden.

³ Og han ropte med veldig røst, som når en løve brøler. Da han hadde ropt ut, talte de sju tordnene med sine røster.

⁴ Og da de sju tordnene hadde talt, ville jeg til å skrive. Men jeg hørte en røst fra himmelen som sa: Sett seg! for det som de sju tordnene talte, og skriv det ikke!

⁵ Og engelen som jeg så, som sto på havet og på jorden, løftet sin høyre hånd mot himmelen,

⁶ og han sverget ved ham som lever i all evighet, han som skapte himmelen og det som er i den, og jorden og det som er på den, og havet og det som er i det: Nå er tiden omme!

⁷ Men i de dager når den sjuende engelens røst blir hørt, når han skal blåse i basunen, da skal også Guds mysterium* bli fullbyrdet, slik som han forkynte for sine tjenere profetene.

Johannes blir bedt om å ete den lille boken

⁸ Og den røsten som jeg hadde hørt fra himmelen, talte nå igjen til meg: Gå og ta den lille åpne boken av engelens hånd, han som står på havet og på jorden.

⁹ Jeg gikk da bort til engelen og sa til ham at han skulle gi meg den lille boken. Han sier til meg: Ta boken og sluk den! Og den skal være bitter i din buk, men i din munn skal den være søt som honning.

¹⁰ Og jeg tok den lille boken av engelens hånd og slukte den. I min munn var den søt som honning. Men da jeg hadde ett den, sved den i min buk.

11 Og det ble sagt til meg: Igjen skal du profetere om mange folk og nasjoner og tungemål og konger.

Johannes' åpenbaring 11

Guds tempel og de to vitnene

1 Og det ble gitt meg et rør, likesom en stav, med de ordene: Stå opp og mål Guds tempel og alteret og dem som tilber der!

2 Men forgården utenfor templet, la den være, og mål den ikke. For den er gitt til hedningefolkene, og de skal trække ned den hellige by i førtito måneder.

3 Og jeg vil gi mine to vitner å profetere i ett tusen to hundre og seksti dager, kledd i sekk.

4 Dette er de to oljetrærne og de to lysestakene som står for jordens Herre.

5 Dersom noen vil skade dem, da går det ild ut fra munnen deres og fortærer fiendene deres. Ja, om noen vil skade dem, skal han drepes på den måten.

6 De har makt til å lukke himmelen, så det ikke faller regn i de dagene de er profeter. Og de har makt over vannene, til å gjøre dem til blod, og til å slå jorden med alle slags plager, så ofte de vil.

7 Og når de har fullført sitt vitnesbyrd, da skal dyret som stiger opp fra avgrunnen, føre krig mot dem og seire over dem og drepe dem.

8 Og likene deres skal ligge på gaten i den store byen, den som i åndelig mening kalles Sodoma og Egypt, der hvor deres Herre ble korsfestet.

9 I tre dager og en halv ser mennesker fra alle folk, stammer og tungemål på likene deres, og de tillater ikke at likene blir lagt i grav.

10 Og de som bor på jorden, skal glede seg over dem og fryde seg, og de skal sende gaver til hverandre, fordi disse to profetene var til plage for dem som bor på jorden.

11 Og etter tre dager og en halv kom det livsånde fra Gud i dem, og de reiste seg opp på sine føtter. Og stor frykt falt på dem som så dem.

12 Og de hørte en høy røst fra himmelen som sa til dem: Stig opp hit! Og de steg opp til himmelen i skyen, mens deres fiender så dem.

13 I samme stund kom det et stort jordskjelv. Tiendedelen av byen falt i grus, og sju tusen mennesker ble drept i jordskjelvet. Resten av folket ble forferdet og ga himmelens Gud ære.

14 Det annet ve er over. Se, det tredje ve kommer snart.

Den sjuende engelen blåser i basunen

15 Og den sjuende engelen blåste i basunen. Og høye røster ble hørt i himmelen, som sa: Kongedømmet over verden tilhører nå vår Herre og hans Salvete, og han skal være konge i all evighet.

16 Og de tjuefire eldste, som sitter for Guds åsyn på sine troner, falt på sitt ansikt og tilba Gud

17 og sa: Vi takker deg, Herre Gud, du Allmektige, du som er og som var, fordi du har tatt i bruk din store makt og regjerer som konge.

18 Hedningefolkene raste, men nå er din vrede kommet - tiden da de døde skal dømmes, og da du skal lønne dine tjenere profetene og de hellige og dem som frykter ditt navn, de små og de store, og da du skal ødelegge dem som ødelegger jorden.

19 Guds tempel i himmelen ble åpnet og hans paktsark ble sett i hans tempel. Og det kom lyn og røster, tordendrånn og jordskjelv og store hagl.

Johannes' åpenbaring 12

Kvinnen og dragen

1 Et stort tegn ble sett i himmelen: En kvinne, kledd med solen, og månen under hennes føtter, og på hennes hode en krone av tolv stjerner.

2 Hun var med barn og skrek i barnsnød og fødselsveer.

3 Og et annet tegn ble sett i himmelen - og se: En stor ildrød drage som hadde sju hoder og ti horn, og på sine hoder sju kroner.

4 Med sin hale dro den med seg tredjedelen av himmelens stjerner og kastet dem til jorden. Og den stilte seg foran kvinnen som skulle føde, for å sluke barnet hennes så snart hun hadde født.

5 Hun fødte en sønn, et guttebarn, som skal styre alle hedningefolkene med jernstav. Og hennes barn ble rykket bort til Gud og hans trone.

6 Og kvinnen flyktet ut i ørkenen, hvor hun hadde et sted som er gjort i stand for henne av Gud, for at de der skal sørge for henne i ett tusen to hundre og seksti dager.

Engelen Mikael seirer over dragen

7 Det ble en strid i himmelen: Mikael og hans engler tok til å stride mot dragen. Og dragen stred, og dens engler.

8 Og de kunne ikke stå seg, og det ble ikke lenger funnet sted for dem i himmelen.

9 Den store dragen ble kastet ned, den gamle slangen, han som kalles djevelen og Satan, han som forfører hele verden. Han ble kastet ned på jorden, og hans engler ble kastet ned med ham.

10 Og jeg hørte en høy røst i himmelen si: Fra nå av tilhører frelsen og kraften og riket vår Gud, og makten hans Salvede. For våre brødres anklager er kastet ned, han som anklaget dem for vår Gud dag og natt.

11 De har seiret over ham i kraft av Lammets blod og det ordet de vitnet. Og de hadde ikke sitt liv kjær, like til døden.

12 Derfor fryd dere, himler, og dere som bor i dem! Men ve jorden og havet! For djevelen er steget ned til dere i stor vrede, fordi han vet at han bare har en liten tid.

Dragen forfølger kvinnen

13 Og da dragen så at den var kastet ned på jorden, forfulgte den kvinnen som hadde født guttebarnet.

14 Og den store ørnens to vinger ble gitt til kvinnen for at hun skulle fly ut til sitt sted i ørkenen, der hun blir sørget for i en tid og tider og en halv tid, borte fra slangens ansikt.

15 Slangen sprutet av sin munn vann som en elv etter kvinnen, for å rive henne bort med elven.

16 Men jorden kom kvinnen til hjelp, og jorden åpnet sin munn og slukte elven som dragen sprutet av sin munn.

17 Dragen ble vred på kvinnen, og dro av sted for å føre krig mot de andre av hennes ætt, mot dem som holder fast på Guds bud og har Jesu vitnesbyrd.

18 Og jeg sto på sanden ved havet.

Johannes' åpenbaring 13

Dyret fra havet får makt av dragen og forfølger de hellige

1 Og jeg så et dyr stige opp av havet. Det hadde ti horn og sju hoder. På sine horn hadde det ti kroner. Og på sine hoder hadde det spottenavn.

2 Dyret som jeg så, lignet en leopard, og det hadde føtter som en bjørn, og munnen var som munnen på en løve. Og dragen ga det sin kraft og sin trone og stor makt.

3 Og jeg så et av dyrets hoder likesom såret til døden, men det dødelige såret ble lagt. Og all jorden undret seg og fulgte etter dyret.

4 De tilba dragen, fordi den hadde gitt dyret makt. Og de tilba dyret og sa: Hvem er lik dyret og hvem kan stride mot det?

5 Det ble gitt det en munn som talte store og bespottelige ord. Og det ble gitt det makt til å holde på i førtito måneder.

6 Det åpnet sin munn til spott mot Gud - til å spotte hans navn og bolig og dem som bor i himmelen.

7 Og det ble gitt det å føre krig mot de hellige og seire over dem. Det ble gitt det makt over hver stamme og hvert folk og hvert tungemål og hvert folkeslag.

8 Alle som bor på jorden, skal tilbe det, hver den som ikke har fått sitt navn skrevet i livets bok hos Lammet som er slaktet, fra verdens grunnvoll ble lagt.

9 Dersom noen har øre, han høre!

10 Om noen fører i fangenskap, han går i fangenskap. Om noen dreper med sverd, han skal drepes med sverd. Her er de helliges tålmodighet og tro.

Et annet dyr forfører mange, så de tilber det første dyret

11 Og jeg så et annet dyr stige opp av jorden. Det hadde to horn, likesom et lam, men talte som en drage.

12 Det bruker hele det første dyrets makt for dets øyne. Og det gjør slik at jorden og de som bor på den, tilber det første dyret - det som fikk sitt dødelige sår legt.

13 Og det gjør store tegn. Til og med får det ild til å falle ned fra himmelen på jorden for menneskenes øyne.

14 Det forfører dem som bor på jorden, på grunn av de tegnene som ble gitt det å gjøre for dyrets øyne. Og det sier til dem som bor på jorden, at de skal gjøre et bilde av det dyret som fikk sverdhogget og ble levende igjen.

15 Og det fikk makt til å gi dyrets bilde livsånde, så at dyrets bilde til og med kunne tale, og gjøre så at alle de som ikke ville tilbe dyrets bilde, skulle drepes.

16 Det utvirker at det blir gitt alle, små og store, rike og fattige, frie og treller, et merke i sin høyre hånd eller på sin panne,

17 og at ingen kan kjøpe eller selge uten den som har merket: dyrets navn eller tallet for dets navn.

18 Heri består visdommen. Den som har forstand, la ham regne ut dyrets tall! For det er et menneskes tall. Og dets tall er seks hundre og sekstiseks.

Johannes' åpenbaring 14

De hundre og førtifire tusen på Sions berg

1 Og jeg så, og se: Lammet sto på Sions berg. Sammen med det var de hundre og førtifire tusen, som hadde Lammets navn og dets Fars navn skrevet på sine panner.

2 Fra himmelen hørte jeg en røst som lyden av mange vann og som lyden av sterk torden. Røsten jeg hørte, var som av harpespillere som spilte på sine harper.

³ Og de sang en ny sang foran tronen og foran de fire livsvesener og de eldste. Og ingen kunne lære sangen uten de hundre og førtifire tusen, de som er kjøpt fra jorden.

⁴ Det er de som ikke har gjort seg urene med kvinner, for de er som jomfruer. Det er de som følger Lammet hvor det går. De er kjøpt fra menneskene til en førstegrøde for Gud og Lammet.

⁵ I deres munn er ikke funnet løgn. De er uten lyte.

Babylon faller

⁶ Jeg så en annen engel, som fløy under det høyeste av himmelen. Han hadde et evig evangelium å forkynne for dem som bor på jorden, for alle nasjoner og stammer, tungemål og folk.

⁷ Og han sa med høy røst: Frykt Gud og gi ham ære! For timen for hans dom er kommet. Tilbe ham som skapte himmelen og jorden, havet og vannkildene!

⁸ En annen engel, den andre, fulgte etter og sa: Falt, falt, er Babylon den store, som har gitt alle folkeslag å drikke av sitt horelivs vredesvin.

⁹ En annen engel, den tredje, fulgte etter dem og sa med høy røst: Dersom noen tilber dyret og dets bilde, og tar merket på sin panne eller sin hånd,

¹⁰ da skal han også drikke av Guds vredesvin, som er skjenket ublandet i hans harmes beger. Og han skal pines med ild og svovel for de hellige englers og for Lammets øyne.

¹¹ Røken av deres pine stiger opp i all evighet. De har ikke hvile dag eller natt, de som tilber dyret og dets bilde, og hver den som tar imot merket med dets navn.

Guds vredes høst over jorden

¹² Heri består de helliges tålmodighet, de som holder fast ved Guds bud og Jesu tro.

¹³ Og jeg hørte en røst fra himmelen si: Skriv: Salige er de døde som dør i Herren fra nå av. Ja, sier Ånden, de skal hvile fra sitt besvær, for deres gjerninger følger dem.

¹⁴ Og jeg så - og se: En hvit sky, og på skyen satt en som var lik en menneskesønn. På sitt hode hadde han en krone av gull, og i sin hånd en skarp sigd.

¹⁵ Og en annen engel kom ut fra templet og ropte med høy røst til ham som satt på skyen: Send ut din sigd og høst! Timen til å høste er kommet, for høsten på jorden er fullmoden.

¹⁶ Og han som satt på skyen, lot sin sigd gå over jorden, og jorden ble høstet.

17 En annen engel kom ut av templet i himmelen og hadde en skarp sigd, han også.

18 Og enda en annen engel kom ut, fra alteret. Han hadde makt over ilden. Og han ropte med høy røst til engelen som hadde den skarpe sigden: Send ut din skarpe sigd og høst drueklasene av jordens vintre! For druene er modne.

19 Engelen lot sin sigd gå over jorden og høstet jordens vintre, og han kastet frukten i Guds vredes vinpresse, den store.

20 Og vinpressen ble tråkket utenfor byen, og det kom blod ut av vinpressen like til bisselet på hestene så langt som ett tusen seks hundre stadier.

Johannes' åpenbaring 15

De som har seiret, synger Moses' og Lammets sang

1 Og jeg så et annet tegn i himmelen, stort og underfullt: Sju engler med sju plager, de siste, for med dem er Guds vrede fullbyrdet.

2 Og jeg så noe som lignet et hav av glass, blandet med ild. De som hadde seiret over dyret og dyrets bilde og over tallet for dyrets navn, så jeg stå ved glasshavet, med Guds harper i hånd.

3 De synger Guds tjener Moses' sang og Lammets sang, og sier: Store og underfulle er dine gjerninger, Herre Gud, du Allmektige! Rettferdige og sanne er dine veier, du folkenes konge.

4 Hvem skulle ikke frykte deg, Herre, og ære ditt navn? For du alene er hellig. Alle folkene skal komme og tilbe for ditt åsyn, for dine rettferdige dommer er blitt åpenbare.

De sju vredesskålene

5 Etter dette så jeg at templet, vitnesbyrdets telt i himmelen, ble åpnet,

6 og ut fra templet kom de sju englene som hadde de sju plagene. De var kledd i rent og skinnende lin og hadde gullbelter spent om brystet.

7 Ett av de fire livsvesener ga de sju englene sju gullskåler fylt med Guds vrede - hans som lever i all evighet.

8 Og templet ble fylt med røk fra Guds herlighet og fra hans makt, så ingen kunne gå inn i templet før de sju plagene fra de sju englene var fullbyrdet.

Johannes' åpenbaring 16

De sju englene tømmer de sju skålene

1 Og jeg hørte en høy røst fra templet, og den sa til de sju englene: Gå av sted og tøm de sju Guds vredesskålene ut på jorden.

- ² Og den første gikk av sted og tømte sin skål ut over jorden. Da kom en ond og farlig byll på de menneskene som hadde dyrets merke og som tilba dets bilde.
- ³ Den andre engelen tømte sin skål ut i havet. Det ble til blod som av en død mann, og alt liv i havet døde.
- ⁴ Den tredje engelen tømte sin skål ut i elvene og vannkildene, og de ble til blod.
- ⁵ Og jeg hørte vannenes engel si: Rettferdig er du fordi du har dømt slik, du som er og som var, du hellige.
- ⁶ For blod av hellige og av profeter har de utøst, og blod ga du dem å drikke. De er det verd.
- ⁷ Og jeg hørte alteret si: Ja, Herre Gud, du Allmektige. Sanne og rettferdige er dine dommer.
- ⁸ Den fjerde engelen tømte sin skål ut på solen, og det ble den gitt å brenne menneskene med ild.
- ⁹ Og menneskene brant i svær hete, og spottet Guds navn, han som har makt over disse plagene. Og de omvendte seg ikke til å gi ham ære.
- ¹⁰ Den femte engelen tømte sin skål ut over dyrets trone. Og dets rike ble formørket, og de tygget sine tunger i pine.
- ¹¹ De spottet himmelens Gud for sine piner og for sine byller, men de omvendte seg ikke fra sine gjerninger.
- ¹² Den sjette engelen tømte sin skål ut i den store elven Eufrat. Og vannet i den tørket bort, for at det skulle ryddes vei for kongene fra Østen.
- ¹³ Og jeg så at det av dragens munn og av dyrets munn og av den falske profetens munn kom ut tre urene ånder som lignet padder.
- ¹⁴ Det er djeveånder som gjør tegn. De går ut til kongene i hele verden for å samle dem til krigen på Guds, Den Allmektiges store dag.
- ¹⁵ Se, jeg kommer som en tyv! Salig er den som våker og tar vare på klærne sine, så han ikke skal gå naken og de skal se hans skam.
- ¹⁶ Og han samlet dem på det stedet som på hebraisk heter Harmageddon.
- ¹⁷ Den sjuende engelen tømte sin skål ut i luften. Og en veldig røst kom fra tronen i templet i himmelen, og sa: Det er skjedd!
- ¹⁸ Det kom lyn og røster og tordendrønn. Og det kom et stort jordskjelv, et slikt som ikke har vært fra den tiden menneskene ble til på jorden - et slikt jordskjelv, så stort.

¹⁹ Den store byen ble delt i tre deler, og folkenes byer falt i grus og Babylon den store, ble husket for Guds åsyn, så han skulle gi den begeret med hans strenge vredes vin.

²⁰ Hver en øy vek bort, og fjell ble ikke funnet.

²¹ Og fra himmelen falt hagl så svært som hundre pund ned på menneskene. Men de spottet Gud for haglets plage, for plagen var meget stor.

Johannes' åpenbaring 17

Babylon, den store horen

¹ En av de sju englene med de sju skålene kom og talte med meg og sa: Kom, jeg skal vise deg dommen over den store horen, hun som sitter over de mange vann.

² Med henne har jordens konger drevet hor. De som bor på jorden, er blitt drukne av hennes horelivs vin.

³ Og han førte meg i ånden ut i ørkenen. Der så jeg en kvinne sitte på et skarlagenrødt dyr, som var fullt av spottenavn. Dyret hadde sju hoder og ti horn.

⁴ Kvinnen var kledd i purpur og skarlagen, og smykket med gull og edelsteiner og perler. I sin hånd hadde hun et gullbeger, fullt av styggedommer og av hennes horelivs urenheter.

⁵ På hennes panne var skrevet et navn, en hemmelighet: Babylon, den store, mor til horene og avskyelighetene på jorden.

⁶ Jeg så kvinnen drukken av de helliges blod og av Jesu vitners blod. Og jeg undret meg storlig da jeg så henne.

⁷ Engelen sa da til meg: Hvorfor undrer du deg? Jeg skal si deg hemmeligheten med kvinnen og med dyret som bærer henne, det som har sju hoder og ti horn.

⁸ Dyret som du så, det var og er ikke, og det skal stige opp, ut av avgrunnen, og gå til undergang. Og de som bor på jorden, de som ikke, fra verdens grunnvoll ble lagt, har sitt navn skrevet i livets bok, - de skal undre seg når de ser at dyret var, og ikke er, og skal komme igjen.

⁹ Her er den forstand som har visdom: De sju hodene er sju fjell, som kvinnen sitter på.

¹⁰ De er også sju konger. De fem er falt. Den ene er nå. Den andre er ennå ikke kommet. Og når han kommer, skal han bare bli en kort tid.

¹¹ Dyret som var og ikke er, det er selv den åttende, og også en av de sju, og farer bort til undergang.

12 De ti hornene som du så, er ti konger som ennå ikke har fått rike. Men de får makt som konger i én time sammen med dyret.

13 Disse har én tanke, og sin kraft og sin makt gir de til dyret.

14 Disse skal føre krig mot Lammet. Men Lammet skal seire over dem, fordi han er herrers herre og kongers konge - seire sammen med dem som er med Lammet, de kalte og utvalgte og trofaste.

15 Og han sier til meg: De vannene som du så, der horen sitter, er folk og skarer og nasjoner og tungemål.

16 De ti hornene som du så, og dyret, de skal hate horen, og de vil gjøre henne øde og naken. Hennes kjøtt skal de ete, og brenne henne opp med ild.

17 For Gud innga dem i hjertet å utføre hans plan, og å fullføre én og samme tanke, og å gi dyret sitt rike inntil Guds ord er blitt fullbyrdet.

18 Og kvinnen som du så, er den store byen som har kongedømme over kongene på jorden.

Johannes' åpenbaring 18

Babylon er falt

1 Deretter så jeg en annen engel stige ned fra himmelen. Han hadde stor makt, og jorden ble opplyst av hans herlighet.

2 Han ropte med sterk røst og sa: Falt, falt er Babylon den store! Den er blitt et tilholdssted for onde ånder - et fengsel for hver uren ånd, og et fengsel for hver uren og hatet fugl.

3 For av hennes horelivs vredesvin har alle folk drukket. Kongene på jorden har drevet hor med henne, og kjøpmennene på jorden er blitt rike av hennes overdådige vellevnet.

4 Og jeg hørte en annen røst fra himmelen si: Kom ut fra henne, mitt folk, for at dere ikke skal ha del i hennes synder, og for at dere ikke skal få del i hennes plager!

5 For hennes synder når like til himmelen, og Gud har kommet i hu hennes urettferdige gjerninger.

6 Gi henne igjen som hun har gitt! Gjengjeld henne dobbelt etter hennes gjerninger! Skjenk henne dobbelt i det begeret hun selv har fylt!

7 Så mye som hun har opphøyet seg selv og levd i overflod, så mye skal dere gi henne av pine og sorg. Fordi hun sier i sitt hjerte: Jeg sitter som dronning og er ikke enke, sorg skal jeg aldri se! -

8 derfor skal hennes plager komme på én dag: død og sorg og hungersnød. Hun skal bli oppbrent med ild. For sterk er Gud Herren, som dømte henne.

Alle mektige på jorden klager over Babylon

⁹ Kongene på jorden, de som har drevet hor med henne og levd i overdådighet med henne, skal gråte og jamre seg over henne, når de ser røken fra hennes brann.

¹⁰ Av frykt for hennes pine står de langt borte, og de skal si: Ve, ve du store by Babylon, du mektige by! På én time er din dom kommet.

¹¹ Og kjøpmennene på jorden skal gråte og sørge over henne, fordi ingen mer kjøper deres skipslaster,

¹² skipslaster av gull og sølv og edelsteiner og perler, av fint lin og purpur og silke og skarlagen, all slags velluktende tre og all slags kar av elfenben og all slags kar av kostelig tre og av kobber og jern og marmor,

¹³ og kanel og salveolje og røkelse og myrra og virak, og vin og olje, fint mel og hvete, storfe og sauer, hester og vogner, treller og menneskesjeler.

¹⁴ Og den frukten som din sjel hadde lyst til, er blitt borte for deg. All glans og glitter er blitt borte for deg. Og aldri mer skal det finnes.

¹⁵ De som handler med slikt, de som er blitt rike ved henne, skal stå langt borte i redsel for hennes pine, gråtende og sørgende, og si:

¹⁶ Ve, ve den store byen! Du som var kledd i fint lin og purpur og skarlagen, og som lyste av gull og edelsteiner og perler

¹⁷ - at så stor en rikdom er ødelagt på én time! Hver styrmann og hver skipsfører og alle sjøfolk, og hver den som ferdes på havet, sto langt borte,

¹⁸ og de ropte da de så røken av hennes brann, og sa: Hvem er lik den store byen?

¹⁹ De strødde støv på sine hoder og ropte med gråt og sorg, og sa: Ve, ve den store byen, hvor alle som har skip i sjøen, er blitt rike av hennes kostbarheter. For på én time er den lagt øde!

Himmelen gleder seg fordi Babylon er falt

²⁰ Fryd deg over den, du himmel, og dere hellige, og dere apostler og profeter, fordi Gud har holdt dom over den for dere!

²¹ Og en mektig engel løftet en stein, som en stor kvernstein, og kastet den i havet og sa: Slik skal Babylon, den store byen, med ett styrtes ned og aldri finnes mer.

²² Lyd av harpespillere og sangere og fløytespillere og basunblåsere - aldri mer skal det høres i deg. Håndverkere av alle slag skal aldri bli funnet i deg mer, og lyd av kvern skal aldri mer bli hørt i deg.

²³ Lys av lampe skal ikke mer skinne i deg. Røst av brudgom og brud skal aldri mer høres i deg. For dine kjøpmenn var jordens stormenn, og alle folk ble ført vill ved din trolldom.

²⁴ I denne byen ble funnet blod av profeter og hellige og av alle dem som er blitt myrdet på jorden.

Johannes' åpenbaring 19

¹ Deretter hørte jeg likesom en mektig lyd av en stor skare i himmelen, som sa: Halleluja! Frelsen og æren og makten tilhører vår Gud!

² For sanne og rettferdige er hans dommer. For han har dømt den store horen, hun som ødela jorden med sitt horeliv, og han har krevd sine tjeneres blod av hennes hånd.

³ Og de sa annen gang: Halleluja! Røken av henne stiger opp i all evighet.

⁴ De tjuefire eldste og de fire livsvesener falt ned og tilba Gud, han som sitter på tronen, og sa: Amen! Halleluja!

⁵ Og fra tronen gikk det ut en røst som sa: Pris vår Gud, alle hans tjenere, dere som frykter ham, både små og store!

⁶ Og jeg hørte likesom en lyd av en stor skare, og som en lyd av mange vann, og som en lyd av sterke tordendrånn, som sa: Halleluja! For Gud Herren, Den Allmektige regjerer som konge!

⁷ La oss glede oss og fryde oss og gi ham æren! For Lammets bryllup er kommet, og hans brud har gjort seg rede.

⁸ Det er henne gitt å kle seg i rent og skinnende fint lin. For det fine linet er de helliges rettferdige gjerninger.

⁹ Og han sier til meg: Skriv: Salige er de som er innbudt til Lammets bryllupsmåltid! Han sier til meg: Dette er Guds sanne ord.

¹⁰ Da falt jeg ned for hans føtter for å tilbe ham, men han sier til meg: Vokt deg for det! Jeg er din og dine brødres medtjener, de som har Jesu vitnesbyrd. Gud skal du tilbe! For Jesu vitnesbyrd er profetordets ånd.

Kristus på den hvite hesten

¹¹ Og jeg så himmelen åpnet - og se: En hvit hest. Og han som sitter på den, heter Trofast og Sannferdig, og han dømmer og strider med rettferdighet.

¹² Hans øyne er som ildslue. På hans hode er det mange kroner. Han har en innskrift med et navn som ingen kjenner uten han selv.

¹³ Han er iført en kledning som er dyppet i blod, og hans navn er Guds Ord.

¹⁴ Hærene i himmelen fulgte ham på hvite hester, kledd i fint lin, hvitt og rent.

15 Ut av hans munn går det et skarpt sverd, for at han med det skal slå hedningefolkene. Og han skal styre dem med jernstav. Han trækker vinpressen med Guds, Den Allmektiges strenge vredes vin.

16 På sin kledning og på sin hofte har han et navn skrevet: Kongers konge og herrers herre.

Kristus seirer over dyret og kongene på jorden

17 Og jeg så en engel som sto i solen. Han ropte med høy røst til alle fuglene som flyr under himmelen: Kom hit og samle dere til Guds store måltid!

18 Dere skal få ete kjøtt av konger og kjøtt av hærførere og kjøtt av helter, og kjøtt av hester og dem som sitter på dem, og kjøtt av alle - både frie menn og treller, både små og store.

19 Jeg så dyret og jordens konger med sine hærer samlet til krig mot ham som satt på hesten, og mot hans hær.

20 Og dyret ble grepet, og sammen med det den falske profeten, han som hadde gjort tegn for dyrets øyne, og med disse tegnene hadde forført dem som tok dyrets merke og tilba dets bilde. Disse to ble kastet levende i ildsjøen som brenner med svovel.

21 De andre ble drept med sverdet som gikk ut fra hans munn som satt på hesten. Og alle fuglene ble mett av deres kjøtt.

Johannes' åpenbaring 20

Djevelen blir bundet i tusen år

1 Og jeg så en engel stige ned fra himmelen med nøkkelen til avgrunnen og en stor lenke i sin hånd.

2 Han grep dragen, den gamle slangen, som er djevelen og Satan, og bandt ham for tusen år,

3 og kastet ham i avgrunnen, lukket til og satte segl over ham, for at han ikke lenger skulle forføre folkeslagene - ikke før de tusen år var til ende. Deretter må han slippes løs en kort tid.

4 Jeg så troner, og de satte seg på dem, og det ble gitt dem makt til å holde dom. Og jeg så deres sjeler som var blitt halshogd for Jesu vitnesbyrds skyld og for Guds ords skyld, og de som ikke hadde tilbedt dyret eller dets bilde, og som ikke hadde tatt merket på sin panne eller hånd. Og de ble levende og hersket sammen med Kristus i tusen år.

5 Men de andre døde ble ikke levende før de tusen år var gått. Dette er den første oppstandelsen.

⁶ Salig og hellig er den som har del i den første oppstandelsen. Over dem har den annen død ingen makt. De skal være Guds og Kristi prester, og regjere med ham i tusen år.

Djevelen blir beseiret og kastet i ildsjøen

⁷ Og når de tusen år er til ende, skal Satan løses fra sitt fengsel.

⁸ Og han skal gå ut og forføre folkeslagene ved jordens fire hjørner, Gog og Magog, for å samle dem til strid. Og tallet på dem er som havets sand.

⁹ Og de dro opp over den vide jord og omringet de helliges leir og den elskede byen. Men ild falt ned fra himmelen og fortærte dem.

¹⁰ Og djevelen som forførte dem, ble kastet i sjøen med ild og svovel, hvor også dyret og den falske profeten var. Og de skal pine dag og natt i all evighet.

¹¹ Jeg så en stor, hvit trone, og ham som satt på den. For hans åsyn vek jorden og himmelen bort, og det ble ikke funnet sted for dem.

¹² Og jeg så de døde, små og store, stå for Gud, og bøker ble åpnet. Og en annen bok ble åpnet, som er livets bok. De døde ble dømt etter det som var skrevet i bøkene, etter sine gjerninger.

¹³ Havet ga tilbake de døde som var i det, og døden og dødsriket ga fra seg de døde som var i dem. Og de ble dømt, hver etter sine gjerninger.

¹⁴ Og døden og dødsriket ble kastet i ildsjøen. Dette er den annen død: ildsjøen.

¹⁵ Og hvis noen ikke ble funnet innskrevet i livets bok, ble han kastet i ildsjøen.

Johannes' åpenbaring 21

Den nye himmel og den nye jord

¹ Og jeg så en ny himmel og en ny jord. For den første himmel og den første jord var veket bort, og havet er ikke mer.

² Og jeg så den hellige by, det nye Jerusalem, stige ned ut av himmelen fra Gud, gjort i stand som en brud som er prydet for sin brudgom.

³ Fra tronen hørte jeg en høy røst som sa: Se, Guds bolig er hos menneskene. Han skal bo hos dem, og de skal være hans folk, og Gud selv skal være hos dem og være deres Gud.

⁴ Han skal tørke bort hver tåre fra deres øyne. Og døden skal ikke være mer, og ikke sorg, og ikke skrik, og ikke pine skal være mer. For de første ting er veket bort.

5 Og han som satt på tronen sa: Se, jeg gjør alle ting nye! Og han sier til meg: Skriv! For disse ordene er troverdige og sanne.

6 Så sa han til meg: Det er skjedd! Jeg er Alfa og Omega, begynnelsen og enden. Jeg vil gi den tørste å drikke av livets vannkilde for intet.

7 Den som seirer, skal arve alle ting. Jeg vil være hans Gud, og han skal være min sønn.

8 Men de feige og vantro og vanhellige og morderne og horkarene og trollmennene og avgudsdyrkerne og alle løgnere - deres del skal være i sjøen som brenner med ild og svovel. Det er den annen død.

Det nye Jerusalems herlighet

9 Og en av de sju englene som hadde de sju skålene, fylt av de sju siste plagene, kom bort til meg og talte med meg, og han sa: Kom, jeg vil vise deg bruden, Lammets hustru.

10 Og han førte meg i ånden opp på et stort, høyt fjell. Og han viste meg den hellige by Jerusalem, som kom ned fra himmelen, fra Gud.

11 Den hadde Guds herlighet. Den strålte som den mest kostbare edelstein, som krystallklar jaspis.

12 Den hadde en stor og høy mur med tolv porter. Ved portene var det tolv engler. Der var skrevet navnene på Israels barns tolv stammer.

13 Mot øst var det tre porter, mot nord tre porter, mot sør tre porter, mot vest tre porter.

14 Og byens mur hadde tolv grunnsteiner, og på dem navnene på Lammets tolv apostler.

15 Han som talte med meg, hadde en målestav av gull for at han skulle måle byen og dens porter og dens mur.

16 Byen ligger i en firkant, lengden er så stor som bredden. Han målte byen med målestaven: Tolv tusen stadier - lengden og bredden og høyden av den er like.

17 Og han målte muren: Hundre og førtifire alen, etter menneskemål, som også er englemål.

18 Muren var bygd av jaspis, og byen var av rent gull, lik klart glass.

19 Grunnsteinene i byens mur var prydet med alle slags kostbare edelsteiner. Den første grunnsteinen var jaspis, den andre safir, den tredje kalkedon, den fjerde smaragd,

²⁰ den femte sardonyks, den sjette sarder, den sjuende krysolitt, den åttende beryll, den niende topas, den tiende krysoptas, den ellefte hyasint, den tolvte ametyst.

²¹ De tolv portene var tolv perler, hver av portene var én perle. Og byens gate var rent gull, som gjennomsiktig glass.

²² Noe tempel så jeg ikke i byen, for dens tempel er Gud Herren, Den Allmektige, og Lammet.

²³ Byen trenger ikke lys fra solen eller månen. For Guds herlighet opplyser byen, og Lammet er dens lys.

²⁴ Folkeslagene skal vandre i byens lys, og kongene på jorden bærer sin herlighet inn i den.

²⁵ Dens porter skal aldri stenges om dagen, for natt skal ikke være der.

²⁶ De skal bære folkeslagenes herlighet og ære inn i den.

²⁷ Og ikke noe urent skal komme inn i byen, og ingen som farer med styggedom og løgn, men bare de som er innskrevet i livets bok hos Lammet.

Johannes' åpenbaring 22

Livets vann og livets tre

¹ Og han viste meg en elv med livets vann, klar som krystall, som strømmet ut fra Guds og Lammets trone,

² midt i byens gate. På begge sider av elven sto livets tre, som bærer frukt tolv ganger og gir sin frukt hver måned. Og bladene på treet tjener til helse for folkeslagene.

³ Det skal ikke lenger være noen forbannelse. Guds og Lammets trone skal være i byen, og hans tjenere skal tjene ham.

⁴ De skal se hans åsyn, og hans navn skal være på deres panner.

⁵ Natt skal ikke være mer, og de trenger ikke lys av lampe og lys av sol, for Gud Herren skal lyse over dem. Og de skal være konger i all evighet.

Salig er den som tror Guds ord

⁶ Og han sa til meg: Disse ordene er troverdige og sanne. Og Herren, den Gud som gir profetene sin Ånd, har sendt sin engel for å vise sine tjenere det som snart skal skje.

⁷ Se, jeg kommer snart! Salig er den som holder fast på de profetiske ordene i denne boken.

8 Og jeg, Johannes, er den som hørte og så disse tingene. Da jeg hadde hørt og sett, falt jeg ned for å tilbe ved føttene til den engelen som hadde vist meg alt dette.

9 Men han sa til meg: Vokt deg for det! Jeg er medtjener med deg og dine brødre profetene, og med dem som holder fast på ordene i denne boken. Gud skal du tilbe!

10 Og han sier til meg: Sett ikke segl for de profetiske ordene i denne boken! For tiden er nær.

11 La den som gjør urett, fortsatt gjøre urett, og la den urene fortsatt bli uren! Og la den rettferdige fortsatt gjøre rettferdighet, og la den hellige fortsatt bli helliggjort!

Se, jeg kommer snart

12 Se, jeg kommer snart, og min lønn er med meg, for å gi enhver igjen etter som hans gjerning er.

13 Jeg er Alfa og Omega, den første og den siste, begynnelsen og enden.

14 Salige er de som vasker sine kapper, så de må få rett til livets tre, og til å gå gjennom portene inn i byen.

15 Men utenfor er hundene og trollmennene og de som driver hor og drapsmennene og avgudsdyrkerne og hver den som elsker og gjør løgn.

16 Jeg, Jesus, har sendt min engel for å vitne om dette for dere i menighetene. Jeg er Davids rot og ætt, den klare morgenstjerne.

Kom, Herre Jesus

17 Og Ånden og bruden sier: Kom! Og den som hører det, la ham si: Kom! Og den som tørster, han får komme! Og den som vil, han får ta livets vann for intet!

18 Jeg vitner for enhver som hører de profetiske ordene i denne boken: Dersom noen legger noe til dette, da skal Gud legge på ham de plagene som det er skrevet om i denne boken.

19 Og dersom noen tar noe bort fra ordene i denne profetiske boken, da skal Gud ta bort hans del fra livets tre og fra den hellige byen, som det er skrevet om i denne boken.

20 Han som vitner dette, sier: Ja, jeg kommer snart! Amen, ja kom, Herre Jesus!

21 Vår Herre Jesu Kristi nåde være med dere alle! Amen!

Esclarecimento

Trata-se de iniciativa particular, com os seguintes objetivos: (i) colaborar para divulgação dos diversos textos bíblicos disponíveis, e, (ii) facilitar o acesso a esses textos, inclusive por meio de download.

Todo esforço em tornar a Palavra de Deus acessível a todos, em quaisquer localidades e falantes das mais diversas línguas, precisa ser um objetivo de todos os que são guiados pelo Espírito Santo. Ele inspirou o profeta Jeremias a dizer “não ensinará jamais cada um ao seu próximo, nem cada um ao seu irmão, dizendo: Conhece ao SENHOR, porque todos me conhecerão, desde o menor até ao maior deles, diz o SENHOR” (Jer. 31:34).

Jesus, também, falou assim: “e será pregado este evangelho do reino por todo o mundo, para testemunho a todas as nações” (Mat. 24:14).

Muitas organizações foram constituídas com o propósito de fazer a Bíblia disponível nas diversas línguas. Não é uma tarefa simples. Anos de trabalho, dedicação e entrega são necessários para esta tão extraordinária missão.

O texto deste trabalho está disponível na internet, em páginas eletrônicas de organizações que produzem ou divulgam bíblias, sem acréscimos de notas ou comentários. Assim, reconhecendo e respeitando os direitos que possuem sobre seus trabalhos, incumbe a todos os que amam a Palavra de Deus, o esforço em contribuir para amplificar sua divulgação.

Se possível, faça download do texto, para que sejamos, também, guardiões da Bíblia, e, com isso, preservando-a para as futuras gerações.

Divulga a Palavra de Deus, ela mostra o Caminho e permite a todos, que se conheça Sua vontade, em todos os lugares e épocas.

Marcel da Glória Pereira
2021, Vitória/ES - Brasil